

3 1761 09703104 1

PRINCIPAL
W. R. TAYLOR
COLLECTION

1951

July 10/06

W. R. Taylor.

Bible
Gk (O.T.)
B

Bible. Greek (O.T.)

Η ΠΑΛΑΙΑ

ΔΙΑΘΗΚΗ

KATA TOYΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

ID EST

VETUS TESTAMENTUM

SECUNDUM

SEPTUAGINTA SENIORUM

INTERPRETATIONEM

JUXTA EXEMPLAR VATICANUM;

ADJICIUNTUR

EDITIONIS GRABIANÆ VARIE LECTIONES.

522941
23. S. S.

Πολλαι μεν Θητοις γλωτται, μια δ'Αθανατοιση.

LONDON:
SAMUEL BAGSTER AND SONS,
LIMITED,
15, PATERNOSTER ROW.

PRÆFATIO
IN
BIBLIA POLYGLOTTA.

ETSI multæ Scripturarum Sanctarum Editiones satis splendidæ jamdudum prodire, atque indies prodeunt; nullæ tamen Textus archetypos, Versionesque ab Ecclesiâ antiquitûs receptas complectentes, studiosorum usui quam maximè accommodatæ, lucem videre. Eæ namque Bibliorum Polyglottorum Editiones, quæ olim Compluti, Antuerpiæ, Lutetiæ, atque Londini prodire, orbique Christiano pene miraculo fuere, jam raræ atque pretiis haud exiguis venales evasere. At quia liberarum sanctarum amor ac studium ubique jam viget, novasque indies vires atque incrementa accipit, operæ pretium fore duximus Editionem novam, omniumque, quantum fieri potuit, votis occurrentem juris publici facere. Hoc igitur quale quale propositum, ut omnium favori ac usui se quam maximè commendaret, Editiones, tum Textuum archetyporum, tum Versionum antiquitûs receptorum, accuratissimas, usuque diurno nobilitas exhibere instituit. Verum enimvero, ne quid huic nostro qualicumque conamini, quo Studiosorum, præsertim Academico-

rum necessitatibus occurramus, deesset, Editionum emendatiorum Collationes ad Appendicem relegamus.

Hæc igitur Bibliorum Editio, Textum Hebræum, Pentateuchum Hebræo-Samaritanum, Versionem LXX. Seniorum Græcam, Vulgatam Latinorum Editionem, Novum Testamentum Græcè, celebrem illam Syrorum N. T. Versionem, quam Peschito nuncupant, Versionem Anglicanam et Tabulas quasdam S. S. Concordantiales ex optimis quibusque auctoribus collectas, exhibebit.

In Hebraicis, Editionem celeberrimam Everardi Van der Hooght, quæ A. D. 1705, lucem vidit, punctis vocalibus instructam, atque summâ fide recusam exhibemus. Huic Pentateuchum Hebræo-Samaritanum juxta Doctiss. Kennicotti Editionem, sed ad appendicem relegatum, adjungimus.

Celebrem illam LXX. Seniorum Versionem, juxta exemplar Vaticanum à Cardinali Carafâ in lucem emissam, Editio nostra exhibebit. Collationem vero Editionis Grabianæ, Oxonii impressæ, ad appendicem his siglis notatam ablegamus.

Literula *a* indicat additamentum in textu Grabii.

b indicat lectionem, sententiâ Grabii emendatorem, in appendice nostro reperiri.

c indicat lectionem in textu Grabii inverso ordine exaratam, in appendice nostro reperiri.

d indicat lectionem a Grabio omissam.

Lincola † perpendiculariter picta, vocem denotat quousque vis horum siglorum extendat.

Vulgatam Latinorum Editionem juxta recensionem Clementis VIII. summâ fide recusam, supra memoratis adjiciemus.

Novi Testamenti Græci Editionem juxta Textum, ut aiunt Receptum, in lucem emittimus. Lectionis vero varietates, textûsque emendationes, quibus Griesbachius Editionem suam, Lipsiæ, A. D. 1805, impressam, adornavit, his Siglis notatæ, ad Appendicem relegantur.

Sigla Griesbachii.

r. indicat lectiones illas, quas Griesbachius ad calcem paginæ ablegavit, novam textui inserens . . . . . nobis, *a.*

† indicat lectiones a Griesbachio penitus re-
jectas . . . . . *b.*

PREFATIO IN BIBLIA POLYGLOTTA.

Sigla Griesbachii

- ⇒ indicat probabilem omissionem, neque tamen adeo certam, ut nullus dubitationis locus supersit . . . . . nobis, *c.*
- præfigitur vocabulis, quorum ommissio minus est probabilis . . . . . *d.*
- om.* indicat lectiones a quibusdam ommissas, Griesbachii autem iudicio retinendas . . . . . *e.*
- add.* indicat additamenta quæ libris nonnullis in textum irrepere, at sententiâ Griesbachii minime retinendas . . . . . *f.*
- § indicat additamenta non omni quidem specie destituta, attamen Griesbachio haud satis perspecta . . . . . *g.*
- ∞ docet lectionem marginis supparem aut æqualem, immo forsitan præferendam esse receptæ lectioni . . . . . *h.*
- ∞ significat, lectionem marginis non spernendam, quidem et ulteriore examine dignam, sententiâ autem Griesbachii, receptæ inferiori esse . . . . . *i.*
- r.* } indicat lectiones a Griesbachio ad marginem ablegatas; esse tamen nonnulla quæ specie aliquâ ad defendendum hujusmodi lectiones adierri queant . . . . . *k.*
- r.* } . . . . . *l.*
- r.* → indicat lectiones a Griesbachio textui insertas; neque tamen extra omnem dubitationem positas . . . . . *m.*

Literula *n* indicat lectiones quasdam a Griesbachio ad calcem paginæ emendatas, signo tamen nullo præmisso.

Editionem igitur Millianam sequimur, emendationibus Griesbachii ad appendicem relegatis.

His accedet celeberrima Syrorum Novi Testamenti Versio Simplex, sive Peschito, juxta exemplar Viennense, a Johanne Alberto Widmanstadio, A. D. 1555, typis mandatum. Hanc Editionem accuratissimam, omniumque jam calculis approbatam, literis Hebraicis, atque punctis vocalibus instructam, publici juris faciemus. Collatio vero Editionis novæ, quam Societas ad Biblia Sacra evulganda instituta, in lucem emisit, ad appendicem relata reperitur.

His versionem Anglicanam, lectionibus marginalibus, numerisque loca parallela indicantibus adornatam, nitidissimæque excusam, adjungimus.

Supra memoratis, Tabulas quasdam S.S. concordantiales, ex optimis quibusque auctoribus collectas adjiciemus. Hæ Tabulæ

lectiones Versionis Anglicanæ marginales complectentes, cuilibet Bibliorum sacrorum Editioni, sive Textus archetypus, sive Versiones quasvis complectenti, utendæ proponuntur.

Hoc opus, Tironum usui quantum fieri posset accommodatum, Tomo uno, in quarto, ut aiunt, compactum, singulis paginis integrum Textum, ad instar Bib. Pol. Lond. exhibentibus, at quinque partibus dispertitum, serieque continuatâ in lucem emittetur. Præterea, quatuor Tomis minoris formæ distributum, prodibit; ita ut Lectores, quæcumque volumina sive Textus archetypus, sive Versiones quaslibet complectentia comparare, atque, prout sibi visum fuerit, adnectentes, usurpare poterunt.

Appendix vero et Prolegomena huic Editioni propria, ultimâ parte lucem videbunt, quò Lectores ampliolem supellectilem desiderantes remittimus.

ORDO LIBRORUM.

GENESIS.
EXODUS.
LEVITICUS.
NUMERI.
DEUTERONOMIUM.
JOSUE.
LIBER JUDICUM.
RUTH.
REGUM I.
REGUM II.
REGUM III.
REGUM IV.
PARALIPOMENON I.
PARALIPOMENON II.
ESDRAS.
NEHEMIA.
ESTHER.
JOB.
LIBER PSALMORUM.
PROVERBIA SALOMONIS.

ECCLESIASTES.
CANTICUM CANTICORUM.
ISAIAS.
JEREMIAS.
LIBER THRENORUM.
EZECHIEL.
DANIEL.
OSEE.
JOEL.
AMOS.
ABDIAS.
JONAS.
MICHÆAS.
NAHUM.
HABACUC.
SOPHONIAS.
AGGÆUS.
ZACHARIAS.
MALACHIAS.

MEMORIAL

OF THE

<p>1840</p> <p>1841</p> <p>1842</p> <p>1843</p> <p>1844</p> <p>1845</p> <p>1846</p> <p>1847</p> <p>1848</p> <p>1849</p> <p>1850</p> <p>1851</p> <p>1852</p> <p>1853</p> <p>1854</p> <p>1855</p> <p>1856</p> <p>1857</p> <p>1858</p> <p>1859</p> <p>1860</p> <p>1861</p> <p>1862</p> <p>1863</p> <p>1864</p> <p>1865</p> <p>1866</p> <p>1867</p> <p>1868</p> <p>1869</p> <p>1870</p> <p>1871</p> <p>1872</p> <p>1873</p> <p>1874</p> <p>1875</p> <p>1876</p> <p>1877</p> <p>1878</p> <p>1879</p> <p>1880</p> <p>1881</p> <p>1882</p> <p>1883</p> <p>1884</p> <p>1885</p> <p>1886</p> <p>1887</p> <p>1888</p> <p>1889</p> <p>1890</p> <p>1891</p> <p>1892</p> <p>1893</p> <p>1894</p> <p>1895</p> <p>1896</p> <p>1897</p> <p>1898</p> <p>1899</p> <p>1900</p>	<p>1840</p> <p>1841</p> <p>1842</p> <p>1843</p> <p>1844</p> <p>1845</p> <p>1846</p> <p>1847</p> <p>1848</p> <p>1849</p> <p>1850</p> <p>1851</p> <p>1852</p> <p>1853</p> <p>1854</p> <p>1855</p> <p>1856</p> <p>1857</p> <p>1858</p> <p>1859</p> <p>1860</p> <p>1861</p> <p>1862</p> <p>1863</p> <p>1864</p> <p>1865</p> <p>1866</p> <p>1867</p> <p>1868</p> <p>1869</p> <p>1870</p> <p>1871</p> <p>1872</p> <p>1873</p> <p>1874</p> <p>1875</p> <p>1876</p> <p>1877</p> <p>1878</p> <p>1879</p> <p>1880</p> <p>1881</p> <p>1882</p> <p>1883</p> <p>1884</p> <p>1885</p> <p>1886</p> <p>1887</p> <p>1888</p> <p>1889</p> <p>1890</p> <p>1891</p> <p>1892</p> <p>1893</p> <p>1894</p> <p>1895</p> <p>1896</p> <p>1897</p> <p>1898</p> <p>1899</p> <p>1900</p>
---	---

VARIÆ LECTIONES
E TEXTU EDITIONIS GRABII.

ΓΕΝΕΣΙΣ ΚΟΣΜΟΥ.

ΚΕΦ. I.

4 ἴδεν et passim
7 καὶ ἐγένετο οὕτως
11 εἰς ὁμοιότητα
14 (καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός) καὶ
22 ἠυλόγησεν
25 αὐτῶν
28 ἠυλόγησεν
30 τῷ

II.

3 ἠυλόγησεν
5 Κύριος τὴν γῆν
8 Κύριος Ἔδεν passim
9 τῷ παραδείσῳ
11 ῥεισῶν Εὐείλατ
13 Γῆν
14 πορευόμενος οὗτος
17 φάγησθε
19 αὐτοῦ
20 τε
21 Κύριος
22 Κύριος
23 αὐτῆ
24 αὐτοῦ τῇ γυναικί

III.

2 παντός
5 ἐν
8 φάγησθε τὴν φωνὴν
10 τὴν φωνὴν
22 αὐτῆ
22 Κύριος

IV.

1 συνέλαβε, καὶ
4 ἐπίδεν
5 ἐλίπυσε τὸν
8 καὶ
9 Ὁ δὲ
10 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· τί ἐποίησας
13 τὸν Κύριον
15 οὕτως
18 Ἐγενήθη Μαίηλ Μαίηλ

20 Ἰωβέλ
22 δὲ ἔτεκεν καὶ αὐτῆ

V.

2 αὐτῶν
3 διακόσια καὶ τριάκοντα εἶδαν
4 ἑπτακόσια ἔτη
5 ἑννακόσια καὶ τριάκοντα
6 διακόσια καὶ πέντε
7 ἑπτακόσια ἔτη καὶ ἑπτὰ ἔτη
8 ἑννακόσια ἔτη καὶ δώδεκα ἔτη
9 ἑκατὸν ἑνενήκοντα ἔτη
10 ἑπτακόσια ἔτη καὶ δεκαπέντε ἔτη
11 ἑννακόσια καὶ πέντε ἔτη
12 ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ἔτη
13 ἑπτακόσια ἔτη καὶ τεσσαράκοντα ἔτη
14 ἑννακόσια ἔτη καὶ δέκα ἔτη
15 ἑκατὸν καὶ ἐξηκονταπέντε ἔτη
16 ἑπτακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη
17 ὀκτακόσια καὶ ἑνενήκοντα πέντε ἔτη
18 ἑκατὸν καὶ ἐξηκονταδύο ἔτη
20 ἑννακόσια καὶ ἐξηκονταδύο ἔτη
21 ἑκατὸν καὶ ἐξηκονταπέντε ἔτη
23 τριακόσια ἐξηκονταπέντε ἔτη
24 ἠύρισκετο διότι
25 ἑκατὸν καὶ ὀγδοηκονταεπτὰ ἔτη

VI.

1 γείνεσθαι ἐγενήθησαν
2 οἱ ἄγγελοι
4 ἑαυτοῖς
7 τῶν ἐθυμώθη
9 γενέσει
12 ἴδεν
13 εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε
15 οὕτως
17 ἐν αὐτῇ ἔαν
18 πρὸς σε

VII.

1 ἴδον
6 ἦν
8 (Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μη καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς

9 αὐτῷ ὁ Θεός
11 καταράκται
14 πᾶν πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ
17 ὁ κατακλισμὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας (ἐπὶ τῆς γῆς) ἐπληθύνθη
19 σφοδρῶς

26 ἑπτακόσια καὶ ὀγδοηκονταδύο ἔτη
27 ἑννακόσια καὶ ἐξηκονταεννέα ἔτη
28 ἑκατὸν ὀγδοηκονταοκτῶ ἔτη
32 Νῶε.

ἐπεκάλυψεν
20 δεκίπεντε ἐπάνω
22 πᾶς ὃς
23 (πάσης) ἐξηλείφθησαν

VIII.

1 ἐμνήσθη
2 καταράκται
3 ἐνεδίου τὸ ὕδωρ καὶ ἤλαττονοῦτο
4 πορευόμενον ἤλαττονοῦτο
5 ἐν δὲ
7 (τοῦ ἴδεν εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ)
9 οὐχ ὑπέστρεψεν παντὶ προσώπῳ πίσις τῆς γῆς αὐτοῦ
13 τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐξέλειπε ἴδεν
14 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐξηράνθη ἡ γῆ
15 τῷ
17 σοῦ καὶ πληρώσατε τὴν γῆν
21 τοῦ

IX.

1 ἠυλόγησεν
2 ἡμῶν καὶ ὁ φόβος
καὶ
3 ὄρνεα
5 ἐκζητήσω καὶ ἐκ χειρὸς ἀνδρὸς ἀδελφοῦ αὐτοῦ
6 αἷμα
7 πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς
9 ἐγὼ ἴδον
11 ἔσται ἐτι τοῦ
14 μου

X.

1 ἐγενήθησαν
2 Μαδαί
3 Θεργαμά
4 Θάρσις
7 Ἐγγυμά Ἐργυμά
10 Σενναάρ
11 Νινευή Ῥωβῶς
12 Δασέμ Νινευή ἡ
13 Νεφθαλειμ Αἰμεμετιέμ
14 ἐκείθεν Χαφθοριέμ
19 ἐγένοντο Σεβοίμ
21 ἐγενήθη
22 Λιλὰμ
23 Ὠζ Γαθέρ
24 Καϊνὰμ Καϊνὰμ
26 τὸν Σαλέφ Ἄσαρμῶθ Ἰαράδ
27 (26) Αἰζήλ
28 Ἀβιμεήλ Σαβεῦ
30 Μασσηρά Μασσηρά
31 οἱ υἱοὶ Σῆμ
32 τὰ

XI.

2 Σενναάρ
4 οὐ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἐαντῶν
6 ἐξ ποιῆσαι
7 ἐκεῖ αὐτῶν
9 (ὁ Θεός)
10 ἐτῶν ἑκατὸν
11 πεντακόσια ἔτη
13 τριακόσια
17 τριακῶσια

18 ἑκατὸν τριάκοντα
19 διακόσια ἑννέα
24 Θάρα hac discrepantia occurrit, v. 25, 26, 27, 28, 31, 32

25 εἰκοσιεννέα
27 δέ
28 ἐγενήθη
29 ἔλαβεν
Μελλά bis
31 τὸν τὴν κατήκρισαν.

XII.

2 εὐλογητός
3 εὐλογηθήσονται
5 τὴν Σάρα καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναάν
11 αὐτοῦ
19 εἰς ἐναντίον
20 καὶ Λωτ μετ' αὐτοῦ

XIII.

6 ἐδύνατο
8 ἡμεῖς ἐσμέν
10 ἶδεν
15 τοῦ
16 ἀριθμηθήσεται
18 Μαμβρὴν Χεβρών.

XIV.

1 καὶ ὁ Αἰλάμ Θαλαγγάλ
2 (μετὰ)
4 ἐδοῦλεον
5 οἱ Ὀμαίους
6 τερεμίνθου
7 ἦλθσαν Ἄσουσαν-Θαμάρ
9 Αἰλάμ Θαλαγγάλ οὔτοι
13 ἐν ὁ Ἀμορεῖς
14 ἤχημαλωτεύθη ἀδελφίς
15 Χοβάλ
16 ἀδελφόν
17 τὴν Σαυὴν βασιλέως
19 ἠυλόγησε
23 σφαιρωτῆρος

XV.

4 λέγων
5 εἶπε πρὸς αὐτὸν δύνῃ
7 αὐτῷ
3 κακίωσουσιν αὐτό, καὶ δου-

λώσουσιν αὐτούς
15 μετ' εἰρήνης ταφείς ἐν γῆρι
17 ἐγίνετο ὁ ἥλιος πρὸς δυσμαῖς
20 Ῥαφαεῖν

XVI.

2 τεκνοποιήσω
3 καὶ
6 ἐναντίον δ' ἄν
7 τοῦ Θεοῦ
10 ἀριθμῆσεται ἀπὸ
13 Ἄγαρ ἐφιδιών ἶδον
14 ἶδον
16 ὕδοκονταεῖς ἑτῶν τὸν Ἰσμαὴλ τῷ Ἄβραμ

XVII.

1 ἐναντίον ἐνενηκονταεννέα
5 Ἄβραάμ τὸ ὄνομά σου
7 ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ
8 Θεός
11 ἐν σημείῳ
12 ὁ τῆς οἰκίας σου
14 ἐξολεθρευθήσεται
15 εἶπε δὲ ἀλλὰ
16 αὐτὸν
17 ἐνενηκοντα
19 τῷ
20 εὐλόγησα σφόδρα
23 αὐτοῦ τὴν σάρκα τῆς
24 ἣν ἐνενηκονταεννέα περιέτεμε
25 ἑτῶν δεκατριῶν ἦν περιετμήθη
27 περιέτεμεν αὐτούς

XVIII.

2 ἴδε
4 νύψατε
5 ἐνεκεν εἶπαν
7 μσχάριον ἀπαλόν
8 ἐφάγισαν
9 εἶπον
19 μεθ' ἑαυτὸν ἐλάλησεν ἐπ'
21 ἐν τῇ πόλει δικάιοι
20 εῦρω

26 δίκαιοι
28 πέντε ὅτι
30 ἂν εὐρεθῶσιν ἐκεῖ
31 ἐπειδὴ ἐνεκεν τῶν εἰκοσι

XIX.

1 ἀνέστη
2 πρὸς νύψατε
Ἐἶπαν δέ ἡ
3 παρεβιάζετο τὴν οικίαν
4 καὶ
6 καὶ τὴν
8 χρήσασθε ἀρέσκη μὴδὲν
9 κρῖναι κακώσομεν
12 ἔστιν τις
13 ἀπόλλυμεν ἡμεῖς ἐναντίον
14 ἐξήλθατε
15 ἐγίνετο
ἐπεσπούδαζον
17 περιβλέψης
19 ἐπειδὴ
20 ἡ ἐκεῖ σωθήσομαι
22 σε, ἔλθειν ἐπώνομασε
24 ἐκτοῦ
25 (ἐν αἰς κατῶκει ἐν αὐταῖς Λῶτ) περιόικον
πάντα
27 τὸ
28 γῆς τῆς ἰδεν
29 Κύριον
30 Καὶ ἐξῆλθε ὤκησεν
32 οἶν
33 ταύτη τὴν νύκτα ἐκείνην
αὐτὴν
34 ἐχθές τὴν νύκτα ταύτην
35 αὐτὴν
38 ὁ τοῦ

XX.

3 αὐτῷ
6 ἐγὼ ἐνεκεν γνόθι
8 τὸ
13 τοῦ ποίησον ἐπ' ἐμέ
14 δίοραχμα

16 δίοραχμα
18 τοῦ
XXI.
2 Σάρρα
4 υἱὸν αὐτοῦ τῇ ὕδῳ ἡμέρα
5 Ἄβραάμ δέ
7 γῆρι
9 εαυτῆς
11 Ἰσμαὴλ
12 τὸ ῥῆμα
14 καὶ
15 Ἐξέλειπε
16 μακρότερον ἐκάθητο (μακρόθεν)
17 σου
18 αὐτὸν
19 ἰδε
21 τῇ Φαράν γῆς
25 ἀφείλαντο
26 τὸ πρᾶγμα ἀλλοι
30 ταύτας
32 ὄρκου καὶ

XXII.

1 ἐπειραζέ πρὸς αὐτόν Ὁ δέ
2 ἀνένεγκον
4 ἴδε passim
5 παιδίον
6 καὶ τὸ πῦρ μετὰ
7 Καὶ εἶπεν εἶπας
11 (αὐτῷ)
12 τὸν Θεὸν σὺ
19 τῷ φρέατι
21 ἴδε
22 Χασζὰδ τὸν Φαλδᾶς
23 καὶ
24 Γαάμ Μαχά

XXIII.

1 ἔτη ζωῆς Σάρρας
4 οἶν μοι
6 τὸ μνημεῖον αὐτοῦ κωλύσει
9 μερίδι
10 πάντων
13 παντός ἐπειδὴ
15 ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ τί ἂν εἴη τοῦτο
17 πᾶσι

XXIV.

1 εὐλόγησε
4 ἀλλὰ ἐγενόμην

5 βούλεται
7 Ἰσαὰκ
8 τούτου
11 ἐκόμησε
14 τῷ Κυρίῳ
20 ἐπὶ ἔτι (ῥῶν)
21 ἡ
24 Καὶ ἐγὼ
25 χόρτασμα πολεῖ
28 ἀπήγγειλεν
30 ἐπὶ τὰς χεῖρας οὕτως
33 εἶπαν
35 εὐλόγησε καὶ καὶ
36 αὐτὴν πάντα
38 Ἄλλ' ἡ
39 πορευθῆ
41 ἐκ
42 ἰν ἐπ' αὐτὴν
43 ἔστηκα τὴν πηγὴν ἐξελέυσονται ὑδρεύσασθαι μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου
44 πῖε σὺ
46 μου
47 τίνος θυγάτηρ εἶ ἐγὼ, τοῦ υἱοῦ ἐπὶ
49 εἰ δὲ μὴ, ἀπαγγείλατέ μοι εἰς
50 πρόσταγμα οἶν
καλῷ
52 τὸν
53 σκευή
57 ἐπέρωτήσωμεν
58 ἡ καὶ
59 τὸν
60 τὴν ἀδέλφην αὐτῶν
02 ἐπορευέτο

XXV.

2 Ζεμβραν Ἰεζάν Μαδάν Ἰεσβὸκ Σωνέ
3 Ἰεζὶν Σαβὴν καὶ τὸν Θαιμάμ Δαιδάν Δαιδὸν ἐγένοντο Ῥαγουὴλ καὶ Ναβδεδὴλ καὶ Ἄφερ

4 Ἄβειρά
Θεργαμά
οὔτοι πάντες
8 γῆρει
9 (δύο)
ο
11 τον
14 Ἴδουμά
18 Ενειλὰτ
21 Ἐδεῖτο
ἔλαβεν
23 τῆ
24 γαστρί
25 ὁ υἱός
26 ἐγέννησεν
27 ἦν
29 ἔψεμα
30 ἐνέματος τῶν
(ἐγώ)
32 Εἶπε δὲ
33 πρωτοτοκεῖα
αὐτοῦ
34 ἔψεμα

XXVI.
1 ἐγενήθη
χρόνῳ
4 ἐνευλογηθήσου-
ται
6 Καὶ κατόκησεν
7 (ὅτι)
8 παρακύψας δὲ
11 ἀπτόμενος
ἦ
13 ἐγένετο bis
18 Ἀβραάμ
19 δέ
20 (ἐκείνου)
21 Ἰσαάκ
26 Φιχὸλ
27 ἦλθατε
ἀπεστείλατέ
28 Καὶ
29 ποιήσεν
κακα
ἡμεις σε
σύ εὐλογητὸν
31 ὤμωσαν ἀνθρω-
πος
33 τὸ ὄνομα αὐτοῦ
τὸ
31 Ἰουδὶν
Βειρ
Μασεμμάθ
Ἄιλὼν τοῦ
Εὐαίου

XXVII.
1 αὐτῷ
4 ἐνεγκόν
πρὸ τοῦ
6 ἐγώ
8 ἐντέλλομαί σοι
12 μου
13 ὑπάκουσόν
της φωνῆς
μου
14 αὐτοῦ
15 καὶ
18 μου

19 (ὁ υἱὸς αὐτοῦ)
αὐτοῦ
ἐποίησα
20 Ὅτι
23 ἠυλόγησεν
ἠυλόγησε
25 ὅπως
27 ἠυλόγησεν
ἠυλόγησε
28 (ἀνωθεν)
29 προσκυνήσουσί
σε
30 τὸν
αὐτοῦ
31 αὐτοῦ
33 σε εἰσελθεῖν
ἠυλόγησα
34 Ἰσαάκ
τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ
(Ἰσαῦ)
τῷ πατρὶ αὐτοῦ
36 ἦδη
πρωτοτοκεῖα
εἶλπε
37 ἐποίησά
ἐποίησα
ἐστήρισα
38 Ἰσαάκ
42 τῆ
45 ἀτεκνωθῶ

XXVIII.
1 Χαναάν
2 Συρίας
4 σου
δέδωκεν
5 δέ
6 ἀπὸ
Χαναάν
7 αὐτοῦ
ἑαυτοῦ
8 Καὶ ἴδεν
9 καὶ
Ναβαϊῶθ
11 ἐπέθηκε
12 ἀπ' αὐτῆς
13 Κύριος
14 ἐπὶ
ἐπὶ
16 ἀπὸ
18 ἔθηκεν
19 Ἰακώβ
21 μοι Κύριος

XXIX.
6 (ἔτι αὐτοῦ λα-
λοῦντος)
(τοῦ πατρὸς αὐ-
τῆς) αὐτὴ γὰρ
ἔβασκε τὰ
πρόβατα τοῦ
πατρὸς αὐ-
τῆς)
10 ἐπότισε
12 ἀνήγγειλεν Ἰα-
κώβ
13 Καὶ ἐγένετο
αὐτοῦ
21 ἀπόδος
μου

23 αὐτὴν
24 Ζελφάν
26 Εἶπε
29 Ῥαχὴλ
31 μισεῖται
33 Λεία
34 Λεὺί
35 Ἰούδα
XXX.
2 ἐθυμώθη
καὶ
τοῦ
3 ἵνα
8 συνελάβετό μοι
Νεφθαλεῖ
9 Εἰσῆλθε δὲ
Ἰακώβ
12 ἔτι
13 μακαρίζουσί
(πᾶσαι)
14 ἡμέραις μαν-
δραγόσου
15 μανδραγόρους
17 αὐτῆς ὁ Θεὸς
18 ὢν
21 (καὶ ἔσθη τοῦ
τίκτειν)
26 μοι
27 ἐν
28 Καὶ εἶπεν
σοι
29 αὐτῷ
ἦν
30 ἦν
ἠυλόγησέ
32 ποικίλον καὶ
περκνόν, καὶ
πᾶν βόσκημα
ῤαντὸν καὶ διὰ-
λευκον
καὶ
33 αἴριον
35 ὃ ἦν λευκὸν ἐν
αὐτοῖς, καὶ
πᾶν ὃ ἦν φαι-
δρον ἐν τοῖς
ἄρνας
37 αὐτῷ
δὲ
38 (καὶ)
42 γὰρ ἔτεκον

XXXI.
2 ὡς ἐχθές
4 Ῥαχὴλ καὶ Λεί-
αν
5 μετ'
7 μῶν
9 ἀφείλατο
10 ἴδον ἐν
ἦσαν
11 Ἰακώβ
12 πάντα
13 τῷ
φῶ
15 κατέφαγε κα-
ταβρώσει
16 εἶρκεν ὁ Θεὸς
σοι

XXXII.
1 ἑαυτοῦ ὀδὸν
τοῖς ὀφθαλμοῖς
7 Ἐφοβεῖτο
αὐτοῦ
8 ἐκκόψη
9 ὁ εἶπας
10 Ἰακωβαί
νῦν
12 καλῶς
ἀπὸ
13 ἐν χειρὶ αὐτοῦ

18 αὐτοῦ
20 Ἐκλεψε
21 πάντα τὰ αὐτοῦ
καὶ ἀγέστη
22 τῆ τρίτῃ ἡμέρα
23 πάντας
29 ἐχθές
30 εἰς τὸν οἶκον τοῦ
πατρὸς σου
ἀπελθεῖν
Καὶ
31 ἀφέλῃς
32 αὐτῷ
τῶν σῶν παρ'
ἐμοι
33 ἐξελεύσῃς
εἰς
35 δὲ
37 ἐναντίον ἄν
ἀπ'
39 ἄν
ἀπ'
τῆς
40 καύσωνι
41 δέκα καὶ τέσ-
σαρα
μυαῖς
43 σου
σου
σου
ταῖς θυγατρά-
σιν μου
44 διαθώμεθα
Ἰακώβ
46 (καὶ ἐπίον)
47 (48) μαρτυρεῖ
48 αὐτοῦ (47)
49 ἀπὸ τοῦ
50 λήψη
ἐπὶ
51 καὶ ἡ στήλη
ἦν ἔσθησα ἀνα-
μέσον ἐμοῦ
καὶ σοῦ
(52) μαρτυρεῖ ὁ
βουνὸς οὗτος,
καὶ ἡ στήλη,
ἦν ἔσθησα,
αὕτη μαρτυ-
ρεῖ
μηδὲ
54 Ἰακώβ
τοῦ φαγεῖν τὸν
ἄρτον
55 αὐτοῦ

XXXIII.
1 αὐτὸς
ἐπίδειλεν
2 ἐποίησε
3 παρῆλθεν
4 ἐφιλήσεν, καὶ
6 παιδία
8 ἐν ὀφθαλμοῖς
10 μὴ δὴ, εἰ εὗρηκα
12 πορευθῶμεν, καὶ
πορεῖσθιμι
13 αὐτοῖς
14 Προελθάτω
με εἰσεῖν
17 αὐτῷ
18 Σικίμων
ἦλθεν
XXXIV.
2 Χορραῖος
4 παιδοίσκη
7 κατενύχθησαν
(Συχέμ)
8 αὐτοῖς Εμμὼρ
προεΐλατο
9 ἐπιγαμβρεύσα-
τε
10 (ἰδοὺ) ἡ γῆ
11 ἡμῖν
12 καὶ δόμα
13 ἐμίανεν
14 υἱοὶ δὲ Λείας
17 περιτέμεσθαι
τὰς θυγατέρας
21 ἐν χερσίν
22 Μόνον ἐν τούτῳ
περιτέμεσθαι
περιτετέμνη-
ται
23 αὐτῶν
24 ἐκπορευόμενοι
πάντες ἐξερχό-
μενοι πύλην
πόλεως αὐτοῦ

XXXV.
2 καθάρισασθε
3 ἐπορευομένη
4 Σικίμοις
5 Σικίμων
7 Ἰσχυρὸς

ἐπεφάνη
8 Δεββώρα
9 ἠλλόγησεν
10 Ἰακώβ
11 ἰκανός
(καί)
12 δέδωκα
16 Ἀπῆρεν
εἰς γῆν ἑλθεῖν
13 αὐτοῦ
αὐτὸν
Βενιαμείν pas-
sim
20 σήμερον ἡμέρας
καὶ Ἀπῆρεν
Ἰσραήλ, καὶ
ἔπηξεν τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ
ἐπέκεινα τοῦ
πύργου Γαδέρ
23 Λευεὶ
26 οἱ
29 ἐκλιπών

XXXVI.

2 Αἰλὼν
3 Βασεμμάθ pas-
sim
4 τῷ Ἡσαῦ
8 ὤκησε
11 οἱ υἱοὶ Ἐλιφάθ
Γοθόμ
12 οἱ υἱοὶ Ἀδὰ
13 Ναχοθ passim
14 ἦσαν
Ἐλιβεμάθ pas-
sim
Ἰεύς
15 οἱ
17 ἡγεμῶν Μοζέ,
ἡγεμῶν Σομέ
18 Ἰεουλ
19 δέ
οἱ
(οἱ ἡγεμόνες
αὐτῶν)
21 ῤεισῶν passim
οἱ
22 Χορρέι passim
23 Γαλῶν
Μανναχάθ
Σωφ
Ἰνὰμ
24 Ἰνάν
ὁ Ἰνιές
26 Ἰεθράν
27 βαλαῶν
καὶ Ὀυκάν
32 τοῦ
35 Γεθθαίμ
36 Σαλαμὰ
37 Σαλαμὰ
38 βααλενωῶν
39 Βααλενωῶν
Βαράθ
Ματραεῖθ
Μεζοόβ
41 Ἐλιβεμάθ
43 Μεγοδιήλ
Ζαφωάν

XXXVII.
2 μετὰ τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ τὰ
πρόβατα
Κατήνεγκεν
3 γήρους
4 ἐφίλει ὁ πατήρ
αὐτῶν
ἑδύναντο
7 ἡμᾶς
9 ἐνυπνιάσθη
13 ἐν
17 εἰς
18 Προῖδον
19 Εἶπαν
21 ἐξείλατο
πατάσομεν
22 ἐμβάλετε δέ
23 τὸν
αὐτοῦ
24 αὐτὸν
25 οἱ
28 παριεπορεύοντο
οἱ
30 ἀνέστρεψε
35 αὐτοῦ

XXXVIII.

1 Ὀδολλαμεῖτην
passim
4 ἔτι, ἔτεκεν υἱὸν
5 ἔτι
6 πρωτοτόκῳ
7 ἐναντίον
8 γάμβρουσαι
9 ἐγένετο
10 τὸ ῥῆμα
13 ἀνέβη
14 αὐτῆς
περιεβάλετο
θερίστῳ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ
16 ἡ
20 τὸν ἀρράβωνά
παρὰ τῆς γυ-
νακός
21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς
22 ἐνταῦθα
26 ἐνεκεν
27 ἔτεκεν
κοιλίᾳ
30 τὴν χεῖρα

XXXIX.

3 πάντα
4 εὐνῆσται δέ
5 κατασταθῆναι
6 ἑαυτὸν
8 τῶν
9 τὸ μέγα
11 τοῦ
12 αὐτοῦ
καταλείπων,
passim
13 κατέλειπεν
passim
καὶ
14 εἶδετε
16 αὐτοῦ
17 κοιμήθητι μετ'
ἐμοῦ

18 καὶ
20 ἔλαβεν
καὶ
23 εὐδοῖ

XLI.

1 ἤμαρτον
τῶ
3 παρὰ τῷ ἀρχι-
μαγεῖρω εἰς
5 ἐκίτερος ἐνυπ-
μιον
αὐτοῦ ὁ ἀρχι-
οινοχόος καὶ
ὁ ἀρχισιτο-
ποιός
6 δέ
τὸ πρωὶ Ἰωσήφ
8 ἴδομεν
αὐτὸ οὐκ ἔστιν
9 αὐτῷ
11 τὰς χεῖρας
14 σοὶ γένηται
17 γενημάτων
ὁ βασιλεὺς
20 ἀρχιουχοῦ
ἀρχισιτοποιοῦ
21 ἀπεκατέστησεν
23 δέ

XLI.

3 παρὰ
(ἐν τῷ Ἀχει)
4 τῷ εἶδει
6 Ἄλλοι δέ
11 ἴδομεν bis
12 τὰ ἐνύπνια ἡ-
μῶν, ἀνδρὶ
κατὰ τὸ ἐνυπ-
μιον αὐτοῦ
ἐπέλυσεν
13 οὕτως passim
14 ἐκ
15 τῷ
αὐτὸ οὐκ ἔστιν
17 ἐπὶ
19 σφόδρα
(καὶ ἐνέμοντο
ἐν τῷ Ἀχει)
29 Αἰγύπτῳ
30 ἐπιλησθήσονται
τῇ γῇ
33 τῆς
34 γενήματα
37 τὰ ῥήματα
39 ἐπειδὴ
σου
41 πάσης γῆς
43 τῆς
44 πάσης γῆ
45 Ὑνθὸνφανίχ
Ἀσεννέθ passim
46 ἐκ
48 (Ἰν)ῶν
49 ἀριθμῆσαι
51 Μαννασῆ pas-
sim
λέγων
53 ἐγένετο
Αἰγύπτῳ

54 ἤρξαντο
(οὐκ)
55 ἐκέκραξε
πᾶς

XLII.

2 ἐκέθην
ζῶμεν
4 Ἰακώβ
7 αὐτοῦ
εἶπαν
9 ἴδεν αὐτοῖς
10 πριάσασθαι
15 ἡγείαν
16 λαβέτω
ἡγείαν
18 Ἰωσήφ
20 καταγάγετε
21 ἁμαρτία
27 μάρσιπον pas-
sim
ἴδεν
29 συμβεβηκότα
32 μικρότεροι
εἰς γῆν
33 γνωσόμεθα
ἡμῶν
35 αὐτοῦ
36 πάντα ταῦτα
37 αὐτοῦ

XLIII.

3 διαμαρτύρη-
ται
καταβῆ πρός με
4 ἀποστέλλεις
5 ἀποστέλλεις
6 μοι
εἰ
ἔτι
9 πρός
11 τερέμινθον
12 μαρσίποις
14 καθὰ
16 ἐνετείλατο
17 τὴν οἰκίαν
18 ἀνθρώποι
εἰσπνήχθησαν
τοῦ
20 μαρσίπτῳ
21 Καὶ ἐγένετο
μαρσίπους
23 (ὁ ἀνθρώπος)
24 ἦνεγκε
25 μεσημβρία
27 πρῶτον
28 Εὐλογητός
29 ἴδε
αὐτοῖς
ἔστιν
30 ἔντερα
ταμειῶν
31 αὐτοῦ
32 (πᾶς ποιμὴν
προβίτων)
34 μερίδα

XLIV.

1 αὐτοῦ
4 λέγων

4 (μοι)
5 συνετελέσασθε
7 εἶπον
μου
8 εὐραμειν
9 εὐρεθῆ
10 ὁ ἀνθρώπος
αὐτός
12 Ἡρεῦνα
15 ὁ
16 Λαλήσωμεν
δέ Θεός
20 νῶτερον γῆρω
21 (ὅτι)
22 μου
23 ἔτι εἶδειν
24 δέ
25 ἡμᾶν
26 εἶπαμεν
27 ὁ
μου
28 ἔτι
30 παιδάριον
31 παιδάριον
δοῦνης
32 ἐκδέδεκται το
παῖδιον παρὰ
τοῦ πατρός
ἐναντίον
πρός
33 μου

XLV.

1 ἔτι
Ἰωσήφ
3 (ὁ ἀδελφός ἡ-
μῶν, ὃν ἀπέ-
δοσθε εἰς Αἴ-
γυπτον)
αὐτοῦ
6 ἔσται
7 ἡμῶν
8 ἀλλ' ἡ
10 Γεσέν
(ἐκεῖ)
17 πόρια
18 παραλαβόντες
20 ἡμῶν
τῆς γῆς
22 καὶ τῷ
ἀλλασσούσας
26 ἔτι
οὗτος
τῆς
ἡ διάνοια
28 ὁ υἱὸς μου Ἰω-
σήφ

XLVI.

1 (ἐκεῖ)
2 πρὸς
εἶπας,
3 Καὶ εἶπεν
5 Ἰακώβ
6 αὐτῶν
καὶ εἰσηλθεν
Ἰακώβ εἰς
Αἴγυπτον
7 αὐτοῦ

7 αὐτοῦ νιῶν μετ' αὐτοῦ	33 Γεσέν, passim Αραβία τοῖς	26 ὑποπεμπτοῦν τῷ Φαραῶ μόνων 29 θάψαι με	XLIX. 2 Ἀθροίσθητε 5 ἐξ αἰρέσεως 7 διασκορπίω 8 σε 9 ἐκοιμήθη 10 ὡς ἀπόκειται 12 Χαροποι ἀπό οἴνου 13 ἐν μέσῳ 20 διαδώσει 23 χειρῶν σε 25 τῷ ἐνεκεν 26 ἐπ' εὐλογίας ἐνάων κεφαλῆς 27 διαδώσει 28 οἱ ἐλάλησεν ἠυλόγησεν bis 29 θάψατέ 30 τῇ 31 (καί) καί 33 Ἰακώβ	L. 1 ἐπ' 5 πρό τοῦ τελευ- τῆσαι 8 τὴν συγγένειαν 10 ἐφ' 11 ἐν ἐστὶν τοῦτό τοῦ τόπου ἐκεί- νου 12 καθὼς ἐνετεί- λατο αὐτοῖς 13 ἐπέστρεψεν πάντες μετὰ τὸ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ 15 αὐτῶ 18 εἶπον 20 ἵνα διατραφῇ 22 εἰς Αἴγυπτον 24 Καί 25 ἐπισκέψεται 26 ὢν αὐτὸν
9 Φαλλοῦδ, και	XLVII. 1 λέγων 3 (ἐκ) παιδιόθεν ἕως τοῦ νῦν 4 κατοικήσωμεν οἱ παῖδες σου εὐλόγησεν 9 ἀφείκοντο 12 αὐτῷ 14 Αἰγύπτῳ ἀπὸ 18 ἡμῶν ὑπολείπεται 19 σπέρματα ζήσωμεν 20 ὁ λῆμός αὐτῶν 21 αὐτὸν καί 22 δόματα 23 σπέρματα 24 γεννηματα σπέρματα 25 εὐρωμεν	XLVIII. 1 ἀνηγγελή μετ' αὐτοῦ 3 ἐν γῆ Χαναάν, ἐν Λουζᾶ ἠυλόγησέ 5 (ὡς) 6 σοὶ ἐν 7 ἐκεῖ 8 εἰσιν 10 αὐτοῦ ἐδύναντο (δὲ) 13 ἐν τῇ ἄριστερᾷ 14 ἐναλλάξας 15 ἠυλόγησεν μου 20 ἠυλόγησεν 21 ἐκ τῆς γῆς ταύ- της μαχαίρῃ		
11 Καίθ Μεραρεῖ				
12 Ἀσρων				
13 Ἰασούβ				
15 αἱ				
16 Ἀγγεῖς Σαυνεῖς Ἀροηλεῖς				
17 Χοβάρ και Μελ- χιήλ				
20 Αἰγύπτῳ Μαχειρ passim Ἐδέμ				
21 Ἀγγεῖς Μαμφεῖμ και Ὀφιμίν				
24 Νεφθαλί Γωνι Συλλήμ				
25 και				
29 πλείονι				
33 οἱ παῖδες σου ἔσμεν				

ΕΞΟΔΟΣ.

ΚΕΦ. I. 1 και παινοικία 2 και Ἰουδα 3 και 4 Νεφθαλί passim 5 αἱ ἐξεληθῶσαι 7 κατίσχυσαν 9 ἔθνος 10 ἡμῶν 11 Πιθῶμ 12 ἐγένοντο 15 ἦν	18 Τί ὅτι 19 εἶπον 20 οὕτως 21 Μωυσεῖ 25 εἰσίδεν III. 1 ἦγεν τοῦ Θεοῦ 2 φλογὶ πυρός 3 τί 4 μέσου 5 Καί σου ἐπ' αὐτοῦ 6 αὐτῷ ὁ 8 του και Εὐαίων και Γεργεσαίων 12 ἀποστέλλω ἐξαγαγεῖν σε 13 ἐλεύσομαι και 15 ἡμῶν γενεαῖς γενεῶν 16 ἡμῶν 17 εἶπα 18 Κύριος Κυρίῳ 20 μου 22 συσκευάσετε IV. 1 οὖν Κύριος	4 σου 5 Κύριος 6 Εἰσένεγκαι λεπρῶσα 7 εἶπε πάλιν εἰς- ένεγκαι αὐτοῦ αὐτοῦ 8 ἐσχάτου 10 ἐχθές και 11 τῷ Μωυσεῖ και Κύριος 12 ἃ 13 ἄλλον δυνάμε- νον 16 προσλαλήσει 18 αὐτῷ 20 αὐτοῦ 21 ἔδωκα αὐτῷ τὴν καρ- δίαν 23 βούλη αὐτὸν 27 Μωυσεῖ 28 σημεῖα 29 πάσαν V. 1 ἑορτάσωσί μοι 2 Κύριος ἐξαποστελῶ 4 (μου) 5 τῆς γῆς 7 ἐχθές (και τὸ τῆς σῆ- 5	μερον) 8 πλινθουργίας ἀπ' αὐτῶν αὐτοῖ πορευθῶμεν 9 μεριμνάσθω- σαν. bis. 10 τοῦ λαοῦ 13 ἡμῶν 14 ἐχθές 17 (καί) 18 ἀπελθόντες 19 ἀπὸ 21 Ἐπίδοι 22 διὰ 23 (αὐτῶ) ρύσας VI. 1 ὄψη 5 ὢν καταδουλώσω μου 6 αὐτῶν 7 ἡμᾶς ἑμαντῶ εἰς 8 αὐτὴν ἡμῖν 9 ὅπως 12 ἐναντίον 13 ἐξαγαγεῖν 14 Χαριεῖ 16 Γηρωῶν 17 Λοβεβὶ Σεμεῖ 19 οἱ Μεραρεῖ	20 τριακοινταεξ 22 οἱ Σεθρεῖ 23 Ἐλισαβὲτ Ἀμειναδάβ 24 Ἀσηρ 25 ἐκ 26 ὁ ὁ Θεὸς αὐτοῖς ἐξ 27 ἐξ 28 Ἐν VII. 3 μου 7 ἐτῶν ἦν ἐλάλησαν 9 αὐτῆν 10 αὐτοῦ 11 φαρμακικαίας ρας sim 12 αὐτοῦ 13 ἐλάλησεν 14 Καί εἶπε 15 στήση 16 λατρέψωσιν 20 Ἀαρων τὴν ράβδον VIII. 2 βούλη 3 εἰς και ἐν τοῖς φρέ- ασί σου 5 σου
1 και ἔσχεν αὐτὴν 2 ὄν 3 Ἐπειδὴ ἐτι κρύπτειν αὐτὸ αὐτῷ 5 ἐπ' 8 αὐτῇ ἠ 10 Μωυσῆ ὅτι ἀνελόμεν αὐ- τόν 11 ἀδελφῶν αὐτοῦ 13 διατί 14 ἠ τὸν Αἰγύπτιον χθές 15 κατήκτισεν 16 Ἰοθὼρ τοῦ πα- τρὸς αἰπῶν 18 Ἰοθὼρ				

5 ἐπὶ τὴν γῆν	31 τὴν καρδίαν αὐ-	10 ἠθέλησεν	9 εἰς	16 ἄν
Διγύπτου	τοῦ	τῆς	11 σοι καὶ	17 κατειργάσω
7 ἐν ταῖς ἐπαου-		αὐτοῦ	δὴ	18 τῶν αἰώνων
δαῖς	X.		12 ἀφοριεῖς	19 αὐτοῦ
πᾶσαν	1 ἐβάρυνα	XII.	(ἀγιάσεις)	Κύριος ἐπ' αὐ-
8 τὸν λαὸν	τὴν καρδίαν αὐ-	3 ἑαυτοῖς	14 ἡμᾶς Κύριος	τοὺς
θίσωσι	τοῦ	4 οἱ	15 Κύριος	20 ἔλαθε
11 ἐκ bis	μου	5 ἀπὸ	πρωτοτόκου bis	ἐξῆλθον
17 ἔντε	2 ὅσα	6 τῶν	τῷ Κυρίῳ	21 ἄσω μὲν
καὶ ἐν	εἰμι	7 αὐτὸ	19 Ἰωσήφ	23 Μερρᾶν
ἐν πάσῃ γῇ Λι-	5 τὸ	10 ἀπολείψετε	Κύριος ὑμᾶς	ἰδοὺρ
γύπτου	6 Αἰγύπτου	εἰς τὸ	τὰ ὀστᾶ	ἐπωνομάσθη
18 φαρμακίαις	7 Λέγουσι δὲ	11 οὕτως	μον	24 κατὰ
20 ἐκπορεύεται	ἡμῖν τοῦτο	13 κατοικεῖτε	20 Ὄθουμ	25 ἐπέπειραζεν αὐ-
21 βούλη	Κυρίῳ	14 αὐτῇ ὑμῶν	21 τοῦ φαίνειν αὐ-	τὸν
κνομιῖας	8 ἐπέστρεψαν	15 πρώτης ἡμέρας	τοῖς	27 ἦλθον
22 ἢ	Φαραῶ	ἐξολεθρευθή-	22 ἐξέλειπεν	ἐπὶ
23 τὸ σημεῖον	9 Λέγει δὲ	σεται	παντὸς τοῦ	
24 ἐξωλεθρεύθη	ἡμῶν	16 κεκλήσεται	λαοῦ	XVI.
κνομιῖας	τοῖς πρεσβύταις	17 (εἰς τὰς γενεὰς		1 ἦλθον
27 Κυρίῳ	ἡμῶν	ὑμῶν)	XIV.	4 ἐν
28 ἐξαποστελῶ	πορευοσόμεθα	18 Ἐναρχομένη	2 Βεελεφῶν	5 ἐτοιμάσωσιν
θῆσατε Κυρίῳ	τοῦ Θεοῦ ἡμῶν	19 ἐξολεθρευήσε-	passim	εἰσενέγκωσι
29 ἀπὸ σοῦ	10 Φαραῶ	ται	3 περὶ τῶν υἱῶν	7 αὐτὸν
ἀπατήσαι	οὕτως	ἐν τοῖς	Ἰσραὴλ	8 ὁ γογγυσμὸς ὑ-
31 ἀπὸ bis	πρόκειται	22 ἐπὶ	4 ἐπιγινώσκονται	μῶν ἔστιν
	11 λατρεύσατε τῷ	23 ἀλεθρεύοντα	5 (λέγοντες)	9 ὑμῶν τὸν γογ-
IX.	Κυρίῳ	24 αἰώνιον	εἶπον	γυσμὸν
1 λατρεῦσώμι μοι	ζητεῖτε	25 φυλάξεσθε	7 εἰποίηκαμε	13 Καὶ ἐγένετο
2 βούλη	σου	26 ὑμῶν	8 τὴν καρδίαν	δὲ
καὶ	Διγύπτου	29 αὐτοῦ, (καὶ)	9 εὔρον	14 λεπτόν
3 ἔσται	ᾧ	πάν πρωτόκοκον	10 προσήγαγεν	15 Εἰδόντες
ἐν τοῖς	14 μετ' αὐτὴν	30 ἀνέστη	ἴδε	πρὸς αὐτοὺς
4 τοῦ	15 οὐ κατελείφθη	πάντες	11 (ἡμᾶς)	16 ἐν
καὶ	18 Κύριον	31 λατρεύετε	ἡμᾶς	συσκήνοις
κτηνῶν τῶν υἱῶν	19 ἀπὸ θαλάσσης	32 καθάπερ εἰρή-	13 στήκετε	17 Καὶ ἐποίησαν
Ἰσραὴλ	ἄνεμον	κατε	16 τὴν ράβδον	ἢ
5 (Αἰγύπτου)	ἐνέβαλεν	33 ἀπὸ	18 ἐν τοῖς	18 τῷ
6 (τοῦ)	θάλασσαν τὴν	35 χρυσᾶ καὶ ἀρ-	19 αὐτῶν	ῷ
8 ὑμῶν	ἐρυθράν	γυρᾶ	21 αὐτοῦ	ῷ
9 (καὶ)	21 γῆν	36 Κύριος ἔδωκε	διεσχίσθη	ὀλίγον
10 ἔλαβον	22 αὐτοῦ	37 Ἀπῆρναν	22 αὐτοῖς	αὐτῷ
ἐγένοντο	23 ἀνέστη	οἱ	23 Κατεδιώξαν δὲ	19 εἰς τὸ πρῶτ' ἀπ'
11 ἐγένοντο	ἦν φῶς	39 οὐ γὰρ ἐδυνάσ-	πᾶσα ἡ	αὐτοῦ
12 τῷ Μωυσῆ	24 ὑμῶν	θησαν ὑπό-	(καὶ εἰσῆλθον)	20 ἔξεσε
15 μου	25 ποιῶμεν	μείναι	24 εἰς	Μωυσῆς ἐπ' αὐ-
16 δύναμίν	26 λατρεύσωμεν	40 παροίκησις	25 ἤγεν	τοῖς
17 ἐνποιῆ σὺ	28 αὐτῷ	παρήκησαν	τοὺς Αἰγυπτίους	22 εἰσῆλθον
18 καὶ	εἶοιν	αὐτοὶ καὶ οἱ πα-	περὶ αὐτῶν	23 αὐτοῖς
19 εἰσὶν	29 καθὼς	τέρες αὐτῶν	26 ἐπὶ	ἔως
τῷ πεδίῳ	XI.	41 Ἐγένετο δὲ	27 εἰς	24 κατέλειπον
ἢ χάλαζα ἐπ'	1 ἀποστέλλη	44 τινὸς καὶ	31 Καὶ ἴδεν	καθάπερ
αὐτὰ	ἐκβολῆ	45 καὶ	καὶ ἐφοβήθη	25 αὐτὸ
20 τοὺς παῖδας αὐ-	ἐκβαλεῖ ὑμᾶς	46 (οὐ καταλείψε-		τῷ Κυρίῳ σῆ-
τοῦ καὶ	2 αὐτοῦ, καὶ γενῆ	τε ἀπὸ τῶν		μερον
21 τῶν πεδίων	παριί τῆς	κρεῶν εἰς τὸ		εὐρήσετε σῆ-
22 ἐπὶ	πλησίον αὐ-	πρωί)		μερον
23 αὐτοῦ	τῆς	47 τοῦτο		27 ἐξῆλθόν
24 σφόδρα	3 καὶ ἐν ὄφθαλ-	48 καὶ ποιῆ		29 τὴν ἡμέραν ταύ-
οὐ γέγονε τοι-	μοῖς παντὸς	49 προσκύντω τῷ		την καὶ τὰ
αὐτῇ	τοῦ λαοῦ	προσκυμένῳ		σίβασα
25 πάντα ὅσα ἦν ἐν	5 τοῦ			καθησέσθε
τῷ πεδίῳ	7 Ἐν δὲ			ὑμῶν
28 προσθήσεσθε	ἀνυμμέσον	XIII.		(ἕκαστος)
29 εἰς τὸν οὐρανόν	9 τί σημεῖά μου	2 καὶ		31 ὡς
32 ἐπλήγη	μου	3 ἐξήλθατε		32 εἶδωσι
33 ἐξέπετασε	10 τὰ σημεῖά καὶ	6 Κυρίῳ		31 ἀπέθετο
αὐτοῦ	πάντα	7 τὰς		35 Μάννα

35 γῆν
τὸ Μάν ἔφαγον

XVII.

1 παρενέβαλον
2 καὶ ἔλεγον
3 ἐγόγγυζεν
ἐπὶ
ἡμῶν
5 καὶ λάβε μετὰ
σεαυτοῦ
6 (ἐλθεῖν)
Καὶ ἐποίησε
7 αὐτοῦς
9 Ἰησοῦ
11 ἐγένετο
αὐτοῦ
12 αὐτόν· Ἀαρὼν
δὲ
14 Καὶ εἶπε
ἐν βιβλίῳ
Ἰησοῦ
15 μου καταφυλῆ
16 πολεμήσει

XVIII.

1 ὁ γαμβρὸς
Μωσῆ ὁ ἱε-
ρεὺς Μαδιὰμ
τῷ
4 μαχαίρας
5 ἦλθεν
αὐτοῦ
εἰς τὸ ὄρος
6 Ἀπηγγέλη
Ἰσθὸρ ὁ γαμ-
βρὸς σου
7 αὐτοῦ
8 αὐτοῦ
9 Κύριος αὐτοῖς
(Κύριος)
τῶν
10 τὸν λαὸν αὐτοῦ
12 καὶ
φαγεῖν
13 ἐσπέρας
14 ἐποίει
πρῶτ
15 αὐτοῦ
18 ἀνυπονοήτῳ
(σου)
αὐτὸ
21 αὐτοῦς
καὶ γραμματο-
εισαγωγεῖς
22 κομφίσοσιν
23 καὶ
ἦξει εἰς τὸν
τόπον αὐτοῦ
μετ' εἰρήνης
24 αὐτοῦ
πάντα
αὐτῷ εἶπε
25 καὶ γραμματο-
εισαγωγεῖς
26 ἔκρινον
τὸ
ἀνέφερον πρὸς

26 ἔκρινον
27 γαμβρόν ἑαυτοῦ

XIX.

1 ἦλθον
2 ἐξῆραν
ἦλθον
5 φωνῆς μου
8 Καὶ ἀπεκρίθη
τοῦ λαοῦ
10 πλυνοῦσι
αὐτῶν
14 ὑπὸ
αὐτῶν
16 ἐγίνοντο
17 τὴν
18 δὲ
αὐτὸ
ἐπ' αὐτὸ
δὲ
ὡς ἄτμις
19 ἐλάλει
21 πέσῃ
22 δὲ
24 Καὶ εἶπεν

XX.

1 πρὸς Μωσῆν
2 ὁ ἐξαγών
5 ἐπὶ τρίτην καὶ
τετάρτην γε-
νεάν
8 τοῦ
10 σου
11 τε
ἐν
ἠυλόγησε
13, 14, 15 οὐ φο-
νεύσεις οὐ
μοιχεύσεις οὐ
κλέψεις
17 οὐδὲ
οὐδὲ
οὐδὲ
19 μήποτε
21 ἐκεῖ
23 ἑαυτοῖς
24 αὐτὸ
25 αὐτὸ

XXI.

1 παραθήσεις
2 ἔτει τῷ ἑβδόμῳ
ἐξαποστελεῖς
αὐτὸν ἐλευ-
θερον
3 καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
τοῦ ἔξελεύ-
σεται μετ'
αὐτοῦ
4 αὐτῆς
5 μου
6 πρὸς
αὐτοῦ ὁ κύριος
8 δὲ
ἦν οὐ
αὐτήν
10 αὐτῷ
13 αὐτόν

11 αὐτοῦ
16 θανάτῳ τελευ-
τάτῳ
17 θανατούσθω
18 πατάξῃ τις
αὐτοῦ
19 (δὲ)
αὐτοῦ
21 ἐκδικηθήσεται
22 καὶ
23 ὁσὴ
26 αὐτόν
29 ἐχθές
30 κατὰ πάντα
ἐπιβαλῆ
31 κερατίσῃ ἢ θυ-
γατέρα
ποιήσουσιν
34 τεθηκός
35 αὐτοῦ
36 ἐχθές

XXII.

1 αὐτὸ
3 αὐτοῦ
4 μόσχου καὶ
5 ἡ
6 ἄλωνα
9 αὐτοῦ
10 ἡ πρόβατον ἢ
μόσχον
τελευτήσῃ ἢ
συντριβῇ
11 ἐφ' ὅλης
οὐ μὴ
12 αὐτοῦ
14 αὐτοῦ
ὑποτινύων
15 αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ ἢ
16 εἰς
17 αὐτῶ
18 περιβιάσете
20 (ἐτέροις)
21 οὔτε
θλίψετε
24 ἐν
26 αὐτὸ
28 ἔρεις κακῶς
30 αὐτοῦ
ἡμέρα τῆ ὄγδοῃ
δώσεις
31 ἐν ἄγρῳ
ἀπορίψετε

XXIII.

2 ἐκκλίνας
5 συνεγερεῖς
9 κακώσετε, οὐδὲ
μὴ
11 ἔτει
αὐτῶν
θηρία τὰ ἄγρια
12 ἀναπάνθῃ
13 λελάληκα
φυλάξεσθε
14 εορτάσατε
15 φυλάξεσθε
16 τοῦ
ἐξοδῶ

18 θυμιάσεις
22 ἀκούσῃ τῆ φω-
τῆς μου
ἐντέλλομαι
ἐμοῦ
ἔσται
ἀκούσης
ποιήσης
24 καὶ
αὐτοῦς
27 μου
28 ἐκβαλῶ
29 ἀπὸ προσώπου
σου
30 μικρόν
31 καὶ
ποταμοῦ τοῦ
μεγάλου

XXIV.

9 τῶν πρεσβυτέ-
ρων
10 ἐκεῖ
καθαρότητι
13 ἐπὶ
14 εἶπεν
17 ἔναντι
18 ἐκάθητο

XXV.

2 μοι ἄπαρχάς
αὐτῶν
7 (καὶ)
9 ἐγὼ
δεικνύω σοι
καὶ οὕτως
10 αὐτῆς bis
12 αὐτῆς
13 ἐκ ξύλων ἀσήπ-
των
15 τῆς διαθήκης
17 αὐτοῦ
18 Χερουβείμ ras-
sim
χρυσᾶ τορευτὰ
19 δὲ
αὐτοῦ
23 αὐτῆς
24 στρεπτὸν κυ-
μάτιον χρυ-
σοῦν
25 χρυσοῦν
26 αὐτῆ
27 τὴν τράπεζαν
ἐν αὐτοῖς

32 αὐτῆς τοῦ ἐνός
33 καλαμίσκῳ τῷ
ἐνί
(οὔτως τοῖς ἐξ
καλαμίσκοις
τοῖς ἐκπορευ-
ομένοις ἐκ
τῆς λυχνίας
καὶ ἐκ τῆς
λυχνίας τέσ-
σαρες κρατή-
ρες) καὶ τρεῖς
κρατήρες ἐκ-
τετυπωμένοι
καρυῖσκους ἐν

καλαμίσκῳ
τῷ ἐνί σφαι-
ρωτῆρ καὶ
κρίνον·
34 οἱ
35 καὶ ὁ σφαιρω-
τῆρ ὑπὸ του
δύο καλαμίσ-
κους ἐξ αὐτῆς
καὶ ὁ σφαι-
ρωτῆρ ὑπὸ
τούς δύο κα-
λαμίσκους ἐξ
αὐτῆς
37 αὐτῆς
αὐτῆς
39 Τάλαντον χρυ-
σίου καθαρῷ
ποίησεις πάν-
τα τὰ σκευῆ
ταῦτα
40 τῶν δεδειγμέ-
νων

XXVI.

1 κεκλωσμένου
2 ἔσται τὸ αὐτὸ
3 συνεχόμεναι
ἐκ τῆς ἐτέρας
5 δὲ
εἰς ἀλλήλας
ἐκάστη
7 σκέπειν
8 ἔσται
μέτρον τὸ αὐτὸ
10 τὴν
12 ἐπικαλύψεις
15 τῆ σκηνῆ
20 εἴκοσι στύλους,
τὸ πρὸς νότον
24 ἔσονται
καὶ
κεφαλίδων εἰς
συμβολὴν
25 στύλῳ τῷ ἐνί,
καὶ δύο βά-
σεις τῷ στύ-
λῳ τῷ ἐνί, εἰς
ἑμφοτέρα τὰ
μέρη αὐτοῦ
33 τοὺς στύλους
35 θήσεις
37 ἄσφατους

XXVII.

4 ἐπὶ
6 φορεῖς
7 φορεῖς
οἱ φορεῖς
τὰ δύο
11 βορρᾶν
αὐτῶν
13 τὸ πρὸς ἀνατο-
λάς
14 τῶν ἰστίων τὸ
ἕψος
15 πεντεκαίδεκα
18 αἱ
19 ὑποσκευῆ τῆς
σκηνῆς

20 ἀπύργητον
διαπαντός
21 αὐτόν

XXVIII.

1 τοὺς
5 τὴν
6 ἐκ χρυσοῦ, καὶ
ἡκίνθου, καὶ
πορφύρας, καὶ
κοκκίνου νε-
νησμένου καὶ
7 ἔσονται αὐτῶ
συνέχουσαι
9 ἐπ'
11 (διαγλύψεις)
περικεκλωσμέ-
νους καὶ συν-
εσφραγισμέ-
νους χρυσίῳ
ποίησεις αὐ-
τοὺς
12 ἔναντι Κυρίου
19 καὶ
καὶ
20 καὶ
21 δώδεκα κατὰ
τὰς γενέσεις
αὐτῶν
ἐκάστω
ταῖς δώδεκα
22 κροσσούς pas-
sim
(23) καὶ ποιήσεις
ἐπὶ τὸ λο-
γεῖον δύο
δακτυλίους
χρυσούς, καὶ
ἐπιθήσεις τοὺς
δύο δακτυλί-
ους τοὺς χρυ-
σοὺς, ἐπ' ἑμ-
φοτέρας τὰς
ἀρχὰς τοῦ
λογεῖου
(24) καὶ ἐπιθήσεις
τοὺς κροσσούς
καὶ τὰ ἀλυ-
σιδωτὰ χρυ-
σίῳ ἐπὶ τοὺς
δύο δακτυλί-
ους ἐπ' ἑμ-
φοτέρων τῶν
κλιτῶν τοῦ
λογεῖου
(25) καὶ δύο κλίτη
τῶν δύο κροσ-
σῶν ἐπιθήσεις
ἐπὶ τὰ δύο
ἐμπλόκια, καὶ
ἐπιθήσεις ἐπὶ
τοὺς ὅμους
τῆς ἐπωμίδος
ἐξ ἐναντίας
κατὰ πρόσω-
πον
(26) καὶ ποιήσεις
δύο δακτυ-
λίους χρυσοῦς,
καὶ ἐπιθήσεις

ἐπὶ τὰ δύο
περύγια τοῦ
λογεῖου ἐπὶ
τὸ ἄκρον (ἐπ'
ἄκρου) τοῦ
ὀπισθίου τῆς
ἐπωμίδος ἑ-
σωθεν
(27) καὶ ποιήσεις
δύο δακτυλί-
ους χρυσοῦς
καὶ ἐπιθήσεις
ἐπ' ἑμφοτέ-
ρους τοὺς
ὅμους τῆς
ἐπωμίδος κά-
θωθεν αὐτοῦ,
κατὰ πρόσω-
πον κατὰ
τὴν συμβο-
λὴν, ἄνωθεν
τῆς συνυφῆς
τῆς ἐπωμίδος
καὶ σφίξεις
τὸ λογεῖον
ὑπὸ τῶν δακ-
τυλίων τῶν
ἐπ' αὐτοῦ εἰς
τοὺς δακτυλί-
ους τῆς ἐπω-
μίδος συνε-
χομένους ἐκ
τῆς ἡκίνθου,
συμπεπλεγ-
μένους εἰς τὸ
ἕν ἄσπερ τῆς
ἐπωμίδος, ἵνα
μὴ χαλῶται
τὸ λογεῖον
ὑπὸ τῆς ἐπω-
μίδος
23 τὸ λογεῖον
28 ἅγιον
29 ἐπὶ
κυκλόθεν
ἐπὶ
δὲ
χρυσοῦς
35 κόσμησοι
37 ἱερατεύσοσι
39 ἐφ' ἑαυτοῖς

XXIX.

1 ἀγιάσαι
(ἁμῶν)
5 (αὐτὰ)
τοῦ ἐπενδύματος
9 ἐμοὶ
τὰς χεῖρας Ἰα-
ρων
12 ἐπιθήσεις
13 ἐπὶ
14 κρέα
αὐτοῦ
16 τὸν κριόν
17 αὐτοῦ bis
18 τὸν κριὸν ὄλον
θυσιάσμα τῶ
20 χειρὸς τῆς δεξ-
ιάς

21 ἐπὶ
24 αὐτοῦς
25 δέξῃ
αὐτὰ
28 ἀφαίρεμα
32 τὴν θύραν
33 καὶ
34 καὶ
36 τὸ
38 ὅσα
ἐπὶ τὰς ἡμέρας
42 τὰς bis

XXX.

3 αὐτὸ
ἐσχαρίδα
4 αὐτῶ
αὐτοῦ
6 κατὰ πρόσωπον
τῆς ἱλαστηρίου, ὃ
ἐστὶν ἐπὶ τῶν
μαρτυρίων
ἐκεῖ
7 ἐπισκευάζει
8 τὰς
9 ἀνοίσετε
σπεῖσετε
10 Ἰαρόν (ἐπ' αὐ-
τὸ, καὶ ἐπι-
θήσει)
τῶν ἁμαρτιῶν
(τοῦ ἐξίλασ-
μοῦ) ἅπασι
τοῦ ἐνιαυτοῦ
τὰς
τῶ
12 τὰ
τῶ
13 ἐπὶ
15 ἐλαττωνῶσει
ἡμῖς
19 τὰς χεῖρας αὐ-
τῶν ἐξ αὐτοῦ,
αὐτῶν
20 ἡ
τῶ
21 αὐτῶν
καὶ οὐ
αὐτῶν μετ' αὐ-
τοῦς
23 καὶ bis
28 καὶ τὴν βάσιν
αὐτοῦ
31 μοι
33 ἐξολεθρευθήσε-
ται
34 καὶ bis
35 αὐτὸ
συνθέσεως

XXXI.

2 Οὐρί, υἱοῦ Ὠρ
3 καὶ
4 ἀρχιτεκτονεῖ
καὶ τὴν βύσσον
τὴν κεκλωσ-
μένην
5 εἰς
καὶ εἰς
6 δέδωκα
8

6 ποιήσουσι
10 εἰς τὸ
11 ἐντέταλμαί
13 ἐστὶ
ἐξολεθρευθήσε-
ται γὰρ ση-
μείων
14 τὸ σαββάτον
ὅστις
15 ὅστις
τοῦ σαββάτου,
θανάτῳ
17 ἐν
τε
ἐπαύσατο, καὶ
κατέπαυσεν
18 πρὸς αὐτόν

XXXII.

1 ἔλεγον
3 τῶν γυναικῶν
4 αὐτὸ
εἶπαν
7 κατὰ βῆθι τὸ τὰ-
χος
οὗς
9 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς
Μωυσῆν· ἐνώ-
ρακα τὸν
λαὸν τούτων,
καὶ ἰδοὺ λαὸς
σκληροτράχη-
λος ἐστὶ
11 κατέναντι
αὐτοῦ
12 αὐτοῦς
13 αὐτοῖς
τῶ σπέρματι
αὐτῶν
14 περὶ τῆς κακίας,
ἧς εἶπε ποιῆ-
σαι πρὸς
15 γεγραμμένα
16 ἐστὶ
17 τὴν φωνὴν
19 Ἠνικά δε ἠγγίσε
20 ἐπὶ
21 πρὸς
22 λέγων
23 ἐκ γῆς
24 αὐτὰ
26 Συνήλθοσαν
27 εἶπεν
ρομφαίαν ἑαυ-
τοῦ
πύλης
28 τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
29 τῶ
αὐτοῦ καὶ
30 καὶ
31 Ἐπέστρεψε
32 καμὲ
33 αὐτόν
34 καὶ
35 ὄν

XXXIII.

1 πορείου
2 πρότερον

2 τὸν Χαναναῖον
καὶ
τὸν
3 εἰσάξει
οὐκ ἔθηκεν ἀνὴρ
κόσμον αὐ-
τοῦ ἐπ' αὐτόν
5 πρὸς Μωυσῆν·
λάλησον
ἐγὼ ἐπάγω
ἀφέλετε
7 μαρτυρίου
8 κατενόουν
ἐλθεῖν
9 τῶν θυρῶν
τῶ
10 τῶν θυρῶν
(καὶ κατενόουν
ἀπίοντος
Μωυσῆ)
11 ὡσεὶ τις
13 ἐνώπιον
15 εἶπε
σὺ αὐτὸς συμ-
πορεύσῃ μεθ'
ἡμῶν
17 εἶπε δὲ
18 δεῖξάν μοι τὴν
σεαυτοῦ δόξαν
19 ἐν
Κυρίου
21 καὶ
23 μου ὄψῃ

XXXIV.

1 εἰς τὸ ὄρος πρὸς
με
ἐπὶ
2 τὸ πρῶτὸ εἰς
3 καὶ μηδεὶς
αἰ
4 τὸ πρῶτὸ
καθὰ
μεθ' ἑαυτοῦ
5 ἐν
6 Κυρίου
7 ποιῶν
τὸν ἔνοχον κα-
θαρισμῶ οὐ
καθαριεῖ
ἁμαρτίας
9 εἶρον
10 ἐλάλησε
11 σοὶ
ἐντέλλομαί
ἀπὸ
σοῦ
τὸν sexes in hoc
versu
καὶ τὸν Χετ-
ταίων, καὶ τὸν
Φερεζαίων
τὸν
12 διαθήσ
σὺ
ποτε
14 Θεῶ ἑτέρῳ
15 διαθήσ
θυσιῶν

16 δώσεις
 18 τῶ
 20 αὐτοῦ
 21 ἡμέρα τῆ
 22 πυρῶν
 24 ἐμπλατυῶ
 25 θυμαίωματος
 26 θυμίμα
 28 εἰσοίσεις
 29 ἐναντι
 (δύο)
 29 ἀπό
 Σινά
 τῆς διαθήκης
 ἀπό
 καὶ
 χρωτὸς
 30 υἱοὶ χρωτὸς
 31 Μωσῆς πρὸς
 αὐτοῦς
 32 ἐλάλησε
 33 Μωσῆς
 35 Μωσῆ
 τὸ
 αὐτοῦ

XXXV.

1 τὴν
 πρὸς αὐτοῦς
 2 ἄγιον σάββατον
 τῷ
 ἐν αὐτῇ ἔργον
 3 ἐν
 7 (8) καὶ ἔλαιον
 εἰς τὴν φαῦ-
 σιν, καὶ θυμί-
 αμα εἰς τὸ
 ἔλαιον τῆς
 χρίσεως καὶ
 εἰς τὴν σύν-
 θεσιν τοῦ θυ-
 μιάματος
 9 εἰς
 10 διανοία
 11 καλύμματα
 καὶ τοὺς πασ-
 σάλους
 καὶ τὰς βάσεις
 τὰ θυμιάματα
 καὶ τοὺς ἀνα-
 φορεῖς αὐτῆς
 καὶ τοὺς ἄρτους
 τῆς προθέσε-
 ως* (καὶ τὸ
 θυσιαστήριον
 καὶ πάντα τὰ
 σκεύη αὐτοῦ)
 (14) καὶ τοὺς λίχ-
 νους αὐτῆς,
 καὶ τὸ ἔλαιον
 τοῦ φωτός
 (15) καὶ τὸ θυσια-
 στήριον τοῦ
 θυμιάματος,
 καὶ τοὺς ἀνα-
 φορεῖς αὐτοῦ
 καὶ τὸ ἔλαιον
 τῆς χρίσεως,
 καὶ τὸ θυμί-
 αμα τῆς συν-

θέσεως* καὶ
 16) καὶ τὸ ἐπίσασ-
 τρον τῆς θύρας
 τῆς σκηνῆς
 καὶ τὸ θυσιασ-
 τήριον τοῦ
 ὀλοκαυτώμα-
 τος, καὶ τὴν
 ἐσχάραν αὐ-
 τοῦ τὴν χαλ-
 κῆν, καὶ τοὺς
 ἀναφορεῖς αὐ-
 τοῦ, καὶ πάν-
 τα τὰ σκεύη
 αὐτοῦ* καὶ
 τὸν λουτήρα,
 καὶ τὴν βά-
 σιν αὐτοῦ
 (17) καὶ τὰ ἱστί-
 α τῆς αὐλῆς, καὶ
 τοὺς στύλους
 αὐτῆς, καὶ τὰς
 βάσεις αὐτῆς,
 καὶ τὸ ἐπί-
 σπαστρον τῆς
 θύρας τῆς αὐ-
 λῆς
 (18) καὶ τοὺς πασ-
 σάλους τῆς
 σκηνῆς, καὶ
 τοὺς πασσά-
 λους τῆς αὐ-
 λῆς, καὶ τὰ
 σχοινία αὐ-
 τῶν
 19 ἐν τῷ ἁγίῳ
 21 οἷς
 22 αὐτῶν
 23 ἀφαίρεμα
 καὶ πᾶς ὁ εὐρέ-
 θη παρ' αὐτῶν
 ἄκινθος, καὶ
 πορφύρα, καὶ
 κόκκινον, καὶ
 βύσσος, καὶ
 δέρματα ὑα-
 κίνθινα, καὶ
 δέρματα κρι-
 ῶν ἠρυθροδά-
 νωμένα, (καὶ
 δέρματα ἁ-
 γία)
 24 κατασκευῆς
 ἤνεγκαν
 27 εἰς
 29 ἠ
 30 Οὐρὶ υἱοῦ
 35 συνείναι ποιῆ-
 σαι πάντα
 τὰ
 καὶ τῇ πορφύρα

XXXVI.

1 τοῦ
 ὥστε
 τὰ
 τὰ
 2 τὸν
 3 πρῶτῃ
 4 παραγενόμενοι

4 πάντα
 αὐτοὶ ἠργάζοντο
 5 εἶπαν
 λέγοντες παρὰ
 7 ἱκανὸν ἦν αὐ-
 τοῖς
 αὐτὰ
 8 (1) ἐποίησαν
 τῇ διανοίᾳ
 2 ἐποίησαν
 σὺν
 3 ὑφαντόν* ἐποί-
 ησαν αὐτῷ
 αὐτοῦ
 συμπεπλεγμέν-
 ον
 4 ἐκκόλαμμα
 6 ἐποίησε το
 τὸ
 ποικιλίας
 αὐτοῦ bis
 7 ἐν
 8 κατὰ τὰ ὀνό-
 ματα
 9 δύο
 10 αὐτοῦ
 13 ὡσαν
 15 τὸ λῶμα
 17 ἔγραψαν
 τα
 ἐνετυπωμένα
 ἐπ' αὐτῷ

XXXVII.

1 πηκῶν
 ἦσαν πᾶσαι
 3 ὑφάντου Χερου-
 βείμ, (καὶ
 τοὺς Χερου-
 βείμ)
 4 αὐτοῦ
 αὐτῶν
 κεφαλὰς
 τὰς
 χαλκᾶς
 χαλκαὶ
 5 χαλκαὶ
 κατὰ
 6 πῆχων, ἱστία
 τὰ
 καὶ οἱ
 πύλαι αἱ τῆς
 αὐλῆς
 7 (καὶ)
 8 κατακάλυμμα
 9 (καὶ αὐτοὶ πε-
 ριγυρωμέν-
 αι ἄργυρῳ)
 10 Οὐρὶ
 ποικιλτὰ

XXXVIII.

1 δύο πῆχων καὶ
 ἡμίσεος τὸ
 μήκος αὐτῆς,
 καὶ πῆχους
 καὶ ἡμισους
 τὸ πλάτος αὐ-
 τῆς, καὶ πῆ-
 χους καὶ ἡμί-
 9

σους τὸ ὕψος
 αὐτῆς
 καὶ ἐποίησεν
 αὐτῇ κυμά-
 τιον χρυσοῦν
 κύκλω
 ἐπὶ τὰ τέσσαρα
 μέρη αὐτῆς
 2 ἄνωθεν
 ἐποίησε
 (καὶ)
 τὸ δεύτερον τοῦ
 ἰλαστήριου
 κατὰ πρόσωπον
 αὐτῶν
 3 χρυσοῦς
 δακτυλίου bis
 τὸ κλίτος τὸ ἐν
 τὸ κλίτος τὸ
 δεύτερον
 4 καθαρῶ
 5 στερεῖν
 αὐτῶν
 ἀνθήμια
 ἐς
 ἀνθήμιον
 6 αὐτῆς
 αὐτῆς
 7 τοῖς στύλοις
 τοὺς στύλους
 ἄνωθεν τὸ κα-
 τὰ κάλυμμα
 τοῖς στύλοις
 τῇ πύλῃ
 8 αὐτοῦς
 ἦν
 9 καὶ τὴν βάσιν
 αὐτοῦ, καὶ τὸ
 πυρεῖον αὐτοῦ
 τῷ
 περίθεμα
 εἰς
 10 τὸ θυσιαστή-
 ριον ἐν αὐτοῖς
 τοῦ χρίσματος
 12 αὐτῶν

XXXIX.

1 ἐκ
 καὶ τριάκοντα
 καὶ bis
 2 τρισχιλίου καὶ
 πεντακοσίου
 ἐν
 3 καὶ
 καὶ
 τῶν στύλων
 τετρακόσια
 δισχίλιοι καὶ
 τετρακόσιοι
 4 σκηνῆς
 κύκλω
 5 καὶ βύσσον
 καὶ τὰς βάσεις
 αὐτῆς
 7 αὐτῆς τὰ σκεύη
 τῆς προθέσεως
 καὶ τὰς βάσεις
 αὐτῆς
 κατακάλυμμα-

τα δέρματα
 8 παρασκευῆν
 ἠυλόγησεν

XL.

3 ἐκεῖ
 5 ἐνώπιον
 τοῦ μορτυρίου
 θῆσεις τὸ κά-
 λυμμα τοῦ
 6 τὴν θύραν
 (7) καὶ θῆσεις τὸν
 λουτήρα ἀνα-
 μέσον τῆς
 σκηνῆς τοῦ
 μαρτυρίου καὶ
 ἀναμέσον τοῦ
 θυσιαστήριου,
 καὶ δώσεις
 ἐκεῖ ὕδωρ
 (8) καὶ περιθήσεις
 τὴν αὐλὴν
 κύκλω, καὶ
 δώσεις τὸ ἐ-
 πίσπαστρον
 τῆς πύλης τῆς
 αὐλῆς
 9 τῆς χρίσεως
 10 αὐτοῦ τὰ σκεύη
 καὶ χρίσεις τὸν
 λουτήρα καὶ
 τὴν βάσιν αὐ-
 τοῦ, καὶ ἁγιά-
 σεις αὐτόν
 12 τὸν
 13 τὸν
 15 αὐτῶν
 16 κατὰ
 συνέταξεν
 18 καὶ ἔθηκε τὰς
 βάσεις αὐτῆς
 αὐτῆς ter.
 20 ἐπέθηκε
 καὶ ἔθηκε τὸ
 ἰλαστήριον ἐπὶ
 τῆς κιβωτοῦ
 ἐπάνωθεν
 22 ἔθηκε
 ἐπὶ τὸ κλίτος
 τῆς σκηνῆς
 τοῦ μαρτυρίου
 24 ἀπέναντι τῆς
 τραπέζης
 27 ὃν τρόπον
 (28) καὶ ἔθηκε τὸ
 ἐπίσπαστρον
 τῆς θύρας τῆς
 σκηνῆς
 29-32 τῆς σκέπης
 τοῦ μαρτυρί-
 ου, καὶ ἀνή-
 νεγκεν ἐπ' αὐ-
 τοῦ τὴν ὀλο-
 καύωσιν, καὶ τὴν
 θυσίαν, κα-
 θὰ ἐνετεί-
 λατο Κύριος
 τῷ Μωσῇ Καὶ
 ἐποίησε τὸν
 λουτήρα ἁ-

ναμέσον τῆς
σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου,καὶ
ἀναμέσον τοῦ
θυσιαστηρίου,
καὶ ἔδωκεν
ἐκεῖ ὕδωρ, ἵνα.

νίπτωνται ἐξ
αὐτοῦ. Μωυ-
σῆς καὶ Ἀαρ-
ρών καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ τὰς
χείρας αὐτῶν
καὶ τοὺς πό-

δας,εἰσπορευ-
ομένων αὐ-
τῶν εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου ἢ
ὅταν προσ-
πορεύωνται
πρὸς τὸ θυσι-

αστήριον λει-
τουργεῖν, ἐ-
νίπτοντο ἐξ
αὐτοῦ καθ-
άπερ συνέ-
τάξε Κύριος
τῷ Μωσῇ

33 καὶ ἔθηκε τὸ
ἐπίσπαστρον
τῆς αὐλῆς
35 ἠδυνήθη
ἐπλησθη
37 τῆς
38 Κυρίου

Δ Ε Υ Ι Τ Ι Κ Ο Ν .

ΚΕΦ. I.

2 προσφέρει
3 προσάξει
αὐτῷ
ἔναντι
4 αὐτοῦ
6 δειραντες
αὐτοῦ
7 στοιβάσουσι
8 (ἐπί)
9 αὐτοῦ bis
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς
12 αὐτοῦ ter
αὐτὰ οἱ ἱερεῖς
14 προσφέρει
15 ἐπὶ
αὐτοῦ bis.
αὐτὸν
16 αὐτοῦ bis.

II.

2 αὐτὰ
αὐτοῦ
αὐτῆς bis.
4 προσφέρεις
5 ἔσται
8 ποιῇ
αὐτὸ
12 Δῶρον
13 ἅλα
14 πρωτογεννημά-
των bis
(ἀπαλόν)

III.

1 θυσίαν
αὐτὸς
2 αὐτοῦ bis
5 τὰ
6 θυσίαν
8 αὐτοῦ bis
9 Θεῷ
11 ὁσμὴν
12 αὐτὸ
13 αὐτοῦ bis
14 δῶρον αὐτοῦ
καλύπτων
16 ἄρτον κάρπωμα
ὁσμῆς

IV.

3 (αὐτοῦ)
6 αὐτοῦ
8 τὸ πᾶν
9 τὸ

10 ἀφελείται
11 αὐτοῦ
17 αὐτοῦ
ἐνώπιον
18 τὴν θύραν
19 αὐτοῦ
20 αὐτῷ
23 ἠμάρτησεν
24 αὐτοῦ
ὧ
25 αὐτοῦ,καὶ δώσει
27 αὐτὴν
28 δῶρον αὐτοῦ
αὐτοῦ
29 αὐτοῦ
ὧ
30 αὐτοῦ
32 εἰς ἁμαρτίαν
33 αὐτοῦ
περὶ ἁμαρτίας
34 αὐτοῦ
ὀλοκαυτώσεως
35 αὐτοῦ

V.

1 καὶ
αὐτοῦ
2 (ἡ) τῶν
καὶ λίθῃ ἀπ'
αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς μεμί-
ανται, καὶ
πλημμελήσει
4 ἂν ὁμοση
5 καὶ ἔσται ὅτι
πλημμελήσει
εἰς ἓν ἀπὸ
τούτων
ῆς
6 αὐτοῦ
7 τῷ
8 αὐτοῦ
9 ἁμαρτίας
10 ὀλοκαύτωμα
περὶ αὐτοῦ
11 αὐτοῦ ἢ χεῖρ
σμιῶδαιιν
αὐτὸ
12 ἀπ' αὐτῆς ὁ
ἱερεὺς
αὐτοῦ
ἐπὶ
ἁμαρτίας
13 ἢ
15 ἐάν

17 ἐάν
ποίησῃ
αὐτοῦ
19 πλημμέλῃσιν

VI.

2 ἐάν
αὐτοῦ
αὐτοῦ
4 αὐτοῦ
αὐτοῦ
αὐτὸ
5 πρὸς τὸν ἱερέα
12 ἐπ'
ὁ ἱερεὺς ἐπ'
αὐτὸ
15 αὐτοῦ
21 οἴση
ἐρικτὰ
22 Καὶ
τῷ Κυρίῳ
25 ὧ
τὰς
27 ὁ
29 Κυρίου
32 αὐτοῦ
38 αὐτὸς προσφέ-
ρει
39 πεφθίσεται

VII.

2 τοι
3 τὸ δῶρον
θυσίαν
αὐτοῦ
4 ἀπ' αὐτοῦ
6 καὶ τὸ κατα-
λειφθὲν ἀπ'
αὐτοῦ βρω-
θήσεται
8 τῆς θυσίας τῶν
εἰρημικῶν αὐ-
τοῦ
9 καὶ τὰ κρέα
10 αὐτοῦ
14 (οὐ)
φάγεται
15 ἐκ
16 πετεινῶν καὶ
ἀπὸ τῶν κτη-
νῶν
17 πᾶν
19 αὐτοῦ Κυρίῳ
αὐτοῦ
20 ἐπιθείναι

VIII.

2 μετ' αὐτοῦ
4 αὐτῷ συνέταξε
5 (τοῦτο ἔστιν)
7 ἔπενδύτην
αὐτῷ
8 αὐτὸν
10 καὶ ἔκρισε τὴν
σκηνὴν καὶ
πάντα τὰ ἐν
αὐτῇ, καὶ ἡ-
γιασεν αὐτὴν
11 ἔρανεν
σκεύη αὐτοῦ
12 ἐν αὐτῇ
13 καθὰ
14 Ἀαρὼν
αὐτῶν
15 αὐτοῦ
ἐξέχεεν τὸ αἶμα
περὶ
17 καὶ τὰ κρέα αὐ-
τοῦ
(καὶ)
παρέξω
18 οἱ
19 αὐτοῦ
20 (ὁ)
21 τῆς
22 αὐτοῦ
αὐτοῦ
23 αὐτῶν
24 πᾶν
25 ἐπὶ
29 προσέρανεν
(μετ' αὐτοῦ)
31 ταῦτα
32 κατακαυθήσεται
35 ἡμέρας καὶ νύκ-
τας
καὶ

IX.

3 εἰς ὀλοκάρπω-
σιν ἐνιαύσιον
4 ὀφθήσεται Κύ-
ριος
5 καθὼς
9 αὐτοῦ
13 αὐτῷ
αὐτοῦ
καὶ
15 τὸ
17 αὐτοῦ
18 αὐτὸ

19 ἀπὸ
20 ἐπέθηκαν
22 αὐτοῦ
23 ἠλόγησαν
ἢ
24 αὐτῶν

X.

1 ἔθηκαν
θυμιάματα
4 Μισαοαί
7 γὰρ ἔλαιον
10 καὶ
11 πάντα
12 αὐτὴν
τοῦ θυσιαστηρ-
ίου
16 (τοὺς ἱερεῖς)
Μωσῆς
18 τὸ ἅγιον (κατὰ
πρόσωπον)
ἔσω
19 ταῦτα

XI.

1 πρὸς αὐτούς
8 (ὅτι)
10 ζώσης τῆς
12 καὶ
ἐν τῷ ὕδατι
14 ἰκτίνα
καὶ πάντα κό-
ρακα, καὶ ὁ-
μοια αὐτῶ
18 (καὶ γλαῦκα)
21 πάντων
αὐτῶν
22 καὶ τὴν ἄκριδα
καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῆ^ς καὶ τὴν
ὀφιομάχην,
καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῶ
23 ἡμῖν ἔστιν
26 οὐκ ἀναμαρυ-
κᾶται
27 αὐτοῦ
28 ἡμῖν ἔστιν
29 ἐρόντων
καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῶ
30 σπάλαξ
31 (ἔστιν)
32 ἀπὸ τῶν
33 συντριβήσετε

LEVITICUS, CAP. XII. AD CAP. XXIII.

35 ἐφ	49 πυρίζουσα	27 αὐτοῦ	27 πρότεροι	10 τὰς χεῖρας αὐ-
πέση	52 ἐὰν γένηται	28 αὐτῆς	28 ἐν	του
37 ἐστὶν	55 (αὐτοῦ)	33 (ἐν)	29 ἐξολεθρευθήσε-	αὐτοῦ
39 ἀπὸ	ἡ δὲ		ται	18 ὅτι
τοῦτο φαγεῖν	τὴν ὄψιν ἢ ἀφή			ἐὰν ἦ
40 αὐτοῦ (καὶ λού-	διαχέεται			χλωδός, ἢ τυ-
σεται ὑδατι)	56 ἢ ἀπὸ τοῦ δέρ-			φλός
αὐτοῦ	ματος			19 ἐστὶν
41 τοῦτο (ἔσται)	XIV.			20 πτίλος τοῖς ὀφ-
45 ἄγιον ἔσεσθε	6 κεκλωσμένον			θαλμοῖς
46 ζώσης	7 περιρανεῖ			21 οὐ προσεγγιεῖ
XII.	9 ὀφρύας			τοῦ Θεοῦ
4 ἡμέρας καὶ τρεῖς	αὐτοῦ			22 αὐτοῦ
καθαρῶ	10 ἐνιαυτίους ἀ-			24 Κύριος πρὸς
οῦ	μόμους			Μωυσῆν καὶ
5 καθίσταται	ἐν			XXII.
καθαρῶ	ἐνιαυσίον ἄμω-			4 λεπρὸς ἢ γο-
8 νεοσσούς	μον			νορρύης
XIII.	13 ᾧ			7 ἀπὸ
2 τινὶ ἐὰν	14 αὐτοῦ			ἐστὶν αὐτοῦ
ἢ bis	αὐτοῦ			8 οὐκ ἐδεται
καὶ	16 ὁ ἱερεὺς			9 φθαλάξουσι
3 μεταβάλη ἐν	αὐτοῦ			αὐτό
τῇ ἀφῆ	ὁ ἱερεὺς ἀπὸ			(δὲ)
αὐτοῦ	τοῦ ἐλαίου			βεβηλωσιν
αὐτόν	17 αὐτοῦ			12 τῶν ἁγίων
τῇ	αὐτοῦ			13 ἀνθρώπου
6 αὐτόν ὁ ἱερεὺς	αὐτοῦ			ἦν
9 τῷ	19 (ἀκαθάρτου τοῦ)			καὶ
11 αὐτοῦ	20 οἴσει			αὐτῆς
οὐκ	22 νεοσσούς passim			15 προσφέρουσι
12 ἐξανθούσα ἐ-	25 τοῦ δεξιοῦ τοῦ			18 υἰῶν
ξανθήσει ἢ	καθαριζομένου			ἀπὸ
καλύψει	αὐτοῦ			(τῶν υἰῶν)
αὐτοῦ	αὐτοῦ			Κυρίῳ
13 αὐτοῦ	27 αὐτοῦ			19 καὶ
15 αὐτόν	29 καθαριζομένου			20 ὅτι
ἐστι	32 αὐτοῦ			ἡμῖν ἔσται
17 αὐτόν	33 πρὸς			22 αὐτὰ
(καὶ)	35 ἀναγγεῖλη			23 ἀνοθήσεις
20 ἐστὶν	36 ἰδεῖν τὸν ἱερέα			προσδεχθήσεται
23 αὐτοῦ	39 (οὐ)			24 προσάξετε
25 αὐτό	41 ἀποξύσουσιν			25 υἰοῦ
27 ἐστὶν	τὴν οἰκίαν			27 αὐτοῦ
28 ἢ ἄμαυρά	δν ἀπέξυσαν			28 ἢ
ῖ	45 τῆς οἰκίας			31 ἐγὼ Κύριος
29 καὶ	48 (οὐ)			32 μου ἅγιον
30 (ἐστι)	51 περιρανεῖ			XXIII.
34 αὐτοῦ	XV.			3 καὶ
35 αὐτόν	4 ἢ			(ὕμων)
36 αὐτόν	αὐτῇ			7 ἢ
37 αὐτοῦ	ἔσται			8 ἢ ἐβδόμη ἡμέρα
τὸ θραῦσμα ἐπὶ	9 (ἐπὶ)			10 τα δράγματα
χωρᾶς	καθίσση			13 τῷ
38 λευκαθίζοντα	11 αὐτοῦ			14 τοῦ Θεοῦ
39 λευκαθίζοντα	13 ἐαυτῶ			νόμιμον αἰώνιον
(καθαρὸς ἐστὶν)	αὐτοῦ			16 ἐβδόμης
42 ἐξανθούσα	ζῶντι			17 πρωτογενημά-
43 ἀναφаланτώ-	15 περὶ			των
ματι	16 ὧς			18 βουκολίων
44 ἀκάθαρτός ἐστι	19 ἔστω			19 ποιήσετε
45 ἔσται	23 αὐτῇ κάθηται			πρωτογενήμα-
ἀκατακάλυπτος	δέ			τος
περιβαλλέσθω	24 τις κοιμηθῆ			20 πρωτογενήμα-
κεκλησεται	καὶ			τος
46 ἢ ἐπὶ αὐτοῦ	25 ἀκάθαρτος ἔσ-			ἔναντι
ἔσται αὐτοῦ	ται			21 κλητῆ
47 ἐν αὐτῷ ἀφῆ	26 ἦν			22 ὑπολείψη
	αὐτῆς ter			25 τῷ

29 γὰρ ἐξολοθρευ-
θήσεται
36 ὀλοκαύτωμα bis
τῷ
37 αἰ-
τῷ
αὐτάς
38 πάντων
39 τῇ
40 ἑαυτοῖς
ζῶλων
Καὶ ἐορτάσετε
αὐτὴν ἐορτὴν
τῷ Κυρίῳ ἐπ-
τά ἡμέρας

XXIV.

4 ἔναντι
πρωῖ
9 αὐτῷ
10 Ἰσραηλιτίδος
11 Δαβρὶ
12 ἐν φυλακῇ
15 ἄνθρωπος
αὐτοῦ
αὐτοῦ
17 ἐὰν
πάσαν
18 αὐτὸ
19 αὐτοῦ
21 Καὶ ὁ τύπων
κτῆνος, ἀπο-
τίσάτο αὐτὸ
22 ὑμῖν
23 καθὰ

XXV.

2 ἐὰν

4 σάββατα
5 (τὰ)
6 ὑμῖν
7 γένημα
αὐτῆς
8 ἡμέραι
9 Καὶ
τοῦ μηνὸς τῆ
δεκάτῃ
10 τὸ
ἀπελεύσεθε
(καὶ)
11 μὴ
ἔστιν
γένηματα
13 σημασία αὐτῇ
ἐπαγελεύσεσ-
θε ἕκαστος
κτῆσιν
14 ἀποδοῶς
αὐτοῦ
15 γενιμάτων
16 πληθύνῃ
κτῆσιν
οὗτος
17 αὐτοῦ
ὅτι
18 ποιήσατε αὐτάς
20 γενήματα
γενήματα
21 ἀποστελῶ
22 γενιμάτων γέ-
νημα
25 ἀποδώσεται
αὐτὸ
ἔγγιστα

25 αὐτοῦ
26 εὐρεθῆ
αὐτοῦ
27 (αὐτὸν)
28 εὐρεθῆ
ἢ χεῖρ αὐτοῦ
αὐτοῦ
30 αὐτῇ
31 λογισθήτωσαν
αὐτάς
32 αὐτῶν κατα-
σχέσεως
33 λυτρωσάμενος
αὐτῆ ἢ
35 αὐτοῦ
40 ὁ
41 ἑαυτοῦ
αὐτοῦ
44 σου
σου
κτῆσασθε
46 αὐτοὺς κατα-
δουλώσεσθε
47 μετ' αὐτοῦ
48 αὐτῷ
49 αὐτοῦ
(τῆς σαρκὸς)
λυτρώσεται
αὐτοῦ
λυτρώσεται
αὐτῶν
51 πλέον
54 ἐμμαντῶ

XXVI.

1 γλυπτὸν
3 ἐν
4 γενήματα

5 ἀμητὸς
7 καὶ πόλεμος οὐ
διελεύσεται
διὰ τῆς γῆς
ὑμῶν
8 ἔξ
11 διαθήκην
12 μου
15 ὑμᾶς
16 ἐπισυστήσω
ἴκτερον, καὶ
σφακελίζου-
τας
αὐτά
19 ὡς
22 ἀποστελῶ
ποιήσει
23 πορεύσασθε
26 εἰς τὸ
27 πορεύσασθε
34 (καὶ)
36 δειλίαν
37 αὐτοῦ
39 ἐν τῇ γῇ τῶν
ἐχθρῶν αὐ-
τῶν καὶ διὰ
τὰς ἁμαρτίας
τῶν πατέρων
αὐτῶν μετ'
αὐτοῦ
42 μου τεγ.
43 ἐγκαταλιεφθή-
σεται ἡ γῆ
ὑπ'
ὑπερίδον
44 ὑπερίδον

45 ὅτι
αὐτῶν τῆς δια-
θήκης

XXVII.

2 ἄνθρωπος
3 αὐτοῦ
5 εἰκοσιετοῦς, ἔσ-
τω
αὐτοῦ
6 αὐτοῦ
ἀργυρίου
ἢ τιμῆ
8 αὐτοῦ
αὐτὸν
αὐτοῦ
10 καὶ οὐκ ἄντερεῖ
αὐτῷ
αὐτοῦ ἅγιον
11 ἐναντίον
12 τιμῆσει
τιμῆσεται
14 ἀγιάσει
τιμῆσεται
15 λυτρώσεται
19 λυτρώμενος
20 λυτρώσεται
27 ἀλλάξει
29 ἀνάθεμα
λυτρώσεται
31 αὐτοῦ
αὐτὸ
33 Οὐκ ἐπισκέψε-
ται ἀναμέσον
καλοῦ καὶ
πονηροῦ
ἀλλάξει

ΑΡΙΘΜΟΙ.

ΚΕΦ. I.
2 υἱῶν
αὐτῶν
4 ἕκαστος
ἕκαστος
10 φαδασσοῦρ
18 ἐξεκκλησίασαν
ἐπεσκέπησαν
19 αὐτοῖ
22 ἢ ἐπίσκεψις αὐ-
τῶν
44 ἐπεσκέψατο
ἄνδρες
εἰς οἶκον
45 τῶν
46 καὶ ἐγένοντο
πάντες οἱ ἐ-
πεσκεμμένοι
47 οὐ συνεπεσκε-
πήσαν
49 (τῶν ἀδελφῶν
αὐτῶν) τῶν
50 αὐτοῖ ἀρούσι
51 αὐτὴν οἱ Λευί-
ται
52 αὐτοῦ

53 παρεμβαλέτω-
σαν
ἐπὶ τῆν συνα-
γωγὴν
54 ὅσα II.
2 κατὰ τάγμα αὐ-
τοῦ
καὶ
τὰς
παραμβαλέτω-
σαν
ἐναντίον Κυρίου
4 ἠριθμημένοι αὐ-
τῶν
5 αὐτῶν φυλὴ
6 ἠριθμημένοι αὐ-
τοῦ
7 φυλῇ
8 αὐτοῦ
9 χιλιάδες καὶ
ἀναξέουσι
10 Τάγμα
σὺν δυνάμει
11 ἠριθμημένοι αὐ-
τοῦ

12 φυλῇ
13 ἠριθμημένοι αὐ-
τῶν
15 ἠριθμημένοι αὐ-
τῶν
16 ἠριθμημένοι
μία καὶ πενή-
κοντα καὶ ἐ-
κατὸν
καὶ
ἀναξέουσι
17 ἀναμέσον
ἀναξέουσιν
αὐτοῦ κατὰ
τάγμα αὐτῶν
18 κατὰ
19 αὐτῶν
20 αὐτῶν φυλῇ
21 αὐτῶν
22 φυλῇ
23 αὐτῶν
24 ἠριθμημένοι
καὶ
ἀναξέουσιν
26 ἠριθμημένοι αὐ-
τῶν

27 Φαγαίηλ pas-
sion
28 αὐτῶν
29 φυλῇ
Νεφθαλεὶμ
Νεφθαλεὶμ
30 αὐτῶν
31 ἀριθμηθέντες
ἑπτὰ καὶ πεν-
τήκοντα καὶ
ἑκατὸν
(σὺν δυνάμει
αὐτῶν)
ἀναξέουσι
32 καὶ
καὶ
34 καθὰ ἐνετεί-
λατο
III.
2 καὶ
3 (καὶ)
ἐτελείωσεν
τῷ
τοῦ
6 τὴν

7 πάντων
9 (τῷ ἀδελφῷ
σου)
δόμα δεδομένοι
10 τὰ
12 ἐγὼ ἰδοῦ
15 κατὰ συγγενει-
ας αὐτῶν
ἀριθμῆσονται
16 ἠριθμησεν
καθὰ
20 (οὔτοι)
21 εἰσιν
22 ὁ ἀριθμὸς
23 οὔτοι οἱ δῆμοι
κατὰ
24 Λαήλ
25 καὶ ἡ σκέπη
αὐτῆς
26 καὶ ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου
κύλιν-
αὐτοῦ
27 Ἄμραμεις
Ἰσσααρείς
Χεβρωνεὶς

27 Ὁ ὀρηγεῖς	26 αὐτῶν	6 αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ	5 καὶ ἐποίησαν	25 (Κόριος)
32 ὁ	αὐτῶν, καὶ	7 αὐτοῦ	πρὸς ἑσπέραν	ἐπ' αὐτοὺς τὸ
34 καὶ διακόσιοι	πάντα	ἐπὶ	πρὸς ἑσπέραν	πνεῦμα
36 πάντα	27 πᾶσα	αὐτοῦ	6 ἐναντίον	26 τὸ
37 αὐτῶν	ἄρτὰ δι'	αὐτοῦ	7 αὐτοῦ	πνεύματος
33 ἀπὸ ἀνατολῶν	ὀνομάτων	9 θανάτῳ	10 ἡ ἔν	27 τῷ
κατέναντι τῆς	τοῦ δήμου	αὐτῆν	ἡ ἐν	28 αὐτοῦ
σκηνῆς	30 εἰς τὴν δύναμιν	10 τῆ δὲ	11 ἡμέρα	29 αὐτῷ Μωυσῆ
ἀνατολῶν	31 αὐτῆς	12 ἤϊασε	12 συντρίψεται	σὺ μοι
προσπορευόμε-	(τῆς σκηνῆς)	13 ἡ (πᾶσας)	13 πάντα	31 δὶπληχυν ἐπὶ
νος	κάλυμμα	αὐτοῦ	14 Κυρίου	32 ἐκείνην
40 λάβε	33 τοῦ	πρότερον	14 οὕτως	33 ὄργην
αὐτῶν	35 τὰ ἔργα	13 αὐτόν	17 ἀπῆρον	ἐν τῷ λαῷ
42 αὐτῶν	38 οἱ	14 ὀλοκαύτωμα	20 σκέπαση	35 τῆς
45 τῶν	39 καὶ	ἄμμων μίαν	20 ἐξαρῶσι	
47 πέντε	41 ἐγένετο	τῆς κεφαλῆς	21 ἀπαροῦσιν	XII.
ὀβολοὶ ὁ σίκλος	(τῆς συγγενείας)	εὐχῆς αὐτοῦ,	καὶ ἀναβῆ ἡ	1 ἦς
49 παρὰ	46 (υἱῶν)	καὶ θῆσει	νεφέλη, ἀ-	2 ἐλάλησε
ἐν αὐτοῖς	αὐτῶν	19 ἄξυνον ἕνα	παροῦσιν	ἐν
50 πέντε καὶ ἐξή-	47 καὶ	κεφαλὴν	22 Ἡμέρας, ἡ	4 καὶ Μαριάμ, καὶ
κοντα καὶ τρι-	48 ἐπεσκεμμένοι	21 αὐτοῦ	ἐπὶ τῆς σκηνῆς	Ἁαρῶν
ακοσίους καὶ	αὐτῶν	ἡς	παρεμβάλωσιν	6 δὴ
χιλίους	49 (οὓς)	οὕτως ποιήσει	καὶ ἐν τῷ ἀνα-	7 (ὡς)
51 τὸ ἀργύριον	αὐτοὶ	τόν	χθῆναι αὐτήν,	10 ἀπῆλθεν
		αὐτοῦ	ἀπῆραν	12 γένοιτο
			23 παρεμβάλου-	αὐτοῦ
			σιν, καὶ διὰ	14 ἀφορισθήσεται
			προστάγμα-	
			τος Κυρίου	XIII.
			ἐφύλαξαν	1 παρενέβαλεν
				3 ἀνδρα ἕνα
				4 ἀπέστειλεν
				5 Σαμαλιήλ
				8 Ἰγᾶλ
				15 Ναββί
				Ἰαβὶ
				16 Μαχί
				19 ἡ
				εἰ
				20 αὐτήν
				εἰ
				(εἰς)
				22 Ρωῶβ
				23 ἤλθον
				Θελαμεῖν
				24 ἀπ'
				δυσιν
				ἦρον
				26 ἐπέστρεψαν
				27 τῇ
				αὐτοῖς
				28 ἤλθομεν
				29 τὴν γῆν
				αἰ
				32 ἔστιν ἡμῶν
				33 ἔνστασιν
				αὐτήν
				34 υἱὸς Ἐνᾶκ ἐκ
				τῶν γιγνάντων
				XIV.
				1 ἔδωκε
				αὐτῶν
				3 ἡμῶν
				εἰς διαρπαγὴν
				ἔσονται
				ἡμῖν
				5 αὐτῶν
				ἐκκλησίας

7 παρήλθομεν ἐν αὐτῇ, καὶ	28 καὶ ἀφελήσεται αὐτῷ	6 ἕνα	3 ἀπωλόμεθα	11 ἐκ
8 ἡμῖν	30 ποιήσει	7 εἰς τὴν σκηνὴν	4 ἐκεῖ	14 εἶπον (αὐτῶ)
9 αὐτῶν	καὶ	8 ἡ	5 ἡμᾶς	15 ἐτι Βαλαάκ
10 ἐν	ἐξολεθρευθήσε- ται	10 εἰς	σπερεῖται	17 σφόδρα
11 πιστεύουσιν ἐν θαυμασίοις	μέσου	11 ὅσα	6 ἔπασαν αὐτῶν	πάντα
13 ἐν	31 ἐφαύλησε	12 πάντες ἡμεῖς	10 ἐξείξωμεν	18 ἡ
14 ὀφθαλμοὺς σου	32 ἐν	XVIII.	11 αὐτοῦ	21 ἀνδρῶν
16 καὶ μου	τοῦ σαββάτου	1 μετὰ σοῦ	12 ἐν ἐμοὶ	22 ἐπορεύετο
22 μου	33 αὐτὸν	3 (σου)	ἔδωκα	ἐν τῇ ὁδῷ, ἐν- διαβάλλειν
23 εἰ ἡ	34 αὐτῷ	5 φυλάξετε	15 εἰς	οἱ
παροξύνοντές	35 ἔξω τῆς παρεμ- βολῆς	8 ἐγὼ ἰδοὺ	17 διη	23 αὐτοῦ
21 ἐγενήθη	36 ἐλθοβόλησαν ἐν	9 τῆς	19 πορευόμεθα	24 ἀμπελώνων
καὶ	καὶ ἀπέθανε	12 σίτου καὶ οἴνου	24 ἔδωκα (ἐν κατασχεσεί)	26 οὐδέ
27 αὐτοὶ	ἐλάλησε	13 πρωτογενήματα	25 τὸν ἀδελφόν σου	27 ὄργῃ
28 εἰ μὴ	πρὸς Μωυσῆν	14 τοῖς	ἐναντίον	ἐν
29 πάντες	39 ὁπίσω	15 πᾶσαν	27 αὐτοῦ	28 εἶπε
ἐγόγγυσαν	ὑμῶν	18 ἔσται σοί	28 Μωσῆς	πεποίηκα
31 ὑμῶν	XVI.	23 τῶν	ἐκεῖ	τοῦτο τρίτον
εἰς διαρπαγὴν	1 Ἰσαὰρ	24 τῶν	XXI.	29 μου
ἔσονται	Λυβάν	27 ἀφ' ἄλωνος	1 Χανααῖος	30 ἐκ
34 ἡμέραν τοῦ ἐπι- αυτοῦ	3 πρὸς αὐτοῦ	ὥς	Ἰσθαρεῖμ	ταύτης
35 εἰ	4 αὐτοῦ	28 Κυρίου	κατέπρονόμου- σαν	31 τοῦ
πάσῃ	5 (οὐκ)	29 πᾶν	3 Χανανί	τοῦ Θεοῦ
36 πᾶσαν	(οὐ)	αὐτῷ	αὐτῷ	αὐτοῦ
ἐπὶ	6 ἐαυτοῖς	30 αὐτοῦ	4 τὴν	τοῦτο τρίτον
39 πάντα	7 ἂν ἐκλέξῃται	γένημα bis	ὀλιγοψύχησεν	33 ἀπ' ἐμοῦ
40 ἐπὶ	9 ὑμᾶς	ἄλωνος	5 ἐξηγάγετε	34 εἰς συνάντησιν
41 τοῦτο	εἰς τὸ	31 (καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν)	ἡμᾶς	μοι ἐν τῇ ὁδῷ
44 μέσου	συναγωγῆς	32 ἀφαιρεῖτε	7 ἡμαρτήκαμεν	ἄρεσκει
45 δέ	10 καίγῃ	αὐτοῦ	9 ἔδακεν	37 ἀποστείλας
Ἐρμά	13 ἐκ γῆς ῥεούσης	XIX.	11 Ἀχελγαῖ	38 φυλάξω λαλή- σαι
XV.	16 καὶ αὐτοὶ καὶ	2 ἐαντῇ	τῷ	XXIII.
1 ἐλάλησε	Ἰαρών	4 ὁ ἰερεὺς	13 ὁ	2 Βαλαάκ καὶ Βα- λαάμ
3 ποιήσητε κάρ- πωμα	18 ἔλαβον	τῷ δακτύλῳ αὐ- τοῦ	14 Ζοῶβ	3 ἐγὼ δέ
ὄλοκαῦτωμα	19 τὴν	5 αὐτῆς,	χειμάρρους	8 ἄρασομαι
4 πεφυραμένης	τὰς θύρας	8 ἐν ὕδατι	κατοικῆσαι	ὁ
ἐλαίῳ	21 ἀποσχίσθετε	ἐν ὕδατι	16 ἔστι τὸ	καταράσομαι
6 ἀναπεφυραμέ- νης	22 ἡ	τῆς	17 αὐτῷ	9 τῶν
8 (ποιήσετε)	24 καὶ Δαθὰν, καὶ	10 σποδὸν	18 φρέαρ	10 τοῦτο
ὄλοκαῦτωμα	Ἄβειρών	τοῖς	Μανθανεῖν pas- sim	11 ἐποίησας
9 ἀναπεφυραμέ- νης	26 δὴ	ἐν μέσῳ ὑμῶν	19 Νάπην	13 ὄψῃ
10 προσοίση	ὅσα	11 (ἕως ἑσπέρας)	21 σου	ὄψῃ
11 ποιήσει	ποτε	12 ἐν αὐτῷ (καὶ)	22 ἂν	ὄψῃ
12 ὄν	27 καὶ Δαθὰν καὶ	13 (πάσης)	26 ἔλαβε	16 ἀπυστράφητι
14 ποιήση	Ἄβειρών	περιεραντίσθη	27 ἔλθατε	21 δέ
19 τῷ	σκηνωμάτων	14 πάντα	30 αὐτῶν	22 Ὅ
20 ἀφαίρεμα ἀφο- ριεῖτε	29 ἀπέστειλέ	16 πρόσωπον	32 ὄντα	28 τὴν
ἄλωνος	30 εἰ	ρόμφαια	35 ἐπάταξαν	XXIV.
(ἄρτον)	31 (τῶν ποδῶν)	ἀνθρώπων	4 ἐκλείξει	4 (Θεοῦ)
21 ἀπ' ἀρχῆς	33 πάντα	18 περιρανεῖ	5 Βαῶρ passim	ἀπεκαλυμμένοι
23 κατὰ πάντα, ἃ ὑμῖν.	αὐτοῖς, ζῶντες	ἐν	Βαθουρά	7 αὐτοῦ
ἡς	34 εἶπαν	20 ἐξολεθρευθησε- ται	ὄς	8 Ὅ
24 αὐτοῦ	38 (ἐν)	περιεραντίσθη	6 καταράσαι	9 ἠυλόγηνται
26 πάσῃ συναγωγῇ (καὶ)	41 πᾶσα ἡ συνα- γωγῇ	21 περιεραίνων	ισχυρότερός μου	10 ὄργῃ
προσπαρευομέ- νω	47 μέσῃ	22 ἡ	ἔστιν	καταράσασθαι
	ἡ δέ	XX.	περ	τοῦτο τρίτον
	(ἔλαβε καὶ)	2 συνηθροίσθησαν	ὅτι	13 μοι
	48 ἀναμέσον	3 καὶ εἶπαν	εὐλόγη	16 φησιν
	XVII.		8 πρᾶγμα	ἀπεκαλυμμένοι
	2 (αὐτῶν)		10 ἀγγέλους	17 καὶ
	αὐτοῦ		11 ἐκάλυψε	τοῦς
	5 ὅσα			

21 αὐτοῦ
24 ἐξελεύσονται
κηταιῖον

XXV.

2 προσεκύνησε
3 ἐτελέσθησαν
4 πρὸς Μωυσῆν
τῷ
6 ἔναντι
7 αὐτοῦ
8 τῶν
11 αὐτὸν
12 τὴν διαθήκην
μου
13 αἰωνίας
14 Σαλῶν
18 αὐτῶν
τὴν

XXVI.

1 (λέγων)
πρὸς
υἱὸν Ἀαρῶν
2 τῆς
3 μετ'
αὐτῶν
6 Χαρμεί bis
9 Καὶ Δαθὰν καὶ
'Αβειρῶν
ἐπιστάντες
12 Ναμουηλεί
'Ιαχείν
'Ιαχεινί
13 Ζαραεὶ
Σαουλεί
καὶ Σηλῶν, καὶ
Φαρέσ, καὶ
Ζαρά
20 Ζαριεὶ
21 Ἰαμουήλ
'Ιαμουηλί
24 Ἀμβραμί
'Αμβραμί
25 τριακόσιοι
16 Ἀζαϊνί bis
18 (καὶ τετρακισ-
χίλιοι)
45 Καὶ οἱ υἱοὶ Βα-
ριᾶ
46 τῆς
44 Ἰαμείν
'Ιακεινί
'Ιεσοῦί
30 Χελέκ
Χελεκί
33 Αἰγλά passim
34 ἐξηκοντα
35 κατὰ δῆμους
αὐτῶν
Σουθαλαί
τῷ Βεχέρ, δῆ-
μος ὁ Βεχερί
36 Σουταλά
35 Βαλεὶ
'Αχράν
'Αχιρανί
39 τῷ Ὀφάμ, δῆ-
μος ὁ Ὀφαμί
40 Ἀδέρ passim

41 τεσσαράκοντα
ἑξάκισιοι
42 Σαμεὶ
48 Γωννί
Γωννί
49 Ἰεσρί
'Ιεσρί
50 πέντε καὶ
τετρακόσιοι
57 ἐπεσεκεμμένοι
58 καὶ
Μοολί
καὶ δῆμος ὁ Κορέ
'Αμράμ pas-
sim
59 Ἰωχαβέθ
60 ἐτέθησαν
62 τοῖς υἱοῖς
61 τοῦ ἱερέως
65 υἱός

XXVII.

1 υἱοῦ Μαννασῆ
Μαλι
2 τῆς
3 τῶν
6 ὡς
9 αὐτοῦ
10 αὐτοῦ
11 αὐτοῦ
14 τοῦ
ἐναντίον
τούτου δέ
15 λέγων
17 ὡς
18 τὸν
19 ἐναντίον
ἐντείλει
21 ἐπερωτήσωσιν
πάντες
22 ἐναντι

XXVIII.

2 διατηρήσατε
μοι
4 ποιήσετε
ποιήσετε
6 κάρπωμα
7 σπονδή
8 τὴν πρωΐνην
9 εἰς θυσίαν
αὐτοῦ
10 σαββάτου
11 νομηνίας
12 θυσίαν bis
13 καὶ
θυσίαν
17 (ποιηθήσεται)
19 ὀλοκαύτωμα
ἑπτὰ ἀμνοὺς
ἑνιαυσίους
20 ἢ
ποιήσετε
23 ταῦτα ποιήσετε
25 ἢ
30 (τῆς νομηνίας
καὶ ἡ θυσία
αὐτῶν, καὶ
τὸ ὀλοκαύ-
τωμα τὸ)
31 αἱ σπονδαί

XXIX.

4 καὶ
6 κάρπωμα
7 λατρευτὸν
8 ὀλοκαύτωμα
κάρπωμα
12 ἑορτάσετε
13 τῷ
15 καὶ
τεσσαρεσκαίδε-
κα
16 διαπαντὸς
17 ἐκ βοῶν
τεσσαρεσκαίδε-
κα
19 διαπαντὸς
20 Καὶ
ἀγνισθήσετε
τεσσαρεσκαίδε-
κα
22 διαπαντὸς
23 τεσσαρεσκαίδε-
κα
25 διαπαντὸς
26 τεσσαρεσκαίδε-
κα
28 διαπαντὸς
29 τεσσαρεσκαίδε-
κα
31 διαπαντὸς
32 τεσσαρεσκαίδε-
κα
34 διαπαντὸς
36 ὀλοκαύτωμα
κάρπωμα
38 διαπαντὸς
39 τῷ

XXX

1 ἃ
2 τῶν
3 τῷ
4 γυνὴ εὔζηται
αὐτῇ
6 αὐτῇ
αὐτῆς
αὐτῇ
7 ὅσα
9 αὐτῇ
10 πάντα
11 ὄν ὀρίσατο
13 αὐτὰ
αὐτὰ
14 αὐτῇ
15 ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
πάντας
αὐτῆς
αὐτῇ
16 περιαιρῶν
17 ἀγαμέσων
αὐτοῦ
αὐτῆς
αὐτῆς

XXXI.

2 τῶν
3 παρατάξασθαι
4 καὶ
6 καὶ
εἰς παράταξιν
7 τῷ

8 Εὐεὶν
'Ροκόμ
9 προεινόμευσαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐγκτήματα
πᾶσαν
10 πιάσας
11 καὶ
12 τοὺς
17 καὶ
ἄνδρα εἰς
ἀποκτενεῖτε
18 ἔγνων
19 παρεμβαλεῖτε
ψυχὴν
πᾶς
ἀγνισθήσετε
22 τοῦ ἀργυρίου,
καὶ τοῦ χρυ-
σίου
23 διαίσετε ἐν πυρὶ
διαπορεύεται
(οὐ)
24 ἡμῶν
27 ἐκπορευομένων
28 τοῦ
ἐκπορευομένων
30 τὸ κρατούμενον
τῶν
32 τὰ σκῦλα
ἐπροηόμευσαν
χιλιάδες καὶ
πεντακισχι-
λια
33 βοῶν
34 ὄνων
35 πᾶσα ψυκὴ
36 ἐκπορευομένων
χιλιάδες
38 αὐτῶν τῷ
39 αὐτῶν τῷ
40 ἕξ καὶ δέκα
41 καθάπερ
43 τὸ
χιλιάδες
45 καὶ
47 κρατούμενον
50 ψέλιον
ψυχῶν
52 ἕξ καὶ δέκα
54 εἰσηνεγκαν

XXXII.

1 πολὺ
4 κτηνώδωκε
κτηνοτρόφος γῆ
5 ἐλέγισσαν
ἐναντίον
παισί
6 πορεύονται
7 καρδίας
9 ἕως
αὐτοῖς Κύριος
13 κατερέμβουσεν
ἂν ἐξαναλωθῆ
14 σύστρεμμα
16 οἰκοδομησόμεν
κατασκευαῖς
17 προφυλακὴ

19 κληρονομήσω-
μεν
20 ἐξουπλισθήσεσ-
θε
21 ὀπλιστῆς
25 οἱ
οἱ
ἐντέταλται
26 καὶ αἱ κτήσεις
(καὶ αἱ γυναῖκες
ἡμῶν)
ἐκεῖ
27 μου
28 υἱῶν
31 σου
32 ἡμεῖς
ἐναντι Κυρίου
ἐνωπλισμένοι
τῆν
τῆς κληρονομί-
ας ἡμῶν
33 τῶν
35 (γῆν)
'Αταρώθ
36 Ναμρά
Βαυθαρά
37 τὴν Ἐλεάλη
τὴν Καραθαίμ
38 καὶ τὴν Ναβῶ
ὀνόματι
39 εἰς
41 Ἰαίερ bis
42 Καναθ

XXXIII.

2 αὐτῶν, καὶ
3 Καὶ
4 ὄσους
5 δέ
7 Βεελεσεφῶν
9 Αἰλειμ bis
(ὀδείων)
10 Αἰλείμ
11 ἐν τῇ ἐρήμῳ
14 Ῥαφιδεῖν
15 Ῥαφιδεῖν
τῇ
19 Ῥεμνῶν
20 Ῥεμνῶν
ἐν
21 Ῥεσοῦ
22 Ῥεσοῦ
23 Μακελάθ
ἐν Ἀρσοφάρ
24 Ἀρσοφάρ
ἐπὶ
27 Θαραθ
28 Θαραθ
29 Ἀσεμωνᾶ
30 Ἀσεμωνᾶ
31 Βανικᾶν
32 Βανικᾶν
33 Ἰεταβαθᾶν
34 Ἰεταβαθᾶν
38 (πλησίον τοῦ
ἔθρου) εἰς ἕλρ
τὸ ὄρος
40 ἐν τῷ νότῳ

42 ἐν Φινών	6 τὸ ὄριον	23 Ἄμμοῦδ	22 ἐξ ἀπίνης	34 ἡμεῖς
43 Φινών	8 Λιμάθ	29 Οὗτοι οἷς	ἐπιρίψη	ἐπ' αὐτῆς
47 Ἀβαρεῖμ	9 Σαδαδάκ	τοὺς υἱούς	23 ἐν	ὀ
48 Ἀβαρεῖμ	9 Ζεφρωνά		25 χεῖρὸς	
49 Βελσαττίμ κα-	Ἄσερναῖν		καὶ εἰς τὴν πό-	XXXVI.
τί	10 ἑαυτοῖς	3 αἱ πόλεις αὐτοῖς	λιν τοῦ φυ-	1 πατριῶν
50 ἐπὶ τοῦ Ἰορ-	Ἄσερναῖν Σεπ-	καὶ τῇ ὑπάρξει	γαυερηρίου	2 μου
δάνου	φμαῖ	αὐτῶν	αὐτοῦ ἀπο-	3 τῶν υἱῶν
51 ὅτι	11 Σεπφμαῖ Ἀρ-	6 ἄς	καταστήσει	τὴν
52 πάσας	βηλά	δώσετε	αὐτὸν ἢ συ-	6 ἀρέκει
54 κληρωτὶ	καὶ συγκρούσει	7 ἄς	ναγωγῆ	8 τῆς φυλῆς
ὁ κληρὸς	12 αὐτοῦ	8 τῶν	ἐκεῖ	9 αἱ φυλαί
55 ὅσους	14 κατ' οἴκους πα-	αὐτοῦ	ἐχρίσεν	10 πρὸς Μωυσῆν
56 τοῦ	τριῶν αὐτῶν	10 ὅτι	26 τοῦ φυγαυερη-	θυγατέρας
αὐτοῖς	15 πρὸς	11 πόλεις	ρίου αὐτοῦ	11 Μααλά καὶ
ἡμῖν	17 υἱός	14 ἐν τῷ	28 αὐτοῦ	Αιγλά
XXXIV.	18 ἄρχοντα ἕνα	15 πόλεις	30 στόματος	εἰς γυναῖκας
2 ὅτι	20 υἱῶν	ἐξ	φονεύσει	12 υἱῶν
ἢ γῆ	Ἐμμοῦδ	φεύγειν	31 ἐπε	νιού
4 Ἀκραβεῖν	22 υἱῶν	φεύγειν	32 Καὶ	(αὐτοῖς)
Ξεεννάκ	Βοκκί	18 ἀποθανεῖ	33 ἐφ' ἧς	13 πρὸς τοὺς υἱοὺς
5 χεῖμαρρὸν	23 Ὀυφίδ	20 ἐπιρίψη	ἐπ' αὐτῆς	Ἰσραὴλ
αὐτοῦ	25 υἱῶν	21 αὐτοῦ	οὐ μὴ	
	27 Ἀχωῖβ	αὐτὸν	αὐτό	

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

ΚΕΦ. I.	33 ἐν αὐτῇ	μεν τὴν φά-	3 (αὐτὸν)	IV.
1 Καὶ	34 (ὡς)	ραγγα Ζαρέτ	6 ἐξολοθρεύσαμεν	5 ὁ θεὸς μοι
καὶ ἀναμέσων	35 ἡ γενεὰ πονηρὰ	14 ἡ	bis	ἡμῶς
4 αὐτὸν τὸν	αὐτῆ	μέσου	αὐτοὺς	6 ἡμῶν
τῶν	τὴν	15 Κυρίου	αὐτῶν	7 (ἐν)
8 παραδέδωκα	τοῦ δούνα	τοῦ	8 Ἄπερμῶν	8 (ἐν)
εἰσελθόντες	38 κατακληροδο-	16 ἐπειδὴ	9 Ἄπερμῶν	10 ἡμῶν
τῷ bis	τήσει	18 παραπορεύῃ	Σανεῖρ	ὅσας
12 φέρειν μόνος	39 Καὶ τὰ παιδία	19 καὶ μὴ	10 Μεισῶρ	11 καρδίας
13 αὐτοὺς	ἡμῶν, ἃ εἶ-	20 Ῥαφαεῖμ	Ἐδραεῖμ	12 (ἐν τῷ ὄρει)
ἡμῶς	πατε ἐν διαρ-	Ῥαφαεῖμ	Σελχᾶ	15 πᾶν
15 τοὺς ἀρχιψύ-	παγῆ ἔσεσ-	κατώκων	11 Ῥαφαεῖμ	16 ποτε
λους	θαι	Ζομζομμεῖν	τὴν bis	αὐτοῖς
δεκαδάρχους	41 μοι	21 Ἐνακεῖμ	Ῥαφαεῖμ	19 ποτε
16 κρίνετε	πολεμήσωμεν	ἀπὸ	14 Ἰαεῖρ	παντὸς
τοῦ	II.	αὐτοὺς	Γαργασεῖ	20 Κύριος
αὐτοῦ	2 λέγων	22 ἐποίησε	Μαχαθεῖ	21 τὴν ἀγαθὴν
17 ἐπιγνώσεσθε	3 πρὸς	ἐξέτριψε	καὶ ὁ Ἰαεῖρ	23 ποτε
ἢ σκληρόν	5 μὴ δώσω	23 Ἀσινῶθ	αὐτό	ἡμῶν
18 τοὺς πάντας	6 ἀπ'	25 παντὸς	Ἄνωθ	αὐτοῖς
20 ὁ	7 ταύτην	26 κεδμῶθ	Ἰαεῖρ	25 ἐναντι
ἡμῶν	8 ἐπιστραφέντες	27 οὔτε	16 ἔδωκα	26 τάχυν
21 κληρονομεῖτε	9 ἡμῖν	28 μου	17 (ἀπὸ) Μαχενε-	αὐτῆν
22 ἡμεῖς	10 Ὀμμεῖν	34 ἐξολοθρεύσαμεν	ρέθ	28 οὐδέ
23 ἐνώπιόν	Ἐνακεῖμ	35 προνομεύσα-	18 δέδωκεν	οὐδέ
25 ἔλαβον	τοπρότερον	μεν αὐτοῖς	20 κατακληρονο-	οὐδέ
καὶ ἐπέστρεψαν	ἰσχυρόν	36 Ἀπὸ	ἡμῶν	29 ἐκζητήσετε
ἡμῖν ῥῆμα	11 Ῥαφαεῖμ	ἦν	21 Ἰησοῦ	30 ἐσχάτου
26 ἡμῶν	Ἐνακεῖμ	37 εἰς γῆν	ἡμῶν	ἐπὶ
27 διεγογγύσατε	Ὀμμεῖν	προσῆλθαμεν	22 ἡμῶν	32 τὸν
τάς	12 οἱ	χειμαρρῶ	24 Κύριε	34 ἦ
τῶν	ἐξέτριψαν αὐ-	ἡμῖν	ἤρξαι	35 εἰδέναι
ἐξολοθρεῦσαι	τους, καὶ ἀ-		26 πρὸς με	αὐτὸς
30 κατ' ὀφθαλμοῦς	πώλεσαν αὐ-	III.	27 ἀνάβλεψον	ἄλλος
ἡμῶν	τους	1 μετ' αὐτοῦ	νότον	36 ἀκουσθῆν σοι
31 ἐτροφοφόρησέ	αὐτοῦ	Ἐδραεῖν	28 ἐνίσχυσον	ἐποίησε τὴν
ὡσεὶ	ἔδωκε	2 τῷ	αὐτὸς	φωνὴν
33 πορεύεται	13 καὶ παρήλθο-			38 ἐξολοθρεῦσαι

40 φυλάξῃ
τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς
ἐντολάς αὐ-
τοῦ
ὅσας
μακροχρόνιοι
42 φεύγειν
ἐχθρὸς
43 Ῥαμμὴθ
Γαλαὰδ
45 ἐν τῇ ἐρήμῳ
49 (ὁ ἔστιν)
καὶ ἕως θαλάσ-
σης τῶν δυσ-
μῶν ἡλίου.

V.
2 ἡμῶν
ἡμᾶς,
3 ἡμῶν
ἡμᾶς, ἡμεῖς
ἡμεῖς
5 ἀναμέσον
6 ὅστις ἐξήγαγόν
7 πλιν ἑμοῦ
8 γλυπτὸν
τῷ ὕδατι
9 καὶ οὐ λατρεύ-
σεις
ἁμαρτίαν
11 ὁ
σου
15 φυλάξασθαι σε
21 οὐδὲ
οὐδὲ
οὐδὲ
οὐδὲ
22 Τὰ ῥήματα ταῦ-
τα
ἑμοῦ
24 καὶ τὴν μεγα-
λοσύνην αὐ-
τοῦ
25 προσθῶμεν
ἀκούσαι ἡμεῖς
26 πᾶσα
27 πρὸς σε
λαλήσῃ
29 φυλάσσειν πά-
σας
31 πᾶσας
32 ἐκκλινεῖς
33 Κύριος ὁ Θεός
σου σοὶ
πορεύεσθε

VI.
1 ὑμῶν
εἰσπορεύεσθε ὑ-
μεῖς
2 φυλάσσεσθαι
3 φύλαξαι
ἡ σοὶ
5 καρδίας
7 ἀνίστάμενος
9 γράψαι
12 πλατυνθῆ ἡ καρ-
δία σου, καὶ

13 προσκυνήσεις
14 μὴ πορεύεσθε
15 ποτε
θυμωθῆ
καὶ ἐξολεθρεύσῃ
16 ἐξεπειράσασθέ
17 αὐτοῦ
αὐτοῦ
18 τὸ κалὸν καὶ τὸ
ἄρεστόν
ἐναντίον
(δοῦναι)
20 τίνα
ὑμῶν
22 ὅλω
23 ἐξήγαγεν ἡμᾶς
(Κύριος ὁ Θεός
ἡμῶν)
ἵνα εἰσαγάγῃ ἡ-
μᾶς
(Κύριος ὁ Θεός
ἡμῶν) τοῖς
πατράσιν ἡ-
μῶν δοῦναι ἡ-
μῖν
24 (πᾶσας τὰς ἐν-
τολάς καί)
25 ἔναντι.

VII.
1 Καὶ ἔσται ἐν
τῷ εἰσαγα-
γεῖν
Κύριον τὸν θεόν
καὶ πολλὰ
τὸν
τὸν
τὸν
μεγάλα καὶ
2 ἐλεήσης
4 ἐξολεθρεύσει
8 Κύριος ὑμᾶς
(ἐκεῖθεν)
καὶ ἐν βραχίονι
ἰνῆλῳ
9 ὁ bis
τὸν
10 αὐτὸν
ἐξολεθρεύσαι
12 πάντα
καθὰ
13 ἔκγονα
15 αὐτὰ
16 λατρεύσεις
17 ἐξολεθρεύσαι
19 ἴδον
καὶ
20 προσώπου
23 ἀπολέσει
ἐξολεθρεύσῃ
24 οὐδεὶς
ἐξολεθρεύσῃ
25 κατακαύσετε
καὶ
λαβεῖν
ποτε
26 αὐτό
αὐτό.

13 προσκυνήσεις
14 μὴ πορεύεσθε
15 ποτε
θυμωθῆ
καὶ ἐξολεθρεύσῃ
16 ἐξεπειράσασθέ
17 αὐτοῦ
αὐτοῦ
18 τὸ κалὸν καὶ τὸ
ἄρεστόν
ἐναντίον
(δοῦναι)
20 τίνα
ὑμῶν
22 ὅλω
23 ἐξήγαγεν ἡμᾶς
(Κύριος ὁ Θεός
ἡμῶν)
ἵνα εἰσαγάγῃ ἡ-
μᾶς
(Κύριος ὁ Θεός
ἡμῶν) τοῖς
πατράσιν ἡ-
μῶν δοῦναι ἡ-
μῖν
24 (πᾶσας τὰς ἐν-
τολάς καί)
25 ἔναντι.

VIII.
1 (τὴν ἀγαθὴν)
2 τοῦτο τεσσαρα-
κοστὸν ἔτος
3 οὐκ ἤδεῖς, καὶ
4 κατετρίβῃ
5 ὡσεὶ τις
7 τὴν
τὴν
ὄρεων καὶ διὰ
τῶν πεδίων
9 εἰς αὐτὴν
οὐδὲν ἐπ' αὐτῆς
10 ἔδωκε
11 ποτε
αὐτοῦ τὰς ἐν-
τολάς
αὐτοῦ
12 ποτε
14 σου
16 ἵνα
ποιῆσαι ἐπ' ἐσ-
χάτῳ
17 καί.

IX.
1 καὶ
2 ἦσθα
3 ἐξολεθρεύσει
πρὸ
καὶ ἐξολεθρεύ-
σει αὐτοὺς
4 τὰς δικαιοσύνας
ἀλλὰ διὰ τὴν
ἀσέβειαν τῶν
ἐθνῶν τούτων,
Κύριος ἐξολε-
θρεύσει αὐ-
τοὺς πρὸ προ-
σώπου σου
5 καὶ
ἀνομίαν
ἐξολεθρεύσει
ὑμῶν
6 οὐ
7 ἐκ γῆς
ἕως
8 ἐξολεθρεύσαι
9 κατεγεινόμεν
10 τὰς
ἐκ μέσου τοῦ
πυρὸς ἐν
11 μοι Κύριος
τῆς
12 (καὶ)
14 ἐξολεθρεύσαι
καὶ πολὺ καὶ
ἰσχυρὸν
16 ἔναντι
μόσχον
17 ταχύ
ἔρψα
αὐτὰς
18 ἔναντι bis
ὑμῶν τοῦ
19 τὴν ὀργὴν καὶ
τὸν θυμὸν
ἐξολεθρεύσαι
ἐκεῖνω

X.
2 γράψω
ὅσα
αἰς
δύο
τὰς
ὡσπερ
4 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
ἐκκλησίας
6 Ἰακείμ Μεισα-
δαί
(καὶ)
7 Ἰεταβαθᾶ
χειμάρρου
8 αὐτῶ
9 καθὰ
Κύριος ὁ Θεός
σου
10 ἔστιν
ὡς ἡμέραι αἱ
πρῶται
μου
ἐξολεθρεύσαι
11 ἔναντι
(αὐτὴν)
15 προεἶλατο
16 ἐτι
17 ὁ bis
20 προσκυνήσεις
21 Αὐτὸς bis
ἴδον
22 (πέντε.)
XI.
2 εἶδον
αὐτοῦ
αὐτοῦ
4 τῇ δυνάμει

20 Κύριος σφόδρα,
τοῦ
ἐξολεθρεύσαι
21 συνέτριψα
καὶ κατήλασα
οὐ
ἐγενήθη
αὐτοῦ
ἡ
ἀπό
22 παροξυνοντες
τὸν Θεὸν ὑμῶν
23 ἀπέστειλεν
(ἐγὼ)
24 ἄφ' ἧς
25 ἐξολεθρεύσαι
26 Κύριε
ἐξολεθρεύσαι
κληρονομίαν
ἐν τῇ
ἰσχύ σου τῆ με-
γάλῃ
μεγάλῳ
27 καὶ ἐπὶ τὰ ἀσε-
βήματα αὐ-
τῶν.
28 μήποτε
Κύριον
ἀποκτεῖναι αὐ-
τοὺς, ἐν τῇ
ἐρήμῳ.

XI.
2 εἶδον
αὐτοῦ
αὐτοῦ
4 τῇ δυνάμει

XI.
2 εἶδον
αὐτοῦ
αὐτοῦ
4 τῇ δυνάμει

4 (ὁ Θεός)
5 εἰσήλθετε
7 ἕωρων
8 ὑμῖν
εἰσέλθητε καὶ
10 εἰσπορεύεσθε
ὑμεῖς
ἡ
σου
11 σου
12 σὺ
12 τῆς
13 αὐτοῦ, ὅσας
14 τῆς γῆς
15 δώσεις
(καὶ ἐν)
17 ὀργισθῆ
ὁ Θεός
18 μου
19 αὐτὰ
σου
κοιταζομένον
21 πολυημερεύση-
τε
22 ὑμῖν
αὐτὰς, τοῦ
23 ἰσχυρότερα
24 ὑμῶν
25 προσώπου
Κύριος
26 σήμερον ἐναν-
τίον ὑμῶν
εὐλογίας καὶ
κατάρας
28 τὰς κατάρας
εἰσακούσητε
ὑμῶν
σημερον
οἰς
29 τὴν
31 ὑμῶν
καὶ κληρονομή-
σετε αὐτὴν
32 ταῦτα
ἄς.

XII.
1 τὰ κρίματα ἃ φυ-
λάξεσθε τοῦ
ποιῆσαι ἐπὶ
τῆς γῆς, ἧς
2 πάντα τὰ ἔβην
κατακληρονο-
μεῖτε
παντὸς
5 ὑμῶν
φιλῶν
εἰσελεύσεσθε
6 καὶ τὰς δεκά-
τας ὑμῶν
τῶν χειρῶν ὑ-
μῶν
ἠυλόγησέ
8 κατὰ
ἃ
ἔναντίον
9 ὑμῶν
10 ὑμῶν κατακλη-
ρονομήσει

11 ἰμῶν ἐν αὐτῷ
καὶ τὰ δόματα
ἰμῶν
12 ἔναντι
13 ποτε
14 ἀνοίσεις
σου
15 ψυχῆς
σου
17 σου
ἰμῶν
18 ἔναντι
αὐτὰ
οὐ
καὶ ὁ Λευίτης
σου
ἔναντι
19 ποτε
ὅσον ἂν χρόνον
20 εἴπης
21 μακρότερον
ὧς
σοι ὁ Θεός σου
πᾶσαν
22 αὐτό
23 τὸ γάρ
21 αὐτό
25 (εἰς τὸν αἰῶνα)
ἔναντι
26 ἢ ἂν
σοι γένηται
αὐτῷ
23 τούτους
μετὰ σέ
τὸ καλὸν καὶ
τὸ ἄρεστόν
ἔναντι
29 ἐξολεθρεύσῃ
σὺ
αυτοῦς
30 ποτε
ἐξολεθρευθῆναι
(οὐ) μὴ ποτε ἐκ-
ζητήσης τοὺς
θεοὺς αὐτῶν
οὕτως
31 Κυρίῳ
πάντα
βδελύγματα
γάρ ἃ Κύριος
καὶ
32 σοι.

XIII.

1 δώσει
2 ἀκολουθήσωμεν
οἱς
3 ἰμῶν
τοῦ
ἡμεῖς
Κυρίου
4 αὐτὸν
καὶ τὰς ἐντολάς
αὐτοῦ φυλά-
ξῃθε
καὶ αὐτῷ δου-
λεύσετε
5 ἐκ
ἀφανιεῖτε τὸν
6 σου

6 ὁ
σου ὁ
πορευθῶμεν
οἱς
8 καὶ
ἐπ'
9 ἡ χεὶρ σου ἔσ-
ται ἐπ' αὐτῷ
11 προσθήσουσιν
ἐτι ποιῆσαι
πονηρὸν ῥῆμα
13 ἐξήλθον
πόλιν
οἱς
14 ἐξετάσεις
ἐξεραυνήσεις
15 ἀνελὼν
πόλει
μαχαιρί-
σαι τὰ κτήνη
αὐτῆς, ἐν στό-
ματι μαχαι-
ρας
16 ἔναντι
17 δώσει
καὶ πληθυνεῖ
σε, καὶ ἐλε-
ήσει σε
(καὶ πλησθήσῃ
καθὼς ἐλά-
λησέ σοι)
Κύριος
18 (δὲ) εἰσακού-
σῃτε
πάσας
ἄς
ἔναντι

XIV.

1 οὐ φοβήσετε,
καὶ
2 αὐτῷ λαὸν
4 τὰ
5 καὶ βούβαλον,
καὶ τραγέλα-
φον
καὶ
6 καὶ
διηλεῶν
7 ἀνάγει
ταῦτα
8 ὄνυχας
οὐκ ἀναμαρ-
κᾶται
καὶ
9 τοῖς ὕδασι
(ταῦτα)
10 οὐδὲ
ταῦτα
ἔστιν ἰμῶν
12 ἃ
13 καὶ τὸν ἴξον
ἰκτίνα
14 Καὶ πάντα κό-
ρακα, καὶ τὰ
ὅμοια αὐ-
τῷ
15 καὶ ἱεράκα, καὶ
τὰ ὅμοια αὐ-
τῷ

17 ὑποπα
καὶ πορφυρί-
ανα
18 καὶ ἔποπα
19 ταῦτά
21 Καὶ
αὐτὸ
22 πᾶν τὸ γένημα
γένημα
23 ἔναντι Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου
οἴσεις
καὶ
24 εὐλογήσῃ
26 τὸ
ἐπιθυμῶ
ἔναντι
27 οὐκ ἐγκαταλεί-
ψεις αὐτὸν
28 γενημάτων
καὶ
29 τῶν χειρῶν σου.

XV.

2 σου, τὸν πλῆ-
σίον σου
ὅτι
4 κατακληρονο-
μήσαι
5 εἰσακούσῃς
ἄς
6 σύ ἄρξῃ
πολλῶν ἔθνων
7 (ἐν κλήρῳ)
8 ὅτι
ἱκανὸν
ἂν ἐπιδέχται
(καὶ) καθ' ὃ
σον ὑστερεῖ-
ται
9 ποτε
βοήσεται
10 ἂν ἐπιδέχται
σου
λυπήσῃ
11 σου
δεομένῳ
12 ἢ
τῷ ἔτει
14 τῆς ληνοῦ
ἠυλόγησέ
15 ἦσθα
Αἰγύπτῳ
σήμερον
16 ἠγάπησέ
17 οὐς
(ἐπὶ τὸν σταθ-
μόν)
σου
ποιήσεις ὡσαύ-
τως
19 τοῖς
τὸ πρωτόκοκον
20 τοῦ θεοῦ σου
21 ἢ καὶ πᾶς μῶ-
μος πονηρὸς
22 φάγεται
23 τὸ
αὐτοῦ οὐ φαγῆ.

XVI.

3 (νυκτός)
4 θύσῃτε
6 δυσμαῖς
ἐκ γῆς
7 ᾧ ἂν
ἀπελεύσῃ
9 ὀλοκλήρους
10 καθότι
ἰσχύει ἡ χεὶρ
σου
δώσῃ, καθότι
ἠυλόγησε σε
11 ἔναντι
ὁ ἐν ταῖς πόλε-
σίν σου
12 ἦσθα
φυλάξεις
13 τῶν
15 αὐτῶν
(ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ
ἐκεῖ)
τοῖς γενήμασί
πλην
18 καταστήσεις
πάσαις
σου
19 οὐκ
δῶρα
ἐκτύφλοι
21 Κυρίου
ὁ.

XVII.

1 προσοίσεις
2 ἐν σοὶ
ὅστις προσκυ-
νήσουσιν
ἔναντι
3 ἀπελθόντες
προσκυνήσουσιν
τῷ κοσμῷ τῷ ἐκ
προσέταξα
4 ἀνηγήγῃ
καὶ ἀκούσης
τῷ
5 οἵτινες ἐποίη-
σαν τὸ πρᾶγ-
μα τὸ πονη-
ρὸν τοῦτο, ἐπὶ
τῆν πύλην
σου, τὸν ἄν-
δρα ἢ τὴν γυ-
ναῖκα, καὶ τε-
λευτήσουσι
λιθοβολήσου-
σιν
7 παντὸς
ἐσχάτῳ
ἐξαρῆτε
8 σου
ἐν αὐτῷ ἐπι-
κληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ
10 ῥῆμα
ἐκείνου
ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ
ἐκεῖ

σφόδρα
κατὰ
ὄν ἂν φωτίσω.
σοι
12 τοῦ
γένηται
14 ἐν κλήρῳ
αὐτῆς δις
15 σου
16 Πλην
ἀποστρέψει
ἑαυτῷ
ἰμῶν
18 ἔσται
τοῦ δίφρου
ἑαυτῷ
19 αὐτοῦ
αὐτὰ
20 μακροχρόνιος ἢ
μετ' αὐτοῦ.

XVIII.

1 κέρπωμα
2 αὐτῷ
αὐτοῦ
3 ἔσται
τὰς θυσίας
δώσει
τῷ ἱερεῖ τὸν
βραχίονα
5 ὁ Θεός σου
σου
Κυρίου
πάσας τὰς ἡμέ-
ρας
6 ἰμῶν
ἐκεῖ
Κύριος
7 καὶ
ἐπὶ
ἔναντι
9 σὺ
10 εἰρήσεται
ἢ
καὶ
11 καὶ
12 ὁ Θεός σου ἐξου-
λεθρεύσει
13 ἔναντι
14 κληδοπισμῶν
δὲ
15 ἐκ μέσου σου
16 τοῦ
ἡμῶν
τὸ μέγα τοῦ-
το
18 μέσου
το ῥῆμά μου
19 (ἐκείνος)
τῶν λόγων αὐ-
τοῦ
ὁ προφήτης
20 ῥῆμα ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου
αὐτῷ
ἐπ'
22 ἐπὶ
τὸ ῥῆμα
αὐτό
ἀπ'.

XIX.

1 Κύριος σου αὐτῶν κατακλήρονομῆσθης κατοικήσῃς
 2 τοῦ κληρονομήσαι αὐτήν.
 3 καταφυγὴ ἐκεῖ τῷ
 4 ἄκοσμίως ἔχθες πρὸ τῆς
 5 αὐτοῦ ἐκκρούσῃ αὐτοῦ
 6 τὴν καὶ ἀποθάνῃ ἔχθες
 9 εἰσακούσῃ καὶ (πόλεις) σου,
 10 ἢν αὐτοῦ τῷ ἄγχιστεύοντι
 14 σου πρότεροί σου ἢν κληρονομήσαι αὐτήν
 15 σταθῆσεται πρὸ τῶν πλησίων ἐξαρεῖτε τὸν
 20 ποιεῖν
 21 (Καθότι ἂν δῶ μῶμον τῷ πλησίον, οὐτως δοθήσεται αὐτῷ.)
 XX.
 3 προσπορεύεσθε ἐκκλίνητε
 4 (καὶ)
 5 ἐπιστραφήτω ποτε
 6 ἠψφράνθη ἐπιστραφήτω
 7 ἐπιστραφήτω ποτε
 8 (αὐτοῦ καὶ) καρδία αὐτῆν ἐκκαλέσῃ
 10 αὐτήν καὶ ἔσται τῇ πόλει
 11 ποιήσῃσι
 12 καὶ παραδώσει
 13 ἀπὸ αὐτῶν
 14 ἀπὸ
 15 (10) Ἰδοὺ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων
 16 ἀπ' αὐτῶν ἐν-
 πνεόν

17 ἀλλὰ τὸν bis
 18 ἡμᾶς ποιεῖν
 19 πλείονας ἐξολεθρεύσεις
 ἀλλὰ δρυμῶ
 20 τὸ ἐξολεθρεύσεις.

XXI.

1 ἢν αὐτήν αὐτὸν
 4 τὴν
 5 ἐξελέξατο σου
 6 αὐτῶν
 8 ἐκ τῆς Αἰγύπτου
 10 ἐξέλεθς αὐτούς
 12 εἰσάγεῖς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς
 15 υἱούς σου
 16 κατακληροδοτήσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 18 αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
 20 ἄκοινοι
 21 πάντες
 22 κρεμᾶσθαι
 23 ἐπικοιμήθησεται.

XXII.

1 αὐτὰ
 2 πρὸς σέ ὁ ἀδελφός σου
 3 αὐτὰ αὐτὰ
 4 αὐτὰ ἀνιστήσεις αὐτὰ
 6 δένδρῃ
 7 ἔσῃ
 8 δὲ αὐτῆς
 9 γένημα γενήματος
 11 ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῆς πόλεως
 15 αὐτὸς νῦν ἐναντι (ἐκείνης)
 19 αὐτοῦ
 20 οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς
 22 ἅμα τε
 23 ἐμνηστευμένη
 24 καὶ ἐπὶ λόγου ἐπὶ λόγου

21 αὐτοῦ
 25 τὸν ἄνθρωπον
 26 τῇ δὲ νεάνιδι οὐ ποιήσετε οὐδὲν οὐκ ἔστιν τῇ νεάνιδι
 27 ὁ βοηθῶν οὐκ ἔστιν
 28 αὐτῆν
 29 οὐ αὐτοῦ
 30 ἀνακαλύψει

XXIII.

1 καὶ οἶκον
 2 καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου
 4 καταράσασθαί
 5 εὐλογίας
 9 (εἰς πόλεμον) πράγματος
 13 ἐν αὐτῷ
 14 (σοι) εἰς τὰς χεῖράς
 16 ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐκλέξῃται ἐν μιᾶ τῶν πυλῶν σου ἀρέσκη
 17 τῶν
 18 (πρὸς πᾶσαν εὐχὴν)
 19 τόκον ἀργυρίου τῷ ἀδελφῷ σου
 20 συ
 21 αὐτήν
 23 σου.

XXIV

25 συναίσεις ἐπιβαλεῖς
 24 ἂν ἐμβαλεῖς
 1 εὐρήκεν
 2 ἐξέλεθς ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ
 3 δῶσθαι ἐξαποστελῇ ἢ
 4 τοῦ εἶναι ἐναντι ὑμῶν ὑμῖν
 7 καὶ ἐξαρεῖτε
 8 φυλάξεσθε
 10 τι
 13 αὐτῶν ἱματίων αὐτοῦ
 19

13 σοὶ ἔσται
 14 ἀποστερήσεις ἐν τῇ γῆ σου
 15 οὐ περὶ
 17 καὶ
 19 σου ἐπαναστραφήσῃ τῷ πτωχῷ καὶ
 20 ἔλαιαλογήσῃς.

XXV.

1 δικαιοσύνης
 2 καὶ
 3 προσθῶσιν αὐτὸν
 5 τετελευτηκότος
 6 τεχθῆ
 7 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
 9 πρὸς αὐτὸν εἰς τὸ αὐτῆς
 12 αὐτῆς
 13 (Καὶ)
 14 καὶ
 16 ἔσται
 17 ἐξ
 18 πάντας
 19 ἐν κλήρῳ κατακληρονομήσαι αὐτήν.

XXVI.

1 ἐν κλήρῳ, κατακληρονομήσαι αὐτῆς
 2 πάντων ὅσα ἂν ἐνέγκῃς ἀπὸ τῆς γῆς ἢν
 3 ἂν ἢν
 5 ἀποκριθῆσθαι καὶ ἔρεις καὶ μέγα
 7 τῶν πατέρων αὐτοῦ τῷ
 9 (εἰς τὴν γῆν αὐτῆν)
 10 γεννημάτων αὐτὰ ἐναντι ἐκεῖ
 11 ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ τῆς γεννημάτων τῆς γῆς ἐμπλησθήσονται
 13 (μου)
 14 μου πάντα
 16 κατὰ ταῦτα

17 αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
 18 σοὶ φυλάσσειν πάσας
 19 καὶ.

XXVII.

1 τῷ λαῷ
 3 εἰσέλεθς
 4 ὑμῖν
 5 θυσιαστήριον αὐτοῦ
 6 τὸ αὐτοῦ
 7 (Κυρίου τῷ Θεῷ σου) ἐκεῖ
 9 (καὶ)
 11 (παντὶ)
 12 Γαριζεῖν καὶ
 13 Νεφθαλεί
 14 οἱ Λευῖται ἐροῦσι
 15 ὁ τεχνίτου ἐρεῖ
 16 (γένοιτο).
 22 ἐκ
 23 πενθερᾶς
 24 αὐτοῦ
 26 ὅστις τοῦ.

XXVIII.

1 ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἢν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσι ὑμῖν εἰσακούσῃτε ὑμῶν αὐτοῦ παντῶν τῶν ἐθνῶν
 2 εἰσακούσῃς
 4 ἔκγονα ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου,
 6 εὐλογητὸς εὐλογητὸς
 7 Παραδώσει ἐν
 8 ταμίαις ἐν πᾶσιν καὶ εὐλογήσει σε
 9 ὁ Θεὸς σου εἰσακούσῃς
 11 ἐπὶ γενήμασι
 12 τὸν ἀγαθὸν αὐτοῦ
 ἐκδανεῖς

12	Δανῆ	ἐν πάσῃ γῆ σου,	μή οὖσι μεθ' ἡμῶν ἕδε σημερον (ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν).	XXXI.	12	καὶ αὐτοῦ
13	τῶν ἐντολῶν καὶ ποιῶν	ἧς Κύριος ὁ Θεός σου	16	ὡς καὶ αὐτοῦ σημερον ἡμῶν πορεύεσθαι (πικρίας)	13	γενήματα
14	πάντων λόγων,	53 Κύριος ὁ Θεός σου.	18	αὐτοῦ σημερον ἡμῶν πορεύεσθαι (πικρίας)	14	ἐπίον
15	φυλάσσειν καὶ ποιῶν ἠκριβασμένα αὐτοῦ	54 ἀνὴρ ὁ (αὐτοῦ) τὰ αὐτοῦ	20	εὐλατεῖν τοῦ νόμου τῶν γεγραμμένων	15	ἐγκατάλειπε
18	γενήματα	55 καταλελείφθαι μηθὲν θλίψει σε ὁ ἐχθρός	21	τῶν γεγραμμένων	16	ἐξεπικρανίεν
20	Ἐξαποστείλαι σοὶ ἅνα ποιήσῃς ἐξολεθρεύσῃ ἐγκατάλειπας	56 (ἀφόδρα) αὐτῆς	23	αὐτῆ αὐτοῦ ἐν αὐτοῦ οὕτως Κύριος	21	παρωργισίαν
21	σὺ	57 ἄν (πάσας)	26	καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς θεοῖς οἰς	22	γενήματα
22	καὶ φῶν,	58 εἰσακούσθητε καὶ ἐπὶ σέ	27	Κυρίος θυμῶν ἁγίων (τῆς διαθήκης)	23	συντελέσω
24	τῆ γῆ ἐπὶ σέ	60 ἐπὶ σέ	28	ἐν.	24	τῆς γῆς
25	σου ἐν	61 ἐξολεθρεύσῃ	29	δεδόκα ὁ Θεός σου	25	πρεσβυτέρου
26	πᾶσιν ἄποσοβῶν	62 εἰσηκουσατέ ἡμῶν	30	ὑπακούσῃ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου,	26	καταπαύσω δὴ
27	ἐν ἄποσοβῶν	63 ἠαφράνθη ἐξολεθρεύσαι καὶ τοῦ ἐκρίψαι ἡμᾶς, ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε	31	ὁ Θεός σου bis	27	καὶ
29	ὁ σοὶ	64 οἰς	32	Κύριος σου.	28	Ὅτι
31	μή ὄνουνται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ	65 ἄθυμῶσαν	33	ὁ Θεός σου bis	30	ὅ
36	καταστήσεις εἰς	66 σοὶ	34	(καὶ τὸ σπέρμα σου).	32	ἦ
37	ἐν ἐν	68 καὶ προσθήσεθε εἰς.	35	πάσας	35	ἐν καιρῶ αὐτῶν.
41	σοὶ	XXIX.	36	πάσας	37	ἐαυτῶν,
42	γενήματα σου τῆς γῆς	1 ἧς τῷ	37	πολυωρήσει γενήμασι εἰς ἀγαθόν, σέ ἠυφράνθη	38	ἔσθβετε
43	ἐπὶ σέ	2 πᾶσι	38	εἰσακούσθη καὶ ποιῶν πάσας	39	ἀποκτενῶ,
44	δανιεὶς δανιεὶς εἰς κεφαλὴν, εἰς οὐρανὸν	3 εἰδὸν (τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν)	39	αὐτῆν ἀκούσαντες αὐτῆν	41	(καὶ ἐκδικήσαι), ἀνταποδώσω μου,
45	ἐξολεθρεύσαι ἄπολέσαι ἠκουσας τοῦ φυλάσσεσθαι (σε πάσας) αὐτοῦ	4 τοῦ τί	40	δὲ εἰσακούσθη ἡμῶν ὅσας φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ σὺ	42	καταφάγετα
46	καὶ ἐν	5 ἐπαλαιώθησαν ἐπάνωθεν ἡμῶν,	41	Κυρίου ὁ Θεός σου διδωσί σοι εἰσελθεῖ	43	υἱοὶ αὐτοῦ ἀγγελοὶ ἐκδικεῖται αὐτοῦ,
47	καρδίᾳ	6 οὗτος	42	Μωσῆς Ἰησοῦ υἱῶ Ναυῆ αὐτῶν Κύριος αὐτοῖς,	44	ἐκείνη τῆ ἡμέρᾳ, προσήλθε πρὸς τὸν λαόν,
48	οἰς αὐτοῦ ἐπιθήσει ἐξολεθρεύσῃ	7 τῆς τῷ	43	Μωσῆς	45	συντετέλεσε πάντας τοὺς λόγους τούτους
40	Κύριος ἐπὶ σε οὐ	8 Γαδδὲ	44	αὐτῶν υἱῶ Ναυῆ αὐτῶν Κύριος αὐτοῖς,	46	ἡμῶν
50	πρεσβυτέρου	9 ποιῶν αὐτοῦς, ποιήσθητε σημερον πάντες ἔναντι	45	δὲ διαμαρτύρωμαι ἐναντι Ἰσραὴλ.	47	αὐτῆν.
51	γενήματα ἕως ἐκρίψῃ σε, καὶ	10 (καὶ) τέκνα ἡμῶν	46	ἐναντι Ἰσραὴλ.	49	Ἀβαρεῖμ εἰς κατάσχεσιν
52	ἐκρίψει πάσας σου πάσας	12 σε σου	47	ἐναντι Ἰσραὴλ.	51	διότι ὄψῃ εἰς τὴν γῆν, ἢν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
		13 σημερον ἐαυτῶν	48	ἐναντι Ἰσραὴλ.	52	ὄψῃ εἰς τὴν γῆν, ἢν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
		15 σημερον μεθ' ἡμῶν ἐστῶσιν ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς	49	ἐναντι Ἰσραὴλ.		

19 ἐξολεθεύσουσι
20 ἠυλογημένος
22 ἐκπηθήσει
21 ἠυλογημένος
25 καὶ
27 σκέπασις

28 μόνος πεποι-
θώς,
πηγή
Ἰακώβ ἐπὶ γῆς
σίτου καὶ οί-
νου

28 συνεφης
αὐτῷ
29 συν.

XXXIV.
1 πρόσωπον

2 Νεφθαλείμ
Ἐφραεὶμ
4 αὐτήν
5 ἐκεῖ
6 ἐν γῇ Μωαβ
οἶδεν

7 τελευτήσαι
ἐφθάρη
χελεύμα
8 τὸν
12 καὶ
πᾶσαν.

ΙΗΣΟΥΣ ΥΙΟΣ ΝΑΥΗ.

1.

1 δούλου Κυρίου,
καὶ
Ἰησοῦ
λειτουργῶ
2 τούτου
τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραήλ.
3 ἐπ' αὐτόν,
4 τούτου
πᾶσαν γῆν Ἐ-
θαίων,
5 ἐγκαταλιπῶ
6 ἀποδιαστελεῖς
αὐτῶν
7 σφόδρα,
κατὰ πάντα τὸν
νόμον,
8 αὐτῷ
συνῆς
ἐν αὐτῷ.
9 ἐντέλλομαι
11 ἑαυτοῖς
διαβήσεσθε
κληρονομεῖν αὐ-
τήν.
12 λέγων
13 Κυρίου
14 Μωυσῆς πέραν
τοῦ Ἰορδάνου
πρότερον
τῆ δυνάμει,
15 κληρονομήσου-
σι
γῆν κληρονο-
μίας ἑαυτοῦ,
καὶ κληρονο-
μησετε αὐ-
τήν,
ὁ παῖς Κυρίου,
ἐν τῷ
ἅπ-
17 οὕτως
18 ὃς ἐάν.

II.

1 Σαττεὶν
κρυφῆ,
ἦλθον
εἰσῆλθον
τήν
2 ἰδοὺ ἄνδρες εἰς-
πεπόρευται
ὡδε τὴν νύκτα
ἐκ

3 πρὸς σε, οἱ εἰς-
ἦλθον
πᾶσαν
4 (ᾧδε)
καὶ οὐκ οἶδα,
πόθεν ἦσαν.
5 οἱ ἄνδρες·
ταχέως
8 ἐξῆλθον
καταδιώκοντες
καὶ αὐτή
9 Κύριος
ὑμῖν
πρὸς
καὶ ὅτι κατέπ-
τησον πάν-
τες οἱ κατοί-
κουντες ἐν τῇ
γῇ ἀπὸ προσώ-
που ὑμῶν.
10 θάλασσαν τὴν
ερυθρᾶν
ἐξ
ἐξολεθρεύσατε
11 αὐτὸς ἐστὶ
12 καὶ δώσατέ μοι
σημεῖον ἁλη-
θινόν.
13 καὶ
καὶ τὰς ἀδελ-
φάς μου
14 ἐάν μὴ ἀναγ-
γείλητε τὸ
ῥῆμα ἡμῶν
τούτου
ὑμῖν
ποιήσατε μετ'
ἐμοῦ
15 ἐν σχοινίῳ
ὅτι ὁ οἶκος αὐ-
τῆς ἐν τῷ
τείχει, καὶ ἐν
τῷ τείχει αὐ-
τῆς κατῆκει.
16 ἀπέλθατε
ἀναστρέψωσιν
17 ᾧ ὄρκισας ἡ-
μᾶς·
18 ἐν αὐτῇ
καὶ τὸν
19 ἐάν χεὶρ ἄψη-
ται αὐτοῦ.
20 καὶ ἀποκαλύ-
ψης
ᾧ ὄρκισας ἡ-
μᾶς.

21 οὕτως ἔσται
καὶ ἐπορεύθη-
σαν· καὶ ἔ-
δησε τὸ ση-
μεῖον τὸ κόκ-
κινον ἐν τῇ θυ-
ρίδι
22 ἦλθον
ἕως ἐπέστρεψαν
οἱ διώκοντες·
εὗρον.
23 καὶ ἦλθοσαν
21 παρέδωκε
ἐν χειρὶ ἡμῶν
πᾶσαν τὴν
γῆν.

III.

1 ἦλθον
Σαττεὶν
αὐτὸς καὶ πάν-
τες οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραήλ.
2 ἐγενήθη
καὶ
3 καὶ ἡμεῖς
5 τὴν
θαυμάσια
6 λέγων.
7 αὐτῇ
τῶν
10 Καὶ εἶπεν Ἰη-
σοῦς·
(ἐγὼ) Κύριος
ὄλεθρεύσει ὁ-
λεθρεύσει
καὶ τὸν Εὐαῖον,
καὶ τὸν Φερε-
ζαῖον, καὶ τὸν
Γεργεσαῖον,
καὶ τὸν Ἀ-
μορραῖον,
11 τῆς
ἐμπροσθεν ὑ-
μῶν
12 Καὶ νῦν
ἄνδρα
13 ἄνωθεν
εἰς σωρός.
14 ἐγένετο ὡς
ἤρναν
15 τὸ
ἐπλήρου
16 τῶν ἄλλων
17 ἐτοίμως·
21

IV.

1 πρὸς Ἰησοῦν
2 δώδεκα ἄνδρας,
3 λέγων
αὐτοῖς ἐντεῦθεν
ἀπὸ στάσεως
ποδῶν τῶν ἰε-
ρέων,
θήσετε
4 τοὺς
ἄνδρα
5 Ἰησοῦς
τοῦ Θεοῦ ὑμῶν
ἀρίτω
ἕνα
7 τὸν Ἰορδανὴν,
καὶ ἐξέλιπε
τὸ ὕδωρ τοῦ
Ἰορδάνου
ὑμῖν οἱ λίθοι
οὗτοι
8 λαβόντες
αὐτοὺς
αὐτοὺς
9 Ἔστικε
Ἰορδανῶ
10 μέσῳ
ὅσα
τῷ Ἰησοῦ
κατὰ πάντα ὅ-
σα ἐνετείλα-
το Μωυσῆς
τῷ Ἰησοῦ·
διέβη.
14 πάντος τοῦ
ἐφοβούντο
18 μέσου
αὐτῶν οἱ ἱερεῖς
ξηρᾶς, καὶ
ἐχθὲς
αὐτοῦ
21 καὶ εἶπεν πρὸς
τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραήλ,
αἴριον ὑμᾶς,
23 τοῦ
μέχρι
ὑμῶν
24 τὸν Κύριον
ἡμῶν
χοοῦν.
V.
1 πάντες

1 παρὰ τὴν θί-
λασαν,
πάντες
διαβήκαν
κατετάκησαν
αἱ διάνοιαι αὐ-
τῶν
3 ἑαυτῷ
4 περιεκαθῆρεν
5 Πᾶς ὁ λαὸς οἱ
ἐκπορευόμε-
νοι ἐξ Αἰγύπτου,
τὸ ἀρ-
σενικόν, πάν-
τες ἄνδρες
πολέμου ὑ-
πέθανον ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐν
τῇ ὁδῷ, ἐξέλ-
θόντων αὐ-
τῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου· ὅ-
τι περιτετ-
μημένοι ἦσαν
πᾶς ὁ λαὸς ὁ
ἐξέλθων· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς οἱ
γενηθέντες ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐν
τῇ ὁδῷ, ἐξέλ-
θόντων αὐ-
τῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, οὐ
περιτεμήθη-
σαν.
6 Κύριος αὐτοῖς
ἡμῖν
7 περιέτεμεν Ἰη-
σοῦς
ὅτι ἀκρόβυστοι
ἦσαν
γενεῆσθαι
8 πᾶν τὸ ἔθνος
9 ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.
10 Καὶ παρενέβα-
λον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐν
Γαλιλαίῳ,
11 ἔφαγον
τῇ ἐπαύριον τοῦ
πᾶσχι
12 τῇ ἐπαύριον
13 αὐτοῦ
αὐτῷ

13 ἡμῶν
14 ὅτι
15 αὐτοῦ
καὶ προσεκύνη-
σεν,
τι
μου
εἶπεν
16 Λύσον
σου
σύ
καὶ ἐποίησεν
Ἰησοῦς οὕ-
τως.

VI.

1 ἀπὸ προσώ-
που υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ.
2 σου
3 πάντας
μαχητὰς
τῆς πόλεως ἄ-
παξ οὕτω
ποιήσετε ἐξ
ἡμέρας. Καὶ
ἐπτά ἱερεῖς
λήφονται ἐπ-
τά κερατίνας
τοῦ Ἰωβὴλ
ἐνώπιον τῆς
κιβωτοῦ καὶ
τῆ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ κυκ-
λώσετε τὴν
πόλιν ἑπτά-
κις, καὶ οἱ
ἱερεῖς σαλπί-
σουσιν ἐν
ταῖς κερατί-
ναις.
4 τοῦ Ἰωβὴλ, ἐν
τῷ ἀκούσαι
ὑμᾶς τὴν φων-
ὴν τῆς κερα-
τίνης,
5 ὑποκάτω αὐ-
τῶν,
6 αὐτοῦ.
καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς· λά-
βετε τὴν κι-
βωτὸν τῆς δι-
αθήκης, καὶ
ἐπτά ἱερεῖς
λήφονται ἐπ-
τά κερατίνας
τοῦ Ἰωβὴλ
κατὰ πρόσω-
πον κιβωτοῦ
Κυρίου.
ἐναντι τῆς κι-
βωτοῦ τοῦ
7 Καὶ ἐγένετο ὡς
εἶπεν Ἰησοῦς
πρὸς τὸν λα-
όν, παρελθίτωσιν
αὐτοῖς

9 σαλπίζοντες
ταῖς κερατί-
ναις, καὶ
πορευόμενοι καὶ
ταῖς κερατί-
ναις·
10 βοάτω, καὶ μὴ
μηθεῖς καὶ οὐ
διελεύσεται
ἐκ στόματος
ὑμῶν λόγος,
ὅμιν ἀναβοη-
σατε
11 τὴν πόλιν κύκ-
λω,
13 ἱερεῖς οἱ ἐπτά
αἰρόντες
ἐπτά
ιεράς,
κιβωτοῦ τοῦ
καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐσάλπισαν
ταῖς σαλπιγ-
ξι (καὶ ὁ λοι-
πὸς ὄχλος ἄ-
πᾶς).
πορευόμενοι καὶ
σαλπίζοντες
ταῖς κερατί-
ναις.
14 Καὶ περιεκύκ-
λωσαν τὴν
πόλιν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ δευ-
τέρᾳ ἅπαξ
ἐγγύθεν, καὶ
ἀπῆλθον
15 ἐγένετο ἐν
ἐν τῇ ἀναβάσει
τοῦ
περιῆλθον
κατὰ τὸ κρῖμα
τοῦτο
πλὴν ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ
ἐκύκλωσαν
τὴν πόλιν ἑπ-
τάκις
16 ταῖς σαλπιγξι·
παραδέδωκε
17 τῷ
τῶν δυνάμεων·
ὅτι ἔκρυσεν
τοὺς ἀγγέ-
λους οὓς ἄ-
πεστέιλαμεν.
18 φυλάξατε
19 καὶ
καὶ πᾶς
καὶ
20 ἠλώλαξεν ὁ λα-
ὸς καὶ
τὴν φωνὴν
ἐκαστος ἐξε-
νάντιας αὐ-
τοῦ, καὶ κα-
τελάβοντο
τὴν πόλιν,
21 ἀνεθεμάτισαν
πρεσβυτέρου

21 καὶ (ἕως) προ-
βάτου
22 τὴν γῆν,
τῆς πόρνης,
πάντα
καθὼς ὠμόσατε
αὐτῇ·
23 ἐξηγάγον τὴν
καὶ πάντα ὅσα
ἦν αὐτῇ, καὶ
πᾶσαν τὴν
συγγένειαν αὐ-
τῆς·
24 ἐνεπυρίσθη ἐν
πυρὶ
παντὸς
25 τὸν πατρικὸν
αὐτῆς,
καὶ πάντα τὰ
αὐτῆς,
26 ἐναντίον Κυ-
ρίου,
ἀναστήσει καὶ
τὴν Ἱεριχώ.
ὁ Ἄζᾶν
Ἀβειρών
διασωθέντι ἐ-
λαχίστω.

VII.

1 Ἄχαν
Ζαβρι
ὄργῃ Κύριος
2 (τὴν)
Βηθαῦν
κατὰ ἀνατολὰς
Βαϊθλ, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς,
γῆν
(γῆν)
3 ἀναβαινέτω
ὡς
ἄνδρες
ἐνπολιορκησά-
τῶσαν
4 ἀπὸ τοῦ λαοῦ
ἐκεῖ ὡς
5 τριᾶκοντα καὶ
ἕξ
ἕως
καὶ ἐπάταξαν
αὐτοὺς ἐπὶ
6 ἐναντι κιβωτοῦ
τῆς κεφαλῆν
7 Κύριε
διατί
διαβιβάζων
8 Ἐν ἔμοι Κύριε·
11 μου
καί γε ἔλαβον
ἀπὸ τοῦ ἀνα-
θέματος, καὶ
ἐψεύσαντο καὶ
12 ἐπιστρέψαι
κατὰ πρόσωπον
13 Ἰσραὴλ·
14 ἐνδείξη
οἴκους
ἐνδείξη

15 ἐν τῷ ἀναθέ-
ματι,
αὐτὸς
ὅτι
16 τοπρωί,
αὐτοῦ
(ἐν)
17 Ἰούδα,
ὁ Ζαριεὶ
καὶ προσήχθη
ἄσμος ὁ Ζα-
ριεὶ κατ' ἄν-
δρας, καὶ ἀνε-
δέιχθη ὁ Ζαβ-
δι.
18 ὁ οἶκος αὐτοῦ
Ἄχαν
ἀπὸ φυλῆς Ἰου-
δα.
19 Ἄχαν
νιέ μου,
δὴ
αὐτῷ
20 ἐγώ
21 μίαν καλὴν,
ὄλκῃ αὐτῆς·
αὐτὰ
ἐνέκρυπται ἐν
τῇ γῆ
23 αὐτὰ
πρὸς πάντας
24 Ἰσραὴλ
αὐτῶν
25 ὠλέθρευσας
ἐξολοθρεύσαι
πᾶς Ἰσραὴλ ἐν
λίθοις,
καὶ κατέκασαν
αὐτὰ ἐν πυρὶ,
καὶ ἐλιθοβό-
λησαν αὐτοὺς
ἐν λίθοις.
26 ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.
αὐτοῦ.

VIII.

1 σεαυτοῦ
καὶ τὸν λαόν
αὐτοῦ, καὶ
τὴν πόλιν αὐ-
τοῦ,
2 καὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῆς,
τῇ
τῷ βασιλεῖ
αὐτῆς καὶ
αὐτῆς
3 καὶ
4 ἴδετε,
ἐνεδρεύσετε
τὴν πόλιν
σφόδρα
5 πᾶς ὁ λαὸς ὁ
6 ἀποστήσομεν
καὶ φευξόμεθα
ἀπὸ προσώ-
που αὐτῶν.
7 καὶ ἐκτρίψετε
τὴν πόλιν·

καὶ δώσει αὐ-
τὴν Κύριος ἐ-
πὶ τὰς χεῖρας ὑ-
μῶν.
(8) Ἔσται δὲ ὡς
ἂν συλλάβη-
τε τὴν πόλιν,
ἐμπρήσατε
αὐτὴν ἐν πυ-
ρὶ.
9 καὶ
ἠυλίσθη Ἰησοῦς
τὴν νύκτα ἐ-
κείνην ἐν μέ-
σῳ τοῦ λαοῦ.
10 Ἰσραὴλ
11 ὁ
12 καὶ παρενέβα-
λον ἀπὸ βορ-
ρᾶ τῆς Γαῖ,
καὶ ἡ κοιλὰς
ἀναμείσον αὐ-
τοῦ καὶ τῆς
Γαῖ.
(12) Καὶ ἔλαβεν
ὡς πέντε χι-
λιάδας ἀν-
δρῶν, καὶ ἔθε-
το αὐτοὺς ἐνε-
δρα ἀναμέ-
σον τῆς Βαιθ-
ἠλ καὶ τῆς
Γαῖ, θάλασ-
σαν τῆς Γαῖ.
(13) Καὶ ἔθηκεν ὁ
λαὸς πᾶσαν
τὴν παρεμ-
βολὴν, ἣ ἦν
ἀπὸ βορρᾶ
τῆ πόλεως καὶ
τὰ ἔσχατα
αὐτοῦ θάλασ-
σαν τῆς πό-
λεως· καὶ ἐ-
πορεύθη Ἰη-
σοῦς τὴν νύκ-
τα ἐκείνην ἐν
μέσῳ τῆς κοι-
λάδος.
14 ὁ
τῆς
καὶ ὄρθριον,
ἐξῆλθον
οἱ ἄνδρες τῆς
πόλεως
εἰς τὸν καιρὸν
κατὰ πρόσω-
πον τῆς Ἀρα-
βα·
ἀπὸ τῆς πόλεως
ὀπίσω
15 πᾶς
καὶ ἐφῆγγεν ὁδὸν
τῆς ἐρήμου.
16 Καὶ ἐνίσχυσε
πᾶς ὁ λαὸς
τῆς Γαῖ, τοῦ
καταδιώξαι
ὀπίσω αὐτῶν

17 και εν Βαιθηλ,	5 ἐπ' οἱ ἄρτοι αὐτῶν ξηροὶ ἐγένοντο βεβρωμένοι	6 και ἐξελοῦ ἡμῶς, και βοήθησον ἡμῖν ὁ ὑποστήσεται	30 ὃ οὐδὲ εἰς ἐποίησε ἐποίησε ἐφόνευσεν ἐξωλέθρευσεν ἐποίησε τὴν	4 ἡ παρά τὸ χεῖλος
18 ὅτι εἰς τὴν χεῖρά	6 ἦλθον αὐτῶν πρὸς πάντα	9 ἐπορεύθη (Ἰησοῦς)	32 ἐξωλέθρευσεν ἐποίησε τὴν	5 οὔτοι (πρὸς αὐτὸν,) ἐπὶ τὸ αὐτὸ Μερρῶμ
19 τὸν γαστῆρα και αὐτοῦ, εἰσηλθὼν εἰς	7 σύ κατ' ἄκρας διαθῶμαι σοι	10 σύντριψιν με γάλακτος Βηθωρίων	33 Αἰλάμ αὐτῶ	6 τὴν ὠραν ταύτην πάντας τετρωμένους νῶν
20 κατοικοῦντες ἐώρων ἀναβαίνοντα τὸν καπνὸν και ὁ λαὸς ὁ φεύγων εἰς τὴν ἔρημον, ἐστράφησαν ἐπὶ τοὺς διώκοντας.	9 πρὸς αὐτὸν ἅπαντα	11 Βηθωρίων, ἐπέριεν και ἀπέθανον	34 ἐπολιόρκει	7 μετ' αὐτοῦ Μερρῶμ αὐτοῖς
22 ἐξῆλθον αὐτῶν,	10 πάντα δὲ ἐστράφησαν ἐπὶ τοὺς διώκοντας.	12 (ἡ) Κύριος νῶν	35 ὃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπάταξαν	8 αὐτοῦ Μασρεφῶθ-Μαειμ, Μασσηφά
21 ἐγένετο ἐκ τῆς ἐπ' αὐτῆς, και ἔπεσον πάντες ἐν στόματι ῥομφαίας ἕως	11 ἡμῶν	13 ἔθνος	36 ἀπὸ Ἐγλῶν	9 καθότι ἐν
25 πάντες (26) Καὶ Ἰησοῦς οὐκ ἐπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ ἢ ἐξέτεινεν ἐν τῷ Γαισιφ, ἕως ἀνεθεμάτισεν πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαί	12 ἡμῶν ἀπὸ οἰκῶν ἡμῶν ἰδοὺ	14 φωνῆς συνεπολέμησε	37 και κατελίβοντο αὐτὴν	10 ἐπέστρεψεν τὴν ἀπέκτεινεν ἐν ῥομφαίᾳ ὅτι Ἄσωρ ἦν ὃ
27 τῶν κτηνῶν και ἐκείνη	13 ταῦτα πεπαλαίωνται	(15) Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰησοῦς και πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Γάλαγα.	38 μετ' αὐτοῦ λαβεῖρ passim	11 στόματι ξίφους, ἐξωλέθρευσεν
29 καιροῦ τῆς καθεῖλον πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως μέγαν.	14 τὸ στόμα Κυρίου	17 Ἰησοῖ	39 πάντα ἐπάταξαν ἐξωλέθρευσαν κατέλειπον τὴν	12 τούτων πάντας ἐξωλέθρευσεν
IX.	15 διέθετο	18 μεγάλους ἐπ' αὐτοῦ τοῦ	40 τὴν πάντα κατέλειπαν ἐν αὐτῇ διασασμένοι, (ἐξ αὐτῆς) ἐξωλέθρευσαν	13 αὐτῶν τὴν αὐτὴν
1 πάντες και οἱ Ἀμορραῖοι, και οἱ Γεργεσαῖοι, και οἱ Χαναναῖοι, και οἱ Φερεζαῖοι, και οἱ Εἰαῖοι,	16 εἰσὶν αὐτῶν	19 αὐτοὺς ἡμῶν bis	41 και ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησοῦς και τὴν γῆν	14 και τὰ κτήνη κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῦ ἀνθρώπου ἐξωλέθρευσαν ἀπόλωσαν κατέλειπον
2 και συνῆλθον τῷ Κυρίῳ,	17 ἐξῆλθον τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ Χεφεῖρά Βηρῶθ πόλις Ἰαρεμ	20 (πάντες) οἱ υἱοὶ ἀπ' αὐτῶν, και εἰσηλθὼν	42 τούτους, ἔλαβεν	15 Κύριος τῷ Μωυσῇ
31 ἐπ' αὐτοὺς τῷ θυσίας εἰρηνικὰς	18 τῆς συναγωγῆς τὸν	21 εἰς τὴν παρεμβολὴν ὑγίης	(43) και ἀνέστρεψεν Ἰησοῦς και πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Γάλαγα.	16 τὴν ταύτην τὴν bis πεδῖνα αὐτοῦ
32 ὃν ἐγραψεν αὐτῶν, ἦσαν οἱ ἡμίσεις Γαριζὶν ἡμίσεις αὐτῶν καθὰ Ἰσραὴλ	19 πάντες	22 ἐξενέγκατε πρὸς με		17 Ἀλάκ, Σηεῖρά passim Βααλαγὰδ, τὸ πεδῖον πάντας αὐτοῦς, αὐτοῦς.
33 αὐτῶν, ἦσαν οἱ ἡμίσεις Γαριζὶν ἡμίσεις αὐτῶν καθὰ Ἰσραὴλ	20 αὐτοῖς	23 και ἐποίησαν οὕτως, πρὸς αὐτὸν τούτους λαχεῖς		18 πάντα
3 Ἰησοῦς	21 και εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες	24 ἄνδρα (και)		19 ἧτις οὐ παρέδωκεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, πληρὸς ὁ κατοικῶν ἐν Γαβαῶν
4 ὄνων και	22 λέγων ἔσμεν ἀπὸ σοῦ	25 πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς		20 τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐξωλέθρευθῶσι bis
	23 ὅτι ἀγγελία ἀπηγγέλη πᾶσαν ἐξωλέθρευσαι	26 μετὰ τούτου, και ἐθανάτωσεν αὐτοὺς		21 ἐξωλέθρευσεν bis
	24 ποιῆσαι, ποιῆσαι, και οἱ Φερεζαῖοι, και οἱ Εἰαῖοι,	27 και κατέφυγον μεγάλους		
	25 ποιῆσαι, ποιῆσαι, και οἱ Φερεζαῖοι, και οἱ Εἰαῖοι,	28 ἔλαβεν Ἰησοῦς ἐφόνευσεν και τὸν βασιλέα αὐτῆς ἐξωλέθρευσαν αὐτοὺς και		
	26 χειρὸς.	29 ἐπὶ		
	X.	30 και ἐν χειρὶ ἔλαβεν		
	1 ἐξωλέθρευσεν ἐποίησε bis και ἐγένοντο ἐν μέσῳ αὐτῶν.			
	2 ἐν ἑαυτοῖς ἤδεισαν ἡ και τῶν βασιλέων, και ὅτι αὐτὴ μεγάλη ὑπὲρ τὴν Γαί,			
	3 Αἰλάμ Φεραάμ Ἰαφιέ λαχεῖς passim Δαβεῖρ			
	4 τὴν			
	5 και συνήχθησαν.			

21 Ἄνωβ, ὄρους	βασιλέα) Μα- ρίων ἕνα, βα- σιλέα Ἀχσάφ	17 οἴκους Βεελε- ων	Γαγγάλοισ' Ἰεφονή passim	17 ὁ νεώτερος αὐτῶ εἰς
22 κατελείφθησαν ὑπό Ἄσεδῶθ κατε- λείφθησαν	ἕνα, βασιλέα Θαναχ ἕνα, βασιλέα Μα- γεδδῶν ἕνα, βασιλέα Κε- δές ἕνα	18 Ἰασά Κεδημῶθ, Μηφαάθ	7 δούλους Κυρίου	18 ἐγενήθη εἰσπορεύεσθαι ὑπὸ
23 τὴν αὐτῶν αὐτῶν.	15 Ἰεκονάμ ἕνα	19 Σάρθ Σιωρ Ἐμάκ	8 δὲ διαναβίντες διάνοιαν	19 Γωλαθ-μαίμ. Χάλεθ Γωλάθ bis
XII.				
1 Μωυσῆς καὶ ὑπὸ	23 Δωρ τοῦ Να- φεδδώρ ἕνα	21 ὄς ἐβασιλευ- σεν ἐν Ἑσε- βῶν, Μαδιάν	10 ἰδοὺ νιός	21 αἱ Καβσεήλ, Ἐδραίμ
2 Ἄροηρ, ἐπὶ τοῦ χεῖλους Ἄρνων καὶ μέ- σον	Γωεὶμ τῆς Γελ- γέλ ἕνα	21 ὄς ἐβασιλευ- σεν ἐν Ἑσε- βῶν, Μαδιάν	12 Νυνὶ ἐξολεθρεύσω	22 Κινά, Διμωνά, Ἄδαθ
3 ἡ Χεννερῆθ Βηθ- Ἄσιμῶθ καὶ	24 ἕνα τριάκοντα καὶ εἰς.	22 Βεωρ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν ρομφαίᾳ	13 τῶ Κενεζαίω	23 Κέδες, Ἄσωρ, Ἰθναζίφ,
4 ὄρια βασιλείως ὄς Ἐδραεὶν	XIII.			24 καὶ Τελεμ, καὶ Βαλώθ,
5 Σελάχ Γεσουρί, Μαχατί, ἔως	1 γεγηρακαε, σφόδρα	22 Βεωρ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν ρομφαίᾳ	14 σημερον ἡμέ- ρας,	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
6 ὁ παῖς Κυρίου ἐν κληρῶ	2 ἡ πάντα καὶ πᾶς Γεσουρί passim	23 υἱῶν ὁ	15 Ἄρβῶ	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
7 οἱ τοῦ Βααλαγὰθ Ἄλοκ, Σηειρά	3 Γεθθαίφ	25 αἱ Ἄροηρ, Ῥαββί	XV.	
8 ἐν	4 τῆ Ἄφεκά	26 Ῥαμῶθ Μασφά Μαναίμ Δαβεὶρ,	1 νιῶν νότου	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
9 ἕνα, ἕνα,	5 Γαβλὶ Βααλαγὰθ Λιμὰθ	27 καὶ ἐν Ἐμεκ Βηθαρὰμ, καὶ Βηθναμρά, καὶ Σαχώθ, καὶ Σαφῶν, Χεννερῶθ	2 νότου νότου	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
10 ἕνα ἕνα, ἕνα	6 Μασερεφωθ-μα- ίμ ἐξολεθρεύσω νιῶν ἐνετειλάμην σοι.	28 αἱ	3 Ἀκραββεὶμ νότου	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
11 ἕνα, ἕνα	7 τῆς δὲ δύο τοῖς μετ' αὐτοῦ, ἐλάβοσαν κλη- ρονομίαν αὐ- τῶν, ἦν αὐτοῖς bis	29 αἱ ἐγενήθη τοῖς ἡμῖσεσιν φυ- λης νιῶν Μα- νασσή	4 Ἐσρών Ἄδδαρά περιπορεύεται πορεύεται	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
12 Ἐγλών ἕνα, ἕνα	8 δὲ δύο τοῖς μετ' αὐτοῦ, ἐλάβοσαν κλη- ρονομίαν αὐ- τῶν, ἦν αὐτοῖς bis	30 Μαναίμ	5 Ἄσμωνά, Ταυτά τὰ νότου	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
13 ἕνα, ἕνα,	9 Μεισωρ Μαιδαβί ἔως Δειβίων	31 τῆς καὶ ἐδόθησαν νιοῦ νιῶν νιοῦ	6 μερους ἐπὶ βορρῶν	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
14 Ἐρμά ἕνα, ἕνα	10 καὶ τῶν	32 Καὶ τῆ φυλῆ Λευὶ οὐκ ἔδω- κε Μωυσῆς κληρονομίαν Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ αὐ- τὸς κληρονο- μία αὐτῶν, ὄν τρόπον ἐ- λάλησεν αὐ- τοῖς.	7 κατὰ βορρῶν προσαναβίσε- ως Ἄδομμιμ νότου τὸ ὄριον	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
15 ἕνα ἕνα Μακηδὰ ἕνα Βαιθήλ ἕνα Θαφφὸν ἕνα, βασιλέα Ὀ- φέρ ἕνα, βα- σιλέα Ἀφίκ ἕνα, βασιλέα Δεσαρῶν ἕνα, βασιλέα Μα- ρίων ἕνα, βα- σιλέα Ἄσωρ ἕνα, βασιλέα Σαμίων (βα- σιλέα Φασγὰ,	11 Γαλααδίτιν, Μαχαθὶ passim Σελχά	33 Καὶ τῆ φυλῆ Λευὶ οὐκ ἔδω- κε Μωυσῆς κληρονομίαν Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ αὐ- τὸς κληρονο- μία αὐτῶν, ὄν τρόπον ἐ- λάλησεν αὐ- τοῖς.	8 νιοῦ Ῥαφαεὶμ βορρῶν	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
	12 (καὶ) Βασάν, Ἐδραεὶμ τοῦ λειμματος ἐξωλεθρεύσεν αὐτὸν	34 αὐτῶν, 5 ἠμερίσαντο 6 προσήλθον	9 ἐπὶ κόμας ὀ- ρους ἐξάξει Ἰαριμ Χασαλῶν νότου.	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
	13 ἐξωλεθρεύσαν ἡμέρας ταύτης.	XIV.		
	14 τῆ φυλῆ τῆ αὐτῶν κληρονο- μία, 15 νιῶν 16 αὐτοῖς κατὰ Μαιδαβί, 17 αὐτῶν Δαιβῶρ Βαμῶθ	2 Μωυσῆ ἔδωκε γὰρ Μω- υσῆς κληρο- νομίαν ταῖς δύο φυλαῖς καὶ τῶ ἡμί- σει Φυλῆς	10 εἰς ὄρος Σηεὶρ, Ἰαριμ Χασαλῶν νότου.	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
		4 αὐτῶν, 5 ἠμερίσαντο 6 προσήλθον	11 Σακκαρῶνα, ὄρος τῆς Βαλά, δικεβάλλει	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
			12 Ἰαβνήλ, 14 ἐξωλεθρεύσεν Σουσαὶ τὸν Θολμαὶ γεννήματα τῶν Ἐνίκ.	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν
			15 τὸ πρότερον ἦν 16 καὶ Ἀσχάν passim	25 Ἄσωρ ἡ καινῆ, καὶ πόλις ἔστιν

41 Γαδρωθ, Βηθ-δαγων, Νωμά Μακηδά δεκαεξ	63 ἐκείνης. XVI. 1 ἀπὸ τῶν ὑδά- των τῶν κατὰ Ἱεριχώ, 2 ἀπὸ τῆν ἔρημον Λουζά, Ἀρχιπαράθ' 3 εἰς τοῦ Ἱεφαλτι καὶ ἕως Γαζέρ, 5 τὰ Ἀδάρ τῆς 6 διελεύσεται Μαχθώθ καὶ τὸ ὄριον Τηναθσηλῶ, αὐτὸ 7 καὶ καταβήσε- ται ὑπὸ Ἰα- νωθ εἰς καὶ Νυαραθά, διελεύσεται εἰς 8 Ταπφού παρελεύσεται χειμάρρουν Κανά αὐτοῦ νιῶν 10 τὴν πόλιν, καὶ ἐγένοντο ὑ- πόφοροι δού- λοι.	10 τῶ Ἀσήρ 11 καὶ Ἱεβλαάμ καὶ θυγατέ- ρες αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοι- κούντας Ἐν- δώρ καὶ τὰς κωμᾶς αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοι- κούντας Τα- νάχ καὶ τὰς κωμᾶς αὐτῆς Ναφεθά 12 ἠδυνήθησαν ἐξολεθρεύσαι ἤρατο 13 ὄλεθρεύσει ἐξωλεθρεύσαν 14 κληρονομίαν με ἠλόγησεν. 15 σὺ, ἐκκαθίρισον ἐκεῖ ἐν τῇ γῆ τοὺς Φερεζαί- ους καὶ τοὺς Ῥαφαεῖμ, 16 οἱ νιοὶ Ἰωσήφ ἄρκεσει παντί ἐν τῇ γῆ Ἐ- μέκ, καὶ 17 τῶ Ἐφραὶμ καὶ τῶ Μανασσή, λέγων 18 ἡ ἐξοδία αὐτοῦ ἐξολεθρεύσης ὑπερισχύσεις αὐτόν.	9 οἱ ἄνδρες, καὶ διήλθον ἐν τῇ γῆ ἰδόν αὐτῆς εἰς τὴν παρεμ- βολὴν εἰς Ση- λά 10 ἐναντίον καὶ ἐμέρισεν Ἰη- σοὺς ἐκεῖ τὴν γῆν νιοῖς Ἰσ- ραὴλ κατὰ μερισμοὺς αὐ- τῶν. 11 νιῶν 12 κατὰ Βαιθαὺν 13 ἀπὸ Ἀταρώθ Ἀδδάρ 14 περιελεύσεται εἰς 15 τὰ Γαῖν, καὶ ἐξε- λεύσεται 16 τοῦ ὄρους, ὃ νιοῦ Ἐννόμ Ῥαφαεῖμ ἐπὶ Γαῖ-Ἐννόμ νότου Ἱεβούς καὶ 17 καὶ οἰκβαλεῖ ἀπὸ βορρᾶ, Σαμές, 18 Ἐδωμίμ, νιοῦ ἐπὶ Ἀραβά, καὶ παρελεύσεται νότου Βαιθαγλί 19 (αὐτοῦ) ἀπὸ βορρᾶ 20 αὐτῶν 21 Βηθαγλά Ἀμκεκασεῖς 22 Βαιθαραβά Σεμρίμ, νιοῦ Βηθῆλ, 23 Ἀνεῖμ καὶ Ἀ- φαρά Ἀφρα, Αἰκαρέν 24 Καφρηαμμίν, Ἀφνεῖ, 25 Βηρώθ 26 Μασφά, Χεφεῖρα Ἀμωσά, 27 καὶ Ῥεκέμ, καὶ Ἱερφαήλ, καὶ Θαράλα, 28 καὶ Σηλαλέφ, Ἱεβούς Γαβαάθ καὶ πόλις.	τῶ τῇ φυλῇ νιῶν Συμεὼν κατὰ ἡμῶν αὐ- τῶν, κλήρον 2 αὐτοῖς Σαβεε, Μωλααά, 3 Ἀσερσουάλ Βαθούλ καὶ Βελβωλά Ἀσσομ, 4 Ἐλθοιλάδ 5 Σεκελάγ Βαιθυμμαρχασ- βώθ Ἀσερσουσίμ, 6 Βαιθαββάθ, 7 Ἄιν, καὶ Ῥεμ- μώθ, καὶ Ἐε- θέρ, 8 καὶ πᾶσαι αἱ ἐπαύλεις αἱ περικύκλω τούτων Βααλθηρηρράμ μώθ Ἱεμεθ κλήρους 9 τῶν νιῶν 10 καὶ ἕως Σαρεῖδ' καὶ προσαναβαί- νει τὰ 11 Μαριλά, Δαβασαίθ, καὶ ἄπαντήσκει Ἱεκνάμ 12 ἀναστρέψει Σαρεῖδ Σαμές Χασαλωθ-Θα- βώρ, τὰ ὄρια Δα- βράθ, Ἱαφαγαί 13 Γαιθθῆ-Ἐφέρ, Κασίν, Ῥεμμωνάμ Μα- θαρίμ Ἄν- νονά 14 (ἐπὶ) τὰ βορρᾶ Ἐνναθώθ, Γαῖ Ἱεφθαήλ 15 Καττάθ, καὶ Νααλωλ, καὶ Σεμρῶν, καὶ Ἱαδηλά, καὶ Βαιθλεέμ πόλις δώδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 16 αἱ αὐταὶ 17 τοῖς νιοῖς Ἰσά- χαρ κατὰ συγ- γενείας αὐ- τῶν.
42 Ἀσέρ, Ἀσάν, 43 Ἱεφθά, καὶ Ἀσεννά, Νεσίβ 44 Κεεῖλά Ἀχζέβ, Μαρησά (Ἐδώμ) ἔννεά, αὐτῆς 46 (καὶ) Ἀσδώθ Ἱεμναί, 47 Ἀσδώθ αἱ 48 Σαφεῖρ, Σωχώ 49 ἐστὶ 50 Ἀνώβ, Ἐσθεμώ, Ἄνεῖμ 51 Χιλονών 52 Ἐρέβ, Ἐσάν Ῥουμά, 53 Ἰανούμ, Βεθ-Θαπφονέ, Ἀφακά, 54 Χαμματά, Ἀρβό Σίωρ κῶμαι Μαών Ζιφ Ἱεττά 56 Ἱεζδραέλ, Ἱεκδαάμ, Ζανώ, 57 Ἀκειν Θαμνά δεκά 58 Ἀλουλ Βεθ-σοῖρ Γεδωρ 59 Μαρῶθ Βαιθ-ανών Ἐλθεκέν 60 Βηθλεέμ Ἱατάμ Ταταμί Σωρῆς, Γαλλίμ Βαιθρ, Ἀρεββά καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 61 Βηθαραβά, (καὶ) Μαδών, καὶ Σοχοχά 62 Νεβσαν, ἡ πόλις ἄλῶν, Ἱηγαδδί ἔξ 63 μετὰ τῶν νιῶν Ἰούδα	XVII. 1 αὐτὸς 2 Ἀβιέζερ Ἐλέκ, Ἐσρήλ, Σεχέμ Σεμραε νιοὶ Μανασσή νιοῦ Ἰωσήφοι 3 Σαλφαὰδ pas- sim νιοῦ Γαλαὰδ, νιοῦ Μαχεῖρ, νιοῦ Μανασ- σή, Αἰγλά passim 4 νιοῦ Ναυῆ, (ἂ) κλῆρος διὰ προστάγμα- τος Κυρίου 5 Μανασσή καὶ τῆς Βασάν, 7 ἀπὸ Ἀσήρ Μαχ- θώθ, Συχέμ, εἰς Ἰασήφ 8 γῆ Θαφθώθ Θαφθώθ 9 Κανά τῆν Ἱαρεῖμ ἡ τερέ- βινθος βορρᾶ	XVIII. 2 οὐ κατεκληρο- νόμησαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν 3 (αὐτοῖς) ὑμεῖς εἰσελθεῖν, ὑμῖν τῶν πατέρων ὑ- μῶν, 4 τρεῖς ἄνδρας καὶ ἀποστελῶ αὐτὸς διελθάτωσαν ἐμῶν Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν 5 ἐπὶ τὸ ὄριον αὐ- τῶν 6 πρὸς με Ἰδε, Ἰδε ἐναντίον 7 ὅτι ἡ (νιῶν) ἀνατολὰς 8 διέλθετε καὶ πορεύθητε Ἰδε, 25	XIX. 1 κλήρος ὁ δεύτε- ρος	

18 Ἰσραὴλ, καὶ Ἀχασελὼθ
 19 Ἀφεραεὶμ, καὶ Σειάν (καὶ Ρενὴθ),
 20 Ῥαββῶθ, Κεσιὼν, Αἰμές,
 21 Ῥαμᾶθ, καὶ Ἡν-Γαννίμ, καὶ Ἡν-Ἀδδὰ, καὶ Βαιθφασής.
 22 Θαβῶρ, Σασειμᾶθ πόλεις ἐξαιδέσθαι καὶ αἰκῶμαι αὐτῶν.
 23 ἐπαύλεις
 24 τῆ φυλῆ υἱῶν
 25 Χελκάθ, καὶ Οολεὶ, καὶ Βατέν, καὶ Ἀχσάφ,
 26 Ἀμιάθ, καὶ Μασάλ, Σειῶρ
 27 Βηθ-Δαγών, ἐν Γαὶ Ἰερθθαὴλ τὰ Ἀσαφθὰ Βηθ-Λεμέμ, καὶ πορεύεται τὸ μεθόριον Ἀνιήλ, Χαβῶλ ἀπὸ ἀριστερῶν
 28 Ἀχράν, Ῥαῶβ, Ἀμιόν, Κανὰ
 29 πόλεως ὀχυρώματος Σουσα ἀπὸ τοῦ σχοινίσματος Ἀχζεῖφ
 30 Ἀμμά Ῥαῶβ. πόλεις εἰκοσιδύο καὶ αἰκῶμαι αὐτῶν.
 31 αὐταὶ
 32 Νεφθαλίμ τοῖς υἱοῖς Νεφθαλεὶμ κατὰ δήμους αὐτῶν.
 33 ἐγένετο Μεελέφ, καὶ Μηλών, καὶ Βεσεναιμ, καὶ Ἀρμαί, καὶ Νακέβ, καὶ Ἰαβνήλ ἕως Λακούμ, αὐτῶν ὃ
 34 Ἀζανὼθ Θαβῶρ, εἰς Ἰκώκ, τῷ Ἰουδα

35 Ἀμᾶθ, καὶ Ῥεκ-κάθ, καὶ Χερνὸθ
 36 Ἀδαμί, Ῥαμὰ,
 37 Κεδές Ἐδραεὶ,
 38 Ἰαριῶν, καὶ Μαγδαλήλ, Ὀράμ, καὶ Βαιθ-Ἀνάθ, καὶ Βαιθ-Σαμὸς πόλεις δεκαεννέα καὶ αἰ ἐπαύλεις αὐτῶν.
 39 κατὰ συγγενείας αὐτῶν, αἰ πόλεις καὶ αἰ ἐπαύλεις αὐτῶν.
 40 τῆ φυλῆ υἱῶν Δαὶν κατὰ δήμους αὐτῶν
 41 κληρονομίας Σαραὶ Ἐσθαὸλ, πόλις Σαμέμ
 42 Σαλαμεὶν Αἰαλῶν, καὶ Ἰεθλά,
 43 Θαμνὰ
 44 Ἐλθεκὼ, καὶ Γαβαθὼν, καὶ Βααθῶθ
 45 Ἰουθ, καὶ Βανηβαράκ,
 46 καὶ Ἡρακκῶν
 48 αὐταὶ καταβαίνειν ἔθλιβον
 47 καὶ ἐξῆλθεν τὸ ὄριον υἱῶν Δαὶν ἀπ' αὐτῶν
 Λεσέμ, κατεπάτησαν Λεσεν-Δαὶν κατὰ τὸ ὄνομα Δαὶν πατρὸς αὐτῶν
 Ἐλῶν
 50 Σαλαμεὶμ Κυρίου
 51 τοῦ.

XX.

2 ἡμῖν
 3 ἀνευ προνοίας ἀπὸ
 (4) Καὶ φεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ στήσεται ἐπὶ τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ λαλήσει ἐν τοῖς ὤσιν τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως

ἐκείνης τοῖς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψουσιν αὐτὸν ἢ συναγωγὴ πρὸς αὐτοὺς, καὶ δώσουσιν αὐτῷ τὸν, καὶ κατοικήσει μετ' αὐτῶν.
 (5) Καὶ ὅτε διώξεται ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ οὐ συνκλείσουσιν τὸν φονεύσαντα ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ὅτι οὐκ εἰδὼς ἐπάταξεν τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐ μισῶν αὐτὸς αὐτὸν ἀπ' ἔχθρας καὶ τρίτην
 (6) Καὶ κατοικήσει ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἕως στήκατὰ πρόσωπόν τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν, ἕως ἀποβίην ὁ ἰερεὺς ὁ μέγας, ὅς ἐστι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. τότε ἐπιστρέψει ὁ φονεύσας, καὶ ἐλεύσεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ πρὸς πόλιν ὅθεν ἔφυγεν ἐκείθεν.
 7 δῖεστειλαν Κεδές Νεφθαλεὶ τῆν Ἀρβὸ
 8 Ἰεριχώ ἀπ' ἀνατολῶν ἔδωκαν τῆν Ῥαμῶθ Γωλάν passim
 9 ἦσαν πᾶσιν ἐκ χειρὸς.
 XXI.
 1 προσῆλθον πρὸς τῶν υἱῶν
 2 εἶπαν αὐτοὺς
 3 αὐτοὺς ταύτας
 4 τῆς
 5 τοῖς συγγενείας
 6 Ἰησῶν passim συγγενείας κληρωτὶ
 7 τῆς τηγ.
 8 ταύτας
 9 ἐν ὀνόματι
 10 Καὶ ἐγένοντο

10 πρῶτος ἔδωκαν (τῆ) αὐτῆς τὰ αὐτοῦ.
 12 τῷ
 13 τοῦ ἱερέως ἔδωκαν πρὸς Ἐβζνὰ ἰεθέρ αὐτῆς τὰ πρὸς Ἐσθεμῶ τὰ πρὸς Ὀλιον τὰ πρὸς bis
 16 Ἄιν τὰ πρὸς τῆν Ἰεττὰ τὰ πρὸς bis
 17 τὰ πρὸς Γαβεθ τὰ πρὸς τῆν Ἀλμών τὰ πρὸς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν
 20 υἱῶν πόλεις τῶν ὀρίων
 21 φονεύοντος, τὰ πρὸς ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ, τῆν Γαζέρ τὰ πρὸς
 22 καὶ τῆν Καβ-σασεὶμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆς, καὶ τῆν (ἀνω) πρὸς
 23 Ἐλθεκὼ τὰ πρὸς Γαβεθῶν τὰ πρὸς
 24 τὰ πρὸς Γεθρεμμῶν τὰ πρὸς
 25 Θααναχ τὰ πρὸς Βαιθσάν τὰ πρὸς
 26 Αἰ
 27 τοῖς συγγενεῖς τῆν πόλιν τῆν ἀφωρισμένην τὰ πρὸς Βεσθαρὰ τὰ πρὸς
 28 ἀπὸ κισιὼν τὰ πρὸς Δεβρίθ, τὰ πρὸς Ἰερμῶθ τὰ πρὸς bis

30 Μασαλ τὰ πρὸς Ἀβδὼν τὰ πρὸς
 31 Θελκὰθ τὰ πρὸς Ἰουβ
 32 Κεδές τὰ πρὸς Ἐμαθῶρ τὰ πρὸς τῆν Νοεμμῶν τὰ πρὸς
 33 καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐταῖς.
 34 υἱῶν Ἰεκναὰμ Καρθὰ
 35 Δαμνὰ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τῆν Νααλὼλ τέσσαρες
 36 τῆ Μισῶρ Γεδσῶν
 37 φυγαδευτηρίου καὶ τῆν Μαναὶμ Ἐσεβῶν
 38 αὐτῶν δώδεκα
 39 αἰ
 40 πόλις αὐτῆς οὕτως αὐτῆς προστάγματος Θαμνασαράχ
 42 αὐτοῖς καὶ ἀνέστη οὐδεὶς (αὐτοῖς)
 43 ῥῆμα παρεγένοντο
 XXII.
 1 Ῥουβηνίτας,
 2 (οὐκ) εἰσηκούσατε ἐνετειλάμην
 3 ἐγκαταλείπατε καὶ
 4 ἡμῶν, bis δούλος Κυρίου
 5 ἡμῶν ἐν φυλάσσεσθαι καρδίας
 7 τοῖς ἡμῖσιν Βασάν τοῖς ἡμῖσιν αὐτῶν
 8 εἶπε πρὸς αὐτοὺς, λέγων καὶ χαλκόν, σφόδρα αὐτῶν
 9 Καὶ ἀπέστρεψας,

9 ἐκ γῆν 10 ἤλθσαν Γαλιλῶθ 11 φκοδόμησαν Γαλιλῶθ 12 Καὶ ἦκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀναβῆναι 13 τὸ 14 τῶν ἀνδρες 16 ἕναντι (Κυρίου) ὀπισθεν σημερον 17 ἡμῖν κεκαθαρίσμεθα 18 ἀποστραφήσο- θε ὀπίσθεν ὑμεῖς 19 μιὰρὰ (ὑμῖν) ὑμῖν κατασχέσεως Κυρίου, κατακληρονο- μήσατε Κυρίου ἀπὸ ἡμῶν μὴ ἀπόστητε, 20 Ἄχαν τὴν μόνος ἦν, μὴ μόνος οὗτος ἐν 22 Κύριος ἀποστάσει 23 ἡ αὐτὸς 24 αὐριον εἶπωσιν λέγοντες 25 οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, υἱοὺς 27 μαρτύριον τοῦ- το ἀναμέσον 28 καὶ ἡμῶν ὑμῶν	28 τέκνων 29 ἀποστῆναι ὥστε ἀποστρα- φήσαι τῶν σωτηρίων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀπεναντίον 30 ἀκούσαντες καὶ οἱ χιλιάρχοι οἱ ἡμῖσις 31 υἱὸς Ἐλεάζαρ ταύτην ἐρύσασθε 32 υἱὸς Ἐλεάζαρ (τῶν πατριῶν) τῆς 33 ὁ λόγος καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν υἱ- ῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐλάλη- σαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐξολεθρεύσαι 34 τῷ bis τῷ ἡμῖσι (Θεός).	7 οὕτε bis αὐτοῖς 8 ἄλλ' ἢ ὑμῶν 9 ἐξωλέθρευσε Κύριος αὐτοῦς ὑμῖν 10 ἀνὴρ ὑμῶν ἡμῖν 11 ταῖς ψυχαῖς ὑ- μῶν ὑμῶν 12 ἀποστροφῇ προστεθήτε 13 γνῶσει γνῶσεσ- θε ὁ Θεὸς ὑμῶν τῆς τῆς 14 σημερον ἐν ὅλῃ bis λόγος εἰς τῶν καλῶν, ὑμῶν ὑμῶν ἡκεῖ ὑμῖν, ἐν ῤῆ- μα οὐ διαπε- φώνηκεν 15 ἐφ' ὑμᾶς ὁ Θεὸς ὑμῶν ὑμῖν ὁ Θεὸς ὑμῶν' 16 παραβαίνειν ὑμῶν, ὑμῖν καὶ ὀργισθήσε- ται θυμῷ Κυ- ριος ἐν ὑμῖν, καὶ ἀπολεί- σθε τὸ τάχος ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς ἔδωκεν ὑ- μῖν.	1 καὶ τοὺς ἄρχον- τας αὐτῶν, ἔστησαν ἐναντίον 2 (λέγων) τοῦ (λέγων) 3 Χαναάν, τὸ σπερμὰ αὐ- τοῦ 4 καί γε ἔδωκα κληρονομίαν 5 Καὶ ἀπέστειλα Μωσῆν καὶ Ἄαρῶν. ἐπίταξε Κύριος ἐποίησεν 6 ὑμᾶς. (6) καὶ ἐξήγαγον ὑμῖν bis 7 ὑμῶν (ἐπ') ἴδωσαν 8 ὑμᾶς καὶ παρετάξαν- το ὑμῖν ὑμῖν 9 υἱὸν Βεωρ, ὑμῖν. 10 εὐλογίαν ὑμᾶς bis τῶν 11 ὑμᾶς καὶ ὁ Φερεζαῖ- ος, καὶ ὁ Χα- ναναῖος, καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Γεργεσαῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβου- σαῖος ὑμῶν 12 ἐξέβαλεν ὑμῶν 13 αὐτὴν φκοδομήσατε κατεφυτεύσατε, 14 τὸν δικαιοσύνη καὶ ἐν εὐθύτητι ὑμῶν τῷ	15 τῷ ἔλεσθε ὁ οἶκος 17 γὰρ ἐκ γῆς ἐξ οἴκου δοῦ- λων, καὶ ὅς ἐποίησεν ἡ- μῖν τὰ ση- μεῖα τὰ με- γάλα ταῦτα 18 ὁ 19 τῷ (τῷ Θεῷ) Θεός 20 τὸν ἄλλοτρίοις, ὑμῖν 21 τῷ 22 ὑμῖν τὸν Κύριον Καὶ εἶπαν· μάρ- τυρες 21 τῷ Θεῷ ἡμῶν 26 Ἰησοῦς νόμος ἐκεῖ τερέβινθον τὴν 27 πάντα ἡμῖν οὗτος ὅσα ἡμῶν. 28 ἐξάπεστειλεν ἕκαστον 30 υἱὸς καὶ 31 τῆ Γαῖος· καὶ μνημίειον ἐν φ 32 ἅ αὐτὰ 33 ὁ ἱερεὺς Γαβαῦθ τῆς διαθήκης περιέφερον κατωρχῆθ Γαβαῖθ ἑαυτῶν τῆν κατεκυρίευσεν.	
XXIII.					
1 (Θεόν) αἰγιῶν 2 αὐτοῖς 3 πάντα ὑμῶν bis αὐτὸς 4 ἐπέριφα καὶ ἅ 5 ἐξωλέθρευσα ὑμῖν αὐτὸς ἐξολεθρεύσει ὑμῶν, ἐξολεθρεύσει ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ 6 ἀπ' αὐτοῦ εἰς 7 μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐκ ὀμῆσθε	XXIV.				
1 τὰς ἐν (πάντας) Ἰσραὴλ,					

ΚΡΙΤΑΙ.

ΚΕΦ. I. 1 ἐν Κυρίῳ τὸν Χαναανῶν ἐν αὐτῷ 3 πρὸς τὸν ἀδελφὸν πολεμήσωμεν ἐν τῷ Χανα- ναῖῳ καί γε ἐγὼ 4 ἔδωκε	4 ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἐπάταξεν 5 ἐϋρον ἐπολέμησαν ἐν αὐτῷ ἐπάταξαν 6 ἔλαβον 8 οἱ ἐν μαχαίρας 9 τοῦ	10 τὸ δὲ Χεβριῶν ἦν ἐμπροσθεν Κα- ριαθ - αρβὸκ (Σέφερ) τὸν τὸν Θολαμεί 11 ἐπορεύθησαν καὶ τὸ 12 Ἄσχάν 13 ἀδελφός 27	13 ὑπὲρ αὐτὸν Ἄσχιν 14 τῷ εἰσπορεύε- σαι αὐτὴν τὸν ἐπίνω τοῦ ὑπο- ζυγίου 15 τῆν bis 16 Ἰωβάβ πειθεροῦ τῆς	16 πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰοῦδα καὶ ἐπορεύθη κατώκησε 17 ἐπίταξαν (καὶ ἀνεθεμάτι- σαν αὐτὴν· αὐτὴν ἐκάλεσαν Ἐξολέθρευσις 18 καὶ τὸ ὄριον
--	---	--	---	---

18	καὶ τὸ ὄριον bis καὶ bis	τοῦ ἐξολε- θρεῦσαι	19	Ἐγλώμ ἀνε- στρεψεν	11	πρὸς δρῦν ἀ- ναταυομέ- νων	3	ἐγὼ τῷ Κυρίῳ ἴσσομαι
19	Κύριος ἦν ἐδύνατο κληρο- νομῆσαι	5 Διὰ τοῦτο ἐκ- λήθη Κλαυθμών ἔθυσαν	20	αὐτοῦ	12	ἀνήγγειλαν τῷ ἐπ'	4	ἐξέστάθη, καί- γε
20	καθὰ καὶ ἐξήρην ἐκέι- θεν τοὺς τρεῖς υἱούς	6 ἀπῆλθαν οἱ υἱ- οὶ Ἰσραὴλ ἐ- καστος εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ καὶ τοῦ	21	ἀπὸ τοῦ δεξιῶν αὐ- τοῦ	13	ὅτι ἦν αὐτῷ κεισῶν	5	Σεινά
21	ἐξήρην	7 ὁ	22	εἰς τὴν κοιλίαν	14	Παραώσει Σεισάρα passim	6	βίσεις τρίβους διεστρεμμένας
22	Ἰούδας	8 καὶ	23	εἰς ἐπ' αὐτὸν	15	οὐκ ἰδοῦ ἐλεύσεται	7	Ἐξέλειπεν φρά- ζων
23	οἶκος Ἰσραὴλ κατὰ	9 ὅσοι καὶ	24	εἰσῆλθον	16	ἀπὸ ἀπὸ δρῦμοῦ	8	Ἐξέλειπεν ἐξανέστη ὅτι τῷ
24	ἄνδρα ἐκπορευ- όμενον τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως	10 ἐναντίον ἐλάτρευον ἐλαῶν αὐτῶν	25	ἀποκεκλεισμέ- ναι πρὸς δίφρους κάθηται ἐν τῇ ἀποχωρή- σει τοῦ κοι- τῶνος	17	ἀνεχώρησεν κειναίου passim	9	Ἡρέτισαν ὡς ἄρτον κρίθι- νον ἡ σκέπη νεανίδων σει- ρομάστων ἀν- όφθη, καὶ σει- ρομάστῃς
26	ἀπῆλθεν Χεττεύειμ	11 ἐν χειρὶ ἐπρονόμεσαν ἐν χειρὶ ἰδυνάσθησαν	26	προσέμειναν ἀισχυνόμενοι ἦν	18	ἐκνευσον ἐκνευσσε συνεκάλυψεν	10	δυνάσται τοῦ λαοῦ
27	ἐκληρονόμησε περισπῶρια Ἐκθυναὰδ καὶ καὶ καὶ τοὺς κατα- κούτας Βα- λαάμ καὶ καὶ Μαγεδων	12 ἐν αὐτοῖς ἐπῆκουσαν	27	καὶ παρήργισαν τὸν Κύριον ἐντολὰς	19	αὐτὸν ἐν τῇ δέρρει αὐτῆς	11	ὑποζυγίων λαμπηρῶν
28	ἔθετο	13 ὅτε αὐτοῖς Κύριος (ἐν χειρὶ τῶν κριτῶν αὐ- τῶν) (καὶ) πρὸ κακούντων	28	ὅτε ἔως Σεειρωθὰ καταβείνετε ἡμῶν bis	20	συνεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐ- τοῦ	12	φθέγγασθε φω- νῆν εὐφρανομένων Κυριῷ ἐνίσχυσαν τῷ αὐτοῦ ὁ
29	κατῴκει	14 ὅτι πορευθῆναι οὐκ ἀπέστη- σαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ	29	ἐν τῷ καιρῷ ἐ- κείνῳ πάντας τοὺς μα- χητὰς, καὶ πάντας ἀν- δρας	21	ἐν τῇ θύρᾳ σοι ἔστιν ἐν- ταῦθα	13	ἐξεγείρας μετὰ λαοῦ λίλει μετ' ὠ- δῆς ἐνίσχύ- ων ἐξανίστα- σο ἐνίσχυσον Δεβ- βῶρα τὸν Βα- ράκ αἰχμαλώτευσον
30	Κετρίων καὶ Ἐναμμάν αὐτοῦ	15 ἐπὶ τὸν ἐναντίον προσήγαγε αὐτὸν	30	τὴν μετὰ τοῦτον Λυάθ ἀρατρόποδι ἐκτός μόσχων.	22	Καὶ συνεκάλυ- ψεν αὐτὸν ἐν τῇ δέρρει αὐ- τῆς ἡσυχῇ ἔθηκε τῇ γνώθῳ διηλασεν ἀπεσκάρισεν ἀ- ναμέσον τῶν γονάτων αὐ- τῆς, καὶ ἐξέ- ψυξεν	14	ἐμεγαλύνθη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ Κύριε ταπει- νωσόν μοι τοὺς ἰσχυρο- τέρους μου.
31	Ἀαλαφ καὶ τὸν Ἀχαζεὶβ τὴν Χελβά, καὶ τὴν Ἀφέκ, καὶ τὴν Ῥωῖβ	16 ἐπὶ τὸν ἐναντίον προσήγαγε αὐτὸν	31	ἐπὶ τὸν ἐναντίον προσήγαγε αὐτὸν	23	ἀπάντησιν αὐ- τοῦ πεπτωκὼς τῇ γνώθῳ	15	λαὸς ἐτιμωρήσατο κοιλιάδι ἀδελ- φοῦ ἐξ ἐμοῦ Μα- χειρ ἐκ (Κύριος ἐπολέ- μει μοι ἐν δυ- νατοῖς) ἐκεί- θεν ἐν σή- πτῳ διηγη- σεως.
32	ἐδυνάσθη	17 ἐπὶ τὸν ἐναντίον προσήγαγε αὐτὸν	32	ἐπὶ τὸν ἐναντίον προσήγαγε αὐτὸν	24	ἀπάντησιν αὐ- τοῦ ἐνώπιον ἐπορεύθη (Κυρίου) αὐτοῦ.	16	Ἐμισχύνοντες ἐξαπέστειλε πε- ζους αὐτοῦ εἰς τὴν κοι- λάδα ἵνα σοὶ κατοικήσῃ ἐν
33	Βεθαμίς οὐδὲ Βαιθενέθ bis Ἰσραὴλ Βεθαμίς ἐγενήθησαν	18 ὡς ἄιροντας	33	ὡς ἄιροντας	25	ἦσαν καὶ εἶπεν (ἐν τῇ ὡδῇ).	17	Ἐμισχύνοντες ἐξαπέστειλε πε- ζους αὐτοῦ εἰς τὴν κοι- λάδα ἵνα σοὶ κατοικήσῃ ἐν
34	ἀφῆκεν	19 ὡς ἄιροντας	34	ὡς ἄιροντας	26	ἦσαν καὶ εἶπεν (ἐν τῇ ὡδῇ).	18	Ἐμισχύνοντες ἐξαπέστειλε πε- ζους αὐτοῦ εἰς τὴν κοι- λάδα ἵνα σοὶ κατοικήσῃ ἐν
35	τοῦ Μυρσινῶ- νος οὐ ἄρκοι ἐγένετο	20 ὡς ἄιροντας	35	ὡς ἄιροντας	27	ἦσαν καὶ εἶπεν (ἐν τῇ ὡδῇ).	19	Ἐμισχύνοντες ἐξαπέστειλε πε- ζους αὐτοῦ εἰς τὴν κοι- λάδα ἵνα σοὶ κατοικήσῃ ἐν
36	Ἰδουμαῖος ἐπί- νω Ἀκραβεῖν.	21 ὡς ἄιροντας	36	ὡς ἄιροντας	28	ἦσαν καὶ εἶπεν (ἐν τῇ ὡδῇ).	20	Ἐμισχύνοντες ἐξαπέστειλε πε- ζους αὐτοῦ εἰς τὴν κοι- λάδα ἵνα σοὶ κατοικήσῃ ἐν
II.		III.	IV.		V.			
1	Κύριος Κύριος ἀνεβίβασεν εἰσήγαγεν ὡμίσε τοῦ δοῦναι ἡμῖν εἶπεν ἡμῖν	1	ἔτι ἐναντίον αὐτοῦ	1	ἔτι ἐναντίον αὐτοῦ	1	ἦσαν καὶ εἶπεν (ἐν τῇ ὡδῇ).	
2	οὐ μὴ προσκυ- νήσητε καὶ κατασκάψετε	2	τῶν Βααλερμῶν Δοβωημάθ ἐναντίον ταῖς Βααλεῖμ εἰς χεῖρας (Μεσοποταμί- ας)	2	τῶν Βααλερμῶν Δοβωημάθ ἐναντίον ταῖς Βααλεῖμ εἰς χεῖρας (Μεσοποταμί- ας)	2	ἔτι ἐναντίον αὐτοῦ	
3	εἶπα ὁ προσ- θησὸς τοῦ με- τοκίσει τὸν λαόν, ὃν εἶπα	3	ὡς ἄιροντας	3	ὡς ἄιροντας	3	ἦσαν καὶ εἶπεν (ἐν τῇ ὡδῇ).	

μέσω χειλέων, ἐφέτεμε τοῖς ποσίν αὐτοῦ) Διάρεσις	28 ἐν ᾧ ἔκαμψεν, ἐκεῖ ἔπεσε ταλαίπωρος	8 ὁ ἀναβιβάσας ἐξ	28 ὁ μόσχος ὁ σκευτὸς ἀνηγεμένος εἰς ὀλοκαύτωμα	βούιενος, ἀποστραφίητω
15 ἄκριβασμοὶ καρδίας	29 διέκυπτε καὶ κατεμάχθηεν ἡ διὰ τῆς δικτυότης, ἐπιβλέπουσα ἐπὶ τοὺς μεταστρέφοντας Σισάρα ἡσχίτισε τὸ παραγενέσθαι ἰχνη	9 ἐξειλόμην	29 πρᾶγμα ἀνήτασον, καὶ ἐξεζήτησαν, καὶ εἶπαν	3 ἐξήρμησεν τοῦ bis ἀποστράφησαν
16 ἰνατί μοι κήθησαι ἀναμέσον τῶν Μοσφθαίμ, τοῦ εἰσακοίεν συρισμοὺς ἐξεγειρόντων; τοῦ διελεῖν (εἰς) τὰ τοῦ Ρουβηῖ	29 ἀρχουσὶν ἀνταπεκρίναντο δὲ ἀπεκρίναντο ἐν ῥήμασιν αὐτῆς	10 ἐνοικεῖτε	30 πρᾶγμα ἐξήγαγε κατέσκαψε ἔκοψε	4 κατάγαγε εἰς δοκιμῶν αὐτοῦσιν ἐκεῖθεν μετὰ σοῦ bis πάντα σοι, ὅτι
17 κατεσκήνωσε ἰνατί	30 φιλιάζων φίλοις	12 εἴρεν αὐτὸν ὀνατὸς ἐν τῇ ἰσχυί	31 πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐσταμένους ἐπ' αὐτὸν	5 κατεβίβασε εἰς ἐκ κάμψῃ τοῦ μεταστήσεις αὐτὸν καθ' αὐτόν
17 κατεσκήνωσε ἰνατί	30 φιλιάζων φίλοις	13 καὶ ἰνατί πάντα ὅσα ἐξήγαγεν ἄπισατο	32 πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐσταμένους ἐπ' αὐτὸν	6 πᾶς τῇ ἐν τῇ γλώσση πᾶς ὁ ἐπίλοιπος
18 ὄνειδίσας	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	14 ἐπέβλεψε αὐτῷ καὶ	33 κατέσκαψεν αὐτὸν, ἀποθανεῖται	7 παραδώσω ἀποτρεχέτω
19 ἠλθον καὶ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	15 ταπεινοτήρα μικρὸς τῷ	34 κατέσκαψεν αὐτὸν, ἀποθανεῖται	8 ταῖς χερσίν τοῦ σχήνωμα τῶν δὲ τριακοσίων ἀνδρῶν ἐκράτησεν ἢ δὲ ἦν ὑποκίτῳθεν αὐτοῦ
20 Ἐκ τοῦ ἐπολέμησαν τῆς τάξεως αὐτῶν ἐπολέμησαν	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	16 ὅτι	35 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	9 τὸ τάχος εἰς τὴν παρεμβολὴν ἐντεῦθεν
21 ἐξέβαλεν Καθημίμ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	17 Καὶ εἰ χάριμ σημεῖον ὅτι συλαεῖς	36 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	10 Εἰ δὲ
22 Τότε ἀπεκόπησαν	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	18 δὴ κινήθησιν οἶσω μου θήσω	37 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	11 λαλοῦσιν ταῦτα εἰς μέρος τῶν
23 Μαδαρθὸν δυνάτων	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	19 ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ κανοῦν ἐνέχεεν εἰς χύτραν	38 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	12 παρεμβεβλήκεισαν ὡσπερ τὸ χεῖλος εἰσὶν ἡλθε
23 Καταρᾶσθε Μαζωρ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	20 Κυρίου τοὺς ἄρτους τοὺς ἄζυμους	39 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	13 ἐξήγειται τὸ ἐνύπνιον ὁ ἡνυπμισθη κλυομένη Μαδιάμ κατέστρεψεν
23 Καταρᾶσθε Μαζωρ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	21 ἀνηψθη	40 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	14 ἀλλ' ἡ Κύριος
23 Καταρᾶσθε Μαζωρ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	22 ἐκάλυπτεν αὐτὸν Ἐφρά	41 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	15 διήγησιν Κύριον ἐπέστρεψεν ἡμῶν
23 Καταρᾶσθε Μαζωρ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	23 ἐγένεθη σιτευτὸν τοῦ πατρός	42 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	16 μέσῳ τῶν ὑδρῶν
23 Καταρᾶσθε Μαζωρ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	24 ἐκάλυπτεν αὐτὸν Ἐφρά	43 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	17 μέσῳ ὡς εἶν
23 Καταρᾶσθε Μαζωρ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	25 ἐγένεθη σιτευτὸν τοῦ πατρός	44 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	18 οἱ καὶ
23 Καταρᾶσθε Μαζωρ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	26 τῷ ὄφθεντι σοι τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους	45 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	
23 Καταρᾶσθε Μαζωρ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	27 Μαωζὸς ὀλοκαύτωμα ὁ ἐκόψεις	46 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	
23 Καταρᾶσθε Μαζωρ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	28 τρισκαίδεκα αὐτοῦ καθὰ ἐγένετο μὴ	47 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	
23 Καταρᾶσθε Μαζωρ	31 καθὼς ἡ ἀνατολή τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείαις αὐτοῦ.	29 κατεσκαμμένον ἐκκεκομμένον	48 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐξάπεστειλεν ἀγγέλους	

18 καὶ ἕμεις	10 πεντεκαίδεκα	26 ἤτήσατο,	7 ἀνήγγειλαν	24 ὥστε
19 μέρει	καταλειφθέντες	σίκλοι	τῆς κορυφῆς τοῦ	25 ἔθεντο
ἄρχομένης	υἱοὶ ἀνατο-	χρυσοῦ,	Γαριζίν	ἐνεδρα
τῆς μεσοσύης·	λῶν	πλὴν τῶν σιρω-	ἔκαλεσεν ἐπ'	ἀνήρταξον πα-
πλὴν ἑγέρσει	ἦσαν	ων	αὐτοῖς	τας τοὺς δια-
20 ἐλάβοντο ἐν τῇ	καὶ	(ὀρμίσκων) Ἐν-	ἀκούσαι	πορευομένους
χειρὶ τῇ ἀρι-	ἔσπασμένων	φῶθ,	8 ἐκπορεύθησαν	26 Ἄβεδ
στερᾷ αὐτῶν	κατοικούντων	περιβολαίων	ἐαυτοῖς	εἰς Σίκκιμα
τῶν λαμπί-	Ναβέθ ἐξ ἐναν-	τῶν προφυ-	εἶπαν	ἐπεποιθήσαν
δων	τίας Ζεβέε	ρῶν τοῖς	9 ἀφείσα	27 ἦλθον
τῇ χειρὶ τῇ δε-	ἡ δὲ	πλὴν τῶν κλοι-	ἐν ἐμοὶ ἐδό-	κατεπάτου
ξιᾷ αὐτῶν αἱ	22 ἐφῆγε	ῶν τῶν χρυ-	κασεν ὁ Θεὸς	χοροῦς
κερατίναι	αὐτῶν ἐξέτριψε	σῶν τῶν	καὶ ἄνθρωποι,	εἰσηλλθον
21 ἕκαστος καθ' ἑ-	13 ἀνέστρεψε	27 Ἐφοῦδ	πορευθῶ ἄρ-	κατηρῶντο
αὐτὸν	ἐκ τοῦ πολέμου	Ἐφρά	χειν	28 Ἄβεδ
22 αἱ τριακόσαι	ἀπὸ ἀναβά-	σκινίδαλον	10 εἶπαν	ὁ
κερατίναι	σεως	28 ἐνετράπη	11 ἀφείσα	οὗτος
ἔθετο	14 ἐκ	ἀπὸ	τὸ γένημά	29 τῶ Ἄβιμέλεχ'
μίχαιραν	ἀπεγράψατο	προσώπου	τὸ ἀγαθόν, καὶ	30 Ἄβεδ
καὶ	τοὺς ἄρχοντας	προσέθεντο	πορευθῶ ἄρ-	ἐθυμώθη ὄργῃ
ὅλη	τοὺς πρεσβυτέ-	ἔτη τεσσαρά-	χειν	31 μετὰ δώρων
23 πᾶσα	ρους αὐτῆς	κοκτα	12 τῇ ἡμέλῳ	Ἄβεδ
τῆς Βαιθ-ασετ-	15 (καὶ εἰσηλθεν	29 κατῴκησεν	13 ἀφείσα	παραγεγόνασ·ν
τά καὶ συνη-	πρὸς τοὺς ἄρ-	τῷ	τὴν ἐφροσύνην	Σίκκιμα
γμένῃ ἕως	χοντας Σοκ-	30 ἐβδόμηκοντα	(τὴν παρά)	οἱ δὲ πολιορ-
χείλους	χώθ,) αὐτοῖς	υἱοὶ	τοῦ Θεοῦ καὶ	κουσιν
καὶ	αὐτοῖς	31 ἡ	τῶν ἀνθρώ-	32 σὺ
ἐκ	δι' οὗς	ἡ	πων, πορευθῶ	33 καὶ ὀρθρίσεις
ἐξ	τῇ	Σικίμοις	ἄρχειν	καθ' ἅπερ ἐάν
ἐκ	ἐκλυμένοις	ἐπέθηκε	αὐτοῦ	34 ὁ
κατεδιώξαν	16 τοὺς ἄρχοντας	αὐτοῦ	14 πρὸς τὴν ράμ-	Σίκκιμα τέσσα-
24 ἐξαπέστειλε	καὶ	32 πολεῖα ἀγαθῇ	νον	ρις ἄρχάς
(ἀνάστειτε,) Βαιθ-βηρά bis	καὶ κατέξανεν	Ἐφρά (πατρός)	15 ἡμεῖς χριετέ με	35 Καὶ ἐγένετο
25 συνέλαβον	αὐτοὺς	Ἄβιζρεί.	εἰς βασιλέα	πρωῖ
δύο	Βαρακνεὶμ	33 ἀπεστράφησαν	ἡμῶν	Ἄβεδ
ἐκ τοῦ.	κατέξανεν	Βααλεὶμ pas-	σκεπη	ἐκ τῶν ἐνέδρων
	Σοκχώθ	sini	ἐκ τῆς ράμνου	36 Ἄβεδ
	17 κατέσκαψε	ἔθεντο αὐτοῖς	16 ἐν	καταβαίνων
	18 (ὡσεὶ σὺ) ὁμοί-	τὸν Βααλβε-	καλῶς	κορυφῶν
	ός σοι, ὁμοί-	ρεῖθ εἰς	κατὰ τὸ ἀντα-	ὄργς
	ος αὐτῶν, εἰς	34 αὐτῶν	πόδομα τῆς	37 τοῦ
	ὡς εἶδος (μορ-	ἐχθρῶν αὐτῶν	17 ἐπολέμησεν	μία παραγείνε-
	φή)	35 πᾶσαν τὴν ἀγα-	ἔρριψε	ται ἀπὸ ὄσου
	νίων βασιλέων	θωσύνην ἡν.	ἐξείλατο	δρυός ἀπὸ
	19 εἰς		18 τῆς	βλεπόντων
	Καὶ ὤμοσεν αὐ-		19 εὐλογηθεῖτε ὑ-	38 νῦν
	τοῖς		μοις, καὶ	τὸ λέγον
	ἐξωγοηθήσατε		ἐν	οὐκ ἴδου
	20 τῷ		20 Καὶ εἰ μὴ	ἔστιν
	αὐτοῦ		ἐξ	ἐν αὐτῷ;
	μάχαιραν		Μααλλῶν	πολέμει πρὸς
	ἡν νεώτερος		(εἰ μὴ)	αὐτόν
	21 δὴ		ἀπὸ	39 ἀπὸ προσώπου
	ἀπάντησον		Μααλλῶν	τῶν
	ἀνὴρ		21 ἀπέδρα	Σικίμων
	αὐτοῦ		ἐπορεύθη ἐν ὁ-	ἐπολέμησεν ἐν
	ἀγείλε		δῷ	40 κατεδιώξεν
	22 εἶπεν		ἔφηνεν εἰς Ῥα-	θυρῶν τῆς πό-
	ἄρχε ἐν ἡμῶν		ρά	λεως
	οἱ υἱοὶ		κατῴκησεν	41 ἐκίθισεν
	σεσωκας		τοῦ	τοῦ
	23 ἡμῶν bis		22 ἐν	Σικίμοις
	24 αἴτησιν		23 οἱ	42 ἐγενήθη
	τῶν		24 τὸ αἷμα	τὸ πεδίου
	πολλὰ ἦν		ἐπιθεῖναι	ἀπηγγέλθη
	Ἰσμηλεῖται ἡ-		τὸν ἀποκτείναν-	43 παρελαβε
	σαν		τά τοὺς	ἐπανεστή αὐ-
	25 ἔρριψεν		τους	τοὺς
	χρυσῶν τῶν		44 αἱ ἄρχαι αἱ	ἐξετάθησαν
	26 ἐγενήθη		σαντας	

44	ἐξέστησαν πύλην ἐξεχύθησαν	4	ἐπιβεβηκότες καὶ ἐκάλεσεν αἱ εἰσιν ἀνείλε	2	δύο ἐτέρας εἰ	18	τῆς γῆς παρένεβalon τῶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ὄριον	33	τοῦ σε εἰς Μωεῖθ Ἀβὲλ ἄμπελώ- νων ἐνετράπισαν
15	ἐπολέμει ἀνείλε	5	Καμών	3	ἄπέδρα ἐκ κατῶκησεν συνελέγοντο	τῶ ὄριον	34	εἰσῆλθεν ἀπάτησιν αὐ- τοῦ	
46	Σικίμων εἰσῆλθον εἰς τὸ ὄχυρωμα οἴ- κου τοῦ Βάαλ διαθήκης	6	ἐναντι ἐλάτρευσαν ταῖς καὶ τοῖς θεοῖς Συρίας τῶν ἄλλοφύ- λων	4	μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐπολέ- μησαν	19	βασίλεα Ἐσε- βων, βασιλεῶ- ν Ἀμορ- ραίων	ἀγαπητῆ. καὶ ἔστιν αὐτῶν πλὴν αὐτῆς	
47	ἀπηγγέλη τοῦ Σικίμων	7	ἐθυμώθη ὄργῃ τῶ ἄλλοφύλων	4	μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐπολέ- μησαν	μου	35	ἐγενήθη ἡνίκα καὶ Οἴμμοι	
48	αὐτός τὴν ἄξινην φορτίον φύλων, καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὤμους πρὸς τὸν λαὸν τὸν τί ἴδετε καὶ	8	ἐσάθρωσαν ἐναντιῶν πάντας τοὺς τῆ Ἀμορραίων ἐν τῇ Γαλααδί- τιδι	5	ἐγενήθη, ἡνίκα ἐπολέμησαν οἱ υἱοὶ Ἀμ- μων μετὰ Ἰσ- ραηλ, παραλαβεῖν ἐν γῇ	20	ἰθὲλῆσέ Σηὼν διέλθειν τὸν Ἰσραηλ διὰ τῶν ὀρίων συνήγαγε παρένεβαλεν ἐν ἐπολέμησε με- τὰ	περὶ σοῦ	
49	πάντες αὐτοὶ ἕκαστος φορ- τίον, καὶ ἦραν τὸ ὄχυρωμα ἐνέπρησαν τὸ ὄχυρωμα εἰς Θαιβαῖς περικαθήσεν ἐπ' αὐτὴν προκατελάβετο	9	τοῦ ἐκπολεμῆ- σαι καὶ ἐν τῶ Ἰούδα ἐν τῶ οἴκῳ τῆ ἡμῶν ἐλατρεύσαμεν ταῖς	6	πρὸς ἠγούμενον πολεμήσομεν ἐν τοῖς υἱοῖς	21	αὐτοὺς	36	Καὶ μου, εἰ ἐν ἔμοι ποιεῖ ἀνθ' ὧν ἐποίησέ ἐκδικήσεις ἐκ τῶν ἐχθρῶν σου ἐκ
50	ἐπ' αὐτὴν προκατελάβετο	10	οὐχὶ Αἰγύπτιοι, καὶ Ἀμορραῖοι, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμών, καὶ Μωάβ, καὶ οἱ ἄλλοφύλοι ἔαυτους	7	τι ὅτι ἐθλίβητε	22	ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ καὶ ἐκληρονό- μησε πᾶν τὸ ὄριον τοῦ Ἀ- μορραίου,	37	καὶ ποιήσόν μοι τὸ ῥῆμα τοῦ- το καὶ
51	ἦν ὄχυρός καὶ πάντες οἱ ἠγούμενοι ἀπέκλεισαν ἐφ' αὐτὸν	11	οὐχὶ Αἰγύπτιοι, καὶ Ἀμορραῖοι, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμών, καὶ Μωάβ, καὶ οἱ ἄλλοφύλοι ἔαυτους	8	οὐχ οὕτως νῦν ἤλθομεν συνπορεύσει ἡ- μῖν πολεμήσομεν ἐν τοῖς υἱοῖς κεφαλῆν	23	ἐκ τοῦ ἐπὶ σοῦ	38	ἐξαπέστειλεν μετὰ τῆς ἀνάκαμψος ἐπετέλεσεν Ἰε- φθιῆ ἐγενήθη
52	ἐξεπολέμησαν αὐτὸν ἐνπρήσαι αὐ- τὴν	12	καὶ Σιδωνιοὶ, καὶ Μαδιάμ, καὶ Ἀμαλῆκ ἐξεθλίψαν ἐκεκράξατε	9	πολεμήσαι τοῖς Κύριοις αὐτοὺς κεφαλῆν	24	ὅσα κατεκλη- ρονόμησέ σοι πάντα ὅσα κα- τεκληρονόμη- σεν ἡμῖν ἡμῶν, αὐτὰ	39	ἀνάκαμψος ἐπετέλεσεν Ἰε- φθιῆ ἐγενήθη
53	μιῶλον τὴν συνέθλασε τὸ τάχος τὸν αἰρόντα μάχαιράν σου ὅτι Ἀβιμελεχ	13	ἐλατρεύσατε	10	ἔσται ὁ	25	κρείσσων εἰ σὺ τοῦ μάχη ἐν αὐτοῖς	40	ἐξ συνεπορεύοντο αἱ.
54	ἀπέστρεψεν κακίαν κακίαν ἀπέ- στρεψε Κύ- ριος τὴν τοῦ.	14	Βαδίξτε, καὶ βοατε	11	κατέστησαν ὁ λαὸς αὐτὸν αὐτῶν ἠγούμενον	26	Ἰσραὴλ ταῖς θυγατρά- σιν bis τί ὅτι οὐκ ἐρύ- σαντο	XII. 1	συνήχησαν οἱ υἱοὶ ἦλθον εἰς Σε- φεινὰ εἶπον τί ὅτι ἐπορεύ- θης πολεμεῖν τοῖς
55	ἀπῆλθον	15	πάντα ὅσα ἂν ἄρεσκῆ ἐνώ- πιόν σου Κύριε	12	ἦκει σὺ, πολεμήσαι με	27	πολεμήσαι ὁ τῶν bis	2	ἀντιδικῶν ἐταπεινούν με πρὸς
56	ἀπέστρεψεν κακίαν κακίαν ἀπέ- στρεψε Κύ- ριος τὴν τοῦ.	16	μετέστησαν ἐλάτρευσαν καὶ οὐκ εὐπρέ- στησεν ἐν τῶ λαφ, καὶ ὠ- λιγονύχησεν	13	διότι τῇ ἀναβάσει αὐτοῦ καὶ μετ' εἰρήνης. Καὶ ἀπέστρε- ψαν οἱ ἄγγε- λοι πρὸς Ἰεφ- θάε.	28	εἰσῆκουσε (καὶ οὐκ εἰσῆ- κουσε)	3	ἦν ὁ σάζων, καὶ ἐθέμην τῇ διέβην τους παρέδωκεν ἐνώπιόν ἱνατί πρὸς με τοῦ πολεμεῖν
57	κακίαν ἀπέ- στρεψε Κύ- ριος τὴν τοῦ.	17	ἐξῆλθον Μασσηφά	14	προσέθετο (Ἰεφθαίε) τὸν	29	ἐγενήθη διέβη τὴν γῆν διέβη καὶ ἀπὸ σκο- πίας Γαλααδ	4	συνήθρισεν ἐπολέμει τὸν διασεσωσμένοι
1	κατῶκει ἐν Σα- μαρεία	18	τοῦ λαοῦ ὅς πολεμήσαι ἐν τοῖς υἱοῖς κεφαλῆν.	15	λέγων τάδε	30	παραδώσει πα- ραδοῦς	5	προκατελάβον- το ἄνδρες
2	καὶ			16	ἐν τῇ ἀναβάσει αὐτῶν ἄλλ' ἐρυθρᾶς ἕως	31	ἐκ τῶν θυρῶν ἀπάντησιν ἐπιστρέψαι τῶν καὶ		
3	Ἰαεὶρ passim Γαλααδίτης καὶ			17	ἐξαπέστειλεν διὰ τῆς γῆς ὅ ἰθὲλῆσε	32	διέβη τους τοῦ πολεμήσαι		
4	ἐγένοντο			18	διηλλέν παρεγένετο κατ' ἀνατολάς	33	καὶ		

5 ἠγενήθη ὅτε διασεσωσμένοι τοῦ ὑμεῖς ἐκ τοῦ Ἐφραΐμ εἶπαν· οὐκ ἐσμέν	6 τοῦ ἡ ὄρασις ὄρασις τοῦ ἐπιφανῆς ἡρώτων	21 ἠμλόγησεν αὐτὸν καὶ ἠξήθη τὸ παιδίριον.	16 ἀπήγγειλα αὐτὸ, καὶ	9 ἐπὶ τὸν Ἰουδαν ἐξερίφησαν
6 εἶπον αὐτοῖς· εἶπατε δὴ σύνθημα. Καὶ εἶπον, κατηύθησαν αὐτῶν σφάουσι αὐτοὺς ἐπὶ ἔξ Ἐφραΐμ ἀνδρῶν	7 ἔξεις σίκερα πᾶσαν ἀκαθαρσίαν Ναζειραῖον Θεοῦ ἔστιν τῆς	25 συμπορεύεσθαι Σαρὰ	17 ἐπ' ἐν αἷς ἦν ἐν αὐταῖς παρηνώχλησεν αὐτὸν τὸ πρόβλημα	10 αὐτοῖς πᾶς ἰνατί ἔπαυ
8 Ἐσεβῶν ἐκ Βαυθλεέμ	8 ἐδεῖθη τοῦ Κυρίου ἀθρώπος πρὸς ἡμᾶς φωτισάτω παιδαρίω	XIV.	18 πρὶν ὄναι κατεδαμίσαστέ μου τὴν δάμαλιν εὐρήτε	11 τρεῖς χιλιίδες ἄνδρῶν ἐξ Ἰουδα ἐπὶ τῆν ὄπην τῆς ἄρχουσι ἡμῶν οἱ ἄλλοφυλοῖ
9 ἐγένοντο ἐξαπεσταλμέναι γυναίκας εἰσήγαγε	9 ἐπήκουσεν παρεγένετο αὐτῆς καθήμενῆς τῷ	1 ἐκ καὶ ἤρσεων ἐνώπιον αὐτῶ.	19 κατεύθυνεν ἔπαισεν ἐκείθεν τῆς στολᾶς ἐθυμώθη ὕργῃ	12 τοῦ καὶ παραδοῦναι σε εἰς χεῖρας ἀποκτείνει με καὶ παραδοτέ με αὐτοῖς, μήποτε ἀπαντήσῃτε ὑμεῖς ἐν ἐμοί.
10 (ἐν) Ἐσεβῶν	10 ἐξέδραμε, καὶ ἀπήγγειλε μοι ὁ ἐλθὼν πρὸς με τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ	2 τῶν ἀλλοφύλων μοι αὐτὴν	20 συνώκησεν τῷ νυμφαγωγῷ αὐτοῦ, ὃς ἦν ἐταῖρος αὐτοῦ.	13 ὠλοσάν ἀλλὰ παραδύσομέν εἰς χεῖρας δέ θανατώσομέν ἀνήγαγον ἐκ
11 Ζαβουνίτης καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	11 Μαωῆ, καὶ ἐπορεύθη	3 ἔστιν ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἐν παντί τῷ λαῷ ἐκ ἤρσεων	XXV.	14 αὐτὸς ἦλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ κατηύθυνεν ἐν τοῖς
12 Ζαβουνίτης ἐν Αἰλείμ ἐθαναν αὐτὸν	12 δὲ ἐλθόντος τοῦ ῥηματός σου, τί ἔσται τὸ κρίμα τοῦ παιδαρίου καὶ τὰ ἔργα	4 ἀνταπόδομα ἐκζητεῖ ἐκυρίευσον τῶν υἱῶν	1 φέρων ἔριφον εἰς τὸν κοιτῶνα ἔφθικεν πρὸς αὐτὴν.	15 αὐτὸς ἦλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ κατηύθυνεν ἐν τοῖς
13 Λαβδώμ Φραθωνίτης	13 εἶπα φυλαξάσθω	5 ἐξέκλινεν εἰς ἀμπελῶνα λεόντων ἀπάντησιν	2 εἶπας τῷ συνεταίρῳ Οὐχ ἰδοῦ κρείστων αὐτῆς ἔστιν σοι δὴ αὐτῷ	16 ἀνὰ στυβῆς πρὸς διελύθησαν οἱ τῶν βραχιῶνων
14 ἐγένοντο υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπιβεβηκότες	14 πάντων ὅσα σίκερα φυλαξάσθω	6 κατηύθυνεν διέσπασεν διασπίσαι τῇ χειρὶ οὐδὲ	3 αὐτῷ ἀθῶος ἐμὶ τῶν ἐγὼ ποιῶ ὑμῶν κακὰ	17 ἠνίκα συνετέλεσε ἀπὸ
15 Λαβδώμ Φραθωνίτης Φρασθῶν Λανάκ.	15 βιασάμεθα δὴ ἐναντίον	7 ἤρσεων ἐνώπιον	4 συνέδησε ἐν τῷ μέσῳ	18 ἐβόησε ἔδωκας τοῦ ἐν
XIII.	16 βιάσῃ με ποιήσεις ἐστὶ	8 ἐπέστρεψε συστροφή σώματι ἦν	5 ἐξήψε εἰς τὰ δράγματα ἐνεπύρσειεν τοὺς σταχτας καὶ τὰ προθεβρισμένα ἀπὸ στυβῆς καὶ ἔως ἐστῶτος	19 ἠνοίξεν τὸ τραῦμα τῆς σιαγόμος ὑδάτα ἐν αὐτῷ, καὶ ἀνέψυξε τῆς πηγῆς, Ἐπίκλητος σιαγόμος
1 προσέθεντο ἐναντίον ἀλλοφύλων	17 ἴνα ὅταν ἔλθῃ	9 τὸ στόμα ἐπορεύθη ἐκ τῆς ἔξεως ἰοέριον	6 γαμβρός τοῦ Θαμναθαίου συνεταίρῳ ἐνεπύρσειαν τὴν οἰκίαν καὶ αὐτὴν, καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς	20 ἔτι ἔκοισι.
2 ἐγένετο ἐκ τῆς φυλῆς Δάν	18 ἰνατί	10 ἐποῖον	7 οὐκ εὐδοκίωσα, ἀλλὰ τὴν ἐκδικίησιν μου ἐξ ἐνός καὶ ἐκάστου ὑμῶν ποιήσομαι	XVI.
3 δὴ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν	19 τῷ θαυμαστὰ ποιοῦντι (Κυρίῳ) ἐθεώρουν	11 ἐν τῷ φοβεῖσθαι αὐτοὺς αὐτὸν, προσκαστέσησαν αὐτῷ ἐταῖρους τριάκοντα,	8 κατῶκει παρὰ τῷ χειμάρρῳ ἐν τῷ σπηλαίῳ	1 ἐκείθεν
4 σίκερα	20 ἐπάνωθεν εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦ θυσιαστηρίου (εἰς τὸν οὐρανόν) ἐθεώρουν	12 προβαλῶ δὴ ὑμῖν πρόβλημα καὶ μοι τὸ πρόβλημα	9 παρενεβάλοσαν	2 ἀπηγγέλη ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς πύλης φωτὸς πρῶτῷ μεῖ-
5 οὐκ ἀναβήσεται σίδηρος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ (ἠγασμένον) Ναζειραῖον ἔσται τῷ Θεῷ ἐκ τῆς γαστροῦ σώζειν ἀλλοφύλων	21 ἐστὶ ἐφάρικαμεν	13 δυνάστητε καὶ σινδόνας		
6 ἦλθεν ὅτι	22 οἶν βούλεται ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν ἐφώτισεν ἡμᾶς πάντα ταῦτα ὁ ἀκουστὰ ἐποίησεν ἡμῖν	14 ἐκ τοῦ ὄσθοντος ἐξῆλθεν βρῶσις, καὶ ἐξ ἐξῆλθεν ἠδυνάστησαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὸ πρόβλημα		
		15 ἐμπυρισωμέν πτωχεύσαι ἐκαλέσατε ἡμᾶς		
		16 αὐτῷ κἀμοὶ ἰδοῦ		

νωμεν, και ἀποκτείνωμεν	15 αὐτὸν Δαλιλά ἐρεῖς τὸ παρελογίσω	25 ἐνέπαιζον αὐτῷ δύο στύλων	4 ἐγένετο τῷ Μειχί passim	5 ἐπ' αὐτῆς 6 (καὶ) εἰς εἰρήνην καθ' ἣν ὤμεῖς
3 περὶ τὸ μεσσηκτικὸν και τῶν δύο σταθμῶν ἀνεβίασασεν ἐπέθηκεν τῷ ὄμῳ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ὅ ἐστιν	16 κατεργασατο τοῖς ὄλην τὴν νύκτα, παρηνώχλησεν εἰς θάνατον	26 τὸ παιδάριον τὸν χειραγωγῶντα αὐτόν· ἐπανάπαυσόν με δὴ, και ποιήσον ψηλαφήσαι με ἐπὶ τοὺς στύλους, ἐφ' ὧν ὁ οἶκος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῶν, και ἐπιστηρίσομαι ἐπ' αὐτούς. ὁ δὲ παῖς ἐποίησεν οὕτως	5 ἀνήρ Ἐφοῦδ και Θεραφεῖμ ἐπέπλησε τὴν ἐγενήθη	7 παρεγένοντο κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν σύγκρισιν τῶν ἡουχάζοντας ἐν ἑλπίδι μὴ δυναμένους λαλῆσαι ῥῆμα ἐν τῇ γῆ κληρονόμος ἠσαν αὐτοῖς ὅτι μακρὰν εἰσαν ἀπὸ Σιδῶνος, και λόγος οὐκ ἦν αὐτοῖς μετὰ Συρίας
4 ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Σωρικ Δαλιλά passim	17 ἀπήγγειλεν πάντα τὰ ἀπὸ καρδίας ξυρὸν οὐκ ἀναβήσεται Ναζειραῖος ἐκ και ἐάν κατὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους	27 Ὁ δὲ ἦν σατράπαι τοῦ δώματος ἐμβλέποντες ἐμπαίζόμενον τὸν	7 ἐγένετο παιδάριον ἐκ τῆς συγγενείας Ἰούδα passim αὐτὸς	8 παρεγένοντο ἔλεγον αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ 9 αὐτῆν· εἰσήλθαμεν και ἐνεπεριεπατήσαμεν ἐν τῇ γῆ ἕως σιγήσαι, και εἶδομεν τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ ἐν ἑλπίδι κατὰ σύγκριμα τῶν Σιδωνίων και μακρὰν ἀπέχοντες ἐκ Σιδῶνος, και λόγος οὐκ ἦν αὐτοῖς μετὰ Συρίας· ἀλλὰ ἀνάστητε και ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς· ὅτι εὐρήκαμεν τὴν γῆν και σιωπάτε· τοῦ ἐλθεῖν τοῦ κατακληρονομήσαι
5 σατράπαι πρὸς αὐτὴν ἐστὶν πρὸς αὐτὸν ὥστε	18 ἀνήγγειλεν, πάντα τὰ ἀπὸ καρδίας πάντας τοὺς σατράπαις ἀνήγγειλέ πᾶσαι αἱ σατράπαι ἦνεγκαν ταῖς	28 ἐβόησε Κύριε δὴ πληρὴν ἐκδικήσω ἐκδικησιν ἀντί ἐκ τῶν ἀλλοφύλων	8 ἐκ τῆς πόλεως Ἰούδα Βηθλεέμ παροικεῖν οὗ ἐγενήθη εἰς ὄρος τὴν	10 εἰσῆλθαμεν και ἐνεπεριεπατήσαμεν ἐν τῇ γῆ ἕως σιγήσαι, και εἶδομεν τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ ἐν ἑλπίδι κατὰ σύγκριμα τῶν Σιδωνίων και μακρὰν ἀπέχοντες ἐκ Σιδῶνος, και λόγος οὐκ ἦν αὐτοῖς μετὰ Συρίας· ἀλλὰ ἀνάστητε και ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς· ὅτι εὐρήκαμεν τὴν γῆν και σιωπάτε· τοῦ ἐλθεῖν τοῦ κατακληρονομήσαι
6 ἀνάγγειλον ἡρημωμένας	19 αὐτὸν ἀναμέσον τῶν γονάτων τον κουρέα τοὺς ἐπτά βοστρούκους ταπεινοῦσθαι αὐτῷ οἱ ἐξηγέρθη και ποιήσω καθὼς λέει ἀποτινάξομαι ἀπ'	29 στύλους τοὺς μέσους, ἐφ' ὧν ὁ οἶκος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῶν ἐπεστηρίσατο ἐπ' αὐτοῖς ἐν bis	9 ἐγὼ δήμου ἐκ τῆς συγγενείας Ἰούδα παροικεῖν οὗ γένους ἡμέρας και ζευγος πρὸς τὸ ζῆν	11 αὐτῶ τὸ παιδάριον τῶν ἐπέπλησε ἐγενήθη τὸν παιδάριον ἦν
7 ἡρημωμένας 9 αὐτοῦ bis πρὸς αὐτὸν διέρρηξε ὄν τρόπον διασπάται κλώσισμα τοῦ ἀποτινάγματος	20 αὐτῷ οἱ ἐξηγέρθη και ποιήσω καθὼς λέει ἀποτινάξομαι ἀπ'	30 ἢ ἐκλινεν σατράπαις ἐγένοντο ὑπὲρ	12 ἐπέπλησε ἐγενήθη τὸν παιδάριον ἦν	12 ἐγενήθη εἰς ὄρος τὴν
10 παρελογίσω δὴ	21 ἐπελάβοντο αὐτοῦ ἐξώρυξαν κατήγαγον ἔδωσαν χαλκαῖς τῆς φυλακῆς	31 πᾶς.	13 ἡγαθοποίησέ με ἐγενήθη.	13 ἡγαθοποίησέ με ἐγενήθη.
11 δεσμῶ δῆσουσί ἐπτά ἐν ἐγενήθη αὐτῷ πρὸς αὐτόν· οἱ ἐκάθητο ἐν τῷ ταμιείῳ ἔσπασεν ὡς ῥάμμα	22 ἢ ἀνατεῖλαι, ἡνίκα ἐξυρῆθη			
12 αὐτῷ πρὸς αὐτόν· οἱ ἐκάθητο ἐν τῷ ταμιείῳ ἔσπασεν ὡς ῥάμμα	23 σατράπαι τοῦ θῦσαι θυσιαν μεγάλην τῷ τῷ παρέδωκεν ἡμῶν θεοῖς και εἶπαν και ἐξηρημοῦντα ὅστις ἐγένετο τῆς φυλακῆς			
13 ἕως νῦν παρελογίσω μετὰ τοῦ διασματος ἐνκρούσης ἐν ἀσθενῆς ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων	24 ἦνεσαν τοὺς και εἶπαν και ἐξηρημοῦντα ὅστις ἐγένετο τῆς φυλακῆς			
14 ἐκούμισεν αὐτὸν Δαλιλά, και ἐδιάσατο τοὺς βοστρήχους μετὰ τῆς ἐκτάσεως κατέκρουσιν ἐν τοῖς πασσάλοις πρὸς αὐτόν· οἱ ἠγέρθη ἐκ ἐξέσπασε τοὺς πασσάλους σὺν τῷ ὑφάσματι και τὸ διάσμα· και οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχυς αὐτοῦ	25 ἐγένετο τῆς φυλακῆς			

12 κατόπισθεν	26 ἰσχυρότεροί αὐτοῦ ἐξένευσε καὶ ἀ- νέστρεψεν	καὶ ἔπιον ἀμ- φότεροι	θυνηθέντων τῆ καρδίᾳ	γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ- το ὑπὸ τῆς ἡμέρας ἀνα- βάσεως υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
13 Παρήλθαν καὶ ἦλθαν ἕως τοῦ ὄρους	27 αὐτοὶ ἔσσαν ἕως	9 ἀπελθεῖν τὸ παιδάριον εἰς ἐσπέραν κέκ- λικεν ἡ ἡμέ- ρα, κατὰλυ- σον δὴ ἔτι σήμερον, καὶ μείνατε ὡδε ἀγαθυνθήτω τὴν ἀπελείψῃ ἠθέλησεν παρεγένοντο κατέναντι ὑποζυγίων	22 οἱ ἄνδρες περικύκλωσαν καὶ ἔκρουσαν εἶπαν τῆς οἰκίας ἐξάγαγε τὸν ἐλθόντα	30 δὴ ἑαυτοῖς περί.
14 αὐτῶν εἰ οἶδα- τε τοῖς οἴκοις τού- τοις	28 ἔστιν ἐξαίρου- μενος ἄνθρωπων ἢ ἔστι τοῦ οἴ- κου Ῥωβῆ κατῴκησαν	10 κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἐγγήθη Δαεῖς τῆ πόλει	23 τῆς οἰκίας πρὸς αὐτούς* μόρασμα μον πονηρέσθηθε δὴ μετὰ τὸ εἰσαληλυθέ- ναι	XX. 1 πᾶσα 2 ἔστη τὸ κλίμα παντὸς τοῦ λαοῦ, (καὶ) τῆ σπωμαμένων
15 εἰσήλθοσαν παιδαρίου ἠσπάζαντο	29 κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἐγγήθη Δαεῖς τῆ πόλει	11 Ἐπι αὐτῶν ὄν- των κατὰ κεκλικυῖα τὸ παιδάριον τὴν Ἰεβουσαίου	24 Ἰδοὺ δὴ 25 ἠθέλησαν ἀκοῦσαι ἐνεπαίξαν πρῶτῷ ἅμα τῷ ἀνα- βαίνειν τὸν ὄρθρον	3 ἠσπάζαντο 4 πεφρονεμένης γυνῆ καταλύσαι 5 οἱ παρὶ περικύκλωσαν καὶ ἀποκτεῖναι καὶ ἐνεπαίξαν αὐτῇ 6 ἐπελαβόμεν τῆς παλλα- κῆς ζέμμα ἄφροσύνην
16 περιεζωσμένοι πολεμικῶ ἐστηλωμένοι παρὰ τὴν θύ- ραν τοῦ πυ- λῶνος	30 ἀνέστησαν τοῦ Μειχὰ υἱοῦ τῆς μετοικεσίας	12 ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς αὐτόν* οὐ μὴ ἐκκλιῶ ἄλλοτρίου ἐκ τῶν	26 τὸ πρὸς πρῶτῷ τοῦ πυλῶνος τοῦ ἀνδρός ὁ κύριος αὐτῆς ἐκεῖ	7 οἱ ἀποτῆ ὡδε 8 λέγων εἰσελευσόμεθα τὸ ἐκκλινοῦμεν 9 ποιήσομεν 10 καὶ ταῖς πάσαις φυ- λαῖς τῷ λαῷ, ἐπιτε- λέσαι τοῖς εἰσπορευομέ- νοις τῆ Γα- βαῶ τῷ Βε- νιαιμειν κατὰ πάναν τὴν ἀ- φροσύνην, ἢν
17 πορευόμενοι ἐπελθόντες ἐ- κει ἔλαβον τὸ γλυπτόν, καὶ τὸ Ἐφοῦδ, καὶ τὸ Θεραφεῖμ, καὶ τὸ χω- νευτόν καὶ ὁ ἱερεὺς ἐστη- λωμένος πα- ρὰ τῆ θύρα τοῦ πυλῶνος, καὶ οἱ ἐξα- κόσιοι ἄνδρες περιεζωσμέ- νοι σκεύη πο- λεμικᾶ.	31 ἔτασαν αὐτοῖς Μειχὰ ὁ ἐποί- ησε ἄσας Σηλώ καὶ βασιλεὺς οὐκ ἦν.	13 παιδαρίῳ ἔλωμεν εἰς ἕνα αὐλισθῶμεν	27 κύριος ἀπελθεῖν αὐτοῦ τὴν θύραν 28 ἀνάστηθε αὐτῷ, ἀλλὰ τέθηκέι. ἀνέλαβεν τὸ ὑποζύγιον ἀνέστη ὁ ἀνήρ, καὶ ἀπήλθεν 29 ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ μάχαιραν ἐπελάβετο τῆς παλλακῆς κατὰ τὰ ὄστα αὐτῆς μερίδας* ἐξαπέστειλεν αὐτὰς εἰς πά- σας τὰς φυ- λας τοῦ	11 ἐκ τῶν πόλεων ἐρχόμενοι 12 ἐξαπέστειλαν κακία 13 τοὺς ἀσεβεῖς τοὺς υἱοὺς Βε- λιὰλ ἐξαρουῦμεν κα- κίαν ἐξ ἠθέλησαν εἰσα- κοῦσαι τῶν 14 ἐκ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ υἱῶν
18 οὔτοι εἰσῆλθον εἰς οἶκον Μει- χὰ καὶ 19 πρὸς αὐτόν ἔλθε ἔση βέλτιον γίνεσθαι συγγενεῖας ἐν 20 εἰσῆλθεν 21 τὴν πανοικίαν αὐτοῦ τὴν ἐν- δοξον 22 αὐτῶν δὲ με- μακρυνκώτων τοῦ (ὁ λαοῦ) ὄντες τοῖς οἴκοις οἱ σὺν τῷ οἴκῳ μετὰ Μειχὰ, ἔκραγον κα- τοπίσω Δάν, 23 καὶ ἐβόησαν πρὸς τοὺς υἱ- οὺς Δάν* κατὰ πρὸς Μει- χὰ 24 ἀπήλθατε ἐμοὶ μοῖ τί τοῦτο 25 εἶπον ἢ ἀπαντήσωσιν προσθήσεις τὴν 26 τῶν	XIX. 1 ὁ ἀνὴρ ἑαυτῷ ἐκ 2 ὀργισίθη αὐτῷ ἀπ τὸν τοῦ εγένετο τετραμήνου 3 κατοπίσθηεν τὴν διαλλάξαι αὐ- τὴν ἑαυτῷ, (καὶ ἀπαγα- γεῖν αὐτὴν πάναν πρὸς αὐτόν)* τὸ παιδάριον ὑποζυγίων* καὶ ἐπορευθῆ ἕως οἴκου τοῦ παρὴν εἰς ἀπάν- τησιν 4 εἰσῆγαγεν ἡμέρας τρεῖς* ἕπνωσαν 5 ἀπελθεῖν* γαμβρόν κλάσματι 6 ἀμφοτέροι ἀξάμενος ἀγαθυνθήτω 7 ἀπελθεῖν* πάναν 8 ἀπελθεῖν ἄρτω στρατεῖθητι ἕως κλίην ἢ ἡ- μέρα*	14 ἀπήλθον (ἐν Γαβαῶ) 15 καταλύσαι ἔστι ὁ τὸν οἶκον κα- ταλύσαι 16 εἰσῆλθεν ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ ἐσπέρας 17 ἀναβλένας τοῖς ὄφθαλμοῖς ἄνδρα τὸν ὄδοι- πόρον 18 διαβαίνομεν ἐκ τῆς μοι (ἕως) τοῦ ἔγω δὲ ἐκεῖθὲν ἀποτρέχω 19 ὑπάρχει γε ὑπάρχει δουλῆ σου καὶ τῷ παιδαρίῳ τοῖς δούλοις σου 20 ὁ καταλύσης 21 εἰσῆγαγεν τὴν οἰκίαν παρενέβαλεν τοῖς ὑποζυ- γίοις αὐτοῦ ἐνψεν 22 αὐτῶν δὲ ἀγα-	20 οἱ ἄνδρες περικύκλωσαν καὶ ἔκρουσαν εἶπαν τῆς οἰκίας ἐξάγαγε τὸν ἐλθόντα 23 τῆς οἰκίας πρὸς αὐτούς* μόρασμα μον πονηρέσθηθε δὴ μετὰ τὸ εἰσαληλυθέ- ναι 24 Ἰδοὺ δὴ 25 ἠθέλησαν ἀκοῦσαι ἐνεπαίξαν πρῶτῷ ἅμα τῷ ἀνα- βαίνειν τὸν ὄρθρον 26 τὸ πρὸς πρῶτῷ τοῦ πυλῶνος τοῦ ἀνδρός ὁ κύριος αὐτῆς ἐκεῖ 27 κύριος ἀπελθεῖν αὐτοῦ τὴν θύραν 28 ἀνάστηθε αὐτῷ, ἀλλὰ τέθηκέι. ἀνέλαβεν τὸ ὑποζύγιον ἀνέστη ὁ ἀνήρ, καὶ ἀπήλθεν 29 ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ μάχαιραν ἐπελάβετο τῆς παλλακῆς κατὰ τὰ ὄστα αὐτῆς μερίδας* ἐξαπέστειλεν αὐτὰς εἰς πά- σας τὰς φυ- λας τοῦ 30 ὄρων ὄυτε ἐγενήθη, οὔτε ὤφθη οὔτως τῆς Καὶ ἐνετείλα- το τοῖς ἀν- δράσιν οἱς ἐξαπέστειλε, λέγων* τάδε ἔρετε πρὸς πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ* εἰ	

15 ἕκ εἴκοσι καὶ πέν- τε ἀνδρῶν σπωμέ- νων χωρὶς τῶν κα- τοικούντων	25 ἔτι ἐκ τοῦ λαοῦ ἔσπασμένοι 26 ἤλθοσαν ἐναντι ὀλοκαυτώματα σωτηρίου	37 ὤρμησεν, καὶ ἐξεχύθησαν πρὸς ἐπορεύθη ὄλην	45 προσεκολλήθη- σαν αὐτοῦ Γαλαὰδ αὐτοῦ	10 καὶ τὰς γυναῖ- κας καὶ τὸν λαόν
16 οὗτοι νεανίσκοι (16) ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ τούτου ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκ- τοὶ βάλλοντες λί- θους τὴν οὐ διαμαρτάν- οντες	27 ἐναντι Καὶ ἐπρωτήθη- σαν οἱ υἱοὶ Ἰσ- ραὴλ ἐν Κερίφ καὶ ἡ λέγων· προσθῶ πόλεμον μετὰ νῶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἢ κοπά- σω ὅτι παραδώσω αὐ- τὸν ἐν χειρί σου	38 ἡ συναγῆ ἦν ἀνδρὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸ ἐνεδ- ρον μάχαιρα, τοῦ πυρσὸν τοῦ 39 Καὶ ἀνέστρε- ψεν ἀνὴρ Ἰσ- ραὴλ ἐν τῷ πολέμῳ ἤρκειαι τοῦ τύπτειν τῷ ἀνδρὶ ὡσεὶ πλὴν τροπού- μενος τρο- ποῦται αὐτὸς ἐναντίον	47 ἐξέκλιαν τὴν τῆ τέτράμηνον 48 ἀνὴρ ἀπέκλεισε τοὺς ἐξῆς εὐραβέντος ἐξαρτέσειλαν.	11 οὗτος ὁ λόγος ὄν ἀρσενικὸν γινώσκουσαν 12 τῶν κατοικούν- των αἱ ἦγον ἢ ἔστιν 13 τοὺς 14 ἀπέστρεψε αἵτινες ἦσαν ἐκ τῶν γυναικῶν Ἰαβεὶς 16 εἶπαν ἐπιλοίοις ἠφάνισται ἐκ τοῦ
17 πᾶς χωρὶς τῶν νῶν σπωμένων πολεμισταὶ 18 ἐπρωτήσαν ἀφηγούμενος πολεμισαί μετὰ νῶν	29 ἐν 30 ἔταξαν τόν παρετάξαντο καθὼς 31 ἀπάντησιν ἐξεϊκύνθησαν τύπτειν ἐκ καθὼς ἀναβαίνουσα τῷ bis ὡσεὶ	40 ὁ πυρσὸς ἤρ- ξατο ἀναβαί- νειν ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν καθὼς 41 ἔσπευσεν ἀνὴρ καὶ ἶδεν ἦται αὐτοῦ ἡ κακία	XXI. 1 ἀνὴρ ὠμοσεν Μασσηφὰ λέ- γων· νῶν οὐ δώσε- ται τὴν 2 παρεγένοντο πᾶς Μασσηφὰ καὶ ἐπῆραν passim τὴν 3 ἵνατί ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῷ 4 ἐν ἠκοδόμησεν ἀνήνεγκεν ὀλο- καυτώματα σωτηρίου	17 διασπασομένη τῷ οὐ μὴ ἐξαλειφ- θῆ ἔξ 18 Καὶ οἱ υἱοὶ 19 τῷ Κυρίῳ Σηλῶ ἐν τῇ ὁδῷ τῆ ἀ- ναβαινούσῃ ἐκ Σίκιμα τοῦ λιβάνου 20 διέληθατε 21 ὡς ἂν κατοικούντων ἐν Σηλῶ, χο- ρεῦσαι ἐν ἀπὸ ἀνὴρ ἑαυτοῖς γυναίκας Ση- λῶ ἀπελεύ- σεσθε
21 ἐκ τῆς πόλε- ως τῆ ἡμέρα ἐκείνη ἐν Ἰσραὴλ	32 προσκόπτουσιν καθὼς ἔμπροσ- θεν, ἐκσπᾶσμεν ἐκ	42 ἐκλιναν ἐνώπιον ἀνδρὸς ὁ πόλεμος κα- τέφθασεν αὐ- τὸν διέφθειραν αὐ- τόν	5 ὁ μὴ ἀναβάς ἐκ ὁ τῷ μὴ ἀνα- βάτι ἀποbaneῖται	22 πρὸς αὐτοὺς· ἐλεήσατε αὐ- τοὺς τῷ πολέμῳ· οὐ γὰρ κατὰ τὸν καιρὸν 23 κατὰ τὸν αἱ διήρπασαν ἀπῆλθον καὶ ἀ- πέστρεψαν ἐ- πί ἑαυτοῖς κατῶκησαν
22 ὁ λαὸς προσέθεντο πα- ρατάξαι πό- λεμον ᾧ παρετάξαντο ἐκεῖ	33 Ἰσραὴλ αὐτοῦ παρετάξαντο ἐπίλαιεν δυσμῶν τῆς Γα- βαὰ	43 ἔκοψαν καταπαῦσαι αὐ- τόν καταπαυ- σαι, καὶ κατε- πίτησαν αὐ- τόν ἕως ἐξε- ναντίας τῆς ὑπὸ ἀνατολῶν	6 περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἠφρηται ἔξ	24 τὴν bis 25 ἑκάστος ἐν ὀφθαλμοῖς.
23 ἐπρωτήσαν προσθῶ εγγίσαι εἰς πόλεμον με- τὰ νῶν τοῦ ἀδελφοῦ μου; ὁ αὐτόν	34 παρεγένοντο τῆς ὁ πόλεμος ἐβα- ρύνθη· ἀφῆται αὐτῶν	44 ἔπεσαν ἐκ τοῦ σύν πᾶσι τού- τοις δυνατοί 45 ἐξέκλιαν ἔφυγον	8 μία τῶν ἦτις 9 ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ τῶν Ἰαβεὶς	24 τὴν bis 25 ἑκάστος ἐν ὀφθαλμοῖς.
24 προσῆλθοσαν 25 ἐξῆλθεν Βενια- μειν εἰς ἀ- πάντησιν αὐ- τῶν ἐκ	35 ἐτρόπωσε κατὰ πρόσω- πον ἐν τῷ σπῶμενοι 36 εἶδε τετρόπωται ἐπὶ ἔταξαν πρὸς τὴν	45 ἑξέκλιαν ἔφυγον αὐτόν ἐν ταῖς ὁδοῖς πέντε χιλιάδας ἀν- δρῶν	10 τῶν πορεύθητε πάντας τοὺς κα- τοικούντας	11 (πορεύθητε) 12 διὰ τοῦτο 13 σφόδρα 15 ἡ

ΡΟΥΘ.

ΚΕΦ. Ι. 1 ταῖς ἡμέραις ἐν τῆς	2 Ἀλιμέλεχ pas- sim Νοεμμείν pas- sim	2 Χελῶν 5 Χελῶν 6 ἐπέστρεψαν ἦκουσαν 35	8 δὴ τόν 10 οὐχὶ ἐπιστρέψομεν	11 (πορεύθητε) 12 διὰ τοῦτο 13 σφόδρα 15 ἡ
---	--	---	--	---

16 ἔμοι	9 ὄδρουνται	III.	15 καὶ κράτησον	7 ὁ
17 Κύριος μοι	11 πάντα	1 τῇ νύμφῃ	αὐτό	10 τοῦ
19 Βαθλεέμ pas-	12 καὶ	3 ἐνῶ	16 τίς εἶ	11 εἶπαν
sim	13 μου	3 περιθήσῃ	18 ἠσυχάσει	Δεῖαν
(τί)	16 ἄφετε	σεαυτῇ	τελέσῃ.	ποιήσαι
22 μετ' αὐτῆς,	17 ἐράβδισεν	οὐ		Βαθλεέμ
	19 ἀπήγγειλε	4 οὐ	IV.	12 ὁ bis
II.	20 Καὶ εἶπε	5 ἔμοι	1 ἀγχιστευτῆς	13 ἐγένετο
1 ἐν	ἡμᾶς	7 κρυβῆ	εἶπε	αὐτῇ
Βοός passim	21 παιδάριον	καὶ ἐκάθευden	κρυφῆ.	ἐγέννησεν
3 ὄπισθεν	22 ἐπορευῆθης	10 σου	3 ἀγχιστευτῆ*	15 σου
4 εἶπαν	23 οὐ συντέλε-	τού	5 ἀναστήσασθαί σε	16 αὐτό
8 συλλέξαι ἐν ἄγ-	σε	12 ὅτι	7 τὸν	19 Ἄραμ δέ
ρῷ	τὸν θερισμόν.	13 πρῶτ'		22 τὸν βασιλέα.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄.

ΚΕΦ. Ι.	19 (καὶ ἠλόθῳ)	18 Βάρ	36 προσκυνῆσαι	7 εἶπαν
1 Καὶ ἐγένετο	Ἐλκανά	20 Κύριος σοι	ἐν ὄβωλῳ	τοῦ ἀλαλαγμοῦ
εἰς	20 ἐν	21 καὶ συνέλαβε	καὶ ἐν ἄρτῳ ἐνί	8 οὐαὶ ἡμῖν
Σωφίμ	καὶ συνέλαβεν	22 σύμπαντα	παράρψιν	τρίτης
Ἰεροάμ	Ἄννα	καὶ ὡς ἐκοίμι-	του.	εἰσιν
Ἐλιού	22 ἐκεῖ	ζου τὰς γυν-		9 μήποτε
Θοοῦ, υἱοῦ Σο-	23 οὐ	ναίκας τὰς	III.	ἡμῖν
ύπι, Ἐφρα-	24 ἠνίκα ἀπεγα-	παρεστώσας	2 ἠδύνατο	11 ἡ
θαίος	λάκτισεν αὐ-	παρὰ τὴν θύ-	3 Κυρίου	12 Ἰεμμιναιῶς
2 τῇ δὲ	τὸν	ραν τῆς σκη-	6 ἐτι	διερόρηγοτα
3 ἐκείνος	25 αὐτὸν	νῆς τοῦ μαρ-	ἀνέστη Σαμου-	13 ἐκάθητο
ἐκ πόλεως αὐ-	26 κίριε μου	τυρίου	ἦλ και	ἡ
τοῦ ἐξ Ἄρμα-	27 Κύριός μοι	23 ῥήματα πονη-	υἱέ μου	ἀπαγγεῖλαι εἰς
θάιμ ἐξ ἡμε-	ἐν τούτῳ	ρίε	7 ἦ	τὴν πόλιν
ρῶν εἰς ἡμέ-	27 Κύριός μοι	25 ἀμαρτάνῃ	τὸν	15 ὧν
ρας	25 Καὶ προσεκύ-	ἀνῆρ	πρὶν	καὶ ἰκτῶ
Σηλῶ passim	νησεν ἐκεῖ τῷ	περι	8 ἐπί	ἔβλεπε
Ἡλεῖ passim	Κυρίῳ.	26 μεγαλυνόμενον	9 Ἡλεῖ τῷ Σα-	10 ἐκ τῆς παρατά-
4 πᾶσι	II.	καὶ	μουῆλ	Κυρίε
καὶ ταῖς θυ-	1 Καὶ προσηύξα-	27 τῇ	Κυρίε	10 Σαμουῆλ, Σα-
γατράσιν αὐ-	το Ἄννα, καὶ	28 ἐπελεξάμην	11 ὥστε	μουῆλ
τῆς	εἶπεν	τὸ	13 ἐκδικήσω	17 πληγὴ μεγάλη
5 ἐπεὶ	τὸ στόμα μου	ἐνώπιον ἔμου	ἐπί	ἐγένετο
ὁ	ἐπ' ἐχθροῦς	29 ἐπεβλέψατε	αἰς ἔγνω	Ἵοφνεί καὶ Φι-
συναπέκλεισε	μου,	30 εἶπε	15 ἀναγγεῖλαι τῷ	νεές
7 Καὶ	ὅτι ἠψφράνθη	εἶπας	Ἡλεῖ	19 ὠκλασε
8 διατί	2 καὶ οὐκ ἔστιν	ἀτιμασθήσεται	18 αὐτῷ	21 Οὐαίχαβῶθ
ἐγῶ (εἰμ) ἀγα-	πλὴν σου	ταὶ	(αὐτόσ)	καὶ εἶπαν
θός	3 εἰς ὑπεροχὴν	καὶ οὐκ ἔσται	19 Κύριος ἦν	ἀπώκισται δόξα
9 καὶ μετὰ τὸ πι-	ἐξελλάτο μεγα-	(σου) πρεσ-	21 τοῦ Κυρίου.	ἀπὸ Ἰσραὴλ
εῖν	λορημοσύνη	βύτης ἐν οἴ-		ἐν τῷ ληφθῆ-
ἐκάθητο	8 τοῦ	κῶ σου		ναὶ τὴν κιβω-
11 Ἐλωαὶ	αὐτὸν	32 καὶ ἐπιβλέψῃ	IV.	τὸν Κυρίου,
καὶ μὴ ἐπιτά-	9 δικαίων	κραταίωμα	1 εἰς πόλεμον ἐ-	καὶ διὰ τὸ τεθ-
θης τῆς δοῦ-	10 ἡ	Μαῶν ἐν πᾶ-	πι Ἰσραὴλ	νηκένας τὸν
λης σου	11 ἀπῆλθον	σιν οἷς ἀγα-	Ἰσραὴλ	πενθερόν αὐ-
δοτὸν ἐνώπιόν	εἰς τὸν οἶκον	θυνεῖ τὸν Ἰσ-	2 οἱ	την, καὶ τὸν
σου	αὐτῶν	ραὴλ	3 πρὸς ἡμᾶς ἐκ	ἄνδρα αὐτῆς.
μη	14 λουτήρα, ἡ εἰς	τῷ	Σηλῶ	22 εἶπεν
13 Ἄννα	τὸν,	σου	τῆς διαθήκης	ἀπό
πλὴν	ἡ εἰς τὴν χύ-	33 πᾶν περισεῖον	εἰς	ὅτι ἐλήφθη ἡ
14 ἀπὸ σοῦ	τραν, ἡ εἰς τὸ	34 τούτους, πρὸς	ἐν μέσῳ	κιβωτός του
15 μου	χαλκεῖον	Ἵοφνεί passim	4 τῆς διαθήκης	Θεοῦ.
ἐνώπιον Κυρίου	ὁ ἱερεὺς ἐαυτῷ	ἡμέρα μῆ	τῶν δυνάμεων	
τὴν ψυχὴν	ταῦτα δὲ	35 χριστῶν	τῆς διαθήκης	2 τοῦ
μου	16 ἄνθρωπος	(μου)	τοῦ Θεοῦ	3 τῇ ἐπαύριον
16 καὶ ἀθυμίας μου	17 ἐνώπιον Κυρίου	36 πᾶς	5 διαθήκης	ἰδαν
18 εἵροι			6 τὴν φωνὴν	ἐπὶ τὴν γῆν
				αὐτὸν

3 τὸ ὄριον	11 Βεθχόρ	5 τύμπανα	10 ἔγκαταλελοίπα	45 ἴλεως
4 τῆ ἐπαύριον	13 ἐπελθεῖν	8 ἐγώ	μεν	ἀπὸ τῆς
ἐπὶ τὴν γῆν	ἐγένετο	θύσαι	Βααλείμ	47 Βεθώρ
ἢ	14 Ἀκκαρῶν ἕως	9 καὶ	11 Κύριος	48 ἐξείλατο
ἔκαστον	Γέθ	ταῦτα	ἡμᾶς	49 Ἴσουεῖ
6 ἔδρας αὐτῶν,	ἀφείλαντο.	10 (τῶν προφητῶν)	ἡμῶν	Ἀβενὴρ passim
τὴν	VIII.	11 ἅπαντες	12 ἡμῶν bis	Μελχισουέ
αὐτῆς,	2 αὐτοῦ	προφητεύων	13 ὃν ᾗτήσασθε	51 Ἴαμειν
8 πάντας	4 πάντες	Κεῖς, passim	15 εἰσακούσητε	
Γεθθαῖοι	πρὸς Σαμουὴλ	12 οὐ Κεῖς;	εἰς	XV.
ἢ	εἰς Ἀρμαθαίμ	14 εἶδομεν	17 τὸν.	1 ἐπὶ τὸν λαὸν
9 ἐν	6 ἦν	16 ὃ εἶπε Σαμουὴλ		αὐτοῦ
καὶ	ἐνώπιον	18 τὸν	XIII.	ἄκουσον
Γεθθαῖοι	(ἐφ')	ἐκθλιβουσῶν	2 (1) Υἱὸς ἐνιαυ-	τῶν λόγων
11 ἀποστέλλουσι	7 Λαλῶσσί	19 ἐξουδενώκατε	τοῦ ἦν Σαουλ, ἐν	3 Ἱερεῖμι
πάντας	8 καὶ	ἡμῶν	τῷ βασιλευμένῳ αὐ-	4 διακοσίας
εἶπαν	12 χιλιάρχους καὶ	σωτήρ ἡμῶν	τόν, καὶ δύο ἔτη	δέκα
12 θανάτου.	ἑκατοντάρ-	στήσεις	ἔβασιλευσεν ἐπὶ	Ἰούδα
	χους	χιλιάδας	Ἰσραὴλ	6 πάντων
VI.	14 αὐτοῦ	21 Ματταρεῖ bis	3 Νασεῖβ	7 Εὐελά
1 Κυρίου	15 τὸ σπέρμα	22 ἔτι Σαμουὴλ	4 ἤκουσαν	ἢ
2 τοῦ	19 τοῦ	ἔτι ἐνταῦθα ἀ-	Νασεῖβ	8 ἐξωλέθρευσεν)
(καὶ)	ἔτι.	νήρ	ἀνεβόησεν ὁ λα-	ἐξολεθρεύσαι
3 εἶπον		24 ἅπαντα ζήτω,	ὸς	ἐξωλέθρευσαν
ἀποστείλητε	IX.	εἶπαν,	5 τὸ χεῖλος τῆς	11 ἔστησε
5 καὶ πέντε μύσας	1 ἦν	26 δυνάμενοι	θαλάσσης	12 τῷ
χρυσοῦς	Κεῖς passim	27 οἱ.	7 ἐκβαίνοντες	Σαμουὴλ
ποιήσετε ὁμοί-	Ἄρεδ	XI.	18 Σαβεῖμ	Σαουλ
ωμα τῶν ἐ-	Βεχωράθ	1 Ἀμανίτης pas-	τὴν ἔρημον	ἰδοῦ
δρῶν ἡμῶν,	Ἄφιχ	sism	20 θεριστηριον	καὶ ἦλθε Σα-
καὶ	ἰσχύι	Ἀμανίτην pas-	23 εἰς τὸ.	μουὴλ
7 μίαν	3 τοῦ	sism		14 αὐτῆ
ἐφ' ἃς οὐκ ἐπε-	4 Σαλισσά	Ἰαβεῖς passim	XIV.	15 ἐξωλέθρευσα
τέθη ζυγός	Σααλείμ	2 τῇ διαθηκῇ δια-	3 Ἡλεὶ	18 συντελέσεις
8 Κυρίου	τοῦ Ἰεμειναίου	θησομαί	10 Καὶ	19 τῆς
(οὐ)	5 γῆν Σειφ	αὐτὸν πάντα	11 οἱ	20 ἐν
Ἀργόξ	τί	5 ὁ λαὸς ὅτι κλαί-	12 τῆς	ἀπέσταλκέ
ἀπελεύσεται	6 ἐκεῖ	ει	τάς	21 ἐξολεθρεύματος
9 εἰς	7 εἰσοίσωμεν	7 (αὐτῶν)	14 ἄνδρας	26 ἀναστρέψω
(καὶ) κατὰ	ἐν ἡμῖν	9 Γαλαάδ	15 πονεῖν	27 ἀπέστρεψεν
11 Ἀργόξ	τοῦ	ἔσται	17 εὐρίσκειται	29 καὶ οὐ
καὶ τὰς εἰκόνας	9 ἐπερωτήσαι	ἠμφράνθησαν	18 ἦν ἡ κιβωτὸς	30 λαοῦ μου καὶ
τῶν ἐδρῶν αὐ-	δεῦτε	11 εἰς	τοῦ Θεοῦ	ἐνώπιον Ἰσ-
τῶν	10 σοῦ	πρωῖνῆ	19 ἐλάλει	ραὴλ
12 κατηύθυναν	11 ὑδρεύσασθαι	ἐπληξάν	20 ἀνεβόησε	31 Σαουλ
ἐν ἧ	12 τάχυνον ὦν, ὅτι	οἱ	21 μετὰ τῶν ἀλ-	35 Σαμουὴλ ἔτι.
αὐτῶν	13 ἐλθεῖν	15 εἰς βασιλέα τὸν	λοφύλων	
13 ἴδαν	15 Σαουλ πρὸς αὐ-	Σαουλ	ἀναβαίνοντες	XVI.
14 Ἰησοῦ	τόν	ἔθυσαν	22 ἄνῃρ	3 γνωρίζω
αὐτὴν	16 οὗτος, (αὐριον)	ἠμφράνθη	Βηθαῦν	ἐάν
ὀλοκάρπωσιν	18 μοι	ἔκει	23 τὴν	7 τὸ πρόσωπον
15 Ἀργόξ	20 σοι	ἔως τε.	25 Ἰάαρ	Θεὸς δὲ
ἔθυσαν	παντὶ		τόν λαὸν ὁ πα-	8 Κύριος
17 Ἀκκαρῶν ἐν	21 μικροτέρου	XII.	τήρ σου	10 πρὸς Ἰεσσαί
18 τῶν	μέ	1 ἄνδρα	33 τῷ	11 ἐνταῦθα
(καὶ) ἕως τῆς ἡ-	24 ἠύωσεν	2 μου	ὅτι	16 ἐν σοὶ
μέρας ταύτης	καὶ τὸ ἐπ' αὐ-	3 ἐξεπίασα	ὁ λαὸς ἡμάρ-	18 ψάλλειν
Ἰησοῦ	τῆς	ἦ	τηκεν	ὁ ἄνῃρ
21 Καραιθαρεῖμ	τοῦ λαοῦ	6 καὶ	ἐν Γεθθέμ	19 Δαυὶδ τὸν υἱόν
passim	26 Σαουλ	ἡμῶν	ἐν ταῦθα λίθον	σου
	27 (καὶ διήλθεν)	7 τὰς πάσας δι-	34 σφραξάτω	20 ἐξ.
VII.	σοι.	καισύνας	καὶ φάγετε αὐ-	
2 ἐγένοντο	X.	ἃς	ταί	XVII.
ὁ	1 κυκλόθεν	8 ἡμῶν	προσῆγαγε πᾶς	1 Σοκχώ passim
3 τοὺς bis	κέχρικε	ἐξήγαγεν	τὴν νύκτα	ἐν Ἀφσδομ-
4 περιείλαν	2 ὄριφ τοῦ	ἡμῶν	36 ἢ	4 ἐξ
τῷ	ἀποτείναται	9 τοῦ Κυρίου	41 ἢ	6 ἐπάγω
5 τὸν	ὁ πατὴρ σου	Ἰαβεῖν	ἐπίης	7 ὑφαίνοντος
		ἐπόλεμησαν	43 γευσάμενος	8 πρὸς
		37	45 ἐν Ἰσραὴλ	

8 ἔτι αὐτοῦ
9 πρὸς με πολεμῆσαι
10 μονομαχῶμεν
11 ἤκουσαν αὐτοῦ
(12) Καὶ εἶπε Δαυὶδ υἱὸς ἀνθρώπου Ἐφραθαίου οὗτος ἐκ Βηθλεέμ Ἰούδα, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεσσαί, καὶ αὐτῷ ὄκτῶ υἱοί. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις Σαουλ πρῶτος ἐλλυθῆναι ἐν ἀνδράσι
(13) Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρεῖς υἱοὶ Ἰεσσαί οἱ μείζονες, ἐπορεύθησαν ὅπως Σαουλ εἰς πόλεμον, καὶ ὄνομα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν πορευθέντων εἰς τὸν πόλεμον, Ἐλιάβ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Ἄμναδάβ, καὶ ὁ τρίτος αὐτοῦ Σαμμά.
(14) Καὶ Δαυὶδ αὐτὸς ἐστὶν ὁ νεώτερος, καὶ οἱ τρεῖς οἱ μείζονες ἐπορεύθησαν ὅπως Σαουλ.
(15) Καὶ Δαυὶδ ἀπῆλθεν, καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Σαουλ, ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ.
(16) Καὶ προῆγεν ὁ ἀλλόφυλος ὀρβρίζων καὶ ὀνίζων, καὶ ἐστηλώθη τεοσερακόντα ἡμέρας.
(17) Καὶ εἶπεν Ἰεσσαί πρὸς Δαυὶδ, λαβέ δὴ τοὺς ἀδελφοὺς σου οἰφεί τοῦ ἀλφίτου, καὶ δέκα ἄρτους τοῦτους, καὶ διάδραμα εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ δὸς τοὺς ἀδελφοὺς σου.
(18) Καὶ τὰς δέκα τραφαλίδας τοῦ γάλακτος τοῦτο εἰσίοισις τῷ χιλιάρχῳ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς σου ἐπι-

σκέψη εἰς εἰρήνην, καὶ ὅσα ἀνχορῆζωσιν γνώσῃ. (19) Καὶ Σαουλ αὐτὸς καὶ πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι τῆς ὄρους πολεμοῦντες μετὰ τῶν ἀλλοφύλων.
(20) Καὶ ὤρθησαν Δαυὶδ τοπρῶι, καὶ ἀφῆκεν τὰ πρόβατα φύλακι, καὶ ἔλαβεν, καὶ ἀπῆλθεν καθὶ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰεσσαί, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν στοργγύλωσιν καὶ δύναμιν τὴν ἐκπορευομένην εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἠλάλασαν ἐν τῷ πολέμῳ.
(21) Καὶ παρατάξαντο Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παράταξιν ἐξεναντίας παρατάξεως
(22) Καὶ ἀφῆκεν Δαυὶδ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἕφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ χεῖρα φύλακος, καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἦλθεν καὶ ἠρώτησεν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ εἰς εἰρήνην.
(23) Καὶ αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν, ἰδοὺ ἀνὴρ ὁ σεμαῖος ἀνέβηκεν, Γολιάθ ὁ Φιλιστῆσιος ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γεθ, ἐκ τῶν παρατάξεων τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐλάλησεν κατὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἤκουσαν Δαυὶδ.
(24) Καὶ πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς τὸν ἄνδρα, καὶ ἐφρονεῖ ὅτι προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
(25) Καὶ εἶπεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ, εἰ ἔωρακατε τὸν ἄνδρα τὸν ἀναβαίνοντα τούτου, οὗς οὐκ εἰσίοισις τὸν Ἰσραὴλ ἀνέβη; καὶ ἔσται ἀνὴρ ὃς ἀν πατάξῃ αὐτόν, πλουτῖσεί αὐτόν

ὁ βασιλεὺς πλουτοῦν μέγαν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ὄσσει αὐτῷ, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ποιήσῃ ἐλεύθερον ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
(26) Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς συνησθηκότας μετ' αὐτοῦ, λέγων ἡ ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἀν πατάξῃ τὸν ἀλλόφυλον ἐκείνον, καὶ ἀφελεί νεοιδισμὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ; ὅτι τίς ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος αὐτὸς, ὅτι ὠνεΐδισεν παράταξιν Θεοῦ ζῶντος;
(27) Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων οὕτως ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἀν πατάξῃ αὐτόν.
(28) Καὶ ἤκουσεν Ἐλιάβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μείζων ἐν τῷ λαλεῖν αὐτόν πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ ὠργίσθη θυμῷ Ἐλιάβ ἐν τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, ἰνατί τοῦτο κατέβης; καὶ ἐπὶ τίνα ἀφήκας τὰ μικρὰ πρόβατα ἐκεῖνα ἐν τῇ ἐρήμῳ; ἐγὼ οἶδα τὴν υπερηφανίαν σου, καὶ τὴν κακίαν τῆς καρδίας σου, ὅτι ἐνεκεν τοῦ ἰδεῖν τὸν πόλεμον, κατέβης.
(29) Καὶ εἶπεν Δαυὶδ, τί ἐποίησα νῦν; οὐχὶ ῥῆμα ἐστίν;
(30) Καὶ ἐπέστρεψεν παρ' αὐτοῦ εἰς ἐναντίον ἐτέρου, καὶ εἶπεν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ πρώτου.
(31) Καὶ ἤκουσθησαν οἱ λόγοι οὗς ἐλάλησεν Δαυὶδ, καὶ ἀνηγγέλθησαν ὅπως Σαουλ, καὶ παρέλαβεν αὐτόν.

32 ἡ
33 δινηθήσῃ πρὸς αὐτὸν παιδίον
35 τῆς
36 ὄνειδος σήμερον
37 Καὶ εἶπε Δαυὶδ ἄρκου Κύριος ἔσται
38 αὐτοῦ ἐπὶ
39 Δαυὶδ θώρακα, καὶ περιεζώσατο περιπατήσῃ ἐν τούτοις πορευθήσῃ
40 σφενδόνῃ
(41) Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀλλόφυλος πορευόμενος καὶ ἐγγίζων πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀνὴρ ὁ αἴρων τὸν θυράκιον ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἐπέβλεψεν ὁ ἀλλόφυλος.
42 ἠτίμασεν
43 πρὸς με λίθῳ ἰδιώλοισι
44 παραδώσω θηριος
45 Σαβαώθ, Θεοῦ
46 ἐν τῇ χειρὶ μου σήμερον τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
48 καὶ ἤγγισεν Καὶ ἐτάχυνε Δαυὶδ, καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν παράταξιν τοῦ ἀλλοφύλου
49 ἐπὶ bis τὸ
(50) Καὶ ἐκράταιωσεν Δαυὶδ ὑπὲρ τὸν ἀλλόφυλον ἐν τῇ σφενδόνῃ καὶ ἐν τῷ λίθῳ, καὶ ἐπόταξεν τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ῥομφαία οὐκ ἦν ἐν χειρὶ Δαυὶδ.
51 καὶ ἐξέσπασεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κολαιοῦ αὐτῆς ἐν αὐτῇ ἐφῆγαν
52 Γὰρ εἰς
54 (55) Καὶ ὡς εἶδεν Σαουλ τὸν Δαυὶδ ἐκπορευό-

μενον εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀλλοφύλου, εἶπεν πρὸς Ἀβενήν τὸν ἄρχοντα τῆς δυναμῆς, γίος τίνος ὁ νεανίσκος οὗτος; καὶ εἶπεν Ἀβενήρ, Ζῆ ἡ ψυχή σου, βασιλεῦ, εἰ οἶδα.
(56) Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ἐπερώτησον σὺ, υἱὸς τίνος ὁ νεανίσκος οὗτος.
(57) Καὶ ὡς ἐπέστρεψεν Δαυὶδ τοῦ πατάξαι τὸν ἀλλόφυλον, καὶ παρέλαβεν αὐτόν Ἀβενήρ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν ἐνωπίον Σαουλ, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀλλοφύλου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
(58) Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Σαουλ, γίος τίνος εἶσαι παιδάριον; καὶ εἶπεν Δαυὶδ, γίος δούλου σου Ἰεσσαίου τοῦ Βηθλεεμίτου.
(Κεφ. ιη.) Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν λαλῶν πρὸς Σαουλ, καὶ ἡ ψυχὴ Ἰωνάθαν συνεδέθη τῇ ψυχῇ Δαυὶδ, καὶ ἠγάπησεν αὐτόν Ἰωνάθαν κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
(2) Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν Σαουλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ἐπιστρέψαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
(3) Καὶ διέθετο Ἰωνάθαν καὶ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἀγαπᾶν αὐτόν κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
(4) Καὶ ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην τὸν ἐπιπίνω, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῷ Δαυὶδ, καὶ τὸν μαγδύαν αὐτοῦ, καὶ ἔως τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ ἔως τοῦ ζοῦου αὐτοῦ, καὶ ἔως τῆς ζώνης αὐτοῦ.
(5) Καὶ ἐξεπορεύετο Δαυὶδ ἐν

πᾶσιν οἷς ἠπέσ-
τειλεν αὐτὸν Σα-
οὐλ, συνήκεν' καὶ
κατέστησεν αὐτὸν
Σαοὺλ ἐπὶ τοὺς ἄν-
δρας τοῦ πολέ-
μου· καὶ ἤρθεεν
ἐν ὄφθαλμοῖς παν-
τὸς τοῦ λαοῦ, καί-
γε ἐν ὄφθαλμοῖς
δοῦλων Σαοὺλ.

(6) Καὶ ἐγενήθη
ἐν τῷ εἰσπορευέσ-
θαι αὐτοὺς ἐν τῷ
ἐπιστρέφειν Δα-
υὶδ ἀπὸ τοῦ πα-
τάξαι τὸν ἄλλο-
φυλον.

XVIII.

6 τῶν
καὶ χορεύουσαι
εἰς ἀπάντην
Σαοὺλ τοῦ
βασιλέως

7 ἐξήλθον
αἱ παίζουσαι
8 ἔδωκαν τῷ Δα-
υίδ
καὶ τί αὐτῷ
πλὴν ἡ βασι-
λείας;

(9) Καὶ ἦν Σα-
οὺλ ὑποβλεπό-
μενος τὸν Δαυὶδ
ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ ἐπέ-
κεινα.

(10) Καὶ ἐγενήθη
ἀπὸ τῆς ἐπαύριον,
καὶ ἔπεσε πνεῦμα
Θεοῦ ποιηρὸν ἐπὶ
Σαοὺλ, καὶ προε-
φήτευσεν ἐν μέσῳ
οἴκου αὐτοῦ. Καὶ
Δαυὶδ ἔψαλλεν
ἐν χειρὶ αὐτοῦ ὡς
καθ' ἐκάστην ἡ-
μέραν. Καὶ τὸ
δῶρον ἐν τῇ χειρὶ
Σαοὺλ.

(11) Καὶ ἦρεν Σα-
οὺλ τὸ δῶρον καὶ
εἶπεν, πατάξω ἐν
Δαυὶδ καὶ ἐν τῷ
τοίχῳ. Καὶ ἐξέ-
κρινε Δαυὶδ ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ
οἷς.

12 ὅτι ἦν Κύριος
μετ' αὐτοῦ,
καὶ ἀπὸ Σα-
οὺλ ἠπέστη.
13 Σαοὺλ ἄφ'
16 ἐξεπορεύετο

(17) Καὶ εἶπεν
Σαοὺλ πρὸς Δα-
υὶδ, ἰδοὺ ἡ θυγά-
τηρ μου ἡ μερίζων
Μερῶβ, αὐτὴν δό-

σω σοι εἰς γυναῖ-
κα, καὶ πλὴν γί-
νου μοι εἰς υἱὸν
δυνάμεως, καὶ πο-
λέμει τοὺς πολέ-
μους Κυρίου. Καὶ
Σαοὺλ εἶπεν, μὴ
ἔστω χεῖρ μου ἐπ'
αὐτῷ, καὶ ἔσται
ἐπ' αὐτὸν χεῖρ ἁλ-
λοφύλων.

(18) Καὶ εἶπεν
Δαυὶδ πρὸς Σα-
οὺλ, τίς ἐγὼ εἰμι,
καὶ τίς ἡ ζωὴ τῆς
συνγενείας (σου)
πατρός μου ἐν
'Ισραὴλ, ὅτι ἔσο-
μαι γαμβρὸς τοῦ
βασιλέως;

(19) Καὶ ἐγενήθη
ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
δοθῆναι τὴν Με-
ριῶβ θυγατέρα Σα-
οὺλ τῷ Δαυίδ, καὶ
αὐτὴ ἔδωκε τῷ
'Αδριηλ τῷ Μοθ-
λαθίτῃ εἰς γυναῖ-
κα

20 εὐθύνη
τὸ ῥῆμα ἐν
22 Καὶ εἶπε Σαοὺλ
πρὸς τὸν Δα-
υὶδ, ἐν ταῖς
δυσιν ἐπιγαμ-
βρεύσεις μοι
σήμερον
τὸν Δαυὶδ λά-
θρα

23 κατὰ
ἄνθρωπος
26 εὐθύνη
27 Καὶ οὐκ ἐπλη-
ρώθησαν αἱ
ἡμέραι
ἤνεκεν
καὶ ἐπλήρωσεν
αὐτὰς τῷ βα-
σιλεὶ
Σαοὺλ

28 καὶ ἐγνω
29 Καὶ ἐγένετο Σα-
οὺλ ἐχθρῶν
τὸν Δαυὶδ πά-
σας τὰς ἡμέ-
ρας.

(30) Καὶ ἐξήλ-
θον οἱ ἄρχοντες
τῶν ἁλλοφύλων,
καὶ ἐγένετο ἄφ'
ικανοῦ ἐξοδίας αὐ-
τῶν συνήκεν Δα-
υὶδ παρὰ πάντας
τοὺς δούλους Σα-
οὺλ, καὶ ἐτιμῆθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ
σφόδρα.

XIX.

2 ἡρᾶτο

2 ζητεῖ Σαοὺλ ὁ
πατὴρ μου
4 σοι
7 Ἰωνάθαν
8 γίνεσθαι
αὐτοὺς
9 Κυρίου
ἰδοὺ
ἐν

10 καὶ ἐν τῷ τοίχῳ
11 σεαυτοῦ
13 ἔθηκεν
14 ἀποστέλλει
15 τοῦ ἰδεῖν
17 πρὸς μέ'
18 ἐσώθη
Δαυὶδ καὶ Σα-
μουὴλ

Ναυιὼθ passim
19 (δὴ)
20 εἶδαν
τῶν προφητε-
όντων
καίγε αὐτοὶ
21 προσήφτησαν,
bis
22 μεγάλου
Σοκχώ
23 ἐπορεύθη πο-
ρευόμενος καὶ
ἐν

Ἐν τῷ
24 καὶ αὐτὸς
επροεφήτευσε
καίγε αὐτὸς.

XX.

1 καὶ εἶπεν
2 ῥῆμα
3 ἐνώπιον
γνώτω
πεπλήρωται
ἀναμέσον τοῦ
πατρός σου
ἕως

5 μετὰ τοῦ βασι-
λέως
τῆς τρίτης
7 δέ
8 τοῦ
εἰς διαθήκην Κυ-
ρίου εἰσηγάγες
10 (καὶ)
ἀπαγγελεῖ
12 εἰν
ἡ ἄγαθὸν
ἀποστελῶ

13 Κύριος
14 μετ' ἐμοῦ ἔλεος
Κυρίου
15 ἤσarthηται
ἐκ χειρὸς ἐχ-
θροῦ
17 ἐν τῷ ἡγαπη-
κέναι αὐτὸν
18 αὐτῷ
19 ἐκρύβης
καθίσεις
20 θῆρα

λααρματταραι

22 ἰδὲ
ἐκεῖ
24 τῷ
ὁ βασιλεὺς
(ἐνώπιον αὐτοῦ)
26 οὐδὲν
εἶπε
28 Δαυὶδ παρ' ἐμοῦ
29 με δὴ
ἐνετείλατο
ὁ ἀδελφός
διασωθήσομαι
32 τῷ πατρὶ αὐ-
του, καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτόν'

34 ἀπετήλησεν
ἡμέρα
35 Δαυὶδ
37 ἠκόντισεν
38 ἐβόησεν
40 (καὶ)
41 τὸ παιδάριον
εἰσηλθεν
ἕπνου
ἐπὶ τὴν γῆν
τὸν
42 ἄμφοτεροὶ ἡ-
μεῖς.

XXI.
1 Νοβᾶ
2 τῷ Ἀχιμέλεχ
σήμερον ῥῆμα
μὴ γνώτω μη-
δεὶς
ἀποστείλω
ἐντελλομαί
Φελλομαί Ἄλ-
μωνί
3 χειρὰς
4 ἄρτος ἅγιος ἐσ-
τιν'
5 παιδάρια
6 οὐκ ἦν ἐκεῖ
ἄρτος, (ὅτι)
7 Νεσσαράν
8 μου
κατασπεῦδον
9 εἰλυμένη
ὅπισθεν τῆς ἐπω-
μίδος'

11 εἶπαν
ἤρχον
12 ἔθηκε
13 τὸν τρόπον
κατέρρει τὰ σί-
ελα αὐτοῦ
15 Ἥ
μου.

XXII.
1 ἀπῆλλάγη
Δαυὶδ ἐκείθεν
καὶ ἔρχεται καὶ
διεσώθη
'Οδολάμ
πᾶς
2 τῆ
3 Μασσηφά

3 ὁ, τι
5 τοῦ
τῆ
'Αριάθ
7 (καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς)
'Ιεμενὶ
χιλιάρκου καὶ
ἑκατοντάρ-
χου
8 ἐξ ὑμῶν περι-
έμοῦ
9 Δωγγ
Νοβᾶ
11 (Σαοὺλ)
τον ἱερέα
(τοῦ Κυρίου)
Νοβᾶθ
13 σύ κατ' ἐμοῦ
ἐπερωτᾶν
14 Ἀχιμέλεχ
15 ὁ σὸς
16 Ἀχιμέλεχ
17 ἐπ' αὐτῷ'
18 Λίνον
19 Νοβᾶ
22 (ἐκείνῳ).

XXIII.
1 Κεειλᾶ passim
ἄλλως
2 πρὸς Δαυίδ·
3 εἶπαινε πορευ-
όμεθα
4 ἐτὶ Δαυὶδ
ἐρωτῆσαι
(πρὸς αὐτόν)
5 ἐν
(οὐκ)
8 εἰς πόλεμον κα-
ταβαίνειν
9 περὶ αὐτοῦ Σα-
οὺλ οὐ περι-
σιώπα
(12) Καὶ εἶπε
Δαυὶδ· εἰ παρ-
δώσουσιν οἱ πα-
ρὰ τῆς Κεειλᾶ
ἐμεὶ καὶ τοὺς ἄν-
δρας μου εἰς χεί-
ρας Σαοὺλ; Καὶ
εἶπε Κύριος· πα-
ραδώσουσιν.

13 ἂν ἐπορεύθη-
σαν
ἐξεληθῆν
14 Δαυὶδ
τῆ ἐρήμῳ ἐν
Μασσερῶ
τῷ ὄρει ἐν τῇ
ἐρήμῳ
Ζεῖφ passim
εἰς ὅρος τὸ ἀν-
μῶδες ἐν γῆ
15 Ζεῖφ ἐν τῇ Καί-
νη
16 Δαυὶδ ἐκάθητο
20 καὶ
22 καὶ ἴδετε
23 γνώτω καὶ ἴδετε

23 ἐκ πάντων τῶν τόπων ὅπου κρίβηται ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς με εἰς ἔτοιμον	3 καλὴ πονηρὸς καὶ σκληρὸς	XXVI.	11 ἔποιε Δαυὶδ	5 Ἰσραηλίτης pas sim
24 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ Ζιφάιοι	5 Δαυὶδ	1 παρ' ἡμῖν τοῦ Ἀχελᾶ, τοῦ Ἰεσσαίμου	12 Ἀγχοῦς ἐν τῷ Δαυίδ.	7 Καὶ προσήγαγεν Ἀβιάθαρ τὸ Ἐφουδ πρὸς Δαυίδ.
25 ἀπηγγέλη	8 ἂν τοῖς παισίν σου, καὶ	2 ἐκλεκτῶν	XXVIII.	10 ἐξεδίωκεν σὺν
26 ἐγένετο	9 Δαυίδ	3 τοῦ bis	1 ἐγένετο	11 (ἐν ἀγρῷ)
27 ἄγγελος ἦλθεν πρὸς Σαούλ, ἐπέθετο ἄλλόφυλοι.	10 πεπληθυσμένοι ἦλθαν	4 Ἰεσσαίμου	2 ἐπὶ τὸν	12 καὶ οὗο σταφίδας, ἐπ
XXIV.	12 ἅπαντα	5 πορεύεται	3 Ῥαμᾶ	14 Χερθεὶ Χαλέβ
1 ἀνέβη	13 Καὶ περιεζώσαντο ἄνηρ τὴν μίχαιραν αὐτοῦ, καὶ περιεζώσατο καὶ Δαυὶδ τὴν μίχαιραν αὐτοῦ	6 Ἀβισαὶ passim	8 περιεκαλύψατο	15 πρὸς αὐτὸν
2 λέγων	14 ἀπέστειλε Δαυὶδ	7 Ἰεσσαίμου	9 ἡ γυνὴ πρὸς αὐτὸν	16 κατήγγεν
3 Ἄειμαεῖν	16 ἡμεθα	8 ἐισπορεύσομαι	10 ἐν Κυρίῳ	17 Δαυίδ
4 εἰσῆλθε Σαούλ	17 τί σὺ πάντα	9 ἐνπεπηγὸς	11 εἶπε	18 Δαυίδ
5 εἶπαν τῆς	18 οἶφει	10 διαφθείρησ	12 Σαμουὴλ οὗτος	19 καὶ ἕως νῦν καὶ θυγατέρων καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων
7 ἐπενεγκεῖν	19 Νάβαλ	11 ὅτι	15 πρὸς Σαούλ	20 Δαυίδ
8 αὐτοὺς θανατώσαι ἐκ τοῦ σπηλαίου εἰς τὴν	21 Καὶ ἔπεσεν τῶν	12 ἔπασσε	16 πρὸς Σαούλ	21 ἐκλυθέντας τῶν
9 καὶ ἐξῆλθεν μου	24 ἐπὶ Νάβαλ οὕτως	13 με πρὸς τὸν βασιλέα;	17 σοι	22 εἶπεν ὁτι
11 σημερον Κύριος	25 ἐπὶ Νάβαλ οὕτως	14 ἐκασπίασι ἐξελοῖτό	18 τῆς	23 ἀδελφοί μου
12 Καὶ πᾶτερ μου τοῦ ἱματίου σου ἐν τῇ χειρὶ μου κακία, οὐδ' ἐαθήτης, οὐδ' ἀσέβεια,	27 μου	15 τὸν βασιλέα τὸν κύριόν σου	20 ἰσχύς οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ	24 ἡμῶν
13 με σοι	29 ἡ τῶν	16 Δαυίδ ὁ κύριος καταδιώκει	21 ἐκέκνην	26 τῶν σκύλων ἡμῖν εὐλογία
17 λαλῶν τὰ ῥήματα ταῦτα	30 ὅτι ποιήσει Κύριος	17 οἱ	22 ἔτι	27 Βαιθῆλ ἐν
19 σημερον εἰς χεῖράς σου	31 καρδίας	18 τῆς	23 ἠγνόησα	28 Σαφάμων Ἰσθεμᾶ
20 εἰρώων ἀνταποδώσει	32 ἐμοί	19 δὴ εἰς τὴν	24 ἐκσπίασι ἐξελοῖτό	29 Ῥαχλὴλ Κειναίου
21 χερσίν	33 ἀπάντην μου	20 τὴν	25 Δαυίδ.	30 Ἐριμᾶ Βωρασάν Ἀθάγ
22 ἐξολοθρεύσεις καί.	34 τῆς αὐτῆς εἶπεν	21 ἔτι	XXIX.	31 εἰς.
XXV.	35 αὐτῆς εἶπεν	22 τῆς ἐν	1 συναθροίζονται Ἰσραὴλ	XXXI.
1 Ῥαμᾶ Φαρίαν	36 τῷ τοῦ ὡσεὶ	23 ἔπεσεν	2 ἐσχάτω	2 υἱός
2 χίλιαι αἶγες τὰ ποιμνια	37 ὡσεὶ	24 ἐκσπίασι ἐξελοῖτό	3 ὅς	4 μοι
3 τῷ	39 ὅτι ἀπέθανεν Νάβαλ ἐμοῦ τοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ κυρίου	25 Δαυίδ καὶ	6 ἐν σοὶ ἡμέρας τῆς σημερον	6 καὶ πάντες οἱ ἀνδρες αὐτοῦ
	42 ἐτάχυνεν καὶ	26 καὶ ἐλάμβανε ἐπέστρεψεν	7 ποιήσεις	8 καὶ
	43 ἦσαν ἄμφοτεροι	27 ἡμέρας	8 πολεμῆσαι	9 αὐτῶν
	44 Λαῖς Γαλλεῖμ.	28 Γεσερί καὶ τὸν Γεζραῖον κατωκεῖτο ἡ γῆ ἡ ἀπὸ Γελαμσοῦ ἀπὸ ἀνηκόντων	9 καὶ εἶπε καθὼς ἄγγελος Θεοῦ	10 Βηθσάν
		29 ὅτι ἀπέθανεν Νάβαλ ἐμοῦ τοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ κυρίου	10 ἐμοῦ διορθρίσατε	11 περὶ αὐτοῦ
		30 ὅτι ποιήσει Κύριος καρδίας ἐμοί	11 τοπρωί.	12 Βηθσάν.
		31 καὶ ἐπέστρεψεν Ἰσραηλεὶ Κηνεὶ	XXX.	
		32 ἐμοί	1 εἰς ἐνέπρησεν	
		33 ἀπάντην μου	2 ἡχημαλώτευσε καὶ	
		34 τῆς αὐτῆς εἶπεν	3 αἰχημαλωτευόμενοι	
		35 αὐτῆς εἶπεν		
		36 τῷ τοῦ ὡσεὶ		
		37 ὡσεὶ		
		39 ὅτι ἀπέθανεν Νάβαλ ἐμοῦ τοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ κυρίου		
		42 ἐτάχυνεν καὶ		
		43 ἦσαν ἄμφοτεροι		
		44 Λαῖς Γαλλεῖμ.		

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄.

ΚΕΦ. Ι.	6 (καὶ ἔπεσεν)	21 καταβήτω	2 Καρμηλίτου	5 πεποιήκατε εἰς
2 ἐν διεβρήγοτα ἐπι πρόσωπον	8 πρὸς αὐτὸν	μηδὲ ὑετὸς πέσοι	3 οὗ ἕαν ἤγαγε Δαυίδ	εἰς Σαούλ
4 πολλοὶ πεπτώκασι	10 χλιδῶνα	24 χρύσειον	4 ἔκει τὸν Δαυίδ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσοῦδα τοῦ βασιλείου ἐπ' αὐτοῦ	7 ἐφ' ἑαυτοῦ
6 περιέπεσαν ἱπάρχοι	11 τὰ ἱμάτια	25 τραυματίας;		8 Ἀβενῆρ passim
	18 τόξον	26 ἀγάπην.		9 Ἰσοῦθῆ passim
	19 (ἐπὶ τὰ ὕψη σου) περὶ τεθηκότων	II.		9 Θαουρὶ
		2 Ἀχινόομ		

9 Ἰσραὴλ ἅπαντα
 10 τὸν
 11 ἕξ μῆνας
 12 Μανασὶμ
 13 ἐξήλθοσαν
 (ἐν)
 αὐτοὶ
 16 πλάγιον
 17 τῶν
 18 Ἀβισαὶ passim
 19 τὰ bis
 20 (αὐτῶ)
 21 ἐκκλίνειν
 23 ἀπόστρεψε
 ἐξήλθε
 24 Ἀμιὰ
 30 ἀπὸ ὀπίσω
 32 τῷ
 ὅλην τὴν νύκτα.

III.
 2 Ἀχινάδμ
 3 Μααχάθ
 Θολμεί
 4 Ὀρνίας
 Σαφαθία
 5 Αἰγλά
 7 Ἰόλ
 8 σήμερον ἐποί-
 ησα
 10 καὶ
 12 Θηλάμ
 γ'
 τῷ ἐπὶ
 13 ὄψῃ
 14 ἀπίστευε
 ἄγγελος
 ἔμαυτῷ
 15 Λαεὶς
 16 (σὺν αὐτῇ)
 Βαουρείμ
 17 ἐχθρὸς
 ἡμῶν
 18 Δαυὶδ τοῦ δού-
 λου μου
 19 καί γε
 παντός
 21 τὸν bis
 22 παρεγίνοντο
 μεθ' αὐτῶν ἔ-
 φερων
 24 ἀπῆλθεν
 25 παραγέγονεν
 26 ὀπίσω Ἀβενήιρ
 27 ἐπὶ
 29 σκυτάλην
 31 ἐμπροσθεν
 35 περιδεπνίσαι
 ἀρτους
 36 ἄγνω
 ἄγαθόν
 37 τοῦ
 39 σήμερον συγ-
 γενῆς
 ἀνταποδῶ.

IV.
 3 Γεθθείμ
 5 οἱ
 Μεμφιβοσθῆ

7 Μεμφιβοσθῆ
 8 Μεμφιβοσθῆ bis
 μου
 10 ἐμοῦ
 12 Μεμφιβοσθῆ.

V.
 2 ἡμῶν
 εἰσιγῶν καὶ ἐ-
 ξίγων
 3 διαθηκῆν
 4 ἣν βασιλεύειν
 5 Ἐν Χεβρών ἐ-
 βασιλευσεν

ἐπὶ τὸν Ἰου-
 δαὶν ἑπτὰ ἔτη
 καὶ ἕξ μῆνας,
 καὶ ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ ἐβα-
 σίλευσεν τρι-
 ἀκοντα καὶ
 τρία ἔτη ἐπὶ
 πάντα τὴν Ἰσρα-
 ῆλ καὶ Ἰου-
 δαὶν

7 κατελάβετο
 10 ἐπορεύετο
 ὁ Θεὸς ὁ
 11 τοῖχους.
 13 παλλακίς καὶ
 γυναίκας
 ἔτι τῷ Δαυὶδ
 14 Σαμμονέ
 15 Ἰεβάρ
 Ἰαφιέ
 20 διέκοψε
 Δαυὶδ εἶπε
 μου τοῖς
 21 ἔλαβε
 Δαυὶδ αὐτοῦς
 23 περιπεσῆ.

VI.
 2 Δαυὶδ, καὶ ἐπο-
 ρεύθη
 ἀνάγειν
 3 Ἀζά
 ἦγον
 τὴν καινὴν
 4 καὶ ἦραν αὐ-
 τὴν ἀπὸ οἴ-
 κου Ἀμινα-
 δάβ ἐν βουνῶν
 σὺν τῇ κιβω-
 τῷ τοῦ θεοῦ
 5 οἱ
 (καὶ) bis
 6 ἄλωνος Ραχῶν'
 Ἀζά passim
 ἐπὶ προπετεία
 8 ἠθύμωσε
 σήμερον
 9 τοῦ
 10 τὴν κιβωτὸν δι-
 αθηκῆς Κυ-
 ρίου εἰς
 Γεθθαίου

11 ἐκεῖ γλωσσόκο-
 μον
 Ἀβεδοαδὸμ

11 Γεθθαίου
 τὸν Ἀβεδοαδὰ
 καὶ ὅλον τὸν
 οἶκον
 13 αὐτῶν
 16 Κυρίου
 ἀνακρουόμενον
 καὶ ὄρχουμέ-
 νον
 17 ἑαυτῆς
 καὶ
 19 καὶ ἔσχαριτην.

VII.
 1 (Δαυὶδ)
 4 ἐν
 5 εἶπέ
 7 τί
 8 ἀπὸ ὅπισθεν
 10 αὐτὸν
 (ἔστι)
 11 (τὸν)
 18 ἠγάπηκās
 19 κατεσμκρύνθη
 21 λόγον
 σου
 τὸν δούλον
 22 μεγαλυνθῆναί
 Κύριέ
 25 καὶ ποιήσον
 26 Καὶ

λέγων· Κύριος
 παντοκράτωρ
 Θεὸς ἐπὶ τὸν
 Ἰσραὴλ, καὶ
 ὁ οἶκος τοῦ
 δούλου σου
 Δαυὶδ ἔσται
 ἠνωρθωμένος
 ἐνώπιόν σου.
 27 Ὅτι σὺ
 ὁ
 τοῦ
 28 ὁ
 29 (εἶ).

VIII.
 2 ἐγένοντο
 ἐξώρησαν
 4 αὐτῶ ἐξ αὐ-
 τῶν
 5 καὶ
 7 τοῦ
 Σουρακειμ
 Σολομῶντος
 8 Μασβὰχ
 9 Θαεὶ passim
 10 τὸν
 12 καὶ
 Σωβά ἐξ Ἀμα-
 ληκ, καὶ ἐκ
 τῶν ἄλλοφύ-
 λων
 13 Γημελᾶ
 14 ἔθηκεν ἐστηλω-
 μένους
 17 Σαραίας
 18 Βααραγίας
 Χερεθθεὶ.
 Φελεθθεὶ.

41

IX.
 2 εἶ
 3 τῷ οἴκῳ
 6 Μεμφιβοσθαὶ
 passim
 7 ἔλεος μετὰ σοῦ
 10 αὐτοῦς
 ἄρτους διαπαν-
 τὸς
 12 τῷ
 13 ἥσθιε διαπαν-
 τός.

X.
 1 Ἄνῶν
 3 Ἰνα
 5 ἄπάντησιν
 6 ἔδαν
 ἐν
 Βαιθροῶβ
 Μααχά
 αὐτῇ τί
 8 Συρία
 Μααχά
 9 ἐπέλεξεν
 11 οἱ υἱοὶ Ἀμμίων
 κραταιωθῶσιν
 13 ὁ
 ἐφυγον
 Συρία
 14 εἶδον
 17 κατέναντι.

XI.
 1 ἐκάθισαν
 3 Βηθσαβεὲ ἡ
 ἡ
 4 (αὐτῆν)
 9 οἶκος
 11 (εἶ)
 (καὶ)
 13 (καὶ)
 14 (Δαυὶδ)
 17 ἀπὸ
 20 τοῦ
 21 ἐπ' αὐτὸν
 Θαμασεὶ
 Οὐρίας ὁ δού-
 λός σου
 22 Θαμασεὶ
 23 ἐξήλθαν πρὸς
 24 Οὐρίας ὁ δού-
 λός σου
 25 καταφάγεται
 αὐτὸν
 26 ἐπὶ
 ἦλθε
 27 ἐφάνη πονηρὸν

XII.
 1 ἄνδρες ἦσαν
 4 (αὐτῆν)
 5 τῷ ἀνδρὶ σφό-
 δρα Δαυὶδ
 6 τετραπλάσιον
 8 ἐν τῷ κόλπῳ
 σου ἔδωκα
 12 κρύβδην
 τούτου τοῦ ἡ-
 λίου

14 παροξύνων πα-
 ρώξικας
 τοῦ
 15 παιδάριον
 16 καὶ ἐκοιμήθη
 17 ἐπ' αὐτὸν τοῦ
 18 εἶπαν
 ἔτι ζῆν τὸ παι-
 δάριον
 23 τὸ παιδάριον
 αὐτὸ
 24 τὴν
 Βηθσαβεὲ
 25 Ἰεαδία
 29 πρὸς
 31 καί.

XIII.
 1 Θαμάρ passim
 2 (καὶ)
 αὐτῇ τί
 7 Ἀμμίων
 τὸ
 9 ἀπὸ
 10 ταμεῖον
 17 αὐτοῦ
 19 τῆς κεφαλῆς
 20 εἰς
 21 ὁ βασιλεὺς Δα-
 υὶδ ἤκουσε
 23 Βελλασάρ
 29 ἕκαστος
 32 παῖδια
 33 τὸ
 34 πλενροῦ
 τῶν ὀρέων
 37 Θολομαί
 Μααχά
 38 ἀπέδρα Ἀβεσ-
 σαλὴμ
 39 Δαυὶδ ὁ βασι-
 λεύς.

XIV.
 2 τούτου ἡμέρας
 πολλές πεν-
 θούσα ἐπὶ
 τεθνηκότι,
 3 εἰς τὸ στόμα
 4 ἐπὶ
 7 ὄνομα καὶ κα-
 τάλειμμα
 10 μὴ
 πρὸς
 11 πληθύναι
 12 τὸν
 13 (πρὸς)
 14 τὴν
 διαλογιζόμενος
 λογισμοῦς
 16 δὴ
 κατὰ τὸ αὐτὸ
 17 εἶη δὴ
 θυσίαν
 τοῦ
 19 μετὰ σοῦ ἐν
 παντὶ τού-
 τῳ;
 (τουτῶν)
 (μου)
 20 (Ἰωάβ)

21 καὶ πορευῆθητι (καί)	37 ἀρχιεταῖρος ἐπορευέτο τὴν πόλιν.	18 τὴν στήλῳσιν (ὡς) μοι μου· ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην,	7 Φελεθθεὶ passim 8 περιεζωσμένοις 9 Ἄμεσσαεὶ μου, Ἄμεσσαεὶ	45 ἰπῆκονσάν 47 ἰψωθήτω 48 Ὑψήλω 49 ἐπανισταμένω.	
24 ὁ	XVI. 1 ἀπάντησιν 3 ὁ 6 αὐτοῦ 8 Κύριος ἐπὶ σέ 11 Ἰεμινεὶ passim καὶ 12 Κύριος ἐν 15 ὁ λαὸς ἀνδρῶν 19 (καί)	22 ἔσται τοῦτο σὺ πρὸς 23 δραμοῦμαι καὶχάρ 27 Εἶπε δὲ 28 ἀντίραντας 31 Χούσαι ἐγειρομένων.	10 ἐπὶ 12 ὁ 14 Βηθμαχά Χαρρεὶ 15 ἐν Βηθμαχά 16 τὸν 17 ἡγγισον 18 ἐξέλειπον bis 19 καὶ 20 διαφθερῶ· 22 τῇ 24 Ἰσαφάθ 26 Εἶρας Ἰαιρεὶ.	XXIII. 1 ὁ (Κυρίου) 3 Θεοῦ; 4 Θεῶ φῶτι ὁ 5 ἐτομίῃν ἔθετο μοι 6 αὐτοὶ 7 κοπάσει 8 τοῦ (αὐτὸς) Ἄδεινῶν τραυματίας 9 Ἐλεάζαρ Σουσαι 10 ἐκόπασεν Σαμμαίας 11 Ὀδολάμ Ἄγοι 13 Κασωάρ 14 ὑπόστημα 15 σύστημα 20 Ἰωιαδαὲ 22 Ἰωιαδαὲ 24 Δουδεὶ 25 Σαμμαὶ ὁ Ἄρου- δαίος· Ἐ- νακα ὁ Ἄρου- δαίος· 26 Ἐλλης ὁ Φελ- λωνεὶ Ἔκκας 27 Ἀναθωίτης Ἀσωθεῖτου. 28 Σελμιῶν ὁ Ἐ- λωίτης· Μα- εραεὶ Νετρωφίτης 29 Ἀλάφ υἱὸς Βα- ανααὶ τοῦ Ἐφραθαίου· Ἐθθὶ υἱὸς Ῥί- βά ἐκ Γαβα- εθ, υἱὸς Βε- ναιμίν (30) Βαναίας ὁ Φα- ραθωνίτης· Αθθαὶ ἐκ 32 Ἐλιάβ 33 Σαμάρ, καὶ Ἄ- ραριτης 34 Ἐλιφαλὲθ Μαχαταίου· Γελωνίτου 35 Φαραεὶ ὁ Ἀρα- χειεὶς 36 Νάθαν πολλῆς δυναμείως Γαδδὶ Σβλεγὶ 37 Γεδωρῆ 38 Εἶρας Ἐθραϊος· Γαρήβ Ἰεθρίτης.	
25 καλὸς			22 ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην,		
27 Ἄβιάν					
30 πρὸς τοὺς παῖ- δας αὐτοῦ Ἄ- βεσσαλωμ· κριθαὶ ἐκεῖ (αὐτὰς) ἐπαντῶν εἶπαν 32 τοῦ ἔτι εἶναί με ἐκεῖ οὐκ εἶδον.					
XV. 1 αὐτῷ 2 Ἀβεσσαλωμ πρὸς αὐτὸν εἶ συ ὁ ἀνὴρ. 3 (σου) 4 ἐμοὶ ἐπελεύσε- ται 5 κατελαμβάνετο 8 ἐπιστρέψω ὁ 11 ἐν 12 Γιλωναίῳ, τῷ συμβούλῳ ἐν πόλει ἐν τίς θυσίας· σύστημα 14 (καί) 15 εἶπαν 16 τὰς 17 περζοί, 18 παρήγον ἀνὶ χεῖρα αὐτοῦ, Χερεθθεὶ Φελεθθεὶ Γεθθαίαι ἐν 19 Ἐθθεὶ passim Γεθθαίων 20 τοῦ πορευθῆ- ναι; ἐφ' 21 ὁ βασιλεὺς, 22 Γεθθαίος 23 καὶ ὁ βασιλεὺς παρερχόμε- νος 24 Σαδδὼκ passim 25 τῷ καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· 31 Δαυὶδ ἀνηγγέ- λη 32 εἰσερχόμενος ἀπάντησιν 34 εἰς τὴν πόλιν ἐπιστρέψης καὶ ἐλήλυθεν 35 μετὰ σου ἐκεῖ ἀναγγελεῖς 37 Χουσαι passim					
	XVII. 2 ἐκφέυζεται 3 ἐνὸς ἀνδρός 5 Ἀραχει ἀκού- ρομεν 8 ἄρκτος 9 ὁ 10 οἱ 12 ἐπ' ἐν πᾶσι 13 (ἀνὴρ) 14 Ἀραχει 16 καταπή 18 ἀπήγγελε εἰσήλθον Βαουρείμ 20 ἦλθαν παρήλθον 21 ἀνήγγειλαν 22 Μααναεὶμ pas- sim. 25 Ἄμεσσαεὶ bis Ἰοθορ 27 Μααναεὶμ Οὐσεβεὶ Βερέλλεὶ pas- sim Ῥωγελεὶμ pas- sim Σαφφῶθ διῆλθεν 28 καὶ 29 καὶ διψῶν, καὶ ἐκλελυμένος.				
	XVIII. 1 ἑκατοντῆρους καὶ χιλιάρ- κους 2 Γεθθαίου 3 εἶπαν 6 ἐναντίον 7 (πᾶς) 8 ἐν 9 ὁ 11 ἀγγέλλοντι 14 ἐνοπίον σου εἰς τὴν καρδίαν αὐτῷ 18 αὐτῷ				
		XIX. 3 φυγεῖν αὐτοὺς 4 ἐπέκρυψε (ἐν) υἱέ μου 5 τὸ πρόσωπον ἐξαιρούντων ψυχὴν 6 νεκροὶ σήμερον 7 μετὰ σου ἀνὴρ 9 ἐκ χειρὸς ἐρρύσατο 10 (πρὸς) 11 Ἄμισσαὶ 15 ἦλθαν ἀπάντησιν 16 Σεμεεὶ passim Βαουρείμ ἀπάντησιν 17 δεκαπέντε 18 τοῦ βασιλέως τοῦ διαβιβάζ- σαι αὐτὸν 19 ἐξεπορευέτο ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς 21 ὁ λέγων· 22 (ἐμοὶ) ἐγὼ βα- σιλεύω 24 ἀπάντησιν ἐπλυνεν 32 ἐστὶ 33 τὸν οἶκον 35 ἐτι καὶ 38 σπον 41 εἶπαν 42 ὁ βασιλεὺς (μου) πρὸς μέ.			
		XX. 1 ἐπικαλούμενος ἐκεῖ Βοχορεὶ passim ἐν μερὶς ἡμῶν 3 παλλακίδας 6 Ἄβισαεὶ ἐνρ αὐτῷ 7 Χερεθθεὶ pas- sim			
		XXI. 1 τοῦ διὰ τὸ αὐτὸν θανατώσαι 2 λείμματος 3 ἐξιλίσσομαι 4 καὶ 6 ἐκλεκτός 8 Ἐρμωνεὶ Μουλαθεῖτη 9 ἐναντίον 12 (αὐτὸν) ἐν Γελβουὲ τὸν Σαουλ 14 ἔθανε τῇ 15 ἐξελύθη 16 ἐν Νὸβ ὀλκῆς 18 Σεβοχαεὶ Ἄουσαστωθεὶ τὸν 19 Γὸβ Ἄρωργεὶμ Βηθλεεμίτης Γεθθαίου 20 ὁ οὗτος 22 τῷ Ῥαφᾶ ἐν Γεθ.			
		XXII. 1 ἡμέρα ἡ ἐξείλατο 3 ἔσται μου 8 ἐταράχθησαν 11 ἐκάθισεν 12 ἄερον 17 ἀνέλαβέ 18 ἰσχυρὸς 20 ἐξείλατο εὐδόκησεν 25 ἐναντίον 27 διαστρέψει 29 (μου) 31 αὐτῷ 33 ἐξέτεινεν 35 τίς βραχιονίας 38 ἀφανίσω 39 τελέσω αὐτοὺς, καὶ 40 ἐπανισταμένους			

XXIV.	3 οἱ	6 εἰς	14 ἐν χειρὶ	22 ὀλοκαυτώμα-
1 ὄργη Κυρίου	5 ἔξ	(τὴν μεγάλην)	15 Δαυὶδ ἑαυτῷ	τα
2 τοῦ	Ἐλιάζηρ	10 ὅτι	ἐν Ἰσραὴλ θά-	24 ἀλλάγματι
3 σου	Ἐβαὼν	τὸ ῥῆμα τοῦτο.	νατον	Θεῶ μου
ἐκατονταπλά-	Δάν Ἰάραν (καὶ	11 τοῦ Δαυὶδ	17 καὶ ἐνώ ὁ ποιμὴν	τὴν ἄλω
σιον	Ἰούδαν)	13 αὐτῷ	ἐκακοποίησα	25 τῷ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'

ΚΕΦ. Ι.	48 (μοι)	35 ἦσαν	8 καὶ οὐ ψηφισ-	5 Ζαββοῦθ
2 εἶπαν	49 καὶ ἔξανέστη-	Βαιθωρῶθ	θήσεται ἀπὸ	ἱερέυς
κυρίῳ ἡμῶν τῷ	σαν	Βαλααθ	πλήθους	6 Σαφάτ
ἐνώπιον	ἀπῆλθον	ζῆν Δαυὶδ	9 τοῦ συνιέναι	Ἄβδῶ
ἡμῶν	51 ὁ βασιλεὺς	ἀνάντησιν	ἀνήσεται	8 Βέν
4 τὸν βασιλέα	53 Σαλωμών ὁ βα-	εἶ	10 ὁ λόγος	9 Μαχμάς
θάλασσας	σιλεύς.	36 ἀποστείλας ὁ	11 σεαυτῷ	9 Σαλαβεῖμ
5 Ἄγιθ	II.	βασιλεύς ἐ-	12 σοφῆν καὶ φρο-	Βεθσαμὺς
παρατρέχον-	1 τῷ	κίλεσεν	νίμην	Αἰλῶν
τας ἀπεκώ-	3 τὴν	οἰκοδόμησον	13 ἔδωκα	10 Ἔσεθ
λυεν	αὐτοῦ	37 ἐξοδίας	πάσας τὰς ἡμέ-	11 Νεφαθθῶρ
6 Ἰωιαδαῆ pas-	αὐτῶν, καὶ τὰ	χημάρρουν	ρας σου	12 Βαανὰ
sim	μαρτύρια αὐ-	39 τῷ	14 τὰ προστάγμα-	Ἀχιλοῦδ τὴν
9 Βόας	του,	Ἄγχις passim	τὰ μου, καὶ	Θαυανίχ
παρὰ τὸν λίθον	σου,	41 ἐπέστρεψε	τὰς ἐντολάς	Ἰεσσαῦ
Σαελεθ	συνιης	42 Καὶ εἶπάς μοι	μου	Βεθσάν
πηγῆς	4 περὶ ἐμοῦ	ἀγαθὸν τὸ	15 ἑαυτοῦ	Ἀβελμαουλά
τοὺς υἱοὺς τοῦ	καὶ ἐν ὅλῃ ψυ-	ῥῆμα ὁ ἦκου-	17 ἡ	13 Γαβέρ ἐν Ῥα-
βασιλέως ἀν-	χῆ αὐτῶν	σα	μον	αὐτῷ (ὁ) Ἀναθ
δρας	του	43 τοῦ	18 καὶ	Ἰαίερ υἱοῦ
10 τὸν	5 μοι ἐποίησεν	41 ἐγνων	αὐτῆ ἡ γυνή	Μανασσῆ,
Σαλωμώντα	Ἄμεσσά	ἐγνώ	ἐν τῷ οἴκῳ	Γαλααδ
τὸν	7 Βερζελλεῖ	τῷ	19 ἐκοιμήθη	ἡ
11 Βηθσαβεῆ pas-	8 Βαθουρείμ	46 καὶ ἀπέθανε	20 καὶ ἡ δούλη	14 Ἀδδῶ
sim	κατήρησατό	(Κεφ. γ'. 1.) Τῆς	σου ὕπνου	15 Βασεμάθ
(βασιλεὺς)	ἀπάντησιν	δὲ βασιλείας ἐ-	21 τοπρωὶ	16 Βαανὰς
13 Σαλωμών ὁ υἱ-	11 ἐβασίλευσε	δρασθεῖσθες ἐν χει-	22 ἡ	17 Φαρόου
ός σου	καὶ	ρι Σαλωμών, ἐπι-	σου ἐστὶν ὁ νεκ-	19 Γαλααδ
14 σου λαούσης	12 τοῦ	γαμίαν ἐποίησα-	ρός, υἱὸς δὲ	γῆ
17 μου βασιλεῦ	ἑτῶν δώδεκα	το Σαλωμών πρὸς	ἔμος ὁ ζῶν.	τοῦ Ἄμμορ-
Σαλωμών ὁ υἱ-	14 Καὶ εἶπεν	Φαραῶ βασιλέα	Ἡ δὲ λαλεῖ	ραίου
ός σου	15 ἡ	Αἰγύπτου	καὶ αὐτῇ ἔλε-	Νασίφ
αὐτὸς	ἐγένηθη	ἐλαβε τὴν θυγα-	γενεῖ	(20) Ἰούδα καὶ
21 ὁ υἱὸς μου Σα-	ἐγένετο	τέρα Φαραῶ, καὶ	οὐχί,	Ἰσραὴλ πολλοὶ
λωμών	19 ἀπάντησιν	εἰσηγάγεν αὐτὴν	ἀλλ' ὁ υἱὸς	ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ
23 λεγόντων	αὐτοῦ	εἰς τὴν πόλιν Δα-	μου ὁ ζῶν, ὁ	τῆς θαλάσσης εἰς
τὸ	20 ὅτι	υἱδ, ἐὼς οὗ συνε-	δὲ υἱὸς σου ὁ	πλήθος, ἔσθοντες
25 ἀρχιερέα	22 τὴν Σουμανίτιν	τέλεσεν οἰκοδο-	τεθνηκὼς	καὶ πίνοντες, καὶ
33 μεθ' ἡμῶν	ὁ bis	μῶν τὸν οἶκον	23 σὺ δὲ	εὐφρανόμενοι.
Σαλωμών τὸν	26 εἰς Ἀναθῶθ ἄ-	ἐαυτοῦ, καὶ τὸν οἶ-	σου ὁ τεθνε-	(21) Καὶ Σαλω-
υἱὸν μου	πότρεχε σὺ	κον Κυρίου, καὶ	κῶς, καὶ ὁ υἱὸς	μῶν ἦν ἐξουσιά-
35 ἀναβήσασθε ὀ-	28 Ἄβεσσαλωμ	τὸ τείχος Ἱερου-	μου ὁ ζῶν.	ζῶν ἐν πᾶσι τοῖς
πισῶ αὐτοῦ,	29 ἔφωγεν	σαλήμ κύκλω	24 μοι	βασίλειοις, ἀπὸ
καὶ εἰσελεύ-	ὁ βασιλεὺς	2 ἔν	25 τὸ θηλάζον τὸ	τοῦ ποταμοῦ γῆς
σεται καὶ	Βαυαίαν	ὄνοματι Κυρίου	ζῶν	ἄλλοφύλων, καὶ
αὐτὸς	30 ἀπέστρεψε	τῶν ἡμερῶν ἐ-	26 ὁ υἱὸς ἦν	ἔως ορίου Αἰγύπ-
ἐπὶ	31 Ἰωάβ	κεινων	τὸ ζῶν	του προσεγγίζον-
36 γένοιτο οὕτως	32 ἀπέστρεψε	3 αὐτὸς	27 ἀπῆ	τες δῖπρα, καὶ οὐ-
38 τὸν	33 τὴν	4 ὁ βασιλεὺς	τὸ ζῶν.	λεύοντες τῷ Σα-
42 ἤλθε	34 (Ἰωιαδαῆ)	ἐκείνου	IV.	λωμών πάσας ἡ-
43 τῷ Ἀδωνιά	35 τῷ Σαλωμών	5 τῷ Σαλωμών ὁ	2 οἱ	μήρας ζωῆς αὐ-
44 του	φρόνησιν.	Κύριος	ὁ ἱερεὺς	του.
45 εἰς βασιλέα	III.	6 (σου)	3 Ἐλιάρεφ	23 καὶ ὀρνίθων ἐκ-
τῷ	35 ἀρχαίων υἱῶν	καθήμενον	Σεσιά	λεκτά
46 τῆς	τὴν	7 τὴν εἰσοδονμου,	4 στρατείας	24 ἐν παντὶ
αὐτοῦ		καὶ τὴν ἐξο-	5 Ἀζαρίας	ἀπὸ θάψα καὶ

ἕως Γάης, ἐν
πᾶσι βασι-
λευσι πέραν
τοῦ ποταμοῦ·

(25) Καὶ κατώ-
κει Ἰουδας καὶ
Ἰσραὴλ πεποιθό-
τες, ἕκαστος ὑπό-
την ἀμπελον αὐ-
τοῦ, καὶ ὑπὸ τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ, ἐσ-
θιόντες καὶ πίνον-
τες, ἀπὸ Δὰν καὶ
ἕως Βηρσαβέ, πά-
σας τὰς ἡμέρας
Σαλωμών.

(26) Καὶ ἦν τῷ
Σαλωμῶν τεσσα-
ράκοντα χιλιάδες
τοκάδες ἵππων εἰς
ἀρματα, καὶ δύο-
ἄρα χιλιάδες ἵπ-
πέων.

28 ἦγον
29 σοφίαν
φρόνησιν

30 ἡ σοφία
31 Ἐβραηλίτην

Ἡμῶν
Χαλχάλ τὸν
Δαυαά
Μαούλ
καὶ ἦν ὄνομασ-
τός ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσι
κύκλω

33 περὶ
34 τὴν σοφίαν

V.

1 Χειρὰμ passim
πρὸς Σαλωμών·
ἦκουσε γὰρ
ὅτι αὐτὸν ἔ-
χρισαν εἰς βα-
σιλέα

3 Δαυὶδ τὸν πα-
τέρα μου

4 ἀπάντημα

6 ἔστωσαν
ἄνθρωπος
κόπτειν ξύλα

7 ὁ δούς

8 Χειρὰμ
ἐπέσταλκας
σου εἰς

9 καὶ
ἐν τῇ θαλάσῃ

11 κόραν
μαχάλ
βέθ

12 ἑαυτῶν

13 Σαλωμών

16 τῷ Σαλωμῶν
ἐπὶ τῶν ἔρ-
γων,

πεντακόσιοι
τοῦ λαοῦ

18 τὰ ξύλα καὶ
τοὺς λίθους,

ver. 17 et 18,
seq. ver. 1.
cap. vi.

VI.

1 τῶν
καὶ ἀκοδομεῖ
τὸν οἶκον τῷ
Κυρίῳ

17 καὶ αἶρουν
λίθους

18 οἱ Γίβλιοι,

38 Βουλ
καὶ ἀκοδομήσεν
αὐτὸν ἐν ἐπ-
τά ἔτεσιν·

2 Σαλωμών
ἐξήκοντα πη-
χίων

3 τὸν οἶκου, καὶ
κατὰ πρόσωπον
ὑψος

δέκα πήχεις
πλάτος αὐ-
τοῦ

5 σὺν τοίχοις τοῦ
οἴκου κυκλό-
θεν θαβείρ

6 Καὶ ἐποίησε
πλευρὰς κυκ-
λόθεν

ἕξ πηχῶν
πλάτος διαστή-
ματα

7 ἦκουσται

8 εἰδικτὴ
τριώροφα

9 φατιώσῃσι καὶ
διατάξῃσι

10 ἔνδεσμον
(11) Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς
Σαλωμών, λέγων·

(12) ὁ οἶκος οὗ-
τος ὃν σὺ οικοδο-
μεῖς, ἐὰν ὀδεύῃς
τοῖς προστάγμα-
σί μου, καὶ τὰ
κρίματά μου ποι-
ῆς, καὶ φυλάσ-
ῃς πάσας τὰς ἐν-
τολάς μου ὑπε-
ναστρέφῃσαι ἐν
αὐταῖς, στήσω τὸν
λόγον μου σὺν
σοῖ ὃν ἐλάλησα
πρὸς Δαυὶδ τὸν
πατέρα σου.

(13) Καὶ κατα-
σκηνώσω ἐν μέ-
σῳ οἴῳ Ἰσραὴλ,
καὶ οὐκ ἔγκατα-
λείψω τὸν λαόν
Ἰσραὴλ.

(14) Καὶ ἀκοδο-
μήσῃς Σαλωμών
τὸν οἶκου, καὶ συ-
νετέλεσεν αὐτὸν

16 τοῦ οἴκου

16 αὐτῷ ἔσωθεν
θαβείρ passim

17 πηχῶν
ὁ οἶκος· οὗτος
ὁ ναὸς ὁ ἔσω-
τατος.

(18) Καὶ διὰ κέδ-
ρου πρὸς τὸν οἶ-
κον ἔσω πλοκὴν
ἐπαναστάσεις, καὶ
πέταλα, καὶ ἀ-
νάγλυφα πάντα
κέδρινα· οὐκ ἐφαί-
νετο λίθος·

19 ἠποίημασε

20 Καὶ εἰς πρόσω-
πον τοῦ θα-
βείρ

κέδρου· καὶ πε-
ριεπίλησε Σα-
λωμών τὸν
οἶκον ἐνδοθεν

χρυσῷ ἀπο-
κλειστώ· καὶ
παρήγαγεν ἐν
καθηλώμασιν
χρυσίου

21 (22) Καὶ ὅλον
τὸ ἔσω τοῦ
θαβείρ ἐπετά-
λωσε τῷ χρυ-
σίῳ

23 ξύλων κυπαρι-
σίνων

24 αὐτοῦ τὸ ἐν
δέκα ἐν πήχει
καὶ ἕως μέρους

25 Καὶ δέκα ἐν
πήχει·
χεροῦβ
τοῖς χερουβειμ

26 χερουβ
τοῦ χερουβ τοῦ
δευτέρου

27 ἔθηκεν
τὰ
ἢ
τοῦ ἐνός

ἢ
τοῦ χερουβ
αἰ

ἠπτετο

29 Καὶ
καὶ περίγλυφα
ἐγκύπτοντα

31 ἐκ
καὶ φλιάς πεν-
ταπλάς,

(32) καὶ δύο θύ-
ρας ξύλων πευ-
κίων, καὶ ἐγκολαπ-
τὰ ἐπ' αὐτῶν ἐγ-
κεκολαμμένα χε-
ρουβειμ, καὶ φοί-
νικας, καὶ πέταλα
διαπεπετασμένα,
καὶ περιέσχε χρυ-
σίῳ, καὶ κατέβαι-
νεν ἐπὶ τὰ χερου-
βειμ, καὶ ἐπὶ τοὺς

φοίνικας τὸ χυ-
σίον·

(33) Καὶ οὕτως
ἐποίησεν τῷ πυ-
λῶνι τοῦ ναοῦ
φλιάς ξύλων ἀρ-
κείθου, στοαὶ τε-
τραπλῶς.

34 Καὶ

35 Εἰσκεκολαμμέ-
να

36 κατεργασμένης
(37) Ἐν τῷ ἔτει
τῷ τετάρτῳ ἔθε-
μελίωσεν τὸν οἶ-
κον Κυρίου ἐν
μηνὶ Ζεοῦ, καὶ
τῷ δευτέρῳ μηνί,
ver. 38, seq. ver.
1.

VII.

ver. 1, ad 12,
seq. ver. 51.

14 τίμιος
εἰσήχη

16 χαλκᾶ·

21 Ἰαχούν Βοός

19 ἐπιθέματα
καὶ τῶν ῥοῶν
πέντε στίχοι
κύκλω ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς
τοῦ δευ-
τέρου.

23 (22) Καὶ ἐπὶ
τῶν κεφαλῶν ἔρ-
γον κρινου, καὶ
ἐτελειώθη τὸ ἔρ-
γον τῶν στό-
λων.

23 αὐτὴν
συνεγμένοι
ἐκύκλων αὐ-
τὴν κύκλω

24 δύο στίχοι τῶν
ὑποστηριγμά-
των κεχυμέ-
νων ἐν τῇ χύ-
σει αὐτῆς ἔσ-
τώτες

25 καὶ ἡ θιάσασα
ἐπ' αὐτῶν
ἐπάνωθεν, καὶ
πάντα τὰ ὀ-
πίσθια εἰς
τὸν οἶκον.

(26) Καὶ τὸ πά-
χος αὐτοῦ πα-
λαιστῆς· καὶ τὸ
χείλος αὐτῆς ὡς
ἔργον χελοῦς πο-
τηρίου, βλάστος
κρινου, διαχιλίους
χοεῖς χωρῶν-
τας.

27 τὰς Μεχωνῶθ
δέκα

29 συγκλίματα

30 αὐτοῖς

30 αἱ ὁμῖαι κεχι-
μένα ἀπὸ
πέραν ἀνδρῶν
προσκειμένοι

(31) Καὶ στόμα
αὐτοῦ ἔσωθεν τῆς
κεφαλῆς ἀνωθεν
ἐν πήχει, καὶ στό-
μα αὐτοῦ στορογ-
γυλοῦν· ποιήμα
οὔτως πήχεις, καὶ
ἠμίσεις τοῦ πή-
χεις, καὶ γε ἐπὶ
στόματος αὐτοῦ
διατορεῖματα, καὶ
διάπηγα αὐτῶν
τετραγῶνα, οὐ
στορογύλα.

(32) Καὶ τέσσα-
ρες τροχοὶ εἰς ὑ-
ποκάτωθεν τῶν
διάπηγων

32 τοῦ πήχεις

33 καὶ αὐχένες αὐ-
τῶν

ἴσα

35 ἕξ αὐτῆς·

36 αὐτοῦ

37 τάξις μία
τέρμα ἐν

38 χυτρογάλους
χυτρογάλου
τὸν ἕνα
ὁ χυτρογάλους
τῆς

τῆς μιᾶς

39 μεχωνῶθ πέν-
τε

ἐπ' ὠμῶν
αὐτοῦ
ὠμίδος

40 Χειρὰμ passim

43 τὰς
χυτρογάλους

45 τοῦ

47 στίλβοντος

46 ὁ βασιλεὺς
Σαυρὶμ

48 ἔδωκεν
ἐπὶ πάντα
ἀπὸ τοῦ πλη-
θοῦς σφόδρα, οὐκ
ἦν σταθμὸς
τοῦ χαλκοῦ·
καὶ ἐποίησεν
Σαλωμών
πάντα τὰ
σκεύη τὰ
τῷ

49 πέντε ἐκ δε-
ξιῶν, καὶ πέν-
τε ἐξ ἀριστε-
ρῶν

ἐπαρυστρίδας
τρεῖς

50 τοῦ οἴκου

51 ὁ βασιλεὺς

(1) αὐτοῦ
καὶ συνετέλε-

σεν ὄλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.	5 οἱ συντεταγμένοι ἐπ' αὐτὸν, σὺν αὐτῷ	καὶ βραχίονά σου τὸν ἐκτεταμένον	9 ἑτέρον σύμπασαν τὸν	21 τοῦ συγκεκλεισμένον
2 ὄρουμ τὸ	καὶ ἃ οὐ ψηφισθήσεται	43 τῆς γῆς	Καὶ ἐγένετο	εἰς ὃ, τι οὖν
3 (4) Δέκα καὶ πεντε	ἀπὸ πλήθους	45 προσευχῆς αὐτῶν, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν	11 ὠκοδόμησεν, Σαλωμών	22 Θαρθείς ras-sim
6 ἐποίησε πηγάων τριάκοντα αὐτῶν ἑλαμμεῖμ	6 διαθήκης Κυρίου	46 σοὶ ἐπαρεῖς ἐπ' αὐτοὺς bis τὴν	ver. 15 ad 22, seq. ver. 22, cap. x.	ὀδόντων ἐλεφαντῶν, καὶ πεθήκων, καὶ τῶνων
7 τὸ ἐποίησε, καὶ ὠρόφωσεν ἐν κέδρω ἀπὸ τοῦ ἐδίδου εἰς τὸν ἐδάφους	8 καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης	τοῦ ἐχθροῦ καὶ	26 (23) Οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ ἐστηλωμένοι οἱ ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σαλωμών, πεντήκοντα καὶ πεντακόσιοι, ἐπικρατοῦντες ἐν τῷ λαῷ, οἱ ποιοῦντες ἐν τῷ ἔργῳ.	15 καὶ σὺν τὴν Μελάω
8 αὐτῶν	9 ἐκεῖ	47 καὶ δεηθῶσί σου ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν	οἱ ποιοῦντες ἐν τῷ ἔργῳ.	καὶ σὺν τὴν Μεδάν, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν Ἑσέρ.
9 μῆτρον ἀπελεκητων καὶ ἔξωθεν	10 Κυρίου	48 προσευξάνται	(21) Πλήν θυγάτηρ Φαραῶ ἀνέβη ἐκ πόλεως Δαυὶδ πρὸς οἶκον αὐτῆς, ὃν ὠκοδόμησε σὺν τὴν Μελάω.	Μαγδώ
11 λίθους	11 ἐδιναντο στήναι Κυρίου	49 τὴν προσευχὴν αὐτῶν, καὶ τὴν δέσιν αὐτῶν, καὶ ποιήσεις κρίσιν αὐτῶν	(25) Καὶ ἀνεβίβασε Σαλωμών τρεῖς καθόδους ἐν τῷ ἐναυτῷ ὀλοκαίτωμα, καὶ εἰρηναῖα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὃ ὠκοδόμησεν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔθυμα αὐτός εἰς πρόσωπον Κυρίου καὶ ἀπῆρκεν σὺν τὸν οἶκον.	(17) Καὶ ὠκοδόμησεν Σαλωμών τὴν Γαζέρ, κατωτάτην,
12 καὶ ὠκοδόμησεν αὐλὴν οἴκου τὴν ἐσωτάτην τοῦ αἰλάμου τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ.	(12) Τότε εἶπε Σαλωμών Κύριος εἶπεν τὸ σκηνῶσαι ἐν γνόφῳ.	50 ἡμάρτοσάν	(25) Καὶ ἀνεβίβασε Σαλωμών τρεῖς καθόδους ἐν τῷ ἐναυτῷ ὀλοκαίτωμα, καὶ εἰρηναῖα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὃ ὠκοδόμησεν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔθυμα αὐτός εἰς πρόσωπον Κυρίου καὶ ἀπῆρκεν σὺν τὸν οἶκον.	(18) Καὶ τὴν Βαλαθ, καὶ τὴν Θεορμάθ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
VIII.	(13) Ὁκοδόμησα οἶκον κατοικηρίου σοὶ, ἕδρασμα τῆς καθέδρας σου αἰῶνος	51 εἰσίν	28 Σωφαραῖ τετρακόσια.	(19) Καὶ ἐν τῇ γῇ πάσα τὰς πόλεις σκηνωμάτων, αἱ ἦσαν ἐν τῷ Σαλωμών, καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἐν τῷ Ἀμορραίου, καὶ τῷ Χετταίου τοῦ
1 συντάσας κεφαλῶν τῶν ῥάβδων, ἐπρημένους τῶν πατέρων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών ἀνερχέμεν	17 Δαυὶδ	52 ἐξ οὐχὶ	X.	21 ἠδύναντο δουλείας
2 Καὶ ἐξέκκλησάθησαν πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ	19 οὐ σὺ	56 ἃ	3 ὑπὸ	22 εἰς αὐτοῦ
3 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρσβύτεροι Ἰσραὴλ	22 ἔστη	Μωσῆ δούλου σου	5 τῶν	αὐτῶ τῶν ἀρμάτων
4 ἀνεβίβασαν τὴν κιβωτὸν Κυρίου, καὶ πάντα ἀνεβίβασαν αὐτὰ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται	24 ὅσα ἐλάλησας αὐτῷ	57 ἀποστρέψαιτο	7 ἔστιν καθὼς ἀπήγγειλάν μοι τὸ ἡμισοφίαν καὶ	25 πρὸς αὐτὸν αὐτοῦ, σκευὴ ἀργυρᾶ, καὶ ἐναυτόν.
5 Σαλωμών, καὶ πᾶσα συναγωγὴ	26 πιστωθῆ ὃ ἐλάλησας τῷ δούλῳ σου	58 πρὸς	8 παραστήκοντες	26 Καὶ συνέλεξε Σαλωμών ἄρματα καὶ ἵππους
	28 προσευχὴν δούλου σου καὶ τῆς δεήσεως καὶ ἀνερωγμένων νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὃ δούλος σου προσεύχεται	59 οὐς σου αὐτοῦ.	9 καὶ δικαιοσύνην ἐαυτῶν	καὶ τῆσάρακοντα καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον
	29 ἀνερωγμένων νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὃ δούλος σου προσεύχεται	60 ὃ	11 Σοφεῖρ ἐκ Σοφεῖρ ἀπελεκητὰ καὶ κινύρας, καὶ νάβλας	
	30 φωνῆς προσεύχονται τῷ	61 τὸν	15 τῶν ῥωποκωλῶν	
	33 πρὸς σέ, bis	62 μετ' αὐτοῦ	16 ὃ βασιλεὺς	
	34 ἀποστρέψεις	63 εἴκοσι καὶ δύο καὶ	17 χρυσοῖ ἐνησαν	
	36 σου,	64 καὶ τὸ δῶρον bis	19 ἐπὶ τοῦ θρόνου θρόνου	
	37 ἐν τῇ γῇ ἰκτερος ἐκθλίβει πάντα	65 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν ἐορτὴν Λιμάθ	21 τοῦ ποιοῦ τοῦ βασιλέως	
	38 παντὸς λαοῦ σου Ἰσραὴλ	66 ἀπῆλθον πᾶσι.	27 τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον	
	39 πᾶσας	IX.		
	40 ἃς προσώπου πάσης	1 οἰκοδομῶν		
	41 Ἰσραὴλ καὶ ἔλθη ἀπὸ γῆς μακρόθεν ἕνεκα ὀνόματός σου, ὅτι ἀκούσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα, καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν ισχύουσαν,	2 αὐτῷ		
		3 Κύριος πρὸς αὐτὸν		
		4 μου		
		5 ἐπὶ τῷ		
		8 ἕνεκα		
		9 τὸν		

23 τῶν ἵππων Σαλωμών
29 ἄρματα ἐξ Αἰγύπτου
Χεττιεῖμ

XI.

1 φιλογύναιος ἦν πολλὰς καὶ Ἰδουμαίας, Συρίας
4 γήρας καὶ αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἐξέκλιαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν ἐτέρων
3 ἔκλιαν αὐτοῦ
7 ἐν τῷ ὄρει ὃ ἐπὶ προσώπῳ Ἱεροσαλὴμ
Μελχὸμ καὶ τῆ Ἀστάρτη βδελύγματι Σιδωνίων.
5 Καὶ ἐπορεύθη Σαλωμων ὀπίσω τῆς Ἀστάρτης βδελύγματος Σιδωνίων, καὶ ὀπίσω τῶν βασιλείων αὐτῶν, εἰδώλων υἱῶν Ἀμμών.
6 καὶ
10 φυλάξαι, καὶ
11 τὰ προστάγματα μου, καὶ τὰς ἐντολάς μου
15 τὸν δυνάμειος οὐ
16 ἐκάθητο ἐκ τῆς Ἰδουμαίας
18 ἀπὸ Φαράν εἰς Αἴγυπτον καὶ γῆν ἔδωκεν αὐτῷ
19 τὴν
22 (23) Καὶ ἤγειρε Κύριος Σατάν τῷ Σαλωμῶν τὸν Ραζών, υἱὸν Ἐλιαδάε τὸν Βαράμεϊθ Ἀδαδέζερ βασιλέα Σουβιά, κύνιον αὐτοῦ.
(24) Καὶ συνήθροισθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἠνάρχων συστρέμματος ἐν τῷ ἀποκτείνειν Δαυὶδ αὐτούς· καὶ ἐπορεύ-

θησαν Δαμασκόν, καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐβασίλευσαν ἐν Δαμασκῷ.

(25) Καὶ ἐγένετο ἀντικείμενος τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών· τῷ
26 Σαριδὰ (καὶ ὄνομα τῆς μητροῦς αὐτοῦ Σαρουὰ, γυνὴ χήρα), καὶ ἠνύσσω χειρὰ ἐν τῷ βασιλεῖ

27 καὶ
29 Ἀχιάς bis ὁ
31 ῥήγματα
33 κατέλειπε ἐνώπιον Κυρίου καὶ διακριβείας μου, καὶ κρίσεις μου
34 ὅλην τὴν βασιλείαν ὃς ἐφύλαξεν ἐντολάς μου, καὶ ἀκριβασμόν
38 ποιήσεις τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ προστάγματα μου, καὶ ὅσως σοι τὸν Ἰσραὴλ.
(39) Καὶ κακουχήσω τὸ σπέρμα Δαυὶδ διὰ ταῦτην, πληρὸν οὐ πάσας τὰς ἡμέρας
40 Ἱεροβοὴμ Σουσακειμ
41 γεγραμμένα
42 ἐβασίλευσε

XII.

1 ὁ ἥρχετο
(2) Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοὴμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἴγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως Σαλωμών, καὶ ἐπέστρεψεν Ἱεροβοὴμ ἐξ Αἰγύπτου.
(3) Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἐκίλευσαν αὐτόν· καὶ ἦλθεν Ἱεροβοὴμ, καὶ πᾶσα ἡ ἐκ-

κλησία Ἰσραὴλ.
5 Ἀπέλθατε τριῶν ἡμερῶν
6 παρήγγειλεν Ῥοβοὴμ
7 καὶ εἴσεις αὐτοῖς
8 ἐγκατέλειπε
9 λαλήσασι
10 ὑπὲρ τὴν ὁσφύν
14 καὶ συνελάλησε πρὸς αὐτούς
15 Κύριος
16 λόγον
εἰς τὰ σκηνώματα σου Ἰσραὴλ·
(17) Καὶ υἱὸν Ἰσραὴλ τῶν καθήμενων ἐν πελάσιν Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτῶν Ῥοβοὴμ πᾶς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄρμα
20 εἰσήγαγον αὐτοῦ
21 ὀγδοήκοντα
24 μὴ πολεμήσατε ἀναστρέφεται αὐτοῦ
26 τὸν
27 θυρίας
καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Ῥοβοὴμ βασιλέα Ἰούδα
28 καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς οἱ ἀνηγάγον
33 ἐν Βαιθὴλ ἑαυτοῦ.

XIII.

1 παρεγένετο ἐξ Ἰούδα
2 ἐπιθύσει
3 ἔδωκεν τέρας
4 ἑαυτόν
6 καὶ πρόσευξαι περὶ ἐμοῦ με
9 ἐν λόγῳ Κυρίου
11 κατῴκει
12 ἀπῆλθεν ἐξεληθῶν
15 εἰς τὴν οἰκίαν
17 οὐ ἐκεῖ ἄρτον
18 μοι, ἐπίστρεψαι φάγεται πίετα

19 σὺν ἑαυτῷ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐπιεν ὕδωρ.
23 τῷ προφήτῃ
26 καὶ ἔδωκεν αὐτόν ὁ Κύριος τῷ Λεῦντι, καὶ συνέτριψεν αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν αὐτῷ

(27) Καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τῷ λέγειν· ἐπιστάθατέ μοι τὴν ὄνον· καὶ ἐπέσασαν.
29 καὶ ἦλθεν τοῦ προφήτου τοῦ προσβυτέρου, τοῦ κόψασθαι καὶ
30 Καὶ ἀνέπασεν τὸ νεκρομαίον αὐτοῦ ὁ προφήτης τοῦ θάψαι αὐτόν
32 τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ.

XIV.

(1) Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώστησεν Ἀβιά υἱὸς Ἱεροβοὴμ.
(2) Καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοὴμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Ἀνάστηθι, καὶ ἄλλοιωθήσῃ, καὶ οὐ γνώσκονται ὅτι σὺ γυνὴ Ἱεροβοὴμ, καὶ πορευθήσῃ εἰς Σηλῶ. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ Ἀχιά ὁ προφήτης· αὐτὸς ἐλάλησεν ἐμὲ τοῦ βασιλεῦσαι ἐπὶ τὸν λαόν σου.
(3) Καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου τῷ ἄνθρωπῳ τοῦ Θεοῦ ἄρτους, καὶ κολλυρίδα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, καὶ σταφίδας, καὶ σάμνον μέλιτος, καὶ εἰλεύσῃ πρὸς αὐτόν· αὐτὸς ἀναγγελλίσει σοι τί ἔσται τῷ παιδί.
(4) Καὶ ἐποίησεν οὕτως γυνὴ

Ἱεροβοὴμ. Καὶ ἀνέστη, εἰς Σηλῶ, καὶ εἰσήλθεν ἐν οἴκῳ Ἀχιά, καὶ ὁ ἄνθρωπος προσβύτερος τοῦ ἰδεῖν, καὶ ἠμβλυπότων οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ γήρους αὐτοῦ.

(5) Καὶ Κύριος εἶπεν πρὸς Ἀχιά· ἰδοὺ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοὴμ εἰσέρχεται τοῦ ἐκκητησάσαι ῥῆμα παρά σου περὶ υἱοῦ αὐτῆς, ὅτι ἄρρωστος ἔστιν· κατὰ τοῦτο καὶ κατὰ ταῦτα λαλήσεις πρὸς αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσερῆσθαι αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἀπέξενουτο.

(6) Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχιά τὴν φωνὴν ποδῶν αὐτῆς, εἰσερχομένης αὐτῆς ἐν τῷ ἀνοίγματι, καὶ εἶπεν, εἰσελθε, γυνὴ Ἱεροβοὴμ, ἵνα τί σὺ τοῦτο ἀπέξενουσαι; καὶ ἐγὼ εἶμι ἀπόστολος πρὸς σὺ σκληρός.

(7) Περνεθίσα εἶπὸν τῷ Ἱεροβοὴμ, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Ἀνθ' οὗ ὅσον ὕψωσά σε ἀπὸ μέσου λαοῦ, καὶ ἔδωκά σε ἠγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ,

(8) καὶ ἐρῶξαι σὺν τῷ βασιλείῳ ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἔδωκα αὐτό σοι, καὶ οὐκ ἐγένετο ὡς ὁ δουλόλος μου Δαυὶδ, ὃς ἐφύλαξεν τὰς ἐντολάς μου, καὶ ὡς ἐπορεύθη ὀπίσω μου ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, ποιῆσαι ἕκαστον το εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου,

(9) καὶ ἐπονεύσω τοῦ ποιῆσαι παρὰ παντός ὅσοι ἐγένοντο εἰς πρόσωπόν σου, καὶ ἐπορεύθης, καὶ

ἐποίησας σεαυτῷ θεοὺς ἐτέρους, χωνεύσαι, τοῦ παροργίζσαι με, καὶ ἐμέ ἐβρίψας ὀπίσω σωματός σου, (10) διὰ τοῦτο ἐγὼ ἄγα κακίαν πρὸς σε εἰς οἶκον Ἰεροβοάμ, ἐξολεθρεύσω τὸν Ἰεροβοάμ οὐρῶντα πρὸς τοῖχον, ἐχόμενον, καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιλέξω οἶκον Ἰεροβοάμ, καθὼς ἐπιλέγεται ἡ κόπρος, ἕως τελειωθῆναι αὐτόν.

(11) Οἱ θεθνηκότες τοῦ Ἰεροβοάμ ἐν τῇ πόλει, καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν θεθνηκὸτα ἐν τῷ ἀγρῷ καταφάγονται τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν.

(12) Καὶ σὺ ἀναστῆσθα προεῦθι ἐν τὸν οἶκόν σου ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι πόδα σου τῆν πόλιν, ἀποθάνειται τὸ παιδίριον.

(13) Καὶ κόνονται αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ θάψουσιν αὐτόν, ὅτι οὗτος μόνος εἰσελεύσεται τῷ Ἰεροβοάμ πρὸς τάφον ὅτι εἰρέθη ἐν αὐτῷ ῥήμα καλὸν περὶ τοῦ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν οἴκῳ Ἰεροβοάμ.

(14) Καὶ ἀναστήσει Κύριος ἐαυτῶ βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὃς πληξεί τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ ταύτη τῇ ἡμέρᾳ καὶ τί, καὶ νῦν;

(15) Κύριος πληξεί τὸν Ἰσραὴλ καθὰ κινεῖται ὁ κίλαμος ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐκτιλεῖ τὸν Ἰσραὴλ ὑπὸ ἄνω τῆς θοῆος τῆς ἄγαθης ταύτης, ἧς ἔδωκε τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ λικμήσει αὐτοὺς ὑπὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ,

ἀνθ' οὗ ὅσον ἐποίησαν τὰ ἄλση αὐτῶν, παροργίζοντες τὸν Κύριον. (16) Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ χάριν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοάμ, ὃς ἤμαρτεν, καὶ ὃς ἐξημαρτεν τὸν Ἰσραὴλ.

(17) Καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ Ἰεροβοάμ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Σαρρί, καὶ ἐγένετο ὡς εἰσηλθεν ἐν τῷ προθύρῳ τοῦ οἴκου, καὶ τὸ παιδίριον ἀπέθανε.

(18) Καὶ ἔθασεν αὐτόν, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥήμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δοῦλου αὐτοῦ Ἀχιά τοῦ προφήτου.

(19) Καὶ περισσόν ῥημάτων Ἰεροβοάμ ὅσα ἐπολέμησεν, καὶ ὅσα ἐβασίλευσεν, ἰδοὺ αὐτὰ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου ῥημάτων τῶν ἡμερῶν τὸν βασιλέων Ἰσραὴλ.

(20) Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Ἰεροβοάμ, εἰκοσι δύο ἔτη καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ναβαθ υἱὸς αὐτοῦ. ἀντ' αὐτοῦ.

21 (καὶ)

22 Ἀμανίτις παρεξήλωσαν (καὶ)

23 καὶ αὐτοὶ

25 Σουσακεὶμ

26 Ἀδρααζάρ καὶ ἔλαβεν

27 ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ

ἀντ' αὐτῶν ὅπλα χαλκᾶ

28 τῶν

29 ἵππων

30 ὅσα

31 καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ τοῦ Νααμὰ ἢ Ἀμανίτις.

XV.

2 ἐν

3 πάσαις Δαυὶδ
4 ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ
5 ἕκτος ἐν ῥήματι Οὐρίου τοῦ Χετταίου.

(6) Καὶ πόλεμος ἦν μεταξύ Ῥοβοάμ, καὶ μεταξύ Ἰεροβοάμ πάσας τῆς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν

7 ὅσα βιβλίου

9 Καὶ ἐν ἔτει

10 Μααχά

13 Μααχά αὐτοῦ

τοῦ

18 Τιβ ἐν Ῥαημὰ

19 δῶρόν

20 τῶν ἐπάταξεν Χενερέθ

21 Ῥαμὰ passim

καὶ τῶ λαῶ

22 Ἀνακαεὶμ

23 καὶ πάντα ἂ βιβλίου

γῆρου

24 τοῦ ἐβασίλευσεν

25 Ναδάβ passim

ἐπὶ

δύο ἔτη

27 Ἰσαχάρ

ἐπάταξεν αὐτὸν Βαασά

29 τὸν σύμπαντα ἔως τοῦ ἐξολοθ-

ρεῦσαι αὐτόν

30 ὃς ἤμαρτε. καὶ ὡς

31 ὅσα

(32) Καὶ πόλεμος ἦν μεταξύ Ἀσά, καὶ μεταξύ Βαασά βασιλέως Ἰσραὴλ

πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν.

33 πάντα.

XVI.

1 Ἰηοῦ passim

5 ὅσα ἐπὶ

τῶν

6 (ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει βασιλέως Ἀσά.)

7 τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ

καθὼς ὁ οἶκος

8 Ἐν ἔτει εἰκοστῷ ἐπὶ τοῦ Ἀσά

βασιλέως Ἰούδα

8 ἐβασίλευσεν Ἠλὰ υἱὸς Βαασά ἐν Θερσαῖ δύο ἔτη

9 παῖς αὐτοῦ Ἀρσά

10 ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα

11 ἐπάταξεν ὄλον τὸν οἶκον (αὐτοῦ) τοῦ Βαασά οὐχ ὑπέλειπεν αὐτῷ οὐρῶντα πρὸς τοῖχον, καὶ ἀγχιστεῖς αὐτοῦ, καὶ ἐταῖρον αὐτοῦ

12 ἐξέτριψεν Ζαμβρι Κυρίου

13 ἤμαρτον, καὶ ὡς ἐξημαρτον τοῦ

14 καὶ πάντα

14 (15) Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα

15 (καὶ) ἐβασίλευσε Ζαμβρι ἐπὶ

ἡμέρας ἐν

τῇ

18 εἰσπορεύεται ἐν πυρὶ

19 τοῦ

αἱς ἐποίησεν

20 ἐπὶ βιβλίου

21 τὸ

22 Καὶ ὑπέρισχυσεν ὁ λαὸς ὁ ἀκολουθῶν τῷ Ἀμβρι, καὶ ἠτήθη ὁ λαὸς ὃ ὡν ὀπίσω

23 ἔτει τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα

24 ἐπέκαλεσε Σομηρῶν

26 τῇ

27 ἦν ἐποίησεν,

28 ἐβασίλευσεν

29 Ὅ δὲ

ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα

βασιλεύσας δὲ

30 υἱὸς Ἀμβρι

34 Ἀβειρώων τῷ.

XVII.

2 Λόγος

5 Καὶ ἐπορεύθη ἄρτον καὶ κρέας

8 λέγων

9 πορεύθητι καὶ καθήση ἐκεῖ

12 ξυλῆρια αὐτὸ

13 Ἠλιὺ ἐν πρώτοις

14 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ κρατώπων

15 κατὰ τὸ ῥῆμα Ἠλιού

αὐτὸς καὶ αὐτῆ (καὶ) ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς

17 τὰ ῥήματα οὗ

18 τὰς

19 ἀνίγαγεν αὐτοῦ

22 καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἠλία

καὶ ἀπεστραφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου

πρὸς ἐγκατον αὐτοῦ, καὶ ἔξησεν.

23 ἔλαβεν Ἠλιὺ τὸ παιδίριον,

καὶ

24 τούτου εἶ.

XVIII.

2 ἦν κραταῖος

5 εἰς τὸ πεδίον τὰς

πάντας ἐύρομας κτηνῶν

6 αὐτοῖς ἄλλη ἰκθύνος

7 ἀπῆλθεν

8 εἶπον

9 δύσεις χεῖρας

10 ἀπέσταλκέ (με) τὰς χώρας αὐτῆς, καὶ τὴν βασιλείαν

11 πορεύου καὶ

13 Καὶ ἀνηγγέλη ἀνδρας αὐτοῦ ἐν ἄρτι

14 καὶ με;

16 συνάντησιν

18 ὁ

19 πρὸς τὸ καὶ τοὺς προφήτ

τας τοῦ Βαάλ τετρακοσίους καὶ πεντήκον- τα	7 ἀνάστηθι 8 τῆ πῶν Θεοῦ τοῦ 10 ἐξήλωσα	τι τοῦ λαοῦ 13 Ἐνύλογησε Να- βουθαί	ἐπιστρέψαντος ἀγειναι	23 ἐν στόματι 24 Χανανά
20 συνήγαγε 21 πάντα τὸν λαὸν Κύριός ἐστιν ὁ αὐτὸς αὐτῶ	11 ἐν τῷ ὄρει ἐνώ- πιον Κυρίου καὶ Κύριος παρε- λεύσεται 12 κακεὶ Κύριος 13 ἐαυτοῦ 14 ἐξήλωσα 15 (ἐκεῖ) 16 Ἰηοῦ passim	15 ὅτι λελιθοβό- ληται Ναβου- θαί καὶ ἀπέ- θανεν Ἰεζάβελ 16 Ἀχαάβ, καὶ κα- τέβη 18 ἀπάντησιν 19 οἱ κύνες καὶ αἱ ὑς 24 καταφάγονται bis 25 ἐπράθη 27 οὐ κεκλιμένος 29 καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.	23 εἶπαν πρὸς αὐ- τὸν Κύριος ὁ 21 σατράπας ἀντ' αὐτῶν 25 ἀπὸ σοῦ αὐτῶν 27 καὶ διωκῆθησαν ἀπάντησιν ὁ νιοὶ 28 πρὸς βασιλεῖα (ὁ) 29 αὐτοὶ ἐξῆβόμη ἡμέρα ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ 31 εἶπαν πρὸς αὐ- τὸν παῖδες αὐτοῦ ἰδοὺ δὴ οἰδαμεν οἴκου οἶνον 32 ἔβηκαν εἶπαν ζήτησ μου 33 ἐσπέυσαντο ἀνέλεξαν (λέγει) 35 με δὴ 39 ὁ βασιλεὺς πα- ρορροεῦτο τὸν ἄνδρα τοῦ- τον	25 ἐν ταμιεῖον ταμιεῖον 26 Ἀμμὼν τὸν ἄρ- χοντα πρὸς νιόν 27 καὶ εἶπον· τάδε λέγει ὁ βα- σιλεὺς· θέσθε ἐσθιέτω 28 ἐλάλησε Καὶ εἶπεν· ἀκού- σατε, λαοὶ πάντες.
23 καὶ δώσω ἐπὶ τὰ ξύλα 24 θεοὶ εἶπαν 25 ἐπικαλεῖσθε 26 ὃν ἔδωκεν αὐ- τοῖς 28 τὸ κρίμα ἐν 29 ἐγένετο ὡς πα- ρήθε ἐπροφήτεον καὶ οὐκ ἦν φω- νῆ, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις 30 καὶ ἴσατο τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κα- τεσκαμμένον	17 βωῶν Ἐλισσαιέ 20 ἐπῆδαμεν καὶ τὴν μητέρα μου αὐτῶ πορευοῦ, 21 τὸ ζευγὸς ἤψησεν αὐτά.	XXI. (XX.) 1 υἱὸς Ἄδερ βασι- λεὺς Συρίας συνήθροισεν 2 ἀγγέλου ὁ 3 τὰ καλὰ 4 ὁ (μοι) 5 (πρὸς αὐτόν) ἀπέστρεψα σου ἐμοὶ δώσεις 7 τὸ χρυσίον μου, καὶ τὸ ἀργύ- ριόν μου 9 τῶ βασιλεῖ ἀνέστρεψαν 10 ἀνταπίστευτε ποιήσαισάν οἱ θεοὶ προσθείησαν 12 ὡς 13 τῶ πάντα εἰς χεῖρας σὰς σήμερον 15 τοὺς παῖδας τῶν ἀρχόντων καὶ δύο σύμπαντα 17 παιδιάρια ἄρ- χωντων ἀπέστειλεν υἱὸς Ἄδερ, καὶ ἠ- νήγγειλαν αὐ- τῶ 18 συλλάβετε ἐξήλθον συλλάβετε 19 τὰ παιδιάρια ἄρ- χόντων 20 σὺν ἰππέυσι τι- σί 21 ἐν Συρία πλη- γὴν μεγάλην 22 αὐτῶ	31 εἶπαν πρὸς αὐ- τὸν παῖδες αὐτοῦ ἰδοὺ δὴ οἰδαμεν οἴκου οἶνον 32 ἔβηκαν εἶπαν ζήτησ μου 33 ἐσπέυσαντο ἀνέλεξαν (λέγει) 35 με δὴ 39 ὁ βασιλεὺς πα- ρορροεῦτο τὸν ἄνδρα τοῦ- τον 41 ἔγνω 42 ἐξηγάγεθ 43 πρὸς οἶκον αὐτοῦ.	30 ὁ 31 δύο 32 εἶπον, 33 ἀπέστρεψαν 34 τὴν χεῖρα 35 ἐκ bis 36 ἐν τῇ παρεμβο- λῇ ἐκάστος ἄποτραχέτω 37 ἦλθεν 38 ἄρμα αὐτοῦ 42 Ἰωσαφάτ 43 ἐνάπιον 46 καὶ ὅσα ἐπο- λέμησεν, οὐ- χί τῶν (46) Καὶ περισ- σὸν τοῦ ἐνδιη- λαγμένου, ὁ ἠπε- λείφθη ἐν ἡμέ- ρασι Ἀσά πατρὸς αὐτοῦ, ἐπέλεξεν ἀπὸ τῆς γῆς. (47) Καὶ βασι- λεὺς οὐκ ἦν ἐν Ἐ- δὼμ ἐστηλωμέ- νος. (48) Καὶ ὁ βα- σιλεὺς Ἰωσαφάτ, ἐποίησεν νῆας θαρσοεῖς, τοῦ πο- ρευθῆναι Ὠφει- ραεῖ εἰς χρυσίον, καὶ οὐκ ἐπορεύθη- σαν, ὅτι συνετρί- βησαν νῆες ἐν Ἀ- σεῶν Γαβέρ. (49) Τότε εἶπεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἀ- χαάβ πρὸς Ἰωσα- φάτ· πορευθήτα- σαν δούλοι μου μετὰ τῶν δούλων σου ἐν ταῖς ναυ- σί· καὶ οὐκ ἠθέ- λησεν Ἰωσαφάτ 52 καὶ 53 ἐνώπιον.
XX. (XXI.) 1 ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἦν εἰς 2 ἐγγίω ἀντάλλαγμα τοῦ 4 Καὶ ἦλθεν Ἀ- χαάβ πρὸς οἶκον αὐτοῦ, συγκεχυμένους καὶ ἐκλελυ- μένους ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὡς ἐλά- λησε πρὸς αὐ- τὸν Ναβουθαί ὁ Ἰεζραηλί- της, καὶ εἶ- πεν· οὐ δώ- σω σοι κλη- ρονομίαν πα- τέρων 5 πρὸς αὐτὸν Ἰε- ζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, 6 ἀντὶ τούτου 7 βασιλείαν 8 πρὸς οἱ ἐν τῇ πό- λει αὐτοῦ 10 καθίστατε Ἐνύλογησε 11 καθήμενοι καθὰ γέγραπται 12 κεφαλῇ 13 ἦλθον οἱ ἄνδρες τῆς ἠ- ποστασίας τοῦ Ναβου- θαί κατέραν-	XXIX. 1 πάντας 2 ἀγγελοῦ Ἡλίας ποιήσαισάν οἱ θεοὶ προσθείησαν τὴν ὕψον ταύτην 3 ἐαυτοῦ τὴν 4 Κύριε	XXII. 2 ἐγένετο 4 εἰ πόλεμον 5 πρὸς βασιλεῖα Ἰσραὴλ 6 ὥστε εἶπαν ὅτι 7 τὸν Ἄρα οὐκ ἔτι 8 ἐπὶ τὸν Κύριον δι' αὐτοῦ Ἰεμλά passim 11 Χανανά 12 προσεφῆτεον 15 ὁ βασιλεὺς αὐτῶ πρὸς αὐτόν· εὐδοῶσθε καὶ δώσει 16 ἔτι δις 17 ἀναστρεφέτω 18 ὁ 19 τὸν Κύριον τοῦ 20 εἶπεν 22 Κύριος πρὸς αὐ- τόν		

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ.

ΚΕΦ. I.	ἐβασίλευσεν Ἰω- ράμ ἀδελφὸς αὐ- τοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ἔτει δευτέρῳ Ἰω- ράμ υἱοῦ Ἰωσα- φάτ βασιλέως Ἰούδα, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ υἱός. 18 ὅσα ἐπὶ βιβλίου.	26 αὐτοῦ 27 ὑπέστρεψαν.	11 συναξει 12 ἀγαθοὶ Ναεβα- νὰ οὐ 13 πάτερ 15 εἰς πρόσωπον δὴ 17 ζεύγους 18 ἀπὸ τῆς γῆς θυσίαν 19 Ἰασηθήσεται (Ἰσραὴλ)	3 (ἰδοὺ) 6 ἐποίησεν ἀκου- στήν 7 ἑαυτῶν τερ. 8 καὶ ἔκρυψαν 10 δεδεμένους 12 ἕμιον (καὶ) ἐξήλθον καὶ ἐξελεουσό- μεθα 13 ἀπὸ 16 καὶ δίμετρον κριθῶν σίκ- λου κατὰ τὸ ῥημα Κυρίου
2 ἐπερωτήσατε τῆ 3 ἀνίστηθι, καὶ πορεύθητι 4 (σου) (ἐκεῖ) 5 ἐπεστράφητε 6 ζήτησαι τῆ 8 ἐστὶν οὗτος 9 (ηγούμενον) καὶ ἦλθε 10 τοῦ 11 προσέθηκεν καὶ ἀνέβη 12 τοῦ εἰμι 13 προσέθηκεν πεντηκόνταρχον τρίτον ἀναβάς (πρὸς αὐτὸν) ἑαυτοῦ 14 καὶ τοὺς πεντή- κοντα αὐτῶν τῶν δούλων σου 16 ἀπ' ὧν ἐξαπέσ- τειλας ἐπερωτήσαι τῆ παρὰ τὸ μὴ εἶ- ναι Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ, τοῦ ἐκζητήσαι ἐν ῥήματι αὐ- τοῦ 17 (Ὁχοζίας) καὶ Ἰωράμ υἱὸς 'Αχαάβ ἐβασίλευ- σεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη δέκα δύο, ἐν ἔτει ὀκτωκαὶδεκάτῳ Ἰωσαφάτ βασι- λέως Ἰούδα, καὶ ἐποίησε τὸ πονη- ρὸν ἐνώπιον Κυ- ρίου, πλην οὐχ ὡς οἱ ἀδελφοὶ αὐ- τοῦ, οὐδ' ὡς ἡ μή- τηρ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστρεψε τὰς στήλας τοῦ Βααλ ἃς ἐποίησεν ὁ πα- τήρ αὐτοῦ, καὶ συνέτριψεν αὐτάς· πλην ἐν ταῖς ἁμαρ- τίας οἴκου Ἱερο- βοάμ, ὃς ἐξήμαρ- τε τὸν Ἰσραὴλ, ἐκολληθῆ, οὐκ ἀ- πέστη ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἐθυμώθη ὀργῆ Κύριος εἰς τὸν οἶ- κον Ἀχαάβ. Καὶ	II. 1 τὸν Ἰησιὸν ἐν συσσεισμῷ 2 Κύριος ἀπέστει- λέ καταλείψω 3 εἰς (οἱ υἱοὶ τῶν προ- φητῶν) ἀπάνωθεν 4 Ἐλισσαίε· 5 ἀπάνωθεν ἔγνωνκα 9 (με) πρὸ τοῦ 10 (σε) 14 Κύριος ἔνθεν καὶ ἔνθεν 15 ἴδαν συνάντησιν 16 οἱ υἱοὶ δυνάμε- ως πενήκον- τα ἀνδρες· 17 ὅτου 18 ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτούς ἕμιον 21 ταῦτα 23 φαλακρὲ 24 καὶ εἶπε· τέκνα παραβάσεως καὶ ἀργίας ἐξ δύο καὶ τεσσα- ράκοντα 25 ὑπέστρεψεν	IV. 1 ὁ (μου) αὐτῷ 2 πρὸς αὐτήν· 3 σου 4 πάντα 5 ἀπ' 7 ἀνέστη αὐτῆς ἑαυτῆς 9 ἔγνωνκα ἵπολοιπῶ 12 Γιεζεί passim Σουναμίτιν pas- sim 13 μου εἰμι ἐγὼ 14 (οὐκ ἐστίν) 15 Καὶ εἶπεν· κά- λεσον αὐτήν 16 ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ 21 ἔνεγκεν 24 ἑαυτῆς 26 ἀπάντησιν 27 τὸν 31 ἐπέθηκε ἀπάντησιν 32 κεκοιμημένον 33 αὐτῶν 34 ἑαυτοῦ bis 35 ἑαυτοῦ 36 αὐτῆν 37 ἐπέπεσεν 38 οἱ ἐψήμα 39 ἔλθων ἐψήματος 40 ἐνέχεαν ἐψήματος 41 ἐμβάλλετε 42 Βααλσαλίσά ἄρτους Βακελλέθ 44 Καὶ ἔδωκεν εἰς πρόσωπον αὐ- τῶν.	15 εἰς πρόσωπον δὴ 17 ζεύγους 18 ἀπὸ τῆς γῆς θυσίαν 19 Ἰασηθήσεται (Ἰσραὴλ) 20 ὧν παρ' 21 εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος καὶ εἶπεν· εἰ- ρήνη; 22 τοῦτο 23 Ναϊμάν· οἴκου ἐβιάσατο αὐ- τὸν, καὶ ἔδη- σε διτάλαν- τον 24 καὶ ἐπορεύθη- σαν 26 σύνανησίν σου; (καὶ) 27 τοῦ.	17 ἐπὶ ἐπὶ τῆς πόλης· καθὼς 18 καθὼς αὐτῆ 19 ὄψη 20 αὐτῶ.
	III. 4 ἐπέστρεψε 11 εἰς 12 σὺν κατέβησαν 13 πρὸς παρερχομένουσ δοῦναι 15 (ἴδε) λάβετέ 17 πιετε 19 τὴν καὶ πᾶσαν πό- λιν ἐκλεκτὴν ἐμφράξτε 21 ἐπάνω· 22 ὡσεὶ 25 ὕδατος σφενδονισαὶ	V. 1 τῆς τῆ 6 ἐκ 7 ὁ ἑαυτοῦ ἐκ 8 ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἑαυτοῦ 9 τῆς του 10 πρὸς αὐτὸν καθαρίσθητι 11 Κυρίου	VI. 1 οἱ 3 Ὁ δὲ καταβαλῶν καὶ εἶπεν· 6 ἀπέκνιζε σίδηρον 7 εἶπεν· αὐτοῦ 9 Συναί ἐκεῖ 10 καὶ διεστείλα- το αὐτῷ 13 Δωθαεὶμ ἦλθαν 18 Ἐλισσαίε τοῦτο τὸ ἔθνος 19 οὐχ αὐτῆ ἡ ὁδός· καὶ οὐχ αὐτῆ ἡ πόλις; ἀπίσω 20 εἶδαν 25 περὶ τέσσαρες κάβοι (πεντηκοντα) 27 ὥση τῆς bis 28 ἡ γυνὴ αὐτῆ 31 υἱοῦ Σαφάτ 32 μὴ 33 ὁ ὑπομενῶ.	VIII. 2 ἐπορεύθη 3 τῶν αὐτῆς ἑαυτῆς 4 ἐλάλησε μοί 6 ἐγκατέλειπεν 7 ἠρώσῃτε 8 ἀπάντησιν 9 ἀπάντησιν ὁ 10 πρὸς αὐτὸν αὐτῶ ζῶν 13 (ὦ κυρίε) 14 ὅ, 16 βασιλέως bis (καὶ) 19 αὐτῶ 20 τῆς ἑαυτοῦ 21 νυκτός 22 ὑποκάτωθεν 25 βασιλέως Ἰού- δα 26 ἦν 27 γαμβρὸς γὰρ οἴκου Ἀχαάβ ἔστι 28 Ῥαμῶθ (πρὸ) οἱ Σύροι Ῥαμῶθ βασιλεὺς Ἰού- δα. IX. 2 Ἰηοῦ passim τῶ 4 Ῥεμᾶθ 6 τὸν 8 τοῦ οἴκου
			VII. 2 πρὸς τὸν	

9 τοῦ bis	27 λυτρώνας	13 Ἰωὰς	20 ἐν	14 οἱ οὐ ἐπίστευ-
10 τοῦ	29 τῶν	16 Ἰσραὴλ	ἀργυρίου	σαν Κυρίῳ
11 εἶπον	αὶ	ἐπὶ τὸ τόξον	21 βιβλίου	Θεῷ
13 ἔλαβον	32 (παντὶ ὀρίῳ)	τὴν χεῖρα	22 φακείας passim	15 Καὶ ἀπέριψαν
(ἐκάθηντο)	33 Γαδδέι	17 ροίζησον' καὶ	23 βασιλέως	τοὺς ακριβασ-
εἶπον	τοῦ	ἐροίησε	25 Ἀριε	μοὺς αὐτοῦ,
14 Ῥαμῶθ	34 οὐκ ἰδοῦ.	22 βασιλεὺς Συ-	ἀνδρας	καὶ τὴν συν-
αὐτὸς		ρίας	βιβλίου	θήκην αὐτοῦ,
15 ὁ βασιλεὺς Ἰω-	XI.	23 οἰκτείρησεν	27 βασιλέως	ἣν ἔκοψεν συν-
ράμ	2 Ὁχοζίου	πρὸς	29 Βεθμααχί	πατράσιν αὐ-
διαπεφευγὸς ἔκ	3 ἐν οἴκῳ Κυρίου	25 ἀπέστρεψεν.	Ἰανῶχ	τῶν
τῆς πόλεως	κρυβόμενος		Γαλααδ	περικυκλωσάν-
16 Ἰηοῦ, καὶ ἐπο-	4 Ἰωαθαέ passim	XIV.	30 αὐτὸν	των αὐτοῦς
ρεύθη	Ῥασεῖμ	1 Ἀμασίας	(καὶ)	τοῦ
Ἀραμίμ	αὐτοῦς ἐν τῇ	2 τῇ μητρὶ	31 ἔστι	19 τοῦ
ἐκοιμήθη ἔκει.	διαθήκη Κυ-	Ἰωαδὲν	βιβλίου	20 ἐν
17 ἐν	ριού'.	5 τὸν βασιλέα	32 βασιλέως	22 ἡ
αὐτὸν παραγί-	8 τὰ	7 Γεμελά	36 βιβλίου.	24 καὶ
νεοθαί.	ἐγένοντο'	Ἰεκθοῆλ		Σεφφαροαίμ
18 ἀπάντησιν αὐ-	9 ἐπῆλθον	9 διήλθε	XVI.	passim
τῷ	12 τὸ	τὸν passim	3 Ἰεροβοὰμ υἱοῦ	κατάκισαν
πρὸς τὸ	15 καὶ	10 ἡ	Ναβὰτ βουσι-	25 ἐκεῖ
20 Ναμεσσί	(εἰ)	11 τῆς Ἰουδαίας	λέως	26 εἶπον
21 ἐξευξάν	16 εἰσῆλθαν	13 βασιλέα Ἰούδα	6 ἀπέστρεψε	Κύριος
ἀπάντησιν	18 Μαχάν	ἔλαβεν	Αἰλαμ passim	27 ἀπάρτατε
23 Ὁχοζεί	19 Ῥασεῖμ	υἱὸς Ἰωάχαζ	7 καὶ	28 ἤγαγον
25 ῥίψαι	ἐκάθισεν	διέκοψεν	8 τὸ bis	ὅπως
τοῦ		τῆς πόλεως τῶν	Ἀσσυρίων	29 αὐτοὶ
27 ἐν	XII.	γωνιῶν	9 Κυρήνην δὲ	ἐν αὐταῖς
πρὸς	1 Ἀβιά	15 ἰδοῦ	10 ἀπάντησιν	30 Συκχῶθ Βενι-
28 ἐνεβίβασαν	4 παρερχομένου	22 ἀπέστρεψεν	τῷ	θεῖ
μετὰ τῶν πα-	ἀνδρός, ψή-	23 βασιλέως bis	τὸ	Νεργέλ
τέρων αὐτοῦ	φῶ	Ἰσραὴλ	εἰς	31 Ναβααζέρ, καὶ
29 (υἱοῦ)	ψυχῶν	25 ὃς	11 οὕτως ἐποίησεν	τὴν Ναιβὰς
υἱοῦ Ἀχαάβ	5 αὐτοῖς	Γεθαχοβέρ	Οὐρίας ὁ ἱε-	οὶ
30 εἰς	κρατήσῃσι τοῦ	29 (τοῦ πατρὸς.)	ρευς, ἕως ἐρ-	35 θυμιάσετε
ἔστιβίσατο	7 ὁ βασιλεὺς Ἰω-	XV.	χεσθαι τὸν	36 προσκυνήσετε
32 τρεῖς.	αὐς	1 ἔτει	βασιλέα Ἀ-	καὶ αὐτῷ θυμιά-
	9 ἐν τῇ σανίδι	2 πενήντα καὶ	μασκοῦ.	σετε
X.	Ἀμμασβῆ	δύο	12 Καὶ ἦλθεν ὁ	37 Καὶ
2 αἱ	(Κυρίῳ)	3 ἀγαθὸν	βασιλεὺς ἀπὸ	ποιεῖν
4 σφόδρα	10 αὐτοῖ	5 τοῦ βασιλέως	Δαμασκοῦ	39 (ὄτι.)
αὐτοῖ	11 τῶν	6 ἐν	καὶ προσῆλθεν	
5 αὐτοὶ	12 καὶ τοῖς τεχνί-	8 ἔτει τοῦ Ἀζα-	ὁ βασιλεὺς	XVIII.
6 εἰς	ταις	ρίου βασιλέ-	ἐπὶ τὸ θυσι-	2 ἦν
8 πόλεως	13 ποιηθήσεται	ως	αστήριον	4 (πᾶσας)
9 ἐν πρώτῃ	16 (ὄτι) οὐκ	10 καὶ Κεβλαὰμ	13 ἔσπεισε	5 πᾶσιν
11 ἐν τῷ οἴκῳ Ἀ-	20 καταβαίνοντα	(κατέναντα τοῦ	14 (καὶ)	9 ὁ
χαάβ κατα-	Σαλά	λαοῦ)	15 τῆς γῆς	13 Σεναχηρείμ
λειφθέντας	21 Ἰωζαχάρ	Σελλοῦμ	αὐτὸ προσχεῖς'	16 Κυρίου
τῶ.	Ἀμεσίας pas-	11 ἔστι	17 (δέκα)	17 Ῥαβσαρεῖς
12 καὶ ἦλθε	sim	βιβλίου	18 τοῦ	18 Ἐλιακειμ pas-
13 οἱ		13 τοῦ Ὁχοζίου	20 μετὰ τῶν πατέ-	sim
14 συνελήβοντο	XIII.	βασιλέως	ρων αὐτοῦ.	ὁ
αὐτοὺς ζῶν-	1 βασιλέως	14 Θερσιλά	XVII.	Χαλκίου pas-
τας, καὶ	ἐπὶ Ἰσραὴλ	καὶ ἐβασίλευ-	1 τῷ	sim
15 ἀπάντησιν	2 αὐτῶν	σεν	βασιλεῖ	Σομνάς passim
(μετὰ σοῦ) καρ-	6 ἁμαρτίας	ἀντ' αὐτοῦ	3 Σαλαμανασάρ	19 τίς
δία σου	(υἱοῦ Ναβὰτ)	15 βιβλίου	4 Σωά	20 καὶ νῦν
22 Ἰηοῦ τοῖς ἐπὶ	ἐπορεύθησαν	16 Θαιψά	6 τὸν	21 τρυπήσει
τοῦ Μισθάαλ	(ὁ)	17 βασιλέως	8 ἄλλο	22 οὐ
ἐξαγάγετε	8 ἰδοῦ	(καὶ)	9 ἄλλο	23 τῷ
24 θυμιάματα	βιβλίου	δέκα ἔτη ἐν Σα-	25 Νῦν οὖν	26 πρὸς ἡμᾶς
χείρας	9 μετὰ τῶν πα-	μαρεία	27 πρὸς	28 τοῦ βασιλέως
25 ἀνήρ	τέρων αὐτοῦ	19 Φουλ passim	11 ἀπὸ	29 μου'
ἐξελέθτω	11 ἁμαρτίας Ἰερο-	σὺν αὐτῷ τοῦ	13 (αὐτοῦ) πρὸς	30 ἐξελοῦμενος
26 οἴκου	βοὰμ υἱοῦ Να-	ἐνισχύσαι τὸ	ἡμᾶς	ἡμᾶς
27 καὶ καθεῖλον	βὰτ	βασιλείον ἐν	14 αὐτῶν	
τὸν οἶκον τοῦ	αὐταῖς	τῆ χειρὶ		
Βάαλ	12 βιβλίου			

32 ἡ καὶ ἀμπελώ- νων, καὶ ἄρ- τους	24 τοὺς 25 Μὴ οὐκ ἤκου- σας; ἀπόμα- κρόθεν αὐτὴν ἐποίησα, εἰς ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχῆθην καὶ νῦν ἤγαγον	20 εἰσήνεγκε. XXI. 1 Ὁφισιβά 3 ἀπέστρεψε 4 τὸ 5 τὸ 6 θελητὴν 7 ὡς ἐποίησεν ἦν ἐκεῖ 8 τοῦ ποιεῖν αὐτοῖς, καὶ 12 ἐπὶ Ἱερουσα- λὴμ κακὰ ἐπὶ 13 τὸ ἀλάβαστρον 18 Ἀμμίων 19 Ἀμμίων Μασσαλαμειθ 23 Ἀμμίων 24 πᾶς Ἀμμίων 25 Ἀμμίων.	20 Ἱερουσαλὴμ. XXIII. 2 μετ' αὐτοῦ τοῖς 5 ἐν 8 Γαβαά τῶν 10 Οὐφέθ δαίγειν 11 ὅς 12 (καὶ) 15 καὶ 16 οἱ 17 εἰπαν ἐστὶν τοῦ 18 κινησάτω ἐρίστησαν 19 (εἰς) βασίλευς Ἱε- ρουσαλὴμ 21 βιβλίω 22 πασῶν ἡμερῶν 23 τοῦ 24 Θεραφεῖμ τῷ βιβλίω ᾧ 25 Μουσέως 28 τῶν 29 ἀπάντησιν 30 νεκρὸν οἱ παῖ- δες αὐτοῦ 31 τρεῖς μῆνας Λοβενά 33 Δεβλιὰ Αἰμάθ αὐτὸν 35 Νεχαῖώ 37 ἐνώπιον.	12 Ἰωακείν ἔτει ἰγδόμῳ 14 πᾶσαν πάντα 15 Ἰωακείν 17 Μεθθανίαν Σεδεκίαν 18 ἐτῶν ἀπὸ Λοβνά 19 ἐν ὀφθαλμοῖς. XXV. 1 ἐγένετο ἐνδεκάτη τοῦ μηνὸς 2 εἰς πόλιν περι- οχῆς 4 ἡ 6 τὸν Δεβλαθά 8 (καὶ) 9 πάντα ἐν πυρὶ 10 κύκλω κατέλυ- σαν πᾶσα ἡ εὐπορία οἱ ἀρχιμαγεῖρῳ 11 ὁ 12 Γηβεῖμ 13 τοῖς 15 τὰς ἀργυρᾶς, καὶ τὰ χρυ- σᾶς 17 πηχῶν τὰ αὐτὰ 19 ἐπὶ 20 ἀπήγαγεν Δεβλαθά 21 ἐν Δεβλαθά 23 Μασσηφά Ἰωανάν Μαχθθεὶ 24 αὐτοῖς Γοδολίας 25 ἐπάταξαν 26 καὶ 27 μετοικεσίας Ἰωακείν bis Εὐειλμαρωδᾶχ
XIX. 1 ἑαυτοῦ 2 Ἀμμὼς passim 6 φοβοῦ προσώπου ἐμέ 8 ἀπέστρεψε ἀπὸ 9 ἀπέστρεψε 10 τάδε ἐρεῖτε πρὸς Ἐζεκίαν βα- σιλέα Ἰουδα τῷ λέγειν ἐπ' 12 Ῥαφέθ Θαλασσάρ 13 Αἰνὰ, καὶ Ἀνά 15 Καὶ προσήξα- το Ἐζεκίας εἰς πρόσωπον Κυρίου 16 Συναχηρεῖμ passim 17 καὶ τὴν γῆν αὐ- τῶν 18 εἰ 21 πρὸς σέ 22 ἤρξεν 23 ἀνέβην (μου) εἰσῆλθον Μελὸν τέλους αὐτοῦ αὐτοῦ 24 ἐξήρημωσα	26 ἡ 27 καὶ τὴν εἰσοδὸν σου 29 τῷ bis 34 τοῦ σῶσαι αὐ- τὴν 35 (ἔως) 37 Νεσεράχ Ἀδρεμέλεχ διεσώθησαν. XX. 1 ὅτι 2 ἐπέστρεψεν 3 ᾧ δὴ ἐν ἐνώπιον 5 ἐν τὸν 7 Ἡσαΐας (καὶ ἐλήφθη) 8 Κύριος με τὸν 9 ἀναβαθμοὺς ἀναβαθμοῦς 10 ἀναβαθμοῦς ἀναβαθμοῦς 11 οἷς κατέβη ἐν ἀναβαθμοῖς Ἀχαζ 12 Μερωδαχ 13 καὶ ἠυρέθη 15 Ἐζεκίας 16 τὸν 17 ὁ 19 καὶ εἶπεν ἡ οὐκ, ἐὰν εἰ- ρήνη καὶ ἀ- λήθεια ἔσται	XXII. 1 Ἰεδιδά 2 ἡ 3 ἐβδόμῳ ἐξα- πέτευλεν Σαφφάν passim Ἑσσελίου τοῦ 4 εἰς οἶκον 9 εἰς οἶκον ἐπέστρεψε τῷ τῶν 11 τοῦ ἔρρηξε 13 ἡ 14 γυναικα Σελ- λὸυμ Θελκουέ 15 πρὸς αὐτοῦς 17 ὁ 19 Κυρίου 20 ἐγὼ	XXIV 6 Ἰωακείν 8 Ἰωακείν Νίσθα Ἑλλαναθάν 11 ὁ τὴν (τὴν)	

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Α΄.

ΚΕΦ. Ι.

5 Μαγαῖα, Μαδαὶ Θείρας 6 Ἀσχενεζ Θορράμ 8 Μεσραιάμ, Φουτ 10 τοῦ (11) Καὶ Μεσ- ραῖμ ἐγέννησε τοὺς Λωδιεῖμ, καὶ τοὺς Ἀναμείμ, καὶ τοὺς Λαβείν, καὶ τοὺς Νεφθα- λίμ, (12) καὶ τοὺς Πα- τροσωνιεῖμ, καὶ	τοὺς Χασλωνιεῖμ, ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκει- θεν Φυλιταιεῖμ, καὶ τοὺς Χαφο- ριεῖμ. (13) Καὶ Χαναάν ἐγέννησε τὸν Σι- δῶνα πρωτότοκον, καὶ τὸν Χετταῖον, (14) καὶ τὸν Ἰε- βουσαῖον, καὶ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὸν Γερχεσαῖον, (15) καὶ τὸν Εὐ- αῖον, καὶ τὸν Ἀ- ρουκαῖον, καὶ τὸν	Ἀσενναῖον, (16) καὶ τὸν Ἀ- ράιδιον, καὶ τὸν Σαμαραῖον, καὶ τὸν Ἀμαθί 17 καὶ Ἀρφαξῶδ, καὶ Λουδ, καὶ Ἀ- ρίμ. Καὶ υἱοὶ Ἀρίμ Ὦς, καὶ Οὐλ, καὶ Γαθέρ, καὶ Μοσόχ. (18) Καὶ Ἀρφα- ξῶδ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν, καὶ Καϊ- νάν ἐγέννησε τὸν Σαλά, καὶ Σαλά ἐ-	γέννησε τὸν Ἐβερ. (19) Καὶ τῷ Ἐ- βερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοὶ ὄνομα τῷ ἐνὶ, Φαλέκ, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ. Καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰεκτάν. (20) Καὶ Ἰεκτάν ἐγέννησε τὸν Ἐλ- μωδάδ, καὶ τὸν Σαλέφ, καὶ τὸν Ἀραμῶθ, (21) καὶ τὸν Κε-	δουράμ, καὶ τὸν Αἰξήν, καὶ τὸν Δεκλάμ, (22) καὶ τὸν Γε- μιάν, καὶ τὸν Ἀ- βιμεήλ, καὶ τὸν Σαβάν, (23) καὶ τὸν Οὐ- φεῖρ, καὶ τὸν Εὐί, καὶ τὸν Ἰωράμ πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεκτάν. (24) Υἱοὶ Σὴμ Αἰλάμ, καὶ Ἀσ- σοῦρ, 25 Φαλέκ, Ῥαγαῦ
---	--	--	---	---

26 Θάρα	48 'Απέθανε δὲ Σαμαί	31 'Ιεσει	7 Ναγέ, καὶ Ναφγ	15 'Αλά
27 'Αβράμ' αὐτὸς	'Ροωβῶθ	'Ιεσει	8 'Ελιεδά καὶ 'Ελιφάλετ	16 'Ισαελεὶλ, Ζαφαί
29 πρωτοτόκος καὶ Μαβσὺν	49 Βαλαεινῶν 'Αχοβῶρ	32 'Ιεδδαὲ 'Αχισαμμά	9 ἡ	17 Γαφέρ
30 καὶ Χοδδάδ	50 Βαλαεινῶν (υἱὸς 'Αχοβῶρ,)	33 ὁ Ζαζά'	10 ὁ	'Ιαλὼν
31 καὶ Κεδάμ' εἰσὶν οἱ υἱὸν	καὶ ὄνομα τῆ γυναικὶ αὐτοῦ Μεταβεθλ θυγάτηρ Ματράδ.	35 'Ιεθθεὶ	11 'Οζίας	Μαϊὼν Σεμμαί
32 Ζεμράν, καὶ 'Ιεκσάν καὶ Μαδάν, καὶ Μαδιδάν 'Ιεσβὸκ Σωυὲ	51 Καὶ ἀπέθανεν 'Αδάδ, καὶ ἦσαν Γωλά 'Ιεθῆθ	36 'Ιεθθεὶ	12 'Ιωνίθαν	'Ιεσαβὰ
'Ιεκσάν Σαβὰ, καὶ Δαιδίν. Καὶ υἱοὶ Δαιδίν' 'Ραγουήλ, καὶ Ναβδαήλ, καὶ 'Ασσυριεὶμ, καὶ Λατουσιεὶμ, καὶ 'Ασωμεὶν.	53 Μυσβάρ	37 'Οφλάδ bis	14 'Αμιὺς	18 'Ιδία
33 'Ελδαά	54 'Ηράμ	38 'Ιωβηδ	15 Σαλλοῖμ	19 'Ιουδαίας καὶ Δανά πατὴρ καὶ Σωμειὼν πατὴρ 'Ιωριάμ. Καὶ υἱοὶ Ναήμ πατρὸς Κεεϊλά, 'Ουγαριμ, καὶ 'Ιεστημωὴ Μαχαθά.
34 καὶ 'Ησαῦ, καὶ 'Ιακὼβ.	II.	39 'Ιωβηδ	16 'Ιεκομίας	20 Σεμειὼν 'Ρανίων
36 Γοθάμ καὶ Κεζέξ Θαμνὶ δὲ ἡ παλλακὴ 'Ελιφάξ ἔτεκεν αὐτῆ τὸν	1 Καὶ	40 Σαλλοῖμ	42 Χαλέμ	21 'Ανά, καὶ Θιλὼν
37 Ναχέθ Σομμέ Μοχέ	2 Νεφθαλεὶμ	41 Σαλλοῖμ	43 Θαφφού, καὶ 'Ροκόμ	22 Σεμειὼν 'Ρανίων
38 καὶ 'Ρισὼν	3 Χαναανίτιδος	44 'Ιερκαάν bis	44 'Ιερκαάν bis	23 'Ελιωναί
40 'Ιωλιὰν, καὶ Μανωχαθ, καὶ Γαοβήλ, καὶ Σωφάρ	6 Αἰμάν	45 Βηθσοῦρ	46 'Αρράν	24 'Ελιωναί 'Ωδοῖα,
41 Οὔτοι δὲ υἱοὶ 'Ανά καὶ 'Ελιβαμὰ θυγάτηρ 'Ανά. Κζὶ 'Αμιυὰ Βαλαῖν, καὶ 'Εσεβάν	9 'Ιραμὲλ	46 'Αρράν	καὶ 'Αρράν ἐγέννησε τὸν Γεζονέ	25 'Ελισαεὶβ Φαλαία
42 'Ασάρ Δαισιὼν 'Αρράν 'Αζόνκαν, καὶ 'Ιωακάν, καὶ Οὐκάμ δὲ Δαισιὼν 'Αρράν	10 τοῦ 'Ιωβηδ bis	47 'Ιαδαὶ 'Ρεγέμ	καὶ 'Ακούβ, καὶ 'Ιωαναμ, καὶ Δελαία, καὶ 'Ανανι.	26 Χεττους Βερία Σαφάτ
43 οἱ βασιλεύσαντες ἐν 'Εδὼμ, πρὸ τοῦ βασιλεύσαι βασιλέα τοῖς υἱοῖς 'Ισραὴλ	12 'Ιωβηδ bis	48 Σεβέρ	IV.	27 Καὶ τρεῖς
45 τῆς	13 Σαμαὰ	49 Σαζάφ	1 καὶ	28 καὶ Σαμαὰ
46 Γεθθάμ	14 'Ραδδαὶ	51 Βαιθλαμμῶν, πατὴρ Βεθλεέμ. 'Αρεὶ	2 'Ρεῖα	29 Βοασὸμ
47 Σαμαὶ	15 'Ασὸμ	52 'Εσει,	3 'Ρεῖα	30 Βαιθμαρχαβὼθ καὶ ἡμισυ Σωσιμ
	16 Σαροῦτας, 'Αβισσά	53 Οὐμασφὰς	4 'Εζέρ	31 Βαιθμαρχαβὼθ καὶ ἡμισυ Σωσιμ
	17 'Αμμοσά' bis	Καριαθαεὶρ	5 'Αχοῦρ	32 'Ρεμμών, καὶ Θοκκάν
	18 'Αξουβὰ	'Ηφιθεὶν καὶ 'Ησθμαθεὶν καὶ 'Ημασσαρεὶν οἱ 'Εσθθαωλαῖοι	6 ἡ Νοορά τὸν 'Οχαζάμ	33 αἰσάντων ἡ
	19 Φράθ	54 Βαιθλεέμ	7 'Αλαὰ, Σαρέθ	34 'Αμαλήχ
	20 'Εσρώμ	55 Γάβης, 'Αργαθειμ.	8 'Εγνὸνβ	35 'Ιωσίας
	21 'Εσρώμ τὴν ἐξήκοντα ἑπτῶν		9 'Εσθθαωλαῖοι	36 'Ιεσαβία
	22 Σεγούβ		10 'Εσθθαωλαῖοι	37 Σαφαία
	23 Γεσοῦρ		11 'Εσθθαωλαῖοι	38 'Εδνὰ
	24 'Ασδὼδ		12 καὶ 'Ασθαθὼν Βαθρεφά, Φεσση καὶ τὸν Θανά	39 'Εδνὰ
	25 'Ιερεμὲλ πρωτότοκος Βαανὰ, καὶ 'Αράν, καὶ 'Ασὸμ		13 'Ασθαθὼν Βαθρεφά, Φεσση καὶ τὸν Θανά	40 'Εδνὰ
	26 'Ιερεμὲλ		14 Γοφφὰ	41 'Εδνὰ
	27 'Ιερεμὲλ		15 'Ηρὶ 'Αλά, καὶ Ναάμ	42 'Εδνὰ
	28 Οὐνομά			43 'Εδνὰ
	29 'Αβιγαία			44 'Εδνὰ
	30 Μωλήθ			45 'Εδνὰ
	31 'Αφφείμ			46 'Εδνὰ
				47 'Εδνὰ

6 Βεραά	38 'Ισσαάρ	VII.	ταύταις	Γοθολια.
Θαγλαθ Φαλ- νασάρ	41 'Αζαρίου 'Αδαία	1 οὔτοι υἱοὶ Σαμράμ	οἱ	27 'Ηλιά
7 οἱ	42 Οὐρί	2 και	30 'Ιεσονά	υἱοὶ
πατριῶ	'Σαμμά	'Ιεμον	Βαριά, και	28 αὐτῶν ἄρχη- γοὶ
8 Βαλέ	43 Γηρσών	'Ιεβασάμ	Σαραί ἢ	29 τῆ
'Οζούζ	44 ἄδελφοῦ	κατ' οἶκον	31 Βαριά	Μααχά
Βεελμαών	'Αιθαν υἱὸς Κει- σαν	3 και 'Οβδία	32 'Ιαφαλήτ	30 αὐτῆ
10 ἐποίησαντο ἕως	'Αβδί	4 μετ'	Σωμῆρ	'Ισούρ
11 Σελχά.	45 υἱοῦ Μαεσσία, υἱοῦ Χελκί- ου	5 οἱ	33 'Ιαφαλήτ bis	και Νῆρ, και
12 ὁ	46 'Αμασαί, υἱοῦ Βαανι, υἱοῦ Σεμμῆρ	6 Βοχόρ, και 'Ια- δίηλ	Φεσχι	Ναδ'ιβ
13 και	47 'Ομοσυ	7 'Ασεβών	34 Σωμῆρ, 'Αχι	31 ἀδελφοὶ
Σοβαθέ	49 οἱ	8 Βοχόρ Ζαμ- ριας	Ούρασαγ, και	32 Μακαλῶθ
'Ιωβηδ	51 Βωκαι	'Ελιωναι	'Οβά	Σαμεά
14 'Αδαί	52 Μεραῶθ	'Εριμῶθ	35 υἱὸς	33 'Ιεβαάλ
'Αχιβούζ	54 τοῦ	'Αβιού	Σωφάρ	34 Μεφριβαάλ bis
17 'Ιωθάν	57 Νηλῶν	'Ελμεθέμ	36 Σωφά	35 Μαλῶθ, και Θα- ρεέ, και Χαάζ
18 Γαδδί	58 'Ιεθέρ	Βοχόρ	Σουά Βαρι, και	36 Χααζ
ἐντείνοντες	59 και τὴν Βαιθῆρ και τὰ πε- ρισπόρια αὐ- τῆς	10 'Αδιήλ	'Ιεμρά	37 Βασαρ
τέσσαρες και	60 ἀπὸ τῆς	'Ιεῶς	37 Βασ	'Ωδ
τεσσαράκον- τα	54 τοῦ	'Αμειδ	Σαμμά	Σαμμί
19 'Αγαραίον	57 Νηλῶν	Χανανάν	'Ιεθέρ	38 και.
20 οἱ	58 'Ιεθέρ	Νηθάν		VIII.
22 τῆς	60 ἀπὸ τῆς	Θαρθεις	1 τὸν	1 τὸν
23 ἐν γῆ	Γαβεέ	11 'Αδιῆρ	και	και
24 'Ιεσεί	Γαλημέθ	τοῦ	2 και	2 και
και 'Ιεζριήλ	και τὴν Λαβεέ και τὰ πε- ρισπόρια αὐ- τῆς	12 Σαφείμ, και 'Α- φείμ	3 'Αρέδ	3 'Αρέδ
26 Φαλώς	και τὴν Ἀγχῶς και τὰ πε- ρισπόρια αὐ- τῆς	13 και Γωννί Σαάρ Βαλλά	4 'Αβισονέ	4 'Αβισονέ
Χαλά,	62 Γηρσών	14 τὸν	Μααμάν	Μααμάν
VI.	60 'Ηλῶν	15 'Αφφείμ και	5 Σωφάν, και 'Α- χράιμ, και	5 Σωφάν, και 'Α- χράιμ, και
2 'Αμράμ	70 'Ενήρ	Σαλπαῶθ και	'Ιωίμ	'Ιωίμ
3 'Αμρίμ	'Ιβλάμ	Σαλπαῶθ	6 'Ὠδ	6 'Ὠδ
5 Βωκαι bis	πατριῶς	16 ἢ	Μαναχαθί	Μαναχαθί
7 Ζαράιαν, Ζα- ραίας	71 Γηρσών	υἱὸς	7 'Ιαχιχιάδ	7 'Ιαχιχιάδ
Μαραῶθ	Γαυλῶν περι- πόρια	Σορός	8 Σααρημ	8 Σααρημ
7 Μαραῶθ	60 'Ηλῶν	18 Σουδ	'Ὠσιμ Βααρά	'Ὠσιμ Βααρά
'Αμαρίαν	70 'Ενήρ	19 'Αειν	9 'Ιωβάθ	9 'Ιωβάθ
'Αμαρίας	'Ιβλάμ	Λακειά	Μωσά	Μωσά
11 'Αμαρίας, και	πατριῶς	'Ανιάμ	Μελχάμ	Μελχάμ
'Αμαρίας	71 Γηρσών	20 Σωθαλά	10 'Ιεουσ	10 'Ιεουσ
12 Σελλούμ	Γαυλῶν περι- πόρια	Νομεέ	Σεβιά	Σεβιά
13 Σελλούμ	'Ραμῶθ	21 Ζαβεδ	11 'Ὠσιμ	11 'Ὠσιμ
14 Σαράιαν	περισπόρια	'Εζέρ	'Αβιτώθ	'Αβιτώθ
'Ιωσεδέκ	72 Γαδέρ	υἱὸς αὐτοῦ	12 'Ὠνω	12 'Ὠνω
15 'Ιωσεδέκ	'Αμῶς	22 οἱ	13 Βαριγά	13 Βαριγά
'Ισραήλ	73 'Ανάμ	23 Βαριά	14 οἱ ἀδελφοὶ	14 οἱ ἀδελφοὶ
χερσίν	74 Μασάλ	24 Σααρά	'Ιαριμουθ	'Ιαριμουθ
16 Γηρσών	75 'Ιακάκ	25 και 'Ρασέφ	15 'Αζαβαδία, και	15 'Αζαβαδία, και
17 Γηρσών	76 Χαμῶν	Θαλέ	'Αρωδ, και	'Αρωδ, και
18 'Αμράμ	77 τὴν 'Ιεκομάν και τὰ περι- πόρια αὐτῆς, και τὴν Κάδης και τὰ περι- πόρια αὐτῆς,	26 Γαλασαδά Καθαάν	'Ὠδέρ.	'Ὠδέρ.
20 Γηρσών	78 'Εν τῷ	αὐτοῦ 'Ελισαμά υἱὸς αὐτοῦ	16 'Εσφάχ, και	16 'Εσφάχ, και
Ζαμμά	79 Καμπδῶθ	27 Νουμ υἱὸς αὐ- τοῦ, 'Ιησουέ υἱὸς αὐτοῦ	και 'Ιεζιά, υἱοὶ	και 'Ιεζιά, υἱοὶ
21 'Ιωαχ	Φαθ	Νααράν	Βαργιά	Βαργιά
24 'Οζίας	80 και	29 Βαιθσίν	18 'Ιεζλία	18 'Ιεζλία
25 'Αμασί	'Ραμῶθ.	Θαανάχ	19 Ζεχρί	19 Ζεχρί
26 Κνάθ		και Βαλαῶθ και	20 Σαλει	20 Σαλει
29 'Αζά		αἱ κῶμαι αὐ- τῆς	21 και Βεριγά	21 και Βεριγά
30 Σαμά			Σαμαί	Σαμαί
'Ασαία			23 Ζοχρί	23 Ζοχρί
32 οἴκου			24 'Αναθωθιά	24 'Αναθωθιά
33 οἱ			25 'Αθειν, και 'Ιε- φadia	25 'Αθειν, και 'Ιε- φadia
34 'Ιερεάμ			26 Σαρισαρία, και	26 Σαρισαρία, και
Θουéné			Σααρά και	Σααρά και
35 'Αμάς				
36 Σαφανίου				
				IX.
				4 Γωθί υἱὸς Αμι- ουδ
				5 ἀπὸ τοῦ
				'Ασά ὁ
				7 Σαλώ
				'Ασανουά
				8 'Ιεβναά
				'Ιεροάμ
				'Ηλά
				υἱὸς
				Μοχορέ και Μα- σαλλάμ
				'Ιεβανααί
				10 'Ιωαρείθ
				11 'Αζαρίας υἱὸς
				Χελκίου
				12 Σαδίας
				Μελκίου
				Μασαί
				'Ιεζρίου
				Μοσολλαμουθ
				13 οἱ ἐνεηήκοντα
				14 'Ασαβίου
				υἱοῦ
				15 Γωλήλ
				16 'Οβδία
				Σαμίον
				Γωλήλ
				'Ιδουθάν, και
				Βαραχίας
				'Ασά
				Νετωφαθί
				17 και
				Σαλλώμ
				και 'Ακούθ και
				Τελμάν και
				Αιμάν
				19 Σελλούμ
				Χωρή

21 Μοσολλάμ
 22 ταῖς πόλαις
 26 παρεμβαλοῦσιν
 29 αὐτὰ bis
 29 τὰ
 31 Μιτταθίας
 36 ὁ
 Ἰσειρ
 37 ἀδελφοί
 38 Σαμά
 39 Βάαλ
 40 Μεχριβάαλ bis
 41 Μαλώχ, καὶ Θα-
 ρά
 42 Χααζ
 Ἀζμωθ
 Μασά
 43 Μασά
 Βανά
 Ἐλεασά.
 X.
 3 τοῖς
 4 αὐτοῦ
 ἔπεσαν
 5 γε
 καὶ ἀπέθανε
 8 σκυλεύσαι
 11 πάντα
 ἐν
 12 τὰ σώματα
 Γαβεί
 Γαβείσ*
 13 Κυρίω
 14 ἐξεζήτησε τὸν
 Κύριον Σαούλ·
 καθότι οὐκ ἠρώ-
 τησεν ἐν Κυ-
 ρίῳ.
 XI.
 2 ὁ Θεὸς σου
 4 Ἰσραὴλ ἐπὶ
 5 εἶπαν δὲ οἱ κα-
 τοικοῦντες Ἰε-
 βούς
 8 Καὶ ἐπολέμησε,
 καὶ ἔλαβε τὴν
 πόλιν
 11 Ἰεβαάμ
 Ἀχαμανὶ πρω-
 τότοκος
 13 Φασοδομίν
 15 οἱ
 ἢ
 παρεμβεβλήκει
 16 ὑπόστημα
 τῆ
 19 αὐτό
 20 Δωδωαί
 Ἀβεσσαί ὁ
 πατριῶν*
 ἔξακοσίους
 21 αὐτὸς
 23 τῆ
 26 οἱ
 Δωδωαί
 27 Σαμωθ
 Θαοὶ
 Φαλλωνί
 28 Ἰραί

29 καὶ
 Ἀσωθὶ
 Ἄχωρ
 30 Μοορραί
 Ἐλάδ υἱὸς Βα-
 ανὰ
 31 Ἡθού
 ῤηβαί
 32 Σαραβεσθει
 33 Ἀζμωθ ὁ Βαρ-
 σαμί
 34 Υἱοὶ Ἀσάμ* ὁ
 Γωῦνι
 Σαγή
 35 Ἀχιάμ
 Σαχάρ
 Ἐλφαίλ υἱὸς
 Ὠραφέρ
 36 Μεχροναθί
 37 Ἀσαραί
 Καρμηδί
 Νοορά
 Ἀζβί
 38 ἀδελφὸς
 Μαβαρ υἱὸς Ἀ-
 ταραί
 39 Σελλήκ
 Νααραί
 Ἰωάβ υἱὸς
 40 Ἰρίς ὁ Ἰεθερί
 41 Ἰεθερί
 Ὀλί
 42 Σεχά
 Ουρίας ζεθθί,
 Ζαβατ υἱὸς
 43 Μαχά
 44 Σαμμά
 46 Ἰελιήλ ὁ Μαω-
 εῖν
 47 Ἀλιήλ, καὶ Ἰω-
 βηδ, καὶ Ἐσ-
 σιηλ.
 XII.
 3 Ἰωρὰς υἱὸς Σα-
 μαά
 Ἀζιήλ, καὶ Φαλ-
 λητ
 Βαραχία
 4 καὶ
 Γαδρωθθί
 5 Ἐλιωζι, καὶ Ἰα-
 ριμουθ
 Ἀρουφί
 6 Ἰεσαί, καὶ Ἐ-
 ληλ
 Ἰωσααρ
 Ἰεσσαάμ,
 7 Ἰωηλά
 νιοὶ
 8 ἐπὶ
 9 Ἀζέρ
 10 Μασμάν
 11 Ἐθθεὶ
 Ἐλιήλ
 12 Ἰωαν
 15 Ἐλεζαβαδ
 ἔνατος
 13 Μαχαβοναί

17 αὐτοῖς
 εἰ ἔμοι
 ἡμῶν καὶ ἐλέγ-
 ξαι
 18 ἐνεδυνάμωσε
 τὸν
 καὶ ὁ λαὸς σου
 20 αὐτὸν
 Ἰεδιήλ
 Ἰωζαβέδ
 Ἐλιουδ, καὶ Γα-
 λαθί
 21 οὗτοι ἐπὶ
 23 ἐπιστρέψαι
 26 Καὶ
 27 Ἰωδαέ
 τῶν
 28 εἴκοσι καὶ δύο
 29 ἐκ
 φυλῆν
 32 εἰς τὰς ἀρχὰς
 αὐτῶν,
 35 εἴκοσι καὶ ὅκτω
 39 αὐτοῖς.
 XIII.
 2 τῆ
 3 ἐξεζήτησαν
 8 καὶ
 9 Χειδῶν
 12 πρὸς ἑμαυτὸν
 τὴν κισωτὸν
 τοῦ Θεοῦ;
 13 τὴν
 14 τὸν.
 XIV.
 1 τοίχων
 4 Σαμμασὺν καὶ
 5 Ἰεβαάρ καὶ Ἐ-
 λισαὺ καὶ Ἐ-
 λιφαλέτ
 6 Ναφαγ
 7 Βαλλιαδά
 Ἐλιφαλέτ
 8 ἐξήλθε Δαυίδ,
 ὡς ἤκουσεν
 9 συνέπεσαν
 12 αὐτοὺς
 15 τῶν
 ἐξελεύσθη
 17 τό.
 XV.
 1 τῆς κισωτοῦ
 3 συνέγαγε
 εἰς
 ἄνεγκεῖν
 4 καὶ
 6 καὶ
 7 Γηρσῶν*
 καὶ
 8 Ἐλισαφάν* Σε-
 μεία
 12 Κυρίου
 13 ἐζητήσαμεν
 14 τοῦ Κυρίου
 15 ἐφ' ἑαυτοῦς
 16 φδῶν
 καὶ

18 Ἀνανί
 Ἐλιφαλά, καὶ
 Μακενία
 20 καὶ Ἀνανί
 καὶ bis
 ἀλημωθ
 21 Ἐλιφαλαίας
 23 Ἥλκανά
 24 Σωβενία
 25 Κυρίου
 27 Χενενίας
 29 τῆς.
 XVI.
 4 τὸν
 5 δευτέρως ὦν
 ὁ
 Ἰαθιήλ
 ἐν
 καὶ
 12 Μνημονεύσατε
 15 Μνημονεύων
 21 ὕπερ
 23 τὸ
 26 οὐρανὸν
 29 ὀνόματος
 τῷ
 31 Ἐβασίλειουσιν
 32 Βοήσει
 37 κατέλιπεν
 38 Ὠσηέ
 40 υἱοὺς
 42 καὶ οἱ.
 XVII.
 2 ὁ
 3 λέγων*
 4 παῖδά
 5 καταλύματι.
 6 (ἐνὶ τῶν κριτῶν
 Ἰσραὴλ),
 9 ἀπ'
 11 αἱ
 21 ἑαυτῷ λαὸν
 οὐ
 24 ὁ
 25 Κύριε
 26 ὁ
 27 ἤρξω.
 XVIII.
 2 Μωαβίται
 4 αὐτῷ
 6 ἔσωζε
 τὸν
 8 Ματεβέθ
 9 Θουὺ
 10 Θουὺ
 17 Φαλλεθθί.
 XIX.
 3 οἱ
 ἐρευνήσωσιν
 6 αὐτοῖς
 ἐκ Σουβάλ
 7 τοῦ
 10 παρετάξατο
 15 ἀπὸ προσώπου
 Ἰωάβ, καὶ ἄ-

πὸ προσώπου
 Ἀβεσσα
 15 εἰσῆλθον
 16 Σωφάχ
 17 πρὸς
 18 Σωφάχ τον.
 XX.
 1 ἦλθαν, καὶ πε-
 ρικάθισαν
 ῤαββάζ ras-
 sim
 ἐκάθητο
 3 ἐξήνεγκε
 πάσαις ταῖς πο-
 λεσιν υἱῶν
 4 Σοβοβοχαὶ ὁ Οὐ-
 σαθι τὸν Σεφ-
 φί
 5 Δεσμί
 τὸ
 τοῦ,
 7 (υἱὸς)
 8 ἔπεσαν
 XXI.
 3 ὁ
 (λαῶ)
 4 ἐκραταιώθη
 τῷ
 (ὀρίῳ)
 5 Ἰούδας
 6 προσώχθισεν ὁ
 8 ἐφάινη
 9 Δαυίδ
 10 καὶ
 12 με
 13 (ταῦτα)
 14 ἔπεσαν
 15 ἐξωλέθρευσεν
 16 ἀναμέσεν
 18 τῷ Γαδ εἶπε
 τῷ
 20 υἱοὶ
 κρυβόμενοι
 23 αὐτοῦ ἰδοὺ
 (καὶ τὰς ἡμα-
 ξας)
 ἔδωκα
 24 (εἰς)
 25 περὶ τοῦ τόπου
 26 Δαυὶδ ἐκεῖ
 27 καθῆκε
 28 εἰσηκουσεν
 29 τῆ
 Γαβαωνί.
 XXII.
 5 γῆν
 6 ὀνόματι Κυρίου
 Θεοῦ
 8 ἐπ' ἐμέ
 τῆς γῆς
 10 ἔσομαι
 13 εὐδοκώσῃ
 16 ἐν
 καὶ ἐν
 18 χειρὶ μου
 τοῦ
 19 Κυρίῳ.

XXIII.	Μοοζάλ	23 'Ανανίας	17 Κατ'	26 'Εξραι
2 πάντα τοὺς	20 'Αμράμ' Σου-	24 'Ιεσβακατάν	τὸ 'Ασαφείν	27 'Ραμαθαῖος
4 τοῦτον ἔργο-	βαήλ, 'Ιαδαία	25 'Ανανι	δύο	28 Γεδώρ
διώκται	'Αραδεία	27 'Ελιάθ	18 'Ιάς	29 'Αδαί
5 τοῖς	21 'Ιεσίας	28 και	δυσμᾶς bis	30 Ούβιας
ἐποίησαν	22 'Ινάθ	29 'Ιεθρι,	22 Καί	32 και γραμμα-
6 Γηρσών	23 Καί	Γεδδελθι	ὁ ἀδελφός αὐτοῦ	τεὺς αὐτός
7 Γηρσών (τῷ)	'Ιεδοῦ' 'Αμαρίας	30 τρίτος και εἰ-	23 'Αμραμί, και	'Ιεριήλ
Λεαδάν (τῷ)	'Ιεκεμία	κοστός	'Ισσαρι	'Αχαμανι
8 Λεαδάν' ὁ	24 Υἱοί	31 τέταρτος και	24 ἠγούμενος	33 Καί
Ζαιθόμ	25 'Αδελφοῖς	εἰκοστός	25 τῷ	34 μετ' αὐτὸν
9 και	Υἱοί	οἱ.	αὐτοῦ	
και 'Αζιήλ και	26 υἱοί Βοννι		'Ωσαίας	XXVIII.
'Αράν	27 υἱοί		27 τῶν πολέμων	2 ὁ βασιλεὺς
τῶν	'Ωβδι	XXVI.	29 'Ικαρι Χωχε-	3 ἀματα
τῷ Λεαδάν	31 ἀρχόντων	1 διαίρεσεις	νίας	4 τοῦ
10 Βαριά	πατρίαὶ 'Αρῶς.	πυλῶν υἱός Κο-	αὐτοῦ	τῷ
11 Βαριά		ρέ	30 τῷ Κυρίῳ	5 δέδωκέ
12 'Αμράμ και	XXV.	Μοσαλλάμ	31 'Ιωρίας	8 φυλάσσεσθε
και	2 και	νιός Κωρηέ	Γαζήρ	ὑμῶν
13 'Αμράμ	'Ιεσιήλ	2 Ναθανά	32 χίλιοι	9 μου
17 'Ρααβιά bis	ἐχόμενα	3 'Ιενοηλωλάμ	πάντα λόγον	ἐξετάζει
26 πάντα τὰ	3 'Ιεεία, και Σε-	'Ιωνάν	τοῦ Θεοῦ,	11 Ζακχῶ
27 (τῶν Λευιτῶν)	μεί	4 'Ιωαά		18 τὸν
28 χεῖρα	4 Βοκκίας	5 Φολλαθι	XXVII.	20 οὐδ' οὐ μή σε
31 νεομηνίας.	'Ιερμουθ	7 Γοθνι	1 λαφ	21 τοῦ Θεοῦ.
	'Ανανι	'Ιωβηθ	εἰς πάντα	
XXIV.	Σεβακαιταν	ἰσχυί	2 'Ιοβοάμ	XXIX.
1 τοῖς υἱοῖς	'Ιεθβρι	Σαμαχίας, και	και	1 ἡ οικοδομῆ
διαίρεσεις' υἱοί	5 δεκατέσσαρας	'Ιεβακῶβ	4 'Λωθι	2 Σοόμ
'Αρών	6 Κυρίου	8 και οἱ ἀδελφοί	5 τέσσαρες και	(και)
4 και	7 τῶν ἀδελφῶν	αὐτῶν, και	εἰκοσι	6 τῶν
6 Σαμμείας	9 ὀλόκληρος	υἱοί αὐτῶν	6 αὐτῶν 'Αμραζάθ	οἰκονόμοι
τοῦ ἱερέως	καὶ υἱοί αὐ-	9 και	7 ὁ	8 Γηρσών
νιῶ	του	δεκαοκτῶ, και	τέσσαρες και	9 ἠυφράνθη bis
7 ὀλόκληρος	δῶδεκα'	10 ἀπὸ	εἰκοσι	12 ἔλεος.
'Ιαρείβ	10 δῶδεκα' passim	αὐτῷ	9 Εἰρά υἱός	15 τῆς
8 Χαρήμ	11 'Ιεσδρι	11 Γαβελίας	20 ὁ τοῦ	20 ὑμῶν
10 'Ακκως	12 Ναθανίας	δεκατρεῖς	21 Ζαβδίου	τὸν Κύριον
12 'Ελιασειβ	13 Κοκκίας	12 ἡ διαίρεσις	'Ασιήλ	τῷ
'Ελιακειμ	14 'Ιεραηλά	14 και	22 'Εξριήλ	23 ἠυδοκῆση
15 'Ιεζειρ	15 'Ισίας	υἱῷ	'Ιωράμ	24 τοῦ βασιλέως
17 'Ιαχειν	18 'Εξριήλ	'Ιωίας	23 κύριος εἶπε	Δαυιδ
Γαμουήλ	21 Ματθίας	15 'Ασαφείν	24 τὸν	25 ἐναντίον
18 Δαλαία		16 Τῷ Σεφειμ,	26 'Επὶ δέ	28 γήρει.
		τοῦ		

ΠΑΡΑΛΙΠΟΜΕΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

ΚΕΦ. Ι.	II.	18 τοὺς.	τομένη τῆς πέ-	λωμών
3 μετ' αὐτοῦ	3 τοῦ πατρός μου		ρυγος τοῦ Χεροῦβ	12 ἐπάνω
4 Δαυιδ	Δαυιδ	III.	τοῦ ἐτέρου	14 τῶν
5 ὅλη	4 νεομηνίας	4 'Αμορία χου-	14 ἐξ.	V.
6 ἀνηνεγκεν	Κυρίου τοῦ	σίῳ καθαρῷ		2 τῶν
ἐκεῖ Σαλωμών	6 αὐτοῦ τὴν δό-	ἔσωθεν	IV.	3 ἀνήρ
ἀνηνεγκεν	ξαν'	8 εὖρος	1 τὸ	5 ἀνηνεγκαν τὴν
7 ὁ	7 τοῦ	κατεχρῦσωσεν	πήκεων δέκα	κιβωτῶν, και
12 και δόξαν, και	ὄν	9 (ἐν)	2 πήκεων δέκα	6 οὐδὲ
χρήματα	10 πυροῦ κόρων	11 Χεροῦβ	πήκεων τριά-	11 τῷ βασιλεῖ Σα-
(σὺ)	κάδων	(12) Καί ἡ πέ-	κοντα	λωμών
13 ἀπὸ	11 εἰς	ρυξ τοῦ Χεροῦβ	3 ὑποκίτωθεν	12 αὐτῶν
15 τὸ χρυσίον και	12 εαυτοῦ	τοῦ ἐνὸς πήχεων	περιέχουσαι	κατὰ ἀνατολάς
τὸ ἀργύριον	13 ἀπέσταλκέ	ἐντε, ἀπτομένη	4 βλέποντες ter.	και
16 τῶν	τὸν	τοῦ τοίχου τοῦ	5 χωρόσα	13 τὴν
17 ἀνέβαινον	13 ἀπέσταλκέ	οἴκου, και ἡ πέ-	6 ἐπέθηκε	14 (δόξης Κυρίου)
ἑκατὸν και πεν-	παιδιά	ρυξ ἡ ἔτερα πή-	9 τὰς	ἡ.
τήκοντα.	14 τοῦ	χων ἐντε, ἀπ-	11 τῷ βασιλεῖ Σα-	
	15 ὄν			

VI.
 1 κατοικήσαι
 2 κατοικήσαι
 6 ἐν
 (τοῦ εἶναι)
 ὥστε
 τοῦ
 8 τὸν
 10 αὐτοῦ
 12 ἐαυτοῦ
 13 αὐτοῦ
 15 τῷ
 18 ὁ
 20 ὁ παῖς σου προσ-
 εύχεται
 25 τοῦ
 27 σου,
 30 μονώτατος
 31 τὰς
 προσώπου πά-
 σης
 33 ἐπικέκληται τὸ
 ὄνομα σου
 35 τῆς δειξέωσ αὐ-
 τῶν καὶ τῆς
 προσευχῆς
 αὐτῶν
 37 ἐπιστρέψουσι
 ἠδικήσαμεν, ἠ-
 νομήσαμεν
 38 αὐτῶν
 39 ἀμαρτόντ.
 41 Οἱ.
 VII.
 3 ἔπασαν
 5 καὶ
 6 ἐαυτῶν
 9 ἑπτὰ ἡμέρας
 ἐποίησεν
 10 εἰκάδι
 14 τὸ ὄνομά μου
 ἐπικέκληται
 17 φυλάξῃς
 18 ἀνὴρ ἠγούμενος
 20 ἠγιακά
 ἀπὸ
 21 πρὸς.
 VIII.
 1 ἐαυτοῦ
 3 Αἰμάθ Σωβὰ
 4 Θεδμόρ
 6 Βαλαὰς
 Πάσας
 9 αὐτοὶ
 10 τῷ βασιλεῖ
 11 Σαλωμών ἀνή-
 γαγεν
 12 Κυρίου
 13 καὶ
 14 κατὰ
 ἐντολή.
 IX.
 1 καὶ χουσίον εἰς
 πληθος
 6 καὶ
 7 σου,
 8 ἠυλογημένος

8 θρόνον
 τὸν
 κρίσιν
 12 ἐαυτῆς
 16 τοῦ
 20 κατακλημένα,
 καὶ
 21 Σαλωμών
 24 καὶ
 25 μυριάδες
 ἰππων
 26 τῆς
 ὀριου
 30 ὁ βασιλεὺς.
 X.
 3 Ἰσραὴλ
 βασιλέα
 9 τῷ λαῷ τούτῳ
 λόγον
 16 ἡμῖν
 ἀπότρεχε
 17 ἐφ' ἐαυτῶν τὸν
 18 ὁ βασιλεὺς Ῥο-
 βοὰμ
 Ἀδωραῖμ.
 XI.
 3 πρὸς
 Ἰούδα
 4 ἀναβήσετε, οὐ-
 δὲ πολεμή-
 σετε
 ἀποστράφητε
 ὑποκούσαν
 6 τὴν bis
 7 τὴν
 9 Ἀδωραῖμ
 14 τοῦ
 τῷ
 16 ἐαυτῶν
 τὸν
 τῷ
 18 Ἀβιαῖα
 19 Σαμαριαν
 22 Ῥοβοὰμ τὸν.
 XII.
 2 πέμπτῳ ἔτει
 Σουσακέιμ ras-
 sim
 3 Τρωγλοδύται
 7 ἐπὶ
 12 ἡ
 τῷ
 καὶ ἄρεστοὶ ἐν
 πᾶσιν
 14 ἐαυτοῦ
 15 οἱ
 αἱ
 ἐπολέμει
 πρὸς
 16 καὶ ἐτάφη
 ἐαυτοῦ.
 XIII.
 3 τὸν πόλεμον
 δυνατῶν, πολε-
 μιῶν
 5 δέδωκεν

6 ἐαυτοῦ
 7 ἀντέστη
 υἱὸν
 8 λέγετα ἡμεῖς
 9 γῆς; πᾶς
 10 ἐαυτῶν
 11 ὀλοκαυτώματα
 12 Καὶ
 εὐδοθήσεται
 14 ὁ πόλεμος αὐ-
 τοῖς
 17 ἔπασαν
 18 ἐαυτῶν
 21 θυγατέρας δε-
 καῆξ.
 XIV.
 1 ἔτη δέκα
 2 ἐαυτοῦ
 4 ἐαυτῶν
 5 τῶν
 6 αὐτῷ Κύριος
 7 ἐν ᾧ
 κυριεύομεν
 τῷ Ἰσραὴλ δύνα-
 μις
 12 οἱ
 13 ἐνώπιον
 15 Ἀμαζονεῖς.
 XV.
 3 ὑποδεικνύοντος
 8 Ἀζαρίου
 10 ἔτει
 11 ἔθυσαν
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
 ρα
 ἑπτὰ χιλιάδας
 12 διήλθον
 13 καὶ
 14 τῷ
 15 ἠυφράνθησαν
 αὐτῶν
 αὐτοῖς Κύριος
 17 ἔξηραν
 Ἰούδα καὶ
 18 Κυρίου.
 XVI.
 1 Βαασὰ
 2 χρυσίου καὶ ἄρ-
 γύριον
 3 ἀναμέσον
 5 ἐαυτοῦ
 6 ὁ
 7 ἠγαγεν
 7 Ἀσὰ
 9 Καὶ νῦν
 12 ἔτει
 ἐαυτοῦ bis
 ἐξεξήτησε
 13 ἐαυτοῦ
 καὶ ἐνὶ
 14 ἐπλήρωσαν.
 XVII.
 3 ἐαυτοῦ
 4 ἐαυτοῦ bis
 τῷ Ἰσραὴλ τὰ
 ἔργα
 56

5 κατήθυνε
 6 ἔτι
 7 ἐαυτοῦ
 τὸν bis
 10 ταῖς
 11 τράγους, ἑπτα-
 κισχιλίους ἐπτα-
 κοσίους
 12 οἰκήσεις ἐν τῇ
 Ἰουδαίᾳ
 16 Ζαχρί
 19 δέδωκεν.
 XVIII.
 7 Ἰεμλα rassim
 8 Ἰσραὴλ
 9 ἐπροφήτευσεν
 10 Χαναανὰ
 11 ἐπροφήτευσεν
 14 εἰσπορευθῶ
 15 ὀκίσω
 ἔμει
 16 διεσπαρμένους
 τὸν Ἰσραὴλ
 19 εἶπεν
 22 πάντων
 23 Χαναανὰ
 24 ταμειῖον ἐκ τα-
 μειῖου
 25 τὸν
 29 ὁ
 33 ἐνέτεινε
 καὶ
 34 ἕως ἑσπέρας ἐξε-
 ναντίας Συ-
 ρίας.
 XIX.
 1 ἐαυτοῦ
 ἐν εἰρήνῃ
 2 βασιλεὺς
 3 εὐρέθησαν
 10 πρὸς
 ἐφ' ὑμᾶς ὀργή.
 XX.
 1 οἱ υἱοὶ Ἀμμων,
 καὶ οἱ υἱοὶ
 Μωάβ
 2 τοῦ
 Ἐνγαδδεῖ
 3 τὸ
 6 ἡμῶν
 ὁ
 7 εἶ ὁ Θεός
 11 ἐκ
 12 ἡμῖν
 13 Ἰουδαῖς
 ἐναντίον
 17 φοβεῖσθε
 18 ἐαυτοῦ
 ἐν
 ἐναντίον
 19 τῷ
 20 τοπρῶ
 ἡμῶν
 22 ἐνάρξασθαι
 αὐτοῦ
 25 ἦλθεν
 ἐαυτοῖς

27 ἠύφρανε
 29 ἐπολέμησε Κό-
 ριος
 31 Σαλεῖ
 33 ἐαυτῶν
 37 ἐπροφήτευσεν
 XXI.
 1 ἐαυτοῦ
 παρὰ τοῖς πατ-
 ρασιν ἐαυτοῦ
 5 ὡν αὐτὸς
 ἐαυτοῦ
 6 ἡ
 10 Ἐδὼμ ἀπὸ χει-
 ρὸς Ἰούδα
 Λοβνὰ
 τὸν Κύριον
 ἐαυτοῦ
 12 ὁ
 13 ὁ
 18 μαλακία ἐν
 19 ὁ
 20 ἐν οὐκ.
 XXII.
 1 τὸν
 τὸ Ληστήριον
 τὸ ἐπελθὼν
 ἐπ' αὐτοῦ
 2 εἰκόσι ἐτῶν ἐ-
 βασίλευσεν
 Ὀχοζίας
 (ἐνα) ἐνιαυτῶν
 4 ὁ
 σύμβουλοι
 6 Ῥαμβὰ
 10 αὐτῆς ὁ υἱὸς αὐ-
 τοῦ
 11 ἡ
 τῶν
 τὸ ταμειῖον
 12 αὐτοῖς.
 XXIII.
 1 ἐβδόμῳ
 ἑκατοντάρχας
 Ἰωβηθ
 Ἐλισαφὰτ
 αὐτοῦ
 2 τῶν
 4 ἡμῶν
 6 φυλασσοσέθω
 7 εἰσπορευομένου
 καὶ ἐκπορευο-
 μένου
 8 ἐαυτοῦ
 10 πάντα τὸν λαὸν
 ἐαυτοῦ
 12 τῶν
 13 ἐν
 ἐαυτῆς
 καὶ εἶπεν
 ἐπιθέμενοι
 14 ἐξέλθατε
 17 τὸν
 τῆς
 18 τῶν
 τῷ
 20 ἀνεβίβασαν

20 τὸν θρόνον
21 μαχαίρα.

XXIV.

1 ἐπὶ τῶν βασιλευσάι
3 ἐαυτῶ
6 ἰωῖς ὁ βασι-
λεὺς
7 γε-
τοῖς
9 εἰσενεγκεῖν τῷ
11 ἔφερον
12 τὴν
15 ἑτῶν ἑκατὸν καὶ
τριακότων
18 τοῖς εἰδιώλοισ
καὶ ταῖς Ἀσ-
τάρταις
19 ἤκουσαν
22 μετ' αὐτοῦ
κρινέτω
24 παρεγένετο
ἐαυτῶν

XXV.

1 πέντε καὶ εἴκο-
σι
εἴκοσι καὶ ἐν-
νέα
3 ἐαυτοῦ
5 δυνατοῦς
7 παρελεύσεται
8 κατισχύσαι ἐν
τούτοις
τροπώσεται
10 ἐαυτῶν bis
ὑπέστρεψαν
11 ἐαυτοῦ
13 οἱ
14 πατάξαντα
αὐτοὺς
ἐαυτῶ
αὐτοὺς αὐτὸς
15 ἐξείλαντο
18 ἦλθαν
19 ἐπάταξας
κάθησο.

XXVI.

1 δέκα καὶ ἕξ
3 δεκαῆξ
10 ὑπῆρχον
φιλογεωργὸς
11 δυνάμεις ποι-
οῦσαι
ἐκπορευόμεναι
18 ἐπὶ χιλιάδες
14 σφειδόνας εἰς
λίθους
16 ἐαυτοῦ
18 εἶπον
τοῖς θυμιάσαι
20 ἦν Ὀζίας ὁ βα-
σιλεὺς
τῆς
Ἰωάθαμ
22 τοῦ βασιλέως
ιοῦ εἰς

23 ἐαυτοῦ
(μετά)
ο.

XXVII.

1 δεκαῆξ
2 ὄσα
3 (καὶ)
τοῦ Ὀφλά
4 Καὶ πόλεις ὧ-
κοδόμησεν
7 λόγῳ Ἰωάθαμ
οἱ λοιποὶ
γεγραμμένοι
(8) Καὶ εἴκοσι
καὶ πέντε ἑτῶν ἦν
βασιλεύσας, καὶ
ἕξ καὶ δέκα ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἰε-
ρουσαλὴμ
9 ἐαυτοῦ.

XXVIII.

1 βασιλεύσαι
δεκαῆξ
2 τῶν
3 ἔθνην
πάνταν
(τῶν ἀπεριτμή-
των τούτων,
καὶ)
τῶν
5 τὰς
παρέδωκαν
6 αὐτοὺς καταλι-
πεῖν
τὸν Κύριον
ἐαυτῶν
8 ἠχμαλώτευσαν
9 τὸν
10 κάτακτίσασθαι
τῷ
12 Ἀζαρίας
Ἰωάναν
15 Ἀλδι ὑπέστρε-
ψεν
17 ἠχμαλώτευσαν
18 Γαθρῶθ
20 Θαλγαθφαλανα-
σάρ
ἐπάταξεν
24 αὐτῶ
25 ἐαυτῶν
27 ἐαυτοῦ

XXIX.

3 πρῶτῳ μηνί
6 ἐγκατέλιπον
8 θυμῶ
ἐπὶ
συριγμὸν
12 Ἰαλλήλ
Γεδσῶν Ἰωά
Ἰωάναν ὁ τοῦ
16 ἐξέβαλαν
ἦρξαντο
17 μινδὸς τοῦ πρώ-
του
ἐκαταδέκατη
18 εἰσῆλθον

19 Ἀχάζ ὁ βασι-
λεὺς
ἐαυτοῦ ἠγνίκα-
μεν
22 προσέχεον
23 ἐαυτῶν
24 περὶ παντὸς Ἰσ-
ραὴλ, εἶπεν ὁ
βασιλεὺς
27 τῶ
αἱ
28 αἱ
(καὶ)
30 ὁ βασιλεὺς Ἐ-
ζεκίας
πάντες
ἔπεσαν
31 καὶ
34 ὀλίγον ἦσαν
ἔριμαι
ἠγνίσθησαν.

XXX.

2 ἡ
5 ἐν
6 ἐπιστρέψει
7 ἐαυτῶν
8 τοὺς τραχίλους
εἰσέλθατε
9 ἐπιστρέψει
10 οἱ τρέχοντες ἤ-
σαν
12 τὸ πρόσταγμα
13 πολλὸς λαὸς
15 ἠγνίσθησαν
εἰς οἶκον
16 ἐαυτῶν bis
18 τὸ
ἠγνίσθησαν
19 ἐαυτοῦ
22 θυσίας
ἐαυτῶν
24 μόσχους χιλι-
ους
25 Ἰσραὴλ
ἐν
26 τῶν
τοῦ
27 καὶ
ἠυλόγησαν.

XXXI.

1 ἐξέκοψαν
ἐαυτοῦ
ἐαυτῶν
4 εἶπεν
5 οἱ υἱοὶ
ἦνεγκαν εἰς πλῆ-
θος
6 ἐαυτῶν
7 ἐβδόμῳ μηνί
10 εὐλόγησε
ἐαυτοῦ
12 εἰσῆνεγκαν
13 Ὀζαζὰς
ὁ βασιλεὺς Ἐζε-
κίας
15 Ἰησοῦ
κατὰ

18 τὸ
ἠγίασαν
21 ἐν
ἐαυτοῦ
τῆς.

XXXII.

3 ἐαυτοῦ
4 ὁ
6 εἰς
τὴν
9 Ἰούδαν
10 ὁ
τίμη
κάθησθε
12 αὐτοῦ
13 τί
ἐγὼ ἐποίησα
ἔδυνατο
14 ἠδύνατο
ἐαυτῶν
15 ἐαυτοῦ
17 τοῦς
ἐαυτῶν
ἐαυτοῦ
19 τὸν
21 τὸ πρόσωπον
εἰσῆλθεν
τοῦ
ἐαυτοῦ
23 ὑπῆρθη
καὶ
24 αὐτοῦ
26 ἐαυτοῦ
27 ἐαυτοῦ
28 καὶ ἐλαίου, καὶ
οἶνον
29 ἐαυτῶ
30 ἐαυτοῦ
31 καὶ
33 ἐαυτοῦ.

XXXIII.

1 δέκα καὶ δύο
2 ἐνώπιον
3 ταῖς
6 διήγε
τοῦ
7 καὶ
8 ὁ
8 καὶ δικαίωμα-
τα
9 τῶν
10 ἤκουσαν
12 Κυρίου τοῦ Θεοῦ
τοῦ
ἐαυτοῦ
13 ὁ
14 καὶ περιεκίκλω-
σε τὸ ἄδyton,
καὶ πορευο-
μένον
αὐτὸ Ὀφλά
15 ἕξω
17 ὁ λαὸς ἔτι
18 οἱ
Κυρίου
19 ὧς
αἱ
ἀποστασίαι

20 ἐαυτοῦ
22 ὁ πατὴρ αὐτοῦ
Μανασσῆς
ἐδοῦλεν.

XXXIV.

1 βασιλεύειν
2 ἐαυτοῦ
4 κατέσπεψαν
τὰ
6 Ἐφραΐμ, καὶ
Μανασσῆ
7 τὰ ἄλση, καὶ
τὰ θυσιαστή-
ρια
τὰ
κατέκοψεν
8 ὀκτωκαδέκατῳ
ἔτει
ὅτε συνετέλε-
σε
τῆς βασιλείας
Μαασίαν
ἐαυτοῦ bis
9 (καὶ Ἰσραὴλ)
10 καθιστάμενοι
11 (καὶ)
16 ἔτει
το ἔργον
18 νομοῦ
ἕδοκέ
20 Ἀβδῶν
21 ἐν
22 Θακονάθ υἱοῦ
Ἐσσερί
Μεσαναΐ
24 κακὰ
25 ἔθυσαν
ἐτέροις
ἐαυτῶν
27 ἔμοῦ bis
30 Ἰούδα
μεγάλου ἕως
μικροῦ
τοῦ εὐρεθέντος
31 αὐτοῦ
τὰ
ἐγγεγραμμένους
32 εἰς
ἐαυτῶν
33 ἐαυτῶν
ἐαυτοῦ bis

XXXV.

1 ἐαυτοῦ
2 ἐαυτῶν
3 ἐπᾶραι ἐπ' ὤ-
μων οὐθέν
4 βασιλέως
5 τοῖς
6 τὰ ἅγια
8 καὶ ἔδωκε
οἴκου τοῦ Θεοῦ
τοῖς ἱερεῦσιν
9 ὁ
Ἀσαβία
10 ἐαυτῶν
12 (νόμφ)
15 Ἰδιθούν
τῆς

15 ἑτοίμασαν	20 καὶ	1 ἐν	9 Ἰίδος	21 ἔσαββάτισεν
16 ἰωσία	ὁ	ἔδωκαν	καὶ δέκα	22 τοῦ
18 πάντες βασιλεῖς	21 ποιῆσαι	αὐτὸ	10 ἐπιστραφέντος	αὐτοῦ
ὡς	23 ἑαυτοῦ	5 ἀποστῆσαι	εἰσηγαγεν	23 Περσῶν· πάσας
19 ἰωσία	24 ἑαυτοῦ	ἑαυτοῦ	τὸν	τάς βασιλεί-
καὶ	26 ἰωσία	6 ἀήγαγεν	11 Ἰίδος ἑτῶν εἰ-	ας τῆς τῆς ἕ-
Θεραφεῖμ	27 λοιποὶ.	7 ἑαυτοῦ	κοσμενός	δωκέ
Καραίσειμ		8 ἑαυτοῦ	13 ἑαυτοῦ	αὐτῷ οἶκον
αὐτῷ	XXXVI.	Γανοζῖν	15 ἑαυτοῦ bis	ὁ.
ἑαυτοῦ ter.	1 εἰς βασιλεῖα	ἑαυτοῦ	21 τῆς	

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Β΄.

ΚΕΦ. Ι.	7 τοῦ	8 γίνεταί	10 καρδίαν ἑαυτοῦ	2 ἑαυτων
2 αὐτῷ οἶκον	8 εἰς	9 εἶπομεν	12 ὁ	5 τῆς
3 ἦ	τοῦ νικοποιεῖν	14 χρῦσεα	17 πᾶν	8 Κύριος
4 ἐν bis	Θεοῦ	Σασαβασσάρῳ	τοῦτο	ἡμῖν
6 ἰσχυσαν	9 καὶ	16 Σασαβασσάρ	20 τὸ	9 ἐν
ἑαυτῶν	οἱ	17 τοῦ.	21 αἰτήσει	12 κληρονομήσητε
καὶ	11 ἐσήμανε		τοῦ νόμου	14 ἀπεστρέψαμεν.
ἐν ἑκουσίαις	12 ἑαυτῶν	VI.	γιγνέσθω	X.
8 Σασαβασσάρῳ	13 τῆν.	2 Ἀμαθὰ ἐν	τοῦ bis	2 Ἰεεὶλ
9 Κεφουρῆ χρύ-		ἦν	23 τοῦ bis	4 ἀνάστηθι,
σειοι	IV.	3 τοῦ	γιγνέσθω	6 αὐτοεκείας
11 τὰ	2 ἡμῶν	5 χρῦσεα	25 ἦ	8 ἂν
II.	3 ἡμῶν	ἠκελθέτω	τῷ	9 τοῦ
24 τεσσαρακοντα-	4 τοῦ	7 Καὶ	26 τὸν	11 τῷ
δύο	6 (Περσῶν)	9 τῶν	γιγνόμενον	14 οἱ
25 Χαφίρὰ	7 σὺν	10 προσφέροντες	δεσμὰ.	τῆ πάσῃ ἐκκλη-
29 Ναβῷ	αὐτοῦ	εὐωδίας τῶν	27 οὕτως	σίφ
32 Ἡράμ·	8 Βααλτάμ pas-	11 παγήσεται	25 Κυρίου.	15 Θεκουέ
33 Λυδῶν Λοδαδιδ	sism	12 ἑαυτοῦ	VIII.	16 οἱ
36 Ἰεσοῦ	Σαμψαί passim	13 θαθθαναί ὁ	4 καὶ	21 Μαασίας
43 Ναθιναῖος· υἱοὶ	γιγνόνται	14 φκοδόμησαν	7 Ἡσαΐα	24 Σολλῆμ, καὶ
Σουαί υἱοῦ	11 οἱ	βασιλείως	8 Ζαβδίας	Τελλῆμ, καὶ
44 Κηραός,	15 χρόνων	17 περὶ	19 οἱ	Ἰδουέ
49 Ἀζὰ	19 γιγνόνται	18 δουλεία	αὐτῶν	27 Ἰαρμῶθ
52 Μειδά,	20 γιγνόνται ἐπὶ	τοῦ	22 εἶπομεν	28 Ὁθαλί
54 Ἀτιφάν	δίδοται	Μωσῆ	27 δραχυμῶν	29 Βανεὶ,
55 Ἀσεφοράθ	23 ἑαυτοῦ	20 οἱ	χρυσίῳ	Σιάλ,
58 οἱ	24 τοῦ.	21 οἱ	23 Θεφ	32 Μαλουχ,
59 ἠδυνήθησαν	V.	τὸν	ἡμῶν	33 Μαθθαναΐ
61 Ὁβαΐα,	1 ἐπροφήτεύσεν	22 Κύριος.	29 τῶν	Ζαβῦδ,
68 ἔλθειν	Κυρίου	VII.	33 Μαρμῶθ	34 καὶ
69 δραχυμάς·	2 οἰκοδομεῖν	1 Ἐζρας passim	αὐτοῦ	35 Χελία,
χιλίας	3 τοῖα εἶπον	5 Μαραιῶθ	35 ἀπό.	36 Ἐλισαείβ
Χοθωνῶθ.	4 εἶπον	8 ἦλθον	IX.	40 Μαχραδαβοῦ
III.	7 ῥῆσιν	9 ἦλθον	1 Μωσρι	48 Ἰεεὶλ,
2 Μωυσέως	αὐτῇ			

ΛΟΓΟΙ ΝΕΕΜΙΑ ΥΙΟΥ ΑΧΑΛΙΑ.

ΚΕΦ. Ι.	9 τῆς	5 ἑαυτῶν	20 Καὶ	14 εἶπον
1 Ἀββειρρά	10 ὁ	6 τοῦ Ἰισανὰ	23 Ἀζαρία	καὶ
3 εἶπον	13 ἐν.	10 Ἀττοῦς	24 Ἡνααδ,	16 τὰ
5 ὁ	III.	Ἀσβανία	25 Φαλίξ	οἱ
6 ἄς	1 Ἐλισοῦβ	11 Φααθ	28 (μετ') αὐτοῦ	17 ἑαυτοῦ
8 παιδί σου Μωῦ-	2 υἱῶν ἀνδρῶν	Θαννουρεῖμ		18 ἑαυτοῦ bis
στή,	3 ἔστησαν	14 οἱ	IV.	23 ἑαυτοῦ
II.	ἅπὸ	16 Βηθθαγαβαρ-	1 ἦν αὐτῷ,	V.
2 Νεισάν	Μασεζεὶήλ·	εἰμ.	8 καὶ	1 ἦν
5 εἰς	5 κατέσχον	19 Ἀζέρ	12 εἶπον	ἑαυτῶν
		Μασφὲ	13 ἑαυτῶν bis	

7 εἶπον ἑαυτοῦ	20 πεντηκοντατέσ- σαρες	64 ἡνρέθη αὐτοῖς	4 Χανανί 5 εἶπαν τὸν ἕμῶν	15 νιού Σαμουῖ
8 εἶπον ἑαυτοῖς	22 Ἰσομί	65 ἀνέστη ὁ	14 τῶν	17 και
0 ἔγκατελίπομεν	23 Βασί	66 εἰς τέσσαρας μυριάδας δια- χιλίους τρια- κόσιους	15 σιτοδεΐαν εἰς	25 κριαθααρβῶ
13 εἶπον 14 τῆς	24 Ἀρείμ, δεκαδύο	67 πάρεξ (68) Ἴπποι ἐπ- τακόσιοι τριακο- ταεῖς, ἡμίονοι δια- κόσιοι τεσσαρα- κονταπέντε.	17 ἐαυτῶν	30 οἱ
18 γιγνόμενον τῶν.	26 Βαισαλεῖμ, Ἀνετωφά	69 κάμηλοι τετρα- κόσιοι τρια- κονταπέντε, ἑξακισχίλιοι εἴκοσι	17 ἐαυτῶν 19 μεγάλους 21 ὑπόδηματα 22 διεμέρισας 25 ἐνετρήφησαν 26 διεμαρτυροῦντο 29 τοῖς ἐαυτῶν	31 Μαχαμάς
VI.				
1 τῶν καίγε	27 Ναβῶθ	70 Ἀθερσαθά, ἔδω- καν χοθωνῶθ	30 ἤλικυτας 33 εἰ 38 πάντες.	XII.
5 ἑαυτοῦ	28 Βηθ	71 μυρίας	2 Σαραία Ἰερμία	7 Ἰησοῦ
6 γίγνη	29 Χαφερά	72 Χοθωνῶθ	9 Ἥνηδάδ	10 Ἰωαδά
9 αἱ	30 εἰκοσιεῖς.	73 οἱ.	10 Σεβανία	11 Ἰωαδά
10 Μεταβειήλ	33 Υἱοὶ Μαγεβῶς, ἑκατὸν πεν- τηκονταεῖς.	VIII.	13 Ὠδοῦα Βενουнай	12 Ἰερμία
11 εἶπον	34 πεντηκοντατέσ- σαρες.	1 ἐαυτῶν εἶπον	26 Ἥναν	14 Μαλούχ, 24 αἰνεῖν καὶ ὑμνεῖν
οἶος ἐγώ, φεύ- ξεται; ἢ τις	37 Ὠνῶν	2 καὶ	28 καὶ τὸν	26 ὁ
οἶος ἐγώ, τίς	45 Σελλοῦμ	3 μέσου	29 ἐαυτῶν	31 ἀνήνεγκα ἔσθησα
4 μου τῶ	46 Σιαά Ἀσειφά	4 Οὐρία εὐωνύμων Μοσολλάμ	38 δεκάτης 39 Κυρίου.	32 ἐπορεύθη 33 Μοσολλάμ
τῶ τοῖς	47 Σιαά, Ἀκούδ, ἱοὶ Οὐτά, ἱοὶ Κητάρ, ἱοὶ Ἀγάβ,	7 Σαραβία	XI.	34 Ἰερμίας 35 (ὁ)
16 ἔπεσε	49 Σαδῆλ,	8 τῶ	1 ἔβαλον	39 ἰχθυηρὰν, πύργου
18 Ἰωνάθαν.	52 Μεεινώμ Νεφωσαεῖμ	10 ἡ ἡμέρα ἐστὶ 15 ἐξέλθατε αὐτοῖς	4 Ὀζία 7 Ἡθιήλ 8 Γηβεεὶ 13 Ἀμεισαί 14 ἐπ' αὐτῶν Σοχ- ρήλ	44 ἦν καὶ 45 ἐαυτῶν.
VII.				
2 ἦν	54 Μεειδά	16 σκηνας αὐτοῖς.	15 ῥισούβ	XIII.
3 εἶπον	57 Σαφαράθ	IX.	16 Σαχανία	2 ἐν
ἑαυτοῦ bis	58 Ἰεαήλ Γααδῆλ	4 Σαχανία	29 ἐαυτῶν	4 τοῦ
6 οἱ	61 Θελμελέχ, Θελαρσά, Χε- ρουβ		29 ἐαυτῶν	5 αὐτῶ Μαναάν
τῆς	62 υἱοὶ Βουά		29 ἐαυτῶν	9 Μαναάν
ἑαυτοῦ	63 γυναῖκα ἐκλήθη ἐπὶ τῶ		29 ἐαυτῶν	11 εἶπον
7 Ἀζαρέα Μαρδοχέου Ναομ,	64 ἐαυτῶν		29 ἐαυτῶν	21 διεμαρτυράμην τὴν
10 ἐβδόμηκοντα- δύο			29 ἐαυτῶν	25 ἐνώρκισα 27 ἀκουσόμεθα τὴν.
19 Βαροεῖ			29 ἐαυτῶν	28 Ἰωαδά 29 διαθήκης

ΕΣΘΗΡ.

ΚΕΦ. I.	πινίνου	πάση τῇ βα- σιλείᾳ εἰς χώραν καί.	13 αὐτὴν	2 ἐπέταξεν
(A) 1 ἐκ	6 ἐπιφανεῖς καὶ		14 οὔτε ὄνομαστί.	4 ἔλεγον μὴ ὑπακούοντα
2 ὁ	8 γὰρ		15 ἦν ἔλαβεν αὐ- τῶ εἰς θυγα- τέρα, τοῦ	5 γάρ ἐπέγνω καὶ
3 ἐγένοντο φωναὶ μεγάλας, καὶ	10 ὁ βασιλεὺς γενό- μενος	II.	ῥῆμα αὐτῆς ἔλεγεν Γο- γαῖος	7 βασιλεύοντος ψήφισμα ἐποί- ησε
5 τὸ ἐνούπιον τοῦ- το	Βαζεά, καὶ Ὁ- αρεβωά, καὶ Ζηθαθαθά, Θαβαζ,	1 ἐμνήσθη γὰρ καθὰ ἐποίησε, καὶ ὅσα αὐ- τῆ κατεκρίθη.	τοῦ βασιλέως	7 βασιλεύοντος ψήφισμα ἐποί- ησε
6 γὰρ	11 πᾶσι	5 ὁ	16 τὸν	8 τῶ Βασιλεῖ οὐ συμφέρι
αὐτῶν	13 ὁ βασιλεὺς ἑαυτοῦ	7 τὸ ὄνομα αὐτῆς αὐτῶ	18 ἐφ'	9 οὐκ
7 Μαρδοχαίφ αὐτῶν	14 Σαρθαῖος	10 αὐτῆς τὸ γένος Ἔσθῆρ	19 ἑθεράπευσεν	10 αὐτοῦ
2 ταύταις ὅτι	16 ἤτιμασεν	11 Καὶ ὁ Μαρδοχαῖος	20 ὁ	12 προσέταξεν τῆς
Ἀρταξέρξης ὁ βασιλεὺς	19 τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην, ὁ βασιλεὺς δότω	συμβαίνει	21 ὁ	καὶ
4 ἡμέρας	20 λόγος ἑαυτοῦ	12 Καὶ ὅταν ἀναπληρωθῇ καὶ ῥοσά- μα μῆνες μυρινίνω	22 τῆ βασιλίσση ἡ βασιλίσσα Ἀρταξέρξη.	2 (B) καὶ τῆς ἄχρι παρὰ
5 τοῦ	ὅτι ἀληθῆς		III.	3 πυνθαομένον ὑπενεγκάμενος
6 κεκοσμημένω σμαρίγδου, παρίνου, καὶ	22 ὁ βασιλεὺς ἐν		1 τὰ ῥήματα 2 Ἀμάν	

13 ὑπέδειξεν
14 προσετάχη
τοῖς ἔθνεσι πᾶ-
σιν
15 ἐν Σούσοις·

IV.

1 αὐτοῦ
2 ἔχοντα
3 ἦν
καὶ
5 αὐτὸν
(ἐπὶ τὴν πλα-
τείαν πρὸς τὰ
βασιλεῖα.)
8 ἐβαλθούσαν
καὶ τῆς πατρίδος,
καὶ
9 Ἑσθῆρ
11 πάντα τὰ ἔθνη
γιγνώσκει
καὶ
οὐκ ἐκλήθην
13 σωθήσομαι
14 παρακούσασα
(δέ)
οἶδεν,
15 εἶπεν Ἑσθῆρ
ἐξασπαστείλαι
πάντιν·
16 ἐφ'
(Γ) Ἰ Μαρδοχαῖος
Θεῖ
2 μου,
οὐθένα
3 βασιλεῦ
σου
τὸ
4 ὁ
ἐπλήσσε
κόσμου ἐπλή-
ρωσε
5 ὁ Θεός
ὁ
τῆ
Κύριε, του πατ-

ρός μου,
5 αὐτοῖς
6 ἡμαρτήκαμεν
τῷ
ὑμνουμένων
7 γελασάτωσαν
8 βοηθὸν
ἡμέρα.

V.

1 ἔσθη
τῆν
ἤρε
ἐπέκυσεν
τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς,
2 τὴν Ἑσθῆρ,
αὐτῆς.
3 αὐτῆ
4 ἐλθέτω
ὁ βασιλεὺς
5 ποιῆσαι
παραγίνοντο
ἐπὶ
6 Καὶ
ἐν τῷ πότῳ τοῦ
οἴνου·
Ἑσθῆρ ἡ βασι-
λισσα
σοι
7 Ἑσθῆρ
μου·
8 ἐπὶ
γάρ
9 Ἄμάν
10 καὶ
Σωσάρα
11 πρώτον
12 Ἑσθῆρ
14 Σωσάρα.

VI.

2 ἐν τῷ
αὐτοῖς
3 τὰ παιδάρια τῷ
βασιλεῖ οἱ ἐκ

τῆς διακονίας·
5 εἶπον
ἐκ τῆς διακονίας
10 ὃν εἶπεν ὁ βα-
σιλεὺς
13 Σωσάρα
εἶπον
ὁ Θεὸς ὁ.

VII.

2 Καὶ εἶπεν
ἡ
ἔσται
τοῦ
7 ἐκ
8 ἀπὸ
(καὶ ἔπρασεν)
αὐτῆν·
ἐκβιάζῃ
9 τὸ
ὁ.
10 οὗ ἠτοίμασεν
ἐκόπασε ὁ βα-
σιλεὺς.

VIII.

1 δέ
2 τοῦ
4 Καὶ ἐξέτεινεν
5 ἐνώπιόν σου,
ἀποστρέψαι
ἐξασπαστέα μένα
ὅσοι
6 ἐπίδειν
7 Ἑσθῆρ τῆ βα-
σιλισσῆ, καὶ
Μαρδοχαίῳ
τῷ Ἰουδαίῳ·
τοῦ
8 Γράφετε
9 Νισά
μηνός
εἰκοσι καὶ ἑπτὰ
σατραπείαις
10 Καὶ
ἐγράφη

10 ἐξάπεσταιε
11 χρῆσασθαι
τῆ
(Δ) ἰ καὶ
σατραπείαις
2 (κατὰ)
διалаμβίνουσι
μεταίτιους
3 οὐ
4 λαβεῖν
τε
5 οὐκ
6 ἐκτεθέντες
νόμοις
ἐπὶ
7 μὲν ὑμῶν.
τῶν εὐνοούντων
τοῖς
ἡμῖν ἐπιβουλευ-
σάντων
αἰσχιστος
τῆς γραφῆς ἐκ-
τιθέσθω.

IX.

14 ἔκθεμα
16 ὅτι
τοῖς
17 περιετέμοντο
7 Φαρσαεστάν
8 Βαρδαθῆ, καὶ
Βαρέλ
9 Μαρμασμινα
ῤουφάνῳ,
Ζαβουγαθῆ,
10 τοῦ
ἀπέκτειναν
12 κεχρήνται
καὶ τί
16 συναχθέντες
καὶ τῆ τεσσα-
ρεσκαιδεκάτῃ
τοῦ αὐτοῦ
μηνός
19 γὰρ
τῆ

19 καὶ
οἱ δὲ κατοικοῦν-
τες ἐν ταῖς
μητροπόλε-
σιν καὶ τὴν
πεντεκαίδε-
κάτην τοῦ Ἀ-
δάρ ἡμέραν
εὐφροσύνης ἀ-
γαθῆν ἄγου-
σιν, ἐξαπο-
στέλλοντες
μερίδας τοῖς
πλησίον.
20 ἀπέσταιε
22 αἷς
δδίνης
πένθους
αὐτίς
21 Ὅπως
τοὺς Ἰουδαίους,
καὶ ὡς
ἀπολέσαι
25 τοῖς Ἰουδαίους
ἐγένετο,
ἐπὶ τῶν ξύλων.
26 καλοῦνται τῆ δι-
αλέκτῳ αὐτῶν
27 ὡς
ἑαυτῶν
μνημόσυνα ἐπι-
τελούμεναι
καὶ πατριάν, καὶ
πόλιν
31 ἑαυτῶν

X.

1 τέλη
2 αὐτοῦ. Καὶ
τῷ
3 γὰρ
συναχθέντα
Κύριος
αὐτοῦ.

Ι Ω Β.

ΚΕΦ. Ι.
1 καὶ ἀληθινός,
καὶ
3 τρισχίλιοι,
καὶ ὄνοι θήλειαι
πεντακόσιοι,
4 ἐποίουν
προσφέρειν τε
θυσίας περὶ αὐ-
τῶν
ὑπὲρ
ἡμαρτον, καὶ
καρδίᾳ
τὸν
(αὐτῶν).
6 περιελθὼν τὴν
γῆν, καὶ ἐμ-

περιπατήσας
τὴν ὑπ' οὐρα-
νόν.
7 πρὸς τὸν διά-
βολον·
8 (ἄνθρωπος) ὁ
μοιος αὐτῷ
τῶν
(δικαίος),
9 ἐναντίον Κυρί-
ου, καὶ εἶπε
10 αὐτοῦ τὰ ἔξω
ἔξωθεν
αὐτῷ κυκλόθεν
11 εἰ
σου
12 Καὶ

12 ἐν τῇ χειρὶ σου
δίδομι
ἀπὸ προσώπου
13 ἐγένετο
καὶ
τοῦ
ἤσθον καὶ
15 αὐτοῖς,
ἐπάταξαν ἐν
στόματι μα-
χαίρας·
καὶ ἐσώθη
καὶ
16 πρὸς Ἰωβ,
αὐτῷ
Θεοῦ
(ἐπὶ τὴν γῆν),
καὶ ἐσώθη

16 καὶ
ἔρχεται
καὶ λέγει αὐ-
τῷ
ἄρχας
καὶ ἐσώθη
18 πρὸς Ἰωβ, λέ-
γων·
οἶνον
(τῷ ὑψ' σου)
19 ἤλθεν ἀπὸ
καὶ ἐσώθη
20 (ἀκούσας)
διέρρηξε
αὐτοῦ
αὐτοῦ, (καὶ κα-
τέπασατο γῆν
ἐπὶ τῆς κεφα-

λῆς αὐτοῦ)
(τῷ Κυρίῳ),
21 οὕτω (καὶ)
(εἰς τοὺς αἰῶ-
νας).
22 οὐχ
οὐδὲν ἔναντι
(οὐδὲ ἐν τοῖς
χειλέσιν αὐ-
τοῦ).
II.
1 ἐνώπιον ἐν μέ-
σῳ αὐτῶν ἤλ-
θε
ἔναντι
2 ἔναντι
3 ἄνθρωπος (ὁ

μοιοις αὐτῶ), 3 (δικαιος) ἀλη- θινός τὰ 4 καὶ πάντα τῶ δώσει 5 εἰ μὴ σου 7 προσώπου 8 (Ἰώβ) ἔαντῶ ἀποξέη τὸν ἰχώ- ρα αὐτοῦ αὐτός 9 καὶ σου bis τῆς δέ πλανῆτις περιερχομένη, δύση, περιεχοῦσιν με 10 (Ἰνατί) (οὐτως) μέν δέ οὐχ οὐδὲ ἐν αὐτοῦ 11 ταῦτα (τοῦ παρακαλέ- σαι καὶ ἐπισ- κέψασθαι αὐ- τόν) καὶ bis Σαυχαίων 12 δὲ ἐπὶ τὰς κεφα- λάς αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανόν, 13 Παρακάθητο ἐπὶ τῆς γῆς πρὸς αὐτὸν λό- γον. III. 1 (Καὶ) μετὰ ταῦ- τα 2 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰώβ, 3 ἐν αὐτῇ, ἐν ἧ εἶπον· 4 ἡμέρα 5 (καὶ) Καὶ παραχθείη (ἐκείνη), 9 μὴ ἔλθοι εἰς φωτισμὸν Μηδὲ 12 (Καὶ) ἰνατί συ- νήτησέ μοι (μητρός μου) 14 καὶ 15 Καὶ 18 δι' αἰῶνος εὐθή- νησαν, οὐκ (ἔ- τι) 19 οὐ 20 (Ψυχῆς)	21 αὐτὸν θησαυρόν· 22 (θανάτου). 23 γὰρ ἀνάπανσις, οὐ ἢ ὁδὸς ἄπεκ- ρύβη· 24 μου 25 εὐλαβούμην. IV. 3 ἀσθενούντων 4 δὲ bis 5 Νυνὶ δέ ἐσπούδακας 6 οὐκ ἀκακία 7 ὀλορίζοι 10 Στόνος 12 κακῶν συνήτη- σέ σοι. οὐν (σου) μου (ἐξαιτίοι γὰρ) 13 φόβοι καὶ ἠχώ νυκτερινῆ, 14 (δὲ) συνέσεισε· 16 Καὶ 17 ἔναντι 19 Ἐὰ δὲ ἔσμεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πληοῦ. 20 ἕως (καὶ) bis 21 ἐτελεύτησαν, καὶ ἀπώλοντο. V. 1 δὴ σου εἰσακούσε- ται, 3 εὐθὺς ἢ διαίτα αὐτῶν ἔβρώθη· 4 ἐγένοντο 5 ἐξαιρεθήσονται, καὶ 7 ἐν κόπῳ γεννᾶ- ται γιγνῶν 10 πρόσωπον τῆς γῆς, τὸν 11 εἰς σωτηρίαν· 12 Τὸν 13 αὐτῶν, 14 Ἐν ἡμέρᾳ ψηλαφήσειαν 16 καὶ εἴη καὶ ἀδίκου 17 (ἐπὶ τῆς γῆς) 18 ἀίσονται· 19 οὐχ 20 καὶ 21 φοβηθήσῃ ὑπὸ κακῶν ἐρχο- μένων· (καὶ οὐ φοβηθήσῃ	ἀπὸ ταλαι- πωρίας, ὅτι ἐλεύσεται τα- λαιπωρία·) 22 τῆς γῆς οὐ φο- βηθήσῃ. 23 ὅτι μετὰ τῶν λίθων τοῦ ἁ- γροῦ ἢ δια- θήκη σου, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἁγροῦ εἰρή- νεύσει σοι. 24 Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐν εἰρήνῃ τὸ σπέρμα σου διάλογον ἰδία τῆς εὐπρε- πείας σου, καὶ οὐ μὴ ἀμάρ- της 25 Καὶ γνώσῃ. 26 αὐτοῦ. VI. 3 βαρυντεραὶ εἰ- σιν· 7 δὲ ψυχῆ· 8 ἔλθη Θεός, 10 (μοι) ἢ αὐτῆς. Οὐ μὴ ἐν ῥήματι ἁγίου 11 ἢ 12 χαλκαῖ 14 δὲ καὶ ἐπισκοπῆ 15 κύματα, 16 εὐλαβούντο, 17 ταιεῖς οὐκέτι ἐγνώσθη ὅπου 18 τε 19 καὶ διορίζοντες αἰς- κύνθητε· 20 (οἱ ὀρώντες) 23 ἐκ χειρὸς ἢ ρύσασθαι με ἐκ χειρὸς ὀυ- νίστου 25 ἀνδρὸς αὐτῆς, (ῥῆμα, οὐδὲ) 26 ὁ τὰ ῥήματα μου φθέγματος ῥή- ματος ἡμῶν 28 ἐμβλέψας 29 (ἐν κρίσει) 30 ἄδικον ἐν γλώσ- σῃ μου· οὐχὶ δὲ (καὶ). VII. 2 τετυχηκὼς 5 ἔξων. 7 δὲ	7 ὁ 8 Οὐκ ἀτενιεῖ μοι 9 οὐ μὴ ἂν ἀνα- βῆ ἔτι 10 ἐπιστραφῆ ἔτι ἔτι. 11 Τοιγαροῦν τοῦ πνεύματος μου· τὸ στόμα μου ἐν πικρίᾳ 12 ἐπεὶ κατ' ἔμου 13 Ὅτι εἶπον· διάλογον ἰδία 14 (Διατί) ἐν bis 15 Ἀπαλάσσεις δέ 18 ποιῆ 19 ἐν ὀδύνῃ 20 δύναμαί σοι 21 Καὶ οὐ λήθην ἀμαρτίας μου, ἀνομίας. VIII. 5 Θεὸν 6 εἰ σου ἐπακούσε- ται, 9 δὲ ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς· 10 (ῥήματα), σοι (σύνεσιν σο- φίας), 12 πᾶσαν βοτά- νην, (ἔαν δὲ μὴ πῆ,) 13 Θεοῦ· ὀλεῖται 14 δὲ (καὶ ἢ ὁδὸς αὐ- τοῦ), ἢ δὲ σκηνὴ αὐ- τοῦ ἀράχνη ἀποβήσεται. 15 ὑπερείσει αὐτῆς, 17 συναγωγῇ 18 αὐτὸν αὐτῶ. 20 ἀποποιήσεται 21 καὶ τὰ ἀγαλλιᾶσεως 22 καὶ διαίτα. IX. 3 μετ' αὐτοῦ 5 ἐν 7 (μὴ) ἀνατέλ- λειν), 8 ἐπὶ θαλάσσης, ὡς ἐπ' ἐδά- φους.	11 καὶ 13 οὐκ ἐκάμφθη 14 εἰσακούσῃ, ἢ διακρινῆ μεθ' αὐτοῦ, 15 Ἐάντε 16 εἰσακούσῃ, 17 ἐν (μου) 19 ἰσχί 21 μου· (ὅτι) 22 Ἐν ἔστιν, 23 ἀπολοῦνται, 24 Παραδέδοται γῆ 25 ἰδὼν ἀγαθωσύ- νην. 28 (γὰρ) μου· 31 με ἐν ῥύπῳ μου· 33 ὁ διελέγκων (Δυνεῖν δὲ μο- χρεία.) 34 αὐτοῦ, καὶ ὁ 35 ἔμαντῶ ἄδικον X. 1 Κάμνω (δὲ) ἐπ' ἔμαντόν (τὸν θυμὸν μου) (δὲ) ἐν 2 ἔκρινες 3 (ἔστιν) ἀσεβῆσω (μὲ) 4 βλέψεις 5 ὡς ἡμέραι 8 ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με· δέ 9 ἀποστρέψεις 10 ἐπηξας 12 ἄλεον 13 οὐδέν 14 φυλάξεις ἑάσεις· 15 ἀσεβῆς ὦ τε δυνήσομαι 16 δὲ καὶ (με) 17 σου καὶ 19 ἐγεγοῦνεν. δέ 20 χρόνος τοῦ βίου. XI. 5 ἀνοίξῃ 6 ἔστι 7 Μὴ ὄν 8 (γῆ δὲ βαθεῖα),
---	--	--	--	---

8 ἦ
9 μέτρων
(ἐπίστασαι,)
11 ἄτοπον,
13 τὰς χεῖράς σου
15 φοβηθῆς
16 (σου)
20 Ὄφθαλμοὶ δὲ
ἀσεβῶν τακή-
σονται, καὶ
σωτηρία
ψυχῆς,
παρ' αὐτῶ γὰρ
σοφία καὶ δύ-
ναμις.

XII.

2 μόνου
4 ἐγενήθη
χλευασμὸν*
5 (μέ)
ἄλλοις,
7 ἐπερώτησον
εἴη
τε
ἀναγγελίη
8 δὲ
(εἰ)
9 ("Ὅτι) τίς
10 Ὅτι.
τῶν
πάσης σαρκὸς
11 ἐαυτῶ
12 εὐρίσκειται*
μακρῶ
13 (παρ')
14 δὲ καὶ ἀποκλεί-
θη κατά ἀν-
θρώπου,
15 (καὶ)
16 (παρ')
17 (γῆς)
18 Καθίζων
περιζωννύων
(αὐτοῦς)
19 Ὁ
22 Ὁ ἀποκαλύπ-
των βαθεῖα
24 λαοῦ τῆς
25 Ψηλαφήσειαν
οὔ.

XIII.

1 πάντα
τὸ οὖς μου ἀκή-
κοε
2 γε (νεώτερος ὑ-
μῶν),
3 ἄλλὰ
ἐγὼ
4 γάρ
5 εἰς σοφίαν.
6 δὴ,
κρίσει
8 ὑποστελεῖσθε
αὐτοὶ ὑμεῖς
κριταὶ γενέ-
σθαι (καλῶς
γε λαλοῦν-
τες)

9 καὶ
10 πρόσωπον θαν-
μίσετε,
11 οὐχὶ δεῖνὰ
Κυρίου
12 Καὶ ἀποβήσε-
ται
13 ἐγὼ,
14 μου,
χέροι μου
15 (μὴ)
οὐ
δὲ ἀλλὰ
(ὑμᾶς)
16 εἰσελεύσεται
17 (μου)
μου τὰ ῥήμα-
τα*
19 ἵνα
20 μὴ
21 σου ἀπόσχου
ἅπ' ἐμοῦ,
22 ὑπακούσω*
ἀπόκρισιν.
23 τίνες εἰσιν, δι-
δαξόν με.
24 ὥσπερ
25 ὥσπερ
(δὲ)
26 καὶ περίεθκάς
27 κυκλώματι, καὶ
ἐφυλαξάς.

XIV.

3 ἐπὶ
4 οὐδὲ εἰς,
5 μίας ἡμέρας γέ-
νηται
σοὶ
(γάρ)
6 αὐτοῦ
7 δὲ (καὶ)
πάλιν ἀνθήσει,
9 καὶ ποιήσει
10 καὶ πεσὼν
11 ξηρανθήσεται
12 μὴ
καὶ οὐ μὴ συρ-
ράφη,
παλαιωθῆ,
13 φυλίξεις, κρύ-
ψεις
14 μῆτι
(σὲ)
ἂν
15 (με)
17 τὰ ἀμαρτήματα
καὶ ἐπεσημῆνω
18 πεσεῖται
19 ἔλεαν
20 (καὶ) μετέστη-
σας αὐτοῦ
(σου)
αὐτόν,
23 ἐπ' αὐτῶ bis

XV.

2 πνεύματος;
ἐμπλήσει, δὲ
3 (με)

4 Ὅτι
5 καὶ οὐ
6 Ἐλέγξει
καταμαρτυρήσει
7 ἄνθρωπος
8 ἢ εἰς
9 οὐ νοήσεις
οὐχὶ
12 (δτι)
(σοὶ) ὑπῆνεγκαν
15 αὐτοῦ
(μέμφεις) ὁ
(ἄστρα δὲ οὐκ
ἄμεμπτα)
16 ἀδικίαν
17 (οὖν)
σύ δέ μου ἄ-
κουε*
δὲ
18 ἀγγέλιαν
21 εἰρηνεύεσθαι,
τότε
ἢ καταστροφή
αὐτοῦ.
23 (Καταπίπτει δὲ
εἰς ἐξάλει-
ψιν,) καὶ
24 πεπτωκώς.
25 ἐναντι
27 (αὐτοῦ) αἶνος δὲ
αὐτοῦ ὕβρις.)
28 καὶ
δὴ ἐκεῖνος ἠτοί-
μασεν
29 αὐτοῦ.
οὐδὲ
30 καὶ
33 ὥσπερ
καὶ
ὥσπερ
34 κατακαύσει
35 Καί.

XVI.

2 ὑμεῖς.
4 δὲ
εἶγε ὑπέκειτο
ψυχῆς
5 λόγοις,
6 καὶ κίνησιν
μου
7 μου;
10 κατέβαλλέ
(δὲ)
αὐτοῦ
πειρατηρίων
ἔπесεν
11 μοι
σιαγόνια*
ἐμέ.
12 ὀδίκου,
ἀσεβείας
14 φειδόμενοι*
15 ἐπ' ἐμέ δυνα-
τοι.
16 ἔρραψα
βύρση
εἰς τῆν
17 βλεφάρων
θανάτου.

18 γὰρ
21 ἡ δέησίς μου
στάξαι
ὁ ὀφθαλμὸς
μου*
22 ὁ
23 ἦκουσί μοι*
XVII.

2 ποιήσω
ἄλλοτριοὶ τὰ
ὑπάρχοντά
μου
5 (μου)
αὐτῶν
6 καὶ ὑπέβην αὐ-
τοῖς γέλωσ.
7 Πεπῆρανται δὲ
(σου)
καὶ
ὑπὸ πάντων με-
γάλως*
8 τοῦτοις
9 καὶ ὁ
χερσῶν
12 ἔσθκαν*
14 προσεκαλεσά-
μην
15 (ἐτι)
16 τὸν ᾄδην κατα-
βήσεται;
XVIII.

3 Ἰνατί
4 Κέχρησαι δὲ ὀρ-
γῆ;
γάρ;
ἔσαι
5 ἀναβήσεται
αὐτοῦ
6 αὐτοῦ bis
7 Θηρεύσειαν
τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ ἐλά-
χιστοί,
καὶ σφαλεῖη
8 Ἐμβληθήσει
καὶ
εἰλιχθεῖη
9 (κύκλοθεν, καὶ)
10 ἅ
κύκλοθεν.
11 (Καὶ) ὀλέσειαν
12 καὶ πτώμα
ἠτοιμαστο
14 (καὶ)
15 (καὶ)
κατασπαρήσε-
ται
17 οὐκ ὑπάρχοι
18 (Καὶ)
19 τῶ.

XIX.

2 πότε
τῆν
καθελεῖτέ
μοι
3 (καὶ)
με

3 καὶ
4 καὶ
ῥῆμα δ
6 ὁ
με,
7 οὐεῖδη, καὶ
8 δὲ ἀτραποῦν
9 καὶ
ἀφείλε
10 δὲ
12 αὐτοῦ ἤλθεν
ἐπ' ἐμέ,
(με)
13 (δὲ)
ἀπέστησαν ἄν-
δελφοί μου,
οἱ
14 (καὶ)
15 (θεράποντες)
ἐγενόμην
(μου),
16 (δὲ)
αὐτοῦ.
17 καὶ
19 (δὲ)
εἰδότες
καὶ οὖς ἠγάπων,
21 (Ἐγγίσάτέ μοι)
ἐλεησάτέ με*
ἐστὶν ἡ ψυ-
μῆν μου,
22 δὲ
23 δῆ
24 εἰς μαρτύριον
25 γῆς*
26 Ἀναστήσει δὲ
μου τὸ δέρμα
οἱ ὀφθαλμοὶ
ἐφωρίκασιν
28 ἐναντίον αὐτοῦ;
αὐτῶ
29 δὲ
ἀνόμοις
αὐτῶν ἡ ὕλ-
ἐστίν.

XX.

2 (σε εἶναι, καὶ)
3 μου
5 γάρ
6 τὰ δῶρα αὐτοῦ
7 ἐστηρίχθαι,
ιδόντες
8 φάντασμα
9 οὐ
οὐκέτι.
10 θλάσειαν
11 ἐνεπλήσθη
13 συνέξει
14 (καὶ πόνος)*
15 ἐκ κοιλίας αὐ-
τοῦ
δὲ
(θανάτου).
16 θηλάσει,
καὶ ἀνέλοι
18 (Σχοῖη δὲ)
στρύχων ἀμά-
στητον, ἀκα-
τάπτου*

19 ἀδυνάτων
(αὐτῶν)
20 Διὰ τοῦτο
ἔσται αὐτῷ
ἐν
αὐτοῦ, (οὐδὲ ἀν-
θήσει αὐτοῦ
τὰ ἀγαθί·)
23 ῥίψαι δὲ
24 (δὲ)
χάλκεον
25 Καὶ διεξέλθοι
ἄσραπτή
(μὴ) περιπατή-
σαι
26 Καὶ πᾶν
αὐτὸν
(δὲ)
ἄσβεστον καὶ
κακίωσαι
28 (καὶ)
29 αὐτοῦ.

XXI.

2 (μου)
εἶη
αὐτῆ παρ' ἡμῶν
3 Βασιτάσάτε
εἶτα μὴ μου κα-
ταγελάτε.
4 (ἐξ)
καὶ
5 Ἐμβλέψαντες
7 (δὲ)
8 αὐτῶν.
10 ἢ
11 ὡσπερ
προσπαίζει αὐ-
τοῖς,
12 Ἀναλαμβάνοντα
14 (ὁ ἄσεβης) τῷ
τὰς
15 ἀπαντήσωμεν
16 οὐ καθορῶ
17 καὶ
ᾠδῖνες
18 πρὸ
ὑφείλατο
19 αὐτοῦ
20 Ἴδοιεν δὲ
καὶ ἦπο
21 τί
αὐτόν;
24 ὁ δὲ μελέος
25 γε
26 (οἱ υἱοὶ αὐτοῦ)
κοιμηθήσονται
(ἐπὶ γῆς).
28 Ὅτι
30 (καὶ)
31 πρῶσωπον
ἃ
32 σαρῶ
34 ἄφ' ἡμῶν κατα-
παύσαι με οὐ-
δέν ἐστιν.

XXII.

3 ἦ

3 ἄμεμπτος τοῖς
ἔργοις
(αὐτῷ),
4 ἐλέγξει σε,
6 γὰρ
8 πρόσωπα, ἐ-
κοίμισας δὲ
πτωχους ἐπὶ
γῆς·
9 καὶ
11 εἰς
12 οὐκ
15 ἄδικοι,
17 τί ποιήσει ἡμῖν
ὁ Κύριος
ἐπάξει
19 αὐτοῦς
22 δὴ
σύν
23 (καὶ)
ποιήσεις
τό
24 Καὶ θήσεις ἐπὶ
χώματος
χειμαρίονος Ὠ-
φείρ·
25 δέ σοι
26 ἐνπαρήρησάσῃ
ἐναντι
27 τὰς ἐσχὰς σου
ἀποδοῦναι·
29 ἐταπεινώσεν
ἐαυτὸν,
ἔρει· (εἰ)
30 (δὲ)
διασωθήσῃ.

XXIII.

2 χειρῶν
(ἐπ' ἔμοι)
3 γὰρ ἂν γνῶῃ
(ὅτι)
4 ἐπ' αὐτοῦ
ἐμψύλωσαιμι
5 Γνῶνῃ
ῥήματα
6 εἰ
μοι; καὶ εἰ
μοι;
7 αὐτῷ
8 Ἐὰν γὰρ πο-
ρευθῶ εἰς τὰ
πρῶτα,
αὐτόν
10 (αὐτός),
καὶ
11 ἐκράτησεν ὁ
ποῦς μου·
12 ἐντολῶν
(ἵνα μὴ ἀπο-
θίωμ)
13 ἄντερῶν
14 ἀπ' αὐτοῦ ἐσ-
πουδάκειν,
16 (μου)
ἐσπουδάκεν (ἐπ')
ἐμέ·
17 γνόφος,
σκότος.

XXIV.

1 οὐκ
2 (ἄνδρες) οὐκ εἶ-
δον ἡμέρας
αὐτοῦ;
(δὲ)
καὶ
ἤρπασαν.
3 (δὲ)
4 ἐξέκλινον δὲ
5 καὶ ἀπέβησαν
ἐπ' ἐρήμου
τῇ
πράξει,
ἄγρόν πρό ὥρας
οὐκ αὐτῶν ὄν-
τα ἐθέρισαν.
Ἰδύνηθ δὲ αὐ-
τῷ ἄρτος εἰς
νεωτέρους
6 δὲ
7 (δὲ)
8 καὶ
9 (δὲ)
καὶ ἐκπεπτωκό-
τα
12 ἐξ οἰκιῶν
ἐξέβαλον αὐ-
τοῦς·
13 (Ἐτι)
ὄντων αὐτῶν
ἐπὶ γῆς,
ἐπορεύθησαν ἄ-
τραπούς αὐ-
τῆς·
15 προσνοήσει με ὁ
16 (δὲ)
18 προσώπου
20 εἶτα ἐμνήσθη
καὶ
καθὰ
21 γὰρ
οὐδὲ γίγαιον
22 δυνατοῦς.
ὑπὲρ
23 δὲ
ὑγιάναι
24 ἀπὸ καλαρίης.
XXV.
2 ἔστι
ὁ
αὐτῷ,
3 (αὐτῶν)
4 ἐαυτῶν)
5 Ὁ λέγων τῷ ἡ-
λίῳ μὴ ἀνα-
τέλλειν, καὶ
οὐκ ἀνατέλ-
λει·
σελήνην (δὲ)
ἐπιφάσει,
6 (πᾶς).
XXVI.
2 ἢ

2 ὁ
3 ἢ
ἢ
ἐπακαλουθεῖς
ἢ
7 κρεμνῶν
8 ὑποκίτωθεν
12 (μὲν)
ἔτρωσεν
13 τε.

XXVII.

1 τῷ προοιμίῳ,
εἶπε·
2 Κύριος
πικρῶσας
3 ἐν ἐμοί,
(ἔτι)
ἐν ῥαδίῳ μου,
4 Οὐ μὴ λαλήσει
ἄδικα,
ἄνομα.
6 μὴ
ἄστοπον
7 μοι
8 Ναὶ μὴν
(ἔτι) (μὴ)
9 ἀκούσῃ ὁ Κύ-
ριος ἐπελθού-
σης
δὲ
ἐναντίον
αὐτόν,
11 τῷ
12 (δὴ)
ἡμεῖς ἐωράκατε·
διατί δὲ
ἐπιβάλλεσθε;
13 ἐξελεύσεται
14 αὐτοῦ,
15 (κακῶ)
τελεύτησῶσι
καὶ χήρας
18 στήτος, ἃ συνε-
τήρησε.
20 (Κοιμηθέντι)
συναντήσον-
ται
22 ἀπορρήψει
23 αὐτόν.
αὐτοῦ.

XXVIII.

1 χουσίην
3 (καιρῶν)
4 δικαιοσύνης
5 ὄς
6 (καὶ)
8 αὐτῆν
10 ἔρρηξε
τίμον ἴδεν αὐ-
τοῦ
11 Καὶ βίβη
14 ἔστιν bis
16 ὠφείρ,
17 (Καὶ)
21 (οὐκ)
23 γὰρ
25 (Ἐποίησε δὲ)

25 καὶ ὑδάτων μέ-
τρα.
26 οὗτος ἰετέν

XXIX.

1 Προσθεῖς δὲ ἔτι
τῷ προοιμίῳ
Ἰώβ, λέγει·
2 (μῆνα)
(ἡμερῶν) τῶν
ἐφύλαττέ με
3 ἐν
4 ὁδοῖς,
Κύριος
5 μου·
6 μου αἱ ὁδοὶ
ἔχειτο
8 ἑαυτοῖς,
στάντες ἐπα-
νέστησαν·
9 ἐπιτιθέντες
αὐτῶν.
10 (περὶ ἐμοῦ)
12 ἠπῆρκεν
13 ἠυλόγησέ με
15 τυφλῶ,
χωλῶ·
17 δὲ
ἐξέσπασα
18 Ἐἶπον δὲ
(δὲ)
19 μου
ἐπὶ
20 καινῇ
μου πορεύεται·
21 (Πρῆσβύτεροι)
ἀκούσαντές μου
22 (δὲ)
καὶ
ὅποτε
23 (προσεδέχοντο),
24 Εἰ ἐγγέλων
οὐκ ἐπίστευον·
25 πευθίνους.

XXX.

1 ἡμερῶν
εἶναι
4 περικλῶντες
ἦν
τε
6 τῶν
9 αὐτῶν ἐγὼ εἶμι,
10 πτελούου.
11 (ὅδε)
12 τοῦ
πόδας
13 με
μου·
14 κέχηρται
ἐβούλετο.
15 (δὲ) μοι
παρῆλθεν.
17 Νυκτὸς
συνέβλασαν,
καὶ τὰ
19 ἠγηται
ἡ μερίς μου.
20 εἰσακούεις
ἔστησα,

15 Ἀφείλω καὶ βραχίονα	12 αὐτῶ, καὶ εἰσοίσει	8 αὐτοὺς (ἔξω)	1 ἀνθιστάμενος	10 τῷ Ἰωβ πάν- τα ὧν εἶχεν
18 ἦτις	13 Νέεσσα (ἐλάλησαν)	9 ἄρα σου	2 (ἔστιν ὄς) (ἢ οὐχί)	11 (δὲ) κακοῖς καὶ ἔδωκαν χρυσοῦν ἄση- μον.
19 Ἐν ἔστι	15 αὐτὰ αὐτά.	10 Ἄλλ' ἰδοὺ πα- ρὰ σοὶ θηρία ἴσα βουσὶν χόρτον ἔσθιει·	3 λόγος δυνάμε- ων αὐτοῦ	12 ἠλόγησε τοῦ Ἰωβ τὰ ἔσ- χατα μάλλον
20 ἄρα αὐτῶν;	16 αὐτῆς ἑαυτῆς,	11 ὁσφύος αὐτοῦ, αὐτοῦ	4 (δὲ) ἀνακαλύ- ψει	14 Κασσίαν
21 Οἶδας πολύς;	17 ἔμερίσεν αὐτῇ (ὁ Θεός)	12 αὐτοῦ ὡσπερ ὡσπερ σχοινία	5 (δὲ) 6 (δὲ)	15 (καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ) ὑπὸ τῆν αὐτῶν.
23 Ἀποκείνται πολέμου	19 καὶ ἐνέδωσας	13 ὡς πέτραι χαλ- καί ὡς τύχος σιδή- ρεος.	7 ἕκ 8 συνέχωνται, 9 ἐπιφώσκειται	16 τεσσαράκοντα· ἀ ἔξη ἔτη ὀκτώ
25 κυδοιμῶ; 23 (συνοχὰς καὶ)	20 καὶ δόξη τόλμην	14 εἰς τὸ 15 ἀγρῶ 17 ἀγνοῦ	10 ἐπιφώσκειται	17 πάλιν ἀναστή- σεται αὐτὸν ἀνίστησιν ὁ Κύ- ριος. Βοσσόρας 'Ἀσώμ (υἱὸς Σοφᾶν) (υἱὸς Ἀμων τοῦ Χοβάρ)
30 ὡς δὲ ἄβυσσου ἔπηξε, συνῆκας;	22 βέλαι μὴ 23 ὄξυσθενῆς	18 αἰσθηταὶ ὅτε	11 προτρέπει 12 ὡσπερ	
31 δὲ ἔγνωσ; ἦ	25 ἐρεῖ (καὶ) ἀλαλάγματι (ἐκπορεύεται).	19 (αὐτοῦ).	13 ἀλλομένοις ἐπὶ γῆς.	
32 κώμης (καὶ)	26 ἔπηκεν	20 (καὶ) εἰ εἰλή- σεις κλοιὸν	14 οὐ αὐτῶ ἐπηρμένον θωρᾶς·	
34 δρόμῳ	27 Ἡ ἐπὶ τῶ	21 (καὶ) εἰ εἰλή- σεις κλοιὸν	15 ὡσπερ	
36 (σοφίας)	29 (δὲ)	22 δεῆσεις καὶ ἰκε- τηρίας	16 γάρ ὡς	
38 γὰρ χωνεῖα κεκόλληκε κεῖνον λίθους.	31 ἔλεγχόμενος ἱ- πὸ Κυρίου, μηδὲν ὧν ἐγώ, ἀπόκρισιν δὲ τι- να	23 διαθήκην	17 ἐλογίσθη αὐ- τῷ	
41 δὲ (αὐτοῦ).	35 ἐλάλησα.	24 Καὶ ἐμπαίξεις δήσεις δὲ		
XXXIX.		25 καὶ μεριτεύονται γένη 26 ἐνέγκη (μίαν) βύρσαν	XLII. 3 ἀγγέλην δὲ 5 Ἀκοῆ (ἀκοῆς) 8 Καὶ νῦν ἕαυτοῖς παιδιά ποιήσεις κάρ- πωμα περὶ καὶ πρὸς μὲ οὐδὲν ἀγαθόν. 9 Ἐπορεύθησαν (ἕαυτοῖς) αὐτῶν	
1 Ἡ	XL.	27 ἐπ' πολέμου τοῦ γιγνομένου ἐν τῷ σώμα- τι αὐτοῦ; γινέσθω.	(Θαμνάν υἱὸς Ἐλι- φάζ, ἡγεμὼν τῆς 'Ιδομαίας' οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βιβλίου, ἐν μὲν γῆ κατοικ- κῶν τῆ Ἀσῆτιδι, ἐπὶ τῶν ὀρίων τοῦ Εὐφράτου· προῦ- πῆρχε δὲ τὸ ὄνο- μα αὐτοῦ Ἰωβάβ· ἦν δὲ ὁ πατὴρ αὐ- τοῦ Ζαρέθ, ἐξ ἀνα- τολῶν ἡλίου.)	
2 Ἐλάφων;	1 διὰ			
3 ἔλυσας;	2 ἀποκρίθητι.			
3 ἄνευ	3 ἀποποιή κρίμα; ἀλλ'			
6 ἔξαποστελεῖς; 6 αὐτοὺ τὴν οἰαι- ταν	4 Εἰ Κύριον, (βροντῆς) αὐτὸν			
9 (ἀτράπελος)	6 ἐν (σου),			
10 αὐτοῦ ζυγόν;				
11 καὶ ἐπαφήσεις				

Ψ Α Λ Τ Η Ρ Ι Ο Ν .

ΨΑΛ. I.	V.	9 καὶ	12 ἐπιλάθης	3 Ἐξολεθρεύσει μεγαλορήμονα
1 ἀνὴρ	1 τῆ κραυγῆ	13 ἑαυτῶ	13 οὐκ ἐκζητήσῃ.	4 ἡμῖν
3 ποιήσῃ,	4 οὐ σοι	14 καὶ	14 κόπον (οἶν) βοηθῶν.	8 (πάντας).
5 οἱ.	8 μου σου	17 τῶ καί.	15 (δι' αὐτήν).	
II.	11 ἐν	VIII.		XII. 2 (καὶ νυκτός)
2 Διάψαλμα.	12 δίκαιον·	3 σου, 4 τίς 7 ἀπάσας, 9 τὸ.	17 εἰσήκουσας Κύ- ριε· 18 τοῦ.	4 εἶπη 5 ἐπὶ.
9 καί.	VI.	IX.		XIII. 1 Διεσφάθησαν 4 κατεσθίοντες ἐν 7 ἀγαλλιάσεται εὐφρανθήσεται
III.	6 τῶ	6 ἤχους 10 σοὶ (πάντες) 12 κραυγῆς 14 ἐν 18 τέλος. 8 ἐν ἐνέδρα 9 ἀρπάσει 12 (μου),	X. 4 (σὺ) (αὐτοὶ) 6 τῆν.	XIV 1 ἦ 4 (πᾶς) 5 ἀθῶφ.
1 ἐπ'ἀνέστησαν	9 ἠκούσε		XI. 1 Ψαλμὸς τῶ Δα- υιδ, ὑπὲρ τῆς ὀδοῆς.	
4 εἰσήκουσέ	10 ὑποστραφεῖ- σαν εἰς τὰ ὀ- πίσω, καὶ κα- ταισχυθηθήσ- αν.		2 ἐλάλησαν (κακά).	
5 (δὲ)	VI.			
6 συνεπιτιθεμέ- νων	5 ἄρα			
8 Διάψαλμα.	6 καὶ			
IV.	VII.			
1 ὕμνοις Ψαλμὸς	5 ἄρα			
4 καὶ σοι, 7 καιροῦ.	6 καὶ			

XV.

4 οὐ
5 ἡ
7 συνετήσαντά
10 ἄδου,

XVI.

5 σαλευθῶσιν
11 Ἐκβάλλοντές
13 ρομφαία
14 ἀπὸ ὀλίγων
νιῶν,
15 (μοι).

XVII.

1 ἡ
2 (καί)
13 ὁ
χάλαζα καὶ ἄν-
θρακες πυρός.
14 αὐτοῦ
15 ἀνεκαλύφθησαν
22 ἀπέστησα
21 ἀνταποδώσει
μοι
33 καταρτιζῶν
ἐλάφους,
35 σου,
41 εἰσηκουσεν
42 ὡσει χνοῦν
43 ἀπὸ
44 οἱ
45 ἐκ
48 μου
ρῦσαί.

XVIII.

2 Ἡ
6 τῆς θερμῆς
14 (ἐστίν).

XIX.

4 (Κύριος)
πληρῶσει.
5 ἐπὶ
7 ἐπικαλεσόμε-
θα.

XX.

2 καρδίας
θέλῃσιν
4 εἰς αἰῶνα καὶ
11 βουλὰς ἕς
στήναι

XXI.

4 ἐρύσω
6 ἀνθρώπου
10 ἐπιρίφην
15 ὡς
16 μου
17 Ἐξηρίθησα
24 ἐπήκουσέ
25 (πάντων)
30 αὐτοῦ.

XXII.

3 ὁδήγησέ
4 αὐτά
5 μου.

XXIII.

2 γάρ
4 μου
10 Διάψαλμα:

XXIV.

3 πάντες
5 ἐν τῇ ἀληθείᾳ
7 σὺ ἔνεκα
14 (καὶ τὸ ὄνομα
Κυρίου τῶν
ἐπικαλουμέ-
νων αὐτόν')
17 ἐπλατύνθησαν'

XXV.

1 ἕσθηνσω.
7 φωνὴν
10 αἶ
11 (Κύριε)
12 (γάρ).

XXVI.

1 Τῷ
4 τὸ
(τὸν ἅγιον)
6 (Κύριος)
7 πρὸς σέ
8 ἐξεζήτησε
μου
9 μὴ ἀποσκορα-
κίσης με, καί.

XXVII.

1 κεκρίξομαι,
ἀπ' ἐμοῦ, bis
2 πρὸς.
3 με
τιν

XXVIII.

5 καὶ
9 καταρτιζομέ-
νου.

XXIX.

1 τῷ
ἤψφρανας
ἐμοί.
11 χορόν.

XXX.

3 κραταίωσις
7 ἐφείδες
13 ἐπισυναχθῆναι
15 καιροί
19 σοί
20 (καί)
21 ἐμοί
23 ὁ.

XXXI.

1 (Ψαλμός)
συνέσεως.
2 πνεύματι
4 μου
παγγῆναι μοι
5 σοι,
5 σοι,
9 ἄγχιεις.

XXXII.

1 Ψαλμός
ἡ
4 εὐθύς
5 (ὁ Κύριος),
11 εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν.

22 Κύριε τὸ ἔλεός
σου
σοι.

XXXIII.

3 ὑψώσομεν
4 θλίψεῶν
20 Κύριος.
21 τόν.

XXXIV.

1 (Ψαλμός)
2 μου
3 (σοῦ),
4 Αἰσχυνήθησαν
καὶ ἐντραπή-
τῶσαν
ἀποστραφήτω-
σαν
καταισχυνήτω-
σαν

5 χνοῦς
8 Ἐλθάτω αὐτῷ
γινώσκει
ἐκρυσεν,
αὐτόν,
πεσεῖται
10 (Κύριε)
11 ἠρώτων
12 Ἄνταποδίδοσαν
ἀγαθῶν,
13 ἀποστραφήτω
15 ἠψφράνθησαν
συνήχησαν
19 ἀδίκως,
20 ὀργῆν γῆς λα-
λοῦντες
21 εἶπον
25 εἴποισαν,
27 Ἄγαλλιάσουσιν-
το
(ἐπὶ σοί)
μεγαλυνθήτω.

XXXV.

1 (Ψαλμός).
4 διελογίσατο
δέ
7 (οἱ)
11 ἐλθάτω
ἀμαρτωλοῦ
12 ἔπεσαν.

XXXVI.

1 (Εἰς τὸ τέλος,
Ψαλμός)
10 ὑπάρξει ὁ
11 (ἐπ' αὐτῆς).
21 δίδωσιν.
23 (σφόδρα).
24 καταραχθήσε-
ται
26 (ὁ δίκαιος),

XXXVII.

28 ἄνομοι δέ
33 οὐ
καταδικάσθαι
κρίνεται
34 ὄψη.
35 ὡς.
22 Κύριε τὸ ἔλεός
σου
σοι.
3 ὑψώσομεν
4 θλίψεῶν
20 Κύριος.
21 τόν.
1 (Ψαλμός)
2 μου
3 (σοῦ),
4 Αἰσχυνήθησαν
καὶ ἐντραπή-
τῶσαν
ἀποστραφήτω-
σαν
καταισχυνήτω-
σαν
5 χνοῦς
8 Ἐλθάτω αὐτῷ
γινώσκει
ἐκρυσεν,
αὐτόν,
πεσεῖται
10 (Κύριε)
11 ἠρώτων
12 Ἄνταποδίδοσαν
ἀγαθῶν,
13 ἀποστραφήτω
15 ἠψφράνθησαν
συνήχησαν
19 ἀδίκως,
20 ὀργῆν γῆς λα-
λοῦντες
21 εἶπον
25 εἴποισαν,
27 Ἄγαλλιάσουσιν-
το
(ἐπὶ σοί)
μεγαλυνθήτω.
1 (με)
5 παλαιστὰς
ἡ
6 συνάγει
9 ἐποίησάς
10 (γάρ)
12 παρὰ σοί
13 οὐ.
1 (Ψαλμός τῷ Δα-
νιδ).
2 κατηύθυνε
4 ἐνέβλεψεν
6 ὀλοκαυτώματα
8 κοιλίας
11 Ἄντιλάβοινοτό
12 ἠδυνήθη
14 καταισχυθεῖθη-
σαν
17 Ἄγαλλιάσονται
ἐμὶ καὶ πένης
ὁ
σύ,
2 διαφυλάξαι
παραψῆ
ἐχθρῶν
3 βοηθήσει
6 ἐλάλει' bis
8 ἀναστήναι.
1 (Εἰς τὸ τέλος,
Ψαλμός).
10 ὑπάρξει ὁ
11 (ἐπ' αὐτῆς).
21 δίδωσιν.
23 (σφόδρα).
24 καταραχθήσε-
ται
26 (ὁ δίκαιος),
1 συνέσεως
(Ψαλμός τῷ Δα-
νιδ).
2 τὸν ἰσχυρόν
4 ἐορτάζοντος
5 ἔτι
6 καὶ
1 (Εἰς τὸ τέλος)
(τῷ Δανιδ).
2 Εὐρίξῃ
4 παση τῇ γῆ.
4 διήλθοσαν
8 ἴδαμεν
11 καὶ
ἐνεκέν.
14 ὁ Θεός.

28 ἄνομοι δέ
33 οὐ
καταδικάσθαι
κρίνεται
34 ὄψη.
35 ὡς.

XXXVII.

1 τοῦ
2 ἔπεστήρισας
3 ἐν
7 αἱ ψυαί μου
ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμά-
των,
9 Κύριε
ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἐκρύβη

10 καὶ αὐτό
11 ἀπὸ
12 ἐξεβίασαντο
16 ἐμεγαλορημό-
νησαν
17 (ἐστίν)
18 (ἐγὼ)
20 (μοι)
ἀγαθωσύνην.

XXXVIII.

1 (με)
5 παλαιστὰς
ἡ
6 συνάγει
9 ἐποίησάς
10 (γάρ)
12 παρὰ σοί
13 οὐ.

XXXIX.

1 Ψαλμός τῷ Δα-
νιδ.
2 κατηύθυνε
4 ἐνέβλεψεν
6 ὀλοκαυτώματα
8 κοιλίας
11 Ἄντιλάβοινοτό
12 ἠδυνήθη
14 καταισχυθεῖθη-
σαν
17 Ἄγαλλιάσονται
ἐμὶ καὶ πένης
ὁ
σύ,
1 (Εἰς τὸ τέλος)
(τῷ Δανιδ).
2 Εὐρίξῃ
4 παση τῇ γῆ.
4 διήλθοσαν
8 ἴδαμεν
11 καὶ
ἐνεκέν.
14 ὁ Θεός.

XL.

2 διαφυλάξαι
παραψῆ
ἐχθρῶν
3 βοηθήσει
6 ἐλάλει' bis
8 ἀναστήναι.

XLI.

1 συνέσεως
(Ψαλμός τῷ Δα-
νιδ).
2 τὸν ἰσχυρόν
4 ἐορτάζοντος
5 ἔτι
6 καὶ

6 (Κύριε)
7 καταρακῶν
8 ψῆθ αὐτοῦ παρ
ἐμοί,
9 καί
10 καταθλάσαι
11 ἔτι
σωτήριον.

XLII.

1 (Εἰς τὸ τέλος
συνέσεως τοῖς
νιοῖς Κορέ.)
5 ἔτι
καί.

XLIII.

9 ὁ Θεός
12 ἀλλάγμασιν
13 εἰς
(καὶ οἱ ἐχθροὶ
ἡμῶν ἐμυκ-
τήρισαν ἡ-
μᾶς)
15 κατενώπιόν
16 καταλαλοῦντος
22 ἕνεκέν.

XLIV.

1 (τοῦ Δανιδ)
3 δυνατῆ
4 βασίλευε
6 τὸν
9 τοῦ
7 ἀδικίαν
11 καὶ
ἐπιθυμήσει
12 καί
13 ἔσωθεν
χρυσοῖς
16 σου.
17 (καὶ) μνησθή-
σομαι.

XLV.

1 υἱοῖς
(τοῦ Δανιδ)
3 ἐταράχθη
5 πρῶτ.
6 (ὁ ὕψιστος)
8 ἴδατε
9 Ἄνταμελῶν
συνκλάσει
11 Διάψαλμα.

XLVI.

1 (τῷ Δανιδ)
4 ἐαυτοῦ
8 (πάντα).

XLVII.

1 (Εἰς τὸ τέλος)
(τῷ Δανιδ).
2 Εὐρίξῃ
4 παση τῇ γῆ.
4 διήλθοσαν
8 ἴδαμεν
11 καὶ
ἐνεκέν.
14 ὁ Θεός.

XLVIII.
 1 (τῷ Δαυίδ)
 7 λυτρῶνται
 αὐτοῦ
 8 ἐκόπασεν
 9 ἔτι
 13 εὐδοκήσουσιν.
 14 (ἐξώσθησαν).
 16 ἦ
 20 Καί.

XLIX.
 1 (Εἰς τὸ τέλος),
 (καί)
 4 τοῦ
 10 ἀγροῦ
 13 φαγωμαί
 πώμαι
 15 (σου),
 16 ἐκδιηγῆ
 ἐπί.
 L.
 12 καί
 17 ἐξουδενώση.

LI.
 1 δυνατός; ἀνο-
 μίαν.

LII.
 6 τὸν Θεον.

LIV.
 10 καί
 12 με.

LV.
 2 ἀπὸ ὕψους.
 3 Ἡμέρας φοβη-
 θήσομαι
 σε
 4 ἐπί
 6 κατακρίψουσιν
 αὐτοὶ
 ὑπέμειναν τὴν
 ψυχὴν
 8 ἐξηγγεῖλα· σὺ
 9 Τότε
 12 σου,
 αἰνέσεις σοι·

LVI.
 6 Παγίδα

LVII.
 1 ἀνθρώπων;
 9 αὐτοῦς.

LVIII.
 4 κατεύθυναν·
 11 λαοῦ μου.
 13 ἐν συντελείᾳ,
 16 τὴν δυνάμιν
 17 ψαλῶ· ὅτι
 εἶ,

LIX.
 1 τὸν Ἐδὼμ ἐν
 τῇ φάραγγι.

LX.
 5 εὐχῶν.
LXI.
 3 ἡμεῖς,
 10 ἀρπαγμα
 12 σοί.

LXII.
 1 Ἰουδαίας
 5 χεῖλει
 στόμα μου.

LXIII.
 3 αὐτῶν,
 8 ἐξήσθησαν ἐπ'
 αὐτούς.

LXIV.
 3 ἀνομιῶν
 ταῖς ἀσεβείαις
 10 Τὰς
 γενήματα
 12 ὠραία.

LXV.
 15 ἀνοίω
 19 δεισιεώς.

LXVI.
 1 ψόῃς.

LXVII.
 3 καί
 7 ἐν τῇ ἐρήμῳ
 8 τοῦτο Σιναῖ
 10 πτωχῶ ὁ Θεός.
 18 ἀνθρώποις,
 20 κυρίου
 21 θριχός
 24 μου
 30 τοῖς.

LXVIII.
 6 κύριε
 10 συνέκαλυψα
 14 τῶν βαθέων
 20 παρακαλοῦντας,
 26 τραυματιῶν σου
 29 ὁ Θεός ἀντιλά-
 βοιτό
 30 καί
 32 ζήσεται ἡ ψυ-
 χὴ ἡμῶν.

LXIX.
 1 Κύριε εἰς τὸ βο-
 ηθησαί μοι
 σπεύσον.

LXX.
 15 γραμματείας
 18 πρεσβείου
 ἐρχομένη
 21 μεγαλωσίνην
 μου

LXXI.
 3 δικαιοσύνη
 18 ὁ Θεός

LXXII.
 7 Ἐξελεύσατο
 17 αὐτῶν.
 21 ἐξεκαύθη
 28 πάντι τὰ ἀπαγ-
 γέλματα.

LXXIII.
 3 τῷ ἀγίῳ
 5 ἔξοδον
 7 σου
 εἰς τὴν γῆν
 8 πάσας
 τοῦ Θεοῦ
 14 συνέθλασας
 15 Ἴθάν.
 16 φαῦσιν καὶ ἤλι-
 ον.
 17 ἔπλασας αὐτά.
 23 ἐχθρῶν
 ἀνέβη.

LXXIV.
 4 παρανομεῖτε·
 9 ἀπαγγελῶ.

LXXV.
 7 τότε ἡ ὀργὴ
 9 τῆς γῆς.
 12 πνεῦμα.

LXXVI.
 1 τῇ φωνῇ
 4 οἱ ὀφθαλμοί
 8 αὐτοῦ; συνετέ-
 λεσε ῥῆμα
 εἰς γενεάν
 17 διαπορεύονται.

LXXVII.
 5 ὅσα
 τοῦ
 αὐτὰ
 8 τὴν καρδίαν
 32 ἐν
 36 ἠπάτησαν
 42 αὐτοῦ, ἡμέρας
 48 εἰς χάλαζαν
 52 καὶ ἀνηγαγεν
 54 ὄριον
 57 ὡς
 63 ἐπενθήθησαν·
 72 ταῖς συνέσεσι.

LXXVIII.
 9 καί
 12 Καί
 13 δέ

LXXIX.
 1 πρόβατον
 9 ἐπλήρωσε τὴν
 γῆν.
 13 ὅς
 14 (καί)

LXXX.
 3 ἡμῶν
 5 αὐτό
 8 διαμαρτυροῦμαι

σοι Ἰσραὴλ,
 13 ἐν.
LXXXI.
 3 Κρίνετε ὄρφανῶ
 καὶ πτωχῶ,
 4 πτωχῶν,
 (αὐτοῦς).
 8 (αὐτοῦς).

LXXXII.
 3 (Κύριε)
 9 Κισσῶν
 (καὶ)
 ἀγιαστήριον.

LXXXIII.
 4 (πάντες)
 10 παραρίπτεσθαι
 μου
 ἐν
 11 τοὺς πορευομέ-
 νους.

LXXXIV.
 1 ἐπίστρεψας
 7 (Κύριε)
 13 ἐνώπιον.

LXXXV.
 1 ἐπακουσόν
 2 μου
 7 ἐπήκουσας.

LXXXVI.
 4 ἐγενήθησαν
 5 Μὴ τῇ Σιών ἐ-
 ρεῖ
 αὐτῇ;

LXXXVII.
 1 Ἐσδραΐτῃ.
 2 εἰσελάτῳ
 5 ὡσεὶ
 14 ψυχὴν
 18 καὶ πλησίον.

LXXXVIII.
 1 Αἰθῶν
 Ἐξοραΐτῃ.
 Κυρίου
 2 ἐν αὐτοῖς.
 5 γὰρ
 7 (ἐστίν)
 9 καταπραΰνησ.
 12 τὴν
 18 ἡμῶν,
 19 ἀγίους
 20 ἔλαιψ
 μου
 22 κακῶσει
 23 τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
 τοῦ ἀπὸ προ-
 σώπου αὐτοῦ,
 26 ὁ
 30 ἐν
 32 ἀδικίας
 33 οὐδ' οὐ
 41 Διήρπαζον
 παραπορευόμε-
 νοι τὴν

42 θλιβόντων αὐ-
 τόν,
 44 αὐτοῦ·
 46 ἀποστρέψει
 47 μου ἡ ὑπόστα-
 σις
 49 εἰσιν.

LXXXIX.
 1 τῷ Μωσῇ ἀν-
 θρώπῳ
 σὺ
 2 καὶ
 ὁ Θεός.
 3 οἱ υἱοὶ τῶν.
 4 (Κύριε)
 9 ὡσεὶ
 10 πραότης
 11 σου τὸν θυμόν
 12 (μοι)
 14 ἠψφάνθημεν
 15 ἐψφάνθημεν
 17 καὶ τὸ ἔργον
 τῶν χειρῶν ἡ-
 μῶν κατεῦθό-
 νον.

XC.
 3 καί
 8 ὄψῃ.
 15 Κεκράζεται
 ἐπακουσόμεαι
 16 Μακρότητα.

XCI.
 9 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχ-
 θροὶ σου Κῶ-
 ρις,
 10 ἔλαιψ
 11 ἐψίδεν
 12 ὡσεὶ
 14 ἔστι.

XCII.
 1 σαββίτου,
 ἐκατόμισται
 3 αὐτῶν ἰρούσι
 οἱ ποταμοὶ
 ἐπιτρίψεις.

XCIII.
 1 ψόῃς
 19 ἠψφραναν
 20 πρόσταγμα;
 23 (Κύριος κατὰ)
 κατὰ
 ἄφανιῒ αὐ-
 τούς·

XCIV.
 4 εἰσιν
 5 αἱ
 7 τῆς
 8 πειρασμοῦ
 9 με,
 10 εἶπον
 αὐτοὶ δέ.

XCV.
 1 Ὡδὴ τῷ Δαυίδ,

1 φηκοδομεῖτο
10 ὅτι
13 Ἀπό

XCVI.

5 ἔτακσαν ὡσεὶ
κηρὸς
7 οἱ
10 ἁμαρτωλοῦ.

XCVII.

4 Κυρίῳ
6 Κυρίου
7 (πάντες)
ἐν αὐτῇ.
8 ἀπὸ προσώπου
Κυρίου, (ὅτι
ἔρχεται).

XCVIII.

5 ἁγίων
6 εἰσήκουσεν αὐ-
τῶν.
7 (ὅτι)
τὸ πρόσταγμα
(αὐτοῦ), ὁ.
8 σὺ.

XCIX.

3 (ἡμῶν)
ἡμεῖς δὲ
4 εἰς
5 (ὅτι).

C.

1 Ἔλεον
7 ἐνώπιον
8 ἀνομίαν.

CI.

1 ἐναντι
2 ἐλθίτω
7 ἐγενόμην ὡς
15 Κυρίῳ
τῆς γῆς
20 τὸν στεναγμὸν
22 ἐπισυναχθῆναι
βασιλείας
25 σὺ Κύριε τῆν
γῆν
26 ἀλλάξεις.

CII.

2 ἀνταποδόσεις
8 (καὶ ἀληθείνης).
14 ἐμνήσθη
20 οἱ
21 τὸ θέλημα
22 δεσποτίας.

CIII.

1 Τοῦ
4 πρὸς φλόγα.
6 Χορτασθήσου-
ται
18 λαγωαῖς
21 τοῦ
22 συνήχθησαν
καὶ εἰς τὰς
μάνδους

24 κτήσεὸς
25 χερσίν
26 διαπορεύονται
27 αὐτῶν εἰς και-
ρόν.

CIV.

10 αὐτὸν
15 ἄπτεσθε
17 Ἐξαπέστειλεν
27 (αὐτοῦ)
28 οὐ
31 σκίφες
35 πάντα
36 ἐν τῇ γῆ
44 κατεκλήρονό-
μησαν
45 Ἀλληλοῦῖα.

CV.

7 ἐν θαλάσῃ
9 ἀβύσσους
10 μεσοῦντος,
12 ἐν
ἦσαν
16 τὸν Μωσῆν
21 μεγαλεῖα
22 Θαυμάσια
23 τὸν θυμὸν
αὐτοῦ.
38 αὐτῶν, bis
41 ἐθνῶν
46 αἰχμαλωτισάν-
των

CVI.

9 Ψυχὴν
12 (καὶ)
23 τὴν
οἱ
30 ἠυφραίθησαν
32 Καὶ
36 πόλιν
37 γενήματος
43 συνήσουσι.

CVII.

3 καὶ
13 θλίβοντας ἡμᾶς.

CVIII.

11 (καὶ)
13 ἐφαλεψθῆτω
16 τοῦ
21 (ἐλεος).

CIX.

1 Τῷ Δαυὶδ ψαλ-
μός
2 σου ἔξαποστε-
λεῖ
καὶ
7 (ὑδωρ)
10 αὐτόν.

CXI.

4 (Κύριος ὁ Θεός)
8 μὴ
10 ἁμαρτωλῶν.

CXII.

1 τὸν
3 (καὶ).

CXIII.

5 σοὶ
8 αὐτῶν
9 αὐτῶν
10 αὐτῶν
11 αὐτῶν
18 εὐλόγησωμεν.

CXIV.

3 καὶ
8 ἐξείλατο

CXV.

16 ὅτι
19 Ἀλληλοῦῖα.

CXVI.

1 (καὶ) ἐπαινεσά-
τῳσαν
2 ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ,

CXVII.

5 Κύριος.
9 ἄρχοντας.

10 ἐν
ὅτι

11 ἐν
ὅτι

12 ὡσεὶ
ἐν
ὅτι

17 ἐκδιηγῆσομαι

CXVIII.

1 οἱ
4 φυλάσσεσθαι
6 ἐπαισχνυθῶ,
7 (Κύριε)
9 φυλάσσεσθαι
18 (σου)
21 ἡ συμβουλία
25 το λόγιον
28 Ἔσταξεν
41 λόγιον
42 με
τοὺς λόγους
43 ἐφήλπισα
48 σφόδρα,
49 τὸν λόγον
ὃ ἐφήλπισάς
59 (κατὰ)
μον,
62 ἐξομολογήσαο-
θαί

65 τὸ λόγιον
67 (ἐγὼ)
72 Ἀγαθόν
74 ἐφήλπισα
77 Ἐλθάτωσάν
81 τὸν λόγον
ἐφήλπισα
83 ὡσεὶ
90 διαμενεῖ.
91 ἡ
98 μοί

83 ὡσεὶ
90 διαμενεῖ.
91 ἡ
98 μοί

83 ὡσεὶ
90 διαμενεῖ.
91 ἡ
98 μοί

104 (ὅτι σὺ ἐνομο-
θέτησάς με)
114 ἐφήλπισα
116 ζήσομαι
122 Ἐκδεξαι
121 (Κύριε)
127 τὸ
136 κατεβίβασαν
ἐφύλαξαν
139 μοι
143 αἰ
146 σε,
147 ἐφήλπισα
151 σὺ
ἐντολαί
157 ἐκθλίβοντές
158 ἀσυνθετοῦν-
τας

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιον
169 Ἐγγισίτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεῦξονται
172 Φθιέγξεται
τὸ λόγιόν.

CXXXVIII.
2 ἐδυνήθησάν
3 τῷ πάτρι.

CXXXIX.
1 σε
4 νόμου
6 καὶ
(ἀπὸ φυλακῆς
πρωίως)
7 (ἔστιν),

CXXX.
1 τῷ Δαυίδ.
2 καρδία
ἀνταποδόσεις.

CXXXI.
1 πραύτητος
6 Εὐφραθᾶ, εὐρα-
μεν
δίσεις
7 τὸ σκῆνωμα
9 (ἀγαλλιάσει)
11 τὸν θρόνον
12 καθίσονται ἕως
τοῦ αἰῶνος
13 (ἐκεῖ)
17 τῷ χριστῷ μου
λύχνον.

CXXXII.
1 τῷ Δαυίδ.
2 κεφαλὴν,
3 αὐτοῦ καί.

CXXXIII.
3 ἡδὺ
4 αὐτῷ
5 ἐγνωσ,
12 τῷ
17 (Ῥεῖνας ἔχου-
σι, καὶ οὐκ ὀσ-
φρανθήσονται'
χεῖρας ἔχουσι, καὶ
οὐ ψηλαφήσου-
σιν' πόδας ἔχου-
σι, καὶ οὐ περι-
πατήσουσιν' οὐ
φωανθοῦσιν ἐν τῷ
λαίρργῳ αὐτῶν'
18 (πάντες)
21 ἐκ.

CXXXIV.
3 ἡδὺ
4 αὐτῷ
5 ἐγνωσ,
12 τῷ
17 (Ῥεῖνας ἔχου-
σι, καὶ οὐκ ὀσ-
φρανθήσονται'
χεῖρας ἔχουσι, καὶ
οὐ ψηλαφήσου-
σιν' πόδας ἔχου-
σι, καὶ οὐ περι-
πατήσουσιν' οὐ
φωανθοῦσιν ἐν τῷ
λαίρργῳ αὐτῶν'
18 (πάντες)
21 ἐκ.

CXXXV.
1 χρυσὸς
6 τῶν
9 τὰ ἄστρα
15 τῷ.

CXXXVI.
2 (ἐκεῖ)
3 αἰχμαλωτεύου-
τες
4 ἄσμεν
7 οὐ ὁ θεμέλιος
ἐν αὐτῇ.

CXXXVII.
2 σου

2 λόγιόν	CXXXIX.	4 καὶ	5 (σου)	CXLVII.
3 ἐπικαλέσομαι (ἐν)	1 ψαλμὸς τῷ Δα- νιδ.	5 Ἐκέκοξα πρὸς σέ Κύριε	6 (καὶ τὴν δυνα- στείαν σου λαλήσουσι).	20 Ἄλληλοῦια.
7 ζωώσεις	4 ἁδίκου ῥῥυσαί	6 εἰς.	7 ἐρέζονται	CXLVIII.
8 Κύριος ἀνταπο- δοῖσει.	10 ἄνθρακες· ἐν πυρὶ	CXLII.	9 συμπάσι,	14 Ἄλληλοῦια.
CXXXVIII.	11 διαφθοράν.	1 κατεδιώξε εἰσάκουσόν	12 δύναμιν	CXLIX.
1 τῷ Δανιδ, (Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ).	13 καὶ.	10 γῆ	13 πᾶσι	6 τῷ
3 (σὺ) προεῖδες.	CXL.	11 σὺν·	16 τὴν χεῖρά.	9 Ἄλληλοῦια.
8 τὴν	4 συνδνάσω	12 ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.	CXLV.	CL.
9 ὄρθρον,	6 κριταί	CXLIII.	3 ἐπ·	6 Ἄλληλοῦια.
12 τὸ	10 οἱ.	1 Γολιάθ.	4 αὐτοῦ.	1 τοῦ
15 κατωτάτοις	CXLI.	6 (σου),	8 Κύριος ἀνορθοῖ κατεβράγμε- νους· Κύριος σοφοῖ τυφ- λοῦς·	πρὸς τὸν Γολι- άθ
16 Τὸ εἶδον	1 (καὶ) καὶ προσέσχεν μοι	12 ἠνδρὺν μέγα πλατείας.	9 ἀφανίσει.	3 εἰσάκουσεται μου·
20 ἐρεῖ σε	2 ἐνώπιον ἀπαγγελῶ,	CXLIV.		5 δέ ὁ
21 τοῖς ἐχθροῖς.	3 μου.	1 τῷ		7 ἐκείνου.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

ΚΕΦ. I.	6 αὐτὸν,	V.	9 ἡ	8 μισῶσί ("Ἄσοφον, καὶ μισήσει σε)
1 Σολομῶντων	12 παιδεύει	2 Ἀἴσθησιν ἐντέλλομαι	15 σου	9 (δέ)
5 τε	14 κρέιπτον	3 χάριν	17 κρόμφ,	10 δέ
9 ἔξη	15 ἀντιτάσσεται	4 δέ	25 Καὶ μὴ πλανη- θῆς ἐν ἀτρα- ποῖς αὐτῆς.	11 ζήση
10 βούληθῆς,	17 πάντες οἱ	7 ποιήσης		12 τῷ
14 βαλλάντιον	19 ἐν	8 καὶ θύρας	VIII.	τλήσεις διαταταμένην
15 σὸν πόδα (16) Οἱ γὰρ πό- δες αὐτῶν εἰς κα- κίαν τρέχουσι, καὶ ταχινοὶ εἰσι τοῦ ἐκχέαι αἷμα·	20 αὐτοῦ δρόσον	10 εἰσέλθωσι, 11 (μὴ) σου	8 ἐν αὐτοῖς	15 ὄδον,
22 ἔχωνται	21 παραρηγῆς	14 (μου),	10 Ἄνταναιρεῖσθε αἰσθησιν χρυ- σίου καὶ ἄρ- γυρίου)	16 ἐνδέξει δέ
24 ὑπηρεοῦτε,	22 ὀστέοις σου	16 τὰ		18 ἐγχνρονίσσης ἐπιστῆς καὶ υπερβήση ποταμὸν ἁλ- λότριον ζήση.
25 οὐ προσεῖχετε·	25 μὴ	23 ἐξερίφη.	17 με.	X.
26 ἂν ἡμῶν	27 εὐ ποιεῖν.	VI.	18 παλαιῶν	3 δικαίον
27 ἡ	28 καὶ	2 τὰ ἴδια χεῖλην ἀνδρὶ ῥήμασιν	19 (πολύν).	7 δικαίου μετ' ἐγ- κωμίου·
29 φόβον	29 τέκταινε	3 ἴθι μὴ ἐκκλειό- μενος·	26 οὐρανόν.	10 ὀφθαλμῶ
33 ἐν.	30 εἰς	8 ἔμπορεῦεται· φέρονται,	28 Ἡνίκα	11 χεῖλει
II.	31 ζηλώση,	11 σοι ἀνὴρ αὐτομο- λήσει.	29 ἐν τῷ τιθέναι αὐτὸν τῇ θα- λάσῃ ἀκρι- βισμὸν αὐ- τοῦ, καὶ ὕδα- τα οὐ παρε- λεύσονται στόματος αὐ- τοῦ,	12 καλύψει
3 τὴν δὲ αἴσθησιν ζητήσης με- γάλην τῇ φω- νῇ, μὴ δὲ ἐκ- κλινῆς ἀπὸ ῥημάτων στό- ματός μου.	32 ζηλώσῃ,	14 Διεστραμμένη δὲ καρδίᾳ		15 ἀσθενῶν
19 καταλαμβάνων- ται	33 Κυρίου.	15 (δέ)	17 μὴ	18 ἀδικα·
21 Χρηστοὶ ἔσον- ται οἰκίτορες γῆς, ἀκακοὶ δὲ ὑπολειφ- θήσονται ἐν αὐτῇ·	IV.	16 Κύριος	31 ἠυφραίνετο ἐνηνφραίνετο	22 κεφαλῆς
22 δέ.	4 ἐδίδασκόν με, καὶ ἔλεγον· μου	17 ὑβριστῆς	32 καὶ μακάριοι οἱ ὀδοὺς μου φυ- λάξουσιν.	24 ἀπορία (Δουλεύσει δὲ ἄφρων φρο- νιμῶ) (Καρδία δὲ ἄσε- βοῦς ἐκλει- ψει).
III.	5 Κτῆσαι σοφίαν, κτῆσαι σύνε- σιν· μὴ ἐπιλά- θῃς, μὴ δὲ ἐκ- κλινῆς ἀπὸ ῥημάτων στό- ματός μου.	20 Φύλασσε νιέ 23 καὶ ὁδὸς ζωῆς	(33) Ἀκούσατε παιδείαν καὶ σο- φισθητε, καὶ μὴ ἀποφραγήτε.	25 ὁ
4 Γράψον δὲ αὐ- τάς ἐπὶ πλα- κῆς τῆς καρ- δίας σου·	6 Μὴ (7) Ἀρχὴ σοφί- ας· κτῆσαι σοφί- αν, καὶ ἐν πίσῃ κτῆσει σου κτῆ- σαι σύνεσιν.	27 Ἀποδέσει 35 διὰ.	36 εἰς ἐμὲ ἀμαρ- τάνοντες.	26 βλαβερός,
6 Ἐν	10 σοι	VII.	IX.	29 ὁδὸς
	16 (ἀπ')	3 πλάκος	6 ἵνα βιώσητε·	32 ἐπίσταται.
	21 σῆ	5 ἐμβάλλεται		XI.
	22 αὐτοῦ	8 ἐν ἀγορᾷ ἀλῶντα		3 Τελειότης εὐ-

θείων ὁδηγήσει
αὐτοῦ· καὶ ὑπο-
σκελισμὸς ἄθε-
τούτων προνο-
μεῖται αὐτοῦ.

(4) Οὐκ ἠφελή-
σει ὑπάρχοντα ἐν
ἡμέρᾳ θυμοῦ· καὶ
δικαιοσύνη ῥύσε-
ται ἀπὸ θανάτου.

5 ἰμῶμον
6 ῥύσεται
ἄβουλιᾷ

8 δύνει·
10 Καὶ ἐν ἀπωλείᾳ
ἄσεβῶν ἀγαλ-
λίαμα.

(11) Ἐν ἐυλογίᾳ
εὐθείων ἠψωθη-
σεται πόλις·

20 ὁδῶ
21 ἄδικος
πιστῶν

22 χρυσοῦν
24 τὰ ἄλλότρια
25 ἠυλογημένη
28 ἑαυτοῦ,

XII.

2 Κυρίου
6 εἰς αἷμα·
13 παγίδα

λύπαις,
14 χειρῶν
17 ἀπαγγελεῖ

18 μαχαίρα
20 βουλειόμενος
22 Κυρίου

24 εἰς προνομήν
25 εὐφρανεῖ
26 Αἰ δὲ γινώμαι

τῶν ἄσεβῶν
ἀνεπιεικεῖς·

XIII.

2 καρποῦ
5 (6) Δικαιοσύνη
φυλάσσει ἀκάκους

ὁδῶ· τοὺς δὲ ἄσε-
βεῖς φαύλους ποι-
εῖ ἁμαρτία.

7 πλουτίζουσιν
12 βοηθεῖν
13 ὑγιανεῖ.

20 Ὅ
ἔσται·
συνεμβόμενος

22 Ὅ
24 ἑαυτοῦ.

XIV.

1 κατέστρεψε
3 φυλάξει
4 γενήματα

9 ἀφρόνων
12 ὀρθὴ εἶναι πα-
ρὰ ἠθρώποις,

13 χαρᾶς
21 πένητα,
μακίριος ἔσται.

24 πλοῦτος αὐ-
τῶν·

26 καταλείψει
27 Φόβος
31 ἔλεῖ

33 ἀναπαύσεται.

XV.

2 ἀναγγελεῖ
6 ὀλորίζοι
13 πνεῦμα

16 Κρείσσων
25 ἔστησεν
28 Καρδία δικαίων

μελετήσῃ
ἀποκριθήσεται
29 γενήματα

XVI.

(31) Ὁ εἰσακού-
ων ἐλέγχους ζωῆς,
ἐν μέσῳ σοφῶν
αὐλισθήσεται.

33 αὐτοῦ
Προπορεύεται
δὲ ταπεινοῖς

δόξα.

(1) Τῶ ἀνθρώπῳ
προθέσεις καρ-
διας· καὶ παρά
Κυρίου ὑπόκρισις

γλώσσης.
(2) Καὶ ἐδράζων
πνεύματα Κύριος.

(3) Κύλισον ἐπὶ
Κύριον τὰ ἔργα
σου, καὶ ἔδρασ-

θήσονται οἱ λο-
γισμοὶ σου.
(4) Πάντα ἱερ-

γάσατο Κύριος δι-
εαυτοῦ·

5 τῶ
17 κακοῦ·
20 Κυρίῳ

21 πλεῖον
24 αὐτῶν
26 ἑαυτοῦ τὴν ἄ-

πώλειαν
28 πυρσεύει
διαχωρίζει

30 λογίζεται
κακῶν.

32 (καὶ ἄνηρ φρό-
νησιν ἔχων
γεωργῶν με-
γάλου)

XVII.

1 πλήρης
4 Τοῦ πιστοῦ ὁ λόγος

ὁ κόσμος τῶν
χρημάτων·
τοῦ δὲ ἠπίσ-
του οὐδὲ ὀβο-
λός.

5 σπλαγχνιζόμε-
νος

7 πρισσᾶ
8 ἡ

11 ἔγερει

18 τὸν
φίλον

19 Ὑψῶν θύραν αὐ-
τοῦ, ζητεῖ
συντριβήν.

21 εὐφρανεῖ
23 ἐν κόλπῳ ἀδί-
κως

24 συνετοῦ ἄνδρος
σοφόν·
ἄκρου.

XVIII.

2 ἀγίγεται
4 ἀναπηδῶν
9 ἑαυτὸν

16 καθίζανει
18 κληῖρος
δυνασταίς

20 καρποῦ
πληθήσει
22 Κυρίου

(23) Δεήσεις φθέγ-
γεται πένης· ὁ δὲ
πλοῦσιος ἀποκ-
ρίνεται σκληρᾷ.

(24) Ἄνηρ ἐταί-
ρων πρὸς ἐταί-
ρων· καὶ ἐστι φί-
λος προσκολλη-
θεὶς ὑπὲρ ἀδελ-
φόν.

XIX.

(1) Κρείσσων ἔσ-
τι πτωχὸς πορευ-
όμενος ἐν ἀπλό-
τητι αὐτοῦ, ἢ

στρεβλὸς τοῖς χεῖ-
ρσιν αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς ἀνόητος.

(2) Καίγε ψυχρὴ
ἐπιστήμης ψυχὴ
οὐκ ἀγαθὴ· καὶ ὁ
σπεύδων τοῖς πο-
σίν, ἁμαρτάνει.

5 ἐγκλαίων ἀδικίας,
10 δυναστῶν.

11 Νοήμων
13 (καὶ ὀδύνη τῆ
τεκούση αὐ-
τοῦ)· καὶ

17 Κυρίῳ
22 ψεύσθησιν.

24 προσαγάγη
25 ἔσται·
29 ὤμοις ἀφρό-
νων.

XX.

1 πᾶς δὲ ὁ συμ-
μενόμενος,
οὐκ ἔσται σο-
φός.

8 καθίσθη βασι-
λεὺς δίκαιος

10 αὐτᾷ,
11 συμποδισθήσε-
ται.

13 δὲ

(14) Πονηρὸν,
πονηρὸν, ἐρεῖ ὁ
κτώμενος· καὶ πο-
ρευθεὶς, τότε καυ-
χῆσεται.

(15) Ἔστι χρυ-
σίον, καὶ πλῆθος
ἐσώπτατος, καὶ
σκεῦος τίμον χει-
λῃ γνώσεως.

(16) Δάβε
τὸ ἰμάτιον αὐτοῦ, ὅτι
ἐνεγγνήσατο ἄλ-
λότριον, καὶ περὶ
ξένης ἐνεχύρασεν
αὐτόν.

(17) Ἦδύνη ἄν-
θρώπῳ ἄρτος ψεύ-
δους· καὶ μετὰ
τοῦτο πληρωθή-
σεται τὸ στόμα
αὐτοῦ ψηφίδος.

(18) Λογισμὸς
ἐν βουλή· ἐτοι-
μασθήσεται· καὶ
ἐν κυβερνήσει
ποιεῖ πόλεμον.

(19) Ἀποκαλύ-
πτων μυστήριον,
παρεῦεται δόλη·
καὶ ἀπατῶντι χει-
λῃ αὐτοῦ μὴ συ-
ναναμίσσοιτο.

versus 20, 21, 22,
supra commati 9,
sunt subnexi.

27 (ἢ λύχνος).

XXI.

1 οὐδ' ἂν θέλων
νεύσει,

4 ἐφ'
ἁμαρτίαι

(5) Λογισμοὶ συν-
τέμνικτος πλην
εἰς περισεσίαν·
καὶ πᾶς ἐπισπου-
δάζων πλην εἰς
ὑστέρημα.

6 (καὶ ἔρχεται)
8 ἀποστελεῖ
10 ἐπιθυμῆσει πο-
νήρῳ·

13 ὑπακούσῃ
17 οὐ πλουτήσῃ.

18 καὶ ἂντι εὐθέων
ἀσύνθετος.

19 γῆ
20 ὄωματος
22 Πόλεως ὀχυρᾶς
26 ἔλεει.

XXII.

5 (6) Ἐγκαινισ-
μὸς νέου κατὰ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ, καίγε
ὅταν ἠγριάσῃ, οὐκ
ἀποστήσεται ὑπ'
αὐτοῦ.

8 ἀγαπᾷ

9 δέδοκε
15 δίδους

15 καρδία
16 (κακὰ)
17 παράβαλε

19 αὐτοῦ.
21 ἀληθῆ
23 δίκην

ὅσοις τὴν
27 ἔχῃς
29 παριστάναι

XXIII.

8 Ἐξέμεση
10 (ἂ ἐθέτω οἱ πα-
τέρες σου),

13 παιδεύων·
16 ἐνδιαθρήψει
18 ταῖτα

ἔγγονα
22 (23) Ἀληθειαν
κτῆσαι, καὶ μὴ ὑ-
πώγη σοφίαν καὶ
παιδείαν καὶ σύ-
νεσιν.

24 ἐκτρυφήσει
εὐφρανθήσεται

25 σου bis
29 ἀηδεῖς
30 οἴνω
31 εἰς.

XXIV.

4 Καὶ
ἐμπίπλαται

12 ὁ
ἀποδώσει
14 αἰσθησις σοφίας
15 δικαίων

ὁ
21 μῆδ'

22 Δόγον φυλασ-
σόμενος νιός, ὑ-
πωλείας ἐκτός ἔσ-
ται· δεχομένους δὲ
ἐδέξατο αὐτόν.

Μηδὲν ψεύδος ὑ-
πὸ γλώσσης βα-
σιλέως λεγέσθω,
καὶ οὐδὲν ψεύδος
ὑπὸ γλώσσης αἰ-
τιοῦ οὐ μὴ ἐξέλθη.

Μάχαρα γλώσσα
βασιλέως καὶ οὐ
σαρκίην· ὅς δ' ἂν
παραδοθῆ, συντρι-
βήσεται. Εἴην γὰρ
ὄξυνθῆ· ὁ θυμὸς
αὐτοῦ, σὺν νεύ-
ρῳ ἠθρώπων

αναλίσκει, καὶ ὁσ-
τὰ ἠθρώπων κα-
τατρώγει, καὶ συγ-
καίει ὡσπερ φλόξ,
ὥστε ἄβρωτα εἶ-
ναι νεοσσοῖς ἄε-
των.

23 οὐ καλὸν ἐν κρί-
σει.

25 ἀγαθῆ.	5 πρὸς	21 εὐθὺς ἐκζητεῖ	27 βασιλέως	18 ὅλην τὴν νύκτα
32 ἐκδέξασθαι.	6 πιεῖται	22 τὸν	(1) (δὲ).	ὁ λύχνος αὐ-
	7 χολῶν	23 ἐπιστήσης		τῆς
XXV.	παροιμίαν	24 εἰς γενεάς καὶ	XXX.	19 Τὰς χεῖρας
1 παροιμίαι Σο-	9 τοῦ	γενεάς.	2 πάντων	τούς δὲ πῆχεις
λομῶντος	11 ἔμετον αὐτοῦ	25 ποιᾶν,	3 δι' ἀδελφῶν	21 χιονίζῃ
2 κρύπτει	ἐν	συνάγαγε.	4 τῷ τέκνῳ	παρ' αὐτῆ ἐν-
τιμῶν πρόσταγ-	12 ἑαυτῷ		5 ἵνα γνῶς.	διδύσκονται
μα.	14 τῷ στρόφιγγι		5 ὑπερασπίσει	δίσσα·
4 Κρύπτει	15 αὐτοῦ	XXVIII.	8 (πάντα)	23 ἐν πύλαις ὁ ἀ-
7 τὸ ῥηθῆναι σοί	δύναται	7 αὐτοῦ	14 ἄσθενεις	νήρ αὐτῆς,
8 (δ')	εἰς τὸ	8 ἔλεουσιν	16 (καὶ τάρταρος)	πρεσβυτέρων
11 χρῖσεν	18 πειρασμένοι	9 τοῦ	17 ἐκκολίψαισαν	24 δὲ
12 ἐπὶ ἀρμόζουσιν	19 ἐφραθῶσιν	10 ἄωμοι διε-	21 ἐστίν	Ἰσχύν καὶ εὐ-
αὐτῷ	20 ὀξύθυμος	λύνονται	27 ἐκατρατεύει	πρέπειαν ἐνε-
14 ἐπιφανέστατοι	24 ἀπονεύει ὁ	17 ὑπακούσῃ	16 (καὶ τάρταρος)	δάσατο, καὶ
15 βασιλέως	25 αὐτῷ·	20 ἀποβιβάζεται	17 ἐκκολίψαισαν	ἠυφράνθη ἐν
17 τὸν	καρδία	24 ἀποβιβάζεται	21 ἐστίν	ἡμέραι ἐσχά-
18 ὁ	26 συνεδρίψῃ	25 ἄπληστος.	28 βασιλέως.	ταις.
κατὰ	28 ἀκαταστασίαν		29 προέονται	25 (26) Στόμα αὐ-
ἑαυτοῦ		XXIX.	τὸ	τῆς διηνοίξεν προ-
19 Ὀδοὺς	XXVII.	2 δὲ	32 εἰς εὐφροσύνην.	σηκόντως καὶ ἐν-
20 Οὕτως ὁ περιε-	5 ἀποκαλυπτόμε-	3 ὁ		νόμως, καὶ τίξιν
λῶν ἰμάτιον	νοι	7 συνήσει	XXXI.	ἐστειλάτο τῇ
ἐν ἡμέρᾳ ψύ-	6 ἰκέσια	8 λοιμοὶ	2 τί ῥήσεις Θεοῦ;	γλώσσει αὐτῆς.
χους.	7 γλυκεῖα	10 μισήσουσιν	12 ἀγαθόν, καὶ οὐ	20 αὐτῆς
XXVI.	10 καὶ	18 ἰσχυροὶ	κακόν	23 Ἄνεστησαν
2 πετάται	πατρῶν	22 ὀρώσει	13 εὐχρηστα	29 καὶ
3 παρανομῶν.	11 μου	25 ὑποσκελισθή-	14 (δὲ)	30 εὐσεβῆς
4 κατὰ	19 καρδία	σοντα·	αὐτῆς	31 χειράν.
	21 χρυσιῶ	Κύριον,	18 Ἐγέμισατο δὲ	
		Ὁ δὲ πεποιθὸς		

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

8 ἐμπλησθήσεται	15 τὴν;	17 (Ἐκεῖ) εἶπον	13 (αὐτοῦ)	2 γενέσεως αὐτοῦ
11 γενησομένοις	18 ἐγὼ τότε	18 Ἐκεῖ	15 αὐτῷ	3 τὸ τεγ.
αὐτοῖς	(Διότι ἄφρων ἐκ	19 τὰ	17 ὁ	7 Ὅτι
γενηθησομένων	περισσειύμα-	20 πορεύεται	μοχθήσῃ	τῶν
13 τοῦ ἀνθρώπου	τος λαλεῖ)	21 οἶδεν τὸ	18 του.	ὁ
14 σὺν πάντα	ὅτι καίγε τοῦ-	τὴν.		(ὁ)
15 τοῦ κοσμηθῆ-	ματαιότης.		VI.	8 ἀπολλύει
ναι,	16 ταῖς ἡμέραις	IV.	1 ἐπὶ	εὐτονίας
16 τῆ	ταῖς ἐπερχο-	1 σὺν πάσας	2 παντὸς οὐ	9 λόγον
καὶ καρδία μου	μέναις	αὐτοῦς	(καὶ γε)	11 πρότερον
ἴδεν πολλὰ,	17 τὰ	ὁ	3 ἢ	12 κληροδοσίας
σοφίαν καὶ	μοχθῶν	2 σὺν	οὐκ ἐμπλησθή-	13 τοῦ
γνώσιν·	γενησομένων	4 σὺν πάντα	σεται	14 τοῦ
(17) Καὶ ἔδωκα	19 οἶδεν ἢ	σὺν πᾶσαν	4 πορεύσεται	15 τοῦτο σίμφω-
καρδίαν μου τοῦ	ἐξουσιάζεται	σὺν πᾶσαν	5 ἔγνω, ἀνίπαυ-	νον τούτῳ
γνώσιν σοφίαν καὶ	20 τῆ καρδία (μου)	10 τοῦ	σις	μηδέν
γνώσιν.	11 ἐπὶ	11 οἱ	6 εἰ	16 Σὺν πάντα
17 περιφορᾶν.	τῷ	15 σὺν πάντας	τὰ πάντα πο-	ἀπολλυόμενος
	21 οὐ	16 ὅσοι	ρεύεται	17 καὶ μὴ
	ὄς	ἐν.	7 του	19 ἀνῆς
	22 τί	V.	8 τίς	ὁ φοβούμενος
	ἦλιον;	1 ταχυνέτω	ἄφρονα; διατί	22 τοὺς
	24 αὐτοῦ;	ἐπὶ τούτῳ	ζῶης;	23 ὄπως
	25 φείσεται.	2 περισπασμῶ	10 τοῦ	24 τῆ
		3 ἄν	ἰσχυροῦ.	26 σκληρίαν
	III.	5 ἔξαμαρτεῖν		παραφορᾶν·
	3 οἰκοδομησάι·	6 σὺν	VII.	27 θηρεύματα
	5 περιλημματος·	7 φυλάσσει	1 τί	δεσμοὶ εἰσι χεῖ-
	10 τοῦ ἀνθρώπου,	9 αὐτῷ	(αὐτοῦ)	ρες
	11 Σὺν πάντα	10 οἱ	αὐτὰς	29 ἔτι ἐζήτησεν.
	σὺν	12 αὐτοῦ	(καὶ καθὼς ἔσ-	
	13 (τούτο)		ται, τίς ἀπαγ-	VIII.
	16 ἀσεβῆς		γελεῖ αὐτῷ;)·	4 λαλεῖ

4 ποιήσεις;	17 σὺν πᾶν.	X.	15 κοπώσει αὐτὸν	1 (σου).
8 ἐξουσιάζων		5 ὁ	16 ἐν πρώτῳ	2 ἐπιστρέψωσι
9 σὺν πᾶν	IX.	τοῦ	19 οἶνος εὐφραίνει	5 γε ἀπὸ ὕψους
ἐξουσιάζεται	1 Ὅτι	7 ὡς δούλους πο-	(σὺν).	ἀνθήσει
12 αὐτῷ	3 (τὸ)	ρευομένους	XI.	6 συνθλιβῆ
καίγει	8 κεφαλὴν	8 ἐν αὐτῷ	1 τῶν	ἢ
ἔσται	9 πάσας τὰς ἡμέ-	(καὶ ὁ κυλιῶν	3 πληρωθῶσι	τὴν πηγὴν
14 πρὸς	ρας ματαιό-	λίθον, ἐφ' ἐ-	4 σπερεῖ	7 ἐπιστρέψει bis
15 τοῦ	τητός σου)	αὐτὸν κυλίει')	5 τῆς	9 (ὁ)
αὐ	11 τοῖς σοφοῖς ὁ	10 τοῦ ἀνδρείου	6 πρώτῳ	(καὶ) ἔτι
16 ἐν	ὁ	12 καταποντίζου-	εις ἐσπέραν	11 συναρμίτων
17 σὺν πάντα	τοῖς πᾶσιν	σιν	10 παρίγαγε.	12 φυλάσσου
ὁ	15 (καὶ)	14 ὁ	XII.	14 σὺν πᾶν.
σὺν πᾶν	16 εἰςιν ἀκούμε-	γενησόμενον	1 οὐ	
τὴν	νοι.	ἀπαγγελεῖ		

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ.

ΚΕΦ. I.	15 κυπρίζουσιν.	9 ἐν	13 φυταλιαί.	6 ἀγάπη ἐν τρυ-
1 τῷ	III.	10 τὰ	VI.	φαῖς σου;
4 μέ	2 ἐκάλεσα αὐτὸν,	15 κήπων.	1 φυταλιάς	7 σου ὠμοιώθη
7 ποιμανεῖς, ποῦ	καὶ οὐχ ὑπή-	V.	2 ὁ	8 ἐν
κοιτάσεις	κουσέ μου.	1 ἀγρόν	4 ἐμοῦ	9 (ἐν)
8 σοί	4 ἀφήσω	οἱ πλησίον	10 γενήμασιν	13 νέα
(σου)	ταμείων	2 ἀδελφῆ μου, ἢ	ἐν ἠνθήσαν	VIII.
10 τρυγόνες	11 Ἐξέλθατε καὶ	πλησίον μου,	12 Σουλαμίτις.	2 ταμείων
16 ὄρειος.	ἴδετε θυγα-	3 ἐνδύσσωμαι	VII.	4 ἐν ταῖς δυνάμε-
συσκίος.	τέρες Σιών.	5 αἱ	1 Σουλαμίτιδι;	σι καὶ
II.	IV.	6 ἢ	τί	τί bis
5 ἀμόραις	3 τῆς	ἐπήκουσέ	Ναδάβ;	7 ἐξουδενήσουσιν
7 ταῖς bis	4 Θαλιώθ	11 Καιφίζ	σου	9 ἐπαύλεις
9 ἔστηκεν	6 ἢ	12 λελουμένοι	ἐργῶ χειρῶν	12 τῷ
δικτυωτῶν.	8 Ἀερμών	πληρωματι (ὑ-	2 κρίματος	14 Φεῖγχε
13 ἐθέ σοι		δάτων)		τά.

ΗΣΑΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΓ'.

ΚΕΦ. I.	29 ἐπαισχυνθήσου-	10 γενήματα	Ἰούδα, καὶ οἱ	VI.
4 ἐγκατελίπετε	ται	12 τὴν	ἐνοικούντες ἐν	2 ἐαυτῶν
ἀπηλλοτριώθη-	αὐτῶν	15 φησὶ Κύριος,	Ἱερουσαλήμ,	καὶ ταῖς
σαν εἰς τὰ	31 πυρὸς,	Κύριος τῶν	3 δὴ	ἐαυτῶν
ὀπίσω.	II.	στρατιῶν.	5 δὴ	4 ἐπλήσθη
6 ἴχνους	1 παρὰ Κυρίου	18 καὶ τοὺς κόσ-	6 μῆ	5 εἶπα
10 ἡμῶν	2 τοῦ	μους αὐτῶν,	ἀναβήσεται	6 αὐτοῦ
11 ἐμοί	3 τοῦ	καὶ	ἄκανθα	πυρὸς
13 μοι	4 ἔτι	20 αὐτῶν	7 ἔστι	10 αὐτῶν
μάταιον'	5 τοῦ	καὶ τὰ περιδέ-	13 διψαν	12 οἱ καταλειφθέν-
15 τὰς χεῖρας ἐκ-	7 αὐτῶν	ξια, καὶ τοὺς	16 κρίσει	τες
τεινητε	10 εἰσέλθατε	δακτυλίους,	17 ἀπειλήμενων	13 σπέρμα ἁγίον
πρὸς με	17 ὕψος	21 τὰ	19 ἔλθοι	τὸ στήλωμα
18 δὴ, καὶ	21 (22) Παύσασ-	χρυσίῳ.	21 ἐαυτῶν	αὐτῆς.
22 (αἱ πόλεις ὑμῶν	θε ὑμῖν ἀπὸ τοῦ	IV.	22 τὸν οἶνον πί-	VII.
πυρὶκαυστοί)	ἀνθρώπου, ὃ ἀνα-	1 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-	νοντες	1 Ῥαασιῶν
23 χήρας	πνοῇ ἐν μυκτῆρι	κείνη	25 εἰς	2 λέγοντες
24 ὁ δεσπότης Κύ-	αὐτοῦ ὅτι ἐν τίνι	4 Ἱερουσαλήμ	αὐτοῦ	3 ὄταν
25 σε	ἐλογίσθη αὐτός;	5 ὡς	26 αὐτοῖς	3 τοῦ
καὶ πάντας ὑ-	III.	Κυρίον	27 οὐδ' οὐ μὴ	ἤναφώς
περφηάνους	7 ἔρεῖ ἐν τῇ ἡμέ-	6 ἡμέρας.	28 αἱ ὄπλα	5 περι σοῦ, Ἐ-
ταπεινώσω	ρα ἐκέειν'	V.	29 παρεστήκασιν	φραῖμα καὶ ὁ
29 κατασχυνθή-	9 ὅτι	2 ἐποίησε δὲ	βοήσεται	υῖος Ῥωμε-
σουται ἐπὶ	10 εἶπαντες	3 ἄνθρωπος τοῦ	30 βοησεται'	λίου, λέγου-
τοῖς εἰδώλοις			ἐν.	τες

7 ἔμμείνῃ
8 ῥασεῖν
12 οὐδ' οὐ
τὸν
14 ἔξει
16 τοῦ
18 κυριεύει μέρους
19 καὶ ἀναπαύσονται
ἐπὶ
καὶ ἐν παντὶ ξύ-
λῳ.
20 μεγάλῳ καὶ
ὁ ἔστιν
ἐπι
τὸν
22 ἐπὶ
ποιεῖν
φάγεται βούτυ-
ρον, ὅτι
23 ἔσται
25 ἀροτριώμενον
καὶ
εἰς

VIII.

1 χάρτου
2 τὸν ἱερέα
τὸν
4 τὴν
5 λέγων
6 ῥασσῶν
7 πάσαν
8 συντελέσαι
10 τὸν
(Κύριος)
11 ὁ Θεός
12 εἶπτε
οὐδ' οὐ
13 τὸν Κύριον τῶν
δυναμῶν
14 αὐτῶ
15 οἴτες
18 εἰς
19 τοὺς ἀπὸ τῆς
γῆς φωνοῦν-
τας, καὶ τοὺς
ἐγγαστριμύ-
θους
ἀπὸ
22 θλίψις καὶ στε-
νωχρία καὶ
σκῶτος, ὑπο-
ρία στενή.

IX.

1 ὁδὸν θαλάσσης
κατοικοῦντες
τὰ μέρη τῆς
Ἰουδαίας
2 σκιάς
3 εὐφραίνονται
4 Κύριος
5 ἐγενήθησαν
6 θυμαστοὶ, σύμ-
βουλος, ἰσ-
χυρὸς, ἐξου-
σιαστῆς, ἀρ-
χῶν εἰρήνης,
πατὴρ τοῦ

μελλόντος αἰ-
ῶνος.
6 Ἐγὼ γὰρ ἄξω
εἰρήνην
7 αὐτῆς
χρόνον
9 ἐγκαθήμενοι
10 ἐκκόψωμεν
11 ἐπανιστανόμε-
νους
ἄρους
αὐτοῦ
12 αὐτοῦ, bis
13 ἐξεζήτησαν
19 Σαβαῶθ
ὑπὸ πυρός
20 τοῦ ἀδελφοῦ
21 αὐτοῦ.

X.

2 καὶ
ἀρπαγὴν
4 ἐπαγωγὴν
καὶ ὑποκίτω ἀ-
νηρημένον
πεσούνται.
θυμὸς
6 τοῦ
αὐτοῦ,
8 οὐ
ἄρχων;
10 ἐν τῇ χειρὶ μου
12 ἐν
13 τῆς χειρός μου
14 μου
ἀνοιγῶν τὸ στό-
μα
15 καὶ οἱ ὄρυμοὶ
καὶ οἱ βουνοὶ
21 ἀναστρέψει
22 σου
23 γὰρ
ποιήσει ὁ Θεός
τῶν δυνάμεων
26 ἐπεγερεῖ
τῶν δυνάμεων
μάστιγας
τὴν
27 ὁ φόβος αὐτοῦ
ἀπὸ σοῦ, καὶ
ὁ ζυγὸς αὐ-
τοῦ ἀπὸ τοῦ
ώμου σου,
30 Χρεμέτισον φο-
νὴν σου,
32 τῆ
33 γὰρ
ταπεινωθήσον-
ται οἱ ὑψη-
λοί.

XI.

4 ἐν δικαιοσύνῃ
ἐν εὐθύτητι
5 εἰλημμένος
αὐτοῦ
7 ἄρχος
(ἀμα)
8 ἀπογεγαλακ-
τισμένον

9 εὐ
11 ἐν
αὐτοῦ
ἀπὸ
καὶ ἀπὸ νήσων
τῆς θαλάσ-
σης
15 αὐτῶν εἰς.
XII.
1 εὐλογῆσω
2 Ἰὰ
6 ἐν
σου.

XIII.

2 μὴ φοβείσθε
3 ἠγιασμένοι εἰ-
σιν καὶ γε
ἄγω αὐτοὺς
4 βασιλειῶν
5 τοῦ
ὄλην
6 ἡ
7 πᾶσαι χεῖρες ἐκ-
λυθήσονται,
8 καὶ
9 ἡ
10 αὐτῶν
12 ὁ
ἐκ
14 αὐτοῦ διώξαι
15 ὅσοι
16 ἐνώπιον αὐτῶν
βάξουσι
17 οὐ λογίζονται
ἀργύριον
19 ἰπὸ
21 πλησθήσονται
22 σπατάλης.

XIV.

1 καὶ αἱ ἡμέραι
αὐτῆς οὐ μὴ
ἐφελευσθῶ-
σιν
ἐπὶ
2 αὐτοὺς οἱ υἱοὶ
τοῦ Ἰσραὴλ
3 καὶ
4 καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
8 ἠψφράθησαν
9 ἐρχομένου σου
11 δέ
13 ἀστρων
14 γεφελῶν,
15 ἄδου
16 θαυμάσουσιν
περὶ σοῦ
βασιλείας
17 αὐτοῦ
εἰς τὰς οἰκίας
αὐτῶν
18 ἕκαστος
19 ἐν αἵματι ἰμά-
τιον
21 σφαγῆναι τὰ
τέκνα σου

21 τὴν γῆν κλη-
ρονομήσωσι
25 αὐτῶν
26 τῆς οἰκουμένης
28 ὁ Ἀχιζ ὁ βασι-
λεὺς
29 πάντες οἱ ἄλ-
λόφυλοι
ἐγγονα
πετόμενοι
30 ἄδρες
31 Ὀλολύζετε
καπνὸς ἀπὸ
βορρᾶ
μείναι ἐν τοῖς
συντεταγμέ-
νοις αὐτοῦ
32 αὐτοῦ.

XV.

1 ΟΡΑΜΑ
2 ὀλολύζετε
5 ἐαυτῇ
τῆς
6 Νεμερίμ
καὶ ξηρανθήσε-
ται
8 ὀλολυγμὸς αὐ-
τῆς.

XVI.

2 νεοσσός
3 πένθους
4 γὰρ
συντελεσθή
ταλαιπωρία
6 αὐτοῦ
καὶ ἡ ὕβρις αὐ-
του, καὶ ἡ μῆ-
νις αὐτοῦ.
7 ἐντραπήσῃ
(8) τὰ πεδία Ἐσε-
βῶν
8 ἀπ' αὐτῆς
10 σου
κέλευσμα
11 (ὁ)
13 καὶ
14 ἐν.

XVII.

2 βουκολίων
3 ἔσται
ἀπολείται
καὶ
4 τῆς
5 ἐν τῷ βραχίονι
αὐτοῦ
6 αὐτοῦ
8 ἄλση αὐτῶν,
9 ἐγκατέλειπον
10 ἐγκατέλειπες
11 δέ
ἴσπερ
13 ἡχος
καταφερομένου
14 ἡμᾶς bis

XVIII.

2 καταπεπαμένον

(νῦν) οὐ δι-
ήρπασαν
4 Ὅτι
5 ἀνήσῃ
7 τοῦ.

XIX.

2 ἐπεγεγρήσεται
3 καὶ τοὺς γνώ-
στας
4 ὁ δεσπότης
6 διώρυγες
10 διαλογιζόμενοι
τὸν ξίθον ποι-
οῦντες
11 συνετῶν, ἡμεῖς
14 τὴν
17 Κυρίου Σαβαῶθ
18 ἠμνύουσαι
19 τὸ
20 Σαβαῶθ
Κύριος
21 καὶ δῶρον
22 μεγάλῃ
ἐπακούσεται
23 οἱ
25 ἔργον χειρός
μου.

XX.

1 οὐ
κατελάβετο
3 Ἡσαίας ὁ παῖς
μου
5 οἱ Αἰγύπτιοι.

XXI.

5 σκόπευσον τὴν
σκοπίνην
6 Κύριος πρὸς μὲ
7 ἀκρόασιν
8 Κυρίου,
καὶ
9 συνωρίδος
11 φύλαξαι
12 φυλάσσων τὴν
ἀπὸ νυκτός;
εἶπε φυλίσ-
σων ἦλθεν
13 Λῆμμα ἐν τῇ
Ἀραβίᾳ
14 φεύγουσιν
16 Ὅτι
17 τοῦ ἀριθμοῦ
διότι
ἐλάλησεν ὁ Θε-
ὸς Ἰσραὴλ.

XXII.

1 ΟΡΑΜΑ
σοι νῦν, ὅτι
2 ἡ πόλις γαυρι-
ῶσα
μαχαίρας
πολέμου
3 ἐδέθησαν ὁμο-
θυμαδόν,
6 ἔπποις
9 ἀπέστρεψαν
10 καὶ τοὺς οἴκους

1 Ἱερουσαλὴμ
 ἠριθμῆσατε
 10 ὀχύρωμα τοῦ
 11 τευχέων, ἐσώτε-
 ρον
 πόρρωθεν
 13 κρέα
 14 εἶπεν Κύριος
 Κύριος τῶν δυνά-
 νειμων
 15 εἰσελθε
 17 ἐκβαλεῖ
 21 καὶ τὸ
 22 τοῦ ὤμου
 ἀποκλεισῶν
 21 πᾶν τὸ σκέυος
 τὸ μικρὸν ἀ-
 πὸ σκέυους
 τῶν Ἀγανωθ
 ἐν
 25 Ἐν.

XXIII.

1 ΟΡΑΜΑ
 Ὀλολύζετε
 5 ἐν
 6 ὀλολύζετε
 ἐνοικοῦντες
 7 ἢ
 ἀπάψουσιν αὐ-
 τὴν οἱ πόδες
 αὐτῆς πόρρω-
 θεν εἰς παροι-
 κίαν
 8 Χαναάν
 10 ἔρχονται
 12 προσθῆτε
 παρθένον
 Κητιεῖμ
 σοι ἀνάπανσις
 ἔσται
 13 (οὐδὲ ἐκεῖ σοι
 ἀνάπανσις ἔσται)
 ἐθεμελίωσεν αὐ-
 τὴν εἰς Σηεῖμ, ἐ-
 στησαν ἐπάλξεις
 αὐτοῦ, ἐξηγειραν
 βάρεις αὐτῆς,
 14 Ὀλολύζετε
 ἀπώλετο
 16 ἢ
 18 τῶ
 οὐδὲ ἀποτεθή-
 σεται εἰς ἐν-
 θηκην.

XXIV.

2 ὁ
 καὶ
 4 Ἐπένθησαν κα-
 τερρίφη
 κατερρίφη
 καὶ
 5 γῆ
 παρέβησαν
 (Κυρίου), διεσ-
 κέδασαν
 8 πέπναιται ἀθά-
 δεα καὶ πλοῦ-
 τος ἀσεβῶν

11 Ὀλολύζεται
 ἀπεσχίσθη χαρὰ
 13 ἔσται
 14 φωνῇ βοήσον-
 ται
 16 τὸ μυστήριον
 μου ἔμοι'· τὸ
 μυστήριον
 μου ἔμοι'·
 καὶ ἀβέσιαν ἀ-
 θετούντων
 18 ὁ δὲ
 ἠνεψύχθησαν
 20 καὶ σεισθήσε-
 ται ὡς ὄρωφου-
 λάκιον ἡ γῆ, ὡς ὁ
 μεθίων καὶ κραι-
 παλῶν, καὶ πε-
 σεῖται, καὶ οὐ μὴ
 δύνηται ἀναστή-
 ναι, κατίσχυσεν
 γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ
 ἀνομία·
 21 ἔσται ἐν τῇ ἡ-
 μέρᾳ ἐκείνῃ
 ἐν τῷ ὕψει
 ἐπὶ τῆς γῆς.
 22 καὶ ἀποκλει-
 σουσιν εἰς ὀ-
 χύρωμα καὶ
 εἰς δεσμητή-
 ριον
 23 ἐν τῷ ὄρει
 ἐν.

XXV.

1 Ὡδῆ
 μου
 Κύριε
 4 (εὐλογήσουσί
 σε)
 5 καύσωμα ἐν
 σκέπη νέφους,
 κληματίδα
 ἰσχυρὴν τα-
 πεινώσει
 7 τρυγίων διυλισ-
 μένων
 9 ἐν
 εὐφράνθημεν
 10 Ὅτι
 ἐν τῷ τόπῳ αὐ-
 τῆς
 πατώσιν
 12 σου
 ἕως κόνεως.

XXVI.

1 Ὡδῆ
 Ἰουδα λέγον-
 τες·
 ἡμῖν
 2 εἰσελθάτω
 δίκαιος
 3 εἰρήνην
 5 αὐτὰς ἕως τοῦ
 6 αὐτῆς
 7 εὐθεῖα
 καὶ παρεσκευ-
 ασμένη ἡ ὁ-

δος τῶν εὐ-
 σεβῶν
 9 ἐπιθυμία ψυχῆς.
 (Ὡδῆ)
 12 τὰ ἔργα ἡμῶν
 15 πᾶσι
 ἐμάκρυνας πίν-
 τα τὰ πέρατα
 17 τοῦ
 καὶ
 18 ἐτέκομεν
 οὐ
 19 γὰρ
 σου
 20 ὁ
 ταμειᾶ
 21 κατ' αὐτῶν
 ἔτι bis

XXVII.

1 αὐτοῦ
 καὶ
 τὸν ἐν τῇ θα-
 λάσῃ·
 3 τὸ
 4 Καὶ
 ὁ θεὸς
 8 ὁ
 9 ἢ
 αὐτοῦ τὴν ἀμαρ-
 τίαν
 12 Κύριος
 καθ' ἕνα ἕνα
 13 ἐν.

XXVIII.

1 αὐτοῦ
 παχέως
 2 ἀνάπανσιν
 4 αὐτοῦ
 πρηνῆ
 5 πλακεῖς
 αὐτοῦ
 6 Καὶ
 τῷ καθημένῳ
 7 πεπλανημένοι
 τοῦ σίκερα
 φάντασμα
 8 τρίτην
 ἔνεκεν
 13 Κυρίου
 πορευθῶσι
 εἰς τὰ
 καὶ κινδυνεύσου-
 σι, καὶ συν-
 τριβήσονται,
 15 ἡμῖν·
 16 ἐπ' αὐτῶ
 19 ὅτι κατὰ
 20 ἡμᾶς
 21 πικρία
 22 Κυρίου
 23 ἀκούσατε
 24 μέλλει
 ἀροτριᾶν;
 25 αὐτῆς τὸ πρό-
 σωπον
 πρῶτον
 καὶ
 27 ἐκτινάσεται

27 βακτηρία.
 XXIX
 1 γενήματα
 ἔορταί· συγ-
 κρουσθήσου-
 ται·
 4 οἱ λόγοι σου εἰς
 τὴν γῆν
 ἔσται
 7 ὁ
 ἐνύπνιον
 τῶν ἐθνῶν πάν-
 των
 στρατευσίμε-
 νοι
 8 ἔσονται
 αὐτῶν
 πάντων τῶν ἐθ-
 νῶν
 ἐπὶ Ἱερουσα-
 λὴμ καὶ
 9 ἐξακατηθήτε
 καὶ ἀπατάσ-
 θε
 κινουμένοι
 11 ἔσονται
 πάντα τὰ ῥή-
 ματα
 δὴ
 14 ἐγὼ
 αὐτοῦ bis.
 16 ὁ
 17 βραχὺ
 τὸ ὄρος
 18 βλεψόνται
 19 καὶ Ἰσραὴλ
 20 πάντες
 21 καὶ
 ἐν
 22 αὐτοῦ
 Ἰσραὴλ·

XXX.

1 (τάδε)
 καὶ
 ἀμαρτίαις
 4 αὐτοῦ, καὶ
 αὐτοῦ
 5 οὔτε
 οὔτε εἰς ἀφέ-
 λειαν
 6 ἐν
 θησαυρὸς αὐτῶν
 ὤμων
 ἐπὶ
 (εἰς βοήθειαν,
 ἀλλὰ εἰς αἰ-
 σχύνην καὶ
 ὄνειδος)
 8 ἐγχαράζον αὐ-
 τὰ
 10 ὀρθῶς
 δόλια
 11 τὴν
 ἀφ'
 τὸν ἄγιον
 12 ὀπῶ
 Κύριος

14 λεπτόν
 ἀπὸ καύστρας
 15 Ὅτι οὕτως
 16 ἵπποι
 εἴπατε
 ἀναβάται
 17 Καὶ
 χίλιοι
 18 ἔστι, (καὶ πόσ)
 καταλείψετε
 τὴν δόξαν ὀ-
 μῶν)
 πάντες
 ἐν
 19 οὐκ
 καὶ
 πρὸς
 καὶ
 20 οὐ
 22 τὰ
 ποιήσεις
 λικημίσεις
 24 καὶ
 26 ὡς τὸ φῶς τῶν
 ἐπτά ἡμερῶν
 27 διὰ χρόνου ἐρ-
 χεται
 πολλοῦ
 ὁ θυμὸς αὐτοῦ
 τὸ
 28 ματαία
 29 τοῦ
 30 δεῖξει
 31 οἱ
 πατάξει
 32 αὐτῶ
 33 ἀπατηθήσῃ
 βασιλεῖν
 πολλά;

XXXI.

1 ἐξεζήτησαν
 2 σοφός
 3 καὶ πεσεῖται ὁ
 βοηθούμενος
 4 ἐάν
 6 βουλευσάμενοι
 7 ἀμαρτήματα

XXXII.

1 δίκαιος
 4 ἀσθενῶν
 νοεῖν
 5 οὐ bis
 6 ποιήσει
 διαφθεῖραι
 7 βουλευεταί
 9 δὴ
 ἀκούσατε τοὺς
 10 ὁ σπόρος
 καὶ
 11 Εὐθνηῶσαι
 σάκκου
 12 περὶ
 13 Ἐπὶ γῆν
 ἀρθήσεται, πό-
 λεις πλουσία·
 14 καὶ οἴκουσ ἐπι-
 θυμητοῦς

15 ἐπέλθῃ ἐφ' ἡ-
μᾶς
17 ἴσονται.

XXXIII.

3 σον
4 ἀπὸ
ἐμπαίζονταί
7 αὐτοί
γὰρ
ἀξιοῦντες εἰρή-
νην
8 γὰρ
9 Κάρμηλος
12 καὶ
16 ὄχρωαῶς
17 καὶ
18 Κυρίου
20 οὐ
21 ἡμῖν ἔστι
διώρυγες
22 Κύριος πατήρ
24 εἶπη
ὁ.

XXXIV.

1 προσέχετε
ἔνοικοντες
2 πάντα
5 "Ὅτι
6 (ἀρῶν)
7 τῆ
8 ἄγροί
9 αὐτῆς αἱ φά-
ραγγες
αὐτῆς ἡ γῆ
καιομένη ὡς
πίσσα
10 πολὴν
οὐκ ἔστιν ὁ πα-
ραπορευόμε-
νος ἐν αὐτῇ.
11 Καὶ κατοική-
σονται ἐν αὐ-
τῇ
12 αὐτῆς καὶ πάν-
τες οἱ ἄρχον-
τες αὐτῆς,
13 ἀναψύσει
ἄκανθα, καὶ κινί-
δες καὶ ἄκα-
νοι
14 εὐρον γὰρ
16 ἐξεζήτησαν
17 εἰς.

XXXV.

1 ἡ
2 καὶ ὑλοχαρή-
σαι
καὶ
4 περικαλέσατε
εἶπατε τοῖς
ὀλιγοψύχοις
ἡμῶν
6 καὶ
τρανή
9 θηριῶν τῶν πο-
νηρῶν
ἐπ'

XXXVI.

2 Ἀσσυρίων
Ῥαψάκην pas-
sim
5 ἡ ἐν
τίνι
6 ὅς
ἐπιστηριχθῆ
7 πρὸς μέ
καὶ μὴ οὗτός
ἔστιν, οὐ περιεῖ-
λεν Ἐzekías τὰ
ὑψηλά αὐτοῦ, καὶ
εἶπεν τῷ Ἰουδα
καὶ τῇ Ἱερουσα-
λήμῃ· κατὰ πρό-
σωπον τοῦ θυσί-
αστηρίου τούτου
προσκυνεῖτε.
8 Καὶ δὴ
ἰδίους
9 τὸ
τοπίρχου ἐνὸς
τῶν δούλων
τοῦ κυρίου μου
τῶν μικρῶν;
11 ὁ γραμματεὺς
πρὸς Ῥαβσά-
κην·
δὴ
ἀνδρῶν τῶν κα-
θημένων
12 ἀνδρας
τῆν
αὐτῶν
13 ἐβόησε
14 οἷς οὐ μὴ
16 αὐτοῦ
ἕκαστος
18 ἡμῶν ῥύσεται
ἡμᾶς
19 Αἰμάθ
Σεφφαρέιμ
20 τῆς
21 αὐτῶ
22 ὁ
ἀπήγγειλαν.

XXXVII.

2 τὸν
4 αὐτόν
7 ἐμβαλῶ
8 πολιορκοῦντα
τὸν βασιλέα
Ἀσσυρίων
Λοβνά
βασιλεὺς Ἀσ-
συριῶν
10 σὺ πεποιθὼς
11 Ἡ
ἀπώλεσαν
αὐτήν;
12 οἱ πατέρες μου
ἀπώλεσαν
Ῥαφεῖς, καὶ υἱ-
οὺς Ἀδὰν οἱ
Θαιμάδ
13 οἱ
Αἰμαθ
βασιλεὺς

13 Σεφφαρέιμ Ἀ-
ναεγγουγαῖά
14 Ἐzekías
16 Κύριε
εἶ
17 οὗς ἀπέστειλε
Σενναχηρείμ
19 ἀπώλεσαν
23 εἰς
24 σου
μου
αὐτοῦ
τοῦ Καρμήλου
26 ἐνοικούντας
27 χλωρὸς
ἀφανιζομένη,
πρὸ τοῦ τε-
λεσφορηθῆ-
ναι
29 πρὸς με
30 καὶ τῶ
ἔτε
32 ἐξελεύσονται
33 οὐδ' οὐ
36 καὶ
ἐξαναστάντες.

XXXVIII.

1 ὅτι
3 Ὡδή
δὴ,
5 Πορεύου
πρὸς Ἐzekían
τῆς φωνῆς
6 ὑπὲρ τῆς πό-
λεως ταύτης
ὑπερασπίω
8 ὁ ἥλιος
εἰς τὰ ὀπίσω
9 (Ὡδή.)
11 τῆς
οὐ
μετὰ κατοικούν-
των
12 ὡς ἰστός
13 πάντα τὰ ὄστα
μου συνέτρι-
ψεν,
τῆς
14 μελετήσω
(15) Καὶ αὐτὸς
ἐποίησεν καθοδή-
γησιν πάντας ἐνι-
αυτοῦς μου.
17 Ἰδοὺ εἰς εἰρή-
νην πικρία
μου
20 Κύριε
21 ἐπὶ τὸ ἔλκος
22 τὸ
Κυρίου τοῦ Θε-
οῦ;

XXXIX.

2 χαρὰν μεγάλην
καὶ τῆς στακ-
τῆς, καὶ τῶν
θυμιαμάτων,
καὶ τοῦ μύ-
75

ρον, καὶ τοῦ
αργυρίου, καὶ
τοῦ χρυσοῦ
2 αὐτοῖς
4 ἴδων
πράγμα
6 λέγει Κύριος
οὐδέν·
8 πρὸς Ἡσαΐαν.

XL.

3 ποιῆτε
8 (7) ὅτι πνεῦμα
Κυρίου ἐπνευσεν
ἐν αὐτῷ· ἀληθῶς
χόρτος ὁ λαός.
(8) ἐξῆράνθη χόρ-
τος, ἐξέπεσε τὸ
ἄνθος
10 αὐτοῦ
ἐκάστου
11 ἐν τῶ κόλπῳ
αὐτοῦ βαστά-
σει
12 αὐτοῦ
13 συμμβίβασει
14 ἡ τις προέδω-
κεν αὐτῷ, καὶ
ἀναποδοθή-
σεται αὐτῷ;
15 καὶ
17 αὐτῶ
22 αὐτόν
23 εἰς
24 μὴ σπείρωσιν,
οὐδὲ μὴ φυ-
τεύσωσιν
ἀναλήψεται
26 τὸ
πάντα
τῆς
27 μου.

XLI.

3 καὶ
οὐκ ἤξει
5 ἐξέστησαν
ἤλθουσαν
7 τότε
13 Κύριος
14 ἐγὼ ἐβοήθησά
σοι· μὴ φο-
βοῦ σκώληξ
ἅγιος
15 περίστοιδοίς
16 ἐν Κυρίῳ
17 αὐτῶν
19 αἱ
καὶ θῆσῶ ἐν τῇ
Ἀραβῶν Βρα-
θυδαρ, καὶ
Θαασουρ ἅμα
20 πάντα
αὐτὰ
22 πρότερα
25 ἀνατολῶν κλή-
σονται
26 τοὺς λόγους ὑ-
αῶν.

XLII.

2 κράζεται
3 συντεθλασμέ-
νον
5 δούς
9 ἀνατεῖλαι
13 σημανεῖ
14 ἐκαρτέρησα ὡς
ἡ τίκτουσα,
16 ἂ
22 ταμείοις
ὁ
23 προσέξει καὶ εἰ-
σακούσεται
24 Τίς
ἐβούλοντο
25 ἐπ'
καὶ ἀνήφθη ἐν
αὐτοῖς.

XLIII.

4 πολλοὺς
9 ἐν αὐτοῖς;
εἰπάτωσαν ἁ-
ληθῆ, καὶ ἁ-
κουσάτωσαν
10 πιστεύσατέ μοι
11 εἰμι
12 μάρτυς, λέγει
13 ἐγὼ εἰμι
16 Ὅτι
ὁδὸν ἐν θαλάσ-
σῃ
17 ἐξαίγων
19 Ὅτι
κενὴ
20 Ἐυλογῆσει
22 οὐ
23 ἐμοὶ
ταῖς θυσίαις μου
24 καὶ ἐν ταῖς ἁδι-
κίαις σου προ-
έστης μου.
25 καὶ οὐ μὴ μνη-
σθήσομαι τίς
ἁμαρτίας σου
28 ἀπολέσαι.

XLIV.

1 Ἰακώβ
2 ὁ
4 χόρτος ἀναμέ-
σον ὕδατος
παρὰρὸν
6 τοῦ
ὁ
ὁ
καὶ
9 ἦσαν
οἱ
καὶ μάρτυρες
αὐτῶν εἰσίν,
οὐκ ὄψονται,
καὶ οὐ γνω-
σονται,
10 πάντες
12 ἐν ἄνθραξι
13 ἐν παραγωγί-
σμοις, καὶ ἐ-
μόρφωσεν αὐ-
τὸν ἐν πυρα-

γραφίδι' και
εποιησεν αυ-
το
14 ('Ο)
εαυτῶ κεδρους,
και ελαβεν
αγριοβιβλια-
νον και δρυν,
και εκαρτερω-
σεν εαυτῶ
15 αὐτοῦ
ειργισατο εἰς
εποίησεν αὐτὸ
γλυπτόν, και
κίμπει αὐ-
τοῖς.
16 καύσαντες ἔπε-
ψαν
ἐπ' αὐτῶν
ὄπτον
17 αὐτοῦ
αὐτῶ
19 καρδία
(οὐδὲ ἂν ἐλο-
γίσαστο ἐν τῇ
ψυχῇ αὐτοῦ,
κρέας
22 τὰς ἁμαρτίας
26 ῥήματα παιδῶν
Ἰουδαίας.

XLV.

1 Οὐαί
3 γνώσῃ
6 αὐτοῦ
και ὅτι
8 δικαιοσύνη
10 Οὐαί
ὠδινῆσαι;
11 αὐτόν
και περὶ τῶν
θυγατέρων
μου
13 αὐτὸς
14 (ἐροῦσιν)
ὅ
18 "Οτι
19 λελάληκα
20 ὡς
σώσωσιν
21 ἀναγγέλλουσιν
(ἄλλος)
22 πρὸς με
(πλὴν ἐμοῦ δι-
καιος και σω-
τήρ οὐκ ἔστι
παρὲς ἐμοῦ)
23 μὴν
24 ἐξομολογήσε-
ται
τῷ Θεῷ
25 ἀφορίζοντες
26 ἐνδοξασθήσονται
(καί).

XLVI.

2 και ἐκλελυμέ-
νω
μη δύνωνται
3 Ἀκούσατέ

3 ἀπὸ
4 γήρους
και
6 μαρσιππίου
7 ἀκοίση
10 αὐτὰ
μον ἢ βουλή
13 οὐ μὴ μακρυ-
θῇ.

XLVII.

1 οὐκ ἔστι θρό-
νος' εἰσελθε
εἰς τὸ σκότος
4 Εἶπεν
6 και
8 ἄκουσον
ἢ
τῇ
9 ἐξαίφνης τὰ δύο
ταῦτα
10 ὅτι
ἔσται
11 ἐξαίφνης
12 εἶπws δυνήσῃ
ἰσχύσαι'
14 κατακαήσονται
15 σου.

XLVIII.

1 οἱ ἐξ ὕδατος
και
2 τοῦ
4 ἐγὼ
5 τὰ
εποίησαν
μη
6 και
7 ὅτι
9 σοὶ
13 ἐγὼ
14 Κύριος
(ταῦτα)
ἐπὶ Βαβυλῶνα
τό θέλημά σου
16 ἐλάλησα, οὐδὲ
ἐν τόπῳ γῆς
σκοτεινῶ
ἀπέσταλκέ
17 ὁ
εἰς ὠφέλειαν
19 ὡσεὶ
μου
20 ἀπαγγεῖλατε
ἐρύσατο
22 τοῖς ἄσεβέσι,
λέγει Κύριος.

XLIX.

1 ἐκ γαστροῦ ἐκά-
λεσέν με, και
2 ὡσεὶ
και
4 και
οὐθὲν
5 και Ἰσραὴλ
πρὸς αὐτόν'
μου
6 τέθεικά σε
9 και

9 αὐτῶν
10 μὴ
αὐτοῦς
12 οὗτοι ἀπὸ
16 ἐξωγράφασά
18 περιθήσῃ
19 διεσφραμίενα
τὰ
ἐνοικούντων
21 πάροικος και
ἐγκεκλεισμέ-
νη
23 σοι
26 θλίβοντές.

L.

1 αὐτῶ
2 τῇ ἀπειλῇ
3 Καὶ
θήσω ὡς σάκ-
κον
4 μου
ἐν καιρῶ
τὸ
6 δέδωκα
9 ὡς
10 ἀκουσίτω
ἡμῶν.

LI.

2 ἠυλόγησα
6 και ἡ
τὴν γῆν
7 μου
8 Ὡσπερ
ὡσπερ
9 οὐ σὺ εἶ ἡ λα-
τομήσασα
πλάτος, διαρ-
ρήξασα δράκ-
κοντα;
11 γὰρ τῆς κεφα-
λῆς
ἀγαλλίαμα και
12 αὐτὸς
14 και οὐ θανατώ-
σει εἰς διαφ-
θοράν, και
οὐ μὴ ὑστε-
ρήσει ἄρτος
15 Κύριος
17 τὸ ποτήριον τοῦ
θυμοῦ αὐτοῦ,
ἐκ χειρὸς Κυ-
ρίου'
ἐπιεῖς
19 Δύο
20 σου
21 τοῦτο
23 κόψον.

LII.

5 ὡδε ἔσται
6 διὰ τοῦτο
7 τῇ Σιών'
9 τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ
10 τὰ
11 ἄπτεσθε, ἐξέλ-

θατε
πορεύσεται
Κύριος ὁ
13 και μετεωροσθί-
σεται.

LIII.

1 Κύριος
ἐπὶ
2 ἐναντίον αὐτοῦ
ὡς παιδίον
3 πάντας ἀνθρώ-
πους'
4 Οὕτως
ὑπὸ Θεοῦ
5 ἐμυλακίσθη
7 κείραντος αὐτὸν
αὐτοῦ
9 εἰρέθη δόλος
10 ἀπὸ
δῶται
ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

LIV.

1 και τέρπου
3 εἰς
κατοικήσεις
5 Θεὸς ἅγιος
8 ἠλέησά
10 μεταστήσασθαι
Κύριος
16 κτίζω
ἐν πυρὶ
17 (δὲ)
εὐδοθήσεται
ἡ.

LV.

1 και πορεύεσθε
και ἀγοράσα-
τε
2 ἐν οὐκ ἄρτος
3 ὀπίσω
ἐπακούσατέ
4 δέδωκα
5 Ἰδοὺ
ἠδέσάν
και
6 ἂν ἐγγίξει
10 ἐκεῖ
βλαστήσει
δώσει
11 πρὸς με κενὸν
συντελεσθῆ.

LVI.

1 ἤγγισε
2 ἀδικίωμα
3 λέγων ἀφορισ-
μῶ
ἐγὼ εἰμι ξύλον
4 Ὅτι
και
6 πρὸς Κύριον
7 τοῦ θυσιαστη-
ριου
10 φρονῆσαι, πίν-
τες
11 (ἐν)

11 ἀπ' ἄκρου ο
τοῦ.
(12) Δεῦτε, λ
βώμεν οἶνον, κ
οινοφλυγῶμε
μέθην, και ἔστ
τοιαυτῆ ἡμέρῃ
αἴριον, μεγάλι
περισσῶς σφόδρ

LVII.

1 ἀνὴρ
5 ἐπὶ τὰ
ἄκρων
ἐν ταῖς μερί
φάραγγος
6 κακείνοις
7 θυσιάσαι θυσ
ας'
8 ἔξετε' ἐπλάτι
νας τὴν κοι
την σου, κ
διέθου σεαί
τῇ παρ' αἰ
τῶν
9 (και ἄπεστρε
ψας)
11 μου
12 ὠφελήσουσι
15 Ὅτι
Κύριος
ὁ
(Κύριος)
16 και
17 τῆς καρδίας
18 και τοῖς παθη
νοῖς αὐτοῦ'
19 κτίζωμ καρποὶ
χειλέων
εἰρηνην
20 ὡς θάλασσα οὐ
τως
και ἀσβόλλε-
ται ὕδωρ αὐ-
τῆς καταπά-
τημα και πη-
λόν
(Κύριος).

LVIII.

1 σάπλιγγα
2 ζητήσουσι
ὁ
(Θεοῦ)
4 Ἰδοὺ
5 και ἡμέραν
τῷ Κυρίῳ
7 ὑπερόψῃ'
10 σου
11 ὕδατος
και τὰ δσῶ
σου ὡς βοτά-
νη ἀνατελεῖ
και πιανθή-
σεται, και
κληρονομη-
σουσι γενεὰς
γενεῶν
12 σου
ἀναστήσεις'

12 τους bis
13 (σου)
δεδοξασμένα,
και δοξάσης
αὐτά,

LIX.

2 αὐτοῦ
3 μεμολυμμένα
4 Οὐδεὶς
6 και ἔργον ἀδικίας ἐν χερσίν αὐτῶν
7 ἀναιτιον ἀφρώνων'
8 ἔγνωσαν
9 ἐν Κυρίῳ ἀπὸ
4 ἀφ' ἡμῶν ἡδύναντο
5 αὐτῶν
6 αὐτοῦ
7 ζήλου'
8 αὐτοῦ, ἄμναν τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, ταῖς νήσοις ἀνταπόδωμα ἀνταποδώσει
9 αὐτοῦ
0 εἶπε Κύριος.
1 μου
και ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματος τοῦ σπέρματος σου.

LX.

2 "Οτι
3 τῆς ἀνατολῆς
1 σου πάντα

4 ἰδοὺ
5 και χαρήσῃ
6 και λίθον τίμιον
7 οἱ σοι
8 ὡς νεοσσοῖς
10 νιοὶ ἐλεός μου
12 αὐτῶν ἐρημωθήσονται
13 και τον τόπον τῶν ποδῶν μου δοξίσω
14 και προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε' Κυρίου

16 ὁ
19 σοι
21 και.

LXI.

1 Κύριος τῆ καρδία
2 τῷ Θεῷ ἡμῶν
3 δοῦναι
4 και γενεάς
5 ἡμῶν
6 (και) ἡμῶν, ῥηθήσεται ἡμῖν'
7 Ἀντί τῆς αἰσχύνης ἡμῶν διπλάς και ἐντροπιῆς ἀγαλλυίσονται μερῖς αὐτῶν'

10 ἐν
11 γῆ αἰξουσα ἀνατέλλει'

LXII.

2 πάντες σου
4 συνοικηθήσεται
5 μετὰ σου'
7 ἀγαυρίαμα
8 δεξιάς
9 ἢ οἱ συνάγοντες
10 περιέλθετε σκενάσατε τὴν ὁδόν, και ὀδοποιήσατε τοὺς
11 παραγίνεται μετ' αὐτοῦ,

LXIII.

1 παραγινόμενος οὗτος αὐτοῦ
3 ἐν ὄργῃ μου και πάντα τὰ ἐνδιμάτά μου ἐμόλυνα
5 οὐδεὶς
6 και ἐμέθυσσα αὐτούς ἐν θυμῷ
7 ὁ Κύριος
8 και
9 Κύριος και
10 και
11 Μωσῆ λαοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ;
12 αὐτῷ

13 Καὶ διὰ τῆς
14 Καὶ
15 τῶν
16 ἡμῶν εἰ πατήρ ἐστιν ἐφ' ἡμᾶς
17 ἡμῶν τὰς καρδίας
18 οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμα σου
19 ἐπεκλήθη.

LXIV.

2 σου'
5 ἐλεός
6 και ἐξερύθμην πάντες ἡμεῖς
8 και σύ πλάσθη ἔργον ἡμεῖς
9 Κύριε, ἕως
11 ἠλόγησαν τὰ
12 ἕως.

LXV.

1 ἐγεγόμενη ἰδοὺ εἰμι τινες
2 οἱ οὐκ ἐπορευόμενον ὁδοῦ ἀληθινῇ
6 σιωπήσομαι ἰδοὺ ὁδοῦ
7 ἐπὶ τὸ αὐτὸ
8 ὅτι
Κυρίου
9 τὸ
15 ὁ Θεός αὐτῷ

16 αὐτῶν
18 ὅσα ἐγὼ κτίω τὴν
20 και ἡμέρας νῆος bis
22 και
23 δὲ ἠυλογημένον του ἔσονται.
24 ἐπακούσομαι
25 μῆ.

LXVI.

1 ἡ δὲ
3 ὡς ὁ τύπτων ἀνδρα' και ὁ θυσιάζων ἐκ ποιμνίου οὗτο
4 αὐτῶν μου
5 τὸ ῥῆμα
6 αὐτοῦ
7 Πρινῆ ἢ
8 εἰ
10 ἅμα πάντες οἱ ἐνοικούντες
13 χαρὰν αὐτοῦ ὅτι
17 καταναλωθήσονται,
20 ἐμοὶ
21 ἐμαυτῷ
22 μου
23 μῆνα ἐνώπιόν μου προσκυνήσαι.

Ι Ε Ρ Ε Μ Ι Α Σ .

ΚΕΦ. Ι.
1 Ἰωσίου
2 με, λέγων
3 ἀπολλύειν και καταλύειν
4 Ἰερεμία
5 πρὸς με ἐκ δευτέρου
6 ἀπὸ προσώπου βορῶα τῆς γῆς
7 περι πάσης τῆς κακίας αὐτῶν μετὰ κρίσεως πρὸς αὐτοὺς
8 ἐγὼ
9 και ὡς στύλον σιδηροῦν
10 ἅπασι
11 ἐγὼ μετὰ σου λέγει.

II.
1 και ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· πορεύθητι και ἀνάγνυθι ἐν τοῖς ὡσίν Ἰερουσαλήμ
2 ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῆ μὴ σπαρείσῃ
6 ἐν
7 εἰσῆλθατε
8 ἐπίσταντό ἐπροφητεύοντο
9 λέγει Κύριος
11 τὰ
13 ζῶντος
16 κατέπεισάν
17 ἐν τῷ καιρῷ

ἄγοντός σε ἐν τῇ ἐρήμῳ;
19 και πονηρὸν ἠδόκησα ἐν
22 πῶαν ἐναντίον ἐμοῦ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ὁ Θεός σου
23 σε
31 τὸν δουλευθσόμεθα
34 εὐρέθη.
III.
1 γῆ
2 εἰς εὐθειαν τοὺς ὀφθαλμούς σου λέγει Κύριος

2 αἷς ἠρημωμένη
3 σοι
5 διαφυλαχθήσεται
6 Ἰωσία
7 ἡ ἀδελφῆ αὐτῆς
8 διότι τοῦ
9 και ἐφονοκτόνει τὴν γῆν
10 ἀδελφῆ αὐτῆς φησι Κύριος
11 ἡ ἀποστροφή
12 Πορεύθητι οὐ
13 ἔλεων
14 ἰδοὺ
15 ποιμένες

16 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος και ἐν αὐτῇ
17 εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῶν ὑνόματι Κυρίου εἰς Ἰερουσαλήμ
18 Καὶ συνελεύσεται
25 ἠκούσαμεν.
IV.
1 πρὸς με, λέγει Κύριος
2 και
4 περιέλεσθε ἐν
5 και

5 ὄχνηράς
10 ἡμῖν
12 ἀπὸ τούτων
14 ὑπάρξουσιν
20 ταλαίφωριαν
καὶ
22 ἔγνωσαν
28 παρατέταγμαί
29 εἰς
30 ἡ ταλαίφωρος
ποιήσεις
καὶ
στίμμη
μίτην ὃ
ζητήσουσιν.

V.

1 ἄνδρα
2 ἐπὶ
4 διὰ τοῦτο
ἠδυνήθησαν
5 πρὸς αὐτοὺς
6 καὶ
10 ποιήσετε
13 οὕτως ἔσται αὐ-
τοῖς
15 ἔθνος ἀρχαῖόν
ἐστίν, ἔθνος
ἀπ' αἰῶνος,
ἀκούσῃ
16 ἡ φάρετρα αὐ-
τοῦ ὡς τάλ-
φος ἀνεργη-
μένος·
19 ἅπαντα ἐγκατε-
λείπατέ με,
καὶ
22 μὴ
δυνήθησεται
24 εἶπαν
25 ἐξαπέστησαν
28 ἐλπάνθησαν,
ἔσεται ὡθη-
σαν
τούς λόγους μου
εἰς πονηρόν·
κρίσιν
31 ἐπεκράτησαν
ἡγάπησαν.

VI.

2 σου
4 ἐσπέρας
5 ἐν τῇ
9 χεῖρα
10 ἀκούσεται
καὶ
ἀκούσῃ
11 καὶ
13 συνετέλεσαν
14 τὸ
15 αὐτῶν
16 βαδίσατε
19 τοῖς λόγοις
20 κιννάμωμον
21 ἐν αὐτῇ
22 ἔθνος μέγα ἐξε-
γερθήσεται
26 καὶ
28 καί.

VII.

1 Ὁ λόγος ὃ γε-
νόμενος πρὸς
Ἰερემίαν πα-
ρὶ Κυρίου,
λέγου·
(2) στήθῃ ἐν πύλῃ
οἴκου Κυρίου,
καὶ ἀνάγνωθι
ἐκεῖ τὸν λό-
γον τούτου,
καὶ ἔρεις
ἢ
οἱ εἰσπορευό-
μενοι διὰ τῶν
πυλῶν, προσ-
κυνεῖν τῷ Κυ-
ρίῳ
4 ναὸς Κυρίου
5 κρίμα
6 πορεύσησθε
9 πορεύεσθε
10 ἤλαθε
13 φησὶ Κύριος
ὀρθρίζαν καὶ
λαλῶν
15 ἀπορίψω
ἡμῶν
16 ὑπὲρ
18 σπείσαι
20 ἐκχεῖται
πάντα
(καὶ οὐκ ἔσται
ὁ σβέσων.)
22 θυσῶν
24 εἰσκούσαν
26 καὶ ἑκακοποίη-
σαν
27 Καὶ ἔρεις αὐ-
τοῖς τὸν λό-
γον τούτου,
καὶ οὐ μὴ ὑ-
κούσωσί σου,
καὶ καλέσεις
αὐτούς, καὶ
μὴ ὑποκριθῶ-
σί σοι
28 καὶ ἐξήρται
29 καὶ ἀπίσωτο
Κύριος
30 ἐνώπιον
31 οὐδὲ
32 (τάφῳ)
33 κατὰ βρωμα
πάσι.
VIII.
1 τῶν
αὐτῶν
3 εἶλαντο
μᾶλλον
πονηρὰς
λέγει Κύριος
τῶν δυνάμε-
ων
4 Καὶ ἔρεις πρὸς
αὐτοὺς·
5 Ἰερουσαλήμ

6 ἐκ

7 εἰσόδου αὐτῶν
9 λόγον
10 ὅτι ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου
πάντες φι-
λαργυρίαν ἀ-
ποδιώκουσι,
καὶ ἐκ προ-
φήτου ἕως ἱε-
ρέως πάντες
ποιοῦσι ψεύ-
δος.
(11) Καὶ ἰατροῦ-
νοτο σύντριμμα
θυγατρὸς τοῦ λα-
οῦ μου πρὸς ἀτι-
μίαν, λέγοντες,
εἰρήνη, εἰρήνη, καὶ
οὐκ ἦν εἰρήνη.
(12) Ηἰσχήθηθη-
σαν, ὅτι βδέλυγ-
μα ἐποίησαν, καὶ
αἰσχύνῃ οὐκ ἤσ-
χύνθησαν, καὶ αἰ-
σχυνθῆναι οὐκ οὐ-
δασί, διὰ τοῦτο
πεσοῦνται πίπ-
τοντες, ἐν καιρῷ
ἐπισκοπῆς αὐτῶν
πεσοῦνται, εἶπε
Κύριος
13 καὶ ἔδωκα αὐ-
τοῖς, καὶ παρήλ-
θον αὐτούς
16 (ἀπ' αὐτοῦ)
17 φησὶ Κύριος
21 συνετρίβην.

IX.

1 καὶ
4 ἐξήλθοσαν·
ἑαυτῶν
5 ἑαυτοῦ
λαλήσουσι
10 καὶ μέλος
παραπορευομέ-
νους
12 συνιέται
ἡμῖν
13 καὶ οὐχ ὠδεν-
σαν ἐν αὐ-
τῇ
15 ψαμίξω ὑμᾶς
17 σύνετε καὶ
ἐλθίτωσαν
18 ταχυμάτωσαν
20 Κυρίου
ἑαυτῆς
21 καὶ ἦλθεν
θανάτῳ
22 Τάδε λέγει Κύ-
ριος
καὶ
26 τὴν
πάντας τοὺς
τοὺς πάν.

X.

1 Κύριος
4 ἔστιν
5 αἰρούμενα ἀρθή-
σονται, ὅτι οὐκ
ἐπιβήσονται μὴ
φοβηθῆτε αὐτά,
ὅτι οὐ κακοποιῶ-
σοις, καὶ ἀγαθὸν
οὐκ ἔστιν ἐν αὐ-
τοῖς.
(6) Πόθεν ὁμοι-
ὸς σοι Κύριε; μέ-
γα εἶ σύ, καὶ μέ-
γα τὸ ὄνομα σου
ἐν δυνάμει.
(7) Τὸ ὄφρα βη-
θήσεται σε, βα-
σιλεὺς τῶν ἐθνῶν;
ὅτι σὺ ἐπέπρεψας
προσκυνεῖν, ὅτι
ἐν πᾶσι τοῖς σο-
φοῖς τῶν ἐθνῶν
καὶ ἐν πᾶσι ταῖς
βασιλείαις αὐτῶν
πόθεν ὁμοίός σοι,
Κύριε;
(8) Καὶ εἰσάπαξ
ἀσυνεσθίσονται
καὶ ἀνοητισθίον-
ται, καὶ παιδεία
ματαιοτήτων ἐν
αὐτοῖς ξύλον ἐσ-
τιν
9 χεῖρες
ἔργα σοφῶν ἅ-
παντα αὐτοῖς
(10) Ὁ δὲ Κύριος
Ἀληθινὸς Θεὸς ἐσ-
τιν, Θεὸς ζώντων,
καὶ βασιλεὺς αἰ-
ώνιος ἀπὸ παρο-
ξυσμοῦ αὐτοῦ σε-
ισθήσεται ἡ γῆ,
καὶ οὐχ ὑποίσου-
σιν ἐθνη ἐμβρί-
μην αὐτοῦ
11 ἀπὸ
13 εἰς φωνὴν δι-
δόντος αὐτοῦ
16 καὶ Ἰσραὴλ
ράβδος κληρονο-
μίας αὐτοῦ
17 δὲ
τῶν δυνάμεων
αὐτοῦ
17 ἡ κατοικοῦσα
19 μου
20 μου bis
21 (μου)
ἐξεξήτησαν.

XI.

4 ἦν
5 ὧς
8 (7) Ὅτι διαμαρ-
τυρόμενος διεμαρ-
τυρήμην τοῖς πα-
τρίσιν ἡμῶν, ἐν
ἡμέρᾳ ἀνηγα-
γον αὐτοὺς ἐκ γῆς

Αἰγύπτου, καὶ ἐν
τῆς ἡμέρας τα-
της, ὀρθρίζων κ
ἐπιμαρτυρόμενο
καὶ λέγων· ἀκο
σατε τῆς φωνῆ
μου.

(8) Καὶ οὐκ ἴ-
κουσαν, καὶ ἐξέ-
λεναν τὸ οὖς αὐ-
τῶν, καὶ ἐπορεύ-
θησαν ἀνὴρ ἐν τῇ
εὐθύτητι τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ τὴν
πονηρὰς· καὶ ἐπι-
γαγον ἐπ' αὐ-
τοὺς πάντας τοῖς
λόγους τῆς διαβί-
κης ταύτης, ἧς ἠ-
ντελελάμην ποιῆ-
σαι αὐτοὺς
10 ἤθελον ἀκού-
σαι
12 αὐτῶν
καὶ σωτηρία ο
13 τῇ αἰσχύνῃ θ
σιαστήρια τ
14 ὑπὲρ
17 αὐτοῖς
19 ὅτι
κατὰ σοῦ
τράχηλον
ἐτι
20 πρό
21 ὁ Θεὸς
προφητεύσης
22 Διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύρι-
τῶν δυνάμε-
ων·

XII.

1 ἀθετήσῃ
2 ἐτεκνοποίησαι
3 εἶδὲς με, καὶ ἐ-
δοκίμασας
ἄθροισον αὐ-
τοὺς ὡς πρό-
φήν, καὶ
9 καὶ
ἐλθάτωσαν
καταφαγεῖν
12 ἤλθοσαν
κατέφαγεν
καὶ
γῆς οὐκ
13 Ἐσπεῖρατε
θερισάτε
ἑαυτοὺς
αἰσχύνῃν
14 σκληρῶν
16 μανθάνοντες
οικοδομηθήσο-
νται.

XIII.

1 πρὸς με
3 ἐγένετο
4 ὃ ἐκτίσω

6 και
10 τον λαον του-
τον τον πο-
νηρον
και πορευομε-
νους εν τη
ευσθητι της
καρδιας αυ-
των της πο-
νηρας
μη
11 τον
φησι Κυριος
ηκουσαν
12 τον λογον
τιδε λεγει Κυ-
ριος ο Θεος
13 Ισραηλ
14 παντας
17 και δακρυουσα
18 δακρυσει
19 της
19 απηκισθη
20 τους
21 μου Ισραηλ
21 μαθητας
24 τον
25 επελαθον νο-
μου
26 οπισθια
27 κατα
αι μου χειραι
ο.

XIV.

1 Ο ΟΛΟΓΟΣ Ο ΓΕ-
ΝΟΜΕΝΟΣ
ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ
3 ευρον
ησχυνησαν και
επεκαλυψαν
την κεφαλην
αυτων
4 επι της γης
την κεφαλην
5 ετεκοσαν
6 ως δρακον
απο λαου αδι-
κίας
7 ει
του ονοματος
ηυδοκησεν
0 και επισκεψε-
ται τας ανο-
μίας αυτων
3 δεσποτα
5 εν ρομφαία
εκεινοι
6 διόδοι
7 η
8 ρομφαίας.

XV.

1 εξελθιτωσαν
2 ο Θεος
3 ει
4 Εξεκία βασι-
λέα
5 ερωτησαι
6 μου

6 επι σε
7 και ουκ επεσο-
τραφησαν
8 επ' εμε
9 φησι Κυριος
15 Συ εγνωσ
σου λαιβηρ με
18 ιασομαι
21 φησι Κυριος
και ρυσομαι
σε.

XVI.

1 εγενετο λογος
Κυριου προς
με, λεγων
και
4 ουδε
εσται τα θνη-
σιμαια εις
βρωσιν
5 αφεστηκα
φησι Κυριος,
και τον ελεον
μου και τους
οικτιρμους
μου
6 και αποθανου-
νται μεγαλοι
και μικροι εν
τη γη ταυτη
ου μη ταφω-
σιν,
ουδε bis
7 αυτου
επι
8 του καθισαι
10 απαγγελης
παντα
τα μεγαλα
εναντιον
12 του ποιησαι
13 ημερας και νυκ-
τος
16 υψηλου
17 ουκ εκριβησαν
απο προσω-
που μου
18 πρωτον
αδικίας.

XVII.

5 (1) Αμαρτία
Ιουδα εγγεγραπ-
ται εν γραφη, εν
δουχι αδαμαντινω,
εγκεκολλημενη
επι του στήθους
της καρδιας αυτης,
και εν τοις κερασι
των θυσιαστηριων
αυτων.
(2) Ουτως ηνκα
δη μνησθωσιν οι
υιοι αυτων των θυ-
σιαστηριων αυ-
των, και αλωσιν
αυτων, επι ξυλου
δασεως, και επι
βουνων μετεωρων,

(3) και ορεων εν
αγρω την ισχυ-
ν σου, και τους θη-
σαυρους σου, εις
προνομην δωσω,
και τα υψηλα
σου, δια τας α-
μαρτίας σου, τας
εν πασι τοις ορι-
οις σου,
(4) και αφεθηση
μονη, και ταπει-
νωθηση απο της
κληρονομίας σου,
ης εδωκα σοι και
καταδουλωσω σε
τοις εχθροις σου
εν τη γη η ουκ
εγνωσ' οτι πυρ εκ-
κεκαυται εν τη
θυμω μου, εως αι-
ωνος καυθησεται
6 η bis
τη
8 ριζας
και
εν
12 υψουμενος εξ
αρχης,
τοπος αγιασ-
ματος
15 ελθιαιτω
16 επιστασαι τα
17 γεννηθης
19 προς με
20 προς αυτους
παντες κατοι-
κουντες
22 οικων
23 εισακουσαι
24 ακουσητε
εν αυτη
26 θυσιαν και θυ-
μαμα
Μαναια
27 εισακουσητε.

XVIII.

4 εκ του πληου
του
6 φησι Κυριος
εν χειρι
ουτως
7 και καθελειν
8 επιστρεψη
παντων
9 επι
10 ποιησουσι
την φωνην
11 λεγων ουτως
λεγει Κυριος
της
και τας οδοις
υμων
13 μοι
15 ο
πορείας
16 εις
παραπορευομε-

νοι
17 των
18 ουκ
19 επακουσον
21 εν bis
23 Κυριε
ην εβουλευσαν-
τοι
των πατερων
(και).

XIX.

1 σου,
των πρεσβυτε-
ρων
2 της
5 ολοκατωματα
τη Βαβιλ
ουδε ελαλησα
6 επι
8 ταξω
συριγμον
9 και οι ζητου-
ντες την ψυ-
χην αυτων
10 τουτον
11 προς αυτους
12 τη τωπω του-
τη, λεγει Κυ-
ριος
14 του τοπου Τα-
φιβ
15 των δυναμειων ο
Θεος Ισραηλ
κακα
πασας
και επι τας πο-
λεις αυτης
λογων.

XX.

2 Πασχωρ τον Ιε-
ρημιαν τον
προφητην
καταρακτην
3 και εγενετο τη
επαριον
κυκλοθεν
4 Ιουδαν
εις Βαβυλωνια
αυτους εν μα-
χαρια
5 και συμπασαν
την τιμην αυ-
της,
δωσω
αυτων
και διαρπωνται
αυτους, και
ληφονται αυ-
τους

XXI.

6 Πασχωρ
εις Βαβυλωνια
ηξεις και εκει
7 ηπατηθην
9 εν τη καρδια
μου
δστωεις
11 και
ισχυρος

15 υιος
ευφραγεν αυ-
τον
16 εσται
εν καιρω
17 μητρος.

XXI.

1 ΜΑΣΣΑΙΟΥ
2 Ναβουχοδονο-
σορ (ο)
πως
μεθ' ημων
4 ο Θεος Ισραηλ
τα εν ταις χερ-
σιν υμων
τον βασιλευ
Βαβυλωνας
και
συγκλειοντας
5 και παραγορισ-
μου μεγαλου
7 τον
εν χειρι Ναβου-
χοδονοσορ βα-
σιλεως Βαβυ-
λωνας, και εν
χειρι
και εν χειρι
9 και εν θανάτω
10 εστηρισα
φησι Κυριος
12 απο προσωπου
αδικίας των
επιτηδεμα-
των υμων
14 και επισκεψο-
μαι εφ' υμας
κατα τα πο-
νηρα επιτη-
δεματα υ-
μων, φησι Κυ-
ριος
κατεδετα

XXII.

2 και οι παιδες
σου
εν
4 και αρχοντες
7 εισαξω
8 πολλα
ερωσιν
9 του
10 αναστρεψει
11 Ιωσιου του βα-
σιλεως Ιουδα
Ιωσια
ουκετι
13 Ω
την
ουκ εν δικαιο-
συνη
15 βασιλευσεις
ην
καλην
16 ταπεινω
σοι
17 εκχεειν
ταυτα

18 οὐαὶ
μὴ
οὐαὶ
20 κέκραξον
21 ὅτι
22 ἀτιμασθήσῃ
23 ὅτι
ὠδῖνας
24 ὅτι
25 καὶ εἰς χεῖρας
Ναβουχοδονό-
σορ βασιλέως
Βαβυλῶνος,
καὶ ἐν χειρὶ
27 τοῦ ἐπιστρέψαι
ἐκεῖ, ἐκεῖ
ἐπιστρέψουσιν
23 Τὸ σῶμα τὸ ἐ-
ξουδενωμένον
καὶ ἐκτετι-
ναγμένον ἀ-
νήρ οὗτος
ἐξερῖφῃ
αὐτὸς καὶ τὸ
σπέρμα αὐ-
τοῦ
30 Τάδε λέγει Κύ-
ριος
ἀνευώδοτον ἐν
ταῖς ἡμέραις
αὐτοῦ
ἀνήρ
οἴκῳ.

XXIII.

1 Οἱ
μοι, φησὶ Κύ-
ριος
2 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
τοὺς ποιμένας
ἀπάσατε
ἐκδικήσω
φησὶ Κύριος
3 τὸ κατάλοιπον
ἀπὸ
4 καὶ οὐ
ἔτι, οὐδὲ δια-
φωνήσουσι
6 Ἰωσεὲκ. Ἐν
9 ἀνθρώπος
10 Ὅτι μοιχῶν ἐ-
νεπλήσθη ἡ
γῆ
οὐχ
11 φησὶ Κύριος
12 φησὶ Κύριος
13 ἐπ' ὀνόματι μου
14 πονηρῶν
ὡς
15 τῶν δυνάμεων
ἐπὶ τοὺς προ-
φήτας
ψωμίζω
16 τῶν προφητευ-
όντων ἡμῖν
αὐτοὶ ἡμᾶς, ὁ-
ράσεις, (καὶ)
ἐαντῶν
17 λέγοντες

18 καὶ ἤκουσεν
ἐνωτίασα
τὸν λόγον αὐ-
τοῦ
19 ἔξει ἐπὶ τοὺς
ἀσεβεῖς
20 ἂν
νοήσει
22 ἀποστρέφειν
ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐ-
τῶν τῆς πο-
νηρᾶς, καὶ
τῶν πονηρῶν
23 οὐ
24 ἀνθρώπος
φησὶ Κύριος
26 καὶ
27 διηγούνται
28 φησὶ Κύριος
29 φλέγον
πέλεκυς
30 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἐγὼ
ἔκαστος
31 φησὶ Κύριος
προφητεῖαν
γλώσση
ἐαντῶν
32 φησὶ Κύριος
33 σε
λέγων
34 ὁ ἱερεὺς
35 Ὅτι
36 Κυρίου ἔσται
καὶ ἐξεστρέψα-
τε τοὺς λό-
γους Θεοῦ
ζῶντος, Κυ-
ρίου τῶν δυ-
νάμεων, Θεοῦ
ἡμῶν.
37 Οὕτως ἔρεῖτε
πρὸς τὸν προ-
φήτην· τι ἀ-
πεκριθὲν σοὶ
Κύριος
τι

XXIV.

1 Καὶ
βασιλέως Ἰου-
δα
3 καὶ τὰ
5 Ἰούδα
8 βρωθήσεται
πόλει
9 κακὰ, καὶ εἰς
10 καὶ τοῖς πατ-
ράσιν αὐτῶν.

XXV.

1 (αὐτὸς ἔνιαυτος
πρῶτος τῷ

Ναβουχοδο-
νόσορ βασι-
λεὶ Βαβυλῶ-
νος)
2 Ἰερემίας προ-
φήτης
3 τοῦ βασιλέως
ἐγενήθη λόγος
Κυρίου πρὸς
μέ
4 τοῦ ἀκοῦσαι
5 τοῦ
7 εἰσκούσατέ
μου, φησὶ Κύριος,
ὅπως παροργίσι-
τέ μου ἐν τοῖς ἔρ-
γοις τῶν χειρῶν
ὑμῶν εἰς κακὸν
ἡμῖν
9 πάσας τὰς πατ-
ρίδας
καὶ πρὸς Να-
βουχοδονό-
σορ βασιλέα
Βαβυλῶνος
τὸν δοῦλόν
μου
11 καὶ εἰς ἐρήμω-
σιν
τούτοις τῷ βα-
σιλεὶ Βαβυ-
λῶνος
12 συμπληρωθῆναι
ἐπὶ τὸν βασι-
λέα Βαβυλῶ-
νος καὶ ἐπὶ
φησὶ Κύριος,
τίς ἀνομίας
αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τὴν γῆν
Χαλδαίων
13 ἅπαντας
34 προφήτης κατὰ
πάντων τῶν
ἔθνων
(14) ὅτι ἐδού-
λευσαν ἐν αὐτοῖς,
καίγε δουλώσω-
νται γὰρ καὶ αὐ-
τοὺς ἔθνη πολλὰ
καὶ βασιλεῖς με-
γάλοι, καὶ ἀντα-
ποδώσω αὐτοὺς
κατὰ τὰ ἔργα αὐ-
τῶν, καὶ κατὰ τὴν
πονηρίαν τῶν ἐπι-
τηδευμάτων ὑ-
μῶν.
(34) Ὡς ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς
Ἰερεμίαν τὸν προ-
φήτην περὶ τῆς
Αἰλάμ ἐν ἀρχῇ
βασιλείας Σεδε-
κίου βασιλέως
Ἰούδα, λέγων
35 τῶν δυνάμεων
ἰδοὺ
37 φησὶ Κύριος
ἐξαποστελῶ.

XXVI.

1 Ὁ λόγος ὁ γε-
νόμενος πα-
ρὰ Κυρίου
πρὸς Ἰερεμί-
αν τὸν προ-
φήτην ἐπὶ
πάντα τὰ ἔθ-
νη
ἐπὶ
2 τοῦ ποταμοῦ
Ἐυφράτου
νιού Ἰωσίου
4 ὑμῶν
6 ἠσθένησαν
7 κυμανοσάν
8 καὶ ὡς ποτα-
μὸν ἔκταρισι-
σεται τὰ ὕδα-
τα αὐτῆς
τὴν πόλιν καὶ
9 καὶ κατασκευά-
σατε
10 Σαβαῖθ
13 τοῦ προφήτου
περὶ
Ναβουχοδονό-
σορ
ἐκκόψαι τὴν
14 ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
ἀκουστόν ποι-
ήσατε
καὶ ἐν Τάφνας
σεαυτῆν
15 ὁ
16 ἐλάλουν
ἀποστρέψωμεν
17 Ἐοβαὶ Ἐμωῆδ
18 βασιλεῖς
τῶν δυνάμεων
ὄνομα αὐτῶν
21 ἀπεστράφησαν
22 πορεύονται
23 ὁ Θεὸς
ἐπλήθυνεν
25 Ἐπεν Κύριος
τῶν δυνάμε-
ων ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ
καὶ ἐπ' Αἴγυπ-
τον, καὶ ἐπὶ
τοὺς θεοὺς
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ
τοὺς βασιλεῖς
αὐτῆς, καὶ ἐ-
πὶ Φαραῶ
27 (26) Καὶ πα-
ραδώσω αὐτοὺς
εἰς χεῖρας ζητούν-
των τὴν ψυχὴν
αὐτῶν, καὶ ἐν χει-
ρὶ Ναβουχοδονό-
σορ βασιλέως Βα-
βυλῶνος, καὶ ἐν
χειρὶ τῶν δούλων
αὐτοῦ, καὶ μετὰ
ταῦτα ἡρημήσει
κατὰ τὰς ἡμέρας
τὰς ἔμπροσθεν,
φησὶ Κύριος

28 Καὶ σὺ
ἐκλείπειν
κρίσιν.
XXVII.
1 Ὁ
ΟΝ ΕΛΛΗΘΗΣ
ΚΥΡΙΟΣ
ἐπὶ γῆν Χαλ-
δαίων ἐν χει-
ρὶ Ἰερεμίου
τοῦ προφήτου
2 καὶ ἐπάρτατε ση-
μείον, ἀκου-
τίσατε
Βῆλ
ἤσχυνθη εἶδωλα
αὐτῆς, ἤσχύν-
θη τὰ βδέ-
λύματα αὐ-
τῆς
3 ἐσαλεύθησαν,
ἀπήλθον
4 φησὶ Κύριος
5 εἰς
7 κατανάλισκον
Κυρίῳ
9 καὶ ἀνάγω
μεγάλων
τὰ βέλη αὐτῆς
10 προνομήσαντες
λέγει Κύριος
12 καὶ ἀνδρὸς καὶ
αἵτων
13 εἰς τὸν αἰῶνα
ἡ γῆ
14 ὅτι τῷ Κυρίῳ
ἡμάρτεν
15 κατακροτήσατε
ἐπ' αὐτὴν κύκ-
λω
16 Ἐξολοθρεῖσατε
17 Ναβουχοδονό-
σορ
18 τῶν δυνάμεων
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
ἐξεδίκησαν
19 καὶ ἐν τῇ Βα-
βυλῶν
ἐκπλησθήσεται,
20 φησὶ Κύριος
21 κατόπισθεν αὐ-
τῶν
23 συνεκλάσθη
24 καὶ ἀλώσῃ, καὶ
οὐ γνώσῃ, ὡς
Βαβυλῶν
25 τῶν δυνάμεων
26 καὶ
23 ἐκδικήσιν ναοῦ
αὐτοῦ
29 παρεμβάλετε
τὸν
30 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ
31 πρὸς
τῶν δυνάμεων
τῆς
32 οὐκ

33 τῶν δυνάμεων
35 φησὶ Κύριος
36 μάχαιραν ἐπὶ
ταύτης
37 ὡς
αὐτῆς
38 μάχαιραν
ἐποιοῖται
39 καὶ οὐ κατοικη-
θήσεται ἐν
εἰς γενεάν
καὶ γενεάν
41 γῆς
44 φρυάγματος
τόπον Αἰθῶν
45 διαλογισμοὺς
διελογισατο.

XXVIII.

2 καθυβριοῦσιν
ὅτι
3 Ἐπ' αὐτῇ bis
5 Κυρίου
6 ἀποριφήτε
7 ἔθνη
11 Παρασκευάσα-
τε
12 ἐγείρετε
13 πληθῆι
14 τῶν δυνάμεων
16 τῶ
19 ῥῆδος κληρο-
νομίας
τῶν δυνάμεων
20 κἀγὼ
21 ἀναβήτην
22 ἄνδρα καὶ γυ-
ναῖκα, καὶ δια-
σκορηθῶ ἐν
σοὶ πρεσβύ-
την καὶ νεα-
νίσκον, νεα-
νίσκον καὶ
παρθένον
24 Βαβυλωνίᾳ
ἀδικίας
25 λέγει Κύριος
κατακλιῶ σε
ἀπὸ
27 βασιλείας Ἀρα-
ρέθ
Ἀσχαναζαίοις
ἡγεμόνας
28 καὶ πάσης τῆς
γῆς ξησίας
αὐτοῦ
30 αὐτοῦ
31 ἀπάντην
32 αὐτοῦ
33 τῶν δυνάμεων
ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ
37 καὶ εἰς κατοικί-
κων δρακόντων,
καὶ εἰς
θῖνας, καὶ εἰς
συριγμὸν
38 ἅμα

38 οἱ νεανίσκοι αὐ-
τῶν
41 Σισάχ
43 εἰς ἄφανισμόν
γῆ ἐν ἣ
44 τὸν Βῆλ ἐν Βα-
βυλωνίᾳ
ἔτι
καίγει τεῖχος
Βαβυλώνας
πεσεῖται.
(45) Ἐξέλθετε
ἀπὸ μέσου αὐτοῦ
λαὸς ἐμός, καὶ
σώσατε ἕκαστος
τὴν ἑαυτοῦ ψυ-
χὴν ἀπὸ ὀργῆς
θυμοῦ Κυρίου.
(46) Μήποτε ἀ-
παλωθῆ ἡ καρδία
ὑμῶν, καὶ φοβη-
θῆτε διὰ τὴν ἄ-
κοην, ἢ ἀκουσθή-
σεται ἐν τῇ γῆ
καὶ ἤξει ἐν ἑνί-
αὐτῷ ἄκῳ, καὶ με-
τὰ τὸν ἐνετὸν ἀ-
κοῆ, ταλαίπωρα,
καὶ ἀδικία ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ κυριεύων
ἐπὶ κυριεύοντα.
(47) Διὰ τοῦτο
ἰδοὺ ἡμέραι ἐρ-
χονται, καὶ ἐκδι-
κῶ ἐπὶ τὰ γλυπ-
τὰ Βαβυλώνας,
καὶ πᾶσα ἡ γῆ
αὐτῶν αἰσχυνθή-
σεται, πάντες
τραυματῖαι αὐτῆς
πεσοῦνται ἐν μέ-
σῳ αὐτῆς.
(48) Καὶ εὐφραν-
θήσονται ἐπὶ Βα-
βυλώνα οἱ οὐρα-
νοὶ, καὶ ἡ γῆ, καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐ-
τοῖς ὅτι ἀπὸ βορ-
ρᾶ ἔρχονται πρὸς
αὐτὸν ἐξολοθρευ-
οντες, λέγει Κύ-
ριος· καίγει Βαβυ-
λὼν πεσεῖν ἐποί-
ησε τοὺς τραυμα-
τῖαις Ἰσραὴλ,
53 ὕψος ἰσχύος
54 ἐκ γῆς
57 αὐτῇ τὴν ἀντα-
πόδοσιν
καὶ τοὺς ἄρχον-
τας αὐτῆς
καὶ τοὺς δυνα-
τοὺς αὐτῆς,
καὶ ἠπνώσου-
σιν ὑπνον αἰ-
ωνίων καὶ μὴ
ἐξεγερθῶσιν
59 τετάρτῳ ἔτι
60 ἐνὶ
ἐγγεγραμένους

61 Καὶ ἔστησαν ἐν-
ταῦθα οἱ λό-
γοι Ἰερεμίου.
XXIX.
1 ὡς ἐγένετο λό-
γος Κυρίου
πρὸς Ἰερεμί-
αν τὸν προ-
φήτην, πρὸ
τοῦ πατάξαι
Φαραὼ τὴν
Γάζαν
2 ἐνοικοντάς
ἀλαλιζόντας
πάντες
3 καὶ
τῶν
4 ἐρχομένη
τῶν ἀλλοφύ-
λους
τῆς
καὶ Καππαδο-
κίας
5 ἀπερίφη
τὰ κατάλοιπα
7 τῶν δυνάμεων
8 ἑαυτοῖς
Δαϊδάν
9 τρυγηταὶ ἤλθον
σοι,
καταλείμματα
ὡς περ
χεῖρας
10 καὶ γείτονος αὐ-
τοῦ
12 λέγει
πάντες
ἀθροώθησιν
ὅτι πίνων πίε-
σαι
13 εἰς ἄφανισμόν
καὶ
κατάραν
τὸν
15 Ἰδοὺ
δέδωκά
καὶ
16 ἐὰν ὑψώσεις
σου
φησὶ Κύριος
17 ἐκστήσεται, καὶ
ἐπὶ πίσῃ τῇ
πληγῇ αὐτῆς
19 τὸν
Ἡθὰμ
ἐπιστήσεται
συμψηθῶσι
21 ἐρείσθη
κραυγὴ σου ἐν
θαλάσῃ ἐ-
ρυθρᾷ, ἠκούσθη
ἡ φωνὴ
σου
22 καὶ ἐπιπήσε-
ται
αὐτοῦ.
XXX.
1 ἐν

1 ἔνοικε
2 υἱὸν Ἀμμὼν
πολέμου οἱ
φησὶ Κύριος
3 καὶ ἐπιληπτέ-
εσθε
(ἐπὶ Μελχὸμ),
καὶ διαδρί-
μετε διὰ τῶν
τριγῶν
4 ἀγαλλιάσῃ
διέρρευσε τὰ
πέδια σου
τοῖς θησαυροῖς
αὐτῆς
5 τῶν δυνάμεων
ἔσται
μετανάστην.
(6) Καὶ μετὰ ταῦ-
τα ἐπιστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν Μω-
ἄβ ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν
28 Ο
29 ἀπορίαν
30 ἀνασώθητε
ἐβαθύνετε
φησὶ Κύριος
Ναβουχοδονό-
σορ
ἐφ' ὑμᾶς
31 φησὶ Κύριος
οὐδὲ
32 οἱ
23 ἐν θαλάσῃ
24 καὶ ὠδίνες κα-
τέσχον αὐτὴν
ὡς τιχοῦσης.
XXXI.
1 τῶν δυνάμεων
ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ
εἶλω
τὸ κραταίωμα,
καὶ ἠττήθη
2 Καὶ γὰρ
ἐν
ἀγαυρίαμα
δέυτε καὶ
3 δλεθρος
5 Ἀλαθ
οἱ ἐχθροὶ
7 ἐν ὀχυρώμασί
σου, ἤξουσὶ
σοὶ θλίψεις,
καὶ γε
8 καὶ πόλις
9 σημεῖον
ἀναφθήσεται
ἀπὸ ἐνοικούν-
των αὐτὰς
10 καὶ ἐπικατάρα-
τος
11 ἐκλείπει
13 ὁ
15 φησὶ ὁ βασι-
λεὺς, Κύριος
τῶν δυνάμεων
ὄνομα αὐτῷ

18 θυγάτηρ
ἐκτριβητε
ὄχρωμάτᾳ
19 Ἀροῆν
20 Ἀερῶν
21 τοῦ
ἐπὶ
22 Δεβλαθαίμ
24 γῆς
25 φησὶ Κύριος
27 εἰ
μεταναστεύσεις
28 οἰκοντες
ὡς
29 σφόδρα τὸ ὕψος
αὐτοῦ, καὶ
τὴν ὕβριν
30 τὰ
φησὶ Κύριος
αὐτοῦ
32 καὶ
ὠλεθρος ἔπεσε
34 Ἐλεαλί καὶ ἔ-
ως Ἰασά
Σαλισία
36 καὶ
37 ξυρήσονται
38 ὅλαις κοπετὸν
τὸν Μωἄβ
39 ὀλολύξατε
40 ἰδοὺ ὡς ἀετός
ὀρμήσει, καὶ
ἐκπετάσει τὰς
πτέρυγας αὐ-
τοῦ ἐπὶ Μω-
ἄβ
41 Ἀκκαριὼθ
καὶ ἔσται ἡ καρ-
δία τῶν δυ-
ναστῶν Μω-
ἄβ ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ ὡς
καρδία γυναι-
κὸς ὠδινού-
σης
43 ἐπὶ
φησὶ Κύριος
44 διότι
φησὶ Κύριος
(45) Ἐν σκιᾷ Ἐ-
σεβῶν ἐστάθησαν
ἀπὸ δυναμεις φυ-
γόντες, ὅτι πῦρ
ἐξῆλθεν ἀπὸ Ἐ-
σεβῶν, καὶ φλόξ
ἀπὸ μέσου Σεῶν,
καὶ κατέφαγεν τὸ
κλίτος Μωἄβ, καὶ
τὴν κορυφὴν υἱῶν
Σεῶν.
(46) Οὐαὶ σοι,
Μωἄβ, ἀπόλετο
λυὸς Χαμῶς, ὅτι
ἔλαβον τοὺς υἱούς
σου, καὶ τὰς θυ-
γατέρας σου εἰς
αἰχμαλωσίαν.
(47) Καὶ ἐπιστρέ-
ψω αἰχμαλωσίαν
τοῦ Μωἄβ ἐν ταῖς

ἑσχαταὶς ἡμέραις λέγει Κύριος. Ἐως τούτου τὸ κρίμα τοῦ Μωάβ.

XXXII.

15 Ὅσα ἔπροφήτευσεν Ἰερემίας ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὅτι πρὸς μέ αὐτὸ
 16 μανήσονται αὐτῷ
 17 πάντα
 18 καὶ εἰς κατάραν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην
 20 αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς γῆς Οὐζ γῆς (πάντων τῶν)
 22 πάντας bis τῆς νῆσου τῆς
 24 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἀραβίας τοὺς βασιλεῖς (αὐτοῦ)
 25 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ζαμβρι
 26 τοῦ τὰς βασιλεῦς Σπασάπιετα ἑσχατοῦ αὐτῶν.
 27 ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐξεμέσατε αὐτοῖς τῶν δυνάμεων
 29 ἐφ' καθαρισθήσεσθε φησὶ Κύριος τῶν δυνάμεων
 30 πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐπ' αὐτοὺς αὐτοῖς
 32 πάντας τοὺς κοπῶσι, οὐδὲ μὴ συναχθῶσιν, καὶ οὐ μὴ
 34 καὶ οἱ σκορπισμοὶ ἡμῶν
 38 Κατέλιπέ με καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς τοῦ Θεμοῦ αὐτοῦ.

XXXIII.

1 βασιλεῦς Ἰούδα

1 λέγων
 2 πᾶσι
 4 πρὸς αὐτοὺς νόμοις
 5 μου καὶ εἰσηκούσατέ
 6 ταύτην
 8 ὅσα
 9 ἐνοικούντων
 10 τὰν λόγων τούτων
 Κυρίου
 11 λέγοντες
 12 τούτους
 13 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
 14 φαίνεται
 15 ὅτι ἀπέστειλέ
 16 εἶπαν
 17 λέγοντες
 18 προφητεύων λέγων ὡς ὀπωροφυλάκιοι
 19 ἀναίρων βασιλεῦς Ἰούδα ψυχαῖς
 20 ἐπὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ
 21 καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἔφωγεν
 22 Ἰωακείμ τὸν Ἐλδαβὰν υἱὸν Ἀχωβῶρ, καὶ ἄνδρα μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον
 23 συνελάβωσαν αὐτόν, καὶ ἐξήγαγον εἰσηγαγὼν Ἰωακείμ
 24 τοῦ.

XXXIV.

1 Ἐν ἀρχῇ βασιλείας Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα ἐγένετο λόγος οὗτος πρὸς Ἰερემίαν παρὰ Κυρίου, λέγων
 2 πρὸς μέ
 3 τὸν
 4 τῶν δυνάμεων
 5 καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς
 6 Καὶ νῦν ἐγὼ εἶμι

6 πᾶσαν ταύτην ἐν χειρὶ τοῦ δέδωκα αὐτῷ (7) καὶ δουλεύουσιν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τῷ νῦν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἕως ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ δουλεύσει αὐτῷ ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι
 8 ἔσται δουλεύσῃσι τῷ Ναβουχοδονόσορι βασιλεῖ Βαβυλώωνος, καὶ ὅσοι μὴ (καὶ δουλεύσῃσιν αὐτῷ) (πεσοῦνται) καὶ ἐν θανάτῳ ἂν
 9 πρὸς ἡμᾶς, τῷ λέγειν
 10 καὶ διαπερῶ ἡμᾶς, καὶ ἀπολείσθη
 11 φησὶ Κύριος
 12 ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλώωνος, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἤσσετε.

(13) Καὶ ἰνατὶ ἀποθνήσκετε σὺ καὶ ὁ λαὸς σου ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καθὼ ἐλάλησεν Κύριος πρὸς τὸ ἔθνος, ὃ ἐὰν μὴ δουλεύσει ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλώωνος.

(14) Καὶ μὴ ἀκούσετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν λεγόντων πρὸς ἡμᾶς οὐκ ἐργάσεσθε αὐτοὶ ἐπὶ ψευδῇ, καὶ ἐπιστρέψετε νῦν ταχὺ
 17 Μὴ ἀκούετε αὐτῶν δουλεύσατε βασιλεῖ Βαβυλώωνος, καὶ ἤσσετε καὶ ἰνατὶ γίνεται ἡ πόλις αὕτη ἔρημος

18 δὴ τῷ Κυρίῳ τῶν δυνάμεων πρὸς τὸ μὴ πορευθῆναι τὰ σκευῆ τὰ ὑπολελειμμένα ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν οἴκῳ βασιλέως καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλώνα τῶν δυνάμεων περὶ τῶν στύλων, καὶ περὶ τῆς θαλάσσης, καὶ περὶ τῶν Μεχωνῶθ
 19 τῶν ὑπολελειμμένων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
 20 Ναβουχοδονόσορ υἱὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα εἰς Βαβυλώνα, καὶ πάντας τοὺς ἐλευθέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.
 (21) Ὅτι τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὰ σκευῆ τὰ καταλειφθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ
 22 καὶ ἐκεῖ ἔσται, ἕως ἡμέρας ἧς ἐπισκεψομαι αὐτὰ καὶ ἀναβιβῶ αὐτὰ, καὶ ἐπιστρέψω αὐτὰ εἰς τὸν τόπον τούτον.

XXXV.

1 ἐν τῷ ἔτει ἐκείνῳ ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκίου ὁ
 2 τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων
 3 πάντα ὅσα ἔλαβεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώωνος, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὰ εἰς Βαβυλώνα
 4 τὸν υἱὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα

4 πᾶσαν τοὺς εἰσελθόντας εἰς Βαβυλώνα ἔγω ἐπιστρέψω ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, φησὶ Κύριος
 5 ὁ προφήτης τὸν ψευδοπροφήτην
 6 ὁ προφήτης Κύριος
 8 καὶ εἰς κακὰ, καὶ εἰς θανάτων
 9 τοῦ προφήτου
 10 ὁ ψευδοπροφήτης τοῦ προφήτου
 11 Ναβουχοδονόσορ ἔτι ἐν δύο ἔτεσι ἡμερῶν
 12 Ἰερემίου
 13 βαδίσσον
 14 Ναβουχοδονόσορ καὶ δουλεύουσιν οὗτοι, καί γε τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ δέδωκα αὐτῷ
 15 ὁ προφήτης τῷ ψευδοπροφήτῃ ἄκουσον δὴ, Ἀνανία σὺ
 16 ὅτι ἔκκλισιν ἐλάλησας πρὸς Κύριον
 17 Ἀνανίας ὁ ψευδοπροφήτης ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκεῖνῳ ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνί.

XXXVI.

1 ὁ προφήτης ἐν πίντα οὐς ἀπέκτισεν Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Βαβυλώνα
 3 Ἐλεασάρ
 4 τῶν δυνάμεων εἰς Βαβυλώνα
 5 οἰκίας
 6 καὶ γεννησάτων υἱοῦ καὶ θυγατέρας
 7 προσεύχεσθε ἐν τῇ εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται ἡ

8 τῶν δυνάμεων
ὁ Θεὸς Ἰσραήλ
9 φησὶ Κύριος
10 τοὺς ἀγαθοὺς
11 Ὅτι ἐγὼ οἶδα
τὸν λογισμόν,
ὃν ἐγὼ
φησὶ Κύριος
τὰ μετὰ
καὶ ἐλπίδα·
12 καὶ ἐπικαλέ-
σεσθέ με, καὶ
πορεύσεσθε,
13 ἐκζητήσετέ
ὅταν
(14) φησὶ Κύριος,
καὶ ἐπιστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν ἡ-
μῶν, καὶ ἀθροίσω
ἡμᾶς ἐκ πάντων
τῶν ἔθνων, καὶ ἐκ
πάντων τῶν τό-
πων, οὗ διεσπείρα
ἡμᾶς ἐκεῖ, φησὶ
Κύριος· καὶ ἐπι-
στρέψω ἡμᾶς εἰς
τὸν τόπον, ὅθεν
ἀπώκησα ἡμᾶς ἐ-
κεῖ.
(16) Ὅτι τάδε
λέγει Κύριος πρὸς
τὸν καθημένον ἐπὶ
θρόνου Δαυὶδ, καὶ
ἐπὶ πάντας τοὺς
λαοὺς τοὺς κατοί-
κουντας ἐν τῇ πό-
λει ταύτῃ, ἀδελ-
φούς ἡμῶν, μὴ
ἐξελεθόντας μετ'
ἡμῶν ἐν τῇ ἀποί-
κῃ.
(17) Τάδε λέγει
Κύριος τῶν δυνά-
μεων, ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξαποστελῶ εἰς
αὐτοὺς τὴν μά-
χαιραν, τὸν λι-
μὸν, καὶ τὸν θά-
νατον, καὶ ὄσωσ
αὐτοὺς ὡσπερ τὰ
σῦκα τὰ σουαρεῖμ,
ἃ οὐ βρωθῶσιν ὑ-
πὸ πονηρίας.
(18) Καὶ διώξω
ὅπισω αὐτῶν ἐν
ρομφαίᾳ, καὶ ἐν
λίμῳ, καὶ ἐν θανα-
τάῳ, καὶ ὄσωσ
αὐτοὺς εἰς σάλοον
πάσαις βασιλεί-
αις τῆς γῆς, εἰς
ὄρκον, καὶ εἰς ἀ-
φανισμόν, καὶ εἰς
συρισμόν, καὶ εἰς
ὄνειδος ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσιν, οὗ
διεσπείρα αὐτοὺς
ἐκεῖ.
(19) Ἄνθ' ὧν ὅτι

οὐκ ἤκουσαν τῶν
λόγων μου, φησὶ
Κύριος, ὅτι ἀπέ-
τειλα πρὸς αὐτοὺς
τοὺς δούλους μου
προφήτας, ὀρθρί-
ζων καὶ ἀποστέλλ-
ων, καὶ οὐκ ἠκού-
σατε, φησὶ Κύ-
ριος.
(20) Καὶ ἡμεῖς
ἀκούσαμε λόγον
Κυρίου, πᾶσα ἀ-
ποικία, ἣν ἐξα-
πέστειλα ἐξ Ἰε-
ρουσαλήμ εἰς Βα-
βυλῶνα.
15 ἡμῖν
21 τῶν δυνάμεων ὁ
Θεὸς Ἰσραήλ
νιδὸν Κωλέων
νιδὸν Μαασίου,
τοὺς προφη-
τεύοντας ἡ-
μῖν τῷ ὄνο-
ματί μου ἐπ'
ἀδικίῳ
23 ἀδικῶ
εἰμὶ ὁ γνώστης
καὶ
24 λέγων
25 Τάδε λέγει Κύ-
ριος τῶν δυνά-
μεων ὁ Θεὸς
Ἰσραήλ, λέ-
γων ἄνθ' ὧν
σὺ ἀπέστει-
λας ἐν
τὰ βιβλία πρὸς
πάντα τὸν λα-
ὸν ἐν Ἰερου-
σαλήμ
καὶ πρὸς πάν-
τας τοὺς ἰε-
ρεῖς εἰπέων
28 Ὅτι
29 ὁ ἱερεὺς
τοῦτο
τοῦ προφήτου
31 πᾶσαν
ἀδικίῳ
32 τὸν Αἰλαμίτην
καθημένους
λέγει Κύριος,
ὅτι ἐκκλίσιν
ἐλάλησεν κα-
τὰ τοῦ Κυ-
ρίου.
XXXVII.
2 τῶν δυνάμεων
σεαυτῶ
3 ἐγὼ
3 παντοκράτωρ,
6 ὧς τικτούσης
πάντα
8 ἐν
9 τὸν
(10) Σὺ δὲ μὴ φο-
βοῦ, πᾶς μου Ἰα-

κώβ, φησὶ Κύριος,
μηδὲ δειλιάσης
Ἰσραήλ· ὅτι ἰδοὺ
σὼζω σε μακρό-
θεν, καὶ τὸ σπέρ-
μα σου ἀπὸ γῆς
αἰχμαλωσίας αὐ-
τῶν· καὶ ἐπιστρέ-
ψει Ἰακώβ, καὶ ἐ-
ἠσυχάσει, καὶ ἐπι-
παθήσει, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ ἐκφοβῶν.
(11) Ὅτι μετὰ
σοῦ ἐγὼ εἰμι, φη-
σὶ Κύριος, τοῦ σῴ-
ζειν σε· ὅτι ποιή-
σω ἐκλειψῖν ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,
εἰς οὓς διεσκόρπι-
σά σε ἐκεῖ· πλὴν
σε οὐ ποιήσω εἰς
ἐκλειψῖν, καὶ παι-
δεύσω σε εἰς κρί-
σιν, καὶ ἀθῶν
οὐκ ἀθῶώσω σε
12 λέγει
σου
13 οὐκ ἔστι σοι
14 περὶ σοῦ
(15) Τί βοᾷς ἐπὶ
τῷ σύντριμμά σου;
βίαιον τὸ ἄλλος
σου διὰ πλῆθος
ἀνομιῶν σου· ὅτι
ἴσχυσαν αἱ ἀμαρ-
τίαι σου, ἐποίη-
σάν σοι ταῦτα
15 ἀδικίας
16 προνομεύοντάς
18 τὴν αἰχμαλω-
σίαν σκηνω-
μάτων Ἰα-
κώβ, καὶ τὴν
ἀποικίαν
19 καὶ
καὶ ἐκχεῶ αὐ-
τούς, καὶ οὐ
μὴ σμικρυν-
θῶσι
20 αὐτοῦ
ὡς τὸ ἀπ' ἀρ-
χῆς
ἐπὶ πάντα
21 ἐπιστέψαι
(22) Καὶ ἔσεσθέ
μοι εἰς λαόν, καὶ
ἐγὼ ἔσομαι ἡμῖν
εἰς Θεόν
24 ποιήσω
ἐσχατοῦ.
XXXVIII.
1 καὶ
3 αἰώνιαν
4 Ἐτι
5 Ἐτι φυτεύσατε
φύσαντες
6 ἡμῶν
7 ἀγαλλιᾶσθε καὶ
8 γῆς

9 διοργαζ
10 μακρὰν
τὸ
13 εὐφροσύνην
καὶ παρακαλέ-
σω αὐτοὺς
14 πύθτος
φησὶ Κύριος
15 ἀποκλαυμένης
ἐπὶ τῶν υἱῶν
αὐτῆς, καὶ
οὐκ ἤθελε
παρακληθῆ-
ναι
16 φησὶ Κύριος
(17) καὶ ἔσται
ἐλπίς τῇ ἐσχατῇ
σου, καὶ
17 εἰς τὰ ὄρια αὐ-
τῶν
20 ἔτι
21 σεαυτῇ
σου
θηγάτηρ
22 ἤ
24 εἰ
πάσαις ταῖς πό-
λεσιν
26 ἐγένετο
27 οἶκον bis
23 ἐκτίλλειν, καὶ
κατασπῆν,
καὶ
καὶ ἀπολλύειν,
30 ἀμαρτία αὐτοῦ
πᾶς ἀνθρώπου,
31 λέγει
33 ἐπιγράψω αὐ-
τοὺς ἐπὶ τὰς
καρδίας αὐ-
τῶν, καὶ ὄψο-
μαι αὐτοὺς
34 ἔτι
πλησίον
φησὶ Κύριος
37 μοι
35 ἀκριβείας σε-
λήνης καὶ τὰ
ἄστρα
τῇ
36 φησὶ Κύριος
38 τῆς
39 ἔτι τὸ σχοινίον
τῆς διαμετρή-
σεως
(40) καὶ πᾶσαν
τὴν κοιλάδα
τῶν φαγα-
ρεῖμ, καὶ τὴν
σοδιάν
40 πᾶσαν
χειμάρρου
XXXIX.
1 πρὸς Ἰερεμίαν
παρὰ Κυρίου
τῷ δεκάτῳ τῷ
βασίλει Ἰου-
δα Σεδεκία
βασίλει Ἰουδα

1 ὁ
2 τῇ
τοῦ
3 Ἰουδα
4 βασίλειος Ἰουδα
βασιλέως
5 καθεῖται
ἔως οὗ ἐπισκέ-
ψομαι αὐτόν,
φησὶ Κύριος,
ὅτι πολεμει-
τε τοὺς Χαλ-
δαίους, εἰς οὓς
μὴ κατευθύ-
νητε
6 Καὶ εἶπεν Ἰερε-
μίας· ΕΓΕΝΕ-
ΤΟ ΛΟΓΟΣ
ΚΥΡΙΟΥ
7 σοι
κρίμα
8 κατὰ τὸν λόγον
Κυρίου
μοι
καὶ σὴ ἡ ἀγχι-
στία
9 τὸν ἐν Ἀναθὼθ
ἀργύριον
10 διεσφραγισά-
μην
11 τὴν ἐντολήν καὶ
τὰ δικαιώμα-
τα, καὶ τὸ ἀ-
νεγνωσμένον
12 τὸ βιβλίον τῆς
κτῆσεως
υἱοῦ
τῶν ἐστηκότων
πάντων, τῶν κα-
θημένων
14 ὁ Θεὸς Ἰσραήλ
τὸ ἐσφραγισμέ-
νον
τοῦτο
15 παντοκράτωρ ὁ
Θεὸς Ἰσραήλ
κτεθήσονται
17 Κῆριε
ἐν
ῥῆμα
19 ὁ
ἀνεγνωμένοι εἰς
πάσας
ἀποδοῦναι
καὶ κατὰ τοὺς
καρπούς τῶν
ἐπιτηθευμά-
των αὐτοῦ
20 ἡ
21 καὶ
22 δοῦναι αὐτοῖς
23 ἐλάβατον
ἅπαντα
24 Καὶ
ταύτην
καὶ τοῦ θανα-
του, καὶ
καὶ σὺ ὄρας
25 δέσποτα Κύριε
εἰς

27 πῶς ὁ λόγος
 28 Χαλδαίων, καὶ εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ
 29 καύσουσιν ἐν αὐταῖς
 30 ἐκ νεότητος αὐτῶν κατ' ὄφθαλμοῦ μου πλην ὅτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρώργισάν με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, φησὶ Κύριος
 32 τῶν υἱῶν παραπικράναι καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν
 33 ὀρθρίζω καὶ διδάσκω
 34 ᾧ
 35 αὐτῶν τὴν αἰώνιον ὥστε ἀγαθοποιεῖν με αὐτοῦς
 41 μου
 43 ἦν ἀνθρώπου
 44 κυκλόθεν φησὶ Κύριος.

XL.

1 ἐκ δευτέρου
 4 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ οἰκίας
 6 ἐπάγω ἐπ' αὐτοῦς καὶ ἰατρεύσω αὐτοὺς, καὶ φανερώσω αὐτοῖς εἰσακούειν (καὶ ἰατρεύσω αὐτοὺς, καὶ ποιήσω αὐτοῖς)
 7 τὴν ὥς
 8 ἡμαρτόν
 9 ὄνομα εὐφροσύνης καὶ εἰς ποιῶ αὐτοῖς ποιῶ
 10 (καὶ) καὶ παρὰ τὸ μὴ εἶναι οἰκοῦντα
 11 χαρμονῆς αἰνεύσεως τὴν ἠμοικίαν πάσης καθὼς πρότερον
 12 τῷ ἠρημωμένῳ τούτῳ κτήνη, καὶ

(14) Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀναστήσω τὸν λόγον μου τὸν ἀγαθόν, ὃν ἐλάλησα ἐπὶ τὸν οἶκόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα.
 (15) Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνοι ἀνατελῶ τῷ Δαβὶδ ἀνατολήν δικαίαν, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν τῇ γῆ.
 (16) Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις σωθήσεται Ἰούδα, καὶ Ἰερουσαλὴμ κατασκηνώσει πεποιθῖν' αἱ τοῦτο τὸ ὄνομα ᾧ κληθήσεται, Κύριος δικαιοσύνη ἡμῶν.
 (17) Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος ὁκ ἐξολοθρευθήσεται τῷ Δαβὶδ ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου οἴκου Ἰσραὴλ.
 (18) καὶ τοῖς ἱερεῦσι οὐκ ἐξολοθρευθήσεται ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου, ἀναφέροντα ὀλοκαύτωμα, καὶ θυμὸν θυσιαν, καὶ πικρὸν θῦμα πάσης τῆς ἡμέρας.
 (19) Καὶ ἐγένετο ὁ λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν, λέγων·
 (20) Τὰδε λέγει Κύριος· εἰ διασκευασθήσεται ἡ διαθήκη μου τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ διαθήκη μου τῆς νύκτας, τοῦ μὴ εἶναι ἡμέραν καὶ νύκτα ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν,
 (21) καὶ γέ ἡ διαθήκη μου διασκευασθήσεται ἡ μετὰ Δαβὶδ τοῦ δούλου μου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτῷ υἱὸν βασιλεύοντα ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας τοὺς λειτουργοῦντάς μοι.
 (22) Ὡς οὐκ ἔξα-

ριβηθήσεται ἡ δύναμις τοῦ οὐρανοῦ, οὐδὲ ἐκμετρηθήσεται ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης· οὕτω πληθυνῶ τὸ σπέρμα Δαβὶδ τοῦ δούλου μου, καὶ τοὺς Λευίτας τοὺς λειτουργοῦντάς μοι.
 (23) Καὶ ἐγένετο ὁ λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν, λέγων·
 (24) Ἄρα γε οὐκ εἶδες τί ὁ λαὸς οὗτος ἐλάλησε, λέγων· αἱ δύο πατριαί, ἃς ἐξελέξατο Κύριος ἐν αὐταῖς, καὶ ἰδοὺ ἀπόωσατο αὐτάς· καὶ παρώξυναν τὸν λαόν μου, τοῦ μὴ εἶναι ἔθνος ἐπὶ ἐνώπιόν μου.
 (25) Τὰδε λέγει Κύριος· εἰ μὴ διαθήκη μου ἡμέρας καὶ νύκτας, ἀκριβήματα οὐρανοῦ καὶ γῆς οὐκ ἔταξα,
 (26) καὶ γέ τὸ σπέρμα Ἰακώβ καὶ Δαβὶδ τοῦ δούλου μου ἀποδοκίμῳ, τοῦ μὴ λαβεῖν ἄρχοντας ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ πρὸς τὸ σπέρμα Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ· ὅτι ἐπιστρέψω τὴν ἀποστροφήν αὐτῶν, καὶ οἰκτερῶ αὐτούς.
 XLI.
 1 πᾶσαι αἱ βασιλῆαι τῆς γῆς τῆς καὶ πάντες οἱ λαοὶ
 2 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰπέ
 3 οἱ καὶ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλήσει
 4 περὶ σοῦ· οὐκ ἀποθάνῃ ἐν ρομφαίᾳ
 5 ἔκαυσαν καύσονται καὶ σέ, ᾧ Κύριε, καὶ ᾧ Ἀδὼν,

κλαύσονται σε
 6 ὁ προφήτης πρὸς βασιλεῖα Ἰούδα
 7 τὰς καταλειμμένας
 8 πάντα τὸν ἐν Ἰερουσαλὴμ αὐτοῖς
 9 ἐκ Ἰουδαίων
 10 ἐλθόντες εἰς τὴν διαθήκην ἑλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ καταδουλοῦσθαι αὐτοὺς ἐπὶ τῶν πατέρων
 11 Καὶ ἐπεστράφησαν μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπέστρεψαν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, οὓς ἐξάπεστειλαν ἐλευθέρους, καὶ ἔσχον
 12 ἐγένετο
 13 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀποστειλεῖς ἀπὸ σοῦ οἱ πατέρες ἡμῶν
 14 ἐπεστρέψατε ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοῖς ἕκαστος τῶ συντελεσθέντων τὴν διαθήκην μου καὶ ὑπετάξατε αὐτοὺς
 17 ἕκαστος ἄφρονος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος φησὶ Κύριος
 18 τοὺς λόγους τῆς διαθήκης εἰς δύο, καὶ διήλθον διὰ μέσου τῶν διχοτομημάτων αὐτοῦ
 19 καὶ τοὺς ἄρχοντας Ἰερουσαλὴμ πάντα τῆς γῆς, τοὺς διελεύοντας ἀναμείσωντων διχοτομημάτων τοῦ μόσχου
 20 ἐν χειρὶ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐν χειρὶ τῶν

ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν
 20 βρώματα
 21 Ἰούδα εἰς χεῖρας ζητούντων ψυχῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χειρὶ δυνάμεως τῶν ἀποτρεχόντων
 22 Ἰούδα δώσω αὐτάς εἰς ἄβυσσον ἀπὸ.
 XLII.
 1 παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν ἐν ἡμέραις Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσίου
 2 πορεύθητι κάλεσον
 3 ἦγαγον τὸν Ἰερουσαλίαν Ἰερεμίαν
 4 ὁ τοῦ
 5 ἔστησα
 6 εἶπαν ἡμῶν
 7 ἀμπελώνα μὴ φυτεύσῃτε, μηδὲ ἔστω κατικῆσθε (τῆς ζωῆς) ζήτε
 8 εἰσηκούσαμεν κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο ἡμῖν (τῆς ζωῆς)
 10 ὅσα
 11 βασιλεὺς Βαβυλώνων ἀναβάντες εἰσελεύσόμεθα ἠκούσαμεν ὅτι ἐνετείλατο ἡμῖν
 12 τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐν φησὶν Κύριος
 14 ἐπίον ἕως ἡμέρας ταύτης, ὅτι ἤκουσαν τῆς ἐντολῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὀρθρίζω καὶ ἠλαλῶν, εἰσηκούσατε δούλους ὀρθρίζω καὶ ἠποστέλλω καὶ βέλτιον ἄλλοτρίων

15 ἰκούσατε
16 οἱ
ἦν ἐνετείλατο
αὐτοῖς
(μου)
οὕτως οὐκ ἤκου-
σάν
17 τῶν δυνάμεων ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ
ἅπαντα
ἀνθ' ὧν ἐλάλη-
σα πρὸς αὐ-
τοὺς, καὶ οὐκ
ἤκουσαν, καὶ
ἐκίλεσα αὐ-
τοὺς, καὶ οὐκ
ἠπεκρίθησαν
18 Καὶ τῷ ῥήμῳ
Ῥηαβ εἶπεν
Ἰερεμίας
τῶν δυνάμεων ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ
οἱ
Ἰωναδὰβ
καὶ ἐφύλαξαν
συμπάσας τὰς
ἐντολάς αὐ-
τοῦ
κατὰ πάντα ὅ-
σα
19 Διὰ τοῦτο τίδε
λέγει Κύριος
τῶν δυνάμε-
ων ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ.

XLIII.
1 Καὶ ἐγένετο
Ἰωσίον
2 χάρτην
ἐξημέτρησε
Ἰσραὴλ
3 ἀποστράφωιν
ἕκαστος
αὐτοῦ
4 Βαροῦχ
ἐξημέτρησε
5 καὶ
6 καὶ εἰσελεύθη
σὺν
χάρτη
ἐν ᾗ ἔγραψας
ἐκ τοῦ στό-
ματός μου
τοὺς λόγους
Κυρίου
τοῦ λαοῦ
7 ἕκαστος ἀπὸ
Κυρίου καὶ ἡ
ὀργὴ
Κυρίου
8 υἱὸς Νηριού
ὁ προφήτης
9 πέμψεν Ἰωα-
κειμ υἱὸν Ἰω-
σίου βασιλεῖ
Ἰούδα
καὶ πᾶς ὁ λαὸς
οἱ ἐρχόμενοι
ἐκ πόλεων

Ἰούδα εἰς Ἰε-
ρουσαλήμ
11 πᾶντας
12 οἶκον
Νάθαν
13 τοῦ
ἐν τῷ βιβλίῳ
14 τῶν Ἰουδαί-
ων Σαλαμίου υἱὸς
Νηρίου
ἐν χειρὶ αὐτοῦ
15 εἶπαν
εἰς τὰ ὦτα αὐ-
τῶν
16 εἶπαν
πρὸς Βαροῦχ
ἀναγγελωμέν-
ους πᾶντας
17 ἀνὰγγελλον ἡ-
μῖν
18 κἀγὼ
ἐν μέλανι
19 εἶπαν
οἱ ἄρχοντες
πρὸς
κρήβηθι
καὶ
γυνῶν
20 τοῦ γραμματέ-
ως
21 τοῦ γραμματέ-
ως
πρὸς
22 ἐν τῷ μηνὶ τῷ
ἐνάτῳ
23 ἀντὶ
ἔριπτεν οὗ
24 ἐξεζήτησαν
πᾶντας
ἀκούσαντες
25 Νάθαν
καὶ Γαμαρίας
καὶ οὐκ ἤκουσεν
αὐτῶν
26 καὶ τῷ Σελεμί-
ῳ υἱῷ τοῦ Ἀβδι-
ἠλ
τὸν γραμματέα
τὸν προφήτην
ὑπὸ Κυρίου
27 καύσας
28 σεαντῶ
ἅπαντας Ἰού-
δα
29 πρὸς Ἰωακειμ
βασιλέα Ἰού-
δα
ὁ
ἄπ'
31 τὰς ἀνομίας αὐ-
τῶν
αὐτοῦς
32 Ἰερεμίας χαρ-
τίον ἔτερον,
καὶ ἔδωκεν
αὐτὸ Βαροῦχ
υἱῷ Νηρίου
τῷ γραμμα-
τεῖ

32 βασιλεὺς Ἰού-
δα.

XLIV.
1 Ἰεχονίου υἱοῦ
βασιλεὺς Βαβυ-
λώνος
2 τοῦ προφήτου
3 τὸν προφήτην
τὸν θεὸν ἡμῶν
4 ἀναμέσον
5 οἱ πολεμοῦντες
τὴν Ἰερουσα-
λήμ
ἀπὸ
6 τὸν προφήτην
7 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
10 ἐν αὐτοῖς
ὅτι αὐτοὶ
13 κατέλυσε, Σα-
ρονίας
τὸν προφήτην
14 οὐχὶ πρὸς
ἤκουσεν
τὴν ψυχὴν σου
Σαρωνίας
15 οἶκον φυλακῆς
οἶκον
17 ὁ βασιλεὺς
ἐπληρώτησεν
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐ-
τοῦ
(αὐτῷ) Ἰερεμί-
ας
Καὶ εἶπεν
18 τῆς
19 ἐφ' ἡμᾶς καὶ
20 ἄκουσον διὰ Κυ-
ρίου μου βασι-
λεῦ, πεσέτω
δὴ.

XLV.
1 Ἐλεμίου, καὶ
Φασχώρ υἱὸς
Μελχίου
ἐλάλησεν Ἰερε-
μίας ἐπὶ πάν-
τας
2 καὶ ἐν θανάτῳ
4 εἶπαν
οἱ ἄρχοντες
πολεμιστῶν
τῶν καταλε-
λειμμένων
ταύτη
5 ταῖς
6 Καὶ ἔλαβον τὸν
Ἰερεμίαν
τὸν
ἐν σχοινοῖς
7 ἀνὴρ εὐνοῦχος
8 Ἀβδεμέλεχ
9 Κύριε βασιλεῦ,
ἐπονηρέυσαντο
οἱ ἄνδρες οὗ-
τοι ἃ ἐποίη-
σαν Ἰερεμίας
τῷ προφήτῃ,
(ἀποκτείνει)
τὸν ἄνθρωπον

XLVI.
1 ἠνίκα κατελήφ-
θη Ἰερουσα-
λήμ ἐν τῷ
ἔτει
Σεδεκίου
ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ
2 Σεδεκίου
3 ἠγεμόνης
τῆ
Νηργελασα-
σάρ, καὶ Σα-
μαγὰδ
καὶ
Νασεράβαμὶχ
(4) Καὶ ἐγένετο
ἠνίκα εἶδεν αὐτοῦς
Σεδεκίας βασι-
λεὺς Ἰούδα, καὶ

τούτων) ὅτι
ἐνέβαλον αὐ-
τὸν εἰς τὸν
λάκκον, καὶ
ἀποθανεῖται
ὑποκάτω αὐ-
τοῦ
10 τῷ Αἰθίοπι
τὴν χειρὶ σου
ἄπ'
11 τὸν
12 πρὸς αὐτὸν Ἀβ-
δεμέλεχ ὁ Αἰ-
θίοψ
τὰ παλαιὰ ῥά-
κη καὶ τὰ Μα-
λεεῖν ὑπὸ τοῦς
ἄγκυνας τῶν
χειρῶν σου
13 ἐν
16 Σεδεκίας κρυφῆ
παρὰδῶσω
τῶν ζητούντων
τὴν ψυχὴν σου
17 τῶν δυνάμεων
ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ὴλ
καὶ
18 πρὸς τοὺς ἄρ-
χοντας βασι-
λέως Βαβυ-
λώνος,
παρὰδοθήσεται
ἐκ χειρὸς αὐ-
τῶν
20 παρὰδόσουσιν
21 βούλη
22 καὶ
23 καὶ τὰ τέκνα
σου καὶ πά-
σας τὰς γυ-
ναῖκας σου
ἐκ χειρὸς αὐ-
τῶν
ἐν πυρὶ
25 δὴ
27 ἦλθαν
ἐσιώπησαν
28 ἡ πόλις.

XLVI.
1 ἠνίκα κατελήφ-
θη Ἰερουσα-
λήμ ἐν τῷ
ἔτει
Σεδεκίου
ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ
2 Σεδεκίου
3 ἠγεμόνης
τῆ
Νηργελασα-
σάρ, καὶ Σα-
μαγὰδ
καὶ
Νασεράβαμὶχ
(4) Καὶ ἐγένετο
ἠνίκα εἶδεν αὐτοῦς
Σεδεκίας βασι-
λεὺς Ἰούδα, καὶ

πάντες οἱ ἄνδρες
πολεμισταί, καὶ
ἔφυγον, καὶ ἐξήλ-
θον νυκτὸς ἐκ τῆς
πόλεως κατὰ τὴν
ὁδὸν κηθον τοῦ
βασιλέως διὰ τὴν
πύλιν ἀναμέσον
τοῦ τεύχους καὶ
τοῦ προπαισίμα-
τος· καὶ ἐξήλθον
διὰ τὴν ὁδὸν ἄρα-
βί.
(5) Καὶ κατεδίω-
ξεν ἡ δύναμις τῶν
Χαλδαίων ὅπισ-
θεν αὐτῶν, καὶ συνέ-
λαβον τὸν Σεδε-
κίαν ἐν Ἀραβίῳ
Ἰεριχώ, καὶ ἔλα-
βον αὐτὸν, καὶ
ἤγαγον αὐτὸν
πρὸς Ναβουχοδο-
νόσορ βασιλέα
Βαβυλώνος εἰς
Ῥεβλαθὰ τὴν ἐν
γῆ Αἰμάθ, καὶ ἐ-
λάλησεν αὐτῷ
μετὰ κρίσεως.
(6) Καὶ ἔσφαξεν
ὁ βασιλεὺς Βαβυ-
λώνος τοὺς υἱοὺς
Σεδεκίου ἐν Ῥε-
βλαθὰ κατ' ὄψ-
θαλμοὺς αὐτοῦ,
καὶ πάντας τοὺς
ἄρχοντας Ἰούδα
ἔσφαξεν.
(7) Καὶ τοὺς ὄψ-
θαλμοὺς Σεδεκίου
ἐξετύφλωσεν, καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν
πέδασι χαλκαῖς,
καὶ ἤγαγον αὐτὸν
εἰς Βαβυλῶνα.
(8) Καὶ τὸν οἶ-
κον τοῦ βασιλέ-
ως, καὶ τὰς οἰκίας
τοῦ λαοῦ ἐπέπη-
σαν οἱ Χαλδαῖοι
ἐν πυρὶ, καὶ τὸ
τεῖχος Ἰερουσα-
λήμ καθεῖλαν.
(9) Καὶ τὸ πε-
ρισσὸν τοῦ λαοῦ,
καὶ τοὺς ὑπολειψ-
θέντας ἐν τῇ πό-
λει, καὶ τοὺς ἐμ-
πεπτωκότας, οἱ ἐ-
νέπεσαν πρὸς τὸν
βασιλέα Βαβυλώ-
νος, καὶ τὸ λοι-
πὸν τοῦ λαοῦ, καὶ
τοὺς καταλειμ-
μένους ἀπέκτισε
Ναβουζαρδάν ὁ
ἀρχιμύειρος εἰς
Βαβυλῶνα.
(10) Καὶ ἐκ τῶν
πτώχων τοῦ λαοῦ,

οἱς οὐχ' ἦν οὐθέν, κατέλιπεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρος ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀμπελῶνας, καὶ ἄγρους ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

(11) Καὶ ἐνετείλατο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὑπὲρ τοῦ Ἰερεμίου ἐν χειρὶ Ναβουζαρδάν τοῦ ἀρχιμαγείρου, λέγων·
(12) Δάβε αὐτὸν, καὶ θές τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἐπ' αὐτόν, καὶ μὴ ποιήσης αὐτῷ οὐθέν κακόν· ἀλλὰ καθὼς λαλήσῃ πρὸς σέ, καὶ οὗτως ποιήσεις αὐτῷ.

(13) Καὶ ἀπέστειλεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρος, καὶ Ναβουσεζβάν, καὶ Ῥαψαρή, καὶ Νηρηγέλ, καὶ Σαρασάρ, καὶ Φαβμάν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος.

14 εἰς Ἰαφίθ
15 ὄντος αὐτοῦ συνεχομένου

16 εἶπόν λέγων καὶ ἔσονται κατὰ πρόσωπόν σου ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
17 παραδώσω.

XLVII.

1 ὕστερον δεδεμένον Ἰερουσαλήμ καὶ ἀπαγομέναν
3 ἐπήγαγε καὶ εἰσηκούσατε καὶ ἐγένετο ἡμῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

4 Καὶ ἡν σήμερον ἤκε καὶ εἰ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἔλθειν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα, ὑπόμεινον ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον

σου· ὅπου ἂν εἰς ἀγαθὸν καὶ εἰς τὸ εὐθές ἔκπορευ- θῆναι, πορευ- ῶ

5 ἀπόστρεψον καὶ ἀπότρε- χε

6 Ἰερεμίας υἱὸν Ἀχικὰμ μετ' αὐτοῦ

7 ἡ δύναμις αὐ- τῶν, καὶ υἱὸν Ἀχικὰμ ὅτι καὶ ὄχλον πο- λὺν, καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς

8 καὶ Ἰωνάθαν Ὠφῆ Ἰεζωνίας

9 υἱὸς Ἀχικὰμ υἱ- οῦ Σαφάν

10 συναγάγετε bis

11 γῆ οἱ καταλείμ- ματα υἱοῦ Σαφάν.

12 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ Ἰου- δαῖοι ἐκ πάν- των τῶν τό- πων, οὗ διεσ- πάρησαν ἐκεῖ,

14 εἶπαν βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν Βελι- σα

υἱὸν Ναθανίου υἱὸς Ἀχικὰμ

15 Ἰωάνναν υἱὸς Καριε εἶπεν λέγων υἱὸν Ναθανίου ποτε διασπαρήσου- νται

17 υἱὸς Ἀχικὰμ υἱὸν Καριε τοῦτο κατὰ τοῦ.

XLVIII.

1 Ἐλισαμ τῆς βασιλείας, καὶ τὰ παι- δάρια υἱὸν Ἀχικὰμ ἐν Μασσηφί

2 υἱὸς Ναθανίου υἱὸν Ἀχικὰμ υἱ- οῦ Σαφάν, καὶ ῥομφαίᾳ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτόν

2 ὁ
3 τοῦ Γοδολίου καὶ τοὺς ἄνδρας πολέμου ἐπά- ταξεν Ἰσμα- ἦλ

5 Σαλώμ Μαναά ταις εἰσενέγκαι

6 υἱὸς Ναθανίου ἐκ τῆς Μασ- σσηφά· καὶ

7 ἔγενετο δὲ ἡνί- κα ἤγγισεν αὐτοῖς εἰσέλθατε τῆς γῆς υἱὸν Ἀχικὰμ

7 καὶ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου αὐτὸς καὶ ἄν- δρες οἱ μετ'

8 εἶπαν

9 πάντα τὰ σῶ- ματα τῶν ἄν- ὄρων, οὓς ἐ- πάταξε με- τὰ Γοδολίου

10 Ναβουζαρδάν καὶ ὤρθησεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου

11 υἱὸς Ναθανίου

13 ἴδον (αὐτὸν) τὸν υἱὸν Καριε πάντας

14 ἐχάρησαν καὶ ἀνέστρεψαν πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἤχημαλώ- τευσεν Ἰσ- μαὴλ ἐκ τῆς Μασσηφά, καὶ ἀναστρέ- ψαντες ἦλθον πρὸς Ἰωάν- ναν υἱὸν Κα- ριε

15 υἱὸς Ναθανίου

16 υἱὸς Καριε υἱὸν Ναθανίου, μετὰ τὸ πα- τάξαι τὸν Γο- δολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ

17 Γηβρωθχαμά- μ εἰσελθεῖν

18 υἱὸν Ἀχικὰμ.

XLIX.

1 υἱὸς Καριε

2 ἡμῶν
3 ἐν
4 ὁ προφῆτης πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

5 ἀποστείλα ἰσεῖν σε Κύριος ὁ Θεὸς σου

8 υἱὸν Καριε πάντα τοὺς μετ' αὐ- τοῦ

9 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἀπεσ- τείλατέ με, ρίψαι ἔλεον ἡμῶν ἐναντί- ον αὐτοῦ

11 εἰμ, τοῦ

13 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν

14 λέγοντες· οὐχί, οἱ κατάλοιποι τῆς γῆς δύντες εἰσελθεῖν

16 ἐκεῖ

17 εἰσελθεῖν καὶ ἐν θανάτῳ οὐθεῖς

18 τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ὅτι καὶ ἡ ὄργη μου ὅτι διεμαρτυρά- μιν ἡμῖν σῆ- μερον

20 ταις πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀνυπαλάγη

ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὕτως ἀπάγ- γελισὼν ἡμῖν, καὶ

21 Καὶ ἀπήγγειλα ἡμῖν σήμερον εἰσηκούσατε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν

22 ἴστε γινώσκον- τες, ὅτι καὶ ἐν θανάτῳ.

L.

1 πάντα Θεοῦ αὐτῶν ὁ Θεὸς αὐτῶν

2 οἱ ὑπερήφανοι ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶπεν κατοικεῖν

3 τοῦ

4 υἱὸς Καριε οἱ

5 υἱὸς Καριε ἅπαντας ἐκ πάντων τῶν ἔθνῶν, οὗ διε- σπάρησαν ἐ- κει, τοῦ Ἰούδα

6 καὶ πάσας

ὁ ἀρχιμαγείρος

6 υἱοῦ Σαφάν
9 ἐν τῷ κρυφίῳ
10 πρὸς αὐτοῦ τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸν δοῦλόν μου αὐτοῦ
12 ὁ ἐκεῖθεν
13 θεῶν.

LI.

1 Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Μέμφει

2 τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀπὸ ἐνοικούν- των

3 καὶ λατρεύειν αὐτοὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡ- μῶν

4 δούλους πάντας ἐγὼ πρὸς ἡμᾶς

6 ὁ θυμὸς μου ἡ ὄργη μου

7 ὁ Θεὸς Σαβαώθ ὁ Θεὸς Ἰσ- ραὴλ

8 εἰσήλθατε ἐνοι- κεῖν ἔκκοπῆτε

9 καὶ τῶν κακῶν ἡμῶν

10 καὶ οὐκ ἐφοβή- θησαν τῶν νόμων μου, καὶ κατὰ πρόσωπον ἡμῶν, καὶ

11 τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐφ' ἡμᾶς εἰς κα- κά, τοῦ ἔξο- λεθρευσαί

πάντα τὸν Ἰούδα·

(12) καὶ λήψο- μαι τοὺς κατα- λοίπους Ἰούδα, τοὺς θέντας τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰσελθεῖν εἰς γῆν Αἰγύπτου παροι- κεῖν ἐκεῖ

12 καὶ καὶ ἐν μαχαί- ρᾳ καὶ ἐν λι- μῷ ἀποθα- νούνται

εἰς ὄρκον

13 καὶ ἐν θανάτῳ

14 οὐδὲ περιλει- πόμενος ἐλθόντων πα- ροικεῖν

15 ἅπαντες θεοὶ ἑτέροις αἱ ἐστῶσαι

16 ἀκουσόμεθα

18	καὶ σπένδοντες αὐτῇ σπονδὰς ἡλαττονώθημεν	28	ὁ ἐμός ἢ ὁ αὐτῶν	38	ποῦ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστη Σεδεκίας τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.	48	τὸ λείμμα τοῦ πληθῶνος ἀπῆκισεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμύγειρος	58	δωνοσορ ἐν ἔτει ἐβδόμῳ· Ἰουδαίους τρεῖς χιλιάδας, καὶ εικοσιτρεῖς,
19	εἰ	29	ὕμιν τὸ σημεῖον, φησὶ Κύριος	4	ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ	17	πάντα	(29) Ἐν ἔτει ὀγδῶν καὶ δεκίτῳ	
22	ἐγένετο παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐνοικουῦντα		ἐν τῷ τόπῳ τοῦτοῦ εἰς κακὰ, ὅπως γνῶτε ὅτι στάσεις στήσονται οἱ λόγοι μου ἐφ' ἡμᾶς	6	Ἐν μηνὶ τῷ τετάρτῳ ἐν	18	καὶ τοὺς ποδιστήρας, καὶ τοὺς ἀναλητήρας ἔλαβον	Ναβουχοδονόσορ, μετέθηκεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ψυχὰς ὀκτακοσίας τριάνοντα δύο.	
23	αὐτοῦ καθὼς ἡ ἡμέρα αὐτῆ	30	Φαραὼ ζητούντων	7	ἔφυγον καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς πύλης	19	καὶ τὰ θυματήρια	(30) Ἐν ἔτει τρίτῳ καὶ εικοστῷ	
24	παντὶ πᾶς Ἰούδα οἱ ἐν γῆ Αἰγύπτου	1	τῷ	9	εἰς γῆν Αἰμάθ	20	πάντων τῶν σκεύων τούτων	Ναβουχοδονόσορ, μετέθηκεν ὁ ἀρχιμύγειρος Ἰουδαίων ψυχὰς ἐπτακοσίας τεσσαρακονταπέντε· πάντες αἱ ψυχαὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἑξακόσαιοι	
25	τῶν δυνάμεων λέγων καὶ ἡμῶν ἐν ἐν τὰς εὐχὰς ἡμῶν	2	ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ	12	(οὗτος ὁ ἐνιαυτὸς ἔνεκα καὶ δέκατος τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος)	21	Σαριαῖαν Σοφονίαν τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας	31	Οὐλαιμαράδα ἐφυλάττετο
26	λέγει καλούμενον Κύριος	3	(μοι)	14	(ὅν)	25	ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβεν τὸν ἄρχοντα	32	θρόνων
27	ἰδοὺ ἀγαθῖναι	4	καὶ σύμπασαν τὴν γῆν ἐκείνην.	15	Ἀπὸ δὲ τῶν πενήτων τοῦ λαοῦ, καὶ τὸ λείμμα τοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς καταλειφθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς ἐμπίπτοντας, καὶ τοὺς ἐμπεπτακώτας πρὸς βασιλεῆ Βαβυλῶνος, καὶ	26	ἡγάγεν τὸν	33	αὐτοῦ ταγῆ
28	ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάντες καὶ οἱ καταβαίνοντες παροικῆσαι		LII.			27	καὶ ἐθανάτωσεν αὐτούς ἀπακρίσθη Ἰούδας ἀπὸ ἐπιάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ.	34	πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
			1 (2) Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰωακείμ·						
			(3) Ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἐγένετο κατὰ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδα, ἕως οὗ ἀπερρίψεν αὐτούς ἐκ προσώ-						

Θ Ρ Η Ν Ο Ι.

ΚΕΦ. I.	II.	14	ἴδον	39	ἐπισρέψωμεν τοῦ	7	ἐπυρρώθησαν λίθους, σάφειρος
2	ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ	15	ἢ ἢ ἢ	40	τοῦ	10	ἐγεννήθησαν
3	εἰς τὴν γῆν	16	ὀδύης	41	καὶ	11	ὀργὴν θυμοῦ
4	εἰς τὰ	17	ῥήματα καὶ	42	εἶνεκεν	12	ἀπὸ
5	πάσας	18	καὶ	43	σιωπήσομαι	13	πρεσβύτας
6	ἐν	19	θύγατερ ὁ ὄφθαλμός	44	καὶ	14	ἐξήφθησαν
7	θυσιαστήριον αὐτοῦ Κυρίου	20	ἄρον	45	ἐπιανιστανόμενων	15	20 οἱ
8	Κύριος τοῦ Κυρίου	21	ἐγένετο.	46	καὶ	16	τῆς
9	τὴν αἰ		III.	47	τοῦ αὐτοῦ	17	καὶ
10	τὴν ἄρχοντας	8	γε	48	ὑποκάτω.	18	ἀδικίαν.
11	τὴν	9	τῷ		IV.		V.
12	τοῦ	10	τοῦ	1	τὸ	1	ὅτι
13	σε	11	μου	2	καὶ	2	ἡλθον
		12	γάρ	3	ἐσθίουτες	3	ἐκ.
		13	ἦθ	4	ἢ		

Ι Ε Ζ Ε Κ Ι Η Λ.

ΚΕΦ. I.	καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν	13	ὡς (14) καὶ τὰ ζῶα ἔτρεχον, καὶ ἀνεκαμπτον ὡς εἶδος τοῦ Βεζέκ	20	ἦν		(τὰ πρόσωπα)
1	ἐν	14	ἐπὶ	21	ἐν τοῖς τροχοῖς ἦν	24	ὡς φωνὴν ἱκανοῦ ἐν τῷ πορρεῖσθαι αὐτὰ φωνῆ τοῦ λόγου ὡς φω-
3	ἐκεῖ	15	τῷ				
9	καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐχόμεναι ἐτέρα τῆς ἐτέρας,	16	καὶ	23	ὑποκάτω συνεζευγμένα, καλύπτουσαι τὰ σώματα		

νή παρεμβολῆς.
 25 φωνῆ ὑπεράνω
 26 ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ ἀνιέντο αἱ πτέρυγαι αὐτῶν
 (26) Καὶ ὑπεράνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν αὐτῶν
 27 ὡς ὄρασιν πυρὸς ἔσωθεν αὐτοῦ κύκλω εἶδον ὡς
 28 ἡμέρα.

II.

1 ὁμοίωμα τῆς
 2 ἐξήγειρέ
 3 ἠθέτησαν ἐν ἐμοί
 4 Καὶ υἱοὶ σκληροπρόσωποι καὶ στερεοκάρδιοι ἐγὼ ὑποστέλλω σε πρὸς αὐτούς
 Κύριος
 7 διότι
 8 καὶ σὺ
 9 ἂ
 10 ἐμοῦ, καὶ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα ἦν τὰ ὀπίσθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐγγέγραπτο εἰς αὐτὴν
 2 ταύτην.

III.

5 βαθύχειλον καὶ βαρύγλωσσον
 6 αὐτῶν
 7 τοῦ
 9 δέδωκα τὸ νεῖκος σου
 11 Κύριος
 12 λεγόντων
 14 Κυρίου μετέωρος
 18 οὐδὲ ἐλάλησας
 19 ἐρύσω
 20 τῆς δικαιοσύνης ποιήσῃ ἃς ἐποίησεν
 21 ἁμαρταίνειν ψυχὴν σου
 23 εἰς
 25 σὺ
 26 πρὸς τὸν φάρυγγά σου
 27 Κύριος.

IV.

4 ἡμέρας
 5 δίο

6 πάντα τὸ δεύτερον
 8 οὐ αἱ
 10 ὁ σταθμίω φάγεσαι καὶ
 12 κατακρίνεις
 13 οὐ διασκορπῶ αὐτούς ἐκεῖ
 14 Κύριος τοῦ τῆς
 15 Κύριος
 16 Κύριος
 17 τακῆσονται.

V.

1 κτήσαι
 2 (τὸ)
 5 Ἄδωναἱ
 6 ἐκ
 7 Ἄδωναἱ ἐποίησατε
 8 Ἄδωναἱ
 9 ἐποίησα μὴ
 11 Ἄδωναἱ εἰ μὴ προσοχθίσασί σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς καὶ σε
 12 διασπερῶ
 13 τῷ
 15 δειλαιὰ τῇ παιδείᾳ καὶ ἀφανισμῷ ἐν ὄργῃ καὶ ἐν θυμῷ καὶ
 16 ἐξαποστείλαι τὰς μου.

VI.

3 Ἄδωναἱ bis καὶ ταῖς πάπαις καὶ ταῖς φάρμαξι
 4 ὑφανθήσονται συντριβήσονται
 5 Καὶ ὄσω τὰ πτώματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πρόσωπον τῶν εἰδῶλων αὐτῶν
 6 ἐξαρθήσεται καὶ ἐξαιλειφθῶσιν τὰ ἔργα ὑμῶν
 8 Καὶ ὑπολείψομαι
 9 ὅτι (ἂψ ἐμοῦ) τῇ ἀποστάσῃ τὰ
 9 περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐποίησαν (καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν)
 10 ὅτι οὐκ εἰς δωρεάν τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἅπαντα τὰ κακὰ ταῦτα
 11 Ἄδωναἱ
 12 καὶ ὁ ὑπολείφθεις
 13 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων καὶ ὑποκάτω καὶ πᾶσι τοῖς δρυὸς δασείας
 14 κατοικίας καὶ.
 VII.
 1 Ἄδωναἱ
 3 ὡν τὸ πέρασ πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδελύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν ὁδὸν σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.
 (5) Διότι τὰδε λέγει Κύριος· κακία μία, κακία ἰδοὺ ἔρχεται.
 (6) Τὸ πέρασ ἦκει, ἦκει τὸ πέρασ, ἐξηγέρθη πρὸς σέ, ἰδοὺ ἦκει τὸ πέρασ
 (7) Ἦκει ἡ πλοκή ἐπὶ σέ
 10 ἰδοὺ τὸ πέρασ ἦκει, ἐξῆλθεν ἡ πλοκή, καὶ ἠνθῆκεν ἡ ῥάβδος, ἐξάνεστηκεν ἡ ὕβρις
 11 θορύβων καὶ οὐκ ἐξ αὐτῶν εἰσιν, οὐδέ ὑπαιρέσιμος ἐν αὐτοῖς
 12 ὅτι ὄργῃ εἰς πᾶν
 δδ

9 περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐποίησαν (καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν)
 10 ὅτι οὐκ εἰς δωρεάν τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἅπαντα τὰ κακὰ ταῦτα
 11 Ἄδωναἱ
 12 καὶ ὁ ὑπολείφθεις
 13 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων καὶ ὑποκάτω καὶ πᾶσι τοῖς δρυὸς δασείας
 14 κατοικίας καὶ.
 VIII.
 1 ἐμοῦ Ἄδωναἱ
 2 καὶ αὔρας, ὡς εἶδος 3 τῆς ἐσωτέρας πρὸς τῆς εἰκόνας τοῦ ζήλου
 5 τοῦ θυσιαστηρίου ἡ εἰκὼν τοῦ ζήλου τούτου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὴν βλέψουσιν
 6 ἃς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὄνῃ ἁμαρτίας
 7 καὶ ἰδόν, καὶ ἰδὸν ὅπῃ μία ἐν τῷ τοίχῳ
 8 ὃν ἐν τῷ τοίχῳ ἐν τῷ τοίχῳ μία
 9 τὰς πονηρὰς σήμερον
 10 πᾶσα ὁμοίωσις κήπετου καὶ κτήνου (εἶδον)

τὸ πλῆθος αὐτῆς
 13 οὐ καὶ ἔτι ἐν ζωῇ τὸ ζῆν αὐτῶν, ὅτι ὄρασις εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς οὐκ ἀνακαίμηται
 14 καὶ οὐκ ἔστι πορευόμενος εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἡ ὄργη μου εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς
 15 οἱ τελευτήσουσι
 16 ὡς περιστεραὶ μηλητικαὶ
 19 τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσιὸν αὐτῶν οὐ δυνήθησεται ἐξελεῖσθαι αὐτούς ἐν ἡμέρᾳ ὄργῆς Κυρίου
 24 Καὶ ἄξω πονηροὺς ἔθνων, καὶ κληρονομήσουσι τοὺς οἴκους αὐτῶν
 25 (εἰς)
 27 Ὁ βασιλεὺς πενήσει, καὶ ὁ.
 VIII.
 1 ἐμοῦ Ἄδωναἱ
 2 καὶ αὔρας, ὡς εἶδος 3 τῆς ἐσωτέρας πρὸς τῆς εἰκόνας τοῦ ζήλου
 5 τοῦ θυσιαστηρίου ἡ εἰκὼν τοῦ ζήλου τούτου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὴν βλέψουσιν
 6 ἃς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὄνῃ ἁμαρτίας
 7 καὶ ἰδόν, καὶ ἰδὸν ὅπῃ μία ἐν τῷ τοίχῳ
 8 ὃν ἐν τῷ τοίχῳ ἐν τῷ τοίχῳ μία
 9 τὰς πονηρὰς σήμερον
 10 πᾶσα ὁμοίωσις κήπετου καὶ κτήνου (εἶδον)

10 αὐτοῦ τοίχου κύκλω
 11 Ἰερουζαλὴμ αὐτοῦ
 12 υἱὲ ἀνθρώπου, ἐώρακας ὧδε ἐγκαταλέλοιπε Κύριος, οὐκ ἐφόρᾳ ὁ Κύριος τὴν γῆν
 13 ὄψῃ
 15 μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰουδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας, ἃς πεποίηκασιν αὐτοὶ ὧδε
 16 ἰδοὺ καὶ πέντε δεδωκότες πρυσεκύνου κατ' ἀνατολὰς
 17 καὶ ἐπέστρεψαν τοῦ παροργίσει με ἔκτεινοῦσι τὸ κλίμα
 18 καὶ καλέσουσιν ἐν τοῖς ὠσί μου, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω αὐτῶν.
 IX.
 2 ἐχόμενα
 3 ἐπὶ
 4 Κύριος τὴν πόλιν μέσσην τὴν αὐτῆς
 5 φείσησθε
 6 καὶ
 7 πληρώσατε
 8 ὑπελείφθην ἐγὼ οἴμμοι Ἄδωναἱ
 9 ἐγκαταλέλοιπε ὁ
 10 ἐγὼ εἶπα· ἐγὼ εἶμι
 11 περιεζωσμένος λόγον καθά.
 X.
 2 χερῶν
 7 ὁ Χερουβ
 ἐν μέσῳ
 9 τοῦ bis καὶ τροχὸς εἰς ἐχόμενος τοῦ Χερουβ τοῦ ἐνός
 10 ἡ
 12 καὶ πᾶσαι αἱ

σάρκες αὐ-
τῶν
αὐτῶν
15 (14) Καὶ τέσ-
σαρα πρόσωπα
τῶ ἐνὶ τῷ πρόσω-
πον τοῦ ἐνὸς πρό-
σωπον Χερουβ,
καὶ τὸ πρόσωπον
τοῦ δευτέρου πρό-
σωπον ἀνθρώπου,
καὶ τὸ πρόσωπον
τοῦ τρίτου πρό-
σωπον λέοντος,
καὶ τὸ τέταρτον
πρόσωπον ἄετου
15 ἐπίρην
16 καὶ
καίγει αὐτοὶ ἀπὸ
τῶν ἐχόμενα
αὐτῶν
17 ἔμετεωρίζοντο
18 αἰθριον τοῦ
19 (Κυρίου)
22 ὁμοίωμα
τὴν ὄρασιν αὐ-
τῶν.

XI.
1 ἰάζερ
5 ὁ
6 αὐτῆς
7 Ἄδωναὶ
ἐτάξατε
8 Ἄδωναὶ
10 (καὶ)
ὀρίων
13 (11) Αὐτῆ ἡ-
μῶν οὐκ ἔσται εἰς
λέβητα, καὶ ἡμεῖς
οὐ μὴ γέννησε ἐν
μέσῳ αὐτῆς εἰς
κρέα· ἐπὶ τῶν
ὀρίων τοῦ Ἰσραὴλ
κρινῶ ἡμᾶς.
(12) Καὶ ἐπιγνώ-
σεσθε διότι ἐγὼ
Κύριος· ὅτι ἐν τοῖς
δικαιώμασί μου
οὐκ ἐπορεύητε,
καὶ τὰ κρίματά
μου οὐκ ἐποίησα-
τε, ἀλλὰ κατὰ τὰ
κρίματα τῶν ἔθ-
νῶν τῶν περικύκ-
λω ἡμῶν ἐποιή-
σατε
3 οἵμμοι οἴμμοι
Ἄδωναὶ
6 Ἄδωναὶ
τὴν
7 Ἄδωναὶ
9 (αὐτῶν)
0 ποιήσωσιν
(λέγει Κύριος),
1 κατὰ τὰς καρ-
δίας
καὶ τῶν πονη-
ρῶν ὧν ἐποί-
ησαν

21 Ἄδωναὶ
22 ἦν ἐπ' αὐτοῖς
23 μέσου
25 (Κύριος.)

XII.

1 ὄρων
ἀκούσουσι
3 καὶ αἰχμαλω-
τίσθητι
4 ἐξελέσθη σὺ ἐσ-
πέρας ἐνώπι-
ον αὐτῶν, ὡς
ἐκπορεύεται
αἰχμάλωτος.
5 Ἐγώπιον αὐτῶν
7 μου
ὡς σκευή
τῆ χειρὶ
8 πρὸς μέ τοπροῖ
10 εἶπον τῷ ἄρχου-
τι καὶ τῷ ἄ-
φησιν οὐ μὲν
11 ἐν μέσῳ αὐτῆς
αὐτοῖς
12 αὐτῶν
16 ἐκδιηγῶσονται
18 σου
ἐκθλίψω
19 Ἄδωναὶ
τῷ
20 αὐτῶν
22 τίς ἡμῶν ἡ πα-
ραβολὴ αὐτῆ
μακρὰν
πᾶσα
23 Ἄδωναὶ
25 Ἄδωναὶ
28 Ἄδωναὶ
ὅτι
λόγον
Ἄδωναὶ.

XIII.

2 τοὺς προφητεύ-
οντας, καὶ ἐ-
ρεῖς τοῖς προ-
φήταις τοῖς
προφητεύου-
σιν ἀπὸ καρ-
δίας αὐτῶν
3 Ἄδωναὶ
τοῖς πορευομέ-
νοις ἀπὸ τοῦ
πνεύματος αὐ-
τῶν
4 Οἱ προφήται
σου Ἰσραὴλ
ὡσεὶ ἄλωπε-
κες ἐν ταῖς ἐ-
ρήμοις
5 καὶ
6 τίδε
8 λέγετε, φησὶ
Κύριος, καὶ ἐ-
γὼ οὐκ ἐλά-
λησα
Ἄδωναὶ bis
9 ὅτι ἐγὼ εἰμι

Ἄδωναὶ
10 εἰρήνη
τὸν
11 αὐτόν
13 Ἄδωναὶ
15 καὶ
16 Ἄδωναὶ
18 (πρὸς αὐτάς)
Ἄδωναὶ
ἐπὶ
καὶ
19 ἄρτου
ζῆν
21 περιβόλαια
ὅτι
22 ἀδίκως
(τὸν)
23 μαντεῖαν
ἐπιγνώσεσθε.

XIV.

1 ἄνδρες ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων
Ἰσραὴλ
2 λόγος Κυρίου
πρὸς μέ
4 Ἄδωναὶ
5 μὴ διαστρέψωσι
6 πρὸς
ὁ Θεὸς
7 ἐάν
θῆ
8 θῆσω
9 πλανηθῆ
λόγον
ἐπλάνησα
11 Ἄδωναὶ
13 ἄπ' bis
14 οὗτοι
Ἄδωναὶ
15 δέ
ἐπαγάγω
καὶ
16 καὶ
αὐτῶν
17 ἐπαγάγω
αὐτῆς
18 ὡσι
Ἄδωναὶ
ῥύσονται
ἡ
19 ἐπάγω
20 ὡσι
Ἄδωναὶ
αὐτοῖς
21 Ἄδωναὶ
ἐπαποστελῶ
22 ἐξ
αὐτοῖ
23 Ἄδωναὶ.

XV.

3 αὐτοῦ
6 Ἄδωναὶ
τῷ
ἐν
8 Ἄδωναὶ

XVI.

3 Ἄδωναὶ

4 (τοῦ Χριστοῦ
μου) εἰς σω-
τηρίαν
6 ἡ ζωὴ σου
7 Καὶ bis
8 ὡς
Ἄδωναὶ
10 ὑπέδυσά
11 ψέλια
12 ἐπὶ
13 σφόδρα, καὶ κα-
τενύθηθης εἰς
βασιλείαν
14 ἐπὶ
Ἄδωναὶ
15 ὁ οὐκ ἔσται
16 οὐδ' οὐ
17 καὶ
19 ἂ
μετὰ ταῦτα, λέ-
γει Ἄδωναὶ
20 αὐτὰ
21 (ἐν)
22 καὶ τὰ βδελύγ-
ματά σου
τὰς ἡμέρας
καὶ
23 οὐαὶ οὐαὶ σοι,
λέγει Ἄδω-
ναὶ
27 ἐξάρω
σε
28 ἐνεμπίπλω
29 τὴν διαθήκην
Χαναναίων καὶ
30 Ἄδωναὶ
παρρησιαζομέ-
νης
31 Καὶ
οὐκ
33 ἐκπορευούσιν
34 ἐξεστραμμένον
ἔξεστραμμένα
36 Ἄδωναὶ
ἐπὶ
38 καὶ ἐκχεούσης
αἷμα, καὶ θή-
σομαί σε ἐν
τῷ αἵματί
σου, καὶ δώ-
σω σε εἰς αἶ-
μα
41 ἐν
ἀπὸ τῆς πορ-
νείας σου
δύς
43 τὴν ἡμέραν
Ἄδωναὶ
σου
44 θυγάτηρ
45 αἶ
σου
ἡμῶν
47 παρὰ μικρὸν
48 Ἄδωναὶ
ἡ ἀδελφὴ σου
πεποίηκας
49 οἴνου
ἀντελάβοντο
52 διέφθειρας

54 σε
55 καὶ Σαμάρεια,
καὶ αἱ θυγα-
τέρες αὐτῆς
ἕποκαταστα-
θήσονται, κα-
θὼς ἦσαν ἀπ'
ἄρχης
58 κόμισαι
59 Ἄδωναὶ
ἠτίμασας
61 ἠτίμασθήσῃ
63 καὶ
Ἄδωναὶ.
XVII.
3 Ἄδωναὶ
ὁ
τόν
ἐκλεκτὰ
6 εὐθνήσουσαν
τῷ μεγέθει
αὐτῆ
αὐτῆ
αἶ
μεγάλην
7 αἶ
(καὶ)
8 ποιῆσαι βλασ-
τόν
ἐνέγκαι
9 Ἄδωναὶ
10 ἀφασθαί
ξηρασία
βῶλων
12 Ἰσραὴλ
ἔστι
εἰς
ἄξει
αὐτόν
13 ἡγουμένους
14 τοῦ
16 Διὰ τοῦτο
Ἄδωναὶ
τῷ
ᾧ
17 βελοστάσεως
πολλὰς
18 ἠτίμασεν
δέδωκε
19 Ἄδωναὶ
20 μου
καὶ ἄξω αὐτόν
εἰς Βαβυλῶ-
να, καὶ δια-
κρίθησομαι
μετ' αὐτόν ἐ-
κεῖ τὴν ἡδι-
κίαν αὐτοῦ,
ἣν ἠδίκησεν
ἐν ἐμοί.
(21) καὶ πάσας
φυγαδείας αὐ-
τοῦ
21 τῆ
22 Διὰ τοῦτο εἰ-
πόν
ἐπιλεκτῶν
καὶ δώσω ἀπὸ
κεφαλῆς πα-

ραφνάδων αὐ-
της
23 τοῦ
24 ἀγροῦ
ὁ.

XVIII.

2 ἐπὶ τῆς γῆς
3 Ἀδωναὶ
4 καὶ τοῦ φάγον-
τος τὸν ὄμ-
φακα αἰμω-
διάσουσιν οἱ
ὀδόντες αὐτοῦ

7 ἰμάτιον
9 Ἀδωναὶ
10 Ἐάν δὲ
13 ἀποθανεῖται
15 οὐκ ἔφαγε
16 ἰμάτιον
19 αὐτοῦ
ἐποίησε
20 αὐτῆ
αὐτοῦ bis
δικαίου
ἀνόμου

21 Ἐάν δὲ ἀπο-
στράφη ὁ ἄ-
νομος ἀπὸ
φυλάξῃ

22 πᾶσαι αἱ ἄδι-
καιαὶ αὐτοῦ, ἅς
ἐποίησεν, οὐ
μὴ μνησθῶ-
σιν, ἀλλ' ἐν
τῇ δικαιοσύ-
νῃ αὐτοῦ ἡ
ἐποίησεν, ἐν
αὐτῇ ζητεῖται

23 Κύριος
24 ἀπὸ
καὶ ποιήσει, καὶ
ζητεῖται

25 οὐ
27 ποιήσῃ
28 ἴδε, καὶ
30 Διὰ τοῦτο
Ἀδωναὶ
31 καὶ ποιήσατε
πάσας τὰς ἐν-
τολάς μου
λέγει Κύριος

32 Ἀδωναὶ
καὶ ἐπιστρέψα-
τε καὶ ζήσα-
τε.

XIX.

1 υἱὲ ἀνθρώπου
2 καὶ
5 καὶ
7 ἐν
8 ἀπὸ
τά
καὶ
9 ἤνεγκαν αὐτὸν
11 ἐγένοντο αὐτῇ
ισχύος
ἐν

11 στελεχέων
12 ἐρίφη
13 ἐφύτευσαν
14 αὐτῆς.

XX.

1 ἐν τῷ πέμπτῳ
μηνί, τῇ δε-
κάτῃ
τοῦ
3 Ἀδωναὶ bis
5 ὁ Θεός
τοῦ
7 τὰ
ἀποριψάτω
8 ἕκαστος
εἶπον
τὴν
γῆς
10 Καὶ ἐξήγαγον
αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου
13 φυλάσσετε τοῦ
ποιεῖν αὐτὰ
Καὶ παρεκίρα-
νάν με ὁ οἶ-
κος Ἰσραὴλ
ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐν τοῖς προ-
στάγμασί
μου οὐκ ἐπο-
ρεύθησαν, καὶ
τὰ δικαίωμα-
τά μου ἀποι-
ήσαντο, ἃ ποι-
ήσει αὐτὰ ἀν-
θρώπος, καὶ
ζητεῖται ἐν αὐ-
τοῖς

14 οὐκ
18 συναναμίγνυσθε
20 ἀνάμεσον
ἡμᾶς, ὅτι
21 καὶ
αὐτὰ
22 Καὶ ἐπέστρε-
ψα τὴν χειρὰ
μου
(οὐκ)
ἔω
23 Καὶ
καὶ τοῦ
26 δόμασιν
ἵνα γνῶσιν' ὅτι
ἐγὼ Κύριος
27 Ἀδωναὶ
28 εἰς
τοῦ
εἶδαν
θυμὸν δάραν αὐ-
των, καὶ ἔθεν-
το
αὐτῶν
29 εἶπα
30 Κύριος ὁ Θεός
31 καὶ
υἱῶν ἡμῶν ἐν
πυρὶ
Ἀδωναὶ
33 Ἀδωναὶ

33 ἐὰν μὴ
36 ὅτε ἐξήγαγον
αὐτοὺς ἐκ
καγῶ
ὁ Θεός
38 ὁ Θεός
39 μὴ
40 ἐκεῖ δουλεύσου-
σί μοι πᾶς
οἶκος Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος
Κύριος, εἰς τε-
τὸ
τοῦ
41 ἐξάγειν
εἰσδέξομαι
οὐ
42 ὅτι
43 αἰε ἐποιήσατε
44 οἶκος Ἰσραὴλ,
λέγει Ἀδωναὶ
46 Δαρῶμ
47 ὁ Θεός Ἰσραὴλ
48 καὶ
ἐτι.

XXI.

2 υἱὲ ἀνθρώπου,
διὰ τοῦτο προ-
φήτευσον, καὶ
3 ὁ Θεός
5 ὅτι
καὶ
7 ὅτι
καὶ ἔσται
ὁ Θεός
9 Ἀδωναὶ
10 ἀπῶθου
11 εἰς
14 ἐκστήσει
15 (πᾶσα)
αὐτῶν, (καὶ)
17 τὸν
ἐν σοὶ
ἐλάλησα
19 χεῖρα ἐτοιμά-
σουσιν ἐπ' ἀρ-
χῆς
20 καὶ ἐπὶ
21 ραβδία
ἡπατοσκοπή-
σασθαί
22 καὶ
23 αὐτῶν
24 Κύριος ὁ Θεός
ἀλθθήσεσθε
26 Κύριος ὁ Θεός
(αὐτῇ)
27 οὐ
αὐτήν
28 ὁ Θεός
ἐτοιμάζου
29 ὦν.

XXIII.

3 ἐπόρνευσαν
καὶ
4 ἡ
6 ἐνδεδυμένους
στρατηγούς, νε-
ανίσκουσ ἐπι-
λέκτους
8 τῇ
10 τὰς
αὐτῆς
11 ἡ
12 ἐνδεδυμένους
ἱππαζόμενοι
14 ἐξωγραφημένους
15 διεζωσμένους
καὶ τείραι βαπ-
ταί
αὐτῶν
16 ἐν
17 ἤλθον
18 τῆν
20 ἦσαν
21 ἔπασαν
22 Κύριος ὁ Θεός
ἐπὶ σέ, Ὀλιβὰ
23 τοὺς
πάντες
24 ἵπποι
καὶ περικεφα-
λαῖαι
ἐπὶ σέ προφύ-

XXII.

2 οὐ
κρίσιν
3 ὁ Θεός
αὐτῆς
4 οὐνεδος
6 συνανεφύροντο

7 ἐν σοὶ
9 ἦσαν
ἐν
11 ἐμίαινον
12 ἐλάμβανον
σου, ὅτι
Κύριος
13 πρὸς χεῖρά μου
16 ἐνώπιον
γνώσῃ, ὅτι
18 μοι ἰδὼν καμῖ-
νου ἀργύριον
ἀναμεμιγμέ-
νον
19 ὁ Θεός
πάντες
ἰδοῦ
20 μόλιβδος
πυρὸς
χωνεῦσαι
ἡμᾶς
καὶ ἐν τῷ θυμῷ
μου
21 ἐκφύσημα
22 σοὶ
25 Οἱ ἀφηγοῦμενοι
αὐτῆς
ἐρευνῶμενοι
ἐδυνάστευσαν
26 τὸν
28 οἱ bis
29 τὸν
30 τὸ ὄλοσχερὲς
μου
31 τὸν
αὐτούς.

XXIV.

3 ἐπόρνευσαν
καὶ
4 ἡ
6 ἐνδεδυμένους
στρατηγούς, νε-
ανίσκουσ ἐπι-
λέκτους
8 τῇ
10 τὰς
αὐτῆς
11 ἡ
12 ἐνδεδυμένους
ἱππαζόμενοι
14 ἐξωγραφημένους
15 διεζωσμένους
καὶ τείραι βαπ-
ταί
αὐτῶν
16 ἐν
17 ἤλθον
18 τῆν
20 ἦσαν
21 ἔπασαν
22 Κύριος ὁ Θεός
ἐπὶ σέ, Ὀλιβὰ
23 τοὺς
πάντες
24 ἵπποι
καὶ περικεφα-
λαῖαι
ἐπὶ σέ προφύ-

λακὴν κύκλω
25 μου
τοὺς
τὰς
ἐμπρήσουσιν ἐν
πυρὶ
28 ὁ Θεός
29 ἀσχημονοῦσα
ἡ
(σου)
30 ἐπιθυμήμασιν
31 τὰς
Ἀδωναὶ
32 Κύριος ὁ Θεός
ἔσται εἰς γέλω-
τα καὶ εἰς
μυκτηρισμὸν
33 τῆς
ποτήριον ἀφα-
νίας καὶ ἀφα-
νισμού
34 καὶ ἐκστραγ-
γίαι
ἐλάλησα
Κύριος ὁ Θεός
35 Ἀδωναὶ
με
36 ἀπαγγελεῖς
37 καὶ
διηγον
38 καὶ ἂ ἐμίσουσιν,
ἐποίησαν
39 ἀφυλίτικως ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ
40 ἐξαπεστέλλο-
σαν
41 μου
ἐξενφραίνοντο
42 οἰνωμένους
43 μοιχῶνται;
γυναϊκοὺς
ἐποίεις
46 Ἀδωναὶ
κατακέντησον
ἐν πυρὶ ἐμπυ-
ριοῦσι
48 ἀπὸ.

XXIV.

1 ἐνάτω
3 Ἀδωναὶ
ἔκχεον
4 καὶ
ἐκ τῶν ὀστέων
αὐτῶν
5 εἰλημμένα
καὶ ἐξέξεσε, καὶ
ἠψήθη
6 Ἀδωναὶ
ἐν αὐτῷ
9 Ἀδωναὶ
οὐαὶ πόλις τῶν
αἰμάτων
10 ἐκκαύσω τὸ πῦρ,
ὅπως ἔλατ-
τωθῇ ὁ ζω-
μός, καὶ ἐκ-
τακῇ τὰ κρέα,
καὶ τὰ ὀστέα

συμφρυγί-
σονται
11 αὐτῆς, ἐξήφθη,
ἐκκαυθή, ὅπως
συμφρυγί
αὐτῆς ἡ ἀκαθαρ-
σία
12 καὶ καταισχυ-
θήσεται ὁ ἴος
αὐτῆς
13 ἐν τῇ ἀκαθα-
ρίᾳ σου ζέμ-
μα, ἀνθ' ὧν
ἐμίανθης σύ,
καὶ οὐκ ἐκα-
θαρίσθη ἀπὸ
ἀκαθαρσίας
σου, καὶ τί
ἔσται ἐάν μὴ
καθαρισθῆς
ἔτι, ἕως οὗ
ἐμπλήσω τὸν
θυμὸν μου ἐν
σοι
14 Ἄδωναί
16 οὐδὲ μὴ ἔλθῃ
σοι δάκρυα
17 πένθους ἔσται
αὕτη
18 καὶ ἀπέθανεν ἡ
γυνὴ μου
καθὼς
19 ἀπαγγέλλεις
21 Κύριος ὁ Θεός
22 ἐποίησα
μὴ
μὴ φάγησθε
23 οὐ
24 Ἄδωναί
25 αὐτῶν
τις
26 σου
27 καί.

XXV.

3 Ἄδωναί bis
ἐβεβηλώθησαν
4 σὺν
6 ὁ Θεός
ἐπεψόφησας
7 ἰδοὺ ἐγώ
8 Ἄδωναί
καὶ Σηεὶρ
ὁ
9 ἀπὸ τῶν πόλε-
ων
Ἰασιμούθ
10 ἐν τοῖς ἔθνεσι
11 ἐν
12 Ἄδωναί
13 Ἄδωναί
14 τὴν
Ἄδωναί
15 Ἄδωναί
αἰῶνος
16 Ἄδωναί
παραθαλασσί-
αν
17 ἐν ἐλεγμοῖς θυ-
μοῦ

17 Ἄδωναί
με.
XXVI.
1 ἐγένετο
τοῦ πρώτου
2 ὧν
3 Ἄδωναί
ἐν
5 τῆς
ἐλάλησα
Κύριος
6 αἱ
τῶ
εἶμι
7 Ἄδωναί
βασιλέα
8 περποιοῖσει
σου
10 καλύψει
ὁ
11 σου
12 καὶ καθελῶ τοὺς
οἴκους σου
τοὺς ἐπιθυ-
μητοὺς
13 ἐν σοὶ οὐκέτι
14 εἰς
καὶ
Ἄδωναί
15 Ἄδωναί
οὐχι
σου
16 καὶ
τὴν
17 ἀλώλου, καὶ
ἥτις ἐγενήθη ἰσ-
χυρὰ ἐν θα-
λάσῃ, αὕτη
καὶ οἱ κατοί-
κουντες αὐ-
τῆν
18 νῦν
καὶ παραχθή-
σονται αἱ νη-
σοὶ ἐν τῇ θα-
λάσῃ ἀπὸ
τῆς ἑξοδίας
σου
19 σε
20 καταβιβῶ
τά
ἀνασταθῆς
21 καὶ ζητηθήσῃ
καὶ οὐχ εὐ-
ρεθήσῃ ἔτι
ὁ Θεός.

XXVII.

2 θρηνον ἐπὶ Σὸρ
3 Ἄδωναί Κύριος
4 καὶ
5 Σαεὶρ
7 καὶ περιβόλαια
ἐγένετό σοι
11 κύκλω
12 καὶ χαλκὸν
μόλιβδον
13 αὐτοὶ ἐνεμπο-
ρεύονται

14 ἵππους
καὶ ἡμίονους
16 ἐμπορίας
18 ἐν πλήθει ἔρ-
γων σου
οἶνον
19 σίδηρον εἰργασ-
μένον
σπαρτίον
ἔδωκαν
21 καὶ μόσχους
ἐνεμπορεύονται
σοι
22 Ῥαγμὰ
πάντων
χρυσίον
23 Χαρρὰν
καὶ Δαιδὰν αὐ-
τοῖ
Σαβὰ
24 ἐν Μαχαλίμ καὶ
ἐν Γαλιμὰ
καὶ ποικιλίαν
ἐν κυπαρισσί-
νοις
25 πλοίοις (ἐν αὐ-
τοῖς) Καρχη-
δόνοι ἐμπο-
ροί σου, Θαρ-
σεις
27 ἐκ
ἡ
28 φωνῆν τῆς κρα-
γῆς
29 αὐτῶν
σου
30 ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν αὐτῶν γῆν
ὑποστρώσονται
32 (31) Καὶ φα-
λακρῶσουσιν ἐπὶ
σὲ φαλακρῶμα,
καὶ περιζώσονται
σάκκον, καὶ κλαύ-
σονται περὶ σοῦ
ἐν πικρασμῶ ψυ-
χῆς, καὶ κοπετόν
πικρόν (ἐκστήσου-
ται)
καὶ
ἐπὶ σοί. Τίς ὤσ-
περ Τύρος κατα-
τασιγηθεῖσα
ἐν μέσῳ θα-
λάσσης
(33) καὶ
33 πλήθους τοῦ
τοῦς
34 οἱ κατοικοῦντες
τάς νήσους,
καὶ οἱ κωπη-
λάται σου
35 ἐδάκρυσαν τῶ
προσώπῳ αὐ-
τῶν ἐπὶ σοί
36 λέγει Κύριος ὁ
Θεός.

XXVIII.

2 ὁ Θεός

2 ὦν
3 ἐν
4 ἐν
ἐποίησας
5 Ἡ
6 Κύριος ὁ Θεός
ἀνθ' ὧν
ἔδωκας
9 θεός
10 τραυματιζόντων
σε. Θανάτους
12 Ἄδωναί
εἰ
πλήρης σοφίας
14 ἠτοίμασαν
κεχρισμένου τοῦ
κατασκηνοῦν-
τος' καὶ
15 ἡμέρας
σαμειεῖά
τὸ συσκιάζον
17 τὸ
τῶν
ἔριψά
18 ἐβεβήλωσας
εἰς
19 στυγαίουσιν
Ἐπὶ Σιδῶνα
22 Ἄδωναί
γινώσκονται
23 Καὶ ἔξαποστε-
λῶ ἐπὶ σεαυ-
τὴν θάνατον,
καὶ
ἔσται
ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἐν
24 ὅτι
πάντων
ὁ Θεός αὐτῶν
25 ὁ Θεός
ἦς ἔδωκα.

XXIX.

1 δεκάτω
3 καὶ λάλησον
ὁ Θεός
σὲ
βασιλεῦ Αἰγύπ-
του
4 τὰς
καὶ πάντας τοὺς
ἰχθύας τοῦ
ποταμοῦ σου
ταῖς λεπίσι
σου προσκο-
ληθήσονται
5 οὐδ'
βρῶσιν
7 ἐπελάβοντο
8 ὁ Θεός
ἄνθρωπον καὶ
κτῆνος
9 πᾶσα
ὅτι
10 τὴν
Σοῦνης
Αἰθιοπίας
11 οὐδὲ

12 εἰς
ἀφανισμὸς ἔσ-
ται
13 Ὅτι
Κύριος
τοῦς
14 Αἰγύπτου
κατοικῶν
Παθοῦρης
15 ἔσται ταπεινῆ,
καὶ
16 τῶν καρδιῶν
ὁ Θεός
18 Τύρον
ἐδόλωσεν
19 Διὰ τοῦτο
Ἄδωναί
καὶ ληψεται τὸ
πλήθος αὐ-
τῆς
20 ὅσα ἐποίησάν
μοι
Ἄδωναί.

XXX.

2 ὀλολύξατε
ἡ
3 ἡ ἡμέρα καὶ ἐγ-
γὺς ἡ
καιρὸς
4 ἡ
Αἰγύπτου
τῇ
πεσοῦνται
καὶ λήθονται
τὸ πλήθος αὐ-
τῆς
5 (ἐπ' αὐτήν.)
καὶ Χούβ
ἀπὸ
γῆς
ἐπ' αὐτῶν
6 Τάδε λέγει Κύ-
ριος
Σοῦνης
7 ἠφανισμένον
8 πάντες
9 ἀπὸ προσώπου
μου ἐν Σειμ
τὴν ἐλπίδα
10 Ἄδωναί
11 τὴν
12 ἀποδώσομαι
ἐν χειρὶ πονη-
ρῶν, καὶ ἀπο-
λῶ τὴν γῆν
αὐτῶν
ἐλάλησα
13 Ἄδωναί
βδελύγματα,
καὶ καταπαύ-
σω
Τάνεως
οὐκέτι
καὶ δώσω φό-
βον ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ
14 ἀφανίω
παθοῦρης
16 Σοῦνης

18 τῆς αὐτῆν ἀθήσουται
 21 κατεδέθη ἐπ' αὐτὸν
 22 καὶ τοὺς συντριβόμενους
 25 με
 26 ἐπιγνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι.
 XXXI.
 3 καὶ πικνὸς ἐν τῇ σκέπῃ καὶ τῶν
 5 καὶ ὑβώθησαν αἱ παραφωάδες αὐτοῦ ἐν τῷ ἐκτείνειν αὐτόν
 8 οὐκ ἐγενήθησαν
 10 Ἄδωναί τῶν
 12 ἔπεσον
 13 ἐγένοντο
 14 οὐκ ἀλλὰ γῆν βάθους προκαταβαίνοντας
 15 Ἄδωναί ἐκώλυσα ἐκώλυσε καὶ ἐξελύθησαν ἐπ' αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου
 16 Καὶ ἐσεισθήσαν ἔθνη ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ κίτῳ
 17 πάντες
 18 γῆν βάθους πᾶν.

XXXII.
 1 δωδεκάτῳ
 2 ὁ τὸ Ἄδωναί δίκτυόν μου (καὶ) ἐν ἐκκλησίᾳ
 4 σου ἐκ σοῦ
 5 πᾶσαν γῆν
 6 χωρημάτων καὶ
 7 τοὺς ἀστῆρας ἢ φάος
 8 καὶ σου ὁ Θεὸς
 9 ἀγίῳ τὴν
 10 ἐπὶ σὲ πετασθήναι

10 πρόσωπον
 11 Ἄδωναί
 13 ἐτι ποὺς ἀνθρώπου
 14 Ἄδωναί
 15 διασπείρω
 16 θρηγήσουσιν
 17 ἐγένετο ἐν τῷ πρώτῳ μνηί τοῦ αὐτόν
 19 ἐξ ὑδάτων εὐπρεποῦς κατὰ βῆθι, καὶ κοιμηθήτι μετὰ ὑπεριμῆτων τραυματιῶν μαχαίρα
 23 οἱ ἔδοξαν τὰς ταφὰς αὐτῆς ἐν μηροῖς λάκκου, καὶ ἐγενήθη ἐκκλησία αὐτοῦ περικύκλω τῆς ταφῆς αὐτοῦ, πάντες αὐτοὶ τραυματίαι, πίπτοντες μαχαίρα
 24 γῆν βάθους τὸν φόβον αὐτῶν
 25 ἐδόθη κοίτη αὐτῆς σὺν παντὶ τῷ πλήθει ἐκίστον περικύκλω ἡ ταφῆ αὐτοῦ πάντες ὑπερίμητοι τραυματιῶν μαχαίρα
 27 οὐκ αὐτῶν ὄστων γίγαντας
 28 συντριβήσῃ, καὶ
 29 Ἐδῶμι καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῆς, καὶ πάντες αὐτῶν αὐτοὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας ἐκοιμήθησαν (πάντες) αὐτοὶ πάντες αἰσχυρόμενοι, καὶ ἔλαβον
 31 πάσῃ τῇ ἰσχυρί τραυματίαι μαχαίρα Φαραῶν καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ

31 ὁ Θεὸς
 32 ὁ Θεός.
 XXXIII.
 2 ἐπαγίω
 4 τὴν φωνὴν ἔλθουσα τὴν κεφαλὴν
 5 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
 6 τῷ λαῷ αὐτῆς
 7 καὶ προφυλάξεις αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ
 8 ἀνόμω καὶ ἔαν τοὺς λόγους ἀνομον καὶ τὸ
 9 τοῦ αὐτόν ἀνομία σου ἐρρύσω
 10 ὅτι ἡμᾶς
 11 λέγει Ἄδωναί ἀμαρτωλοῦ τὸ τῆς πονηρᾶς τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν
 12 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ἐξέλθαι ἀνόμου δυνήσεται ἐν ἡμέρᾳ ἀμαρτίας αὐτοῦ
 13 ζῶν ζῆση, καὶ (ἐάν) ποιήσῃ ἀδικίαν ἃς ἐποίησεν μνησθῶσιν
 14 ἀποστρέψῃ ποιήσῃ
 15 ἐνέχυρον ἄρπαγμα ἀποθανεῖται
 16 μνησθῶσιν ἔτι αὐτοῖς
 18 ποιήσῃ ἀνομίαν αὐτοῖς
 19 ποιήσῃ
 20 κατὰ τὰς ὁδοὺς λέγει Κύριος
 21 ἐγένετο δωδεκάτῳ ὁ ἀνασῶθεις πρὸς με
 22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεῖρ Κυρίου πρὸς με ἕως
 23 ἐγένετο 27 (25) Διὰ τοῦτο εἶπε πρὸς αὐ-

τοὺς οὕτως εἶπεν Ἄδωναί Κύριος ἐπὶ τῷ αἵματι φάγεσθε, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ληψέσθε πρὸς εἶδωλα ὑμῶν, καὶ αἶμα ἐκχεῖτε καὶ τὴν γῆν κληρονομήσετε; (26) Ἔσθητε ἐπὶ τῇ ῥομφαίᾳ ὑμῶν, ἐποιήσατε βδέλυγμα, καὶ ἄνηρ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίνατε, καὶ τὴν γῆν κληρονομήσατε; (27) Οὕτως ἐρημωθήσονται ἀνομοσεν
 31 Καὶ ὁ λαὸς μου ποιήσωσιν αὐτῶν ἐστὶ σου
 32 σου
 33 ἔσται.

XXXIV.
 2 αὐτοῖς οἱ ποιμένες βόσκουσιν οὐχὶ
 3 κατεσθίετε ἐσφάζετε οὐκ ἐβόσκατε
 4 ἐπεστρέψατε
 5 διεσπάρησαν ἐγενήθησαν καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ
 6 διεσπάρησαν παντὶ προσώπῳ πάσης τὰ πρόβατά μου
 8 ἀγροῦ τὰ πρόβατά μου οἱ ποιμένοι
 9 ἀκούσατε λόγον Κυρίου
 10 Ἄδωναί μὴ εἶ ἔσονται αὐτοῖς
 11 ὁ Θεὸς εἰμι
 12 Ὡς ἐπισκέπεται αὐτοῦ
 13 ἐκ
 14 ἐν τῷ ὄρει τοῦ
 15 ἐπιγνώσονται διότι
 16 ἐκζητήσω πεπλανημένον

ἐπιστρέψω
 16 τὸ πῖον καὶ
 17 τὰ
 18 τοῖς ποσὶν ὑμῶν κατεπατεῖτε
 20 ὁ Θεὸς πρὸς αὐτοὺς
 22 οὐκ ἐτί ἔσονται
 23 αὐτὸς ποιμανεὶ αὐτοὺς
 26 κύκλω ἀποστελῶ αὐτοῖς
 27 τοῦ πεδίου ἀποδώσει τοῦ κλοιοῦ
 28 οὐκ ἐτί ἔσονται
 30 τοῦ
 31 Καὶ ὑμεῖς τοῦ.
 XXXV.
 2 τὸ ἐπ'
 4 ἐν
 5 αἰώνιον ἐν καιρῷ ἐχθρῶν ἐν χειρὶ μαχαίρας ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν
 7 τὸ
 8 σου τοὺς πιάσας
 9 καὶ
 10 Διότι εἶπας ὁ Κύριος, ἐν καὶ κατὰ τὸν ζῆλον σου, ὃν ἐποίησας ἐκ τοῦ μεμνημένου σε ἐν αὐτοῖς
 13 καὶ ἐπλήθυνας ἐπ' ἐμέ λόγους σου (καὶ) (φησὶ Κύριος)
 14 Κύριος
 15 Καθὼς ἠψφρίνθης εἰς κληρονομίαν οἴκου Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, οὕτω ποιήσω σοι
 XXXVI.
 2 ὡν ὁ ἐχθρὸς ἐφ' ἡμᾶς εὐχε ὑμῖν
 3 ὁ Θεὸς τῶν ἐθνῶν

4 Κυρίου Κύριος ταῖς νίπαις ταῖς ἐρημωμέναις καὶ ἠφαισ- μέναις καταλελειμμέ- ναις αἱ τοῖς 5 εαυτοῖς τὴν γῆν μου 6 Ἄδωναι 7 ἰδοὺ αἶρω 8 φάγεται ἐγγιζουσιν 10 ὑμῶν αἱ ἐρημωμέναι οικοδομηθη- σονται 12 προστεθήσεσθε 13 Ἄδωναι 14 οὐκ ἐτι Ἄδωναι 15 ὄνειδισμόν ἐνέγκητε καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἄτεκνω- θήσεται ἐτι ὁ Θεός 17 κατήκτισαν ἐν ταῖς ἀκαθαρ- σίαις αὐτῶν 18 περὶ τοῦ αἵμα- τος, οὐ ἐξέ- χεαν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐ- τῶν ἐμίαναν αὐτήν 19 τὰ ἐπιτηδεύμα- τα 20 εἰσῆλθοσαν bis ἐξήλθοσαν 22 Ἄδωναι εἰσήλθατε 23 λέγει Ἄδωναι Κύριος 30 ἐτι 31 ἐν 32 ὁ Θεός ἔσται λέγει Κύριος 33 ὁ Θεός τῇ ἐκείνη τῶν αἱ 34 ἡ 35 ἡ 36 εἰμι ὅτι Κύριος 37 Κύριος ὁ Θεός αὐτοῖς 38 εἰμι. XXXVII. 2 καὶ ἰδοὺ 3 ὅσα	5 Κύριος eis 6 διότι 7 ἐπροφήτευσα Κύριος φωνῇ προφήτευσιν 8 ἀνεφύοντο δέρμα 9 νιέ ανθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεύ- μα Κύριος ἔλθῃ ἐκ τῶν τεσ- σάρων πνευ- μάτων (τοῦ οὐρανοῦ) ἐλ- θῇ τὸ πνεύμα 10 ἐπροφήτευσα, καθὼς ζῶης μεγάλῃ σφόδρα σφόδρα 11 εαυτοῖς 12 πρὸς αὐτοὺς Ἄδωναι λαός μου 13 ὑμᾶς ὑμῶν 14 Κύριος 16 πρὸς προσκεκλιμένους 17 σεαυτῶν αὐτῶν eis ἐνικά 18 λέγοντες ἀπαγγελεῖς 19 Ἄδωναι τοῦ bis καὶ ἔσονται ἐν ἐν 21 Ἄδωναι ὁ Θεός 22 ἐν τοῦ πάντων eis βασιλέα οὐκ ἐτι 23 ἐν οἷς ἡμάρτο- σαν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς προσοχθίσι- μασιν αὐτῶν, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβεί- αις αὐτῶν 24 καὶ ποιμὴν eis ἔσται πάντων 25 καὶ οἱ υἱοὶ αὐ- τῶν, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἕως αι- ῶνος ἰδοὺ αὐτῶν ἔσται 26 καὶ 27 eis Θεὸν ἔσονται μοι 28 λέγει Κύριος.	XXXVIII. 2 Μοσὸχ 3 Ἄδωναι Γῶγ καὶ Μοσὸχ 4 καὶ περιστρέψω σε, καὶ δώσω χαλινὸν eis τὰς σιαγόνας σου πέλτας καὶ πε- ρικεφαλαίας πάντες αὐτοὶ ἔχοντες 5 καὶ Λυδοὶ ἐν 6 Θεργαμί 7 καὶ οἱ συνηγμένοι 8 ἐτῶν τῆν τοῦ ἐξελλήλυθεν ἐκ τῶν ἐθνῶν 10 ὁ Θεός 11 κατοικοῦντας πόλεις, ἐν αἷς αὐταῖς 12 τὴν χερσὶ 13 οἱ αὐτῆς τοῦ προνομεῦ- σαι eis προ- νομήν 14 Κύριος ὁ Θεός οὐχὶ ἐξεγερθήσῃ 17 Ἄδωναι ὁ Θεός ἄφ' τοῦ ὁ Θεός ἐν ὕρῃ μου 19 τῆς τοῦ 20 τοῦ ραγήσονται 21 μαχαίρας Κύριος XXXIX. 1 Κύριος Μοσὸχ 2 ἀναβιβάσω σε ἄπ' συναῶω τοῦ 3 ἐκ 4 τοῦ 5 Κύριος 6 (σέ) Μαγῶγ κατοικισθήσαν- ται 7 πάντα (Κύριος) ὁ 8 ὁ Θεός 10 Κύριος 11 τὴν θίλασσαν τὸ Γαί 12 τοῦ	13 eis ὀνομαστὸν ἢ ἡμέρα (ἢ) ἑδοξίσθη 14 πᾶσαν ἀκριβῶς 15 ἔσται πᾶσαν τὸ 17 Κύριος ἀγροῦ 20 Κύριος 23 ἔπεσον 25 ὁ Θεός τὴν 26 πᾶσαν αὐτῶν 27 ἐθνῶν πολλῶν 28 καὶ συνάξω αὐ- τοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ οὐ κατα- λείψω ἄπ' αὐτῶν οὐκ ἐτι ἐκεῖ. XL. 1 ἀλωθῆναι χειρ Κυρίου ἐπ' ἐμέ ἐκεῖ 2 τοῦ ὄρους ὑψηλοῦ αὐτοῦ 3 ἐν τῇ χειρὶ αὐ- τοῦ 4 ἐώρακας σὺ νιέ ἀνθρώπου, ἴδε ἐν τοῖς ὀφ- θαλμοῖς σου 5 πήχεων passim τὸ 6 Θεὸς ἐξ ἔνθεν, καὶ ἐξ ἔνθεν, καὶ 7 τὸ 8 τὸ bis 9 ἔσθω ἐν ἴσον τῶν καλάμῃ, καὶ διεμέτρησε τὸ Αἰλάμ τῆς πύλης καὶ ἐμέτρησεν τὸ Αἰλάμ τῆς πύλης ὀκτῶ πηχῶν τὸ 10 τὸ καὶ τῶ 12 κατὰ πήχεος ἑνός καὶ πήχεος ἑνός, ὄριον 13 τείχεος 14 ἐξήκοντα πῆ- χεος (εἴκοσι πέντε) καὶ τὸ Θεὸς τῆς αὐ- τῆς 15 (τῆς πύλης) τοῦ	16 τὰ 19 εἰσήγαγέ 21 τὰ Αἰλεοῦ 22 ὄδον κλιμακτῆρσιν αὐτῆν 23 τῇ 24 εἰσήγαγέ [sim Αἰλαμμῶ] bis- τά αὐτά 27 καὶ πήχεις εἴκοσ πέντε 28 τὰ αὐτά 29 τὰ αὐτῆς (30) Καὶ Αἰλαμ- μῶθ κύκλω μῆ- κος πέντε καὶ εἴ- κοσι πήχεων, καὶ πλάτος πέντε πῆ- χεων 31 καὶ Αἰλαμῶν 33 αἱ τὰ τὸ 36 αἱ τὰ κύκλω τὸ αὐτῆς 37 κλιμακτῆρες 38 ἐκεῖ πλυνούσι τὴν ὀλοκαύ- τῶσιν 39 Ἐν δὲ τῶ Αἰ- λάμ τῆς πύ- λης δύο τρά- πεζαι ἔνθεν, καὶ δύο τρά- πεζαι ἐνθεν, (ἐκ χρυσοῦ) αὐταῖς τὴν ὀλο- καύτῶσιν καὶ 40 θύρας καὶ ὀκτῶ τρά- πεζαι 41 σφάξουσι 42 καὶ αὐτῆς 47 πήχεων 49 πῆχεις bis XLI. 1 καὶ πήχεις bis 2 πῆχεις bis 3 πῆχεις quater 4 θυρωμάτων πῆ- χεις πήχεις πρὸς μέ 5 πῆχεις πήχεις τέσσα- ρες 6 τὰ καὶ τοῦ οἴκου 7 οἴκου
---	--	---	--	--

7 μέσων
10 και του οικου
11 θυρίδες
15 κατώπισθεν
17 κυκλόθεν
μέτρα,
18 και και φοίνιξ
19 ὄλος
20 της θύρας
21 αναπτυσσόμενα
22 και τῷ ἁγίῳ
διό θυρώμα-
τα
24 τῇ δευτέρα θύ-
ρα.

XLII.

1 ἕξωτέραν
δεκαπέντε
2 κατα πρόσωπον
θύραν
πήχεων
3 ἔστιχισμένα
4 εἰς τὸ ἐσώτερον
ὄδον πήχεως
ἑνός
7 (και)
ὁδός
10 τοῦ
11 τῶν
13 αἱ
οἱ
ἔστιν
14 και
15 κατα
18 της
19 κατα πρόσωπον
20 εἰς
μέτου
αὐτῆ.

XLIII.

2 τῆς πύλης τῆς
βλεπούσης
Κυρίου
4 ὄδον τὴν
7 ἑώρακας, υἱὸς ἀν-
θρώπου
κατασκηνώσει
τοῦ
εἰς
μὴ
ὁ
9 εἰς

10 αὐτῶν
11 διαγράψας
και τὴν ἐτοιμα-
σίαν αὐτοῦ
και τὰς εἰσόδους
αὐτοῦ
12 εἰσὶν οὗτος ὁ
νόμος τοῦ οἴ-
κου
13 τὸ κῶπωμα βά-
θος, πήχυς ἑ-
πὶ πῆχυν
τοῦ χειλου
τὸ ἐν
14 τὸ
πήχεως
16 πλάτους
17 τετράγωνον
τὰ
κλιμακτῆρες
18 τὰ
19 και
τοῦ Λευὶ
20 και περιραντιεῖς
αὐτὸ
22 ἀπὸ
καθὼς
23 σε
τῶν
24 ἐπρίψουσιν
ἄλας
25 τῶν
26 καθαρίσουσιν
τὰς
27 Καὶ συντελέ-
σουσιν τὰς ἡ-
μέρας
Κύριος.

XLIV.

2 τοῦ
5 σου
κατὰ
6 τοῦ
7 τὸν οἶκον
μου, και
8 και οὐκ ἐφυλά-
ξατε τὴν φυ-
λακὴν τῶν ἀ-
γίων μου
10 οἱ ἐπλανήθησαν
τὴν
11 Κυρίου
τὰ ὀλοκαυτώ-
ματα και τὰς
θυσίας

12 ἕνεκεν
και λήφονται
τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν
13 προσαγαγεῖν
τὴν
14 και τάξουσιν
15 τὸν
17 και ἔσω
18 ταῖς ὀσφύσιν
20 μὴ bis
καλύψωσι
22 μὴ
οἴκου
23 καθαροῦ και ἀ-
ναμέσον ἀκα-
θάρτου
25 αὐτοῦ
26 ἐξαριθμήσει
30 και
ἡμῶν.

XLV.

2 εἰς ἀγίασμα
3 δέκα
τὸ ἀγίασμα
4 Ἅγιον
ἐν αὐτοῖς
5 εἰκοσι δέκα χι-
λιάδες εὖρος
ἔσται
6 και
7 τὰ
9 ὁ
και bis
11 ἡ
τὸ μέτρον
12 οἱ bis
δέκα
13 τοῦ
γομόρ
14 τῶν
15 ἐν
δέκα
σωτήριον, τοῦ
ἐξιλάσασθαι
ὁ
17 ἔσονται
18 ὁ
19 τοῦ μόσχου
20 ἄγνωστον, και
ἀπὸ νηπίου
21 μηνι
22 ὑπὲρ
24 πέμμα

25 ἡμέρα.
XLVI.
1 ὁ
δὲ
ἀνοιχθήσεται
2 ἔξωθεν
3 τοῦ
4 ὀλοκαύτωμα
5 τῆς
6 υἱὸν βουκολίου
9 ἔσται
10 μετ' αὐτῶν
12 ἀνοίξει
ποῆσει
13 πρῶτῃ
14 τὸ
αἰώνιον
15 πρῶτῃ
16 Ἄδωναὶ
τοῦ
αὐτῶν αὐτῆ ἐν
17 ἐκ της κληρονο-
μίας αὐτοῦ
18 αὐτοῦ
αὐτῶν ἀπὸ της
κληρονομίας
ἀπὸ
ἰότου
20 της bis
21 αὐλῆ
22 κλίτη.

XLVII.

1 τοῦ οἴκου
4 μέτρῳ
ἐν τῷ μέτρῳ
5 χειμάρρους
τὸ ὕδωρ, ὕδωρ
ροΐζος
6 εἰ
ἀπήγαγέ
9 ἐπέλθῃ
10 Ἐνγαυδεῖν
αὐτὴν
ὡς οἱ ἰχθύες της
θαλάσσης της
μεγάλης, οἱ
ἰχθύες αὐτῆς
12 ἀναβῆσει
διότι
ἡ
13 ὁ
14 αὐτὴν
15 της
16 τῶν

16 Ἡμιθ, και ἀνα-
μέσων τῶν ὀ-
ριων Δαμασ-
κού, Ἐνὶν
και τοῦ Ἐν-
νᾶν
17 κατα βορῶαν,
και τὸ ὄριον
Λιμάθ τὸ ὀ-
ριον βορῶ
18 Ὁρανιτίδος
19 Καδῆς
20 διορίζει
21 και
22 και
ἔσται
κύκλω
ἡμῶν
23 ὁ

XLVIII.

1 Αἰνᾶν
3 Ἄσηρ
4 τῶν πρὸς ἀνα-
τολάς
8 ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν
9 ἀπαρχῆ
και
10 πλάτος
και πρὸς ἀνα-
τολάς πλεί-
τος δέκα χι-
λιάδες
μήκος
11 τῶν
12 τῶν ἁγίων
16 και
21 κατα πρόσω-
πον ἐπὶ εἰκο-
σι και πέντε
ἐπὶ πρόσωπον
και
22 ἀπὸ της κατασ-
χέσεως τῆς
Λευιτῶν, και
23 τῶν
25 και
κληρονομία
29 ὁ
31 τῶν
αἱ
34 και
Ἄσηρ
35 Κύριος ἐκεῖ.

Δ Α Ν Ι Η Λ.

ΚΕΦ. Ι.

"Ορασις β'.
2 οικον
3 Πορθεμμεῖν
8 ἐπι
9 εἰς
11 Ἄμελσαρ
και ter.
12 της γῆς
φαγόμεθα

II.

12 πιόμεθα
13 ἔσθιόντων
παιδαρίων
15 ἔσθιόντα
16 Ἄμερσάρ
17 Καὶ τοῖς τέσ-
σαρσιν παι-
δαρίοις τού-
τοις (και.)
"Ορασις β'

1 οἱ Χαλδαῖοι ἐκ
δευτέρου
αὐτοῦ
9 ἀπαγγεῖλητέ
ἐμοῦ
10 πάλιν
δυναίεται τὸ
ῥῆμα τοῦ βα-
σιλέως γνω-
ρίσαι

10 τοιοῦτο
11 ἡ
13 ἀπεκτείνοντο
14 ἀνελεῖν
15 και ἐπυθάνετ.
αὐτοῦ, λέγει
αὐτῆ
τὸ ῥῆμα Ἀριῶ
16 εἰσῆλθε
και ἤξιώσεν ἀπ.

του βασιλέ-
ως
6 ἀπαγγείλη
9 ἠυλόγησε
10 καὶ ἡ ἰσχύς
3 νῦν
8 ὁ
9 Σὺ
ἐθεώρεις
2 ἢ
1 οὐ
8 τοῦ
9 ἥτις ἐστὶν ὁ ἄρ-
γυρος
1 κεραμίου
2 δέ
1 δέ
6 καὶ
7 τῶν κυρίων, καὶ
βασιλεὺς
8 πολλά καὶ
καί.

III.
"Ορασις δ'·
2 ἧς ἔστησεν Να-
βουχοδονόσωρ
ὁ βασιλεὺς
3 καὶ συνήχθησαν
οἱ τοπάραι
ἧς ἔστησεν Να-
βουχοδονό-
σορ
4 ἔθνη
5 τῆς bis
καὶ συμφωνίας
7 καὶ συμφωνίας
9 καὶ ὑπολαβόν-
τες εἶπον Να-
βουχοδονόσορ
0 τε
καὶ συμφωνίας
2 οὖν
ἄνδρες ἐκείνοι
καὶ
4 καὶ
5 ὁ
7 ὁ
8 τῆ χρυσῆ
9 ὁ βασιλεὺς
1 καὶ ἐνδύμασιν
αὐτῶν
2 καὶ τοὺς ἄνδρας
ἐκείνους τοὺς
βάλλοντας
Σεδράκ, Μι-
σάκ, Ἀβδε-
ναγάω, ἀπέκ-
τεινεν ἢ φλόξ
τοῦ πυρός
3 τοῦ πυρός
6 ἔξω
7 καὶ προσέκνη-
σεν ὁ βασι-
λεὺς ἐνώπιον
αὐτῶν τῷ Κυ-
ρίῳ
0 ἐπὶ τὰ ἔργα
ὄντων.
"Ορασις δ'·

IV.
"Ορασις ε'·
1 ἐπὶ τοῦ θρόνου
μου
4 καὶ οἱ
5 οὐ
καὶ τὸ ἐνώπιον
8 ἐκείνου
10 ἐγγήγορος
16 καὶ ἀπεκρίθη ὁ
βασιλεὺς, καὶ
εἶπεν· Βαλ-
τάσαρ, τὸ ἐ-
νώπιον καὶ ἡ
σύγκρισις μὴ
κατασπενσά-
τω σε·
24 σου
28 σου
29 οὐ
30 τὸν βασιλέα
οὐ
31 ἦν·σα
"Ορασις ε'·
V.
"Ορασις ς'·
1 ἀνδράσι
3 καὶ παρικόμοι
αὐτοῦ, καὶ αἱ
παλλακαὶ αὐ-
τοῦ
4 τοὺς
καὶ τὸν Θεὸν
τοῦ αἰῶνος
οὐκ ἠυλογή-
σαντο, ἔχου-
σα ἐξουσίαν
τοῦ πνεύμα-
τος αὐτῶν
7 ἐὰν
αὐτῆς
(ἐστὶ)
9 πολὺ
10 κατέναντι τῶν
λόγων τοῦ βα-
σιλέως, καὶ
τῶν μεγιστά-
νων αὐτοῦ
καὶ ἀπεκρίθη ἡ
βασιλίσσα
τοὺς αἰῶνας
11 ἅγιον
ὁ πατήρ σου ὁ
βασιλεὺς
15 ἐμοῦ
αὐτῆς
16 σὺ
συγκρίνειν
ταύτην
τον τράχηλόν
17 Τότε ἀπεκρίθη
Δανιὴλ, καὶ
εἶπεν
σὺν
τῷ βασιλεῖ
20 ὑπερηφανεύεσ-
θαί
αὐτοῦ
21 ἐὰν

22 ἐνώπιον
23 τῆ
25 ἡ
29 τοῦ
αὐτοῦ
"Ορασις ς'·
"Ορασις ζ'·
30 ἀννήρηθη.
VI.
1 πάση
2 ὧν
3 ἦν
7 στάσιν βασιλι-
κὴν
αἰτήσεται
10 ἑαυτοῦ
ἠνεργμέται
12 αἰτήσεται
13 περὶ τοῦ ὀρι-
μοῦ οὐ ἔτα-
ξας
αἰτεῖται
17 ἦνεγκεν
ἐπέθηκεν
18 εἰσηνέχθη
αὐτοῦ
20 τῷ Δανιὴλ
ἠδυνάσθη
22 κατεναντίον
ἐν
21 ἤγαγον
ἐβλήθησαν
26 τοῦ.
"Ορασις ζ'·
VII.
"Ορασις η'·
2 ἐν ὀράματι τῆς
νυκτός
4 ἔχουσα πτερὰ
5 τρία πλεύρα
7 (παρὰ πάντα τὰ
θηρία τὰ ἔμ-
προσθεν αὐ-
τοῦ, καὶ κέ-
ρατα δέκα αὐ-
τῶ)
μεγάλοι
8 ἐξερίζωθη
9 ὡσεὶ χιών λευ-
κὸν
10 ἐκπορευόμενος
11 τὸ θηρίον ἐκει-
νο ἀννήρηθη
13 ἦν
καὶ ἐνώπιον αὐ-
τοῦ προσήγα-
γον αὐτόν
17 τὰ μεγάλα
19 διάφορον
οἱ
20 προτέρων τρία,
κέρας ἐκείνο
21 ἴσχυε
22 τῶν
25 (καὶ καιροῦ)
26 καθίσει
27 (καὶ)
28 ἐπὶ πολὺ οἱ δια-

λογισμοί μου
28 ἔπ' ἐμοί
συνετήρησα.
"Ορασις η'·
VIII.
"Ορασις θ'·
1 (ἐγὼ Δανιὴλ)
2 καὶ ἴδον ἐν ὀ-
ράματι,
3 καὶ τὰ κέρατα
4 καὶ λίβα
στήσονται
5 ὁ
θεωρητὸν ἀνα-
μέσον
6 ἐστῶτος
7 ἐξηγγιώθη
ἔρισεν
8 κέρατα
9 καὶ πρὸς ἀνα-
τολήν
11 ἐράχθη, καὶ ἐ-
γενήθη
12 ἐρίφη
κατενωδιώθη
13 Φεωλμῶνι
14 τρικλοῖσται
17 ἔχομενα
18 ἐθαμβήθη καὶ
μου
19 μοι
ἐσχάτου
21 Καὶ
22 ὑποκάτω τέσ-
σαρα κέρατα
αὐτοῦ
23 ἐσχίτω
24 καὶ οὐκ ἐν τῇ
ἰσχύϊ αὐτοῦ
25 ὁ
26 προῶνῆς
ἀληθῆς.
"Ορασις θ'·
IX.
"Ορασις ι'·
1 ἐπὶ
2 ἐν ἔτει ἐνὶ τῆς
βασιλείας αὐ-
τοῦ
3 τοῦ οὐρανοῦ
καὶ σποδῶ
4 προσηρξάμενη
5 ἠνομήσαμεν, ἠ-
σεβήσαμεν,
ἠδικήσαμεν
7 κατοικοῦσιν
σε, Κύριε
8 σοι
9 Τῷ Κυρίῳ Θεῷ
ἀπὸ Κυρίου
11 εἰσακούσαι
14 ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐ-
πί τὴν κακί-
αν
16 πάση
Κύριε ὁ Θεὸς
ἡμῶν, εἰσα-
κουσον

17 εἵνεκεν
18 καὶ
Ἰερουσαλήμ
ἡμεῖς
19 Κύριε ἄκουσον
Κύριε ἰλάσθητι
Κύριε πρόσχες
καὶ ποιήσον,
(καὶ)
Κύριε
20 μου bis
τοῦ Θεοῦ μου
21 μου
καὶ προσευχο-
μένου
24 Ἰσραὴλ
σου
συντελέσαι
(δουραίν)
ἀνομίας
25 περίτεχος
26 καὶ
27 καταπαύσει θυ-
σιαστήριον
καὶ θυσιαν,
καὶ ἕως πε-
ρυγίου ἀπὸ
ἀφαισμοῦ
καὶ ἕως συν-
τελείας καὶ
σπουδῆς τά-
ξις ἐπὶ ἀφα-
νισμού, καὶ
δυναμώσει δι-
αθήκην πολ-
λοῖς ἐβδόμας
μίας, καὶ ἐν τῷ
ἡμίσει τῆς ἐβ-
δομάδος
ἔσται.
"Ορασις ι'·
X.
"Ορασις ια'·
4 καὶ
6 ὡς
9 φωνὴν ῥημείων
10 καὶ ταρσοὺς χει-
ρῶν μου
12 τοῦ
13 καὶ
τῶν πρώτων
17 πνοή
20 μοι
ἐξεπορευόμενη
21 ὑπὲρ
(ἡμῖν.)
XI.
4 δοθήσεται
5 ἐνισχύσει ἐπ'
αὐτὸν εἰς τῶν
ἀρχόντων αὐ-
τοῦ
κυριείας πολ-
λῆς ἐπ' ἔξου-
σίας αὐτοῦ
6 ἀποσυμμιγή-
σονται
ἢ

7 καὶ ἐπὶ	22 (καὶ)	σιλεύς	45 καὶ (ὄρους.)	νοῦ, καὶ
8 καταστρέψει	24 οἱ	36 καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν τῶν θεῶν		10 ἀνομήσουσιν
10 δυνάμεων εἰσελεύσεται καθεύεται	25 καὶ	37 ἐπ' ἐπιθυμίαν πάντα	XII.	11 ἀφ' οὗ ἀναστῆ ἡ θυσία δια-
12 ὑπερψωθήσεται	29 ὡς	38 (οὐ) χρυσίῳ	1 ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὁ εὐρεθεῖς	ἕτοιμασθήσονται τὸ βδέ-
15 ὁ [ται οὐ	30 (οἱ) (καὶ)	40 τῷ καιρῷ εἰσελεύσεται	2 ἐγερθήσονται	λυγμα τῆς
16 συντελεσθήσεται	31 Καὶ βραχίονες	42 αὐτοῦ	3 ἐκλάμψουσιν	12 ὑπομείνας
17 τοῦ	33 λαοῦ μου	43 χρυσοῦ	6 Βαδδὶμ	13 δεῦρου εἰσὶν
18 ὁ	36 ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται ὁ βα-	44 καὶ τοῦ ἀναθεματίσαι	7 καὶ καιροῦς εἰς συντελέσαι	καὶ ἀναπαύσῃ. Ὅρασις ια'.
		45 Σαβεῖν	λαοῦ ἡγιασμέ-	

Ο Σ Η Ε.

ΚΕΦ. Ι.	ἐλεημενν.	6 ῥήμασι	5 ἡμέρα	12 κληθήσεται.
1 τοῦ	III.	7 καὶ οὐ	ἡμέραις	
2 πρὸς	1 ἀποβλέπουσιν σταφίδων	10 Κυρίου	7 σου	XII.
5 τῆ	2 αὐτὴν	12 Ἰουδάς.	9 κρι	2 τὸν τοῦ ἀναποδώσει
6 τοῦ	3 ἐτέρῳ	VII.	10 εἶδον πατέρας αὐτῶν	3 τὸν
7 οὔτε ἐν ἄρμασιν	5 τὸν θεὸν Κύριον ἐσχάτου.	2 συνᾶδοντες	14 δὸς αὐτοῖς	11 Γαλγάλοις
10 (ἐκεῖ)	IV.	4 καταπαύσει	15 εἰς	12 ἐν
11 οἱ αὐτοῖς.	1 διότι	5 αἱ ἡμῶν	17 ὡς.	14 ἐν.
II.	5 καὶ	6 ἐγενήθη πῦρ	X.	XIII.
3 ὡς	6 (νυκτὶ) νόμου	7 πυρὸς καιομένου αἱ καρδίαι αὐτῶν κατέφαγε πῦρ ἔπεσον ὁ ἐπικαλούμενος ἐν αὐτοῖς ἐμέ	1 αὐτοῦ	2 ἔτι
5 εἶπε γὰρ καὶ αὐτῆς	7 θῆσω	8 συνανεμίγνυτο αὐτῶν	5 ὁ	ἐαυτῶν
8 δέδωκα	12 συμβουλαῖς ὅτι	9 ἐπέγνω αὐτῶν	ἔπ' τὸν πρόσωπον	3 ὡσπερ ἀκρίδων
10 ἐναντίον οὐδεὶς	14 διότι καὶ οὐ	13 δῆλαιοί	10 Ἦλθε	8 φάγονται
11 τὰς	16 Ὅτι.	14 οὐθέν.	11 καὶ	13 ἦσουσιν αὐτῶν ὡς τικτούσης οὐ
16 ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ, καλέσει με Ὁ ἀνὴρ μου, λέγει Κύριος	V.	VIII.	12 ἔαυτοῖς	14 αὐτοῦς
οὐκέτι	3 ἄπεστιν	11 τὰ	13 ἄρμασι	15 ἄνεμον καύσωνα ἐκ τῆς ἐρήμου Κύριος ἐπ' αὐτὸν οὗτος.
17 ἐπι	5 καίγε	13 δέ.	14 Ἱεροβαάλ.	XIV.
18 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαθήκη	6 ἐξέκλιεν	IX.	XI.	2 λίβετε
μετὰ αὐτοῦς	7 καὶ	3 εἰς	1 τοῦ διότι ἡγάπηκα	4 διότι ἀποστρέψω
21 ὁ οὐρανὸς	12 ἀράχνη	4 ἠδύναντο ἔσθοντες	2 μετεκαλέσατο	5 Καὶ
23 ἐλέησω τὴν οὐκ	13 αὐτὸς		4 ἐγὼ	8 τὸ
	15 ἐπιζητήσουσι		6 ῥομφαία	9 ἐγὼ.
	VI.		7 ὁ δέ	
	3 ἀναστησόμεθα		8 διαθῶ	
	4 τῇ		11 καὶ	
			12 ἄσεβεια	

Ι Ω Η Λ.

ΚΕΦ. Ι.	20 ἀνέβλεψε.	9 τὰς οἰκίας	27 οὐκέτι πᾶς	5 μου
2 δὴ	II.	10 τὰ	29 Καίγε	6 ἀπέδοτε
5 ἐξήρτα	1 ἡ τοῦ	11 τοῦ καὶ	μου	10 ἐγκόψατε
11 οἱ	τῷ (ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου)	16 τὸν ἐξεληθάτω	30 τῷ.	12 ἐγειρέσθησαν καὶ
13 εἰσέλθατε	2 αὐτοῦ	17 Κύριος	III.	13 ὑπερεκχεῖται
14 Κυρίου	3 ὀπισθεν	24 ἐμπλησθήσονται	1 Διότι	14 διότι ἐγγὺς ἡ
16 ὅτι ἡμῶν	8 συντελέσουσι	25 ἐφ'	4 καὶ ἐμοὶ ὀξέως; Καὶ	15 τὸ ἀνακράξεται
18 ἠφανίσθη			5 καὶ	21 ἐκδικήσω.

Α Μ Ω Σ.

<p>ΚΕΦ. I.</p> <p>1 καὶ 4 ἔξαποστελῶ 5 αἰχμαλωτισθή- σεται 11 ἕκαστος μήτραν 12 Θαιμὴν 13 αὐτοῦ, αὐτῶν 14 τὰ ῥαββὰ ἡμέρα.</p> <p>II.</p> <p>3 τοῦς 4 ἔνεκεν 7 τῶν πατούντων βεβηλώσωσι 15 οὐδέ.</p> <p>III.</p> <p>1 ἡμᾶς 7 αὐτοῦ 9 Ἀπαγγείλατε τιν 12 Διμασκῶ Ἰε- ραίς 14 ἐκδικήσω.</p>	<p>IV.</p> <p>2 ὅτι 3 γυνὴ ῤεμμὰν ὁ Θεός 4 ἠνομήσατε 5 ἀπαγγείλατε ὁ Θεός 7 ἐπ' αὐτήν 8 πόλεις οὐδ' ὡς ἔπεσ- τρέψατε 9 μυρῶσει καὶ σκῶνας κάμμη 10 ἡμῶν μου 13 ὕψη.</p> <p>V.</p> <p>1 προσθῆ 2 αὐτῆς 3 διότι 7 Κύριος (ὁ Θεός) 8 προσώπου ὁ Θεός ὁ παν- τοκράτωρ</p>	<p>11 κατεκονδύλιζε- τε πτωχὸν ξυτοῦς καὶ 13 πονηρός 14 τὸ 15 τὸ πονηρὸν τὸ καλόν 17 διελεύσονται 19 ὅταν ἐ- ύγη ἄπείρη 22 καὶ τὰ αὐτὰ σωτηρίου 25 ἐν τῇ ἐρήμῳ οἱ- κὸς Ἰσραὴλ τεσσαράκον- τα ἔτη, λέ- γει Κύριος.</p> <p>VI.</p> <p>1 αὐτοῖς 2 Αἰμαθραββὰ 5 ἐπικροτούντες ἑστώτα 8 ὅτι 10 αὐτῶ, καὶ οἱ</p>	<p>παραβιωταὶ</p> <p>12 ῥήγμασιν 13 ἡμεῖς 15 ἐπεγείρω τοῦ ἕως.</p> <p>VII.</p> <p>4 ὁ Θεός 5 Κῦριε 7 ἄνηρ 8 εἰς μέσον προσθήσω 9 ἐξερημωθήσονται 10 ἅπαντας 12 σοὶ 13 οὐκέτι μὴ προσ- θῆς 15 τόν.</p> <p>VIII.</p> <p>2 ὄρφας οὐκέτι μὴ προσ- θῶ 3 ἐπιρίψω 5 οἱ 6 ταπεινὸν</p>	<p>7 καθ' ἐπιλήσεται 9 ἐκείνη τῇ ἡμέ- ρα ὁ Θεός, καὶ 11 ἄρτου 12 σαλευθήσεται 14 Κύριος.</p> <p>IX.</p> <p>1 διαφεύξῃ οὐδέ 2 καταρυγῶσιν 3 ἐγκρυβῶσιν 6 ὁ Θεός ὁ 9 ἰδοὺ λικμῶ τοῦ 10 οὐ 12 ἄν με ὁ Θεός 13 ἀλοητὸς 14 καταφυτεύσου- σιν 15 αὐτῶν ὁ.</p>
--	---	--	--	---

Ο Β Δ Ι Ο Υ.

<p>ΑΒΔΕΙΟΥ.</p> <p>ΚΕΦ. I.</p> <p>1 Ἀβδιού 3 τῆ 5 εἰ</p>	<p>5 ὑπελείποντο 7 σου σοι ἐν 10 (καὶ)</p>	<p>11 ἡμέρα τίς 12 μεγαλορημονή- σης 13 πόνου</p>	<p>13 μῆδὲ 14 στής τοῦ 15 ἡ τοῦ</p>	<p>17 ἡ 18 πυρφόρος ἐν 20 τῇ Σεφραβά καί.</p>
--	--	---	---	---

Ι Ω Ν Α Σ.

<p>ΚΕΦ. I.</p> <p>2 πορεύου τιν 3 ἀπὸ εἰς Θαρσεῖς μετ' αὐτῶν 3 εἶπω εἶπαν δὴ τίνος ἔνεκεν ἡ κακία αὐτῆ</p>	<p>ἔστιν ἐν ἡμῖν 10 εἶπαν 13 ἐδύνατο 14 ὅτι 15 ἐνέβαλον ἑαυτῆς.</p> <p>II.</p> <p>3 (ὡδὴ) 7 ἐκφθορᾶς ἡ ζωὴ 8 τὴν ψυχὴν μου</p>	<p>ἅπ' ἐμοῦ 10 (εἰς) σωτήριόν (μου.)</p> <p>III.</p> <p>2 καὶ 3 καθὼς 4 εἰσπορεύεσθαι ὁδοῦ 7 γενέσθωσαν μη- θὲν</p>	<p>8 αὐτοῦ.</p> <p>IV.</p> <p>2 προσήγατο ὡ δὴ οὐς ἐλάησα 5 ἐκεῖ σκηνὴν ἑαυ- τῶ ἐν σκιᾷ ἀφίδην 6 κολοκύντη</p>	<p>7 Κύριος κολοκύνταν 8 Κύριος τὸ 9 Κύριος 10 κολοκύντης αὐτῆς οὐκ ὑπὸ νύκτα ἐγε- νήθη 11 οὐδέ.</p>
--	--	---	--	--

Μ Ι Χ Α Ι Α Σ.

<p>ΚΕΦ. I.</p> <p>ὡς οὐχὶ καὶ οἱ ἐν Ἄκειμ</p>	<p>10 ἡμῶν 13 αἱ 14 δῶσεις ἐγένετο 15 ἀγάθω σοι.</p>	<p>II.</p> <p>1 τὰς 4 κωλύσων ἡμῶν 6 οὐ</p>	<p>7 Εἰ 8 ἀντικατεστη ἐλπίδα 9 (διὰ τοῦτο) 10 ἡ</p>	<p>12 αὐτῶν.</p> <p>III.</p> <p>2 οἱ 3 ὕστᾳ</p>
---	--	---	---	---

MICH. E. E., CAP. IV. AD SOPHONIA

5 ἐπ' αὐτὸν εἰρή- νην	6 ἀποσμένην	5 ἡ	10 ἀνομίας	12 Σουίας
11 τὰ.	7 ἰσχυρόν καὶ	8 ὅταν Ἀσσύριος	11 Καὶ	τοῦ
IV.	9 σε	10 σου	12 ἐπέπλησαν;	ἡμέρας ὕδατος
1 τοῦ	11 ἐπισυνήχθη οἱ	12 ἔξαρῶ πάντα	13 καὶ	καὶ θορύβου
2 πρὸς αὐτὸ	12 Καὶ αὐτοὶ	13 μου.	14 ἐπὶ	13 μετὰ τῶν κα- τοικούντων
3 ἐλέγξει	13 Ἀνάστα λεπτυνεῖς.	VI.	15 σκοτάσει	14 (φυλὴν σου)
γῆν	V.	1 λόγον Κυρίου ἃ	16 βουλαίς.	16 χεῖρα
τίς ξιβύνας	1 Ἐφραὶμ	οὐ	VII.	καὶ
οὐ μὴ ἄρη	2 τοῦ	καὶ	1 ἐγενόμην	ἀποκωφωθήσου- ται
οὐ μὴ μάθωσιν	ἠγούμενος	οἱ	2 εὐλαβῆς	17 ὄφες
ἔτι	ἐν τῷ Ἰσραὴλ	5 δικαιοσύνη	6 καὶ bis	18 ἀδικίας
6 συνάξω τὴν συν- τετριμμένην,	αἱ	7 ὁ	8 οἱ ἄνδρες	19 Αὐτὸς
λέγει Κύριος	4 τοῦ bis	8 χεῖμάρρων	8 ὁ	καὶ
		9 τοῦς	10 πρὸς μέ.	ἀπορρίψει
			11 ἀπόσεται	20 ἔλεος.

Ν Α Ο Υ Μ.

ΚΕΦ. I.	14 σου	8 τείχη	III.	9 σου
3 ἀβωῶν	15 προσθῶσιν.	9 ὑπὲρ	4 φυλὰς	11 γε
10 αὐτῶν χερσῶ- θήσονται	II.	11 (ἐν)	5 ἀσχημοσύνην	12 καὶ
11 ποιήσει	1 σε	οὐ	6 ἐπαρῖψω	13 καὶ
13 σου	5 ταῖς πορείαις	σκύμος	7 παρακλήσεις	14 συμπάγει
14 ὑπὲρ	6 διέπесαν	13 ὁ	8 μερίς	17 πάγου
καὶ	7 ταῖς	καὶ οὐκέτι οὐ	9 ἡ	(οὐαὶ)
	8 ἦν	μὴ ἀκουσθῆ.	ἔσται	19 ἀκούσαντες χεῖρα.

Α Μ Β Α Κ Ο Υ Μ.

ΚΕΦ. I.	16 τῷ ἀμφιβλή- στρω αὐτοῦ, καὶ θυμιάσει τῇ σαγήνῃ.	8 σὺ σε	5 ἐν πεδίοις	13 Ἐβαλας
3 ἐπὶ	II.	14 ἀσέβειαν	6 ἐτάκη	(σου)
4 ὁ	2 Κύριος πρὸς μέ	16 καὶ διασαλεύ- θητι	Καὶ	εἰς τέλος
5 ἡμῶν	ἐπὶ	17 ἀσέβειαν.	αἰωνίου	15 ἐπεβίβασας
6 Ὅτι	3 Ὅτι	III.	7 Διάψαλμα	ὑδάτα πολλὰ
ἐφ' ἡμᾶς	4 (μου)	2 Κύριε	8 Μὴ	16 μοῦ
τοὺς μαχητὰς	5 ὁ	4 ἰπάρχει αὐτῷ	9 ἐντενεῖς τὸ τὰ	με
9 ἐπ'	6 πρὸς		10 Ποταμοῦ	17 γενήματα
12 μου	αὐτῷ		12 (σου)	Ἐξέλειπον
αὐτὸν	6 αὐτῷ		13 τοὺς Χριστοῦς	(ἐξελίσεως αὐ- τῶν)
13 σου				18 ἐπὶ.
οὐ δυνήσῃ εἰς τί				

Σ Ο Φ Ο Ν Ι Α Σ.

ΚΕΦ. I.	10 ἐν ἐκείνῃ τῇ	4 ἔσται	III.	8 θμοῦ μου ἃ
3 ἐκλείπετῶσαν	ἡμέρα	5 πρὸς	1 παραπορευόμε- νος	ἐν πυρὶ τοῦ
6 ζητήσαντας	12 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-	7 ἀπέστρεψε	4 οἱ	12 ὑπολείψομαι
7 ἡ	μέρα	9 οἱ	5 τὸ	τοῦ
ἠτοίμασε	οὐδ' οὐ	τοῦ	6 διὰ	13 οὐδὲ μὴ
ἠγάσσε	14 ἡ.	10 τὸν	7 ἐδίκησα	15 καὶ
9 ἐπὶ πάντα	II.	11 Ἐπιφανῆς ἔσ- ται.	δέφθαρται	17 σοὶ
τοῦ	3 ἀποκρίνεσθε	93	8 διότι	19 ἐνεκά
ἀνομίας				20 εἰσδέξομαι.

Α Γ Γ Α Ι Ο Σ.

ΚΕΦ. I. δὴ τὸν ἦκει οὗτος τὰς (Διότι τάδε λέ- γει Κύριος παντοκράτωρ) ἐπί	8 καὶ 9 ἐγένοντο 12 ὁ 14 τὰ.	γος μου ὄν διεθέμην ὑ- μῖν ἐξελεθόν- των ὑμῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου	16 ἐπὶ ἐπάνω 19 Τάξατε ἐθεμελιώθη 20 ἔτι (καὶ ἐπάνω) αὐτὰ 23 ἐξολεθρεύσω (καὶ καταστρέ-	ψω πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐ- τῶν, καὶ κα- ταβαλῶ τὰ ὄρια αὐτῶν, καὶ ἐνισχύσω τοὺς ἐκλεκ- τούς μου)
	II. 2 τῷ ἑβδόμῳ μη- νί 3 τὸν 6 (5) καὶ ὁ λό-	8 πληρώσω 11 μὲν τῷ ἐνάτῳ 14 μεμιαμμένος ἡ ψυχῇ 15 ἐλέγχοντας		24 οτι.

Z A X A P I A Σ.

ΚΕΦ. I. παντοκράτωρ οἱ εἰς (δύο) ἐξαπέσταλκε τοῦ 8 εἶπαν· περιω- δέυκαμεν ἐλεήσεις τῷ παντοκράτῳ (Κύριος) ἔτι (πρὸς μέ*) Ἰουδαίαν εἰσήλθον	14 τῷ. V. 2 μήκος 3 ἕως θανάτου 7 μολίβου 8 μολίβου 9 ὡς πτέρυγας. VI. 6 οἱ 7 καὶ 13 ὁ 14 αὐτὸν 15 ἐπιγνώσσεθε.	VIII. 3 καὶ 6 διότι ἐμοῦ 7 ἀνασώζω 8 μοι 10 ὑπάρχει 13 ὁ 16 κρίνατε 19 εἰς 22 τοῦ ἐξιλάσσεσθαι.	τοῦ τὸ τόξον ἐν θυμῷ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύ- σεται πᾶς ὁ ἐλαύνων ἐν τῷ αὐτῷ 5 παντοκράτωρ 7 ὄψεται καὶ εὐ- φρανθήσεται 9 καὶ 11 καὶ ξηρανθήσον- ται.	14 αἱ. XIII. 1 ἐν 3 ἐν τῷ προφη- τεύειν αὐτὸν 6 τοῦ ἀγαπητοῦ 7 τὸν ποιμένα πίταξον τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισ- θήσονται τα πρόβατα τῆς ποιμνης.
II. ἀπάντησιν αὐ- τοῦ τῶν φησὶ δουλεύσασιν διότι ἀπέσταλκέ (καὶ) τὴν γῆν διότι.	VII. 1 τῇ καὶ εἰκάδι 2 Ἀρβεσεσέρ τοῦ 3 εἰ τὸ ἅγισμα ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐποίησα 4 μέ 5 εἰπέ νάγτα 6 καὶ πῆντε, οὐχ ἡμεῖς ἐσθίετε καὶ ὑμεῖς πί- νετε 7 εἰσὶν αὐτῆς 9 κρίνατε 12 εἰσακούσαι 13 αὐτοῦ αὐτῶν.	IX. 1 θυσίας 3 ἑαυτῇ 4 αὐτῆν τὴν 5 τῆς ἐλπίδος ἀπό 9 σου 10 ἐξολεθρευθήσε- ται δι' ἐκβολαῖς 11 τοὺς 13 εἰς 15 αὐτῶν τὸ αἶμα αὐτῶν ὡς φιάλας 16 τῆς 17 παρ'.	XI. 6 παντοκράτωρ ἐξελοῦμαι 12 στήσαντες 13 αὐτὸ 14 διαθήκη μου τοῦ 15 ποιμένος ἀπεί- ρου ποιμενι- κῆ 16 διεσκορπισμέ- νον 17 καὶ οἱ.	XIV. 1 τοῦ 4 τὸ ἡμῖς αὐ- τοῦ πρὸς 5 ἐμφραχθήσε- ται Ἄσαῆλ σειμοῦ 6 μίχος 7 μίᾳ ἡμέρᾳ 10 Γαβεὲ καὶ 11 οὐκ ἔσται ἀνά- θεμα ἔτι 12 αὐτῶν 17 ἐκεῖ 14 ὁ 16 ἐορτάζω 17 ἐκεῖ ἐὰν 18 ἐκεῖ 19 ὅσα ἐὰν τοῦ 20 οἱ 21 ἅγιον οὐκέτι.
III. ἀπὸ σοῦ φυλάσσει φυλάξης καίγει καὶ σου.		X. 1 ὑετὸν παρὰ Κυ- ρίου 2 ὅτι 3 ἐπισκέπτεται 4 Καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπέβλεψε, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔτα- ξε, καὶ ἐξ αὐ-	XII. 2 (καὶ) 9 τὸ ἐπερχόμενα 10 ἀγαπητὸν 12 φυλὴ καθ' ἑαυ- τὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐ- τῶν καθ' ἑαυ- τὰς 13 αἱ φυλαὶ αἱ ὑ- πολελειμμέ- να	
IV. ἡ χαρήσονται· Κυρίου				

Μ Α Λ Α Χ Ι Α Σ.

ΚΕΦ. I.	II.	15 οὐκ ἄλλος	καὶ ὡσπερ τὸ	γίαν μου
4 ἡρημωμένους	2 ὑπακούσητε	αὐτῷ	χρυσίου	11 διαφθερῶ
6 αὐτοῦ	4 Κύριος	16 ὁ παντοκράτωρ	6 ἀπέσχεσθε	16 Τότε ἐλάλη
ὑμῖν	5 τοῦ	Θεοῦ	7 Ἐπιστράφητε	σαν
7 βρώματα ἐξου-	8 καὶ	ἐνδύματά	8 Εἰ	18 ἀδίκου
δενωμένα	10 Οὐχὶ Θεοῦ εἰς	17 παροξύνοντες	εἶπατε	τῷ
11 ἐπὶ	ἐκτίσεν ἡμᾶς;	III.	ἐπτερνίκαμεν	
12 ἐξουδένωνται	οὐχὶ πατὴρ	1 ἐγὼ	10 ἔθνος	IV.
13 ἐξεφυσήσατε	εἰς πάντων ἡ-	αὐτοῦ	ἐν τῷ οἴκῳ αὐ-	1 Κυρίου
τὰ	μῶν	2 καὶ	τοῦ ἔσται ἡ	3 ἡμῶν
14 αὐτῷ	12 προσαγαγόντων	3 Καὶ	διαρπαγῆ αὐ-	5 ἀποστέλλω
καὶ.	13 εἰ	ὡς τὸ ἀργύριον	τοῦ	τὴν
	14 ἔνεκα		ὑμῖν τὴν εὐλο-	

ΕΣΘΗΡ.

Συμβάλλουσα αὕτη ἡ ἔκδοσις ἡμῶν τὸ Ἑβραϊκὸν κείμενον καὶ τὰς εἰς ἑτέρας γλῶσσας μεταφράσεις ψήθημεν ἐδῶ μεταφερετέα εἶναι τὰ παρὰ τοῖς Ἑβδομήκοντα μόνον ἔνρισκόμενα.

Κεφ. α'. I. (A)

(1) ἜΤΟΥΣ δευτέρου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ μεγάλου βασιλέως τῆ μιᾶ τοῦ Νισάν, ἐνύπνιον εἶδε Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαΐρου, τοῦ Σεμείου, τοῦ Κισαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, οἰκῶν ἐν Σούσοις τῆ πόλει, ἄνθρωπος μέγας, θεραπευῶν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως. (2) Ἦν δὲ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, ἧς ἤχμαλύτησε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐξ Ἱερουσαλήμ, μετὰ Ἰερονίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας. Καὶ τοῦτο αὐτοῦ τὸ ἐνύπνιον^α καὶ ἰδοὺ φωναὶ καὶ θόρυβος, βρονταὶ καὶ σεισμοί, τάρραχος ἐπὶ τῆς γῆς. (3) Καὶ ἰδοὺ δύο δρόκοντες μεγάλοι, ἔτοιμοι ἠπροήλθον ἄμφοτεροὶ παλαίειν^β καὶ ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ μεγάλη. Καὶ τῆ φωνῇ αὐτῶν ἠτοιμίσθη πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον, ὥστε πολεμήσαι δικαίω ἔθνος. Καὶ ἰδοὺ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, θλίψις καὶ στενοχωρία, κάκωσις καὶ τάρραχος μέγας ἐπὶ τῆς γῆς. (4) Καὶ ἐταράχθη πᾶν ἔθνος δίκαιον φοβούμενοι τὰ ἐαυτῶν κακά, καὶ ἠτοιμίσθησαν ἀπολέσθαι, καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν ἀπὸ τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὡσανεὶ ἀπὸ μικρᾶς πηγῆς ποταμῶς μέγας, ὕδωρ πολὺ. Καὶ φῶς καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν, καὶ κατέφαγον τοὺς ἐνδόξους. (5) Καὶ διεγερθεὶς Μαρδοχαῖος ὁ ἑωρακὴς τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, καὶ τί ὁ Θεὸς βεβούλευται ποιῆσαι, εἶχεν αὐτὸ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν παντὶ λόγῳ ἤθελεν ἐπιγνώσθαι αὐτὸ ἕως τῆς νυκτός. Καὶ ἠύχασε Μαρδοχαῖος ἐν τῇ αὐλῇ μετὰ Γαβαθὰ καὶ Θάρρα τῶν δύο εἰνούχων τοῦ βασιλέως, τῶν φυλασσόντων τὴν αὐλήν. (6) Ἦκουσά τε αὐτῶν τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρεύθησαν^γ καὶ ἔμαθεν, ὅτι ἐτοιμάζονται τὰς χεῖρας ἐπιβαλεῖν Ἀρταξέρξῳ τῷ βασιλεὶ^δ καὶ ὑπέδειξε τῷ βασιλεὶ περὶ αὐτῶν. Καὶ ἐξήτασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο εἰνούχους, καὶ ὁμολογήσαντες ἀπήχθησαν. Καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους εἰς μνημόσυνον, καὶ Μαρδοχαῖος ἔγραψε περὶ τῶν λόγων τούτων. (7) Καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς Μαρδοχαίῳ θεραπεύειν ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα περὶ τῶνον. Καὶ ἦν Ἀμάν Ἀμαδάθου Βουγαῖος ἐνδοξος ἐνύπνιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐζήτησε κακοποιή-

σαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὑπὲρ τῶν δύο εἰνούχων τοῦ βασιλέως.

Κεφ. γ'. III. (B)

(1) Τῆς δὲ ἐπιστολῆς ἐστὶ τὸ ἀντίγραφον τοῦδε. Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτά χωρῶν ἄρχουσι καὶ τοπαρχαῖς ὑποτεταγμένοις τάδε γράφει. (2) Πολλῶν ἐπαρξας ἔθνων, καὶ πάσης ἐπικρατήσας οἰκουμένης, ἐβουλήθην μὴ τῷ θράσει τῆς ἐξουσίας ἐπαρόμενος, ἐπικρέστερον δὲ καὶ μετὰ ἠπιότητος αἰεὶ διεξάγων τοὺς τῶν ὑποτεταγμένων ἀκμύνοντας διαπαντὸς καταστῆσαι βίους, τὴν τε βασιλείαν ἡμέρον καὶ πορευτὴν ἄχρι^ε περὶ τῶν παρεξόμενων, ἀναγεύσασθαι τε τὴν πθουμένην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰρήνην. (3) Πυθόμενοι^ς δέ μου τῶν συμβάλων, πῶς ἂν ἀχθῆι τοῦτο ἐπὶ πέρας, ὁ σωφροσύνη παρ' ἡμῖν διενέγκας, καὶ ἐν τῇ εἰνούγια ἀπαρλακτῶν καὶ βεβαία πίστει ἀποδεδειγμένος, καὶ δευτέρου τῶν βασιλείων γέρας ἀπηνεγμένος^τ Ἀμάν, ἐπέδειξεν ἡμῖν ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην φυλαῖς ἀναμειχθῆαι δυσμενῆ λαὸν τινα, τοῖς νόμοις ἀντιθετὸν πρὸς πᾶν ἔθνος, τὰ τε τῶν βασιλέων παραπέμποντας διηνεκῶς διατάγματα, πρὸς τὸ μὴ κατατίθεσθαι τὴν ὑφ' ἡμῶν κατευθυνομένην ἀμέμπτος συναρχίαν. (4) Δειλιφότες οὖν τοῦδε τοῦ ἔθνους μονώτατον ἐν ἀντιπαραγωγῇ παντὶ διαπαντὸς ἀνθρώπῳ κείμενον, διαγωγὴν νόμων ξειζούσαν παραλλάσσον, καὶ δυσνοοῖν τοὺς ἡμέτεροις πράγμασι τὰ χεῖριστα συντελοῦν κακά, καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυγχάνειν. (5) Προσπετάχασμεν οὖν τοὺς σημανομένους ἡμῖν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ Ἀμάν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῶν πραγμάτων, καὶ δευτέρου πατρός ἡμῶν, πάντας σὺν γυναίξει καὶ τέκνοις ἀπολέσαι ὀλορίζι, ταῖς τῶν ἐχθρῶν μαχαιραῖς, ἄνευ παντός οἴκτου καὶ φειδύος, τῆ τεσσαρεσκαδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός Ἄδαρ, τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, Ὅπως οἱ πάλα καὶ νῦν δυσμενεῖς ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ βιαῖος εἰς τὸν ἄστυ κατελθόντες, εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον εὐσταθῆ καὶ ἀτάραχα παρέχωσιν ἡμῖν διὰ τέλους τὰ πράγματα.

Κεφ. δ'. IV. (Γ)

“ (1) Καὶ ἔδειξεν Κύριε, μνημονεύων πάν-
 “ τα τὰ ἔργα Κυρίου, Καὶ εἶπε, Κύριε ἃ Κύριε
 “ βασιλεὺ πάντων κρατῶν, ὅτι ἐν ἐξουσία
 “ σου τὸ πᾶν ἐστὶ, καὶ οὐκ ἐστὶν ὁ ἀντιδοῦν
 “ σοι ἐν τῷ θέλειν σε σώσαι τὸν Ἰσραὴλ.
 “ Ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
 “ καὶ πᾶν θαυμάζομενον ἐν τῇ ὑπ’ οὐρανῶν.
 “ ἃ Καὶ Ἰ Κύριος εἰ πάντων, καὶ οὐκ ἐστὶν ὃς
 “ ἀντιτάξεται σοι τῷ Κυρίῳ. (2) Σὺ πάντα
 “ γινώσκεις· σὺ οἶδας Κύριε, ὅτι οὐκ ἐν ὕβρει,
 “ οὐδὲ ἐν ὑπερφανείᾳ, οὐδὲ ἐν φιλοδοξίᾳ
 “ ἐποίησα τοῦτο, τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπε-
 “ ρήφανον Ἀμάν. Ὅτι ἠυδόκουεν φιλεῖν πέλ-
 “ ματα ποδῶν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν Ἰσραὴλ.
 “ Ἀλλ’ ἐποίησα τοῦτο, ἵνα μὴ θῶ δόξαν
 “ ἀνθρώπου ὑπεράνω δόξης Θεοῦ ἃ καὶ οὐ
 “ προσκυνήσω οὐδένα, πλην σου τῷ Κυρίῳ
 “ μου, καὶ οὐ ποιήσω αὐτὰ ἐν ὑπερφανείᾳ.
 “ (3) Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς ὁ
 “ Θεὸς Ἀβραάμ, φείσασαι τοῦ λαοῦ σου, ὅτι
 “ ἐπιβλέπουσιν ἡμῖν εἰς καταφθοράν, καὶ
 “ ἐπεθύμησαν ἀπολέσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς κληρο-
 “ νομίαν σου. Μὴ ὑπερίβης τὴν μερίδα σου,
 “ ἣν σεαυτῷ ἐλυτρώσω ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
 “ Ἐπάκουσον τῆς δεήσεώς μου, καὶ ἰλάσθητι
 “ τῷ κλήρῳ σου, καὶ στρέψον τὸ πένθος
 “ ἡμῶν εἰς εὐωχίαν, ἵνα ζῶντες ὑμνωμέν σου
 “ τὸ ὄνομα Κύριε, καὶ μὴ ἀφανίσῃς στόμα
 “ αἰνούτων σε ἃ Κύριε. (4) Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
 “ ἐκέκραξεν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν, ὅτι ἃ θάνατος
 “ αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν. Καὶ ἔσθη ἡ
 “ ἡ βασιλίςσα κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν
 “ ἀγωνίᾳ θανάτου κατελιμμένη, Καὶ ἀφελο-
 “ μένη τὰ ἱμάτια τῆς δόξης αὐτῆς, ἐνεύσατο
 “ ἱμάτια στενοχωρίας καὶ πένθους, καὶ ἀντί-
 “ τῶν ὑπερφηγίων ἰδυσμάτων, σποδοῦ καὶ
 “ κοπιῶν ἔνεπλησε ἃ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς·
 “ καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐταπείνωσε σφόδρα,
 “ καὶ πάντα τόπον κόσμου ἀγαλλιαματος
 “ αὐτῆς ἔπλησε ἃ στρεπτῶν τριχῶν αὐτῆς.
 “ (5) Καὶ εἶδε το Κύριον Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
 “ εἶπεν, Κύριε ἃ μου βασιλεὺς ἡμῶν σὺ εἰ
 “ μόνος, βοήθησόν μοι τῇ μόνῃ, καὶ μὴ
 “ ἐχούσῃ βοηθὸν ἐμὴ σέ, Ὅτι κίνδυνός μου
 “ ἐν ἃ χερί μου. Ἐγὼ ἦκου, ἔκ γενετῆς
 “ μου ἐν φυλῇ πατριᾶς μου, ὅτι σὺ Κύριε
 “ ἔλαβες τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν,
 “ καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν
 “ προγόνων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν αἰώνιον,
 “ καὶ ἐποίησας αὐτοὺς ὅσα ἐλάλησας ἃ.
 “ (6) Καὶ νῦν ἔμαρτομεν ἃ ἐνωπίον σου, καὶ
 “ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν
 “ ἡμῶν, Ἀνθ’ ὧν ἐδοξάσαμεν τοὺς θεοὺς
 “ αὐτῶν ἃ δικαίος εἰ Κύριε. Καὶ νῦν οὐχ ἰκα-
 “ νώθησαν ἐν πικρασμῷ δουλείας ἡμῶν,
 “ ἀλλ’ ἔθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς
 “ χεῖρας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, Ἐξάρτα ὄρισμὸν

“ στόματός σου, καὶ ἀφανίσαι κληρονομίαν
 “ σου, καὶ ἐμφράξαι στόμα ἃ αἰώνων ἃ σοι,
 “ καὶ σβῆσαι δόξαν οἴκου σου καὶ θυσιαστη-
 “ ρίου σου, Καὶ ἀνοίξει στόμα ἐθνῶν εἰς
 “ ἀρετὰς ματαίων, καὶ θαυμασθῆναι βασιλεία
 “ σάρκινος εἰς αἰῶνα. (7) Μὴ παραβῆς Κύριε
 “ τὸ σκήπτρον σου τοῖς μὴ οἴσι, καὶ μὴ ἃ κα-
 “ ταγλασάτωσαν ἃ ἐν τῇ πτώσει ἡμῶν, ἀλλὰ
 “ στρέψον τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ’ αὐτῶν· τὸν
 “ δὲ ἀρξάμενον ἐφ’ ἡμᾶς, παραδειγματίουν.
 “ Μνησθητι Κύριε, γνωσθητι ἐν καιρῷ θλίψεως
 “ ἡμῶν καὶ ἐμὲ θύρανον βασιλεὺ τῶν θεῶν,
 “ καὶ πάσης ἀρχῆς ἐπικρατῶν. Δὸς λόγον
 “ εὐρυθυμῶν εἰς τὸ στόμα μου ἐνώπιον τοῦ
 “ λέοντος, καὶ μετὰ τῆς τῆν καρδίαν αὐτοῦ εἰς
 “ μίση τοῦ πολεμοῦντος ἡμᾶς, εἰς συντέ-
 “ λειαν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοιοῦντων αὐτῶν.
 “ (8) Ἡμᾶς δὲ ῥύσαι ἐν χερί σου, κ’ βῆθη-
 “ σόν μοι τῇ μονῃ, καὶ μὴ ἐχέσῃ ἃ εἰ μὴ σέ
 “ Κύριε· πάντων γῶνσιν ἔχεις, Καὶ οἶδας ὅτι
 “ ἐμίσησα δόξαν ἀνόμων, καὶ βδελύσσομαι
 “ κοίτην ἀπειρηγμένων, καὶ παντὸς ἄλλο-
 “ τρίου. Σὺ οἶδας τὴν ἀνάγκην μου, ὅτι
 “ βδελύσσομαι τὸ σημεῖον τῆς ὑπερφανεῖας
 “ μου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐν ἃ ἡμέ-
 “ ραις ἃ ὀπτασίας μου· βδελύσσομαι αὐτὸ ὡς
 “ ῥάκος καταμηνίων, καὶ οὐ φορῶ αὐτὸ ἐν
 “ ἡμέραις ἡσυχίας μου. (9) Καὶ οὐκ ἔφαγεν
 “ ἡ δὴλη σου τράπεζαν Ἀμάν, καὶ οὐκ ἔδοξα
 “ σα συμπόσιον βασιλέως, οὐδὲ ἔπιον οἶνον
 “ σπονδῶν. Καὶ οὐκ ἠψάραθῃ ἡ δὴλη σου
 “ ἃ ἡμέρας μεταβολῆς μου μέχρι νῦν,
 “ πλην ἐπὶ σοὶ Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ. Ὁ
 “ Θεὸς ὁ ἰσχύων ἐπὶ πάντας, εἰσακούσων
 “ φωνὴν ἀηλιτιστευμένων, καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ
 “ χερῶν τῶν πονηρευομένων, καὶ ῥύσαι με
 “ ἐκ τοῦ φόβου μου.

Κεφ. ε'. V.

“ Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὧν
 “ ἐπαύσατο προσευχομένη, ἐξεδύσατο τὰ
 “ ἱμάτια τῆς θεραπείας, καὶ περιβάλλετο
 “ τὴν δόξαν αὐτῆς. Καὶ γεννηθεῖσα ἐπιφα-
 “ νης, ἐπικαλεσάμενη τὸν πάντων ἐπόπτην
 “ Θεόν καὶ σωτήρα, παρέλαβε τὰς δύο ἄβρας,
 “ καὶ τῇ μὲν μᾶ ἐπηρείδετο ὡς τρυφερο-
 “ μένη, Ἡ δὲ ἕτερα ἐπικολῶθε κροφίῳσα
 “ τὴν ἐνδυσιν αὐτῆς. Καὶ αὐτὴ ἐρυθρίωσα
 “ ἀκμῇ κάλλους αὐτῆς· καὶ τὸ πρόσωπον
 “ αὐτῆς ἰλαρόν, ὡς προσφιλές ἢ δὲ καρδία
 “ αὐτῆς ἀπεστενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου. Καὶ
 “ εἰσελθούσα πάσας τὰς θύρας, ἔκατστη ἃ
 “ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο
 “ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ
 “ πᾶσαν στολήν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνδε-
 “ δύκει, ὅλος διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτε-

“ Λῶν, καὶ ἦν φοβερός σφόδρα. Καὶ ἄρας ἡ
 “ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πεπυρωμένον δόξῃ, ἐν
 “ ἀκμῇ θυμοῦ ἔβλεψεν ἡ βασιλεύσα, καὶ
 “ μετέβαλε τὸ χρῆμα αὐτῆς ἐν ἐκλύσει
 “ καὶ κατεπέκυνεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἡ
 “ τῆς ἄρας τῆς προπρονοημένης. Καὶ
 “ μετέβαλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βασι-
 “ σιλέως εἰς πραύτητα, καὶ ἀγωνιάσας ἀνε-
 “ πήδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀνέλα-
 “ βεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγκύλας αὐτοῦ, μέχρῃ
 “ οὐ κατέστη καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγους
 “ εἰρηνικοῖς, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἐστὶν Ἐσθῆρ;
 “ ἐγὼ ὁ ἀδελφός σου, θάρσει, οὐ μὴ ἀποθάνῃς
 “ ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα ἡμῶν ἐστίν,
 “ Πρόσελθε.

2 “ Καὶ ἄρας τὴν χρυσοῦν ράβδον, ἐπέθηκεν
 “ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς, καὶ ἠπάσατο
 “ αὐτὴν, καὶ εἶπε, Δάλησόν μοι. Καὶ
 “ εἶπεν αὐτῷ, Εἰδὼν σε Κύριε ὡς ἄγγελον
 “ Θεοῦ, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου ἀπὸ
 “ φόβου τῆς δόξης σου, Ὅτι θαυμαστός εἶ
 “ Κύριε, καὶ τὸ πρόσωπόν σου χαριῶν μεσόν.
 “ Ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτὴν, ἔπασεν ἀπὸ
 “ ἐκλύσεως. Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐταράσσετο,
 “ καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ παρεκάλει
 “ αὐτὴν.”

Κεφ. η'. VIII. (Δ)

“ (1) Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ
 “ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Λιθιοπίας ἑκατὸν εἰκο-
 “ σιπέτα σατραπείας χωρῶν ἄρχουσι, καὶ
 “ τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονῶσιν, χαιρεῖν. Πο-
 “ λοι τῇ πλείστῃ τῶν ἐνεργητικῶν χρηστό-
 “ τητι πυκνότερον τιμώμενοι, μείζον ἐφρό-
 “ νησαν, καὶ οὐ μόνον τοὺς ὑποτεταγμένους
 “ ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν, τὸν τε κόρον οὐ
 “ δυνάμενοι φέρειν, καὶ τοῖς ἑαυτῶν ἐνεργέ-
 “ ταις ἐπιχειροῦσι μηχανάσθαι. (2) Καὶ τὴν
 “ εὐχαριστίαν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων
 “ ἀνταναιρῶντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ὑπερα-
 “ γάθων κόμπους ἐπαρθέντες, τοῦ τὰ πάντα
 “ κατοπτεύοντος αἰεὶ Θεοῦ μισοπύουρον ὅ-
 “ λαμβάνουσιν ἐκφεύξασθαι δίκην. Πολλί-
 “ κισ δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ' ἐξουσίας τε-
 “ λαγμένων, τῶν πιστευθέντων χειρίζειν φί-
 “ λων τὰ πράγματα, παραμυθία ὁ μετόχους ἡ
 “ αἰμάτων ἄθων καταστήσασα περιέβαλε
 “ συμφοραῖς ἀνηκέστοις. Τῷ τῆς κακοθείας
 “ ψευδεῖ παραλογισμῷ παραλογισμαίων
 “ τῆν τῶν ἐπικρατούντων ἀκέραιον ἐνυνωμο-
 “ σιμύοντες. (3) Σκοπεῖν δὲ ἕξεσιν, οὐ τοσοῦ-
 “ τον ἐκ τῶν παλαιωτέρων ὡς παρεδώκαμεν
 “ ἱστοριῶν, ὅσα ἐστὶ παρὰ πόδας ὑμᾶς ἐκζη-
 “ τούντας ἀνοσίως συντετελεσμένα τῇ τῶν
 “ ἀναξία δυναστευόντων λοιμότητι, καὶ προ-

“ σέχειν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, εἰς τὴν βα-
 “ σιλείαν ἀτάραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις
 “ μετ' εἰρήνης παρεξόμεθα χρώμενοι ταῖς
 “ μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ τῆν ὄνιν ἐρχόμενα
 “ διακρίνοντες αἰεὶ μετ' ἐπιεικεστέρως ἀπαν-
 “ τήσως. (4) Ὡς γὰρ Ἀμὼν Ἀμαδοῦθου
 “ Μακεδῶν ταῖς ἀληθείαις ἀλλότριος τοῦ
 “ τῶν Περσῶν αἵματος, καὶ πολὺ διεστηκώς
 “ τῆς ἡμετέρας χρηστότητος ἐπιξενωθείς
 “ ἡμῖν, ἔτυχεν ἡς ἔχομεν πρὸς πᾶν ἔθνους
 “ φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀναγο-
 “ ρεῦσθαι ἡμῶν πατέρα, καὶ προσκυνῆμενοι
 “ ὑπὸ πάντων τῶν δευτέρων τοῦ βασιλικοῦ
 “ θρόνου πρόσωπον διατελεῖν. Οὐκ ἐνέγκας
 “ δὲ τὴν ὑπερηφάνιαν, ἐπέτιδουσε τῆς ἀρχῆς
 “ στερῆσαι ἡμᾶς, καὶ τοῦ πνεύματος, τὸν
 “ τε ἡμέτερον σωτήρα καὶ διαπαντὸς ἐνεργέ-
 “ την Μαρδοχαῖον, καὶ τὴν ἄμειπτον τῆς
 “ βασιλείας κοινῶν Ἐσθῆρ σὺν παντὶ τῷ
 “ τάτων ἔθνει, πολυπλόκοις μεθόδων παρα-
 “ λογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπίθειαν. Διὰ
 “ γὰρ τῶν τρόπων τάτων ὠθήθη ἡ λαβὼν ἡ
 “ ἡμᾶς ἐρήμους, τὴν δὲ τῶν Περσῶν ἐπικρά-
 “ τησιν εἰς τὰς Μακεδῶνας μετέβαλε. (5) Ἡμεῖς
 “ δὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ τρισαλιτηρίου παραδεδη-
 “ μένους εἰς ἀφανισμόν Ἰουδαίους, εὐρίσκο-
 “ μεν οὐ κακῆργους ὄντας, δικαιοτάτους
 “ δὲ πολιτευομένους νόμοις, ὄντας δὲ υἱοὺς
 “ τοῦ ὑψίστου μεγίστου ζώντος Θεοῦ, τοῦ
 “ κατευθύνοντος ἡμῖν τε καὶ τοῖς προγόνοις
 “ ἡμῶν τὴν βασιλείαν ἐν τῇ καλλίστῃ διαθε-
 “ σει. Καλῶς οὖν ποιήσετε μὴ προσχρησά-
 “ μενοι τοῖς ὑπὸ Ἀμὼν Ἀμαδοῦθου ἀποστα-
 “ λείσι γράμμασι, διὰ τὸ αὐτὸν τὰ ταῦτα
 “ ἐξεργασάμενοι πρὸς ταῖς Σέσων πύλαις
 “ ἐσταυρῶσθαι σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν καταξίαν
 “ τοῦ τὰ πάντα ἐπικρατούντος Θεοῦ διατά-
 “ χους ἀποδόοντος αὐτῷ κρίσιν. (6) Τὸ δὲ
 “ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκ-
 “ θέντες ἐν παντὶ τόπῳ μετὰ παρρησίας,
 “ εἰς τοὺς Ἰουδαίους χρῆσθαι τοῖς ἑαυτῶν
 “ νομίμοις, καὶ συνεπισχυῖν αὐτοῖς, ὅπως
 “ τοὺς ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπιθεμένους αὐτοῖς,
 “ ἀμύνωνται τῇ τρισκαιδέκατῃ τοῦ δωδεκάτου
 “ μηνὸς Ἀδάρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ταύτην γὰρ
 “ ὁ β' τὰ πάντα δυναστεύων Θεὸς ἀντ' ὀλε-
 “ θρίας τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους, ἐποίησεν αὐτοῖς
 “ εὐφροσύνην. (7) Καὶ ἡμεῖς οὖν ἐν ταῖς
 “ ἐπωνυμίαις ἡμῶν ἑορτάς, ἐπίσημον ἡμέραν
 “ μετὰ πάσης εὐωχίας ἄγετε, ὅπως καὶ νῦν
 “ καὶ μετὰ ταῦτα σωτήρια βῆ ἡμῖν, καὶ
 “ τοῖς ἐνομοῖσι Πέρσαις, τοῖς δὲ ἡμῖν ἐπι-
 “ βουλευούσι, μνημόσυνον τῆς ἐπιωλείας.
 “ Πᾶσα δὲ πόλις ἡ χώρα τὸ σύνολον, ἥτις
 “ κατὰ ταῖτα μὴ ποιήσῃ, δόρατι καὶ πυρὶ κα-
 “ ταναλωθήσεται μετ' ὀργῆς οὐ μόνον ἀν-
 “θρώπους ἄβιστον, ἀλλὰ καὶ θηρίους καὶ
 “ πετεινοὺς εἰς τὸν πάντα χρόνον ἐχθιστοῖς
 “ κατασταθήσεται.”

Κεφ. ι'. Χ. (Ε)

"Και εἶπε Μαρδοχαῖος, Παρὰ τοῦ Θεοῦ
 ἐγένετο ταῦτα. Ἐμνήσθην γὰρ περὶ τοῦ
 ἐνυπνίου οὗ εἶδον περὶ τῶν λόγων τῶν
 οὐδὲ γὰρ παρήλθεν ἀπ' αὐτῶν λόγος. Ἡ
 μικρὰ πηγὴ ἠέγενετο ποταμὸς, καὶ ἦν φῶς
 καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολὺ. Ἐσθήρ ἐστὶν ὁ
 ποταμὸς, ἣν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ
 ἐποίησε βασιλισσαν. Οἱ δὲ δύο δράκοντες,
 ἐγὼ εἰμι καὶ Ἀμάν. Τὰ δὲ ἔθνη, τὰ ἐπι-
 συναχθέντα ἀπολέσαι τὸ ὄνομα τῶν Ἰου-
 δαίων. Τὸ δὲ ἔθνος τὸ ἐμὸν, οὗτός ἐστιν
 Ἰσραὴλ, οἱ βοήσαντες πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
 σωθέντες· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐρρύσατο Κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων
 τῶν κακῶν τῶντων· καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ
 σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα, ἃ οὐ
 γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Διὰ τοῦτο ἐποίησε

"κλήρους δύο, ἓνα τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ
 ἓνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Καὶ ἦλθον οἱ δύο
 κλήροι οὗτοι εἰς ὥραν καὶ καιρὸν, καὶ ἐκ
 ἡμέραν κρίσεως, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ
 πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐδικαίωσε τὴν κληρονο-
 μίαν αὐτοῦ. Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι
 αὐταί, ἐν μηνὶ Ἀδιάρ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ,
 καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός, μετὰ
 συναγωγῆς καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐνώ-
 πιον τοῦ Θεοῦ, κατὰ γενεάν εἰς τὸν αἰῶνα
 ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ. Ἐτους τετάρτῃ
 βασιλεύοντος Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας,
 εἰσηνεγκε Δοσίθεος, ὃς ἔφη εἶναι ἱερεὺς καὶ
 Δευίτης, καὶ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὴν
 προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν Φρουραίων, ἣν
 ἔφασαν εἶναι, καὶ ἠρμηνευκέναι Δισσίμαχον
 Πτολεμαίου, τὸν ἐν Ἰερουσαλήμ."

Τέλος τῆς Ἐσθήρ.

ΓΕΝΕΣΙΣ.^α

κερ. α 1.

1 Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

2 Ἡ δὲ γῆ ἦν ἄορατος, καὶ ἀκατασκεύαστος· καὶ ἄκοτος ἐπάνω τῆς ἕβυσσος· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπέφερετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς.

4 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τῆ φωτὸς, καὶ ἀνά μέσον τῆ σκότους.

5 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα μία.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τῆ ὕδατος· καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτως.

7 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τῆ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τῆ στερώματος, καὶ ἀνά μέσον τῆ ὕδατος, τῆ ἐπάνω τῆ στερώματος^α.

8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα δευτέρα.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τῆ ἕβυσσος εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὄψθη τὴ ἕβρα· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συναχθὲν τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ ἕβυσσος εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὄψθη ἡ ἕβρα.

10 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ἕβραν, Γῆν· καὶ τὰ ἀσχηματὰ τῶν ὕδατων ἐκάλεσε Θαλάσσια· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Βλαστήσατω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ζῦλον κάρπιμον ποῖον καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος· ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως.

12 Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ζῦλον κάρπιμον ποιῶν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

13 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα τρίτη.

14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερώματι τῆ ἕβυσσος εἰς φαῦσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπὸ τῆς διαχωρίσεως ἀνά μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνά μέσον τῆς νυκτὸς· καὶ ἔσωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἐνιαυτοὺς.

15 Καὶ ἔσωσαν εἰς φαῖσιν ἐν τῷ στερώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως.

16 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τῶν δύο φωστῆρας τῶς μεγάλας· τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσον εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς, καὶ τὰς ἀστέρας.

17 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερώματι τῆ ἕβυσσος, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς,

18 Καὶ ἄρχεν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, καὶ διαχωρίζει ἐν ἀνά μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

19 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα τετάρτη.

20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἔρπετά ψυχῶν ζῶσων, καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτως.

21 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κτήνη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν ἐρπετῶν, ἃ ἐξηγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πληρωτὸν κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά.

22 Καὶ δευλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσιας· καὶ τὰ πετεινα πληθυνθήσωσαν ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα πέμπτη.

24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος· τετράποδα, καὶ ἔρπετα, καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο οὕτως.

25 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος· αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἔρπετά τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά.

26 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ποίωσωμεν ἄνθρωπον καθ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τῆ ἕβυσσος, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπούλων ἐπὶ τῆς γῆς.

27 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον· καθ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θήλη ἐποίησεν αὐτούς.

28 Καὶ δευλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κάλυψαι αὐτῆς· καὶ ἀρχετω τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τῆ ἕβυσσος, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπούλων ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἰδοὺ δέδοκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπείρον σπέρμα, ὃ ἔσται ἐπάνω πάσης τῆς γῆς· καὶ πᾶν ζῦλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν.

30 Καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τῆ ἕβυσσος, καὶ παντὶ ἐρπετῶν ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζῶσης, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὕτως.

31 Καὶ εἶδεν ὁ Θεός τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε· καὶ ἰδοὺ καλά λίαν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα ἕκτη.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν.

2 Καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτῆ, ἃ ἐποίησε· καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕβδωμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτῆ, ἃ ἐποίησε.

3 Καὶ δευλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἕβδωμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσε ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτῆ, ἃ ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἕβραϊσιν καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο ἡ ἡμέρα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός.

τον οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

5 Καὶ πᾶν χλωρὸν ἄγρου πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα χόρτον ἄγρου πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν·

6 Πηγή δὲ ἀνέβαινε ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

7 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.

8 Καὶ ἐφύσησεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδέμ κατὰ ἀνατολὴς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε.

9 Καὶ ἐξάνετείλει ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ἄριστον εἰς ὕρασιν, καὶ καλὸν εἰς βρώσιν· καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῶν παραδείσου· καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι ἄγροστον καλοῦ καὶ πονηροῦ.

10 Ποταμοὶ δὲ ἔκπορεύεται ἐξ Ἐδέμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκείθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς.

11 Ὄνομα τῶ ἐνὶ ἡφισίν· ἦτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν βεβυλάτ· ἐκεῖ οὐ ἔστι τὸ χρυσιόν.

12 Τὸ δὲ χρυσιὸν τῆς γῆς ἐκείνης καλὸν· καὶ ἐκεῖ ἔστιν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πρίσινος.

13 Καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, βΓεῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας.

14 Καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος, Τίγρις· οὗτος ὁ προπορευόμενος· κατέναντι Ἀσσυρίων. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Ἐφφράτης·

15 Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν.

16 Καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ, λέγων, Ἀπὸ παντὸς ξύλου τῷ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῆ.

17 Ἀπὸ δὲ τῆ ξύλου τῆ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ἢ ὃ ἡν ἡμέρα ἡφιάγτε· ἀπ' αὐτῆς, θανάτῳ ἀποθάνεσθε.

18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός, Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν.

19 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τῆ ἀγρῆς, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τῆ ἔρανος· καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτὰ· καὶ πᾶν ὃ εἶναι ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τὸτο ὄνομα βαυτῶ.

20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτηνεῖς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τῆ ἔρανος, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆ ἀγρῆ· τῷ βδελ' Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ.

21 Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἕκαστα ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ἵψωσεν· καὶ ἔλαβε μίαν τὸν πλεωρῶν αὐτῆς, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα αὐτ' αὐτῆς.

22 Καὶ φκοδόμησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευρὰν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τῆς Ἀδὰμ εἰς γυναικὰ· καὶ ἤγαγεν αὐτήν πρὸς τὸν Ἀδὰμ.

23 Καὶ εἶπεν Ἀδὰμ, Τοῦτο νῦν ὄσταν ἐκ τῶν ὁστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὐτὴ κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐλήψθη.

24 Γνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται ἑπρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῆς· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

25 Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυναικί, ὃ, τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἠσχύοντο.

κεφ. γ'. ΙΙΙ.

Ο ΔΕ Ὄφης ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃν ἐποίησε Κύριος ὁ

Θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὄφης τῇ γυναικί, Τί ὅτι εἶπε ὁ Θεός, οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τῆ παραδείσου;

2 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει, Ἀπὸ καρποῦ τῆς ξύλου τῆ παραδείσου φαγοῦμεθα.

3 Ἀπὸ δὲ ἀτέλει καρποῦ τῆ ξύλου, ὃ ἔστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποκινήτε.

4 Καὶ εἶπεν ὁ ὄφης τῇ γυναικί, Οὐ θανάτῳ ἀποθανήθε.

5 Ἦδεν γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ἡ ἄνημέρα βφαγήτε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὄφθαλμοί, καὶ ἔσσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρὸν.

6 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὄφθαλμοῖς ἰδεῖν· καὶ ὠρατὸν ἔστι τὸ κατανοῆσαι· καὶ λαβούσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον.

7 Καὶ διηνοιχθησαν οἱ ὄφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα.

8 Καὶ ἤκουσεν βτῆς φωνῆς· Κυρίου τοῦ Θεοῦ περιπατούντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν ὃ, τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τῶ παραδείσου.

9 Καὶ ἐκάλεσεν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀδὰμ, ποῦ εἶ;

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, βτῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατούντος ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθη ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην.

11 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, Τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνός εἰ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου οὐ ἐνετείλαίμι σοι τοῦτο μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες;

12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ, Ἡ γυνὴ ἦν ἔδωκεν μετ' ἐμοῦ, αὐτὴ μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον.

13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῇ γυναικί, Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ὁ ὄφης ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον.

14 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ ὄφει, Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κυλίᾳ πορεύσῃ· καὶ γῆν φαγῆ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·

15 Καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τήρησεν κεφαλὴν, καὶ σὶ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν.

16 Καὶ τῇ γυναικί εἶπε, Πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει.

17 Τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν, Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὐ ἐνετείλαίμι σοι τοῦτο μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες· ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τῶν ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῆ αὐτὴν πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

18 Ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῆ τὸν χόρτον τοῦ ἄγρου.

19 Ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγῆ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀσπυρῆσαι σε εἰς τὴν γῆν· ἐξ ἧς ἐλήψῃς ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει.

20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικός

αὐτῆ, ζωῆ, ὅτι^α μήτηρ πάντων τῶν ζῴων.

21 Καὶ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναίκα αὐτῆ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς.

22 Καὶ εἶπε^α ὁ Θεός, Ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν, τῷ γνώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν· καὶ νῦν μὴ ποτε ἐκτείνη τὴν χεῖρα αὐτῆ, καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ ζῆσται εἰς τὸν αἰῶνα.

23 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεός ἐκ τῆς παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη.

24 Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τῆς παραδείσου τῆς τρυφῆς, καὶ ἔταξε τὰ χερουβιμ, καὶ τὴν φλογινην ρομφαίαν, τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΑΔΑΜ δὲ ἔγνω ἔϊαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβούσα, ἔτεκε τὸν Κάιν· καὶ εἶπε, Ἐκτράσμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ προσέθηκε τέκεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ· καὶ ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων· Κάιν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τῆν γῆν.

3 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἤνεγκε Κάιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ.

4 Καὶ Ἄβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτῆ, καὶ ἀπὸ τῶν στείων αὐτῶν· καὶ ἔβειπεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ καὶ ἐπὶ τοὺς δώρους αὐτοῦ.

5 Ἐπὶ δὲ Κάιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέχε· καὶ ἔβληθη^η Κάιν λίαν, καὶ συνήπασε τὸ προσώπῳ αὐτῆ.

6 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Κάιν, Ἰνα τί περιδούλωσεν ἔγένου; καὶ ἴνα τί συνέπασε τὸ πρόσωπόν σου;

7 Οὐκ ἔάν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλθῃς, ἡμάρτες γ' ἡσάχασον πρὸς σέ ἡ ἀποστροφή αὐτῆ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτῆ.

8 Καὶ εἶπε Κάιν πρὸς Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, Διέλθωμεν εἰς τὸ πεδῖον· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτῶς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάιν ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε ὁ Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Κάιν, Ποῦ ἔστιν Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν, Οὐ γινώσκω· μὴ φίλας τῆ ἀδελφῆ μου εἰμι ἐγὼ γ'.
10 Καὶ εἶπε Κύριος, Τί πεποίηκας; ἡ φωνὴ αἵματος τῆ ἀδελφῆ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς.

11 Καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἡ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δεξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρὸς σου.

12 Ὅτε ἔργῃ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχὴν αὐτῆς δοῦναι σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Καὶ εἶπε Κάιν πρὸς βΚύριον τὸν Θεόν, Μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφθηνῆναι με.

14 Εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῆ προσώπου σου κρυθίσωμαι, καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσται, πᾶς ὁ εὐρίσκων με, ἀποκτενεῖ με.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, Οὐχ ὅτι^ω πᾶς ὁ ἀποκτείνει Κάιν, ἐπτά ἐκδικήματα παραλίσει· καὶ ἔθετο Κύριος ὁ Θεός σημεῖον τῷ Κάιν, τῆ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν.

16 Ἐῆλθε δὲ Κάιν ἀπὸ προσώπου τῆ Θεοῦ, καὶ φήκεν ἐν γῆ Νυιδ κατενάειν Ἐδέμ.

17 Καὶ ἔγνω Κάιν τὴν γυναῖκα αὐτῆ καὶ συλλαβούσα, ἔτεκε τὸν Ἐνώχ· καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν· καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἑωῦ αὐτοῦ, Ἐνώχ

18 Ἐγεννήθη^η δὲ τῷ Ἐνώχ Γαιδιὰδ· καὶ Γαιδιὰδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεὴλ^η· καὶ Μαλελεὴλ^η ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

19 Καὶ ἔλαβεν ἐαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας· ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἀδὰ· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Σελλά.
20 Καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ὁβιβὴλ^η· οὗτος ἦν ἀπατὴρ οἰκόντων ἐν σκηναῖς, κτηνοτρόφων.

21 Καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτῆ, Ἰουβὴλ^η· οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν.
22 Σελλά δὲ καὶ αὐτῆ ἔτεκε^η τὸν Θόβελ^η· καὶ ἦν σφουροκόπος χαλκοῦ καὶ σιδήρου· ἀδελφὸς δὲ Θόβελ, Νοεμὰ.

23 Εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἐαυτοῦ γυναῖξιν, Ἀδὰ καὶ Σελλά, Ἀκόσαστέ με τῆς φωνῆς γυναῖκες Λάμεχ, ἐνωτίσασθέ με τὰς λόγους· ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοί, καὶ γενιάκων εἰς μώλωπα ἐμοί.

24 Ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδόκηται ἐκ Κάιν· ἐκ δὲ Λάμεχ, ἐβδόμηκοντάκις ἐπτά.

25 Ἐγῶν δὲ Ἀδὰμ ἔϊαν τὴν γυναῖκα αὐτῆ καὶ συλλαβούσα, ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σὴθ, λέγουσα, Ἐξανέτησε γάρ μοι ὁ Θεός σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἄβελ, ὃν ἀπέκτεινε Κάιν.

26 Καὶ τῷ Σὴθ ἐγένετο υἱός, ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτῆ, Ἐνὼς· τῶνος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ε'. V.

ΑΥΓΗ ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων· ἡ ἡμερα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ· καὶ εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν.

2 Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα β'αυτοῦ Ἀδὰμ, ἡ ἡμέρας ἐποίησεν αὐτούς.

3 Ἐῆξε δὲ Ἀδὰμ· τριάκοντα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε κατὰ τὴν διδου^η αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτῆ, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σὴθ.

4 Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ἄξις ἔζησε^η μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Σὴθ, ἔτη ἐπτακόσια^η· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

5 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ἄξις ἔζησε, τριάκοντα καὶ ἐνακόσια ἔτη· καὶ ἀπέθανεν.

6 Ἐῆξε δὲ Σὴθ πέντε καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνὼς.

7 Καὶ ἔζησε Σὴθ μετὰ τὸ γεννησάι αὐτόν τὸν Ἐνὼς, ἔπτά ἔτη καὶ ἐπτακόσια^η· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

8 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σὴθ, δώδεκα καὶ ἐνακόσια ἔτη^η· καὶ ἀπέθανε.

9 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς ἔτη ἑκατὸν ἑνενήκοντα^η· καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.

10 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς μετὰ τὸ γεννησάι αὐτόν τὸν Καϊνᾶν, πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἐπτακόσια^η· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

11 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼς πέντε ἔτη καὶ ἐνακόσια^η· καὶ ἀπέθανε.

12 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἐβδόμηκοντα καὶ ἑκατόν ἔτη^η, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεὴλ.

13 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννησάι αὐτόν τὸν Μαλελεὴλ, τεσσαράκοντα καὶ ἐπτακόσια ἔτη^η· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

14 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν δέκα ἔτη καὶ ἐνακόσια^η· καὶ ἀπέθανε.

15 Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑκατόν ἔτη^η, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ.

16 Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ μετὰ τὸ γεννησάι αὐτόν τὸν Ἰάρεδ, ἔτη τριάκοντα καὶ ἐπτακόσια^η· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

17 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεὴλ, ἔτη πέντε καὶ ἐνενήκοντα καὶ ἑκατόσια^η· καὶ ἀπέθανε.

18 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ ἄνω καὶ ἔζηκοντα ἔτη καὶ ἑκατὸν, καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνώχ.

19 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Ἐνώχ, ὄκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

20 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ, ἄνω καὶ ἔζηκοντα καὶ ἐνακόσια ἔτη καὶ ἀπέθανε.

21 Καὶ ἔζησεν Ἐνώχ πέντε καὶ ἔζηκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαθυσάλα.

22 Εὐηρέστησε δὲ Ἐνώχ τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Μαθυσάλα, διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

23 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνώχ, ἑπέντε καὶ ἔζηκοντα καὶ τριακόσια ἔτη.

24 Καὶ εὐηρέστησεν Ἐνώχ τῷ Θεῷ, καὶ ἔχ εὐρίσκετο, ὅθεν μεταβλήθη αὐτὸν ὁ Θεός.

25 Καὶ ἔζησε Μαθυσάλα ὅσπερ ἔτη καὶ ἔζηκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ ἐγέννησεν τὸν Λάμεχ.

26 Καὶ ἔζησε Μαθυσάλα μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Λάμεχ, ὄνο καὶ ὄκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

27 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθυσάλα ἕως ἔζησεν, ἑνέα καὶ ἔζηκοντα καὶ ἐνακόσια ἔτη καὶ ἀπέθανε.

28 Καὶ ἔζησε Λάμεχ ὄκτω καὶ ὀδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

29 Καὶ ἐπώνυμωσε τὸ ὄνομα αὐτῶν Νῶε, λέγων, Οὗτος διανταίσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς κατηρίασατο Κύριος ὁ Θεός.

30 Καὶ ἔζησε Λάμεχ μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Νῶε, πεντακόσια καὶ ἔζηκοντα καὶ πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

31 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λάμεχ, ἑπτακόσια καὶ πενήκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανε.

32 Καὶ ἦν Νῶε ἑτῶν πεντακοσίων καὶ ἐγέννησεν τρεῖς υἱούς, τὸν Σημ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.

Κεφ. σ'. VI.

ΚΑΙ ἐγένετο ἥνικα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ βγεῖσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες βεγενήθησαν αὐτοῖς.

2 Ἰδόντες δὲ υἱοὶ τῆ Θεῆ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ὧν ἐξέλεξαντο.

3 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός, Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῖτοις· εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν, ἑκάτον εἰκόσιαν ἔτη.

4 Οἱ δὲ γίναντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις· καὶ μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσπορευοῖτο ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννησάν βαυτοῖς ἐκείνοις ἰστανοὶ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαζοί.

5 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας.

6 Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεός, ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ διενοήθη.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνῆς, καὶ ἀπὸ ἐρπετῶν ἕως πετεινῶν τῶ οὐρανοῦ ὅτι ἐνεθυμήθη, ὅτι ἐποίησα αὐτούς.

8 Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον Κυρίου τῆ Θεῆ.

9 Αὐτὰ δὲ αἱ γενέσεις Νῶε. Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ βγενεῇ αὐτοῦ, τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε.

10 Ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σημ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.

11 Ἐρβήθη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας.

12 Καὶ βεῖδε ὁ Κύριος ὁ Θεός τὴν γῆν, καὶ ἦν

κατεφθαμένη ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ Νῶε, Κίριος παντὸς ἀνθρώπου ἕως ἐναντίον μου ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν καὶ ἰδὼ ἐγὼ καταφθειρῶ αὐτὰς καὶ τὴν γῆν.

14 Ποίησον ἕν σευταῖον κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων ἑοσασίαι ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ ἀσφαλτοῖσαι αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῷ ἀσφάλτῳ.

15 Καὶ ἔκτω ποιήσεις τὴν κιβωτὸν τριακοσίων πηχῶν τὸ μήκος τῆς κιβωτῆ, καὶ πενήκοντα πηχῶν τὸ πλάτος, καὶ τριάκοντα πηχῶν τὸ ὕψος αὐτῆς.

16 Ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ εἰς πῖχον συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν τὴν δὲ θέραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων κατάγαμα διαρροφα καὶ τριρροφα ποιήσεις αὐτὴν.

17 Ἐγὼ δὲ ἰδὼ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, κατεφθειρά πᾶσαν σάρκα. ἐν ἧ ἔστι πνευμα καὶ ζῶον ἰσκατόν τοῦ ἁραυτοῦ καὶ ὅσα ἄνω ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσῃ.

18 Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ ἵσειλεούθῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ.

19 Καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκός, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν, ἕνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται.

20 Ἀπὸ πάντων τῶν ὀρέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σέ, τρέφῃσαι μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ.

21 Σὺ δὲ λήψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμίτων ἡ ἐδέσθη, καὶ συνίξεις πρὸς σεαυτὸν, καὶ ἔσται σοι καὶ ἐκείνοις φαγεῖν.

22 Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, ἕτως ἔποιήσε.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος ὁ Θεός πρὸς Νῶε, Εἰσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου, εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι σὲ βεῖδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεῇ ταύτῃ.

2 Ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σέ ἑπτὰ ἐπὶ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ.

3 Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶ ἁραυτῶν τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἐπὶ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαβρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

4 Ἐτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ἰετόν ἐπὶ τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου ἀπάσης τῆς γῆς.

5 Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.

6 Νῶε δὲ ἦν ἑτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς ὅτι ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.

7 Εἰσηλθε δὲ Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτῆ μετὰ αὐτῆ εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ.

8 Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Δύο δύο εἰσηλθόντες πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὼ ἐνετείλατο ὁ Θεός τῷ Νῶε.

10 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ τὸ ὕδωρ τῶ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου μηνὸς ἑβδόμῃ καὶ ἐκατῇ τῇ

41, νός, τῆς ἡμέρας ταύτης ἐβράβησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρρύκται τοῦ οὐρανοῦ ἰνεψύθησαν.

12 Καὶ ἐγένετο ὁ ἱετός ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσήλθε Νῶε, Σημ, Χαμ, Ἰάφεθ, αἱ οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε, καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν.

14 Καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος, καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ πᾶν ὄρνειον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ.

15 Εἰσήλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, ἐν ᾧ ἔστι πνεῦμα ζωῆς.

16 Καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός εἰσήλθον, καθὰ ἐνετείλειτο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν κιβωτόν ἔξωθεν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμός τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὕδωρ καὶ ἔπῃρε τὴν κιβωτόν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς.

18 Καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπέφερετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

19 Τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα ὁ σφόδρα! ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ.

20 Ἐντεκάδεκα! πῆξις ὑπερίνω! ὑψώθη τὸ ὕδωρ· καὶ ἐκαλύψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά.

21 Καὶ ἀπέθλασε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ἄνθρωπος.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἀπέθανε.

23 Καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἔρπετων, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξήλειψαν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατελείφθη ὁ μόνος Νῶε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ.

24 Καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πενήτηντα.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὁ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, καὶ πάντων τῶν θηρίων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων τῶν πετεινῶν, καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ ἐπῆραγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ.

2 Καὶ ἐκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρρύκται τοῦ οὐρανοῦ· καὶ συνεσχέθη ὁ ἱετός ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

3 Καὶ ἐνεδέξου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πενήτηντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας· καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμην καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ.

4 Τὸ δὲ ὕδωρ ἤλαττονεῖτο ἕως τῆς δεκάτης μηνός.

5 Ἐκ ἐν τῷ δέκατῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ὤψθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων.

6 Καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἰνώφεε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε.

7 Καὶ ἀπέστειλε τὸν κοράκα· καὶ ἐξελθὼν, ἔκ ἀνέστρεψεν ἕως τῆς ξηραθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

8 Καὶ ἀπέστειλε τὴν περσικέραν ὀπίσω αὐτῆς, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Καὶ οὐχ εἰρούσα ἡ περιστέρα ἀνάπαυσιν αἰς ποσίαν αὐτῆς, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν

κιβωτόν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἔκτεινας τὴν χεῖρα ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν.

10 Καὶ ἐπισχὼν ἐτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστέρην ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

11 Καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστέρη τὸ πρὸς ἑσπέραν· καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας, κίρφοφ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς· καὶ ἔγνω Νῶε, ὅτι κεκόπασε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

12 Καὶ ἐπισχὼν ἐτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστέρην, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι.

13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ κῆ ἐξακοσιοῶ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, ὅτι πρῶτος μηνὸς! μετ' ἑβδόμην ἑξέλειπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησεν· καὶ εἶδεν, ὅτι ἔξελιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

14 Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐξηρᾶνθη ἡ γῆ, ἑβδόμην καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός!

15 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε λέγων,

16 Ἐξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ οἱ υἱοὶ σοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σοῦ μετὰ σοῦ,

17 Καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν· καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἐξάγαγε μετὰ ὄσσεαυτοῦ· καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Καὶ ἐξῆλθε Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτῆς μετ' αὐτῆς.

19 Καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πᾶν πετεινὸν, καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξηλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

20 Καὶ ἠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήνεγκεν ἑαῖς ὀλοκαυτωσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

21 Καὶ ὠσφράνθη Κύριος ὁ Θεὸς ὄσμιν εὐωδίας· καὶ ἔλεπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοήσεις, Ὁ προσθήσω ἔτι· κατάρσασθαι τὴν γῆν, διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων· ὅτι ἐγκείται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμύθησεν ἐπὶ τὰ παντῆρα ἐκ νεότητος αὐτοῦ· οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα.

22 Πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς, σπέρμα καὶ θερμὸς, ψυχὸς καὶ καίμα, θερὸς καὶ ἕαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουςι.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ὁ ἐυλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατικουρίεσθε αὐτῆς.

2 Καὶ ὁ τρίτος, καὶ ὁ φόβος ὑμῶν, ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ ὀρετὶνὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· ὑπὸ χεῖρας ὑμῶν δέσκατα.

3 Καὶ πᾶν ἔρπετον, ὅ ἐστι ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέδοκα! ὑμῖν τὰ πάντα.

4 Πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς ἔφαγεσθε.

5 Καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκλήθησεν αὐτό· καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκλήθησεν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.

6 Ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τῆς αἵματος αὐτῆς ἐκχυθήσεται· ὅτι ἐν εἰκόνι Θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον.

7 Ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

8 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγων,

9 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μετ' ὑμῶν, καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μετ' υἱοῖς,

10 Καὶ πῆσεν ψυχῇ ζωῆσιν μεθ' ἡμῶν, ἀπὸ ὀρνέων, καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἄσται¹ μεθ' ἡμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξελεθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

11 Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ἡμᾶς²· καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ³ ἐτι ἀπὸ τῆ ὕδατος τοῦ κατακλισμοῦ⁴· καὶ οὐκ ἔτι ἔσται⁵ κατακλισμὸς ὕδατος⁶ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν.

12 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἡμῶν, καὶ ἀνά μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης, ἣ ἔστι μεθ' ἡμῶν εἰς γενεὰς αἰώνιους.

13 Τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνά μέσον ἐμῆ καὶ τῆς γῆς.

14 Καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὀφθήσεται τὸ τόξον⁷ ἐν τῇ νεφέλῃ.

15 Καὶ μνησθήσονται τῆς διαθήκης μου, ἣ ἔστιν ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἡμῶν, καὶ ἀνά μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί⁸· καὶ οὐκ ἔσται ἐτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλισμὸν, ὥστε ἐξαλείψαι πᾶσαν σάρκα.

16 Καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ⁹· καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνά μέσον ἐμοῦ¹⁰ καὶ τῆς γῆς¹¹, καὶ ἀνά μέσον¹² ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί, ἣ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

17 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε, Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἣς διεθήκην ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον πάσης σαρκός, ἣ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξελεθότες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σημ, Χάμ, Ἰάφεθ. Χάμ δὲ ἦν πατήρ Χαναάν.

19 Τρεῖς οὗτοί εἰσιν¹³ υἱοὶ Νῶε¹⁴ ἀπὸ τούτων· διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

20 Καὶ ἤρξατο Νῶε ἀνθρώπος νεωργὸς γῆς¹⁵· καὶ ἐφύτευσεν ἀμπέλωνα.

21 Καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐγμυνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ¹⁶.

22 Καὶ εἶδε Χάμ ὁ πατήρ Χανααν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξελεθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυοῖν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω.

23 Καὶ λαβόντες Σημ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον, ἔβηθεν¹⁷ ἐπὶ τὰ δύο νῦκτα αὐτῶν, καὶ ἐπυρεῖσθησαν ὑπισθοφανῶς, καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν¹⁸· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν¹⁹ ἔβησθησθαι, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον.

24 Ἐβένησε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.

25 Καὶ εἶπεν, Ἐπικατάρατος Χαναάν παῖς, οἰκῆτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

26 Καὶ εἶπεν, Εὐλόγησθε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σημ²⁰· καὶ ἔσται Χαναάν παῖς οἰκῆτης²¹ αὐτοῦ.

27 Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικήσάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σημ²², καὶ γενηθήτω Χαναάν παῖς²³ αὐτοῦ.

28 Ἐξῆσε δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλισμὸν ἑτη τριακόσια πενήκοντα²⁴.

29 Καὶ ἔγενοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἑνακόσια πενήκοντα ἔτη²⁵· καὶ ἀπέθανεν.

Κεφ. ι'. Χ.

ΑΥΤΑΙ δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σημ, Χάμ, Ἰάφεθ¹· καὶ βεγενήθησαν² αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλισμὸν.

2 Υἱοὶ Ἰάφεθ³ Γαμέρ, καὶ Μαγῶγ, καὶ Ἰμαδοὶ⁴, καὶ Ἰαῦαν, καὶ Ἐλισά, καὶ Ἰσβαὲλ, καὶ Μοσόχ, καὶ Θείρας.

3 Καὶ υἱοὶ Γαμέρ⁵ Λοχαναῖζ, καὶ Ῥιφάθ, καὶ Ἰθοργαμά⁶.

4 Καὶ υἱοὶ Ἰαῦαν⁷ Ἐλισά, καὶ Ἰθάρσι, Κήτιοι, Ῥόδιοι.

5 Ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν⁸· κἄστος κατὰ γλῶσσαν, ἐν

ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.
6 Υἱοὶ δὲ Χάμ⁹ Χουρ, καὶ Μεσραῖν, Φουδ, καὶ Χαναάν.

7 Υἱοὶ δὲ Χοῖς¹⁰ Σαβῖα, καὶ Εὐλά, καὶ Σαβαθά, καὶ Ῥεγμαῖ¹¹, καὶ Σαβαθακά¹². Υἱοὶ δὲ Ῥεγμαῖ¹³ Σαβῖα, καὶ Δαδίιν.

8 Χοῖς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ¹⁴· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς.
9 Οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ¹⁵· διὰ τοῦτο ἐροῦσιν, Ὡς Νεβρώδ γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου.

10 Καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν, καὶ Ῥεχ, καὶ Ἀρχαδ, καὶ Χαλάνν, ἐν τῇ γῇ Ἰβενναὶρ¹⁶.

11 Ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν Ἀσσουρ¹⁷· καὶ ἀφώκομψε τὴν Ἰβενναί¹⁸, καὶ τὴν Ῥοωβίθ¹⁹ πόλιν, καὶ τὴν²⁰ Χαλάχ.

12 Καὶ τὴν Ἰβενναί²¹ ἀνά μέσον Ἰβενναί, καὶ ἀνά μέσον Χαλάχ²²· αὕτη ἡ πόλις²³ μεγάλη.

13 Καὶ Μεσραῖν ἐγέννησε τοὺς Λουαδίμ, καὶ τοὺς Νεφθαλείμ²⁴, καὶ τοὺς Ἐνεμετιείμ²⁵, καὶ τοὺς Λαδιείμ.

14 Καὶ τὴν Πατροσνωιείμ, καὶ τὴν Χασμοιείμ, ὅθεν ἐξῆλθε²⁶ Φυλιστιείμ, καὶ τοὺς Γαφθορκείμ²⁷.

15 Χαναάν δὲ ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον²⁸ αὐτοῦ, καὶ τὸν Χετταίον.

16 Καὶ τὸν Ἰβουσαῖον, καὶ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον,

17 Καὶ τὸν Εἰδαῖον, καὶ τὸν Ἀρουκκίον, καὶ τὸν Ἀσενναῖον,

18 Καὶ τὸν Ἀριάδον, καὶ τὸν Σαμαριῖον, καὶ τὸν Ἀμαθί²⁹· καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χανααίων.

19 Καὶ ἐγένετο³⁰ τὰ ἔθνη τῶν Χανααίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως ἐλθεῖν εἰς Γεραρά³¹ καὶ Γαζίν, ἕως ἐλθεῖν ἕως Σοδόμων³² καὶ Γομόρρας, Ἀδαμά³³ καὶ Σεβωῖν ἕως Δασά.

20 Οὗτοί υἱοὶ Χάμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλῶσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.

21 Καὶ τῷ Σημ βεγενήθη³⁴ καὶ αὐτῷ, πατὴρ πάντων τῶν υἱῶν Ἐβερ, ἀδελφῶν Ἰάφεθ τῷ μεζιόνος.

22 Υἱοὶ Σημ³⁵ Ἐλάμ³⁶, καὶ Ἰσσοῦρ, καὶ Ἀρφαξάδ, καὶ Λουδ, καὶ Ἀρῖμ, καὶ Καναν³⁷.

23 Καὶ υἱοὶ Ἀρῖμ³⁸ Οὐζί³⁹, καὶ Οὐλ, καὶ Γατέρ⁴⁰, καὶ Μοσόχ.

24 Καὶ Ἀρφαξάδ ἐγέννησε ἄνθρωπον⁴¹ Καναν⁴²· καὶ Καναν⁴³ ἐγέννησε τὸν Σαλά. Σαλά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐβερ.

25 Καὶ τῷ Ἐβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοὶ⁴⁴ ὄνομα τῷ ἐνί, Φαλέγ⁴⁵· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ⁴⁶· καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰεκτάν.

26 Ἰεκτάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλωδάδ, καὶ Σαλέθ⁴⁷, καὶ τὸν Σαρμυθ⁴⁸, καὶ Ἰαράχ⁴⁹.

27 Καὶ Ὀδορρά, καὶ Ἀιβήλ, καὶ Δεκλά,
28 Καὶ Εὐλά, καὶ Ἀβιμαεὺλ, καὶ Σαβῖα,
29 Καὶ Οὐφείρ, καὶ Εὐείλα, καὶ Ἰωβάβ⁵⁰· πάντες οὗτοί υἱοὶ Ἰεκτάν.

30 Καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῶν, ἀπὸ Μασσοῖ⁵¹ ἕως ἐλθεῖν εἰς Σαφίρα⁵² ὄροι ἀνατολῶν.

31 Οὗτοί υἱοὶ Σημ⁵³, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλῶσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.

32 Αὐτὰς αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ ἔθνη αὐτῶν⁵⁴ ἀπὸ τῶν διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλισμὸν.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΚΑΙ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χελοῖον, ἐν φωνῇ μιᾶ πᾶσι¹· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσει αὐτοῖς ἀπὸ ἀνατολῶν, εἶρον πεδίον ἐν γῇ Ἰβενναίρ², καὶ κατήκνησαν ἐκεῖ.

3 Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε, πλινθίσωμεν πλίνθους, καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί. Καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον· καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός.

4 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε, οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, ὃ ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα, πρὸ τοῦ διασπαρῆσαι ἡμᾶς ἐπὶ προσώπῃ πάσης τῆς γῆς.

5 Καὶ κατέβη Κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

6 Βοεῖε Κύριος, Ἰδοὺ γῆν ἐν, καὶ χεῖλος ἐν πάντων· καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι· καὶ ἦν οὐκ ἐκλείπειν ἅπ' αὐτῶν πάντα, ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ἵ ποιεῖν.

7 Δεῦτε, καὶ καταβάντες συγχέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίου.

8 Καὶ δίσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον.

9 Διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς, Σύγχυσις· ὅτι ἐκεῖ συνέχευε Κύριος τὴν χεῖλιν πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐκεῖθεν δίσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

10 Καὶ αὐταὶ αἱ γενεαὶ Σημ· ἄκαι ἦν ἡ Σημ υἱὸς ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἀρφαζὰδ, δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

11 Καὶ ἔζησε Σημ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαζὰδ, ἑτη πεντακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

12 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαζὰδ ἑκατὸν τριακονταπέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.

13 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαζὰδ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, ἔτη τετρακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά· καὶ ἔζησε Καϊνᾶν, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Σαλά, ἔτη τριακόσια τριάκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

14 Καὶ ἔζησε Σαλά ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐβερ.

15 Καὶ ἔζησε Σαλά μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Ἐβερ, τριακόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

16 Καὶ ἔζησεν Ἐβερ ἑκατὸν τριακοντα τέσσαρα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Φαλέγ.

17 Καὶ ἔζησεν Ἐβερ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Φαλέγ, ἔτη διακόσια ἑβδομηκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

18 Καὶ ἔζησε Φαλέγ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ραγαῦ.

19 Καὶ ἔζησε Φαλέγ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Ραγαῦ, ἑνέκα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

20 Καὶ ἔζησε Ραγαῦ ἑκατὸν τριάκοντα καὶ δύο ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Σερούχ.

21 Καὶ ἔζησε Ραγαῦ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Σερούχ, διακόσια ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

22 Καὶ ἔζησε Σερούχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ.

23 Καὶ ἔζησε Σερούχ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Ναχώρ, ἔτη διακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

24 Καὶ ἔζησε Ναχώρ ἔτη ἄκατον ἑβδομηκονταεννέα, καὶ ἐγέννησε τὸν Θάρρα.

25 Καὶ ἔζησε Ναχώρ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Θάρρα, ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

26 Καὶ ἔζησε Θάρρα ἑβδομηκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ, καὶ τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἀρρᾶν.

27 Λύται δὲ αἱ γενεαὶ Θάρρα. Θάρρα ἔγεν-

νησε τὸν Ἀβραμ, καὶ τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἀρρᾶν καὶ Ἀρρᾶν ἐγέννησε τὸν Λάτ.

28 Καὶ ἀπέθινεν Ἀρρᾶν ἐνώπιον Θάρρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἣ ἔβηνθήθ', ἐν τῇ χώρῃ τῶν Χαλδαίων.

29 Καὶ ἔβλαβον Ἀβραμ καὶ Ναχώρ ἑαυτοῖς γυναῖκας ὄνομα τῇ γυναίκα Ἀβραμ, Σάρα· καὶ ὄνομα τῇ γυναίκα Ναχώρ, Μαλχά, θυγατέτηρ Ἀρρᾶν, καὶ πατήρ Μαλχά, καὶ πατήρ Ἰεσθᾶ.

30 Καὶ ἦν Σάρα στέρια, καὶ ἔκτεκον οὐδεμίαν.

31 Καὶ ἔλαβε Θάρρα τὸν Ἀβραμ υἱὸν αὐτῆς, καὶ τὸν Λάτ υἱὸν Ἀρρᾶν, υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν Σάραν τὴν νόμιμον αὐτοῦ, γυναῖκα Ἀβραμ τῆ υἱὸς αὐτῆς· καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, πορευθῆναι εἰς τὴν Χαναάν.

32 Καὶ ἐγένοντο ἄρσραι αἱ ἡμέραι Θάρρα ἐν ἄγῃ Χαρρᾶν, διακόσια πέντε ἔτη· καὶ ἀπέθανε Θάρρα ἐν Χαρρᾶν.

Κεφ. β'. XII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος τῷ Ἀβραμ, Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τῆς οἴκῃ τῆς πατρὸς σου· καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω.

2 Καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα· καὶ εὐλογήσω σε, καὶ μεγαλιώσω τὸ ὄνομα σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος.

3 Καὶ εὐλόγησω τοὺς εὐλογητάς σε, καὶ τοὺς καταραμένους σε καταράσομαι· καὶ ἕνεκεν λογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβραμ, καθίεθρ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ἔψαχε μετ' αὐτοῦ Λάτ Ἀβραμ· δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομηκονταπέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρᾶν.

5 Καὶ ἔλαβεν Ἀβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ τὸν Λάτ υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο ἐκ Χαρρᾶν· καὶ ἐξῆλθον πορευθῆναι εἰς τὴν Χαναάν.

6 Καὶ διώθευσεν Ἀβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Σουχεμ, ἐπὶ τὴν ἄκρην τῆς ὑψηλῆς· οἱ δὲ Χαναανοὶ τότε κατώκουν τὴν γῆν.

7 Καὶ ᾤψθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τῷ σπέρματι σου δώσω τὴν γῆν ταύτην· καὶ ψφοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραμ θυσιαστήριον Κυρίου τῷ ὄψθεν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κατὰ ἀνατολὰς Βαιθῆλ· καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτῆς ἐν Βαιθῆλ κατὰ θάλασσαν, καὶ Ἀγγὰ κατὰ ἀνατολᾶς· καὶ ψφοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπεκέλευσεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου.

9 Καὶ ἀπῆρξεν Ἀβραμ, καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἐγένετο λιμός ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ κατέβη Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον ποροικῆσαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμός ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἐγένετο δὲ ἡνικά ἤγγισεν Ἀβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον, εἶπεν Ἀβραμ Σάρα τῇ γυναίκα ἑαυτοῦ, Γινώσκω ἐγὼ, ὅτι γυνὴ ἐπιφρόσσωτος εἶ.

12 Ἔσται ἔν ὡς ἂν ἰδῶσι σε οἱ Αἰγύπτιοι, ἔρῃσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ ἐστίν αὐτῆ· καὶ ἀποκτενοῦσάί με, σὺ δὲ περιποιήσονται.

13 Εἶπον οὖν, ὅτι ἀδελφὴ αὐτῆς εἰμι, ὅπως ἂν εὖ μοι γένηται διὰ σέ, καὶ ζῆσθαί ἡ ψυχὴ μου ἕνεκέν σου.

14 Ἐγένετο δὲ, ἡνικά εἰσῆλθεν Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα.

15 Καὶ ἶδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραῶ, καὶ ἐπήνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραῶ, καὶ εἰσηγάγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ.

16 Καὶ τῷ Ἀβραμ εἰ ἐχρήσαντο δι' αὐτὴν· καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα, καὶ μῶσχοι, καὶ ὄνοι, καὶ πῦδες, καὶ παιδίσκαι, καὶ ἡμίονοι, καὶ κίβηλοι.

17 Καὶ ἦρπασεν ὁ Θεὸς τὸν Φαραὶ εταμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, περὶ Σάρρας τῆς γυναῖκα^ς Ἄβραμ.

18 Καλέσας δὲ Φαραὶ τὸν Ἄβραμ, εἶπεν, Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι, ὅτι γυνή σου ἐστίν;

19 Ἰνατί εἶπας ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστίν; καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἑμαυτῷ ἄγνακτα^ν· καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου ἔναντί σου^ς λαβὼν ἰπότερχε.

20 Καὶ ἐνετέλιτο Φαραὶ ἀνδρὶσι περὶ Ἄβραμ, συμπροσέψιναι αὐτόν, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ^α.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΑΝΕΒΗ δὲ Ἄβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ Λὼτ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

2 Ἄβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτήνεσι, καὶ ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ.

3 Καὶ ἐπορεύθη ὄθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον ἕως Βαιθίλ, ἕως τῶ τόπῃ, ἣ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτῶ πρότερον, ἀνὰ μέσον Βαιθίλ καὶ ἀνὰ μέσον Ἀγγαί.

4 Εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστήριου, ἣ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχὴν^ν καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἄβραμ τὸ ὄνομα αὐτοῦ^ν Κυρίου.

5 Καὶ Λὼτ τῷ συμπρονομώμενῳ μετὰ Ἄβραμ ἦν πρόβατα, καὶ βόες, καὶ σκῆμαί.

6 Καὶ οὐκ ἔχωρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα^ς ἥτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλὰ^α· καὶ οὐκ ἔχωρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα.

7 Καὶ ἐγένετο μίχη ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἄβραμ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λῶτ· οἱ δὲ Χαναανοὶ καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατήκουν τὴν γῆν.

8 Εἶπε δὲ Ἄβραμ τῷ Λῶτ, Μὴ ἔστω μίχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων σου^ς ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ ἔσμεν ἡμεῖς^ς.

9 Οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἔστι^ς· διαχωρήσθητι δὲ ἐμῷ^ς εἰ σὺ εἶς ἄριστερά, ἐγὼ εἰς δεξιὰ· εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιὰ, ἐγὼ εἰς ἄριστερά.

10 Καὶ ἐπάρας Λὼτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἔπειδὴ πᾶσαν τὴν περιχώρον τῆ Ἰορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη, πρὸ τοῦ καταστρέφαι τὸν Θεὸν Σόδομα καὶ Γόμορρα, ὡς ὁ παράδεισος τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου, ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζόγορα.

11 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Λὼτ πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἀπῆρε Λὼτ ἀπὸ ἀμιτολῶν^ν καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

12 Ἄβραμ δὲ κατήκτισεν ἐν γῆ Χαναάν. Λὼτ δὲ κατήκτισεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις.

13 Οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ καὶ ἄμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα.

14 Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἄβραμ μετὰ τὸ διαχωρήσθαι τὸν Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ, Ἀνίβλεψον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἶδε ἀπὸ τῶ τόπῃ ἣ νῦν σὺ εἶ πρὸς βορρᾶν καὶ λίβη^ν καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν^ν.

15 Ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν σὺ ὄρας, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι σου ἕως αἰῶνος.

16 Καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου, ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ δὲν αὐτὰς τις ἐξαρθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαρθμῆσεται^ι.

17 Ἀναστὰς διόδυσσον τὴν γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος· ὅτι σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι σου εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Καὶ ὑποσκηνώσας Ἄβραμ, ἔλθον κατήκτισε παρὰ τὴν ὄρην τῆς Μαμβρῆ^ς, ἣ ἦν ἐν ἔσβεσσί^ν· καὶ ἀφοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΓΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς Ἀμαρφαὶ βασιλέως Σενναάρ, καὶ Ἀριὼχ βασιλέως Ἑλλα-

σάρ, καὶ Χοδολλογομὸρ βασιλέως Ἑλλάμι, καὶ Βοαργὰλ βασιλέως ἐθνῶν,

2 Ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλὰ βασιλέως Σοδόμων, καὶ μετὰ Βαρά βασιλέως Γομορρᾶς, καὶ μετὰ Σενναάρ βασιλέως Ἀδαμ, καὶ μετὰ Σιμοβορ βασιλέως Σεθωεῖμ, καὶ βασιλέως Βαλάκ^ς αὐτῆ ἐστὶ Σηγῶρ.

3 Πάντες οἱ τοὺς συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φήραγμα τὴν ἄλκην^ν αὐτῆ ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν.

4 Δώδεκα ἔτη ἠαυτοὶ ἐδούλευσαν τῷ Χοδολλογομῶρ· τῷ δὲ τριακονδέκατῳ ἔτει ἀπέστησαν.

5 Ἐν δὲ τῷ τεσσαρσεκαδέκτῳ ἔτει ἦλθε Χοδολλογομὸρ καὶ οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέκοναν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ἀσταρῶθ, καὶ Καναϊν^ς καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ ἅμα αὐτοῖς, καὶ τοὺς Ὀμμαιοὺς τοὺς ἐν Σαυὶ τῇ πόλει.

6 Καὶ τὴς Χορραῖς τῆς ἐν τοῖς ὄρεσι Σηερ, ἕως τῆς περὶνθὸς τῆς Φαράν^ς ἣ ἐστὶν ἐν τῇ ἔρημῳ.

7 Καὶ ἀναστρέψαντες ἤλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως αὐτῆ ἐστὶ Κιόθ^ς, καὶ κατέκοναν πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἀμαλῆκ, καὶ τοὺς Ἀμορραῖους τοὺς κατοικούντας ἐν Ἀσασουθαμίρ^ς.

8 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεῖς Σοδόμων, καὶ βασιλεῖς Γομορρᾶς, καὶ βασιλεῖς Ἀδαμ, καὶ βασιλεῖς Σεθωεῖμ, καὶ βασιλεῖς Βαλάκ^ς αὐτῆ ἐστὶ Σηγῶρ· καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἄλκῃ,

9 Πρὸς Χοδολλογομὸρ βασιλεῖα Ἑλλάμι, καὶ Βοαργὰλ βασιλεῖα ἐθνῶν, καὶ Ἀμαρφαὶ βασιλεῖα Σενναάρ, καὶ Ἀριὼχ βασιλεῖα Ἑλλάσιρ^ς οἱ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τὸν πέντε.

10 Ἢ δὲ κοιλὰς ἡ ἄλκη, φέρατα ἀσφάλτου. Ἐφυγε δὲ βασιλεῖς Σοδόμων, καὶ βασιλεῖς Γομορρᾶς, καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ^ς οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὄρεινῃν ἐφίγον.

11 Ἐλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν Σοδόμων καὶ Γομορρᾶς, καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν^ν καὶ ἀπῆλθον.

12 Ἐλαβον δὲ καὶ τὸν Λὼτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἄβραμ, καὶ τὴν ἰσοκρινὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπῶχοντο ἦν γὰρ κατοικεῖν ἐν Σοδόμοις.

13 Παραγενόμενος δὲ τὸν ἀνασφάθων τῆς ἀπήγγειλεν Ἄβραμ τῷ περὶ αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ κατήκει παρὰ τῇ ὄρῃ τῆς Μαμβρῆ^ς Ἀμορραίου^ς τοῦ ἀδελφοῦ Ἐσχάλ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀνάν^ς οἱ ἦσαν συναυτοὶ τοῦ Ἄβραμ.

14 Ἀκούσας δὲ Ἄβραμ, ὅτι βῆ χιμαλώτεται^ι Λὼτ ὁ ἀδελφίδου^ς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ἑκτὰ^ς καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν.

15 Καὶ ἐπέπεσε ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτοῦ. καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ^ς ἐκίπατες αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτὸς ἕως Ἡχοβὰ^ς, ἣ ἐστὶν ἐν ἄριστερᾷ Δαμασκού.

16 Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων^ν καὶ Λὼτ τὸν ἄδελφίδου^ς αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν.

17 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεῖς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέφαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομῶρ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα δ' τοῦ Σαβύ^ς τοῦτο ἦν τὸ πεδίου τῶν βασιλέων.

18 Καὶ Μελχισεδέκ βασιλεὺς Σαλιμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον^ς ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τῆς ὕψιστης.

19 Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἐκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

20 Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ὃν παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχείριους σοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἄβραμ^ς δεκάτην ἀπὸ πάντων.

21 Εἶπε δὲ βασιλεῖς Σοδόμων πρὸς Ἄβραμ,

δος μοι τὰς ἀνάρας, τὴν δὲ Ἰππον λάβε σσαυφῶ.
 22 Εἶπε δὲ Ἄβραμ πρὸς τὸν Ἰμιλέα Σο-
 ἰόμιον, Ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου πρὸς Κύριον τὸν
 Θεὸν τὸν ὑψίστον, ὃς ἐκτισε τὸν ἕρανόν τε τὴν γῆν,
 23 Ἐἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως ὁ σφουρητῆρος ἰπο-
 δηματός λήθωμαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ
 εἴπῃς, ὅτι ἐγὼ ἐπλάτισα τὸν Ἄβραμ.

24 Πλὴν ὃν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι, καὶ τῆς μερί-
 δος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμῶ,
 Ἐσχῶλ, Ἀυνᾶν, Μαμβρῆ ἦτοί λήθονται μερίδα.

Κεφ. ιε'. XV.

ΜΕΤΑ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα
 Κυρίου πρὸς Ἄβραμ ἐν ὀρίματι, λέγων, Μὴ
 φοβῆ Ἄβραμ· ἐγὼ ὑπερασπίζω σου ὁ μισθός
 σου πολὺς ἔσται σφόδρα.

2 Δέγει δὲ Ἄβραμ, Δέσποτα Κύριε, τί μοι δώ-
 σεις; ἐγὼ δὲ ἀπολόνομαι ἄτεκνος ὁ δὲ υἱός Μα-
 σέκ τῆς ὀικογενέουσας, οὗτος Δαμασκός Ἐλιέζερ.
 3 Καὶ εἶπεν Ἄβραμ, Ἐπειδὴ ἐμοὶ ἐκ ἔδωκας
 σπέρμα ὁ δὲ ὀικογενῆ μου κληρονομήσει με.

4 Καὶ εὐθὺς φωνῆ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν,
 Ἐλέγασσα, Ὁὐ κληρονομήσει σε ἕτος ἄλλ' ὅς
 ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, οὗτος κληρονομήσει σε.

5 Ἐβήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
 Ἀνάβλεψον ὃς εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ ἀριθμήσου
 τοὺς ἀστέρας, εἰ ὀδύνησὶ ἔξαρθησῶσι αὐτὸς·
 καὶ εἶπεν, Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

6 Καὶ ἐπίστευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλο-
 γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν, Ἐγὼ ὁ Θεὸς ὁ ἐξα-
 γανῶν σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε δῶναί σοι
 τὴν γῆν ταύτην κληρονομήσου.

8 Εἶπε δὲ, Δέσποτα Κύριε, κατὶ τί γνώσομαι,
 ὅτι κληρονομήσω αὐτήν;

9 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Λάβε μοι δάμαλιν τριετίζου-
 σαν, καὶ αἶγα τριετίζουσαν, καὶ κριὸν τριετίζου-
 τας, καὶ τρῆγόνα, καὶ περιστεράν.

10 Ἐλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα, καὶ διεῖλεν
 αὐτὰ μέσα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἁλ-
 λήλους· τὰ δὲ ὄρνεα ἠ διεῖλε.

11 Κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ
 διχοτομηθέντα αὐτῶν· καὶ συνεκίθισεν αὐτοῖς
 Ἄβραμ.

12 Περὶ δὲ ἡλίου δυσμῶς ἕκστασις ἐπέπεσε
 τῷ Ἄβραμ, καὶ ἰδὲ φόβος σκοτεινὸς μέγας
 ἐπιτίπτει αὐτῷ.

13 Καὶ ἐρρήθη πρὸς Ἄβραμ, Γινώσκων γνώση
 ὅτι πρόκορον ἔσαι τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ
 καὶ ὁ δουλώσουσιν αὐτοῖς, καὶ κακώσουσιν αὐ-
 τοῖς· καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη.

14 Τὸ δὲ ἔθνος ᾧ ἐάν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγὼ·
 μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελεύσονται ὡδε μετὰ ἀπο-
 κευῆς πολλῆς.

15 Σὺ δὲ ἀπελεύθη πρὸς τοὺς πατέρας σου
 ἐν εἰρήνῃ, τραφεῖς ἐν γῆρᾳ καλῶ.

16 Τετάρτη δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὡδε·
 ἕτω γὰρ ἀναπεληρῶνται αἱ ἀμαρτίαι τῶν
 Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν.

17 Εἶπε δὲ ὁ ἥλιος ἐγένετο πρὸς δυσμῶς,
 ὁλός ἐγένετο· καὶ ἰδοὺ κλίβανος καπνίζόμενος
 καὶ λαμπάδες πυρός, αἱ διήλθον ἀνὰ μέσον τῶν
 ἰσοτομημάτων τούτων.

18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο Κύριος τῷ
 Ἄβραμ διαθήκην, λέγων, Τῷ σπέρματί σου
 ἕσω τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμῆ Ἀι-
 ῶππου ἕως τοῦ ποταμῆ τοῦ μεγάλου Εὐφράτης·

19 Τοὺς Κεναίους, καὶ τοὺς Κενεζαίους, καὶ

τοὺς Κεδωμοναίους,
 20 Καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους,
 καὶ τοὺς Ραφαεῖμ,
 21 Καὶ τὸς Ἀμορραίους, καὶ τὸς Χαναναίους,
 καὶ τὸς Εὐαίους, καὶ τὸς Γεργεσίους, καὶ τὸς
 Ἰεβουαίους.

Κεφ. ις'. XVI.

ΣΑΡΑ δὲ ἡ γυνὴ Ἄβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ ἤ
 δὲ αὐτῇ παιδίσκη Λιγυπτία, ἣ ὄνομα Ἄγαρ.

2 Εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ, Ἰδοὺ συνέκλεισε
 με Κύριος τὸ μὴ τίκτειν· εἰσελθε ἐν πρὸς τὴν
 παιδίσκην μου, ἵνα βτεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐ-
 τῆς. Ὑπήκουσε δὲ Ἄβραμ τῆς φωνῆς Σάρας.

3 Καὶ λαβὼσα Σάρα ἡ γυνὴ Ἄβραμ Ἄγαρ
 τὴν Λιγυπτίαν τὴν αὐτῆς παιδίσκην, μετὰ δέκα
 ἔτη τοῦ οἰκήσαι Ἄβραμ ἐν γῆ Χαναάν, ἔδω-
 κεν αὐτὴν τῷ Ἄβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα.

4 Καὶ εἰσήλθε πρὸς Ἄγαρ· καὶ συνέλαβε·
 καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει· καὶ ἠτιμίσθη
 ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς.

5 Εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ, Ἀδικῶμαι ἐκ
 σοῦ· ἐγὼ δέδωκα τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν
 κόλπον σου· ἰδῶσα δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, ἠτι-
 μίσθη ἐναντίον αὐτῆς· κρίναι ὁ Θεὸς ἀνὰ μέ-
 στον ἐμὴ καὶ σοῦ.

6 Εἶπε δὲ Ἄβραμ πρὸς Σάραν, Ἰδοὺ, ἡ παι-
 δίσκη σου ἐν ταῖς χερσίν σου· χρῶ αὐτῇ ὡς
 βῆν· σοὶ ἄρεστον ἦ. Καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν Σάρα·
 καὶ ἀπέθρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς.

7 Ἐῦρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος Κυρίου ἐπὶ τῆς πη-
 γῆς τοῦ ἕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν
 τῇ ὀσφί Σοῦρ.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Ἄγαρ
 παιδίσκη Σάρας, πόθεν ἐρηξῃ; καὶ πῶ πορευῆ;
 καὶ εἶπεν, Ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου
 ἐγὼ ἀποδοῦράσκω.

9 Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Ἀπο-
 στράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου, καὶ ταπεινώθηθι
 ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς.

10 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Πλη-
 θύνων πληθύνῃ τὸ σπέρμα σου, καὶ ἐκ βάρη
 μνησθεταί ὑπὸ τοῦ πλήθους.

11 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Ἰδοὺ, σὸ
 ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ νήον, καὶ καλεῶσαι τὸ
 ὄνομα αὐτῆ Ἰσμαῆλ· ὅτι ἐπήκουσε Κύριος τῆ
 ταπεινώσεως σου.

12 Οὗτος ἔσται ἄγροικος ἄνθρωπος· αἱ χεῖρες
 αὐτοῦ ἐπὶ πάντα, καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ'
 αὐτόν· καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν
 αὐτοῦ κατοικήσει.

13 Καὶ ἐκάλεσε ὁ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ λαλῶν-
 τος πρὸς αὐτήν, Σὺ ὁ Θεὸς ὁ βεπιδῶνί με· ὅτι
 εἶπε, Καὶ γὰρ ἐνώπιον βεῖδόν ὀφθέντα μοί.

14 Ἐνεκεν τούτου ἐκάλεσε τὸ φέαρ, φέαρ ἢ
 ἐνώπιον βεῖδόν· ἰδὲ ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ
 μέσον Βαράδ.

15 Καὶ ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ υἱόν, καὶ ἐκά-
 λεσεν Ἄβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὃν ἔτε-
 κεν αὐτῷ Ἄγαρ, Ἰσμαῆλ.

16 Ἄβραμ δὲ ἦν ἑτῶν ὀγδοηκονταεξί, ἡνίκα
 ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ τὸν Ἰσμαῆλ.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ Ἄβραμ ἑτῶν εννηνηκονταεννέα·
 καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ.

Ἐγὼ ἐμὶ ὁ Θεὸς σου· εὐαρίσσει δὲνώπιον ἔμῃ, καὶ γίνου ἄμεμπτος

2 Καὶ ἤσονται τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἔμῃ, καὶ ἀνά μέσον σοῦ· καὶ πληθυνθῶ σε σφόδρα.

3 Καὶ ἔπασεν Ἄβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων,

4 Καὶ ἐγὼ, ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ· καὶ ἔση πατήρ πληθύνῃ ἐθνῶν.

5 Καὶ οὐ κληθήσεται ἐπὶ τὸ ὄνομά σοι Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται ἐπὶ τὸ ὄνομά σου Ἄβραάμ· ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε.

6 Καὶ αὐξάνω σε σφόδρα σφόδρα· καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται.

7 Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον σου, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς ἅσας γενεάς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι σου Θεός, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ.

8 Καὶ δώσω σοι καὶ τὴν σπέρματί σου μετὰ σέ τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν· εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὁ Θεός.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἄβραάμ, Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν.

10 Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις, ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἡμῶν, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν· περιτηθήσεται ἡμῶν πᾶν ἄρσενικόν.

11 Καὶ περιτηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ἡμῶν, καὶ ἔσται ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἡμῶν.

12 Καὶ παίδιον ὄκτω ἡμερῶν περιτηθήσεται ἡμῖν, πᾶν ἄρσενικόν· εἰς τὰς γενεάς ἡμῶν, ἡ καὶ ἡ οικογενεὴς ἡμῶν ὅλη ἀργυρώνητος, ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἄλλοτρίου, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός σου·

13 Περιτομῇ περιτηθήσεται ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου, καὶ ὁ ἀργυρώνητος· καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου εἰς τὴν σάρκα ἡμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον.

14 Καὶ ἀπεριτίμωτος ἄρσεν, ὃς ἢ περιτηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῆ ὀδύου, δέξομαι θανάτου· ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

15 ὁ Θεὸς εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἄβραάμ, Σάρα ἡ γυνὴ σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα,

16 Ἐξ ὀνόματός σου ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

17 Εἰλόγησόν με αὕτη, καὶ εὐλόγησόν με αὐτὸν, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται.

18 Καὶ ἔπασεν Ἄβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε· καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Εἰ τῷ ἔκατονταετίᾳ γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρα ἐννενηκοντα ἔτιον τέξεται;

19 Εἶπε δὲ Ἄβραάμ πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσμαιὴλ οὗτος ζῆται ἐναντίον σου.

20 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἄβραάμ, Ναί· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοὶ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτόν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ εἶναι αὐτῷ Θεός· καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

21 Περὶ δὲ Ἰσμαιὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· καὶ ἰδοὺ θειλόγηκα αὐτόν, καὶ αὐξάνω αὐτόν, καὶ πληθυνθῶ αὐτόν σφόδρα· ἡ δὲ ἔθνη γεννησεί· καὶ δώσω αὐτόν εἰς ἔθνος μέγα.

22 Τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέξεται σοὶ Σάρρα εἰς τὸν καιρὸν τούτου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑστέρῳ.

23 Συνετέλεσε δὲ λαλῶν πρὸς αὐτόν, καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπὸ Ἄβραάμ.

23 Καὶ ἔλαβεν Ἄβραάμ Ἰσμαιὴλ τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ, καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀργυρώνητους, καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἄβραάμ, καὶ περιέτεμε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός.

24 Ἄβραάμ δὲ ἐννενηκονταεπταετία ἦν ἐτῶν, ἡνίκα ὑπεριέτεμε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.

25 Ἰσμαιὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦν ἐτῶν δεκατριῶν, ἡνίκα ὑπεριέτεμε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.

26 Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, περιετίμηθ' Ἄβραάμ, καὶ Ἰσμαιὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

27 Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἄλλογενῶν ἐθνῶν.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΩΣΤΕΝ ΔΕ ΑΥΤῷ ὁ Θεὸς πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῆ, καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας.

2 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὅρασε καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες εἰστήκεισαν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδὼν, προσέειπεν αὐτοῖς ἐσὶν ἀνθρώποι οἱ αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν·

3 Καὶ εἶπε, Κύριε, εἰ ἄρα εὔρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου.

4 Λησθήτω δὴ ἴδωρ, καὶ ὑψάτωσαν τὸ πόδας ἡμῶν· καὶ καταψύξατε ἰπὸ τὸ δένδρον.

5 Καὶ λήψομαι ἄρτον, καὶ αἰτίγησθε· καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ἡμῶν, οὐ ἕνεκεν ἐξεκλίνατε πρὸς τὸν παῖδα ἡμῶν. Καὶ εἶπεν, Οὐτά ποιήσον, καθὼς εἴρηκας·

6 Καὶ ἔσπευσεν Ἄβρααμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς Σάρραν, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Σπείσου, καὶ φύρασον τρία μέτρα σιμιθῶλεως, καὶ ποιήσον ἐγκρυσίον.

7 Καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Ἄβρααμ, καὶ ἔλαβεν ἑτάλωμα μοσχάριον· καὶ καλὸν, καὶ ἔδωκε τῷ παιδί, καὶ ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό.

8 Ἐλαβε δὲ βοῦντρονον, καὶ γάλα, καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησε· καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς, καὶ βέφαρον· αὐτοὶ δὲ παρεσίτηκε αὐτοῖς ἰπὸ τὸ δένδρον.

9 ὁ εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Ποῦ Σάρρα ἡ γυνὴ σου; ὁ δὲ ἀποκρίθει, εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐν τῇ σκηνῇ.

10 Εἶπε δὲ, Ἐπαναστρέφω ἤξω πρὸς σέ κατὰ τὸν καιρὸν τούτου εἰς ἄρας, καὶ ἔξει υἱὸν Σάρρα ἡ γυνὴ σου. Σάρρα δὲ ἤκουσε πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, οἷσα ὅπισθεν αὐτοῦ.

11 Ἄβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν· ἐξέλειπε δὲ τῇ Σάρρᾳ γίνεσθαι τὰ γυναικεία.

12 Ἐγέλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα, Οὐπῶ μεν οὐ γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἄβραάμ, Τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα, Ἄρα γε ἀληθὲς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγηράκα.

14 Μη δύναται εἰ παρὰ τῷ Θεῷ ῥῆμα· εἰς τὸν καιρὸν τούτου ἀναστρέψω πρὸς σέ εἰς ἄρας· καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός.

15 Ἠρῆσατο δὲ Σάρρα, λέγουσα, Οὐκ ἐγώ

λασα' ἐφοβήθη γάρ. Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Οὐχί, ἀλλὰ ἐγέλασας.

16 Ἐφαναστάντες δὲ ἐκείθεν οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας. Ἀβραὴμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν συμπροπέμψαν αὐτοὺς.

17 Ὁ δὲ Κύριος εἶπε, 4 Οὐ μὴ κρίνω ἐγὼ ἅπλοσ ἀπὸ Ἀβραὴμ τῶν παιδῶν μου ἃ ἐγὼ ποιῶ;

18 Ἀβραὴμ δὲ ἐννόμος ἐστὶν εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺν καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

19 Ἦσεν γάρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ φιλήσουσι τὰς ὁδοὺς Κυρίου, ποιῶν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, ὡς ἐν ἐπαγάγῃ Κυρίου ἐπὶ Ἀβραὴμ πάντα τὰ βέλτερά σου πρὸς αὐτόν.

20 Εἶπε δὲ Κύριος, Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται ἄπρος μετ' καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα.

21 Καταβύς οὖν ὄψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς με, συντελοῦνται· εἰ δὲ μή, ἵνα γινῶ.

22 Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκείθεν οἱ ἄνδρες, ἦλθον εἰς Σόδομα. Ἀβραὴμ δὲ ἔτι ἦν ἐστηὸς ἐναντίον Κυρίου.

23 Καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ, εἶπε, Μὴ σινατολόεις δίκαιον μετὰ ἀσεβῶν καὶ ἐστὶν ὁ ἴκατος ὡς ὁ ἀσεβής;

24 Ἐάν ὡς πενήτηντα ὀδίκαιον ἐν τῇ πόλει, πολέεις αὐτοὺς; ἐκ ἀνησείς πάντα τὸν τόπον ἕνεκεν τῶν πενήτηντα δίκαιων, ἐάν ὡσιν ἐν αὐτῇ;

25 Μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, οὐ ἀποκτείνει δίκαιον μετὰ ἀσεβῶν καὶ ἐστὶν δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· μηδαμῶς. Ὁ κρίνων ἄσων τὴν γῆν, οὐ ποιήσει κρίσιν;

26 Εἶπε δὲ Κύριος, Ἐάν ὡσιν ἐν Σοδόμοις πενήτηντα ὀδίκαιον ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω ὅλην τὴν πόλιν, καὶ πάντα τὸν τόπον δι' αὐτοὺς.

27 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὴμ εἶπε, Νυν ἠρξάμην ἀλῆστα πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐγὼ δὲ εἰμι γῆ καὶ σποδός.

28 Ἐάν δὲ ἑλαττωθῶσιν οἱ πενήτηντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταέντε, ἀπολείς ἕνεκεν αὐτῶν πέντε, πᾶσαν τὴν πόλιν; Καὶ εἶπεν, Ἄ οὐ ἢ ἀπολέσω, ἐάν εὕρω ἐκεῖ τεσσαρακονταέντε.

29 Καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλήσας πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἐάν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.

30 Καὶ εἶπε, Μὴ τι Κύριε ἐάν λαλήσω; ἐάν εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τριάκοντα.

31 Καὶ εἶπεν, Ἐπειδὴν ἔχω λαλήσας πρὸς τὸν Κύριον, ἐάν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ εἰκοσι; Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω, βεῖν εὕρω ἐκεῖ εἰκοσι.

32 Καὶ εἶπε, Μὴ τι Κύριε, ἐάν λαλήσω ἔτι πλεονάζον; ἐάν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα.

33 Ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος, ὡς ἐπαύσατο λαλῶν πρὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἀβραὴμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν ὄρον αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ'. XIX.

1 ἸΛΘΟΝ δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἐσπέρας· ὡτ δὲ ἐκάθον παρὰ τὴν πόλιν Σοδόμων· ὡν δὲ ὡτ βέβανεσθη εἰς συνάντησιν αὐ-

τοῖς καὶ προσεκίνησε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν.

2 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ κύριοι, ἐκκλίνατε βεῖς τὸν οἶκόν τοῦ παιδὸς ἡμῶν, καὶ καταλύσατε, καὶ βνήψασθε! τοὺς πόδας ἡμῶν, καὶ ὄρθριασθε ἀπελευσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ἡμῶν. β Καὶ εἶπαν, Οὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.

3 Καὶ βκατεβιάσατο! αὐτοὺς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς πότον, καὶ ἄξιμους ἐπέψεν αὐτοὺς, καὶ ἔφαγον.

4 Πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι β δὲ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, οἱ Σοδομίται περιεβύκλωσαν τὴν οἰκίαν, ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπας ὁ λαὸς ἅμα.

5 Καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λῶτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Που εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα; ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς.

6 Ἐξῆλθε δὲ Λῶτ πρὸς αὐτοὺς πρὸς τὸ πρόθυρον, τὴν δὲ θύραν προσέψεν ὀπίσω αὐτοῦ·

7 Ἐπὶ δὲ πρὸς αὐτοὺς, Μηδαμῶς ἀδελφοί, μὴ πονηρῆσθητε.

8 Εἰσὶ δὲ μοι δύο θυγατέρες, αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα· ἐξάγω αὐτάς πρὸς ἡμᾶς, καὶ β χρᾶσθε! αὐταῖς καθά ὡς ἀνέσκει! ἡμῖν· μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε ἄδικον, β εἴνεκεν εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου.

9 Εἶπαν δὲ αὐτῷ, Ἀπόστα ἐκεῖ εἰσῆλθες παροικεῖν, μὴ καὶ κρίσιμ β κρίνειν!· νυν οὖν σε β κικώσωμεν! μᾶλλον ἢ ἐκείνους. Καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λῶτ σφόδρα καὶ ἠγάμισαν συντρέψαι τὴν θύραν.

10 Ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰς ἐσπίασαντο τὸν Λῶτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν.

11 Τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἐν ἄσρασις, ἀπὸ μικρῆς ἕως μεγάλου· καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν.

12 Εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν Λῶτ, β εἰσὶ σοι ὡδε γαμβροί, ἡ υἱοί, ἡ θυγατέρες; ἢ εἰτι σοι ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου.

13 Ὅτι ἡμεῖς ἀπολλύμεν! τὸν τόπον τοῦτον· ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν β ἐναντι! Κυρίου, καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς Κύριος ἐκτρίψαι αὐτήν.

14 Ἐξῆλθε δὲ Λῶτ, καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότες τὴν θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀνίστητε, καὶ β ἐξέλθετε! ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει Κύριος τὴν πόλιν· ὅσοι δὲ γελοιάξιν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ.

15 Ἦνικα δὲ ὄρθρος ἐγένετο, ἐσπούδαζον! οἱ ἄγγελοι τὸν Λῶτ, λέγοντες, Ἀναστὰς λάβε τὴν γυναῖκά σου, καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου, ἃς ἔχεις, καὶ ἐξέλθε, ἵνα μὴ ἄκαι σὺ συναπόληταις ἀνομίαις τῆς πόλεως.

16 Καὶ ἐταρίχθησαν καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναῖκος αὐτοῦ, καὶ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῷ φείσασθαι Κύριον αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο ἡνικα ἐξῆγαγον αὐτοὺς ἔξω, καὶ εἶπαν, Σώζου σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν· μὴ β περιβλέψη! εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ δὲ στῆς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ· εἰς τὸ ὄρος σῶζου, μὴ ποτε συμπαραληψῆς.

18 Εἶπε δὲ Λῶτ πρὸς αὐτοὺς, Δέομαι Κύριε,

19 Ἐπειδὴν ἄσων ὁ παῖς σου ἔλεος ἐναντίον

σου, και εμεγάλυνας την δικαιοσύνην σου, ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμέ του ζῆν την ψυχὴν μου· ἐγὼ δὲ οὐ ἠήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος· μή ἄποτε! καταλάβη με τὰ κακά, και ἀποθάνω.

20 Ἰδού, ἄπολις αὐτὴ ἐγγύς του καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἢ ἐστὶ μικρά· ἔκει ἐκεῖ διασώθησονται· οὐ μικρά ἐστὶ; και ζῆσεται ἡ ψυχὴ μου ἐκεῖν σον.

21 Και εἶπεν αὐτῷ, Ἰδού, ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον, και ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ, του μὴ καταστρέψαι την πόλιν περὶ ἧς ἐλάλησας.

22 Σπείσων οὖν του σωθῆναι ἐκεῖ· οὐ γάρ δυναίσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως του ἔλθειν σε ἐκεῖ· διὰ τουτο ἔκάλεσε! τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης, Σηγῶρ.

23 Ὁ ἡλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ την γῆν, και Λωτ εἰσήλθεν εἰς Σηγῶρ.

24 Και Κύριος ἐβρεξεν ἐπὶ Σόδομα και Γόμορρα θεῖον, και πῦρ παρὰ Κυρίου ἐξ οὐρανού.

25 Και κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, ἄκαι πᾶσαν την βπερίχωρον, και πάντας τους κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσι, και ἅτι ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς.

26 Και ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτου εἰς τὰ ὀπίσω, και ἐγένετο στήλη ἀλάς.

27 Ὁρθρισε δὲ Ἀβραάμ τῷ πρωῒ εἰς τὸν τόπον, οὐ εἰσῆκει ἐναντίον Κυρίου.

28 Και ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμου και Γομόρρας, και ἐπὶ πρόσωπον τῆς περιχωρῆς, και βεῖδε!· και ἰδὸν ἀνέβαινεν φλόξ ἐκ ἐκ τῆς γῆς, ὡσεὶ ἄτμις καμίνου.

29 Και ἐγένετο ἐν τῷ ἐκρίψαι ἠτόν Θεοῦ! πᾶσας τὰς πόλεις τῆς περιοικου, ἐμήνησθ ὁ Θεός του Ἀβραάμ· και ἐξαπέστειλε τὸν Λωτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς, ἐν τῷ καταστρέψαι Κύριον τὰς πόλεις, ἐν αἷς κατῆκει ἐν αὐταῖς ὡτ.

30 Ἄνεβθ δὲ Ἰλωτ ἐκ Σηγῶρ· και ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει ἂ αὐτός, και αἱ δύο θυγατέρες αὐτου μετ' αὐτοῦ· ἐφοβῆθη γάρ κατοικησά ἐν Σηγῶρ· και ἔκατωκρησεν! ἐν τῷ σπυλαιῷ αὐτός, και αἱ δύο θυγατέρες αὐτου μετ' αὐτου.

31 Εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς την νεωτέρα, Ὁ πατήρ ἡμῶν πρεσβύτερος, και οὐδεὶς ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς, ὡς καθῆκει πάση τῇ γῇ.

32 Δεῦρο, ἔκαι! ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον, και κοιμηθῶμεν μετ' αὐτου, και ἐξαναστήσωμεν ἐκ του πατρός ἡμῶν σπέρμα.

33 Ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ἑκείνῃ· και εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ του πατρός αὐτῆς· ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· και οὐκ ἦδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι βαῦτον, και ἔθεν τῷ ἀναστήναι.

34 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ νεωτέρῳ, και εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς την νεωτέρα, Ἰδού ἐκοιμήθη ἡμετὰ του πατρός ἡμῶν· ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον και ἔν τῇ νυκτὶ ταυτῇ· και εἰσελθοῦσα κοιμήθη μετ' αὐτου, και ἐξαναστήσωμεν ἐκ του πατρός ἡμῶν σπέρμα.

35 Ἐπότισαν δὲ και ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον· και εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ του πατρός αὐτῆς· και οὐκ ἦδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι βαῦτον, και ἀναστήναι.

36 Και συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Λωτ ἐκ του πατρός αὐτῶν.

37 Και ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα ἰδὸν, και ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτου Μωάβ, λέγουσα, Ἐκ του πατρός μου, Οὗτος πατήρ Μωαβιτῶν ἕως τῆς ἡμερον ἡμέρας.

38 Ἐτεκε δὲ και ἡ νεωτέρα ἰδὸν, και ἐκάλεσε

τὸ ὄνομα αὐτου Ἀμμάν, ἀλέγουσα! ἄγιος γόνους μου. Οὗτος πατήρ Ἀμμανιτῶν ἕως τῆς ἡμερον ἡμέρας.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβραάμ εἰς γῆν πρὸς Λίβαν· και ᾤκησεν ἀνὰ μέσον Κάδης, και ἀνὰ μέσον Σοῦρ· και παρῆκισεν ἐν Γεγάροις.

2 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ περὶ Σάρρας τῆς γυναῖκος αὐτου, ὃτι ἀδελφῆ μου ἐστίν· ἐφοβῆθη γάρ εἶπεν ὃτι γυνὴ μου ἐστὶ, μή ποτε ἀποκτενωσιν αὐτὸν ὁ ἄνδρος τῆς πόλεως δι' αὐτήν. Ἀπέστειλε δὲ Ἀβιμέλεχ βασιλεὺς Γεγάρων, και ἔλαβε την Σάρραν.

3 Και εἰσῆλθεν ὁ Θεός πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὑπνωτῇ νύκτα, και εἶπεν, Ἰδού, συ ἀποβλήθῃ σκεῖς περὶ τῆς γυναῖκος, ἧς ἔλαβες· αὐτὴ δὲ ἐστὶ συνωκῆκία ἀνδρῶ.

4 Ἀβιμέλεχ δὲ οὐχ ἤψατο αὐτῆς· και εἶπε, Κύριε, ἔθνος ἀγνοικν και δίκαιον ἀπολεῖς;

5 Οὐκ αὐτός μοι εἶπεν, Ἀδελφῆ μου ἐστὶ και αὐτὴ μοι εἶπεν, Ἀδελφός μου ἐστίν; ἐν καθαρῇ καρδίᾳ, και ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τουτο.

6 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός καθ' ὑπνον, Καίγῳ ἐγγνω ὃτι ἐν καθαρῇ καρδίᾳ ἐποίησας τουτο, και ἐφεισάμην σου του μὴ ἡμαρτεῖν σε εἰς ἐμέ· ἐνεκα! τουτου οὐκ ἀφήκα σε ἄψασθαι αὐτῆς.

7 Νῦν δὲ ἀπόδος την γυναῖκα τῷ ἀνδρῶ· ὃτι προφήτης ἐστὶ, και προσεῖζεται περὶ σου και ζῆσῃ· εἰ δὲ μὴ ἀποδώσῃ, θηνώσῃ· ὃτι ἀποθνήσκει συ και πάντα τὰ σά.

8 Και ὄρθρισεν Ἀβιμέλεχ τῷ πρωῒ, και ἐκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτου· και ἐλάλησε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν ἐφοβῆθησαν δὲ πάντες ὁ ἀνθρώπων σφόδρα.

9 Και ἐκάλεσεν Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραάμ, και εἶπεν αὐτῷ, Τί τουτο ἐποίησας ἡμῖν; μήτι ἡμαρτομεν εἰς σε, ὃτι ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ και ἐπὶ την βασιλείαν μου ἡμαρτιαν μεγάλην; ἔργον ὁ οὐδεὶς ποιήσῃ, πεποιθίκαί μοι.

10 Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ, Τί ἐνδὼν ἐποίησας τουτο;

11 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ, Εἶπα γάρ, ἄρα οὐκ ἔστι θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἐνεκεν τῆς γυναῖκος μου.

12 Και γάρ ἀληθῶς ἀδελφῆ μου ἐστὶν ἐκ πατρός, ἀλλ' οὐκ ἐκ μητρός· ἐγενήθη δὲ μοι εἰς γυναῖκα.

13 Ἐγένετο δὲ ἡνῖκα ἐξήγαγα με ὁ Θεός ἐκ του οἴκου πατρός μου· και εἶπα αὐτῇ, Ταυτην την δικαιοσύνην ὁποιήσεις, εἰς ἐμέ!· εἰς πάντα τόπον οὐ ἔαν εἰσελθῶμεν ἐκεῖ, εἶπον ἐμέ, ὃτι ἀδελφός μου ἐστίν.

14 Ἐλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ χίλια δίδραγμα, και πρόβατα, και μίσχους, και παῖδας, και παιδίσκας, και ἔδωκε τῷ Ἀβραάμ· και ἀπέδωκεν αὐτῷ Σάρραν την γυναῖκα αὐτου.

15 Και εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ, Ἰδού, ἡ γῆ με ἐναντίον σου· οὐ ἂν σοι ἀρέσκῃ, κατοικεῖ.

16 Τῇ δὲ Σάρρα εἶπεν, Ἰδού δέδωκα χίλια δίδραγμα τῷ ἀδελφῷ σου· ταῦτα ἐστὶ σοι εἰς ἄτην! τιμὴν του προσώπου σου, και πᾶσαι ταῖς μετ' σου· και πάντα ἀλήθευσον.

17 Προσηῖατο δὲ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεον, και ἰδασατο ὁ Θεός τὸν Ἀβιμέλεχ, και την γυναῖκα αὐτου, και τὰς παιδίσκας αὐτου· και ἔτεκον.

18 Ὅτι συγκλείων συνέκλεσε Κύριος ἐξῶθεν πᾶσαν μῆτην ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, ἐνεκεν Σάρρας τῆς γυναῖκος Ἀβραάμ.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ εἶπε^α καὶ ἐποίησε Κύριος τῇ Σάρρα καθὰ ἐλάλησεν.

2 Καὶ συλλαβούσα, ἔτεκε ἂ τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος.

3 Καὶ ἐκάλεισεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ἰσαάκ.

4 Περιετέμε δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ ὃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὑγδοῇ^β, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.

5 ὃ Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

6 Εἶπε δὲ Σάρρα, Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος^α ὃς γὰρ ἂν ἀκούσις, συγχαρεῖται μοι.

7 Καὶ εἶπε, Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάξει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῷ βῆρᾳ^β μου;

8 Καὶ ηὐχίσθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη^β καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἥ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

9 Ἰδοῦσα δὲ Σάρρα τὸν υἱὸν Ἀγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ Ἀβραάμ, παίζοντα μετὰ Ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ ἡ αὐτῆς^β.

10 Καὶ εἶπε τῷ Ἀβραάμ, Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς^β οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαάκ.

11 Σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Ἀβραάμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ^α.

12 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Μὴ σκληρὸν ἔστω ἂ ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου, καὶ περὶ τῆς παιδίσκης πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ σοι Σάρρα, ἀκούε τῆς φωνῆς αὐτῆς^β ὅτι ἐν Ἰσαάκ κληθήσεται σοι σπέρμα.

13 Καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτὸν, ὅτι σπέρμα σόν ἐστιν.

14 Ἀνέστη δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωί, καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἄσκον ὕδατος, καὶ ἔδωκε τῇ Ἀγαρ^β καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὄμων αὐτῆς ἂ τὸ παιδίον, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν ἀπελθούσα δὲ ἐπλανᾶτο κατὰ τὴν ἐρήμω, κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.

15 Ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἄσκου^β καὶ ἔρριψε τὸ παιδίον ὑποκάτω μαῖας ἐλάτης.

16 Ἀπελθούσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ θυμακρόθεν^β, ὡσεὶ τόξον βολῆν^β εἶπε γὰρ, Οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου^β καὶ ἐκάθισεν^β ἀπέναντι αὐτοῦ^α ἀναβοήσαν δὲ τὸ παιδίον ἔκλαισεν.

17 Εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ πότου οὗ ἦν^β καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Θεοῦ τὴν Ἀγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἐστίν Ἀγαρ; μὴ φοβοῦ^β ἐπακήκουε γὰρ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου^α ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστίν.

18 Ἀνάστηθι, καὶ λάβε τὸ παιδίον, καὶ κράτησον τῇ χειρὶ σου αὐτό^β εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτό^β.

19 Καὶ ἀνέβησεν ὁ Θεὸς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς^β καὶ εἶδε φρέαρ ὕδατος ζῶντος^β καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπλῆσε τὸν ἄσκον ὕδατος^β καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον.

20 Καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου^β καὶ ηὐχίσθη, καὶ κατήκτισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐγένετο δὲ τοξότης^β.

21 Καὶ κατήκτισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ^α καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ Ὁφθαρᾶν^β Αἰγύπτου.

22 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ εἶπεν

Ἀβιμέλεχ, καὶ Ὀχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραάμ, λέγων, Ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν, οἷς εἶν ποιῆς.

23 Νῦν οὖν ὅσπον μοι τὸν Θεὸν μὴ ἀδικήσῃς με, μὴ δὲ τὸ σπέρμα μου, μὴ δὲ τὸ ὄνομα μου^β ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἣν ἐποίησα μετὰ σοῦ, ποιήσεις μετ' ἐμοῦ, καὶ τῇ γῇ ἣ σὺ παρῴκησας ἐν αὐτῇ.

24 Καὶ εἶπεν Ἀβραάμ, Ἐγὼ ἡμῶμαι.

25 Καὶ ἠλεγξεν Ἀβραάμ τὸν Ἀβιμέλεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ἕδατος, ὧν ὃ ἀφείλοντο^β οἱ παῖδες τοῦ Ἀβιμέλεχ.

26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ, Οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησέ ὃ σοι τὸ ῥῆμα^β τοῦτο^β οὐδὲ σύ μοι ἀπήγγειλεις, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα, ὃ ἀλλ' ἦ^β σῆμερον.

27 Καὶ ἔλαβεν Ἀβραάμ πρόβατα καὶ μίσχους, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ^β καὶ διέβητο ἀμφότεροι διαθήκην.

28 Καὶ ἔστησεν Ἀβραάμ ἑπτὰ ἀμνίδας προβάτων μόνως.

29 Καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ, Τί εἰσιν αἱ ἑπτὰ ἀμνίδες τῶν προβάτων τοῦτων, ἡς ἔστησας μόνως;

30 Καὶ εἶπεν Ἀβραάμ, Ὅτι τίς ἑπτὰ ἀμνίδας^β λήψῃ παρ' ἐμοῦ, ἵνα ὄσι μοι εἰς μαρτύριον, ὅτι ἐγὼ ὠρεῖα τὸ φρέαρ τοῦτο.

31 Διὰ τοῦτο ἐπανόμισεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Φρέαρ ὀρκισμοῦ^β ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφοτέροι.

32 Καὶ διέβητο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὀρκισμοῦ^β. Ἀνέστη δὲ Ἀβιμέλεχ, ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιεμῶν.

33 Καὶ ἐφύτισεν Ἀβραάμ ἄρρουαν ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου^β καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου, Θεὸς ἀβιάμωσ.

34 Παρῴκησεν δὲ Ἀβραάμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φυλιστιεμῶν ἡμέρας πολλὰς.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ Θεὸς ὃ ἐπέειπεν^α τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν ἡ αὐτῷ^β Ἀβραάμ, Ἀβραάμ^β καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ.

2 Καὶ εἶπε, Δάβε τὸν υἱὸν σου τὸν ἀγαπητὸν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνενεγκέ^β αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐφ' ἐν τῶν ὄρεων ἢν ἂν σοι εἴπω.

3 Ἀναστὰς δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωί, ἐπέσασε τὴν ὄνον αὐτοῦ^β παρέλαβε δὲ μετ' ἐαυτοῦ δύο παιδας, καὶ Ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ^β καὶ σχίσας ξίλα εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη, καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός.

4 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ^β καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν.

5 Καὶ εἶπεν Ἀβραάμ τοῖς παισίν αὐτοῦ, Καθήσατε αὐτῷ μετὰ τῆς ὄνου^β ἐγὼ δὲ καὶ τὸ β παιδάριον^β διελευσόμεθα ἕως ὧδε^β καὶ προσκυνήσαντες, ἀναστρέψομεν πρὸς ἡμᾶς.

6 Ἐλαβε δὲ Ἀβραάμ τὰ ξίλα τῆς ὀλοκαρπίσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαάκ τῷ νύφῳ αὐτοῦ^β ἔλαβε δὲ β μετὰ χείρας καὶ τὸ πῦρ^β καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα.

7 Εἶπε δὲ Ἰσαάκ πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἂ Πάτερ. Ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστὶ τέκνον; εἶπε δὲ, Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξίλα, ποῦ ἐστὶ τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν;

8 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ, Ὁ Θεὸς ὄψεται ἐαυτῷ

πρόβατον εἰς ὄλοκάρπωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἄμα,

9 Ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ φιλοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ ἄτο' ἑθυστήριον, καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων.

10 Καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάξει τὸν υἱὸν αὐτῆς.

11 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπε^α, Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

12 Καὶ εἶπε, Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδίον, μὴ δὲ ποιήσῃς θεῷ μὐδέν· νῦν γὰρ ἔγνω, ὅτι φοβῆ^β σου τὸν Θεόν^α· καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ.

13 Καὶ ἀνοβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε· καὶ ἰδοὺ, κριὸς εἰς κατεχόμενος ἐν φωτὶ Σαβὲκ τῶν κερατῶν· κ' ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὄλοκάρπωσιν ἑνὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν^α· ἵνα εἰπωσὶ σήμερον, Ἐν τῷ ὄρει Κυρίου ὤφθη.

15 Καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,

16 Λέγων, Καὶ ἔμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος· οὐ εἵνεκεν ἐπιούσας τὸ ρῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ^α.

17 Ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθυνῶν πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοῖς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμου τὴν παρὰ τὸ ρεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων.

18 Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματι σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

19 Ἀπεστράφη δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· καὶ ἀναστάντες, ἐπορεύθησαν ἄμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου· καὶ κατώκησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ φρέαρ^β τοῦ ὄρκου.

20 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ρήματα ταῦτα, καὶ ἀγγεγέλυ^α τῷ Ἀβραὰμ, λέγοντες, Ἰδοὺ τέτοκε Μελχὰ καὶ αὐτῆ υἱὸς τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ σου,

21 Τὸν δ' Οὐζ' πρωτότοκον, καὶ τὸν Βαιζ' ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Καμουήλ πατέρα Σύρων,

22 Καὶ τὸν δ' Χαζὰδ', καὶ ἄ^α Ἀζαῦ, καὶ τὸν Φαλδές, καὶ τὸν Ἰελδάφ, καὶ τὸν Βαθουήλ·

23 Βαθουήλ δὲ ἐγέννησε τὴν Ῥεβέκκαν· ὁκτώ οὗτοι υἱοί, οὓς ἔτεκε Μελχὰ τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβραὰμ.

24 Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἧ ὄνομα Ῥεῦμα, ἔτεκε καὶ αὐτῆ τὸν Ταβέκ, καὶ τὸν δ' Ταὰμ', καὶ τὸν Τοχός, καὶ τὸν δ' Μοχά'.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἡ ζωὴ Σάρρας, ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιεπτά^α.

2 Καὶ ἀπέθανε Σάρρα ἐν πόλει Ἀρβὸκ, ἣ ἔστιν ἐν τῷ κοιλώματι· αὕτη ἔστι Χεβρών ἐν ἀ^α τῇ γῇ Χαναάν· ἤλθε δὲ Ἀβραὰμ κοίνασθαι Σάρραν, καὶ πενήθησai.

3 Καὶ ἀνέστη Ἀβραὰμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ^α Χετ, λέγων,

4 Πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγώ εἰμι μεθ' ἡμῶν· δότε μοι οἶκον κτήσιν τάφου μεθ' ὑμῶν, καὶ θάψω τὸν νεκρὸν μου ἄπ' ἐμοῦ.

5 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χετ πρὸς Ἀβραὰμ λέγοντες, Μὴ κίριε^α.

6 Ἄκουσον ἐν ἡμῶν^α βασιλεῖς παρὰ Θεοῦ· σὶ εἶ ἐν ἡμῶν^α ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείois ἡμῶν· θύψον τὸν νεκρὸν σου· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν^α οὐ μὴ κωλύσει τὸ μνημεῖον αὐτοῦ^α ἀπὸ σοῦ, τοῖ θάψαι τὸν νεκρὸν σου ἐκεῖ.

7 Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ προσεκύνησε τῷ λαῷ τῆς γῆς, τοῖς υἱοῖς^α τοῦ^α Χετ.

8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ἀβραὰμ, λέγων· Ἐξέχετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ὥστε θάψαι τὸν νεκρὸν μου ἀπὸ προσώπου μου, ἀκούσατέ μου, καὶ λαλήσατε πρὸς ἐμοῦ Ἐφρών τῷ τοῦ Σαίρ.

9 Καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλόν, ἣ ἔστιν αὐτῷ, τὸ ὃν ἐν^β μερεῖ^α τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ ἄργυριον τοῦ ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ἡμῶν εὐκτῆσιν μνημείois.

10 Ἐφρών δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χετ. Ἀποκρίθει^α δὲ Ἐφρών ὁ Χετταῖος πρὸς Ἀβραὰμ· εἶπεν ἀκούοντων τῶν υἱῶν Χετ, καὶ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν^α, λέγων,

11 Παρ' ἐμοῦ γενοῦ κύριε, καὶ ἀκουσόν μου τὸν ἄγρον καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ, σοὶ δίδωμι· ἐναντίον^α πάντων^α τῶν πολιτῶν μου δὲ δικαί^α σοι· θέψον τὸν νεκρὸν σου.

12 Καὶ προσεκύνησεν Ἀβραὰμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.

13 Καὶ εἶπε τῷ Ἐφρών εἰς τὰ ὄτα ἐναντίον^α τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, Ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἀκούσόν μου· τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ' ἐμοῦ· καὶ θάψω τὸν νεκρὸν μου ἐκεῖ.

14 Ἀπεκρίθη δὲ Ἐφρών τῷ Ἀβραὰμ, λέγων·

15 Οὐχὶ κύριε^α ἀκήκοα γὰρ, γῆ τετρακοσίω δίδράχμων ἄργυριον^β· ἀλλὰ τί ἂν εἴη τοῦτ' ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σου^α;· σὺ δὲ τὸν νεκρὸν σου θάψον.

16 Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἰσραὴλ τῷ Ἐφρών, καὶ ἀπεκατέστησεν Ἀβραὰμ τῷ Ἐφρών τὸ ἀργύριον, ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὄτα τῶν υἱῶν Χετ τετρακοσία δίδραχμα ἄργυριον δοκιμῶν ἐμπορίois.

17 Καὶ ἔστι ὁ ἀγρὸς Ἐφρών, ὃς ἦν ἐν τῷ δὲ πλῶ σπηλαίῳ, ὃς ἔστι κατὰ πρόσωπον Μαμβρῆ, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ· καὶ πᾶν δένδρον, ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ πᾶν^α ἣ ἔστιν ἐν τοῖς ὄρειois αὐτοῦ κύκλω,

18 Τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτήσιν, ἐναντίον τῶν υἱῶν Χετ, καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν.

19 Μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Ἀβραὰμ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὃ ἔστιν ἀπέναντι Μαμβρῆ· αὕτη ἔστι Χεβρών ἐν τῇ γῇ Χαναάν.

20 Καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ἣ ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτήσιν τάφου, παρὰ τῶν υἱῶν Χετ.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ Ἀβραὰμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκῶ ἡμερῶν· καὶ Κύριος ἠλόγησε τὸν Ἀβραὰμ κατὰ πάντα.

2 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οικίας αὐτοῦ τῷ ἀρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ, Θές τῆν χεῖρά σου ὑπὸ τοῦ μητροῦ μου.

3 Καὶ ἐξορκίω σε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν Θεὸν τῆς γῆς, ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ νύμφῳ μου Ἰσαὰκ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναανίων, μεθ' ὧν ἐγώ οἰκῶ ἐν αὐ^α τοῖς.

4^β Ἄλλ' ἢ εἰς τὴν γῆν μου οὐ βεγεννήθη· πορεύσθαι, καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἐκεῖθεν.

5 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς, Μὴ ποτε οὐ βούληται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην, ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν, ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν·

6 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν Ἄβραάμ, Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ.

7 Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἔλαβέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγεννήθην, ὃς ἐλάλησέ μοι, καὶ ὃς ὤμοσέ μοι, λέγων, Σοὶ ὄσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματι σου, αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἀγγέλου αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου· καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου· ἐκεῖθεν.

8 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύτην, καθαρὸς ἔσθι ἀπὸ τοῦ ὄρκου μου· μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ.

9 Καὶ ἔθηκε ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν Ἀβραάμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

10 Καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μετ' ἐαυτοῦ· καὶ ἀνάστει, ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχωῦρ.

11 Καὶ ἐκοίμισε! τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὄψε, ἠνίκα ἐκπορεύονται αἱ ἰδρύνόμεναι.

12 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εὐδόωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον, καὶ ποιήσον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ.

13 Ἴδου ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκόντων τὴν πόλιν, ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ.

14 Καὶ ἔσται ἡ παρθένος ἧ ἂν ἐγὼ εἶπω, Ἐπικλῖνον τὴν ὑδρίαν σου, ἵνα πῖω, καὶ εἶπῃ μοι, Πίε σύ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτίω, ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι, ταύτην ἠτοίμασας τῷ παιδί σου ἄνω· Ἰσαὰκ· καὶ ἐν τούτῳ γνώσωμαι, ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ.

15 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουῖλ, υἱῷ Μελαχ, τῆς γυναῖκος Ναχωῦρ, ἀδελφοῦ δὲ Ἀβραάμ, ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς.

16 Ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα· παρθένος ἦν· ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτὴν· καταβῆσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν, ἐπλησε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς, καὶ ἀνέβη.

17 Ἐπέδραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς· καὶ εἶπε, Πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου.

18 Ἡ δὲ εἶπε, Πίε κίριε· καὶ ἔσπευσε καὶ κατέβη τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς, καὶ πότισεν αὐτόν, ἕως ἐπαύσατο πίνων.

19 Καὶ εἶπε, Καὶ ταῖς καμήλους σου ὑδρεύσομαι, ἕως ἂν πᾶσαι πῖωσι.

20 Καὶ ἔσπευσε καὶ ἐξέκένωσε τὴν ὑδρίαν βεῖσι· ὃ ποτιστήριον· καὶ ἔδραμε ἄνω ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλήσαι πάλιν· καὶ ὑδρεύσατο πᾶσαι ταῖς καμήλους.

21 Ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτὴν· καὶ ἄρεσιώπα τοῦ γυναικὸς· εἰ εὐδόωκε Κύριος ἡν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡ οὐ.

22 Ἐγένετο δὲ ἠνίκα ἐπαύσαντο πῖσαι αἱ κἀρῆλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώπιον

χρυσᾶ ἀνά δραχμὴν ὀλίγῃς, καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς· δέκα χρυσῶν ὀλίγῃ αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπρωτόησεν αὐτὴν, καὶ εἶπε, Θυγάτηρ τίνοι εἶ; ἀνίγγελοι μοι, εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρί σου τόπος γῆμιν αὐτοῦ· καταλύσαι.

24 Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Θυγάτηρ Βαθουῖλ εἰμι· αὐτῷ Μελαχίς, ὃν ἔτεκε τῷ Ναχωῦρ.

25 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Καὶ ἄχυρα καὶ ἄχορτάσματα πολλὰ· παρ ἡμῖν, καὶ τόπος τοῦ καταλύσαι.

26 Καὶ εὐδοκήσῃ ὁ ἄνθρωπος, προσεκίνησε αὐτῷ Κυρίῳ.

27 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὃς οὐκ ἐγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀληθειαν ὑπὸ τοῦ κυρίου μου· ἐμὲ δ'· εὐδόωκε Κύριος εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου.

28 Καὶ δραμοῦσα ἡ παῖς ἀνίγγειλεν· εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

29 Τῇ δὲ Ῥεβέκκα ἀδελφὸς ἦν, ᾧ ὄνομα Λίβαν· καὶ ἔδραμε Λίβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγὴν.

30 Καὶ ἐγένετο ἠνίκα εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια ἐν ταῖς χερσὶ· τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἤκουσε τὰ ῥήματα Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, λεγούσης, Ὁ υἱὸς λελάληκε μοι ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἐστῆ· κότος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καμήλῳ ἐπὶ τῆς πηγῆς.

31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δεῦρο εἴσελθε, Εὐλογητὸς Κύριον· ἵνατί ἔστηκας ἔξω; καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας καὶ τόπον ταῖς καμήλοις.

32 Εἰσῆλθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀπέσαξε τὰς καμήλους, καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις, καὶ ὕδωρ νύψασθαι τοῖς ποσί αὐτοῦ, καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῷ μετ' αὐτοῦ.

33 Καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν· καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ φάγω, ἕως τοῦ λαλήσαι μετὰ ῥημάτων μου. Καὶ εἶπεν, Δάλησον.

34 Καὶ εἶπε, Παῖς Ἀβραάμ ἐγὼ εἰμι.

35 Κύριος δὲ ἠλόγησε τὸν κυριόζυμον σφόδρα, καὶ ὑψώθη· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα, καὶ μόσχους, καὶ ἀργύριον, καὶ χρυσίον, παῖδας, καὶ παιδικάσκα, καμήλους, καὶ ἄνου.

36 Καὶ ἔτεκε Σίρρα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἓνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηρᾶσαι δαιτόν· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ.

37 Καὶ ἄρξασέ με ὁ κύριός μου, λέγων, Ὁδὸ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χανααϊκῶν, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῆ αὐτῶν.

38 Ἄλλ' εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου πορεύσθαι, καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.

39 Εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου, Μήποτε οὐ βεβούλευται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ.

40 Καὶ εἶπέ μοι, Κύριος ὁ Θεὸς ᾧ ἐνῆρθησθα ἐναντίον αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξαποστελεῖ τὸν ἀγγέλου αὐτοῦ μετὰ σοῦ· καὶ εὐδοῦσαι τὴν ὁδόν σου· καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου.

41 Τότε ἄθως ἔσθι ἀπὸ τῆς ἀράς μου· ἠνίκα γὰρ εἶν ἄθως εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ μὴ σοῖ δῶσι, καὶ ἔσθι ἄθως ἀπὸ τοῦ ὀρκισμοῦ μου.

42 Καὶ ἔλθων σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν, εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εἰ σὶ εὐδοῦσαι τὴν ὁδόν μου, ἔν ἡ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ.

43 Ἴδου, ἐγὼ βεβέβηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς· τοῦ

ἕδωκεν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἔκπορευόντι ἀντήσασαι ἕδωκεν· καὶ ἔσται ἡ παρθένος, ἢ ἂν ἐγὼ εἶπω, Πότισόν με ἐκ τῆς ἰδρίας σου μικρὸν ὕδωρ,

44 Καὶ εἶπη μοι, Καὶ σὺ πῆ, καὶ τὰς καμήλους σου ὑδρεύσομαι· αὕτη ἡ γυνὴ ἠν ἠτόιμασε Κύριος τῷ ἑαυτοῦ θερίοντι Ἰσαὰκ· καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι, ὅτι πεποιήκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβραάμ.

45 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελεῖσαι με λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ μου, εὐθὺς Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ἰδρίαν ἐπὶ τῶν ἰμῶν· καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πηγήν, καὶ ἰδρεύσατο· εἶπα δὲ αὕτη, Πότισόν με.

46 Καὶ σπεύσασα, καθεῖλε τὴν ἰδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ εἶπε, Πῆ σὺ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτίω· καὶ ἔπιον, καὶ τὰς καμήλους ἐπότισε.

47 Καὶ ᾠρώτησα αὐτὴν, καὶ εἶπα, Ὁ θυγάτηρ τίνοις εἶ; ἀντιγγειλόν μοι· ἡ δὲ ἔφη, Θυγάτηρ Βαθουὴλ εἰμι θυιοῦ τοῦ Ἰακώβ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μετὰ· καὶ περιήθηκα αὕτη τίς ἐνώτια, καὶ τὰ ψέλλα ἔπερὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς.

48 Καὶ εὐδοκίῃσας προσεκίνησα τῷ Κυρίῳ· καὶ εὐλόγησα Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὅς ἐνώδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας λαθεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ εἴῳ αὐτοῦ.

49 Εἰ οὖν ποιεῖτε ἡμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύνην ὡς τὸν κύριόν μου· εἰ δὲ μή, ἀπαγγεῖλατέ μοι, ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιάν ἢ ἀριστερίαν.

50 Ἀποκρίθεις δὲ Λάβαν καὶ Βαθουὴλ, εἶπαν, Παρὰ Κυρίου ἐξῆλθε τὸ ἔργον· τούτου οὐ δυνασομένθα σοι ἀντεπιεῖν κακόν ἢ καλόν.

51 Ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐνοπίτιν σου· λαβὼν ἀπότρεχε· καὶ ἔστω γυνὴ τῷ εἴῳ τοῦ κυρίου σου, ἀθὰ ἐλάλησε Κύριος.

52 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραάμ τῶν ῥημάτων αὐτῶν, προσκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἄνωγ' Ἰακώβ.

53 Καὶ ἐξενόγησε ὁ παῖς σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν, ἔδωκε τῇ Ῥεβέκκα· καὶ ὅσα ἔδωκε τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς.

54 Καὶ ἔψαγον καὶ ἔπιον· καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕντες, καὶ ἐκοιμήθησαν. Καὶ ἀναστὰς τὸ πρωί, εἶπεν, Ἐκπέμψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.

55 Εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς, καὶ ἡ μήτηρ, Μεινάτω ἡ παρθένος μεθ' ἡμῶν ἡμέρας ὡσεὶ δέκα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελευθεύεται.

56 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοῦς, Μὴ κατέχετέ με· δέκα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελευθεύεται.

57 Οἱ δὲ εἶπαν, Καλέσωμεν τὴν παῖδα, καὶ ἔρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς.

58 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτὴν Ῥεβέκκαν, καὶ εἶπαν αὐτῇ, Πορεύση μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἡ δὲ εἶπε, Πορεύσομαι.

59 Καὶ ἐξεπεμψαν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, καὶ τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ.

60 Καὶ εὐλόγησαν Ῥεβέκκαν· καὶ εἶπαν αὐτῇ, Ἀδελφὴ ἡμῶν εἶ· γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ κληρονομησάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντιῶν.

61 Ἀναστὰσα δὲ Ῥεβέκκα καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς, ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν Ῥεβέκκαν, ἀπέηλθεν.

62 Ἰσαὰκ δὲ διεπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου

κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὀρίσεως· αὐτὸς δὲ κατῆλθεν ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς Λίβαν.

63 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰσαὰκ ἀδολεσχήσει εἰς τὸ πεδῖον τὸ πρὸς δαίλης· καὶ ἀναβλέψας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε καμήλους ἐρχομένους.

64 Καὶ ἀναβλέψασα Ῥεβέκκα τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶδε τὸν Ἰσαὰκ· καὶ κατεπήρησεν ἀπὸ τῆς καμήλου.

65 Καὶ εἶπε τῷ παιδί, Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν; εἶπε δὲ ὁ παῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου· ἡ δὲ λαβούσα τὸ θέριστρον, περιεβίαλετο.

66 Καὶ διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαὰκ πάντα τὰ ῥήματα, ἃ ἐποίησεν.

67 Εἰσῆλθε δὲ Ἰσαὰκ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνὴ· καὶ ἠγαπήσεν αὐτὴν· καὶ παρ' ἐκλήθη Ἰσαὰκ περὶ Σάρρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Κεφ. κ. XXV.

ΠΡΟΣΟΕΜΕΝΟΣ δὲ Ἀβραάμ, ἔλαβε γυναῖκα ἢ ὄνομα Χεττούρα.

2 Ἐτεκε δὲ αὐτῷ τὸν Ἰζμὴρ καὶ τὸν Ἰεζὴν, καὶ τὸν Μαδίλ, καὶ τὸν Μαδίμ, καὶ τὸν Ἰεσβαὴλ, καὶ τὸν Ἰεζαὴ.

3 Ἰεζὴν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαβὴν, καὶ τὸν Δεδάν. Υἱοὶ δὲ Δεδάν· Ἀσσυριεῖμ, καὶ Λαυνοσιεῖμ, καὶ Λαμοεῖμ.

4 Υἱοὶ δὲ Μαδίμ Γεδάρ, καὶ Ἀφείρ, καὶ Ἐνώχ, καὶ Ἀβειδὰ, καὶ Ἐλδαγά· πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χεττούρας.

5 Ἐδωκε δὲ Ἀβραάμ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ἰσαὰκ τῷ εἴῳ αὐτοῦ.

6 Καὶ τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκε Ἀβραάμ ὄνομα· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπ' Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν.

7 Ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς Ἀβραάμ ἔζησεν, ἑκατὸν ἑβδομηκονταέντε ἔτη.

8 Καὶ ἐκλείπον ἀπέθανεν Ἀβραάμ ἐν δήρῳ καλῷ πρεσβύτης, καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ προστέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔψαγον αὐτὸν Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαὴλ ὅσα ἔζησεν, ἑκατὸν ἑβδομηκονταέντε ἔτη. Ὁ υἱὸς αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ἐστὶν τὸν ἄγρον Ἐφρών τοῦ Σαὶρ τοῦ Χετταίου, ὅς ἐστιν ἀπέναντι Μαιμβρῆ.

10 Τὸν ἄγρον καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἐκτήσασα Ἀβραάμ παρὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Χετ· ἐκεῖ ἔθησαν Ἀβραάμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

11 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθάναι Ἀβραάμ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσαὰκ υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατώκησεν Ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς ὀρίσεως.

12 Αὐταὶ δὲ αἱ γενεαὶς Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, ὃν ἔτεκεν Ἄγαρ ἡ Αἰγυπτία ἡ παιδίσκη Σάρρας τῆς Ἀβραάμ.

13 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσμαὴλ κατ' ὀνόματα τῶν γενεῶν αὐτοῦ. Πρωτότοκος Ἰσμαὴλ Ναβυῖώθ, καὶ Κηθίρ, καὶ Ναβδεθ καὶ Μασσάμ,

14 Καὶ Μασμά, καὶ Δουμά, καὶ Μασσῆ,

15 Καὶ Χοδάν, καὶ Θαμάν, καὶ Ἰετνὺρ, καὶ Ναφέ, καὶ Κεδμὰ.

16 Οὗτοι εἰσὶν οἱ υἱοὶ Ἰσμαὴλ· καὶ ταῦτα ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν, καὶ ταῖς ἐπαίλειςιν αὐτῶν δώδεκα ἄρχοντες καὶ ἔθνη αὐτῶν.

17 Καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ἰσμαὴλ, ἐκ τῶν τριακονταεπτὰ ἔτη· καὶ ἐκλείπον ἀπέθανε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ.

18 Κατάφησε δὲ ἀπὸ ἑβραίων ἕως Σούρ, ἢ ἔστι κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν πρὸς Ἀσσυρίους κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καταφύγει.

19 Καὶ αὐτὰ αἱ γενεαίαι Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ.

20 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ. Ἦν δὲ Ἰσαὰκ ἑτῶν τεσσαράκοντα, ὅτε ἔλαβε τὴν Ρεβέκκα θυγατέρα Βαυοὺν τῆς Σύρου ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας, ἀδελφὴν Λάβαν τοῦ Σύρου, ταύτῃ εἰς γυναῖκα.

21 Ἐδέετο δὲ Ἰσαὰκ Κύριον περὶ Ρεβέκκας τῆς γυναίκος αὐτοῦ, ὅτι στείρα ἦν ἐπικυνοῦσα δὲ αὐτοῦ ὁ Θεός, καὶ ἔσυνελαβεν ἔν γαστρὶ Ρεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

22 Ἐσκόρτων δὲ τὰ παιδία ἐν αὐτῇ εἶπε δὲ, Εἰ οὕτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ἵνα τί μοι τοῦτο; ἐπορεύθη δὲ πυθέσμι παρὰ Κυρίου.

23 Καὶ εἶπε Κύριος αὐτῇ, Δύο ἔθνη ἐν γαστρὶ σου εἰσὶ καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται· καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει· καὶ ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.

24 Καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτῆν· καὶ τῆδε ἦν διδύμα ἐν τῇ βροχίᾳ αὐτῆς.

25 Ἐξῆλθε δὲ ὁ πρωτότοκος πυρρόακς ὄλος, ὡσεὶ ὄρα, δασύς· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡσαῦ.

26 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπιελθὴμένη τῆς πτέρυγος Ἡσαῦ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰακώβ. Ἰσαὰκ δὲ ἦν ἑτῶν ἐξήκοντα, ὅτε βέτεκεν αὐτοῖς Ρεβέκκα.

27 Ἠδῆξήθησαν δὲ οἱ γεναιόκοι· καὶ ἦν Ἡσαῦ ἄνθρωπος εἰδώς κυνηγεῖν, ἄγροικος· Ἰακώβ δὲ, ἄνθρωπος ἄπλαστος, οἰκῶν οἰκίαν.

28 Ἠγάπησε δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἡσαῦ, ὅτι ἡ θήρα μύτου βρώσις αὐτῷ· Ρεβέκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακώβ.

29 Ἠψῆσε δὲ Ἰακώβ ἔψημα· ἦλθε δὲ Ἡσαῦ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκλείπων.

30 Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ Ἰακώβ, Γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἐψήματος πυρροῦ τούτου, ὅτι ἐκλείπω· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐδώμ.

31 Εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Ἡσαῦ, Ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκια σου ἐμοί.

32 Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ, Ἴδου ἐγὼ πορεύομαι τελευτῶν· καὶ ἵνα τί μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια;

33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακώβ, Ὅμοσον μοι σήμερον· καὶ ὅμοσον αὐτῷ ἀπὸδοτο δὲ Ἡσαῦ τὰ πρωτοτόκια τῷ Ἰακώβ.

34 Ἰακώβ δὲ ἔδωκε τῷ Ἡσαῦ ἄρτον, καὶ ἔψημα φακοῦ· καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε· καὶ ἀναστὰς ἔρχετο· καὶ ἐφάνησεν Ἡσαῦ τὰ πρωτοτόκια.

Κεφ. κς', XXVI.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερου, ὃς δέγνετο ἔν τῷ ἔκαιρῳ τοῦ Ἀβραάμ· ἐπορεύθη δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιεῖμ εἰς Γεράρα.

2 Ὁ ψῆθος δὲ αὐτῷ Κύριος, καὶ εἶπε, Μὴ καταβῆς εἰς Αἴγυπτον· κατοικήσων δὲ ἐν τῇ γῇ, ἣ ἂν τοῦ εἶπω.

3 Καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ, καὶ εὐλόγησέ σε· σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην· αἰ στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὅμοσα τῷ Ἀβραάμ τῷ πατρί σου.

4 Καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ· καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην· καὶ δευλογήσου· αἰ ἐν τῷ σπέρματί σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

5 Ἀνὸ ὧν ὑπήκουσεν Ἀβραάμ ὁ πατὴρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ἐφύλαξε τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου, καὶ τὰ νόμιά μου.

6 Κατάφησε δὲ Ἰσαὰκ ἐν Γεράροις.

7 Ἐπρωτήθησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ρεβέκκας τῆς γυναίκος αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἀδελφῆ μου ἐστίν· ἐφοβήθη γὰρ εἶπειν, ὅτι γυνὴ μου ἐστὶ· μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ρεβέκκας, ὅτι ὠραία τῇ ὄψει ἦν.

8 Ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ· καὶ παρακύψας Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ τῆς θυρίδος, εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα μετὰ Ρεβέκκας τῆς γυναίκος αὐτοῦ.

9 Ἐκάλεσε δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀρά γε γυνὴ σου ἐστὶ; τί ὅτι εἶπας, Ἀδελφῆ μου ἐστίν; Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσαὰκ, Εἶπα γὰρ, μή ποτε ἀποθάνω δι' αὐτήν.

10 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ, Τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μικρὸν ἔκοιμήθη τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναίκος σου, καὶ ἐπήγαγες αὐτὴν ἐφ' ἡμᾶς ἄγνοιαν.

11 Συνέταξε δὲ Ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων, Πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου· καὶ τῆς γυναίκος αὐτοῦ, θανάτῳ ἐνοχος ἔσται.

12 Ἐσπευρε δὲ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ· καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐναντῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσαν κριθὴν· ἡ εὐλογία δὲ αὐτὸν Κύριος.

13 Καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος· καὶ προβαίων, μείζων ἐγένετο ἕως οὗ μέγας ἐγένετο σφόδρα.

14 Ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβαίων, καὶ κτήνη βοῶν, καὶ γεώργια πολλά· ἐξήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιεῖμ.

15 Καὶ πάντα τὰ φρέατα, ἃ ὠρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ, καὶ ἐπλησαν αὐτὰ γῆς.

16 Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαὰκ, Ἀπελθε ἀφ' ἡμῶν ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένετο σφόδρα.

17 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Ἰσαὰκ· καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων· καὶ κατακῆσεν ἐκεῖ.

18 Καὶ πάλιν Ἰσαὰκ ὠρυξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, ἃ ὠρυξαν οἱ παῖδες Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ μετὰ τὸ ἀποθάνειν Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα, ἃ ἀνόμασεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὠρυξαν οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων· καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος.

20 Καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων Ἰσαὰκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδρω· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος, Ἀδικία· ἠόκησαν γὰρ αὐτὸν.

21 Ἀπάρας δὲ ἐκείθεν, ὠρυξε φρέαρ ἕτερον· ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐχθρία.

22 Ἀπάρας δὲ ἐκείθεν, ὠρυξε φρέαρ ἕτερον· καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐγγυχωρία, λέγων, διότι νῦν ἐπλάτυνε Κύριος ἡμῖν, καὶ ἠῆξῃσεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Ἀνεβῆθι δὲ ἐκείθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.

24 Καὶ ὠψθη αὐτῷ Κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου· μή φοβου· μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι· καὶ εὐλόγησέ σε, καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι' Ἀβραάμ τὸν πατέρα σου.

25 Καὶ ὑψοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον· καὶ

ἑπικαλέσατο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ἔφη· ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὠρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ἰσαὰκ φρέαρ^α ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων.
 26 Καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράρων, καὶ Ὁχοζαῖθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὼλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυναμείας αὐτῶ.
 27 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰσαὰκ, Ἰνα τί ὁ ἤλθετε! πρὸς με; ἡμεῖς δὲ ἐμίσησατέ με, καὶ θέξατε στείλατέ! με ἄφ' ἡμῶν.
 28 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἰδόντες ἐωράκαμεν, ὅτι ἦν Κύριος μετὰ σοῦ· καὶ εἵπαμεν, γενέσθω ἄρα ἀνά μέσον ἡμῶν καὶ ἀνά μέσον σου· καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην.
 29 Μὴ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν κακόν, καθότι οὐκ ἐβδελυγμένά ᾖσε ἡμεῖς, καὶ ὄν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι κελῶς, καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εὐχῆς· καὶ νῦν ἐβλογγόμενος σὺ ὑπὸ Κυρίου.
 30 Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς δοχὴν· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
 31 Καὶ ἀναστάντες τὸ πρωῒ, ἔωμοσεν ἕκαστος τῶ πλησίον· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαὰκ· καὶ ἀπέχοντο ἀπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας.
 32 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἀπήγγειλαν αὐτῶ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὠρυξαν· καὶ εἶπαν, Οὐχ εὔρομεν ὕδωρ.
 33 Καὶ ἐκάλεσεν ἑαυτὸν, Ὀρκος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ, Φρέαρ ὄρκου, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
 34 Ἦν δὲ Ἠσαῦ ἐτῶν τεσσαράκοντα· καὶ ἔλλαβε γυναῖκα β' λουδιθί, θυγατέρα β' Βεῶν τῶν Χετταίων, καὶ τὴν β' Βατεμαθί, θυγατέρα β' Εὐλὼν τῶ Χετταίου.
 35 Καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῶ Ἰσαὰκ κτὴ τῆ Ρεβέκκα.
 Κεφ. κζ'. XXVII.
ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὸ γηράσαι αὐτὸν Ἰσαὰκ, καὶ ἡμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὄρνυ· καὶ ἐκάλεσεν Ἠσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον, καὶ εἶπεν αὐτῶ, Υἱέ μου, καὶ εἶπεσθε, Ἰδοὺ ἐγώ.
 2 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ γεγήρακα, καὶ οὐ γνώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου.
 3 Νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦός σου, τὴν τε φερέτραν, καὶ τὸ τόξον, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον, καὶ θήρεσόν μου θήραν.
 4 Καὶ ποιήσον μοι ἐδέσματα, ὡς φιλῶ ἐγώ, καὶ ἔνεγκε! μοι, ἵνα φάγω· ὡπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου, ὅπρην! ἀποθανεῖν με.
 5 Ρεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἠσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἐπορεύθη δὲ Ἠσαῦ εἰς τὸ πεδῖον θηρεύσαι θήραν τῶ πατρὶ αὐτοῦ.
 6 Ρεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσων, Ἰδε ἤκουσα τοῦ πατρὸς σου λαλοῦντος πρὸς Ἠσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, λέγοντος, 7 Ἐνεγκόν μοι θήραν, καὶ ποιήσον μοι ἐδέσματα, ἵνα φάγων εὐλογήσω σε ἐναντίον Κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.
 8 Νῦν οὖν, υἱέ μου, ἀκουσόν μου, καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι.
 9 Καὶ πορευθεῖς εἰς τὰ πρόβατα, λάβε μοι ἐκείθεν δύο ἐρίφους ἀπαλούς, καὶ καλοὺς· καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέσματα τῶ πατρὶ σου, ὡς φιλεῖ.
 10 Καὶ εἰσοίσεις τῶ πατρὶ σου, καὶ φάγεται, ὡπως εὐλογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν.
 11 Εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ρεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἔστιν Ἠσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύν, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος.
 12 Μὴ ποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσμαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν· καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμάντων κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν.

13 Εἶπε δὲ αὐτῶ ἡ μήτηρ, Ἐπ' ἐμε ἡ κατάραν σου τέκνον! μόνον βεπακουσόν! μου τῆς φωνῆς· καὶ πορευθεῖς ἐνεγκέ μοι.
 14 Πορευθεῖς δὲ, ἔλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ· καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτοῦ.
 15 Καὶ λαβούσα Ρεβέκκα τὴν στολὴν Ἠσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν, ἣν παρ' αὐτῆ ἐν τῷ οἴκῳ ἀενέδουσαν αὐτῆν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον.
 16 Καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκες ἐπὶ τοῖς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ.
 17 Καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν, εἰς τὰς χεῖρας Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.
 18 Καὶ εἰσηνεγκε τῶ πατρὶ αὐτοῦ, εἶπε δὲ, Πάτερ· ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἰ σύ, τέκνον;
 19 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῶ πατρὶ, Ἐγὼ Ἠσαῦ ὁ πρωτότοκος σου θεποικῆκα! καθὰ ἐλάλησάς μοι· ἀναστὰς, κάθισον καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας μου, ὡπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου.
 20 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῶ υἱῷ αὐτοῦ, Τί τοῦτο, ὁ ταχὺ εὔρες, ὦ τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον μου.
 21 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῶ Ἰακώβ, Ἐγγισόν μοι, καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ σὺ εἰ ὁ υἱός μου Ἠσαῦ, ἡ οὐ.
 22 Ἦγγισε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐψηλάφησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἡ μὲν! φωνή, φωνὴ Ἰακώβ· αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἠσαῦ.
 23 Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν· ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὡς αἱ χεῖρες Ἠσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δις αἰῶν· καὶ εὐλόγησεν αὐτόν,
 24 Καὶ εἶπε, Σὺ εἰ ὁ υἱός μου Ἠσαῦ; ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ.
 25 Καὶ εἶπε, Πρυσάγαγέ μοι, καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου τέκνον, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου· καὶ πορευθεῖς ἐνεγκε αὐτῶ, καὶ ἔφαγε· καὶ εἰσηνεγκεν αὐτῶ οἶνον, καὶ ἔπιε.
 26 Καὶ εἶπεν αὐτῶ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐτοῦ, Ἐγγισόν μοι, καὶ φίλησόν με τέκνον.
 27 Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ὡσφρίσθη τὴν ὀσμήν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ ἐβλόγγασεν αὐτόν· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ὄσμη τοῦ υἱοῦ μου, ὡς ὄσμη ἀγροῦ πλήρους, ὃν β' εὐλόγησε! Κύριος.
 28 Καὶ ὤρη σοι ὁ Θεός ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς πύθης τῆς γῆς, καὶ πληθὺς αἶτου καὶ οἴνου.
 29 Καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες· καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ προσκηνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου· ὁ καταρωμένος σε, ἐπικατάρατος· ὁ δὲ ἐλογίαν σε, εὐλογημένος.
 30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο, ὡς αὐτὸν ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἠσαῦ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας.
 31 Καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα, καὶ προσήνεγκε τῶ πατρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε τῶ πατρὶ, Ἀναστῆτω ὁ πατήρ μου, καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου.
 32 Καὶ εἶπεν αὐτῶ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐτοῦ, Τίς εἰ σύ; ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ἠσαῦ.
 33 Ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἔκστασιν μεγάλῃν σφόδρα· καὶ εἶπε, Τίς οὖν ὁ θηρεύσας μου θήραν καὶ εἰσηνεγκας μοι, καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων

προ τῷ β' ἐλθεῖν σε; καὶ εὐλόγησα αὐτόν, καὶ εὐλογημένος ἔσται.

34 Ἐγένετο δὲ ἡνικά ἤκουσεν Ἡσαῦ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε ἁφ' ὧν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα καὶ εἶπεν, εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγὼ, πάτερ.

35 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου, ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου.

36 Καὶ εἶπε, Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ ἑπέτρικε γὰρ με θ' ἰδοὺ δεύτερον τ' ἔτο' τα τε πρωτοτόκια μου εἴληψ' καὶ νῦν βέλαβει τὴν εὐλογίαν μου καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ;

37 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ, εἶπε τῷ Ἡσαῦ, Εἰ κίριον αὐτὸν βπεοίηκα ἴ σου, καὶ πάντα τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ βπεοίηκα! αὐτοῦ οἰκέτας, σίτω καὶ οἰνῷ βέστηραξά' αὐτόν' σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον;

38 Εἶπε δὲ Ἡσαῦ πρὸς ἁ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Μὴ εὐλογία μία σοὶ ἐστὶ, πάτερ; εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγὼ, πάτερ. Κυτανυθέντος δὲ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε φωνῇ Ἡσαῦ, καὶ ἐκλαυσεν.

39 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ, ἀπὸ τῆς πίστεως τῆς γῆς ἐστὶ ἡ καρικησίς σου, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἕνωθεν.

40 Καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζῆση, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις ἔσται δὲ ἡνικά ἐὰν καθέλῃς καὶ ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου.

41 Καὶ ἕνωκέτο Ἡσαῦ τῷ Ἰακώβ περὶ τῆς εὐλογίας, ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, Ἐγγισίωσα αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρὸς μου, ἵνα ὑποκτείνω Ἰακώβ τὸν ἀδελφόν μου.

42 Ἀπηγγέλη δὲ Ἄρεβέκκα τὰ ῥήματα Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρῶτοντόκου καὶ πέμψασα ἐκέλευσεν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοὶ τὸ ὑποκτείνειν σε.

43 Νῦν οὖν τέκνον ἀκούσων μου τῆς φωνῆς, καὶ ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρράν.

44 Καὶ οἰκῆσον μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινάς, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν σου.

45 Καὶ τὴν ὄρνιν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐπιλίθηται ἅ πεποιήκας αὐτῷ καὶ ἀποστείλασα μεταπέμψομαι σε ἐκεῖθεν, μή ποτε β' ὑποκτενωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

46 Εἶπε δὲ Ῥεβέκκα πρὸς Ἰσαὰκ, Προσώθηκα τῇ ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χέτ' εἰ λήψεται Ἰακώβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης, ἵνα τί μοι ἄτο' ζῆν;

Κεφ. κθ'. XXVIII.

ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, εὐλόγησεν αὐτόν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ, λέγων, Οὐ λήσῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν β' Χανααναίων!

2 Ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, εἰς τὸν οἶκον Βαουὴλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς σου καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου.

3 Ὁ δὲ Θεὸς μου εὐλόγησά σε, καὶ αὐξήσαι σε, καὶ πληθύναι σε καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν,

4 Καὶ δώῃ σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς ἔμου! σοὶ, καὶ τῷ σπέρματι σου μετὰ σέ, κληρονομήσαι τὴν γῆν τῆς παρικοῦσέως σου, ἡ β' ἐδοκέτω Θεὸς τῷ Ἀβραάμ.

5 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ

ἔπορευθῆ εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαουὴλ τοῦ Σῦρου, ἀδελφόν Ῥεβέκκας τῆς μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ.

6 Ἴδε δὲ Ἡσαῦ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, λαβεῖν ἑαυτῷ γυναῖκα ἐκεῖθεν ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτόν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ, λέγων, Οὐ λήσῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων β' τῶν Χανααναίων!

7 Καὶ ἤκουσεν Ἰακώβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς βαυτοῦ! καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας.

8 Ἰδοὺ δὲ καὶ Ἡσαῦ ὅτι πονηραὶ εἰσὶν αἱ θυγατέρες Χαναάν ἑναντίον Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτῆ,

9 Ἐπορεύθη Ἡσαῦ πρὸς Ἰσμαὴλ καὶ ἔλαβε τὴν Μαελὲθ θυγατέρα Ἰσμαὴλ τῆς υἱῆς Ἀβρααίμ, ἀδελφῆν δ' Ναβαεθ', πρὸς τὰς γυναῖξιν αὐτοῦ γυναῖκα.

10 Καὶ ἐξήλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν.

11 Καὶ ἀπήνησσε τόπων, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ β' ἔθηκε! πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ,

12 Καὶ ἐνυπνίσθη καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἔστη ῤιγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆ!

13 Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρατο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ β' εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβρααίμ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ μὴ φοβού! ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύσεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι σου.

14 Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου, ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Ἄβιβα, καὶ Ἄβορράν, καὶ ἐπὶ ἀνατολίας καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου.

15 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ διαφυλίσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ ἂν πυρευθῆς καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι.

16 Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ β' ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν.

17 Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν, Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἐστὶ ταῦτο ἄλλ' ἡ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὐτὴ ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

18 Καὶ ἀνίστη Ἰακώβ τὸ πρῶτον, καὶ ἔλαβε τὸν λίθον ὃν β' ἐπέθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην, καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς.

19 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνον, Οἶκος Θεοῦ καὶ Οὐλαμμοῦς ἦν ὄνομα τῆς πόλεως πρῶτερον.

20 Καὶ ἠΐξατο Ἰακώβ εὐχὴν, λέγων, Ἐὰν ἡ Κύριος ὁ Θεὸς μετ' ἐμοῦ, καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ἡ ἐγὼ πορεύομαι, καὶ ὄρω μοι ἄρτον φαγεῖν, καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι,

21 Καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκόν τοῦ πατρὸς μου καὶ ἔσται Κύριός μου εἰς Θεόν!

22 Καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔστησα στήλην, ἔσται μοι οἶκος Θεοῦ καὶ πάντων ὧν ἐάν μοι ὄψω, δεκάτην ἀποδοκατώσω αὐτῷ σοι.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΚΑΙ ἐξάρσεν Ἰακώβ τοὺς πόδας, ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολίων πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαουὴλ τοῦ Σῦρου, ἀδελφόν δὲ Ῥεβέκκας μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ.

23 Καὶ ὄρα· καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποιμνια προβάτων ἀναπαύομενα ἐπ' αὐτοῦ· ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποιμνια· λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος.

3 Καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποιμνια· καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα, καὶ ἀπεκαθίσαν τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

4 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ, Ἄδελφοί μου, πόθεν ἐστέ ὅντις· οἱ δὲ εἶπαν, Ἐκ Χαβρὼν ἐσμὲν.

5 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Γινώσκετε Λάβαν τὸν υἱὸν Ναχωῦ; οἱ δὲ εἶπαν, Γινώσκουμεν.

6 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὑγιαίνει; οἱ δὲ εἶπαν, Ὑγιαίνει·^α καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων^α.

7 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Ἐτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή· οὔπω ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες τὰ πρόβατα, ἀπελθόντες βόσκατε.

8 Οἱ δὲ εἶπαν, Οὐ δύνησόμεθα, ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένους, καὶ ἀποκυλίσοι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ποτιούμεν τὰ πρόβατα.

9 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ Λάβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· αὐτὴ γὰρ ἔβασκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

10 Ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰακώβ, ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζε τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐφίλησεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ καὶ βόησας τῇ φωνῇ αὐτοῦ, ἔκλαυσε.

12 Καὶ ἀπήγγειλε τῇ Ῥαχὴλ, ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστί, καὶ ὅτι υἱὸς Ῥεβέκκας ἐστί· καὶ δραμοῦσα, ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

13 Ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσε Λάβαν τὸ ὄνομα Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς ἀνάστησιν αὐτῷ· καὶ περιλαβὼν αὐτὸν, ἐφίλησε· καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ διηγήσατο τῷ Λάβαν πάντα τοὺς λόγους τούτους.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν, Ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ ἐκ τῆς σαρκὸς μου εἰ σὺ· καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν.

15 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ, Ὅτι γὰρ ἀδελφὸς μου εἶ, οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν· ἀπάγγειλόν μοι, τίς ὁ μισθός σου ὅστις;

16 Τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν δύο θυγατέρες· ὄνομα τῇ μείζονι, Λεία· καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρῃ, Ῥαχὴλ.

17 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λείας, ἄσθενεῖς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν καλὴ τῷ εἶδει, καὶ ὠραία τῇ ὄψει ἀσφῶδρα.

18 Ἠγάπησε δὲ Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ· καὶ εἶπε, Δουλεύσου μοι ἑπτὰ ἔτη περὶ ἧς Ῥαχὴλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας.

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν, Βέλτιον δοῦναί με αὐτῇ σοι, ἢ δοῦναί με αὐτῇ ἀνδρὶ ἑτέρῳ· οἴκησον μετ' ἐμοῦ.

20 Καὶ ἐδούλευσεν Ἰακώβ περὶ Ῥαχὴλ ἑπτὰ ἔτη· καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέρα ὀλίγη, παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτῇ.

21 Εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν, Ἐδός μοι τὴν γυναῖκά μου, πεπλήρωται γὰρ αἱ ἡμέραι^α, ὅπως εἰσελθῶ πρὸς αὐτήν.

22 Συνήγαγε δὲ Λάβαν πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ τόπου, καὶ ἐποίησε γάμον.

23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ λαβὼν Λεῖαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, εἰσήγαγεν^α πρὸς Ἰακώβ· καὶ εἰσήλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ.

24 Ἐδωκε δὲ Λάβαν ἄΛεϊαν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, αὐτὴν παιδίσκην.

25 Ἐγένετο δὲ πρωί, καὶ ἰδοὺ ἡ Λεῖα· εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν, Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι; οὐ περὶ Ῥαχὴλ ἐδούλευσα παρὰ σοί; καὶ ἰνατὶ παρελογίσω με;

26 Ἐπεκρίθη δὲ Λάβαν, Οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν τὴν πρεσβυτέραν.

27 Συντέλεσον οὖν τὰ ἔβδομα ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας, ἣν ἔργα παρ' ἐμοί, ἔτι ἐπτά ἔτη ἔτερα.

28 Ἐποίησε δὲ Ἰακώβ οὕτως· καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἔβδομα ταύτης· καὶ ἔδωκε αὐτῷ Λάβαν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα.

29 Ἐδωκε δὲ Λάβαν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, αὐτὴν παιδίσκην.

30 Καὶ εἰσήλθε πρὸς Ῥαχὴλ ἡγάπησε δὲ Ῥαχὴλ μᾶλλον ἢ Λεῖαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἑπτά ἔτη ἔτερα.

31 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἔμισετο Λεῖα, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν ἄστειρα.

32 Καὶ συνέλαβε Λεῖα, καὶ ἔτεκε υἱὸν τῷ Ἰακώβ· ἐκύλισε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥουβὴν, λέγουσα, Διότι εἶδὸ μου Κύριος τὴν ταπεινωσάν, καὶ ἐδῶκε μοι υἱόν· νῦν οὖν ἀγαπήσει με ὁ ἄνθρωπος.

33 Καὶ συνέλαβε πάλιν, καὶ ἔτεκε υἱὸν δευτέρον τῷ Ἰακώβ· καὶ εἶπεν, Ὅτι ἤκουσε Κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ προσέδοκε μοι καὶ τούτον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Συμεὼν.

34 Καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκε υἱόν· καὶ εἶπεν, Ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἄνθρωπος, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Λευεὶ.

35 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτι, ἔτεκε υἱόν· καὶ εἶπε, Νῦν ἐστὶ τοῦτο ἐξομολογήσομαι Κυρίῳ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰούδαν· καὶ ἔσθη τοῦ τίκτειν.

Κεφ. λ'. XXX.

ΓΙΔΟΥΣΑ δὲ Ῥαχὴλ, ὅτι οὐ τέτοκε τῷ Ἰακώβ· καὶ ἐζήλωσε Ῥαχὴλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· καὶ εἶπε τῷ Ἰακώβ, Δός μοι τέκνα· εἰ δὲ μὴ, τελευτήσω ἐγώ. 2 Ὁ θυμῶν εἰς δὲ Ἰακώβ τῇ Ῥαχὴλ, εἶπεν αὐτῇ, Μὴ ἀντὶ Θεοῦ ἐγώ εἰμι, ὃς ἐστέρησε σε καρπὸν κοιλίας;

3 Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῷ Ἰακώβ, Ἰδὲ ἡ παιδίσκη μου Βαλλὰ· εἰσελθε πρὸς αὐτήν· καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου, καὶ ἔκτεκόν μοι υἱόν.

4 Καὶ ἔδωκε αὐτῷ Βαλλάν τὴν παιδίσκην αὐτῆς, αὐτῷ γυναῖκα· καὶ εἰσήλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ.

5 Καὶ συνέλαβε Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ, καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν.

6 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ, Ἐκρινέ μοι ὁ Θεός, καὶ ἐπήκουσε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔδωκε μοι υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Δάν.

7 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ, καὶ ἔτεκε υἱὸν δευτέρον τῷ Ἰακώβ.

8 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ, Ὁναντελάβετό μοι ὁ Θεός· καὶ συναεστράφη τῇ ἀδελφῇ μου, καὶ ἠδυνάστην· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς, Νεφθαλεὶμ.

9 Εἶδε δὲ Λεῖα, ὅτι ἐστὶ τὸ τίκτειν· καὶ ἔλαβε Ζελφάν τὴν παιδίσκην αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τῷ Ἰακώβ γυναῖκα· καὶ εἰσήλθε πρὸς αὐτήν.

10 Καὶ συνέλαβε Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας, καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν.

11 Καὶ εἶπε Λεῖα, Ἐν τύχῃ καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Γάδ.

12 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Ζελφᾶ ἡ παιδίσκη Λεία, καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱὸν δευτέρου.

13 Καὶ εἶπε Λεία, Μακαρία ἐγώ, ὅτι θυμακοριοῦσά με αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἀήρ.

14 Ἐπορεύθη δὲ Ῥουβὴν ἐν ἡμέρᾳ¹ θερισμοῦ πυρῶν· καὶ εὔρε μῆλα θυμακοροῶν¹ ἐν τῷ ἄγρῳ, καὶ ἠνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λείαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῇ Λείᾳ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, Δός μοι τῶν θυμακοροῶν τοῦ υἱοῦ σου.

15 Εἶπε δὲ Λεία, Οὐχ ἰκανὸν σοι, ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου; μὴ καὶ τοὺς θυμακοροῶν τὰ νῦν μου λήψῃ; Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ, Οὐχ οὕτως· κοιμηθήτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν θυμακοροῶν τοῦ υἱοῦ σου.

16 Εἰσῆλθε δὲ Ἰακώβ ἐξ ἄγρου ἑσπέρας· καὶ ἐξῆλθε Λεία εἰς συνάντησιν αὐτῷ· καὶ εἶπε, Πρὸς ἐμὲ εἰσελεύθη σήμερον· μεμισῶμαι γάρ σου ἀντὶ τῶν θυμακοροῶν τοῦ υἱοῦ μου· καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην.

17 Καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς Λείας¹ καὶ συλλαβούσα, ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱὸν πέμπτον.

18 Καὶ εἶπε Λεία, Δέδωκέ μοι ὁ Θεὸς τὸν μισθόν μου, ἀνθ' οὗ ἐδώκα τῇ παιδίσκῃ μου τῷ ἀνδρὶ μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰσάαχάρ, ὃ ἐστὶ Μισθός.

19 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Λεία, καὶ ἔτεκε υἱὸν ἕκτον τῷ Ἰακώβ.

20 Καὶ εἶπε Λεία, Δεδώρηται ὁ Θεὸς μοι δῶρον καλὸν ἐν τῷ νῦν καιρῷ· αἰρετιεῖ με ὁ ἀνὴρ μου· τέτοκα γὰρ αὐτῷ υἱοὺς ἕξ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ζαβουλὼν.

21 Καὶ μετὰ τούτου ἔτεκε θυγατέρα¹ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς, Δείνα².

22 Ἐμνήσθη δὲ ὁ Θεὸς ἄτις¹ Ῥαχὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ Θεός· καὶ ἀνέψξεν αὐτῆς τὴν μήτραν.

23 Καὶ συλλαβούσα, ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱὸν¹ εἶπε δὲ Ῥαχὴλ, Ἀφείλεν ὁ Θεὸς με τὸ ὄνειδος.

24 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσήφ, λέγουσα, Προσθέτω ὁ Θεὸς μοι υἱὸν ἕτερον.

25 Ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσήφ, εἶπεν Ἰακώβ τῷ Λάβαν, Ἀπόστειλόν με, ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου.

26 Ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου, καὶ τὰ παιδιά μου, περὶ ὧν δεδούλευκά σοι, ἵνα ἀπέλθω· σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δελίαν, ἣν δεδέλευκά σοι.

27 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν, Εἰ εὖρον χάριν ἐναντίον σου, οἰκισάμην ἄν· εὐλόγησε γὰρ με ὁ Θεός· ἐπὶ τῇ σῇ εἰσόδῳ.

28 Διάστειλον τὸν μισθόν σου πρὸς με, καὶ δώσω.

29 Εἶπε δὲ Ἰακώβ, Σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι, καὶ ὅσα κτήνη σου μετ' ἐμοῦ.

30 Μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι ἐναντίον ἐμοῦ· καὶ ἠξίωθι εἰς πληθός· καὶ εὐλόγησε σε Κύριος ὁ Θεός· ἐπὶ τῷ προδῆ μου· νῦν οὖν πότε ποιήσω κῆλῳ ἐμαυτῷ οἶκον;

31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν, Τί σοι δώσω; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰακώβ, Οὐ δώσεις μοι οὐθέν· εἴν ποιήσης μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου, καὶ φιλησῶ.

32 Παρελθέτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον, καὶ διαχώρισον ἐκείθεν πᾶν πρόβατον² αἰφαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν² διάλευκον καὶ δαντῶν¹ ἐν ταῖς αἰξίν, ἔσται μοι μισθός.

33 Καὶ ἐπακοῦσεται μοι ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ βεπαύριον¹· ὅτι ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνωπίον σου· πᾶν ὁ εἶν μὴ ἢ ραντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξί, καὶ φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, κεκλεμμένον ἔσται παρ' ἐμοῦ.

34 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν, Ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμα σου¹.

35 Καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς ραντούς καὶ τοὺς διαλεύκους, καὶ πάσας τὰς αἰγὰς τὰς ραντάς καὶ τὰς διαλεύκους, καὶ πᾶν² ὃ ἦν φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς¹· καὶ ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

36 Καὶ ἀπέστειλεν ὄδον τριῶν ἡμερῶν, ἀκλί¹ ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐποίμανε τὰ πρόβατα Λάβαν τὰ ὑπολειφθέντα.

37 Ἔλαβε δὲ ἑαυτῷ¹ Ἰακώβ ράβδον στυρακίνην χλωρὰν καὶ καρινὴν καὶ πλατάνου¹ καὶ ἐλέπισεν αὐτάς Ἰακώβ λεπίσματα λευκὰ¹ καὶ περιστρῶν τὸ χλωρὸν ἐφαίνετο ἐπὶ ταῖς ράβδον τὸ λευκόν, ὃ ἐλέπισσε, ποικίλον.

38 Καὶ παρέθηκε τὰς ράβδους, ἃς ἐλέπισεν, ἐν τοῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος· ἵνα ὡς ἀέλθωσι τὰ πρόβατα πιεῖν, ἐνώπιον τῶν ράβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πιεῖν, ἐγκισσῆσται τὰ πρόβατα εἰς τὰς ράβδους.

39 Καὶ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα εἰς τὰς ράβδους¹ καὶ ἔτικτον τὰ πρόβατα διὰ λευκα καὶ ποικίλα καὶ σποδοσεδῆ ραντά.

40 Τοὺς δὲ ἀμνοὺς διέστειλεν Ἰακώβ¹ καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν προβάτων κριὸν διάλευκόν, καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς ἀμνοῖς¹ καὶ διαχώρισεν ἑαυτῷ ποιμίαν καὶ ἑαυτὸν, καὶ οὐκ ἔμειξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λάβαν.

41 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, ἔθηκεν Ἰακώβ τὰς ράβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν τοῖς ληνοῖς, τοὺς ἐγκισσῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ράβδους.

42 Ἦνικα δ' ἂν ἔτεκε¹ τὰ πρόβατα, οὐκ ἐτίθει¹ ἐγένετο δὲ τὰ¹ μὲν¹ ἄσχημα τοῦ Λάβαν, τὰ δὲ ἐπίσχημα τοῦ Ἰακώβ.

43 Καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ, καὶ βόες, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι, καὶ κάμηλοι, καὶ ὄνοι.

Κεφ. λα'. XXXI.

ΗΚΟΥΣΕ δὲ Ἰακώβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν Λάβαν, λεγόντων, Εἴληφεν Ἰακώβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πεποίηκε πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην.

2 Καὶ εἶδεν Ἰακώβ τὸ πρόσωπον¹ τοῦ Λάβαν, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν πρὸς αὐτὸν, β' ὡσεὶ χθές¹ καὶ τρίτην ἡμέραν.

3 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἰακώβ, Ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρὸς σου, καὶ εἰς τὴν γενεαν σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ.

4 Ἀποστείλας δὲ Ἰακώβ, ἐκάλεσε Ἐλείαν, καὶ Ῥαχὴλ¹ εἰς τὸ πεδῖον οὗ ἦν¹ τὰ ποιμνία.

5 Καὶ εἶπεν αὐταῖς, Ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι β' πρὸς¹ ἐμοῦ, ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν¹· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου ἦν μετ' ἐμοῦ.

6 Καὶ αὐτὰ δὲ οἶδατε, ὅτι ἐν πάσῃ ἄτῃ¹ ἰσχυρῶ μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ἡμῶν.

7 Ὁ δὲ πατὴρ ἡμῶν παρεκρίσατό με, καὶ ἠλλαξε τὸν μισθόν μου τῶν δέκα β' ἀμνῶν¹, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς κακοποιήσάι με.

8 Ἐάν οἷ-ως εἶπῃ, τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός¹· καὶ τζέται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα¹· εἴν δὲ εἶπῃ, τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός¹· καὶ τζέται πάντα τὰ πρόβατα λευκὰ.

9 Καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἔδωκέ μοι αὐτά.

10 Καὶ ἐγένετο ἡνικα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα,

⁴ ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα¹· καὶ εἶδον τοὺς ὄφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ, καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες² ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας, διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδῆς ραντοὶ.

11 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καθ' ὕπνον, Ἰακώβ³· ἐγὼ δὲ εἶπα, Τί ἐστὶ;

12 Καὶ εἶπεν, Ἀνάβλεψον τοῖς ὄφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας διαλείκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδῆς ραντοὺς⁴· ἑώρακα γὰρ⁵ ὅσα σοι Λάβαν ποιεῖ.

13 Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὁ ὄψθεις σοι ἐν⁶ τῷ πνεύματι, οὗ⁷ ἠλεησάς μοι ἐκεῖ στήλην, καὶ ἦξω μοι ἐκεῖ εὐχὴν⁸· νῦν οὖν ἀνάστηθι, καὶ ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καὶ ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενεῆσός σου, καὶ ἔσονται μετὰ σοῦ.

14 Καὶ ἀποκριθεὶς Ῥαχὴλ καὶ Δεία, εἶπαν αὐτῷ, Μὴ ἔστιν ἡμῖν ἕτι μερίς ἢ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν;

15 Οὐχ ὡς αἱ ἄλλοτριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ ἡμῶς, καὶ καταβρώσει κατέφαγε¹ τὸ ἀργύριον ἡμῶν.

16 Πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἀφείλετο ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν²· νῦν οὖν ὅσα σοι εἰρήκεν ὁ Θεός, ποιεῖ.

17 Ἀναστὰς δὲ Ἰακώβ, ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παῖδιά αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους.

18 Καὶ ἀπήγαγε πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ, ἣν περιεποιήσατο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἀπέλθειν πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν.

19 Λάβαν δὲ ὥχето κείρα τὰ πρόβατα αὐτοῦ¹· ἔκλεψε δὲ Ῥαχὴλ τὰ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

20 Ὁ Ἐκρυσθεὶς² δὲ Ἰακώβ Λάβαν τὸν Σύρον, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι ἀποιδρώσκει.

21 Καὶ ἀπέδρα αὐτός, καὶ τὰ αὐτὰ πάντα, καὶ διέβη τὸν ποταμὸν, καὶ ὤρμησεν εἰς τὸ ὄρος Γαλααδ.

22 Ἀνηγγέλη δὲ Δάβαν τῷ Συρῷ ἠτῆ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ¹, ὅτι ἀπέδρα Ἰακώβ.

23 Καὶ παραλαβὼν² τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ μετ' ἑαυτοῦ, εἰδὼς ἐν ὅπισω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτά³· καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Γαλααδ.

24 Ἦλθε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Δάβαν τὸν Σύρον ἀπ' ὕπνου τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Φύλαξαι σεαυτὸν, μὴ ποτε λαλήσῃς μετὰ Ἰακώβ πονηρὰ.

25 Καὶ κατέλαβε Δάβαν τὸν Ἰακώβ¹· Ἰακώβ δὲ ἐπῆξεν τὴν σκηνὴν αὐτῆ ἐν τῷ ὄρει Δάβαν δὲ ἔσθησε τοὺς ἀδελφούς αὐτῆ ἐν τῷ ὄρει Γαλααδ.

26 Εἶπε δὲ Δάβαν τῷ Ἰακώβ, Τί ἐποίησας; ἵνατί κρυφῆ ἀπέδρας, καὶ ἐκλοποφόρησάς με, καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου, ὡς αἰχμαλώτους μαχίρας;

27 Καὶ εἰ ἀνηγγεῖλεις μοι, ἐξαπίστεῖλαι ἄν σε μετ' εὐφροσύνης, καὶ μετὰ μουσικῶν, καὶ τυμπάνων, καὶ κithάρας.

28 Καὶ οὐκ ἠξιώθην καταφιλήσαι τὰ παῖδιά μου, καὶ τὰς θυγατέρας μου¹· νῦν δὲ ἀφρόνως ἔπραξας.

29 Καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ μου κακοποιῆσαι σε²· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρὸς σου³ ἔειπε πρὸς με, λέγων, Φύλαξαι σεαυτὸν, μὴ ποτε λαλήσῃς μετὰ Ἰακώβ πονηρὰ.

30 Νῦν οὖν πεπόμενος¹ ἐπιθυμία γὰρ ἐπεθύμησας² ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου³· ἵνατί ἔκλεψας τοὺς θεοὺς μου;

31 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακώβ εἶπε τῷ Λάβαν, Ὅτι ἐφοβήθην¹· εἶπα γὰρ, μὴ ποτε ἀφέλῃ τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐμέ.

32 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Παρ' ὧ ἂν εὕρησας τοὺς θεοὺς σου, οὐ ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν

ἡμῶν¹ ἐπίγνωθι τί ἐστὶ παρ' ἐμοὶ τῶν αὐτῶν²· καὶ λάβε³· καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ' αὐτῷ οὐθὲν οὐκ ἦξει δὲ Ἰακώβ, ὅτι Ῥαχὴλ ἢ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεβεν αὐτούς.

33 Εἰσελθὼν δὲ Λάβαν, ἠρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Δείας, καὶ οὐχ εὔρεν¹· καὶ ἐξῆλθεν² ἐκ τοῦ οἴκου Δείας, καὶ ἠρεύνησε³ τὸν οἶκον Ἰακώβ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν, καὶ οὐχ εὔρεν⁴· εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ῥαχὴλ.

34 Ῥαχὴλ δὲ εἶδωλα, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου, καὶ ἐπεκίθισεν αὐτοὺς.

35 Καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς, Μὴ βαρέως φέρε κύριε¹· οὐ δύναιμι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου, ὅτι τί κατ' ἐθισμόν τὸν γυναικῶν μου ἐστίν. Ἠρένησε² Λάβαν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐχ εὔρε τὰ εἰδῶλα.

36 Ἐβρίσθη δὲ Ἰακώβ, καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λάβαν¹· ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακώβ, εἶπε τῷ Λάβαν, Τί τὸ ἀδικημά μου; καὶ τί τὸ ἀμάρτημά μου, ὅτι κατεδιώξας ὅπισω μου;

37 Καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκευῆ τοῦ οἴκου μου; τί εὔρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου; θεὸς ὁ δὲ ἐνώπιόν¹ τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ ἐλεγεῖσθεώσαι ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν.

38 Ταῦτά μοι εἴκοσιν ἔτη ἐγὼ εἶμι μετὰ σοῦ¹· τὰ πρόβατά σου, καὶ αἱ αἰγῆς σου οὐκ ἠτεκνώθησαν²· κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον.

39 Θηριάλωτον οὐκ ἔβησά σοι¹· ἐγὼ ἀπετίμνω² παρ' ἑμῶν τοῦ κλέμματα ἡμέρας, καὶ κλέμματα νυκτός.

40 Ἐγενόμην τῆς ἡμέρας συγκαϊόμενος τῷ δακτύλῳ¹, καὶ ἀτῆ² παγετῷ τῆς νυκτός· καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.

41 Ταῦτά μοι εἴκοσιν ἔτη ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου¹· ἐδοῦλέυσά σοι δοκεῖσασα² ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου, καὶ ἐξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου³· καὶ παρελογίστω τὸν μισθόν μου δέκα δὲ μῆναςιν⁴.

42 Εἰ μὴ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ φῶσος Ἰσαὰκ ἦν μοι, νῦν ἂν κενόν με ἐξαπέστειλας¹ τῶν ταπεινώσιν μου, καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ Θεός, καὶ ἠλεγε σε χθές.

43 Ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν, εἶπε τῷ Ἰακώβ, Αἱ θυγατέρες¹, θυγατέρες μου, καὶ υἱοί², υἱοὶ μου, καὶ τὰ κτήνη³, κτήνη μου⁴· καὶ πάντα ὅσα συ ὄρας, ἐμέ ἐστὶ, καὶ ἅ τῶν θυγατέρων μου⁵· τί ποιήσω ταῦτας σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν, οἷς ἔτεκον;

44 Νῦν οὖν δεῦρο, διδασθῶμαι¹ διαθήκην ἐγὼ²· τί καὶ σὺ³· καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ⁴· εἶπε δὲ αὐτῷ⁵, Ἰδοὺ οὐθεὶς μετ' ἡμῶν ἐστίν⁶· ἴδε ὁ Θεὸς μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

45 Λάβαν δὲ Ἰακώβ λίθον, ἔστησεν αὐτὸν στήλην.

46 Εἶπε δὲ Ἰακώβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Συλ¹ λέγετε λίθους²· καὶ συνέλεξαν λίθους, καὶ ἐποίησαν βουνόν³· καὶ ἐφαγον⁴ ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ⁵· καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν, Ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον.

47 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν, βουνὸς τῆς μαρτυρίας¹· Ἰακώβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν, βουνὸς ἡμαρτίας².

48 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ, Ἰδοὺ, ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη¹, ἣν ἔστησα ἀνὰ μέσον ἐμῆ καὶ σοῦ²· μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη³· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα⁴ βουνὸς μαρτυρίας.

49 Καὶ ἡ ὕρασις ἦν εἶπεν, Ἐπίδοι ὁ Θεὸς ἀνὰ

μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος ἄφ' ἑτέρου!.

50 Εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου, εἰ βλάβη^ς γυναίκας πρὸς τοὺς θυγατέρας μου, ὅρα, νύθεις μεθ' ἡμῶν ἔστιν ἄορον! Ὁ Θεὸς μάρτυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ μεταξὺ σοῦ.

51 Καὶ εἶπε Λάβαν τῷ Ἰακώβ, Ἰδοὺ, ὁ βουνὸς οὗτος^δ καὶ μάρτυς ἡ στήλη αὐτή!

52 Ἐάν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς σέ, μήτε σὺ διαβῆς πρὸς μετὸν βουνὸν τούτου καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακία,

53 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ναχώφ κρίναι ἡμῶν μέσον ἡμῶν καὶ ὅμοσεν Ἰακώβ κατὰ τοῦ φύβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ.

54 Καὶ ἔθυσσε^σ θυσιάαν ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ^α, καὶ ἔφαγον^α καὶ ἔπιον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει.

55 Ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ πρωτὸν, κατεφίλησε τοὺς υἱούς^α καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς^α καὶ ἀποστραφεὶς Λάβαν, ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κεφ. λβ'. XXXII.

ΚΑΙ Ἰακώβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ¹ καὶ ἀναβλέψας^α, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβληκυῖαν^α καὶ συνήτησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

2 Εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἠνίκα^δ εἶδεν¹ αὐτούς, Παρεμβολὴ Θεοῦ αὐτή^α καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Παρεμβολαί.

3 Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἄγγελους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηερί, εἰς χώραν Ἐδώμ.

4 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ Ὀύτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ, Μετὰ Λάβαν παρῴκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν.

5 Καὶ ἐγένοντό μοι βόες, καὶ ἄνοι, καὶ πρόβατα, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι^α καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εἴρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου.

6 Καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες, Ἦλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαῦ καὶ ἰδοὺ αὐτός¹ ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ.

7 Ἐφοβήθη¹ δὲ Ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἠπορεύτο¹ καὶ οἰσεύθη τὸν λαόν τὸν μετ' αὐτοῦ¹, καὶ τὰς δύο βόας, καὶ τὰς καμήλους, καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολαίς.

8 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Ἐἴν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ δ^δ κόνη¹ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σάζεσθαι.

9 Εἶπε δὲ Ἰακώβ, Ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἰσαάκ, Κύριε ὅ σ^δ οἰκῶν¹ μοι, Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τὴν γενεσέως σου, καὶ εἰ σε ποιήσω.

10 Ἐκαούσθω¹ μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἥς ἐποίησας τῷ παιδί σου¹ ἐν γὰρ τῇ ράβδῳ με¹ ταύτη¹ διέβην τὸν Ἰορδάνην τῶτον νυνὶ δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολαίς.

11 Ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς Ἡσαῦ¹ ὅτι φοβῆμαι ἐγὼ αὐτόν, μὴ ποτε ἔλθῃ μου πατάξῃ με, καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοισ.

12 Σὺ δὲ εἶπας, Ἐν σε ποιήσω, καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμου τῆς θαλάσσης, ἡ σὺκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πληθους.

13 Καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην¹ καὶ ἔλαβεν ὄν ἔφερον ἄ^α δῶρα καὶ ἐξάπεστειλεν Ἡσαῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ,

14 Λίγας διακόσιας, τράγους εἰκοσι, πρόβατα διακόσια, κριούς εἰκοσι,

5 Καμήλους θηλυζίσιας, καὶ τὰ παιδία αὐ-

τῶν τριάκοντα, βόας τεσσαρακοντα, ταύρους δέκα, ὄνους εἰκοσι, καὶ πώλους δέκα.

16 Καὶ ἔδωκεν δ^α αὐτὰ¹ τοῖς παισίν αὐτοῦ, ποίμινον κατὰ μόνας¹ εἶπε δὲ τοῖς παισίν αὐτῆ, Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνά μέσον ποιμνῆς καὶ ποιμνῆς.

17 Καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, λέγων, Ἐάν σοι ἀνατήσῃ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἐρωτᾷ σε, λέγων, Τίνος εἶ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευομένα σου,

18 Ἐρεῖς, Τῆ παιδὸς σ^δ Ἰακώβ¹ δῶρα ἀπέσalkε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ¹ κ¹ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν,

19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, καὶ τῷ δευτέρῳ, καὶ τῷ τρίτῳ, καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων, λέγων, Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἡσαῦ ἐν τῷ εἰρεῖν ἡμᾶς αὐτόν,

20 Καὶ ἐρεῖτε, Ἰδοὺ, ὁ παῖς σου Ἰακώβ παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν. Εἶπε γάρ, Ἐξελάσσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄμοις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου.

21 Καὶ προπορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ¹ αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ.

22 Ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην, ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας, καὶ τὰς δύο παιδίσκας, καὶ τὰ ἔνδεκα παιδιά αὐτῆ, κ¹ διέβη τὴν διάβασιν τῆ^δ Ἰαβὼχ¹.

23 Καὶ ἔλαβεν αὐτούς, καὶ διέβη τὸν χεμαρβουν, καὶ διεβίβασε πάντα τὰ αὐτοῦ.

24 Ὑπελείφθη δὲ Ἰακώβ ἰσώμους¹ καὶ ἐπάλαμεν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωῖ.

25 Εἶδε δὲ, ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν¹ καὶ ἤψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνίρκεισε τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακώβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτόν μετ' αὐτοῦ.

26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀπόστειλόν με ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος¹ ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ μὴ σε ἀποστείλω, ἐάν μὴ με εὐλόγησῃς.

27 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Τί τὸ ὄνομα σου ἐστίν; ὁ δὲ εἶπεν, Ἰακώβ.

28 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐ κληθήσεται ἐπὶ τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ¹ ἔσται τὸ ὄνομά σου¹ ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατός¹ ἔση¹.

29 Ἠρώτησε δὲ Ἰακώβ, καὶ εἶπεν, Ἀνάγγελόν μοι τὸ ὄνομά σου¹ κ¹ εἶπεν, Ἰατὶ τούτο ἐρωτᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου; Καὶ εὐλόγησεν αὐτόν ἐκεῖ.

30 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Εἶδος Θεοῦ¹ εἶδον γάρ Θεόν, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχή.

31 Ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος, ἠνίκα παρῆλθε τὸ εἶδος τοῦ Θεοῦ¹ αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ.

32 Ἐνεκεν α^α τῆς ἔ^δ μὴ φάγωσιν α^α νιοὶ Ἰσραὴλ τὸ νεῦρον, ὃ ἐνάρκεισεν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆ πλάτης τῆ μηρ^α, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης¹ ὅτι ἤψατο τῆ πλάτης τῆ μηρῆ Ἰακώβ τῆ νεῖρ^α, ὃ ἐνάρκεισεν¹.

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ δὲ Ἰακώβ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆ, εἶδε¹ καὶ ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἐρχόμενος, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ¹ καὶ διέβην¹ Ἰακώβ τὰ παιδία ἐπὶ Δείαν, καὶ ἐπὶ Ῥαχὴλ, καὶ τὰς δύο παιδίσκας.

2 Καὶ ἔθετο¹ τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱὸς αὐτῶν ἐν πρώτοις, καὶ Λείαν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς ὀπίσω, καὶ Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσήφ ἐσχάτους.

3 Αὐτὸς δὲ β^δ προῆλθεν¹ ἔμπροσθεν αὐτῶν¹ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτάκις, ἕως τοῦ εἶ γίγαι¹ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

4 Καὶ προσέδραμεν Ἡσαῦ εἰς συνάντησιν αὐτῷ^α καὶ περιλαβὼν αὐτὸν^α, προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν^α καὶ ἔκλασαν ἰμφοτέροι.

5 Καὶ ἀναβλέψας Ἡσαῦ, εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παῖδιά^α, καὶ εἶπε, Τί ταῦτά σοι ἐστίν; ὁ δὲ εἶπε, Τὰ παῖδιά οἷς ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν παῖδά σου.

6 Καὶ προσήγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ β τέκνα^α αὐτῶν, καὶ προσκίνησαν.

7 Καὶ προσήγγισε Λεία καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσκίνησαν^α καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισε Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσήφ, καὶ προσκίνησαν.

8 Καὶ εἶπε, Τί ταῦτά σοι ἐστί, πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὐταί, αἷς ἀπήνηκα; ὁ δὲ εἶπεν, Ἰνα εὖρῃ ὁ παῖς σου χάριν βέναντιόν σου, κύριε.

9 Ἐπεὶ δὲ Ἡσαῦ, Ἔστι μοι πολλὰ, ἀδελφέ^α ἔστω σοι τὰ σά.

10 Εἶπε δὲ Ἰακώβ, β Εἶ εἶρον^α χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν^α ἐνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἂν τις ἴδῃ πρόσωπον Θεοῦ^α καὶ εὐδόκησῃς με.

11 Λίβε τὰς εὐλογίας μου, ἄς ἦνεγκά σοι^α ὅτι ἠλέησέ με ὁ Θεός, καὶ ἐστί μοι πάντα^α καὶ ἐβίβισατο αὐτόν, καὶ ἔλαβε.

12 Καὶ εἶπεν, Ἀπάραντες^α ὁ πορευσώμεθα^α ἐπ' εὐθείας.

13 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ὁ κύριός μου γινώσκει, ὅτι τὰ παῖδιά ἀπαλώτερα, καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βύες λοχεύονται ἐπ' ἐμέ^α εἰν οὖν καταδιώξω^α αὐτὰ ἡμέραν μίαν, ἀποθανοῦνται πάντα τὰ κτήνη.

14 Προεβλήτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ^α ἕως δὲ ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ σκολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον μοῦ, καὶ κατὰ πόδα τῶν παιδιῶν, ἕως τοῦ ἔλθειν με πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς Σηεῖρ.

15 Εἶπε δὲ Ἡσαῦ, Καταλείψω μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰνατί τοῦτο; ἰκανόν, ὅτι εἶρον χάριν ἐναντίον σοι, κύριε.

16 Ἀπέστρεψε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηεῖρ.

17 Καὶ Ἰακώβ ἀπαίρει εἰς σκηνάς^α καὶ ἐποίησεν^α ἐαυτῷ ἑκεῖ οἰκίας, καὶ τοὺς κτήνησιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς^α διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Σκηνάι.

18 Καὶ ἦλθεν Ἰακώβ εἰς Σαλήμ πόλιν β Σηκίμων^α, ἣ ἔστιν ἐν γῆ Χαναάν, ὅτε β ἐπανήλθεν^α ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας^α καὶ παρενέλαβε κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως.

19 Καὶ ἐκήτησεν τὴν μερίδα τοῦ ἄγρου, οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμμῶρ πατρὸς Συχέμ, ἑκατόν ἡμῶν.

20 Καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θεοσαστήριον, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

ἘΞΗΘΕ δε Δείνα, ἡ θυγάτηρ Λείας, ἣν ἔτεκε ὁ Ἰακώβ, καταμαβεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγγυηρίων.

2 Καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχέμ ὁ υἱὸς Ἐμμῶρ ὁ β Εβλαὸς^α, ὁ ἄρχων τῆς γῆς^α καὶ λαβὼν αὐτὴν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς^α καὶ ἐταπέινωσεν αὐτὴν.

3 Καὶ προσέχε τῆ ψυχῇ Δείνας τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ^α καὶ ἠγάπησε τὴν παρθένον^α καὶ ἐλάλησεν κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῆς.

4 Εἶπε Συχέμ πρὸς Ἐμμῶρ τὸν πατέρα αὐτῆς, λέγων, Λάβε μοι τὴν β παιδά^α ταύτην εἰς γυναῖκα.

5 Ἰακώβ δὲ ἤκουσεν, ὅτι ἔμιανεν ὁ υἱὸς Ἐμμῶρ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτῆς^α (οἱ δὲ υἱοὶ αὐτῆς ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτῆ ἐν τῷ πεδίῳ^α)

παρεώησεν δὲ Ἰακώβ, ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτοῖς.

6 Ἐξῆλθε δὲ Ἐμμῶρ ὁ πατὴρ Συχέμ πρὸς Ἰακώβ, λαλήσαι αὐτῷ.

7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ ἦλλον ἐκ τοῦ πεδίου^α ὡς δὲ ἤκουσαν, β κατενίγησαν^α οἱ ἄνδρες, καὶ λυπήρον ἦν αὐτοῖς σφόδρα, ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν^α ἐν Ἰσραήλ, κοιμηθεῖς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ^α καὶ οὐχ οὕτως ἔσται.

8 Καὶ ἐλάλησεν Ἐμμῶρ αὐτοῖς, λέγων, Συχέμ ὁ υἱός μου προεἴλετο τῆ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑμῶν^α δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα,

9 Καὶ β ἐπιγυμβρεύσαθε^α ἡμῖν^α τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

10 Καὶ ἐν ἡμῖν κατοικήετε^α καὶ ἡ γῆ ἰδοῦ πλατεία ἐναντίον ὑμῶν^α κατοικήετε, καὶ ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐκτάσθε ἐν αὐτῇ.

11 Εἶπε δὲ Συχέμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτῆς, Εὐροίμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν^α καὶ ὅ ἐάν ἐπιτή^α, δώσομεν.

12 Πληθύνετε τὴν φερῆν^α σφόδρα, καὶ δώσα καθότι ἂν εἰπήτε μοι^α καὶ δώσατέ μοι τὴν παιδα ταύτην εἰς γυναῖκα.

13 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακώβ τῷ Συχέμ, καὶ Ἐμμῶρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου^α καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι β ἐμίαναν^α Δείναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

14 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς Συμεὼν καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δείνας^α. Οὐ δυνασώμεθα ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, δούνα τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνθρώπῳ, ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν^α ἐστί γὰρ ὕνεδος ἡμῖν.

15 Μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσομεθα ἡμῖν, καὶ κατοικήσομεν ἐν ἡμῖν, ἐὰν γέννησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς, ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν.

16 Καὶ δώσομεν τῆς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν, καὶ ἐσώμεθα ὡς γένος ἓν.

17 Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσῃτε ἡμῶν τοῦ β περιτμησῆσθαι^α, λαθρόσθη^α θυγατέρα^α ἡμῶν ἀπελευσώμεθα.

18 Καὶ ἤρσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμῶρ, καὶ ἐναντίον Συχέμ τοῦ υἱοῦ Ἐμμῶρ.

19 Καὶ οὐκ ἐχρούσαν^α ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο^α ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ^α αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

20 Ἦθε δὲ Ἐμμῶρ καὶ Συχέμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πόλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, β ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν, λέγοντες,

21 Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοὶ μετ', μετ' ἡμῶν οἰκείτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐμπορεύεσθωσαν αὐτὴν^α ἡ δὲ γῆ ἰδοῦ πλατεία^α ἐναντίον αὐτῶν^α τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς.

22 Ἐν τούτῳ μόνον ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μετ' ἡμῶν, ὥστε εἶναι λαὸν ἓνα^α ἐν τῷ β περιτμησῆσθαι^α ἡμῶν πᾶν ἀρσενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ β περιτμηθήσονται^α.

23 Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὰ τετράποδα^α, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν ἔσται; μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς, καὶ οἰήσομαι μετ' ἡμῶν.

24 Καὶ εἰσῆκουσαν Ἐμμῶρ καὶ Συχέμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐμπορευόμενοι τὴν πόλιν τῆς πόλεως αὐτῶν^α καὶ περιετόμον τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσενον^α.

25 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰακώβ Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ Δείνας, ἕκαστος τὴν μίχαιραν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν

ἀσφαλῶν, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἄρσενικόν.
 26 Τὸν τε Ἐμμὼρ καὶ Συχέμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας^α καὶ ἔλαβον τὴν Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τῆ Συχέμ, καὶ ἐξήλθον.
 27 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακῶβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας, καὶ διήρτησαν τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἐμίαιαν Δείναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.
 28 Καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν, καὶ τοὺς βόας αὐτῶν, καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον.
 29 Καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλώτευσαν^α καὶ διήρτησαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις.
 30 Εἶπε δὲ Ἰακῶβ πρὸς Συμεὼν καὶ Λευὶ, Μισήθηδον μὲ πεποιθήκετε, ὥστε πονηρὸν μὲ εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι^α τὴν γῆν, ἐν τε τοῖς Χανααῖοις, καὶ ἐν τοῖς Φερεζαίοις^α ἐγὼ δὲ ὀλιγοτρόστος εἰμι ἐν ἀριθμῷ^α καὶ συναχθέντες ἐπ' ἐμὲ, συγκοῦνσόν με, καὶ ἐκτριβήσονται ἐγὼ, καὶ ὁ οἶκος μου.
 31 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἀλλ' ὡς εἰ πόρνη βχρήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν;
 Κεφ. λε'. XXXV.
 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἰακῶβ, Ἀναστὰς, ἀνάβηθι εἰς τὸν τόπον Βαιθίλ^α καὶ οἶκε ἐκεῖ^α καὶ ποιήσων ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι, ἐν τῷ ἀποδιόρρασκεν σε ἀπὸ προσώπου Ἠσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
 2 Εἶπε δὲ Ἰακῶβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μετ' αὐτοῦ, Ἀρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρούς^α τοὺς μετ' ὑμῶν^α ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ καθαρίσθητε^α, καὶ ἀλλάξατε τὰς στολίας ὑμῶν.
 3 Καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθίλ^α καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρα θλίψεως, ὃς ἦν μετ' ἐμοῦ, καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ, ἥ^α ἐπορεύθηην.
 4 Καὶ ἔδωκαν τῷ Ἰακῶβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρούς, οἳ ἦσαν ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐντόια τὰ ἐν τοῖς ὠσίν αὐτῶν^α καὶ κατέρκυσεν αὐτὰ Ἰακῶβ ὑπὸ τὴν τερέβινθον τὴν ἐν^α β^α Σηκίμοις^α καὶ ἀπόλεσεν αὐτά, ἐως τῆς σημερον ἡμέρας.
 5 Καὶ ἔζηρεν Ἰσραὴλ ἐκ^α β^α Σηκίμων^α καὶ ἐγένετο φόβος Θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν^α καὶ οὐ κατεδιόξαν ὅτιος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
 6 Ἦλθε δὲ Ἰακῶβ εἰς Λουζὰ, ἣ ἐστὶν ἐν γῆ Χαναὰν, ἣ ἐστὶ Βαιθίλ, αὐτὸς, καὶ πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ.
 7 Καὶ φκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, Ἰακῶβ^α ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη^α αὐτῷ ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀποδιόρρασκεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ἠσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
 8 Ἀπέθανε δὲ β^α Δεβορὰ^α ἡ τροφὸς^α Ρεβέκκας, καὶ ἐτάφη κατ' ἄνω τῶν Βαιθίλ ὑπὸ τὴν βάλανον^α καὶ ἐκάλεσεν Ἰακῶβ τὸ ὄνομα αὐτῆς, Βάλανος πένης.
 9 Ὁρφθὴ δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰακῶβ ἔτι ἐν Λουζὰ, ὅτε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας^α καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Θεός.
 10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, Τὸ ὄνομά σου^α οὐ ληθησεται ἐτι Ἰακῶβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου^α καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ.
 11 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, Ἐγὼ ὁ Θεός σου^α αὐτὰρ ἐξ ἄνω, καὶ πληθύνῃς ἀθύνῃ^α καὶ συναγαγαί ἔθνων ἐσονται καὶ σὺ, καὶ βασιλεὺς ἐκ τῆς ὀδοῦ σου σὺ ἐξελεύσονται.
 12 Καὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα Ἰ^α Βραβίμ^α καὶ Ἰσαὰκ, οἱ δὲδωκα αὐτῇ^α σοὶ ἔσται, καὶ τῷ σπέρματι σου μετὰ σέ δώσω τὴν γῆν ταύτην.
 13 Ἀνέβη δὲ ὁ Θεός ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου, οὐ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ.
 14 Καὶ ἔστησεν Ἰακῶβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ, ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ^α ὁ Θεός, στήλην λιθίνην καὶ ἔσπεισεν ἐπ' αὐτὴν σπονδὴν, καὶ

ἐπέχεεν ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον
 15 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακῶβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ Θεός, Βαιθίλ.
 16 Ἄπαρας^α δὲ Ἰακῶβ ἐκ Βαιθίλ, ἐπῆξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γαδέρ^α ἐγένετο δὲ ἠνικά ἤγγισεν^α εἰς^α Χαβραθὰ^β τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἐφραθὰ, ἔτεκε^α Ραχὴλ^α καὶ ἔδυστάκησεν ἐν τῷ τοκετῷ.
 17 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῷ αὐτὴν τίκειν, εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα, Θάρσει, καὶ γὰρ οὗτός σοι ἐστὶν υἱός.
 18 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφίεινα αὐτὴν τὴν ψυχὴν (ἀπέθνησκε γὰρ) ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Υἱὸς ὀδύνης^α μὲν ὁ δὲ πατὴρ^α ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ^α β^α Βενιαμίν^α.
 19 Ἀπέθανε δὲ Ραχὴλ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ^α τοῦ ἰπποδρόμου Ἐφραθὰ, αὕτη ἐστὶ Βηθλέεμ.
 20 Καὶ ἔστησεν Ἰακῶβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς^α αὕτη ἐστὶν ἡ στήλη^α ἐπὶ τοῦ μνημείου Ραχὴλ, ἕως τῆς^α ἡμέρας ταύτης^α.
 21 Ἐγένετο δὲ ἠνικά κατῆκεν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῆ ἐκείνῃ, ἐπορεύθη Ρουβὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετὰ Βαλλὰς τῆς παλλακῆς τῆς πατρὸς αὐτῆς^α Ἰακῶβ^α καὶ ἦκισεν Ἰσραὴλ, καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναῖλιον αὐτῷ.
 22 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακῶβ, δώδεκα.
 23 Υἱοὶ Λείας, πρωτότοκος Ἰακῶβ, Ρουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσαάχαρ, Ζαβουλὼν.
 24 Υἱοὶ δὲ Ραχὴλ, Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν.
 25 Υἱοὶ δὲ Βαλλὰς παιδίσκης Ραχὴλ, Δὰν, καὶ Νεφθαλεῖμ.
 26 Υἱοὶ δὲ Ζελφᾶς παιδίσκης Λείας, Γὰδ, καὶ Ἀσήρ. Οὗτοί^α υἱοὶ Ἰακῶβ, οἳ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας.
 27 Ἦλθε δὲ Ἰακῶβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μιμβρῆ, εἰς πόλιν τοῦ πεδίου^α αὕτη ἐστὶ Κεβρών ἐν γῆ Χαναὰν, οὐ παρῴκησεν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ.
 28 Ἐγένετο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσαὰκ, ὡς ἔζησεν, ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.
 29 Καὶ ἔκλειπτον Ἰσαὰκ ἀπέθανε^α καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν^α καὶ ἔθαναν αὐτὸν Ἠσαῦ καὶ Ἰακῶβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.
 Κεφ. λς'. XXXVI.
 Αὐτὰι δὲ αἱ γενέσεις Ἠσαῦ αὐτός ἐστιν Ἐδώμ.
 2 Ἠσαῦ δὲ ἔλαβε^α τὰς γυναῖκας ἑαυτοῦ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χανααῖων^α τὴν Ἀδὰ, θυγατέρα^β Αἰλωὶμ^α τοῦ Χετταίου^α καὶ τὴν Ὀλιβεμὰ, θυγατέρα Ἀνὰ τῆς υἱῆς Σεβεγῶν τῆς Εὐαίου.
 3 Καὶ τὴν β^α Βασεμὰθ^α, θυγατέρα Ἰσμαὴλ, ἀδελφὴν Ναβαιῶθ.
 4 Ἐτεκε δὲ αὐτῷ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφὰς^α καὶ Βασεμὰθ ἔτεκε τὸν Ραγουήλ.
 5 Καὶ Ὀλιβεμὰ ἔτεκε τὸν Ἰσοὺ, καὶ τὸν Ἰεγλὸμ, καὶ τὸν Κορέ^α οὗτοι υἱοὶ Ἠσαῦ, οἳ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῆ Χαναὰν.
 6 Ἐλαβε δὲ Ἠσαῦ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ γὰντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο, καὶ πάντα ὅσα περιεποιήσατο ἐν γῆ Χαναὰν^α καὶ ἐπορεύθη^α Ἠσαῦ ἐκ^α τῆς^α γῆς Χαναὰν ἀπὸ προσώπου Ἰακῶβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
 7 Ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ, τοῦ οἴκου ἅμα^α καὶ οὐκ ἠδύνατο ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν φέρειν αὐτούς, ἀπὸ τοῦ πληθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.
 8 Κατώκησε^α δὲ Ἠσαῦ ἐν τῷ ὄρει Σειείρ.
 Ἠσαῦ αὐτός ἐστιν Ἐδώμ.
 9 Αὐτὰι δὲ αἱ γενέσεις Ἠσαῦ πατρὸς Ἐδώμ ἐν τῷ ὄρει Σειείρ.

10 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσαῦ. Ἐλιφάς υἱὸς Ἀδὰς γυναικὸς Ἰσαῦ καὶ Ῥαγούηλ υἱὸς Βασεμὰθ γυναικὸς Ἰσαῦ.
 11 Ἐγένοντο δὲ Ἐλιφάς υἱοὶ Ὠμαὶν, Σωφάρ, ὁ Γοθμὶ καὶ Κενέζ.
 12 Θαιμὰ δὲ ἦν παλλακὴ Ἐλιφάσ τοῦ υἱοῦ Ἰσαῦ καὶ ἔτεκε τῷ Ἐλιφάσ τὸν Ἀμαλῆκ. Οὗτοι υἱοὶ Ἀδὰς γυναικὸς Ἰσαῦ.
 13 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ῥαγούηλ ὁ Ναχωῦθ, Ζαρέ, Σομέ, καὶ Μοζέ. Οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμὰθ γυναικὸς Ἰσαῦ.
 14 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμὰς θυγατρὸς Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγῶν, γυναικὸς Ἰσαῦ ἔτεκε δὲ τῷ Ἰσαῦ τὸν Ἰεούς, καὶ τὸν Ἰεγλόμ, καὶ τὸν Κορέ.
 15 Οὗτοι ἠγεμόνες υἱοῦ Ἰσαῦ υἱοὶ Ἐλιφάσ πρωτοτόκου Ἰσαῦ ἠγεμῶν Θαιμὰν, ἠγεμῶν Ὠμαῖν, ἠγεμῶν Σωφάρ, ἠγεμῶν Κενέζ,
 16 ἠγεμῶν Κορέ, ἠγεμῶν Γοθμὶ, ἠγεμῶν Ἀμαλῆκ. Οὗτοι ἠγεμόνες Ἐλιφάσ ἐν γῆ Ἰδομμία οὗτοι υἱοὶ Ἀδὰς.
 17 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ῥαγούηλ υἱοῦ Ἰσαῦ ἠγεμῶν Ναχωῦθ, ἠγεμῶν Ζαρέ, ἠγεμῶν Σομέ, ἠγεμῶν Μοζέ. Οὗτοι ἠγεμόνες Ῥαγούηλ ἐν γῆ Ἐδώμ οὗτοι υἱοὶ Βασεμὰθ γυναικὸς Ἰσαῦ.
 18 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμὰς γυναικὸς Ἰσαῦ ἠγεμῶν Ἰεούς, ἠγεμῶν Ἰεγλόμ, ἠγεμῶν Κορέ. Οὗτοι ἠγεμόνες Ὀλιβεμὰς θυγατρὸς Ἀνὰ γυναικὸς Ἰσαῦ.
 19 Οὗτοι υἱοὶ Ἰσαῦ, καὶ οὗτοι ἠγεμόνες αὐτῶν οὗτοι εἰσὶν υἱοὶ Ἐδώμ.
 20 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Σηεὶρ τοῦ Χορράιου, τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν Λωτάν, Σωβὰλ, Σεβεγῶν, Ἀνὰ,
 21 Καὶ Δησῶν, καὶ Ἀσίρ, καὶ Ῥισῶν. Οὗτοι ἠγεμόνες τοῦ Χορράιου, τοῦ υἱοῦ Σηεὶρ ἐν τῇ γῆ Ἐδώμ.
 22 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωτάν Ὀρρί, καὶ Λιμὰν ἀδελφὴ δὲ Λωτάν, Θαιμὰν.
 23 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Σωβὰλ ὁ Γωλίμ, καὶ ὁ Μαναχὰθ, καὶ Γαββὴλ, καὶ ὁ Σωφάρ, καὶ ὁ Ὠμάρ.
 24 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγῶν Ἀιέ, καὶ ὁ Ἀνά οὗτος ἔστιν ὁ Ἀνά, ὃς εὗρε τὸν Ἰαμείν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμε τὰ ὑπόζυγια Σεβεγῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
 25 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνὰ Δησῶν, καὶ Ὀλιβεμὰ θυγατὴρ Ἀνὰ.
 26 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησῶν Ἀμαδὰ, καὶ Ἀσβάν, καὶ ὁ Ἰθράν, καὶ Χαθράν.
 27 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀσάρ ὁ Βαλααμ, καὶ Ζουκάμ, καὶ Ἰουκάμ.
 28 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ῥισῶν Ὡς, καὶ Ἀράν.
 29 Οὗτοι δὲ ἠγεμόνες Χορρί ἠγεμῶν Λωτάν, ἠγεμῶν Σωβὰλ, ἠγεμῶν Σεβεγῶν, ἠγεμῶν Ἀνὰ,
 30 ἠγεμῶν Δησῶν, ἠγεμῶν Ἀσάρ, ἠγεμῶν Ῥισῶν. Οὗτοι ἠγεμόνες Χορρί ἐν ταῖς ἠγεμοίαις αὐτῶν ἐν γῆ Ἐδώμ.
 31 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδώμ, πρὸ τοῦ βασιλεύσαι βασιλεῖα ἐν Ἰσραὴλ.
 32 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδώμ Βαλακ υἱὸς Βεώρ καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Δευναβά.
 33 Ἀπέθανε δὲ Βαλακ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβὰβ υἱὸς Ζαρά ἐκ Βοσοόρας.
 34 Ἀπέθανε δὲ Ἰωβὰβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσώμ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανῶν.
 35 Ἀπέθανε δὲ Ἀσώμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαράδ, ὁ ἐκκόψας Μαδιάμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Ἰεθθαίμ.
 36 Ἀπέθανε δὲ Ἀδὰδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Σαμαδὰ ἐκ Μασσεκκίας.
 37 Ἀπέθανε δὲ ὁ Σαμαδὰ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'

αὐτοῦ Σαοὺλ ἐκ Ῥωβωθ τῆς παρὰ παταμόν.
 38 Ἀπέθανε δὲ Σαοὺλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Βαλενονὶ υἱὸς Ἀχοβώρ.
 39 Ἀπέθανε δὲ ὁ Βαλενονὶ υἱὸς Ἀχοβώρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀραδ υἱὸς ὁ Βαράδ καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογώρ ὄνομα δὲ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Μετεβεθὴλ, θυγάτηρ ὁ Ματραίθ, υἱοῦ ὁ Μαϊροῦθβ.
 40 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἠγεμόνων Ἰσαῦ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ τόπον αὐτῶν, ἐν ταῖς χώρας αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν ἠγεμῶν Θαιμὰν, ἠγεμῶν Γωλί, ἠγεμῶν Ἰεθθὰν,
 41 ἠγεμῶν ὁ Ὀλιβεμὰς, ἠγεμῶν Ἰλάς, ἠγεμῶν Φινῶν,
 42 ἠγεμῶν Κενέζ, ἠγεμῶν Θαιμὰν ἠγεμῶν Μαζάρ,
 43 ἠγεμῶν ὁ Μιγεδοῦθ, ἠγεμῶν ὁ Ζαφωὶν Οὗτοι ἠγεμόνες Ἐδώμ, ἐν ταῖς κατακοδομιμαίαις ἐν τῇ γῆ τῆς κτήσεως αὐτῶν οὗτος Ἰσαὶ πατὴρ Ἐδώμ.

Κεφ. λζ'. XXXVII.

ΚΑΤΩΚΕΙ δὲ Ἰακώβ ἐν τῇ γῆ, οὐ παρώκησει ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐν γῆ Χαναάν.
 2 Αὐτὶ δὲ αἱ γενεαίαις Ἰακώβ, Ἰωσήφ δὲ δέκα καὶ ἑπτὰ ἔτην ἦν, ποιμαίνων βτα πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ὡς νέος, μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλὰς, καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ζελφὰς τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατηνέγκαν δὲ Ἰωσήφ ψόγονι πονηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν.
 3 Ἰακώβ δὲ ἠγάπα τὸν Ἰωσήφ παρὶ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς ὄνηρας ἦν αὐτῷ ἔποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλου.
 4 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν διπατήρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικῶν.
 5 Ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσήφ ἐνύπνιον, ἀήγγειλεν αὐτὸ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
 6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου τοῦτου, οὐ ἐνυπνιασθήν.
 7 Ὡμιν ὄμας δεσμεύειν δράγματι ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα, καὶ ὠρθώθη περιστραφέντα δὲ τὰ δράγματα ἡμῶν, προσεκίνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα.
 8 Εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μὴ βασιλείων βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς, ἡ κυριεὶων κυριεύσεις ἡμῶν καὶ προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτὸ ἔνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, καὶ ἔνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.
 9 Εἶδε δὲ ἐνύπνιον ἕτερον, καὶ διηγήσατο αὐτῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον ὡσπερ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, καὶ ἔνδεκα ἀστέρες προσεκύνον με.
 10 Καὶ ἐπέτιμην ἐν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτου, ὁ ἐνυπνιασθῆς; ἀρὰ γε ἐθλόντες ἔλευσόμεθα ἐσὺ τ καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου προσκυνήσασσι σοὶ ἐπὶ τὴν γῆν;
 11 Ἐξήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δὲ πατὴρ αὐτοῦ διετίρησε τὸ ῥῆμα.
 12 Ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκει τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχέμ.
 13 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ, Οὐκ οἱ ἀδελφοὶ σου ποιμαίνουσι θεῖς! Συχέμ δέυρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἰδοὺ ἐγώ.

14 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραὴλ, Πορευθεὶς ἴδε, εἰ ὑγαίνουσιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ τὰ πρόβατα καὶ ἀνιγήσονται μοί· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρών· καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ.

15 Καὶ εὗρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενος ἐν τῷ πεδίῳ· ῥήτορες δὲ ἦλθον ὁ ἄνθρωπος, λέγων, Τί ζητεῖς;

16 Ὁ δὲ εἶπε, Τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ ἀνιγήσονται μοι πού βόσκουσιν.

17 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος, Ἀπήρκασι ἐντεύθεν· ἤκουσα γάρ αὐτῶν λεγόντων, πορευθῶμεν εἰς Δωθαίμιν· καὶ ἐπορεύθη Ἰωσήφ κατόπισθε τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, κὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαίμιν.

18 Προειδὼν δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίψαι αὐτὸν πρὸς αὐτούς· καὶ ἐπονηρέοντο τοῦ ἀποκτείναι αὐτόν.

19^δ Εἰπέ δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· Ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται.

20 Νῦν οἷν δευτέρῃ ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ δέψωμεν αὐτὸν εἰς ἐν τῶν λάκκων· καὶ ἐροῦμεν, Θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν· καὶ ὑπόμειβα, τί ἴσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ.

21 Ἀκούσας δὲ Ῥουβὴν, ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ εἶπεν, Οὐ^δ πατάξωμεν αὐτὸν εἰς ψυχήν.

22 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ῥουβὴν, Μὴ ἐκχύητε αἷμα· ἐμβάλλετε¹ αὐτὸν εἰς ἐνα τῶν λάκκων· τοῦτόν¹ τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ· ὅπως ἐξέλθῃ αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποδώ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

23 Ἐγένετο δὲ ἱνίκα ἦλθεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν² Ἰωσήφ τὸν χιτῶνα³ αὐτοῦ ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν.

24 Καὶ λαβόντες αὐτόν, ἔριψαν⁴ εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχεν.

25 Ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἀναβλέψαντες τοὺς ὄφθαλμοίς, εἶδον· κὶ ἰδὲ ὀδοπόροι Ἰσραηλῖται ἤρχοντο ἐκ Γαλααδ⁵· κὶ⁶ αἱ⁷ κάμηλοι αὐτῶν ἔμενον θυμαμάτων καὶ ῥήτινης κὶ σακτῆς· ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον.

26 Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Τί χρῆσιμον, εἰάν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ;

27 Δεύτε ὑποδώμεθα αὐτὸν τοῖς Ἰσραηλῖταις τοῖσιν· αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν, καὶ σὰρξ ἡμῶν ἔστιν· ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.

28 Καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιαννοὶ⁸ ἔμποροι, καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσήφ ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ τοῖς Ἰσραηλῖταις εἰκοσι χρυσῶν· καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον.

29 Ἀνέστρεψε δὲ Ῥουβὴν ἐπὶ τὸν λάκκον, καὶ οὐχ ὄρᾷ τὸν Ἰωσήφ ἐν τῷ λάκκῳ· καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

30 Καὶ⁹ ἐπέστρεψε¹⁰ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· καὶ εἶπε, Τὸ παιδίριον οὗ ἐστίν· ἐγὼ δὲ πού πορεύομαι ἔτι;

31 Λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα τῷ Ἰωσήφ, ἔσφαξαν ἄμφω αἰγῶν, καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα¹¹ αὐτοῦ ἱμάτι.

32 Καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον, κὶ ἀνιήσκειν τῷ πατρὶ αὐτῶν· καὶ εἶπαν, Τοῦτον ἴδμεν, ἐπίγνωθι εἰ χιτῶν τῷ υἱῷ σε ἐστίν, ἢ οὐ.

33 Καὶ ἐπέγνω αὐτόν, καὶ εἶπε, Χιτῶν τοῦ ἰοῦ μου ἐστίν· θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν· θηρίον ἤρπασε τὸν Ἰωσήφ.

34 Διέεργξε δὲ Ἰακώβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ πέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ πέθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλάς.

35 Συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ

θυγατέρες¹², καὶ ἦλθον παρακαλῆσαι αὐτόν· καὶ οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι, λέγων, Ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱὸν μου κενῶν εἰς ἄδω· καὶ ἔκλαυσε αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

36 Οἱ δὲ Μαδιαννοὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πεπερῆ¹³ τῷ σπῆδοντι Φαραὼ ἀρχιμαγεῖρω.

Κεφ. λη'. XXXVIII.
ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατέβη Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπὸν τινα Ὀδολλαμίτην, ὃ ὄνομα Εἰραῖς.

2 Καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου Χανααίου, ἣ ὄνομα Σανὰ¹· καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.

3 Καὶ συλλαβούσα ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡρ.

4 Καὶ συλλαβούσα ἔτεκεν υἱὸν ἔτι¹, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Αἰνάν.

5 Καὶ προσθείσα² ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σηλῶμ³· αὐτὴ δὲ ἦν ἐν Χασβί, ἡνίκα ἔτεκεν αὐτοῖς.

6 Καὶ ἔλαβεν Ἰούδας γυναῖκα Ἡρ τῷ πρωτόκῳ αὐτοῦ, ἣ ὄνομα Θάμαρ.

7 Ἐγένετο δὲ Ἡρ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς⁴ ἐναντὶ Κυρίου· καὶ ἀπέκτεινε αὐτὸν ὁ Θεός.

8 Εἶπε δὲ Ἰούδας τῷ Αἰνάν, Εἰσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ⁵ ἐπιγάμυσσεαι⁶ αὐτήν, καὶ ἀνάστισσον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σε.

9 Γινούσθε δὲ Αἰνάν, ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσῆρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

10 Πονηρὸν δὲ ἐφάνη⁷ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐποίησε τοῦτο· καὶ ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον.

11 Εἶπε δὲ Ἰούδας Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, Κάθου χεῖρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου, ἕως μέγας γένηται Σηλῶμ ὁ υἱός μου· εἶπε γάρ, μὴ ποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος, ὥσπερ⁸ καὶ⁹ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ἀπελθούσῃ δὲ Θάμαρ, ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός αὐτῆς.

12 Επληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι, καὶ ἀπέθανε Σανὰ ἡ γυνὴ Ἰούδα· καὶ παρακληθεῖς Ἰούδας, ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ Εἰραῖς ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Ὀδολλαμίτης εἰς Θαμὰ¹⁰.

13 Καὶ ἀπηγγέλη ἄμφω τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ πενθηρὸς σου θάναβαίνει¹¹ εἰς Θαμὰ, κείραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ.

14 Καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς χηρευσεως¹² ἀφ' ἐαυτῆς, ὃ περιέβαλε τὸ θέριστρον¹³, καὶ ἐκάλωπίσατο, καὶ ἐκάθισε πρὸς τὰς πύλας Αἰνάν, ἣ ἔστιν ἐν παρόδῳ Θαμὰ¹⁴· ἴδε γάρ· ὅτι μέγας γέγονε Σηλῶμ¹⁵· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.

15 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰούδας, ἐδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι· κατεκαλύψατο γάρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν.

16 Ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδόν· καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἐασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ· οὐ γὰρ ἔγνω, ὅτι νύμφη αὐτοῦ ἐστίν· ἡ δὲ εἶπε, Τί μοι δώσεις, εἰάν εἰσελθῆς πρὸς με;

17 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ σοὶ ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων μου¹⁶· ἡ δὲ εἶπεν, Ἐάν ὄσως μοι ἀρραβανά, ἕως τοῦ ἀποστεῖλοί σε.

18 Ὁ δὲ εἶπε, Τίνα τὸν ἀρραβανά σοὶ δώσω; ἡ δὲ εἶπε, Τὸν δακτύλιόν σε, καὶ τὸν ὀρμίσκον, καὶ τὴν ράβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἑνὸς αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀναστᾶσα, ἀπῆλθε, καὶ περιεἰλετο τὲ

θερίστρον αὐτῆς ἀφ' ἐλευθῆς, καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρέσεως αὐτῆς.

20 Ἀπέστειλε δὲ Ἰούδας τὸν ἔριφρον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Ὀδολλαμίτου, κυμασασθῆναι παρὰ τῆς γυναικὸς τὸν ἄρβαβῶνα· καὶ οὐχ εἶφεν αὐτήν.

21 Ἐπρωτήσθη δὲ τὸς ἄνδρας τὸς ἐκ τῆς τόπῃ αὔ. Πού ἐστιν ἡ πόρνη ἡ ἀνομιμένη ἐν Αἰνὰν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ; καὶ εἶπαν, Οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη.

22 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς Ἰούδαν· καὶ εἶπεν, Οὐχ εἶφρον· καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσι, μὴ εἶναι ὧδε πόρνην.

23 Εἶπε δὲ Ἰούδας, Ἐχέτω αὐτὴ ἄλλα μὴ ποτε καταγελασθῶμεν· ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἔριφρον τοῦτον, σὺ δὲ οὐχ εἴρηκας.

24 Ἐγένετο δὲ μετὰ τριμήνον ἀνηγγέλη τῷ Ἰούδᾳ, λέγοντες, Ἐκπεπόρευκε Θάμαρ ἡ νύμφη σου, καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας· εἶπε δὲ Ἰούδας, Ἐξαγίγεται αὐτήν, καὶ κατακαυθήτω.

25 Αὐτὴ δὲ ἠγομένη ἀπέστειλε πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς, λέγουσα, Ἐκ τοῦ ἀνθρώπου οὗτινος ταῦτά ἐστιν, ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω· καὶ εἶπεν, Ἐπίγνωνθι, τίνος ὁ δακτύλιός καὶ ὁ ὀρμίσκος καὶ ἡ ράβδος αὐτῆ.

26 Ἐπῆρνω δὲ Ἰούδας· καὶ εἶπε, Δεδικαίωται Θάμαρ ἡ ἐγὼ· οὐ ἔνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν Σηλώμ τῷ νῆφ μου· καὶ οὐ προσέθετο ἐπὶ τοῦ γυναικὸς αὐτῆν.

27 Ἐγένετο δὲ ἡνίκά ὁ ἔτικτε, καὶ τῆδε ἦν διδύμη ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς.

28 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τάκτειν αὐτὴν, ὁ εἰς προεξήνεγκε τὴν χεῖρα· λαβούσα δὲ ἡ μαῖα, ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον, λέγουσα, Οὕτως ἐξελεύσεται πρότερος.

29 Ὡς δὲ ἐπισανήγαγε τὴν χεῖρα, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἡ δὲ εἶπε, Τί διεκόπη διὰ σὸ φραγμός; καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Φαρῆς.

30 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἰδελφὸς αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ζαρά.

Κεφ. λθ', XXXIX.

ἸΩσηφ δὲ κατήχη ἐἰς Αἴγυπτον καὶ ἐκτίσατο αὐτὸν Πετεφρῆς ὁ εὐνοῦχος Φαραῶ, ὁ ἀρχιμάγειρος, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἐκ χερῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ· καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτῶ· τῷ Αἰγυπτίῳ.

3 Ἦδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι ὁ Κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅσα εἶναι ποιῆ Κύριος εὐδοοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐμειν Ἰωσήφ χάρις ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εὐπρέστησεν αὐτῷ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ πάντα ὅσα ἐν αὐτῷ, ἔδωκε διὰ χειρὸς Ἰωσήφ.

5 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ καταστήσασθαι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ ἠλόγησε Κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ· καὶ ἐγενήθη εὐλογία Κυρίου ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐπέτρεψε πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, εἰς χεῖρας Ἰωσήφ· καὶ οὐκ ἦδει τῶν καθ' ὅσα αὐτὸν οὐδὲν, πλὴν τοῦ ἄρτου, οὐ ᾗσθιεν αὐτός. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καλὸς τῆς εἰδεί, καὶ ὡραῖος τῆ ὄψεϊ σφόδρα.

7 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἰπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου οὐτῆς τὸς ὀφθαλμούς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσήφ· καὶ εἶπε, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ.

8 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· εἶπε δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ

κυρίου αὐτοῦ, Εἰ ὁ κύριός μου οὐ γνώσκῃ με ἔμε οὐδὲν· ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πάντα ἵσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου.

9 Καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐδὲν ἐμοῦ, οὐδὲ ὑπεξήρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν, πλὴν ποῦσ, διὰ τὸ σὲ γυναικᾶ αὐτοῦ εἶναι· καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ ποιηρὸν αὐτοῦ· τοῦτο καὶ ἡμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;

10 Ἦνικά δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσήφ ἡμέραν ἕξ ἡμέρας, καὶ οὐχ ὑπῆκουεν αὐτῇ καθεῖναι μετ' αὐτῆς, τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ.

11 Ἐγένετο δὲ τοιαύτη τις ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν· ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐθεῖς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω.

12 Καὶ ἐπεσπᾶστο αὐτὸν τῶν ἱματιῶν αῦ, λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

13 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ὅτι καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

14 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα, Ἴδετε, εἰσηγγεν ἡμῖν ταῖς παῖδα Ἑβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν· εἰσῆλθε πρὸς με, λέγων, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ.

15 Ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν, ὅτι ἠνῆσσα τὴν φωνὴν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

16 Καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἐαυτῇ, ἔως ἦλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, λέγουσα, Εἰσῆλθε πρὸς με ὁ παῖς ὁ Ἑβραῖος· ὃν εἰσηγγασες πρὸς ἡμᾶς, ἐμπαίζει μὲ καὶ εἶπέ μοι, Κοιμήθησομαι μετὰ σοῦ.

18 Ὡς δὲ ἤκουσεν, ὅτι ἠνῆσσα τὴν φωνὴν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

19 Ἐγένετο δὲ, ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Οὕτως ἐποίησέ μοι ὁ παῖς σου· καὶ ἐθυμώθη ὀργῆ.

20 Καὶ ὁ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσήφ, ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑχίρωμα, εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμοῦνται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὑχρωμάτῃ.

21 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ, καὶ κατέχευεν αὐτὸν ἔλεος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος.

22 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμοτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσήφ, καὶ πάντας τοὺς ἀπηγγεμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, καὶ πάντα ὅσα ποιοῖσιν ἐκεῖ, αὐτὸς ἦν ποιῶν.

23 Οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ αὐτοῦ δεσμοτηρίου· γινώσκων δὲ αὐτὸν οὐδὲν· πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσήφ, διὰ τὸ τὸν Κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι· καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει, ὁ Κύριος βεβούδων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Κεφ. μ', XL.

ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἡμαρτεν ὁ ἀρχινοχῶς τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἀρχιστοιχοῦς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου.

2 Καὶ ὠργίσθη Φαραῶ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνοῦχοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχινοχῶ, καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχιστοιχῳ.

3 Καὶ ἔθετο αὐτοῖς ἐν φυλακῇ βίαι· τὸ δεσμοτήριον, εἰς τὸν τόπον, οὐ Ἰωσήφ ἀπῆκτο ἐκεῖ.

4 Καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τῷ Ἰωσήφ αὐτοῖς· καὶ παρέστη αὐτοῖς ἥσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ.

5 Καὶ εἶδον ἀμύητοι ἐνύπτιον ἐν μιᾷ νυκτὶ

1 ἢ δὲ ὄρασις τοῦ ἐνυπνίου ὁ τοῦ ἀρχιονοχοῦν καὶ ἀρχιστοποιοῦ, οἱ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Λιγύπτου, οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσποτηρίῳ, ἦν αὐτῆ'.

6 Εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς Ἰωσήφ τὸ πρῶν, καὶ εἶδεν αὐτοὺς, καὶ ἦσαν τεταραγμένοι.

7 Καὶ ἠρώτα τοὺς ἐννοίχους Φαραῶν, οἱ ἦσαν αὐτῶν ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, λέγων, Τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπία σημερον;

8 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἐνυπνιον εἶδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Οὐχὶ διὰ τοῦ Θεοῦ ἡ διασάφησις αὐτῶν ἐστὶ; καὶ ἠγάσασθε οὐν μοι.

9 Καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιονοχός τὸ ἐνυπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ, καὶ εἶπεν, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου.

10 Ἐν δὲ τῇ ἄμπελῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνεμνησχυία βλαστούς· πέπειροι οἱ δότρυες σταφυλῆς.

11 Καὶ τὸ ποτήριον Φαραῶν ἐν τῇ χειρὶ μου· καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν, καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον, καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς β τὴν χεῖρά μου.

12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ, Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτῶν. Οἱ τρεῖς πυθμένες, τρεῖς ἡμέραι εἰσίν.

13 Ἐπι τρεῖς ἡμέρας, καὶ μνησθήσεται Φαραῶν τῆς ἀρχῆς σου, καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιονοχοῦσαν σου, καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραῶν εἰς τὴν χεῖρά αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸν ἡμερῶν, ὡς ἦθα οἰνοχῶν.

14 Ἀλλὰ μνησθήτι μου διὰ σεαυτοῦ, ὅταν εὐφρανθῆσιν οἱ καὶ ποιήσῃς ἐν ἐμοὶ ἔλεος· καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ πρὸς Φαραῶν, καὶ ἐξείσεις ἐκ τοῦ ὀχυρώματος τοῦτου.

15 Ὅτι κλοπῆ ἐκλίπῃ ἐκ γῆς Ἑβραίων· καὶ ὁδε οὐκ ἐποίησα οὐδὲν, ἀλλ' ἐνέβαλον με εἰς τὸν λάκκον τοῦτον.

16 Καὶ εἶδεν ὁ ἀρχιστοποιός, ὅτι ὕρθως συνέκρινε· καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ, Καγὼ εἶδον ἐνυπνιον· καὶ ὦμην τρία κανὰ χονδριτῶν αἰρεῖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου.

17 Ἐν δὲ κανῶ τῷ ἐπάνω, ἀπὸ πάντων τῶν ἡγεωνῶν, ἦν Φαραῶν ὁ ἐπίαιος ἔργον σιτοποιοῦ· καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατήσθην αὐτὰ ὑπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου.

18 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ, εἶπεν αὐτῷ, Αὐτὴ ἡ σύγκρισις αὐτῶν. Ἰὰ τρία κανὰ, τρεῖς ἡμέραι εἰσίν.

19 Ἐπι τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀφελεῖ Φαραῶν τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ· καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου, καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ὑπὸ σοῦ.

20 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραῶν, καὶ ἐποίει πότον πᾶσι οἰσ πασῶν αὐτοῦ· καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰχοῦ καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σιτοποιοῦ ἐν ἐλέω των παιδῶν αὐτοῦ.

21 Καὶ ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιονοχόν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ· καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρά Φαραῶν.

22 Τὸν δὲ ἀρχιστοποιὸν ἐκρέμασε, καθὼ συνέκρινεν αὐτοὺς Ἰωσήφ.

23 Καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχιονοχός τοῦ Ἰωσήφ, ἀλλ' ἐπελάθετο αὐτοῦ.

Κεφ. μα'. ΧΛΙ.

ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ δύο ἡμέρας, Φαραῶν ἰδεν ἐνυπνιον. Ἦνευ ἐστάνει ἐπὶ τῷ ποταμῷ.

2 Καὶ ἰδὼν ὡσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον πτὰ βόες, καλαὶ τῷ εἶδει, καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ ἄξει.

3 Ἄλλαι δὲ ἐπτά βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ, αἰσχροὶ τῷ εἶδει, καὶ λεπταὶ

ταῖς σαρκί, καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.

4 Καὶ κατέφαγον αἱ ἐπτά βόες αἱ αἰσχροὶ καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί τὰς ἐπτά βόας τὰς καλὰς τῷ εἶδει, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς ταῖς σαρκί ἠγγέρθη δὲ Φαραῶν.

5 Καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον. Καὶ ἰδὼν, ἐπτά στάχες ἀνέβαινον ἐν τῷ πυθμένι ἐν ἐκλεκτοὶ καὶ καλοὶ.

6 Καὶ ἰδὼν ἐπτά στάχες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο μετ' αὐτοῖς.

7 Καὶ κατέπιον οἱ ἐπτά στάχες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἐπτά στάχους τὸς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις ἠγγέρθη δὲ Φαραῶν καὶ ἦν ἐνυπνιον.

8 Ἐγένετο δὲ πρῶν, καὶ ἑταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἀποστείλας, ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἐξηγητὰς Αἰγύπτου, καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς· καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραῶν τὸ ἐνυπνιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραῶν.

9 Καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιονοχός πρὸς Φαραῶν, λέγων, Τὴν ἁμαρτίαν μου ἀναμνήσκω σήμερον.

10 Φαραῶν ὠργίσθη τοῖς παισίν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ἐμὲ τε καὶ τὸν ἀρχιστοποιόν.

11 Καὶ εἶδομεν ἐνυπνιον ἀμφότεροι ἐν νυκτὶ μᾶ ἐγὼ καὶ αὐτός, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνυπνιον εἶδομεν.

12 Ἦν δὲ ἐκεῖ μετ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμᾶν.

13 Ἐγενήθη δὲ, καθὼς συνέκρινεν ἡμῶν οὕτω καὶ συνέβη, ἐμὲ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μου, ἐκείνον δὲ κρεμασθῆναι.

14 Ἀποτείλας δὲ Φαραῶν, ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ· καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχυρώματος, καὶ ἐξῆρσαν αὐτόν, καὶ ἠλλάξαν τὴν στολήν αὐτοῦ· καὶ ἤλθε πρὸς Φαραῶν.

15 Εἶπε δὲ Φαραῶν πρὸς Ἰωσήφ, Ἐνυπνιον εώρακα, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό· ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια, συγκρίνας αὐτά.

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ τῷ Φαραῶν, εἶπεν, Ἄνευ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραῶν.

17 Ἐλάλησε δὲ Φαραῶν τῷ Ἰωσήφ, λέγων, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ὦμην ἐστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.

18 Καὶ ὡσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἐπτά βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄξει.

19 Καὶ ἰδὼν ἐπτά βόες ἕτεροι ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, πονηραὶ καὶ αἰσχροὶ τῷ εἶδει, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί, οἷας οὐκ εἶδον ταύτας ἐν ὄλῃ γῆ Αἰγύπτου αἰσχυρότερας.

20 Καὶ κατέφαγον αἱ ἐπτά βόες αἱ αἰσχροὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἐπτά βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ τὰς ἐκλεκτὰς.

21 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ οὐ διέδηλοι γέγονον, ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν· καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχροὶ, καθὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐξεγερθεὶς δὲ, ἐκοιμήθη.

22 Καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, καὶ ὡσπερ ἐπτά στάχες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ πλήρει καὶ καλοῖ.

23 Ἄλλοι δὲ ἐπτά στάχες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν.

24 Καὶ κατέπιον οἱ ἐπτά στάχους οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἐπτά στάχους τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις· εἶπα οὖν τοὺς ἐξηγη

ταις· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό!

25 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Φαραῶ, Τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ ἐν ἐστίν· ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραῶ.

26 Αἱ ἐπτὰ βόες αἱ καλαὶ, ἐπτι ἔτη ἐστί· καὶ οἱ ἐπτὰ στιχχοὶ οἱ καλοὶ, ἐπτὰ ἔτη ἐστί· τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ ἐν ἐστίν.

27 Καὶ αἱ ἐπτι βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσαι ὅπως αὐτῶν, ἐπτὰ ἔτη ἐστί· καὶ οἱ ἐπτὰ στιχχοὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφοροι, ἄεπτὰ ἔτη ἐστί· ἔσονται ἐπτὰ ἔτη λιμοῦ.

28 Τὸ δὲ ὅημα ὁ εἶρηκα Φαραῶ, ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραῶ.

29 Ἴδου ἐπτι ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλή ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου.

30 Ἦξει δὲ ἐπτι ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα· καὶ ἔπιληθσονται τῆς πληρομυῆς αἰτίας ἐσομένης· ἐν ὅλῃ Ἀιγύπτῳ· καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν.

31 Καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τὸ ἐσομένον μετὰ ταῦτα· ἰσχυρὸς γάρ ἔσται σφόδρα.

32 Περὶ δὲ τοῦ δευτερώσαι τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ δὶς, ὅτι ἀληθὲς ἐσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ταχυνεῖ ὁ Θεὸς τὸ ποιῆσαι αὐτό.

33 Νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ συνετὸν, καὶ κατάστητον αὐτὸν ἐπὶ ἄ γῆς Αἰγύπτου.

34 Καὶ ποιησάτω Φαραῶ, καὶ κατιστησάτω τοπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀποπεμπτώσάτωσαν πάντα τὰ γεννήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἐπτι ἐτῶν τῆς εὐθηνίας.

35 Καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτι ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων· καὶ συναχθήτω ὁ σίτος ὑπὸ χεῖρα Φαραῶ· βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι φυλαχθήτω.

36 Καὶ ἔσται τὰ βρώματα ἄτα· πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἐπτι ἔτη τοῦ λιμοῦ, ἃ ἔσονται ἐν γῆ Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐν τῷ λιμῷ.

37 Ἦρесе δὲ ὁ τὸ ῥῆμα· ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παιδῶν αὐτοῦ.

38 Καὶ εἶπε Φαραῶ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Μὴ εὐρήσομεν ἄνθρωπον τοιοῦτον, ὃς ἔχει πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ;

39 Εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ, Ἐπειδὴν ἔδειξεν ὁ Θεὸς σοι πάντα ταῦτα, οὐκ ἐστίν ἄνθρωπος φρονημώτερος· καὶ συνετώτερός σου.

40 Σὺ ἔσῃ ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐπὶ τῷ στόματι σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαὸς μου· πληρὸν τὸν θρόνον ὑπερέω σου ἐγώ.

41 Εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ, Ἴδου καθίστημι σε σήμερον ἐπὶ πάσῃ γῆ Αἰγύπτου.

42 Καὶ περιελόμενος Φαραῶ τὸν δατύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσήφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην, καὶ περιέθηκεν κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ.

43 Καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δεῦτερον τῶν αὐτοῦ· καὶ ἐκίρυξεν ἐμπροσθεν αὐτοῦ κήρυξ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης ἄ γῆς Αἰγύπτου.

44 Εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ, Ἐγὼ Φαραῶ ἄνευ σου οὐκ ἔξαραι οὐθεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ γῆ Αἰγύπτου.

45 Καὶ ἐκάλεσε Φαραῶ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, Ἐψοθμοφρανιχ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ἄσθενῆ θυγατέρα Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

46 Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα, ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου. Ἐξῆλθε

δὲ Ἰωσήφ ἀπὸ προσώπου Φαραῶ, καὶ διήλθε πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου.

47 Καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἐπτι ἔτεσι τῆς εὐθηνίας ὄραγματα.

48 Καὶ συνηγαγὲν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτι ἐτῶν, ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν τῇ γῆ Αἰγύπτου· καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι· βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ.

49 Καὶ συνηγαγὲν Ἰωσήφ σῖτον ὡσεὶ τὴν ἅμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ἕως οὐκ ἰδύνατο ἄριθμηθῆναι· οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς.

50 Τῷ δὲ Ἰωσήφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἔλθειν τὰ ἐπτι ἔτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἄσενῆ ἡ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως.

51 Ἐκάλεσε δὲ Ἰωσήφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου, Μανασσῆ· ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ Θεὸς πάντων τῶν πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρὸς μου.

52 Τὸ δὲ ὄνομα τῆ δευτέρου ἐκάλεσεν, Ἐφραϊμ· ὅτι ἠῆξή με ὁ Θεὸς ἐν γῆ ταπεινώσεώς μου.

53 Παρῆλθον δὲ τὰ ἐπτι ἔτη τῆς εὐθηνίας, ἃ ἔβέβησαν ἐν τῇ γῆ Αἰγύπτου.

54 Καὶ ἤρξατο τὰ ἐπτι ἔτη τοῦ λιμοῦ ἐρχεσθαι, καθά εἶπεν Ἰωσήφ· καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῆ Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι.

55 Καὶ ἐπέειπεν πᾶσα ἡ γῆ Αἰγύπτου· ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραῶ περὶ ἄρτων. Εἶπε δὲ Φαραῶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Πορεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ὁ εἶν εἰπὴ ἡμῖν, ποιήσατε.

56 Καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς· ἀνέψφε δὲ Ἰωσήφ πάντας τοὺς σιτοβολώνιας, καὶ ἐπώλε πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις.

57 Καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἦλθον εἰς Αἰγύπτου, ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ· ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Κεφ. μβ'. XLII.

ἸΔΩΝ δὲ Ἰακώβ ὅτι ἐστὶ πρίσις ἐν Αἰγύπτῳ, εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Ἰνατὶ ῥαθυμεῖτε;

2 Ἴδου ἀκήκοα, ὅτι ἐστὶ σίτος ἐν Αἰγύπτῳ· κατὰβητε ἐκεῖ, καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, ἵνα ὄξωμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν.

3 Κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ οἱ δέκα, πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου.

4 Τὸν δὲ Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσήφ, οὐκ ἀπέστειλε· μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἶπε γὰρ, Μὴ ποτε συμψῆσὶ αὐτῷ μαλακία.

5 Ἰωσήφ δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων· ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῆ Χαναάν.

6 Ἰωσήφ δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς· οὕτως ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς ἔλθόντες· δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, προσεκίνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἴδὼν δὲ Ἰωσήφ τὸς ἀδελφὸς αὐτῶν, ἐπέγνω· καὶ ἠλλοτριούτο ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πόθεν ἦκατε; οἱ δὲ εἶπον, Ἐκ γῆς Χαναάν, ἀγοράσαι βρώματα.

8 Ἐπέγνω δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν.

9 Καὶ ἐμνήσθη Ἰωσήφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ· ὧν εἶδεν αὐτός· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κατάσκοποι ἄστε, κατανοήσατε τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἦκατε.

10 Οἱ δὲ εἶπαν, Οὐχὶ κύριε· οἱ παῖδες σοὶ ἤλθομεν πρίασθαι βρώματα.

11 Πάντες ἔσμεν υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου· εἰρηνικοί ἔσμεν, οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδες σου κατάσκοποι.
 12 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Οὐχί, ἀλλὰ τὰ ἔχη τῆς γῆς ἴληθετε ἰδεῖν.
 13 Οἱ δὲ εἶπαν, Δώδεκί ἐσμεν οἱ παῖδες σου ἰδελφοὶ ἐν γῆ Χαναάν· καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον· ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει.
 14 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Τοῦτό ἐστιν ὁ ἔρρακα ἡμῶν, λέγων, ὅτι κατάσκοποι ἔστε.
 15 Ἐν τούτῳ φανείσθε· τὴν γῆν ὑγιείαν! Φαριῶ, οὐ μὴ ἐξέλθῃτε ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὠδε.
 16 Ἀποστείλατε ἐξ ἡμῶν ἕνα, καὶ βλάβετε! τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν· ἵνα εἰδῆτε ἀπάχθητε ἕως τοῦ βραβεῖρα γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε· οὐ· εἰ δὲ μὴ, τὴν γῆν ὑγιείαν! Φαριῶ, ἢ ἴην κατάσκοποι ἔστε.
 17 Καὶ ἔθετο αὐτοῖς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς.
 18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς τὴν ἡμέραν τῆς τρίτης, Τοῦτο ποιεῖτε, καὶ ζήσεσθε· τὸν Θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβόμαι.
 19 Εἰ εἰρηνικοί ἐστε, ἀδελφὸς ὑμῶν κατασχετήρα εἴτε ἐν τῇ φυλακῇ· αὐτοὶ δὲ βαδίζατε, καὶ ἰταγάνετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν.
 20 Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε! πρὸς με, καὶ πιστευσθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν· εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνεσθε. Ἐποίησαν δὲ ὅτως.
 21 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ναί, ἐν ἁμαρτίαις! γὰρ ἔσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν, ὅτι ὑπερίδωμεν τὴν θλίψιν τῆς βιχῆς αὐτοῦ, ὅτε κατεδέετο ἡμῶν, καὶ οὐκ ἴσηκούσαμεν αὐτοῦ· ἅ και! ἔνεκεν τούτου ἐπλήθυνεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις αὐτῆ.
 22 Ἀποκριθεὶς δὲ Ρουβὴν, εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀλάτῃσα ὑμῖν, λέγων, Μὴ ἄδικησῃτε τὸ παιδίον μου, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου; καὶ ἰδοὺ ὁ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητείται.
 23 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ· γὰρ ἔρριπνευθῆς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν.
 24 Ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν, ἔκλαυσεν Ἰωσήφ· καὶ πάλιν προσήλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔπεν αὐτοῖς· καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν.
 25 Ἐνετείλατο δὲ Ἰωσήφ ἐμπλήσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀποδοῖναι τὸ ἀργύριον αὐτῶν κἀστῶν εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ δοῖναι αὐτοῖς πισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν· καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς ὅτως.
 26 Καὶ ἐπιθέτες τὸν σίτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ἀπῆλθον ἐκεῖθεν.
 27 Λύσας δὲ εἰς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ, δοῖναι ἰορτάσματά τοῖς ὄνοις αὐτοῦ, οὐ κατέλυσαν, αἰ εἶδε τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν πᾶνω τοῦ στόματος τοῦ μάρσιππου.
 28 Καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μάρσιππῳ μου· καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν· καὶ ταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, Τί οὗτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἡμῖν;
 29 Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἀπήγγελλον αὐτῷ πάντα τὰ ἃ συμβάντα αὐτοῖς, λέγοντες,
 30 Λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, καὶ κατασκοπέυοντάς τὴν γῆν.
 31 Εἶπαμεν δὲ αὐτῷ, Εἰρηνικοί ἔσμεν, οὐκ ἔμεν κατάσκοποι.
 32 Δώδεκα ἀδελφοί ἐσμεν, οὐκ ἓν τοῦ πατρὸς ὑμῶν· ὁ εἰς οὐκ ὑπάρχει· ὁ δὲ βιοτικός μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῆ! Χαναάν.
 33 Εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς, Ἐν τούτῳ βνωσόμαί! ὅτι εἰρηνικοί ἔστε·

ἀδελφὸν ἅ ἕνα ἄφετε ὠδε μετ' ἐμοῦ· τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας αὐτοῦ οἴκου ἡμῶν λαβόντες, ἀπέλθατε.
 34 Καὶ ἀγάγετε πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον· καὶ γνώσομαι, ὅτι οὐ κατάσκοποι ἔστε, ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοί ἔστε· καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῆ ἔμπορεύσεσθε.
 35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακεῖναι αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν, καὶ ἦν ἐκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σακκῷ αὐτῶν· καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοί, καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν.
 36 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ ὁ πατήρ αὐτῶν, Ἔμε ἠτεκνώσατε. Ἰωσήφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν Βενιαμὴν λήψασθε; ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα.
 37 Εἶπε δὲ Ρουβὴν τῷ πατρὶ αὐτῶν, λέγων, Τοὺς δύο υἱοὺς μου ἀπόκτεινον, ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ· δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, κἀγὼ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ.
 38 Ὅ δὲ εἶπεν, Οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ αὐτὸν μόνον καταλείπειται· καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ, ἢ εἴην πορεύνησθε, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου.
 Κεφ. μγ'. XLIII.
 Ο ΔΕ λιμὸς ἐνίσχυεν ἐπὶ τῆς γῆς.
 2 Ἐγένετο δὲ ἦνικα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σίτον, ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν, Πάλιν πορευθέντες, πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.
 3 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας, λέγων, Διαμαρτυρία βμεμαρτύρηται! ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ἁ ὁ κύριος τῆς γῆς· λέγων, Οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἦ.
 4 Εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλῃς! τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα, καὶ ἀγοράσοιμέν σοι βρώματα.
 5 Εἰ δὲ μὴ δ' ἀποστέλλῃς! τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, οὐ πορευσόμεθα· ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων, Οὐκ ὄψεσθέ με τὸ πρόσωπον, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἦ.
 6 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ, Τί ἐκακοποιήσατέ με! ἀναγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι β' ἐστὶν ἡμῖν ἀδελφός;
 7 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἐρωτῶν ἐπρωτῆσεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεάν ἡμῶν, λέγων, Εἰ ἐτὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ζῆ, καὶ εἰ ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός· καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην· μὴ ἠδεύμεν, ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν, Ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν;
 8 Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἀποστείλον τὸ παιδίον μου μετ' ἐμοῦ· καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα, ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν· καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν.
 9 Ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν· ἐκ χειρὸς μου ζήτησον αὐτόν· ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτόν πρὸς σέ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκὸς ἔσομαι θείῃ! σὲ πάσας τὰς ἡμέρας.
 10 Εἰ μὴ γὰρ ἐβρωδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν οἷς.
 11 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατήρ αὐτῶν, Εἰ οὕτως ἐστὶ, τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν, καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ρητίνης, καὶ τῷ μέλιτος, θυμιάμα' τε! καὶ στακτην, καὶ τερέβινθον, καὶ κάρυα.
 12 Καὶ τὸ ἀργύριον διδοῖν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφῆν ἐν τοῖς μάρσιπποις ὑμῶν, ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν· μὴ ποτε ἀγνοηθῆ ἔσθι.
 13 Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε· καὶ ἀνα-

στάντες, κατάβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

14 Ὁ δὲ Θεὸς μου ὤσθη ἰμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀποστείλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα, καὶ τὸν Βενιαμίν· ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτέκνωμαι, ἠτέκνωμαι.

15 Παρόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον ὀπλοῦν, ἔλαβον ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμίν· καὶ ἀναστάντες, κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ.

16 Εἶδε δὲ Ἰωσήφ αὐτοὺς, καὶ τὸν Βενιαμίν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν τὸν ὀμομήτριον· καὶ εἶπε· τί ἔγωγε ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτῆς, Εἰσάγαγε τὸς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σφάξου θύματα, καὶ ἐτόμιμον μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τῆς μεσημβρίας.

17 Ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ· καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ.

18 Ἰδόντες δὲ οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσιχθῆσαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἰωσήφ, εἶπαν, Διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστράφη ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν, ἡμεῖς εισαγόμεθα, τοῦ σκυοφαντήσασθαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν, τὸ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ τὸν ἵνον ἡμῶν.

19 Προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ Ἰωσήφ, ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου,

20 Λέγοντες, Δεόμεθα κύριε· κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πριάσθαι βρώματα.

21 Ἐγένετο δὲ ἠνικα ἠλθομεν εἰς τὸ καταλυθῆναι, καὶ ἠνοιξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν, καὶ τόδε τὸ ἀργύριον ἕκαστος ἐν τῷ μαρσίππῳ αὐτοῦ· τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς χερσίν ἡμῶν.

22 Καὶ ἀγγύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ' ἑαυτῶν, ἀγοράσαι βρώματα· οὐκ οἶδαμεν τίς ἐνέβαλε τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν.

23 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἄλλως ἡμῖν, μὴ φοβείσθε· ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ἡμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν· καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκίμου ἠπέχου. Καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεὼν.

24 Καὶ ἠνεγκεν ὕδωρ ἵψαι τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ ἔδωκε ἠ χορτάσματα τοῖς ἵνους αὐτῶν.

25 Ἠτόιμασαν δὲ τὰ δῶρα, ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν Ἰωσήφ ἠ μεσημβρίας· ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀρστῆναι.

26 Εἰσῆλθε δὲ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα, ἃ ἔχον ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον· καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.

27 Ἠρώτησε δὲ αὐτοὺς, Ἰπῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἠ πρεσβύτερος, οὐ εἶπατε; ἔτι ζῆι;

28 Οἱ δὲ εἶπαν, Ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῆ. Καὶ εἶπεν, Ἐὐλόγημένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ· καὶ κύναντες προσεκύνησαν αὐτῷ.

29 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ Ἰωσήφ, εἶδε Βενιαμίν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὀμομήτριον· καὶ εἶπεν, Οὗτος ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἶπατε πρὸς με ἄγαγεῖν; καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ἐλέησαι σε τέκνον.

30 Ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ· συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησε κλαῦσαι· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμίειον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ.

31 Καὶ νηφάλιος τὸ πρόσωπον ἔξελθὼν ἐνεκρατεῖσάτο· καὶ εἶπε, Παράθετε ἄρτους.

32 Καὶ παρέθηκεν αὐτῷ μόνον, καὶ αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς, καὶ τοὺς Αἰγυπτίους τοῖς συνδαιτυνοῖς μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτοὺς· οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγυπτῖοι συνεσθῆναι μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους·

βδέλυγμα γὰρ ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις·

33 Ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ προεβία αὐτοῦ· καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητά αὐτοῦ· ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

34 Ἦραν δὲ ἠ μερίδας· παρ' αὐτῆς πρὸς ἑαυτῆς ἔμεγαλύνθη δὲ ἠ μερίς Βενιαμίν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων· Ἐπίον δὲ, καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.

Κεφ. μδ'. XLIV.

ΚΑΙ ἐνετείλατο ὁ Ἰωσήφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, λέγων, Πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων, ὅσα ἐάν δύνωνται ἀραι· καὶ ἐμβάλετε ἕκαστος τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸ στόμα· τοῦ μαρσίππου ἠ.

2 Καὶ τὸ κόνδυ μὴ τὸ ἀργυρῶν ἐμβάλετε εἰς τὸν μαρσίππον τῆς νεώτερος, καὶ τὴν τιμὴν τῆς σίτης αὐτῆς ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσήφ, καθὼς εἶπε.

3 Τὸ πρῶν ἀπεύρασε· καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.

4 Ἐξελέθονταν δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπέσχοι μακρὰν· καὶ Ἰωσήφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, Ἀναστὰς ἐπίδωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων, καὶ καταλήψῃ αὐτοὺς, καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς. Τί ὅτι ἀναπεδῶκατε· πονηρὰ ἀντὶ καλῶν;

5 Ἰνατὶ ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδυ τὸ ἀργυρῶν; οὐ τοῦτο ἐστίν, ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου; αὐτοὺς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ πονηρὰ ἐσυντετελέκατε ἠ πεποιήκατε.

6 Εἶρον δὲ αὐτοὺς, εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

7 Οἱ δὲ εἶπαν ταῦτα, Ἰνατὶ λαλεῖ ὁ κύριός μου κατὰ τὰ ῥήματα αὐτῶν; μὴ γένοιτο τοῖς πασι σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο.

8 Εἰ τὸ μὲν ἀργύριον, ὃ εὔρομεν ἠ ἐν τοῦ μαρσίππου ἡμῶν, ἀπεστρέψαμεν πρὸς σέ ἐν γῆς Χαναάν, πῶς ἂν κλέψαμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἠ χρυσίον;

9 Παρ' ᾧ ἂν εὐρήσῃ τὸ κόνδυ τῶν παίδων σου ἀποθησκέτω· καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσομεθα παῖδες τῷ κυρίῳ ἠ ἡμῶν.

10 Ὁ δὲ εἶπε, Καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται ἠ παρ' ᾧ ἂν εὐρήθῃ τὸ κόνδυ, ἔσται μου παῖς ἡμεῖς δὲ ἐσοσθε καθαροί.

11 Καὶ ἔσπευσαν, καὶ καθέλιαν ἕκαστος τὸ μαρσίππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἠνοῖξε ἕκαστος τὸν μαρσίππον αὐτοῦ.

12 ἠ Ἠρῆνυσεν ἠ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος, ἕως ἠλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον· καὶ εὗρ τὸ κόνδυ ἐν τῷ μαρσίππῳ τοῦ Βενιαμίν.

13 Καὶ διεβρῆξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μαρσίππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.

14 Εἰσῆλθε δὲ ἠ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ, καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

15 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Τί τὸ πρῶγμα τοῦτο ἠ ἐποίησατε; οὐκ οἶδατε ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ὁ ἄνθρωπος, οἷος ἐγὼ;

16 Εἶπε δὲ ἠ Ἰούδας, ἠ ἀναρωτῶμεν τῷ κυρίῳ, ἠ τί ἠλαλήσομεν, ἠ τί ἀδικαθῶμεν; ὁ Θεὸς δὲ εὗρε τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου ἠ ἰδοὺ ἔσμεν οἰκῆται τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἠμεῖς, καὶ παρ' ᾧ εὐρήθῃ τὸ κόνδυ.

17 Εἶπε δὲ ἠ Ἰωσήφ, Μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ εὐρήθῃ τὸ κόνδυ, αὐτὸς ἔσται μου παῖς· ἡμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ἡμῶν.

18 Ἐγγύσιος δὲ αὐτῷ ἠ Ἰούδας, εἶπε, Δεόμεθα κύριε· λαλησάτω ὁ παῖς σε ῥῆμα ἐναντίον σε, καὶ μὴ θυμωθῆς τῷ παιδί σε· ἔτι σὺ εἰ μετὰ Φαραὼ

19 Κύριε, συ ἠρώτησας τοὺς παῖδας σου, λέγων, Εἶχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;

20 Καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ, Ἔστιν ἡμῖν πατήρ πρεσβύτερος, καὶ παῖδιον γήρως νεώτερον αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνον ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατήρ αὐτὸν ἠγάπησεν.

21 Εἶπας δὲ τοῖς παιδί σου, ἁ καταγάγετε αὐτὸν πρὸς με, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ.

22 Καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ, οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἐάν δὲ καταλίπη τὸν πατέρα, ἀποθανείτω.

23 Σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισί σου, Ἐάν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ προσθήσεσθε ἰδέειν τὸ πρόσωπόν μου.

24 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν πατέρα σου πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγειλामεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου ἡμῶν.

25 Εἶπε δὲ ὁ πατήρ ἡμῶν, Βαδίσατε πάλιν καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.

26 Ἡμεῖς δὲ εἵπομεν, Οὐ δυνήσομεθα καταβῆναι· ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφός ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα· οὐ γὰρ δυνήσομεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν.

27 Εἶπε δὲ ὁ παῖς σου πατήρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, Ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι ὄνο ἐτεκε μοι ἡ γυνή, ὃ καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἰς ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἶπατε ὅτι ἄθρησβρωτος γέγονε, καὶ οὐκ ἴδον αὐτὸν ἄχρι νῦν.

29 Ἐάν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὄσφ, καὶ κατίζετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς θάνατον.

30 Νῦν οὖν ἐάν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν πατέρα σου, πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ἦ μεθ' ἡμῶν (ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέματα ἐκ τῆς τριτύτου ψυχῆς),

31 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσει, καὶ καταΐξουσιν οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου, πατρός δὲ ἡμῶν, μετὰ λύπης εἰς θάνατον.

32 Ὅ γὰρ παῖς σου παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκδέκεται τὸ παιδίον, λέγων, Ἐάν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκὸς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας.

33 Νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκέτης τοῦ κυρίου· τὸ δὲ παιδίον ἀναβῆτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

34 Πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τὸ παιδίον μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἰδῶ τὴν κακὰ, ἃ εὐρήσῃς τὸν πατέρα μου.

Κεφ. με'. XLV.

ΚΑΙ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσήφ ἀνεχέσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ· ἀλλ' εἶπεν, Ἐξαποτείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐ παρεῖσθαι οὐδεὶς τῷ Ἰωσήφ, ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀψήκε φωνῆν μετὰ κλαυθμοῦ ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.

3 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ· ὁ πατήρ μου ζῆ; Καὶ οὐκ ἠδύνατο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ ἑταράχθησαν γὰρ.

4 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Ἐγγίσατε πρὸς με· καὶ ἤγγισαν· καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφός ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον.

5 Νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μὴ δὲ σκληρὸν ὑμῖν

φανήτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ἴδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλε με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν.

6 Τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἄροτρίασις, οὐ δὲ λιμνός.

7 Ἀπέστειλε γὰρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην.

8 Νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλακε ἴδε, ἀλλὰ ὁ Θεός· καὶ ἐποίησέ με, ὡς πατέρα Φαραώ, καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου.

9 Σπεύσαντες οὖν, ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἶπατε αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσήφ· ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· καταβῆθι ἄν πρὸς με, καὶ μὴ μείνης.

10 Καὶ κατοκήσεις ἐν γῇ Γεσέμ· Ἀραβίας· καὶ ἔσῃ ἐγγὺς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, ἅ τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοὶ ἐστί.

11 Καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός· ἵνα μὴ ἐκτριβῆς σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου.

12 Ἴδου οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς.

13 Ἀπαγγεῖλατε οὖν τῷ πατρὶ μου πᾶσαν τὴν ὄψαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε· καὶ ταχύναντες, καταγίγετε τὸν πατέρα μου ἴδε.

14 Καὶ ἐπισπῶν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκλυσεν ἐπ' αὐτῷ· καὶ Βενιαμὴν ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ.

15 Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλίλιψαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.

16 Καὶ διεβόηθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραώ, λέγοντες, Ἥκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ· ἡ χάρις δὲ Φαραώ, καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

17 Εἶπε δὲ Φαραώ πρὸς Ἰωσήφ, Εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποιήσατε· γεμίσατε τὰ βυθία ὑμῶν, καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν.

18 Καὶ ὁ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ἦκετε πρὸς με· καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ φήγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς.

19 Σὺ δὲ ἔντειλα ταῦτα· λαβεῖν αὐτοῖς ἀμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν, καὶ ταῖς γυναῖκιν ὑμῶν· καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, παραγίνεσθε.

20 Καὶ μὴ φείσεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν· τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται.

21 Ἐποίησαν δὲ οὗτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἔδωκε δὲ Ἰωσήφ αὐτοῖς ἀμάξας κατὰ τὰ εἰρημνεῖα ὑπὸ Φαραώ τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπιτισιμὸν εἰς τὴν ὁδόν.

22 Καὶ πᾶσιν ἔδωκε δισσίς στολίας· τῷ δὲ Βενιαμὴν ἔδωκε τριακοσίους χρυσοῦς, καὶ πέντε ἑξαλλασσοῦσάς· στολίας.

23 Καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτά· καὶ δέκα ὄνους αἶροντας ὑπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμίονους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν.

24 Ἐξαπέστειλε δὲ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ.

25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναάν πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν.

26 Καὶ ἀνήγγελλαν αὐτῷ, λέγοντες, ὅτι ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ζῆ, καὶ ὁ αὐτός ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐξέστη δὲ τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ.

οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς.

27 Ἐλάλησας δὲ αὐτῶν πάντα τὰ ρηθέντα ὑπὸ Ἰωσήφ, ὅσα εἶπεν αὐτοῖς· ἰδὼν δὲ τὰς ἀμάξας, ὡς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ, ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτὸν, ἀνεψώθησε τὸ πνεῦμα Ἰακώβ τὸ πατὴρ αὐτῶν.

28 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ, Μέγα μοι ἐστίν, εἰ ἔτι Ἰωσήφ ὁ υἱός μου ζῆι· πορευθεῖς, ὄψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

Κεφ. μζ'. XLVI.

ΑΠΑΡΑΣ δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου· καὶ ἔθυσεν ἄθυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. 2 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς ὅτι· Ἰσραὴλ ἐν ὄραματι τῆς νυκτὸς ὁρίσθη, Ἰακώβ, Ἰακώβ· ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐσίν, 3 ὁ δὲ λέγει αὐτῷ, Ἐγὼ καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος· καὶ Ἰωσήφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου.

5 Ἀνέστη δὲ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ τὴν ἵπποσκευὴν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας, ὡς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ἄραι αὐτόν.

6 Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ κῆρας τὴν κτήνην, ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῆ Χαναάν, ὁρμήθησαν εἰς Αἴγυπτον Ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

7 Υἱοὶ δὲ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἰῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ θυγατέρες, καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτῶ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτῶ ἦγαγεν εἰς Αἴγυπτον.

8 Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν. Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρωτότοκος Ἰακώβ, Ῥουβὴν.

9 Υἱοὶ δὲ Ῥουβὴν· Ἐνώχ, καὶ Φαλλὸς, Ἄσμεν, καὶ Χαρμί.

10 Υἱοὶ δὲ Συμεὼν· Ἰεμουήλ, καὶ Ἰαμεῖν, καὶ Ἰωδ, καὶ Ἄχειν, καὶ Σαῦρ, καὶ Σαοὺλ υἱὸς τῆς Χαναανίτιδος.

11 Υἱοὶ δὲ Δεὺρ· Γηρσιὼν, ὁ Κάθ, καὶ Μεραρί.

12 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἦρ, καὶ Ἀνάν, καὶ Σηλώμ, καὶ Φαρέ, καὶ Ζαρά· ἀπέθανε δὲ Ἦρ καὶ Ἀνάν ἐν γῆ Χαναάν. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρέ· Ἐσρών, καὶ Ἰεμουήλ.

13 Υἱοὶ δὲ Ἰσάχαρ· Φωλὰ, καὶ Φουὰ, καὶ Ἄσων, καὶ Σαμβράν.

14 Υἱοὶ δὲ Ζαβουλὼν· Σερέδ, καὶ Ἀλλών, καὶ Ἀχοήλ.

15 Οὗτοι υἱοὶ Δείας, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, καὶ Δείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τριάκοντα τρεῖς.

16 Υἱοὶ δὲ Γάδ· Σαφὼν, καὶ Ἀγγίς, καὶ Σαννί, καὶ Θασοβάν, καὶ Ἀνδεῖς, καὶ Ἀρονδεῖς, καὶ Ἀρηλεῖς.

17 Υἱοὶ δὲ Ἀσήρ· Ἰεμνὰ, Ἰεσσοῦα, καὶ Ἰεοὺλ, καὶ Βαριὰ, καὶ Σαρά ἀδελφὴ αὐτῶν. Υἱοὶ δὲ Βαριὰ· ὁ Χοβὸρ, καὶ Μελχιάλ.

18 Οὗτοι υἱοὶ Ζελφᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Δείᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτῆ· ἔτεκε τεῖλες τῷ Ἰακώβ, δεκάξ ψυχᾶς.

19 Υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ γυναικὸς Ἰακώβ· Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν.

20 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσήφ ἐν γῆ Αἰγύπτου, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενὲθ θυγάτηρ Πεπεφρῆ ἱερέως Ἠλλουπόλεως, τὸν Μανασσῆ, καὶ τὸν Ἐφραΐμ. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ Σύρα τὸν Μαχίρ. Μαχίρ δὲ ἐγέννησε τὸν Γαλαὰδ. Υἱοὶ δὲ Ἐφραΐμ ἀδελφοῦ Μανασσῆ· Σουταλαΐμ, καὶ Ταάμ.

Υἱοὶ δὲ Σουταλαΐμ· ὁ Ἐδώμ.

21 Υἱοὶ δὲ Βενιαμίν· Βαλά, καὶ Βοχὸρ, καὶ Λοβήλ, Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλά· Γηρά, καὶ Νοεμὰν, καὶ Ἀγγίς, καὶ Μαμφίμ. Γηρά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ.

22 Οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ πᾶσαι αἱ ψυχᾶι δεκάτοκται.

23 Υἱοὶ δὲ Δάν· Ἀσόμ.

24 Καὶ υἱοὶ Νεφθαλαΐμ· Ἀσιήλ, καὶ ὁ Γωνί, καὶ Ἰσάαρ, καὶ ὁ Σολλήμ.

25 Οὗτοι υἱοὶ Βαλλᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τοίτους τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχᾶι ἑπτὰ.

26 Πᾶσαι δὲ ψυχᾶι αἱ εἰσελθούσαι μετὰ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, οἱ ἐξελεθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς τῶν γυναικῶν υἰῶν Ἰακώβ, πᾶσαι αἱ ψυχᾶι, ἑξήκονταξ.

27 Υἱοὶ δὲ Ἰωσήφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ψυχᾶι ἐννέα· πᾶσαι ψυχᾶι οἴκου Ἰακώβ αἱ εἰσελθούσαι μετὰ Ἰακώβ· εἰς Αἴγυπτον, αἱ ψυχᾶι ἑβδομηκονταπέντε.

28 Τὸν δὲ Ἰούδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ συναντήσῃ αὐτῷ καθ' Ἡρώων πόλιν, εἰς τὴν Ραμεσσή.

29 Ζεΐξυς δὲ Ἰωσήφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καθ' Ἡρώων πόλιν· καὶ ὄψετο αὐτῷ, ἐπέπεσε ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκλάυσεν κλαυθμῷ ὀπίον.

30 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ, Ἀποθανομαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σου· ἐτι γὰρ σὺ ζῆς.

31 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Ἀναβὰς ἀπαγγελῶν τῷ Φαραῶ, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου οἱ ἦσαν ἐν γῆ Χαναάν, ἦκασί πρὸς με.

32 Οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες· ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν· καὶ τὰ κτήνη, καὶ τὰ βόσκα, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγροχάσιον.

33 Ἐὰν οὖν καλέσῃ ἡμᾶς Φαραῶ, καὶ εἴπῃ ἡμῖν, Τί τὸ ἔργον ἡμῶν ἐστίν;

34 Ἐρεῖτε, Ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμέν οἱ παῖδές σου ἐκ παίδος ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἡμεῖς, καὶ ὁ πατέρες ἡμῶν· ἔνα κατοικήσῃτε ἐν γῆ Γεσέμ Ἀραβίας· ὁ βδελύγμα γάρ ἐστιν Αἰγυπτίοις πᾶσι ποιμῆν προβάτων.

Κεφ. μζ'. XLVII.

ΕΛΘΩΝ δὲ Ἰωσήφ ἀπήγγειλε τῷ Φαραῶ, ὁ πατήρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ γῆς Χαναάν· καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν γῆ Γεσέμ.

2 Ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντι ἄνδρας, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραῶ.

3 Καὶ εἶπε Φαραῶ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσήφ, Τὸ ἔργον ἡμῶν· οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραῶ, Ποιμεῖς ἐσμέν προβάτων· οἱ παῖδές σου, καὶ ἡμεῖς, καὶ ὁ πατέρες ἡμῶν.

4 Εἶπαν δὲ τῷ Φαραῶ, Παροικεῖν ἐν τῇ γῆ ἠκαμεν· οὐ γὰρ ἐστὶ νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῆ Χαναάν νῦν οὐδ' κατοικήσομεν ἐν γῆ Γεσέμ. Εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ, Κατοικεῖτε σὺν ἐν γῆ Γεσέμ· εἰ δὲ ἐπίστη, ὅτι εἰσιν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοὶ κατάρτησον αὐτοὺς ἀρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν· ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσήφ Ἰακώβ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἦκσε Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶπε Φαραῶ πρὸς Ἰωσήφ, Λέγων, ὁ πατήρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἦκασί πρὸς με.

6 Ἰδοὺ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστίν· ἐτὴ βελτίστη γῆ κατοικίσει τὸν πατέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου.

7 Εἰσῆγαγε δὲ Ἰωσήφ Ἰακώβ τὸν πατέρα

αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραῶ· καὶ ἠλόγησεν Ἰακώβ τὸν Φαραῶν.

8 Εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰακώβ, Πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου;

9 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Φαραῶ, Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ἑκατὸν τρικκοῦτα ἔτη· μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνησαν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου· οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου, ἃς ἡμέρας παρῴκησαν.

10 Καὶ εὐλογῆσας Ἰακώβ τὸν Φαραῶ, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

11 Καὶ κατώκησεν Ἰωσήφ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κατασχέσιν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν τῇ βελτίστῃ γῆ, ἐν γῆ Ραμιοσσῆ, καθὰ προσέταξεν Φαραῶ.

12 Καὶ ἐσιτομέτρεται Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σίτον κατὰ σῶμα.

13 Σίτος δὲ ἔκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῆ· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμός σφόδρα· ἐξέλειπε δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ Χαναάν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ.

14 Συνήγαγε δὲ Ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εἰρηθὲν ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῆ Χαναάν, τοῦ σίτου, οὐ ἡγόραζον, καὶ ἐσιτομέτρεται αὐτοῖς· καὶ εἰσηνεγκεν Ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ.

15 Καὶ ἐξέλειπε ἅπαντὶ τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκ γῆς Χαναάν· ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς Ἰωσήφ, λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ἄρτους, καὶ ἰνατὶ ἀποθνησκομεν ἐναντίον σου; ἐκλέλοιπε γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν.

16 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Φέρετε τὰ κτήνη ἡμῶν, καὶ δώσω ἡμῖν ἄρτους, ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ὑμῶν.

17 Ἦγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ἰωσήφ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσήφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἰππων, καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων, καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν, καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων· καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.

18 Ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο· καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Μὴ ποτε ἐκτριβώμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; εἰ γὰρ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ἡμῶν· καὶ τί τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς σέ τὸν κύριον; καὶ οὐχ ἔσονται ἡμῶν ἀλλ' ἡ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἄλλ'. ἢ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν.

19 Ἰνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου, καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῆ, κτήσα ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραῶ· δὸς δὲ σπέρμα, ἵνα σπείρωμεν, καὶ ὄσῳμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθῆσεται.

20 Καὶ ἐκτήσατο Ἰωσήφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραῶ· ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραῶ· ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ λιμός· καὶ ἐγένετο ἡ γῆ τῷ Φαραῶ.

21 Καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο· αὐτῷ εἰς παιδας, ἀπ' ἄκρων ὀρίων Αἰγύπτῳ ἕως τῶν ἄκρων.

22 Χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερῶν μόνου· οὐκ ἐκτήσατο ταύτην Ἰωσήφ· ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε δόμα· τοῖς ἱερεῦσι Φαραῶ, καὶ ἦσθιον τὴν δόσιν, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραῶ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν.

23 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Ἴδὲ κέκτημαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν σήμερον τῷ Φαραῶ· λάβετε ἑαυτοῖς δὲ σπέρμα, καὶ σπείρατε τὴν γῆν.

24 Καὶ ὅσαί τὰ γεννηματα αὐτῆς, καὶ δώσατε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῶ· τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται ἡμῖν αὐτοῖς εἰς δὲ σπέρμα τῇ γῆ, καὶ

εἰς βρώσιν ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν.

25 Καὶ εἶπαν, Σέσωκας ἡμᾶς· εἰρομένῃ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα παῖδες τῷ Φαραῶ.

26 Καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσήφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου· τῷ Φαραῶ ἀποπεμπτοῦν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερῶν μόνου· οὐκ ἦν τῷ Φαραῶ.

27 Κατώκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐπὶ γῆς Γεσέμ· καὶ ἐκλήρουθησαν ἐπ' αὐτῆς· καὶ ἠδύσηθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα.

28 Ἐπέζησε δὲ Ἰακώβ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ δεκαεπτὰ ἔτη· καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Ἰακώβ ἐναντιῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτὰ ἔτη.

29 Ἦγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν· καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ὑπόθετε τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρὸν μου, καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμέ· ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν, τοῦ μὴ με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ,

30 Ἀλλὰ κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου· καὶ ἀρείς με ἐξ Αἰγύπτου, καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

31 Εἶπε δὲ, Ὁμοσόν μοι· καὶ ὤμωσεν αὐτῷ. Καὶ προσέκρινεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ.

Κεφ. μθ'. XLVIII.

ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωσήφ, ὅτι ὁ πατήρ σου ενοχλεῖται· καὶ ἀναλαβὴν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Μανασσῆ καὶ τὸν Ἐφραῖμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ.

2 Ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακώβ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ἔρχεται πρὸς σέ· καὶ ἐνίσχυσας Ἰσραὴλ, ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην.

3 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ, Ὁ Θεὸς μου ὤφθη μοι· ἐν Λουζᾷ ἐν γῆ Χαναάν, καὶ εὐλόγησέ με,

4 Καὶ εἶπέ μοι, Ἰδοὺ ἐγὼ αἰξανάω σε, καὶ πληθυνῶ σε, καὶ ποιῶω σε εἰς συναγωγὰς ἔθνων· καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην, καὶ τὸ σπέρματί σου μετὰ σέ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον.

5 Νῦν οὖν οἱ δύο υἱοὶ σου, οἱ γενομένοι σοι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σέ εἰς Αἴγυπτον, ἐμοὶ εἰσιν, Ἐφραῖμ καὶ Μανασσῆ· ὡς Ῥουβὴν καὶ Ἄ Συμεὼν ἔσονται μοι.

6 Τὰ δὲ ἔκγονα, ἃ ἐὰν γενήσῃς μετὰ ταῦτα, ἔσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν σου αὐτῶν· κληθήσονται ἐπὶ τοῖς ἐκείνων κλήροις.

7 Ἐγὼ δὲ ἠνικά ἠρχόμενη ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε Ραχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῆ Χαναάν, ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἰππόδρομον Χαρθαθὰ τῆς γῆς, τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραθὰ καὶ κατάρψαι αὐτὴν· ἐν τῷ ὄψῳ τοῦ ἰπποδρόμου· αὕτη ἔστι Βηθλέεμ.

8 Ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰωσήφ, εἶπε, Τίνες ἔσονται οὗτοι;

9 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Υἱοὶ μου εἰσιν, ἃς ἔδωκε μοι ὁ Θεὸς ἐν ταῖθα· καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Προσάγαγέ μοι αὐτὰς, ἵνα εὐλογήσω αὐτάς.

10 Οἱ σφόδραλοι δὲ Ἰσραὴλ· ἐβραυώθησαν ἀπὸ τοῦ γῆρως, καὶ οὐκ ἠδύνατο· βλέπειν, καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς, καὶ περιέλαβεν αὐτούς.

11 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ, Ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἐστερηθῆν, καὶ ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ Θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου.

12 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς Ἰωσήφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ προσέκρινεν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Λαβὼν δὲ Ἰωσήφ τους δύο υἱούς αὐτοῦ, τὸν τε Ἐφραὶμ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἔξ ἄριστερῶν δὲ Ἰσραὴλ, τὸν δὲ Μανασσὴ βῆξ ἄριστερῶν, ἔκ δεξιῶν δὲ Ἰσραὴλ, ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ.

14 Ἐκτείνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, οὗτος δὲ ἐν τῷ νεώτερος, καὶ τὴν ἄριστεράν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ, ἢ ἐναλλάξ τὰς χεῖρας.

15 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπεν, Ὁ Θεός, ᾧ εὐπρέστησαν οἱ πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ, Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ, ὁ Θεός, ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἄως τῆς ἡμέρας ταύτης.

16 Ὁ ἄγγελος ὁ ρυόμενος με ἐκ πάντων τῶν κακῶν, εὐλογῆσαι τὰ παῖδια ταῦτα· καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου, Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ· καὶ πληθυνθήσονται εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς.

17 Ἴδιον δὲ Ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, βαρὺ αὐτῷ κατεφάνη· καὶ ἀντελάβετο Ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἠφελεῦν αὐτὴν ὑπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραὶμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ.

18 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Οὐχ οὕτως πατέρ· οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος· ἐπίθετος τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

19 Καὶ ἢκ ἠθέλησεν, ἀλλ' εἶπεν, Οἶδα τέκνον, οἶδα· καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαόν, καὶ οὗτος ἠψύωθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφός αὐτῶ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν.

20 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Ἐν ἡμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ποιῆσαι σε ὁ Θεός ὡς Ἐφραὶμ καὶ ὡς Μανασσῆ· καὶ ἔθηκε τὸν Ἐφραὶμ ἐμπροσθεν τοῦ Μανασσῆ.

21 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσήφ, Ἴδὸς ἐγὼ ἀποθνήσκω· καὶ ἔσται ὁ Θεός μετ' ὑμῶν, καὶ ὑποστρέψει ὑμᾶς ἄεις τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν.

22 Ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι Σίκιμα ἑξαιρέτου ὑπὲρ τοῖς ἀδελφοῖς σου, ἐν ἧλαρον εἰς χεῖρὸς Ἀμορρῶναι ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ.

Κεφ. μθ'. XLIX.

ἘΚΑΛΗΣΕ δὲ Ἰακώβ τοὺς υἱούς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ἄ αυτοῖς, Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τὴ ἀπαντήσε ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.

2 Ὁ Συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ ἄ μου! υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε Ἰσραὴλ, ἀκούσατε! τοῦ πατρὸς ὑμῶν.

3 Ρουβὴν πρωτότοκος μου, σὺ ἰσχύς μου, καὶ ἀρχὴ τέκνων μου, σκληρὸς φέρεσθαι, καὶ σκληρὸς αὐθάδης·

4 Ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ, μὴ ἐκξέσης, ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς σου· τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν, οὐ ἀνέβης.

5 Συμῶν καὶ Λευὶ ἀδελφοί σοι ἐπέτελεσαν ἀδικίαν ἢ ἐξαιρέσεως! αὐτῶν.

6 Εἰς βουλήν αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐπὶ τῇ σπασταί αὐτῶν μὴ ἐρίσαι τὰ ἥπατά μου· ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦρον.

7 Ἐπικατάρτος ὁ θυμός αὐτῶν ὅτι αἰθιάδης, καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι ἐσκληρῶνθη· διαμεριζομένοι αὐτοῖς ἐν Ἰακώβ, καὶ ἢ διασπερῶ! αὐτοῖς ἐν

Ἰσραὴλ.

8 Ἰούδα, σὲ αἰνέσασαν οἱ ἀδελφοί σοι· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νότον τῶν ἐχθρῶν σου· προκυνήσουσί ἄ σοι· οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου.

9 Σκύμος λέοντος Ἰούδα· ἐκ βλαστοῦ υἱέ μου ἀνέβης· ἀναπετών, ἢ ἐκοιμήθη! ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμος· τίς ἐγερεὶ αὐτόν;

10 Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἠγοῦμενος ἐκ τῶν μνησίων αὐτοῦ, ἕως ἐάν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν.

11 Δεσμεῶν πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεὶ ἐν ὄνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ.

12 Ἐχάρησιν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπὲρ οἰνοῦ, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἡ γάλα.

13 Ζαβουλὼν παράλιος κατοικίσει καὶ αὐτὸς παρ' ὄρμον πλοίων, καὶ παρατερεῖ ἕως Σιδῶνος.

14 Ἰσάαχάρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν, ἀναπαυόμενος ἢ ἀνά μέσον! τῶν κληρῶν.

15 Καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλὴ, καὶ τὴν γῆν ὅτι πῶν, ὑπέθηκε τὸν ἄμρον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν· καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ γεωργός.

16 Δάν κρνεὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, ὡσεὶ καὶ μια φυλὴ ἐν Ἰσραὴλ.

17 Καὶ γενηθήτω Δάν ὄφεις ἐφ' ὄδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβον, ὄκνον πτέρναν ἵππου· καὶ πεσεῖται ὁ ἵππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Τὴν σωτηρίαν περιμένω Κυρίου.

19 Γάδ, πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν· αὐτὸς δὲ πειρατεύσει αὐτόν κατὰ πόδας.

20 Ἀσῆρ, πῶν αὐτοῦ ὁ ἄρτος· καὶ αὐτὸς ἢ ὡσεὶ τρυφὴν ἄρχουσι.

21 Νεφθαλεὶμ στέλεχος ἀνεμιέμον ἐπιδοιδῶν ἐν τῷ γεννηματι κάλλος.

22 Υἱὸς νῆσημέτος Ἰωσήφ, υἱὸς νῆσημέτος ἄμου! ζηλωτὸς, υἱὸς μου νεώτατος· πρὸς με ἀνάστρεψον.

23 Εἰς ὃν διαβουλεύομενοι ἔδοιδύρου, καὶ ἐνεῖχον αὐτῷ κίριοι τοξοματῶν.

24 Καὶ συνεντρίβη μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν· καὶ ἐξελίθη τὰ νεῖρα βραχιόνων ἢ χειρῶν αὐτῶν, διὰ χεῖρα δυνάστου Ἰακώβ· ἐκείθεν ὁ κατισχύσας Ἰσραὴλ παρὰ Θεοῦ τοῦ πατρὸς σου.

25 Καὶ ἐβοήθησέ σοι ὁ Θεός ὁ ἔμός· καὶ εὐλόγησέ σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα, εἵνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μητρᾶς.

26 Εὐλογίας πατρὸς σου καὶ μητρὸς σου· ἵπερ ἴσχυσεν ὑπὲρ εὐλογίας! ὕρων μόνιμαι, καὶ ἐπ' εὐλογίας θινῶν ἀενάων· ἔσονται ἐπὶ ἢ κεφαλῆν! Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς ἢν ἠγήσατο ἀδελφῶν.

27 Βενιαμὴν λίκος ἄρπαξ τὸ πρῶινόν ἔδεται ἔτι, καὶ εἰς τὸ ἔσπερας δίδωσιν! τρυφῆν.

28 Πάντες οὗτοι· υἱοὶ Ἰακώβ δώδεκα· καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· ἔκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ προσθήμιαι πρὸς τὸν ἔμρον λαόν· ὠψάτε με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπληαίῳ, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἄρῳ Ἐφρών τοῦ Χετταίου.

30 Ἐν τῷ σπληαίῳ τῷ διπλῷ, τῷ ἀπέναντι Μαμβρῶν, ἐν ἄγῃ Χαναίν! ὃ ἐκτήσατο Ἀβραάμ τὸ σπληαῖον παρὰ Ἐφρών τοῦ Χετταίου ἐν κτήσεσι μνημεῖον.

31 Ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραάμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἢ ἐκεῖ ἔθαψαν Ἰσὼκ καὶ

Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἡ ἐκεῖ ἔθαναν |
 Λείαν,
 32 Ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαιῶ
 τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ, παρά τῶν υἱῶν Χέτ.
 33 Καὶ κατέπαυσεν Ἰακώβ ἐπιτάσων τοῖς
 υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξάρας^α τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ
 ἡν κλίνην, ἐξέλειπε^α καὶ προσετέθη πρὸς τὸν
 λαὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ν'. L.

ΚΑΙ ἐπιπεσῶν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πα-
 τρός αὐτοῦ, ἔκλαυσεν^α αὐτὸν, καὶ ἐφίλησεν
 αὐτόν.

2 Καὶ προσέταξεν Ἰωσήφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ
 τοῖς ἐνταφιασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσ-
 ραήλ.

3 Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα ἡμέρας^α
 οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς,
 καὶ ἐπένησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἐβδομηκοντα
 ἡμέρας.

4 Ἐπεὶ δὲ παρήλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους,
 ἐλάλησεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραῶ,
 λέγων, Εἰ εὔρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε
 περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὅτι Φαραῶ, λέγοντες,

5 Ὁ πατὴρ μου ὤρκισέ με,^α λέγων, Ἐν τῷ
 μνημείῳ, ᾧ ὠρυθα ἐμαυτῷ ἐν γῆ Χαναάν, ἐκεῖ
 με θάψεις· νῦν σὺν ἀναβάσι, θάψω τὸν πατέρα
 μου καὶ ἐπανελεύσομαι.

6 Καὶ εἶπε Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ, Ἀνάβηθι, θάψον
 τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὤρκισέ σε.

7 Καὶ ἀνέβη Ἰωσήφ θάψαι τὸν πατέρα αὐ-
 τοῦ, καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ
 παῖδες Φαραῶ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου
 αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροί^α τῆς Αἴ-
 γυπτου,

8 Καὶ πᾶσι ἡ πανοικία Ἰωσήφ, καὶ οἱ ἀδελ-
 φοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρική αὐ-
 τοῦ, καὶ ἡ συγγένεια αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα,
 καὶ τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῆ Γεσέμ.

9 Καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἄρματα
 καὶ ἵπποι, καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλῃ
 σφόδρα.

10 Καὶ παρεγένοντο^α εἰς ἄλωνα Ἀτάδ, ὅ ἐστι
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκόψαντο^α αὐτὸν ἰ-
 κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα, καὶ ἐποί-
 ησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.

11 Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναάν τὸ
 πένθος ἅπασιν ἄλωνα Ἀτάδ, καὶ εἶπαν, Πένθος
 μέγα τοῦτο ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο
 ἐκάλεσε τὸ ὄνομα^α αὐτοῦ, Πένθος Αἰγύπτου,
 ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

12 Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ^α.

13 Καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν
 Χαναάν, καὶ ἔθαναν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον
 τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραάμ τὸ σπήλαιον
 ἐν κτήσει μνημείου παρὰ Ἐφρών τοῦ Χετ-
 ταίου, κατέναντι Μαμβρῆ.

14 Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐ-
 τὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ συναναβάντες
 θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ^α.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, ὅτι τέθηκεν
 ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπαν, Μὴ ποτε μνησικακῆση
 ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν
 πάντα τὰ κακά, ἃ ἐνεδειξάμεθα^α εἰς αὐτόν.

16 Καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσήφ, εἶπαν,
 Ὁ πατὴρ σου ὤρκισε πρὸ τοῦ τελευτήσαι αὐ-
 τὸν, λέγων,

17 Οὕτως εἶπτε Ἰωσήφ· Ἄφες αὐτοῖς τὴν
 ἀδικίαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρὰ
 σοὶ ἐνεδείξαντο, καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν
 θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρὸς σου. Καὶ
 ἔκλαυσεν Ἰωσήφ λαλοῦντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν.

18 Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν, εἶπαν, Οἶδε
 ἡμεῖς σοὶ οἰκέται.

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ, Μὴ φοβεῖσθε,
 τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ.

20 Ὑμεῖς ἐβουλεύασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρίαν,
 ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθόν,
 ὅπως ἂν γεννηθῆ ὡς σήμερον, καὶ τραφή^α ἡμεῖς
 πολὺς.

21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ δια-
 θρέψω ὑμᾶς, καὶ τῆς οἰκίας ὑμῶν καὶ παρεκάλε-
 σεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν.

22 Καὶ κατώκησεν Ἰωσήφ^α ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ πανοικία
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξῆσεν Ἰωσήφ ἔτη ἐκα-
 τὸν δέκα.

23 Καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἐφραὶμ παιδιά, ἕως τρί-
 τῆς γενεᾶς, καὶ οἱ υἱοὶ Μαχειρ τοῦ υἱοῦ Μανασ-
 σῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ.

24 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ,
^α λέγων, Ἐγὼ ἀποθνήσκω, ἐπισκοπῆ δὲ ἐπι-
 σκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς
 γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν ὁ Θεὸς^α τοῖς
 πατράσιν ἡμῶν, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ.

25 Καὶ ὤρκισεν Ἰωσήφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ,
 λέγων, Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἢ ἐπισκέψῃται ὁ Θεὸς
 ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστέα μου ἐντεῦθεν
 μετ' ὑμῶν.

26 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ^α ἑτῶν ἑκατὸν δέκα
 καὶ ἔθαναν αὐτόν, καὶ ἔθηκεν^α ἐν τῇ σορῷ εἰς
 Αἰγύπτῳ.

Κεφ. α'. I.

ΤΑΥΤΑ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἕμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν, ἕκαστος πανοικίᾳ αὐτῶν εἰσήλθοσαν.

2 Ρουβὴν, Συμεὼν, Λευί, Ἰουδάς,

3 Ἰσάαχар, Ζαβουλὼν, Βενιαμίν,

4 Δάν, καὶ Νεφθαλεὶμ, Γάδ, καὶ Ἄσχηρ,

5 Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἴγύπτῳ. Ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἄξ' Ἰακώβ, πέντε καὶ ἑξοδηκόντα.

6 Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσήφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη.

7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηὐξήθησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ ἔκατισχον ἡ σφόδρα σφόδρα ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτοῦ.

8 Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.

9 Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ, Ἴδοὺ τὸ ἔθνος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πληθός, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς.

10 Δεῦτε ἰδοὺ! κατασφισίωμεθα αὐτοῖς, μήποτε πληθυνθῆ, καὶ ἡνίκα ἴν' συμβῆ ἡμῖν πόλεμος, προστήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς.

11 Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις· καὶ ἠκοδόμησαν πόλεις ὑχυρὰς τῷ Φαραῶ, τὴν τε ὁ Πειθώ, καὶ Ῥαμεσσή, καὶ Ἄν, ἣ ἐστὶν Ἡλιοπόλις.

12 Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπεινῶν, τοσούτῳ πλείους ἐγένοντο, καὶ ἴσχον σφόδρα σφόδρα· καὶ ἐβέβηλυσσαν οἱ Αἴγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

13 Καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἴγύπτιοι τοὺς υἱὸς Ἰσραὴλ βία.

14 Καὶ κατωδῶν αὐτῶν τὴν ζῶν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πῆλῳ, καὶ τῇ πλυνθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας.

15 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἑβραίων τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεφώρα· καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας, Φουά·

16 Καὶ εἶπεν, Ὅταν μαιοῦσθε τὰς Ἑβραίας, καὶ ὡς πρὸς τῷ τίκτειν, ἐὰν μὴ ἄρσεν ἢ ἀποκτεῖνατε αὐτό· ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό.

17 Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, καὶ ἐκ ἐπιήσαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ ἐζωογονήθη τὰ ἄρσена.

18 Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας· καὶ εἶπεν αὐταῖς, Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσена;

19 Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῶ, Οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου, αἱ Ἑβραῖαι· τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας· καὶ ἔτικτον.

20 Εὐ δὲ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ταῖς μαίαις· καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς, καὶ ἴσχυε σφόδρα.

21 Ἐπεὶ δὲ ἐφοβήθησαν αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας.

22 Συνέταξε δὲ Φαραῶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων, Πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τεχθῆ τοῖς Ἑβραίοις, εἰς τὸν ποταμὸν εἴψατε· καὶ πᾶν θῆλυ, ζωογονεῖτε αὐτό.

Κεφ. β'. II.

ἮΝ δὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευί, ὃς ἔλαβε τῶν θυγατέρων Λευί^α.

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν ἄρσεν·

ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἄστειον^α, ἀπέκασαν αὐτὸ μῆνι τρεῖς.

3 Ὁ ἔπειτα δὲ οὐκ ἐδύνατο αὐτὸ εἶτι κρύπτειν, ἔλαβεν ἄ υἱῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θίβιν· καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσιση, καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτὴν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ἔλος παρὰ τὸν ποταμὸν.

4 Καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆ μακρόθεν, μαθεὶν ἄ τι τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ.

5 Κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν· καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο ὁ παρὰ τὸν ποταμὸν· καὶ ἰδούσα τὴν θίβιν ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνείλατο αὐτὴν.

6 Ἀνοίξασα δὲ, ὄρα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ ἔφη, Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο.

7 Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ, Θέλεις καλέσω σοι γυναικα τροφούσων ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; 8 Ἡ δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, Πορεύου· ἔλθουσα δὲ νεανίς, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θηλάσων μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν· ἔλυβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἔθηλαξεν αὐτό.

10 Ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσηγγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραῶ· καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτῆ Μωσῆν· λέγουσα, Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνεβόλουν.

11 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείνας μέγας γενόμενος Μωσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὄρα ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντα τινὰ Ἑβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

12 Περιβλεψάμενος δὲ ὤδε καὶ ᾔδε, οὐχ ὄρυ οὐδένα· καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἐκρυσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμο.

13 Ἐξελεθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὄρα δύο ἄνδρας Ἑβραῖους διαπληκτικίζόμενος· καὶ λέγει τῷ ἰδοκονοῦντι, Ὁ Διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; 14 Ὁ δὲ εἶπε, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μήλ' ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνελεῖς χθές τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωσῆς, καὶ εἶπεν, Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο.

15 Ἦκουσε δὲ Φαραῶ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτη ἐνελεῖν Μωσῆν· ἀνεχώρησε δὲ Μωσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραῶ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ· ἔλθων δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος.

16 Τῷ δὲ ἱερεὶ Μαδιάμ ἦσαν ἐπτὰ θυγατέρες, ποιμῖνονσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰσθὸρ· παραγεγόμεναι δὲ ἦντλον ἕως ἐπλήσαν τὰς δεξαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰσθὸρ.

17 Παραγεγόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλλον αὐτὰς· ἀναστάς δὲ Μωσῆς ἐρρύσατο αὐτάς, καὶ ἦντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν.

18 Παραγεγόντο δὲ πρὸς ὁ Ραγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς, Διατί ἐταχύνετε τὸ παραγεγόμεθα σήμερον;

19 Αἱ δὲ εἶπαν, Ἄνθρωπος Αἰγύπτου ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἦντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν.

20 Ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατρίσιν αὐτοῦ, Καὶ πᾶσι ἑστίν; καὶ ἰναὶ ἃ καταλειπάτε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτὸν, ὅπως φάγῃ ἄρτον.
21 Κατήκισθη δὲ Μωσῆς παρα τῷ ἄνθρωπῳ καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωσῆϊ γυναῖκα.

22 Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνή, ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε αὐτὸν Ἰσραήλ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσὴμ, λέγων, Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῆ ἄλλοτριά.

23 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκεῖνας, τελετήσεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ κατέσταναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ ἀνεβόησαν· καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων.

24 Καὶ εἰσῆκουσεν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν· καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

25 Καὶ ἔπειδὴν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ Μωσῆς ἦν ποιῶμενος τὰ πρόβατα Ἰοθὼρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιὰμ· καὶ ἤγαγε ἃ τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον· καὶ ἤλαθεν εἰς τὸ ὄρος Ἐωρήβ.

2 Ἄφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν πυρὶ φλογός, ἐκ τοῦ βίτου· καὶ ὶρα ὅτι ὁ βίτος καίεται πυρὶ, ὁ δὲ βίτος οὐ κατακαίεται.

3 Ἐπεὶ δὲ Μωσῆς, Παρεθλὼν ὀφθαλμοὶ τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βίτος.

4 Ἐν δὲ εἶδε! Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ βίτου, λέγων, Μωσῆ, Μωσῆ! ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστίν;
5 Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἔστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

6 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ· ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτῷ ἐλαβήσθη γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐπεὶ δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἄκηκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδικωτῶν· οἶδα γὰρ τὴν δούλην αὐτῶν.

8 Καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἁ τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων.

9 Καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἥκει πρὸς με· κἀγὼ ἔώρακα τὸν θλιμμὸν, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς.

10 Καὶ νῦν δεῦρο, ἀποσταίλω σε πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

11 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τίς εἰμι ἐγὼ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἵτι ἐξάξω τὸν υἱόν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου;

12 Ἐπεὶ δὲ ὁ Θεὸς Μωσῆ, λέγων, Ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ· καὶ τοῦτο σοὶ τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ σε ἔξαποστελῶ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ λατρεύσετε τῷ Θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ.

13 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Ἰδὲ ἐγὼ ἔξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς, Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέ-

σταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· ἔρωτησού με τί ὄνομα αὐτῶ; τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς;

14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωσῆν, Ἄλγῳ, Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Ὄν· καὶ εἶπεν, Οὕτως ἔρεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Ὁ Ὄν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς.

15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πάλιν πρὸς Μωσῆν, Οὕτως ἔρεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ, ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· τοῦτό μου ἐστίν ὄνομα αἰώνιον, καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενεαί.

16 Ἐλθὼν οὖν συνάγαγε τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὤπταί μοι, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ, λέγων· Ἐπισκοπῆ ἐπέσκεμαι ὑμᾶς, καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ.

17 Καὶ εἶπεν, Ἀναβίβω ὑμᾶς ἐκ τῆς κωκώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

18 Καὶ εἰσικαίουσθαί σου τῆς φωνῆς· καὶ εἰσελεύσῃ σὺ, καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ ἔρεις πρὸς αὐτὸν, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσέκλῃται ἡμᾶς· πορευοσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.

19 Ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, εἰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταίῃς.

20 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα^α, πατίξῃ τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θανάμασις μου, οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς· ἔ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς.

21 Καὶ δώσω χεῖρην τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελείεσθε κενοί.

22 Ἀλλὰ αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεῖν ἄργυρα, καὶ χρυσᾶ, καὶ ἱματισμὸν· καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν· καὶ σκυλεύσατε^β τοὺς Αἰγυπτίους.

Κεφ. δ'. ΙV.

ἈΠΕΚΡΙΘΗ δὲ Μωσῆς, καὶ εἶπεν, Ἐἴν^α μὴ πιστεῖσθαί μοι, μὴδὲ εἰσακούσασθαι τῆς φωνῆς μου, (ἐροῦσι γάρ, ὅτι οὐκ ὤπταί σοι^α ὁ Θεός,) τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς;
2 Ἐπεὶ δὲ αὐτῷ Κύριος, Τί τοῦτό ἐστι τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπε, Ράβδος.

3 Καὶ εἶπε, Ρίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔβρισεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφρις· καὶ ἐφυξε Μωσῆς ἀπ' αὐτοῦ.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἐκτείνον τὴν χεῖρα, καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου· ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα, ἐπέδραβετο τῆς κέρκου· καὶ ἐγένετο ράβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

5 Ἴνα πιστεῖσθαι σοὶ, ὅτι ὤπταί σοι^α ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ.

6 Ἐπεὶ δὲ αὐτῷ Κύριος πάλιν, Ἐισένεγκον^β τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ εἰσένεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγενησθ^η ἡ χεῖρ αὐτοῦ^α, ὡσεὶ χιών.

7 Καὶ εἶπε πάλιν, Εἰσένεγκον^β τὴν χεῖρά σε εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ εἰσένεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατέθη εἰς τὴν χροάν τῆς σαρκὸς^β αὐτῆς^β.

8 Ἐὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι, μὴδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύουσί σοι τῆς φωνῆς τῆς σημείου τῆ δευτέρας!

9 Καὶ ἔσται ἂν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς ὄσι σημείοις τούτοις, μὴ δὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔκχευς ἐπὶ τὸ ἔρηρον· καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, αἷμα ἐπὶ τὸ ἔρηρον.

10 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Δέομαι Κύριε· οὐκ ἰκανὸς εἰμι πρὸ τῆς χθῆς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, ἰδὲ ἀφ' οὗ ἤρως λαλεῖν τῷ θεριπτοῦνί σου· ἰσχυρόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι.

11 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἦ τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπῳ; καὶ τίς ἐποίησε δύσκιφον καὶ κωφόν, ἢ βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγώ ὁ Θεός;

12 Καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμβιβίσω σε ὅτι μέλλεις λαλῆσαι.

13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Δέομαι Κύριε· προχειρίσασθαι δυνάμενον ἄλλον ἢ ἀποστείλεις.

14 Καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ Κύριος ἐπὶ Μωυσῆν, εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ Ἄαρων ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευίτης; ἐπίσταμαι, ὅτι λαλῶν λαλήσεις αὐτὸς σοι· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι, καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ.

15 Καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν, καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ συμβιβίσω ὑμᾶς, ἃ ποιήσετε.

16 Καὶ αὐτὸς σοι θαλάσει! πρὸς τὸν λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα· σὺ δὲ αὐτῷ ἔση τὰ πρὸς τὸν Θεόν.

17 Καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν, λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ἣ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεία.

18 Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς, καὶ ἀπέστρεψε πρὸς Ἰσθρὸν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, καὶ λέγει, Πορεύσομαι, καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι, εἰ ἐτιζῶσι. Καὶ εἶπεν Ἰσθρὸς Μωυσῆν, Βάδιζε ὑγαίμως· μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας, ἐτελετήσεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιὰμ, Βάδιζε, ἀπέλθε εἰς Αἴγυπτον· τεθνῆκισι γὰρ πάντες οἱ ζητούντες σου τὴν ψυχὴν.

20 Ἀναλαβὼν δὲ Μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδά ἃ, ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑπόζυγια, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον· ἔλαβε δὲ Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Πορευομένου σου ἐξ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον, ὅρα πάντα τὰ τέρατα ἃ ἔδωκα! ἐν ταῖς χερσὶ σε, ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραῶ· ἐγὼ δὲ σκληρῶν τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν.

22 Σὺ δὲ ἔρεις τῷ Φαραῶ, Ἦ τίς ἐγώ; λέγει Κύριος· Ἰός πρωτότοκος μου Ἰσραὴλ.

23 Εἶπα δὲ σοι, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ· εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει, ἐξαποστεῖλαι δ' αὐτοῦ! ὅρα οὖν, ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον.

24 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου· καὶ ἐζήτη αὐτὸν ἀποκτείνειν.

25 Καὶ λαβοῦσα Σεπφώρα ψῆφον, περιέτεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς· καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἔσθη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου.

26 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, διότι εἶπεν, Ἔσθη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου.

27 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἄαρων, Προεβήθη εἰς συνάντησιν Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ

Θεοῦ, καὶ κατεφίλησεν ἀλλήλους.

28 Καὶ ἀνήγγειλε Μωυσῆς τῷ Ἄαρων πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἀπέστειλε, καὶ πάντα τὰ ῥήματα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ.

29 Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ Ἄαρων, καὶ συνήγαγον ἃ τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

30 Καὶ ἐλάλησεν Ἄαρων πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν· καὶ ἐποίησε τὰ σημεία ἐναντίον τοῦ λαοῦ.

31 Καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη, ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν· κίψας δὲ ὁ λαὸς, προσεκίνησε.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἄαρων πρὸς Φαραῶ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἦ τίς ἐγώ; λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι ἑορτάσωσιν ἐν τῇ ἔρημῳ.

2 Καὶ εἶπε Φαραῶ, Τίς ἐστίν· οὐ εἰσακούομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ; οὐκ οἶδα τὸν Κύριον, καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστελλῶ.

3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσέκληται ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπως θύσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· μὴ ποτε συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, Ἰνατι Μωυσῆ καὶ Ἄαρων διαστρέφετε τὸν λαόν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

5 Καὶ εἶπε Φαραῶ, Ἰδοὺ νῦν πολυπληθεὶ ὁ λαός· μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων.

6 Συντάξαι δὲ Φαραῶ τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματέσι, λέγων,

7 Οὐκέτι προστεθήσθε δίδωμι ἄχρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· ἄλλ' αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς ἄχρα.

8 Καὶ τὴν συντάξιν τῆς ἄπληθειας ἧς αὐτοὶ ποιοῦσι, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιβάλλετε αὐτοῖς! οὐκ ἀφελεῖς οὐδὲν σχολάζουσι γάρ· διὰ τοῦτο κερκάζουσι, λέγοντες, Ἐγερθῶμεν! καὶ θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.

9 Βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ θμεριμνάτωσαν! ταῦτα, καὶ μὴ θμεριμνάτωσαν! ἐν λόγοις κενοῖς.

10 Κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιώκται ἢ οἱ γραμματεῖς· ἐλέγον πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες,

11 Ἦ τίς ἐγώ; Οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχρα. 12 Αὐτοὶ ἡμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχρα, ὅθεν ἐν εὐρῆτῃ· οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξιος ὑμῶν οὐθέν.

13 Αὐτοὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ γῆ Αἰγύπτῳ, συναγαγεῖν καλήμην εἰς ἄχρα.

14 Οἱ δὲ ἐργοδιώκται κατέσπευδον αὐτοὺς, λέγοντες, Συντελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ' ἡμέραν, καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχρον εἰδότε ὑμῖν.

15 Καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστάτων τοῦ Φαραῶ, λέγοντες, Διατί οὐ συντελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν, καὶ τὸ τῆς σήμερον;

16 Εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατέβησαν πρὸς Φαραῶ, λέγοντες, Ἰνατί αὐτῷ οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις;

17 Ἄχρον οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου, κτήν πλίνθον ἡμῖν λέγονται ποιεῖν· καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες σου μεμαστῖγώνται· ἠδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου.

18 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Σχολάζετε, σχολασταῖ

ἔπτο· διὰ τοῦτο λέγετε, Πορευθῶμεν, ἠθίσωμεν
τῷ Θεῷ ἡμῶν

18 Νῦν οὖν ὁ πορευθέντες, ἐργάζεσθε· τὸ γὰρ
ἄχρον οὐ δόθησε ἡ ἡμῶν, καὶ τὴν συνταξίν
τῆς πλυνθείας ἀποδώσετε.

19 Ἐώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐαυτοὺς ἐν κακοῖς, λέγοντες, Οὐκ ἀπολείψετε
τῆς πλυνθείας τὸ καθήκον τῆ ἡμέρας.

20 Συνήτησαν δὲ Μωσῆ καὶ Ἀαρὼν ἐρχο-
μένους εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων
αὐτῶν ἀπὸ Φαραῶ.

21 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἰδοὶ ὁ Θεὸς ἡμᾶς καὶ
κρίνας· ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναν-
τίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐ-
τοῦ, δόναι ρομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
ἐποκτεῖνας ἡμᾶς.

22 Ἐπέστρεψε δὲ Μωσῆς πρὸς Κύριον, καὶ
ἔπε, Δέδομαι Κύριε· τί ἐκάκωσας τὸν λαὸν
οὗτον; καὶ ἰναὶ ἀπέσταλκάς με;

23 Καὶ ἀπὸ οὗ πεπόρευμαι πρὸς Φαραῶ λαλή-
σαι ἔπι τῷ σφί ὀνοματι, ἐκάκωσες τὸν λαὸν
οὗτον· καὶ ὁὐκ ἔβρῦσω τὸν λαὸν σου.

Κεφ. ῥ. VI.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἦδη βύψει,
ποίησω τῷ Φαραῶ ἐν γὰρ χεῖρι κραταί-
ξι ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ
κβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

2 Ἐλάλησε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Μωσῆν, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ Κύριος.

3 Καὶ ὤφθη πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακώβ, Θεὸς ὢν αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομά μου Κύ-
ριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς.

4 Καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς,
ὅστε δόναι αὐτοὺς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων,
ὅν γῆν ἦν παρφήκασιν, ἐν ἧ καὶ παρφήκασαν
αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦν-
ται αὐτοῖς, καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὀμιῶν.
6 Βιάθεις, εἶπον τὸν υἱὸς Ἰσραὴλ, λέγων,
Ἐγὼ Κύριος· καὶ ἐξάξω ἡμᾶς ἀπὸ τῆς δου-
λοῦστέας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ῥύσομαι ἡμᾶς ἐκ
τῆς δουλείας, καὶ λυτρώσομαι ἡμᾶς ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ κρίσει μεγάλη.

7 Καὶ λήψομαι ἐμάντω ἡμᾶς λαὸν ἐμοί, καὶ
τοῦμαι ὑμῶν Θεός· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ἡμᾶς ἐκ τῆς
καταδουλοῦστέας τῶν Αἰγυπτίων.

8 Καὶ εἰσάξω ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐξέ-
μα τὴν χεῖρά μου, δόναι αὐτὴν τῷ Ἀβραάμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν
κλήρῳ· ἐγὼ Κύριος.

9 Ἐλάλησε δὲ Μωσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ· καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωσῆ ἀπὸ τῆς ὀμι-
λοῦστέας, καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν.

10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

11 Εἰσελθε, λάλησον Φαραῶ βασιλεῖ Αἰ-
γύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
τῆς γῆς αὐτοῦ.

12 Ἐλάλησε δὲ Μωσῆς ἐναντι Κυρίου, λέγων,
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ
οὐκ εἰσακούσεται μου Φαραῶ; ἐγὼ δὲ ἄλογός
εἰμι.

13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν,
ἵνα συντάξεν αὐτοὺς πρὸς Φαραῶ βασιλέα
Αἰγύπτου, ὅστε ἐξαποστείλαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

14 Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτῶν.
οἱ Ῥουβὴν πρωτοτόκος Ἰσραὴλ· Ἐνώχ, καὶ

Φαλλοῖς, Ἀσρίων, καὶ Χαρμεῖ· αὕτη ἡ συγγέ-
νεια Ῥουβὴν.

15 Καὶ υἱοὶ Συμεὼν· Ἰεμουήλ, καὶ Ἰαμείν,
καὶ Ἀῶδ, καὶ Ἰαχεῖν, καὶ Σαῖρ, καὶ Σαοὺλ ὁ
ἐκ τῆς Φοινίσσης· αὗται αἱ πατριαὶ τῶν υἱῶν
Συμεὼν.

16 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευὶ
κατὰ συγγενείας αὐτῶν· Ἰεδῶν, Καάθ, καὶ
Μεραρεῖ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λευὶ, ἑκατὸν
τριακονταεπτὰ.

17 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Γεδσῶν Λοβενεὶ, καὶ Σε-
μεεῖ· οἴκοι πατριῶν αὐτῶν.

18 Καὶ υἱοὶ Καάθ· Ἀμβράμ, καὶ Ἰσσαῖρ
Χεβρών, καὶ Ὀζεῖλ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς
Καάθ, ἑκατὸν τριακοντατρία ἔτη.

19 Καὶ υἱοὶ Μεραρεῖ· Μοολεῖ, καὶ Ὀμουσεῖ
οὗτοι ὁ οἶκος πατριῶν Λευὶ, κατὰ συγ-
γενείας αὐτῶν.

20 Καὶ ἔλαβεν Ἀμβράμ τὴν Ἰωχαβὲδ θυγα-
τέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐαυτῷ
εἰς γυναῖκα· καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τὸν τε Ἀαρὼν
καὶ τὸν Μωσῆν, καὶ Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν
αὐτῶν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς Ἀμβράμ, ἑκατό
τριακονταδύο ἔτη.

21 Καὶ υἱοὶ Ἰσσαῖρ· Κορέ, καὶ Ναφέκ, καὶ
Ζεχρεῖ.

22 Καὶ υἱοὶ Ὀζεῖλ· Μισαῖλ, καὶ Ἐλισαφάν,
καὶ Ἰεζρεῖ.

23 Ἐλαβε δὲ Ἀαρὼν τὴν Ἐλισαβὲθ θυγατέρα
Ἀμιναδάβ ἀδελφῆν Ναασῶν αὐτῷ γυναῖκα·
καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν τε Ναδάβ, καὶ Ἀβιοὺδ,
καὶ τὸν Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθίμαρ.

24 Υἱοὶ δὲ Κορέ· Ἀσεῖρ, καὶ Ἐλκανά, καὶ
Ἀβιοσαρ· αὗται αἱ γενεαὶς Κορέ.

25 Καὶ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Ἀαρὼν ἔλαβε τῶν
θυγατέρων Φουτιηλ αὐτῷ γυναῖκα· καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ τὸν Φινεές· αὗται αἱ ἀρχαὶ πατριῶν
Λευιτῶν, κατὰ γενεαίς αὐτῶν.

26 Οὗτος ὁ Ἀαρὼν καὶ Μωσῆς, οἳ εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ Θεὸς ἐξαγαγῆν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
τῆς Αἰγύπτου συνδυνάμει αὐτῶν.

27 Οὗτοί εἰσιν οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραῶ
βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξηγάγον τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου αὐτὸς Ἀαρὼν καὶ
Μωσῆς.

28 Ἡ ἡμέρα ἐλάλησε Κύριος Μωσῆ ἔν γῆ
Αἰγύπτου.

29 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,
Ἐγὼ Κύριος· λάλησον πρὸς Φαραῶ βασιλέα
Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ.

30 Καὶ εἶπε Μωσῆς ἐναντίον Κυρίου, Ἰδοὺ
ἐγὼ ἰσχνόφωνός εἰμι, καὶ πῶς εἰσακούσεται
μου Φαραῶ;

Κεφ. ῥ. VII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, Ἰδοὺ
δέδωκά σε Θεὸν Φαραῶ, καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός
σου ἔσται σου προφήτης.

2 Σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα ὅσα σοι ἐντέλ-
λωμαι· ὁ δὲ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου λαλήσει
πρὸς Φαραῶ, ὅστε ἐξαποστείλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

3 Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ
πληθυνῶ τὰ σημεῖά μου, καὶ τὰ τέρατα ἐν
τῇ Αἰγύπτῳ.

4 Καὶ οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραῶ· καὶ
ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἰγύπτου, καὶ
ἐξάξω σὺν δυναμει μου τὸν λαὸν μου τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν ἐκδικήσῃ
μεγάλῃ.

5 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐξάξω τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν.
6 Ἐποίησε δὲ Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος, ἥτως ἐποίησαν.

7 Μωσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Ἀαρὼν δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἑτῶν ὀγδοήκοντατριῶν, ἠνίκα ἠλάλησεν πρὸς Φαραῶ.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

9 Καὶ εἰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραῶ, λέγων, Δότε ἡμῖν ποταμὸν ἢ τέρας· καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ράβδον, καὶ ρίψου ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ ἔσται δράκων.

10 Εἰσῆλθε δὲ Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν ἥτως, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἔρριψεν Ἀαρὼν τὴν ράβδον αὐτοῦ ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δράκων.

11 Συνέκυλεσε δὲ Φαραῶ τὰς σοφιστὰς Αἰγύπτου, καὶ τὰς φαρμακοῦς· καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως.

12 Καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ράβδον αὐτῶν, καὶ ἐγένοντο δράκοντες· καὶ κατέπεν ἡ ράβδος ἡ Ἀαρὼν τὰς ἑκείνων ράβδους.

13 Καὶ κατίσχυεν ἡ καρδιά Φαραῶ· καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἠνεκέλαδο αὐτοῖς Κύριος.

14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Βεβήρηται ἡ καρδιά Φαραῶ, τοῦ μη ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

15 Βιάσινον πρὸς Φαραῶ τὸ πρῶν· ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔσθῃ συναπτῶν αὐτῆ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὴν ράβδον τὴν στραφείσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου.

16 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σέ, λέγων, Ἐξαποστεῖλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι ἑλατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἰδὼν οὐκ εἰσήκουσας ἕως τούτου.

17 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τούτῳ γίνωσθι ὅτι ἐγώ Κύριος· ἰδοὺ ἐγώ τύπτω τὴν ράβδον τῆ ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα.

18 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι· καὶ ἐπόξουσι ὁ ποταμὸς, καὶ οὐκ ἴδνουνται οἱ Αἰγύπτιοι πικρῷ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ράβδον σου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν συνεσθηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα· καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου, ἐν τε τοῖς ἴσθμοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις.

20 Καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐπάρας τὴν ράβδον αὐτοῦ, ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα.

21 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν· καὶ ἐπόξουσε ὁ ποταμὸς, καὶ οὐκ ἴδνουντο οἱ Αἰγύπτιοι πικρῷ ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

22 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν· καὶ ἐσκληρίνθη ἡ καρδιά Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος.

23 Ἐπιστραφεῖς δὲ Φαραῶ, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπιστήσῃε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ.

24 Ὀρῆσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κίχλω τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πικρῷ ὕδωρ· καὶ οὐκ ἴδνουντο πικρῷ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

25 Καὶ ἀνεπληρώθησαν ἐπτά ἡμέραι, μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον τὸν ποταμὸν.

Κεφ. η'. VIII.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Εἰσελθε πρὸς Φαραῶ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξαποστεῖλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν.

2 Εἰ δὲ μή· βούλει ἰσὺν ἐξαποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγώ τύπτω πᾶν τὰ ὕδατα σου τοῖς βατράχοις.

3 Καὶ ἐξερευθεῖται ὁ ποταμὸς βατράχους· καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου, καὶ εἰς τὰ ταμεία τῶν κοιτῶνων σου, καὶ ἐπὶ τῶν κλιβῶν σου, καὶ ἐπὶ τοῖς οἴκοις τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐν τοῖς φουράμασι σου, καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου.

4 Καὶ ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι.

5 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἐκτείνον τῇ χειρὶ τὴν ράβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμούς, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας· καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη, καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους.

6 Καὶ ἐξέτεινεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους· καὶ ἀνεβίβασθον οἱ βάτραχοι, καὶ ἐκάλυψεν τὴν γῆν Αἰγύπτου.

7 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν Αἰγύπτου.

8 Καὶ ἐκάλεσε Φαραῶ Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν, Εὐξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ· καὶ ἐξαποστελῶ ἑαυτοῦς, καὶ θύσουσι τῷ Κυρίῳ.

9 Εἶπε δὲ Μωσῆς πρὸς Φαραῶ, Τάδε ἔστω με πότε εὐξομαι περὶ σοῦ, καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου, ἀφανίσαι τον βατράχους ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐκ τῶν οἰκίων ὑμῶν, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

10 Ὅ δὲ εἶπεν, Εἰς αὐρίον· εἶπεν οὖν, Ἴς εἶρηκας· ἵνα εἰδῆς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν Κυρίου.

11 Καὶ περιεβήθησονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκίων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιπέλων, καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

12 Ἐξῆλθε δὲ Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραῶ· καὶ ἐβόησε Μωσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ ὄριου τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο Φαραῶ.

13 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε Μωσῆς· καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπιπέλων, καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν.

14 Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημνιαὶς θημνιαῖς καὶ ὤξουσε ἡ γῆ.
15 Ἰδοὺ δὲ Φαραῶ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, ἐβερὴνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῷ καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.

16 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ πῖταξαι τὸ χῶμα τῆς γῆς· καὶ ἔσονται σκνίφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι, καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

17 Ἐξέτεινεν οὖν Ἀαρὼν τῇ χειρὶ τὴν ράβδον καὶ ἐπάταξε τὸ χῶμα τῆς γῆς· καὶ ἐγένοντο σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἐν τε τοῖς τετράποσι· καὶ ἐν παντὶ χημιατῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνίφες.

18 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τὰς φαρμακείαις αὐτῶν, ἐξαγαγὲν τὸν σκνίφα· καὶ οὐκ ἴδνουντο. Καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι.

19 Εἶπαν οὖν οἱ ἐπαυδοὶ τῷ Φαραῶ, Δίκτυλος Θεοῦ ἐστὶ τοῦτο· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσέκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.

20 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ὁρθρισον τὸ πρῶν, καὶ στήθῃ ἐναντίον Φαραῶ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔξειλεῖσθαι ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

21 Ἐάν δὲ μὴ βούλῃ ἐξαποστῆλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστῆλω ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τοῖς θεράπροντά σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τοῖς οἴκοις ἡμῶν κυνόμιαν· καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων τῆς κυνομίης, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἧς εἰσὶν ἐπ' αὐτῆς.

22 Καὶ παραδόξωσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσέμ, ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἔπειτιν ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυνόμια· ἵνα εἰδῆς, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς πάσης τῆς γῆς.

23 Καὶ ὁσῶν διαστολῆν ἀνὰ μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σου λαοῦ· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἔσται· τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς.

24 Ἐποίησε δὲ Κύριος οὕτως· καὶ παρεγένετο ἡ κυνόμια πληθὺς εἰς τοὺς οἴκους Φαραῶ, καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν ἄτην τὴν Αἰγύπτου· καὶ ἐξωλοθρεῖθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομίης.

25 Ἐκάλησε δὲ Φαραῶ Μωσῆν καὶ Ἄαρῶν, λέγων, Ἐλθόντες θύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν τῇ γῇ.

26 Καὶ εἶπε Μωσῆς, Οὐ δυνατόν γενέσθαι οὕτως· τὰ γὰρ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἐν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιθοβοληθσόμεθα.

27 Ὅδον τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἔρημον· καὶ θύσομεν ἂν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καθάπερ εἶπε ὁ Κύριος ἡμῶν.

28 Καὶ εἶπε Φαραῶ, Ἐγὼ ἄποστῆλω ἡμᾶς, καὶ θύσατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀλλ' οὐ μακρὰν ἀποτεινέτε πορευθῆναι· εὗξαθε οὖν περὶ ἡμοῦ πρὸς Κύριον.

29 Εἶπε δὲ Μωσῆς, Ὁ δὲ ἐγὼ ἐξελεῦσμαι ἀπὸ σοῦ, καὶ εἶξομαι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀπελευσέται ἡ κυνόμια· καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου αἴριον· μὴ προσθῆς ἔτι Φαραῶ ἔξιπατήσαι, τοῦ μὴ ἐξαποστῆλαι τὸν λαόν θύσαι Κυρίῳ.

30 Ἐξῆλθε δὲ Μωσῆς ἀπὸ Φαραῶ, καὶ ἤξαστο πρὸς τὸν Θεόν.

31 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε Μωσῆς· καὶ περιεῖλε τὴν κυνόμιαν ἀπὸ Φαραῶ, καὶ ἂν τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἂν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεμία.

32 Καὶ ἐβρίννε Φαραῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστῆλαι τὸν λαόν.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Εἴσελθε πρὸς Φαραῶ, καὶ ἔρεῖς αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν.

2 Εἰ μὲν οὖν μὴ βούλῃ ἐξαποστῆλαι τὸν λαόν μου, ἄλλα ἔτι ἐγκρατέεις αὐτοῦ,

3 Ἰδοὺ χεῖρ Κυρίου ἔπεται· ἐν τοῖς κτήνεσί σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις· ἐν τε τοῖς ἵπποις, καὶ ἐν τοῖς ὑπόζυγιοις, καὶ ταῖς καμηλοῖς, καὶ βοῦσι, καὶ πρόβατοις, θάνατος μέγας σφόδρα.

4 Καὶ παραδόξωσιν ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν ἡ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οὐτελευ-

τήσει ἀπὸ πάντων τῶν β' τοῦ Ἰσραὴλ υἱῶν ὀρθόν.

5 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ὄρον, λέγων, Ἐν τῇ αἴριον ποιήσει Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Καὶ ἐποίησε Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον· καὶ ἐτελεύτησε πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδὲν.

7 Ἰδὼν δὲ Φαραῶ, ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐδὲν, ἐβάρυνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν.

8 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἄαρῶν, λέγων, Λάβετε ἑμεῖς πληρεῖς τὰς χεῖρας αἰθάλης καμινίας, καὶ πασάτω Μωσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

9 Καὶ γεννηθήτω κοινορτὸς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα ἔλκη φλυκτιδὲς ἀναξέουσαι ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

10 Καὶ ἔλαβε τὴν αἰθάλην τῆς καμινίας ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωσῆς εἰς τὸν ἕρῳ· καὶ ἐγένετο ἔλκη φλυκτιδὲς ἀναξέουσαι ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι.

11 Καὶ οὐκ ἠδύνατο οἱ φαρμακοὶ στήναι ἐναντίον Μωσῆ· διὰ τὰ ἔλκη· ἐγένετο γὰρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς, καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

12 Ἐσκληρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσέκουσεν αὐτῶν καθὼς συνέταξε Κύριος.

13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ὁρθρισον τὸ πρῶν, καὶ στήθῃ ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσω ἡμοι.

14 Ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαποστῆλω πάντα τὰ συναντήματα μου εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου· ἵνα εἰδῆς, ὅτι οὐκ ἔστιν, ὡς ἐγὼ, ἄλλος· ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

15 Νῦν γὰρ ἀποστῆλαις τὴν χεῖρά ἂν πατάξω σέ, καὶ τὸν λαόν σου ἂν θανατώσω, καὶ ἐκτρίβῃς ἀπὸ τῆς γῆς.

16 Καὶ ἐνεκεν τούτου διετηρήθης, ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου, καὶ ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομα μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

17 Ἐτι οὖν σὺ ἔμποιτῆ τοῦ λαοῦ μου, τοῦ μὴ ἐξαποστῆλαι αὐτοὺς·

18 Ἰδοὺ ἐγὼ ἴω ταύτην τὴν ὥραν αἴριον χάλαζαν πολλὴν σφόδρα, ἥτις τοιαυτὴ οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔκτισται, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

19 Νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου, καὶ ὅσα σοι ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ· πόντες γὰρ οἱ ἀνθρώποι, καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ἐάν ἐκρεθῇ ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πέση δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσει.

20 Ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα Κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραῶ, συνήγαγε τὰ κτήνη αὐτῆ εἰς τὰς οἰκίας. 21 Ὅς δὲ μὴ προσέσχε τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἀφῆκε τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις.

22 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἐπὶ τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Ἐξέτεινε δὲ Μωσῆς τὴν χεῖρά εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ Κύριος ἔδωκε φωνίαν καὶ χάλαζαν· καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ τῆς γῆς καὶ ἔβρεξε Κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου.

24 Ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλαζῇ· ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἥτις

τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας¹ γεγένηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος.

25 Ἐπάταξε δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου², ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους³· καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα⁴· καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα.

26 Πλὴν ἐν γῆ Γεσέμ, οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα.

27 Ἀποστείλας δὲ Φαραώ, ἐκάλεσε Μωσῆν καὶ Ἀαρών, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἠμάρτηκα τὸ νῦν⁵ ὁ Κύριος δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἄσεβεις.

28 Εὐξασθε οὖν⁶ περὶ ἐμοῦ⁷ πρὸς Κύριον, καὶ παυσάσω τὸν γεννηθῆνα φωνᾶς Θεοῦ, καὶ χάλαιαν, καὶ πῦρ⁸ καὶ ξεραποστελῶ ἡμᾶς, καὶ οὐκέτι⁹ προστεθήσεσθε¹⁰ μένεις.

29 Εἶπε δὲ αὐτῷ Μωσῆς, Ὡς ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν, ἐκπατίσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν Κύριον¹¹, καὶ αἱ φωναὶ παύσονται, καὶ ἡ χίλαζα, καὶ ὁ βέτος οὐκ ἔσται ἐτι¹² ἵνα γνῶς, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ γῆ.

30 Καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου, ἐπίσταμαι, ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν Κύριον.

31 Τὸ δὲ λίνον¹³ ἢ κριθὴ ἐπλήγη¹⁴ ἢ γὰρ κριθὴ παρεστηκνῖα, τὸ δὲ λίνον σπερματίζον.

32 Ὅ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὄλυρα οὐκ ἐπλήγησαν¹⁵, ὄψιμα γὰρ ἦν.

33 Ἐξῆλθε δὲ Μωσῆς ἀπὸ Φαραώ ἐκτός τῆς πόλεως, καὶ ὁ ἐξέτεινε¹⁶ τὰς χεῖρας πρὸς Κύριον¹⁷· καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ βέτος οὐκ ἔσταεν ἐτι ἐπὶ τὴν γῆν.

34 Ἴδων δὲ Φαραώ, ὅτι πέπανται ὁ βέτος καὶ ἡ χίλαζα καὶ αἱ φωναὶ, προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν¹⁸ καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραώ¹⁹· καὶ οὐκ ἐξαστέλειε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐλίλιψε Κύριος²⁰ τῷ Μωσῆϊ.

Κεφ. ι'. Χ.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, Εἰσελθε πρὸς Φαραώ²¹· ἐγὼ γὰρ ὁ ἐσκληρῦνα²² αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἐξῆς ἐπέλεθ²³ τὰ σημεῖα²⁴ ταῦτα ἐπ' αὐτοῦς.

2 Ὅπως διηγήσησθε εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ἡμῶν, καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ἡμῶν, ὅσα ἐμπέπαυκα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τὰ σημεῖα μου, ὅ²⁵ ἂν ἐπαίσιμα ἐν αὐτοῖς²⁶· καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ²⁷ Κύριος.

3 Εἰσήλθε δὲ Μωσῆς καὶ Ἀαρών ἐναντίον Φαραώ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων²⁸· Ἔως τίνος οὐ βούλει ἐντραπήναι με²⁹; ἐξαποστεῖλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι.

4 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὕραν αὐρίων ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ ὄρια σου.

5 Καὶ καλύψει τὴν ὄβιν τῆς γῆς, καὶ οὐ δύνησιν κατειδὴν τὴν γῆν³⁰· καὶ κατέθεται πᾶν τὸ περισσόν³¹ τῆς γῆς³² τὸ καταλειφθῆν, ὃ κατέλιπεν ἡμῖν ἡ χίλαζα, καὶ κατέθεται πᾶν³³ ἔστυλον τὸ φυόμενον ἡμῖν ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Καὶ πλησθήσονται σου αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου, καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῆ³⁴ τῶν Αἰγυπτίων³⁵· ὃ³⁶ ἂν οὐδέποτε ἐυράκασιν οἱ πατέρες σου, οὐδ' οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ ἐκκλίνας³⁷ Μωσῆς, ἐξῆλθεν ἀπὸ Φαραώ.

7 Καὶ λέγσιν οἱ θεραποντες Φαραώ πρὸς αὐτὸν, Ἔως τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἐξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως λατρεύσωσι³⁸ τῷ Θεῷ αἰτῶν³⁹· ἢ εἰδέναι βούλει, ὅτι ἀπόλωλεν Αἰγύπτος;

8 Καὶ ὁ ἀπεστρεψάμ⁴⁰ τὸν τε Μωσῆν καὶ Ἀαρών πρὸς Φαραώ⁴¹· καὶ εἶπεν αὐτοῖς⁴², Πορεύεσθε⁴³· καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πορευόμενοι;

9 Καὶ λέγει Μωσῆς, Σὺν τοῖς νεανίσκοις⁴⁴ καὶ πρεσβυτέροις⁴⁵ πορευόμεθα, σὺν τοῖς υἱοῖς· καὶ θυγατέρι, καὶ προβάτοις, καὶ βεσὶν ἡμῶν⁴⁶· ἔστι γὰρ ἑρτή Κυρίου⁴⁷.

10 Καὶ εἶπε⁴⁸ πρὸς αὐτοὺς, Ἔστω οὕτω Κύριος μεθ' ἡμῶν⁴⁹· καθότι ἀποστελλῶ ἡμᾶς, μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἡμῶν; ἴδετε ἔτι πονηρία⁵⁰ πρόσκειται ἡμῖν.

11 Μὴ ἔτος⁵¹ πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες, καὶ λατρεύσατωσαν τῷ Θεῷ⁵²· τὸ γὰρ αὐτοῖς⁵³ ἐκζητεῖτε⁵⁴· ἐξέβαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραώ.

12 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἐκτεινον τὴν χεῖρα⁵⁵ ἐπὶ τὴν Αἰγύπτου⁵⁶· καὶ ἀναβήτω ἄκρις ἐπὶ τὴν γῆν⁵⁷, καὶ κατέθεται πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς, καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃν ὑπελείπετο ἡ χάλαζα.

13 Καὶ ἐπῆρε Μωσῆς τὴν ράβδον εἰς τοὺς οὐρανόν, καὶ Κύριος ἐπῆραγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ ὅλην τὴν νύκτα⁵⁸· τὸ πρῶν ἐγενήθη, καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνάβησε τὴν ἄκριδα.

14 Καὶ ἀνηγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου⁵⁹· καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὄρια Αἰγύπτου⁶⁰ πολλὰ σφόδρα⁶¹· πρότερα αὐτῆς οὐ γέγονε τοιαυτὴ ἄκρις, καὶ μετὰ ταῦτα⁶²· ἐκ ἔσται ἔτι.

15 Καὶ ἐκάλυψε τὴν ὄβιν τῆς γῆς, καὶ ἐφθίρει ἡ γῆ⁶³· καὶ κατέφαγε πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς, καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χάλαιζας⁶⁴· ὃ⁶⁵ οὐκ ὑπελείφθη⁶⁶· χλωροὶ οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις, καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ πεδίου, ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου.

16 Κατέσπευθε δὲ Φαραώ καλέσαι Μωσῆν καὶ Ἀαρών, λέγων, Ἠμάρτηκα ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰς ἡμᾶς.

17 Προσέξασθε οἶνον μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι νῦν⁶⁷· καὶ προσεῖξασθε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ περιελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον.

18 Ἐξῆλθε δὲ Μωσῆς ἀπὸ Φαραώ, καὶ ἤϊξαστο πρὸς τὸν Θεόν⁶⁸.

19 Καὶ μετέβαλε Κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης σφοδρῶν, καὶ ἀνάλαβε τὴν ἀκρίδα καὶ ἐβάλετο αὐτὴν εἰς τὴν ἐρυθρὴν θάλασσαν⁶⁹· καὶ οὐκ ὑπελείφθη ἄκρις μία ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου.

20 Καὶ ἐσκληρῦνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν⁷⁰· καὶ γενηθήτω σκότης ἐπὶ τῇ γῆ⁷¹ Αἰγύπτου, πλησθηθήτω σκότος οὐρανόν⁷².

22 Εξέτεινε δὲ Μωσῆς τὴν χεῖρα⁷³ εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐγένετο σκότος γρόφος, θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας.

23 Καὶ οἱ εἶδον οὐδεὶς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ⁷⁴ τρεῖς ἡμέρας⁷⁵· καὶ οὐκ ἔξαναέστη⁷⁶ οὐδεὶς ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας⁷⁷· πᾶσι δὲ τοῦ υἱοῦ Ἰσραὴλ⁷⁸ φῶς ἦν ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο.

24 Καὶ ἐκάλεσε Φαραώ Μωσῆν καὶ Ἀαρών, λέγων, Βαδίζετε, λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· πλην τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν⁷⁹ ὑπολείπεσθε⁸⁰· καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ἡμῶν.

25 Καὶ εἶπε Μωσῆς, Ἄλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὀλοκαυτάρματα καὶ θυσίας, ἃ⁸¹ ποιήσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

26 Καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύεσθαι μεθ' ἡμῶν· καὶ οὐχ ὑπολείψομεθα ὅπλην⁸² ἀπ' αὐτῶν γὰρ ληψόμεθα λατρεύσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ οὐκ οἴομεν τί⁸³ λατρεύσομεν⁸⁴ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἕως τοῦ ἔλθειν ἡμᾶς ἐκεῖ.

27 Ἐσκήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ οὐκ ἔβουλήθη ἔξασπαστέλει αὐτοῦ.
 28 Καὶ λέγει^α Φαραῶ, Ἄπελθε ἅπ' ἐμοῦ πρόσθε σεαυτῶ ἐπὶ προσθέναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον ἢ δ' ἂν ἡμέρα ὀφθῆς μοι, ὑποβανῆ.
 29 Λέγει δὲ Μωυσῆς, Ἐίρηκας^α οὐκ ἔτι ὑφθήσομαι σοι εἰς πρόσωπον.

Κεφ. ια'. XI.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἐτι μίαν πληγὴν ἄγω^α ἐπάξω ἐπὶ Φαραῶ, καὶ ἐπ' Αἰγύπτου, καὶ μετὰ ταῦτα ἔξασπαστέλει ἡμῶς ἐντεῦθεν^α ὅταν δὲ ἔξασπαστέλλῃ ἡμῶς σὺν παντί, ἐκβάλῃ ἡμῶς ἐκβολῆ.
 2 Δάλησον οὖν κρηφῆ εἰς τὰ ὕδα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτῆσάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον^α σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἰματισμόν.
 3 Κύριος δὲ ἔδωκε τὴν χεῖρ ἰν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων^α καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς^α καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων^α καὶ ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ^α.

4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Τάδε λέγει Κύριος^α περὶ μέγας νίκας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου.

5 Καὶ τελευτήσει πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραῶ, ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν μύλον, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους.
 6 Καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἥτις τοιαυτὴ οὐ γέγονε, καὶ τοιαυτὴ οὐκ ἔτι προστεθήσεται.

7 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς οἴοις Ἰσραὴλ οὐ γρίξει κίον τῆ γλώσσης αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους^α ὅπως εἶδος ὅσα παραδοξάσει Κύριος ἀνα μέσον^α τῶν Αἰγυπτίων καὶ^α τοῦ Ἰσραὴλ.
 8 Καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδες σου ὀδοὶ πρὸς με, καὶ προσκυνήσουσί με, λέγοντες, Ἐξελθε σὺ, καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὐ σὺ ἀφηγῆ^α καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι. Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ μετὰ θυμοῦ.

9 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Οὐκ εἰσακούσεται ἡμῶν Φαραῶ, ἵνα ἄπληθύνῃ^α πληθυνῶ μου τὰ σήμεα, καὶ τὰ τέρατα^α ἐν γῆ Αἰγύπτου.
 10 Μωυσῆς δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον Φαραῶ^α ἔσκήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ οὐκ ἔεισήκουσεν ἔξασπαστέλει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κεφ. ιβ'. XII.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῆ Αἰγύπτου, λέγων,
 2 Ὁ μὴν οὗτος ἡμῶν ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτος ἔστιν ἡμῶν ἐν τοῖς μῆσι τοῦ ἑνιαυτοῦ.
 3 Δάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων, Τῆ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκου πατριῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκον.
 4 Ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν^α ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὥστε μὴ εἶναι ἰκανοὺς εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ' αὐτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ^α κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν, ἕκαστος τὸ ἄρκουον αὐτῶ συναριθμήσεται εἰς πρόβατον.
 5 Πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἑνιαῖσιον ἔσται ἡμῶν^α ἀπὸ τῶν ἄρνων καὶ^α τῶν ἐρίφων λήψεσθε.
 6 Καὶ ἔσται ἡμῶν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου^α καὶ φάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν

Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν.
 7 Καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θηρῶσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν, ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν αὐτὰ^α ἐς αὐτοῖς.
 8 Καὶ φάγονται τὰ κρέα τῆ νυκτὶ ταύτῃ ὄπτα πυρὶ, καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρῶν ἔδοντα.
 9 Οὐκ ἔδεσθε ἅπ' αὐτὸν ὠμὸν οὐδὲ ἠψημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἡ ὄπτα πυρὶ^α κεφαλὴν σιν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις.
 10 Οὐκ ἀπολείψεται ἅπ' αὐτοῦ^α ἕως^α πρῶτῆ καὶ ὅσπου οὐ συντρίψετε ἅπ' αὐτοῦ^α τὰ δὲ καταλειπόμενα ἅπ' αὐτοῦ ἕως πρῶτῆ, ἐν πυρὶ κατακαύσετε.
 11 Οὕτω δὲ φάγεσθε ἀπὸ^α αἰ ὄσφύς ἡμῶν περιεζωσμένοι, καὶ τὰ ὑποδηματα^α ἐν τοῖς ποσὶν ἡμῶν, καὶ αἱ ζακτῆραι^α ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν^α καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς. Πάσχα ἔστί Κυριῷ.
 12 Καὶ διελύσομαι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους^α καὶ ἐν πᾶσι^α τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν^α ἐγὼ Κύριος.
 13 Καὶ ἔσται τὸ αἶμα ἡμῶν ἐν σημεῖῳ ἐπὶ τῶν οἰκῶν, ἐν αἷς ἡμεῖς ἔδεσθ^α ἐκεῖ^α καὶ ὄνομαί το αἶμα, καὶ σκεπάσω ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ἡμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι, ὅταν ποῖται ἐν γῆ Αἰγύπτῳ.
 14 Καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα^α ἡμῶν αὕτη^α μνημόσυνον, καὶ ἐορτάσετε αὐτὴν ἐορτὴν Κυριῷ εἰς^α πᾶσας^α τὰς γενεὰς ἡμῶν^α νόμιμον αἰώνιον ἐορτάσετε αὐτὴν.
 15 Ἐπτά ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε^α ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἀφανεῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ἡμῶν^α πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη ἐξ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης.
 16 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη, ὀκληθήσεται ἁγία^α καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη, κλητὴ ἁγία ἔσται ἡμῶν^α πᾶν ἔργον λατρευτῶν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλην ὅσα ποιηθήσεται ἀσπὴν ψυχῆ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ἡμῶν.
 17 Καὶ φυλάξετε τὴν ἐντολὴν ταύτην^α ἐν γὰρ τῇ ἡμέρα ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου^α καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ἡμῶν νόμιμον αἰώνιον^α.
 18 Ἐναρχόμενοι^α τῇ τεσσαρεσκαδεκάτῃ ἡμέρα τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα, ἕως ἡμέρας μῆα καὶ ἐκάδος τοῦ μηνὸς, ἕως^α ἑσπέρας.
 19 Ἐπτά ἡμέρας ζύμην οὐκ εὐρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ἡμῶν^α πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζυμῶν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, ἐν τε τοῖς γεωραῖς, καὶ^α αὐτόχθοσι τῆς γῆς.
 20 Πᾶν ζυμῶν οὐκ ἔδεσθε^α ἐν παντί ὁ δὲ κατακητήριε ἡμῶν ἔδεσθε ἄζυμα.
 21 Ἐκάλεσε δὲ Μωυσῆς πᾶσαν γερουσίαν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπελθόντες, λάβετε ἡμῶν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ἡμῶν, καὶ θύσατε τὸ πάσχα.
 22 Δήψεσθε δὲ δέο μιν ὑσώπου, καὶ βάναντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν, καθίζετε^α τῆς φλιάς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν, ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἔστι παρὰ τὴν θύραν^α ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τῆς θύρας τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρῶτῆ.
 23 Καὶ παρελεύσεται Κύριος πατάξει τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὄνηται τὸ αἶμα ἐπὶ τῆς φλιάς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν^α καὶ παρελεύσεται

Κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὄλοθρεύοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι.

24 Καὶ φυλάξασθε τὸ ρῆμα τοῦτο νόμιμον^α σεαυτῶ, καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος.

25 Ἐὰν δὲ εἰσεέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν δῶ Κύριος ὑμῖν, καθὼς ἐλάλησε, φυλάξασθε τὴν λατρείαν ταύτην.

26 Καὶ ἔσται ἕαν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, τίς ἡ λατρεία αὐτῆ^α;

27 Καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο Κυρίῳ, ὡς ἐκέκασε τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἠνικά ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐρρύσατο^α καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησε.

28 Καὶ ἀπελθόντες, ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ Ἀαρῶν, οὕτως ἐποίησαν.

29 Ἐγενήθη δὲ μεσοῦσης τῆς νυκτὸς, καὶ Κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὑπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου^α, ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτῆδος τῆς ἐν τῷ λακκῷ, καὶ ὅσως πρωτοτόκου παντός κτήνου.

30 Καὶ ἔναστας^α Φαραὼ νυκτὸς, καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ^α οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ἣ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς.

31 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρῶν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀνίστητε, καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ^α. βαδιζέτε^α καὶ λατρεύσατε^α Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, καθὰ λέγετε.

32 Καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε^α, εὐλογήσατε δὴ καμέ.

33 Καὶ κατεβάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σποδῆ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ^α τῆς γῆς^α· εἶπαν γάρ, Ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν.

34 Ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὤμων.

35 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς^α καὶ ἤτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκευῶν ἄργυρῶν^α καὶ χρυσῶν^α καὶ ἱματισμῶν.

36 Καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων^α καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς^α καὶ ἐσκόλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους.

37 Ὁ Ἀράρατες^α δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσή εἰς Σοκκῶθ εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν, οἱ ἄνδρες, πλὴν^α τῆς ἀποσκευῆς.

38 Καὶ ἐπίμκτος πολὺς συνάνεβη αὐτοῖς, καὶ πρόβατα, καὶ βόες, καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα.

39 Καὶ ἐπέψαν τὸ σταῖς ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, ἐγκρυφάς ἄζυμοις, οὐ γὰρ ἐζυμώθη^α· ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, ὃ καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν^α ἐπιμειναί^α· οὐδὲ ἐπισιτισμὸν ἐποίησαν ἐναντίος εἰς τὴν ὁδόν.

40 Ἦ δὲ ὁ κατοίκησις^α τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦν^α κατῆκον^α ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ Χαναάν, ἕτη τετρακόσια τριάκοντα.

41 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, ἐξήλθε πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτὸς.

42 Προφυλακὴ ἐστὶ τῷ Κυρίῳ, ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου^α· ἐκεῖνη ἡ νύξ αὐτῆ προφυλακὴ Κυρίῳ, ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν.

43 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρῶν, οὗτος ὁ νόμος τοῦ πάσχα^α· πᾶς ἄλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.

44 Καὶ πάντα οἰκέτην^α ἠήμερον^α περὶ τερμείν αὐτόν^α καὶ τότε φάγεται ἀπ' αὐτοῦ.

45 Πάρκοις^α ἢ ἢ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.

46 Ἐν οἰκίᾳ μὲν βρωθήσεται, καὶ οὐκ ἐξοίσεται ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρεῶν ἕξω^α καὶ ὕστουν οὐ συντριβέται ἀπ' αὐτοῦ.

47 Πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό.

48 Ἐὰν δὲ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος^α ποιῆσαι^α τὸ πάσχα Κυρίῳ, περιτεμείν αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν^α καὶ τότε προσελίεται ποιῆσαι αὐτό^α· καὶ ἔσται ὡσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς^α· πᾶς ὑπεριτμητός οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.

49 Νόμος εἰς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ^α προσελθόντι προσήλυτῷ^α ἐν ἡμῖν.

50 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ Ἀαρῶν^α πρὸς αὐτοῦ^α, οὕτως ἐποίησαν.

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ, ἐξήγαγε Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου συνδύναμι αὐτῶν.

Κεφ. ιγ'. XIII.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἀγιάσον μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοίγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνου, ἐμοὶ ἐστίν.

3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας^α· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεύθεν^α καὶ οὐ βρωθήσεται ζῆμη.

4 Ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐκ μὲν τῶν νέων.

5 Καὶ ἔσται ἠνικά ἐὰν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Εἰθαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Φερεζαίων, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου δοῦναι σοι, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι^α· καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μῆνι τούτῳ.

6 Ἐξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἑορτῆ^α Κυρίου^α.

7 Ἄζυμα ἔδεσθε ἐπτά ἡμέρας^α οὐκ ὄφθῃσεται σοι ζυμῶτον, οὐδὲ ἔσται σοι ζῆμη ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου.

8 Καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ, λέγων, Διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός μοι, ὡς ἐξεπορευομένη ἐξ Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔσται σοι^α σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου, καὶ μνημόσινον πρὸ ὀφθαλμῶν σου, ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος Κυρίου ἐν τῷ στόματι σου^α· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγε σε Κύριος ὁ Θεός^α ἐξ Αἰγύπτου.

10 Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς ὥρων, ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας.

11 Καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααίων, ὃν τρόπον ὤμοσε^α τοῖς πατράσι σου, καὶ ὅσατε^α σοι αὐτή^α.

12 Καὶ ὁ ἀφελαῖς^α πᾶν διανοίγον μήτραν, τὰ ἀρσενικὰ^α τῷ Κυρίῳ· πᾶν διανοίγον μητραὶ ἐκ βουκολίων^α ἢ ἢ ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ὅσα εἶναι

μενται σοι, τὰ ἀρσενικά ἀγίσεις τῷ Κυρίῳ.

13 Πᾶν διανοίγον μήτραν ὄνου, ἀλλάξεις πρωτόκων ἐάν δὲ μὴ ἀλλάξης, λυτρώσῃ αὐτό· πᾶν πρωτόκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ.

14 Ἐάν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα, λέγων, Τί τοῦτο; καὶ εἶπὲς αὐτῷ, Ὅτι ἐν χειρὶ κραταῖα ἐξήγαγε ὁ Κύριος ἡμᾶς! ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

15 Ἦνικα δὲ ἐσκήληνε Φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε ὁ πᾶν πρωτόκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἑ πρωτόκων ἀνθρώπων ἕως ἑ πρωτόκων κτηνῶν διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω πᾶν διανοίγον μήτραν, τὰ ἀρσενικά τῷ Κυρίῳ, καὶ τῶν πρωτόκων τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι.

16 Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ἢ γὰρ χειρὶ κραταῖα ἐξήγαγε σε Κύριος ἐξ Αἰγύπτου.

17 Ὡς δὲ ἐξαπέστειλε Φαραὼ τὸν λαόν, οὐχ ὀπίσθησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιμ, οἱ ἐγγὺς ἦν εἶπε γὰρ ὁ Θεός, Μηποτε μεταελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον, καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἰγύπτον.

18 Καὶ ἐκύκλωσεν ὁ Θεὸς τὸν λαόν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον, εἰς τὴν ἐρυθρίαν θάλασσαν· πέμπτη δὲ γενεὰ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

19 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς τὰ ὀσά τῷ Ἰωσήφ μετ' ἑαυτοῦ, ὅρκω γὰρ ὤρκισε τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐπισκοπῆ ἐπισκέψεται ὁ ἰμας Κύριος, ὁ συνανοίσετέ μου τὰ ὀσά ἐντεῖθεν μετ' ὑμῶν.

20 Ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχώβ, στρατοπέδουσαν ἐν Ὀθμῷ παρὰ τὴν ἔρημον.

21 Ὁ δὲ Θεὸς ἠγείτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν πύλῳ νεφέλης, δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν· τὴν δὲ ὕκτα, ἐν στύλῳ πυρός.

22 Οὐκ ἐξέλιπε δὲ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἡμέρας, καὶ ὁ στύλος τοῦ πυρός νυκτὸς ἐναντίον τοῦ λαοῦ παντός.

Κεφ. ιδ'. ΧΙΥ.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Δάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες στρατοπεδεύσασθαι ἀπέναντι τῆς ἐπιπέδου, ἀνὰ μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἐξεναντίας Ὁβελοσπεφῶν! ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

3 Καὶ εἶπὲ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ὅτι υἱοὶ Ἰσραὴλ! πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ συγκέκλεικε γὰρ! αὐτοῖς ἡ ἔρημος.

4 Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐνδοξασθήσεται ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ γινώσκονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος καὶ ἐποίησαν οὗτος.

5 Καὶ ἀνηγάλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι πέφευγεν ὁ λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν· καὶ εἶπαν, Τί τοῦτο ἐποίησαμεν! τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν;

6 Ἐξεύξεν οὖν Φαραὼ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ τάντα τὸν λαόν αὐτοῦ συναπήγαγε μετ' ἑαυτοῦ.

7 Καὶ ἔλαβον ἑξακοσια ἄρματα ἐκλεκτά, καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων.

8 Καὶ ἐσκήληνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ.

9 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν, καὶ βέβροσαν! αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὶ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶσα ἡ ἵππος, καὶ τὰ

ἄρματα Φαραῶ, καὶ οἱ ἵπποι, καὶ ἡ στρατία αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἐξεναντίας Βελοσπεφῶν.

10 Καὶ Φαραὼ ὁ προσῆγε! καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὀρώσῃ! καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδουσαν ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον,

11 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωσῆν, Παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατώσας ἐν τῇ ἐρήμῳ· τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν, ἐξαγαγῶν ἐξ Αἰγύπτου;

12 Οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησαμεν πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγοντες, Πάρες ἡμᾶς, ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρείσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις, ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.

13 Εἶπε δὲ Μωσῆς πρὸς τὸν λαόν, Θαρσεῖτε, ὁ στήτε! καὶ ὀράτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, ἢν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ ἐωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε ἐτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

14 Κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε.

15 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Τί βοᾷς πρὸς με; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναζευθᾶσθαι.

16 Καὶ οὐ ἔπαρον ὁ τῆ ρίβδῳ! σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτὴν· καὶ εἰσελθάτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν.

17 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσεται ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ.

18 Καὶ γινώσκονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζόμενον μου ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἵπποις αὐτοῦ.

19 Ἐξῆρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὀπισθεν· ἐξῆρε δὲ καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔσθη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν.

20 Καὶ εἰσῆλθον ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἔσθη καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος· καὶ διήλθεν ἡ νύξ· καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὄλην τὴν νύκτα.

21 Εξέτετε δὲ Μωσῆς τὴν χειρὰ ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ὑπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βίαιω ὄλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν· καὶ δέσχησθ! τὸ ὕδωρ.

22 Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς! τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ ἐωνύμων.

23 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν· καὶ πᾶς ἵππος Φαραῶ, καὶ τὰ ἄρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης.

24 Ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐθωνῇ, καὶ ἐπέβλεψε Κύριος ἐπὶ! τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρός καὶ νεφέλης, καὶ συνετάραιε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων,

25 Καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἀρμάτων αὐτῶν, καὶ ἔγαγεν! αὐτοὺς μετὰ βίας· καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι, Φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ· ὁ γὰρ Κύριος πολέμιος περὶ αὐτῶν τῶν Αἰγυπτίων.

26 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἐκτενον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστή

τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπι τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας.

27 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ ἐξέτιναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους ἄμεσον τῆς θαλάσσης,

28 Καὶ ἐπαναστραφέντῳ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ οὐ κατελείφθη ἕξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

29 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· τὸ δὲ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ τείχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἕξ εὐνοίμων.

30 Καὶ ἔρριψατο Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνῶτας παρά τὸ εἶλος τῆς θαλάσσης.

31 Ἐίδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐφοβήθη δὲ Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ, καὶ Μουσῇ τῷ θεράποντι αὐτοῦ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΤΟΤΕ ἦσε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν μίδιν ταύτην τῷ Ὁσῶ¹, καὶ εἶπαν, Ὁ λέγοντες¹, Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

2 Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός ἐστι Θεός μου, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

3 Κύριος συντριβῶν πολέμων, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

4 Ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ἐπὶλέκτους ἀναβάτας τριστάτας· ὁ κατεπόθησαν¹ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσει,

5 Πόντωρ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.

6 Ἡ δεξιὰ σου Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχυί¹· ἡ δεξιὰ σου χεῖρ Κύριε ἔθραυσε ἔχθρους.

7 Καὶ τὴ πληθὴ τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπενατίους· ἀπέστειλας τὴν ὕρην σου¹· κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην.

8 Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα· ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

9 Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, Διώξας καταλήψομαι, μερῶ σκύλα¹ ἐμπλήρω ψυχήν μου, ἀνελθὼ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεῖρ μου.

10 Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου¹· ἐκάλυπεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

11 Τίς ὁμοίος σοι ἐν θεοῖς Κύριε; τίς ὁμοίος σοι; δεδοξασμένους ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

12 Εξέτεινας τὴν δεξιάν σου¹· κατέπιεν αὐτοὺς ὡς γῆ.

13 Ὁδηγήσας ἂ τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τούτου, ὃν ἐλυτρώσω παρεκάλεσας ἂ τῇ ἰσχυί σου εἰς κατάλυμα ἰγῶν σου.

14 Ἦκουσαι ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν¹· ὠδίνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιείμ.

15 Τότε ἔσπευσαν ἠγεμόνες Ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν¹· ἔλαβον αὐτοὺς τρόμος· ἐτάκισαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

16 Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς ὁ τρόμος καὶ φόβος¹· μεγέθει βραχιονίους σου ἀπολιθώθησαν, ὥς παρέλθῃ ὁ λαὸς σου Κύριε¹· ὥς ἂν παρέλθῃ ὁ ὄς σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω

17 Εἰσαγαγῶν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς δροὺ κληρονομίας σου, εἰς ἑτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ ὁ καθήρισέ¹ Κύριε, ἁγίασμα Κύριε, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρες σου.

18 Κύριος βασιλεύων ἔ τὸν αἰῶνα¹, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

19 Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασιν καὶ ἀναβάταις¹ εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ὁ ἐπ' αὐτοὺς Κύριος¹ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

20 Ὁ Λαβοῦσα¹ δὲ Μαριάμ ἡ προφήτις ἡ ἀδελφὴ Ἀαρὼν τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθον¹ πᾶσι αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν.

21 Ἐξῆρχε δὲ αὐτῶν Μαριάμ, λέγουσα, Ὁ Ἄσωμεν¹ τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

22 Ἐῆψε δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀποθαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἦγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σοῦρ¹ καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ ἠύρισκον ὕδωρ, ὥστε πιεῖν.

23 Ἦλθον δὲ εἰς¹ Μερρᾶ¹, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν¹ ἐκ Μερρᾶς¹ πικρὸν γὰρ ἦν¹· διὰ τοῦτο ἐπώνομασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πικρία.

24 Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἔπι¹ Μωυσῆ, λέγοντες, Τί ποιήσῃς;

25 Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον· καὶ εἶδε ξεν αὐτῷ Κύριος ἕζλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτό εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ· ἐκέῖ ἔθετο αὐτῷ δικαίωματα καὶ κρίσεις¹· καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπέρισε¹,

26 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστά ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωσίηται ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαίωματα αὐτοῦ πᾶσαν νόσον ἢν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξῃ ἐπὶ σέ¹· ἐγὼ γὰρ εἰμ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ὠμόμενος ὅς.

27 Καὶ ἦλθον¹ εἰς Αἰλεῖμ¹ καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγά ὑδάτων, καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ ἔ παρὰ¹ τὰ ὕδατα

Κεφ. ις'. XVI.

ΑΠΗΡΑΝ δὲ ἔξ Αἰλεῖμ, καὶ ἦλθον¹ πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ὃ ἐστὶν ἀνὰ μέσον Αἰλεῖμ, καὶ ἀνὰ μέσον Σινά¹· τῇ δὲ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ, τῷ μηνί τῷ δευτέρῳ ἐξελθούτων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

2 Διεγόγγυζε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μουσῆν καὶ Ἀαρῶν.

3 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Ὁφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ Κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅταν ἐκαθίσταμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν, καὶ ἠσθίομεν ἄρτους εἰς πλίσμονήν¹· ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ.

4 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἴδου ἐγὼ ἴω ἡμῶν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ¹· καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαός, καὶ συλλέξουσι τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὅπως πείρασω αὐτοὺς εἰς πορεύσονται¹ τῷ νόμῳ μου, ἡ οὖ.

5 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ, καὶ ἔτοιμάσουσι¹ ὃ ἐὰν εἰσενέγκωσι¹ καὶ ἔσται διπλοῦν ὃ ἐὰν συναγάγωσι¹· τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν.

6 ^δ Καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, Ἐσπέρας γνώσαθε, ὅτι Κύριος ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

7 Καὶ πρῶτ' ἔψαθε τὴν δόξαν Κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦναι^α τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἡμεῖς δὲ τί ἔσμεν, ὅτι ^δ διαγογγύζετε^ε καθ' ἡμῶν.

8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐν τῷ δίδοναι Κύριον ὑμῖν ἑσπέρας κρέα φαγεῖν, καὶ ἄρτους τὸ πρῶτ' εἰς πληρομίην, διὰ τὸ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ τί ἔσμεν; οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ἔστι ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν, ἀλλ' ἡ κατὰ τοῦ Θεοῦ.

9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Εἶπον πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, Προσελθετε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ· εἰσακήκοε γὰρ^α τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν.

10 Ἦνικα δὲ ἐλάλει Ἀαρὼν πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 12 Εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· λίλησον πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Τὸ πρὸς ἑσπέραν ἔδεσθε κρέα, καὶ τὸ πρῶτ' πλησθήσεσθε ἄρτων· καὶ γνώσαθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

13 ^δ Ἐγένετο δὲ ἑσπέρα^α καὶ ἀνέβη ὄρνυγομήτρα, καὶ ἐκάλυψε τὴν παρεμβολήν· τὸ πρῶτ' ἔγένετο καταπανομένης τῆς ὀρόσου κύκλιφ τῆς παρεμβολῆς.

14 Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἔρημου λεπτὸν ὡσεὶ κόνιον^β λευκόν^γ, ὡσεὶ πάγος ἐπὶ τῆς γῆς.

15 Ἰδόντες^δ δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, εἶπαν ἑτερος τῶν ἑτέρων, Τί ἔστι τοῦτο; οὐ γὰρ ἠδείσαν τί ἦν· εἶπε δὲ Μωυσῆς ἑαυτοῖς^ε, Οὗτος ὁ ἄρτος, ὃν ἔδωκε Κύριος ὑμῖν φαγεῖν.

16 Τοῦτο τὸ ἦμα ὁ συνέταξε Κύριος^α συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας γομῶρ, κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν, ἕκαστος ^β συν^γ τοῖς συσκησίω^δ ὑμῶν συλλέξατε.

17 Ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ^α καὶ συνέλεξαν^β ὁ δὲ τὸ πολὺ καὶ ὁ δὲ τὸ ἕλαττον.

18 Καὶ μετρήσαντες^α γομῶρ, οὐκ ἔπελονασεν ὁ δὲ τὸ πολὺ, καὶ ὁ δὲ τὸ ἕλαττον^β οὐκ ἠλατόνησεν^γ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ' ἑαυτῶ συνέλεξαν.

19 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς, Μηδεὶς καταλείπετ' ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτ'.

20 Καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆν, ἀλλὰ κατέλιπόν τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτ'· καὶ ἔξεξεσε^α σκώληκας, καὶ ἐπόζεσε^β καὶ ἐπικράνη^γ ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς.

21 Καὶ συνέλεξαν αὐτὸ πρῶτ' πρῶτ' ἕκαστος τὸ καθήκον αὐτῶ^α ἦνικα δὲ διεβέρμαινε^β ὁ ἥλιος, ἔτηκετο.

22 Ἐγένετο δὲ τῆς ἡμέρας τῆς ἑκτῆς, συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλά, δύο γομῶρ τῶν ἐν^β ἢ εἰσῆλθοσαν^γ ὅτι πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀνῆγγειλαν Μωυσῆ.

23 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς, ^α Οὐ^β τοῦτο τὸ ῥῆμα ἔστιν ὁ ἐλάλησε Κύριος; Σάββατα ἀνάπαυσις ἀγία τῷ Κυρίῳ ἁγίων^γ ὅσα ἔαν τέσσητε, πέσσετε^δ καὶ ὅσα ἔαν ἐψητε, ἔψετε^ε· καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλείπετε^β αὐτὸ^γ εἰς ἀποθήκην^δ εἰς τὸ πρῶτ'.

24 Καὶ ὁ κατέλιποσαν^α ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρῶτ', καθὼς^β συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς^γ καὶ οὐκ πώρθεσαν, οὐδὲ σκώληξ ἔγένετο ἐν αὐτῶ.

25 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Φάγετε^α σήμερον^β ἔστι γὰρ σάββατα^γ σήμερον τῷ Κυρίῳ^δ· οὐχ^ε εὐρεθήσεται ἐν τῷ πεδίῳ.

26 Ἐξ ἡμέρας συλλέσετε^α τῆς δὲ ἡμέρας τῆς ἑβδόμης^β σάββατα, ^γ ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ^α ἔξηλθοσαν^β ἡμεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέσαι, καὶ οὐχ εὗρον.

28 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακοῦναι τὴν ἐντολίαν μου, καὶ τὸν νόμον μου;

29 Ἰδετε, ὁ γὰρ Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν^α σάββατα τὴν ἡμέραν ταύτην^β· διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ ἄρτους δύο ἡμερῶν^γ καθίστετε^δ ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν^ε μηδεὶς ἔκπορευέσθω^β ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ.

30 Καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ.

31 Καὶ ἐπώνομασαν^α αὐτὸ^β οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μάν^γ· ἦν δὲ ὡσεὶ^δ σπέρμα κορίου λευκόν^ε· τὸ δὲ γένμα αὐτοῦ ὡς ἔγκρις ἐν μέλειτι.

32 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὁ συνέταξε Κύριος, Πλήσατε τὸ γομῶρ τοῦ μάν, εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν^α· ἵνα ἰδῶσι^β τὸν ἄρτον, ὃν ἐφάγετε ἡμεῖς ἐν τῇ ἔρημῳ, ὡς ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

33 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Λίβε σάμνον χρυσοῦν ἕνα, καὶ ἐμβάλε εἰς αὐτὸν πλῆρες τὸ γομῶρ τοῦ μάν, καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

34 Ὅν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ^α· καὶ ἔπιθεσαν^β Ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν.

35 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μάν^α ἔτη τεσσαράκοντα, ἕως ἦλθον εἰς^β τὴν οἰκουμένην^γ· ἐφάγασαν τὸ μάν, ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης.

36 Τὸ δὲ γομῶρ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ἀπῆρε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἔρημου Σιν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν, διὰ ῥήματος Κυρίου^α καὶ ὁ παρεμβόλοσαν^β ἐν^γ Ραφιδείν^δ· οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πίνειν.

2 Καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες^α, Δὸς ἡμῖν ὕδωρ, ἵνα πῶμεν^β, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Τί λοιδορεῖσθέ μοι, καὶ τί πειρίζετε Κύριον;

3 Ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι^α· καὶ ὁ διεγόγγυσεν ἐκεῖ^β ὁ λαὸς ὅπρὸς^γ Μωυσῆν, λέγοντες, Ἰναὶ τοῦτο; ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτείνει ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη^α τῶν δίνει;

4 Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, λέγων, Τί ποιῆσω τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι μικρὸν, καὶ καταβήσονται^α ἐνθάδε.

5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Προπορεύου τοῦ λαοῦ^α τοῦτου^β· λάβε δὲ σεαντῶ^γ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ^δ· καὶ τὴν ῥάβδον, ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμὸν, λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ πορεύσθω.

6 Ὅδε ἐγὼ ἔστηκα ἐκεῖ πρὸ τοῦ σέ^α ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ^β· καὶ πατάξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται^γ ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός· Ἐποίησε δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐπώνομασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πειρασμὸς, καὶ Λοιδόριαις, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τὸ πειράζειν^α Κύριον λέγοντας, Εἰ ἔστι Κύριος ἐν ἡμῖν, ἢ οὐ;

8 Ἦλθε δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ ἐν Ῥαφιδείν.

9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοὶ, Ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρα δυνατοῦ¹, καὶ ἐξελέθων παράταξαι τῷ Ἀμαλὴκ αὐρίον² καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ μου.

10 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἐξελέθων³ παρετάξατο τῷ Ἀμαλὴκ⁴ καὶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὡρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ.

11 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε Μωυσῆς τὰς χεῖρας⁵, κατισχεν Ἰσραὴλ⁶ ὅταν δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας⁷, κατισχεν Ἀμαλὴκ.

12 Αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖαι⁸ καὶ λαβόντες λίθον ὑπέθηκαν ὑπ' αὐτὸν, καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτῷ⁹ καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὡρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐντεῦθεν εἰς, καὶ ἐντεῦθεν εἰς¹⁰ καὶ ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμένας ἕως δυσμῶν ἡλίου.

13 Καὶ ἐτρέψατο Ἰησοὺς τὸν Ἀμαλὴκ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας.

14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Κατάγραψον τοῦτο εἰς μνημόσυνον¹¹ εἰς βιβλίον¹², καὶ δὸς εἰς τὰ ὕδα Ἰησοὶ¹³ ὅτι ἀλοφίης ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς γῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

15 Καὶ ᾠκοδόμησε Μωυσῆς θυσιαστήριον¹⁴ Κυρίου¹⁵ καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Κύριος καταφυγή μου¹⁶.

16 Ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαῖα¹⁷ ἔπολεμει¹⁸ Κύριος ἐπὶ Ἀμαλὴκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΗΚΟΥΣΕ δὲ Ἰθὼρ Ἰερεις Μαδιὰμ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ¹ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος Ἰσραὴλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ² ἐξήγαγε γὰρ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἴγυπτου.

2 Ἐλαβε δὲ Ἰθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ Σεφώραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ μετὰ τὴν ἀφῆσιν αὐτῆς, 3 Καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς ὄνομα τῶ ἐνὶ αὐτῷ³ Ἀηγγέλη δὲ Μωσῆ, λέγων, Πάροικος ἦμην ἐν γῆ ἄλλοτριᾷ.

4 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιεζερ, λέγων⁴, Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου βοηθὸς μου, καὶ ἐξέηλτο με ἐκ⁵ χειρὸς⁶ Φαραῶ.

5 Καὶ ἐξῆλθεν⁷ Ἰθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ ἱ υἱοὶ⁸ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημον, οὗ παρενέβαλεν⁹ ἐπ' ὄρου¹⁰ τοῦ Θεοῦ.

6 Ἀηγγέλη δὲ Μωσῆ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ γαμβρὸς σου Ἰθὼρ παραγίνεται πρὸς σέ, καὶ ἡ γυνή¹¹, καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ' αὐτοῦ.

7 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῷ γαμβρῷ¹², καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους, καὶ εἰσηγάγεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν.

8 Καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ¹³ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος τῷ Φαραῶ καὶ ἀπᾶσι¹⁴ τοῖς Αἰγυπτίοις ἕνεκεν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γερόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅτι ἐξέηλατο αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς Φαραῶ, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων.

9 Ἐβῆθη δὲ Ἰθὼρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς Κύριος, ὅτι ἐξέηλατο¹⁵ αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραῶ.

10 Καὶ εἶπεν Ἰθὼρ, Εὐλόγητος Κύριος, ὅτι ἐξέηλατο¹⁶ αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραῶ.

11 Νῦν ἔγνω ὅτι μέγας Κύριος παρὰ πάντας τοὺς Θεοὺς ἕνεκεν τούτου, ὅτι ἐπέθετο αὐτοῖς.

12 Καὶ ἔλαβεν Ἰθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ ὅλα ἀντιώματα καὶ θυσίας τῷ Θεῷ¹⁷ παρεγένετο δὲ Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ

¹⁸ συμφαγεῖν¹⁹ ἄρτον μετὰ τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύριον συνεκίθησε Μωυσῆς κρίνειν τὸν λαόν²⁰ παρεστῆκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωσῆ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δειλῆς²¹.

14 Καὶ ἰδὼν Ἰθὼρ πάντα ὅσα²² ποιεῖ²³ τῷ λαῷ, λέγει, Τί τοῦτο ὁ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ; διατί σὺ κάθησαι μόνος, πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρεστῆκε σοὶ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δειλῆς;

15 Καὶ λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ²⁴, Ὅτι παραγίνεται πρὸς με ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὅταν γὰρ γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία, καὶ ἔλθωσι πρὸς με, διακρίνω ἕκαστον, καὶ συμβιβάζω αὐτοὺς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.

17 Εἶπε δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν, Οὐκ ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

18 Φθορὰ καταφθάρησθ²⁵ ἀνπομοιότη²⁶ καὶ σὺ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς²⁷ οὗτος, ὅς ἐστι μετὰ σοῦ βαρὺ σοὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο²⁸ οὐ δυνήσῃ ποιεῖν²⁹ σὺ μόνος.

19 Νῦν οὖν ἄκουσόν μου, καὶ συμβουλεύσω σοι, καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ³⁰ γίνου σὺ τῷ λαῷ τὰ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀνίσταίς τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν³¹.

20 Καὶ διαμαρτύρη αὐτοῖς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ σημαίνει αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς πορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιήσουσι.

21 Καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνατοὺς, θεοσεβεῖς, ἄνδρας δικαίους, μισούντας ὑπερηφανίαν, καὶ καταστήσεις³² αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πενηκοντάρχους καὶ δεκατάρχους³³.

22 Καὶ κρινούσι τὸν λαόν πᾶσαν ὥραν³⁴ τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπερόγκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ³⁵ τὰ δὲ βραχέα πᾶν κριμάτων κρινούσιν αὐτοὶ καὶ³⁶ κοφουσὶν³⁷ ἀπὸ σοῦ, καὶ συναντλήσονται σοὶ.

23 Ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσῃς, κατισχύσει σε ὁ Θεός, καὶ δυνήσῃ παραστήναι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος³⁸ εἰς τὸν αὐτοῦ τόπον μετ' εἰρήνης ἦξει³⁹.

24 Ἦκουσε δὲ Μωυσῆς τῶ φωνῆς τοῦ γαμβροῦ, καὶ ἐποίησεν ὅσα⁴⁰ εἶπεν αὐτῷ⁴¹.

25 Καὶ ἐπέλεξε Μωυσῆς ἄνδρας δυνατοὺς ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πενηκοντάρχους καὶ δεκατάρχους⁴².

26 Καὶ ἐκρίνοσαν⁴³ τὸν λαόν πᾶσαν ὥραν⁴⁴ πᾶν τὸ ῥῆμα ὑπερόγκον⁴⁵ ἀνεφέρσαν⁴⁶ ἐπὶ Μωσῆν⁴⁷ πᾶν δὲ ῥῆμα ἐλαφρὸν ἐκρίνοσαν αὐτοί⁴⁸.

27 Ἐξαπέστειλε δὲ Μωυσῆς τὸν⁴⁹ αὐτοῦ γαμβρόν⁵⁰, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΤΟΥ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἴγυπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἦλθοσαν¹ εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ.

2 Καὶ ἀπῆραν² ἐκ Ῥαφιδείν, καὶ ἦλθοσαν³ εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ, καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους.

3 Καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ⁴ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους, λέγων, Τάδε εἶπες τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

4 Αὐτοὶ εὐοράκατε ὅσα πεποιήκα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἀνέλαβον ἡμᾶς ὡσεὶ ἐπὶ πτερίγων ἀετῶν, καὶ προσηγάγομεν ἡμᾶς πρὸς ἑμᾶς.

5 Καὶ νῦν ἐάν ἀκοῆ ἀκούσητε τῆς⁵ ἔμψης φωνῆς⁶, καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἕσεσθε

οι λαός περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν·
ἡμὶ γὰρ ἐστί πάσα ἡ γῆ.

5 Ὑμεῖς δὲ ἐσεσθέ μοι βασιλεῖον ἱεράτευμα
καὶ ἔθνος ἅγιον· ταῦτα τι ῥήματα ἔρεις τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ.

7 Ἦλθε δὲ Μωυσῆς, καὶ ἐκάλεισε τοὺς πρεσ-
βυτέρους τοῦ λαοῦ· καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάν-
τας τοὺς λόγους τούτους, οὓς συνέταξεν αὐτοῖς
ὁ Θεός.

8 Ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδόν, καὶ
εἶπαν, Πάντα ὅσα εἶπεν ὁ Θεός, ποιήσομεν
καὶ ἀκούσομεθα· ἀνηγγεκε δὲ Μωυσῆς τοὺς
λόγους τούτους πρὸς τὸν Θεόν.

9 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἴδου ἐγὼ πα-
ραγίνομαι πρὸς σέ ἐν στίλῳ νεφέλης, ἵνα
ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλούντός σου πρὸς σέ, καὶ σοὶ
πιστεῖσῶσιν ἐπὶ τὸν αἰῶνα· ἀνήγγειλε δὲ
Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον.

10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Καταβάς
διαμάρτυρα τῷ λαῷ, καὶ ἄγνισον αὐτούς σημε-
ρον καὶ αὔριον, καὶ ἐπλανάτωσαν τὰ ἰμάτια,

11 Καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρί-
την· τῆ γὰρ ἡμέρα τῆ τρίτη καταβήσεται Κύριος
ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ.

12 Καὶ ἀφορίεις τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων, Προσ-
έχετε ἑαυτοὺς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ
θιγενεῖ τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους,
θανάτῳ τελευτήσει.

13 Οὐχ ἔνεται αὐτοῦ χεῖρ· ἐν γὰρ λίθοις λι-
θοβοληθήσεται, ἡ βολιδὶ κατατοξευθήσεται·
ἐάν τε κτήνος ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται·
ὅτιαν αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη
ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκείνοι ἀναβήσονται
ἐπὶ τὸ ὄρος.

14 Κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τῶν ὄρους πρὸς τὸν
λαόν, καὶ ἠγάγεον αὐτὸς· ἐπλανάτω τὰ ἰμάτια.

15 Καὶ εἶπε τῷ λαῷ, Γίνεσθε ἔτοιμοι, τρεῖς
ἡμέρας μὴ προσέλθῃτε γυναῖκα.

16 Ἐγένετο δὲ τῆ ἡμέρα τῆ τρίτη γενηθέντος
πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένετο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ
αἰ νεφέλῃ γνοφώσης ἐπ' ὄρους Σινά· φωνὴ τῆς
ἀλπίγγος ἤχει μέγα· καὶ ἐποιοθῆ πᾶς ὁ λαὸς
ἐν τῇ παρεμβολῇ.

17 Καὶ ἐξήγαγε Μωυσῆς τὸν λαόν εἰς ἄ συνά-
τησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς· καὶ παρ-
έστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος.

18 Τὸ ὄρος τὸ Σινά ἐκαπνίζετο ὄλον· διὰ
τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεόν ἐν
πυρί· καὶ ἀνέβαιεν ὁ καπνὸς, ὡσεὶ καπνὸς
καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα.

19 Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προ-
βουνοῦσιν ἰσχυρότερα σφόδρα. Μωυσῆς ἐδά-
λησεν· ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίματο αὐτῷ φωνῇ.

20 Κατέβη δὲ Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ ἐκάλεισε Κύ-
ριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ
ἀνέβη Μωυσῆς.

21 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
Καταβάς διαμάρτυρα τῷ λαῷ, μὴ ποτε ἐγ-
γίσωσι πρὸς τὸν Θεόν κατανοῆσαι, καὶ ὁπρώ-
σιν ἐξ αὐτῶν πλήθος.

22 Καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ἁγιασθήτωσαν, μήποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν
Κύριος.

23 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Οὐ δυνή-
σεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ
Σινά· σὺ γὰρ διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν, λέγων,
Ἀφορίσαι τὸ ὄρος, καὶ ἁγιάσαι αὐτό.

24 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος, Βάδιζε, κατάβηθι,
καὶ ἀνάβηθι σὺ καὶ Ἀαρὼν μετὶ σοῦ· οἱ δὲ
κρεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι

πρὸς τὸν Θεόν, μή ποτε ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν
Κύριος.

25 Κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς.

Κεφ. κ. XX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος ἅ πάντας τοὺς λόγους
τούτους, λέγων,

2 Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ὅστις ἐξήγα-
γόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

3 Οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

4 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδώλον, οὐδὲ παντὸς
ομοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ
γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς.

5 Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύ-
σεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου,
Θεὸς ζῆλωτης, ἀποιδούς ἁμαρτίας πατέρων
ἐπὶ τέκνα, ὥς τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς·
τοῖς μισοῦσί με,

6 Καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσι
με, καὶ τοῖς φιλάσσωσι τὰ προστάγματά μου.

7 Οὐ λήσῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου
ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθάρισεν Κύριος ὁ
Θεός σου· τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ ματαίῳ.

8 Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιά-
ζειν αὐτήν.

9 Ἐξ ἡμέρας ἑργῶν, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ
ἔργα σου.

10 Τῆ δὲ ἡμέρα τῆ ἑβδόμῃ, σάββατα Κνωίῳ
τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σου,
καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου,
καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑπο-
ζυγίόν σου, καὶ πᾶν κτήνος σου, καὶ ὁ προσήλυ-
τος ὁ παροικίων ἐν σοί.

11 Ἐν γὰρ ἑξ ἡμέρας ἐποίησε Κύριος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα
ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῆ ἡμέρα τῆ
ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν
τὴν ἑβδόμην, καὶ ἠγάσεν αὐτήν.

12 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα
εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς
γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοί.

13 Ὅδ μοι χεῖσεῖς.

14 Οὐ κλέψεις.

15 Οὐ φονεύσεις.

16 Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον
σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

17 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον
σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον
σου, οὔτε τὸν ἀγρόν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παιδα
αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτῆς, οὔτε τὸ βεβός
αὐτοῦ, οὔτε τοῦ υποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς
κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

18 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔωρα τὴν φωνὴν, καὶ τὰς
λαμπάδας, καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, καὶ
τὸ ὄρος τὸ καπνίζον· φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς
ἔστησαν μακρόθεν.

19 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν, Δάλησον σὺ ἡμῖν, καὶ
μὴ λαλήτω πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεός, μὴ ἀποθάνωμεν.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσῆς, Θαυσεῖτε
ἔνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ
Θεός πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν γένηται ὁ φόβος αὐ-
τοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε.

21 Εἰστήκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωυσῆς δὲ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον, οὗ ἦν ὁ Θεός.

22 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Τάδε ἔρεις
τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ· Ὑμεῖς ἐώρακατε, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
λελάληκα πρὸς ὑμᾶς.

23 Οὐ ποιήσετε ὅμῳ αὐτοῖς· Θεοὺς ἀργυροῦς,
καὶ Θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς.

24 Ουσιασθησιν ἐκ γῆς ποιήσατέ μοι, κ' ἔθιστε ἐπ' αὐτοῦ^α τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν, ^α καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τὰς μόσχους ἰμῶν ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἐάν ἐπονομάσω τὸ ὄνομα μου ἐκεῖ, καὶ ἤξω πρὸς σε, καὶ εὐλογήσω σε.

25 Ἐάν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιήσω μοι, ἐκ οἰκοδομήσεως αὐτῆς πηλοῦς^α τὸ γὰρ ἐγγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτούς, καὶ μεμιάναι.

26 Οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμίαις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ.

Κεφ. κ'. XXI.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ δικαιώματα, ἃ ^δ παραθήσῃ ἐνώπιον αὐτῶν.

2 Ἐάν κτήσῃ παῖδα Ἑβραῖον, ἔξ ἔτη δουλεύσει σοι^α τῷ δὲ ἔβδωμῷ ἔτει^α ἄπελεύσεται ἐλευθεροῖ δωρεάν.

3 Ἐάν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ, καὶ μόνος ἐξελεύσεται^α ἂν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ' αὐτοῦ, ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

4 ^α Καὶ ἂν δὲ ὁ κύριος δῶ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ τέκνη αὐτῷ υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ τὰ παῖδιά ^α ἔσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται.

5 Ἐάν δὲ ἀποκρίθῃς εἶπῃ ὁ παῖς, Ἠγάπηκα τὸν κύριόν μου, καὶ τὴν γυναῖκα^α, καὶ τὰ παῖδιά ^α, οὐκ ἀποτρέχω ἐλευθεροῦ.

6 Προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμὸν, καὶ τρηπήσει ὁ κύριος αὐτοῦ τὸ οὖς τῷ ὑπητίῳ, καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Ἐάν δὲ τις ὑποδώται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οὐκ ἐστὶν, οὐκ ἄπελεύσεται, ὡσπερ ὑποτρέχουσιν αἱ δούλαι.

8 Ἐάν ^α μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς, ^β ἢ αὐτῷ^α καθωμολογήσατο^α, ἀπολυτρώσει αὐτήν^α ἔθνει δὲ ἄλλοτριῳ οὐ κύριός ἐστι πωλεῖν αὐτήν, ὅτι ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ.

9 Ἐάν δὲ τῷ νύφ καθωμολογήσῃται αὐτήν, κατὰ τὸ δικαίωμα τὸν θυγατέρον ποιήσει αὐτῇ.

10 Ἐάν δὲ ἄλλην λάβῃ^α ἑαυτῷ^α, τὰ δέοντα κ' τὸν ἱματισμὸν κ' τὴν ὀμίλιαν αὐτῆς ἐκ ὑποσερήσει.

11 Ἐάν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιῇ αὐτῇ, ἐξελεύσεται δωρεάν ἄνευ ἀργυρίου.

12 Ἐάν δὲ πατάξῃ τις τινὰ, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω.

13 Ὅ δὲ οὐχ ἐκόν, ἀλλὰ ὁ Θεὸς παρέδωκεν^α εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δάσω σοι τὸπον οὗ φεύξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας.

14 Ἐάν δὲ τις ἐπιθῆται τῷ πλησίον^α ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλω, καὶ καταβύβῃ, ὑπὸ τοῦ θυσιαστήριον μου λήψῃ αὐτὸν θανατώσας.

15 Ὅς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω.

16 Ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, ^δ τελευτήσῃ θανάτῳ^α.

17 Ὅς εἰν κλέψῃ τις τινα τῶν νῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ὑποδώται, καὶ εὐρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανάτῳ ^β τελευτάτω^α.

18 Ἐάν δὲ λοιδορώται δύο ἄνδρες, καὶ ^δ πατάξωσι^α τὸν πλησίον^α λίθῳ ἢ πυγμῇ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ, κατακλιθῆ δὲ ἐπὶ τὴν κοιτὴν,

19 Ἐάν ^α ἔξανασῶς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥάβδου^α, ^β ἄθως ἔσται ὁ πατάξας^α πλην τῆς ἀργείας αὐτοῦ ὑποτίσει, καὶ τὰ ἰατρεία.

20 Ἐάν δὲ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τῆς χεῖρας αὐτοῦ, δικὴ ἐκδικηθήσεται.

21 Ἐάν δὲ διαβίωσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο, οὐκ ἐκδικηθήτω^α τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἔστιν

22 Ἐάν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσιν, καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς ἢ ἐξεκονισμένον, ἐπιζητήσῃ ζημωθήσεται^α καθὸτι ἂν ἐπιβιβῇ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναίκος, ^α ὅσσοι μετὰ δειώματος.

23 Ἐάν δὲ ἐξεκονισμένον ἢ ^β δώσει^α ψυχὴν ἀντὶ νυχθῆς,

24 Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός,

25 Κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος.

26 Ἐάν δὲ τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ, ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ, καὶ ἐκτυφλώσῃ^α, ἐλευθέρους ἔξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν.

27 Ἐάν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου, ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ, ἐλευθέρους ἔξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τῶ ὀδόντος αὐτῶν.

28 Ἐάν δὲ κερατὶς ταύρος ἀνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ, λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταῦρος, καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ^α ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἄθως ἔσται.

29 Ἐάν δὲ ὁ ταῦρος κερατιστῆς ἢ πρὸ τῆς χθῆς καὶ πρὸ τῆς τριτῆς, καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, ἀνελθὲ δὲ ἀνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσποθανεῖται.

30 Ἐάν δὲ λύτρα ἐπιβλήσῃ αὐτῷ, δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ^α ὅσα ἐάν ^β ἐπιβάλωσιν^α αὐτῷ.

31 Ἐάν δὲ υἱὸν ^α ἢ θυγατέρα κερατίσῃ, κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ^α ποιήσωσιν^α αὐτῷ.

32 Ἐάν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ παιδίσκην, ἀργύριον τριάκοντα οἰδραχμα δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται.

33 Ἐάν δὲ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον, καὶ μὴ καλύψῃ αὐτὸν, καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ ^α μόσχος ἢ ὄνος,

34 Ὁ κύριος τῆ λάκκῃ ὑποτίσει, ἀργύριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτοῦ^α τὸ δὲ ^β τετελειηκός^α αὐτῷ ἔσται.

35 Ἐάν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος τὸν ταῦρον τὸν πλησίον^α, καὶ τελευτήσῃ, ἀποδώσονται τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα, καὶ διελούσιν τὸ ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελούσιν.

36 Ἐάν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κροατιστὴς ἔστι πρὸ τῆς χθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης^α ἡμέρας, καὶ διαμεμαρτυρημένοι ᾗσιν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ καὶ μὴ ὑφανίσῃ αὐτὸν, ὑποτίσει ταῦρον ἀντὶ ταύρου, ὁ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ ἔσται.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΕΑΝ δὲ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον, κ' σφάξῃ ^α ἢ ἀποδώται, πέντε μόσχους ὑποτίσει ἀντὶ τῷ μόσχῳ, κ' τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τῷ πρόβατῳ.

2 Ἐάν δὲ ἐν τῷ διορισμῷ εὐρεθῇ ὁ κλέπτης, καὶ πληγῆς ἀποθάνῃ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ φόνος.

3 Ἐάν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ἐνοχὸς ἔστιν, ἀναποθανεῖται^α ἐάν δὲ μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ, πρᾶθῃ ἀντὶ τοῦ κλέματος^α.

4 Ἐάν δὲ καταλειφθῇ καὶ εὐρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπὸ ^β τε^α ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα, διπλά ^α αὐτῷ ὑποτίσει.

5 Ἐάν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἄγρον ἢ ἄμπελωνα, καὶ ἀφῆ τὸ κτήνος αὐτοῦ καταβοσκήσῃ ἄγρον ἕτερον, ὑποτίσει ἐκ τοῦ ἄγρου αὐτοῦ κατὰ τὸ γέννημα αὐτοῦ^α ἐάν δὲ πάντα τὸν ἄγρον καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτειστα τοῦ ἄγρου αὐτοῦ^α καὶ τὰ βέλτειστα τοῦ ἄμπελωνῶνος αὐτοῦ ὑποτίσει.

6 Ἐάν δὲ ἐξελθὸν πῦρ εὐρῆ ἀκάνθας, καὶ προσεμπρῆσῃ ^α ἄλωνας ἢ σταχυς ἢ πεδίον, ὑποτίσει ὁ τὸ πῦρ ἑκατάσας.

7 Ἐάν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ἄργυριον.

κενή φυλάξει, καὶ κλαπῆ ἐκ τῆς οικίας τοῦ ἀνθρώπου, εἴαν εὐρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποτίσει ἄ τὸ¹ διπλοῦν.

8 Ἐάν δὲ μὴ εὐρεθῇ ὁ κλέψας, προσελύσεται ὁ κύριος τῆς οικίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁμείται ἢ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι ἐφ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον,

9 Κατὰ πᾶν ῥῆθὸν ἀοικίμα, περὶ τε μόσχου, καὶ ὑπόζυγιον, καὶ πρόβατον, καὶ ἱμάτιον, καὶ πίσης ἀπαλαίας τῆς ἐγκαλυμένης ὅ, τι οὖν ἂν ᾖ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἑλευσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων, καὶ ὁ ἄλιος διὰ τοῦ Θεοῦ, ἀποτίσει διπλοῦν τῷ πλησίον^α.

10 Ἐάν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ὑπόζυγιον ἢ ἰσοχὸν ἢ πρόβατον, ἢ πᾶν κτήνος φυλάξει, καὶ συντριβῆ ἢ τελευτήσῃ¹ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, καὶ μηδεὶς γνῶ,

11 Ὅρκος ἔσται τοῦ Θεοῦ ἀνά μέσον ἀμφοτέρων, ἢ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι^β καθόλου¹ τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον¹ καὶ οὕτως προσδέεται ὁ κύριος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπιποτίσει.

12 Ἐάν δὲ κλαπῆ παρ' αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κριτῶ^α.

13 Ἐάν δὲ θηριάλωτον γένηται, ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν, καὶ οὐκ ἀποτίσει.

14 Ἐάν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον, καὶ συντριβῆ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, ὁ δὲ κύριος^α μὴ ἢ μετ' αὐτοῦ, ἀποτίσει.

15 Ἐάν δὲ ὁ κύριος^α ἢ μετ' αὐτοῦ, οὐκ ἀποτίσει¹ εἴαν δὲ μισθωτὸς ᾖ, ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

16 Ἐάν δὲ ἀπάτησῃ τις παρθένον ἀμνηστευτον, καὶ κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς, φερνῆ φερνεῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναικα.

17 Ἐάν δὲ ἀνανεύον ἀνανείσῃ, καὶ μὴ βοῦληται ὁ πατὴρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ γυναικα, ἰργύριον ἀποτίσει^β τῷ πατρὶ¹ καθ' ὅσον ἐστὶν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων.

18 Φαρμακοὺς οὐ^β περιποιήσετε¹.

19 Πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνους θανάτῳ ἀποκτενεῖ^α αὐτοῖς¹.

20 Ὁ θυσιάων θεοῖς^α, θανάτῳ ἔξυλοθρευθήσεται, πλὴν Κυρίου μόφω.

21 Καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε, οὐδὲ μὴ ὁ θλίψῃτε¹ αὐτὸν ἢτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῆ Αἰγύπτω.

22 Πᾶσαν χήραν καὶ ὄρφανον οὐ κακώσετε.

23 Ἐάν δὲ κακία κακώσητε αὐτοὺς, καὶ κεκράξαντες καταβόῳσι πρὸς με, ἀκοῆ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν,

24 Καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ, καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς^α μαχαίρα, καὶ ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χήραι, καὶ τὰ παιδία ὑμῶν ὄρφανά.

25 Ἐάν δὲ ἀργύριον ἔκδανεῖσιν τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοι, οὐκ ἔσῃ αὐτὸν κατεπίγειον, οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον.

26 Ἐάν δὲ ἐνεχυράσω ἐνεχυράσις τὸ ἴμάτιον τοῦ πλησίον, πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις^α αὐτῷ.

27 Ἔστι γὰρ τοῦτο περιβόλιον αὐτοῦ, μόνον τοῦτο τὸ ἴμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ¹ ἐν τίνι κοιμηθήσεται; Ἐάν οἶν καταβόῳσῃ πρὸς με, εἰσακούσομαι αὐτοῦ¹ ἐλεῆμων γὰρ ἐμί.

28 Θεοὺς οὐ^β κακολογήσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐ^β κακῶς ἐρεῖς¹.

29 Ἀπαρῆς ἄλωνος καὶ ληνῶ σα οὐ καθιστερῆσεις¹ τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σα δώσεις ἐμοί.

30 Οὕτω ποιήσεις τὸν μόσχον σου καὶ τὸ πρόβατον σου καὶ τὸ ὑπόζυγιόν σου¹ ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἀποδώσεις¹ μοι αὐτό.

31 Καὶ ἄνδρες ἄγιοι ἔσεσθέ μοι¹ καὶ κρέας^β θηριάλωτων ἐκ ἐδεσθε, τῷ κυνὶ ἀπορρίψατε αὐτό.

Κεφ. κγ'. XXIII.

Οὐ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίν¹ οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἀδικος.

2 Οὐκ ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακία¹ οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλῆθους ἐκκλίνει μετὰ^α τῶν¹ πλειόνων, ὥστε¹ ἐκκλείσειαι κρίσιν.

3 Καὶ ἐνήθα οὐκ ἐλεήσειν οὐ κρίσει.

4 Ἐάν δὲ συναντήσῃ τῷ βοῖ τοῦ ἐχθροῦ σου, ἢ τῷ ὑπόζυγιον αὐτοῦ πλανωμένοις, ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ.

5 Ἐάν δὲ ἴδῃς τὸ ὑπόζυγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ παρελεύσῃ αὐτό, ἀλλὰ¹ συναρείς¹ αὐτό μετ' αὐτοῦ.

6 Οὐ διαστρέψεις κρίμα πένιτος ἐν κρίσει αὐτῷ¹

7 Ἀπὸ παντὸς ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ¹ ἄθῳον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς¹ καὶ οὐ δικάωσεις τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων.

8 Καὶ ὄψρα οὐ λήσῃ¹ τὰ γὰρ ὄψρα ἐκτυφλοῖ ὄφθαλμοὺς βλεπόντων, καὶ λυμαίνεται ῥήματα δίκαια.

9 Καὶ προσήλυτον οὐ^β θλίψετε¹ ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσήλυτου¹ αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἢτε ἐν γῆ Αἰγύπτω.

10 Ἐφ' ἔτη σπερείς τὴν γῆν σου, καὶ συναΐεις τὰ γεννητάα αὐτῆς.

11 Τῷ δὲ ἐβδόμῳ^α ἄψειν ποιήσεις, καὶ ἀνήσεις αὐτὴν, καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου¹ τὰ δὲ ὑπολειπόμενα^α ἔσται τὰ^β ἄγρια θηρία¹ οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελωνά σου, καὶ αὐτὸν¹ ἐλαϊνὰ σου.

12 Ἐφ' ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, ἀνάπαυσίς¹ ἵνα ἀναπαύσῃσαι ὁ βόυς σου, καὶ τὸ ὑπόζυγιόν σου, καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδείας σα ἐ¹ ὁ προσήλυτος.

13 Πάντα ὅσα εἴρηκά¹ πρὸς ὑμᾶς, φυλάξασθε¹ καὶ ὄνομα Θεῶν ἑτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐδὲ μὴ ἀκουσθῆ¹ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

14 Τρεῖς καιροὺς τὸ ἐνιαυτοῦ ἑορτάσασθε μοι.

15 Τὴν ἑορτὴν τῶν ζυμῶν φυλάξασθε^α ποιεῖν¹ ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, καθάπερ ἐνετελάμεν σοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μνησὸς τῶν νέων¹ ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξήλθες ἐξ Αἰγύπτου¹ οὐκ ὄψῃσῃ ἐνώπιόν μου κενός.

16 Καὶ ἑορτὴν¹ θηρισμοῦ πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν ἔργων σου, ὧν ἐάν σπείρῃς ἐν τῷ ἀγρῷ σου¹ καὶ ἑορτὴν συντελείας ἐπ'^β ἐξόδου¹ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου πᾶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου.

17 Τρεῖς καιροὺς τὸ ἐνιαυτοῦ ὄψῃσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τῷ Θεοῦ σου.

18 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐμπλατῶν τὰ ὄρια σου, οὐ^β θύσεις¹ ἐπὶ ζυμῆ αἶμα θυμιάματός μου, οὐδὲ μὴ κοιμηθῆ¹ στέαρ τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρῶι.

19 Τὰς ἀπαρῆς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου εἰσοίσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου¹ οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἠτοίμασά σοι.

21 Πρόσεχε σεαυτῷ, καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ^α καὶ μὴ ἀπειθῆ αὐτῷ, οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε¹ τὸ γὰρ ὄνομα μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ.

22 Ἐάν ἀκοῆ^β ἀκούσῃτε τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ποιήσῃτε πάντα ὅσα ἂν^β ἐντελέωμαι¹ σοι, καὶ φυλάξῃτε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν¹ ἕμῃ¹ γὰρ

ἔστι πᾶσα ἡ γῆ ἡμῶν δὲ ἔσσεθαι τοῦ βασιλείου ἱεράτευμα, καὶ ἔθνος ἅγιον ταῦτα τὰ ῥήματα ἔρεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ἐὶν ἀκοῆ ἡ ἀκοῆσθε ἡ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἡ ποιήσθε ἡ πάντα ὅσα ἂν εἶπω σοι, ἐχθρεύσω τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ ἀντικεισόμενοι τοῖς ἀντικειμένοις σοι.

23 Πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἠγουμένός σου, καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Χαναανίον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Εβραῖον, καὶ Ἰβησαῖον, καὶ ἐκρίψω αὐτούς.

24 Οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτούς· οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· ἀλλὰ ἡ καθυπόσει καθελείς ἡ, καὶ συντριβάν συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν.

25 Καὶ λατρεύεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἡ ἐυλογῆσω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἡ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀπὸ ἡμῶν.

26 Οὐκ ἔσται ἄγονος, ἐδὲ στείρα ἐπὶ τῆς γῆς σου τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἡ ἀναπληρῶ ἡ ἀναπληρῶσω.

27 Καὶ ἰὸν φόβον ἡ ἀποσελῶ ἡ γέμονόν σου, καὶ ἐκείσῃ σου πᾶν τὰ ἔθνη, εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃς εἰς αὐτούς· καὶ δώσω πάντας ἡς ὑπεκρίβεις σε φυγάδας.

28 Καὶ ἀποστειλῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου καὶ ἡ ἐκβαλεῖς τὰς Ἀμορραῖας, καὶ τὰς Εβραίας, καὶ τοὺς Χαναανίους, καὶ τὰς Χετταίους ἀπὸ σὲ· 29 Οὐκ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἡ ἐν εἰαυτῷ ἐνὶ ἡνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος, καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς.

30 Κατὰ μικρὸν ἡ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπο σοῦ, ἡ ὡς ἂν αἰδηθῆς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν.

31 Καὶ θῆσω τὰ ὄρια σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἡ ὡς τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιζαίμ ἡ ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ἡ ὡς τῆς μεγάλης ποταμῆς ἡ Εὐφράτης· καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν ἡς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ, καὶ ἡ ἐκβαλῶ αὐτούς ἀπὸ σοῦ.

32 Οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην.

33 Καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου, ἡνα μὴ ἀαρτεῖν σε ποιήσῃσι πρὸς με ἡ ἐάν γὰρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὗτοι ἔσονται σοι πρόσκοιμα.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ Μωσῆς εἶπεν, Ἀνάβηθι πρὸς τὸν Κύριον σὺ καὶ Ἀαρὼν, καὶ Νυδάβ, καὶ Ἀβιοῦδ, καὶ ἡ ἔβδομηκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἡ προσκυνήσουσι μικρόθεν τῷ Κυρίῳ.

2 Καὶ ἐγγίει Μωσῆς μόνος πρὸς τὸν Θεόν, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιϋσίν, ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτῶν.

3 Εἰσήλθε δὲ Μωσῆς, καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα ἡ ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ, λέγοντες, Πάντας τοὺς λόγους, οἷς ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν, καὶ ἀκουσόμεθα.

4 Καὶ ἔγραψε Μωσῆς πάντα τὰ ῥήματα Κυρίου ἡ δὲ Μωσῆς τὸ πρῶτον ἡκόδοιμα θεσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἐξάπεστειλε τοὺς νεοσκώτους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήνεγκαν ὀνοματώματα καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ Θεῷ μοσχάρια.

6 Λαβῶν δὲ Μωσῆς τὸ ἡμῖνον τοῦ αἵματος, ἐνέχεον εἰς κρατήρας, τὸ δὲ ἡμῖνον τοῦ αἵματος προσέχεε πρὸς τὸ θεσιαστήριον.

7 Καὶ λαβῶν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης, ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ καὶ εἶπαν, Πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα.

8 Λαβῶν δὲ Μωσῆς τὸ αἶμα, κατεσκέδασε τὸν λαόν, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ τὸ οἶμα τῆς διαθήκης, ἡς διέθετο Κύριος πρὸς ἡμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων.

9 Καὶ ἀνέβη Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν, καὶ Νυδάβ, καὶ Ἀβιοῦδ, καὶ ἡ ἔβδομηκοντα τῆς γερουσίας Ἰσραὴλ.

10 Καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ εἰστήκει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ὡσεὶ ἔργον πλίνθων σαφείρων, καὶ ὡσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῆς καθαρότητι.

11 Καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἰς καὶ ὠφθήσαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.

12 Καὶ ἔλεπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἴσθι ἐκεῖ καὶ δώσω σοι τὰ πνεύματα λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἡς ἔγραψα νομοθετήσαι αὐτοῖς.

13 Καὶ ἀναστὰς Μωσῆς καὶ ἡ Ἰησοῦς ὁ παρεστῆκός αὐτῷ, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τὸ θεῶ.

14 Καὶ τοὺς πρεσβυτέρους εἶπαν, Μοιχάζομεν αὐτοῦ, ὡς ἀναστρέψομεν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ ἡρ μετ' ἡμῶν ἐάν τινι συμβῆ κρίσις, προσπροσέσθωσαν αὐτοῖς.

15 Καὶ ἀνέβη Μωσῆς καὶ ἡ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος.

16 Καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἐξ ἡμέρας καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδόμης ἐκ μέσου τῆς νεφέλης.

17 Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἡ ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

18 Καὶ εἰσήλθε Μωσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἡν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Κεφ. κε'. XXV.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Εἶπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λήβετε ἡ ἀπαρχάς ἡ παρὰ πῖντων, οἷς ἂν δόξῃ τῇ καρδίᾳ ἡ καὶ λήψετε τὰς ἀπαρχὰς μου.

3 Καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀπαρχή, ἡν λήψετε παρ' αὐτῶν χυτίου, καὶ ἀργύριου, καὶ χαλκοῦ,

4 Καὶ ἡύκινθου, καὶ πορφύραν, καὶ κόκκινον διπλῆν, καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγείας,

5 Καὶ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα, καὶ δέρματα υἰακίνθου, καὶ ξύλα ἄσηπτα,

6 Καὶ ἔλαιον εἰς τὴν φάσιν, θυμιάματα εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος,

7 Καὶ λίθους Σαρδίου, καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸν ποδῆρη.

8 Καὶ ποιήσεις μετ' ἀγίασμα, καὶ ὀφθήσονται ἐν ἡμῖν.

9 Καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα εἰσοὶ δεκνῶν ἐν τῷ ὄρει, τὸ παράδειγμα τῆς σκηπῆς, καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς οὕτως ποιήσεις.

10 Καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἄσηπτων, δύο πῆχους καὶ ἡμίσιον τὸ μήκος, καὶ πῆχους καὶ ἡμίσιον τὸ πλάτος, καὶ πῆχους καὶ ἡμίσιον τὸ ὕψος.

11 Καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἔσθαι καὶ ἔσθαι χρυσώσεις αὐτὴν καὶ ποιήσεις αὐτὴν κνμάτια χρυσᾶ στροπὰ κύκλῳ.

12 Καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δικτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν, καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον.

13 Ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ἡ ξύλα ἄσηπτα, καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ.

14 Καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτοις τῆς κιβωτοῦ, αἶρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς.

15 Ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι.

16 Καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.

17 Καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πῆχων καὶ ἡμίσιος τὸ μήκος, καὶ πῆχους καὶ ἡμίσιος τὸ πλάτος^α.

18 Καὶ ποιήσεις δύο^β Χερουβὶμ χρυσοτορετὰ, καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου.

19 Ποιηθήσονται^α χερουβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου, καὶ χερουβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου καὶ ποιήσεις τοὺς δύο χερουβὶμ ἐπὶ τὰ δύο κλιτῆ^α.

20 Ἔσονται οἱ χερουβὶμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν, συσκιάζοντες ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα, εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν χερουβὶμ.

21 Καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν, καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.

22 Καὶ γνωσθήσομαί σοι ἐκέῃθεν, καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβὶμ, τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

23 Καὶ ποιήσεις τράπεζαν^α χρυσῆν^η χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πῆχων τὸ μήκος, καὶ πῆχους τὸ εἶρος, καὶ πῆχους καὶ ἡμίσιος τὸ ὕψος^α.

24 Καὶ ποιήσεις αὐτῇ^β στρεπτὰ κυματῖα χρυσαῖα κύκλω^α καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην πλαιστοῦ κύκλω.

25 Καὶ ποιήσεις στρεπτόν κυματίον^α τῇ στεφάνῃ κύκλω.

26 Καὶ ποιήσεις^α τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθήσεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην.

27 Καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορέουσιν, ὥστε αἶρην^α ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν^η.

28 Καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν, καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσῷ καθαρῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα.

29 Καὶ ποιήσεις τὰ τρυβλία αὐτῆς, καὶ τὰς θύσκους, καὶ τὰ σπονδεῖα, καὶ τοὺς κνάθους, ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς, ἃ ἐκ^η χρυσοῦ καθαροῦ ποιήσεις αὐτὰ.

30 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίους ἐναντίον μου διαπαντός.

31 Καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν^η ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ οἱ καλαμίσκοι, καὶ οἱ κρατῆρες, καὶ οἱ σφαιρωτῆρες, καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται.

32 Ἐξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων, τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους^α τοῦ ἐνὸς αὐτῆς, καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου.

33 Καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκου^α ἐν^α τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ^η σφαιρωτῆρ καὶ κρίνον^α οὕτω τοῖς ἐξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας.

34 Καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκου^α ἐν^α τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ^η σφαιρωτῆρες, καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς.

35 Ὁ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς^β καὶ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς^η οὕτω τοῖς ἐξ καλαμίσκους τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας^α καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκου^η.

36 Οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς

ἔστωσαν^η ὅλη τορευτὴ ἐξ ἐνὸς χρυσοῦ καθαροῦ.

37 Καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς ἑπτὰ^α καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους^α, καὶ φαίουσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς προσώπου^α.

38 Καὶ τὸν ἐπαρυστήρα αὐτῆς, καὶ τὴν ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ^α ποιήσεις^η.

39 Ἐπάντα τὰ σκεῖθαι ταῦτα τάλαντον χρυσοῦ καθαροῦ^η.

40 Ὅρα, ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον^α τὸν δεδειγμένον^η σοι ἐν τῷ ὄρει.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ τὴν σκηνὴν ποιήσεις, δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου^β κεκλωσμένου^η χερουβὶμ^η ἐργασία ὑψάντου ποιήσεις αὐτάς.

2 Μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μίας ὀκτώ^α καὶ εἰκοσιπῆχων, καὶ εἶρος τεσσάρων πῆχων ἡ αὐλαία ἡ μία ἔσται^α μέτρον^α τὸ αὐτὸ ἔσται^η πάσαις ταῖς αὐλαίαις.

3 Πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσονται^β ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι^η ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας^α καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι ἑτέρα^β τῇ ἑτέρᾳ^η.

4 Καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακίνθους ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς αὐλαίας τῆς μίας, ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολῆν^η καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τὴν συμβολῆ^η τῆς δευτέρας.

5 Πεντήκοντα^α ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μίᾳ, καὶ πενήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολῆν τῆς ἑυτέρας ἀντιπροσώποι ἀντιπίπτουσαι^β ἀλλήλαις εἰς ἐκάστην^η.

6 Καὶ ποιήσεις κρίκους πενήκοντα χρυσοῦς^α καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις^α καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία.

7 Καὶ ποιήσεις δέρρεις τριχίνας^β σκέπη^η ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτάς.

8 Τὸ μήκος τῆς δέρρεις τῆς^α μίας, τριάκοντα πῆχων, καὶ τεσσάρων πῆχων τὸ εἶρος τῆς δέρρεις τῆς μίας^α τὸ αὐτὸ μέτρον^α ἔσται τὰς ἐνδεκα δέρρεις.

9 Καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ τὰς ἐξ δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ^α καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέρριν τὴν ἑκτὴν κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς.

10 Καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πενήκοντα ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς δέρρεις τῆς μίας, τῆς ἀναμέσου κατὰ^α συμβολῆν^η καὶ πενήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς δέρρεις, τῆς συναπτώσης τῆς δευτέρας.

11 Καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πενήκοντα^α καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκύλων^α καὶ συνάψεις τὰς δέρρεις, καὶ ἔσται ἕν.

12 Καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέρρει τῆς σκηνῆς^α τὸ ἡμισυ τῆς δέρρεις τὸ ὑπολειμμένον ὑποκαλύψεις εἰς τὸ πλεονάζον τῶν δέρρων τῆς σκηνῆς^η ὑποκαλύψεις ὅπισω τῆς σκηνῆς.

13 Πῆχυν ἐκ τοῦτου, καὶ πῆχυν ἐκ τοῦτου, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος^α τῶν δέρρει^ω, ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέρρει^ω τῆς σκηνῆς^η ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεαι καὶ ἔνθεαι, ἵνα καλύπτῃ.

14 Καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηνῇ δερμάτα κριῶν ἠρυθροδανωμένα, καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν.

15 Καὶ ποιήσεις στύλους^β τῆς σκηνῆς^η ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν.

16 Δέκα πῆχων^α ποιήσεις^η τὸν στύλον τὸν ἕνα, καὶ πῆχους ἐνὸς καὶ ἡμίσιος τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός.

17 Δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ, ἀντιπίπτοντας ἑτέρον τῷ ἑτέρῳ^α οὕτω ποιήσεις

πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηνῆς.

18 Καὶ ποιήσεις στύλους τῆ σκηνῆ, εἴκοσι στυλοὺς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς Βορρᾶν.

19 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοὺς εἴκοσι στύλους· δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ· καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον ὁ τὸ πρὸς Νότον, εἴκοσι στυλοῖς.

21 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς· δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ.

22 Καὶ ἐκ τῶν ὑπίσω τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἕξ στυλοῦς.

23 Καὶ δύο στυλοὺς ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων.

24 Καὶ ἔσται ἕξ ἴσου κάτωθεν ἅ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν ἑκαθλῶν καὶ σύμβλησιν· ἰμῶν οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέραις ταῖς δυοῖν γωνιάς ἴσαι ἔστωσαν.

25 Καὶ ἔσονται ὅκτω στυλοὶ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραὶ δεκάξ· δύο βάσεις τῷ ἐνὶ στύλῳ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ.

26 Καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν· πέντε τῷ ἐνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς σκηνῆς.

27 Καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν.

28 Καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀναμέσον τῶν στύλων διακνείσθω ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος.

29 Καὶ τοὺς στυλοὺς καταχρυσώσεις χρυσίῳ· καὶ τοὺς δακτυλοὺς ποιήσεις χρυσοῦς, εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλοὺς· καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ.

30 Καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

31 Καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βίσσου νημισμένης· ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ χερουβίμ.

32 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἀσηπτῶν κεχρυσωμένων χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραὶ.

33 Καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τῶν στύλων· καὶ εἰσοίσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ διορίσει τὸ καταπέτασμα ἕνιν ἀναμέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀναμέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων.

34 Καὶ κατακαλύψεις τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων.

35 Καὶ ἐπιθήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς Νότον· καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς Βορρᾶν.

36 Καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον τῆ θύρα τῆς σκηνῆς ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βίσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλτοῦ.

37 Καὶ ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στυλοῦς, καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ· καὶ χωνεύσεις αὐτοὺς πέντε βάσεις χαλκᾶς.

Κεφ. κζ', XXVII.

ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν, πέντε πήχων ὁ τὸ μήκος, καὶ πέντε πήχων ὁ τὸ εὖρος· τετραγώνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ τριῶν πήχων τὸ ὕψος αὐτοῦ.

2 Καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσαρῶν γωνιῶν· ἕξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα, καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ.

3 Καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ· καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ, καὶ τὰς φιάλας αὐτῆς, καὶ τὰς κρέγγας αὐτοῦ, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκῷ.

4 Καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἑσχίραν ἔργῳ δικτυῶν χαλκῆν· καὶ ποιήσεις τῇ ἑσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλοὺς χαλκοῦς ὑπὸ τὰ τέσσαρα κλίτη.

5 Καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἑσχίραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν· ἔσται δὲ ἡ ἑσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσεος τοῦ θυσιαστηρίου.

6 Καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν, κεντρικαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ.

7 Καὶ εἰσάξεις τοὺς περιχάλκωτους δακτυλοὺς· καὶ ἔστωσαν ἀναφορεῖς κατὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἶρειν αὐτό.

8 Κοῖλον σανιδιῶτον ποιήσεις αὐτὸ· κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει, οὕτω ποιήσεις αὐτό.

9 Καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῆ σκηνῆς· εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς Λίβα ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βίσσου κεκλωσμένης· μήκος ἑκατὸν πήχων τῷ ἐνὶ κλίτει.

10 Καὶ οἱ στυλοὶ αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ, καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες ἀργυραῖ.

11 Οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς ἀπηλιώτην ἰστία ἑκατὸν πήχων μήκος· καὶ οἱ στυλοὶ αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ· καὶ οἱ κρίκοι· καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμένα ἀργυρίῳ.

12 Τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἰστία πενήτηκοντα πήχων· στυλοὶ αὐτῶν δεκά, καὶ βάσεις αὐτῶν δεκά.

13 Καὶ εὖρος τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς Νότον, ἰστία πενήτηκοντα πήχων· στυλοὶ αὐτῶν δεκά, καὶ βάσεις αὐτῶν δεκά.

14 Καὶ πεντεκαίδεκα πήχων ὁ τὸ ὕψος τῶν ἰστιῶν· τῷ κλίτει τῷ ἐνὶ στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.

15 Καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον ἑκαπέντε πήχων τῶν ἰστιῶν τὸ ὕψος· στυλοὶ αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.

16 Καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα· εἴκοσι πήχων τὸ ὕψος ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βίσσου κεκλωσμένη τῇ ποικιλίᾳ τῆς ραφιδεύης· στυλοὶ αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες.

17 Πάντες οἱ στυλοὶ τῆς αὐλῆς κίκλω καταηργυρωμένοι ἀργυρίῳ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ.

18 Τὸ δὲ μήκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἕξ ἑκατόν· καὶ εὖρος πενήτηκοντα ἐπὶ πενήτηκοντα· καὶ ὕψος πέντε πήχων ἐκ βίσσου κεκλωσμένης, καὶ βάσεις αὐτῶν χαλκᾶς.

19 Καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ.

20 Καὶ σὺ στήθειον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἑλαιῶν ἄβρυγνι καθαρόν κεκομμένον εἰς φῶς καύσαι, ἵνα καίηται λύχνος διαπαντός!

21 Ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἐπὶ τῆς διαβῆκης καύσει αὐτὸ· Ἄρουν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἄβησπεις ἕως πρῶτῃ, ἐναντίον Κυρίου, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς ἡμῶν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ σὺ προσυγάγῃς πρὸς σεαυτὸν τὸν τε
 ἄμικρον τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ,
 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἱερατεύει μοι Ἀαρὼν,
 καὶ Ναδάβ, καὶ Ἀβιούδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ
 Ἰθὴμαρ υἱοὺς Ἀαρῶν.

2 Καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ἀαρῶν τῷ ἀδελ-
 φῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.

3 Καὶ σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῆ δια-
 ούσης, οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας καὶ
 αἰσθήσεως· καὶ ποιήσουσι τὴν στολὴν τὴν
 ἁγίαν Ἀαρῶν εἰς τὸ ἅγιον, ἐν ᾗ ἱερατεύσει
 μοι.

4 Καὶ αὗται αἱ στολαί, ἃς ποιήσουσι τὸ
 περιστήθιον, καὶ τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸν ποδήρη,
 καὶ χιτῶνα κοσμηθέντων, καὶ κίδαριον, καὶ ζώνην·
 καὶ ποιήσουσι στολάς ἁγίας Ἀαρῶν καὶ τοῖς
 υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι.

5 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὸ χρυσίον, καὶ τὸν
 ἑκίνθου, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον,
 καὶ τὴν βύσσου.

6 Καὶ ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἃ ἐκ βύσσου
 κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντῶν ποικιλτοῦ.

7 Δύο ἐπωμίδες ἂν ἐκ βύσσου ἐξοικονο-
 ῶνται· ἐπὶ τοῖς δυοῖς μέρεσιν ἐξηρη-
 τήμεναι.

8 Καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμιδῶν ὃ ἔστι ἐπ'
 αὐτῶν, κατὰ τὴν ποιήσιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυ-
 σίου ἁκαθάρτου, καὶ ἑκίνθου, καὶ πορφύρας,
 καὶ κοκκίνου διανενημένου, καὶ βύσσου κε-
 κλωσμένης.

9 Καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγ-
 δου, καὶ γλύψῃς ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν
 υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Ἐξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα, καὶ
 τὰ ἕξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν
 δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν,

11 Ἔργον λιθοργικῆς τέχνης γλύμμα
 σφραγίδος διαγλύψῃς τοὺς δύο λίθους ἃ ἐπὶ
 τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

12 Καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων
 τῆς ἐπωμιδος λίθου μνημόσυνου εἰς τοὺς υἱοὺς
 Ἰσραὴλ· καὶ ἀναλῆνται Ἀαρῶν τὰ ὀνόματα
 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τῶν δύο
 ὤμων αὐτοῦ, μνημόσυνον ἃ περὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ποιήσεις ἀσπίδισκας ἐκ χρυσοῦ κα-
 θαροῦ.

14 Καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτά ἐκ χρυσοῦ
 καθαρῶν, καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν, ἔργον
 πλοκῆς· καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτά τὰ πε-
 πλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπίδισκας, κατὰ τὰς πα-
 ρανομίας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων.

15 Καὶ ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων, ἔργον
 ποικιλτοῦ κατὰ τὸν ρυθμὸν τῆς ἐπωμιδος ποιή-
 σεις αὐτὸ ἐκ χρυσοῦ, καὶ ἑκίνθου, καὶ πορφύ-
 ρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου
 κεκλωσμένης.

16 Ποιήσεις αὐτὸ τετράγωνον· ἔσται διπλοῦν,

σπιθαιμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ σπιθαιμῆς τὸ
 εὖρος.

17 Καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατά-
 λιθον τετράστιχον· στιχὸς λίθων ἔσται,
 σάρριον, τοπάζιον, καὶ σμαράγδος, ὁ στιχὸς
 ὁ εἰς.

18 Καὶ ὁ στιχὸς ὁ δεύτερος, ἄνθραξ, καὶ σάπ-
 φειρος, καὶ ἰασπῖς.

19 Καὶ ὁ στιχὸς ὁ τρίτος, λιγίριον, ἃ ἀχάτης.
 ἃ ἀμέθυστος.

20 Καὶ ὁ στιχὸς ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος, καὶ
 βηρύλλιον, καὶ ἑκίνθου, περικεκαλιμμένα χρυ-
 σίῳ, συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ ἔστωσαν κατὰ
 στίχον αὐτῶν.

21 Καὶ οἱ δύο ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων
 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἃ δεκαδύο κατὰ τὰ ὀνόματα
 αὐτῶν· γλυφὰς σφραγίδων, ἃ ἕκαστος· κατὰ τὸ
 ὄνομα ἔστωσαν εἰς ἃ δεκαδύο φύλας.

22 Καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσωτὸς
 συμπεπλεγμένους, ἔργον ἀλυσιδωτῶν ἃ ἐκ χρυ-
 σίου καθαρῶν.

23 Καὶ λήψεται Ἀαρῶν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογεῖου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ
 στήθους, εἰσὶντο εἰς τὸ ἅγιον μνημόσυνον ἑνα-
 τῖον τοῦ Θεοῦ.

24 Καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως
 τοὺς κροσσωτῶν τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων
 τῶν κλιτῶν τοῦ λογεῖου ἐπιθήσεις.

25 Καὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμ-
 φοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμιδος κατὰ πρόσ-
 ὤπων.

26 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως
 τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἔσται ἐπὶ
 τοῦ στήθους Ἀαρῶν, ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ
 ἅγιον ἔναντι Κυρίου· καὶ οἴσει Ἀαρῶν τὰς κρί-
 σεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔναντι
 Κυρίου διαπαντός.

27 Καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη ὄλον ἑκίνθου.

28 Καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον,
 ἃ ὡς ἔχον κύκλω τοῦ περιστομίου, ἔργον
 ὑφάντου, τὴν συμβολὴν συνφασμένην ἐξ αὐτοῦ,
 ἵνα μὴ φαῖν.

29 Καὶ ποιήσεις ὑπὸ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου
 κίτθου, ὡς ἐξ ἀνθούσης ρόας ρόισκους ἐκ ἑκίνθου,
 καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανενη-
 μένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἃ ὑπὸ τοῦ
 λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω τὸ αὐτὸ εἶδος
 ρόισκους χρυσοῦ, καὶ κώδωνα ἃ ἀνάμεσον τού-
 των περικύκλω.

30 Παρὰ ρόισκον χρυσοῦν κώδωνα, καὶ ἄνθου
 ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω.

31 Καὶ ἔσται Ἀαρῶν ἐν τῷ λειτουργεῖν ἄκου-
 στή ἢ φωνῆ αὐτοῦ, εἰσὶντο εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι
 Κυρίου, καὶ ἐξίσονται, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

32 Καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν καθαρὸν·
 καὶ ἐκτύπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος,
 Ἁγίασμα Κυρίου.

33 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ ἑκίνθου κεκλωσ-
 μένης· καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μέτρας, κατὰ πρόσ-
 ὤπων τῆς μέτρας ἔσται.

34 Καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρῶν· καὶ
 ἐξαρεῖ Ἀαρῶν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων, ὅσα
 ἔκανον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποντῶς δόματα
 τῶν ἁγίων αὐτῶν· καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου

αίων διαπαντός δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου.

35 Καὶ οἱ ἑκοσμβωτοὶ¹ τῶν χιτῶνων ἐκ βύσσου² καὶ ποιήσεις κιδάρι βύσσινη³ καὶ ζώνην ποιήσεις, ἔργον ποικιλτοῦ.

36 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἁαρὼν ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζῶνας, καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.

37 Καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ἁαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ⁴ καὶ χρίσεις αὐτούς, καὶ ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας⁵ καὶ ἁγιάσεις αὐτούς, ἵνα ἁγιάσῃ μοι.

38 Καὶ ποιήσεις αὐτοὺς περισκελῆ λιβάδι καλύψαι ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν, ὑπὸ ὄψους ἕως μηρῶν ἔσται.

39 Καὶ ἔξει Ἁαρὼν αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἐξισπορευῶνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ ὅταν προσπορευῶνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου⁶ καὶ οὐκ ἐπάξονται νόμος ἑαυτῶν⁷ ἁμαρτιῶν, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι⁸ ἕνεκα αἰώνιον αὐτῶν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτῶν.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΚΑὶ ταῦτά ἐστιν, ἃ ποιήσεις αὐτοῖς⁹ ἑαγιάσεις¹⁰ αὐτούς, ὥστε ἱεραθεύει μοι αὐτούς¹¹ λήψη δὲ μοςχάριον ἐκ βύσσου¹² ἔν, καὶ κριούς ἀμώμιον ὄνο, ² καὶ ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ¹³ σεμιδάλην ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτά.

3 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐπὶ κανῶν ἔν¹⁴ καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῶ¹⁵ καὶ τὸ μοςχάριον, καὶ τοὺς δύο κριούς.

4 Καὶ Ἁαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λούσεις αὐτοὺς ἐν ὕδατι.

5 Καὶ λαβὼν τὰς στολάς, ἐνδύσεις¹⁶ Ἁαρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τὸν χιτῶνα τὸν ποδηρῶ¹⁷, καὶ τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸ λογιεὶν καὶ συνάψεις αὐτῷ τὸ λογιεῖν πρὸς τὴν ἐπωμίδα.

6 Καὶ ἐπιθήσεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέταλον τὸ ἁγίασμα ἐπὶ τὴν μίτραν.

7 Καὶ λήψη τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος¹⁸ καὶ ἔπιχευεις αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ χρίσεις αὐτόν.

8 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτούς χιτῶνας.

9 Καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς ζωναῖς, καὶ περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιδάρεις¹⁹ καὶ ἔσται αὐτοῖς ἱερατεῖα²⁰ μοι εἰς τὸν αἰῶνα²¹ καὶ τελειώσεις²² Ἁαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ²³, καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

10 Καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἁαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου, ἔναντι Κυρίου, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου²⁴.

11 Καὶ σφάξεις τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ λήψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ἔπιχευεις²⁵ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τῷ δακτύλῳ σου²⁶ τὸ δὲ λοιπὸν²⁷ πᾶν²⁸ αἷμα ἐκχεῖς παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

13 Καὶ λήψη πᾶν τὸ στέαρ²⁹ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λοβὸν³⁰ τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφρούς, καὶ τὸ στέαρ³¹ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

14 Τὰ δὲ κρέατα³² τοῦ μόσχου, καὶ τὸ δέρμα, καὶ τὴν κόπρον³³ κατακάψεις πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς³⁴ ἁμαρτίας γάρ ἐστι.

15 Καὶ τὸν κριὸν λήψη τὸν ἕνα, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἁαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.

16 Καὶ σφάξεις³⁵ αὐτόν³⁶, καὶ λαβὼν τὸ αἷμα προσχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω.

17 Καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις κατὰ μέλη³⁷ καὶ πλυνεῖς τὰ ἐνδοσθία³⁸ καὶ τοὺς πόδας ὕδατι, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ³⁹.

18 Καὶ ἀνοίσεις⁴⁰ ὅλον τὸν κριὸν⁴¹ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ εἰς ὄσμην εὐωδίας⁴² θυμιάμα⁴³ Κυρίου ἔστί.

19 Καὶ λήψη τὸν κριὸν τὸν δεύτερον, καὶ ἐπιθήσει Ἁαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.

20 Καὶ σφάξεις αὐτόν, καὶ λήψη τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὕτος Ἁαρὼν τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς⁴⁴, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς λοβούς τῶν ὠτῶν τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν.

21 Καὶ λήψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἁπλοῦ⁴⁵ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ φάνεις ἐπὶ Ἁαρὼν καὶ ἐπὶ τὴν στήλην αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολάς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ⁴⁶ καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ⁴⁷ τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω.

22 Καὶ λήψη ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ, καὶ τὸ στέαρ⁴⁸ τὸ κατακλίπτειν τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφρούς, καὶ τὸ στέαρ⁴⁹ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιῶν⁵⁰ ἔστι γὰρ τελειώσεις αὐτή.

23 Καὶ ἄρτον ἕνα ἕξ ἐλαίου, καὶ λάγανον ἕν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἔναντι Κυρίου.

24 Καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἁαρὼν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ⁵¹ καὶ ἀφορεῖς⁵² αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου.

25 Καὶ ἔπιχευεις⁵³ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀνοίσεις⁵⁴ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὴν ὀλοκαυτώσεως εἰς ὄσμην εὐωδίας ἔναντι Κυρίου⁵⁵ κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ.

26 Καὶ λήψη τὸ στηθνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως, ὅ ἐστιν Ἁαρὼν⁵⁶ καὶ ἀφορεῖς αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου⁵⁷ καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι.

27 Καὶ ἁγιάσεις τὸ στηθνιον ἀφόρισμα, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, ὅς ἀφύρισται, καὶ ὅς ἀφῆρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ τῶν Ἁαρὼν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

28 Καὶ ἔσται Ἁαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ⁵⁸ ἔστι γὰρ ἀφόρισμα⁵⁹ τοῦτο⁶⁰ καὶ ἀφαιρέμα ἔσται παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμιάτων τῶν σωτηριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀφαιρέμα Κυρίου.

29 Καὶ ἡ στολὴ τοῦ ἁγίου, ἣ ἐστὶν Ἁαρὼν, ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν, χρῆσθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τελειώσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν.

30 Ἐπτά ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὅς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις.

31 Καὶ τὸν κριὸν τῆς τελειώσεως λήψη⁶¹ καὶ ἐθήσεις τὰ κρέα ἐν τῷ πυρὶ ἁγίῳ.

32 Καὶ ἔδονται Ἁαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα τοῦ κριοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῶ⁶².

γαρι^δ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

33 Ἐδονται αὐτὰ ἐν οἷς ἠγιασθήσαν ἐν αὐτοῖς τελειώσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἁγιασάαι αὐτούς· αἱ ἄλλογενεῖς οὐκ ἔδετα ἀπ' αὐτῶν ἔστι γὰρ ἴγια.

34 Ἐάν δὲ καταλειφθῆ ὑπὸ τῶν κρεῶν τῆς ἡσίας τῆς τελειώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρῶτῃ, ἀτακαίσεις τὰ λοιπὰ πυρὶ οὐ βρωθήσεται· ἡσία γάρ ἐστι.

35 Καὶ ποιήσεις Ἄριον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ὕτω κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλαμην σοι· ἐπτά ἡμέρας τελειώσεις τὰς χεῖρας αὐτῶν.

36 Καὶ τὸ μοσχάριον τῆς ἁμαρτίας ποιήσεις ἡ ἡμέρα τοῦ καθαρισμοῦ· καὶ καθαρῖος τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἁγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ· καὶ ῥίσεις αὐτὸ ὥστε ἁγιασάαι αὐτό.

37 Ἐπτά ἡμέρας καθαρῖος τὸ θυσιαστήριον, αἱ ἁγιασεις αὐτό· καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον, ἅγιον τοῦ ἁγίου· πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ θυσιαστήριον, ἁγιασθήσεται.

38 Καὶ ταῦτα ἔστιν, ὅτι ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριου ἄμνους ἑναυσίους ἁμόμους δύο ἡμέρας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς, ἄρτωμα ἐνδελεχισμοῦ.

39 Τὸν ἁμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρῶτῃ, καὶ ὃν ἁμνὸν τὸν δεῦτερον ποιήσεις τὸ δευτερίον.

40 Καὶ ἔκατον σμιδάλεως πεφυραμένης ἐν λαίῳ κεκομμένη τῷ τετάρτῳ τοῦ εἰῶν· καὶ ποιήσῃ τὸ τέταρτον τοῦ εἰῶν οἴνου τῷ ἁμνῷ τῷ πρῶτῃ.

41 Καὶ τὸν ἁμνὸν τὸν δεῦτερον ποιήσεις τὸ εἰλινὸν, κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρῶτιν, καὶ ἀτὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ· ποιήσεις εἰς ὁσμὴν ὑδάτιος κίρτωμα Κυρίῳ,

42 Θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς ἁ γενεὰς ὑμῶν, ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐναντὶ Κυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαι σοι ἐκείθεν, ὥστε λαλήσαι σοι.

43 Καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου.

44 Καὶ ἁγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ὁ θυσιαστήριον· καὶ Ἄριον καὶ τοὺς υἱοὺς ὑποῦ ἁγιάσω, ἱερατεῖόν μου.

45 Καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, αἱ ἔσομαι αὐτῶν Θεός.

46 Καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, πικληθῆναι αὐτοῖς, καὶ εἶναι αὐτῶν Θεός.

5 Καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν καὶ καταχρυσώσεις αὐτάς χρυσίῳ.

6 Καὶ θύσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος, τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων, ἐν οἷς γνωσθήσομαι σοι ἐκείθεν.

7 Καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ Ἄριον θυμίαμα σύνθετον λεπτὸν τὸ πρῶτῃ πρῶτῃ ὅταν ἐπισκευῇ^δ τοὺς λίχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ,

8 Καὶ ὅταν ἐξάσπῃ Ἄριον τοὺς λίχνους ὄψε, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ· θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ διαπαντὸς ἔναντι Κυρίου εἰς ἁ γενεὰς αὐτῶν.

9 Καὶ ἐκ ἁ ἄνοιξις ἐπ' αὐτῷ θυμίαμα ἕτερον· κάρπωμα, θυσίαν, καὶ σπονδὴν οὐσπίσεις ἐπ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐξιάσεται ἐπ' αὐτοῦ Ἄριον ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἀπᾶς τοῦ ἑνιαυτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ· καθαρῖος αὐτὸ εἰς ἁ γενεὰς αὐτῶν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἔστι Κυρίῳ.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

12 Ἐάν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν, καὶ δώσουσιν ἕκαστος ἄλτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτώσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν.

13 Καὶ τοῦτο ἔστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύονται τὴν ἐπίσκεψιν τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου ὃ ἔστι κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον, εἴκοσι ἄβολοι τὸ δίδραχμον, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορά Κυρίῳ.

14 Πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, δώσουσι τὴν εἰσφορὴν Κυρίῳ.

15 Ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει, καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλάττωσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τοῦ διδράχμου ἐν τῷ δίδοναι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ, ἐξιάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

16 Καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς τὸ κἀτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἔναντι Κυρίου, ἐξιάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

18 Ποίησον λουτήρα χαλκοῦν, καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν, ὥστε νίπτεσθαι· καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνά μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἀνά μέσον τοῦ θυσιαστήριου· καὶ ἐκχεεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ.

19 Καὶ νίψεται Ἄριον καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὅτε αὐτοῦ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας ὕδατι.

20 Ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι, ὅτι μὴ ἀποθάνωσιν, ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ.

21 Νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι, ὅτι μὴ ἀποθάνωσιν· καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰῶνον, αὐτῶν καὶ τὰς γενεὰς αὐτοῦ μετ' αὐτῶν.

22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

23 Καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα, ἃ τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς πεντακόσιους σίκλους, καὶ κινναμώμου εὐώδους τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους ἁ πενήτηντα, καὶ καλάμου εὐώδους διακοσίους ἁ πενήτηντα,

24 Καὶ ἴρεως πεντακόσιους σίκλους τοῦ ἁγίου καὶ ἔλαιον ἕξ ἑλαίων εἰν.

25 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρίσμα ἅγιον

Κεφ. λ. XXX

1 Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν.

2 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ πῆχως τὸ μῆκος, καὶ πῆχως τὸ εἶρος, τετράγωνον ἔσται, καὶ δύο πῆχως τὸ ὕψος· ἕξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ.

3 Καὶ καταχρυσώσεις χρυσίῳ καθαρῷ τὴν ἔσχαρὰν αὐτοῦ, καὶ τὰς τοίχους αὐτῆς κύκλω, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτήν στεφάνην χρυσῆν κύκλω.

4 Καὶ δύο δακτυλῖες χρυσεῖς καθαρῆς ποιήσεις ἁ τῆν στρεπτήν στεφάνην αὐτοῦ, εἰς τὰ δύο ἁλίθη ποιήσεις ἐν τοῖς δυοῖς πλευροῖς· καὶ ἔσονται ἁλίδες ταῖς σκυτάλαις, ὥστε αἶρειν αὐτὸ ἐν ὕδατι.

μύρον μυρεφικόν τέχνη μυρεψού^α ἔλαιον χρίσ-
μα ἅγιον ἔσται.

26 Καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν^α τῆς σκηνῆς¹ τοῦ μαρ-
τυρίου,

27 Καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχι-
αίαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσια-
στήριον τοῦ θυμιάματος,

28 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων
καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, καὶ τὴν τράπεζαν
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸν λουτήρα^α,

29 Καὶ ἁγιάσεις αὐτὰ^α καὶ ἔσται ἅγια τῶν
ἁγίων^α πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν, ἁγιασθήσεται.

30 Καὶ Ἄαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις,
καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεῖν μοι.

31 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων,
Ἐλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἅγιον ἔσται τοῦτο
^β ὑμῖν¹ εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

32 Ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται^α καὶ
κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ἡμῖν
ἑαυτοὺς ὡσαύτως^α ἅγιόν ἔσται, καὶ ἁγίασμα ἔσται
ὑμῖν.

33 Ὅς ἂν ποιῆσῃ ὡσαύτως, καὶ ὅς ἂν δῶ ἄπ'^α
αὐτοῦ ἄλλογενεῖ, ^β ἐξολοθρευθήσεται¹ ἐκ τοῦ
αοῦ αὐτῶν.

34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Λάβε σε-
αυτῷ ἡδύσματα, στακτὴν, ^α ὄνυχα, ^α χαλβάνην
ἡδυσμοῦ, καὶ λίβανον διαφανῆ^α ἴσον ἰσῶ ἔ-
σται.

35 Καὶ ποιήσουσιν ^β ἐν αὐτῷ¹ θυμιάμα μυρε-
φικόν ἔργον μυρεψοῦ μεμιγμένον^α, καθαρὸν
ἔργον ἅγιον.

35 Καὶ συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτόν, καὶ θήσεις
ἀπέναλι τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρ-
τυρίου, ὅθεν γνωσθήσομαι σοι ἐκείθεν^α ἅγιον
τῶν ἁγίων ἔσται ὑμῖν^β θυμιάμα.

37 Κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε
ὑμῖν ἑαυτοὺς ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν Κυρίῳ.

38 Ὅς ἂν ποιῆσῃ ὡσαύτως, ὥστε δυσφρανεσ-
θαί ἐν αὐτῷ, ἀπολείπει ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Κεφ. λα. XXXI.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
2 Ἴδου ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσε-
λεὴλ τὸν τοῦ^β Οὐρείου τὸν^α Ἰζρ, ἐκ¹ τῆς φυλῆς
Ἰούδα.

3 Καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας
καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης, ἔν παντὶ ἔργῳ δια-
νοεῖσθαι,

4 Καὶ ^β ἀρχιτεκτονῆσαι¹, ἐργάζεσθαι τὸ χρυ-
σίον, καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὸν χαλκόν, καὶ τὴν
ἰάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον τὸ
νηστὸν,

5 Καὶ ^α τὰ λιθουργικὰ, καὶ εἰς τὰ ἔργα ^α τὰ
τεκτονικὰ τῶν ξύλων, ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα
τὰ ἔργα.

6 Καὶ ἐγὼ ^β ἔδωκα¹ αὐτὸν καὶ τὸν Ἐλιὰβ τὸν
τοῦ Ἀχισαμὰχ ἐκ φυλῆς Δάν^α καὶ παντὶ συνετῷ
καρδία δέδωκα σύνεσιν^α καὶ^β ποιήσουσι¹ πάντα
ὅσα συνέταξά σοι.

7 Τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης, καὶ τὸ ἱαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς,
καὶ τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς,

8 Καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὴν τράπεζαν καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν
καθαράν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς.

9 Καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ,

10 Καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικὰς Ἄαρῶν,

καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ^α ἱερατεῖν μοι.

11 Καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸ θυμία-
μα τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου^α κατὰ πάντα ὅσα
ἐγὼ ^β ἐνετείλαμην¹ σοι, ποιήσουσι.

12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέ-
γων.

13 Καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων,
Ἵρατε, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε^β ση-
μεῖόν ἐστι¹ γὰρ ἔμοι καὶ ἐν ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν, ἵνα γνωστὸν ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων
ὑμᾶς.

14 Καὶ φυλάξεσθε ^β τὰ σίββατα¹, ὅτι ἅγιον
^α τοῦτό¹ ἐστὶ^α Κυρίῳ¹ ὑμῖν¹ ὁ βεβηλῶν αὐτοῦ,
θανάτῳ θανατωθήσεται^α πᾶς^β ὅς¹ ποιήσει ἐν
αὐτῷ ἔργον, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνῃ
ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ σάββατα, ἀνάπαυσις ἅγια τῷ Κυρίῳ^α
πᾶς^β ὅς¹ ποιήσει ἔργον τῇ ἡμέρᾳ^β τῇ ἑβδόμῃ,¹
θανατωθήσεται.

16 Καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ σάβ-
βατα, ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

17 Διαθήκη αἰώνιος ἐν ἔμοι καὶ τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, σημεῖόν ἐστιν^α ἐν ἔμοι¹ αἰώνιον¹ ὅτι
^α ἐξ ἡμέρας ἐποίησε Κύριος τὸ^α οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ^α κατέπαυσε, καὶ
ἐπαύσατο¹.

18 Καὶ ἔδωκε Μωσῆς ἡνίκα κατέπαυσε λαλοῦν
^β αὐτῷ¹ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινά, τὰς δύο πλάκας τοῦ
μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τῷ
δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. λβ'. XXXII.

ΚΑὶ ἰδὼν ὁ λαὸς, ὅτι κεχρόνικε Μωυσῆς κατα-
βῆναι ἐκ τοῦ ὄρους, συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ Ἄαρῶν,
καὶ ^β λέγουσιν¹ αὐτῷ, Ἀνάστηθι, καὶ ποιήσον
ἡμῖν θεοὺς, οἱ προπορεύονται ἡμῶν^α ὁ γὰρ
Μωσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γενόμενος αὐτῷ.

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς Ἄαρῶν, Περιέλασθε τὸ
ἐνώτια τὰ χρυσᾶ, τὰ ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν γυναικῶν
ὑμῶν καὶ θυγατέρων^α καὶ ἐνέγκατε πρὸς με.

3 Καὶ περιελάτῳ πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ
χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσίν^α αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν
πρὸς Ἄαρῶν.

4 Καὶ ἔδεδωκε ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἔ-
πλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι^α καὶ ἐποίησεν^β αὐτὰ
μόσχον χλωμένον, καὶ ^β εἶπεν¹, Οὗτοί οἱ θεοί
σου Ἰσραὴλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου.

5 Καὶ ἰδὼν Ἄαρῶν ψιδοδόμησε θυσιαστήριον
κατέναντι αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξεν Ἄαρῶν, λέγων,
Ἐορτῆ^α τοῦ¹ Κυρίου αἵριον.

6 Καὶ ὄρθρισας τῇ ἐπαίριον ἀνεβίβασεν ὀλο-
καυτώματα, καὶ προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου^α
καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνε-
στησαν παίζειν.

7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
Βιάδιζε^α τὸ τάχος, κατὰβηθι¹ ἐνετύθειν^α ἠνόμησε
γὰρ ὁ λαὸς σου, ὅν¹ ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου.

8 Παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω
αὐτοῖς^α ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον, καὶ προσ-
κεκνηκασιν αὐτῷ, καὶ θεθύκασιν αὐτῷ, καὶ
εἶπαν,

9 Οὗτοί οἱ θεοί σου Ἰσραὴλ, οἱ τινες ἀνεβίβα-
σάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

10 Καὶ νῦν ἑασόν με, καὶ θυμωθείς ὀργῇ εἰς

τους, ἐκτριψω αὐτούς· καὶ ποιήσω σὲ εἰς ἄνθρωπον μέγα.

11 Καὶ δέειθῃ Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰνατί Κύριε θυμοῦ ὄργη εἰς τὸν λαόν σου, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ βραχίονι ἄσου τῷ ἰσχυρῷ;

12 Μή ποτε εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι, λέγοντες, Μετὰ πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτούς ἀποκτείνει αὐτοὺς ὡς τοὺς ὄρεσι, καὶ ἐξαναλώσῃ αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς· παύσαι τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου, καὶ ἴλωσ γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου.

13 Μνησθεῖς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τῶν σῶν οἰκετῶν, οἱς ὠμοσας κατὰ σεαυτοῦ, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτούς, λέγων, Πολυπληθυνθὺ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὡσεὶ τὴν ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πληθειῖ· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην ἢν εἶπας δοῦναι ἡμῖν αὐτοῖς, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Καὶ ἰλάσθη Κύριος ὁ περιποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

15 Καὶ ἀπεστρέψας Μωυσῆς, κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους· καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ, πλάκες λίθινα ἠκαταγεγραμμένα ἕξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν, ἐνθεν καὶ ἔθεν ἦσαν γεγραμμένα.

16 Καὶ αἱ πλάκες ἔργον Θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ γραφῆ Θεοῦ· ἀκεκολλημένη ἐν ταῖς πλαταῖς.

17 Καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κροατῶν, λέγει πρὸς Μωυσῆν, Φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ.

18 Καὶ λέγει, Οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχύιν, οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἰῶν ἐγὼ ἀκούω.

19 Καὶ ἠνίκα ἠγγίξῃ τῇ παρεμβολῇ, ὀρθὸν τὸν μόσχον καὶ τοὺς χοροὺς· καὶ ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἔρριπεν ἀπὸ τῶν χερῶν αὐτῆ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος.

20 Καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ἐν ἐποίησαν, κατέκτανεν αὐτὸν ἐν πυρὶ, καὶ κατήλεσεν αὐτὸν ἰλεπτόν, καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότιεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν, Τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην;

22 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν, Μὴ ὀργίζου κύριε· σὺ γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου.

23 Λέγουσι γὰρ μοι, Ποίησον ἡμῖν θεοὺς, οἱ προπορεύοντα ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οἰδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

24 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ἐγὼ τινὶ ὑπάρχει χρυσία, περιέλεσθε· καὶ ἔδωκάν μοι καὶ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος.

25 Καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαόν ὅτι διεσκέδασται· (διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἀαρὼν ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντιοῖς αὐτῶν)

26 Ἔστι δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἶπε, Τίς πρὸς Κύριον; ἴτω πρὸς με· συνῆλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευί·

27 Καὶ ἔλεγε ἑαυτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Θεσθε ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ρομφαίαν· ἐπὶ τὸν μῆρον, καὶ διέλθατε καὶ ἀνακίψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην· διὰ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἑγγίσιον αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λευί καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισχίλιους ἄνδρας.

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον Κυρίῳ ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, δοθῆναι ἐφ' ὑμᾶς εὐλογία.

30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὔριον· εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, Ἐπίστηκατε ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν.

31 Ὁ γὰρ ἔπεισε τὸν λαόν εἶπε, Δέομαι Κύριε· ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν μεγάλην, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς.

32 Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἀφείδω αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἄφεσις ἐστὶν ἐμὴ, ἐξάλειψόν με! ἐκ τῆς βίβλου σου, ἧς ἔγραψας.

33 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἐὰν ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω αὐτοὺς! ἐκ τῆς βίβλου μου.

34 Νυνὶ δὲ βιάδιζε, ἀκατάβηθι, καὶ ὀρήσῃσιν τὸν λαόν τούτον εἰς τὸν ὄρειον, ὃν εἶπά σοι· ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύσεται πρό προσώπου σου· ἢ δ' ἂν ἡμέρα ἐπισκέπτωμαι, ἢ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν.

35 Καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαόν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου, ὃ οὐκ ἐποίησαν Ἀαρῶν.

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Προπορεύου! ἀνάβηθι ἐντεύθεν σὺ καὶ ὁ λαὸς σου, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν, ἣν ὠμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, λέγων, Τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν.

2 Καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου ὁ πρό προσώπου σου· καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ Χανααῖον.

3 Καὶ δεῖξάσω σε εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· οὐ γὰρ ἄμῃ συναναβῶ μετὰ σοῦ, διὰ τὸ λαόν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῷ ὄρει.

4 Καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τούτου, κατεπένθησεν ἐν πενθηκοῖς.

5 Καὶ εἶπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος ὄρατε, μὴ πληγῆν ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ! ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς, νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολάς τῶν δοξῶν ὑμῶν, καὶ τὸν κόσμον, καὶ δεῖξω σοὶ ἃ ποιήσω σοι.

6 Καὶ περιέλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν, καὶ τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτοῦ! Χωρήβ.

7 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, ἔπρην ἔξω τῆς παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐκλήθη, Σκηνὴ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο, πᾶς ὁ ζητῶν Κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνήν· τὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

8 Ἦνικα δ' ἂν εἰσπορεύετο Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνήν· ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἰστικῆ πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ κατενοῶσαν ἄπιόντος Μωυσῆ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν.

9 Ὡς δ' ἂν εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιναν ἐὸ στύλον τῆς νεφέλης, καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐλάλει ὡς Μωυσῆ.

10 Καὶ ἔωρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στύλον τῆς νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς· καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς, προσεκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, ἐνώπιος ἐνώπιον, ὃς εἶπες Ἰαλήσαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον· καὶ ἀπελίετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὃ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νεὸς οὖν

ἔξοπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς.

12 Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις, Ἀνάγαγε τὸν λαόν τούτου, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας, Οἰδιά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί.

13 Εἰ οὖν εὐρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν· γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ἴδω εὐρηκῶς χάριν ἐναντίω σου, καὶ ἵνα γνωσκῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τούτου.

14 Καὶ λέγει, Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπάσσω σε.

15 Καὶ ὁ λέγει πρὸς αὐτὸν, Εἰ μὴ ὁ αὐτὸς σὺ συμπορεύῃ, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεύθει.

16 Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὐρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἡ συμπορευομένου σου μετ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξαστήσομαι ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστί.

17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Καὶ τούτων σου τὸν λόγον, ὃν ἐρήκας, ποιήσω· εὐρηκας γάρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἰδιά σε παρὰ πάντας.

18 Καὶ λέγει, Ὁ ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν!

19 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῆ δόξης μου, καὶ καλέσω ἅ τῶ νόματι ἔμμου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλέησω, ὃν ἂν ἐλέω, καὶ οἰκτιρήσω, ὃν ἂν οἰκτιρῶ.

20 Καὶ εἶπεν, Οὐ δύνησι ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται.

21 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, ἡ στήσις ἐπὶ τῆς πέτρας.

22 Ἦνικα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὄπην τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω.

23 Καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά σου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου· τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι.

Κεφ. λδ' XXXIV.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας, καθὼς καὶ αἱ πρώται, καὶ ἀνάβηθι ἔσπρος με εἰς τὸ ὄρος· καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλάξαι ταῖς πρώταις, αἰς συνέτριψας.

2 Καὶ γίνου ἔτοιμος εἰς τὸ πρωῖ, καὶ ἀναβῆσθαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, καὶ στήσις μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους.

3 Καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ, βιμηδὲ ὀφθῆτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει· καὶ τὰ πρόβατα καὶ ὄβες μὴ μεμῆσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου.

4 Καὶ ἐλάξευσε δύο πλάκας λιθίνας, καθάπερ αἱ καὶ αἱ πρώται· καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινά, καθότι συνέταξεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας.

5 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνοματι Κυρίου.

6 Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε, Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτιρίμων, καὶ ἐλέημων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός.

7 Καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ἔλεος εἰς χηλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας, καὶ ἀδικίας, καὶ ἀμαρτίας, καὶ οὐ καθαρίζει τὸν ἄνοχον· ἐπάγαγεν ἀνομίας ἐπὶ πατέρας ἐπὶ τέκνα, καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων, ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν.

8 Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησε.

9 Καὶ εἶπεν, Εἰ εὐρηκα! χεῖριν ἐνώπιόν σου συμπορευθήτω ὁ Κύριός μου μετ' ἡμῶν· λαός γὰρ σκληροτρίχηλός ἐστι· καὶ ἀφελῆσιν σὺ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· καὶ ἐσόμεθα σοι.

10 Καὶ εἶπε ὁ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι ἔσφι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ποιήσω ἑνώσει, ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ ἔθνεσι· καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαός ἐν οἷς εἰ σὺ, τὰ ἔργα Κυρίου, ὅτι θαυμαστὸν ἐστίν, ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι.

11 Πρόσεχε ἑσὺ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλωμαι σοι· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον, καὶ ἡ Χαναναῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Εδδαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον.

12 Πρόσεχε σεαυτῷ, μή ποτε ὀθῆσι διαθήκη τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἠνέισπορευθῆναι εἰς αὐτήν, μὴ ἔσφι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν.

13 Τοὺς βασιμῶν αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰ στήλησ αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν Θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρὶ!

14 Οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοὺς ἑτέροις! ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός, ζηλωτὸν ὄνομα, Θεὸς ζηλωτῆς ἐστί.

15 Μὴ ποτε ὀθῆσι διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκπορευώσασιν ὀπίσω τῶν Θεῶν αὐτῶν, καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ καλέσωσίν σε, καὶ φάγῃς τῶν αὐτῶν,

16 Καὶ λάβῃς τῶν θυγατέρων αὐτῶν τῶν υἱῶν σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου ὀπίσω τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐκπορευώσασιν αἱ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν Θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐκπορευώσασιν οὐ υἱοὶ σου ὀπίσω τῶν Θεῶν αὐτῶν.

17 Καὶ θεοὺς χωνευτούς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.

18 Καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ· ἐπὶ ἡμέρας φαγῆ ἀζύμα, καθάπερ ἐντέταλμα σοι εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων· ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξηλθες ἐξ Αἰγύπτου.

19 Πᾶν διανοῖγον μήτραν, ἐμοὶ τὰ ἀρσενικὰ πᾶν! πρωτότοκον μόσχου, καὶ πρωτότοκο προβάτου.

20 Καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου λυτρώσῃ πρόβατῷ· ἂν δὲ μὴ λυτρώσῃ αὐτὸ, τιμὴν δώσεις, πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ· οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός.

21 Ἐξ ἡμέρας ἐργῶ, τῇ δὲ ἑβδόμῃ καταπαύσεις· τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμνητῷ καταπαύσεις.

22 Καὶ ἑορτὴν ἑβδομαδῶν ποιήσεις μοι, ἀρχῆς θερσιμῶ ἑπυροῦ· καὶ ἑορτὴν συναγωγῆς με σοῦστος τοῦ ἑναυτοῦ.

23 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑναυτοῦ ὀφθήσεται πᾶ ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

24 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ πλατινὴ τὰ ὄρια σου, οὐκ ἐπιθῶ μῆσει οὐθεὶς τῆς γῆς σου, ἠνίκα ἂν ἀναβαίηνη ὀφθῆμαι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑναυτοῦ.

25 Οὐ σφάξεις ἐπὶ ζυμῇ αἶμα θυμιαμάτων μου, καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωῖ θύματα ἑορτῆς τοῦ πάσχα.

26 Τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς σου ὀθήσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· οὐκ ἐψησεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

27 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Γράψω σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμά σοι διαθήκην, καὶ τῷ Ἰσραὴλ.

28 Καὶ ἦν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐναντίον Κυρίου τεσσεσάρκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσεσάρκοντα νύκτας

ἄρτον οὐκ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιε· καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τῶν^α πλάκων τὰ ῥήματα ταῦτα τῆς διαθήκης, τοὺς δέκα λόγους.

29 Ὡς δὲ κατέβαινε Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους^α, καὶ αἱ δύο πλάκες^α ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ^ς καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους, Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδοσται ἡ ὄψις τοῦ^β χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ.

30 Καὶ εἶδεν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ^β πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωυσῆν, καὶ ἦν δεδοσμένη ἡ ὄψις τοῦ^β χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσει αὐτῷ.

31 Καὶ ἐκάλεισεν αὐτοὺς Μωυσῆς, καὶ ἔπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς· καὶ ἐλάλησεν^β αὐτοῖς Μωυσῆς.

32 Καὶ μετὰ ταῦτα προσήλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα, ὅσα^α ἐνετείλατο Κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ^β 3ρει· Σινά.

33 Καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσε^α λαλῶν πρὸς αὐτὸς, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα.

34 Ἦνικα^δ ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς ἐναντὶ Κυρίου λαλεῖν αὐτῷ, περιηρείτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἔκπορευεσθαι^ε, καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.

35 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσέως, ὅτι δεδοσται^α καὶ περιέθηκε Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ.

Κεφ. λε'. XXXV.

ΚΑΙ συνήθροισε Μωυσῆς πᾶσαν^α συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν^α, Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς εἶπε Κύριος ποιῆσαι αὐτοῖς.

2 Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῆ δὲ ἡμέρα τῆ ἐβδόμῃ κατάπαισι^β ἅγια σάββατα^β ἀνάπαισι^β Κυρίῳ^β πᾶς ὁ ποιῶν^β ἔργον ἐν αὐτῇ, τελευτάτω.

3 Οὐ καίσετε πῦρ ἐν πίσῃ κατοικία ὑμῶν^α τῆ ἡμέρα τῶν σαββάτων· ἐγὼ Κύριος.

4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος, λέγων,

5 Λάβετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ^β πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῆ καρδία, οἰσοῦσι τὰς ἀπαρχὰς Κυρίῳ, χρυσίου, ἀργύριον, χαλκόν,

6 Ὑάκινθον, πορφύραν, κόκκινον διπλοῦν διαπνευσμένον, καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγείας,

7 Καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα, καὶ δέρματα ὑάκινθινα, καὶ ξύλα ἄσηπτα,^α

8 Καὶ λίθους σαροῦ, καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ^α τὸν ποδίην.

10 Καὶ πᾶς σοφὸς τῆ^β καρδία^β ἐν ὑμῖν, ἐλθὼν ἔργαζέσθω πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος·

11 Τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ παραρτήματα, καὶ τὰ κατακαλύμματα^α, καὶ τὰ διατόνια,^α καὶ τοὺς ἠοχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους,^α

12 Καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς, καὶ τὸ ἱλαστήριον αὐτῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα, καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους τοὺς τῆς σμαράγδου, καὶ^β τὸ θυμίαμα^β, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ τὴν τράπεζαν^α καὶ πάντα τὰ

σκεύη αὐτῆς,^α καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ,^α καὶ τὰς στολὰς τὰς ἁγίας Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως,

19 Καὶ τὰς στολὰς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς^α, καὶ τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῆς ἱερατείας, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως.

20 Καὶ ἐξῆλεθε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ Μωυσῆ.

21 Καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος, ὃν ἔφερον ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ ὅσοι ἔδοξε τῆ ψυχῇ αὐτῶν,^α ἀφαίρεμα^α καὶ ἤνεγκαν ἀφαίρεμα Κυρίῳ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ εἰς πάντα τὰ κότερα αὐτῆς, καὶ εἰς πᾶσας τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου.

22 Καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν,^α πᾶς ὃς ἔδοξε τῆ διανοίᾳ, ἤνεγκαν σφραγίδας, καὶ ἐνίοτια, καὶ δακτυλίους, καὶ ἐμπλοκία, καὶ περιδέξια, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν.

23 Καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκαν ὀφθαλμοφύρατα^α χρυσοῦν Κυρίῳ,^β καὶ παρ' ὧ ἐυρέθη βύσσος^β καὶ ὀφθαλμοφύρατα ὑάκινθινα, καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα^β ἤνεγκαν.

24 Καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαίρεμα,^α ἤνεγκαν ἀργύριον καὶ χαλκόν,^α τὰ ἀφαιρέματα Κυρίῳ^β καὶ παρ' οἷς ἐυρέθη ξύλα ἄσηπτα^β καὶ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς παρασκευῆς ἤνεγκαν.

25 Καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῆ διανοίᾳ τῆς χειρὸς ἠνέθει, ἤνεγκαν νευησμένα, τὴν ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον, καὶ τὴν βύσσον.

26 Καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, αἷς ἔδοξε τῆ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ, ἔνησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας.

27 Καὶ οἱ ἄρχοντες ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου, καὶ τοὺς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα, καὶ^α τὸ λογιεῖον.

28 Καὶ τὰς συνθέσεις, καὶ^α εἰς^α τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος.

29 Καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ^β γυνὴ, ὃν ἔφερον ἡ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ, ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀφαίρεμα Κυρίῳ.

30 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ἴδού ἀνακέκληκεν ὁ Θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ^β Οὐρίου τὸν^β Ὀρ, ἐκ τῆς φυλῆς^β Ἰούδα,

31 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας, καὶ συνέσεως, καὶ ἐπιστήμης πάντων,

32 Ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας, ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκόν,

33 Καὶ λιθορρησάει τὸν λίθον, καὶ κατεργάξεται τὰ ξύλα, καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας.

34 Καὶ προβιβάσαι^α γε^α ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε, καὶ τῷ^β Ἐλιάβ τῷ τοῦ^β Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς^β Δάν.

35 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας^α, συνέσεως,^α διανοίας, πάντα συνενεῖν ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου,^α καὶ τὰ ὑφάναι καὶ^β ποικιλὰ ὑφάναι τῷ κοκκίνῳ,^α καὶ τῇ βύσσῳ, ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας, ποικιλίας.

Κεφ. λς'. XXXVI.

ΚΑΙ ἐποίησε Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιάβ, καὶ πᾶς σοφὸς τῆ διανοίᾳ, ὃς ἔδοθη σοφία καὶ ἐπιστήμη

ἐν αὐτοῖς, ² συνείνα ^a ποιῶν πάντα τὰ ἔργα, κατὰ τὰ ἅγια καθήκοντα, κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος.

² Καὶ ἐκάλεσε Μωσῆς ^b Βεσελέηλ καὶ Ἐλιάβ, καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, ᾧ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ πάντας τὰς ἐκουσίας βουλομένους προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα, ὥστε συντελεῖν αὐτά.

³ Καὶ ἔλαβον παρὰ Μωσῆ πάντα τὰ ἀφαιρέματα, ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά· καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρῶτ^a.

⁴ Καὶ ^b παρεγίνοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποιῶντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον, ὃ εἰργάζοντο αὐτοί.

⁵ Καὶ ^b εἶπερὶ πρὸς Μωσῆν, ^a Ὅτι πλήθος φέρει ὁ λαὸς ^b κατὰ τὰ ἔργα ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι.

⁶ Καὶ προσέταξε Μωσῆς, καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ, λέγων, Ἄνῃρ καὶ γυνὴ μικρέτι ἐραζέσθωσαν εἰς τίς ἀπὸρχάς τοῦ ἁγίου· καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν.

⁷ Καὶ τὰ ἔργα ^c ἣν αὐτοῖς ἰκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι, καὶ προσκατέλιπον.

* ¹ Καὶ ^b ἐποίησε πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἔργαζομένοις τὰς στολὰς τῶν ἁγίων, αἱ εἰσὶν Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ, καθὼς συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ ² καὶ ^b ἐποίησε τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωμένης· καὶ ἐτίμηθη τὰ πέταλα, τοῦ χρυσοῦ τρίχες, ὥστε συνφάνηαι σὺν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ τῇ πορφύρᾳ, καὶ σὺν τῇ κοκκίνῳ τῷ διανενησμένῳ, καὶ ^a τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωμένῃ ³ ἔργον ὕφαντὸν ἐποίησαν αὐτό· ¹ ἐπωμίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ^a, ἔργον ὕφαντὸν εἰς ἄλληλα ^b συμπλεγμένης ^a καθ' ἑαυτὸ ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν ^a αὐτὸ κατὰ τὴν αὐτοῦ ποίησιν, ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωμένης, καθὼς συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ ⁴ καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέροισι τοὺς λίθους τῆς σμαριγίδου συμπεπορημένους καὶ περιεσσιαλωμένους χρυσοῖ, γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκολλημένους ^b ἐγκόλαμα ἰσφραγίδος ἐκ τῶν ἰσομέτρων τῶν νῶν Ἰσραὴλ ⁵ καὶ ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος, λίθους μνημοσύνου τῶν νῶν Ἰσραὴλ, καθὼς συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ ⁶ καὶ ἐποίησαν ἄλογεῖον, ἔργον ὕφαντὸν ^b ποικιλία, κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος, ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωμένης· τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον· σπιθαμῆς τὸ μῆκος ^a, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος ^b διπλοῦν ⁷ καὶ συνφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων ^a σάρ-

διον καὶ τοπάζιον καὶ σμαριγίδος, ὁ στίχος ὁ εἰς ^a καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος, ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις ^a καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λιγύριον καὶ ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος ^a καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὄνυχιον περικεκολλημένα χρυσοῖ, καὶ συνδεμένα ^a χρυσοῖ ^b καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν νῶν Ἰσραὴλ δώδεκα, ^b ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐγγεγλυμμένα ^a εἰς ἰσφραγίδας, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς. ⁹ καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κρυσσοῦ συμπλεγμένους, ἔργον ἐμπλοκίου, ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπίδισκας χρυσοῦ, καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦ· καὶ ἐπέθηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦ ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογεῖου· καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσοῦ ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογεῖου ¹⁰ καὶ εἰς τὰς δύο συμβόλους τὰ δύο ἐμπλόκια· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἐξεναντίας κατὰ πρόσωπον ^a καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο περὶ γὰ ἐπ' ἄκρου τοῦ λογεῖου, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὑπὸ στήθους τῆς ἐπωμίδος ἐσώθεν ¹¹ καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέροισι τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ, κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συννῆφης τῆς ἐπωμίδος ¹² καὶ συνέσφραγξε τὸ λογεῖον ὑπὸ τῶν δύο δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος, συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου, συμπλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ χαλαῖται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος, καθὼς συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ ¹³ καὶ ἐποίησαν τὸν ὑποὸ στήθους ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα, ἔργον ὕφαντὸν, ὅλον ὑακίνθου· τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου ἐστὶ τῷ μέσῳ διῦφασμένον συμπλεκτὸν, ὡς ^a ἔχον κύκλῳ τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον ¹⁴ καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡς ἐξανθούσας κόμης ροίσκων, ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωμένης ¹⁵ καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦ, καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ ἀνὰ μέσον τῶν ροίσκων· κώδων χρυσοῦ καὶ ροίσκος ἐπὶ ^b τοῦ λώματος ¹ τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ, εἰς τὸ λειτουργεῖν. καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ ¹⁶ καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους, ἔργον ὕφαντὸν, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τὰς κιθάραις ἐκ βύσσου, καὶ τὴν μέτραν ἐκ βύσσου, καὶ τὰς περισκελῆς ἐκ βύσσου κεκλωμένης, καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, ἔργον ποικιλτοῦ, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ ¹⁷ καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τοῦ χρυσοῦ, ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου, χρυσοῦ καθαροῦ· καὶ ^b ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ ^a γράμματα· ἐκτετυπωμένα, ἰσφραγίδος, Ἁγίασμα Κυριῶν· καὶ

* Lectores hic monitis esse volumus, nos Capitum commatumque ordinem in Textu Graeco τῶν ὁ, juxta exemplar Carafe, Romae editum, ubique servare.

ἐπέθηκα ὅ ἐπι τὸ λῶμα ὑακίνθου, ὥστε ἐπι-
 εῖσθαι ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν, ὃν τρόπον συν-
 ἔταξε Κύριος τῷ Μωσῆ.

Κεφ. λζ'. XXXVII.

ΚΑΙ ἐποίησαν τῆ σκηνῆ δέκα αὐλαίας ὅκτώ
 καὶ εἴκοσι πῆχεων μήκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς·
 τὸ αὐτὸ ἦν πάσαι·¹ καὶ τεσσαρῶν πῆχεων τὸ
 εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς·² καὶ ἐποίησαν τὸ
 καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ
 κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης,
 ἔργον ὑφαντῶν χερουβὶμ· καὶ ἐπέθηκα αὐτὸ
 ἐπὶ τέσσαρας στύλους ἀσπίτους κατακρυσω-
 μένους ἐν χρυσίῳ·³ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν
 χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ
 καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς
 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύ-
 ρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κε-
 κλωσμένης, ἔργον ὑφαντῶν χερουβὶμ·⁴ καὶ τοὺς
 κρίκους αὐτῶν καὶ τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ τὰς
 ψαλίδας αὐτῶν κατακρυσώσαν χρυσίῳ· καὶ αἱ βάσεις
 αὐτῶν πέντε ἑκατά·⁵ καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλὴν
 τὰ πρὸς Δίβα, ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κε-
 κλωσμένης ἑκατὸν ἑφ' ἑκατόν· καὶ οἱ στῦλοι αὐ-
 τῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι·⁶ καὶ τὸ
 κλίτος τὸ πρὸς Βορρᾶν, ἑκατὸν ἑφ' ἑκατόν·⁷ καὶ
 τὸ κλίτος τὸ πρὸς Νότον, ἑκατὸν ἑφ' ἑκατόν·⁸ καὶ
 οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
 εἴκοσι·⁹ καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐ-
 λαῖαι πενήκοντα πῆχεων·¹⁰ στῦλοι αὐτῶν
 δέκα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα·¹¹ καὶ τὸ κλί-
 τος τὸ πρὸς ἀνατολίας πενήκοντα πῆχεων
 ἰστία, πεντεκαίδεκα πῆχεων·¹² τὰ κατὰ νότον
 καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐ-
 τῶν τρεῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ δευτέρου
 ἔθεν καὶ ἔθεν κατὰ τὴν πύλν τῆς αὐλῆς, αὐ-
 λαῖαι πεντεκαίδεκα πῆχεων·¹³ στῦλοι αὐτῶν
 τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς·¹⁴ πάσαι αἱ
 αὐλαῖαι τῆς σκηνῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης·
 καὶ αἱ βάσεις τῶν στύλων αὐτῶν¹⁵ χαλκαῖ,
 καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες
 αὐτῶν περιηργυρωμένα ἀργυρίῳ, καὶ οἱ στῦλοι
 περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ·¹⁶ πάντες οἱ στῦλοι τῆς
 αὐλῆς·¹⁷ καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς
 αὐλῆς ἔργον ποικιλτῆ ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας.
 αἱ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης
 ἵκος πῆχεων τὸ μήκος, καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος
 ἔντε πῆχεων ἐξιζόμενον τοῖς ἰστίαις τῆς αὐλῆς·
 καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις
 ὑπὸν τέσσαρες χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν
 ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρω-
 μέναι ἀργυρίῳ·¹⁸ καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς
 αὐλῆς κύκλω χαλκοῦ, καὶ αὐτοὶ περιηργυρω-
 μένοι ἀργυρίῳ·¹⁹ καὶ αὕτη ἡ σύνταξις τῆς
 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καθά συνετάγη Μωσῆ,
 ἣν λειτουργίαν εἶναι τῶν Λευιτῶν διὰ Ἰθίμαρ
 υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως· καὶ Βεσελεὴλ ὁ
 υἱὸς Βύρρειοι, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἐποίησε καθά

συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ, καὶ Ἐλιάζ ὁ τοῦ
 Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν, ὃς ἤρχετοκτόνησε
 τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ ραφιδευτὰ καὶ ποικιλτικὰ.
 ὑφάναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῷ βύσσῳ.

Κεφ. λη'. XXXVIII.

ΚΑΙ ἐποίησε Βεσελεὴλ τὴν κιβωτὸν, καὶ
 κατακρυσώσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔσωθεν
 καὶ ἔξωθεν·¹ καὶ ἐχώνησεν αὐτῆς τέσσαρας
 δακτυλίους χρυσοῦς·² δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν,
 καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δευτέρον, εὐρεῖς τοῖς
 διωστήρσιν, ὥστε αἶρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς·³ καὶ
 ἐποίησε τὸ ἰλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ
 ἐκ χρυσίου καθαρῷ, καὶ τοὺς δύο χερουβὶμ
 χρυσοῦς·⁴ χερουβὶ ἓνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἰλα-
 στηρίου τὸ ἐν, καὶ χερουβὶ ἓνα ἐπὶ τὸ ἄκρον
 τοῦ ἰλαστηρίου τὸ δευτέρον·⁵ σκίζοντα ταῖς
 πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον·⁶ καὶ
 ἐποίησε τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐκ
 χρυσίου καθαρῷ, καὶ ἐχώνησεν αὐτῆ τέσσαρας
 δακτυλίους χρυσοῦς·⁷ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ ἐνός,⁸ καὶ
 δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου, εὐρεῖς,
 ὥστε αἶρειν τοῖς διωστήρσιν ἐν αὐτοῖς·⁹ καὶ
 τοὺς διωστήρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς τραπέζης
 ἐποίησε, καὶ κατακρυσώσεν αὐτοὺς χρυσίῳ·¹⁰
 καὶ ἐποίησε τὸ σκεῦος τῆς τραπέζης, τὰ τε
 τρυβλία, καὶ τὰς θυσίας, καὶ τοὺς κνῆσους,
 καὶ τὰ σπονδεῖα, ἐν οἷς σπείσει ἐν αὐτοῖς,
 χρυσαῖ·¹¹ καὶ ἐποίησε τὴν λυχνίαν ἣ φωτίζει,
 χρυσην, ὀστερεὰν τὸν κανλὸν, καὶ τοὺς καλα-
 μίσκους ἐξ ἁμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς ἐκ τῆς
 καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες τρεῖς
 ἐκ τούτου, καὶ τρεῖς ἐκ τούτου, ἐξιζόμενοι
 ἀλλήλοις· καὶ τὰ λαμπῆδια αὐτῶν, ἃ ἐστὶν
 ἐπὶ τῶν ἄκρων, καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν· καὶ τὰ
 ἐνθήματα ἐξ αὐτῶν, ἵνι ὡσιν οἱ λύχνους ἐπὶ
 αὐτῶν· καὶ τὸ ἐνθήμιον τὸ ἐβδομον, τὸ ἐπὶ
 ἄκρου τοῦ λαμπαδίου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνω
 θεν, στερεὸν ὅλον χρυσοῦν·¹² καὶ ἐπὶ τὰ
 λύχνους ἐπὶ αὐτῆς χρυσοῦς, καὶ τὰς λαβίδας
 αὐτῆς χρυσαῖ, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῶν
 χρυσαῖ·¹³ οὗτος περιηργύρωσε τοὺς στύλους
 καὶ ἐχώνησε δὲ τῶν στύλων δακτυλίους χρυσοῦς,
 καὶ ἐχώνησε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ· καὶ κατα-
 κρυσώσεν τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος
 χρυσίῳ· καὶ ἐποίησε τὰς ἀγκύλας χρυσαῖ·
 οὗτος ἐποίησε καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς, καὶ
 κρίκους εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνω-
 θεν·¹⁴ χαλκοῦς· οὗτος ἐχώνησε τὰς κεφαλίδας
 τὰς ἀργυραῖ τῆς σκηνῆς, καὶ τὰς κεφαλίδας
 τὰς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν πύλν
 τῆς αὐλῆς·¹⁵ καὶ ἀγκύλας ἐποίησε τοῖς στύλοις
 ἀργυραῖ, ἐπὶ τῶν στύλων οὗτος περιηργύρωσεν
 αὐτάς·¹⁶ οὗτος ἐποίησε τοὺς πασσάλους τῆς
 σκηνῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλ-
 κοῦς· οὗτος ἐποίησε τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλ-
 κοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν χαλκῶν, ἃ ὤσαν

τοῖς ἀνδράσι τοῖς καταστασάσασσι μετὰ τῆς Κορέ συναγωγῆς.⁹ οὗτος ἐποίησε παρά τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ τὴν βάσιν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς κρεάγρας τὰς χαλκᾶς· οὗτος ἐποίησε¹⁰ θυσιαστηρίῳ¹¹ παράθεμα, ἔργον δικτυωτὸν κάτωθεν τοῦ πυρείου¹² ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς, εὐρεῖς τοῖς μοχλοῖς, ὥστε αἶρειν ἐν αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον· οὗτος ἐποίησε τὸ ἔλαιον¹³ τῆς χρίσεως¹⁴ τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιασίου καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ· οὗτος ἐποίησε τὸν λουτήρα τὸν χαλκοῦν, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῆν ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν νηστευασῶν, αἱ ἐνήστεισαν παρά τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν ἣ ἡμέρᾳ ἐψηξεν αὐτήν·¹⁵ καὶ ἐποίησε τὸν λουτήρα, ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ἄαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας¹⁶ αὐτῶν¹⁷ καὶ τοὺς πόδας¹⁸, εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου¹⁹, ἣ ὅταν προσπορεύονται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν, ἐνίπτοντο ἐξ αὐτοῦ, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆι.

Κεφ. λθ'. XXXIX.

¹ ΠΑΝ τὸ χρυσίον, ὃ κατεργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων, ἐγένετο² χρυσίου τοῦ τῆς ἀπαρχῆς, ἐννέα καὶ εἴκοσι τάλαντα, καὶ ἑπτακόσιοι³ εἴκοσι σίκλοι κατὰ τὸν αἰκλὸν τὸν ἅγιον⁴ καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπισκευασμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα, καὶ χίλιοι⁵ ἑπτακόσιοι⁶ ἔβδομηκονταπέντε σίκλοι· δραχμὴ μία τῆ κεφαλῆ τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον·⁷ πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριάδας, καὶ⁸ τρισχίλιοι πεντακόσιοι⁹ καὶ πενήκοντα¹⁰ καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατῶν¹¹ κεφαλίδων τῆς σκηνῆς, καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος, ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τάλαντον¹² ἑπτακόσιοι¹³ καὶ τοὺς χιλίους¹⁴ ἑπτακοσίους¹⁵ σίκλους¹⁶.

¹⁷ ἔβδομηκονταπέντε αἰκλούς ἐποίησεν εἰς τὰς ἀγκύλας¹⁸ τοῖς στύλοις¹⁹ καὶ κατεχύρωσε τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ κατεκόσμησεν αὐτοὺς· καὶ ὁ χιλικὸς τοῦ ἀφαιρέματος²⁰ ἔβδομηκοντα τάλαντα, καὶ²¹ χίλιοι πεντακόσιοι²² σίκλοι·²³ καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς²⁴ κύκλῳ, καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν²⁵ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·²⁶ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆι, οὕτως ἐποίησαν· τὸ δὲ λοιπὸν χρυσίον τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεύη εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου· καὶ τὴν καταλειφθεῖσαν ἵακίνθον, καὶ πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον²⁷ ἐποίησαν στολὰς λειτουργικῆς Ἄαρὼν, ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ·²⁸ καὶ ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν, καὶ τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰς βάσεις²⁹ αὐτῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς³⁰ αὐτῆς³¹, καὶ τοὺς στύλους³² καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ τοὺς διωσπῆρας αὐτῆς· καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸ θυμιαμα τῆς συνθέσεως, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, λίχνους τῆς καίσεως, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός·³³ καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς³⁴ καὶ τοὺς ἄρτους³⁵ τοὺς προκειμένους³⁶· καὶ τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου, αἱ εἴσιεν Ἄαρων, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, εἰς τὴν ἱερατείαν· καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς στύλους· καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ τῆς πύλης τῆς αὐλῆς· καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς, καὶ³⁷ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς· καὶ τὰς διφθέρους δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα, καὶ τὰ³⁸ κάλυμματα³⁹ ἱακίνθινα, καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα·⁴⁰ καὶ τοὺς πασσάλους, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς· ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆι, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν⁴¹ ἀποσκευὴν⁴²· καὶ εἶδε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα, καὶ ἦσαν πεποιηκότες αὐτὰ ὡν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆι, οὕτως ἐποίησαν αὐτὰ, καὶ⁴³ εὐλογησεν⁴⁴ αὐτοὺς Μωυσῆς.

Κεφ. μ'. XL.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
 2 Ἐν ἡμέρᾳ ^αμια' τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νομηνία, στίσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

3 Καὶ θήσεις ^α τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετίσματι.

4 Καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν, καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς· καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχίαν, καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς.

5 Καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμῖαν ^δ ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ· ^α καὶ ^δ ἐπιθήσεις κάλυμμα ^α καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ ^δ τὰς θύρας ^α τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· ^δ καὶ περιθήσεις τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἁγιάσεις κύκλωι· ^α

9 Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον ^δ τοῦ χρίσματος, ^α καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία.

10 Καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων, καὶ πάντα ^α τὰ σκεύη αὐτοῦ· ^α καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων· ^α

12 Καὶ προσάξεις ^α Λαρὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λούσεις αὐτοὺς ὕδατι.

13 Καὶ ἐνδύσεις ^α Λαρὸν τὰς στολὰς τὰς ἁγίας, καὶ χρίσεις αὐτὸν, καὶ ἁγιάσεις αὐτὸν, καὶ ἱερατεύσει μοι.

14 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας.

15 Καὶ ἀλείψεις αὐτοὺς ὃν τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ ἱερατεύσουσι μοι· καὶ ἔσται, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρίσμα ^α ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

16 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ^α πάντα, ὅσα ἔνετείλατο ^α αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου, νομηνία ἐστάθη ἡ σκηνή.

18 Καὶ ἔστησε Μωυσῆς τὴν σκηνὴν, ^α καὶ ἐπέθηκε τὰς κεφαλίδας, ^α καὶ διενέβαλε τοὺς μοχλοὺς· ^α καὶ ἔστησε τοὺς στύλους· ^α

19 Καὶ ἐξέτεισε τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν,

καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτὴν ἄνωθεν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.

20 Καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτὸν· καὶ ^δ ἐπέθηκε ^α τοὺς διωστῆρας ὑπὸ τὴν κιβωτὸν· ^α

21 Καὶ εἰσήνεγκε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.

22 Καὶ ^δ ἐπέθηκε ^α τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ^δ τὸ ^α πρὸς Βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνῆς.

23 Καὶ προσέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.

24 Καὶ ἔθηκε τὴν λυχίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ^α εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς Νότον.

25 Καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.

26 Καὶ ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος,

27 Καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, ^δ καθάπερ ^α συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ· ^α

29 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων ἔθηκε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς· ^α

33 Καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλω τῆς σκηνῆς, καὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ^α καὶ συνετελεσε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα.

34 Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή.

35 Καὶ οὐκ ^δ ἠδυνάσθη ^α Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ^δ ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή.

36 Ἦνικα ^δ ἂν ἀνέβῃ ἡ νεφέλη ὑπὸ τῆς σκηνῆς, ἀνεξεύγυσσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν.

37 Εἰ δὲ μὴ ἀνέβῃ ἡ νεφέλη, οὐκ ἀνεξεύγυσσαν ἕως ^α ἡμέρας, ἧς ἀνέβῃ ἡ νεφέλη.

38 Νεφέλη γάρ ^α ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας, καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἔναντιόν παντὸς Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτῶν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

Κεφ. α'. I.

ΚΑΙ ἀνεκάλεσε Μωσῆν, καὶ ἐλάλησε Κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἄνθρωπος ἐξ ἡμῶν ἐάν ᾖ προσάγαγῃ δῶρα τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ τῶν κτηνῶν^α καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ἡμῶν.

3 Ἐάν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἐκ τῶν βοῶν ἄρσεν ἄμωμον^β προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν^γ ἑναντίον Κυρίου.

4 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα^α ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος δεκτὸν αὐτῷ, ἐξιλιάσασθαι περὶ αὐτοῦ.

5 Καὶ σφάζουσι τὸν μόσχον ἑναντι Κυρίου^α καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἶμα, καὶ προσχεύουσιν τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τῷ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ ἑκδέιραντες^α τὸ ὀλοκαύτωμα, μελιῶσιν αὐτὸ κατὰ μέλη^α,

7 Καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἑπιστοιβάσουσι^α ἕνδα τὰ ἐπὶ τοῦ πῦρ.

8 Καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ζύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριου.

9 Τὰ δὲ ἐγκοιλία^α καὶ τοὺς πόδας^α πλυνούσιν ἕδατι^α καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς^α τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^α κάρπωμά ἐστι θυσία ὁσμῆ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

10 Ἐάν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτῷ τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ τε τῶν ἀρνῶν, καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὀλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτὸ.

11 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ^α καὶ σφάζουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστήριου πρὸς Βορρᾶν ἑναντι Κυρίου^α καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἶμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

12 Καὶ διελούσιν αὐτὸ κατὰ μέλη^α, καὶ τὴν κεφαλὴν^α, καὶ τὸ στέαρ^α καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ^α ἐπὶ τὰ ζύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριου.

13 Καὶ τὰ ἐγκοιλία, καὶ τοὺς πόδας πλυνούσιν ἕδατι^α καὶ προσοίσει οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^α κάρπωμά ἐστι θυσία ὁσμῆ εὐωδίας^α τῷ Κυρίῳ.

14 Ἐάν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα^β προσφέρει^α δῶρον^α αὐτοῦ^α τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων, ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ.

15 Καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς^α δὲ πρὸς^α τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν^α, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ στραγγιεῖ τὸ αἶμα^α πρὸς τὴν βρῆσιν τοῦ θυσιαστήριου.

16 Καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον^α σὺν τοῖς πετρῶσι^α, καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ^α παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατ' ἀνατολάς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ^α

17 Καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν περήγων, καὶ οὐ διελεῖ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ζύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάρπωμά ἐστι θυσία ὁσμῆ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

Κεφ. β'. II.

ΕΑΝ δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ Κυρίῳ, σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον^α θυσία ἐστὶ.

2 Καὶ οἶσει^α πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς ἱερεῖς^α καὶ δραξάμενος^α ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα^α ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως^α σὺν τῷ ἐλαίῳ^α, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^α θυσία ὁσμῆ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

3 Καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ^α τῶν^α θυσῶν Κυρίου.

4 Ἐάν δὲ^α προσφέρῃ^α δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐκ κλιβάνου δῶρον Κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως, ἄρτους ἀξίμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λίγαυα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ.

5 Ἐάν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρον σου, σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ, ἄζυμά ἐστι.

6 Καὶ διαθρήψεις αὐτὰ κλάσματα, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον^α θυσία ἐστὶ Κυρίῳ.

7 Ἐάν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρον σου, σεμίδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται.

8 Καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἢν ἂν^β ποιήσῃ^α ἐκ τούτων τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει^α πρὸς τὸν ἱερέα.

9 Καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον, ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κάρπωμα^α ὁσμῆ εὐωδίας Κυρίῳ.

10 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου.

11 Πᾶσαν θυσίαν, ἢν ἂν προσφέρητε Κυρίῳ, οὐ ποιήσετε ζυμῶν^α πᾶσαν γὰρ ζύμην, καὶ πᾶν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ, καρπῶσαι Κυρίῳ^α δῶρον^α.

12 Ἀπαρχίς προσοίσετε αὐτὰ Κυρίῳ, ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὅσμι^αν εὐωδίας Κυρίῳ.

13 Καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ἡμῶν ἕλι ἀλισθήσεται^α οὐ διαπαύσατε^α ἄλας^α διαθῆκῆς Κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ἡμῶν^α ἐπὶ παντός δῶρου ἡμῶν προσοίσετε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄλας.

14 Ἐάν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ,^α νέα πεφυρμένα χίδρα ἑρικτὰ τῷ Κυρίῳ^α καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων.

15 Καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον, θυσία ἐστὶ.

16 Καὶ ἄνοισει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων σὺν τῷ ἐλαίῳ, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς^α κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ.

Κεφ. γ'. III.

ΕΑΝ δὲ^α θυσία^α σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἔάν μὲν ἐκ τῶν βοῶν^α αὐτὸ^α προσάγῃ, ἔάν τε ἄρσεν, ἔάν τε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει

αὐτὸ ἔναντι Κυρίου.

2 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας^α ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου^α, καὶ σφάξει αὐτὸ^α ἔναντι Κυρίου^α παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου^α καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κύκλῳ.

3 Καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα Κυρίου, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας.

4 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μερῶν, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ.

5 Καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα^α ἐπὶ τὰ ξύλα, τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^α κάρπωμα ὁσμῆ εὐωδίας Κυρίου.

6 Ἐν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ^β θυσία^α σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, ἕρπον ἢ θῆλυ, ἄμωμον προσοίσει αὐτό.

7 Ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου.

8 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας^α ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ, καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου^α καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα^α ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

9 Καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ^β Κυρίῳ^α τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφύν ἄμωμον σὺν ταῖς ψαῖς περιελεῖ αὐτό^α καὶ^α πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας,

10 Καὶ ἄμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μερῶν, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖν.

11 Ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^α ὁσμῆ εὐωδίας κάρπωμα Κυρίου.

12 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει^α ἔναντι Κυρίου.

13 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας^α ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου^α καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα^α ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

14 Καὶ ἀνοίσει ἅπ' αὐτοῦ^α κάρπωμα Κυρίου τὸ στέαρ τὸ^β κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας.

15 Καὶ ἄμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ^α πᾶν^α τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μερῶν, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ.

16 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^α κάρπωμα ὁσμῆ^β εὐωδίας τῷ Κυρίῳ^α πᾶν τὸ στέαρ τῷ Κυρίῳ.

17 Νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ἡμῶν, ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ἡμῶν^α πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Πυρὴν ἔαν ἁμάρτη ἔναντι Κυρίου ἀκουστικῶς ἀπὸ πάντων τῶν προσαγαμάτων Κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ ποιῆσῃ ἐν τι ἅπ' αὐτῶν.

3 Ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἁμάρτη τοῦ τὸν λαὸν ἁμαρτεῖν, καὶ προσάξει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἡμαρτε, μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας^α.

4 Καὶ προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ

μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον Κυρίου.

5 Καὶ λαβῶν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ εἰσοίσει αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τῆς μαρτυρίας.

6 Καὶ βάνει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον^α εἰς τὸ αἷμα, καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου, κατὰ τὸ καταπέτασμα τοῦ ἁγίου.

7 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιαματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἔναντι Κυρίου, ὃ ἔστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου^α καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἔκχει παρα τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, ὃ ἔστιν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας, περιελεῖ ἅπ' αὐτοῦ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων.

9 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, ὃ ἔστιν^β ἐπὶ τῶν μερῶν, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτό.

10 Ἐν τῷ τρόπῳ ὁ ἁφαιροεῖται^α αὐτὸ^α ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως.

11 Καὶ τὸ δερμα τοῦ μόσχου, καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ^α καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ.

12 Καὶ ἐξοίσουσιν ὕλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, οὐ ἔκχεουσι τὴν σποδιάν^α καὶ κατακαύσουσι αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ^α ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδίας καυθήσεται.

13 Ἐὰν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουστικῶς, καὶ λάθῃ ῥήμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς, καὶ ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἣ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσωσι.

14 Καὶ γνωσθῆ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία, ἢ ἡμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

15 Καὶ ἐπιθήσουσι οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ σφάξουσιν τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου.

16 Καὶ εἰσοίσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

17 Καὶ βάνει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον^α ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ρανεῖ ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου, ὃ κατενωπιον^β τοῦ καταπέτασματος τοῦ ἁγίου.

18 Καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων τῆς συνθέσεως, ὃ ἔστιν ἐνώπιον Κυρίου, ὃ ἔστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου^α καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἔκχει πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων, τοῦ πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

19 Καὶ τὸ πᾶν στέαρ^α περιελεῖ ἅπ' αὐτοῦ, καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

20 Καὶ ποιῆσει τὸν μόσχον, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, οὕτω ποιηθήσεται^α. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφελήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

21 Καὶ ἐξοίσουσι τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακαύσουσι τὸν μόσχον,

ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον ἁμαρτία συναγωγῆς ἔστιν.

22 Ἐάν δὲ ὁ ἄρχων ἁμαρτή, καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἢ οὐ ποιηθήσεται, ἀκουσίως, καὶ ἀμάρτη καὶ πλημμελίη,

23 Καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἢν ὁ ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χιμαρον ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἄμωμον.

24 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμαροῦ καὶ σφάζουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου ἁμαρτία ἔστι.

25 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τὸ πᾶν αἶμα αὐτοῦ ἔκχει παρά τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.

26 Καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὡς περὶ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίας καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

27 Ἐάν δὲ ψυχὴ μία ἁμαρτή ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν τῷ ποιῆσαι αὐμὴν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἢ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελίη,

28 Καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἢν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἶσει χιμαραὶν ἐξ αἰγῶν, θηλειᾶν ἄμωμον οἶσει περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἢς ἥμαρτε.

29 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ καὶ σφάζουσι τὴν χιμαραὶν τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα.

30 Καὶ λήψῃ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ πᾶν τὸ αἶμα αὐτῆς ἔκχει παρά τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

31 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὄσμην εὐωδίας Κυρίου καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

32 Ἐάν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ ὁ βερί τῆς ἁμαρτίας, θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό.

33 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρτίας καὶ σφάζουσιν αὐτό ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα.

34 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ, ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἶμα ἔκχει παρά τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως.

35 Καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ πρόβατον ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα Κυρίου καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας ἢς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

Κεφ. ε'. V.

ἘΑΝ δὲ ψυχὴ ἁμαρτή, καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὀρκισμοῦ, καὶ οὗτος μάρτυς ἢ ἑώρακεν ἢ συνόιδεν, ἐάν μὴ ἀπαγγείλῃ, ἀλήψεται τὴν ἁμαρτίαν.

2 Ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἦτις ἐάν ἀψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ θησιμαίου, ἢ θηριώλου ἀκαθάρτου, ἢ τῶν θησιμαίων ἢ βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων, ἢ τῶν θησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων,

3 Ἡ ἀψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πίσεως ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, ἢς ἀν ἀνάγνωσται μανθῇ, καὶ ἔλαθεν αὐτὸν, μετὰ τοῦτο δὲ γνῶ, καὶ πλημμελίη.

4 Ἡ ψυχὴ ὁ ἄνομος, ἢ διαστέλλουσα τοῖς χεῖλεσι κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐάν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μετ' ὄρκου, καὶ λάθῃ αὐτὸν πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γνῶ, καὶ ἁμαρτή ἐν τι τούτων.

5 Καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ ὧν ἠμαίγηκε κατ' αὐτῆς.

6 Καὶ οἶσει περὶ ἧν ἐπλημμέλησε Κυρίῳ, περὶ τῆς ἁμαρτίας ἢς ἥμαρτε, θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἡμίονα ἢ χιμαραὶν ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἢς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία.

7 Ἐάν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἶναι τὸ πρόβατον, οἶσει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῆς, ἢς ἥμαρτε, δύο τρυγόνας, ἢ δύο νοσοῦσις περιστερῶν Κυρίῳ, ἓνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα.

8 Καὶ οἶσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἢ πρότερον καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτῆ ἀπὸ τοῦ σφουδιλοῦ, καὶ οὐ διελεί.

9 Καὶ ρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῦχον τοῦ θυσιαστηρίου τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγίσει ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου ἁμαρτία γὰρ ἔστι.

10 Καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὀλοκάρπωμα, ὡς καθῆκει καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἢς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

11 Ἐάν δὲ μὴ εὐρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νοσοῦσις περιστέρων, καὶ οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἥμαρτε τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἢ σμιδιάλεως περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐπιχρεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῷ λίβανον, ὅτι περὶ ἁμαρτίας ἔστι.

12 Καὶ οἶσει αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πληρῆ τὴν δράκα, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων Κυρίῳ ἁμαρτία ἔστι.

13 Καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἢς ἥμαρτεν ἀφ' ἐνόσ τούτων, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ τὸ δὲ κατάλοιφον ἔσται τῷ ἱερεῖ, ὡς θυσία τῆς σμιδιάλεως.

14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

15 Ψυχὴ ἢ ἂν λάθῃ αὐτὸν λήθη, καὶ ἁμαρτή ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων Κυρίου, καὶ οἶσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου σίκλων, τῶν σίκλων τῶν ἁγίων, περὶ οὗ ἐπλημμέλησε.

16 Καὶ ὁ ἥμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσει αὐτό, καὶ τὸ ἐπιπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτό, καὶ ὄσσει αὐτὸ τῷ ἱερεῖ καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

17 Καὶ ἢ ψυχὴ ἢ ἂν λάθῃ αὐτὸν, καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου,

ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ οὐκ ἔγνω, καὶ πλημμελήσῃ, καὶ λάβῃ τὴν ἁμαρτίαν^α.

18 Καὶ οἷσε κρῖον ἁμῶνον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμελείαν πρὸς τὸν ἱερέα^α καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁγιοῦς αὐτοῦ, ἧς ἠγγύησε, καὶ αὐτὸς οὐκ ἴδει, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

19 Ἐπλημμέλησε γάρ πλημμελεία^α ἔναντι Κυρίου.

Κεφ. 5 VI.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 2 Ψυχὴ^β ἡ ἀνὴρ ἁμάρτη, καὶ παρίδων παρὶδὸν τὰς ἐντολάς Κυρίου, καὶ ψεύσῃται τὰ πρὸς τὸν πλησίον^α ἐν παραθήκῃ, ἢ περὶ κοινωνίας, ἢ περὶ ἀρπαγῆς, ἢ ἰδικήσῃ τε τὸν πλησίον^α,

3 Ἡ εὖρεν ἀπωλείαν. καὶ ψεύσῃται περὶ αὐτῆς, καὶ ὁμολοῖ ἀδικίαν περὶ ἐνός ἀπὸ πάντων, ὧν ἐάν ποιῆσῃ ὁ ἄνθρωπος, ὥστε ἁμαρτεῖν ἐν τοῦτοις^α.

4 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἐάν ἁμάρτη, καὶ πλημμελήσῃ, καὶ ἀποδώ τὸ ἄρπαγμα, ὃ ἤρπασεν, ἢ τὸ ἀδικήμα, ὃ ἠδίκησεν, ἢ τὴν παραθήκην, ἧτις παρετέθη αὐτῷ, ἢ τὴν ἀπάλειαν, ἣν εὖρεν ἀπὸ παντός πρῆγματος, οὐ ὥμοσε περὶ αὐτοῦ ἀδικῶς, καὶ ἀποτίσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον^α, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον^α προσθήσει ἐπ' αὐτό, τίνας ἐστίν, αὐτῷ ἀποδώσει ἢ ἡμέρας ἐλεγχθῆναι.

5 Καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἷσει^α τῷ Κυρίῳ κρῖον ὑπὸ τῶν προβάτων ἁμῶνον, τιμῆς, εἰς ὃ ἐπλημμέλησε^α.

6 Καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἐνός ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησε καὶ ἐπλημμέλησεν ἐν αὐτῷ.

7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

8 Ἐντείλει^α τῷ Ἄαρὸν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων,

9 Οὗτος ὁ νόμος τῆς ὀλοκαυτώσεως^α αὐτῆ ἢ ὀλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καίσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τοπρωῖ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου κωθίσεται ἐπ' αὐτῆ, οὐ σβεσθήσεται.

10 Καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν, καὶ περισκελῆς λινοῦν ἐνδύσεται^α περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν, ἣν ἔν καταναλώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὀλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου^α καὶ παραθήσει αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου.

11 Καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην^α καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάρπωσιν ἕξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν.

12 Καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κωθίσεται^α ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐ σβεσθήσεται, καὶ καύσει^β αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς^α ξύλα τοπρωῖ πρῶτῃ, καὶ στοιβάσει ἐπ' αὐτὸ τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου.

13 Καὶ πῦρ διαπαντός κωθίσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, οὐ σβεσθήσεται.

14 Οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας, ἣν προσίξουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἄαρῶν ἔναντι Κυρίου, ἄπειναντι τοῦ θυσιαστηρίου.

15 Καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῆ δρακί^α ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς, καὶ σὺν παντὶ τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ

τῆς θυσίας^α καὶ ἄνοισει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.

16 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται Ἄαρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτῆν.

17 Οὐ πεφθῆσεται ἐξυμωμένη^α μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου^α ἅγια ἁγίων ἐστίν, ὥσπερ τὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας.

18 Πᾶν ἄρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται αὐτῆν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου^α πᾶς ὃς εἶν ἀψηται αὐτῶν, ἁγιασθήσεται.

19 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 20 Τοῦτο τὸ δῶρον Ἄαρῶν καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὃ προσοίσουσιν Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἂν χρίσῃ αὐτόν^α τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως^α εἰς^α θυσίαν διαπαντός, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τοπρωῖ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τοδεῖλιον.

21 Ἐπὶ τηγῶν ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται, πεφυραμένῃν^α οἷσει^α αὐτὴν^β ἑλεκτά^α, θυσίαν ἐκ κλασμάτων, θυσίαν εἰς ὄσμην εὐωδίας Κυρίου.

22 Ὁ ἱερεὺς ὁ χριστός^α ὀαντ^α αὐτοῦ, ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτὴν^α νόμος αἰῶν. οὐ^α ἕπιτελεσθήσεται.

23 Καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὀλοκαυτος^α ἔσται, καὶ οὐ βρωθήσεται.

24 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

25 Ἀλήσων^α τῷ Ἄαρὸν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, λέγων, Οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας^α ἐν τόπῳ^α θοῦ^α σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάζουσι^α θὰ περὶ τῆς^α ἁμαρτίας ἔναντι Κυρίου^α ἅγια ἁγίῳ ἐστίν.

26 Ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν, ἔδεται αὐτῆν^α ἐν τόπῳ ἁγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

27 Πᾶς ὁ ὑπτόμων τῶν κρεῶν αὐτῆς, ἁγιασθήσεται^α καὶ ὡ^α ἐάν ἐπιφραντισθῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμίτιον, ὃ ὄσι^α ἐάν ραντισθῆ ἐπ' αὐτό, πληθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ.

28 Καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὐ ἐάν ἐψηθῆ ἐν αὐτῷ, συντριβήσεται^α εἰς δὲ ἐν σκεῦει χαλκῷ ἐψηθῆ, ἐκτρίβει αὐτό, καὶ ἐκκλίσει ἕδατι.

29 Πᾶς ἄρσεν^α ἐν τοῖς ἱερέσιν φιάγεται αὐτῆ^α ἅγια ἁγίων ἐστὶ^α Κυρίῳ^α.

30 Καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ὧν ἐάν εἰσενεχθῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιδάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, οὐ βρωθήσεται^α ἐν πυρὶ κατακωθίσεται.

31 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κρῖου τοῦ περὶ τῆς πλημμελείας^α ἅγια ἁγίων ἐστίν.

32 Ἐν τόπῳ οὐ σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάζουσι τὸν κρῖον τῆς πλημμελείας ἔναντι Κυρίου^α καὶ τὸ αἶμα^α προσχεῖ ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.

33 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀσφύν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια^α; καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων,

34 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς, περιελεῖ αὐτά.

35 Καὶ ἄνοισει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα τῷ Κυρίῳ^α περὶ πλημμελείας ἐς.

36 Πᾶς ἄρσεν^α ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτὰ^α εἰς τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται αὐτὰ^α ἅγια ἁγίων ἐστίν.

37 Ὡσπερ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας νόμος εἰς αὐτῶν ὁ ἱερεὺς ὅστις ἐξιλιάσεται ἐν αὐτῷ ἐντῶ ἔσται.

38 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὀλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ δέρμι τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἧς προσφέρει αὐτός, αὐτῷ ἔσται.

39 Καὶ πᾶσα θυσία ἧτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ, καὶ πᾶσα ἡτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας, ἡ ἐπὶ τηγάνου, τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν, αὐτῷ ἔσται.

40 Καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεπονημένη ἐν ἐλαίῳ, καὶ μὴ ἀναπεπονημένη, πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔσται ἐκάστω τὸ ἴσον.

Κεφ. ζ. VII.

ΟΥΤΟΣ ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου, ἣν προσοίσουσι Κυρίῳ.

2 Ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτήν, καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σεμιδάλης ἀναπεπονημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεκριμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ σεμιδάλην πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ.

3 Ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει β' τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως σωτηρίου.

4 Καὶ προσάξει ἐν ὑπό πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ, ἀφαιρέμα Κυρίῳ. τῷ ἱερεὶ τῷ προσχένντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται.

5 Καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται ἢ ἐν ἡμέρᾳ δωρεῖται, βρωθήσεται ἢ οὐ καταλειψοῦσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί.

6 Καὶ ἐὰν εὐχὴ ἦ, ἢ ἐκούσιον θυσιάξῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἢ ἐν ἡμέρᾳ προσαγάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, βρωθήσεται, καὶ τῇ αἰρίῳ.

7 Καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

8 Ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς ἡμέρας τῆς τρίτης, οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τὴν προσφέρνην αὐτό ἢ οὐ λογισθήσεται αὐτῷ, μίσμιά ἐστὶν ἢ δὲ ψυχὴ ἧτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ, τὴν ἁμαρτίαν λήψεται.

9 Καὶ κρέα ὅσα ἐὰν ἄψηται παντὸς ἀκαθάρτου, οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα.

10 Ἡ δὲ ψυχὴ ἧτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστὶ Κυρίου, καὶ ἢ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἀπολείται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

11 Καὶ ἢ ψυχὴ ἢ ἀν ἄψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἢ παντὸς βελόγγματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστὶ Κυρίου, ἀπολείται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

13 Δάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Πᾶν στέαρ βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ αἰγῶν ἕκ ἕδεσθε.

14 Καὶ στέαρ θησιμαίων καὶ θηριαλώτων ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρώσιν οὐ βρωθήσεται.

15 Πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ὧν προσάξει ἀπ' αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ, ἀπολεί-

ται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

16 Πᾶν αἷμα οὐκ ἕδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν, ἀπὸ τε τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν.

17 Πᾶσα ψυχὴ ἢ ἀν φάγῃ αἷμα, ἀπολείται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

18 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

19 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων, Ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου, οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ καὶ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου.

20 Αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσι τὰ καρπώματα Κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθίνου, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσοίσει αὐτά, ὡστε ἐπιτιθέναι δόμα ἐναντι Κυρίου.

21 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ.

22 Καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαιρέμα τῷ ἱερεὶ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν.

23 Ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀαρὼν, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίον ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι.

24 Τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἀαρὼν τῷ ἱερεὶ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

25 Αὕτη ἢ χρεῖς Ἀαρὼν, καὶ ἢ χρεῖς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ προσηγαγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεύειν τῷ Κυρίῳ,

26 Καθὼ ἐνετείλατο Κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἢ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

27 Οὗτος ὁ νόμος τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ θυσίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, καὶ τῆς πλημμελείας, καὶ τῆς τελειώσεως, καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου,

28 Ὅν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ ἐν τῷ ὄρει Σινεῖ, ἢ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσφῆρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.

Κεφ. η. VIII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Δάβε Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολάς αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοὺς δύο κριούς, καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀζύμων,

3 Καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησιασῶν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

4 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐξεκκλήσιασε τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

5 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ, Τοῦτό ἐστι τὸ ῥῆμα, ὃ ἐνετείλατο Κύριος ποιῆσαι.

6 Καὶ προσήγγεκε Μωυσῆς τὸν Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι.

7 Καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα, καὶ ἐξώσεν αὐτὸν τὴν ζώνην, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδήτην, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν

τὴν ἐπιωμίδα.

8 Καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπιωμίδος, καὶ συνέσφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ· καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν¹ τὸ λογεῖον, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δὴλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν.

9 Καὶ ἐπέθηκε τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτῆς τὸ πέταλον τοῦ χρυσοῦ τὸ καθηγιασμένον ἄγιον, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆϊ.

10 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως².

11 Καὶ ἔρρανεν ἅπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάκτις, καὶ ἔχρισε τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἡγίασεν αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ ἔν αὐτῷ¹, καὶ τὸν λουτήρα, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν αὐτά· καὶ ἔχρισε τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ὁσκεῖα αὐτῆς¹, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

12 Καὶ ἐπέχεε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀαρῶν¹, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν, καὶ ἡγίασεν αὐτόν.

13 Καὶ προσήγαγε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρῶν, καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας, καὶ ἔξωσεν αὐτοὺς ζώνας, καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιδάρεις, ἡ καθάπερ¹ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆϊ.

14 Καὶ προσήγαγε Μωσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἑαυτοῦ¹ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἰσοχού τοῦ τῆς ἁμαρτίας.

15 Καὶ ἔσφαζεν αὐτόν· καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ¹, καὶ ἐκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον· καὶ ὁ αἶμα ἐπέχεεν¹ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἡγίασεν ὑπό, τοῦ ἐξιλάσασθαι ἔπ' αὐτοῦ.

16 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος, καὶ ἀμφοτέρως τὰς νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκε Μωσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

17 Καὶ τὸν μόσχον, ἃ καὶ τὴν βύρσαν αὐτῆς, ἃ καὶ τὰ κρέα αὐτῆς¹, καὶ τὴν κόπρον αὐτῆς¹ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆϊ.

18 Καὶ προσήγαγε Μωσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς δλοκαῖτωμα· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς κριαῖς. Καὶ ἔσφαξε Μωσῆς τὸν κριόν· καὶ προσέχεε Μωσῆς τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

19 Καὶ τὸν κριόν ἐκρευάσθησεν κατὰ μέλη¹· καὶ ἀνήνεγκε Μωσῆς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ μέλη, καὶ τὸ στέαρ· καὶ τὴν κοιλίαν, καὶ τὰς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι.

20 Καὶ ἀνήνεγκε Μωσῆς ὅλον τὸν κριόν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὀλοκαῖτωμα² ἔστιν εἰς ὁσμὴν ὀσμῆς· κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆϊ.

21 Καὶ προσήγαγε Μωσῆς τὸν κριόν, τὸν δευτέρου κριόν¹ τελείσεως· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς κριαῖς.

22 Καὶ ἔσφαζεν αὐτόν· καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τῆς δεξιᾶς Ἀαρῶν τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ποδῶς τῆς δεξιᾶς.

23 Καὶ προσήγαγε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρῶν· καὶ ἐπέθηκε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τὰς λοβοὺς τῶν ὠτων¹ τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν· καὶ προσέχεε Μωσῆς τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

24 Καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ, καὶ τὴν ὄσφιν, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν¹.

25 Καὶ ἀπὸ τῆς κριαῖς τῆς τελείσεως, τῆς ὄντος

ἔναντι Κυρίου, ἃ καὶ ἔλαβεν ἄρτον ἕνα ἄζυμον, καὶ ἄρτον ἕξ ἑλάϊα ἕνα, καὶ λάγανον ἕν· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν.

26 Καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρῶν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκε αὐτὰ ὑψαίρεμα ἔναντι Κυρίου.

27 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκε αὐτὰ Μωσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ δλοκαῖτωμα τῆς τελείσεως, ὃ ἐστιν ὀσμὴ εὐωδίας· κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ.

28 Καὶ λαβὼν Μωσῆς τὸ στήθιον, ὑψαίρεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου, ἀπὸ τοῦ κριου τῆς τελείσεως· καὶ ἐγένετο Μωσῆϊ ἕν μερίδι, καθά ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆϊ.

29 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ προσέρρανεν ἐπὶ Ἀαρῶν, καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

30 Καὶ ἡγίασεν Ἀαρῶν, καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

31 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Ἐνῆσθε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ πῶφ ἁγίῳ· καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ, καὶ τὰς ἄρτους τῶς ἐν τῷ κανῶ τῆς τελείσεως, ὃν τρόπον συνέτακται μοι λέγων, Ἀαρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς φάγονται αὐτά¹.

32 Καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρέων καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ ὀλοκαῖσατε¹.

33 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἐπτά ἡμέρας, ἕως ἡμέρας πληρωθῆ, ἡμέρα τελείσεως ἡμῶν· ἐπτα γὰρ ἡμέρας τελείωσει τὰς χεῖρας ἡμῶν.

34 Καθίπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἣ ἐνετείλατο Κύριος τοῦ ποιῆσαι, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ἡμῶν.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τῆς μαρτυρίας καθήσεσθε ἐπτά ἡμέρας, ἡμέραν καὶ νύκτα¹· φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα Κυρίου, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· ἔπτα γὰρ ἐνετείλατό μοι Κύριος ὁ Θεός. 36 Καὶ ἐποίησεν Ἀαρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς πάντα τὰς λόγους, ἃς συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆϊ.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀδῳ, ἐκέλεσε Μωσῆς Ἀαρῶν, καὶ τὰς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὴν γερασίαν Ἰσραὴλ.

2 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρῶν, Δάβε σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριόν εἰς δλοκαῖτωμα, ἄμωμα¹, καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἐναντὶ Κυρίου.

3 Καὶ τῆς γερασίας Ἰσραὴλ λάλησον, λέγων, Δάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ μοσχάριον, καὶ ἄμνον ἑνιαύσιον εἰς ὄλοκαῖρωσιν¹, ἄμωμα.

4 Καὶ μόσχον, καὶ κριόν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἐναντὶ Κυρίου, καὶ σεμίδαλιν πεφυρμένην ἐν ἑλαίῳ· ὅτι σημερον² Κύριος ὀφθήσεται ἐν ἡμῖν.

5 Καὶ ἔλαβον ἡ καθὸ¹ ἐνετείλατο Μωσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τῆς μαρτυρίου· καὶ προσῆλθε πᾶσι συναγωγῇ, καὶ ἔστησαν ἔναντι Κυρίου. 6 Καὶ εἶπε Μωσῆς, Τίτω τὸ ρῆμα, ὃ εἶπε Κύριος· ποιήσατε, καὶ ὀφθήσεται ἐν ἡμῖν ἡ ἡσέ, ὃ εἶπε Κύριος.

7 Καὶ εἶπε Μωσῆς τῷ Ἀαρῶν, Πρόσῆλθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ποίησον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σου, καὶ τὸ δλοκαῖτωμά σου, καὶ ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου σου· καὶ ποίησον τὰ ὄρωρ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆϊ.

8 Καὶ προσῆλθεν Ἀαρῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῆς.

9 Καὶ προσῆνεγκεν οἱ υἱοὶ Ἀαρῶν τὸ αἶμα πρὸς αὐτόν, καὶ ἔβαψε τὸν δάκτυλον εἰς τὸ

αἷμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

10 Καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὴν λοβὸν τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆϊ.

11 Καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκασεν αὐτὰ πυρὶ, ἕξω τῆς παρεμβολῆς.

12 Καὶ ἐσφαξε τὸ ὄλοκαύτωμα· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν· καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κίκλω.

13 Καὶ τὸ ὄλοκαύτωμα προσήνεγκαν αὐτὸ κατὰ μέλη· αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν· ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

14 Καὶ ἔπαινε τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

15 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ· καὶ ἔλαβε τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· καὶ ἐσφαξεν αὐτόν, καὶ ἐκαθάρισεν αὐτόν, καθὰ καὶ ὁ ἰὸν πρῶτον.

16 Καὶ προσήνεγκε τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς καθήκει.

17 Καὶ προσήνεγκε τὴν θυσιαν, καὶ ἔπλησε τὰς χεῖρας ἅπ' αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χάρις τοῦ ὄλοκαυτώματος τῆ πρῶτου.

18 Καὶ ἐσφαξε τὸν μόσχον, καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον κίκλω.

19 Καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου, καὶ τοῦ κριοῦ τὴν ὄσφιν, καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος.

20 Καὶ ἐπέθηκεν τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στηθῆνια· καὶ ἀνήνεγκε τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

21 Καὶ τὸ στηθῆνιον, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφείλεν Ἀαρὼν ἀφαίρεμα ἐναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆϊ.

22 Καὶ ἐξήρας Ἀαρὼν τὰς χεῖρας· ἐπὶ τὸν λαόν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέβη προίσις τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὄλοκαύτωμα, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου.

23 Καὶ εἰσήλθε Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐξεληθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν· καὶ ὥφθη ὁ δόξα Κυρίου παντὶ τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τὰ τε ὄλοκαύτωμα, καὶ τὰ στέατα· καὶ εἶδε πᾶς ὁ λαός, καὶ ἐξέστη, καὶ ἔβρισαν ἐπὶ πρόσωπον.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ἀαρὼν Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ, ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θημιάμα, καὶ προσήνεγκαν ἐναντι Κυρίου πῦρ ἄλλοτριον, ὃ οὐ προσέταξε Κύριος αὐτοῖς.

2 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ ἀπέθανον ἐναντι Κυρίου.

3 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Τοῦτό ἐστιν, ὃ εἶπε Κύριος, λέγων, Ἐν τοῖς ἐγγύζουσι μοι ἁγιασθήσομαι, καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δεξαθήσομαι· καὶ κατενόχη Ἀαρὼν.

4 Καὶ ἐκάλεσε Μωσῆς τὸν Μισαδὰη, καὶ τὸν Ἐλισαφάν, υἱοὺς Ὀζιήλ, υἱοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Προσέλθετε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ προσώπων τῶν ἁγίων ἕξω τῆς παρεμβολῆς.

5 Καὶ προσήλθον, καὶ ἦραν αὐτοὺς ἐν τοῖς

χιτῶσιν αὐτῶν ἕξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπε Μωσῆς.

6 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρων καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλειμμένους, Τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρύσετε, καὶ τὰ ἴμια ὑμῶν οὐ διαρρήξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θημός· οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ ἴσος Ἰσραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμόν, ὃν ἐνεπυριασθησαν ὑπὸ Κυρίου.

7 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεθε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ παρὰ Κυρίου, ἐφ' ὑμῖν· καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ρῆμα Μωσῆ.

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἀαρων, λέγων,

9 Οἶνον καὶ σίκερα οὐ πείσθη σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ, ἥνικα εἰς πορεύσεισθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

10 Διαστείλαι ἀναμέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, καὶ ἀναμέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθάρων,

11 Καὶ συμβιβάζειν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἅπαντα· τὰ νόμιμα, ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωσῆ.

12 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειφθέντας, Λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ὑπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον· ἅγια ἁγίων ἐστὶ

13 Καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ· νόμιμον γάρ σοι ἐστὶ, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ὑπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· οὕτω γὰρ ἐντέταλται μοι.

14 Καὶ τὸ στηθῆνιον τοῦ ἀφορίσματος, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφορίσματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σὺ καὶ οἱ οἰκοὶ σὺ μετὰ σὺ· νόμιμον γάρ σοι, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σὺ ἐδόθη ὑπὸ τῶν θυσιῶν τῶν σωτηρίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

15 Τὸν βραχίονα τοῦ ἀφορίσματος, καὶ τὸ στηθῆνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στέατων προσοίσσῃσιν ἀφορίσμα ἀφορίσῃ ἐναντι Κυρίου· ἔσται σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σὺ καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σου νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆϊ.

16 Καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησε Μωσῆς· καὶ ὁ δὲ ἐνεπεπίριστο· καὶ ἐθυμώθη Μωσῆς ἐπὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τὸς υἱοὺς Ἀαρὼν τὸς καταλειμμένους, λέγων,

17 Διατί οὐκ ἐφάγετέ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; οἱ γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστὶ, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐξιλάσθητε περὶ αὐτῶν ἐναντι Κυρίου.

18 Οὐ γὰρ εἰσήχη τὸ αἷμα τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον κατὰ πρόσωπον ἕσω· φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξε Κύριος.

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πρὸς Μωσῆν, λέγων, Εἰ σήμερον προσαγῆρασι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰ ὄλοκαύτωμα αὐτῶν ἐναντι Κυρίου, καὶ συμβέβηκέ μοι τοιαῦτα, καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας σήμερον, μὴ ἄρεστον ἔσται Κυρίῳ;

20 Καὶ ἤκουσε Μωσῆς, καὶ ἤρσεν αὐτῷ.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρων, λέγων,

2 Δαλῆσατε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ταῦτα τὰ κτήνη, ἃ φάγεσθε ὑπὸ πάντων

των κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Πᾶν κτήνος διχληλὸν ὄπλιν καὶ ὀνυχιστήρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μνηρκισμὸν ἢ τοῖς κτήσιν, ταῦτα φάγεσθε.

4 Πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε, ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μνηρκισμὸν, καὶ ἀπὸ τῶν διχληλῶν τῶν τὰς ὄπλεις, καὶ ὀνυχίζόντων ὀνυχιστήρας· τὸν κἀμλον, ὅτι ἀνάγει μνηρκισμὸν τούτου, ὄπλιν δὲ οὐ διχληλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ἕμιν.

5 Καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι ἀνάγει μνηρκισμὸν τούτου, καὶ ὄπλιν οὐ διχληλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ἕμιν.

6 Καὶ τὸν χοιρογρύλλιον, ὅτι οὐκ ἀνάγει μνηρκισμὸν τούτου, καὶ ὄπλιν οὐ διχληλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ἕμιν.

7 Καὶ τὸν ὄν, ὅτι διχληλεῖ ὄπλιν τούτου, καὶ ὀνυχίζει ὄνυχας ὄπλης, καὶ τούτου οὐκ ἀνάγει μνηρκισμὸν, ἀκάθαρτον τοῦτο ἕμιν.

8 Ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐκ ἄψεσθε· ἀκάθαρτα ταῦτα ἕμιν.

9 Καὶ ταῦτα, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι· πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις, κ' ἐν ἄ τοις¹ χεμαῖροῖς, ταῦτα φάγεσθε.

10 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι, ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν τοῖς χεμαῖροῖς, ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεῖνγεται τὰ ὕδατα, καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς ζωῆς¹ ἐν τῷ ὕδατι, βδέλυγμά ἐστι, καὶ βδελύγματα ἔσονται ἕμιν.

11 Ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε, καὶ τὰ θνησιμαία αὐτῶν βδελύξεσθε.

12 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ¹ λεπίδες δὲ τῶν ἐν τοῖς ὕδασι¹, βδέλυγμα τοῦτο ἐστὶν ἕμιν.

13 Καὶ ταῦτα, ἃ βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται, βδέλυγμά ἐστὶ τὸν ἀέτον, καὶ τὸν γρύπα, καὶ τὸν ἄλιαετον,

14 Καὶ τὸν γύπα, καὶ δὲ τὸν ἰκτινὸν¹, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν¹.

15 Καὶ στρουθῶν, καὶ γλαῦκα, καὶ λάρων, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν¹.

16 Ἐπί¹ πάντα κόρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν¹, καὶ ἰέρακι, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν¹.

17 Καὶ νυκτικόρακα, καὶ κατωράκην, κ' ἴβιν.

18 Καὶ πορφυρίωνα, κ' πελεκάνα, κ' κίχων¹.

19 Καὶ ἔρωδιον, καὶ χαράδιον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν¹ καὶ ἔποπα, καὶ νυκτερίδα.

20 Καὶ πάντα τὰ ἔρπετά τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, βδελύγματά ἐστὶν ἕμιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ ἁπῶν ἔρπετῶν τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν¹ αὐτοῦ¹, πηδῶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς.

22 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἅπ' αὐτῶν¹ τὸν βροῦχον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν¹ καὶ τὸν ἀττάκη, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν¹ καὶ ὄφιομάχη, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν¹ καὶ τὴν ἀκρίδα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῆς¹.

23 Πᾶν ἔρπετόν ἀπὸ τῶν πετεινῶν, οἷς εἰσι τέσσαρες πόδες, βδελύγματά ἐστὶν ἕμιν,

24 Καὶ ἐν τούτοις μανθήσεσθε· πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ ἐως ἑσπέρας.

25 Καὶ πᾶς ὁ αἶρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ ἐως ἑσπέρας.

26 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κτήσιν ὃ ἐστὶ διχληλὸν ὄπλιν, καὶ ὀνυχιστήρας ὀνυχίζει, καὶ μνηρκισμὸν δὲ οὐ μνηρκαται¹, ἀκάθαρτα ἔσονται ἕμιν¹.

πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ ἐως ἑσπέρας.

27 Καὶ πᾶς ὁ πορεύεται ἐπὶ χειρῶν¹ ἐν πᾶσι τοῖς κτήσιν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἀκάθαρτα ἐστὶν ἕμιν¹ πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ ἐως ἑσπέρας.

28 Καὶ ὁ αἶρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ ἐως ἑσπέρας· ἀκάθαρτα ταῦτά¹ ἐστὶν ἕμιν¹.

29 Καὶ ταῦτα ἕμιν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἔρπετῶν τῶν ἃ ἐπὶ τῆς γῆς¹ ἢ γαλή, καὶ ὁ μῦς, καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαίος¹,

30 Μυγάλη, καὶ χαμαιλέων, καὶ χαλαβιώτης, καὶ σαῖρα, καὶ ὁ ἀσπάλαξ¹.

31 Ταῦτα ἀκάθαρτα ἕμιν ἀπὸ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς¹ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων, ἀκάθαρτος ἐστὶ ἐως ἑσπέρας.

32 Καὶ πᾶν ἐφ'¹ ὃ ἂν ἐπιπέσῃ δ' ἅπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτό¹ τεθνηκότων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ ἀπὸ παντός σκευῆος ἑλνίον ἢ ἱματίον ἢ ἔρμματος ἢ σάκκου¹ πᾶν σκεῦος ὃ ἂν ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ, εἰς ὕδωρ βαφήσεται, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ ἐως ἑσπέρας¹, καὶ καθαρὸν ἐστὶ.

33 Καὶ πᾶν σκεῦος ὑστράκινον εἰς ὃ ἐάν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἐνδον, ὅσα ἐάν ἐνδον ᾗ, ἀκάθαρτα ἐστὶ, καὶ αὐτὸ δ' οὐντριβήσεται¹.

34 Καὶ πᾶν βρώμα, ὃ ἔσθεται, εἰς ὃ ἂν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτος ἐστὶ καὶ πᾶν ποτόν, ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἄγγειῳ, ἀκάθαρτος ἐστὶ.

35 Καὶ πᾶν ὃ ἐάν ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτος ἐστὶ καὶ βανὸν καὶ χυτρόποδες καθαυρεθήσονται¹· ἀκάθαρτα ταῦτα ἐστὶ, καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ἕμιν ἔσονται.

36 Πλὴν πηγῶν ὕδατων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς ὕδατος, ἔσται καθαρὸν¹ ὃ δὲ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ.

37 Ἐάν δὲ ἐπιπέσῃ ἀπὸ¹ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἔσται¹.

38 Ἐάν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα, καὶ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτος ἐστὶν ἕμιν.

39 Ἐάν δὲ ἀποθιῆν¹ πᾶν κτηνῶν, ὃ ἐστὶν ἕμιν ὁ φαγεῖν τοῦτο¹, ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ ἐως ἑσπέρας.

40 Καὶ ὁ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια¹, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ ἐως ἑσπέρας¹ καὶ ὁ αἶρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια¹, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ ἐως ἑσπέρας.

41 Καὶ πᾶν ἔρπετόν, ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδέλυγμα ἔσται τοῦτο¹ ἕμιν¹ οὐ βρωθήσεται.

42 Καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας, καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διαπαντός, ὃ πληπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοις τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτό, ὅτι βδέλυγμα ἕμιν ἐστὶ.

43 Καὶ οὐ μὴ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ἕμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοις τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὐ μανθήσεσθε ἐν τούτοις, καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς,

44 Ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ἕμῶν¹ καὶ ἀγιασθήσεσθε, καὶ ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἕμῶν¹ καὶ οὐ μιγαίετε τὴν ψυχὰς ἕμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοις τοῖς κινημένοις ἐπὶ τῆς γῆς,

45 Ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαγὼν ἕμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ἕμῶν Θεός¹ καὶ ὁ ἕσεσθε ἅγιοι¹, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος.

16 Οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς^α τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι, καὶ πάσης ψυχῆς ἐρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς.

47 Διαστῆλαι ἀναμέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀναμέσον τῶν καθαρῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθίόμενα, καὶ ἀναμέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθίόμενα.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἶρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Γυνὴ ἣτις ἐάν σπερματισθῆ, καὶ τέκη ἄρρεν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτά ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφόδρου αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται.

3 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆ ὀδόγη περιτεμεῖ τὴν σῦρα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.

4 Καὶ τριάκοντα^α καὶ τρεῖς ἡμέρας^β καθήσεται ἐν αἵματι^γ ἀκαθάρτῳ^δ αὐτῆς^ε παντός ἁγίου οὐχ ἄνεται, καὶ εἰς τὸ ἅγιαστίριον οὐκ εἰσελεύσεται, ἕως δ' αὐ^ς πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς.

5 Ἐάν δὲ θῆλυ τέκη, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δις ἐπτά ἡμέρας, κατὰ τὴν ἀφόδρον αὐτῆς^ς καὶ ἐξήκοντα ἡμέρας καὶ ἐξ^ς καθαροθήσεται^ς ἐν αἵματι^ς ἀκαθάρτῳ^ς αὐτῆς.

6 Καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' οὐ^ς ἢ ἐπὶ θυγατρὶ, προσοίσει ἄμων ἑνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκάτωμα, καὶ νοσὸν περιστέρως^ς ἢ τρυγῶνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἱερέα.

7 Καὶ προσοίσει αὐτὸν ἔναντι Κυρίου^ς καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ὀπό τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς^ς οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτοῦσης ἄρρεν ἢ θῆλυ.

8 Ἐάν δὲ μὴ εὐρίσκη ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἄμων, καὶ λήσεται δύο τρυγῶνας ἢ δύο νοσοῦς περιστέρως, μίαν εἰς ὀλοκάτωμα, καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας^ς καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρῶν, λέγων,

2 Ἀνθρώπου^ς ἐάν τινι^ς γέννηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλῆ^ς σημασίας^ς τηλαυγῆς, καὶ γέννηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφή λέπρας, ἢ ἀχθῆσται πρὸς Ἀαρῶν τὸν ἱερέα, ἢ ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων.

3 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἢ θριξ^ς ἢ ἐν τῇ ἀφῇ μεταβάλλῃ^ς λευκὴν, καὶ ἢ ὄψις τῆς ἀφῆς ταπεινῆ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς^ς, ἀφή λέπρας ἔστί^ς καὶ ὄψεται^ς ὁ ἱερεὺς, καὶ μιανεῖ αὐτόν.

4 Ἐάν δὲ^ς καὶ^ς τηλαυγῆς λευκὴ ἦ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ταπεινῆ μὴ ἦ ἢ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ ἢ θριξ^ς αὐτοῦ οὐ μετέβαλε τρίχα λευκὴν, αὕτη δὲ ἔστιν ἱμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν^ς ἐπτά ἡμέρας.

5 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν^ς α^ςτῇ^ς ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ^ς καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφή μένει ἔναντιον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφή ἐν τῷ δέρματι, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας τοδεύτερον.

6 Καὶ ὄψεται^ς ὁ ἱερεὺς αὐτὸν^ς τῇ ἡμέρᾳ τῇ

ἐβδόμῃ τοδεύτερον^ς καὶ ἰδοὺ ἱμαυρά ἢ ἀφή οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφή ἐν τῷ δέρματι^ς καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, σημασία γάρ ἐστι^ς καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καθαρὸς ἔσται.

7 Ἐάν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπίσῃ ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἱερέα τὸν καθαριεῖ αὐτόν, καὶ ὀφθήσεται τοδεύτερον τῷ ἱερεῖ.

8 Καὶ ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς^ς λέπρα ἔστί.

9 Καὶ ἀφή λέπρας ἐάν γέννηται ἐν^ς ἀνθρώπῳ, καὶ ἦξει πρὸς τὸν ἱερέα^ς.

10 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐλῆ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιῶς τῆς σαρκὸς τῆς ζωῆς ἐν τῇ οὐλῇ^ς.

11 Λέπρα παλαιουμένη ἔστιν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς^ς, καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, καὶ^ς ἀφοριεῖ αὐτόν, ὅτι ἀκάθαρτος ἔσται.

12 Ἐάν δὲ^ς ἀνθρώπου^ς ἐξανθήσῃ^ς λέπρα ἐν τῷ δέρματι, καὶ^ς ἀκαλύψῃ^ς ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν^ς, καθ' ὅλην τὴν ὄρασιον τοῦ ἱερέως.

13 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτὸς^ς καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν, ὅτι πᾶν μετέβαλε λευκὸν, καθαρὸν ἔσται.

14 Καὶ ἢ ἂν ἡμέρα ὀφθῆ^ς ἐν αὐτῷ χρῶς ζῶν, μιανθήσεται.

15 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρωτὰ τὸν ὑγίη, καὶ μιανεῖ^ς αὐτὸν^ς ὁ χρῶς ὁ ὑγίης, ὅτι ἀκάθαρτος ἔστί^ς λέπρα ἔστί.

16 Ἐάν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρῶς ὁ ὑγίης, καὶ μεταβάλλῃ^ς λευκὴν, καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα^ς.

17 Καὶ ὄψεται^ς ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ ἀφή εἰς τὸ λευκὸν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν, ἀκαθαρτὸς ἔσται.

18 Καὶ σαρξ^ς ἐάν γέννηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἔλκος, καὶ ὑγιασθῆ,

19 Καὶ γέννηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἔλκουσ οὐλῆ λευκὴ, ἢ τηλαυγῆς λευκαίνουσα, ἢ πυρρῆξισσα, καὶ ὀφθήσεται τῷ ἱερεῖ.

20 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἢ ὄψις ταπεινωτέρα τοῦ δέρματος, καὶ ἢ θριξ^ς αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκὴν, καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, ὅτι^ς λέπρα ἔστιν^ς ἐν τῷ ἔλκει ἐξῆθησεν.

21 Ἐάν δὲ^ς ἰδοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θριξ^ς λευκὴ, καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς, καὶ αὕτῃ ἡ ἱμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας.

22 Ἐάν δὲ^ς διαχύσει διαχέεται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, ἀφή λέπρας ἔστιν^ς ἐν τῷ ἔλκει ἐξῆθησεν.

23 Ἐάν δὲ^ς κατὰ χώραν^ς μείνη τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέεται, οὐλῆ τοῦ ἔλκουσ ἔστί, καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς.

24 Καὶ σαρξ^ς ἐάν γέννηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ κατακάμμα πυρὸς, καὶ γέννηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ^ς τὸ^ς ὑγιασθῆν τοῦ κατακαύματος αὐγάζου^ς τηλαυγῆς λευκῶν, ὑποπυρρῆξισον, ἢ ἐκλευκον^ς.

25 Καὶ ὄψεται^ς αὐτόν^ς ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλε θριξ^ς λευκὴ εἰς τὸ αὐγάζον, καὶ ἢ ὄψις αὐτοῦ ταπεινῆ ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρα ἔστιν^ς ἐν τῷ κατακαύματι ἐξῆθησεν^ς καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, ἀφή λέπρας ἔστί.

26 Ἐάν δὲ^ς ἰδοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ αὐγάζοντι θριξ^ς λευκὴ, καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος, αὐτὸ δὲ ἱμαυρόν, καὶ

ὄρνιθιον τὸ ἐν εἰς ἀγχείον ὕστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

6 Καὶ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτὸ, καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ κλωστόνι κόκκινον, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὄρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

7 Καὶ περιβαρῆν ἐπὶ τὸν καθαρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπτως ἐπτάκις, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ ἔξαποστελεῖ τὸ ὄρνιθον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδῖον.

8 Καὶ πλυεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ξυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα, καὶ λουσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν πυρεμβολὴν, καὶ διαιτῶναι ἕξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπτά ἡμέρας.

9 Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, ξυρηθήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτῆ, καὶ τὸν πώγωνι, καὶ τὴς ὄψρως· καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθήσεται· καὶ πλυεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λουσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται.

10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὑγδῷ λήψεται δύο ἄμῳνοι ἄμῳνοι· ἕναυσινος, καὶ πρόβατον ἄμῳμον ἐνιαυσίον, καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν.

11 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὄφι καθαρίζων, τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον, καὶ ταῦτα ἔναντι Κυρίου, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμῳνον τὸν ἕνα, καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰ ἀφορσμά ἔναντι Κυρίου.

13 Καὶ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας, ὡσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἐστὶ τῷ ἱερεῖ ἄγια ἁγίον ἐστὶ.

14 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ δεξιῦ.

15 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου, ἐπιχεεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἄριστεράν.

16 Καὶ βάψει ὁ τὸν δάκτυλον ὁ τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὠτός ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῆ τῆς ἄριστερᾶς· καὶ ρανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου.

17 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὄνι ἐν τῇ χειρὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ δεξιῦ, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας.

18 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.

19 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σφάζει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα.

20 Καὶ ἄνοισει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι Κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρῶθήσεται.

21 Ἐὰν δὲ πένθηται, καὶ ἡ χεῖρ αὐτοῦ μὴ εὐρίσκη, λήψεται ἄμῳνον ἕνα εἰς ὃ ἐπλημμέλῃσεν εἰς ἀφαίρεμα, ὡστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν,

22 Καὶ δύο τρυγόνους, ἢ δύο ἄγροσσις· περιστεριῶν, ὅσα εὐρεν ἡ χεῖρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἡ μία εἰς ὀλοκαύτωμα.

23 Καὶ προσείσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὑγδῷ, εἰς τὸ καθαρῆσαι αὐτὸν, πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου.

24 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμῳνον τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπιθέμα ἔναντι Κυρίου.

25 Καὶ σφάζει τὸν ἄμῳνον τῆς πλημμελείας, καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ δεξιῦ.

26 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἄριστεράν.

27 Καὶ ρανεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἄριστερᾷ ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου.

28 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιῦ, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας.

29 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὄνι ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.

30 Καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ τῶν τριγόνων ἢ ἀπὸ τῶν ἀγροσίων τῶν περιστεριῶν, κηθῶτι εὐρεν αὐτοῦ ἡ χεῖρ,

31 Τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ· καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι Κυρίου.

32 Οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀφή τῆς λέπτως, καὶ τὸ μὴ εὐρίσκοντος τῆς χειρὸς εἰς τὸν καθαρισμόν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐλάλησεν Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἄαρὸν, λέγων,

34 Ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανῶν, ἢν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει, καὶ ὡσὼς ἀφήν λέπτρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτητοῦ ὅμῳν!

35 Καὶ ἦξει τίνος αὐτοῦ ἡ οἰκία, καὶ ὁ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ, λέγων, Ὡσπερ ἀφή ἐώραταί μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ.

36 Καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκενάσαι τὴν οἰκίαν, πρὸ τοῦ εἰσελθόντα τὸν ἱερέα ἰδεῖν τὴν ἀφήν, καὶ οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἂν ἦ ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν.

37 Καὶ ὄψεται τὴν ἀφήν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κοιλιάς χλωριζούσας, ἢ πυρρίζούσας, καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινότερα τῶν τοίχων.

38 Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἐπτά ἡμέρας.

39 Καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ὄψεται τὴν οἰκίαν, καὶ ἰδοὺ διέχθη ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας.

40 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐξελεύσιν τοὺς λίθους ἐν οἷς ἔστιν ἡ ἀφή, καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

41 Καὶ ἡ τῆν οἰκίαν ἀποξυσούσιν¹ ἔσωθεν κυκλῶν, καὶ ἐκχεούσιν τὸν χυτὸν ὅτι ἀπεψυμένον² ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

42 Καὶ λήφονταί λίθους ἀπεξυσμένους ἑτέρας, καὶ ἀντίθησονται ἀντὶ τῶν λίθων³ καὶ χυτὸν ἕτερον λήφονταί, καὶ ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν.

43 Ἐἴν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἡ ἀφή, καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους, καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι,

44 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ὄψεται εἰ διακρύχται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἔμμοнос ἔστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτος ἔστι.

45 Καὶ καθελοῦσι τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ ζύλα αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ πάντα τὸν χυτὸν ἄξιόσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

46 Καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως ἀφαιραμένη ἔστιν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

47 Καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας⁴ καὶ ὄσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

48 Ἐὰν δὲ παραγεμόμενος εἰσελθῇ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδῇ, καὶ ἰδοῦ⁵ διακρύχτει οὐ διακρύχτει ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἀφή.

49 Καὶ λήφεται ἀφαγιόμενος τὴν οἰκίαν, δύο ὄρνιθια ζῶντα καθαρὰ, καὶ ξύλον κέδρινον, καὶ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ ὕσσωπον.

50 Καὶ σφάζει τὸ ὄρνιθιον τὸ ἐν εἰς σκεῦος ὑστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

51 Καὶ λήφεται τὸ ζύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν⁶, καὶ βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἶμα τοῦ ὄρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι⁷ καὶ περιῶρανεν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπάτακας⁸.

52 Καὶ ἀφαγιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὄρνιθίου, καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ὄρνιθίῳ τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ζύλῳ τῷ κεδρίνῳ, καὶ ἐν τῷ ὕσσωπῳ, καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κόκκινῳ.

53 Καὶ ἔξαποστελεῖ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν ἔξω ἀτῆς πόλεως εἰς τὸ πεδῖον, καὶ ἐξίλασται περὶ τῆς οἰκίας, καὶ καθαρὰ ἔσται.

54 Οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφήν λέπρας, καὶ θραύσματος,

55 Καὶ τῆς λέπρας ἱματίου, καὶ οἰκίας,

56 Καὶ οὐλῶν, καὶ σημασίας, καὶ τοῦ ἀγαζόντος,

57 Καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ἡ ἡμέρα ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρῶσθεται⁹ οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἔλαλησεν Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρῶν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἰρῆς αὐτοῖς, Ἄνδρὶ ἀνδρὶ ὃ ἔάν γέννηται ῥύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἢ ῥύσις αὐτῆ¹ ἀκάθαρτος ἔσται.

3 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ ὅσων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς ῥύσεως, τῆς συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, αὐτῆ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ² πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως σώματος αὐτοῦ, ἡ συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἔσται.

4 Πᾶσα κοίτη ἐφ' ὅῃ³ ἔν κοιμηθῆ⁴ ἐπ' αὐτῆς

ὁ γονορροῖς, ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορροῖς, ἀκάθαρτον ἔσται.

5 Καὶ ἄνθρωπος, ὃς εἴν ἀψηται τῆς κοίτης αὐτοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

6 Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ὁ γονορροῖς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

7 Καὶ ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἂν ἡ ὑπόκατα αὐτοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας, καὶ ὁ αἶρων αὐτὰ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

8 Ἐἴν δὲ προσελίσθῃ ὁ γονορροῖς ἐπὶ τὸν καθαρὸν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

9 Καὶ πᾶν ἐπίσκιμα ὄνου, ἐφ' ὃ ἂν ἔπιβῇ⁵ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορροῖς, ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας.

10 Καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἂν ἡ ὑπόκατα αὐτοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας, καὶ ὁ αἶρων αὐτὰ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

11 Καὶ ὄσων ἐάν ἀψηται ὁ γονορροῖς, καὶ τὰς χεῖρας οὐ νενήπται ὕδατι, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

12 Καὶ σκεῦος ἡστράκινον οὐ ἂν ἀψηται ὁ γονορροῖς, συντριβήσεται⁶ καὶ σκεῦος ξύλινον νιφήσεται ὕδατι, καὶ καθαρὸν ἔσται.

13 Ἐἴν δὲ καθαρῶσθῇ ὁ γονορροῖς ἐκ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐξαριθμηθήσεται⁷ αὐτῷ ἡμέρας εἰς τὸν καθαρῶσμόν αὐτοῦ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι⁸ καὶ καθαρὸς ἔσται.

14 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ λήφεται ἑαυτῷ δύο τρυγῶνας, ἡ δύο σοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἶσει αὐτὰ ἐναντὶ Κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ.

15 Καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περι ἀμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα⁹ καὶ ἐξίλασεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ Κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ.

16 Καὶ ἄνθρωπος, ὃ¹⁰ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

17 Καὶ πᾶν ἱμάτιον, καὶ πᾶν δέριμα ἐφ' ὃ ἂν ἡ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυθήσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας.

18 Καὶ γυνὴ ἐάν κοιμηθῇ ἄνῃ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λούσονται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται ἕως ἑσπέρας.

19 Καὶ γυνὴ ἣτις ἂν ἡ ῥέουσα αἷματι, καὶ ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφῆρῳ αὐτῆς¹¹ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

20 Καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζῃται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφῆρῳ αὐτῆς, ἀκάθαρτον ἔσται¹² καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίσθῃ ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσται.

21 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἀψηται τῆς κοίτης αὐτῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

22 Καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος παντὸς σκεύους οὐ ἐάν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

23 Ἐὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οἴσῃς, ἢ ἐπὶ τοῖ σκεύους οὐ ἐάν καθίσθῃ¹³ ἐπ' αὐτὸ ἐν τῷ ἀπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

24 Ἐὰν δὲ κοίτη κοιμηθῇ τισὶ μετ' αὐτῆς, καὶ γέννηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ,

^α ἁκάθαρτος ἔσται ἐπτά ἡμέρας· καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ἣν κοιμηθῆ ἔπ' αὐτῆν, ἁκάθαρτος ἔσται.

25 Καὶ γυνὴ εἰν ῥέη ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους, οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφόδου αὐτῆς, ἐὰν καὶ ῥέη μετὰ τὴν ἀφόδον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἁκαθαρσίας αὐτῆς, καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφόδου αὐτῆς, ἔσται ἁκάθαρτος.

26 Καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ἣς ἂν κοιμηθῆ ἔπ' αὐτῆς πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως, κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφόδου^α, ἔσται αὐτῆ· καὶ τὴν σκευὸς ἐφ' ἧν ἂν καθίσῃ ἔπ' αὐτὸ, ἁκάθαρτον ἔσται κατὰ τὴν ἁκαθαρσίαν τῆς ἀφόδου^α.

27 Πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς, ἁκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεὶ τὰ ἱμάτια^α καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἁκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

28 Ἐὰν δὲ καθαρισθῆ ἀπὸ τῆς ῥύσεως^α, καὶ ἐξαρβηθῆσιν αὐτῆ ἑπτά ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθῆσεται.

29 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται αὐτὴ δύο τραγίνας, ἡ δὴ νοσοῦσιν περισσότερῶν, καὶ οἶσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

30 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα^α καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἁκαθαρσίας αὐτῆς.

31 Καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἁκαθαρσιῶν αὐτῶν^α καὶ οὐκ ἀποθανόντων διὰ τὴν ἁκαθαρσίαν αὐτῶν, ἐν τῷ μίαινε αὐτοὺς τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς.

32 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονοόρου^α καὶ ἐάν τι ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ.

33 Καὶ τῇ αἰμορροοῦσῃ ἐν τῇ ἀφόδῳ αὐτῆς, καὶ ὁ γονοόρου^α ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσει ἢ τῇ θηλείᾳ, καὶ τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἂν κοιμηθῆ μετὰ ἀποκαθνήμης.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, μετὰ τὸ τελεῦσθαι τοὺς δύο υἱοὺς Ἀαρὼν ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἄλλοτριον ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐτελεύτησαν.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἄδάλησον πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἑσώτερον τοῦ καταπετάσματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται^α ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθῆσομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου.

3 Οὕτως εἰσελεύσεται Ἄαρὼν εἰς τὸ ἅγιον^α ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα.

4 Καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον ἐνδύσεται, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, ὃ καὶ ζώνη λιπῆ ῥύσεται, καὶ κιδάριον λιπὴν περιβήσεται, ἱμάτια ἁγιά ἐστὶ^α· κλύσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται αὐτά.

5 Καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰῶν^α περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα.

6 Καὶ προσάξει Ἄαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας^α αὐτοῦ, καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

7 Καὶ λήψεται τοὺς δύο χιμάρους, καὶ στήσει αὐτούς ἔναντι Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ ἐπιθήσει Ἄαρὼν ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους κλήρου^α κλήρον ἓνα τῷ Κυρίῳ, καὶ κλήρον ἓνα τῷ ὑποκομπαίῳ.

9 Καὶ προσάξει Ἄαρων τὸν χιμάρων ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλήρος τῷ Κυρίῳ, καὶ

προσοίει περὶ ἁμαρτίας.

10 Καὶ τὸν χιμάρων, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτόν, ὁ κλήρος τοῦ ὑποκομπαίου, στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι Κυρίου, τοῦ ἐξιλιάσασθαι ἐπ' αὐτῆ, ὥστε ἀποστελεῖται αὐτὸν εἰς τὴν ἄπομον πῆν, ^α καὶ ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον.

11 Καὶ προσάξει Ἄαρων τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας^α αὐτοῦ, καὶ ἐξιλιάσεται περὶ ἑαυτοῦ^α, καὶ τοῦ οἴκου^α καὶ σφάξει τὸν μόσχον^α περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.

12 Καὶ λήνεται τὸ πυρεῖον πλήρες ἀνθρώκων πυρὸς ἀπὸ τῆς θυσιαστηρίου, τῷ ἀπέναντι Κυρίου^α κ. πλήσει τὰς χεῖρας^α θυμιάματος συνθέσεως λεπτήης, κ. εἰσοίσει ἐσώτερον τῷ καταπετάσματος.

13 Καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμιάμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι Κυρίου^α καὶ καλύψει ἡ ἄρμις τοῦ θυμιάματος τοῦ ἱλαστηρίου τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται.

14 Καὶ λήνεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ρανεῖ τῷ δακτύλῳ^α ἐπὶ τὸ ἱλαστηριον κατὰ ἀνατολὰς^α κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ρανεῖ ἐπτάκις ἀπὸ τῆς αἵματος τῷ δακτύλῳ.

15 Καὶ σφάξει τὸν χιμάρων τὸν περὶ ἁμαρτίας, τὸν περὶ τοῦ λαοῦ, ἔναντι Κυρίου^α κ. εἰσοίσει^α τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, καὶ ποιήσει ἐπὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὃν τρόσων ἐποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου^α καὶ ρανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστηριον, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου.

16 Καὶ ἐξιλιάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἁκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν^α κ. ἔτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τῇ μαρτυρίᾳ τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἁκαθαρσίας αὐτῶν.

17 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλιάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἕως ἂν ἐξέλθῃ καὶ ἐξιλιάσεται περὶ ἑαυτοῦ^α, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὃν ἀπέναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλιάσεται ἐπ' αὐτοῦ^α καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.

19 Καὶ ρανεῖ ἐπ' ὀκτώ^α ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ^α ἐπτάκις, κ. καθαρίει αὐτὸ, κ. ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἁκαθαρσιῶν^α τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

20 Καὶ συντελέσει ἐξιλιασόμενος τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαρίει^α καὶ προσάξει^α τὸν χιμάρων τὸν ζῶντα^α.

21 Καὶ ἐπιθήσει Ἄαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος, καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτὸ πᾶσας τὰς ἀνομίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ πᾶσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν^α καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος^α καὶ ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἐτοιμοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

22 Καὶ λήνεται ὁ χιμάρων ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον^α καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χιμάρων εἰς τὴν ἔρημον.

23 Καὶ εἰσελεύσεται Ἄαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκδώσει τὴν στολὴν τὴν λαμπρὴν, ἣν ἐνεδεδυκέν, εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ.

24 Καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξέλθων ποιήσει τὸ ὀλοκαύτωμα^α αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ

του λαου, ως περι των ιερεων.

25 Καὶ τὸ στέαρ τὸ περι τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

26 Καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἀφειν, πλυνεὶ τὰ ἱμάτια^α, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

27 Καὶ τὸν μόσχον τὸν περι τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὸν χίμαρον τὸν περι τῆς ἁμαρτίας, ὃν τὸ αἷμα εἰσηνεχθῆ ἐξίλασασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακόσουσιν αὐτὰ ἐν πυρὶ, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κοπρὴν αὐτῶν.

28 Ὁ δὲ κατακίων αὐτὰ, πλυνεὶ τὰ ἱμάτια^α, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

29 Καὶ ἔσται τοῦτο ἡμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνός· ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον τὸ ποιήσετε ὁ αὐτοχθὺν, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ἡμῖν.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλιάσεται περι ἡμῶν, καθαρῖσαι ἡμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐναντι Κυρίου, καὶ καθαρῖσθησθε.

31 Σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὐτῆ ἔσται ἡμῖν^α καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον.

32 Ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτὸν, καὶ ὃν ἂν δτελειώσωσι^α τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἱερατεῖων μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν, στολὴν ἁγίαν.

33 Καὶ ἐξιλιάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλιάσεται, καὶ περι τῶν ἱερέων, καὶ περι πάσης συναγωγῆς ἐξιλιάσεται.

34 Καὶ ἔσται τοῦτο ἡμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλιάσκεσθαι περι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἅπασε τῷ ἔνιαυτῷ ποιηθήσεται, καθὰ συνέταξεν Κύριος τῷ Μωσῆ.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Λάλησον πρὸς Ἄαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Τοῦτο τὸ ρῆμα ὁ ἐνετέλλω Κύριος, λέγων,

3 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων ἢ τῶν προσκείμενων ἐν ἡμῖν ὃς ἐάν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς,

4 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ, ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὀλοκάτωμα ἢ σωτήριον Κυρίου δεκτὸν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω, καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ, ὥστε^α προσενέγκαι δῶρον τῷ Κυρίῳ ἁπέναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου· καὶ λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἕκαστος αἷμα· αἷμα ἐξέχεν^α ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

5 Ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάζουσιν ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ οἴσουσι· τῷ Κυρίῳ εἰς τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἑρῆα, καὶ θύσουσι θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ ἡμέρας.

6 Καὶ προσχεεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἁπέναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίου.

7 Καὶ οὐ θύσουσιν ἐπὶ τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις, οἳς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν· νόμιμον αἰώνιον ἔσται ἡμῖν εἰς τὰς γενεὰς ἡμῶν.

8 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκείμενων ἐν ἡμῖν, ὃς ἂν ποιῆσῃ ὀλοκάτωμα ἢ θυσίαν,

9 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, ἐξολοθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

10 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκείμενων ἐν ἡμῖν, ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα· καὶ ἐπιστήθω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσιν τὸ αἷμα, καὶ ἀπολώ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

11 Ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστι· καὶ ἐγὼ δέδοκα αὐτὸ ἡμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλιάσκεσθαι περι τῶν ψυχῶν ἡμῶν· τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἂντὶ^α ψυχῆς ἐξιλιάσεται.

12 Διὰ τοῦτο εἴρηκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Πᾶσα ψυχὴ ἐξ ἡμῶν οὐ φάγεται αἷμα· καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ἡμῖν οὐ φάγεται αἷμα.

13 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκείμενων ἐν ἡμῖν, ὃς ἂν θηρεύσῃ θήρεμα θηρίον ἢ πετεινόν, ὃ ἔσθεται, καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα,^α καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῆ.

14 Ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστι· καὶ εἶπα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἡ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστι· πᾶς ὁ ἔσθων αὐτὸ, ἐξολοθρευθήσεται.

15 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἣτις φάγεται θησιμαῖον, ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσι, ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας, καὶ καθαρὸς ἔσται.

16 Ἐάν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια, καὶ τὸ σῶμα^α μὴ λούσῃται ὕδατι, καὶ λήθεται ἀνόμιμη αὐτοῦ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

3 Κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα Ἀιγύπτου, ἐν ἣ κατῳκίσθητε ἐπ' αὐτῆ, οὐ ποιήσετε· καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χαναάν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ἡμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε, καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε.

4 Τὰ κρίματά μου ποιήσετε, καὶ τὰ προστάγματα μου φυλάξεσθε, καὶ καὶ πορεύεσθε^α ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

5 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ πάντα τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτὰ· ἃ ποιῆσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

6 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα ὀκεία^α σαρκὸς αὐτοῦ οὐ^β προσελίθεται· ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ Κύριος.

7 Ἀσχημοσύνην πατρός σου, καὶ ἀσχημοσύνην μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, μητρη γὰρ σου ἔστιν.^α οὐκ ἀποκαλύψεις τῆς

ἀσχημοσύνην αὐτῆς

8 Ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη πατρός σου ἐστίν.

9 Ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου, ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῶν.

10 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου, ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστίν.

11 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ὁμοπατρία ἀδελφῆ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

12 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γὰρ πατρός σου ἐστίν.

13 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γὰρ μητρός σου ἐστίν.

14 Ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ, συγγενῆς γὰρ σου ἐστίν.

15 Ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις, γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

16 Ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη ἂ ἀδελφοῦ σου ἐστίν.

17 Ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλῦσαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, οἰκείαι γὰρ σου εἰσὶν ἡσέβημά ἐστι.

18 Γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῆ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντίξῃλον ἀποκαλῦσαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῆ, ἔτι ζωῆς αὐτῆς.

19 Καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλῦσαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

20 Καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου, ἂ ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτήν.

21 Καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεῖν ἀρχοντί καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἁγίου· ἐγὼ Κύριος.

22 Καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην ἢ γυναικείαν, βδέλυγμα γὰρ ἐστίν.

23 Καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν οὐ δώσεις ἂ τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν, ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτό· καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουν βιβασθῆναι· μυσαρὸν γὰρ ἐστίν.

24 Μὴ μαινεσθε ἐν πᾶσι τοῦτοισι· ἐν πᾶσι γὰρ τοῦτοις ἐμίανθησαν τὰ ἔθνη, ἂ ἐγὼ ἔξαποστέλλω πρό προσώπων ὑμῶν,

25 Καὶ ἔξεμιανθῆ ἡ γῆ, καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν ἂ αὐτοῖς δι' αὐτήν, καὶ προσώχτισεν ἡ γῆ ἂ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς.

26 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου, καὶ ἂ πάντα τὰ προστάγματα μου, καὶ οὐ ποιήσετε ὑπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ὁ ἐγχώριος, καὶ ὁ προσγεγόμενος προσήλυτος ἔν ὑμῖν.

27 (Πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς, οἱ ὄντες ἂ πρότερον ἡμῶν, καὶ ἐμίανθη ἡ γῆ.)

28 Καὶ ἵνα μὴ προσώχθισῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μαινεῖν ὑμᾶς αὐτήν, ὃν τρόπον προσώχτισε ἂ τοῖς ἔθνεσι τοῖς πρό ὑμῶν.

29 Ὅτι πᾶς ὃς ἐάν ποιῆσῃ ἀπὸ πάντων τῶν

βδελυγμάτων τούτων, ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιούσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

30 Καὶ φυλάξετε τὰ προσταγμάτα μου, ὅπως μὴ ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων, ἃ γέγονε πρὸ τοῦ ὑμᾶς· καὶ οὐ μαινωσθε ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἔγιό Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσοῦν, λέγων, 2 Λάλησον ἂ τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔρει πρὸς αὐτοὺς, Ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ ἂ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

3 Ἐκαστὸς πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

4 Οὐκ ἐπακολουθήσετε εἰδώλοις, καὶ Θεοὺς χωνεutos οὐ ποιήσετε ὑμῖν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

5 Καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῶν θύσετε.

6 Ἢ ἂν ἡμέρας θέσετε, βρωθήσεται, καὶ τῷ αὔριον· καὶ ἐὰν καταλειθῆ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

7 Ἐὰν δὲ βρωσῇ βρωθῆ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἄθυτὸν ἐστίν, οὐ δεχθήσεται.

8 Ὅ δὲ ἔσθων αὐτό, ἁμαρτίαν λήψεται, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐβεβηλώσατε· καὶ ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἐσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

9 Καὶ ἐκθερίζοντων ὑμῶν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ σου ἐκθερίσαι· καὶ τὰ ὑποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξετε,

10 Καὶ τὸν ἀμπελωνία σου οὐκ ἐπανατρύγῃσεις, οὐδὲ τὰς ῥίγας τοῦ ἀμπελωνῶος σου συλλέξετε· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψετε αὐτά· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

11 Οὐ κλέψετε, ἂ οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκοφανθήσῃ ἕκαστος τὸν πλησίον.

12 Καὶ οὐκ ὁμείθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἄδικον, καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα ἂ τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

13 Οὐκ ἄδικησῃς τὸν πλησίον ἂ, καὶ οὐχ ἂ ἀρπᾶ· καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ ἂ μισθωτοῦ σου· παρὰ σοὶ ἕως πρωῆ.

14 Οὐ κακῶς ἔρεις κωφόν, καὶ ἀπάνταν τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον· καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

15 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει· οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ, οὐδὲ μὴ θαυμάσης πρόσωπον δυνατοῦ· ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου.

16 Οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ ἔθνει σου· οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' ἂίμαί μου τὸν πλησίον σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

17 Οὐ μισήσῃς τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου· ἐλεγμῷ ἐλέγχεις τὸν πλησίον σου, καὶ οὐ λήψῃ δι' αὐτὸν ἁμαρτίαν.

18 Καὶ οὐκ ἐκδικαῖα σου ἡ χεὶρ· καὶ οὐ μνηεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ἐγὼ εἰμι Κύριος.

19 Τὸν νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεῖσεις ἑτεροζῳον· καὶ τὸν

ἡμπελῶνί σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον¹ καὶ ἱμῖτιον ἐκ δύο ὑψαμένον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῶν.

30 Καὶ εἰάν τις κοιμηθῆ μετὰ γυναῖκός κοίτην σπέρματος, καὶ αὕτη² ἡ οἰκίτης διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπων, καὶ αὕτη λύτρους οὐ λελύτρωται, ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπῆ ἔσται αὐτοῖς, οὐκ ἀποθανοῦνται, ὅτι οὐκ ἀπληθευρώθη.

21 Καὶ προσίξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρά τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας.

22 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἐναντὶ Κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας,³ ἧς ἠμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία,⁴ ἣν ἠμαρτεν.

23 Ὅταν δὲ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ καταφυτεύσετε πᾶν ξύλον βρώσιμον, καὶ περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ⁵ ὁ καρπὸς αὐτοῦ⁶ τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ὁ περικάθαρος¹, οὐ βρωθήσεται.

24 Καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος αἰνετός τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν², πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γεννηματα αὐτοῦ ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

26 Μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ οὐκ οἰωνεῖσθε, οὐδὲ ὀρθοσκοπήσεσθε.

27 Οὐ ποιήσετε σισῆν ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πρῶτου ὑμῶν.

28 Καὶ ἐντομίδας³ οὐ ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ¹ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν² καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν³ ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

29 Οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου ἐκπορευθεῖσα αὐτῇ⁴ καὶ οὐκ ἐκπορευθεῖς ἡ γῆ, καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας.

30 Τὰ σάββατα⁵ μου φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε⁶ ἐγὼ εἰμι Κύριος.

31 Οὐκ ἐπακολούθησθε ἐγγαστριμύθους, καὶ τοῖς ἐπαῖδοις οὐ προσκολληθήσεσθε, ἐκμιανθήνα ἐν αὐτοῖς⁷ ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

32 Ἀπὸ προσώπου πολλοῦ ἔξαναστήση, καὶ τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου, καὶ φοβηθήση τὸν Θεόν σου⁸ ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

33 Ἐάν τις προσέλθῃ ὑμῖν προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν.

34 Ὡς ὁ ἀυτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτόν ὡς σεαυτὸν ὅτι προσήλυτος ἐγενήθη ἐν γῇ Αἰγύπτῳ⁹ ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

35 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμίσις καὶ ἐν ζυγοῖς.

36 Ζυγὰ δίκαια καὶ σταθμῖα δίκαια¹⁰ καὶ χεῖρ δίκαιος ἔσται¹¹ ἐν ὑμῖν¹² ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

37 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά¹³ ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
2 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, Ἐάν τις

ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τῶν ἡγενημένων¹ προσηλύτων ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ὤψ² του σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, θανάτω θανατούσθω³ τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις.

3 Καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ ἀπολώ αὐτόν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι, ἢν μίανη τὰ ἅγια μου, καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μου.

4 Ἐάν δὲ ὑπερόψει ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνον, ἐν τῷ δοῦναι αὐτόν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, τὸ μὴ ἀποκτείνειν αὐτόν⁵.

5 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἀπολώ αὐτόν, καὶ πάντα τοὺς ὁμοιοσύντας αὐτῶν, ὥστε ἐκπορευεῖν αὐτόν εἰς τοὺς ἄρχοντας, ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

6 Καὶ ψυχῇ ἢ ἂν ἐπακολούθησεν ἐγγαστριμύθους ἢ ἐπαοιδούς, ὥστε ἐκπορευεῖται ὅπισω αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκεῖνην, καὶ ἀπολώ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

7¹ Καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιοι² ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν³.

8 Καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά⁴ ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς.

9 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἂν⁵ ἁκακῶς εἶπῃ⁶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θανάτω θανατούσθω⁷ πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν; ἔνοχος ἔσται⁸.

10 Ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα ἀνόδρος, ἢ ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον⁹, θανάτω θανατούσθωσαν, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχομομένη.

11 Καὶ εἰάν τις κοιμηθῆ μετὰ γυναῖκός τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτω θανατούσθωσαν, ἀμφοτέροι ἔνοχοι εἰσι.

12 Καὶ εἰάν τις κοιμηθῆ μετὰ ἄρσεως κοίτην γυναῖκός, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφοτέροι, θανάτω θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσι.

13 Καὶ ὃς ἂν κοιμηθῆ μετὰ ἄρσεως κοίτην γυναῖκός, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφοτέροι, θανάτω θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσι.

14 Ὅς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμιμα ἔστιν, ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτόν καὶ αὐτάς, καὶ οὐκ ἔσται ἄνομια¹ ἐν ὑμῖν.

15 Καὶ ὃς ἂν ὤψ² κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι, θανάτω θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε.

16 Καὶ γυνὴ, ἣτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτήνος βιβασθήνα αὐτῆν³ ὑπ' αὐτοῦ, ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτήνος, θανάτω θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσι.

17 Ὅς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὄνειδος ἔστιν, ἐξολοθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἁμαρτίαν κομίσονται.

18 Καὶ ἀνὴρ ὃς ἂν κοιμηθῆ μετὰ γυναῖκός ἀποκαθήμενης, καὶ ἀποκαλίψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψε:

καὶ αὐτὴ ἀπεκάλυψε τὴν φύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς, ἐξολοθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ ὧν γεναῖς¹ αὐτῶν.

19 Καὶ ἀσχημοσύνη ἀδελφῆς πατρός σου, καὶ ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν, ἀμαρτίαν^α ἀποίσονται.

20 Ὃς ἂν κοιμηθῆ μετὰ τῆς συγγενεῖς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνη τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἄτεκνοι ἀποθάνονται.

21 Ὃς ἂν λήβῃ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἐστὶν^β ἀσχημοσύνη τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἄτεκνοι ἀποθνήσκουσι.

22 Καὶ φυλάξαθε πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ἅτὰ κρίματά μου, ὅκαὶ ποιήσετε! αὐτὰ, καὶ οὐ μὴ προσχοθήσῃ ἡμῖν ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ' αὐτῆς.

23 Καὶ οὐχὶ πορεύεσθε^γ τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν, οὓς ἔβαποστέλλω ἀφ' ἡμῶν^δ ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς^ε.

24 Καὶ εἶπα ὑμῖν, Ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ἡμῖν αὐτὴν ἐν κτήσῃ, γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι^ς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν.

25 Καὶ ἀφοριεῖτε αὐτοὺς ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων, καὶ ἀναμέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων¹· καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτήνεσιν, καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τῆς γῆς, ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσία.

26 Καὶ ἔσεσθε μοι ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἶναι μοι.

27 Καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἀν γίνηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαοιδὸς, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι, λίθοις λιθοβολήσετε αὐτούς, ἔνοχοι εἰσι.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Εἰπον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἁαρὼν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μαινεθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν,

2 Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἔγγιστα αὐτῶν, ἐπὶ πατρὶ καὶ^α μητρὶ, καὶ^β υἱοῖς καὶ^γ θυγατρᾶσιν, ἐπ' ἀδελφῶν,

3 Καὶ ἐπ' ἀδελφῆ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ, τῇ μὴ ἔκδεδομένη ἄνδρῳ, ἐπὶ τούτοις μαινεθήσεται.

4 Οὐ μαινεθήσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ.

5 Καὶ φαλάκρωμα οὐ βξυρηθήσεται τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ^δ καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πάγωνος οὐ ξυρησονται^ε, καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας.

6 Ἅγιοι ἐσονται τῷ Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ βεβήλωσουσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν¹· τὶς γὰρ θυσίας Κυρίου δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν αὐτοῦ προσφέρουσι, καὶ ἐσονται ἅγιοι.

7 Γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήψονται καὶ γυναῖκα ἐκβεβηλωμένην ἀπὸ ἀνδρός αὐτῆς², ὅτι ἅγιός ἐστι Κυρίῳ τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

8 Καὶ ἁγιάσεις³ αὐτὸν^δ τὰ δῶρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει, ἅγιός ἐστι^ε· ὅτι ἅγιός ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.

9 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν με βηλωθῇ τοῦ ἐκπορευέσθαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς βεβηλωθῆ, ἐπὶ πυρὸς κατακωθήσεται.

10 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοῦ ἐπιεκεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν^α τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ, καὶ τετελειωμένου^β ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδάρωσιν, καὶ τὰ ἱμάτια^γ οὐ διαρρήξει,

11 Καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται, ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μαινεθήσεται.

12 Καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται, καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τοῦ χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ^δ ἐγὼ Κύριος.

13 Οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήψεται.

14 Χήραν δὲ καὶ ἐκβεβηλωμένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην, ταύτας οὐ λήψεται, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λήψεται γυναῖκα.

15 Καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ^ε ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτόν.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

17 Εἶπον Ἀραῶν, Ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, τινὶ ἐὰν ἢ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

18 Πᾶς ἄνθρωπος ᾧ δέσται^α ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται^β ἄνθρωπος ἀτύφλος, ἢ χλωρός^γ, ἢ κολοβόριμ, ἢ ἰσότημιος,

19 Ἡ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἢ^δ ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρῶν, ἢ σύντριμμα ποδῶν,

20 Ἡ κρυτὸς, ἢ ἐφηλός, ἢ ὀπίλλος τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἢ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία, ἢ λεῖχην, ἢ μονόρχις.

21 Πᾶς ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀραῶν τοῦ ἱερέως, οὐκ ἐγγιεῖ^ε τοῦ προσεγγεῖν τὰς θυσίας δῶν Θεῷ¹ σου, ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ^β τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσεγγεῖν.

22 Τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ^α τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φαίεταί.

23 Πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιεῖ, ὅτι μῶμος ἔχει^β καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ^γ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.

24 Καὶ ἐλάλησε^δ Μωυσῆς πρὸς Ἁαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Εἶπον Ἀραῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ^α καὶ προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων αὐτῶν^β υἱὸν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου μου, ὅσα αὐτοὶ ἁγιάζουσιν μοι^γ ἐγὼ Κύριος.

3 Εἶπον αὐτοῖς, Εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν προσέλθῃ ἀπὸ τῶν ἁγίων αὐτοῦ^δ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια, ὅσα ἂν ἁγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ^ε ἢ, ἐξολοθρευθήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ¹ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

4 Καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀραῶν τοῦ ἱερέως, καὶ οὗτος δέλεπρά^β ἢ γονορρῶεῖ^γ τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται, ἕως ἂν καθαρίσῃ^δ καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς,

ἡ ἀντιρροπὴ ὡς ἀν ἐξέλθη ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος,

5 Ἡ ὅστις ἂν ἀψηφῆται παντὸς ἐρπετοῦ ἀκαθάρτου, ὃ μιανεῖ αὐτόν, ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ, ἐν ᾧ μιανεῖ αὐτόν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ

6 Ψυχὴ ἥτις δ' ἐὰν ἀψηφῆται αὐτῶν, ἀκαθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας· οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἐὰν μὴ λούσῃται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι,

7 Καὶ δὴν ὁ ἥλιος, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων, ὅτι ἄρτος αὐτοῦ ἔσται.

8 Θνησιμαῖον καὶ θηριόλωτον δ' οὐ φάγεται, μανθῆναι αὐτόν ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος.

9 Καὶ δ' φυλάσονται τὰ φυλάγματά μου, ἵνα μὴ λάβωσι δι' αὐτὰ ἀμαρτίαν, καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτά· ἐὰν δ' βεβηλώσωσιν αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἀγιάζων αὐτοῖς.

10 Καὶ πᾶς ἄλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια· πάροκος ἱερέως, ἢ μισθωτὸς, οὐ φάγεται ἅγια.

11 Ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσηται ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἄρτων αὐτοῦ.

12 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἄλλογενεῖ, αὕτη τῶν ἀπαρχῶν δ' ἀγίου! οὐ φάγεται.

13 Καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χήρα ἢ ἐκβεβλημένη, σπέρμα δὲ μὴ ἢ αὐτῇ, ἐπιναστρέψει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητά αὐτῆς· ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται· καὶ πᾶς ἄλλογενὴς οὐ φάγεται ὑπ' αὐτῶν.

14 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατ' ἄνοιαν, καὶ προσθήσεται τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτό, καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον.

15 Καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ δ' ἀφαιροῦσι! τῷ Κυρίῳ,

16 Καὶ ἐπάξουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἔσθηναι αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτοῖς.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

18 Δάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἄνθρωπος ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλυτῶν τῶν προσκεκμημένων πρὸς αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν, ἢ κατὰ πᾶσαν ἀίρεσιν αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ Θεῷ· εἰς ὀλοκαυτώμα·

19 Δεκτὰ ἡμῖν ἄμωμα ἄρσενά ἐκ τῶν βουκολίων, ἢ ἐκ τῶν προβάτων, καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν.

20 Πάντα ὅσα ἂν ἔχη μῶμος ἐν αὐτῷ οὐ προσάξουσιν Κυρίῳ, διότι τοῦ δεκτὸν ἔσται ἡμῖν!

21 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ἡμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων, ἄμωμον ἔσται εἰσδεκτὸν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ.

22 Τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ μυρμηκίωνα ἢ ψυραγιώτητα ἢ λειχήνας ἔχοντα, οὐ προσάξουσιν ταῦτα τῷ Κυρίῳ, καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσεται ἅπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

23 Καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον, ἢ κο-

λοβόκερκον σφάγια ποιήσεις! αὐτὰ σεαυτῷ, εἰς δὲ εὐχὴν σου οὐ δεχθήσεται!

24 Θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπασπασμένον, οὐ προσάξεις! αὐτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμῶν οὐ ποιήσετε.

25 Καὶ ἐκ χειρὸς ἄλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀπὸ πάντων τούτων· ὅτι φθάρματα ἔστιν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς, οὐ δεχθήσεται ταῦτα ἡμῖν.

26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

27 Μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα, ὡς ἂν τεχθῆ, καὶ ἔσται ἐπτά ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐτέκεια δεχθήσεται εἰς δῶρα, κάρπωμα Κυρίῳ,

28 Καὶ μόσχον καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, οὐ σφάξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

29 Ἐὰν δὲ θύσῃς θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης Κυρίῳ, εἰσδεκτὸν ἡμῖν θύσετε αὐτό.

30 Λύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται· οὐκ ἀπολείνεται ἀπὸ τῶν κρέων εἰς τοπρῶν· ἐγὼ εἰμι Κύριος.

31 Καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσετε αὐτάς.

32 Καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς,

33 Ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός· ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κγ'. XXIII.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Δάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Αἱ ἑορταὶ Κυρίου ἃς καλέσετε αὐτάς κλητεῖς ἁγίας, αὐταὶ εἰσιν αἱ ἑορταὶ μου.

3 Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσιν κλητὴ ἅγια τῷ Κυρίῳ· πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις· σάββατά ἐστι τῷ Κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.

4 Αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ Κυρίῳ κλητὰ ἅγια, ἃς καλέσετε ἐκείναι ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

5 Ἐν τῷ πρώτῳ μηνί ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἀναμέσον τῶν ἐσπερινῶν πάσχα τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τοῦτου ἐορτὴ τῶν ἄζυμων τῷ Κυρίῳ· ἐπτά ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.

7 Καὶ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

8 Καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπτά ἡμέρας· καὶ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

10 Εἶπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερίζετε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε τὸ δράγμα ἀπαρχῆν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα.

11 Καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἕναντα Κυριοῦ δεκτὸν ὑμῖν· τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς.

12 Καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἂν

φέρητε τὸ δράγμα, πρόβατον ἅμιμον ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ.

13 Καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ θυσία τῷ Κυρίῳ, ὁσμὴ εὐωδίας ἁ Κυρίῳ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἵν οἴνου.

14 Καὶ ἄρτον, καὶ πεφρυγμένη χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε ἡμεῖς τὰ δῶρα ἃ τῷ Θεῷ ἡμῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν ἔν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.

15 Καὶ ἀριθμησέτε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος, ἑπτὰ ἑβδομοδάς ὄλοκληρῶς,

16 Ἔως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομοδάς ἀριθμησέτε πενήτηνκατα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ Κυρίῳ.

17 Ἀπὸ τῆς κατοικίας ἡμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δύο ἄρτους ἕκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται, ἐξυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ.

18 Καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ ἄμνους ἁμίων ἐνιαύσιους, καὶ μόσχον ἕνα ἕκ βουκολίου, καὶ κριούς δύο ἁμίους, καὶ ἔσονται ὄλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

19 Καὶ ποιήσουσι χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ δύο ἁμνους ἐνιαύσιους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος.

20 Καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος ἐπίθεμα ἐναντίον Κυρίου μετὰ τῶν δύο ἁμνῶν, ἅγια ἔσονται τῷ Κυρίῳ τῷ ἱερεὶ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται.

21 Καὶ καλεσέτε ταύτην τὴν ἡμέραν ἁ κλητὴν ἁ γία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν.

22 Καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζει σε, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ἢ ὑπολείψεις αὐτὰ ἔγω Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

24 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μὲν τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλπείγων κλητὴ ἁ γία ἔσται ὑμῖν.

25 Πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ προσάξετε ὄλοκαύτωμα ἁ Κυρίῳ.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
27 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ἡμέρα ἐξιλιασμοῦ, κλητὴ ἁ γία ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε ὄλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ.

28 Πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔστι γὰρ ἡμέρα ἐξιλιασμοῦ αὐτῇ ὑμῖν, ἐξιλιασθῆαι περὶ ἡμῶν ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

29 Πᾶσα ἡ ψυχὴ, ἥτις μὴ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἕκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

30 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολείται ἢ ψυχὴ ἢ κείνη ἕκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

31 Πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν.

32 Σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνὸς, ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν.

33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

34 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Τῇ πεντεκαδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ Κυρίῳ.

35 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁ γία πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

36 Ἐπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὄλοκαύτωματα τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη κλητὴ ἁ γία ἔσται ὑμῖν καὶ προσάξετε ὄλοκαύτωματα ἁ Κυρίῳ ἑξὸδῶν ἔστι πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

37 Αὐταί ἑορταί ἁ Κυρίῳ, ἃς καλέσετε κλητὰς ἁ γίας, ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ Κυρίῳ, ὄλοκαύτωματα καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ σπονδὰς αὐτῶν τὸ καθ ἡμέραν εἰς ἡμέραν.

38 Πλὴν τῶν σαββάτων Κυρίου, καὶ πλὴν τῶν δομάτων ὑμῶν, καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν, καὶ πλὴν τῶν ἑκουσίων ὑμῶν, ἂ ἂν ὄτε τῷ Κυρίῳ.

39 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, ἑορτάσετε τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ ἀνάπαυσις.

40 Καὶ λήψεσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ῥαϊνον, καὶ κἀλλύθρα φοινίκων, καὶ κλάδους ἑξύλου δασεῖς, καὶ ἰτέας, καὶ ἄζυγον κλάδους ἕκ χειμάρρου, εὐφρανθήναι ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἑνιαυτοῦ.

41 Νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτήν.

42 Ἐν σκηνᾷ κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς,

43 Ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν, ὅτι ἐν σκηνᾷ κατώκησα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἔγω Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

44 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰς ἑορτάς Κυρ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἐντεῖλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσαν σοι ἑλαῖον ἐλαῖνον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, καῦσαι λύχνον διαπαντός,

3 Ἐξέθων τοῦ καταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ, τοῦ μαρτυρίου τοῦ καυσοῦσιν αὐτὸ Ἁαρὶὸν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωῆ ἐνώπιον Κυρίου ἐνδελχῶς, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

4 Ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε του λύχνους ἐναντίον Κυρίου ἕως εἰς τοπρῶν.

5 Καὶ λήψεσθε σεμιδάλιν, καὶ ποιήσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἰς.

6 Καὶ ἐπιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα. ἔξ

ἄρτους τὸ ἐν θέμα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθάραν ἐναντι Κυρίου.

7 Καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθάρων καὶ ἄλα, καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνάμνησιν προκειμένα τῷ Κυρίῳ.

8 Τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσθήσεται ἔναντι Κυρίου διαπαιτὸν ἐνάπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διαθήκην αἰώνιον.

9 Καὶ ἔσται Ἄαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ φάγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ ἅγια τῶν ἁγίων τοῦτο· ἂντιπὶ ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ Κυρίῳ, νόμιμον αἰώνιον.

10 Καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλίδεος, καὶ ἦτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίδεος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλῆτης.

11 Καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίδεος τὸ ὄνομα κτηράσαστο· καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσὴν καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμεὶθ θυγάτηρ Δαβρεὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δαὺν.

12 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρίνας αὐτὸν διὰ προστάγματος Κυρίου.

13 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν, λέγων, 14 Ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθήσονται πάντες οἱ ἀκούσαντες τῆς χείρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ.

15 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἄνθρωπος ὁ εἰς ἐάν καταράσῃται Θεόν, ἁμαρτίαν ἔληψεται.

16 Ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα Κυρίου, θανάτῳ θανατοῖσθω· λίθος λιθοβολεῖτω αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ Ἰσραὴλ· εἰς τε προσήλυτος εἰς τε αὐτόχθων, ἐν τῷ ὀνομασίᾳ αὐτὸν τὸ ὄνομα Κυρίου, τελευτάτω.

17 Καὶ ἄνθρωπος ὁ εἰς ἠνπατίξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατοῖσθω.

18 Καὶ ὁ εἰς ἠνπατίξῃ κτήνος, καὶ ἀποθάνῃ, ἀποτισιώτω ψυχὴν ἀντι ψυχῆς.

19 Καὶ εἰς τὴν ὄψ μῶμων τῷ πλησίον, ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως ἀντιποιηθήσεται αὐτῷ.

20 Σύντριμμα ἀντι συντριμματος, ὄφθαλμὸν ἀντι ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντι ὀδόντος, καθότι ἂν ὄψ μῶμων τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτω δοθήσεται αὐτῷ.

21 Ὅς ἂν πατίξῃ ἀνθρώπον, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατοῖσθω.

22 Δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἔγχωρῳ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

23 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.

Κεφ. κέ'. XXV.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσετέλητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, σάββατα τῷ Κυρίῳ.

3 Ἐξ ἔτη σπερείς τὸν ἄγρον σου, καὶ ἔξ ἔτη τρεμεῖς τὴν ἄμπελόν σου, καὶ συνίξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς.

4 Τῷ δὲ ἔτει τῷ ἔβδόμῳ σάββατα ἂν ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῇ, σάββατα τῷ Κυρίῳ· τὸν

ἄγρον σου οὐ σπερεῖς, καὶ τὴν ἄμπελόν σου οὐ τρεμεῖς.

5 Καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις, καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγιάσματος σου οὐκ ἐκτρογῆσεις· ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῇ.

6 Καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματα σοι, καὶ τῷ παιδί σου, καὶ τῇ παίδισκῃ σε, καὶ τῷ μισθῷ σου, καὶ τῷ παροικῶ τῷ προσκευμένῳ πρὸς σέ.

7 Καὶ τὸς κτήρεσί σου, καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ γέννημα αὐτοῦ εἰς βρώσιν.

8 Καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἐπὶ ἀναπαύσεως ἑτῶν, ἐπὶ ἑτηῖπτάς· καὶ ἔσονται σοι ἐπὶ ἑβδομάδες ἑτῶν ἐνέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη.

9 Διαγγελεῖτε ἀσάπλιγγος φωνὴν ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν ἐν τῷ μηνί τῷ ἑβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε ἀσάπλιγγος ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν.

10 Καὶ ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸν πενητηκοστὸν ἐνιαυτὸν, καὶ διαβόησετε ἀφέσιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν· ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν· καὶ ἀπελευσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελευσέσθε.

11 Ἀφέσεως σημασία αὕτη, τὸ ἔτος τὸ πενητηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν ἢ σπερείτε, ἢ δὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς.

12 Ὅτι ἀφέσεως σημασία ἔσται ἡ ἅγιον ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γεννήματα αὐτῆς.

13 Ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως δὲ σημασίας αὐτῆς ἐπαυελευσεται εἰς τὴν ἐγκτήσιν αὐτοῦ.

14 Ἐάν δὲ ἀποδῷ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου, εἰς δὲ καὶ κτήσῃ παρὰ τὸν πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον.

15 Κατὰ ἀριθμὸν ἔτιον μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τὸν πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γεννημάτων ἀποδοῦσεται σοι.

16 Καθὼτὶ ἂν πλείον τῶν ἐτῶν πληθυνεῖ τὴν ἐγκτήσιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἕλαττον τῶν ἐτῶν ἕλαττονώσῃ τὴν ἐγκτήσιν αὐτοῦ· ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτῆ, οὕτως ἀποδοῦσεται σοι.

17 Μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον· καὶ φοβήθησιν Κύριον τὸν Θεὸν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

18 Καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου, καὶ φυλάξασθε, καὶ ποιήσετε αὐτὰ, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες.

19 Καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν, καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς.

20 Ἐάν δὲ λέγητε, Τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἔβδόμῳ τούτῳ, εἰς μὴ σπειρωμένον μηδὲ συναγόμενον τὰ γεννήματα ἡμῶν;

21 Καὶ ἂν ἀποστέλλω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἔκτῳ, καὶ ποιῆσει τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη.

22 Καὶ σπερείτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον, καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου· ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γέννημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν.

23 Καὶ ἡ γῆ οὐ παθησεται εἰς βεβωίωσιν· ἐμὴ γὰρ ἔστιν ἡ γῆ, διότι προσήλυτοι καὶ παροικοὶ ὑμεῖς ἔστε ἐναντίον μου.

24 Καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν, λῦτρα δώσετε τῆς γῆς.

25 Ἐάν δὲ πέντηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἀποδώται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ,

καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἰ ἐγγίζων^α αὐτῶ, καὶ λυτρώσεται τὴν πράσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

26 Ἐάν δὲ μὴ ἦ τινι ὁ ἀγχιστεύων, καὶ ἔ ευπορηθῆ¹ τῆ χειρὶ^α, καὶ εὐρεθῆ αὐτῶ τὸ ἰκανόν, λύτρα αὐτοῦ.

27 Καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει ὁ ὑπερέχει τῶ ἀνθρώπῳ, ὃ ἰπέδοτο ἑ αὐτῷ αὐτῶ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.

28 Ἐάν δὲ μὴ ἔ ευπορηθῆ¹ αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὸ ἰκανόν, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῶ, καὶ ἔσται ἡ πράσις^α τῶ κτησαμένῳ αὐτῷ ἕως τῷ ἔκτα ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἐξελεύσεται ἔν τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.

29 Ἐάν δὲ τις ἀποδώται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετελιχισμένην, καὶ ἔσται ἡ λυτρωσις αὐτῆς, ἕως πληρωθῆ¹ ἑνιαυτὸς ἡμεριῶν ἔσται ἡ λυτρωσις αὐτῆς.

30 Ἐάν δὲ μὴ λυτρωθῆ¹ ἕως ἂν πληρωθῆ¹ αὐτῆς ἑνιαυτὸς ὅλος, κερυθῆσεται ἡ οἰκία ἡ οὔσα ἐν πόλει τῆ ἔχουσι τείχος, βεβαίως τῶ κτησαμένῳ αὐτῆν εἰς τὰς γενεάς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει.

31 Αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἑπαύλεισι, αἱ οὐκ ἔσθιν ἐν αὐταῖς τείχος κύκλῳ, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς ἔ λογισθήσονται¹ λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται^α, καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται.

32 Καὶ αἱ πόλεις τῶν Δευτιῶν, οἰκίαι τῶν πόλεων^α κατασχέςεως αὐτῶν¹, λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται τοῖς Δευτίαις.

33 Καὶ ὅς ἂν ἔ λυτρώσῃται¹ παρὶ τῶν Δευτιῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἡ διάπρσις αὐτῶν οἰκίαν πόλεως κατασχέςεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκία τῶν πόλεων τῶν Δευτιῶν^α κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἰῶν Ἰσραὴλ.

34 Καὶ οἱ ἀγροὶ ἀφωρασμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται, ὅτι κατάσχεσις αἰώνια τοῦτο αὐτῶν ἔστιν.

35 Ἐάν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ἔ^ο μετὰ σοῦ¹, καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶ^α παρὰ σοί, ἀνπλήρη αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.

36 Οὐ λήψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον, οὐδὲ ἐπὶ πλήθει^α καὶ φοβήσῃ τὸν Θεόν σου¹ ἕγω Κύριος^α καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.

37 Τὸ ἀργύριον σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ, καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματα σου.

38 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν Χαναάν, ὥστε εἶναι ἡμῶν Θεός.

39 Ἐάν δὲ ταπεινωθῆ¹ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοί, καὶ πραθῆ¹ σοι, οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου.

40 Ὡς^α μισθωτὸς ἢ παροίκος ἔσται σοί¹ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργάται παρὰ σοί,

41 Καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεάν^α αὐτοῦ¹, εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν^α ἀποδραμεῖται.

42 Διότι οἰκέται μου εἰσὶν οὗτοι, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου¹ οὐ πραθήσεται ἐν πράσει οἰκέτου.

43 Οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ, καὶ φοβήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου.

44 Καὶ παῖς^α καὶ παιδίσκη^α ὅσοι ἂν γένωνται σοί, ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ὅσοι κύκλῳ σου εἰσὶν, ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δούλον καὶ δοῦλην,

45 Καὶ ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν παροίκων τῶν ὑντων ἐν ἡμῖν, ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ

τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅσοι ἂν γένωνται ἐν τῇ γῇ ἡμῶν, ἔστωσαν ἡμῖν εἰς κατάρχεσιν.

46 Καὶ καταμεριεῖτε αὐτοῖς τοῖς τέκνοις ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς^α καὶ ἔσονται ἡμῖν κατόχμοι εἰς τὸν αἰῶνα^α. τῶν δὲ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ^α αὐτὸν¹ ἐν τοῖς μόχθοις.

47 Ἐάν δὲ εὐρῇ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοί, καὶ ὑπορθεῖς ὁ ἀδελφός σου^α πραθῆ¹ τῶ προσηλύτῳ ἢ τῶ παροίκῳ τῶ παρὰ σοί, ἡ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ,

48 Μετὰ τὸ πραθῆναι αὐτῶ, λυτρωσις ἔσται αὐτοῦ¹ ἔἰς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν.

49 Ἀδελφός πατρός αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀδελφοῦ πατρός^α λυτρώσεται αὐτόν, ἡ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς^α αὐτοῦ¹ λυτρώται¹ αὐτόν¹ ἐάν δὲ εὐπορηθεῖ ταῖς χερσὶ^α ἢ λυτρώται¹ ἑαυτόν.

50 Καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτόν ἀπὸ τοῦ ἔτους οὗ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῶ ἕως τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως^α καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου¹ ἔτος ἔξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ.

51 Ἐάν δὲ τινι πλείων τῶν ἐτῶν ἦ, πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ.

52 Ἐάν δὲ ὀλίγον καταλειθῆ¹ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἑνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ συλλογιεῖται αὐτῶ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ

53 Ὡς μισθωτὸς^α ἑνιαυτὸν ἔξ ἑνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ¹ οὐ κατατενεῖ αὐτόν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου.

54 Ἐάν δὲ μὴ λυτρώται κατὰ ταῦτα, ἐξελεύσεται ἐν τῷ ἔτε¹ τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

55 Ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκέται^α εἰσὶ¹ παῖδες μου οὗτοι εἰσιν, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΕΓΩ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν¹ οὐ ποιήσετε ἡμῖν αὐτοῖς χειροποιήτα, οὐδὲ ἔ γλυπτὰ¹, οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ἡμῖν, οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῇ ἡμῶν προσκυνῆσαι αὐτῶ¹ ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

2 Τὰ σάββατα μου φυλάξεσθε, καὶ ἅπὸ τῶν ἁγίων μου φοβήσεσθε¹ ἐγὼ εἰμι Κύριος.

3 Ἐάν^α τοῖς προστάγμασι μου πορεύσθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιήσθε αὐτάς,

4 Καὶ δώσω τὸν ἕνετον ἡμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν¹

5 Καὶ καταλήψεται ἡμῖν ὁ ὄλοθητος¹ τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον¹ καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ἡμῶν εἰς πλησμονήν¹ καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ἡμῶν,

6 Καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ἡμῶν¹ καὶ κοιμηθήσεσθε, καὶ οὐκ ἔσται ἡμᾶς ὁ ἐκφοβῶν¹ καὶ ἀπολώ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν.

7^α Καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ἡμῶν φόνῳ.

8 Καὶ διώδονται ἔξ ἡμῶν ἑνente ἑκατόν, καὶ

ἐκατὸν ἄ ὑμῶν διώξονται μυριάδας· καὶ πε-
σοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον ὑμῶν μα-
χαίρῃ.

9 Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ αὐξανά ὑμᾶς,
καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην
μου μεθ' ὑμῶν.

10 Καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ πα-
λαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοί-
σατε.

11 Καὶ θήσω τὴν ὀσκηνίην μου ἐν ὑμῖν, καὶ
οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς,

12 Καὶ ἐμπερατήσω ἐν ὑμῖν· καὶ ἔσομαι
ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσσεσθέ ὁ μοι λαός.

13 Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγα-
γὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Λιγύπτου, ὄντων ὑμῶν δού-
λων· καὶ συνέτριψα τὸν δεσπῆν τῶν ζυγῶν
ὑμῶν, καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρρησίας.

14 Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου, μὴδὲ ποιή-
σητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα,

15 Ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί
μου προσοχθήσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς
μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε δια-
σκεδάσαι ἃ τὴν διαθήκην μου,

16 Καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν· καὶ ἐπιστήσω
ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, τὴν τε ψώραν, καὶ τὸν
ἄκτηρα σφακελίοντα· τὸν ὄφθαλμούς ὑμῶν,
καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτίκουσιν· καὶ σπερεῖτε
διακένη τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται ἄοι
ὑπεναντίοι ὑμῶν.

17 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ'
ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν,
καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς, καὶ
φείδεσθε οὐδενὸς διακοντοῦ ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐὰν ὡς τοῦτο μὴ ὑπακούσητέ μοι,
καὶ προσθήσω ἃ τοῦ παιδεύσαι ὑμᾶς ἐπτάκις
ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.

19 Καὶ συντρέψω τὴν ἕβρην τῆς ὑπερηφανίας
ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῶν ἰσοῦρον,
καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν.

20 Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν· καὶ οὐ
δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπῆρον αὐτῆς, καὶ τὸ
ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν
αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορευθῆτε πλάγιοι,
καὶ μὴ βούλησθε ὑπακοεῖν μου, προσθήσω
ὑμῖν πληγῆς ἐπτά κατὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

22 Καὶ ὁ ἀποστέλλω· ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ
ἄγρια τῆς γῆς, καὶ κατέδαται ὑμᾶς, καὶ ἐξανα-
λώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοῦσ' ποιήσω
ὑμᾶς, καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν.

23 Καὶ ἐπὶ τούτοις ἂν μὴ παιδευθῆτε,
ἀλλὰ ὀπορευθῆσθε! πρὸς με πλάγιοι,

24 Πορευόμεθα κατὰ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλα-
γίῳ, καὶ πατάξω ὑμᾶς κνήγῃ ἐπτάκις ἀντὶ τῶν
ἀμαρτιῶν ὑμῶν.

25 Καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικούσαν
δικὴν διαθήκης, καὶ καταφείσεσθε εἰς τὰ πό-
λεις ὑμῶν· καὶ ἐξαποστειλώ θάνατον εἰς ὑμᾶς,
καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας ἄ τῶν ἐχθρῶν.

26 Ἐν τῷ ἄ θλίψαι ὑμᾶς σιτοδεία ἔρτων, καὶ
πέψουσι δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν
κλιβάνῳ ἐνί, καὶ ἀποδώσουσι τοὺς ἄρτους
ὑμῶν ἐν σταθμῷ, καὶ φάγεσθε, καὶ οὐ μὴ
ἐμπλησθῆτε.

27 Ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου,
καὶ ὀπορευθῆσθε! πρὸς με πλάγιοι,

28 Καὶ αὐτὸς πορευόμεθα μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ
πλάγῳ, καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἐπτάκις κατὰ
τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

29 Καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἱῶν ὑμῶν,
καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε.

30 Καὶ ἐρημώσω τὰς στηλας ὑμῶν, καὶ ἐξο-
λοθρεῶσά τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν, καὶ
θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων
ὑμῶν, καὶ προσοχθῆει ἡ ψυχὴ μου ὑμῖν.

31 Καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους, καὶ
ἐξηρημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ σφραγίσθῃ
τῆς ὁσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν.

32 Καὶ ἐξηρημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ
θαυμάσονται ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν, οἱ ἐνοι-
κούντες ἐν αὐτῇ.

33 Καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξ-
αναλώσει ὑμᾶς ἐπιπρονοημένη ἡ μάχαιρα, καὶ
ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἐρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν
ἔσονται ἐρημοί.

34 Τότε εὐλοκήσῃ ἡ γῆ τὰ σάββατα, αὐτῆς ἂ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς,

35 Καὶ ὑμεῖς ἔσσεσθε ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν· τότε σάββατιε ἡ γῆ, καὶ εὐδοκήσῃ ἡ
γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς· πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς· σάββατιε ἂ οὐκ
ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν, ἠὲ οὐκ
κατωκείτε αὐτῇ.

36 Καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω
ἄ δουλείαν· εἰς τὴν κυρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλ-
λου φερομένου, καὶ φεύθονται ὡς φεύγοντες
ἀπὸ πολέμου, καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς διώ-
κοντος.

37 Καὶ ὑπερόνεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφόν
ἂ ὡσεὶ ἐν πολέμῳ, οὐθενὸς κατατρέχοντος·
καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστήναι τοῖς ἐχθροῖς
ὑμῶν.

38 Καὶ ἀπολεισθῆ ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέ-
δαται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

39 Καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ' ὑμῶν, κατα-
φθαρήσονται διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, καὶ διὰ
τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν· ἐν τῇ γῆ
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακίθονται.

40 Καὶ ἐξαγορεύουσι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν,
καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι
παρέβησαν· καὶ ὑπερέιδόν με, καὶ ὅτι ἐπορεύ-
θησαν ἐναντίον μου πλάγιον.

41 Καὶ ἐγὼ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ
πλάγιον· καὶ ἀπολώ αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχ-
θρῶν αὐτῶν· τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία
αὐτῶν ἡ ἀπερίμητος, καὶ τότε εὐδοκήσουσι
τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

42 Καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης ἂ Ἰακώβ,
καὶ τῆς διαθήκης ἂ Ἰσαακ, καὶ τῆς διαθήκης
ἂ Ἀβραάμ μνησθήσομαι·

43 Καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι, καὶ ὁ ἡ γῆ
ἐγκαταλειφθήσεται· ὁ ἀπ' αὐτῶν· τότε προσ-
δέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς, ἐν τῷ
ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτοῦ· καὶ αὐτοὶ προσ-
δέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας, ἀνθ' ὧν τα
κρίματά μου ὑπερέιδον, καὶ τοῖς προστάγμασι
μου προσώχθησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν.

44 Καὶ οὐδ' ὡς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν, οὐχ ὑπερέιδον αὐτοὺς, οὐδὲ
προσώχθισα αὐτοὺς ὥστε ἐξαναλώσαι αὐτοὺς
τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς
αὐτοῦς· ἂ ἐγὼ ἂ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐ-
τῶν.

45 Καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς
προτέρας, ὅτε ἐξηγάγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Λι-
γύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας ἐναντὶ τῶν ἐθνῶν,
τοῦ εἶναι αὐτῶν Θεός· ἐγὼ εἰμι Κύριος.

46 Ταῦτα τὰ κρίματά μου, καὶ τὰ προστάγ-
ματά μου, καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκε Κύριος ἀνα-
μέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Κεφ. κζ'. XXVII.

1 **Κ**ΑΙ ἔλαλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων,
2 Ἐλάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἶρεῖς
αὐτούς, ^α Ὅς ἂν εὐξήται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ.

3 Ἔσται ἡ τιμὴ ^α τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσα-
ετούς ἕως ἐξηκονταετούς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ
πεντήκοντα δίδραγμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ
ἀγίῳ.

4 Τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριά-
κοντα δίδραγμα.

5 Ἐάν δὲ ἀπὸ πενταετούς ἕως ἑξήκοντα ἔτων,
ἔσται ἡ τιμὴ ^α τοῦ ἄρσενος εἰκοσι δίδραγμα
τῆς δὲ θηλείας, δέκα δίδραγμα.

6 Ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετούς, ἔσται ἡ
τιμὴ ^α τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραγμα ^α τῆς δὲ
θηλείας, τρία δίδραγμα ἀργυρίου.

7 Ἐάν δὲ ἀπὸ ἐξηκοντα ἔτων καὶ ἐπάνω, ἔάν
μὲν ἄρσεν ἦ, ἔσται ἡ τιμὴ ^α αὐτοῦ πεντεκαί-
δεκα δίδραγμα ἀργυρίου· ἔάν δὲ θήλεια, δέκα
δίδραγμα.

8 Ἐάν δὲ ταπεινὸς ἢ τῇ τιμῇ ^α, στήσεται ^α
ἐναντίον τοῦ ἱερέως ^α καὶ τιμῆσεται αὐτὸν ὁ
ἱερεὺς· καθάπερ ἰσχυίη ἡ χεὶρ ^β τοῦ εὐξαμένου,
τιμῆσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς.

9 Ἐάν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερο-
μένων ἀπ' αὐτῶν ὄπρον τῷ Κυρίῳ, ὅς ἂν ὀψ
ἀπὸ τούτων τῷ Κυρίῳ, ἔσται ἄγιον.

10 Οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ ^α καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ
πονηρὸν καλῷ· ἔάν δὲ ἀλλάσσων ἀλλάξῃ
αὐτὸ κτήνος κτήνει, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλ-
λαγμα ^β ἅγια ^α.

11 Ἐάν δὲ πᾶν κτήνος ἀκαθάarton, ἀφ' ὧν οὐ
προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν ὄπρον τῷ Κυρίῳ,
στήσει τὸ κτήνος ἐναντι τοῦ ἱερέως,

12 Καὶ τιμῆσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον
καλοῦ καὶ ἀναμέσον πονηροῦ· καὶ καθότι ἂν
τιμῆσῃται ^α αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, οὕτω στήσεται.

13 Ἐάν δὲ λυτρώμενος λυτρώσῃται αὐτὸ,
προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐ-
τοῦ.

14 Καὶ ἄνθρωπος ὅς ἂν ^β ἁγιάσῃ ^α τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἅγιαν τῷ Κυρίῳ, καὶ τιμῆσεται αὐτὴν
ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον καλῆς καὶ ἀναμέσον πονη-
ρᾶς· ὡς ἂν τιμῆσῃται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, οὕτω
σταθήσεται.

15 Ἐάν δὲ ὁ ἁγιάσας αὐτὴν ^β λυτρώται ^α τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ, προσθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμ-
πτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται αὐτῷ.

16 Ἐάν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως
αὐτοῦ ἁγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται
ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ, κόρου κριθῶν
πεντήκοντα δίδραγμα ἀργυρίου.

17 Ἐάν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως
ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν τιμὴν
αὐτοῦ στήσεται.

18 Ἐάν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἀφεσιν ἁγιάσῃ
ὁ ἀγρὸν αὐτοῦ, προσλογίεται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς

τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπιλοιπα, ἕως εἰ-
τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀνθυψαμειθήσε-
ται ἀπὸ τῆς συντιμῆσεως αὐτοῦ.

19 Ἐάν δὲ ^α λυτρώται τὸν ἀγρὸν ὁ ἁγιάσας
αὐτὸν, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου
πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ.

20 Ἐάν δὲ μὴ λυτρώται τὸν ἀγρὸν, καὶ ἀπο-
δώται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ
^β λυτρώσῃται αὐτόν.

21 Ἄλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς ἐξεληλυθυίας τῆς
ἀφέσεως ἄγιος τῷ Κυρίῳ, ὡσπερ ἡ γῆ ^β ἁφω-
ρισμένη τῷ ἱερεὶ ἔσται κατὰσχέσις αὐτοῦ.

22 Ἐάν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὐ κέκτηται, ὅς
οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως
αὐτοῦ, ἁγιάσῃ τῷ Κυρίῳ,

23 Λογίεται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος
τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ
ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἁγίαν
τῷ Κυρίῳ.

24 Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδο-
θήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὐ κέκτηται
αὐτόν, οὐ ἢν ἡ κατὰσχέσις τῆς γῆς.

25 Καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμίοις ἁγίοις
εἰκοσι ὄβολοι ἔσται τὸ δίδραγμα.

26 Καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ εἰν γέννηται ἐν
τοῖς κτήνεσι σου, ἔσται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐ καθα-
γιάσει αὐτὸ οὐδεὶς· ἔάν τε μόσχον, ἔάν τε
πρόβατον, τῷ Κυρίῳ ἐστίν.

27 Ἐάν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων
^β ἀλλάξῃ ^α κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ προσθήσει
τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς αὐτὸ, καὶ ἔσται αὐτῷ·
ἔάν δὲ μὴ λυτρώται, πραθήσεται κατὰ
τὴν τιμὴν αὐτοῦ.

28 Πᾶν δὲ ἀνάθεμα, ὃ ἂν ἀναθῇ ἄνθρωπος
τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πάντων, ὅσα αὐτῷ ἐστίν, ἀπὸ
ἄνθρωπον ἕως κτήνος, καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατα-
σχέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἀποδώσεται, οὐδὲ λυτ-
ρῆσεται· πᾶν ἀνάθεμα ἄγιον ἁγίων ἔσται τῷ
Κυρίῳ.

29 Καὶ πᾶν ^α ὃ εἰν ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων, οὐ ^β λυτρωθήσεται ^α, ἀλλὰ θανάτῳ θανα-
τωθήσεται.

30 Πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ σπέρμα-
τος τῆς γῆς, καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου, τῷ
Κυρίῳ ἐστίν, ἄγιον τῷ Κυρίῳ.

31 Ἐάν δὲ λυτρώται λύτρω ἄνθρωπος τὴν
δεκάτην αὐτοῦ, τὸ ἐπίπεμπτον ^α προσθήσει
πρὸς αὐτόν, καὶ ἔσται αὐτῷ.

32 Καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν, καὶ προβάτων,
καὶ πᾶν ὃ ἂν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν
ράβδον, τὸ δέκατον ἔσται ἄγιον τῷ Κυρίῳ.

33 ^α Οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ, ^α οὐδὲ
πονηρὸν καλῷ· ἔάν δὲ ἀλλάσσων ^β ἀλλάξῃ
αὐτὸ, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται ἄγιον, οὐ
λυτρωθήσεται.

34 Αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἐντολαί, ἃς ἐνετείλατο
Κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν
τῷ ὄρει Σινᾶ.

ΑΡΙΘΜΟΙ.

Κεφ. α'. 1.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἔρημῳ τῇ Σινᾷ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, ἔτους δευτέρου ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου, λέγων,

2 Δάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς^α Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας^α, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν^β πᾶς ἄρσεν

3 Ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἔκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν^γ σὺ καὶ Ἀαρὶὼν ἐπισκέψασθε αὐτοὺς.

4 Καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσονται ἕκαστος^α κατὰ φυλὴν ἕκαστου^β ἀρχόντων, κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται.

5 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες παραστήσονται μεθ' ἡμῶν^γ τῶν Ῥουβὴν, Ἐλισβὺρ υἱὸς Σεδιὺρ.

6 Τῶν Σιμεὼν, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί.

7 Τῶν Ἰούδα, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ.

8 Τῶν Ἰσάχαρ, Ναθαναήλ υἱὸς Σωγάρ.

9 Τῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλὼν.

10 Τῶν υἱῶν Ἰωσήφ τῶν Ἐφραΐμ, Ἐλισαμά υἱὸς Ἐμιούδ^α τῶν Μινασσή, Γαμαλιήλ υἱὸς Φαδασοίρ.

11 Τῶν Βενιαμὴν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί.

12 Τῶν Δάν, Ἀχιέξερ υἱὸς Ἀμισαδαί.

13 Τῶν Ἀσῆρ, Φαγαήλ υἱὸς Ἐχράν.

14 Τῶν Γὰδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ῥαουήλ.

15 Τῶν Νεφθαλί, Ἀχίρ υἱὸς Αἰνάν.

16 Οὗτοι ἐπικλήθιοι τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν, χιλιάρχοι Ἰσραὴλ εἰσι.

17 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος.

18 Καὶ πᾶσαν^α τὴν^β συναγωγὴν ὁσνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους^γ καὶ ἔπειθονοῦσαν^δ κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατριὰς αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, πᾶν ἄρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν.

19 Ὅν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ ἐπεσκέψαν^α ἐν τῇ ἔρημῳ τοῦ Σινᾶ.

20 Καὶ ἐγένετο οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἔκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

21 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, ἕξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

22 Τοῖς υἱοῖς Σιμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ

κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἔκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

23 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν, ἑννέα καὶ πενήτηκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

24 Τοῖς υἱοῖς Ἰούδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἔκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

25 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

26 Τοῖς υἱοῖς Ἰσάχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἔκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

27 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, τέσσαρες καὶ πενήτηκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

28 Τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἔκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

29 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, τέσσαρες καὶ πενήτηκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

30 Τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἔκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

31 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, ἑπτὰ καὶ πενήτηκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

32 Τοῖς υἱοῖς Ἰωσήφ υἱοῖς Ἐφραΐμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἔκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

33 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

34 Τοῖς υἱοῖς Μανασσή κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἔκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

35 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσή, δύο καὶ τριακοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

36 Τοῖς υἱοῖς Βενιαμὴν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἔκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

37 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν,

πέντε και τριάκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.

24 Τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

25 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ, πέντε και τεσσαράκοντα χιλιάδες και ἐξακόσιοι και πενήκοντα.

38 Τοῖς υἱοῖς Δάν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

39 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δάν, δύο και ἐξήκοντα χιλιάδες και ἑπτακόσιοι.

40 Τοῖς υἱοῖς Ἀσηρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

41 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσηρ, μία και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.

42 Τοῖς υἱοῖς Νεφθαλί κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

43 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, τρεῖς και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.

44 Αὐτῇ ἐπίσκεψις, ἣν ἐπεσκέψαντο Μωσῆς και Ἀαρὼν και οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες! ἕνα εἰς κατὰ φυλὴν μίαν, κατὰ φυλὴν ἑοικῶν! πατριᾶς ἦσαν.

45 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις αἰῶν Ἰσραὴλ συν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ,

46 Ἐξακόσιοι χιλιάδες και τρισχίλιοι και πεντακόσιοι και πενήκοντα.

47 Οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέψαν! ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

49 Ὅρα, τὴν φυλὴν Λευὶ οὐ συνεπίσκεψη, και τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήψη, ἐν μέσῳ αἰῶν Ἰσραὴλ.

50 Καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευῖτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, και ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, και ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ! ἄρουσιν αὐτοὶ! τὴν σκηνὴν, και πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς! και αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ, και κύκλῳ τῆς σκηνῆς παρεμβάλουσι.

51 Καὶ ἐν τῷ ἔξαιρειν τὴν σκηνὴν, καθελούσιν αὐτὴν οἱ Λευῖται, και ἐν τῷ παρεμβάλειν τὴν σκηνὴν, ἀναστήσουσιν! και ὁ ἄλλογοντα ὁ προσπορευόμενος, ἀποθανέτω.

52 Καὶ παρεμβάλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἄνθρωποι ἐν τῇ ἐαυτοῦ τάξει, και ἄνθρωποι κατὰ τὴν ἐαυτοῦ ἡγεμονίαν, συν δυνάμει αὐτῶν.

53 Οἱ δὲ Λευῖται παρεμβάλλεωσαν ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, και οἱ καὶ ἐστα ἀμαρτήματα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ! και φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

54 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, κατὰ

πάντα ἃ ἔνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆι και Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν και Ἀαρὼν, λέγων,

2 Ἄνθρωπος ἐχόμενος ἐαυτοῦ κατὰ τάγμα! κατὰ ἁγμαίαις, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, παρεμβάλλεωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντίοι! κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβάλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατὰ ἀνατολὰς, τάγμα παρεμβολῆς Ἰούδα συν δυνάμει αὐτῶν, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰούδα, Ναασσῶν υἱὸς Ἀμιαδοῦβ.

4 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἄεπισκεμμένοι! τέσσαρες και ἑβδομήκοντα χιλιάδες και ἐξακόσιοι.

5 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι ἑφυλῆς! Ἰσάχαρ, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ.

6 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἑπισκεμμένοι! τέσσαρες και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.

7 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι ἑφυλῆς! Ζαβουλὼν, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλῶν, Ἐλιαβ υἱὸς Χαϊλὼν.

8 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι! ἑπτὰ και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.

9 Πάντες οἱ ἐπισκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰούδα, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες και ἐξακισχίλιοι και τετρακόσιοι, συν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἑξήραουσι!

10 Ἡ Τάγματα! παρεμβολῆς Ῥουβὴν πρὸς Λίβα ἑδύναμις! αὐτῶν, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν, Ἐλισούρ υἱὸς Σεδιούρ.

11 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἑπισκεμμένοι! ἑξ και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.

12 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ ἑφυλῆς! Συμεὼν, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί.

13 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἑπισκεμμένοι! ἑννέα και πενήκοντα χιλιάδες και τριακόσιοι.

14 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Γὰδ, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γὰδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ραγουήλ.

15 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἑπισκεμμένοι! πέντε και τεσσαράκοντα χιλιάδες και ἐξακόσιοι και πενήκοντα.

16 Πάντες οἱ ἑπισκεμμένοι! τῆς παρεμβολῆς Ῥουβὴν, ἑκατὸν πενήκοντα μία χιλιάδες και τετρακόσιοι και πενήκοντα, συν δυνάμει αὐτῶν ὀυέτωροι ἑξήραουσι!

17 Καὶ ἀρῆσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, και ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν ἑμέσου! τῶν παρεμβολῶν ὡς και! παρεμβάλουσιν, οὕτως και ἑξήραουσιν! ἕκαστος ἐχόμενος ἑκαθ' ἡγεμονίας!

18 Τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραὶμ παρὰ θάλασσαν συν δυνάμει αὐτῶν, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμά υἱὸς Ἐμοιούδ.

19 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι! τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.

20 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι ἑφυλῆς! Μανασσῆ, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασοσίρ.

21 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι! δύο και τριακόσια χιλιάδες και διακόσιοι.

22 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι ἑφυλῆς! Βενιαμίν, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβιδὼν υἱὸς Γαδσωήν.

23 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι! πέντε

καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

24 Πάντες οἱ ἑπισκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἐφραΐμ, ἑκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατὸν, σὺν δυνάμει αὐτῶν ἄριστοι ἑξαρουσί.

25 Τάγμα παρεμβολῆς Δάν πρὸς Βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.

26 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἑπισκεμμένοι, δύο καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

27 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆ Ἀσὴρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσὴρ, Φαγὴλ υἱὸς Ἐχράν.

28 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἑπισκεμμένοι, μία καὶ πεσσοῦρακοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

29 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι ἐφυλῆς Ἰσραὴλ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Νεφθαλί, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί Ἀχιρὲ υἱὸς Λινιάν.

30 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἑπισκεμμένοι, τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

31 Πάντες οἱ ἑπισκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Δάν, ἑκατὸν καὶ πενηκονταεπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι, ἑπτακοὶ ἑξαρουσί κατὰ τάγμα αὐτῶν.

32 Αὕτῃ ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμειν αὐτῶν, ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑντακόσιοι πενήκοντα.

33 Οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς, καθὼ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ.

34 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτω παρεμβάλοντες κατὰ τάγμα αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξῆρον ἕκαστος ἐχόμενος κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

Κεφ. γ'. ΠΙ.

ΚΑΙ αὐταὶ αἱ γενέσεις Ἀαρῶν καὶ Μωυσῆ, ἐν ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῆ ἐν ὄρει Σινᾶ.

2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρῶν πρωτότοκος Ναδάβ, καὶ Ἀβιουδ, ἃ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

3 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρῶν, οἱ ἱερεῖς οἱ ἠλεημένοι, οὓς ἔτελειώσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερατεύειν.

4 Καὶ ἔτελειώθησε Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ ἔναντι Κυρίου, προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἄλλοτριον ἔναντι Κυρίου, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ παιδίᾳ οὐκ ἦν αὐτοῖς καὶ ἱερίτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ μετὰ Ἀαρῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 6 Λάβε τὴν φυλὴν Λευι, καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως, καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ.

7 Καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.

8 Καὶ φυλάξουσι πάντα τὰ σκεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.

9 Καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ἀαρῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοῖς ἱερείσι ὁ δαδουμένοι δόμα

οὔτοί μοι εἰσὶν ἀπο τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ Ἀαρῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσει ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ φυλάξουσι τὴν ἱερατεῖαν αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμόν, καὶ ἔσω τοῦ καταπετάσματος καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθαυεῖται.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

12 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτότοκου διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἰδὲ πατρῶν αὐτῶν ἔσονται, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται.

13 Ἐμοὶ γάρ πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἠγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνῆς ἐμοὶ ἔσονται ἐγὼ Κύριος.

14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, λέγων,

15 Ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευι κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑπισκέψασθαι αὐτοῖς.

16 Καὶ ἑπισκέψαντο αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ Ἀαρῶν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἔδον τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος.

17 Καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευι ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν Γεδσῶν, Καῖθ, καὶ Μεραρί.

18 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσῶν κατὰ δήμους αὐτῶν Λοβεθὶ καὶ Σεμεί.

19 Καὶ υἱοὶ Καῖθ κατὰ δήμους αὐτῶν Ἀμράμ καὶ Ἰσσαὰρ, Χεβρών καὶ Ὀζιήλ.

20 Καὶ υἱοὶ Μεραρί κατὰ δήμους αὐτῶν Μοολί, καὶ Μουσί οὔτοί εἰσι δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

21 Τῶν Γεδσῶν δῆμος τοῦ Λοβεθ, καὶ δῆμος τοῦ Σεμεί οὔτοί εἰσι δῆμοι τοῦ Γεδσῶν.

22 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι.

23 Καὶ οἱ υἱοὶ Γεδσῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρεμβάλουσιν παρὰ θάλασσαν.

24 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσῶν, Ἐλισάφ υἱὸς Δαήλ.

25 Καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

27 Τῶν Καῖθ δῆμος ὁ Ἀμράμ εἶσι, καὶ δῆμος ὁ Ἰσσαὰρ εἶσι, καὶ δῆμος ὁ Χεβρών εἶσι, καὶ δῆμος ὁ Ὀζιήλ εἶσι οὔτοί εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καῖθ, κατὰ ἀριθμὸν.

28 Πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι, φυλάσσουντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.

29 Οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καῖθ παρεμβάλουσιν ἐκ πλαιγίων τῆς σκηνῆς κατὰ Λίβα.

30 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν αὐτῶν δῆμων τοῦ Καῖθ, Ἐλισταφάν υἱὸς Ὀζιήλ.

31 Καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ Κιβαῶν καὶ ἡ

τριπέζα, καὶ ἡ λυχία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

32 Καὶ ὁ ἄρχων^α ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν, Ἐλεάζαρ^δ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καθισταμένους φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.

33 Τῷ Μεραρί^ε δῆμος ὁ Μοολί, καὶ δῆμος ὁ Μουσί^ε οὗτοι εἰσι δῆμοι τοῦ Μεραρί.

34 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακισχιλιοῖ^α καὶ πενήκοντα.

35 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατρῴων τοῦ δήμου τοῦ Μεραρί, Σουριλ υἱὸς Ἀβιχαΐλ^ε ἐκ Πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβάλουσι πρὸς Βορρᾶν.

36 Ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς υἱῶν Μεραρί, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βίσεις αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν,

37 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κίκλω, καὶ τὰς βίσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους^α, καὶ τοὺς κίλους αὐτῶν.

38 Οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς^α τοῦ μαρτυρίου ἐπὶ ὀνατολῆσι, Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ^ε καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ὀπατόμενος^ε, ἀποθανεῖται.

39 Πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου κατὰ δῆμους αὐτῶν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

40 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω^ε καὶ ὀλάβε^ε τὸν ἀριθμὸν^ε ἐξ ὀνομάτων.

41 Καὶ λήψη τοὺς Λευίτας ἔμοι, ἐγὼ Κύριος, ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

42 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος^α πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

43 Καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα^α τὰ ἄρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνομάτων ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω^ε ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες^α καὶ^ε τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι.

44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

45 Δάβε τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων^α υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἔμοι οἱ Λευίται^ε ἐγὼ Κύριος.

46 Καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ^ε.

47 Καὶ λήψη^α πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον λήψη, εἴκοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου.

48 Καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς.

49 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὸ ἀργύριον^α τὰ λύτρα^α τῶν πλεοναζόντων^α εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν,

50 Παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, ὀχιλίους τριακοσίους ἑξη-

κονταπέντε! σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγίου.

51 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς^α τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Δάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καθ' ἐκ μέσου υἱῶν Λευι, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατρῴων αὐτῶν,

3 Ἀπὸ^ε ἑξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν^ε καὶ ἐπάνω ἕως^ε πενήτηκοντα ἐτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

4 Καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Καθ' ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἅγιον τῶν ἁγίων.

5 Καὶ^ε εἰσελεύσεται Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἐξαίρη ἡ παρεμβολή, καὶ καβηλοῦσι τὸ καταπέτασμα τὸ συσκιᾶζον, καὶ κατακαλυψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον, καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὄλον ὑακίνθινον ἄνωθεν, καὶ διεμβάλουσι τοῖς ἀναφορεῖς^α.

7 Καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον, καὶ τὰ τρυβλία, καὶ τὰς θύσικας, καὶ τοὺς κνᾶθους, καὶ τὰ σπονδεία ἐν οἷς σπένδει, καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διαπαντὸς ἐπ' αὐτῆς ἔσονται.

8 Καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον^α, καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ, καὶ διεμβάλουσι^ε ὀδοῖ αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς^α.

9 Καὶ λήνονται ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσι τὴν λυχναίαν τῶν φωτίζουσαν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἀγία^ε τοῦ ἑλαίου^ε οἷσι^ε λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς.

10 Καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, εἰς κάλυμμα δερματίνῳ ὑακίνθινῳ, καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορεῖν^α.

11 Καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ, καὶ διεμβάλουσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ.

12 Καὶ λήνονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις^ε καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς.

13 Καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει^ε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον.

14 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτῶ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πύρεα, καὶ τὰς κρέγγας, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὸν καλυπτῆρα, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου^ε καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερματίνῳ ὑακίνθινῳ, καὶ διεμβάλουσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ^ε καὶ λήνονται ἱμάτιον πορφύρεον, καὶ συκαλύψουσι τὸν λουτήριον καὶ τὴν βῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἐμβαλοῦσιν^ε αὐτὸ^ε εἰς κίλυμμα δερματίνῳ ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς.

15 Καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καλύπτοντες τὰ ἅγια, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολὴν καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Καθ' αὐρεῖν, καὶ οὐχ ἄψονται τὸν ἅγιον, ἵνα μὴ ἀπηθά-

νωσί ταῦτα ἀρῶσιν οἱ υἱοὶ Καθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

16 Ἐπίσκοπος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως, τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καὶ ἡ θυσία ἡ καθ' ἡμέραν, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς, καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις^α.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρῶν, λέγων,

18 Μὴ ὀλοθρέυσθητε τῆς φυλῆς τὸν ὄμιον τὸν Καθ ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν.

19 Τοῦτο ποιήσατε αὐτοί, καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι, πρὸςπρονομιζόμενοι αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων Ἀαρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸςπρονομιζόμενοι, καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἄκαστον^α κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ.

20 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα^α τὰ ἅγια, καὶ ἀποθάνουσι.

21 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

22 Λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἰῶν Γεδσών, καὶ τούτους κατ' οἴκου πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν,

23 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἑπάνω ἕως πενηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ^α ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

24 Αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου^α τοῦ Γεδσών, λειτουργεῖν καὶ αἰρεῖν.

25 Καὶ ἀρεὶ τὰς δόξεις τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ δάκρυμα αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα τὸ ὑακίθινον τὸ ὄν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν, καὶ τὸ δάκρυμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

26 Καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς, ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσά, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσι.

27 Κατὰ στόμα Ἀαρῶν καὶ τῶν υἰῶν αὐτοῦ ἐστὶ ἡ λειτουργία τῶν υἰῶν Γεδσών κατὰ πᾶσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν^α καὶ ἐπίσκεψαι αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος πάντα τὰ ἄρτια ὑπ' αὐτῶν.

28 Αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἰῶν Γεδσών ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως.

29 Οἱ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκου πατριῶν αὐτῶν, ἐπίσκεψασθε αὐτούς,

30 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἑπάνω ἕως πενηκονταετοῦς ἐπίσκεψασθε αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος^α λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

31 Καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς,

32 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπέτασματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν, καὶ τοὺς κίλους αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν^α ἐξ ὀνομάτων ἐπίσκεψασθε αὐτούς, καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν.

33 Αὕτη ἡ λειτουργία^α δήμου υἰῶν Μεραρὶ ἐν

πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως.

34 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρῶν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Καθ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκου πατριῶν αὐτῶν,

35 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἑπάνω ἕως πενηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν^α ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

36 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πενήκοντα.

37 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Καθ, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καθὰ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρῶν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

38 Καὶ ἐπεσκέψαν^α υἱοὶ Γεδσών κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκου πατριῶν αὐτῶν,

39 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἑπάνω ἕως πενηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

40 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκου πατριῶν αὐτῶν, δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.

41 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἰῶν Γεδσών, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρῶν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

42 Ἐπεσκέψαν δὲ καὶ ὄμιον υἰῶν Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκου πατριῶν αὐτῶν,

43 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἑπάνω ἕως πενηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

44 Καὶ ἐγενήθη^α ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκου πατριῶν αὐτῶν τρισχίλιοι καὶ διακόσιοι.

45 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἰῶν Μεραρὶ, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρῶν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

46 Πάντες οἱ ἐπισκεψόμενοι, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρῶν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς Δευίτας, κατὰ δήμους^α καὶ κατ' οἴκου πατριῶν αὐτῶν,

47 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἑπάνω ἕως πενηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς τὰ ἔργα τῶν ἔργων, καὶ τὰ ἔργα τὰ αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

48 Καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες^α, ὄκτα κισχίλιοι πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα.

49 Διὰ φωνῆς Κυρίου^α ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ, ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ὧν αἰρούσιν αὐτοὶ^α καὶ ἐπεσκέψαν^α, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῇ Μωυσῆ.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 2 Πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαποστειλάτωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρόν, καὶ πάντα γονορροῖαν, καὶ πάντα ἀκαθάρτον ἐπὶ ψυχῇ,

3 Ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ, ἐξαποστείλατε ἔξω τῆς παρεμβολῆς^α, καὶ οὐ^α μὴ

μιανούσι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς.

4 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ^α καὶ ἐξάπεστέιλαν αὐτοὺς ἕξω τῆς παρεμβολῆς^α καθὰ ἐλάλησε Κύριος ἄ Μωσῆ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 6 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἄνθρωπὸν ἤ γυνή, ὅστις ἂν ποιῇσῃ ἀπὸ πᾶσιν τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ παριδίῳ παρῖδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἢ ψυχὴ ἐκείνη.

7 Ἐξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν^α, ἣν ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν^α τὸ κεφάλαιον^α, καὶ τὸ ἐπίεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτό, καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτό.

8 Ἐὰν δὲ μὴ ἦ τῷ ἀνθρώπῳ^α ὁ ἄλλοσιτεύων, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν, τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδοδόμενον^α Κυρίου, τῷ ἱερεὶ ἔσται, πλην τοῦ κριοῦ τοῦ βίλασμου^α, δι' οὗ ἐξιλιάσεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ.

9 Καὶ πᾶσα ἄπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅσα ἐὰν προσφέρωσι Κυρίῳ, τῷ ἱερεὶ αὐτῶ ἔσται.

10 Καὶ ἐκίστου τὰ ἡγιασμένα αὐτῷ^α ἔσται ἄνθρωπ, ὃς ἂν δῶ τῷ ἱερεὶ, ὅσα ἔσται.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 12 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἶρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἄνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῇ ἢ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ὁ περιδοῦσα παρῖδῃ αὐτόν,

13 Καὶ κοιμηθῇ^α οἷς μετ' αὐτῆς^α κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ κρίνῃ, αὐτὴ δὲ ἢ μεμασμένη, καὶ ἰατρὸς μὴ^α δῆν μετ' αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μὴ ἢ συνειλημμένη,

14 Καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μεμιαίνεται, ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μὴ ἢ^α μεμιασμένη^α,

15 Καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ προσοίσει^α τὸ δῶρον^α περὶ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἄλευρον κριθίνον^α οὐκ ἐπιχειεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον^α ἔστι γὰρ θυσία ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου, ἀναμμνήσκουσα ἀμαρτίαν.

16 Καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι Κυρίου.

17 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῆν ἐν ἀγγεῖψ ὄστρακίνῳ, καὶ^α τῆς γῆς τῆς οὐσῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ.

18 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναίκος, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγκμοῦ^α τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου.

19 Καὶ ὀρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶρεῖ τῇ γυναίκα, Εἰ μὴ κειομηταὶ τισ μετὰ σοῦ, εἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς, ἄθωα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγκμοῦ^α τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου.

20 Εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπανδρὸς οὕσα, ἢ μεμιασσαι, καὶ ἔδωκε τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ, πλην τοῦ ἀνδρὸς σοῦ.

21 Καὶ ὀρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὄρκιοις τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ εἶρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ

γυναίκα, Δὴ σὲ Κύριος ἐν ἀρῇ καὶ ἐνόρκιο ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν μρόν σου διαπεπτωκότα, καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρωμένην.

22 Καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρωμένον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πῆσαι γαστέρα, καὶ διαπεσείν μρόν σου^α καὶ εἶρεῖ ἢ γυνή, Γένοιτο, γένοιτο.

23 Καὶ γράψει ὁ ἱερεὺς τὶς ἀρῆς ταύτας εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγκμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου.

24 Καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγκμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου^α καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρωμένον τοῦ ἐλεγκμοῦ.

25 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναίκος τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἔναντι Κυρίου, καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον.

26 Καὶ δράεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημοσύνον αὐτῆς, καὶ^α ἀνοίσεται^α αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ.

27^α Καὶ ἔσται ἐὰν δῆ μεμασμένη^α καὶ λήθῃ, λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγκμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου, καὶ προσθήσει τὴν κοιλίαν^α, καὶ διαπεσείται ὁ μρόν αὐτῆς, καὶ ἔσται ἢ γυνὴ εἰς ἀρῶν^α τῷ λαῷ αὐτῆς.

28 Ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἢ γυνή, καὶ καθαρὰ ἦ, καὶ ἄθωα ἔσται καὶ ἐκπερματικὴ σπέρμα.

29 Οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ὃν ἂν παραβῇ ἢ γυνὴ ὑπανδρὸς οὕσα, καὶ μιανθῇ.

30 Ἡ ἄνθρωπος ὅδε^α ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὴν πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ^α ποιήσει^α αὐτὴν ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νόμον τούτου.

31 Καὶ ἄθωος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἀμαρτίας^α καὶ^α γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτῆς.

Κεφ. ς. VI.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἶρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἄνθρωπὸν ἢ γυνή, ὅδε^α ἂν μεγάλως εὐξήται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἄγνευιν Κυρίῳ,

3 Ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα ἄγνισθήσεται^α καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐξ σίκερα οὐ πίνεται^α καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ πίνεται^α καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται.

4 Πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ^α ἀπὸ παντῶν ὅσα γίνονται ἐξ ἄμπελου, ὀίνου^α ἀπὸ στεμφύλων ἕως γάγροντος οὐ φάγεται.

5 Πᾶσας τὰς ἡμέρας^α τοῦ ἁγιασμοῦ^α ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, ὅσας^α ἠῆξαστο Κυρίῳ^α ἅγιος ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς^α.

6 Πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς^α Κυρίῳ^α ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκία οὐκ εἰσελεύσεται.

7 Ἐπὶ πατρὶ^α καὶ^α μητρὶ^α, καὶ ἐπ' ἀδελφῶν^α καὶ ἐπ' ἀδελφῶν^α, οὐ μανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς, ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ^α ἐπὶ κεφαλῇ αὐτοῦ.

8 Πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται Κυρίῳ.

9 Ἐὰν δὲ τις^α ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἐξάπνια, παραρῆται μιανθήσεται ἢ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ^α καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρα καθαρῶσθῇ^α τῇ ἡμέρᾳ τῷ ἐξόμῳ

ξηρηθήσεται^α.

10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὑπόδοι οἷαι δύο τρυγόνες, ἡ δὲ νοσσοὺς περισσεύων πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

11 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα· καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἠμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς· καὶ ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα^α Κυρίῳ, ὅτις ἡμέρας τῆς εὐχῆς^α· καὶ προσάξει ἄμωνον ἐνιασίον εἰς πλημμελείαν· καὶ αἱ ἡμέραι αἱ δρότεραι^α ἄλογοι ἔσονται, ὅτι ἐμάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ.

13 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου· ἡ ἂν ἡμέρα πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ, προσοίσει αὐτὸς^α παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

14 Καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἄμωνον ἐνιασίον ἄμωνον ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα^α, καὶ ἄμνάδα ἐνιασίον^α μίαν ἄμωμον^α εἰς ἁμαρτίαν, καὶ κριὸν ἓνα ἄμωμον εἰς σωτήριον.

15 Καὶ κανοὺν ἄζυμων σμιδάλεως ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λίγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ θυσίαν αὐτῶν, καὶ σπονδὴν αὐτῶν.

16 Καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἐναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ.

17 Καὶ τὸν κριὸν ποιήσει ἐναντι σωτηρίου^α τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῷ τῶν ἄζυμων· καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

18 Καὶ ξηρηθήσεται ὁ πηγόμενος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας^α ἐπὶ τὸ πῦρ, ὃ ἔστιν ὑπὸ τὴν θυσίαν αὐτοῦ σωτηρίου.

19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἐφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ, καὶ ἄρτον ἓνα ἄζυμον^α ἀπὸ τοῦ κανοῦ, καὶ λίγανον ἄζυμον ἐν, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ πηγόμενου μετὰ τὸ ξηρησασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν^α αὐτοῦ.

20 Καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπιθέμα ἐναντι Κυρίου· ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στήθηνιό του ἐπιθέματος, καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφωμέματος· καὶ μετὰ ταῦτα, πιετὰ ὁ πηγόμενος οἶνον.

21 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου, ὃς ἂν εὐξηται Κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς^α, χωρὶς ὧν ἂν εὐρῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, κατὰ δυνάμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, ὅτι ἂν εἰσηται^α κατὰ^α νόμον ἀγγελίας^α.

22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

23 Λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, Οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες αὐτοῖς,

24 Εὐλογῆσαι σε Κύριος, καὶ φυλάξει σε.

25 Ἐπιφάγει Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, καὶ ἐλεήσει σε.

26 Ἐπάροι Κυρίου τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, καὶ ὄψῃ σοι εἰρήνην.

27 Καὶ ἐπιθήσονται τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ Κύριος εὐλογῆσω αὐτούς.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτι ἡμέρα συντετέλεσε Μωυσῆς, ὥστε ἀναστῆσαι τὴν σκηνὴν, καὶ ἔχρισεν αὐτήν, καὶ ἡγίασεν αὐτήν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἔχρισεν αὐτὰ, καὶ ἡγίασεν αὐτὰ.

2 Καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν· οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ παρεστηκότες^α ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς.

3 Καὶ ἤνεγκαν ὁ τὸ δῶρον^α αὐτῶν ἐναντι Κυρίου, ἕξ ἀμιάξας λαμπηνίκας, καὶ δώδεκα βόας ἄμαξαν παρὰ δύο ἄρχοντας, καὶ μόσχον παρὰ ἐκάστου· καὶ ὁ προσήγαγον^α ἐναντίον τῆς σκηνῆς.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

5 Λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις, ἐκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν.

6 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς ἀμιάξας καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις.

7 Καὶ τὰς δύο ἀμιάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Γεδσῶν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν.

8 Καὶ τὰς τέσσαρας ἀμιάξας καὶ τοὺς δύο βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, διὰ Ἰθάμμ^α υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως.

9 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καθθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν ἐπ' ὤμωι ἀροῦσι.

10 Καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἔγκαιμισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔχρισεν αὐτό, καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἀρχων εἰς καθ' ἡμέραν, ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσει τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἔγκαιμισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου.

12 Καὶ ἦν ὁ προσφέρων ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ^α τὸ δῶρον αὐτοῦ^α, Ναασσῶν υἱὸς Ἀμιναδάβ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα.

13 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἄργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῆ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἄργυρᾶν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

14 Θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

15 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμωνον ἓνα ἐνιασίον εἰς ὀλοκαύτωμα.

16 Καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

17 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο^α δῶρον Ναασσῶν υἱοῦ Ἀμιναδάβ.

18 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ.

19 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἄργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῆ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἄργυρᾶν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

20 Θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

21 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμωνον ἓνα ἐνιασίον εἰς ὀλοκαύτωμα.

22 Καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

23 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριὸς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο^α δῶρον Ναθαναὴλ υἱοῦ Σωγάρ.

24 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλῶν, Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλῶν.

15 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἄμφοτερα πλήρη σμειδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

26 Θυσίῃσκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

27 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἄμνον ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.

28 Καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

29 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμά υἱοῦ Χαλιών.

30 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβὴν, Ἐλισοῦρ υἱὸς Σεδιούρ.

31 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἄμφοτερα πλήρη σμειδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

32 Θυσίῃσκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

33 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἄμνον ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.

34 Καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

35 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισοῦρ υἱοῦ Σεδιούρ.

36 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Σμενὴν, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί.

37 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἄμφοτερα πλήρη σμειδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

38 Θυσίῃσκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

39 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἄμνον ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.

40 Καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

41 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιήλ υἱοῦ Σουρισαδαί.

42 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Γὰδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ραγουήλ.

43 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἄμφοτερα πλήρη σμειδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

44 Θυσίῃσκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

45 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἄμνον ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.

46 Καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

47 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισάφ υἱοῦ Ραγουήλ.

48 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἑβραΐμ, Ἐλισαμά υἱὸς Ἐμοῦδ.

49 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν

σίκλον τὸν ἅγιον ἄμφοτερα πλήρη σμειδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

50 Θυσίῃσκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

51 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἄμνον ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.

52 Καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

53 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμά υἱοῦ Ἐμοῦδ.

54 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὕψοθῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μαυασσῆ, Γαμαλιήλ υἱὸς Φαδασσοῦρ.

55 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἄμφοτερα πλήρη σμειδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

56 Θυσίῃσκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

57 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἄμνον ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.

58 Καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

59 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιήλ υἱοῦ Φαδασσοῦρ.

60 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμιν, Αβιδᾶν υἱὸς Γαδωνί.

61 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἄμφοτερα πλήρη σμειδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

62 Θυσίῃσκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

63 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἄμνον ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.

64 Καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

65 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Αβιδᾶν υἱοῦ Γαδωνί.

66 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.

67 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἄμφοτερα πλήρη σμειδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

68 Θυσίῃσκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

69 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἄμνον ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.

70 Καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

71 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ υἱοῦ Ἀμισαδαί.

72 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσηρ, Φαγεὶλ υἱὸς Ἐχράν.

73 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἄμφοτερα πλήρη σμειδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

74 Θυσίῃσκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

75 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἄμνον ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.

76 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.
 77 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἑπιάνθους ἑνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Φαριεὶλ υἱοῦ Ἐχράν.
 78 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρέ υἱὸς Αἰνάν.
 79 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀκτὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφοτέρω πληρῇ σμιμδά- λους ἀναπεποιημένῃς ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.
 80 Θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρῃ θυμιά- ματος.
 81 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἑνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.
 82 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.
 83 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἑπιάνθους ἑνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρέ υἱοῦ Αἰνάν.
 84 Οὗτος ὁ ἑγκαϊσμός τοῦ θυσιαστηρίου ἢ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτὸ, παρὰ τῶν ἄρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· τρυβλία ἀργυρᾶ δώδεκα, φιάλαι ἀργυραὶ δώδεκα, θυίσκαι χρυσαὶ δώδεκα.
 85 Τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων, τὸ τρυβλίον τὸ ἓν, καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἢ φιάλη ἢ μία· πᾶν τὸ ἄργυριον τῶν σκευῶν, δισχίλιον καὶ τετρακόσιοι ὀ· σίκλοι!· σίκλοι, ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ.
 86 Θυίσκαι χρυσαὶ δώδεκα πλήρεις θυμιά- ματος· πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θυίσκων, εἰκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοί.
 87 Πᾶσαι αἱ βόες αἰ! εἰς ὀλοκαύτωσιν, μόσ- χοι δώδεκα, κριοὶ δώδεκα, ἄμνοι ἑνιαύσιοι δώδεκα, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας.
 88 Πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου, δαμά- λεις εἰκοσιτέσσαρες, κριοὶ ἑξήκοντα, τράγοι ἑξήκοντα ἑνιαύσιοι, ἑπιάνθους ἑξήκοντα ἑ- νιαύσιοι ἄμμοι· αὕτη ἡ ἑγκαϊσμοὶς τοῦ θυσια- στηρίου, μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὸ χρίσαι ὁ αὐτόν!
 89 Ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλήσει αὐτῷ, καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν Κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν τοῦ ἰαστηρίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἠνεμῶσεν τῶν δύο χερουβίμ· καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
 2 Λάλησον τῷ Ἀαρῶν, καὶ ἑρεῖς πρὸς αὐτόν, Ὅταν ἐπιτίθῃς τοὺς λύχνους ἐκ μέρους, κατὰ προσωπον τῆς λυχνίας φωτιούσιν οἱ ἑπτὰ λύχνου.
 3 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀαρῶν· ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους κατὰ προσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψε τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
 4 Καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας· στερεὰ, χρυσῆ, ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς στερεὰ ὅλη· κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξε Κύριος τῷ Μωυσῆ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν.
 5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
 6 Δάβε τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφαιγεῖς αὐτούς.

7 Καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἀγνισμὸν αὐτῶν· περιρράνεις αὐτοὺς ὕδωρ ἀγνισμοῦ· καὶ ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ πλυνοῦσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται.

8 Καὶ λήψονται μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, καὶ τοῦτου θυσίαν σμιμδάην ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ· καὶ μόσχον ἑνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψη περὶ ἁμαρτίας.

9 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας.

11 Καὶ ἀφοριεῖ Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα Κυρίου.

12 Οἱ δὲ Λευίται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων· καὶ ποιήσεις τὸν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύ- τωμα Κυρίῳ ἐξιλιάσασθαι περὶ αὐτῶν.

13 Καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι Κυρίου, καὶ ἔναντι Ἀαρῶν, καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου!

14 Καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔσονται μοι.

15 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐσελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ καθαριεῖς αὐτούς, καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι Κυρίου!

16 Ὅτι ἀπόδομα ἀποδομένοι οὗτοί μοι εἰσὶν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ· ἀντὶ τῶν διανοι- γόντων πᾶσαν μίθραν πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα αὐτοὺς ἔμοι.

17 Ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἔδεν υἱοῖς Ἰο- ραίμ ἀπὸ ὀ· ἀνθρώπων ἕως κτήνους· ἢ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Ἀιγύπτου, ἠγάσσα αὐτοὺς ἔμοι,

18 Καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ.

19 Καὶ ἀπέδοκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένων Ἀαρῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐξιλιάσασθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὁ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια.

20 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρῶν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς Λευί- ταις καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

21 Καὶ ἠγγίσαντο οἱ Λευῖται, καὶ ἔπλυναν- το! τὰ ἱμάτια· καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρῶν ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλιάσατο περὶ αὐτῶν Ἀαρῶν ἀφαιγεῖσθαι αὐτούς.

22 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔειπεν ὁ Κύριος τῷ Μωυσῆ· ἐποίησεν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ἀαρῶν, καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοὺς.

23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

24 Τοῦτο ἐστὶ τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετῶν καὶ ἐπάνω, ἐσελεύ- σονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

25 Καὶ ἀπὸ πεντηκονταετῶν ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας, καὶ οὐκ ἐργάται ἔτι.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑναιυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ^α Σινᾶ· καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.

13 Καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωτῆς Κυρίου ἐν χειρὶ Μωσῆ.

14 Καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς^α υἱῶν Ἰσὶδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ναασσῶν υἱὸς Ἀμιναδάβ.

15 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσασίχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ.

16 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ζαβουλῶν, Ἐλαῖβ υἱὸς Χαλιών.

17 Καὶ καθελούσι τὴν σκηνὴν, καὶ ἐξαρῶσιν οἱ υἱοὶ Γεδσῶν, καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρί, ⁴οἱ αἰρόντες τὴν σκηνὴν.

18 Καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς^α Ῥουβὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἐλισούρ υἱὸς Σεδιούρ.

19 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Συμεών, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί.

20 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γαδ, Ἐλισάφ ὁ τοῦ Ῥαγουήλ.

21 Καὶ ἐξαρῶσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ αἰρόντες τὰ ἅγια· καὶ στήσουσι τὴν σκηνὴν ἕως παραγένωνται.

22 Καὶ ἐξαρῶσι τάγμα παρεμβολῆς^α Ἐφραὶμ σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἐλισαμά υἱὸς ^βΣεμουὶδ.

23 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ ὁ τοῦ Φαδασούρ.

24 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβιδάν ὁ τοῦ Γαδωνί.

25 Καὶ ἐξαρῶσι τάγμα παρεμβολῆς^α υἱῶν Δάν, ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν, σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Αχιζερ ὁ τοῦ Ἀμυσαδαί.

26 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ, Φαγεήλ υἱὸς Ἐχράν.

27 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρέ υἱὸς Αἰνάν.

28 Αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν.

29 Καὶ εἶπε Μωσῆς τῷ Ὁβάβ υἱῷ Ῥαγουήλ τῷ Μαδιανίτῃ ⁴τῷ γαμβρῷ Μωσῆ, Ἐξείρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος, Τούτου ὄσωσ ἡμῖν· δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ εὐ σε ποιήσομεν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραὴλ.

30 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὐ πορεύσομαι, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου, καὶ εἰς τὴν γενεάν μου^α.

31 Καὶ εἶπε, Μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, οὐ ἔνεκεν ἦσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔσῃ ἐν ἡμῖν πρεσβύτες.

32 Καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῆς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκείνη^α ὅσα ἂν ἀγαθοποιήσῃ Κύριος ἡμᾶς, καὶ εὐ σε ποιήσομεν.

33 Καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἡ κιβωτὸς ⁴τῆς¹ διαθήκης Κυρίου προπορεύετο πρότερα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κατασκένυσθα· αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.

35 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξάειρειν τὴν κιβωτόν, καὶ εἶπε Μωσῆς, Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ

διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ σου φυγέτωσαν πάντες οἱ μισούντές σε⁴.

36 Καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν, Ἐπιστρέφε Κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

34 Καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας, ἐν τῷ ἐξάειρειν αὐτοῖς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

Κεφ. ια. XI.

ΚΑΙ ἦν ὁ λαὸς^α γογγύζων πονηρὰ ἐναντὶ Κυρίου· καὶ ἤκουσε Κύριος, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ· καὶ ἐξεκαίθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε μέρος τι τῆς παρεμβολῆς.

2 Καὶ ἐέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωσῆν· καὶ ἤψατο Μωσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἐκόπασε τὸ πῦρ.

3 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἐμπυρισμός· ὅτι ἐξεκαίθη ἐν αὐτοῖς^α παρὰ Κυρίου.

4 Καὶ ὁ ἐπίμκτος ὁ ἐν αὐτοῖς^α δ' ἐπεθύμησεν¹ ἐπιθυμίαν· καὶ καθίστανον ἔκλιον, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν, Τίς ἡμᾶς ψωμίον κρέα;

5 Ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας, οὓς ἡσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν, καὶ τοὺς θικύους¹, καὶ τοὺς πετόνας, καὶ τὰ κρίσια, καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρρα.

6 Νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος· οὐδὲ πλὴν εἰς τὸ μᾶννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

7 Τὸ δὲ μᾶννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ^α εἶδος κρυστάλλου.

8 Καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς, καὶ συνέλεγον, καὶ ἤληθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ, καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θύρᾳ, καὶ ἤψουν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρῳ, καὶ ἐποίησαν αὐτὸ ἐγκρυφίας· καὶ ἦν ἡ ἰδομὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρίσις ἐξ ἐλαίου.

9 Καὶ ὅταν κατέβῃ ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός, κατέβαινε τὸ μᾶννα ἐπ' αὐτῆς.

10 Καὶ ἤκουσε Μωσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δῆμον αὐτῶν, ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας¹ αὐτοῦ· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος σφόδρα· καὶ ἐναντὶ Μωσῆ ἦν πονηρόν.

11 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Κύριον, Ἰνατί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διατί οὐχ εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐπιθεῖναι τὴν ὄρμην^α τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ;

12 Μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον^ο πάντα τὸν¹ λαὸν τούτον, ἡ ἐγὼ ἔτεκεν^ο αὐτούς; ὅτι λέγεις μοι, Δάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὡσεὶ ἄραι τιθηνός τὸν θηλάζοντα, εἰς⁴ τὴν¹ γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν;

13 Πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ὁμοίᾳ, λέγοντες, Δός ἡμῖν κρέα, ἵνα φάγωμεν.

14 Οὐ δῆσόμεθα ἐγὼ μόνος φέρειν^α τὸν λαὸν τούτον, ὅτι ^ββιρωτέρον¹ μοι ἐστὶ τὸ ῥῆμα τούτου.

15 Εἰ δ' οὕτω σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινον με ἀναίρῃσει, εἰ εὔρηκα ἔλεος παρὰ σοί, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κίκασίν μου.

16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Συνάγαγέ μοι ἐβδομηκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτός σὺ ἴδδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἀξέεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν

τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ,

17 Καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ¹ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτοῦς² καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος.

18 Καὶ τῷ λαῷ εἶπες, Ἀγλίσασθε εἰς αἴριον, καὶ φάγεσθε κρέα³ ὅτι ἐκλαύσατε ἕναντι Κυρίου, λέγοντες, Τίς ἡμᾶς ψωμίει κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἔστιν ἐν Αἰγύπτῳ⁴ καὶ ὄσσει Κυρίου ἡμῖν⁵ φαγεῖν κρέα⁶, καὶ φάγεσθε κρέα.

19 Οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐ δὲ δύο⁷, οὐ δὲ πέντε ἡμέρας, οὐ δὲ δέκα ἡμέρας, οὐ δὲ εἴκοσι ἡμέρας,

20 Ἔως ἡμέρας ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτηρῶν ἡμῶν⁸ καὶ ἔσται ἡμῖν εἰς χολέραν, ὅτι ἠπειθήσατε Κυρίῳ, ὃς ἔστιν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐκλάυσατε ἐναντίον αὐτοῦ, λέγοντες, Ἰνατί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου;

21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐφακόσια χιλιᾶδες πεζῶν ὁ λαός, ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς⁹ καὶ σὺ εἶπας, Κρέα ὄσω αὐτοῖς¹⁰ φαγεῖν¹¹, καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν.

22 Μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγῆσονται αὐτοῖς, καὶ ἄρκεσει αὐτοῖς; ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ ἄρκεσει αὐτοῖς;

23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Μὴ¹² χεῖρ Κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει; ἦδη γνώσει εἰ ἐπικαταλήψεται σε ὁ λόγος μου ἢ οὐ.

24 Καὶ ἐβλήθη Μωυσῆς, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα Κυρίου¹³ καὶ συνήγαγον ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς.

25 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε¹⁴ πρὸς αὐτόν¹⁵ καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἐβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους¹⁶ ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο¹⁷ πνεῦμα ἐπ' αὐτοὺς¹⁸, καὶ ἐπροφήτευσαν, καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο.

26 Καὶ καταλείψθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῶν ἐνὶ Ἐλδιδ¹⁹, καὶ ὄνομα τῶν δευτέρῳ Μωδάδ²⁰ καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοῦς²¹ πνεῦμα²² καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον ὀπίρῳ²³ τὴν σκηνὴν καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

27 Καὶ προσδραμῶν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε Μωυσῆ²⁴ καὶ εἶπε, λέγων, Ἐλδὰδ καὶ Μωδάδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

28 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρστηκὼς Μωυσῆ²⁵ ὁ ἐκλεκτός²⁶, εἶπε, κυριε²⁷ Μωυσῆ, κώλυσον αὐτούς.

29 Καὶ εἶπε²⁸ Μωυσῆς αὐτῷ²⁹, Μὴ ζηλοῖς ἐμέ³⁰; καὶ τίς δὴν πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν ὄψῃ Κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

30 Καὶ ἀπήλθε Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ.

31 Καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου, καὶ ἐξεπέρασεν ὀρθυομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης³¹ καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, ὡσεὶ ὀπίρῳ ἀπὸ³² τῆς γῆς.

32 Καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν³³, καὶ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον, καὶ συνήγαγον τὴν ὀρθυομήτραν ὃ τὸ ὀλίγον, συνήγαγε δέκα κόρους³⁴ καὶ ἐψυξαν ἑαυτοὺς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.

33 Τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν

πρινὴ ἐκλείπειν³⁵ καὶ Κύριος ἐθυμώθη³⁶ εἰς τὸν λαόν, καὶ ἐπάταξε Κύριος ὁ τὸν λαόν³⁷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα.

34 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μνημάτα τῆς ἐπιθυμίας³⁸ ὅτι ἐκεῖ ἔθνησαν τὸν λαόν τὸν ἐπιθυμητὴν.

35 Ἀπὸ Μνημάτων³⁹ ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς Ἀσπρώθ⁴⁰ καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσπρώθ.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Μαριάμ καὶ Ἄαρὼν κατὰ Μωυσῆ, ἔνεκεν τῆς γυναϊκὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε Μωυσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιοπίσσαν ἔλαβε.

2 Καὶ εἶπαν, Μὴ Μωυσῆ μόνῳ¹ δελείληκε² Κύριος; οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε Κύριος.

3 Καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πραῦς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἄνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ εἶπε Κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἄαρὼν καὶ Μαριάμ, Ἐξέλθετε ἡμεῖν οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

5 Καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου³ καὶ κατέβη Κύριος ἐν στίλβῳ νεφέλης, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου⁴ καὶ ἐκλήθησαν Ἄαρὼν καὶ Μαριάμ⁵ καὶ ἐξῆλθον ἀμφοτέρω.

6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούσατε⁶ τῶν λόγων μου⁷ ἕαν γένηται προφήτης ἡμῶν Κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι, καὶ ἐν ὄψει λαλήσω αὐτῷ.

7 Οὐχ οὕτως⁸ ὁ θεράπων μου Μωυσῆς, ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι.

8 Στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἶδει, καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τὴν δόξαν Κυρίου εἶδε⁹ καὶ διὰ τοῦ οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλῆσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ;

9 Καὶ ὄργη θυμοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἀπήλθε.

10 Καὶ ἡ νεφέλη¹⁰ ἀπέστη¹¹ ἀπὸ τῆς σκηνῆς¹² καὶ ἰδοὺ Μαριάμ λεπτῶσα ὡσεὶ χιών¹³ καὶ ἐπέβλεψεν Ἄαρὼν ἐπὶ Μαριάμ, καὶ ἰδοὺ λεπτῶσα.

11 Καὶ εἶπεν Ἄαρὼν πρὸς Μωυσῆν, Δέομαι κυριε¹⁴ μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτιαν, διότι ἠγνωσάμεν καθ' ὅτι ἠμάρτομεν.

12 Μὴ¹⁵ θγένηται ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ, ὡσεὶ ἔκτρομα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς¹⁶, καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς.

13 Καὶ ἐβόησε Μωυσῆς πρὸς Κύριον, λέγων, Ὁ Θεὸς δέομαί σου¹⁷ ἴσασι αὐτῆν.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰ ὁ πατήρ αὐτῆς πτόων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, οὐκ ἐντραπήσεται ἐπὶ τῆς ἡμέρας¹⁸; ἀφορισθήτω¹⁹ ἑπτὰ ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται.

15 Καὶ ἀφορίσθη Μαριάμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας²⁰ καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν, ἕως ἐκαβαρίσθη Μαριάμ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἐξ Ἀσπρώθ, καὶ¹ παρενέβαλον² ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.

2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

3 Ἀποστείλον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ κατασκοπήσθησαν τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, ἡν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάρχειν³ ἄνδρα ἕνα⁴ κατὰ φυλὴν, κατὰ δῆμον πατριῶν

αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτούς, πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν.

4 Καὶ ἔξαπεστείλεν¹ αὐτοὺς Μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαρίν διὰ φωνῆς Κυρίου· πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι.

5 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, ὁ Σαμουὴλ υἱὸς Ζαχοῦρ.

6 Τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαφίτ υἱὸς Σουρί.

7 Τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφονή.

8 Τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, ὁ Ἰλαάλ υἱὸς Ἰωσήφ.

9 Τῆς φυλῆς Ἐφραϊμ, Αἰσή υἱὸς Ναυή.

10 Τῆς φυλῆς Βενιαμίν, Φαλίτ υἱὸς Ῥαφοῦ.

11 Τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, Γουδιὴλ υἱὸς Σουδί.

12 Τῆς φυλῆς Ἰωσήφ τῶν υἱῶν Μανασσή, Γαδί υἱὸς Σουσί.

13 Τῆς φυλῆς Δάν, Ἀμιήλ υἱὸς Γαμαλί.

14 Τῆς φυλῆς Ἀσέρ, Σαθούρι υἱὸς Μιχαήλ.

15 Τῆς φυλῆς Νεφθαλί, Ναβι υἱὸς ὁ Σαβί.

16 Τῆς φυλῆς Γάδ, Γουδιὴλ υἱὸς Μακχί.

17 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐπανόμασε Μωυσῆς τὸν Λύσι υἱὸν Ναυή, Ἰησοῦν.

18 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν Χαναάν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀνάβητε ταύτῃ τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀναβήσαθε εἰς τὸ ὄρος,

19 Καὶ ὄψεσθε τὴν γῆν τίς ἐστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον ἐπ' αὐτῆς, ^βεἰ ἰσχυρὸς ἐστιν ἢ ἀσθενής, ^γἢ ὄλιγοι εἰσιν ἢ πολλοί.

20 Καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι ἐγκάθηται ἐπ' αὐτῆς, ^δἢ καλὴ ἐστὶν ἢ πονηρά· καὶ τίνας αἱ πόλεις ἄς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς, εἰ ἐν τευχίρῃσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις.

21 Καὶ τίς ἡ γῆ, ἢ πῶν ἢ παρεμβόρι· εἰ ἐστὶν ἐν αὐτῇ δύνωρα ἢ οὐ· καὶ προσκαρτερήσαντες λήψασθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς· καὶ αἱ ἡμέραι, ἡμέραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς.

22 Καὶ ἀναβάντες κατασκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Ῥούβ, εἰσπορευομένοι Μιμάθ.

23 Καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν ἐρημον, καὶ ἐπέβησαν ἕως Χεβρών, καὶ ἐκεῖ Ἀχιμί, καὶ Σεσοί, καὶ Θελαμί, γενεαὶ Ἐνάχ· καὶ Χεβρών ἐπὶ τὰ ἔτεσιν ψκοδομήθη πρὸ τοῦ Τανὶν Αἰγύπτου.

24 Καὶ ἦλθον ἕως φάραγγος βότρου, καὶ κατασκέψαντο αὐτὴν· καὶ ἔκοψαν ἐκείθεν κλήμα καὶ βότρου σταφυλῆς ἕνα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἦσαν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορέσει, καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν.

25 Ἐκεῖ τὸν τόπον ἐκείνον ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρου, οὐκ τὸν βότρου, ὃν ἔκοψαν ἐκείθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ἐπέστρεψαν· ἐκείθεν κατασκέψαμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

27 Καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἐρημον Φαρίν Κάδης· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥήμα καὶ πίσος^α συναγωγῆ, καὶ ἔδειξαν^β τὸν καρπὸν τῆς γῆς,

28 Καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ, καὶ εἶπαν, Ἠλθαμεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπίστευλας ἡμᾶς, γῆν μέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς.

29 Ἄλλ' ἢ ὅτι θρασοὶ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις ὄχυραὶ τετειχίσμεναι μεγάλα σφόδρα· καὶ τὴν γενεὴν Ἐνισχῶράκαμεν ἐκεῖ.

30 Καὶ Ἄμαλικ κατοικεῖ ἐν^α τῇ γῇ πρὸς Νότον· καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Ἀμορραῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὄρεινῃ· καὶ ὁ Χαναταῖος κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν, καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν.

31 Καὶ κατεσκόπησε Χάλεβ τὸν λαὸν πρὸς Μωυσῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐχί, ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα, καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτὴν, ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς.

32 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συναβάντες μετ' αὐτοῦ, εἶπαν, Οὐκ ἀναβαίνομεν, ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι ἰσχυρότερον^β ἡμῶν ἐστὶ^γ μάλλον.

33 Καὶ ἐξήνεγκαν^δ ἔκστασι! τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐτὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτὴν κατασκέψασθαι^ε γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστὶ^ς· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἐωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες ὑπερμύκεις.

34 Καὶ ἐκεῖ ἐωράκαμεν τοὺς γίγαντας,^α καὶ ἤμεν ἐγώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ, ^βἐνέδωκε^γ φωνήν^δ· καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

2 Καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγὴ,

3 Ὅφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, εἰ ἀπεθάνομεν^α· καὶ ἵνατι Κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ; αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παῖδιά^β ἐσονται εἰς διαρπαγήν! νῦν οὖν βέλτιόν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον.

4 Καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, Δώμεν ἀρχηγόν, καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον.

5 Καὶ ἔπεσε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον^α ἐναντίον πᾶσας^β συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.

6 Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ Ναυή, καὶ Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφονή τῶν κατασκευασμένων τὴν γῆν, διέβησαν τὰ ἰμάτια αὐτῶν,

7 Καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ἢ γῆ ἣν^α κατασκεψάμεθα αὐτὴν, ἀγαθὴ ἐστὶ σφόδρα σφόδρα.

8 Εἰ αἰρετίζει ἡμᾶς Κύριος, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν^β· γῆ ἥτις ἐστὶ ρέουσα γάλα καὶ μέλι.

9 Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μὴ ἀποστάται γίνεσθε^γ· ἡμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς, ὅτι κατάβρωμα ἡμῶν ἐστὶν^δ· ἀφέστηκε γὰρ ὁ καιρὸς^ε ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ Κύριος ἐν ἡμῖν^ς· μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

10 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτούς ἐν λίθοις^α· καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν^β αὐτῇ^γ· νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου^δ· πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος; καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσιν^α μοι^β ἐπὶ^γ πᾶσι τοῖς^δ σημεῖοις^ε, οἳς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς;

12 Πατάξω αὐτούς θανάτῳ, καὶ ἀπολώ αὐτούς^α· καὶ ποιήσω σε καὶ τὸν οἶκόν τοῦ πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα, καὶ πολὺ μάλλον ἢ τοῦτο.

13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος, ὅτι ἠνιγάρας^β τῆ^γ ἰσχύ^δ σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν

14 Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις ὀφθαλμοῖς¹ κατ' ὄφθαλμοὺς ὀπτάξῃ² ἡ Κύριε, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν στίλβω νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν στίλβῳ πυρὸς τὴν νύκτα.

15 Καὶ ἐκρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὡσεὶ ἄνθρωπον ἓνα³ καὶ ἐρούσι τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασιν τὸ ὄνομά σου, λέγοντες,

16 Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς, ἡ κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

17 Καὶ νῦν ὑψώθη⁴ ἡ ἰσχὺς σου Κύριε, ὁ τρόπος εἴπας, λέγων,

18 Κύριος μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός, ἀφάρῳ ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας, καὶ καθαρισμῷ οὐ καθαρῆς τὸν ἔνοχον, ἀποδοῖδός ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.

19 Ἄφες τὴν ἁμαρτίαν τῶν λαῶν τούτων κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καθάπερ ἴλεως ἐγένοντο αὐτοῖς ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν.

20 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, ἴλεως αὐτοῖς ἐμεῖ κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

21 Ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν.

22 Ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὀρώντες τὴν δόξαν μου, καὶ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ⁵, καὶ ἐπειράσαν με τούτο δέκατον, καὶ ἔκ εἰσῆκσαν τῆς φωτῆς μου,

23 Ἡ μὴν οὐκ ὄφονται τὴν γῆν, ἢ ὡμοσασαί τοις πατράσιν αὐτῶν ἄλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐστὶ μετ' ἐμοῦ ὡδε, ὅσοι οὐκ οἶδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακόν, πᾶς νεώτερος ἄπειρος, τοῦτο ὄσσω τὴν γῆν⁶, πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με, οὐκ ὄνονται αὐτῇ.

24 Ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι⁷ πνεῦμα ἔτερον ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπηκολούθησέ μου, εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσιπθήεν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν.

25 Ὁ δὲ Ἀμαλῆκ καὶ ὁ Χαναανῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι⁸ αὐρῶν ἀπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ἡμεῖς εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθρᾶν.

26 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρῶν, λέγων,

27 Ἔως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὴν ταύτην; ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου, τὴν γογγύσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ⁹ ἀγογγύσαν περὶ ὑμῶν, ἀκήκοα.

28 Εἶπον αὐτοῖς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος¹⁰ ὁ ἕμι μὴν¹¹ ὁν τρόπον λευαλιηκατε εἰς τὰ ὠτά μου, οὕτω ποιήσω ὑμῖν.

29 Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν¹² καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν, καὶ οἱ καθηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσθεοῦς καὶ ἐπὶ ἁπάνω, ὅσοι ἐγογγύζαν ἐπ' ἐμοί¹³.

30 Εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτετα τὴν χεῖρά μου κατασκηνῶσαι ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς ἄλλ' ἢ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ.

31 Καὶ τὰ παιδία¹⁴, ἃ εἶπατε δὲν διαρπαγῆ ἔσεσθαι, εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν¹⁵ καὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν, ἢν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς.

32 Καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.

33 Οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη¹⁶ καὶ ἀνοίσουσι τὴν πορείαν ὑμῶν, ἕως ἃν¹⁷ ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,

34 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἕναυτοῦ¹⁸ λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη¹⁹ καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου.

35 Ἐγὼ Κύριος ἐβλαησα, ὁ²⁰ μὴν οὕτω ποιήσω²¹ τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ, τῇ ἐπισυνασταμένῃ ἐπ' ἐμέ²² ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξανωλόθησονται, καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται.

36 Καὶ ὁ ἄνθρωπος, οὗς ἀπέστειλε Μωσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ παραγενθέντες διεγύγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς²³ τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαν ῥήματα πονηρὰ περὶ²⁴ τῆς γῆς.

37 Καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατείπαντες πονηρὰ κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἐναντι Κυρίου.

38 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ καὶ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν.

39 Καὶ ἐλάλησε Μωσῆς²⁵ τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ²⁶ καὶ ἐπέθυθεν ὁ λαὸς σφόδρα.

40 Καὶ ὀρθρίσαντες τοπρᾶ ἀνέβησαν²⁷ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, λέγοντες, Ἰδοὺ, οἶγε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν.

41 Καὶ εἶπε Μωσῆς, Ἰνατί²⁸ ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα Κυρίου; ἔκ εὐδοῦ ἔσται ὑμῖν.

42 Μὴ ἀναβαίνετε, οὐ γὰρ εἰσι Κύριοι μετ' ὑμῶν²⁹ καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

43 Ὅτι ὁ Ἀμαλῆκ καὶ ὁ Χαναανῖος ἐκεῖ ἐμπροσθεν ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε μαχαίρᾳ, οὐ εἶνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται Κύριος ἐν ὑμῖν.

44 Καὶ διαβασάμενοι, ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους³⁰ ἡ δὲ καρβόσ της διαθήκης Κυρίου καὶ Μωσῆς οὐκ ἐκίνηθησαν ἐκ³¹ τῆς παρεμβολῆς.

45 Καὶ³² κατέβη³³ ὁ Ἀμαλῆκ καὶ ὁ Χαναανῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς, καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἐρμάν³⁴ καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολὴν.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ εἶπε¹ Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

2 Δάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπες πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν, ἢν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν,

3 Καὶ² ποιήσεις ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ, ὀλοκαρπώμα³ ἢ θυσίαν, μεγαλύνα εὐχὴν, ἢ καὶ⁴ ἐκούσιον, ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ποιήσαι ὕσμην εὐωδίας ἄτμ⁵ Κυρίῳ, εἰ μετ' ἀπὸ τῶν βοῶν ἡ ἀπὸ τῶν προβάτων⁶.

4 Καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτῇ Κυρίῳ, θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἴφ⁷ ἂναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ⁸ ἐν τετάρτῳ τῆ ἰν⁹.

5 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἰν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας τῷ ἀμῶν τῷ ἐν ποιήσεις σουσούτο, κάρπωμα ὕσμην εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ τῷ κρῖν¹⁰, ὅταν ποιῆτε αὐτὸν εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἂναπεποιημένης¹¹ ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ ἰν.

7 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἰν προσοίσετε εἰς ὕσμην εὐωδίας Κυρίῳ.

8 Ἐὰν δὲ ποιῆτε ἀπὸ τῶν βοῶν¹² αἰς ὀλοκαύτων¹³ ἢ εἰς θυσίαν μεγαλύνα εὐχὴν, ἢ εἰς σωτήριον Κυρίῳ,

9 Καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μύσχου θυσίαν

σεμιδάλεος τρεῖς δεκάτα ἀναπεποιημένης! ἐν

ἑλαίῳ ἡμῶν τοῦ ἴν.

10 Καὶ οἶνον ἕως σποδὴν τὸ ἡμῶν τοῦ ἴν, κάρπωμα δσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

11 Οὕτω ποιήσεις ἰτῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, ἢ τῷ κριῷ τῷ ἐνί, ἢ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν.

12 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν δ' ὧν ἐστὶν ποιήσητε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἐνί, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

13 Πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως ταῦτα προσενέγκαι καρτώματα εἰς ἡσμὴν εὐωδίας Κυρίου.

14 Ἐάν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῆ ὑμῶν, ἢ ὅς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει κάρπωμα δσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς, οὕτω ποιήσει ἡ συναγωγὴ Κυρίου.

15 Νόμος εἰς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκειμένοις ἐν ὑμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ὡς ὑμεῖς, καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι Κυρίου.

16 Νόμος εἰς ἔσται καὶ δικαίωμα ἐν ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

18 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ,

19 Καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρτων τῆς γῆς, ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα Κυρίου, ἀπαρχὴν φυρμάτος ὑμῶν.

20 Ἄρτον ἀφοριεῖτε ἀφαίρεμα αὐτό ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἄλλῳ, οὕτως ἀφελεῖτε αὐτόν,

21 Ἀπαρχὴν φυρμάτος ὑμῶν, καὶ δώσετε Κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

22 Ὅταν δὲ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πᾶσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν,

23 Καθὰ ἡ συνέταξε Κύριος δ πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωσῆ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς συνέταξε Κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,

24 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενῆθῃ ἀκουσίως, καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ συναγωγὴ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν ἄμωμον εἰς ὄλοκαύτωμα εἰς ἡσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, καὶ θυσίαν τούτου καὶ σποδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

25 Καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφελθήσεται αὐτοῖς, ὅτι ἀκούσιόν ἐστι καὶ αὐτοὶ ἠνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν.

26 Καὶ ἀφελθήσεται δ κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον.

27 Εἴν τε ψυχὴ μία ἁμιρτῆ ἀκουσίως, προσφέρει αἶγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρτίας.

28 Καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσασθεῖσης, καὶ ἁμαρτούσης ἀκουσίως ἔναντι Κυρίου, ἐξιλιάσασθαι περὶ αὐτοῦ.

29 Τῷ ἐγχαρίῳ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἰς ἔσται αὐτοῖς, ὅς ἐάν ποιήσῃ ἀκουσίως.

30 Καὶ ψυχὴ ἥτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερφηφίας ἀπὸ τῶν αὐτόχθων ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύτων, τὸν Θεὸν οὕτως παροξυνεῖ, ὅξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς,

31 Ὅτι τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐφαύλιε! καὶ τὸς ἐντολάς αὐτοῦ διεσκέδασεν ἔκτριψε ἔκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἁμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ.

32 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ εὔρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ δ' τῷ σαββάτῳ.

33 Καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὔροντες συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρῶν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ.

34 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν.

35 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, Θανάτῳ θανατούσθῳ ὁ ἄνθρωπος ὃς ὀβηθήσεται αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγὴ.

36 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐβλουβόλησεν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ.

37 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

38 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κρῖσπεδα ἐπὶ τὰ πτερυγία τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κρῖσπεδα τῶν πτερυγίων κλωσμα ὑακίνθινον.

39 Καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κρῖσπεδοῖς, καὶ ὄψεσθε αὐτά καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, καὶ ποιήσετε αὐτάς καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἃ ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορευέτε ὀπίσω αὐτῶν,

40 Ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πᾶσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ Θεῷ ὑμῶν.

41 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἶναι ὑμῶν Θεός ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Κεφ. ις XVI.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κορὲ υἱὸς Ἰσαὴρ υἱοῦ Καὰθ υἱοῦ Λευὶ, καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβεριὼν υἱοὶ Ἐλιὰβ, καὶ Ἀδν υἱὸς Φαλεθ υἱοῦ Ρουβὴν.

2 Καὶ ἀνέστησαν ἔναντι Μωσῆ, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πεντηκοντα καὶ διακόσιοι, ἀρχηγοὶ συναγωγῆς σύγκλητος βουλῆς, καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί.

3 Συνέστησαν ἐπὶ Μωσῆν καὶ Ἀαρῶν, καὶ εἶπαν, Ἐχέτω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ πάντες ἅγιοι, καὶ ἐν αὐτοῖς Κύριος καὶ διατὶ κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Κυρίου;

4 Καὶ ἀκούσιως Μωσῆς, ἔπescen ἐπὶ πρόσωπον.

5 Καὶ ἐλάλησε πρὸς Κορὲ καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν, λέγων, Ἐπίσκεπται καὶ ἐγὼ ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ προσηγάγετο πρὸς ἐαυτῶν καὶ οὐς ἐξελέξατο ἐαυτῷ, προσηγάγετο πρὸς ἐαυτόν.

6 Τοῦτο ποιήσατε λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πурεία Κορὲ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα ἔναντι Κυρίου ἄριστον καὶ ἔσται ὁ ἀνήρ ὃν ἐκέλεκται Κύριος, οὗτος ἅγιος ἱκανούσθῳ ὑμῖν υἱοὶ Λευὶ.

8 Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κορὲ, Εἰσακούσατέ μου υἱοὶ Λευί.

9 Μὴ μικρὸν ἔστι τοῦτο ὑμῖν, ὅτι διέστειλεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς¹ ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν² λειτουργῆν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ παρίστασθαι ἔναντι τῆς³ σκηνῆς⁴ λατρεῖεν αὐτοῖς;

10 Καὶ προσηγάγετό σε καὶ πάντα τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς Λευί μετὰ σου, καὶ ζητεῖτε⁵ καὶ ἱερατεῦν;

11 Οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἢ συνθηροισμένη πρὸς τὸν Θεόν⁶ καὶ Ἀαρὼν τίς ἐστιν, ὅτι διαγογιζέτε κατ' αὐτοῦ;

12 Καὶ ἀπέστειλε Μωϋσῆς καλεῖσθαι Δαθὴν καὶ Ἀβεριὼν υἱοὺς Ἐλιάβ⁷ καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀναβαίνομεν.

13 Μὴ μικρὸν τοῦτο, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς⁸ εἰς γῆν ρέουσαν⁹ γάλα καὶ μέλι, ἀποκτείνει ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κατῆργησες ἡμῶν;

14 Ἄρχων εἶ¹⁰ καὶ σὺ εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσηγάγες ἡμᾶς, καὶ ἔδωκας ἡμῖν κληρὸν ἄγρου καὶ ἀμπελωνῶν¹¹ τοὺς ὄφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἄν ἐξέκοιψας¹² οὐκ ἀναβαίνομεν.

15 Καὶ ἐβαρυνθίμισε Μωϋσῆς σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς Κύριον, Μὴ πρόσχηξ ἐἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν¹³ οὐκ ἐπιθήμηκα οὐδένος αὐτῶν εἰληφα, οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κορὲ, Ἀγίασον τὴν συναγωγὴν σου, καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι ἔναντι Κυρίου σὺ¹⁴ καὶ Ἀαρὼν καὶ αὐτοὶ¹⁵ αἴριον.

17 Καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ θυμιάμα, καὶ προσάξετε ἔναντι Κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πενήτηκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα, καὶ σὺ καὶ Ἀαρὼν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ.

18 Καὶ ἔλαβεν¹⁶ ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὰ θυμιάμα¹⁷ καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν.

19 Καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ' αὐτοὺς Κορὲ¹⁸ τὴν¹⁹ πᾶσαν αὐτοῦ²⁰ συναγωγὴν παρὰ τῶν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου²¹ καὶ ὤφθη ἡ ὄφα Κυρίου πᾶσι τῇ συναγωγῇ.

20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

21 Ὁ Ἀποσχίσθητε²² ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ.

22 Καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς²³ εἰ ἄνθρωπος εἰς ἡμάρτεν, ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν²⁴ ὄργη Κυρίου;

23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων,

24 Λάλησον τῇ συναγωγῇ, λέγων, Αναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορὲ²⁵.

25 Καὶ ἀνέστη Μωϋσῆς, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθὴν καὶ Ἀβεριὼν, καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν, λέγων, Ἀποσχίσθητε²⁶ ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἄπειθε ἀπὸ πάντων²⁷ ὧν²⁸ ἐστιν αὐτοῖς, μὴ²⁹ συναπόλησθε ἐν πάσι τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν.

27 Καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορὲ³⁰ κύκλῳ³¹ καὶ Δαθὴν καὶ Ἀβεριὼν ἐξήλθον, καὶ εἰστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν³² αὐτῶν, καὶ αἰ γυναικες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἡ ὑποσκευὴ αὐτῶν.

28 Καὶ εἶπε Μωϋσῆς, Ἐν τούτῳ γνώσεσθε

ὅτι Κύριος ἀπέστειλέ με ποιῆσαι πάντα τα ἔργα ταῦτα, ὅτι οὐκ ἂν³³ ἔμαυτο.

29 Εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι, εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπῆ ἔσται αὐτῶν, οὐχὶ Κύριος ἀπέσταλκε³⁴ με;

30 Ἄλλ' ὅ³⁵ ἐν φάσματι δείξει Κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίετι αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ τίς σκηνᾶς αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ἄδου, καὶ γνώσεσθε, ὅτι παρῶντων οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν Κύριον.

31 Ὡς δὲ ἐπαύσαντο λαλῶν πάντα τοὺς λόγους τούτους, ἐρράγη ἡ γῆ ὑποκάτω³⁶ αὐτῶν.

32 Καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ πάντα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κορὲ, ἔτι κτήνη αὐτῶν.

33 Καὶ κατέβησαν αὐτοί, καὶ ὅσα ἐστὶν³⁷ αὐτῶν ζῶντα³⁸ εἰς ἄδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ, καὶ ἀπόλωτο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς.

34 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλῳ αὐτῶν ἐφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν, ὅτι³⁹ λέγοντες, Μὴ ποτε καταπίη ἡμᾶς ἡ γῆ.

35 Καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε τοὺς πενήτηκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ θυμιάμα.

36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν,

37 Καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, Ἀνέλθετε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατακακαμμένων, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄλλοτριον⁴⁰ τῆς⁴¹ σπειρον ἐκεῖ, ὅτι ἠγίασαν τὰ πυρεῖα.

38 Τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, καὶ ποιήσον αὐτὰ λεπιδᾶς ἐλατῆς περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅτι προσηνέχθησαν ἔναντι Κυρίου καὶ ἠγιάσθησαν⁴² καὶ ἐγένοντο εἰς σημεῖον⁴³ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

39 Καὶ ἔλαβεν Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ, ὅσα προσήνεγκαν οἱ κατακακαμμένοι, καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ,

40 Μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅπως ἂν μὴ προσέλθῃ μηδὲς ἄλλογενεῖς, ὅς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν, ἐπιθῆναι θυμιάμα ἔναντι Κυρίου⁴⁴ καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορὲ, καὶ ἡ ἐπιστάσις αὐτοῦ, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Μωϋσῆ αὐτῶν.

41 Καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγοντες, Ὑμεῖς ἀπεκτάγκτε τὸν λαὸν Κυρίου.

42 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυτρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ ὠρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν θύρην ἐκάλυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου.

43 Καὶ εἰσήλθε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν κατα πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

45 Ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ⁴⁵ καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.

46 Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Λάβε τὸ πυρεῖον, καὶ ἐπίθεε ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ θυμιάμα καὶ ἀπένεγκε τοτᾶχος εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐξέλασται περὶ αὐτῶν⁴⁶ ἐξῆλθε γάρ ὄργη ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἥρκαται θρανεῖν τὸν λαόν.

47 Καὶ ἔλαβεν Ἀαρὼν καθάπερ ἐλάλησε αὐτῷ Μωϋσῆς, καὶ ἔδραιεν εἰς⁴⁷ τὴν συναγωγὴν⁴⁸ καὶ ὅδη⁴⁹ ἐνῆρτοκ ἡ θραῖσις ἐν τῷ λαῷ

καὶ ἔπέβαλε τὸ θυμίαμα, καὶ ἐξήλαστο περὶ τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἔστη ἀναμέσον τῶν θεθνκότων καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπισεν ἡ θραύσις.

49 Καὶ ἐγένοντο οἱ θεθνκότες ἐν τῇ θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, χωρὶς τῶν θεθνκότων ἔνεκεν Κορέ.

50 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραύσις.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ἔλαλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 2 Δάλλσον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ λάβε παρ' αὐτῶν ράβδον, ράβδον κατ' οἴκους πατριῶν ἡ παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ράβδους, καὶ ἐκίστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραφον ἐπὶ τῆς ράβδου.

3 Καὶ τὸ ὄνομα Ἀαρὼν ἐπίγραφον ἐπὶ τῆς ράβδου Λευὶ ἔστι γὰρ ράβδος μία κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν ὡσούσι.

4 Καὶ θῆσεις αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, κατέναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαι εἰς ἐκεῖ.

5 Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτὸν, ἡ ράβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει καὶ περιεῶ ἅπ' ἐμοῦ τὸν γογγυζούντων υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅ ἂν αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' υἱῶν.

6 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔδωκαν αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ράβδον τῷ ἄρχοντι τῷ ἐνὶ ράβδον κατ' ἄρχοντα, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ράβδους καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἀναμέσον τῶν ράβδων αὐτῶν.

7 Καὶ ἀπέθηκε Μωυσῆς τὰς ράβδους ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ εἰσηλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ράβδος Ἀαρὼν οἴκου Λευὶ, καὶ ἐξηνεγκε βλαστὸν, καὶ ἐξηνήθησεν ἄνθη, καὶ ἐβλάστησε κάρνα.

9 Καὶ ἐξηνεγκε Μωυσῆς πᾶσας τὰς ράβδους ἀπὸ προσώπου Κυρίου πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶδον, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ράβδον αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἀπόθεε τὴν ράβδον Ἀαρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν, ὅ σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων καὶ πωσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι.

11 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, ὅ καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ, οὕτως ἐποίησαν.

12 Καὶ εἶπεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, ὅ παρανηλώμεθα.

13 Πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς Κυρίου, ἀποθνήσκει ἕως εἰς τέλος ἀποθνήσκωμεν;

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, λέγων, Σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἄλιψοθε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἁγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ἄλιψοθε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ἡμῶν.

2 Καὶ τοὺς ἀδελφοὺς σου φυλὴν Λευὶ ὤμων τοῦ πατρὸς σου προσάγαγού πρὸς σεαυτὸν, καὶ ποσστηρίτωσάν σοι, καὶ λειτουργεῖτωσάν σοι

καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ ἄπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

3 Καὶ φυλάξονται τὰς φυλακὰς σου, καὶ τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς ἅπλιν πρὸς τὴ σκηνὴ τὰ ἅγια, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελθύνονται, καὶ οὐκ ἀποθανόνται καὶ οὗτοι καὶ ἕμεις.

4 Καὶ προστεθήσονται πρὸς σέ, καὶ φυλάξονται τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, κατὰ πᾶσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελθίσεται πρὸς σέ.

5 Καὶ ὁ φυλάξεσθε! τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων, καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐκ ἔσται ὀ θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

6 Καὶ ἐγὼ εἴληψα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δόμα δεδομένον Κυρίῳ, λειτουργίαν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

7 Καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ἡμῶν, κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἔνδοθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ἡμῶν καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος, ἀποθανείται.

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα ἡμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας, καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ νόμιμον αἰώνιον.

9 Καὶ τοῦτο ἔστω ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πίσης ἡ πλημμελείας αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδίδουσι μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων, σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου.

10 Ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτὰ πᾶν ἄρσενικὸν φάγεται αὐτὰ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ἅγια ἔσται σοι.

11 Καὶ τοῦτο ἔσται ἡμῖν ἀπαρχῶν δομάτων αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σοι καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτὰ.

12 Πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου, καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ βοῖνου, σίτου! ἀπαρχὴ αὐτῶν ὅσα ἂν δῶσι τῷ Κυρίῳ, σοὶ δέδωκα αὐτὰ.

13 Τὰ πρωτογενήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, ὅσα ἂν ἐνέγκωσι Κυρίῳ, σοὶ ἔσται πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτὰ.

14 Πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, σοὶ ἔσται.

15 Καὶ πᾶν διανοίγον ἡμῖν ἀπὸ πίσης σαρκὸς, ὅσα προσφέρουσι Κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σοὶ ἔσται ἄλλ' ἡ λίτρος λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσει.

16 Καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ, ἀπὸ μηνιαίου ἡ συντίμησις πέντε σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον εἰκοσι ὀβολοὶ εἰσι.

17 Πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώσει ἡ γιγία ἐστὶ καὶ τὸ αἶμα αὐτῶν προσχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα εἰς ὄσμην ἐνώδιος Κυρίου.

18 Καὶ τὰ κρέα ἔσται σοι, καθὰ καὶ τὸ στηθίνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν, σοὶ ἔσται!

19 Πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἁγίων, ὅσα ἐὶν ἀφέλωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, δέδωκά σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον^α διαθήκη ἄλος αἰωνίου ἔστιν ἐναντι Κυρίου, σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ.

20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρών, Ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις, καὶ μερίς οὐκ ἔσται σοι ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

21 Καὶ τοῖς υἱοῖς Δευὶ ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσι λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

22 Καὶ οὗ προσελύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἁμαρτίαν θανατηφόρον.

23 Καὶ λειτουργήσει ὁ Δευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου^α καὶ αὐτοὶ ληψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν^α καὶ ἐν μέσῳ^α υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν.

24 Ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὅσα ἐὰν ἀφορίσῃσι Κυρίῳ, ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς Δευίταις ἐν κλήρῳ^α διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς, Ἐν μέσῳ^α υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρον.

25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 26 Καὶ τοῖς Δευίταις λαλήσεις, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτοὺς, Ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον, ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδέκατον.

27 Καὶ λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σίτος ἀπὸ ἰδῶ^α, καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ.

28 Οὕτως ἀφελεῖτε^α αὐτοῦς^α καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων^α τῶν^α ἀφαιρέματων Κυρίου ἀπὸ πάντων^α τῶν^α ἐπιδέκατων ὑμῶν, ὅσα ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ^α καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεμα^α Κυρίῳ^α Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ.

29 Ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε^α ἀφαίρεμα Κυρίῳ, ἡ^α ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἠγιασμένον^α ἀπ' αὐτοῦ.

30 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν^α ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λογισθήσεται τοῖς Δευίταις ὡς γέννημα ἀπὸ ἔζω^α, καὶ ὡς γέννημα ἀπὸ ληνοῦ.

31 Καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς^α καὶ οἱ οἰκοὶ ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστὶν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

32 Καὶ οὐ λήψεσθε δι' αὐτὸ ἁμαρτίαν, ὅτι ἂν^α ἀφαιρῆτε^α τὴν ἀπαρχὴν^α ἀπ' αὐτοῦ^α καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

Κεφ. ἰθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρών, λέγων,

3 Ἀπὴ τῆ διαστολῆ τοῦ νόμου, ὅσα συνέταξε Κύριος, λέγων, Δάλλσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ^α καὶ λαβέτωσαν πρὸς σέ δάμαλιν πυρρὴν ἄμωμον, ἥτις οὐκ ἔχει ἐν^α αὐτῇ^α μῶμον, καὶ ἥ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός.

3 Καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα^α καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ.

4 Καὶ λήψεται Ἐλεάζαρ^α ἀπὸ τοῦ αἵματος

αὐτῆς^α, καὶ ράνει ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἑπτάκις.

5 Καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ^α καὶ τὸ δέρμα^α καὶ τὰ κρᾶ αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται.

6 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως.

7 Καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας.

8 Καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ^α, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ^α, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

9 Καὶ συνάβει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως, καὶ ἀποθήσει ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν^α καὶ ἔσται τῆ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς διατήρησιν ὕδωρ ραντισμοῦ ἄγμιμα ἔστι.

10 Καὶ ὁ συνάγων τὴν^α σποδιάν^α τῆς δαμάλεως, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας^α καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις^α προσκεκλιμένοις^α νόμιμον αἰώνιον.

11 Ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου, ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας^α.

12 Οὗτος ἁγισθήσεται^α τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ καθαρὸς ἔσται^α ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται.

13 Πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἐὰν ἀποθάνῃ, καὶ μὴ ἀφαγισθῇ, τὴν σκηνὴν Κυρίου ἐμίανεν^α ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ὕδωρ ραντισμοῦ οὐ περιεβράντισθη ἐπ' αὐτόν^α ἀκάθαρτός ἐστιν^α ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔσται.

14 Καὶ οὗτος ὁ νόμος^α ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα ἔστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας.

15 Καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεωρημένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτά ἔσται.

16 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἴκηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου^α ἢ νεκροῦ ἢ ὄσπευ^α ἀνθρωπίνου^α ἢ μνημῆτος, ἑπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται.

17 Καὶ ληψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιάς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἁγισμοῦ, καὶ ἐκχεοῦσιν^α ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν^α σκευῶν.

18 Καὶ λήψεται ὕσσωπον, καὶ βάψει ἐς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς, καὶ περιβράνει ἐπὶ τὸν οἶκον, καὶ ἐπὶ^α τὰ σκεῦα, καὶ ἐπὶ τὰς ψυχὰς, ὅσαι ἂν ὦσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν ἡμέμενον τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρωπίνου, ἢ τοῦ τραυματίου, ἢ τοῦ τεθνηκότος, ἢ τοῦ μνημῆτος.

19 Καὶ περιβράνει ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ^α καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀφαγισθήσεται^α τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

20 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν μιανθῇ, καὶ μὴ ἀφαγισθῇ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐμίανεν, ὅτι ὕδωρ ραντισμοῦ οὐ περιεβράντισθη ἐπ' αὐτόν^α ἀκάθαρτός ἐστι.

21 Καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον· καὶ ὁ περιφραίνων ὕδωρ ραντισμοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ὁ ἀπότμος τοῦ ὕδατος τοῦ ραντισμοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

22 Καὶ παντός οὐ ἓν ἀψήτασται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτος ἔσται· καὶ ψυχὴ ἡ ἀπομείνη, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ, εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ κατέμενον ὁ λαὸς ἐν Κἀδῆς· καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαρίας, καὶ ἐτίθη ἐκεῖ.

2 Καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῆ συναγωγῇ· καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωσῆν καὶ Ἀαρῶν.

3 Καὶ ἔλοδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωσῆν, λέγοντες, Ὁφελον ἠθεθάνομεν! ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι Κυρίου.

4 Καὶ ἰνατὶ ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτείνει ἡμᾶς, καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν;

5 Καὶ ἰνατὶ τοῦτο; ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν προηρόν τουτον· τόπος οὗ οὐ ἔσπιρεται, οὐδὲ συκαί, οὐδὲ ἄμπελοι, οὔτε ροαί, οὔτε ὕδωρ ἔστι πιεῖν.

6 Καὶ ἦλθε Μωσῆς καὶ Ἀαρῶν ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον· καὶ ὠφθη ἡ δόξα Κυρίου πρὸς αὐτούς.

7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

8 Δάβε τὴν βιάδου σου, καὶ ἔκκλησiasον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ἀαρῶν ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ ὁδοσε τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποιεῖτε τὴν συναγωγὴν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

9 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς τὴν βιάδου τὴν ἀπέναντι Κυρίου, καθὰ συνέταξε Κύριος.

10 Καὶ ἐξεκκλησίασε Μωσῆς καὶ Ἀαρῶν τὴν συναγωγὴν ἀπάναντι τῆς πέτρας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀκοῖσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς· μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἔξείσομεν! ὑμῖν ὕδωρ;

11 Καὶ ἐπάρας Μωσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐπάταξε τὴν πέτραν τῇ βιάδου σου· καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρῶν, Ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἅγιασαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ἡμῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν ἠδούκα ἡμῖν.

13 Τοῦτο ἄτολ ὕδωρ Ἀντιλογίας, ὅτι ἐλοδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντι Κυρίου, καὶ ἠγαίνθη ἐν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἀπέστειλε Μωσῆς ἀγγέλους ἐκ Κἀδῆς πρὸς βασιλεῖα Ἐδῶμ, λέγων, Τίδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσραὴλ! Σὺ ἐπίστη πᾶντα τὸν μόχθον τὸν εἰρόντα ἡμᾶς.

15 Καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς Αἰγύπτου, καὶ παρωκισμασεν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμέρας πλείους, καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι· καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν.

16 Καὶ ἀνεθορῆσαμεν πρὸς Κύριον, καὶ εἰσηκονοσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ ἀποστείλας ἀγγέλου, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ νῦν ἔσμεν ἐν Κἀδῆς πόλει, ἐκ μέρους τῶν ὀρίων σου.

17 Παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· οὐ παρελευσόμεθα δι' ἀγρῶν, οὐδὲ δι' ἀμπελώνων, οὐδὲ πόιεμα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου· ὁδὴ βασιλικῆς πορευσόμεθα· οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ

οὐδὲ ἐξώθημα, ἕως ἂν παρελθῶμεν τὰ ὄρια σου.

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐδῶμ, Οὐ διελευσῆ δι' ἐμοῦ· εἰ δέ μή, ἐν πολέμῳ ἐξελευσόμεαι εἰς συναντήσῃν σοι.

19 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Παρὶ τὸ ὅρος παρελευσόμεθα· ἔαν δέ τοῦ ὕδατός σου πῶμεν ἐγὼ τε καὶ τὰ κτήνη μου, δῶσα τμήνη σοι· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔστι· παρὶ τὸ ὅρος ὁ παρελευσόμεθα!

20 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ διελευσῆ δι' ἐμοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Ἐδῶμ εἰς συναντήσῃν αὐτῶ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ.

21 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἐδῶμ δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν εἰς τὰ ὄρια αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλιεν Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτοῦ.

22 Καὶ ἀπήναν ἐκ Κἀδῆς· καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ἦρ τὸ ὄρος.

23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρῶν ἐν Ἦρ τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς γῆς Ἐδῶμ, λέγων,

24 Προστέθητ' Ἀαρῶν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἠδούκα ἡμῖν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, διότι παρωξυνάτε με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λαοδορίας.

25 Δάβε τὸν Ἀαρῶν, καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς Ἦρ τὸ ὄρος, ἐναντι πάσης τῆς συναγωγῆς,

26 Καὶ ἔκδυσον Ἀαρῶν τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσον Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ Ἀαρῶν προστεθείς ἀποθανεῖτο ἐκεῖ.

27 Καὶ ἐποίησε Μωσῆς καθὰ συνέταξε Κύριος αὐτῷ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς Ἦρ τὸ ὄρος, ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς,

28 Καὶ ἐξέδυσεν τὸν Ἀαρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν Ἀαρῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους· καὶ κατέβη Μωσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους.

29 Καὶ εἶδε πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἐπέλιθη Ἀαρῶν, καὶ ἔκλασαν τὸν Ἀαρῶν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ἤκουον ὁ ὁ Χαναεῖς βασιλεὺς Ἀριά ὁ κατοικῶν κατα τὴν ἔρημον, ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν Ἀθαρεῖν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἠκατεπρονομήσεν ἐς αὐτὸν αἰχμαλωσιαν.

2 Καὶ ἤξαστο Ἰσραὴλ ἐχθρῶν Κυρίῳ, καὶ εἶπεν, Ἐάν μοι παραδῶς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον, ἀναθεματιῶ αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ.

3 Καὶ εἰσηκονοσε Κύριος τῆς φωνῆς Ἰσραὴλ, καὶ παρέδωκε τὸν ὁ Χαναεῖν ὑποχείριον αὐτοῦ, καὶ ἀνεθεματίσεν αὐτόν, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ· καὶ ἐπέκαλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἀνάθεμα.

4 Καὶ ἀγράντες ἐξ Ἦρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπιθάλασαν ἐρυθρᾶν, περιεκύκλωσαν ἡ γῆν Ἐδῶμ· καὶ ὁ ἁγίον ἠχῆσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ,

5 Καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατὰ Μωσῆν, λέγοντες, Ἰνατὶ τοῦτο; ἐξῆγαγες! ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτείνει ἐν τῇ ἐρημῳ; ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος, οὐδὲ ὕδωρ· ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθησεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδωκαν τὸν λαόν, καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

7 Καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωσῆν, λέγον, Ὅτι ἠμάρτομεν, ὅτι κατελαλήσαμεν

κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ σοῦ· εὗξαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ ἀφελέτω ἀφ' ἡμῶν τὸν ὄφιν.

8 Καὶ ἤψατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ λαοῦ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ποίησον σεαυτὸν ὄφιν, καὶ θες αὐτὸν ἐπὶ σημεῖόν, καὶ ἔσται ἐὰν δάκη ὄφιν ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται.

9 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημεῖόν· καὶ ἐγένετο ὅταν ὄφιακεν ὄφιν ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, καὶ ἔζη.

10 Καὶ ἀπήραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβάθ.

11 Καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠβάθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀχαλγαί, δὲκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἣ ἔστι κατὰ πρόσωπον Μωάβ, κατὰ ἀνατολάς ἡλίου.

12 Καὶ ἐκείθεν ἀπήραν, καὶ παρενέβαλον εἰς Φάραγα Ζαρέδ.

13 Καὶ ἐκείθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν Ἀρνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ἀμορραίων· ἔστι γὰρ Ἀρνῶν ὄρια Μωάβ, ἀναμέσων Μωάβ καὶ ἀναμέσων τοῦ Ἀμορραίου.

14 Διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ, Πόλεμος τοῦ Κυρίου τὴν Ζωβὴ ἐφλόγησε, καὶ τοὺς χμαῖρρους Ἀρνῶν.

15 Καὶ τοὺς χμαῖρρους κατέστησε θεοκυκίσαι Ἱερ' καὶ πρόσκειται τοῖς ὀρίοις Μωάβ.

16 Καὶ ἐκείθεν τὸ φρέαρ τοῦτο φρέαρ, ὃ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Συνάγαγε τὸν λαόν, καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιῖν.

17 Τότε ἦσεν Ἰσραὴλ τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος, Ἐξέρχεται δ' αὐτῷ φρέαρ,

18 Ὄρυσαν αὐτὸ ἄρχοντες, ἐξελατόμησαν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν ἢ ἀπὸ φρέατος εἰς Μαθαναεῖν.

19 Καὶ ἀπὸ Μαθαναεῖν εἰς Νααθὴλ, καὶ ἀπὸ Νααθὴλ εἰς Βαμῶθ, καὶ ἀπὸ Βαμῶθ εἰς Ἰαννί, ἣ ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ, ἀπὸ κορυφῆς τοῦ Δελαφευμένου, τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου.

20 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς Σηὼν βασιλέα Ἀμορραίων, λόγους εἰρηκίους, λέγων, 21 Παρελυσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου, ἀτῆ ὀδῶν πορευόμεθα· οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν, οὔτε εἰς ἀμπελῶνα.

22 Οὐ πώμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατός σου· ὀδῶν βασιλικῆν πορευόμεθα, ἕως ἀπαρέλθιομεν τὰ ὄρια σου.

23 Καὶ οὐκ ἔδοκε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὀρίων αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε Σηὼν πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε παρατίξασθαι τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἐρήμον, καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσά, καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνω μαχαίρας, καὶ κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ, ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβὸκ, ἕως υἱῶν Ἀμμάν, ὅτι Ἰαζήρ ὄρια υἱῶν Ἀμμάν ἔστι.

25 Καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας, καὶ κατοίκησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων, ἐν Ἑσεβῶν, καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρνοῦσαις αὐτῇ.

26 Ἔστι γὰρ Ἑσεβῶν, πόλις Σηὼν τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορραίων ἄστίν· καὶ οὗτος ἐπόλεμησε βασιλέα Μωάβ τὸ πρότερον· καὶ ἔλαβον πάντα τὴν γῆν αὐτῆ, ἀπὸ Ἀρορῆ ἕως Ἀρνῶν.

27 Διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνηματισταί, Ἐλθετε εἰς Ἑσεβῶν, ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηὼν,

28 Ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Ἑσεβῶν, φλόξ ἐκ πόλεως Σηὼν, καὶ κατέφαγεν ἕως Μωάβ, καὶ

κατέπτε στήλας Ἀρνῶν.

29 Οὐαὶ σοι Μωάβ, ἀπόλωλον λαὸς Χαμοῦς, ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι, καὶ τὰ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων Σηὼν,

30 Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολείται, Ἑσεβῶν ἕως Δαιβῶν· καὶ αἱ γυναῖκες ἐτι προσεξέκασαν πῦρ ἐπὶ Μωάβ.

31 Κατῆκοντες δὲ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων.

32 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν Ἰαζήρ, καὶ κατελάβοντο αὐτήν, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμορραίων τὸν κατοικοῦντά· ἐκεῖ.

33 Καὶ ἐπιστρέψαντες, ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὠγ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἑδραεῖν.

34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Μὴ φοβηθῆς αὐτὸν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν, καὶ πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῶκει ἐν Ἑσεβῶν.

35 Καὶ δέπαταθεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρείαν, καὶ ἐκκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχά.

2 Καὶ ἰδὼν Βαλὰκ υἱὸς Σεφῶρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ Ἀμορραίῳ,

3 Καὶ ἐφοβήθη Μωάβ τὸν λαόν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν· καὶ προσώχθισε Μωάβ ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

4 Καὶ εἶπε Μωάβ τῇ γερουσίᾳ Μαδιὰμ, Νῦν ἐκλείπει ἡ συναγωγὴ αὐτῆ πάντας τοὺς κύκλῳ ἡμῶν, ὥστε ἔκλειξαι ὁ μίσχος τῆς χλωρᾶ ἐκ τοῦ πεδίου· καὶ Βαλὰκ υἱὸς Σεφῶρ βασιλεὺς Μωάβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.

5 Καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαάμ υἱὸν Βεῶρ φαθουρά, ὃς ἔστιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλέσας αὐτόν, λέγων, Ἰδοὺ λαὸς ἐξεληλύθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχομένος μου.

6 Καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαόν τοῦτον, ὅτι ἰσχύει οὗτος ἢ ἡμεῖς, ἐὰν ὀνομάσῃ πατάξαι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· ὅτι οἶδα· οὐς ἐὰν εὐλογήσῃ σὺ, εὐλόγηται, καὶ οὐς ἂν καταράσῃ σὺ, κεκατῆρανται.

7 Καὶ ἐπορεύθη ἡ γερουσία Μωάβ, καὶ ἡ γερουσία Μαδιὰμ, καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαάμ, καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλὰκ.

8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Καταλίστε αὐτοῦ τὴν νύκτα, καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν ἅπράγματα ἃ ἂν λαλήσῃ Κύριος πρὸς με· καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωάβ παρὰ Βαλαάμ.

9 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί;

10 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς τὸν Θεόν, Βαλὰκ υἱὸς Σεφῶρ, βασιλεὺς Μωάβ, ἀπέστειλεν δ' αὐτοὺς πρὸς με, λέγων,

11 Ἴδου λαὸς ἐξεληλύθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐκεκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχομένος μου, καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν, εἴ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτόν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ, Οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν, οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν· ἔστι γὰρ εὐλόγησός σου.

13 Καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ τοπρῶι, εἶπε τοῖς ἄρχουσι Βαλάκ, Ἀποτρέχετε πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν, οὐκ ἀφήσὶ με ὁ Θεὸς πορεύεσθαι μετ' ἡμῶν.

14 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ, ἦλθον πρὸς Βαλάκ, καὶ εἶπαν, Οὐ θέλει Βαλαάμ πορευθῆναι μετ' ἡμῶν.

15 Καὶ προσέειπε ὁ Βαλάκ ἔτι ἀποστεῖλαι ἄρχοντας πλείους, καὶ ἐντιμωτέρους τούτων.

16 Καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαάμ, καὶ λόγουσιν αὐτῷ, Τίδὲ λέγει Βαλάκ ὁ τοῦ Σεπφῶρ· Αἰτίω σε μὴ ὀκνησῆς ἔλθειν πρὸς μέ.

17 Ἐντιμῶς γὰρ τιμῆσω σε, καὶ ἅσα ἐάν εἴπῃς ποιήσω σοι· καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαόν τούτων.

18 Καὶ ἀπεκρίθη Βαλαάμ, καὶ εἶπε τοῖς ἄρχουσι Βαλάκ, Ἐάν ὄψω μοι Βαλάκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου ἢ καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου.

19 Καὶ νῦν ὑπομείνατε αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς τὴν νύκτα ταύτην, καὶ γνώσομαι τί προσθήσει Κύριος λαλήσαι πρὸς μέ.

20 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ καλέσαι σε πάριον οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ εἶναι λαλήσω πρὸς σέ, τῆτο ποιήσεις.

21 Καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ τοπρῶι, ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἄρχόντων Μωάβ.

22 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ Θεὸς ὅτι ἐπορεύθη αὐτός· καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐπιβέβηκε ἐπὶ τῆς ὄνον αὐτοῦ, καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

23 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ἀθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ρομφαίαν ἑστασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἐπάταξε τὴν ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ τοῦ εὐθυναί αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ.

24 Καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς αἰλαῖς τῶν ἄμπελων, φραγμὸς ἐντεύθεν καὶ φραγμὸς ἐντεύθεν.

25 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἀπέθλιψε τὸν πόδα Βαλαάμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ προσέθετο ἔτι μαστίγια αὐτῆν.

26 Καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ, εἰς ὃν οὐκ ἐκκλίνει δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.

27 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλαάμ· καὶ ἐθυμάθη Βαλαάμ, καὶ ἔτυπτε τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ.

28 Καὶ ἠνοιξεν ὁ Θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου, καὶ λέγει· τῷ Βαλαάμ, Τί ἐποίησά σοι, ὅτι πέπαικάς με τρίτον τοῦτο!

29 Καὶ εἶπε Βαλαάμ τῇ ὄνῳ, Ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι, καὶ εἰ εἶχον μάχαρην ἐν τῇ χειρὶ, ἦδη ἂν ἐξεκέντησά σε.

30 Καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαάμ, Οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου ἐφ' ἧς ἐπέβανες ἀπὸ νεότητός σου, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑπεροράσει ὑπεριδοῦσα ἐπινοῦσα σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί.

31 Ἀπεκάθυνε δὲ ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλαάμ, καὶ ὅρα τὸν ἄγγελον Κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν μάχαρην ἑστασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ κύψας

προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

32 Καὶ εἶπει αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, Διὰ τί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολὴν σου, ὅτι ἕκαστεία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου, καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος, ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο!

33 Καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν ἄοῦνί σε μέν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' ἂν περιποίησάμην.

34 Καὶ εἶπε Βαλαάμ τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου, Ἠμάρτηκα, οὐ γὰρ ἠπιστάμην, ὅτι σὶ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησίν· καὶ νῦν εἰ μή σοι ἄρκεσει, ἀποστραφήσομαι.

35 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ πρὸς Βαλαάμ, Συμπερορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πληρὸν τὸ ῥῆμα ὃ εἶναι εἶπω πρὸς σέ, τοῦτο φυλάξῃ λαλήσαι· καὶ ἐπορεύθη Βαλαάμ μετὰ τῶν ἄρχόντων Βαλάκ.

36 Καὶ ἀκούσας Βαλάκ, ὅτι ἦκει Βαλαάμ, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, εἰς πόλιν Μωάβ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀρῶν, ἣ ἐστὶν ἐκ μέρους τῶν ὀρίων.

37 Καὶ εἶπεν Βαλάκ πρὸς Βαλαάμ, Οὐχί ἀπέστειλα πρὸς σέ καλέσαι σε; διὰ τί οὐκ ἦρχξ πρὸς μέ; ὄντως οὐ δυνήσομαι τιμῆσαι σε;

38 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ, Ἴδου ἦκα πρὸς σέ νῦν· ὄντως ἔσομαι λαλήσαι τι; τὸ ῥῆμα ὃ εἶναι ἐμβάλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο λαλήσω!

39 Καὶ ἐπορεύθη Βαλαάμ μετὰ Βαλάκ, καὶ ἦλθον εἰς πόλεως ἐπαύλων.

40 Καὶ ἔθυσσε Βαλάκ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἀπέστειλε τῷ Βαλαάμ καὶ τοῖς ἄρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ.

41 Καὶ ἐγενήθη πρῶτ' καὶ παραλαβὼν Βαλάκ τὸν Βαλαάμ, ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βαῦλ, καὶ βίβειεν αὐτὸ ἐκείθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

Κεφ. κγ', XXIII.

ΚΑΙ εἶπε Βαλαάμ τῷ Βαλάκ, Οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἐπτά βωμοὺς, καὶ ἐτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἐπτά μόσχους, καὶ ἐπτά κριούς.

2 Καὶ ἐποίησε Βαλάκ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ· καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

3 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ, Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ὅ καὶ πορεύσομαι εἰ μοι φανεῖται ὁ Θεὸς ἐν συναντήσῃ, καὶ ῥῆμα ὃ εἶναι μοι δεῖξῃ, ἀναγγελῶ σοι· καὶ παρέστη Βαλάκ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ.

4 Καὶ Βαλαάμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν Θεόν· καὶ ἐπορεύθη εὐθείαν· καὶ ἐφάνη ὁ Θεὸς τῷ Βαλαάμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλαάμ, Τοὺς ἐπτά βωμοὺς ἠτοίμασα, καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

5 Καὶ ἐνέβαλεν ὁ Θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαάμ, καὶ εἶπεν, Ἐπιστραφεῖς πρὸς Βαλάκ, οὕτω λαλήσεις.

6 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν· καὶ ὁ δὲ ἐφερίσθη ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

7 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμφθαι τὸν Βαλάκ βασιλεὺς Μωάβ ἐξ ὀρέων ἀπ' ἀνατολῶν, λέγων, Δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν Ἰακώβ, καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν Ἰσραήλ.

8 Τί ἐάρασόμαι! ὃν μὴ ἄραται· Κύριος; ἢ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταράται ὁ Θεός;

9 Ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτὸν, καὶ ἀπὸ βουνῶν προσοψῶ αὐτόν· ἰδὲ λαὸς μόνος κατοικήσει, καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται.

10 Τίς ἐξηκριβισατο τὸ σπέρμα Ἰακώβ, καὶ τίς ἐξαρῆσται δῆμιος Ἰσραὴλ; ἀποθάνει ἡ ψυχὴ μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα ὁ τούτων.

11 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ, Τί ὁ πεποιθήκαί μοι; καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ, ὅτι ἐκκλήκαί σε, καὶ ἰδοὺ ἔβλόγηκαί σε, εὐλόγησά σε.

12 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ, Οὐχὶ ὅσα ἔν ἐμβάλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τούτο φυλάξω λαλήσαι;

13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλὰκ, Δεῖρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ οὗ οὐκ ὄψει αὐτὸν ἐκείθεν, ἀλλ' ἡ μέρος τι αὐτοῦ ὄψει, πάντας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς, καὶ καταράσαι μοι αὐτὸν ἐκείθεν.

14 Καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγροῦ σκοπιᾶν ἐπὶ κορυφῇν λελαξευμένου καὶ ψυχοδόμησεν ἐκεῖ ἐπὶ τὰ βωμίον, καὶ ἀνεβίβασε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμιόν.

15 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ, Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν Θεόν.

16 Καὶ συνήντησεν ὁ Θεὸς τῷ Βαλαάμ, καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀποστράφηθι πρὸς Βαλὰκ, καὶ τὰδε λαλήσεις.

17 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτὸν, καὶ ὁ δὲ ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλὰκ, Τί ἐλάλησεν Κύριος;

18 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἀνάστηθι Βαλὰκ, καὶ ἕκουε, ἐνώτισαι μάρτυς υἱὸς Σεπφῶρ.

19 Οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς διαρτηθῆναι, οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι, αὐτὸς εἶπας, οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ ἐμνεῖ;

20 Ἰδοὺ εὐλογεῖν παρελιμῶσαι εὐλογησάω, καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω.

21 Οὐκ ἔσται μόσχος ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ ὄφθησεται πόνος ἐν Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, τὰ ἔνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ.

22 ὁ Θεὸς ὁ ἔξαγαγὼν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ.

23 Οὐ γὰρ ἔστιν οἰωνισμὸς ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραὴλ· κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ἰακώβ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ, τι ἐπιτελέσει ὁ Θεός;

24 Ἰδοὺ λαὸς ὡς σκῆμος ἀναστήσεται, καὶ ὡς λέων γαυρωθήσεται· οὐ κοιμηθήσεται ἕως φάγῃ θήρα, καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται.

25 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ, Οὕτε κατάραις καταράσῃ μοι αὐτὸν, οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογήσῃς αὐτόν.

26 Καὶ ἀποκριθεὶς Βαλαάμ, εἶπε τῷ Βαλὰκ, Οὐκ ἐλάλησά σοι, λέγων, Τὸ ῥῆμα ὁ ἐὼν λαλήσῃ ὁ Θεός, τούτο ποιήσω;

27 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ, Δεῖρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον, εἰ ἄρσειε τῷ Θεῷ, καὶ κατίρασαι μοι αὐτὸν ἐκείθεν.

28 Καὶ παρέλαβε Βαλὰκ τὸν Βαλαάμ ἐπὶ κορυφῇν τοῦ Φογῶρ, τὸ παρατείνον εἰς τὴν ἔρημον.

29 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ, Οἰκοδόμησόν μοι ὡς ἐπὶ τὰ βωμίον, καὶ ἐτοιμάσόν μοι ὡς ἐπὶ τὰ μόσχους, καὶ ἐπὶ τὰ κριοὺς.

30 Καὶ ἐποίησε Βαλὰκ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ· καὶ ἀνήγαγε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμιόν.

Κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἐπαυρῆθη κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς, καὶ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

2 Καὶ ἔξαρσ Βαλαάμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καθορᾷ τὸν Ἰσραὴλ ἑσρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα Θεοῦ.

3 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπε, Φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεῶρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄρων,

4 Φησὶ ἀκούων λόγια ἰσχυροῦ, ὅστις ὄρασιν Θεοῦ εἶδεν ἐν ἕπνῳ· ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

5 Ὡς καλοὶ οἱ οἰκοὶ σου Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ.

6 Ὡσεὶ νάπη σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡσεὶ σκηναὶ, ὡς ἐπῆξε Κύριος, καὶ ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα.

7 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ἠψωθήσεται ἡ Γῶγ βασιλεία, καὶ αὐξήθησεται βασιλεία αὐτοῦ.

8 ὁ Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμελεῖ, καὶ ταῖς βολαῖσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν.

9 Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκῆμος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογησάσ σε, εὐλόγηται· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κενωτήρυνται.

10 Καὶ ἐθυμώθη Βαλὰκ ἐπὶ Βαλαάμ, καὶ συνεκρότησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ, ὁ Καταράσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλόγων εὐλόγησας τρίτον τούτου!

11 Νῦν οὖν φέυγε εἰς τὸν τόπον σου· εἶπα, Τιμήσω σε, καὶ νῦν ἐστέρησέ σε Κύριος τῆς ὁδοῦς.

12 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ, Οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου οὐς ἀπέστειλας πρὸς με ἐλάλησας, λέγων,

13 Ἐάν μοι δῶ Βαλὰκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου ποίησαι αὐτὸ καλὸν ἢ πονηρὸν πρὸς ἐμαυτοῦ· ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ Θεός, ταῦτα ἐρῶ.

14 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου· δεῖρο, συμβουλεύεισά σοι, τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.

15 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπε, Φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεῶρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄρων,

16 Ἀκούων λόγια Θεοῦ, ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ἠψίστου, καὶ ὄρασιν Θεοῦ ἰδὼν ἐν ἕπνῳ· ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

17 Δεῖξω αὐτῷ, καὶ οὐχὶ νῦν μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγίξει· ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ· καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγούς Μωάβ, καὶ προνομεύσει πάντας υἱοὺς Σὴθ.

18 Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἠσαὺ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν ἰσχύϊ.

19 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀπολεῖ σωζόμενον ἐκ πόλεως.

20 Καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλῆκ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἀρχὴ ἐθνῶν Ἀμαλῆκ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολείπεται.

21 Καὶ ἰδὼν τὸν Κεραῖον, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἰσχυρά ἡ κατοικία σου^α καὶ εἰν ἦθς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσίαν σου,

22 Καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βεωρ νοσσία πανουργίας, Ἀσσύριοι αἰχμαλωτεύσουσί σε.

23 Καὶ ἰδὼν τὸν Ὠγ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ὡ ὦ, τίς ζήσεται, ὅταν θῆ ταῦτα ὁ Θεός;

24 Καὶ ἔξελεύσεται^α ἐκ χειρῶν Κιτταίων, καὶ κακώσουσιν Ἀσσοῦν, καὶ κακώσουσιν Ἐβραίους, καὶ αὐτοὶ ὀμοθυμαδὸν ὀποιοῦνται.

25 Καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ^α καὶ Βαλὰκ ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν.

Κεφ. κέ'. XXV.

ΚΑΙ κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττεῖν, καὶ ἔβεβλώθη ὁ λαὸς ἐκπορευοῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωάβ.

2 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυαίας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν, καὶ ὁ προσκίνησαν^α τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν,

3 Καὶ ὁ ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελφεγῶρ^α καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κυρίου τῷ Ἰσραὴλ.

4 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ τῷ Μωυσῆ, Λάβε πάντας τοὺς ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ, καὶ παραδειγματίσου αὐτούς^α Κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἡλίου, καὶ ἀποστραφῆσεται ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἀπὸ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ εἶπε Μωσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ, Ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελφεγῶρ.

6 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλθων προσήγαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανίτιν ἐναντίον Μωυσῆ, καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ δὲ ἔκλαυον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

7 Καὶ ἰδὼν Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως, ἐξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν σειρομάστιγην ἐν τῇ χειρὶ^α,

8 Εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίου, τὸν τε ἀνθρώπον τὸν Ἰσραηλίτην, καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς^α καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ^α υἱῶν Ἰσραὴλ.

9 Καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ, τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

11 Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως κατέπαυσε τὸν θυμὸν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ζηλώσαι^α μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐξανήλωσα τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζῆλῳ μου.

12 Οὕτως εἶπον, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ^α διαθήκην εἰρήνης,

13 Καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας^α βιωμιαί^α, ἀνθ' ὧν ἐξήλωσε τῷ Θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἐξιλιάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

14 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλῆτις τοῦ πεπληγότος, ὃς ἐπλήγη μετὶ τῆς Μαδιανίτιδος, Ζαμβρί, υἱὸς^α Σαλμὼν^α, ἀρχων οἴκου πατριᾶς^α τῶν Συμεων.

15 Καὶ ὄνομα τῇ γυναίκί τῇ Μαδιανίτιδι τῇ πεπληγίᾳ, Χασβί, θυγάτηρ Σούρ, ἀρχοντος ἔθνους Ὀμμιῶθ, οἴκου πατριᾶς ἐστὶ τῶν Μαδιάμ.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων,

17 Ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιθηναίοις καὶ πατάξατε αὐτούς,

18 Ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι^α, ὅσα δολιούσιν ἡμᾶς διὰ Φογῶρ, καὶ διὰ Χασβί θυγατέρα ἀρχοντος Μαδιάμ^α ἀδελφῆν αὐτῶν, τὴν πεπληγίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογῶρ.

Κεφ. κς. XXVI.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν, καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν^α καὶ Ἐλεάζαρ^α τὸν ἱερέα, λέγων,

2 Λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης^α συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἐλάλησε Μωσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἐν Ἀραβιῶθ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἐριχώ, λέγων,

4 Ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ^α καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐξελλθόντες ἐξ Αἰγύπτου,

5 Ρουβὴν πρωτότοκος Ἰσραὴλ^α υἱοὶ δὲ Ρουβὴν Ἐνώχ, καὶ δῆμος τοῦ Ἐνώχ^α τῷ Φαλλοῦ, δῆμος τοῦ Φαλλοῦ.

6 Τῷ Ἀσρών, δῆμος τοῦ Ἀσρωνί^α τῷ Χαριμί, δῆμος τοῦ Χαριμί.

7 Οὗτοι δῆμοι Ρουβὴν^α καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριακόντα.

8 Καὶ υἱοὶ Φαλλοῦ, Ἐλιάβ.

9 Καὶ υἱοὶ Ἐλιάβ, Ναμουήλ, καὶ Δαθὴν, καὶ Ἀβεριών^α οὗτοι ἐπικλητοὶ τῆς συναγωγῆς^α οὗτοι εἰσιν οἱ ἐπισταντίτες^α ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρῶν ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ, ἐν τῇ ἐπιστάσει Κυρίου.

10 Καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, κατέπιεν αὐτοὺς καὶ Κορὲ, ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέφαγε τὸ πῦρ τοῖς πενήκοντα καὶ διακοσίους, καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ.

11 Οἱ δὲ υἱοὶ Κορὲ οὐκ ἀπέθανον.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ Συμεών, δ^α δὲ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεών^α τῷ Ναμουήλ, δῆμος ὁ Ναμουηλί^α τῷ Ἰαμίν, δῆμος ὁ Ἰαμινί^α τῷ Ἰαχίν, δῆμος Ἰαχινί.

13 Τῷ Ζαρά δῆμος ὁ Ζαραΐ^α τῷ Σαοῦλ, δῆμος ὁ Σαουλί.

14 Οὗτοι δῆμοι Συμεών ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

19 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα, Ἦρ καὶ Αὐνάν^α καὶ ἀπέθανον Ἦρ καὶ Αὐνάν ἐν γῇ Χαναάν.

20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ δῆμον αὐτῶν^α τῷ Σηλὸμ, δῆμος ὁ Σηλωνί^α τῷ Φαρές, δῆμος ὁ Φαρεσί^α τῷ Ζαρά, δῆμος ὁ Ζαραΐ.

21 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Φαρές, τῷ Ἀσρών, δῆμος ὁ Ἀσρωνί^α τῷ Ἰαμουὺν, δῆ

μος ὁ Ὑιαμουνί'.

22 Οὗτοι δῆμοι τοῦ Ἰούδα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἕξ καὶ ἑβδουμήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

23 Καὶ υἱοὶ Ἰσσίαχαρ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Θωλαῖ, δῆμος ὁ Θωλαί' τῷ Φουσί, δῆμος ὁ Φουσί'.

24 Τῷ Ἰασουβ, δῆμος ὁ Ἰασουβί' τῷ ὁ Σαμράμι, δῆμος ὁ ὁ Σαμράμι'.

25 Οὗτοι δῆμοι Ἰσσίαχαρ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ ὁ τετρακόσιοι'.

26 Υἱοὶ Ζαβουλὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σαρεδ, δῆμος ὁ Σαρεδί' τῷ Ἀλλῶν, δῆμος ὁ Ἀλλῶνι' τῷ Ἀλλήλ, ὁῆμος ὁ Ἀλλήλι'.

27 Οὗτοι δῆμοι Ζαβουλὼν ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

15 Υἱοὶ Γιάδ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σαφών, δῆμος ὁ Σαφώνι' τῷ Ἀγγί, δῆμος ὁ Ἀγγί' τῷ Σουσι, δῆμος ὁ Σουσί'.

16 Τῷ Ἀζενί, δῆμος ὁ Ἀζενί' τῷ Ἀδδί, δῆμος ὁ Ἀδδί'.

17 Τῷ Ἀροαδί, δῆμος ὁ Ἀροαδί' τῷ Ἀριήλ, δῆμος ὁ Ἀριήλι'.

18 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Γιάδ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἑτέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

44 Υἱοὶ Ἀσήρ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Ἰαμίν, δῆμος ὁ Ἰαμίνι' τῷ Ἰεσου, δῆμος ὁ Ἰεσουί' τῷ Βαριά, δῆμος ὁ Βαριά'.

45 Ὁ τῷ Χοβέρ, δῆμος ὁ Χοβερί' τῷ Μελχηήλ, δῆμος ὁ Μελχηήλι'.

46 Καὶ τὸ ὄνομα ἄ θυγατρὸς Ἀσήρ, Σάρα.

47 Οὗτοι δῆμοι Ἀσήρ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

28 Υἱοὶ Ἰωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν, Μανασσή καὶ Ἐφραΐμ.

29 Υἱοὶ Μανασσή, τῷ Μαχίρ, δῆμος ὁ Μαχίρι' καὶ Μαχίρ ἐγέννησε τὸν Γαλααδ' τῷ Γαλααδ, δῆμος ὁ Γαλααδί'.

30 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ' Ἀχιεζερ, δῆμος ὁ Ἀχιεζερί' τῷ ὉΚελέγί, δῆμος ὁ ὉΚελεγί'.

31 Τῷ Ἐσριήλ, δῆμος ὁ Ἐσριήλι' τῷ Συχεμί, δῆμος ὁ Συχεμί'.

32 Τῷ Συμαέρ, δῆμος ὁ Συμαερί' καὶ τῷ Ὁφέρ, δῆμος ὁ Ὁφερί'.

33 Καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὁφέρ, οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοί, ἀλλ' ἡ θυγατέρες καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαὰδ' Μαλά, καὶ Νουα, καὶ Ἐγλά, καὶ Μελχά, καὶ Θερσα'.

34 Οὗτοι δῆμοι Μανασσή ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ ὁ πενήκοντα' χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

35 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἐφραΐμ^α τῷ Σουθαλά, δῆμος ὁ ὉΣουθαλάνι' τῷ Ταναχ, δῆμος ὁ Ἰαναχί'.

36 Οὗτοι υἱοὶ Σουθαλί' τῷ Ἐδέν, δῆμος ὁ Ἐδενί'.

37 Οὗτοι δῆμοι Ἐφραΐμ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι' οὗτοι δῆμοι υἱῶν Ἰωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν.

38 Υἱοὶ Βενιαμίν κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Βαλέ, δῆμος ὁ Βαλί' τῷ Ἀσυβήρ, δῆμος ὁ Ἀσυβήρι' τῷ Ὁΐαχρανί, δῆμος ὁ Ὁΐαχρανί'.

39 Τῷ Σωφάν, δῆμος ὁ Σωφανά'.

40 Καὶ ἐγένοντο ὄιοι υἱοὶ Ἡλεε, Ἄδαρ, καὶ Νοεμάν' τῷ Ἀδίρ, δῆμος ὁ Ἀδαρί' καὶ τῷ Νοεμάν, δῆμος ὁ Νοεμανί'.

41 Οὗτοι υἱοὶ Βενιαμίν κατὰ δῆμους αὐτῶν ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, πέντε καὶ ὁ τριάκοντα' χιλιάδες καὶ ὁ πεντακόσιοι'.

42 Καὶ υἱοὶ Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σαμέ, δῆμος ὁ Σαμεί' οὗτοι δῆμοι Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν.

43 Πάντες οἱ δῆμοι Σαμεί κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

48 Υἱοὶ Νεφθαλί κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Ἀσιήλ, δῆμος ὁ Ἀσιηλί' τῷ ὉΓαυνί, δῆμος ὁ ὉΓαυνί'.

49 Τῷ Ὁΐεσέρ, δῆμος ὁ Ὁΐεσερί' τῷ Σελλήμ, δῆμος ὁ Σελλήμι'.

50 Οὗτοι δῆμοι Νεφθαλί ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἑτεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ὁ τριακόσιοι'.

51 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐξακόσιοι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα.

52 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων,

53 Τούτοις μερισθήσεται ἡ γῆ, κληρονομήντες ἕξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων.

54 Τοῖς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν, καὶ τοῖς ἐλάττωσι ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἕκαστῳ καθὼς ἐπεσκέπησαν, δοθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν.

55 Διὰ κλήρου μερισθήσεται ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασι^α κατὰ φυλὰς πατρῶν αὐτῶν κληρονομήσουσιν.

56 Ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀναμέσουσιν πολλῶν καὶ ὀλίγων.

57 Καὶ υἱοὶ Λευί^α κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Γεδσών, δῆμος ὁ Γεδσώνι' τῷ Καάθ, δῆμος ὁ Κααθί' τῷ Μεραρί, δῆμος ὁ Μεραρί'.

58 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Λευί^α δῆμος ὁ Λοβενί, δῆμος ὁ Χεβρωνί, δῆμος ὁ ὉΚορέ^α, καὶ δῆμος ὁ Μουσί^α καὶ Καάθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ.

59 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναῖκος ὁ αὐτοῦ Ἰωχαβέθ, θυγατὴρ Λευί, ἡ ἕτεκε τούτους τῷ Λευί ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἕτεκε τῷ Ἀμράμ τὸν Ἀαρών καὶ Μωυσήν, καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

60 Καὶ ὁ βεβήθησαν^α τῷ Ἀαρών, ὁ, τε Ναδάβ, καὶ Ὁΐεθου, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

61 Καὶ ἀπέθανε Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἐναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.

62 Καὶ ἐγένθησαν ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ ἑκοσί χιλιάδες, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μνησίου καὶ ἐπάνω οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν ὁ μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι οὐ ὀδοῦται αὐτοὺς κληρὸς ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ.

63 Καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις Μωσῆ καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἱ ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ.

64 Καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωσῆ καὶ Ἀαρών^α, οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.

65 Ὅτι εἶπε Κύριος αὐτοῖς, Θανάτῳ ὑπο

θανούνται ἐν τῇ ἐρήμῳ^α καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς, πλὴν Χιλέβ υἱὸς Ἰεφοννη καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰ Ναυή.

Κεφ. κζ'. XXVII.

ΚΑΙ προσελθούσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ Ὁρέ, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μαχίρ, ^α τοῦ δήμου Μανασσή, τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα αὐτῶν, Μααλά, καὶ Νουά, καὶ Ἐγυά, καὶ Μελχά, καὶ Θεραά,

2 Καὶ στήσαι ἐναντὶ Μωσῆ, καὶ ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐναντὶ πάσης ^α συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγουσαι,

3 Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπιστολάσης ἐναντὶ Κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορέ, ὅτι δι' ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ ἔγένοντο αὐτῷ^α μὴ ἐξαλειφθῆτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός^α ὁδὲ ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ^α ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν.

4 Καὶ προσήγαγε Μωσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

6 Ὁρθῶς θυγατέρες Σαλπαὰδ λευαλήκασιν δόμα δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν, καὶ περιθήσεις τὸν κληρὸν τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς.

7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων,

8 Ἄνθρωπος ἐάν ἀποθάνῃ, καὶ υἱὸς μὴ ἦ αὐτῷ, περιθήσεται ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

9 Ἐάν δὲ μὴ ἦ θυγάτηρ αὐτῷ, δώσετε τὴν κληρονομίαν^α τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

10 Ἐάν δὲ μὴ ᾧσιν αὐτῷ ἀδελφοί, δώσετε τὴν κληρονομίαν^α τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

11 Ἐάν δὲ μὴ ᾧσιν ἀδελφοὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, δώσετε τὴν κληρονομίαν^α τῷ οἰκειῷ τῷ ἔγγιστῳ αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ, κληρονομήσει τὰ αὐτοῦ^α καὶ ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ δίκαιωμα κρίσεως, καθὼς συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ πέραν^α τοῦ Ἰορδάνου, τοῦτο^α τὸ ὄρος Ναβαῦ, καὶ ἴδε τὴν γῆν Χανααν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν κατασχεσί.

13 Καὶ ὅψῃ αὐτῆν, καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαὸν σου καὶ σὺ, καθὴρ προστετέθῃ Ἁαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὄρ τῷ ὄρει.

14 Διότι παρέβητε τὸ δῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν, ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν συναγωγὴν^α ἀγιάσαι με, οὐκ ἠγιάσατέ με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἐναντὶ αὐτῶν^α τοῦ^α ἔστι τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας^α ἐν^α τῇ ἐρήμῳ Σίν.

15 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Κύριον,^α

16 Ἐπισκεψάσθω Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης,

17 Ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτοὺς, καὶ ὅστις εἰσάξει αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ Κυρίου^α ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμῆν.

18 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Λάβε πρὸς σεαυτὸν^α Ἰησοῦν υἱὸν Ναυή, ἀνθρώπου ὃς ἔχει πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπὶ αὐτόν.

19 Καὶ στήσεις αὐτὸν ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐντελῆ αὐτῷ ἐναντὶ πάσης συναγωγῆς, καὶ ἐντελῆ^α περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν.

20 Καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν, ὅπως ἂν εἰσακούσωσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

21 Καὶ ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτήσουσιν^α αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν δῆλων ἐναντὶ Κυρίου^α ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται, καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδόν, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ.

22 Καὶ ἐποίησε Μωσῆς, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος^α καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντὶ πάσης συναγωγῆς,

23 Καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ συνέταξε αὐτὸν καθὴρ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἐντελεῖται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς, λέγων, Τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου, εἰς ὅσμην εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρων^α ἐμοί^α ἐν ταῖς ἑορταῖς μου.

3 Καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς, Ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε Κυρίῳ, ἄμνους ἔνιαυσίους ἄμνους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὀλοκαυτώσιν ἐνδελεχῶς.

4 Τὸν ἄμνον τὸν ἕνα ^δ ποιήσεις^α τὸ πτωρῶν, καὶ τὸν ἄμνον τὸν δεύτερον ^δ ποιήσεις^α τὸ πρὸς ἔσπεραν.

5 Καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἰφί σεμίδαλιν εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν.

6 Ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ, ἡ γενομένη ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ εἰς ὅσμην εὐωδίας^α Κυρίῳ.

7 Καὶ ^δ σπονδῆν^α αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνί^α ἐν τῷ ἁγίῳ στείσεις σπονδὴν οἴκερα Κυρίῳ.

8 Καὶ τὸν ἄμνον τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἔσπεραν^α κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ^α καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὅσμην εὐωδίας Κυρίῳ.

9 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἄμνους ἔνιαυσίους ἄμνους, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως^α ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ^α εἰς θυσίαν^α καὶ σπονδῆν^α.

10 Ὀλοκαύτωμα^α σαββίτων^α ἐν τοῖς σαββίτοις, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ, μόσχους ἕκ βίων δύο, καὶ κριὸν ἕνα, ἄμνους ἔνιαυσίους ἑπτὰ ἄμνους.

12 Τρία δέκατα σεμιδάλεως^α ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως^α ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἐνί.

13 Δέκατον δέκατον σεμιδάλεως^α ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνί, θυσίαν ὅσμην εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.

14 Ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν ἔσται, τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί^α καὶ τὸ γρίτον τοῦ ἴν ἔσται τὸ κριῷ τῷ ἐνί^α καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ἔσται τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνί οἴνου^α τοῦτο τὸ ὀλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

15 Καὶ χιμαρόν ἑξ ἀγίων ἕνα περὶ ἀμαρτίας Κυρίῳ, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός ποιηθήσεται, καὶ ἡ σπονδὴ

αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πάσχα Κυρίῳ.

17 Καὶ τῇ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἄροσθ' ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.

18 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπικλήτος ἁγία ἔσται ὑμῖν^α πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

19 Καὶ προσάξετε^β ὀλοκαυτώματα^α κάρπωμα Κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἄμνους ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν.

20 Καὶ^α θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ^α τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ^α.

21 Δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἄμνοῖς.

22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα^α περὶ ἁμαρτίας^α, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν^α.

23 Πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως^α τῆς^β διαπαντός τῆς πρώτης, ὃ ἔστιν ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ.

24 Ἐὰ ταῦτα^α κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, δῶρον κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, ἐπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διαπαντός ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

25 Καὶ^α ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν^α πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.

26 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρῃτε θυσίαν νέαν Κυρίῳ τῶν ἑβδομαίων, ἐπικλήτος ἁγία ἔσται ὑμῖν^α πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

27 Καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἄμνους ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἄμωμοι.

28 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ^α τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ.

29 Δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἄμνοῖς^α καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα.

30 Περί ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν^α πλὴν τοῦ ὀλοκαυτώματος^α τοῦ διαπαντός^α καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσατέ μοι,

31 Ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν, καὶ^β τὰς σπονδαὶς αὐτῶν.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΚΑΙ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾶ τοῦ μηνὸς, ἐπικλήτος ἁγία ἔσται ὑμῖν^α πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε^α ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν.

2 Καὶ ποιήσατε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνους ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἄμωμοι.

3 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ^α τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ.

4 Ἐδέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἄμνοῖς.

5 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν^α.

6 Πλὴν τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς νομηνίας^α καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ διαπαντός^α καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας^α Κυρίῳ.

7 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου ἐπικλήτος ἁγία ἔσται ὑμῖν^α καὶ κακῶς εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον^α οὐ ποιήσετε.

8 Καὶ προσάξετε^β ὀλοκαυτώματα^α εἰς ὁσμὴν εὐωδίας^α Κυρίῳ, καρπώματα^α Κυρίῳ, μόσχον ἐκ βοῶν ἓνα, κριὸν ἓνα, ἄμνους ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν.

9 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη, ἐν ἐλαίῳ^α τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ.

10 Δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, εἰς τοὺς ἑπτὰ ἄμνοῖς.

11 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν, πλὴν τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας τῆς ἐξιλιάσεως, καὶ ἡ ὀλοκαυτώσεως ἡ διαπαντός^α ἡ θυσία αὐτῆς, καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καρπώμα Κυρίῳ.

12 Καὶ τῇ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἐπικλήτος ἁγία ἔσται ὑμῖν^α πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε^α καὶ ἄροσάσατε^α αὐτὴν ἑορτὴν Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας.

13 Καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας^α Κυρίῳ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα, κριούς δύο, ἄμνους ἑνιαυσίους δεκατέσσαρας^α ἄμωμοι ἔσονται.

14 Αἱ θυσίαι αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη, ἐν ἐλαίῳ^α τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς τρισκαίδεκα μόσχους^α καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοῖς δύο κριοῖς.

15 Ἐδέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοῖς^α τέσσαρας καὶ δέκα^α ἄμνοῖς.

16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας^α πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς^β διαπαντός^α αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

17 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους^α δύοδεκα, κριούς δύο, ἄμνους ἑνιαυσίους^β τέσσαραι καὶ δέκα^α ἄμωμοι.

18 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχους καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοῖς κατὰ ἄριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

19 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας^α πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς^β διαπαντός^α αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

20 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἑνδεκα κριοῖς δύο, ἄμνους ἑνιαυσίους^β τέσσαρας καὶ δέκα^α ἄμωμοι.

21 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχους καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοῖς κατὰ ἄριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας^α πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς^β διαπαντός^α αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

23 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόσχους δέκα, κριοῖς δύο, ἄμνους ἑνιαυσίους^β τέσσαρας καὶ δέκα^α ἄμωμοι.

24 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχους καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοῖς κατὰ ἄριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

25 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας^α πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς^β διαπαντός^α αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

26 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἑνέα, κριοῖς δύο, ἄμνους ἑνιαυσίους^β τέσσαρας καὶ δέκα^α ἄμωμοι.

27 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχους καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοῖς κατὰ ἄριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

28 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας^α πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς^β διαπαντός^α αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

29 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτώ, κριοῖς δύο, ἄμνους ἑνιαυσίους^β δεκατέσσαρας

ἁμώμων.

30 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς ἁμώμοις καὶ τοῖς κριεῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἄριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

31 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς ὀδισπαστοῦ· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

32 Τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδόμης μόσχους ἑπτὰ, κριεὶς δύο, ἄμνες ἐναντίας ὀδισπαστοῦ ἁμώμων.

33 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριεῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἄριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς ὀδισπαστοῦ· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

35 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται ἕμισ' ἄν ἔργον λατρευτὸν ἐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.

36 Καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὄσμιον εὐδίας ἁμαρτίας τῶν Κυρίων μόσχων ἓνα, κριὸν ἓνα, ἄμνες ἐναντίας ἑπτὰ ἁμώμων.

37 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τῶ μισθοῦ καὶ τῶ κριῖ καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἄριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

38 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς ὀδισπαστοῦ· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

39 Ταῦτα ποιήσετε ἁμαρτίας ἐν ταῖς ἑορταῖς ἡμῶν, πλὴν τῶν εὐχῶν ἡμῶν, καὶ τῆς ἐκούσιας ἡμῶν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἡμῶν, καὶ τὰς θυσίας ἡμῶν, καὶ τὰς σπονδὰς ἡμῶν, καὶ τὰ σωτήρια ἡμῶν.

Κεφ. λ'. XXX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατα πάντα ὅσα ἔνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆϊ.

2 Καὶ ἐλάλησε Μωσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ συνέταξε Κύριος.

3 Ἄνθρωπος ἀνθρώπος ὃς ἂν εὐξῆται εὐχὴν ἁμαρτίας, ἢ ἡμίση ὄρκον, ἢ ὀρίσηται ὀρισμὸν περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβλήσει τὸ ῥῆμα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ποιήσει.

4 Ἐάν δέ ἐξῆται γυνὴ εὐχὴν Κυρίῳ, ἢ ὀρίσηται ὀρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς, καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς ὀρισμοὺς αὐτῆς, οὓς ὤρισται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτὴ ὁ πατὴρ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχὰς αὐτῆς,

5 Καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ οὓς ὤρισται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενούσιν αὐτῇ.

6 Ἐάν δέ ἀνανεύον ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς αὐτῆς, οὓς ὤρισται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ στήσονται· καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτὴν, ὅτι ἀνεύσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς.

7 Ἐάν δέ γενομένη γένηται ἀνδρὶ, καὶ αἱ εὐχὰς αὐτῆς ἐπ' αὐτὴν κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς, ὃς ὤρισται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς,

8 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτὴ ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, καὶ οὕτως στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχὰς αὐτῆς, καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς ὃς ὤρισται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται.

9 Ἐάν δέ ἀνανεύον ἀνανεύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πᾶσαι αἱ εὐχὰς αὐτῆς, καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς ὃς ὤρισται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενούσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνεύσεν ἅπ' αὐτῆς, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτὴν.

10 Καὶ εὐχὴ χηρας καὶ ἐκβεβλημένης ὅσα ἂν εὐξῆται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενύσιν αὐτῇ.

11 Ἐάν δέ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἢ

εὐχὴ αὐτῆς, ἢ ὁ ὀρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μετ' ὄρκου,

12 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτὴν, καὶ μὴ ἀνανεύσῃ αὐτῇ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχὰς αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς ὃς ὤρισται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται κατ' αὐτῆς.

13 Ἐάν δέ περιελθὼν περιέλθῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πάντα ὅσα ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλε, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτὴν.

14 Πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς ὄρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχὴν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσῃ αὐτὴν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλε.

15 Ἐάν δέ σιωπῶν παρασιωπήσῃ αὐτὴν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ στήσῃ αὐτὴ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσῃ αὐτὴν, ὅτι ἐσιώπησεν αὐτὴ τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἤκουσε.

16 Ἐάν δέ περιελθὼν περιέλθῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἤκουσε, καὶ λήνεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ.

17 Ταῦτα τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆϊ, ἀναμέσον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρὸς.

Κεφ. λα'. XXXI.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

2 Ἐκόκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδιανιτῶν, καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου.

3 Καὶ ἐλάλησε Μωσῆς πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Ἐξοπίσθε ἐξ ἡμῶν ἀνδρας, καὶ παρατάξαθε ἔναντι Κυρίου ἐπὶ Μαδιάν, ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ Κυρίου τῇ Μαδίᾳ.

4 Χιλίους ἐκ φυλῆς, ἁχιλίους ἐκ φυλῆς, ἐκ πᾶσων φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀποστείλατε παρατάξασι.

5 Καὶ ἐξηριθμήσαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ἰσραὴλ χιλίους ἐκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας ἐνωπίσθι μόνον εἰς παράταξιν.

6 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῖς Μωσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς, ἁχιλίους ἐκ φυλῆς συν δυνάμει αὐτῶν, καὶ Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως καὶ τὰ σκευὴ τὰ ἅγια, καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

7 Καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδίᾳ, καθὼς ἐνετείλατο Κύριος Μωσῆϊ καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἄρσενικόν.

8 Καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιάν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν καὶ τὸν Εἰν, καὶ τὸν Ῥοκόν, καὶ τὸν Σοῦρ, καὶ τὸν Οὐρ, καὶ τὸν Ῥοβὸκ, πέντε βασιλεῖς Μαδιάν καὶ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεωρ ἀπέκτειναν ἐν Ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν.

9 Καὶ ἐπρονόμυσαν τὰς γυναῖκας Μαδιάν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἔθρηγκτα αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμυσαν.

10 Καὶ πᾶσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν, καὶ τὰς ἐπαύλους αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.

11 Καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομίην αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

12 Καὶ ἔγαγον πρὸς Μωσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ τὰ σκύλα, καὶ τὴν προνομίην εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Ἀραβίῳ Μωάβ,

ἢ ἔστιν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχῶ.

13 Καὶ ἐξῆλθε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

14 Καὶ ὠργίσθη Μωϋσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς θυνάμειως, χιλιάρχους καὶ ἐκατόνταρχοις τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τῆς πολέμου.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωϋσῆς, Ἰνατί ἐξωγῆσατε πᾶν θῆλυ.

16 Αὐταὶ γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαάμ τῶν ἀποστησίων καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἔνεκεν Φογῶν καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου.

17 Καὶ νῦν ἀποκτείνετε πᾶν ἄρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ· πᾶσαν γυναῖκα, ἥτις ἐγένετο κοίτην ἄρσενος, ἀποκτείνετε.

18 Καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν, ἣτις οὐκ ὄρισε κοίτην ἄρσενος, ζωγῆσατε αὐτάς.

19 Καὶ υμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτά ἡμέρας· πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετρωμένου ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ υμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν.

20 Καὶ πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον, καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἔξ ἀιγείας, καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαιγεῖτε.

21 Καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς θυνάμειως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου, Τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ὃ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ.

22 Πλὴν ὁ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργυροῦ καὶ χαλκῆ καὶ σιδήρου καὶ μόλιβος καὶ κασσίτερος.

23 Πᾶν πρᾶγμα ὃ διελευθεῖται ἐν πυρὶ, καὶ καθαρισθήσεται, ἀλλ' ἢ τῷ ὕδατι τοῦ ἄγνιστου ἀγνισθήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἐάν μὴ διαπορεύηται διὰ πυρὸς, ἀλεῖνεται δι' ὕδατος.

24 Καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ καθαρισθεσθε· καὶ μετὰ ταῦτα ἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν.

25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων,

26 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτηνῶν σὺ καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς.

27 Καὶ διελεῖτε τὰ σκύλα ἀναμέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἀναμέσον πίσης συναγωγῆς.

28 Καὶ ἀφελεῖτε τέλος Κυρίῳ παρά τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν, μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων· καὶ ἀπὸ τῶν ἡμίσεως αὐτῶν λήψεσθε.

29 Καὶ δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεὶ τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου.

30 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψῃ ἕνα ἀπὸ πενήτην ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν· καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλάκας ἐν τῇ σκηνῇ Κυρίου.

31 Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ.

32 Καὶ ἐγενήθη τὸ πλεονασμὰ τῆς προνομίης ὃ προνόμισεν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί, ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ ἐβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιάδες.

33 Καὶ βόες, δύο καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες.

34 Καὶ ὄνοι, μία καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες.

35 Καὶ ψυχὰι ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν αἱ οὐκ ἐγένωσαν κοίτην ἀνδρός, ὅσασαι ψυχὰι δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες.

36 Καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ἄριμ μού τῶν προβάτων, τριακόσιαι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια.

37 Καὶ ἐγένετο τὸ τέλος Κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσιαι ἐβδομήκοντα πέντε.

38 Καὶ βόες, ἑξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ, δύο καὶ ἐβδομήκοντα.

39 Καὶ ὄνοι, τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιαι, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ, εἰς καὶ ἐξήκοντα.

40 Καὶ ψυχὰι ἀνθρώπων, ἑκκαίδεκα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος αὐτῶν Κυρίῳ, δύο καὶ τριάκοντα ψυχὰι.

41 Καὶ ἔδωκε Μωϋσῆς τὸ τέλος Κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ Θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεὶ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ.

42 Ἀπὸ τοῦ ἡμισείματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὓς διεῖλε Μωϋσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν.

43 Καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων, τριακόσιαι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια.

44 Καὶ βόες, ἑξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες.

45 ὄνοι, τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιαι.

46 Καὶ ψυχὰι ἀνθρώπων, ἑξ καὶ ἕκκα χιλιάδες.

47 Καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισείματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν ἀπὸ τῶν πενήκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλάκας τῆς σκηνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ.

48 Καὶ προσήλθον πρὸς Μωϋσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιαρχίας τῆς θυνάμειως, χιλιάρχοι καὶ ἐκατόνταρχοι, καὶ εἶπαν πρὸς Μωϋσῆν,

49 Οἱ παῖδες σου εἰλήφασι τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῶν, καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἅπ' αὐτῶν οὐδὲ εἰς.

50 Καὶ προσενηνόχαμεν τὸ δῆρον Κυρίῳ, ἀνὴρ ὁ εὔρε σκεῦος χρυσοῦν καὶ χιλιῶνα καὶ ψέλλιον καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον, ἐξιλίσασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι Κυρίου.

51 Καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν πᾶν σκεῦος εἰργασμένου.

52 Καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφείλον Κυρίῳ, ἑκκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πενήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἐκατόνταρχων.

53 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμισαν ἕκαστος ἐαυτῶν.

54 Καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἐκατόνταρχων, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νημεύσαντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου.

Κεφ. λβ'. XXXII.

ΚΑΙ κτήνη πλήθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γάδ, πλήθος σφόδρα· καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἰαζῆρ, καὶ τὴν χώραν Γαλαὰδ· καὶ ἦν ὁ τόπος, τόπος κτηνῶν.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γάδ εἶπαν πρὸς Μωϋσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς, λέγοντες,

3 Ἀταριθ, καὶ Δαμῖδόν, καὶ Ἰαζῆρ, καὶ

Ναμρά, καὶ Ἐσεβων, καὶ Ἐλεαλή, καὶ Σεβαμί, καὶ Ναβαύ, καὶ Βαϊάν,

4 Τὴν γῆν ἣν ὁ παραδέδωκε ἰ Κύριος ἐνώπιον αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣ γῆ κτηνοτρόφος ἔστι, καὶ τοὶ παῖοί σου κτήνη ὑπάρχει.

5 Καὶ ἔλεγον, Εἰ εὐρομεν χάριν ἐνώπιόν σου, δοθήτω ἡ γῆ αὐτῆ τοῖς οὐκέτιαις ἃ σὺ ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην.

6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν, Οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν ὁπορεύονται εἰς αὐτὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθήσθε αὐτῆ;

7 Καὶ ἰνατὶ διαστρέφετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος δίδωσιν αὐτοῖς;

8 Οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κάδης Βαριῆ κατανοῆσαι τὴν γῆν;

9 Καὶ ἀνέβησαν ἄ φάραγμα βότρυρος, καὶ κατενοῶσαν τὴν γῆν, καὶ ἀπέστειραν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὅπως μὴ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκε Κύριος αὐτοῖς!

10 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὠμοσε, λέγων,

11 Εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦ καὶ ἐπάνω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν, τὴν γῆν ἣν ὠμοσα ἄ τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὅπισω μου,

12 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ὁ διακεχωρισμένος, καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυὴ, ὅτι συνεπηκολούθησαν ὀπίσω Κυρίου.

13 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὁ κατερόμβησεν ἑ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως ἐξελθῶσιν πᾶσα ἡ γενεά, οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἐναντι Κυρίου.

14 Ἴδου ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν, ὁ σιντριμμιὰ ἄνθρώπων ἁμαρτωλῶν, προσέβηαι ἐπὶ τοὺς θυμῶν τῆς ὄργης Κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ.

15 Ὅτι ἠποστραφήσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἐτι καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀνομιήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην.

16 Καὶ προσήλθον αὐτῶ, καὶ ἔλεγον, Ἐπαύλεις προβάτων ὁικοδομήσομεν ὧδε τοῖς κτήσιν ἡμῶν, καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν.

17 Καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι ὁπροφυλακὴν πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἐαυτῶν τόπον καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλεσι τετεχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

18 Οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

19 Καὶ οὐκέτι ὁκλονομήσομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κληρῶς ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς, Ἐν ποιήσῃτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἐὰν ἐξοπλισθητε ἐναντι Κυρίου εἰς πόλεμον,

21 Καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὁπλίτης τὸν Ἰορδάνην ἐναντι Κυρίου, ἕως ἂν ἐκτριβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

22 Καὶ κατακυριεῦθῃ ἡ γῆ ἐναντι Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσθε, καὶ ἐσθεθε ἄθωοι ἐναντι Κυρίου, καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ ἕ ἔσαι ἡ γῆ αὐτῆ ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἐναντι Κυρίου.

23 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσῃτε οὕτως, ἁμαρτήσθε ἐναντι Κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν, ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακά.

24 Καὶ οἰκοδομήσετε ἡμῶν ἐαυτοὺς πόλεις τῇ ὑποσκευῇ ὑμῶν, καὶ ἐπαύλεις τῶς κτήσιν

ὑμῶν καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στοματός ὑμῶν ποιήσετε.

25 Καὶ εἶπαν υἱοὶ Ρουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Οἱ παῖδες σου ποιήσουσι καθὰ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται!

26 Ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν, καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσι Γαλααδ.

27 Οἱ δὲ παῖδες σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἐναντι Κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρόπον ὁ Κύριος ἄ λέγει.

28 Καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυι, καὶ τοὺς ἀρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ.

29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς, Εἴν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἐναντι Κυρίου, καὶ κατακυριεῦσθε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλααδ ἐν κατασχέσει.

30 Ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς αὐτὸν πόλεμον ἐναντι Κυρίου, καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ συγκατακληρονομηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.

31 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, λέγοντες, Ὅσα ὁ Κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν, οὕτω ποιήσομεν ἡμεῖς!

32 Διαβηρόμεθα ἐνωπλισμένοι ἐναντι Κυρίου εἰς γῆν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν κατίσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

33 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσὴ υἱῶν Ἰωσήφ, τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως Ἀμορραίων, καὶ τὴν βασιλείαν Ἄλγ βασιλέως τῆς Βααῶν, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὄριος αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ

34 Καὶ ἠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβίον, καὶ τὴν Ἀταρόφ, καὶ τὴν Ἀροῆρ,

35 Καὶ τὴν Σοφάρ, καὶ τὴν Ἰαζῆρ, καὶ ὑψῶσαν αὐτάς,

36 Καὶ τὴν Ναμρά, καὶ τὴν Βαιθαρὰν, πόλεις ὄχυρᾶς, καὶ ἐπαύλεις προβάτων.

37 Καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβὴν ἠκοδόμησαν τὴν Ἐσεβίων, καὶ Ἐλεάλην, καὶ Καραθαίμ,

38 Καὶ τὴν Βεελμῶν, περικεκυκλωμένας, καὶ τὴν Σεβαμί, καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, ἃς ἠκοδόμησαν.

39 Καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ Γαλααδ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέλεσε τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ.

40 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὴν Γαλααδ τῷ Μαχίρ υἱοῦ Μανασσῆ, καὶ κατέκτισεν ἐκεῖ.

41 Καὶ Ἰαῖρ ὁ τοῦ Μανασσῆ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτάς ἐπαύλεις Ἰαῖρ.

42 Καὶ Ναβαὺ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Κααθὶ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ναβῶθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Κεφ. λγ', XXXIII.

Καὶ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρῶν.

2 Καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὰς ἀπάσεις αὐτῶν, καὶ οὗτοι σταθμοὶ αὐτῶν, διὰ ῥήματος Κυρίου καὶ οὗτοι σταθμοὶ ἃ τῆς πορείας αὐτῶν.

3 Ἀπῆραν ἐκ Ραμεσσή τῆς μῆνι τῆς πρώτης τῆς πεντεκαδεκατῆς ἡμέρας τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τῆς ἐπαύριον τὸν πᾶσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῆ ἐναντιον πίντων τῶν Αἰγυπτίων.

4 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθλιπον ἐξ αὐτῶν τοὺς
 γενηκότας πάντας· οὗς ἑπάταξε Κύριος, πᾶν
 πρωτότοκος ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς
 αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν Κύριος.
 5^α Καὶ ἠπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥα-
 μεσσή, παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ.
 6 Καὶ ἠπάραντες ἐκ Σοκχώθ, παρενέβαλον
 εἰς Βουθάν, ὃ ἔστι μέρος τι τῆς ἐρήμου.
 7 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Βουθάν, καὶ παρενέβαλον
 ἐπὶ τῷ¹ στόμα Εἰρώθ, ὃ ἔστιν ἀπέναντι
 Βελεσεφών, καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγ-
 δώλου.
 8 Καὶ ἠπῆραν ἀπέναντι Εἰρώθ, καὶ διέβησαν
 μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἐρήμῳ¹ καὶ ἐπο-
 ρεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου
 αὐτοῖ, καὶ παρενέβαλον ἐν Πικραΐας.
 9 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Πικριῶν, καὶ ἦλθον εἰς Αἰ-
 λίμ¹ καὶ ἐν Αἰλίμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ
 ἐβδόμηκοντα στελέχη φοινίκων, καὶ παρενέ-
 βαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὕδωρ.
 10 Καὶ ἠπῆραν ἐξ Αἰλίμ, καὶ παρενέβαλον
 ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν.
 11 Καὶ ἠπῆραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ
 παρενέβαλον εἰς τὴν ἐρήμῳ¹ Σιν.
 12 Καὶ ἠπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν, καὶ παρ-
 ενέβαλον εἰς Ῥαφακά.
 13 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Ῥαφακά, καὶ παρενέβα-
 λον ἐν Αἰλοῖς.
 14 Καὶ ἠπῆραν ἐξ Αἰλοῦς, καὶ παρενέβαλον
 ἐν Ῥαφιδίῳ¹ καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ὕδωρ τῷ λαῷ πίνειν.
 15 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Ῥαφιδίου, καὶ παρενέβα-
 λον ἐν τῇ ἐρήμῳ^α Σινᾶ.
 16 Καὶ ἠπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινᾶ, καὶ παρ-
 ενέβαλον ἐν μνημῆσει τῆς ἐπιθυμίας.
 17 Καὶ ἠπῆραν ἐκ μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας,
 καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀσηρωθ.
 18 Καὶ ἠπῆραν ἐξ Ἀσηρωθ, καὶ παρενέβαλον
 ἐν Ῥαθαμᾶ.
 19 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Ῥαθαμᾶ, καὶ παρενέβα-
 λον ἐν^β Ῥεμμών¹ Φαρές.
 20 Καὶ ἠπῆραν ἐκ^β Ῥεμμών¹ Φαρές, καὶ παρ-
 ενέβαλον εἰς^β Λεβωνᾶ.
 21 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Λεβωνᾶ, καὶ παρενέβαλον
 εἰς Ῥεσσάν.
 22 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Ῥεσσάν, καὶ παρενέβαλον
 εἰς Μακελλάθ.
 23 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Μακελλάθ, καὶ παρενέβα-
 λον εἰς Σαφάρ¹.
 24 Καὶ ἠπῆραν ἐκ^β Σαφάρ¹, καὶ παρενέβα-
 λον εἰς¹ Χαραδάθ.
 25 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Χαραδάθ, καὶ παρενέβα-
 λον εἰς Μακλῶθ.
 26 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Μακλῶθ, καὶ παρενέβα-
 λον εἰς Καταάθ.
 27 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Καταάθ, καὶ παρενέβα-
 λον εἰς Ταράθ.
 28 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Ταράθ, καὶ παρενέβαλον
 εἰς Μαθεκκά.
 29 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Μαθεκκά, καὶ παρενέβα-
 λον εἰς^β Σελμωνᾶ¹.
 30 Καὶ ἠπῆραν ἐκ^β Σελμωνᾶ¹, καὶ παρενέβα-
 λον εἰς Μασουρούθ.
 31 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Μασουρούθ, καὶ παρενέ-
 βαλον εἰς^β Βαναία¹.
 32 Καὶ ἠπῆραν ἐκ^β Βαναία¹, καὶ παρενέβα-
 λον εἰς^α τὸ ἴσρος Γαδγάδ.
 33 Καὶ ἠπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγάδ, καὶ
 παρενέβαλον εἰς Ἐτεβαθά.
 34 Καὶ ἠπῆραν ἐξ Ἐτεβαθά, καὶ παρενέβα-
 λον εἰς Ἐβρωνᾶ.
 35 Καὶ ἠπῆραν ἐξ Ἐβρωνᾶ, καὶ παρενέβαλον

εἰς Γεσιὼν Γάβερ.
 36 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Γεσιὼν Γάβερ, καὶ παρ-
 ενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν¹ καὶ ἠπῆραν ἐν
 τῆς ἐρήμου Σιν, καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἐρη-
 μου Φαράν¹ αὕτη ἐστὶ Κιάδης.
 37 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Κιάδης, καὶ παρενέβαλον
 εἰς Ἴσρ τὸ ὄρος πλησίον γῆς Ἐδώμ.
 38 Καὶ ἀνέβη Ἄαρὼν ὁ ἱερεὺς¹ διὰ προστάγ-
 ματος Κυρίου, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσ-
 σαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ
 γῆς Αἰγύπτῃ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μὴ τῆς μηνός.
 39 Καὶ Ἄαρὼν ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκα-
 τὸν ἑτῶν, ὅτε ἀπέθνησκεν ἐν Ἴσρ τῷ ὄρει.
 40 Καὶ ἀκούσας ὁ Χαναανὶ βασιλεὺς Ἀράδ,
 καὶ οὗτος κατῴκει^α ἐν γῆ Χαναάν, ὅτε εἰσ-
 επορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
 41 Καὶ ἠπῆραν ἐξ Ἴσρ τοῦ ὄρους, καὶ παρ-
 ενέβαλον εἰς Σελμωνᾶ.
 42 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Σελμωνᾶ, καὶ παρενέβα-
 λον εἰς^β Φινώ¹.
 43 Καὶ ἠπῆραν ἐκ^β Φινώ¹, καὶ παρενέβαλον
 ἐν Ὠβώθ.
 44 Καὶ ἠπῆραν ἐξ Ὠβώθ, καὶ παρενέβαλον
 ἐν Γαί, ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὀρίων Μωάβ.
 45 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Γαί, καὶ παρενέβαλον εἰς
 Δαιβὼν Γάδ.
 46 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Δαιβὼν Γάδ, καὶ παρενέ-
 βαλον ἐν Γελμῶν Δεβλαθαίμ.
 47 Καὶ ἠπῆραν ἐκ Γελμῶν Δεβλαθαίμ, καὶ
 παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀβαρίμ, ἀπέ-
 ναντι Ναβαῦ.
 48 Καὶ ἠπῆραν ἀπὸ ὄρεων Ἀβαρίμ, καὶ
 παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορ-
 δάνου κατὰ Ἰεριχώ.
 49 Καὶ παρενέβαλον παρὰ τὸν Ἰορδάνην
 ἀναμῆσον Αἰσιμῶθ, ἕως^β Βελοῦ τὸ¹ κατὰ δυσ-
 μῶς Μωάβ.
 50 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐπὶ
 δυσμῶν Μωάβ^β παρὰ τὸν Ἰορδάνην¹ κατὰ
 Ἰεριχώ, λέγων,
 51 Δάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς
 πρὸς αὐτοὺς, ἄ^α Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην
 εἰς γῆν Χαναάν.
 52 Καὶ ἀπολείτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας
 ἐν τῇ γῇ πρὸ προσώπου ἡμῶν, καὶ ἐξαερίτε^α
 τὰς σκοπίας αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ εἶδωλα τὰ
 χωνετὰ αὐτῶν ἀπολείτε αὐτὰ, καὶ πάσας
 τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαερίτε.
 53 Καὶ ἀπολείτε^α πάντας¹ τοὺς κατοικοῦντας
 τὴν γῆν, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ, ἡμῖν γὰρ
 δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κληρῷ.
 54 Καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν
 ἐν κληρῷ¹ κατὰ φυλὰς ἡμῶν¹ τοῖς πλείοσι
 πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐλάτ-
 τοσι ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν¹ εἰς
 ὃ ἀν ἐξέλεθ¹ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ αὐτοῦ ἔσται^α,
 κατὰ φυλὰς πατριῶν ἡμῶν κληρονομήσετε.
 55 Ἐάν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας
 ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, καὶ ἔσται
 ὅως¹ εἴαν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοpes ἐν
 τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, καὶ βολίδες ἐν ταῖς
 πλευραῖς ἡμῶν, καὶ ἐχθρεύσουσιν ἡμῖν ἐπὶ τῆς
 γῆς, ἐφ¹ ἢν ἡμεῖς κατοικήσουμε.
 56 Καὶ ἔσται καθὸς διεγνώκει^α ποιήσαι
 ὁ αὐτοῦς¹, ποιήσω^β ἡμῶς.¹
 Κεφ. λδ'. XXXIV.
 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,
 2 Ἐνεταῖα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἶρεῖς πρὸς
 αὐτοὺς, ἄ^α Ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χα-
 ναάν, αὕτη^α ἔσται ἡμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ
 Χανανίτων σὺν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς.

3 Καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς Λίβαν ἀπὸ ἔρημου Σιν εἰς ἔχθρονον Ἐδομ, καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια πρὸς Λίβαν ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν.

4 Καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὄρια ἀπὸ Διβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἄκραβιν, καὶ παρελεύσεται Ἐννακί, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς Λίβαν Κιῶν τοῦ Βαρνή, καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Ἀράδ, καὶ παρελεύσεται Ἄσεμωνά.

5 Καὶ κυκλώσει τὰ ὄρια ἀπὸ Ἄσεμωνά χειμάρρον Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα.

6 Καὶ τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀρειί, τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης.

7 Καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια πρὸς Βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὄρος.

8 Καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος καταμετρήσετε αὐτοῖς, εἰσπορευομένον εἰς Ἐμάθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὄρια Ἐσαράδάκ.

9 Καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὄρια Ἐσφρωνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ἀρσεναίν τοῦτο ἔσται ἡμῖν ὄρια ἀπὸ Βορρᾶ.

10 Καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὄρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ἀρσεναίν Σεσφαμάρ.

11 Καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ὑπὸ Ἐσφαμάρ Βηλά ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγῆς, καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Βηλά ἐπὶ ἰώτου θαλάσσης Χενερέθ ἀπὸ ἀνατολῶν.

12 Καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ ἀλυκῆ αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλω.

13 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Αὕτη ἡ γῆ ἡν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ κληρῶν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσή.

14 Ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ῥουβὴν, καὶ φυλὴ υἱῶν Γάδ κατ' οἴκους πατρῶν αὐτῶν καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσή ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν.

15 Δύο φυλαὶ καὶ ἡμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ Νότου ἢ κατ' ἀνατολάς.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

17 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἳ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναιυ.

18 Καὶ ἄρχοντα ἕνα ἐκ φυλῆς λήψεθε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν.

19 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χέλεβ υἱὸς Ἰεφονί.

20 Τῆς φυλῆς Ἄσμελιών, Σαλαμιήλ υἱὸς Σεμουδ.

21 Τῆς φυλῆς Βενιαμίν, Ἐλδὰδ υἱὸς Χασλῶν.

22 Τῆς φυλῆς Δὰν, ἄρχων Ἐβακχίρ υἱὸς Ἐγλί.

23 Τῶν υἱῶν Ἰωσήφ φυλῆς υἱῶν Μανασσή, ἄρχων Ἀνιήλ υἱὸς Ἐσοφί.

24 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραὶμ, ἄρχων Καμουήλ υἱὸς Σαβαθάω.

25 Τῆς φυλῆς Ζαβουλῶν, ἄρχων Ἐλισαφάν υἱὸς Φαρνάχ.

26 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσάαχάρ, ἄρχων Φαλτιήλ υἱὸς Ὀζά.

27 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσσηρ, ἄρχων ἘΑχιώρ υἱὸς Σελεμί.

28 Τῆς φυλῆς Νεφθουλί, ἄρχων Φαδαήλ υἱὸς Ἰαμουδ.

29 Ὅτι οὗτοι ἐνετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.

Κεφ. λε'. XXXV

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὼν, λέγων,

2 Σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ δώσουσι τοῖς Δευίταις ἀπὸ τῶν κληρῶν κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ προσέτιαι τῶν πόλεων κύκλω αὐτῶν δώσουσι τοῖς Δευίταις.

3 Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν.

4 Καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων, ἃς δώσετε τοῖς Δευίταις, ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίου πηχέως κύκλω.

5 Καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολάς δισχιλίου πηχέως, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς Λίβαν δισχιλίου πηχέως, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν δισχιλίου πηχέως, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς Βορρᾶν δισχιλίου πηχέως, καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν, καὶ τὰ ὄμορα τῶν πόλεων.

6 Καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Δευίταις, τὰς ἔξω πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ἃς δώσετε φυγεῖν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι, καὶ πρὸς ταῦταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις.

7 Πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Δευίταις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις ταύτας, καὶ τὰ προσέτιαι αὐτῶν.

8 Καὶ τὰς πόλεις ἃς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ, πολλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἑλαττόνων, ἑλάττω, ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἢν κατακληρονομήσουσι, δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Δευίταις.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

10 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς, ὅτι ὕμεις διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν.

11 Καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονεῦτην, πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως.

12 Καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεὺν ἕως ἂν στή ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

13 Καὶ αἱ πόλεις ἃς δώσετε τὰς ἔξω πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν.

14 Τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χαναάν.

15 Φυγαδεῖον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν ἔσονται αἱ πόλεις αὗται εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως.

16 Ἐὰν δὲ ἐν σκευῇ σιδήρου πατάξῃ αὐτὸν, καὶ τελευτήσῃ, φονεὺτὴς ἔστι, θανάτῳ θανα-

τοῖσθω ὁ φονευτής.

17 Ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρὸς ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτὸν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτής ἐστί, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής.

18 Ἐὰν δὲ ἐν σκείῃ φυλίῳ ἐκ χειρὸς ἐξ οὗ ἀποθάνῃται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτὸν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτής ἐστί, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής.

19 Ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος, ἀποκτενεῖ αὐτόν.

20 Ἐὰν δὲ δι' ἔχθραν ὦσῃ αὐτὸν, καὶ ἐπιφύρῃσῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκευὸς ἐξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ,

21 Ἡ δὲ μὴν ἐπάταξεν αὐτὸν τῆ χειρὶ ἃ, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονευτής ἐστί, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντήσῃ αὐτῷ.

22 Ἐὰν δὲ ἐξάπινα, οὐ δι' ἔχθραν ὦσῃ αὐτὸν, ἢ ἐπιφύρῃσῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκευὸς, οὐκ ἐξ ἐνέδρου.

23 Ἡ ἃ παντὶ λίθῳ, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, οὐκ εἰδώς, καὶ ἐπιτήσῃ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν, οὐδὲ ζητῶν κακοποιεῖσαι αὐτόν.

24 Καὶ κρινεῖ ἡ συναγωγὴ ἀναμέσον τοῦ πατάξαντος καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα.

25 Καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ ἃ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ ἀποκαταστήσουσι αὐτὸν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ, οὐ κατέφυγε ἃ, καὶ κατοικήσει ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃν ἔχρισαν ἂν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ.

26 Ἐὰν δὲ ἐξ ὀφθῆ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὄρια τῆς πόλεως ἃ εἰς ἣν κατέρυγεν ἐκεῖ,

27 Καὶ εὕρῃ αὐτὸν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὀρίων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ, καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἐνοχὸς ἐστί.

28 Ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικεῖτω ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἐπααστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.

29 Καὶ ἔσται ταῦτα ἡμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ἡμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ἡμῶν.

30 Πᾶς πατάξας ψυχὴν, διὰ ἃ μαρτύρων φονεύσει! τὸν φονεύσαντα, καὶ μάρτυς εἰς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχῇ ἀποθανεῖν.

31 Καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα ἃ περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι, θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται.

32 Οὐ λήψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας.

33 Καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσῃ τὴν γῆν ἢ εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε ἃ· τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἔξιλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος ἃ.

34 Καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἐφ' ἧς ἃ κατοικεῖτε.

κεῖτε ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς ἐγὼ κατασκηνῶ ἢ ἐν ἡμῖν! ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ἃ κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Κεφ. λς'. XXXVI.

ΚΑΙ προσήλθον οἱ ἄρχοντες ἃ φυλῆς υἱῶν Γαλααδ υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ἐλάλησαν ἐναντί, Μωσῆ, καὶ ἐναντί Ελεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντί τῶν ἀρχόντων οἰκῶν πατριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,

2 Καὶ εἶπαν, Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο Κύριος ὑποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐκ κληρῶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ Κυρίῳ ἃ συνέταξε Κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἔσονται ἐνὶ ἃ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κληρὸς αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ προστεθήσεται εἰς ἃ κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ κληροῦ τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται.

4 Ἐὰν δὲ γένηται ἢ ἄφεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ προστεθήσεται ἢ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριῶν ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἢ κληρονομία αὐτῶν.

5 Καὶ ἐνετείλατο Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προστάγματος Κυρίου, λέγων, Οὕτως φυλὴ υἱῶν Ἰωσήφ λέγουσι.

6 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ συνέταξε Κύριος ταῖς θυγατράσιν Σαλπαὰδ, λέγων, Οὐ ἄρεσκη! ἐναντίον αὐτῶν, ἔστωσαν γυναῖκες, πλὴν ἐκ τοῦ δήμου ἃ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες.

7 Καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν, ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριῶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

8 Καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐνὶ τῷ ἐκ τοῦ δήμου ἃ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσονται γυναῖκες, ἵνα ἀγχιστεῖωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ.

9 Καὶ οὐ περιστραφήσεται ἃ ὁ κληρὸς ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν, ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολληθήσονται ἃ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

10 Ὅν τρόπον συνέταξε Κύριος ἃ Μωσῆ, οὕτως ἐποίησαν ἃ θυγατράσι Σαλπαὰδ.

11 Καὶ ἐγένοντο ἃ Θερσὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Νούα ἃ καὶ Μαλαὰ θυγατέρες Σαλπαὰδ, τοῖς ἀνεψίοις αὐτῶν ἃ.

12 Ἐκ τοῦ δήμου ἃ τοῦ Μανασσῆ ὁ υἱὸς Ἰωσήφ ἐγενήθησαν ἃ γυναῖκες καὶ ἐγενήθη ἢ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν φυλὴν οἴμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

13 Αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαίωματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Μωσῆ ἃ ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

Κεφ. α'. Ι.

ΟΥΤΟΙ οί λόγοι οὓς ἐλάλησε Μωυσῆς παντὶ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰσραδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δυσημῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς ἠθάλασσῃ¹ ἀναμέσον Φαράν² Ἐτοφὸλ, καὶ Λοβὸν, καὶ Αἰδῶν, καὶ καταχρῦσα.

2 Ἐνδοκα ἡμερῶν ἐκ Χωρηβ ὁδὸς ἐπ' ὄρος Σηεὶρ ἕως Κίδης Βαρὴν.

3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἐνδοκάτῳ μηνὶ μᾶθ τοῦ μηνός, ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς,

4 Μετὰ τὸ πατάξει^α Σιών βασιλέα^β Ἀμορραίων τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἐσεβών, καὶ τὸν ὄγλ βασιλέα τῆς Βυσάν τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἐδραῖν,

5 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰσραδάνου ἐν γῇ Μωάβ, ἤρξατο Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τούτου, λέγων,

6 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρηβ, λέγων, Ἰκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ.

7 Ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὄρος Ἀμορραίων, καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιόικους Ἄραβι, εἰς ὄρος καὶ πεδίου, καὶ πρὸς Δίβα, καὶ παραλίαν γῆν Λαυαναίων, καὶ Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου.

8 Ἰδετε, ὁ παραδέδωκεν¹ ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, ἢ εἰσπορευθέντες² κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Ἀβραάμ, καὶ³ Ἰσαάκ, καὶ⁴ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς.

9 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς.

10 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἔστε σήμερον ὥσει τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

11 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ἰμὶς ἔστέ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσεται ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν.

12 Πῶς δυνήσομαι^α μόνος φέρειν^β τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν;

13 Δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστημονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν, καὶ καταστήσω^α ἐφ' ὑμῶν^β ἡγουμένους ὑμῶν.

14 Καὶ ἀπεκρίθητέ μοι, καὶ εἶπατε, Καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποίησαι.

15 Καὶ ἔλαβον^α ἔξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγέστους ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, κ' πενηκοντάρχους, κ' δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγέας τοῖς κριταῖς ὑμῶν.

16 Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρῶν, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ^α, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ.

17 Οὐκ ἔπιγινώσκῃ^α πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, οὐ μὴ υποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐάν^α σκληρόν ᾖ^β ἀφ' ὑμῶν, ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ, καὶ ἀκούσθεμαι αὐτό.

18 Καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς^α λόγους, οὓς ποιήσατε.

19 Καὶ ἀπύρατον ἐκ Χωρηβ ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἐρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβε-

ράν ἐκείνην, ἣν εἶδετε, ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν, καὶ ἤλθομεν ἕως Κίδης Βαρὴν.

20 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Ἠλθατε ἕως^α τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, ὃ^β Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰδῶσιν^γ ὑμῖν.

21 Ἰδετε, παραδέδωκεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν, ἀναβάντες κληρονομήσατε ὃν τρόπον εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν^α μὴ φοβεῖσθε, μηδὲ δειλιάσητε.

22 Καὶ προσήλαθέ μοι πάντες^α, καὶ εἶπατε, Ἀποστεύσωμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν, καὶ ἐφοδευάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν, καὶ ἀναγγειλώτωσαν ἡμῖν ἀποκρίσιν τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς.

23 Καὶ ἤρρεσεν^α ἐναντίον^β μου τὸ ῥῆμα^γ καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας, ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν.

24 Καὶ ἐπιστράφητε φέρας ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἤλθσαν ἕως φάραγγος βότρυς, καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν.

25 Καὶ ἔελεβσαν^α ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς, καὶ κατηγεγκαν πρὸς ὑμᾶς,^β καὶ ἔλεγον, Ἀγαθὴ ἡ γῆ, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

26 Καὶ οὐκ ἠδελήσατε ἀναβῆναι, ἀλλ' ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.^α

27 Καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν, καὶ εἶπατε, Διὰ τὸ μισεῖν Κύριον ἡμᾶς, ἐξηγάγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου παραδοῦσαι ἡμᾶς εἰς^α χεῖρας^β Ἀμορραίων, ἐξολοθρευσαί ἡμᾶς.

28 Ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν; οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν τὴν καρδίαν ὑμῶν, λέγοντες, Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ἡμῶν, καὶ πόλεις μεγάλαί καὶ τετειχισμέναι ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ κ' υἱὸς γιγάντων ἐωράκαμεν ἐκεῖ.

29 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Μὴ πτήσητε, μηδὲ φοβηθήτε ἀπ' αὐτῶν.

30 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ προπρονοόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτὸς συνεκπολεμήσει αὐτοὺς μετ' ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,^α

31 Καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, ἣν εἶδετε, ἠὸδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορραίου^α ὡς τροφοφορήσει σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου,^β ὡς εἶτι^γ τροφοφορήσαι ἀνθρώπου τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν^δ εἰς^ε ἣν ἐπορεύθητε ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τούτου.

32 Καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν,

33 Ὃς^α προπρονοεῖται^β πρότερος ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον, ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτός, δεκνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν προεῖσατε^γ ἐπ' αὐτίς^δ, καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.

34 Καὶ^α ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν, καὶ παρουνθεῖς ὤμοσε, λέγων,

35 Εἰ ὄψεται^α τις τῶν ἀνδρῶν τούτων^β τῆν γῆν^γ ἀγαθὴν ταύτην, ἣν ὤμοσα^δ τοῖς πατράσιν αὐτῶν,

36 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή, οὗτος ὄψεται αὐτήν, καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐπέβη, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ πρὸς Κύριον.

37 Καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη Κύριος ἐξ ὑμᾶς, λέγων, Οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσελθῆς ἐκεῖ.

38 Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ὁ παρεστηκὸς σοι, οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ^α αὐτὸν κατίσχυσον, ὅτι αὐτὸς

⁸ κατακληρονομήσει! αὐτὴν τῷ Ἰσραὴλ.
39 ^a Καὶ πᾶν παιδίον νέον ὅστις οὐκ οἶδε σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὗτοι εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ τοῦτοι ὄψω αὐτήν, καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

40 Καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

41 Καὶ ἀπεκρίθητε, καὶ εἶπατε ^a, Ἠμάρτομεν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμεῖς ἀναβάντες ^a πολεμήσομεν! κατὰ πάντα ἕσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτῶν, ἕκ συναθροισθέντες ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος.

42 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, εἶπον αὐτοῖς, οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε, οὐ γὰρ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ συντριβῆτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

43 Καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου^a καὶ παρέβητε τὸ ρῆμα Κυρίου^a καὶ παραβιασάμενοι, ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος.

44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν ὑμῖν, καὶ ἐκείδιωξεν ὑμᾶς ὡσεὶ ποιήσασαν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐτίρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηεῖρ ἕως Ἑρμαῖ.

45 Καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἐναντίον Κυρίου ^a τοῦ Θεοῦ ἡμῶν¹, καὶ οὐκ εἰσηκούσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν οὐδὲ προσέεχεν ὑμῖν.

46 Καὶ ἐνεκάθητο ἐν Κἀδης ἡμέρας πολλὰς, ὕσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν, ὃν τρόπον ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, καὶ ἐκκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηεῖρ ἡμέρας πολλὰς.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με^a

3 Ἰκανοῦσθω ὑμῖν κυκλῶν τὸ ὄρος τοῦτο^a ἐπιστράφητε οὐν ἐπὶ Βορρᾶν.

4 Καὶ τῷ λαῷ ἔντειλα, λέγων, Ὑμεῖς παραπορεύεσθε δια τῶν ὀρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἠσαῦ, οἱ κατοικοῦσιν ἐν Σηεῖρ, ^κ φοβηθήσονται ὑμᾶς, ^κ εὐλαβηθήσονται^a ὑμᾶς^a σφόδρα.

5 Μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, οὐ γὰρ ^δ ὄω¹ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός, ὅτι ἐν κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἠσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηεῖρ.

6 Ἀργυρίον βρώματα ἀγοράσατε ^δ παρ' αὐτῶν, καὶ φάγεσθε, καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήψετε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πείσεθε.

7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέ σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου^a διάγνωθι πῶς διήλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ^δ ἐκείνην¹ ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη Κύριος ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ^a ἐκ ἐπ' ἐσθῆς ῥήματος.

8 Καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν υἱοὺς Ἠσαῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηεῖρ, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἀραβα ἀπὸ Αἰλῶν καὶ ἀπὸ Γεσιῶν Γάβερ^a καὶ ἐπιστρέψαντες^a παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωάβ.

9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις, καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, οὐ γὰρ μὴ δῶ^a ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ὑμῖν¹ ἐν κλήρῳ, τοῖς γὰρ υἱοῖς Λῶτ δέδωκα τὴν Ἀροῖρ κληρονομοῖν.

10 Οἱ^δ Ὀμμῖν πρότεροι^a ἐνεκάθητο ἐπ' αὐγῆς, ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ^δ ισχύοντες¹, ὥσπερ οἱ Ἐνακίμ.

11 Ῥαφαῖν λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ^a καὶ οἱ Μωαβίται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ὀμμῖν.

12 Καὶ ἐν Σηεῖρ ἐνεκάθητο ὁ Χορρᾶιος τὸ

πρότερον, καὶ ^a υἱοὶ Ἠσαῦ ^a ἀπόλωσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς¹ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν^a καὶ κατωκίσησαν αὐτ' αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν ^a τῆς¹ κληρονομίας αὐτοῦ, ἣν ^δ δέδωκε¹ Κύριος αὐτοῖς.

13 Νῦν οὖν ἀνάστητε ^a καὶ ἀπάρατε^a ἡμεῖς, καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγγα Ζαρέτ^a.

14 Καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῶν παρεπορεύθημεν ἀπὸ Κἀδης Βαρηῖ ἕως οὐ παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρέτ, τρεῖς ἄντα καὶ ἑκτὴ ἔτη, ἕως οὐ διέπασε πᾶσα ^a γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἕκ ^a τῆς παρεμβολῆς, καθύτι ὡμοσε Κύριος ^a ὁ Θεὸς¹ αὐτοῖς.

15 Καὶ ἡ χεὶρ^δ τοῦ Θεοῦ¹ ἦν ἐπ' αὐτοῖς^a ἐξαναλώσαι αὐτοὺς ἐκ μέσου τῆς παρεμβολῆς, ἕως οὐ διέπασαν.

16 Καὶ ἐγενήθη ἐπειδὴν ἔπεσαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ,

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων,

18 Σὺ παραπορεύῃση σήμερον τὰ ὄρια Μωάβ τὴν Ἀροῖρ,

19 Καὶ προσάψετε ἐγγύς υἱῶν Ἀμμάν^a μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς, ^δ μηδέ¹ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον, οὐ γὰρ μὴ δῶ^a ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Ἀμμάν σοι ἐν κλήρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Λῶτ δέδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ.

20 Γῆ^δ Ῥαφαῖν¹ λογισθήσεται, καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς ^a κατώκισται¹ οἱ ^δ Ῥαφαῖν¹ ἀποπρότερον καὶ οἱ Ἀμμανάται ἐπονομάζουσιν αὐτὸς^a Ζοχομῖν¹.

21 Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ^a ὑμῶν¹, ὥσπερ ^a καὶ οἱ Ἐνακίμ^a καὶ ἀπόλωσαν αὐτοὺς Κύριος ^δ πρὸ¹ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονομήσαν^a, καὶ κατωκίσησαν αὐτ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22 Ὡστερ ^δ ἐποίησαν¹ τοῖς υἱοῖς Ἠσαῦ^a κατοικοῦσιν ἐν Σηεῖρ, ὃν τρόπον ^δ ἐξέτριψαν¹ τὸν Χορρᾶιον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονομήσαν αὐτοὺς, καὶ κατωκίσησαν αὐτ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

23 Καὶ οἱ Εἰθαιοὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ^δ Ἀσηδόθ¹ ἕως Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξεληθόντες ἐκ Καππαδοκίας, ἐξέτριψαν αὐτοὺς, καὶ κατωκίσησαν αὐτ' αὐτῶν.

24 Νῦν ^a οὖν¹ ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε, καὶ παρέλθετε ἡμεῖς τὴν φάραγγα Ἀρνῶν^a ἰδοὺ παραδεδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηὺν βασιλεῖα Ἑσβεῶν τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ^a ἐνάρχου κληρονομοῖν^a συναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

25 Ἐνάρχου δούται τὸν τρόπον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ προσώπου πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω ^a τοῦ οὐρανοῦ, οἷτινες ἀκοίσαντες τὸ θροῦμα σου ταραχθήσονται, καὶ ὠδίνους ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου.

26 Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμῶτ πρὸς Σηὺν βασιλεῖα Ἑσβεῶν λόγους εἰρηκούς, λέγων,

27 Παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου^a ἐν τῇ ὁδῷ πορείσσομαι, ἐκ ἐκκλιῶ δεξιὰ^a οὐδ' ἄριστερα^a.

28 Βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσω μοι, καὶ φάγομαι^a καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσω μοι, καὶ πίομαι^a πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσὶ^a.

29 Καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ἠσαῦ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηεῖρ, καὶ οἱ Μωαβίται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροῖρ^a ἕως ἂν παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

30 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὺν βασιλεῖα Ἑσβεῶν παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ, ὅτι ἐσκήρυνε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ κατἴσχυσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῆις εἰς

τας χείρας σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

31 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἰδοὺ ἤργμασι παραδούμαι πρὸ προσώπου σου τῶν Σηῶν βασιλέα Ἐσεβῶν τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ. ^ακαὶ ἔναρξαι κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῆς.

32 Καὶ ἐξῆλθε Σηῶν βασιλεὺς Ἐσεβῶν εἰς συνάντησιν ἡμῶν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἰασάα.

33 Καὶ παρέδωκεν αὐτῷ. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτῆς.

34 Καὶ ἐκρατήσαμεν πιασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν, ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν οὐ κατελιπομεν ζωγρίαν.

35 Πλὴν τὰ κτήνη ἔπρονομήσαμεν¹, καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων ἐλάβομεν.

36 ^βἘξῆ Ἄρορῃ, ἣ ἐστὶ παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι, καὶ ἕως ὄρους τοῦ Γαλααδ² οὐκ ἐβγε-νῆθη¹ πόλις ἧτις διέφυγεν ἡμᾶς τὰς πάσας παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χείρας ἡμῶν.

37 Πλὴν ἔγγυς¹ υἱῶν Ἀμμᾶν οὐ προσήλθομεν¹, πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάρρου Ἰαβὸκ, καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὀρεινῇ, καθότι ἐνετείλατο² Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν¹.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἐπιστραφέντες, ἀνέβημεν ὁδοῦ τὴν εἰς Βασαν¹, καὶ ἐξῆλθεν Ἦγ βασιλεὺς τῆς Βασίν εἰς συνάντησιν ἡμῶν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ² εἰς πόλεμον εἰς Ἐδραῖμ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Μὴ φοβηθῆς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χείρας σου παραδέδοκα αὐτόν, καὶ κἀναντὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῆς¹ ἐποίησας αὐτῷ, ὡς περ ἐποίησας Σηῶν βασιλεὺς τὸν Ἀμορραῖον, ὃς κατέκειρε ἐν Ἐσεβῶν.

3 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χείρας ἡμῶν, καὶ τὸν Ἦγ βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτῆς καὶ ἐπατάξαμεν αὐτόν, ἕως τῆ μη καταλιπεῖν αὐτῷ σπέρμα.

4 Καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οὐκ ἦν πόλις, ἢν οὐκ ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν¹ ἐξήκοντα πόλεις, πάντα τὰ περίχωρα Ἀργὸβ βασιλείου Ἦγ ἐν Βασάν.

5 Πᾶσαι πόλεις ὄχυραι, τεῖχη ὑψηλά, πύλαι αἰ μοχλοὶ¹ πλὴν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα².

6 Ἐξωλοθρεύσαμεν¹, ὡς περ ἐποίησαμεν τὸν Σηῶν βασιλέα Ἐσεβῶν, ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν, ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας, ὅς τὰ παιδιά, 7 Καὶ πάντα τὰ κτήνη¹ καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων ἐπρονομήσαμεν ἐαυτοῖς.

8 Καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρῶν δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἵ ῥσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Ἀρῶν¹ καὶ ἕως ὁ Ἀερμῶν¹.

9 Οἱ Φοινίκες ἐπωνόμαζον τὸ ὁ Ἀερμῶν¹ Σανιῶρ, καὶ ὁ Ἀμορραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανίρ.

10 Πᾶσαι πόλεις Μισῶρ, καὶ πᾶσα Γαλααδ, καὶ πᾶσα Βασάν ἕως ὁ Ἐλχά¹ καὶ Ἐδραῖμ, πόλεις βασιλείου τοῦ Ἦγ ἐν τῇ Βασάν.

11 Ὅτι πλὴν Ἦγ βασιλεὺς Βασάν κατελίφθη ἀπὸ τῶν ῤαφαῖν¹ ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὐτῆ ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἱῶν Ἀμμᾶν¹ ἐνέει πῆχεων τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ τεσσάρων πῆχεων τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πῆχει ἀνδρός.

12 Καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἀρορῃ, ἣ ἐστὶ παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρῶν, καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ ὄρους Γαλααδ¹ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ ῤουβὴν καὶ τῷ Γαδ¹.

13 Καὶ τὸ κατάλοιπον τῆ Γαλααδ, καὶ πᾶσαν

τὴν Βασάν βασιλείαν Ἦγ ἔδωκα ῤῥ ἡμῖσι φυλῆς Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν² περίχωρον Ἀργὸβ, πᾶσαν² Βασάν ἐκείνην¹ γῆ ῤαφαῖν λογισθήσεται.

14 Καὶ Ἰαὶρ υἱὸς Μανασσῆ ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον Ἀργὸβ ἕως τῶν ὄριον Γαργασι καὶ Μαχαβί¹ ἐπωνόμασεν αὐτάς¹ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασάν ὁ Θανῶθ¹ Ἰαὶρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

15 Καὶ τῷ Μαχίρ ἔδωκα τὴν Γαλααδ¹.

16 Καὶ τῷ ῤουβὴν καὶ τῷ Γαδ ἔδωκα¹ ὑπὸ τῆς Γαλααδ ὅσους χειμάρρους Ἀρῶν, μέσον τοῦ χειμάρρου ἑριου καὶ ἕως τοῦ Ἰαβὸκ¹ ὁ χειμάρρου ὄριον τοῖς υἱοῖς Ἀμμᾶν.

17 Καὶ ἡ Ἀραβία καὶ ὁ Ἰορδάνης ὄριον Μαχαναρέθ, καὶ ἕως θαλάσσης Ἀραβία, θαλάσσης ἁλικῆς ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν Φασαγί ἀνατολῶν.

18 Καὶ ἐνετείλαμην ἡμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν¹ ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ¹ ἐνοπλισάμενοι, προπορεύεσθε πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πᾶς δυνατός.

19 Πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν, ἰδοὺ ὅτι πολλὰ κτήνη ὑμῶν, κατοικεῖωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, αἰς ἔδωκα ὑμῖν.

20 Ἔως ἀν καταπαύσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν¹ τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, ὡς περ καὶ ὑμᾶς, καὶ κατακληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἢν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν¹ δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου¹ καὶ ἐπανοστραφήσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἢν ἔδωκα ὑμῖν.

21 Καὶ τῷ Ἰησοὶ ἐνετείλαμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐνώρικαι πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν¹ τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τούτοις¹ οὕτως ποιήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πᾶσας τὰς βασιλείας ἐφ' αἷς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ.

22 Οὐ φοβηθήσεσθε ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν¹ αὐτοὺς πολεμήσει περὶ ὑμῶν.

23 Καὶ ἐδεήθημην Κυρίῳ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων,

24 Κύριε θεέ¹, σὺ ἤρξω¹ δεῖξαι τῷ σῷ θερί-ποντι τὴν ἰσχύν σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονα τὴν ὑψηλόν¹ τίς γάρ ἐστὶ¹ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ποιήσει καθὼ ἐποίησας αὐ, καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου;

25 Διαβάς οἶν ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν Ἀντιλίβανον.

26 Καὶ ὑπερέειδε Κύριος ἐμὲ ἐκεκεν ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσῆγγονόσε μοῦ¹ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἰκανούσθω σοι, μὴ προσθήῃς ἐτι λαλήσαι¹ τὸν λόγον τούτου.

27 Ἀνάβηθι ἐπὶ¹ τὴν¹ κορυφὴν τοῦ λελαξεν-μένου, καὶ ἀναβλέψαι¹ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατὰ θάλασσαν καὶ Βορρᾶν καὶ Λίββα¹ καὶ ἀνατολάς, καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τούτου.

28 Καὶ ἐντείλα Ἰησοὶ¹ ὁ βασιχρυσὸν¹ αὐτὸν καὶ παρακίλεσον αὐτόν, ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τῆ λαῶ τῶν, καὶ ἔστω¹ κατακληρονομήσει αὐτοῖς¹ πᾶσαν¹ τὴν γῆν ἢν ἐώρακας.

29 Καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπη συνέγγυς οἴκου Φογῶρ.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ νῦν Ἰσραὴλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν, ἵνα ζητε, ὅκα πολυπραγισθήσῃ, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, ἢν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

2 Οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελείτε ἀπ' αὐτοῦ

μολύσασθε τὰς ἐντολας Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.

3 Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑωράκασι πάντα ὅσα ἐποίησεν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Βεελφεγῶρ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγῶρ, ἐξέτριψεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐς ἡμῶν.

4 Ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ζήτε πάντες ἐν τῇ σήμερον.

5 Ἴδετε, δέδεξα ἡμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ ἐνετείλατό μοι Κύριος^α, ποιήσαι οὕτως^α ἐν τῇ γῆ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν.

6 Καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε^α ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις^α ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων, ὅσοι ἀν ἀκούσωσι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα^α καὶ ἔροσιν, Ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.

7 Ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἔστιν^α αὐτῷ Θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς, ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐν αὐτὸν ἐπικαλεσάμεθα;

8 Καὶ ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἔστιν^α αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν νόμον τοῦτον, ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον,

9 Πρόσεχε σεαυτῷ, καὶ φύλαξον τὴν ψυχὴν σου σφόδρα^α μὴ ἐπιλάβῃ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ μὴ ὑποστήτωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου^α καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς σου καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου.

10 Ἡμέραν ἦν ἔστητε ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ^β ἡμῶν ἐν Χωρήβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας ὅτι εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἐκκλησίασον πρὸς με τὸν λαόν, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ρήματά μου, ὅπως μάθωσι φοβεῖσθαι με πάσας τὰς ἡμέρας^β αὐτοῖ ἀκούσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξουσι.

11 Καὶ προσήλθετε καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος^α καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ^α σκότος, γνόφος, θύελλα.

12 Καὶ ἔλαλθον Κύριος πρὸς ὑμᾶς^α ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς φωνῆν ῥημάτων, ἃ ἦν ὑμεῖς ἠκούσατε^α καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἶδετε, ἀλλ' ἡ φωνὴν.

13 Καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν, τὰ δέκα ρήματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λίθινας.

14 Καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο Κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις, ποιεῖν ὑμᾶς αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

15 Καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἐλάλθον Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρήβ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς.

16 Μὴ^α ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ἡμῖν^β εἰδωτοῖς ἡλυπτῶν ὁμοίωμα, πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ.

17 Ὅμοίωμα παντὸς κτήνου τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς^α ὁμοίωμα παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ, ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν^α.

18 Ὅμοίωμα παντὸς ἔρπετοῦ, ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς^α ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος, ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς.

19 Καὶ μὴ^α ἀναβλέψατε εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἰδῶν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ, πλαυηθεὶς προσκυνήσης αὐτοῖς, καὶ λατρεύσης αὐτοῖς, ἃ ἀπένευμε Κύριος ὁ Θεὸς σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑποκάτω^α τοῦ οὐρανοῦ.

20 Ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν^α ὁ Θεὸς, καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς^α ἐκ γῆς Αἰγύπτου^α, ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς, ἐξ Αἰγύπτου, εἶναι αὐτῷ λαὸν ἐκκλητηνόν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

21 Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς^β ἔθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν^α καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, καὶ ἵνα μὴ εἰσελθῶ εἰς τὴν γῆν^α, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσι σοὶ ἐν κλήρῳ.

22 Ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τοῦτον^α ὑμεῖς δὲ διαβαίετε, καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.

23 Προσέχετε ὑμῖν, μὴ^α ἐπιλάβησθε τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ^β ἡμῶν, ἣν δέδεχτο πρὸς ὑμᾶς, ^ακαὶ ἀνομήσητε^α, καὶ ποιήσητε ἡμῖν^β εἰδωτοῖς ἡλυπτῶν ὁμοίωμα πάντων ὡς συνέταξέ σοι Κύριος ὁ Θεὸς σου.

24 Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου πῦρ καταναλίσκο, ἐστὶ, Θεὸς ζηλωτῆς.

25 Ἐάν δὲ γεννηθῶσι υἱοὶ καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, καὶ χρονίσητε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνομήσητε, καὶ ποιήσητε ἡλυπτῶν ὁμοίωμα παντὸς, καὶ ποιήσητε τὸ πονηρὸν^α ἐνόπιον^α Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν παροργίσει αὐτὸν,

26 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπολεία ἀπολείσθε^α ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι^α οὐχὶ πολυχροῖετε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἐκτριβὴ ἐκτριβήσεσθε.

27 Καὶ διασπείρει Κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ καταλείψησθε ὀλίγοι ἀριθμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, εἰς οὓς εἰσάξει Κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ.

28 Καὶ λατρεύετε ἐκεῖ θεοὺς ἑτέροις, ἔργα, ἔργων ἀνθρώπων, ξύλοις καὶ λίθοις, οἳ οὐκ ὄντουσι, οὕτε^α μὴ ἀκούσωσιν, οὕτε^α μὴ φέωσιν, οὕτε^α μὴ ὑσφρανεῶσιν.

29 Καὶ ἐζητήσετε^α ἐκεῖ Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ εὐρήσετε αὐτὸν ὅταν ἐκζητήσετε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου.

30 Καὶ εὐρήσουσιν σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ὅσα^α ἔψησάν^α τῶν ἡμερῶν, καὶ ἐπιστραφήσῃ^α πρὸς^α Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

31 Ὅτι Θεὸς οἰκτίρμων Κύριος ὁ Θεὸς σου οὐκ ἐγκαταλείψει σε, οὐδὲ μὴ ἐκτριβεί σε, οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς^α Κύριος.

32 Ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενόμενας προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐκτισεν ὁ Θεὸς^α ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἕως^α τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ γέγονε κατὰ τὸ ρῆμα τὸ μέγα τοῦτο, εἰ ἤκουσται τοιοῦτο.

33 Εἰ ἀκούσῃ ἔθνος φωνῆν Θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς, ὃν τρόπον ἀκήκουσεν οὐ καὶ ἔξῃσας.

34^α Εἰ ἐπείρασεν ὁ Θεὸς εἰσελθῶν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασι, καὶ ἐν πολέμῳ, καὶ ἐν χειρὶ κραταιῶν, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῶν, καὶ ἐν ὀράμασι μεγάλοις, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλεπόντος.

35 Ὡστε^α βεβίδησαί σε ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου οὗτος^α Θεὸς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔστιν^β ἕτε^α πλὴν αὐτοῦ.

36 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ^α ἀκούσῃ ἡ γένητο ἡ φωνὴ^α αὐτῆ παιδεύσαι σε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰδείξῃ σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ τὰ ρήματα αὐτῆ ἤκουσας

ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

37 Διὰ τὸ ἀγαπήσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου, καὶ ἐξέλεξαι τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοῦ ἡμᾶς, καὶ ἐξήγαγέ σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ Αἰγύπτου.

38 Ἐφολοθρεύσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα σου πρὸ προσώπου σου, εἰσαγαγεῖν σε δοῦναι σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς ἔχεις σήμερον.

39 Καὶ γνώση σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου οὗτος Θεός ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπὶ πλην αὐτοῦ.

40 Καὶ φυλάξασθε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ, ὅπως ἂν μακροήμεροὶ γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι πάσας τὰς ἡμέρας.

41 Τότε ἀφώρισε Μωσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου,

42 Φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φουεντιν, ὃς ἂν φουεντὶ τὸν πλησίον οὐκ εἰδῶς, καὶ οὗτος οὐ μισθὸν αὐτὸν πρὸ τῆς χθῆς καὶ ἄτῃς τρίτης, καὶ καταφείξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ ζήσεται.

43 Τὴν Βοσρὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδιῇ τῷ Ρουβιν, καὶ τὴν Ραμὸθ ἐν Γαλαὰθ τῷ Γαδί, καὶ τὴν Γαυλῶν ἐν Βαράν τῷ Μανασση.

44 Οὗτος ὁ νόμος, ὃν παρέθετο Μωσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ.

45 Ταῦτα τὰ μαρτύρια, καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐλάλησε Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

46 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φάραγγι, ἔγγυς οἴκου Φογῶρ, ἐν γῇ Σηὸν βασιλείας τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῆκε ἐν Ἐσεβάν, ὃν ἐπάταξε Μωσῆς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

47 Καὶ ἐκληρονομήσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ τὴν γῆν Ὠγ βασιλείως τῆς Βασιάν, δύο βασιλείων τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου,

48 Ἀπὸ Ἀροῖρ, ἣ ἔστιν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χειμάρρου Ἀρνὸν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηὸν, ὃ ἔστιν Ἀερμὼν.

49 Πᾶσαν τὴν Ἀραβὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν λαξευτήν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐκάλεσε Μωσῆς πᾶσαν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἄκουε Ἰσραὴλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ, καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτὰ.

2 Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν ἰδέθητο πρὸς ὑμᾶς ἰαθῆν ἐν Χαρήβ.

3 Οὐχὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἰδέθητο Κύριος τὴν διαθήκην ταύτην, ἀλλ' ἡ πρὸς ὑμᾶς ὑμεῖς ἴδωτε πάντες ζῶντες σήμερον.

4 Πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

5 Καγὼ εἰστήκειν ἀναμείσον Κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ἡμῖν τὰ ῥήματα Κυρίου, ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρός, καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων,

6 Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὃ ἐξαγαγὼν ἔσε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

7 Οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροὶ ἢ πρὸ προσώπου μου!

8 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντός

ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς.

9 Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, θουδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζῆλωτης, ἀποδίδους ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν τοῖς μισοῦσί με,

10 Καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τὴν φυλάσσει τὰ προστάγματά μου.

11 Οὐ λήνη τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ, οὐ γὰρ μὴ καθαρῶς Κύριος ὁ Θεός σου! τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

12 Φυλάξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου.

13 Ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου

14 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σου καὶ ὁ νόος σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑπόζυγιόν σου, καὶ πᾶν κτήνός σου, καὶ προσῆλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί, ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ τὸ ὑπόζυγιόν σου, ὡσπερ καὶ σύ.

15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ διὰ τοῦτο συνετάξαι σοι Κύριος ὁ Θεός σου ὡστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν αὐτήν.

16 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

17 Οὐ φονεύσεις.

18 Οὐ μοιχεύσεις.

19 Οὐ κλέψεις.

20 Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρῶν ψευδῆ.

21 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὐτε τὸν ἄγρον αὐτοῦ, οὐτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὐτε τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὐτε τὸν ὑπόζυγιόν αὐτοῦ, οὐτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὐτε πάντα ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

22 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησε Κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός σκότος, γνόφος, θύελλα φωνὴ μεγάλη, καὶ οὐ προσέθηκε καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας, καὶ ἔδωκέ μοι.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ τὸ ὄρος ἔκαιετο πυρὶ, καὶ προσήλθετε πρὸς με πάντες οἱ ἠγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν, καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν,

24 Καὶ ἐλέγετε, Ἰδοὺ εἶδειεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰδόμεν ὅτι λαλήσει ὁ Θεός πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ζήσεται.

25 Καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι ἐξανάλωθε ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν προστώμεθα ἡμεῖς ἀκούσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανούμεθα.

26 Τίς γὰρ σὰρξ ἦτις ἤκουσε φωνὴν Θεοῦ ζῶντος, λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὡς ἡμεῖς, καὶ ζήσεται;

27 Πρόσελθε σὺ καὶ ἀκούσον πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν^α, καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν^β λαλήσῃ! Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ, καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιήσομεν.

28 Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ἡμῶν λαλούντων πρὸς μέ^α, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ^β ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν.

29 Τίς δώσει εἶναι οὕτω τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, ὥστε φοβεῖσθαι με καὶ^β φυλάσσεσθαι! τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὐ^β ἦ αὐτοῖς, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος;

30 Βάδισον, εἶπον αὐτοῖς, Ἀποστρίφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν^α.

31 Σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι μετ' ἐμοῦ, καὶ λαλήσω πρὸς σέ^α τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα διδάξεις αὐτοὺς, καὶ ποιείτωσαν^α οὕτως^β ἐν τῇ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κληρῷ.

32 Καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεὸς σου, οὐκ^β ἐκκλινεῖτε! εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά,

33 Κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεὸς σου,^α ὅπου ἐσθίει ἐν αὐτῇ, ὅπως καταπάσῃ σε, καὶ εὐ^β σοι ἦ καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν κληρονομήσετε.

Κεφ. 5^ο. VI.

ΚΑΙ αὐταὶ αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν διδάξαι ἡμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῆ, εἰς ἣν^α ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε! ἐκεῖ κληρονομήσῃ αὐτὴν.

2 Ἴνα φοβῆσθε Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὁ φυλάσσεσθε! πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸς ἐντολάς αὐτοῦ, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου πάσας^α τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύσητε.

3 Καὶ ἀκούσον Ἰσραὴλ, καὶ^β φύλαξον! ποιεῖν, ὅπως εἰ^α σοι ἦ, καὶ ἴνα πληθυνθῆτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναι σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

4 Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἰς ἔστι.

5 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς^α θειοφιλίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.

6 Καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου.

7 Καὶ προβιάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ, καὶ περιουόμενος ἐν ὄψῳ, καὶ κοιταζόμενος, καὶ^β διανιστάμενος!

8 Καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου.

9 Καὶ ὑγράψετε! αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλίας τῶν οἰκῶν ὑμῶν, καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν.

10 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου τῷ Ἀβραάμ, καὶ^α τῷ Ἰσαὰκ, καὶ^α τῷ Ἰακώβ, δοῦναι σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ὡς οὐκ ἔφκοδόμησας,

11 Οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ

ἐπέπλησας, λίκκουσ λελιτομημένους οὓς οὐκ ἐξελαιόμησας, ἀμπελώνας καὶ ἐλαιώνας οὓς οὐ κατεφύτισσας, καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς, 12 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ^α ἐπιλίθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

13 Κύριον τὸν Θεόν σου^β φοβῆθησῃ!, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕμῃ.

14 Οὐ^β δ^α πορεύεσθε! ὅπως Θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἔθνων τῶν περικύκλω ὑμῶν,

15 Ὅτι^α ὁ^α Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ^α μὴ^α ὀργισθεῖς^β θυμῷ! Κύριος ὁ Θεός σου^α σοὶ, ἐξολοθρεύσῃ σε ὑπὸ προσώπου τῆς γῆς.

16 Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ὃν τρόπον^β ἐξεπειράσατε! ἐν τῷ πελορασμῷ.

17 Φυλάσσωσον φυλάξῃ τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ μαρτύρια^α, καὶ τὰ δικαιώματα^α, ὅσα ἐνετείλατό σοι.

18 Καὶ ποιήσεις^α τὸ ἀρεστόν καὶ τὸ καλόν! ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἵνα εὐ^β σοι γένηται, καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσε Κύριος^α τοῖς πατράσι ὑμῶν,

19 Ἐκδιώσει πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.

20 Καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου αἴριον, λέγων, τί^α ἐστὶ τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν^α ἡμῖν;

21 Καὶ εἶρεῖς τῷ υἱῷ σου, Οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραῶ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.

22 Καὶ ἔδωκε Κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν.

23 Καὶ^α ἡμᾶς ἐξήγαγεν! ἃ ἐκείθεν^α δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσε^β δοῦναι τοῖς πατράσι ἡμῶν!

24 Καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ποιεῖν^α πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα^α φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵνα εὐ^β ἦμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα ζῶμεν ὡσπερ καὶ σήμερον.

25 Καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν ἐὰν φυλασσόμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ἔναντιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν.

Κεφ. 6^ο. VII.

ἘΑΝ δὲ εἰσαγῇ σε^β Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσῃ αὐτὴν, καὶ ἐξάρῃ^α ἔθνη μεγάλα^α πρὸ προσώπου σου, τὸν Χετταῖον καὶ^α Γεργεσαῖον καὶ^α Ἀμορραῖον καὶ Χαγαναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ^α Ἰεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη^α πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν^α

2 Καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις αὐτοὺς ἀφανισμῷ ἀφανίεις αὐτούς^α οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτοὺς διαθήκην, οὐδὲ μὴ^β ἐλεήσῃτε αὐτούς,

3 Οὐδὲ μὴ^α γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς^α τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου.

4 Ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύσει θεοὺς ἑτέροις^α καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ Κύριος εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐξολοθρεύσει σε τοτάρχος,

5 Ἄλλ' οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς^α τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν

τυντριψέτε, καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν Θεῶν αὐτῶν κατακόψετε περι.

6 Ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· καὶ σὲ προείλετο Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι αὐτῶν λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

7 Οὐχ ὅτι πολυπλαθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, προείλετο Κύριος ὑμᾶς, καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὑμᾶς· ἡμεῖς γάρ ἐστε ὀλιγοῦστοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη.

8 Ἄλλα παρὰ τὸ ἀγαπᾶν Κύριον ὑμᾶς, καὶ ἀτηρῶν τὸν ὄρκον ἐν ὧμοσε τοῖς πατρίσιν ὑμῶν, ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος^α ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐλυτρώσατό σε^α Κύριος^α ἐξ οἴκου δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου.

9 Καὶ γνώση, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου, οὗτος Θεός^α Θεός^α πιστός, ὁ φυλάσσει^α διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσοσι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ εἰς χιλιάς γενεάς.

10 Καὶ ἀποδοῖς τοῖς μισοῦσι^α κατὰ πρόσωπον ἐξολοθρεῦσαι αὐτοῖς· καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσι^α κατὰ πρόσωπον ἀποδοῦσαι αὐτοῖς.

11 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς, καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρίματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σημερον ποιειν.

12 Καὶ ἔσται ἡνικα ἀνῆκούσητε^α τὰ δικαιώματα ταῦτα, καὶ φυλάξῃτε καὶ ποιήσητε αὐτά, καὶ διαφυλάξῃ Κύριος ὁ Θεός σου σοὶ τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος, ὃ^α ὧμοσε τοῖς πατρίσιν ὑμῶν.

13 Καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ εὐλογήσει σε, καὶ πληθυνεῖ σε, καὶ εὐλογήσει τὰ ἔξοχον^α τῆς κλησίας σου, καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν σίτον σου, καὶ τὸν οἶνον σου, καὶ τὸ ἔλαιόν σου, τὰ βουκόλια τῶν βόων σου, καὶ τὰ ποιμίματα τῶν προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὧμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναι σοι.

14 Εὐλόγητός ἐσθι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη^α οὐκ ἔσται ἐν ἡμῖν ἄγονος, οὐδὲ στείρα, καὶ ἐν τοῖς κτηνεῖ σοι.

15 Καὶ περιελεῖ Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηράς, ὡς ἐώρακας, καὶ ὅσα ἐγῶνος, οὐκ ἐπιθήσει^α ἐπὶ σε, καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

16 Καὶ φαγῇ πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἔθνων, ἃ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ βλατρεύσῃ^α τοῖς θεοῖς αὐτῶν· ὅτι σκῶλον τοῦτοῦ ἐστὶ σοι.

17 Ἐάν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου, Ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγώ, πῶς δυνήσομαι ἐξολοθρεῦσαι αὐτοῖς;

18 Οὐ φοβηθήσῃ αὐτοῖς· μνεῖα μνησθήσῃ, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις·

19 Τους πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς δίδωσιν^α οἱ ὀφθαλμοί σου, ἃ τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα, τὴν χεῖρα τὴν κραταιά, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν· ὡς ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου, οὕτω ποιήσει Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὓς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπων αὐτῶν.

20 Καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς αὐτοὺς, ὡς ἀνέκτριβῶσιν οἱ καταλελειμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ^α σοῦ.

21 Οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπων αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοί, Θεός μέγας καὶ κραταίος.

22 Καὶ καταναλώσει Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρὸν· οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τοτᾶχος, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος, καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σέ τὰ θηρία τὰ ἄγρια.

23 Καὶ παραδοῖσι αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἂπολέῃ^α αὐτοὺς ἀπολεία μεγάλη, ὡς ἀν^α ἐξολοθρεῖσθῃτε αὐτοὺς.

24 Καὶ παραδοῖσι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπολείετὸ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου· οὐκ ἀντιστήσεται οὐθεὶς κατὰ προσώπων σου, ὡς ἀν^α ἐξολοθρεύσῃς αὐτοὺς.

25 Τὰ γλυπτὰ τῶν Θεῶν αὐτῶν^α καύσετε^α πυρὶ^α οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον, οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν· ὃ^α ληψῇ^α σεαυτῷ, μὴ^α πταισῆς δι' αὐτό, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ.

26 Καὶ οὐκ εἰσοίσεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἀνάθεμα ἔσθι ὡσπερ τοῦτο· προσοχθίματα προσοχθίαι^α, καὶ βδελύγματι βδελύξῃ^α, ὅτι ἀνάθεμα ἐστὶ.

Κεφ. η'. VIII.

ΠΑΣΑΣ τὰς ἐντολάς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, φυλάξεσθε ποιειν, ἵνα ζητεκα πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσελθῆτε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν^α, ἣν ὧμοσε^α Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν^α τοῖς πατρίσιν ὑμῶν.

2 Καὶ μνησθῆτε πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἤγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου^α ἐν τῇ ἐρημῳ, ὅπως ἂν^α κακώῃ σε καὶ πειράσῃ σε, καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἢ οὐ.

3 Καὶ ἐκάκωσέ σε, καὶ ἐλιμαγχρόνησέ σε, καὶ ἐψώμισέ σε τὸ μάννα, ὃ^α οὐκ ἠδέισαν οἱ πατέρες σου· ἵνα ἀγαγγίλῃ σοι, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ὄρματι τῷ ἐκπερομενέῳ διὰ στόματος Θεοῦ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος.

4 Τὰ ἱμάτιά σου οὐκ^α ἐπαλαιώθῃ^α ἀπὸ σοῦ, ἃ τὰ ὑποδήματά σου οὐ κατετριβῆ ἀπὸ σοῦ· οἱ πόδες σου οὐκ ἐτύλαθησαν, ἰδου τεσσαράκοντα ἔτη.

5 Καὶ γνώση τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι^α ὡς εἶπες ἄνθρωπος παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ Θεός σου παιδεύσει σε.

6 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πορεύσῃ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φουβείσθαι αὐτόν.

7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός σου εἰάξει σε εἰς^α γῆν^α ἀγαθὴν καὶ πολλήν, οὐ χεῖμαρρόι υδάτων, καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπερομέναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων^α.

8 Γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, σικαῖ, ῥοαὶ γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος.

9 Γῆ ἐφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φαγῇ^α τὸν ἄρτον σου, καὶ οὐκ ἐνδεθήσῃ^α ἐπ' αὐτῆς οὐδέ^α γῆ ἧς οἱ λίθοι^α σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν.

10 Καὶ φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ, καὶ εὐλογήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς δέδωκέ^α σοι.

11 Πρόσθεε σεαυτῷ μὴ^α ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τοῦ μὴ φυλάξαι^α τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα^α καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον.

12 Μὴ^α φαγῶν καὶ ἐμπλησθῆς καὶ οἰκίας καλὰς οικοδομήσας καὶ κατοικῶν ἐν αὐταῖς,

13 Καὶ τῶν βόων σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι, ἀργυρίαι καὶ χρυσίαι πληθυν-

βέντος σοι, και πάντων ὄσων σοι ἔσται πλη-
θυθέντων σοι,

14 Ὑψώθης τῆ καρδία, ^ακαὶ ἐπιλάθῃ Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου, τὸ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας·

15 Τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς
μεγάλης και τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, οὗ ὄφεις
δάκνουν, και σκορπίος και δίψα, οὗ οὐκ ἦν
ὕδωρ· τὸ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἄκρο-
τόμου πηγῆν ὕδατος·

16 Τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ὃ ^αοὐκ ἤδεις σὺ, και ^βοὐκ ἴδεισαν οἱ πατέρες
σου, ἵνα κακώσῃ σε, και ^γἐκπειράσῃ σε, ^δκαι
εὐ ^εσπούησῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ^ισου.

17 ^αΜὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἡ ἰσχὺς
μου, και τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου ἐποίησε
μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην.

18 Καὶ μνησθήσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅτι
αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχύιν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν,
και ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ὤμοσε
^αΚύριος ^βτοῖς πατράσι σου ὡς σήμερον.

19 Καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου, και πορευθῆς ὀπίσω Θεοῦ ἐτέρω,
και λατρεύσῃς αὐτοῖς, και προσκυνήσῃς αὐτοῖς,
διαμαρτυροῦμαι ἕμῃν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν
και τὴν γῆν, ὅτι ἠπαλεια ἀπολείσθε.

20 Καθὼ και τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα Κύριος ^αὁ
Θεός ^βἠπόλλυει πρὸ προσώπου ἡμῶν, οὕτως
ἀπολείσθε, ἀπ' ἡν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΑΚΟΥΕ Ἰσραὴλ· σὺ διαβίβεις σήμερον τὸν
Ἰορδάνην εἰσελθεῖν ^ακληρονομήσαι ἔθνη μεγά-
λα και ἰσχυρότερα μάλλον ἢ ἡμεῖς, πόλεις
μεγάλας και τευχῆρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ,

2 Δαὸν μέγαν και πολὺν και εὐμήκη, υἱὸς
Ἐνάκ, οὗς σὺ ^αδοῖσθα, και σὺ ^βἠκούσας, Τίς ἀντι-
στήσῃ κατα πρόσωπον υἱῶν Ἐνάκ;

3 Καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου
οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου· πῦρ
καταναλισκόν ἐστίν· οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐ-
τοὺς, και οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ^βἀπὸ
προσώπου σου, ^ακαι ἀπολεῖ αὐτοὺς ἐν τάχει,
καθάπερ εἶπε σοι Κύριος.

4 Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξανα-
λῶσαι Κύριον τὸν Θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα
πρὸ προσώπου σου, λέγων, Διὰ ^βτὴν δικαιο-
σύνην ^αμου εἰσήγαγέ με Κύριος κληρονομήσαι
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.

5 Οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου, ^βοὐδὲ διὰ τὴν
ὀσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ
κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν
^βἀσέβειαν ^ατῶν ἐθνῶν τούτων, Κύριος ἐξολο-
θρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, και ἵνα
στήσῃ τὴν διαθήκην, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῦ
πατράσιν ἡμῶν ^ατῷ Ἀβραάμ και ^βτῷ Ἰσαὰκ
και ^γτῷ Ἰακώβ.

6 Καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δι-
καιουσίας σου Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι,
ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἶ.

7 Μνησθήτι, μὴ ἐπιλάθῃ ὅσα παρώξυνας Κύ-
ριον τὸν Θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀφ' ἧς ἡμέρας
ἐξῆλθετε ^βἐξ Ἰαγύπτου, ^ακαι ἦλθετε εἰς τὸν
τόπον τούτον, ἀπειθοῦντες ὡςτελεῖτε τὰ πρὸς
Κύριον.

8 Καὶ ἐν Χωρῆβ παρώξυνάτε Κύριον, και
ἐθυμώθη Κύριος ἐφ' ἡμῖν ἐξολοθρεύσαι ἡμᾶς,

9 Αναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς
πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης, ἃς διέ-
θετο Κ' οἶος πρὸς ἡμᾶς, και κατεγενόμην ἐν τῷ

ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας και τεσσαράκοντα
νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον και ὕδωρ οὐκ ἔπιον.

10 Καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς
λιθίνας· γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ,
και ἐπ' αὐταῖς ἐγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι ἕς
ἐκλάσησιν Κύριος πρὸς ἡμᾶς ἐν τῷ ὄρει ^αἡμέρα
ἐκκλησίας.

11 Καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν και
διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε ^βΚύριος ἔμοῦ ^α
τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἀνάστηθι, ^ακατά-
βηθι τὸτάχος ἐντεῦθεν, ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαὸς
σου, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· παρῆβσαν
ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς, και ἐποι-
ήσαν ἑαυτοῖς χώνευμα.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με ^αλέγων, Δελίλη-
κα πρὸς σέ ἤπαξ και οἷς, λέγων, Ἐώρακα τὸν
λαὸν τούτον, και ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλος
ἐστίν.

14 ^αΚαι νῦν ^βἔασόν με ἐξολοθρεύσαι αὐτούς,
και ἐφαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν
τοῦ οὐρανοῦ, και ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα,
^ακαι ἰσχυρὸν, και πολὺν μάλλον ἢ τοῦτο.

15 Καὶ ἐπιστρέψας, κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους·
και τὸ ὄρος ἑκαίετο πυρὶ ^αἕως τοῦ οὐρανοῦ·
και αἱ αἰθῆρα πλάκες τῶν μαρτυρίων ἔτι ταῖς
δυνάτι χειρῶν μου.

16 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἠμάρτετε ἐναντίον Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, και ἐποιήσατε ἡμῖν αὐτοῖς
χωνεύτον, και παρῆβετε ^αἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς
ἐνετείλατο Κύριος ἡμῖν ^βποιεῖν ^ι.

17 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν, ἔρριψα
αὐτάς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου, και συνέτριψα
^αἐναντίον ἡμῶν.

18 Καὶ ἐδεήθην ἐναντίον Κυρίου δεῦτερον
καθάπερ και τὸ πρότερον τεσσαράκοντα
ἡμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ
ἔφαγον και ὕδωρ οὐκ ἔπιον, περι πιασῶν τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὡν ἠμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονη-
ρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ^απαροξύναι αὐ-
τόν.

19 Καὶ ἐκφοβός εἰμι διὰ ^ατὸν θυμὸν και τὴν
ὀργὴν, ὅτι παρωξύνθη Κύριος ἐφ' ἡμῖν τοῦ
ἐξολοθρεύσαι ἡμᾶς ^ακαι εἰσίσχυσε Κύριος
ἔμοῦ και ἐν τῷ καιρῷ ^βτούτῳ ^ι.

20 Καὶ ἐπὶ Ἄαρων ἐθυμώθη ^αἐξολοθρεύσαι
αὐτόν, και ἠψάμην και περὶ Ἄαρων ἐν τῷ
καιρῷ ἔκεινθ.

21 Καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν, ἣν ἐποιήσατε,
τὸν μόσχον ἔλαβον αὐτόν, και κατέκαισα
αὐτὸν ἐν πυρὶ, και ^βσυνέκονα ^ααὐτόν ^βκατα-
λέσας ^ασφόδρα εἰως ^αἐγένετο λεπτὸν, και
^βἐγένετο ^αὡσεὶ κοινορτός, και ἔρριψα τὸν
κοινορτόν ^αεἰς τὸν χεμαῖάρρον τὸν καταβαί-
οντα ^βἐκ ^ατοῦ ὄρους.

22 Καὶ ἐν τῷ ἐμπυρισμῷ, και ἐν τῷ πειρασ-
μῷ, ^αἔν ἐν τῷ μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας ^βπαροξύ-
νιντες ^αἦτε Κύριον ^α.

23 Καὶ ὅτε ἐξάπεσε εἰς ἐμὲ Κύριος ἐκ Κάδης
Βαρνῆ, λέγων, Ἀνάστηθι και κληρονομήσατε
τὴν γῆν, ἣν ^αἔδωκα ἡμῖν, και ἠπειθήσατε τῷ
ρήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, και οὐκ ἐπι-
στεύσατε αὐτῷ, και οὐκ εἰσῆκούσατε τῆς
φωνῆς αὐτοῦ.

24 Ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς Κύριον ^βἀπὸ
τῆς ^αἡμέρας ^αἧς ἐγνώσθη ἡμῖν.

25 Καὶ ἐδεήθην ἐναντι Κυρίου τεσσαράκοντα
ἡμέρας ^αΚυρίου τεσσαράκοντα νύκτας, ὅσα ἐδεήθην
εἶπε γὰρ Κύριος ἐξολοθρεύσαι ἡμᾶς.

26 Καὶ ἠψάμην πρὸς τὸν Θεόν, και εἶπα,
Κύριε ^αβασιλεῦ τῶν Θεῶν, μὴ ἐξολοθρεύσῃς

κων λαόν σου και την^b μεριδα¹ σου, ἢν ἐλυτρώσω^a, οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, και ἐν^a τῇ¹ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ, και ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ¹.

27 Μνήσθητι Ἀβραάμ και Ἰσαὰκ και Ἰακώβ τῶν θεραπόντων σου, οὓς ὤμοσα κατά σεαυτοῦ· μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ αὐτῶν, ^aκαι τὰ ἀσεβήματα,¹ και ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν^a.

28 ^bΜὴ εἴπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν, λέγοντες, Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς, και παρὰ τὸ μισῆσαι^a αὐτούς, ἐξήγαγεν αὐτούς^a ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀποκιδεῖναι αὐτούς¹.

29 Καὶ οὗτοι λαός σου και κληρὸς σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, ^aκαι ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ,¹ και ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ¹.

Κεφ. ι'. X.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε Κύριος πρὸς με, Λάξουσιν σεαυτὸν δύο πλάκας λιθίνας ὡσπερ τὰς πρώτας, και ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, και ποιήσεις σεαυτὸν κιβωτὸν ξυλίνην.

2 Καὶ ἔγραψεις¹ ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα, ^bκαὶ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις^b ὡς¹ συνέτριψας, και ἐμβαλεῖς αὐτάς εἰς τὴν κιβωτὸν.

3 Και ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσπίπτων, και ἐλάξευσα τὰς πλάκας^a λιθίνας ὡς¹ αἱ γῆραι, και ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, και αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσὶ μου.

4 Και ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τὲς δέκα λόγους, ἧς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἡμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός^a, και ἔδωκεν αὐτάς Κύριος ἐμοί.

5 Και ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, και ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτὸν ἣν ἐποίησα^a και ἦσαν ἐκεῖ, καθὰ ἐνετείλατό με Κύριος.

6 Και οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἠπεθάνον ἐκ Βηρωθ υἱὸν Ἰακίμ Μισαδαί^a ἐκεῖ ἀπέθανον Ἀαρὼν, και ἐτάφη ἐκεῖ, και ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ αὐτῷ.

7 Ἐκεῖθεν ἀπῆρην εἰς Γαδιγὶδ^a και ἀπὸ Γαδιγὶδ^a εἰς Ἐτεβαθά, γῆ χεμάρου ὀδάτων.

8 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέτελλε Κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ, αἶρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, παρεστίαν ἔναντι Κυρίου, λειτουργεῖν^a και ἐπιεύχεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τοῖς Λευαῖταις μερίς και κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν^a Κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐτοῦ, ^bκαθὸτι εἶπεν^a αὐτῷ.

10 Κἀγὼ^b εἰσῆκειν^b ἐν τῷ ὄρει^a τεσσαράκοντα ἡμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, και εἰσῆκσε Κύριος ἐμοῦ και ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, και οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῖσαι ἡμᾶς.

11 Και εἶπε Κύριος πρὸς με, Βαδίζε, ἅπαρον ἔναντιον τοῦ λαοῦ τούτου, και εἰσπορεύεσθωσαν και κληρονομήτωσαν τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δούνα^a αὐτοῖς.

12 Και νῦν Ἰσραὴλ, τί Κύριος ὁ Θεὸς σου αἰτείται παρὰ σου, ἄλλ' ἢ τὸ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου, ^aκαι πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, και ἀγαπᾶν αὐτόν, και λατρεῖν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, και ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

13 Φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι ἦ;

14 Ἴδου Κύριον τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς και ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ και πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ.

15 Πλὴν τὲς πατερας ἱμῶν προεῖλετο Κύριοι ἀγαπᾶν αὐτούς, και ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ἡμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

16 Και περιτεμείσθε τὴν σκληροκαρδίαν ἡμῶν, και τὸν τράχηλον ἡμῶν οὐ σκληρυνεῖτε^a.

17 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, και Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ^bκαι ἰσχυρός, και ἀφοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσμωτον, οὐδὲ^a μὴ λάβει δῶρον.

18 Ποῶν κρίσιν προσήλυτῳ και ὀρφανῷ και χήρᾳ, και ἀγαπᾶ τὸν προσήλυτον δούνα αὐτῷ ἄρτον και ἰμάτιον.

19 Και ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον, προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

20 Κύριον τὸν Θεον σου^a φοβηθήσῃ, και αὐτῷ^a λατρεύσεις, και πρὸς αὐτόν κολληθήσῃ, και ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ¹.

21 Ὅυτος^a καυχήματι σου, και ὅυτος¹ Θεὸς σου, ὅστις ἐποίησεν^a ἐν¹ σοὶ τὰ μεγάλα και τὰ ἐνδοξὰ ταῦτα, ἃ ἔἴδοσαν¹ οἱ ὀφθαλμοὶ σκ.

22 Ἐν ἐβδόμηκοντα^a ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σκ εἰς Αἰγύπτου, νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε Κύριος ὁ Θεὸς σκ ὡσεί τὰ ἄστρα τῆς οὐρανό^a τῷ πλήθει.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, και φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, και τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, και τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

2 Και γνώσεσθε σήμερον, ὅτι οὐχὶ τὰ παῖδια ἡμῶν, ὅσοι οὐκ οἶδασιν οὐδὲ^b εἴδοσαν¹ τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, και τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, και τὴν χεῖρα^a τῆν κραταίαν, και τὸν βραχίονα^a τὸν ὑψηλόν,

3 Και τὰ σημεῖα αὐτοῦ, και τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραὼ βασιλεὶ Αἰγύπτου, και πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,

4 Και ὅσα ἐποίησε^a τὴν δύναμιν^a τῶν Αἰγυπτίων, ^aκαι τὰ ἄρματα αὐτῶν, και τὴν ἵππον αὐτῶν, ^aκαι τὴν δύναμιν αὐτῶν,¹ ὡς ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπῳ αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ἡμῶν, και ἀπόλεσεν αὐτούς Κύριος^a ἕως τῆς ἡμέρας,

5 Και ὅσα ἐποίησεν ἡμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως ἡλθετε¹ εἰς τὸν τόπον τούτον,

6 Και ὅσα ἐποίησε τῷ Δαθᾶν και Ἀβειριὸν υἱοῖς Ἐλιάβ υἱοῦ Ῥουβὴν, οὓς ἀνοίξευσα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτούς, και τοὺς οἴκους αὐτῶν, και τὰς σκηνὰς αὐτῶν, και πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ παντὸς Ἰσραὴλ.

7 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν^a εἴωρακαν¹ πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὰ μεγάλα, ὅσα ἐποίησεν^a ἐν¹ ἡμῖν σήμερον.

8 Και φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι^a σοὶ σήμερον, ἵνα ζῆτε, και πολυλασιασθῆτε, και^b εἰσελθόντες^a κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, εἰς ἣν ἡμεῖς διαβαίνομεν τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

9 Ἴνα μακρομερεύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δούνα αὐτοῖς και τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, γῆν ῥέουσαν γάλα και μέλι.

10 Ἔστι γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν^b εἰσπορεύῃ¹ ἐκε κληρονομήσαι αὐτήν, οὐχ ὡσπερ^a γῆ Αἰγύπτου^a ἔστιν¹, ὅθεν ἐκπεόρευεσθε ἐκεῖθεν, ὅταν σπείρῃσι τὸν σπόρον^a, και ποτίξωσι τοὺς ποσίον^a αὐτῶν¹, ὡσεί κίπων λαχαναείας.

11 Ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν^a εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, γῆ ὄρεινῃ και πεδεινῇ, ἐκ τοῦ

βουτου του ουρανου πειται υδωρ.

12 Ἢ, ἢν Κύριος ὁ Θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτήν διαπαντός, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἑνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἑνιαυτοῦ.

13 Ἐάν δέ ἀκοῆ ἀκούσῃτε πάσας τὰς ἐντολάς, ὅσας ἐγὼ ἐπέταλλομαι σοὶ σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

14 Καὶ δώσει τὸν νέτον ὅ τῆ γῆς σου καθ' ὅραν πρῶτον καὶ ὄσμιον, καὶ εἰσίοσεις τὸν σίτον σου, καὶ τὸν σίνον σου, καὶ τὸ ἔλαιον σου.

15 Καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου καὶ φάγων, καὶ ἐμπλησθεῖς, 16 Πρόσχε σεαυτῷ μὴ πλατυθῆ ἡ καρδία σου, καὶ παραβῆτε, καὶ λατρεύετε θεοὺς ἐτέρους, καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

17 Καὶ θυμωθείς ὀργῇ Κύριος ἐφ' ὑμῖν, καὶ συζηῖ τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἔσται νέτος, καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἀπολείσθῃ ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν.

18 Καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα αὐτὰ εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν, καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν.

19 Καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν ἐν αὐτοῖς καθήμενον σου ἐν οἴκῳ, καὶ πορευομένου σου ἐν ὁδῷ, καὶ καθεδόντός σου, καὶ ἰασισταμένου σου.

20 Καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιάς τῶν οἰκῶν ὑμῶν, καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν,

21 Ἴνα ὁ μακρομερεῖσητε, καὶ αἱ ἡμέραι τῶν νῆων ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμιση Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δούνα αὐτοῖς, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

22 Καὶ ἔσται ἐάν ἀκοῆ ἀκούσῃτε πάσας τὰς ἐντολάς τούτους, ἃς ἐγὼ ἐπέταλλομαι σοὶ σήμερον ποιῆν, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ προσκολλησθαι αὐτῷ,

23 Καὶ ἐκβαλεῖ Κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ μᾶλλον ἢ ὑμεῖς.

24 Πάντα τὸν τόπον οὗ ἐάν πατήσῃ τὸ ἔχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν, ὑμῖν ἔσται ἀπὸ τῆς ἔρημου καὶ Ἀντιλιβάνου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὄριά σου.

25 Οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν καὶ τὸν φόβον ὑμῶν καὶ τὸν τρόμον ὑμῶν ἐπιθήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον ὑμῶν πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ἂν ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἔειπα ὑμῖν πρὸς ὑμᾶς.

26 Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἑνώπιον ὑμῶν σήμερον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν.

27 Τὴν εὐλογίαν, ἐάν ἀκούσῃτε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐπέταλλομαι ὑμῖν σήμερον.

28 Καὶ τὴν κατάραν, ἐάν μὴ ἀκούσῃτε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐπέταλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ πληρῆθητε ἀπὸ τῆς οδοῦ ἧς ἐνετείλαμην ὑμῖν, πορευθέντες λατρεύειν θεοὺς ἐτέροισι, οὓς οὐκ οἶdate.

29 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν διαβάνεις ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ δώσεις εὐλογίαν ἐπ' ὄρος Γαρίζιν, καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαϊβάλ.

30 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπως ὁδοὺ δυσμῶν ἡλίου ἐν γῆ Χαναάν, τὸ κατοικῶν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγὼθ πλησίον

τῆς ὁδοῦ τῆς ὑψηλῆς:

31 Ὑμεῖς γὰρ διαβάνετε τὸν Ἰορδάνην, εἰσελθόντες κληρονομήσαι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν δίδωμι ὑμῖν ἐν κληρῷ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ.

32 Καὶ φυλάξεθε τὸ ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις ταύτας, ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ ἃ κρινεῖς, ἃς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωμι ὑμῖν ἐν κληρῷ, πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ὑμεῖς ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς.

1 Ἀπολείετε ἀπολείετε πάντα τοὺς τόπους ἐν οἷς ἔλατρεσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτοῖς, ἐπὶ τῶν ὄρεων τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν, καὶ ὑποκάτω δένδρον δασέως.

2 Καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν, καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν Θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ, καὶ ἀπολείτε τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τῶν τόπων ἐκείνων.

3 Οὐ ποιήσετε οὕτω Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν.

4 Ἄλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου ἐν μᾶ τῶν ἐπέλεων ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐπικληθῆναι, καὶ ἐκζητήσετε καὶ ἐλεύσεσθε ἐκεῖ.

5 Ὅ καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, τὰ πρωτότοκα τῶν βουῶν ὑμῶν, καὶ τὸν πρωτόγονον ὑμῶν.

6 Καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πάνσιν, οὓς ἂν ἐπιβάλητε τὴν χεῖρά ὑμῶν, καὶ οἱ οἰκοὶ ὑμῶν, καθότι εὐλογησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου.

7 Οὐ ποιήσετε πάντα ὅσα ἡμεῖς ποιοῦμεν ὡς σήμερον, ἕκαστος τὸ ἀρεστόν ἐνώπιον αὐτοῦ.

8 Οὐ γὰρ ἦκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπανσιν, καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν, ἣν Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν δίδωμι ὑμῖν.

9 Καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν, καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλων, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας.

10 Καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐπέταλλομαι ὑμῖν σήμερον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν θύρων ὑμῶν, ὅσα ἂν εἴψησθε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν.

11 Καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ παῖδες ὑμῶν, καὶ αἱ θουδίσκαι ὑμῶν, καὶ ὁ Δευτῆς ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔσται αὐτῷ μερίς οὐδὲ κληρὸς μεθ' ὑμῶν.

12 Πρόσχε σεαυτῷ, μὴ ἀνεγκύρις τὰ ὀλοκαυτώματα σου ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐάν ἴδῃς.

13 Ἄλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν, ἐν μᾶ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἄνοισете! τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα ὅσα ἐγὼ ἐπέταλλομαι σοὶ σήμερον.

14 Ἄλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις,

15 Ἄλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις,

καὶ φαγῆ κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέ σοι ἐν πίσῃ πόλει· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτό, ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον.

15 Πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἔκχεεῖτε αὐτό, ὡς ὕδωρ.

17 Οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσί σου τὸ ἐπίδεκτον τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν προβάτων σου, καὶ πάσας ἄτας ἐυχίας, ὅσας ἂν εὐήσῃ, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν σου.

18 Ἄλλ' ἢ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου φαγῆ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ, συ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγατὴρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδική σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσι ὑμῶν· καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ πάντα, οὗ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου.

19 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἔγκαταλίπῃς τὸν Δευτέρῳ πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἂν ζῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

20 Ἐὰν δὲ ἐμπλατίνῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὄρια σου, καθάπερ ἐλάλησέ σοι, καὶ ἔρεῖς, Φάγομαι κρέα, ἔὰν ἐπιθυμῆσῃ ἡ ψυχὴ σου ὥστε φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῆ κρέα.

21 Ἐὰν δὲ μακρὰν ἀπέχῃ σου ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου ἕκει· ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου ὧν ἂν ὁ Θεός σου, ὃν τρόπον ἐνετείλαμαι σοι, καὶ φαγῆ ἐν ταῖς πόλεσί σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου.

22 Ὡς ἔσθεται ἡ δορκάς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω φαγῆ αὐτὸ ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται.

23 Πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα, ὅτι αἷμα αὐτοῦ ψυχῆ· οὐ βρωθήσεται ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν.

24 Οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἔκχεεῖτε αὐτό ὡς ὕδωρ.

25 Οὐ φαγῆ αὐτό, ἵνα εἶ σοι γέννηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ ἐνάτῃ, ἔὰν ποιῆσῃ τὸ κυλὸν καὶ τὸ ἄρεστον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

26 Πλὴν τί ἁγία σου ἔαν γέννηται σοι, καὶ τὰς εὐχίας σου λαβὼν ἦξεις εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου· ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

27 Καὶ ποιήσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου, τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φαγῆ.

28 Φυλάσσω καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τῶν λόγων, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι, ἵνα εὖ σοι γέννηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου· δι' αἰῶνος, ἔαν ποιήσῃς τὸ ἄρεστον καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

29 Ἐὰν δὲ ἐξολοθρεύσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, εἰς οὓς εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσῃ αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

30 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐκζητήσῃς ἐπακολούθησαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, λέγων, Πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποιήσω ἰσχυρῶς.

31 Οὐ θέσῃ ποιῆσαι οὕτω τῷ Θεῷ σου· ὅτι ἰσχυρῶς

βδελύγματα Κυρίου ἂν ἐμίσησεν, ἐποίησεν ἔνι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

32 Πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν ἰσχυρῶς, τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν· οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτό, οὐδὲ ἀφείλεις ἀπ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ' XIII.

Εἰς δὲ ἀναστῆ ἐν σοὶ προφήτης ἡ ἐνυπνιζόμενος ἀπὸ ἐνύπνιον, καὶ ὁπῶι σοι σημεῖον ἢ τέρας,

2 Καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὁ ἐλάλησεν πρὸς σέ, λέγων, Πορευθῶμαι ἄ καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε.

3 Οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο, ὅτι πειράζει Κύριος ὁ Θεός σου ὑμᾶς εἰδέναι, εἰ ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

4 Ὅπισω Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν πορεύσεσθε, καὶ τούτων φοβηθήσεσθε, καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε, καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε.

5 Καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιζόμενος ἐκεῖνος, ἀποθάνει· ἐλάλησεν γὰρ πλανῆσαι σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τοῦ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας, ἐξώσας σε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἣς ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ· καὶ ἀφανεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

6 Ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρὸς σου, ἢ ὁ υἱός σου, ἢ ἡ θυγατὴρ, ἢ ἡ γυνὴ σου ἢ ἐν κόλπῳ σου, ἢ φίλος ἰσὺς τῆ ψυχῆ σου, λάθρα λέγων, Βαδίσσωμεν ἄ καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ἤξεῖς σύ καὶ οἱ πατέρες σου,

7 Ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ κύκλῳ ὑμῶν, τῶν ἐγγιζόντων σε ἢ τῶν μακρῶν ἀπὸ σου, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς,

8 Οὐ συνθελήσεις αὐτῶ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ, οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ, οὐδ' οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν.

9 Ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ' αὐτόν ἐν πρώτοις ἀποκτείνων αὐτόν, καὶ αἱ χεῖρες παντός τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ.

10 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθάνει, ὅτι ἐζήτησεν ἀσπασθῆναι σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐ προσθήσει ὅποιαι ἔτι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ἡμῖν.

12 Ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι κατοικεῖν αὖ ἐκεῖ, λεγόντων,

13 Ἐξήλθοσαν! ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀπέστῃσαν πάντα τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν αὐτῶν, λέγοντες, Πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ᾔδειτε,

14 Καὶ βεταύσεις! καὶ ἐρωτήσῃς, καὶ δερυνήσεις! σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθὴς σαφῶς ὁ λόγος, γεγέννηται τὸ βδελύγμα τοῦτο ἐν ἡμῖν.

15 Ὁ ἄναιρός ἄνελεῖς πάντας τοὺς κατοικ

κουντας ἐν τῇ ὀγῆ¹ ἐκείνῃ ἐν φόβῳ μαχαίρας, ἀναθέματα ἀναθεματιεῖτε αὐτήν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ².

16 Καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους αὐτῆς, καὶ ἐμπήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῆς πανδημεί ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου³ καὶ ἔσται οἰκίητος εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι.

17 ⁴Καὶ οὐ προσκολληθήσεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐν τῇ χειρὶ σου, ἵνα ἀποστραφῆς Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ ὀδώσῃ⁵ σοι ἔλεος, καὶ ἐλέησῃ σε, καὶ πληθύνῃ σε, ⁶ὡς ἂν τρόπον ὡμοσε⁷ τοῖς πατράσι σου,

18 Ἐὰν ἄκουσῃς⁸ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσει⁹ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας¹⁰ ἐγὼ ἐντέλλομαι, σοι σήμερον, ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἄρεστον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

Κεφ. ιδ'. ΧΙΥ.

ΥἱΟΙ ἔστε Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν¹ οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἐπὶ νεκρῶν.

2 Ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ σε ἐξέλεξάτο Κύριος ὁ Θεός σου γενέσθαι² σε³ λαὸν αὐτῷ⁴ περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνων τῶν ἐπὶ προσώπῳ τῆς γῆς.

3 Οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα.

4 Ταῦτα⁵ κτήνη ἃ φάγεσθε⁶ μύσχον ἐκ βοῶν, καὶ ἄμνον ἐκ προβάτων, καὶ χίμαρον ἐξ αἰῶν.

5 Ἐλαφον, καὶ δορκάδα, καὶ πύγαργον, ὄρυγα, καὶ καμηλοπάρδαλιν.

6 Πᾶν κτήνος διχηλοῦν ὄπλιν, καὶ ὀνυχιστήρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μνηρκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε.

7 Καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μνηρκισμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὄπλας, καὶ ὀνυχίζόντων ὀνυχιστήρας⁸ τὸν κάμηλον, καὶ δασυπόδα, καὶ χοιρογρύλλιον⁹ ὅτι ἀνάγουσι¹⁰ μνηρκισμὸν, καὶ ὄπλιν οὐ διχηλοῦσιν, ἀκάθαρτα¹¹ ταῦτα ἡμῖν ἔστι.

8 Καὶ τὸν ἄν, ὅτι διχηλεῖ ὄπλιν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὀνυχιστήρας¹² ὄπλιν, καὶ τοῦτο μνηρκισμὸν¹³ δού μνηρκαταί, ἀκάθαρτον τοῦτο ἡμῖν¹⁴ ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, αὐτῶν βνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε.

9 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν δὲ τῷ ὕδατι¹⁵, πάντα ὅσα ἔστιν ἐν¹⁶ αὐτοῖς περὶ γῆα καὶ λεπίδες, αὐφίγεσθε.

10 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῦ περὶ γῆα¹⁷ καὶ λεπίδες, οὐ φάγεσθε¹⁸ ἀκάθαρτα¹⁹ ἡμῖν ἔστι.

11 Πᾶν ὄρνειον καθαρὸν φάγεσθε.

12 Καὶ ταῦτα²⁰ οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν τὸν ἀετόν, καὶ τὸν γύπα, καὶ τὸν ἀλαιοῖτον,

13 Καὶ τὸν γύπα, καὶ τὸν ἄκτινον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν²¹,

15 Καὶ στρουθὸν, καὶ γλαῦκα, καὶ λᾶρον²²,

16 Καὶ ἐρωδιὸν, καὶ κύνον, καὶ ἴβιν,

17 Καὶ καταράκτην, καὶ ἱέρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν²³, καὶ ἔσποα, καὶ νυκτικόρακα,

18 Καὶ πελακάνα, καὶ χαραδιόν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν, καὶ πορφυρίονα²⁴, καὶ νυκτερίδα.

19 Πάντα τὰ ἐρπετά τῶν πετεινῶν, ἀκάθαρτα²⁵ ἔστιν ἡμῖν²⁶ οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν.

20 Πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε.

21 Πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε²⁷ τῷ παροίκῳ

τῷ ἐν ταῖς πόλεσι σου δοθήσεται καὶ φάγε-

ται²⁸, ἡ ἀποδώσει τῷ ἄλλοτρίῳ, ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου²⁹ οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

22 Δεκάτοιον ὑποδεκατοῖσιν³⁰ ὁ παντὸς γεννήματος³¹ τοῦ σπέρματος σου, τὸ³² γέννημα³³ τοῦ ἀργού σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν.

23 Καὶ φαγῆ αὐτὸ³⁴ ἐν τῷ τόπῳ, ὃ³⁵ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ³⁶ οἴσετε³⁷ τὰ ἐπιδόκατα τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, κατὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν προβάτων σου, ἵνα μάθης φοβέσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας.

24 Ἐὰν δὲ μακρὰν γέννηται ἡ ὀδὸς ἀπὸ σοῦ, καὶ μὴ θύῃ ἀναφέρειν αὐτά, ὅτι μακρὰν ἀπὸ σου ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅτι εὐλογήσεται³⁸ σε Κύριος ὁ Θεός σου,

25 Καὶ ἀποδώσει αὐτὰ ἀργυρίου, καὶ λίγη τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσὶ σου, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν.

26 Καὶ δώσεις³⁹ ἀργύριον ἐπὶ παντὸς οὗ ὃν ἐπιθυμῆ⁴⁰ ἡ ψυχὴ σου, ἐπὶ βοσίνῃ ἢ ἐπὶ προβάτοις, ἢ ἐπ' οἴνῳ ἢ ἐπὶ σίκερα, ἢ ἐπὶ παντός οὗ ἂν ἐπιθυμῆ ἡ ψυχὴ σου, καὶ φαγῆ ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκος σου,

27 Καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσι σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ.

28 Μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ⁴¹ θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσι σου.

29 Καὶ ἐλεύσεται ὁ Λευίτης, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ, καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χήρα ἢ ἐν ταῖς πόλεσι σου, καὶ φάγονται καὶ ἐμπληθύνονται, ἵνα εὐλογῆσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις⁴² οἷς ἐὰν ποιῆς.

Κεφ. ιε'. ΧΥ.

Δ' ἔπιτ' ἐτῶν ποιήσεις ἄφειον.

2 Καὶ οὕτω τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως¹ ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον, ὃ ὀφείλει σοι ὁ πλησίον², καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπατήσεις³ ἐπικέκληται⁴ ἄρ' ἄφεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

3 Τὸν ἄλλοτριον ἀπατήσεις ὅσα ἐὰν ἦ σοι παρ' αὐτῷ, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ἀφειον ποιήσεις τοῦ χρέους σου.

4 Ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδείη, ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν τῇ γῆ, ἢ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι ἐν κλήρῳ⁵ κατακληρονομήσει⁶ αὐτήν.

5 Ἐὰν δὲ ἀκοῆ⁷ θείσασκοῦσῃ⁸ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ὅσας⁹ ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον,

6 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου εὐλόγησέ σε ὡς τρόπον ἐλάλησέ σοι, καὶ δανεῖς ἐβνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανεῖς, καὶ ἄρξεις¹⁰ ἐξ ἑβνῶν πολλῶν, σοὺ δὲ οὐκ ἄρξουσιν.

7 Ἐὰν δὲ γέννηται ἐν σοὶ ἐνδείης ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῆ, ἢ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοὶ¹¹, οὐκ ἀποστέρεις τὴν καρδίαν σου, οὐδὲ οὐ μὴ οὐσφιγῆεις τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ

του τοῦ ἐπιδομένου.

8 Ἄνοιγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῶ, καὶ δάνειον δανείεις αὐτῶ ὡς ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδεεῖται!

9 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα, λέγων, Ἐγγίξει τὸ ἔτος τὸ ἔβρομον, ἔτος ἂν τῆς ἀφέσεως, καὶ πονηρέσονται ὁ ὄφθαλμός σου τῶ ἀδελφῶ σου τῶ ἐπιδομένῳ, καὶ οὐ δώσεις αὐτῶ, καὶ καταβήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία μεγάλη.

10 Δίδους δώσεις αὐτῶ, καὶ δάνειον δανείεις αὐτῶ ὡς ὅσον ἐπιδέεται! καθότι ἐνδεεῖται! καὶ ἴσχυς ἁληθινή τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῶ, ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογῆσαι σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις, καὶ ἐν πᾶσιν οὗ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου.

11 Οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδοξία ἀπὸ τῆς γῆς σου διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων, Ἄνοιγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου τῶ ἀδελφῶ σου τῶ πνιχτῷ καὶ τῶ ἐπιδομένῳ τῶ ἐπὶ τῆς γῆς σου.

12 Ἐάν δὲ πρᾶθῃ σοὶ ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, δουλεύσει σοὶ ἐξ ἔτη, καὶ τῶ ἔβδόμῳ ἔξαποστelleis αὐτὸν ἐλευθέρων ὑπὸ σοῦ.

13 Ὅταν δὲ ἔξαποστelleis αὐτὸν ἐλευθέρων ὑπὸ σοῦ, οὐκ ἔξαποστelleis αὐτὸν κενόν.

14 Ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ σίτου σου, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου σου καθὰ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου, δώσεις αὐτῶ.

15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκίτης ὀίσθαι ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐλυτρωσάτο σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκείθεν διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

16 Ἐάν δὲ λέγῃ πρὸς σέ, Οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἡ γῆ ἠγάπησέν σε καὶ τὴν οἰκίαν σου, ὅτι εὐ ἔστιν αὐτῶ παρά σοι!

17 Καὶ ἤλψῃ τὸ ὑπίτιον, καὶ τρυπήσεις τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἔσται σοὶ οἰκίτης ἕως τὸν αἰῶνα καὶ τὴν παιδίσκη σου ὡσαύτως ποιήσεις!

18 Οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σε ἔξαποστellelομένον αὐτῶ ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἐπέτειον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέ σοι ἐξ ἔτη καὶ εὐλογῆσαι σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἐάν ποιῆς.

19 Πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐάν τεχθῇ ἐν ταῖς βρασί σου, καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου, τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις Κυρίῳ τῶ Θεῶ σου οὐκ ἔργῳ ἐν τῶ πρωτότοκῳ μὸσχῳ σου, καὶ οὐ μὴ κειρῆς τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων σου.

20 Ἐναντι Κυρίου φαγῇ αὐτὸ ἑνιαυτὸν ἐξ ἑνιαυτοῦ ἐν τῶ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

21 Ἐάν δὲ ἦ ἐν αὐτῶ μῶμος, χωλὸν ἢ τυφλόν, μῶμον πονηρόν, οὐ θύσεις αὐτὸ Κυρίῳ τῶ Θεῶ σου.

22 Ἐν ταῖς πόλεσί σου φαγῇ αὐτὸ ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ, καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ὃ ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον.

23 Πλὴν αἶμα ὃ οὐ φάγεσθε! ἐπὶ τὴν γῆν ἵκχεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

τῶν νέων ἐξήλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός.

2 Καὶ θύσεις τὸ πάσχα Κυρίῳ τῶ Θεῶ σου πρόβατα καὶ βόας ἐν τῶ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

3 Οὐ φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ζῆμιν ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα, ἄρτον κακώσεως, ὅτι ἐν σπᾶδῇ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου, ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν.

4 Οὐκ ὀφθῆσεται σοὶ ζῆμιν ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις σου ἐπτά ἡμέρας, καὶ οὐ κοιμηθήσεται ἀπὸ τῶν κρέων ἂν ἐάν θύσῃς! τὸ ἑσπέρας τῆ ἡμέρα τῆ πρώτῃ εἰς τοπρωί.

5 Οὐ δυνήσῃ θῦσαι τὸ πάσχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων σου, ἂν Κύριος ὁ Θεός σου διδώσῃ σοι.

6 Ἄλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ πάσχα ἑσπέρας πρὸς ὄδυμας! ἡλίου, ἐν τῶ καιρῷ ὃ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου.

7 Καὶ ψήσεις καὶ ὑπήσεις καὶ φαγῇ ἐν τῶ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν! καὶ ἀποστραφῆς τοπρωί, καὶ ἔλεῖσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου.

8 Ἐξ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καὶ τῆ ἡμέρα τῆ ἔβδόμῃ ἐξοδίου ἑορτῆ Κυρίῳ τῶ Θεῶ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται ψυχῇ.

9 Ἐπτά ἔβδομάδας ἔξαριθμήσεις σεαυτῶ ἄρφαμένον σου ἔρεπανον ἐπ' ἀμπελόν, ἄρξη ἔξαριθμήσαι ἐπτά ἔβδομάδας.

10 Καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἔβδομάδων Κυρίῳ τῶ Θεῶ σου, καθὼς ἡ χεῖρ σου ἰσχύει! ὅσα ἂν ὀψῇ! Κύριος ὁ Θεός σου.

11 Καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου σὺ, καὶ ὁ νιός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὄρφανός, καὶ ἡ χηρὰ ἢ ὅσα! ἐν ὑμῖν, ἐν τῶ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

12 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκίτης ὃ ἐγένου! ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ὃ φυλάγῃ! καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολάς ταύτας.

13 Ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτῶ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῶ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς ἁλώσεως σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου.

14 Καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου σὺ, καὶ ὁ νιός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὄρφανός, καὶ ἡ χηρὰ ἢ ὅσα ἐν ταῖς πόλεσί σου.

15 Ἐπτά ἡμέρας ἑορτάσεις Κυρίῳ τῶ Θεῶ σου ἐν τῶ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῶ, ἂν δὲ εὐλόγησῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι γεννήμασί σου, καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ εὐφραίνομενος.

16 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ὀφθῆσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν τῶ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται αὐτόν! Κύριος ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἄζυμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἔβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας οὐκ ὀφθῆσῃ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου κενός.

17 Ἐκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν

Κεφ. ις'. XVI.

ΦΥΛΑΞΑΙ τὸν μῆνα τῶν νέων, καὶ ποιήσεις ὃ πάσχα Κυρίῳ τῶ Θεῶ σου, ὅτι ἐν τῶ μηνί

ιατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἢν ἔδωκέ σοι.

18 Κρίταις καὶ γραμματοεισαγωγαῖς ἡ ποιήσεις¹ σεαυτῶν ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἷς Κίριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι κατὰ φυλάς, καὶ κρινουσί τὸν λαόν κρίσιν δικαίαν.

19 Οὐκ ἐκκλινοῖσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγινώσκονται πρόσωπον, οὐδὲ λήψονται ἄδωρον²· τὰ γὰρ ἄδωρα ἄποτυφλοῖ³ ὀφθαλμοὺς σοφῶν, καὶ ἐξάγει λόγους δικαίους.

20 Δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζῆτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, ἢν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι.

21 Οὐ φυτεύσεις σεαυτῶ ἄλλως⁴ πᾶν ἐζύλον παρὶ τοῦ θυσιαστήριον⁵ τοῦ Θεοῦ σου οὐ ποιήσεις σεαυτῶ.

22 Οὐ στήσεις σεαυτῶ στήλην, ἃ ἐμίσησε Κύριος ὁ Θεός σου.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΟΥ ἠθέσεις¹ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον, ἐν ᾧ ἔστιν ἐν αὐτῷ μῦθος, πᾶν ῥῆμα πονηρὸν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἔστιν.

2 Ἐὶν δὲ εὔρεθῆ² ἂν μὴ τῶν πόλεών σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅς³ ποιήσει τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, παρελθὲν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,

3 Καὶ ἔλθοντες⁴ λατρεῖσθε θεοὺς ἑτέροισι, καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ, ἢ τῇ σελήνῃ, ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ, ἃ οὐ προσεταξέ σοι⁵.

4 Καὶ ἀναγγελή σοι⁶ καὶ ἐκζητήσῃς σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονε τὸ ῥῆμα, γεγέννηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ⁷.

5 Καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, καὶ ἂν βολήσῃτε⁸ αὐτοὺς ἐν λίθῃς, καὶ τελευτήσωσιν.

6 Ἐπί δυοῖς μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶ μίρτυσιν ἀποθανέεται⁹ ὁ ἀποθησκων οὐκ ἀποθανέεται ἐφ' ἐνὶ μίρτυρι.

7 Καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῶν ἐν πρώτοις θαγατώσαι αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ¹⁰ τοῦ λαοῦ ἐπ' ἑσάχτων¹¹ καὶ ἐξεαρείς¹² τὸν πονηρὸν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν.

8 Ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀναμέσον αἷμα αἵματος, καὶ ἀναμέσον κρίσις κρίσεως, καὶ ἀναμέσον ἀφ' ἀφῆς, καὶ ἀναμέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας, ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ἡμῶν¹³, καὶ ἀναστὰς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖ,

9 Καὶ εἰσὺς πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας, καὶ πρὸς τὸν κριτὴν, ὅς ἂν γέννηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῖσί σοι τὴν κρίσιν.

10 Καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα¹⁴ ὃ ἂν ἀναγγεῖλωσί σοι ἐκ τοῦ τόπου¹⁵, οὗ ἐὰν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου¹⁶, καὶ φυλάξῃ¹⁷ ποιήσαι πάντα ὅσα ἂν νομοθετήσῃ σοι.

11 Κατὰ τὸν νομόν¹⁸ καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἢν ἂν εἰπωσί σοι, ποιήσεις¹⁹ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ἂν ἀναγγεῖλωσί σοι δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά.

12 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἂν ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανείᾳ, ὥστε μὴ ὑπακούσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἂν ὀῆ²⁰ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθανέεται ὁ

ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ ἐξεαρείς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ.

13 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐκ ἀσεβήσῃ ἐτι.

14 Ἐὰν δὲ εἰσελθῆς εἰς τὴν γῆν, ἢν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι²¹, καὶ κληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτήν, καὶ εἴπῃς· Καταστήσω ἐπ' ἑμαυτὸν ἄρχοντα, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλω μου²².

15 Καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός αὐτόν²³ ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα²⁴ οὐ δυνήσῃ καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἄλλότριον, ὅτι οὐκ ἀδελφός σὺ ἐστί.

16 Διότι²⁵ οὐ πληθυνεῖ εαυτῷ ἵππον, οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαόν εἰς Αἴγυπτον, ὅπως μὴ πληθύνῃ αὐτῷ ἵππον²⁶ ὁ δὲ Κύριος εἶπεν²⁷. Οὐ προσθήσεθε ἀποστρέψαι τῇ οὐκ ταύτῃ ἐτι.

17 Καὶ οὐ πληθυνεῖ εαυτῷ γυναῖκας, ἵνα μὴ μεταστῇ αὐτοῦ ἡ καρδιά²⁸ καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ εαυτῷ σφόδρα.

18 Καὶ ὅταν καθίσῃ ἐπὶ²⁹ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψῃ³⁰ αὐτῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν,

19 Καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἵνα μὴθ φοβέσθῃται Κύριον τὸν Θεόν ὃ σου³¹, καὶ φυλάσσειται πᾶσας τὰς ἐντολάς ταύτας, καὶ τὰ δικαίωματα ταῖτα ποιῇ³².

20 Ἴνα μὴ ἰψώθῃ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ὅπως ἂν μακροχρονίσῃ³³ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ³⁴ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΟΥΚ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ὅλη φυλὴ Λεβὶ μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ἰσραὴλ¹· κερπύσματα Κυρίου ὁ κλῆρος αὐτῶν, φάγοντα αὐτά.

2 Κλῆρος δὲ οὐκ ἔσται ὁ αὐτοῖς² ἐν τοῖς ἀδελφοῖς ὁ αὐτῶν³. Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ, καθὼς εἶπεν αὐτῷ.

3 Καὶ αὕτη⁴ ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ παρὶ τῶν θυόντων ὅτ' ἄθιμα⁵, εἰν τὴ μόσχον, εἰν τὸ πρόβατον, καὶ δώσεις⁶ τὰν βραχίονα τῷ ἱερεῖ⁷, καὶ τὰ σιαγόνα, καὶ τὸ ἐνυστρον,

4 Καὶ τὰς ἀπαρχίας τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου⁸ καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ.

5 Ὅτι αὐτὸν ἐσελέξατο Κύριος ἕκ πασῶν τῶν φυλῶν σου, παρεστάναι ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ⁹, λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ¹⁰, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ¹¹.

6 Ἐὰν δὲ παραγένῃται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων¹² ἐκ πᾶντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὗ αὐτὸς παροικεῖ, καθ' ὅτι ἐπιθμειεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται¹³,

7 Λειτουργήσῃ¹⁴ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου αὐτοῦ Θεοῦ σου¹⁵.

8 Μερῖδα μεμερισμένην φάγεται, πλὴν τῆς πρᾶσεως τῆς κατὰ πατριάν.

9 Ἐὰν δὲ εἰσελθῆς εἰς τὴν γῆν, ἢν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι, οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ

βδελύματα τῶν ἔθνων ἐκείνων.

10 Οὐχ^δ ἐυφροσύνεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν νῆον αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ, μωαντεύομενος ματεῖαν,^α κληδονίζομενος, καὶ ἠωνιζόμενος.

11 Φαρμακὸς ἐπαείδων ἐπαοιδὴν, ἔγραστρίμυθος, καὶ τερατοσκοπός,^α ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς.

12 Ἔστι γὰρ βδελύγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα ἕνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων Κύριος ἔβρολοθρευσε^ι αὐτοὺς ὑπὸ προσώπου σου.

13 Τέλειος ἔση ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

14 Τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὓς οὐ κατακληρονομήσονται αὐτοὺς, οὗτοι^δ κληθῶναι^α καὶ ματεῖν ἀκούσονται^α καὶ σοὶ οὐχ οὕτως ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σου.

15 Προφήτην^α ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ὡς ἐμέ, ἀναστήσει σοὶ Κύριος ὁ Θεός σου^α αὐτοῦ ἀκούσεσθε.

16 Κατὰ πάντα ὅσα ἠτήσω παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, λέγοντες, Οὐ προσθήσομεν ἀκούσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὸ πῦρ τοῦτο τὸ μέγα οὐκ ὀψόμεθα ἔτι, οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν.

17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ὁρθῶ πάντα ὅσα ἐλάλησαν^α πρὸς σέ.

18 Προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ^α τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὡς περ σέ^α καὶ δώσω^α τὰ ῥήματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθ' ὅτι ἂν ἐντελώμαι αὐτῶν.

19 Καὶ ὁ ἄνθρωπος^α οὗς ἐάν μὴ ἀκούσῃ^α ὅσα ἂν λαλήσῃ^α ὁ προφήτης ἐκείνῳ ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου^α, ἐγὼ ἐδικίησω ἐξ αὐτοῦ.

20 Πλὴν ὁ προφήτης ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλήσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου ῥῆμα^α ὁ οὐ προσέταξα^α λαλήσαι, καὶ ὃς ἂν λαλήσῃ^α ἐν^α ὀνόματι Θεῶν ἑτέρων, ἀποθάνεται ὁ προφήτης ἐκεῖνος.

21 Ἐάν δὲ εἴπῃ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὁ οὐκ ἐλάλησε Κύριος;

22 Ὅσα ἐάν λαλήσῃ ὁ προφήτης^α ἐκείνῳ^α ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ μὴ γνήσιον, καὶ μὴ συμβῆ, τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ οὐκ ἐλάλησε Κύριος, ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν^α ὁ προφήτης ἐκεῖνος^α οὐκ ἀφέξεσθε^α αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ'. XiX.

Εἰς τὸ ἀφανίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, ἃ ὁ Θεός^α δίδωσι σοὶ τὴν γῆν^α καὶ ὁ κατακληρονομήσῃ αὐτοὺς, καὶ κατοικήσῃ^α ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς οἰκῶσι αὐτῶν.

2 Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοί^α.

3 Στόχασά σοι τὴν ὁδὸν ὅθεν, καὶ τριμεριεῖς τὰ ὄρια τῆς γῆς σου, ἣν καταμερίζει σοὶ Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἔσται^α ἐκεῖ καταφυγὴ παντὶ φονετῇ.

4 Τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονεῦτου, ὃς ἂν φύγῃ ἐκεῖ, καὶ ζήσεται, ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ^α οὐκ εἰδώς, καὶ ἔτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθρῆς καὶ^α τρίτης.

5 Καὶ ὃς ἐάν εἰσελθῇ μετὰ τὸν πλησίον^α εἰς τὸν δρυμόν συναγαγεῖν ξύλα, καὶ ἔκκρουσθῇ^α ἢ γῆρον αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ ἐκπεσόν τὸ σιδηρῶν ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχη τοῦ πλησίον, καὶ ἀποθίωγ, οὗτος καταφύεσθαι εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ ζήσεται.

6 Ἴνα μὴ διώσῃς ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὑπίσω τοῦ φονεῦσαντος, ὅτι παραθεθρίμναι

τῇ καρδίᾳ^α, καὶ κατ' ἐλάβῃ αὐτὸν, εἰς μακροτέρα ἢ ἡ ὁδός, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ^α ψυχὴν^α καὶ τοῦτ' οὐκ ἔστι κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς χθρῆς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης.

7 Διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων, Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ.

8 Ἐάν δὲ ἐμπλατῆν Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὄρια σου, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ὃς σοὶ Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου,

9 Ἐάν^α ἀκούσῃς^α ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι αὐτοῖς σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πίστει ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας^α προσθήσεις σεαυτῷ ἐτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς^α ταύτας.

10 Καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναιτίον ἐν τῇ γῇ^α, ἢ ἡ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοὶ ἐν κληρῷ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἵματι ἔνοχος.

11 Ἐάν δὲ γνήσιον^α ἐν σοὶ ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλησίον^α, καὶ ἐνεδρεῖσθαι αὐτόν, καὶ ἐπαναστή^α ἐπ' αὐτόν, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων,

12 Καὶ ἀποστελοῦναι ἢ γεροντία τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ λήθονται αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ περιδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας^α τῶν ἀγχιστεύοντων^α τοῦ αἵματος, καὶ ἀποθάνεται.

13 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ, καὶ καθαρῆς τὸ αἷμα τὸ ἀναιτίον ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ εὐ σοὶ ἔσται.

14 Οὐ μετικηθήσεις ὄρια τοῦ πλησίον^α, ἃ ἔσθηναι οἱ ἄπατερες^α σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ^α, ἢ κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοὶ ἐν κληρῷ^α.

15 Οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἰς μαρτυρῆσαι κατὰ ἄνθρωπον κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν, καὶ κατὰ πᾶν ἄμαρτημα, καὶ κατὰ πᾶσαν ἄμαρτίαν, ἣν εἰς ἄμαρτη^α ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων, καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων, ἔσθεται^α πᾶν ῥῆμα.

16 Ἐάν δὲ καταστῇ μάρτυς ἄδικος κατὰ ἄνθρωπον, καταλέγων αὐτοῦ ἄσεβειαν,

17 Καὶ στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι οἷς ἔστιν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία, ἐναντι Κυρίου, καὶ ἐναντι τῶν ἱερέων, καὶ ἐναντι τῶν κριτῶν, οἱ ἂν ὤσων ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

18 Καὶ ἐξετίσασιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, καὶ ἰδοὺ μίρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα, ἀνέστη κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

19 Καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεῖσάτο^α ποιῆσαι^α κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἔξαρεις τὸ^α πονηρὸν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν.

20 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται, καὶ οὐ προσθήσουσιν ἐτι^α ποιῆσαι^α κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ἡμῖν.

21 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ, ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός.^α

Κεφ. κ'. XX.

Εἰς τὸ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβήτην καὶ λιόν πλείονιά σου, οὐ φοβηθήσῃ^α ἅπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου μετὰ σὺν, ὁ ἀναβιβάζει σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

2 Καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίγῃς τῷ πολέμῳ, καὶ προσεγγίσῃς ὁ ἱερεὺς, λαλήσει τῷ λαῷ καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτοὺς.

3 Ἄκουε Ἰσραὴλ· ἡμεῖς ὁ πορεύεσθε! σήμερον εἰς τὸν πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν· μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία ἡμῶν, μή φοβεῖσθε μηδὲ θρᾷεσθε θεοὺς ἑκκλίνας· ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

4 Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ προπορευόμενος μετ' ἡμῶν, συνεκπολεμήσας ἡμῖν τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν· οὐκ οὐκ ἔσται ἡμῶν.

5 Καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες, Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν, καὶ οὐκ ἐγκαταίσινεν αὐτήν; προρενέσθω καὶ ὁ ἀποστραφῆτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινίει αὐτήν.

6 Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευεν ἀμπέλωνα, καὶ οὐκ εὐφρίνηθ' ἐξ αὐτοῦ; πορευέσθω καὶ ὁ ἀποστραφῆτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ.

7 Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις μένηται γυναικᾶ, καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ ὁ ἀποστραφῆτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν.

8 Καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἔρουσι, Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ ὀκλύδης τῆς καρδίας; πορευέσθω καὶ ὁ ἀποστραφῆτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ δευλάωσιν τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὡσπερ ἡ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμένους τοῦ λαοῦ.

10 Ἐάν δὲ προσέλθῃ πρὸς πόλιν ἐκπολεμηθεὶς αὐτοῦ, καὶ ἐκκαλέσται αὐτοὺς μετ' εἰρήνης.

11 Ἐάν μὲν εἰρηρικᾶ ἀποκριθῶσι σοι, καὶ ἀνοίξῃ σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονται σοι φορολόγητοι καὶ ὑπὸ κοῖ σοι.

12 Ἐάν δὲ μὴ ὑπακούσῃ σοι, καὶ ποιῶσι πρὸς σὲ πόλεμον, περικαθίεις αὐτήν.

13 Ἐως ἂν παραδῶ σοι αὐτήν Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις πᾶν ἱρτενικὸν αὐτῆς ἐν φόμῳ μαχαίρας.

14 Πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς· αἱ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει, καὶ πᾶσαν τὴν ἡπαρτίαν προνομείσεις σεαυτῷ, καὶ φαγῆ πᾶσαν τὴν προνομίην τῶν ἐχθρῶν σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι.

15 Οὗτω ποιήσεις πᾶσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὐσας σου σφόδρα, οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι κληρονομίην τὴν γῆν αὐτῶν.

16 Οὐ ζωγήρησθε ἅπαν ἔμπνόν.

17 Ἐὰν ἡ ἀνάθεματι ἀναθεματιεῖτε αὐτοὺς, τὸν Χετταῖον, καὶ Ἀμορραῖον, καὶ Χαναανίον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Εἰσάιον, καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου.

18 Ἴνα μὴ διδάξῃς ποιεῖν ἡμῶν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἀμαρτήσθεθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

19 Ἐάν δὲ περικαθίεις ἐπὶ πόλιν μίαν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμήσῃ αὐτήν εἰς κατάληψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς, ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ' ἢ ἐπ' αὐτοῦ φαγῆ, αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις· μὴ

ἄνθρωπος τὸ ξύλον, τὸ ἐν τῷ ἄγρῳ εἰσελθεῖ ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χαρακὰ;

20 Ἀλλὰ ἔξυλον ὁ ἐπίσταται ὅτι οὐ καρποβρωτὸν ἐστί, τοῦτο ὑλοθρεύσει καὶ ἐκκόψει καὶ οἰκοδομήσει χαρακῶσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.

Κεφ. κα'. XXI.

Εἰς δὲ εὐρεθῆ τραυματίαι ἐν τῇ γῆ, ἢ Κίριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι κληρονομήσει, πεπτακῶν ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ οὐκ οἶδας τὸν πατάξαντα.

2 Ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταὶ σου, καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου.

3 Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ, καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις οὐκ εἴρωσται, καὶ ἥτις οὐχ εἴλκυσε ζυγόν.

4 Καὶ καταβιβάσῃσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχείαν, ἥτις οὐκ εἴρωσται οὐδὲ σπείρεται, καὶ νευροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι.

5 Καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Δευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἔπελεξε Κύριος ὁ Θεός παρεστηκέα αὐτῷ, καὶ εὐλογεῖν ἐπιτῆ ἰνομῆματι αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία, καὶ πᾶσα ἀφή.

6 Καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νύφονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι.

7 Καὶ ἀποκριθῆντες, ἔρουσιν, Αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεον τὸ αἷμα τοῦτο, καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν οὐκ ἐώρακασιν.

8 Ἴλεως γένου τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, οὐς ἐλυτρώσω Κύριε, ἵνα μὴ γένῃται αἷμα ἀνάιτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ· καὶ ἐξίλασθήσεται αὐτοὺς τὸ αἷμα.

9 Σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀνάιτιον ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ἐν ποίησιν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

10 Ἐάν δὲ ἐξέλθῃ εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ παραδῶ σοι Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ προνομείσης τὴν προνομίην αὐτῶν.

11 Καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομίᾳ γυναικᾶ καλὴν τῷ εἶδει, καὶ ἐθνημυθῆσαι αὐτῆς, καὶ λάβῃς αὐτήν σεαυτῷ γυναικᾶ.

12 Καὶ εἰσῆξῃ αὐτὴν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ζυρήσῃς τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ περιονυχίεις αὐτήν.

13 Καὶ περιελεῖς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμάλωσις ἀπ' αὐτῆς, καὶ καθιεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα· καὶ τὴν μητέρα μῆνας ἡμέρας· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτήν καὶ συνοικηθήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται ὅσῳ γυνῆ.

14 Καὶ ἔσται ἐάν μὴ θέλῃς αὐτήν, ἐξαποστελεῖς αὐτήν ἐλευθέραν, καὶ πράσει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου· οὐκ ἀθετήσεις αὐτήν, διότι ἐπατειώσας αὐτήν.

15 Ἐάν δὲ γένῃται ἀνθρώπῳ δύο γυναικῆς, μία αὐτῶν ἡγαπημένη, καὶ μία αὐτῶν μισουμένη, καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη, καὶ γένῃται υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης.

16 Καὶ ἔσται ἢ ἂν ἡμέρας κατακληρονομήσῃ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται πρωτοκοκεῖσαι τῷ υἱῷ τῆς ἡγαπημένης, ὑπερίδων τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον.

17 Ἀλλὰ τὸν πρωτοτοκὸν υἱὸν τῆς μουμιένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ ὀπλά ἀπὸ πάντων ὧν ἀν εὐρεθῆι αὐτῷ, ὅτι οὗτος ἐστὶν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ, καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτογοκεῖα.

18 Ἐὰν δέ τιμὴ ἡ υἱὸς ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθιστῆς, οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς^α καὶ φωνὴν μητρὸς^α, καὶ παιδεύωσιν αὐτὸν, καὶ μὴ εισακούῃ αὐτὸν,

19 Καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλιν του τόπου^α.

20 Καὶ ἐρούσι τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως αὐτῶν, Ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει^α τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν ἀνοφλυγεῖ.

21 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν^α οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται^α καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν^α καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται.

22 Ἐὰν δέ γένηται ἐν τινι ἁμαρτία, κρίμα θανάτου, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ κρεμίσῃτε^α αὐτὸν ἐπὶ ξύλου,

23 Οὐ κκοιμηθήσεται^α τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῆ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ Θεοῦ πᾶς κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου^α καὶ οὐ μὴ μανεῖτε τὴν γῆν, ἢ Κύριος ὁ Θεὸς σμ δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΜΗ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ, πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ, ὑπερῶς αὐτὰ^α ἀποστροφῆ ἀποστρέψῃς αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ^α.

2 Ἐὰν δέ μὴ ἐγγίξῃ^α ὁ ἀδελφός σου πρὸς σέ^α, μηδὲ ἐπίστη αὐτὸν, συναῖς αὐτὸν ἐνδὸν εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἔσται μετὰ σου ἕως ἀνζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀποδώσεις^α αὐτῷ.

3 Οὕτω ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ ἵμάτιον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπόλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου^α ὅσα ἐὰν ἀπολήται παρ' αὐτοῦ καὶ εὐρεῖς, οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν^α.

4 Οὐκ ὄψῃ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτὰ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, ἢ ὑπερίδῃς^α αὐτοῖς^α, ἀνιστῶν ἀναστήσεις^α μετ' αὐτῶν.

5 Οὐκ ἔσται σκεὴ ἀνδρός ἐπὶ γυναίκεῖ, οὐδὲ μὴ ἐνδύσῃται ἀνὴρ στολὴν γυναικείαν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίου τῷ Θεῷ σου ἐστὶ πᾶς ποιῶν ταῦτα.

6 Ἐὰν δέ συναντήσῃς νοσοῦν^α ὄρνεων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ θένδρῳ^α, ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, νοσοῖς ἡ νόσις, καὶ ἡ μήτηρ ἡλέει ἐπὶ τῶν νοσοῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὄντων, οὐ λήσῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων.

7 Ἀποστολῆ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα, τὰ δὲ παῖδια λήσῃ σεσωτῶ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ πολυήμερος ᾖ γένῃ^α.

8 Ἐὰν οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καινὴν, καὶ ποιήσεις στεφάνῃς τῷ δώματι σου, καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἐὰν πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ' αὐτοῦ^α.

9 Οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελωνά σου διάφορον, ἵνα μὴ ἁγιασθῆ^α τὸ γέννημα, καὶ τὸ σπέρμα ὁ ἐὰν σπείρῃς μετὰ τοῦ γεννηματος τοῦ ἀμπελωνῶσ σου.

10 Οὐκ ἄροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό.

11 Οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον βέν τῷ αὐτῷ^α.

12 Στρεπτιά ποιήσεις σεσωτῶ ἐπὶ τῶν τεσσα-

ρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἐὰν περιβάλλῃ ἐν αὐτοῖς.

13 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναικᾶ καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ μισθῇ αὐτὴν,

14 Καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικούς λόγους, καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν, καὶ λέγῃ, Τὴν γυναικᾶ ταύτην εἴληφα, καὶ πρὸς ελθὼν αὐτῇ οὐχ εὔρηκα αὐτῆς τὰ παρθένια^α.

15 Καὶ λαβὼν ὁ πατήρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἐξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν^α ἐπὶ τὴν πύλιν.

16 Καὶ εἰρή ὁ πατήρ τῆς παιδὸς τῆ γερουσία, τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναικᾶ, καὶ μισήσας αὐτὴν

17 Ὦνν οὗτος^α, ἐπιτίθεισιν αὐτῇ προφασιστικούς λόγους, λέγων, Οὐχ εὔρηκα τῇ θυγατρί σου παρθένια^α καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου^α καὶ ἀναπτύξουσι τὸ ἴμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως^α.

15 Καὶ λήσεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ παιδεύωσιν αὐτὸν,

19 Καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους, καὶ δώσουσι τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος, ὅτι ἐξηγεγέκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλίτιν, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή^α οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον^α.

20 Ἐἴν δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος οὗτος, καὶ μὴ εὐρεθῆ^α παρθένια τῆ νεάνιδος,

21 Καὶ ἐξάξουσι τὴν νεάνιν ἐπὶ τὰς θύρας^α τοῦ οἴκου^α τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν^α ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν νοῖς Ἰσραὴλ ἐκπαρνεύσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς^α καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν.

22 Ἐἴν δὲ εὐρεθῆ^α ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συνφυσμένῃς ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε^α ἀμφοτέρους, τὸν^α ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ τὴν γυναικᾶ^α καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ.

23 Ἐὰν δέ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ, καὶ εὐρὼν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῆ^α μετ' αὐτῆς,

24^α Εξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις, καὶ ἀποθάνουσι^α τὴν νεάνιν, ὅτι οὐκ ἔβόησεν ἐν τῇ πόλει^α καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἔταπεινώσε τὴν γυναικᾶ τοῦ πλησίον^α καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν.

25 Ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὐρῇ ἄνθρωπος τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην, καὶ βιασάμενος κοιμηθῆ^α μετ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε^α τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον^α.

26^α Καὶ ὁ τῆ νεάνιδος οὐκ ἔσται ἁμαρτήμα θανάτου^α ὡς εἶ^α τις ἐπαναστῆ^α ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον, καὶ φονεῖσῃ αὐτοῦ ψυχὴν, οὕτω τὸ πρᾶγμα τοῦτο,

27 Ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὐρεν αὐτὴν^α ἔβόησεν ἡ νεάνις ἢ μεμνηστευμένη, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν^α αὐτῇ.

28 Ἐὰν δέ τις εὐρῇ τὴν παῖδα τὴν παρθένον, ἥτις οὐ μεμνηστευται, καὶ βιασάμενος^α κοιμηθῆ^α μετ' αὐτῆς, καὶ εὐρεθῆ,

29 Δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πενήτηκοντα δίδραχμα ἄργυριον, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή, ἀνθ' ἧν ἔταπεινώσεν αὐτὴν^α οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον^α.

30 Οὐ λήσεται ἄνθρωπος τὴν γυναικᾶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ^α ἀποκαλύψει^α σὺν κάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΟΥΚ εἰσελεύσεται θλαδίας, οὐδὲ ἀποκεκομμένος, εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

2 Οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

3 Οὐκ εἰσελεύσεται Ἀμμωνίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα,

4 Παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ἡμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ, ἔκπορευομένων ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σέ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεωρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας ἠκαταρῶσθαί σε.

5 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ Θεός σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλαάμ καὶ μετέστρεψε Κύριος ὁ Θεός σου τὰς καταρὰς εἰς δειλογίαν, ὅτι ἠγάπησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου.

6 Οὐ προσαγορεύεις εἰρημικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Οὐ βδελύξῃ Ἰδομαῖον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστίν· οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

8 Υἱοὶ εἰάν γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεᾷ τρίτῃ εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

9 Ἐάν δὲ ἐξέλθῃ παρεμβολεῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντός φήματος^α πονηροῦ.

10 Ἐάν ἦ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ ρύσεως αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἐσπέραν λούσεται πὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ δεικνόμενος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

12 Καὶ τόπος ἔσται σοὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω.

13 Καὶ πίσσαλος ἔσται σοὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς σου, καὶ ἔσται ὅταν διακαθίζῃς ἔξω, καὶ ῥύξῃς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπαγαθῶν καλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου.^α

14 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ἐξελεῖσθαί σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου ἔμπροσθέν σου, καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἁγία, καὶ οὐκ ὀφθῆσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος, καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ σοῦ.

15 Οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ, ὃς προστέθειται σοὶ παρὰ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ.

16 Μετὰ σοῦ κατοικήσει, ἐν ἡμῖν κατοικήσει^α οὐ ἀνιδέρεση αὐτῷ οὐ θλίψει αὐτόν.

17 Οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται πορνεῖον ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.

18 Οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται τελισκόμενος^α ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.

18 Οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης, οὐδὲ ἄλλαγμα κινῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχὴν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ καὶ ἀμώτοτα.

19 Οὐκ ἐκτοκίεις τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου, καὶ τόκον βρωμάτων, καὶ τόκον παντός πράγματος, οὐ ἂν ἐκδανείσῃς.

20 Τῷ ἄλλοτρίῳ ἐκτοκίεις, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκίεις, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομησάμενος αὐτήν.

21 Ἐάν δὲ εὖξῃ εὐχὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου,

οὐ χρονεῖς ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσῃ^α Κύριος ὁ Θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία.

22 Ἐάν δὲ μὴ θέλῃς εὐξασθαι, οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἁμαρτία.

23 Τὰ ἔκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ, καὶ ποιήσῃς ὃν τρόπον ἠέλω Κυρίῳ τῷ Θεῷ^α δόμα, ὃ ἐλάλησας τῷ στόματι σου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

25 ἘΑΝ δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου, καὶ συλλέξῃς^α ἐν ταῖς χερσὶ σου στάχους, καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλλῃς^α ἐπ' ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου,

24 Ἐάν δὲ εἰσέλθῃς ἐν τῷ ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, φαγῇ σταφυλὴν, ὅσον^α ψυχὴν σου ἐμπλησθῆναι, εἰς δὲ ἄγγος οὐκ ἐμβάλῃς.

1 Ἐάν δὲ τις λάβῃ γυναικα, καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται ἐάν μὴ εὕρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι εὕρεν^α ἐν αὐτῇ ἀσχημον πρᾶγμα, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου, καὶ δώσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,

2 Καὶ^α ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, 3 Καὶ μίσῃσῃ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου, καὶ δώσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ^α ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἐαυτῷ γυναικα,

4 Οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἐξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτήν^α ἐαυτῷ γυναικα, μετὰ τὸ μανθῆναι αὐτὴν, ὅτι βδέλυγμα ἐστὶν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ οὐ μανεῖτε τὴν γῆν ἰν Κύριος ὁ Θεός σου^α δίδωσι^α σοὶ^α ἐν κλήρῳ.

5 Ἐάν δὲ τις λάβῃ γυναικα προσφάτως, οὐκ ἐξελεύσεται εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα^α ἁθώος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἐναντίον ἑνα εὐφρανεῖ τὴν γυναικα αὐτοῦ ἢ ἔλαβεν.

6 Οὐκ ἐνεχυράσει μίλον, οὐδὲ ἐπιμίλον, ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει.

7 Ἐάν δὲ ἀψ' ἀνθρώπου κλέπτῃ ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδώται,^α ἀποθανείτω ὁ κλέπτῃς ἐκείνος^α καὶ βέβαρει^α τὸν πονηρόν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν.

8 Πρόσχεε σεαυτῷ ἐν τῇ ἀφῇ τῆς λέπρας, φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον, ὃν ἂν ἀναγγεῖλαιον ἡμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται^α ὃν τρόπον ἐνετείλαμεν ἡμῖν, φυλάξασθε ποιεῖν.

9 Μνήσθητι ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῇ Μαριάμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἔκπορευομένων ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου.

10 Ἐάν ὀφείλημα ἦ ἐν τῷ πλησίον σου, ὀφείλημα οὐτιῶν, οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ.

11 Ἐξω στήσῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὐ τὸ δάνειόν σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ἐξοίσει σοὶ τὸ ἐνέχυρον ἔξω.

12 Ἐάν δὲ ὁ ἄνθρωπος πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχυρῷ αὐτοῦ.

13 Ἀποδώσει ἀποδώσει^α τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς τὸ δυσμᾶς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται

ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

14 Οὐκ ἄπαδικήσεις! μισθὸν πέντητος καὶ ἐνδοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἄ ἐν ταῖς πόλεσι σου.

15 Αὐθιμερὸν ἀπολύσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πέντης ἐστὶ, καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, καὶ ἄ καταβόησεται ἄκατὰ! σοὶ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἀμαρτία.

16 Οὐκ ἀπθανόνται πατερες ὑπὲρ τέκνων, καὶ ὄοι! υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτία ἀποθανέεται.

17 Οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ ὄρφανοῦ καὶ χήρας ἄ οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας.

18 Καὶ μνησθήτω ὅτι οἰκίτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐλιτρώσατο σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

19 Ἐάν ἄδὲ! ἀμηθῆς ἀμητὸν ἄ ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ ἐπιλάβῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἀνωστραφήσῃ λαβεῖν αὐτό ἄ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλόγησῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.

20 Ἐάν δὲ ἑλαιολογῆς! οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμίσσασθαι τὰ ὑπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκίτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

21 Ἐάν δὲ τρυγήσης τὸν ἀμπελῶνά σου, οὐκ ἐπανατρυγήσεις αὐτόν! τὰ ὑπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται,

22 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκίτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

Κεφ. κς'. XXV

ἘΑΝ δε γένηται ἀντιλογία ἀναμέσον ἀνθρώπων, καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν, καὶ κρίνωσι, καὶ ἄδικαίωσσι τὸ! δίκαιον, καὶ καταγνώσι τοῦ ἀσεβοῦς.

2 Καὶ ἔσται, ἐάν ἄξιος ἦ πληγῶν ἄ ἀσεβῶν, καθέως αὐτὸν ἐναντίον τῶν κριτῶν, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἄριθμῷ τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν οὐ προσθήσουσιν ἄ ἐν δὲ προσθήσῃ! μαστιγῶσαι ἄ ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσῃ ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου.

4 Οὐ φμιώσεις βοῦν ἀλοῦντα.

5 Ἐάν δὲ κατοικῶν ἐν ἀδελφῷ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἀποθήσῃ ἐξ αὐτῶν, σπέριον δὲ μὴ ἦ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ ὀθνηνκότος! ἐξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτήν, καὶ λήψεται αὐτὴν ἐαυτῷ γυναῖκα, καὶ συνοικήσει αὐτῇ.

6 Καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐάν ὀτέκη!, κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελετηκότος, καὶ οὐκ ἐξαιλεψθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ.

7 Ἐάν δὲ μὴ βοῦληται ὄοι! ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἄ ἐπὶ τὴν πύλιν ἐπὶ τὴν γερονσίαν, καὶ ἔρει, Οὐ θέλει ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου ἀναστήσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου.

8 Καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερονσία τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἔρουσιν αὐτῷ καὶ στὰς εἶπη, Οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν.

9 Καὶ προσελθούσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἄ ἐναντι τῆς γερονσίας, καὶ ὑπαλύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ποδός αὐτοῦ, καὶ ἐμπύσεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀποκριθεῖσα ἔρει, Οὕτω ποιήσουσι τῷ ἀνθρώπῳ, ὃς οὐκ οἰκοδομήσεν τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα.

11 Ἐάν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι ἄ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ προσέλην ἡ γυνὴ ἐνὸς αὐτῶν ἐξελεῖσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἢ χειρὸς τὸν τύπτοντος αὐτὸν, καὶ ἐκτεῖνασα τὴν χεῖρα ἄ ἐπιλάβηται τὸν δῆμον αὐτοῦ,

12 Ἀποκόψεις τὴν χεῖρα ἄ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῇ.

13 Ἄοκ ἔσται ἐν τῷ μαροσίπῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον, μέγα ἢ μικρόν.

14 Οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ὅ ἢ μικρόν.

15 Στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολυμερὸς γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἢς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι ἐν κλήρῳ.

16 Ὅτι βδελύγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἄ πᾶς ποιῶν ταῦτα, πᾶς ποιῶν ἄδικον.

17 Μνησθήτι ὅσα ἐποίησέ σοι ἄ Μααλὴκ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένου σου ἄ ἐκ γῆς! Αἰγύπτου,

18 Πῶς ἀτέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἔκοψέ σε τὴν οὐραγίαν ἄ τοὺς κοπιῶντας ὑπίσω σου, σὺ δὲ ἐπένας καὶ ἐκούσις! ἢ οὐκ ἐφοβήθη τὸν Θεόν.

19 Καὶ ἔσται ἡνίκά ἐάν καταπαύσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλω σου ἐν τῇ γῇ, ἢ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι ἄ κληρονομήσῃ!, ἐξαλείψῃ τὸ ὄνομα ἄ Μααλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ οὐ μὴ ἐπιλάβῃ.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ἔσται ἐάν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἢν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι ἄ κληρονομήσῃ, καὶ κατακληρονομήσῃ! αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆν.

2 Καὶ λήσῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς ἄ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἄ σου, ὅ ἢς! Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι!, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἄν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἔσται! ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἔρει πρὸς αὐτόν, ἄ Αναγγέλλω σήμερον Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου! ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν, ἢν ἄνωσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δούναν ἡμῖν.

4 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ θήσει αὐτὸν ὑπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

5 Καὶ ἄποκριθεῖς ἔρει! ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, Συρία ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου, καὶ κατέβη εἰς Αἰγύπτου, καὶ παρφήκῃσεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχέι, καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλήθος πολὺ.

6 Καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς, καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά.

7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεόν ἄ ἡμῶν, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ εἶδε τὴν ταπεινίαν ἡμῶν, καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν, καὶ τὸν θλαμῶν ἡμῶν.

8 Καὶ ἐξηγάγεν ἡμᾶς Κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ βραγίονι ἄ ὑψηλῷ, καὶ ἐν

ὀράμοσι μεγάλοις, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασιν.

9 Καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς^α εἰς τὸν τόπον τούτου, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

10 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς, ἧς ἔδωκας μοι Κύριε, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ ἀψήσεις^β αὐτὸ ὑπέναντι^γ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ προσκυνήσεις^δ ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,

11 Καὶ εὐφρανθήσῃ^ε ἐν^{στ} πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἔδωκέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἡ οἰκία^ζ σου, καὶ ὁ Λευΐτης, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί.

12 Ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατώσαι πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν^η βγενημάτων^θ σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ, τὸ δεῦτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευΐτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, καὶ φάγονται ἐν ταῖς πόλεσί σου, καὶ^ι εὐφρανθήσονται^κ.

13 Καὶ εἰρεῖς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, Ἐξεκάβατα τὰ ἅγια^λ ἐκ τῆς οἰκίας μου, καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευΐτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐνετείλω μοι, οὐ παρήλθον τὴν ἐντολήν σου, καὶ οὐκ ἐπελαθόμην.

14 Καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν δόνην μου ἀπ' αὐτῶν, οὐκ ἐκάρπωσα ἀπ' αὐτῶν εἰς ἡκάθαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ τεθνηκότι, ὑπήκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ^μ ἡμῶν^ν, ἐποίησα^ξ καθὰ ἐνετείλω μοι.

15 Κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς, καθὰ ἔμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

16 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ Κύριος ὁ Θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι^ο πάντα τὰ δικαιώματα^π καὶ τὰ κρίματα^ρ καὶ φυλάεσθε^σ καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

17 Τὸν Θεὸν εἶλου σήμερον εἶναι^τ σου Θεόν, καὶ πορευέσθαι ἐν^θ ἀπάσει^ι ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα^κ καὶ τὰ κρίματα^λ, καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

18 Καὶ Κύριος εἶλατό σε σήμερον γενέσθαι σε αὐτῷ λαῷ περιούσιον, καθάπερ εἶπε, ὁ φυλάττειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ,

19 Καὶ εἶναι σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν, ὡς ἐποίησέ σε ὑνομαστόν, καὶ καύχημα καὶ δοξαστόν,^α εἶναι σε λαὸν ἅγιον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καθὼς ἐλάλησε.

Κεφ. κζ'. XXVII.

ΚΑΙ προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ^α, λέγων, Φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.

2 Καὶ ἔσται ἢ ἂν ἡμέρα διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ στήσεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία.

3 Καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων^β τούτων^γ πάντα τοὺς λαούς τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, ἥνικα ἂν δεισέληθε^δ εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σου δίδωσί σοι, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σου οὐί.

4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην,

στήσετε τοὺς λίθους τούτους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι^ε ὑοί^ς σήμερον, ἐν ὄρει Γαιβάλ, καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία.

5 Καὶ οικοδομήσεις ἐκεῖ^ς θυσιαστήριον^ζ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου^η, θυσιαστήριον ἐκ λίθων^θ οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ'^ι αὐτὸ^κ σίδηρον^λ.

6 Λίθους ὀλοκλήρους οικοδομήσεις^μ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ ἰνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

7 Καὶ θύσεις^ν ἐκεῖ^ξ θυσίας σωτηρίου^ο καὶ φαγῆ^π, καὶ ἐμπληθήσῃ, καὶ εὐφρανθήσῃ ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

8 Καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τὸν νόμον τούτου σαφῶς σφόδρα.

9 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ οἱ ἐρεῖς^ρ οἱ Λευΐται παντὶ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Σιώπα καὶ ἄκουε Ἰσραὴλ^σ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ θεγνῶνας εἰς λαὸν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου,

10 Καὶ εἰσακούσει τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον.

11 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς^τ τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων,

12 Οὗτοι στήσονται εὐλόγησον τὸν λαόν ἐν ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην, Σαμεὼν^θ Λευί, Ἰούδας, Ἰσάχαρ, Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν.

13 Καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν ὄρει Γαιβάλ, Ρουβὴν, Γάδ, καὶ Ἀσῆρ, Ζαβουλὼν, Δάν, καὶ Νεφθαλί.

14 Καὶ ἀποκριθέντες^ι ἔροῦσιν οἱ Λευΐται^κ παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ,

15 Ἐπικατάρatos^λ ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χυωτὸν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ἔργον χειρῶν^μ δεχικῶν^ν, καὶ θήσει αὐτὸ εἰς ἀποκρῶφ^ξ καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, ἔρῃσι^ο Γένοιτο.

16 Ἐπικατάρatos ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ^π καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο^ρ.

17 Ἐπικατάρatos ὁ μεταπιθεὶς ὄρια τοῦ πλησίον^σ καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

18 Ἐπικατάρatos ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ^τ καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

19 Ἐπικατάρatos ὃς ἂν ἐκκλήνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὄρφανου καὶ χήρας^θ καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

20 Ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναῖκός τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀπεκάλυψε συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ^ι καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

21 Ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ παντός κτήνους^κ καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

22 Ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ^λ μητρὸς αὐτοῦ^μ καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

23 Ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ δνύμφης^ν αὐτοῦ^ξ καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο^ο.
24 Ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς γυναῖκός αὐτοῦ^π καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο^ρ.

24 Ἐπικατάρatos ὁ τύπτων τὸν πλησίον^σ δόλῳ^τ καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

25 Ἐπικατάρatos ὃς ἂν λάβῃ ὄρα πατάξει ψυχὴν αἵματος ἀθώου^θ καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

26 Ἐπικατάρatos πᾶς^ι ἄνθρωπος^κ ὃς^λ οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου^μ ποιῆσαι αὐτούς^ν καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

Κεφ. κγ'. XXVIII.

ΚΑΙ ἔσται ἂν ἀκοῇ δ' ἀκούσης¹ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύταις¹, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, καὶ δώσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ὑπεράνω ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, 2 Καὶ ἤξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὐται, καὶ εὐρήσουσί σε ἂν ἀκοῇ δ' ἀκούσης¹ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,

3 Εὐλογημένοι σὺ ἐν πόλει, καὶ εὐλογημένοι σὺ ἐν ἀγρῷ.

4 Εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννημένα¹ τῆς γῆς σου, καὶ τὰ βοσκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου.

5 Εὐλογημένα αἱ ἀποθῆκαί σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμματα σου.

6 Ἐὐλογημένος¹ σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ εὐλογημένος¹ σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.

7 Παραδῶν¹ Κύριος ὁ Θεός σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστικώτας σοι συντετριμμένους πρὸ προσώπου σοι¹ ὁδῶν μὴ ἐξελεύσονται πρὸς σέ, καὶ ἐν ἐπτά ὁδοῖς φεύξονται ἀπὸ προσώπου σου.

8 Ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς σταμείοις¹ σου, καὶ ἐπὶ πάντα¹ οὐ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου, ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

9 Ἀναστήσει σε Κύριος ἂν ἑαυτῷ λαὸν ἄγιον, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου¹ ἂν ἀκούσης¹ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ πορευθῆς ἐν πάσαις¹ ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,

10 Καὶ ὄψονται σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπέκκληται σοι, καὶ φρονηθήσονται σε.

11 Καὶ πληθυνεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἔν¹ τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου, καὶ ἐπὶ τοῖς γεννημασι τῆς γῆς σου, ἐπὶ τῆς γῆς σου¹ ἣς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναι σοι.

12 Ἄνοιξι σοι Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν¹, τὸν οὐρανόν, δοῦναι τὸν υἱὸν τῆ γῆ σου ἐπὶ καιροῦ¹ εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου¹ καὶ δανειεῖς¹ ἔθνεσι πολλοῖς σὺ δὲ οὐκ ἀρξεις, καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν σου δὲ οὐκ ἄρξουσι.

13 Καταστήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐρανόν, καὶ ἔση τότε ἐπάνω καὶ οὐκ ἔση ὑποκάτω¹ ἂν ἀκούσης¹ τῆς φωνῆς¹ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον φυλάσσειν¹.

14 Οὐ παραβῆσθαι ἀπὸ πασῶν¹ τῶν ἐντολῶν¹, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον δεξιὰ¹ οὐδὲ ἀριστερὰ, πορευέσθαι ὅπως Θεὸς ἕτερον λατρεύει αὐτοῖς.

15 Καὶ ἔσται ἐάν μὴ εἰσακούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειται πάσας τῆς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὐται, καὶ καταλήψονται σε.

16 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῷ.

17 Ἐπικατάρατος αἱ ἀποθῆκαί σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμματα σου.

18 Ἐπικατάρата τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννηματα τῆς γῆς σου, τὰ βοσκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου.

19 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.

20 Ἀποστείλαι¹ Κύριος ἐπὶ σὲ¹ τὴν ἐνδεια καὶ τὴν ἐκλίμαν καὶ τὴν ἀνάλογον ἐπὶ πάντα οὐ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου, ἕως ἂν ἐξολοθρευθῆς σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν ταχείᾳ διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου, ὁδοῖς ἐγκατελείπει¹ με.

21 Προσκολλῆσαι Κύριος εἰς σὲ τὸν θείατον ἕως ἂν ἐξανάλωσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

22 Πατάξει σε Κύριος ἐν ἰσχύει σου, καὶ πνεύματι, καὶ ῥίψει, καὶ ἐρεθισμῷ, καὶ ἀνεμοφθορίᾳ, καὶ τῷ ἄρχρῳ, καὶ καταδιώξονται σε ἕως ἂν ἀπολέσῳσί σε.

23 Καὶ ἔσται ἄσοι¹ ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρὰ.

24 Δῶν¹ Κύριος ὁ Θεός σου¹ τὸν υἱὸν τῆς γῆς¹ σου κορονητόν, καὶ χροῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβῆσεται, ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν ταχείᾳ.

25 Δῶν¹ σε Κύριος ἐπὶ κοπήν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν¹, ἐν ὁδῷ μὴ, ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτοῦς, καὶ ἐν ἐπτά ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν¹ καὶ ἔση¹ διασπορὰ ἐν πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς.

26 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ἡμῶν κατάβρωμα¹ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν¹.

27 Πατάξει σε Κύριος ἕλκει Αἰγυπτίῳ¹ εἰς τὴν ἔδραν¹, καὶ ψάρα ἄγρια, καὶ κνήφη, ὥστε μὴ δύνασθαι σε ἰαθῆναι.

28 Πατάξει σε Κύριος παραπληξία, καὶ ἄορασις, καὶ ἐκστάσει διανοίας.

29 Καὶ ἔση ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὥσει ἄτις¹ ψηλαφήσαι¹ τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐκ εὐδοῶσει τὰς ὁδοῦς σου¹ καὶ ἔση τότε ἀδικοῦμενος, καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν.

30 Γυναῖκα λήψῃ, καὶ ἄνιρ ἕτερος ἔξει αὐτήν¹ οἰκίαν οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ οἰκῆσει ἐν αὐτῇ ἄμπελῶνα φυτεύσεις, καὶ οὐ μὴ τρυγήσεις αὐτόν.

31 Ὁ μάχος σου ἐσφαγόμενος ἐναντίον σου, καὶ οὐ φάγη ἐξ αὐτοῦ¹ ὁ ἴσος σου ἥρπασμένος ἀπὸ σου, καὶ οὐκ ἀποδοθήσεται σοι¹ τὴ πρόβότα σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν.

32 Οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομένα ἔθνεσι ἕτερον, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέψονται¹ σφακελίζοντες εἰς αὐτά, οὐκ ἰσχύσει ἡ χεῖρ σου.

33 Τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου, καὶ πάντας τοὺς πόρους σου φάγεται ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίσταται σοι¹ ἔση ἀδικοῦμενος καὶ τεθραυσμένος πάσας τὰς ἡμέρας.

34 Καὶ ἔση παράπληκτος διὰ τὰ ὄραματα τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἂ βλέψῃ.

35 Πατάξει σε Κύριος ἐν ἔλκει πονηρῶν ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε μὴ δύνασθαι ἰαθῆναι σε ἀπὸ ἰχθῶν τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορφῆς σου.

36 Ἀπαγάγοι Κύριος σε καὶ τοὺς ἄρχοντας σου, οὓς ἂν καταστήσῃ¹ ἐπὶ σεαυτοῖς, ἐπ' ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίσταται σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, καὶ λατρεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἕτεροις, ξύλοις καὶ λίθοις.

37 Καὶ ἔση ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ ἀδηγηματι ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε Κύριος ἐκεῖ.

38 Σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ πεδίον, καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις, ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ ἀκρίς.

39 Ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ κατεργῆ, καὶ οἶνον οὐ πίεσαι, οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι καταφάγεται αὐτὸ ὁ σκῶληξ.

40 Ἐλαῖαι ἔσονται οἱ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου, καὶ ἔλαιον οὐ χρίσῃ, ὅτι ἐκρῆσεται ἡ ἰλαία σου.

41 Υἱοὺς καὶ θυγατέρας γενήσεις καὶ οὐκ ἴσονται, ἀπελεύσονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

42 Πάντα τὰ ξυλιά σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐρίσβη.

43 Ὁ προσήλυτος ὃς ἔστιν ἐν σοί, ἀναβήσεται ἄνω ἄνω, σὺ δὲ καταβῇ κάτω κάτω.

44 Ὅντος θανείῃ σου, σὺ δὲ τούτῳ οὐ θανείῃ· οὗτος ἔσται ἡ κεφαλὴ, σὺ δὲ ἔσῃ ἡ οὐρά.

45 Καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σέ πᾶσαι αἱ κατάραι αὐτὰ, καὶ καταδιωξονται σε, καὶ καταλήψονται σε, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε, ὅτι οὐκ ἐσίγησας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὁ φυλάξαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό σοι.

46 Καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν τῷ σπέρματι σου ἕως τοῦ αἰῶνος,

47 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαθῇ ἢ διανοίᾳ διὰ τὸ πλήθων πάντων.

48 Καὶ λατρεύσεις τοῖς ἔχθροῖς σου, οὓς ἐπαποστελεῖ ὁ Κύριος ἐπὶ σέ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν δίψει, καὶ ἐν γυμνότητι, καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων· καὶ ἐπιθήσῃ κλοιδὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.

49 Ἐπάξει ἐπὶ σέ Κύριος ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὡσεὶ ὄρμημα ἕτοιμῷ, ἔθνος ὃ οὐκ ἰκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

50 Ἔθνος ἀναιδὲς προσώπων, ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου, καὶ νέον οὐκ ἐλεήσει.

51 Καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ὥστε μὴ καταλεπτεῖν οἱ σίτον, οἶνον, ἔλαιον, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου, ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε,

52 Καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν ταῖς πόλεσί σου· ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τεῖχη· τὰ ὑψηλά καὶ τὰ ὀχυρά, ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς, ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου· καὶ θλίψει σε ἐν ταῖς πόλεσί σου, ὡς ἂν ἔδωκε σοι.

53 Καὶ αἰγὴ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, κρέα ἰῶν σου καὶ θυγατέρων σου, ὅσα ἔδωκε σοι, ἐν τῇ στενωχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἡ θλίψει σε ὁ ἐχθρὸς σου.

54 Ὁ ἀπαλός ὃς ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερός σφόδρα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα ἡ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, καὶ τὰ καταλελειμμένα τέκνα, ἃ ἂν καταλειθῇ αὐτῷ.

55 Ὡστε δοῦναι ἐνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἂν ἂν κατέστη διὰ τὸ μὴ καταλειθῆναι αὐτῷ· οὐδὲν ἔν τῃ στενωχωρίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἢ ἂν θλιψῶσι σε οἱ ἐχθροὶ σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου.

56 Καὶ ἡ ἀπαλή ἐν ἡμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ, τῆς οὐχὲ πείραν ἔλαβεν ὁ ποὺς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἀπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν

υἰὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς,

57 Καὶ τὸ κόριον αὐτῆς τὸ ἐξελεθὼν δὲ τῶν μηρῶν αὐτῆς, καὶ τὸ τέκνον αὐτῆς ὃ εἶν τέκνη· καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἐνδειαν πάντων κρυφῆ ἐν τῇ στενωχωρίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἢ θλίψει σε ὁ ἐχθρὸς σου ἐν ταῖς πόλεσί σου,

58 Ἐὰν μὴ εἰσακούσῃ ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου, τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἐντιμον· τὸ θαυμαστὸν τούτου, ΚΥΡΙΟΝ Τὸν ΘΕΟΝ σου.

59 Καὶ παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγὰς σου, καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς, καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς.

60 Καὶ ἐπιστρέψει πᾶσαν τὴν ὁδὸνν Αἰγύπτου τὴν πονηρὰν, ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κολληθήσονται ἐν σοί.

61 Καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην, καὶ πᾶσαν τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἐπάξει Κύριος ἐπὶ σε, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.

62 Καὶ καταλειφθήσῃ ἐν ἀριθμῷ βραχει, ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, ὅτι οὐκ ἐσίγησας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

63 Καὶ ἔσται ὁν τρόπον εὐφράνθῃ Κύριος ἐφ' ἡμῖν ἐν ποιήσῃ ἡμᾶς, καὶ πληθύναι ἡμᾶς, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐφ' ἡμῖν ἐξολοθρεύσαι ἡμᾶς· καὶ ἐξαρθήσῃ ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ· ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

64 Καὶ διασπερεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου.

65 Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἴχνει τοῦ ποδός σου· καὶ ὄψει σοι Κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἑτέραν ἀπειθούσαν, καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμούς, καὶ τηκομένην ψυχὴν.

66 Καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου.

67 Τὸ πρῶτ' ἐρεῖς, Πῶς ἂν γένοιτο ἔσπερα; καὶ τὸ ἔσπερας ἐρεῖς, Πῶς ἂν γένοιτο πρῶτ'· ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἂ φοβηθήσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν ὀραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὡν ὄψῃ.

68 Καὶ ἀποστρέψει σε Κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις, ἐν τῇ ὁδῷ ἧ εἶπα· Οὐ προσθήσῃ ἔτι ἰδεῖν αὐτὴν· καὶ πραθήσῃ ἐκεῖ τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτῆμιός σου.

Κεφ. κθ. XXIX.

ΟΥΤΟΙ Οἱ λόγιοι τῆς διαθήκης, ὃ οὐκ ἐνετείλατο Κύριος Μωυσῆ στήσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Μωᾶβ, πλὴν τῆς διαθήκης ἧς διέθετο αὐτοῖς ἐν Χωρῆβ.

2 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὑποτάσσεται

πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ἡμῶν Φαραὼ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ, καὶ πάση τῇ γῆ αὐτοῦ.^α

3 Τους πειρασμούς τους μεγάλους οὐς ἔωρό-
κασιν^β οἱ ὄφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ
τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα.^α

4 Καὶ οὐκ ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῖν καρδίαν
εἰδέναι, καὶ ὄφθαλμούς^α βλέπειν, καὶ ὤτα
ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

5 Καὶ ἤγαγεν ἡμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ
ἔρημῳ^β οὐκ ἔπαλαιώθη^β τὰ ἱμάτια ἡμῶν,^α
καὶ τὰ ὑπόδηματα ἡμῶν οὐ κατετρίβη ἀπὸ
τῶν ποδῶν ἡμῶν.

6 Ἄρτον οὐκ ἐφάγετε, οἶνον καὶ σίκερα οὐκ
ἐπιετε, ἵνα γνῶτε ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἔγωγ^β.

7 Καὶ ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου^β καὶ ἐξ-
ῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἐρεβίων, καὶ Ὀγγ βασι-
λεὺς^α Βασίλιν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν^β πολέμῳ.

8 Καὶ ἐπάταξάμεν αὐτούς, καὶ ἐλίβωμεν τὴν
γῆν αὐτῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἐν κληρῶν τῷ
Ῥουβὴν, καὶ τῷ Γαδί, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μαυρασσῆ.

9 Καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν πάντα τους λόγους
τῆς διαθήκης ταύτης^α, ἵνα συνήτε πάντα ὅσα
ποίησατε.

10 Ὑμεῖς ἐστήκατε ἕ πάντες σήμερον^β ἐναν-
τίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οἱ ἀρχιφυλοὶ ἡμῶν,
καὶ οἱ γερουσία ἡμῶν, καὶ οἱ κριταὶ ἡμῶν, καὶ
οἱ γραμματοεισαγωγεῖς ἡμῶν, πᾶς ἀνὴρ Ἰσ-
ραήλ.

11 Ἄϊ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ τὰ ἔκγονα^β ἡμῶν,
καὶ ὁ προσήλυτος^α ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς
ἡμῶν, ἀπὸ ἐυλοκόπου ἡμῶν^α καὶ ἕως ὕδρο-
φόρου ἡμῶν,

12 Παρελθεῖν^α ἐν τῇ διαθήκῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν^β καὶ ἐν ταῖς ἀραις αὐτοῦ, ὅσα Κύριος ὁ
Θεὸς σου διατίθειται πρὸς σέ σήμερον^β

13 Ἴνα στήσῃ σε^β αὐτῷ^β εἰς λαόν, καὶ αὐτὸς
ἔσται σου Θεός, ὃν τρόπον εἶπες σοί, καὶ ὃν
τρόπον ὤμοσέ τοῖς πατράσι σου Ἀβραάμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

14 Καὶ οὐχ ἕνιν μόνους ἐγὼ διατίθειμαι τὴν
διαθήκην ταύτην καὶ τὴν ἀράν ταύτην,

15 Ἀλλὰ καὶ τοῖς ὡδε οὐσί^β μεθ' ἡμῶν σῆ-
μερον^β ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς
μή οὐσί μεθ' ἡμῶν ὡδε σήμερον^β.

16 Ὅτι ἡμεῖς οἴδατε^β πῶς^β κατακλήσαμεν ἐν γῆ
Αἰγύπτῳ, ὡς παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν
οὓς παρήλθετε.

17 Καὶ ἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν, καὶ τὰ
εἰδῶλα αὐτῶν, ξύλον καὶ λίθον, ἀργύριον καὶ
χρυσίον, ἃ ἔστι παρ' αὐτοῖς.

18 Μὴ τις ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ
ἢ φυλὴ, τινὸς ἢ διάνοια ἔξέκλινεν^β ἀπὸ Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἢ πορευθέντες^β λατρεύειν
τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων^β· μὴ τις ἐστὶν ἐν
ἡμῖν ῥίζα^α ἄνω φρούρα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ.

19 Καὶ ἔσται ἐάν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς
ταύτης, καὶ ἐπιφημισθῆται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,
λέγων, Ὅσαί μοι γένοιτο, ὅτι ἐν τῇ ὑποπλα-
νήσει τῆς καρδίας μου πορευόσμαι, ἵνα μὴ συν-
απολέσῃ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν ἀμαίρητον^β.

20 Οὐ μὴ θελήσει ὁ Θεὸς ἔυλατεῦσαι αὐ-
τῷ, ἀλλ' ἢ τότε ἐκκαυθήσεται ἡρῆ^β Κυρίου καὶ ὁ
ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ^β καὶ κολ-
λήθησονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἀραι τῆς διαθή-
κης ταύτης, αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ^α
τούτῳ^β καὶ ἐξαλείψει Κύριος τὸ ὄνομα αὐτῆς
ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν οὐρανῶν.

21 Καὶ διαπτελεῖ αὐτὸν Κύριος εἰς κακί^β ἐκ

πάντων^α ἡμῶν Ἰσραήλ, κατὰ πάσας τὰς ἀραι
τῆς διαθήκης^β τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ
τοῦ νόμου τούτου.

22 Καὶ ἔρουσιν οἱ γενεαὶ ἢ ἑτέρα οἱ υἱοὶ ἡμῶν,
οἱ ἀναστήσονται μεθ' ἡμᾶς, καὶ ὁ ἀλλότριος
ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακροθῆν, καὶ ὄνουνται τίς
πληγᾶς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς,
ὡς ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτὴν,

23 Θεῖον καὶ ἄλα κατακαυκαμένον^β πᾶσα ἡ
γῆ αὐτῆς οὐ σπαρήσεται, οὐδὲ ἀνατελεῖ, οὐδὲ
μὴ ἀναβῆ^β ἐπ' αὐτὴν^β πᾶν χλωρόν^β ὡσπερ
καταστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα, Ἀδαμ^β καὶ
Σεβωίμ, ἃς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ^α καὶ
ὀργῇ^β.

24 Καὶ ἔρουσι πάντα τὰ ἔθνη, Διατί ἐποίησε
ὁ Κύριος οὕτω^β τῇ γῆ ταύτῃ; τίς ὁ θυμὸς τῆς
ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος;

25 Καὶ ἔρουσιν, Ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην
Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀδιέθετο
τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου,

26 Καὶ πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις,
ὃ οὐκ ἠπίσταντο, οὐδὲ διένεμον αὐτοῖς^β.

27 Καὶ ὠργίσθη ὁ θυμὸς Κυρίου^β ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὴν κατὰ πάσας τὰς
κατάραι^β τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου^β τούτου.

28 Καὶ ἐξῆρ' ἀντὺς Κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν
ἐν θυμῷ^α καὶ ἔργῃ^β καὶ ἀπαρξισμῷ^β μεγάλῳ
σφόδρα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἕντεραν
ἰστίαν νῦν.

29 Τὰ κρυπτά Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τα δε
φανερὰ ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν
αἴωνα, ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου
τούτου.

Κεφ. λ'. XXX.

ΚΑΙ ἔσται ὡς ἐν ἔλθῳσιν ἐπὶ σέ πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα, ἢ
ἔδωκα^β πρὸ προσώπου σου, καὶ δέξῃ εἰς τὴν
καρδίαν σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἕν
διασκορπίσει σε Κύριος^α ἐκεῖ,

2 Καὶ ἐπιστραφήσῃ^β ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σε,
καὶ ἔεισακόμη^β τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα,
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

3 Καὶ ἰάσεται Κύριος τὰς ἀμαρτίας σου, καὶ
ἐλεήσει σε, καὶ πάλιν συναίσει σε ἐκ πάντων
τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς διεσκορπίσε σε Κύριος^α ἐκεῖ,

4 Ἐν ἡ^β ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ
οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τῆ οὐρανοῦ, ἐκείθεν συναίσει
σε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἐκείθεν λήνεται σε
ὁ Κύριος ὁ Θεός σου.

5 Καὶ εἰσάξει σε^α ὁ Θεός σε^α ἐκείθει^β εἰς τὴν
γῆν, ἢν ἐκληρονομήσαν οἱ πατέρες σου^β καὶ κλη-
ρονομήσει αὐτὴν, καὶ εὐ σε ποιήσει, καὶ πλε-
οναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου,

6 Καὶ περικαθαριεῖ Κύριος τὴν καρδίαν σου,
καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, ἀγαπᾶν
Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρπίας σοι
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῆς σὺ^α.

7 Καὶ δώσει Κύριος ὁ Θεός σου^α τὰς ἀραι
ταύτας ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ ἐπὶ τοῖς
μισοῦντάς σε, οἱ εἰδιώξαν σε.

8 Καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ^β ἐἰσακόμη^β τῆς φωνῆς
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σε, καὶ ποιήσεις^β τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον,

9 Καὶ ἔβλογησῇ^β σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν
παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις
τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτη-
νῶν σου, καὶ ἐν τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου^β
ἵτι ἐπιστρέψει Κύριος ὁ Θεός σου ἐφρανήσῃ^β

· πει ἔσοι εἰς ἀγαθὰ, καθὼς εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσι σου·

10 Ἐάν εἰσακοίσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι^α τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῇ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου· ἔάν ἐπιστραφῆς ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

11 Ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτῆς ἡ ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, οὐχ ὑπερόρκος ἐστίν, οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐστίν.

12 Οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστίν, λέγων, Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτὴν, καὶ ἀκούσας αὐτὴν ποιήσομεν^α·

13 Οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστίν, λέγων, Τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ ἄβησι^α ἡμῖν αὐτὴν, καὶ ἀκουστήν ἡμῖν ποιήσῃ^α αὐτὴν, καὶ ποιήσομεν^α·

14 Ἐγγὺς σου ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματι σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου ποιεῖν αὐτό.

15 Ἴδου δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.

16 Ἐάν εἰσακοίσης^α τὰς ἐντολάς Κυρίου τῷ Θεοῦ σου, ὅς ἐστι ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, ποιεῖσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι^α τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ἴχσεσθε, καὶ πολλοὶ ἔσσεσθε, καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

17 Καὶ εἰν μεταστῆ^α ἡ καρδία σου, καὶ μὴ εἰσακοίσης, καὶ πλανηθεῖς προσκυνήσης θεοὺς ἑτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοὺς,

18 Ἀναγγέλλω σοι σήμερον, ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθαι, καὶ οὐ μὴ πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην^α ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

19 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν· ἐκλέξαι ἡμῖν τὴν ζωὴν^α σὺ, ἵνα ζῆσῃς^α σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου,

20 Ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, εἰσακοῦν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχσεσθαι αὐτόν, ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου, ἃ τὸ κατοικεῖν^α ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ δούναί αὐτοῖς.

Κεφ. λα', XXXI.

ΚΑΙ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν πάντα τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας τοὺς Ἰσραὴλ,

2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐκείνοι καὶ εἰκοσι ἔτων ἐγὼ εἶμι σήμερον· οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι^α καὶ ἐκπορεύεσθαι^α· Κύριος δὲ εἶπε πρὸς με, Οὐ διαβίηθι τὸν Ἰορδάνην τούτου.

3 Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, ὁ οὗτος^α ἐξολοθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσει αὐτούς· καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἔλαλθες Κύριος.

4 Καὶ ποιήσει^α Κύριος ὁ Θεός σου αὐτοῖς^α καθὼς ἐποίησε Σὺν καὶ Ὠγ δυνάσει βασιλεύσει τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ αὐτῶν, καθὼς ἐξώλοθρευεν αὐτούς,

5 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ὁ ἡμῖν^α καὶ ποιήσεται αὐτοὺς, ἃ καθὼς ἐνετείλαί μου ἡμῖν.

6 Ἀνδρίδου καὶ Ἰσχυε, μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλίσης^α, μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ἡμῶν^α ἐν ἡμῖν^α, οὕτε μὴ σε ἀνήξ, οὕτε μὴ σε

ἐγκαταλίπη.

7 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοῦν, καὶ εἶπε αὐτῷ ἔναντι παντὸς Ἰσραὴλ, Ἀνδρίδου καὶ Ἰσχυε, σὺ γὰρ εἰσελεύθη πρὸ προσώπου τῆ λαοῦ τῆς γῆς, ἠν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὁ ἡμῖν^α δύναι αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις^α αὐτούς.

8 Καὶ Κύριος ὁ ὁ συμπορευόμενος^α μετὰ σοῦ, οὐκ ἀνήσει σε, οὐδὲ μὴ^α σε ἐγκαταλίπη^α μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλία.

9 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς ἃ τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον, καὶ ἔδωκε^α τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς αἰρούσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν κερῷ ἐν αὐτοῦ ἀφέσεως ἐν ἐυρτῇ σκηνοπηγίας,

11 Ἐν τῷ συμπορευέσθαι πάντα Ἰσραὴλ ὀφθῆναι ἐνώπιον Κυρίου τῷ Θεῷ ὁ ἡμῖν^α, ἐν τῷ τόπῳ ὅθι^α ἀνεκλέξεται Κύριος^α ἀναγνώσσεσθε τὸν νόμον τῷτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὄρα αὐτῶν,

12 Ἐκκλησιάσεται^α τὸν λαόν, τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον^α τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵνα ἀκούσῃται, καὶ ἵνα μίθῃσι φοβέσθαι Κύριον τὸν Θεόν ὑμῶν^α, καὶ ἀκροσύναι ποιεῖν πᾶν τὸς λόγους τῶ νόμου τούτου.

13 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἱ οὐκ οἰδασιν, ἀκούσονται, καὶ μαθησονται φοβέσθαι Κύριον τὸν Θεόν ὁ σου^α πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἴδου ἐγγίκαναι αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου· κείλοσον Ἰησοῦν, καὶ στήτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐντελέσμαι αὐτῷ^α καὶ ἐπορεύθη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

15 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν ὁ νεφέλῃ^α, καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου^α καὶ ἔστη ὁ στύλος τῆς νεφέλης ὁ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἴδου σὺ κοιμῆ^α μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορευέσθαι ὀπίσω Θεῶν ἄλλοτρῶν τῆς γῆς, εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται^α, καὶ καταλείψου με, καὶ διασκεδάσους τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην αὐτοῖς.

17 Καὶ ὀργισθήσῃσαι θυμῷ^α εἰς αὐτούς^α ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καταλείψω αὐτούς, καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔσται κατάβρωμα^α καὶ εἰρήσονται αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις^α· καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Διότι οὐκ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεός μου ἐν ἔμοι^α, εὐροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα.

18 Ἐγὼ δὲ ἀποστρέφω ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, διὰ πάσας τὰς κακίας, ἃς ἐποίησαν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἐπὶ Θεοῦ ἄλλοτρίου.

19 Καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς φθῆς ταύτης, καὶ διδάξατε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἵνα γένηται μοι ἡ φθὴ αὐτῆ^α κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσαι^α ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ.

20 Εἰσῴζω γὰρ αὐτούς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἃ δούναί αὐτοῖς^α γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ φάγονται, καὶ ἐμπλησθέντες κορήσονται, καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοῖς ἄλλοτρίους, καὶ λατρεύσονται αὐτοῖς, καὶ παροξυνούσι με, καὶ διασκεδάσους τὴν διαθήκην μου^α.

21 Καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ φθὴ αὐτῆ κατὰ

πρῶτων ἠμαρτυροῦσα ὃ γὰρ μὴ ἐπιλήσ-
4η ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ἀπὸ στόματος
τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν
πονηρίαν αὐτῶν, ὅσα ποιούσιν ἄ ὡδε σήμερον,
πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν
γαθηθῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

22 Καὶ ἔγραψε Μωσῆς τὴν φύσιν ταύτην ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ.

23 Καὶ ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῖ, καὶ εἶπεν ἄ Ἀν-
δρίζου καὶ ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν ἑαυτοῖς Κύ-
ριος! καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ.

24 Ἡνίκα δὲ συνετέλεσε Μωσῆς γράφων
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβ-
λίον ἕως εἰς τέλος,

25 Καὶ ἐνετείλατο ἑαυτοῖς Λευαῖταις τοῖς αἵρεσι
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, λέγων,

26 Λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου,
θίσητε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς
διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ ἔσται
ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτυρίαν,

27 Ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἔρεθισμόν σου,
καὶ τὸν τριχίλόν σου τὸν σκληρόν ἔτι γὰρ
ἐμοῦ ζῶντος μετ' ὑμῶν σήμερον, παραπικραι-
νοντες ἡτε τὰ πρὸς τὸν Θεόν πῶς οὐχὶ καὶ
ἔσχατον τοῦ θανάτου μου;

28 Ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλάρχους
ὑμῶν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν, καὶ τοὺς
κριτὰς ὑμῶν, καὶ τοὺς γραμματοεἰσαγωγεῖς
ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντα
τοὺς λόγους τούτους καὶ διαμαρτύρομαι
αὐτοῖς τὸν γε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

29 Οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου
ἄνομιᾶ ἀνομήσετε, καὶ ἐκκλίνετε ἐκ τῆς ὁδοῦ
ἣς ἐνετείλαμην ὑμῖν, καὶ συναντήσεται ὑμῖν
τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν, ὅτι ποιήσετε
τὰ πονηρὰ ἐναντίον Κυρίου, παροργίζετε αὐ-
τὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν.

Κεφ. λβ'. XXXII.

30 **ΚΑΙ** ἐλάλησε Μωσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης
ἑκκλησίας ἑαυτῶν τὰ ῥήματα τῆς φύσεως ταύτης ἕως
εἰς τέλος.

1 Πρόσχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀκονέτω
ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

2 Προδοκίσθη ὡς νετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου,
καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡσεὶ
ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ
χυρτον.

3 Ὅτι ἄ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα ὁ δότε
μεγαλοσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

4 Θεὸς, ἀληθινὴ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι
αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ, κρίσεις ἑαυτοῦ Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ
ἔστιν ἄδικία δικαίος καὶ ὁσιος Κύριος.

5 Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῶ τέκνα, μωμητὰ
γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένα,

6 Ταῦτα Κυρίῳ ἀναπαοῖδότε; οὕτω λαὸς
μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός; οὐκ αὐτὸς οὗτός σου
πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ
ἔπλασέ σε;

7 Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη ὁ γε-
νεῶν γενεαῖς ἑαυτοῦ ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου
καὶ ἀναγγελεῖ σοί, τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ
ἑροῖσί σοι.

8 Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέ-
σπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὄρια ἔθνων κατὰ
ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ.

9 Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ
Ἰακώβ ἡ σχοίνισμα κληρονομίας αὐτῶ Ἰσραὴλ.

10 Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἔριμῳ, ἐν ὀψει
καίματος ἐν ἡγῆ ἄνδρῳ ἐκύκλωσεν αὐτοὺς
καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν,
ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

11 Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσοῖαν αὐτοῦ, καὶ
ἐπὶ τοῖς νοσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε! δειεῖς τίς
πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβε
αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

12 Κύριος μόνος ἦεν αὐτοῖς, οὐκ ἦν μετ'
ἑ αὐτῶν θεὸς ἄλλοτριος.

13 Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς
ἐψώμωσεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν ἔβηλασαν
ἐπὶ ἐκ πέτρων, καὶ ἔλιανον ἑσπερεῖς πέτρων.

14 Βούτρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὶ
στάτας ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ
τράγων, μετὶ στάτας νεφρῶν πυροῦ, καὶ
αἷμα σταφυλῆς ἐπιεν οἶνον.

15 Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ
ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος ἐλιπάνθη, ἐπα-
χίνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐκατέλεθον τὸν Θεόν
τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἕπστη ἀπὸ Θεοῦ
σωτῆρος αὐτοῦ.

16 Παρώξυναν με ἐπ' ἄλλοτρίοις ἐν βδελύγ-
μασιν αὐτῶν ὁ παρεπικρανάν με.

17 Ἐθυσαν δαιμονίους, καὶ οὐ Θεῷ θεοῖς, οἷς
οὐκ ἠδέσαν ἡκανοὶ καὶ πρόσφατοι ἦκασι,
οὓς οὐκ ἠδέσαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

18 Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ
ἐπελίθον Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

19 Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε καὶ παρω-
ξύνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων,

20 Καὶ εἶπεν, Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου
ἀπ' αὐτῶν, καὶ δεῖξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσ-
χάτων ἡμερῶν ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη
ἔστιν υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

21 Αὐτοὶ παρεξήλωσαν με ἐπ' οὐ Θεῷ, ὁ πυρ-
ώξυνάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν κατὰ τὴν
παραηλιώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνη, ἐπὶ ἔθνη
ἄσυνετῶν παροργιστῶ αὐτοῖς.

22 Ὅτι πῦρ ἐκκέκωνται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου,
καυθήσεται ἕως ἄδου κάτω καταφύγεται γῆν
καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς φλέξει θεμέλια
ὄρεων.

23 Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου
ὁ συμπολεμήσω εἰς αὐτοὺς.

24 Τηκόμοιοι λιμῶν καὶ βρώσει ὄρεων, καὶ
ὀπισθότονος ἀνιάτος ὀδόντας θηριῶν ἐπ-
αποστελῶ εἰς αὐτοὺς, μετὰ θυμοῦ συρόντων
ἐπὶ τῆν.

25 Ἐξῶθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ
ἐκ τῶν ταμειῶν, φόβος νεανίσκος σὺν πατ-
τέρῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβυτῆ.

26 Εἴπα, Διασπερῶ αὐτοὺς, ὁ παῦσω δὲ ἐξ
ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

27 Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακρο-
χρισώσω, ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπενω-
τιοὶ μὴ εἴπωσιν, Ἡ χεῖρ ἡμῶν ἡ ὕψηλή,
καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

28 Ἐθνος ἀπολυλεκὸς βουλήν ἐστί, καὶ οὐκ
ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη.

29 Οὐκ ἐφρόνησαν συνίναί ταῦτα κατα-
δεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπίοντα χρόνον.

30 Πῶς διώξεις εἰς χιλιούς, καὶ δύο μετι-
κινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδωκε

αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτοῖς ;
 31 Ὅτι οὐκ εἰσιν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἅ θεοὶ αὐτῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.
 32 Ἐκ γὰρ ἀπέπελοι Σοδόμοι ἡ ἀπελεως αὐτῶν, καὶ ἡ κλημάτις αὐτῶν ἐκ ἧ ἁμορράς· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς.
 33 Θυμὸς ὀρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνιάτος.
 34 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοῦ, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου ;
 35 Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀναποδώσω, ὅταν σφαλῆ ὁ πούς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἡμελείας ἑαυτοῖς¹, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ἡμῖν.
 36 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται²· εἶδε γάρ παραλελυμένους αὐτοὺς, καὶ ἐκλελοιπότες ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρεμμένους,
 37 Καὶ εἶπε Κύριος, Πού εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποιθεῖσαν ἐπ' αὐτοῖς,
 38 Ἴνῃ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν συνῶδων αὐτῶν ; ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ἡμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ἡμῖν σκεπαστά.
 39 Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλην ἐμοῦ³· ἐγὼ ὁ ἀποκτείνω⁴, καὶ ζῆν ποιῶσω⁵· πατάξω, κηρῶ ἰάσσομαι⁶· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξέλκεται ἐκ τῶν χειρῶν μου.
 40 Ὅτι ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρὰ μου, καὶ ὁμοῦμαι τὴν δεξιάν μου⁷, καὶ ἐρῶ, Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα,
 41 Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου,⁸ καὶ ὁ ἀποδώσω⁹ δίκην τοῖς ἐχθροῖς¹⁰, καὶ τοῖς μισοῦσι με ἀναποδώσω.
 42 Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου ὁ φάγεται¹¹ κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλυσίας ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.
 43 Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῶ, καὶ προσωνησάτωσαν¹² αὐτῶ¹³ πάντες ὁ ἄγγελοι¹⁴ Θεοῦ· εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐσθονσάτωσαν αὐτῶ πάντες ὁ οἶκος¹⁵ Θεοῦ, ὅτι τὸ αἷμα τῶν νῶν αὐτοῦ ἐκδικάται¹⁶· καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀναποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς¹⁷, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀναποδώσει¹⁸· καὶ ἐκαθαρίει Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
 44 Καὶ ἔγραψε Μωσῆς τὴν ψῆν ταύτην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ¹⁹, καὶ εἰδοῦσεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ²⁰· καὶ εἰσήλαθε²¹ Μωσῆς²², καὶ ἐλάλησε πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τῆς εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, αὐτοὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ.
 45 Καὶ ἔξετελέσει²³ Μωσῆς λαλῶν²⁴ παντὶ Ἰσραὴλ.
 46 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Προσέχετε τῇ καρδίᾳ²⁵ ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὐς ἐγὼ διαμαρτίρωμαι ἡμῖν σήμερον²⁶· ἃ ἐτελείσθητε τοῖς υἱοῖς ἡμῶν, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.
 47 Ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ἡμῖν²⁷· ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ἡμῶν, καὶ ἐνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροήμερεύσετε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ἡμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσει²⁸.
 48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, λέγων,
 49 Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαρίμ, τοῦτο ὄρος Ναβαὺ ὁ ἔστιν ἐν γῇ Μωὰβ κατά πρόσωπον Ἰερχω, καὶ ἴδε τὴν γῆν Χαναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ²⁹.
 50 Καὶ τελέται ἐν τῇ ὄρει εἰς ὃ ἀναβαίνεις

ἐκεῖ, καὶ προστέθητι πρὸς τὸν λαόν σου, ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ἰααρὴν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ἰρ τῷ ὄρει, καὶ προστετέθη πρὸς τὸν λαόν αὐτοῦ³⁰.
 51 Ὅτι ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Κυδῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν, διότι οὐχ ἠγιασάτέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
 52 Ἀπέναντι ὁ ὄψει³¹ τὴν γῆν, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ³².

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΚΑΙ αὕτη ἡ εὐλογία ἦν ἠυλόγησε Μωσῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς¹ τελειότης αὐτοῦ.
 2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σινὰ ἦκει, καὶ ἐπέφανε ἐκ Σειρῆ ἡμῖν, καὶ κατέσπευσε ἐξ ὄρους Φαράν, σὺν μυριάδι Κάδης, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ.
 3 Καὶ ἐφέεσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἠγιασμένοι ὑπὸ τῆς χειρᾶς σου²· καὶ οὔτοι ὑπὸ σέ εἰσί³· καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτῆ.
 4 Νόμον, ὃν ἐνετείλατο ὁ ἡμῖν Μωσῆσι⁴, κληρονομία συναγωγῆς Ἰακώβ.
 5 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἠγαπημένῳ ἄρχων, συναρχόντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραὴλ.
 6 Ζήτω, Γουβην, καὶ ἡμὴ ἀποβανέτω, καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριμῶν.
 7 Καὶ αὕτη Ἰουδα⁵· εἰσάκουσον Κύριε φωνῆς Ἰουδα, καὶ εἰς τὸν λαόν αὐτοῦ⁶ ἔλθοις⁷· ἂν αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινοῦσιν αὐτῶ, καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν⁸ ἔσῃ.
 8 Καὶ τῷ Λεβὶ εἶπε, Δότε Λεβὶ δῆλους αὐτῶ, καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὀσίῳ, ὃν ἐπείρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ· ἐλοιδορήσαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας⁹.
 9 Ὁ λέγων τῷ πατρὶ¹⁰ καὶ τῇ μητρὶ¹¹, ὁ οὐχ ἑώρακά σε, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ οὐκ ἐπῆγάω, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνων¹²· ἐφύλαξε τὰ λόγια σου, καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησε.
 10 Δηλώσουσι τὰ δικαιώματά σου τῷ Ἰακώβ, καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ἰσραὴλ¹³· ἐπιθήσουσι θυμίαμα ἐν ὄρῃ σου διαπαντός ἐπὶ ὃ τὸ θυσιαστήριόν¹⁴ σου.
 11 Εὐλόγησον, Κύριε, τὴν ἰσχὴν αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι¹⁵· ὁ κατάξου¹⁶ ὁ σφῦν¹⁷· ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων¹⁸ αὐτῶ¹⁹, καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν μὴ ἀναστήτωσαν.
 12 Καὶ τῷ Βενιαμὶν εἶπεν, Ἠγαπημένος ὑπὸ Κυρίου κατασκηνώσει πεποιθὸς, καὶ ὁ Θεὸς σκιάξει ἐπ' αὐτῶ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀναμύσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπανος.
 13 Καὶ τῷ Ἰωσήφ εἶπεν, Ἀπ' εὐλογίας Κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ ὠρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου, καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν,
 14 Καὶ καθ' ὠραν γεννημάτων ἡλίου τροπῶν, καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν,
 15 Ἀπὸ κορυφῆς ὄρων ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀνάων,
 16 Καὶ καθ' ὠραν γῆς πληρώσεως καὶ τὰ δεκτὰ τῶ ὀσθέντι ἐν τῇ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλῇ Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεῖς ἐπ' ἀδελφοῖς.
 17 Πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ²⁰· κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ²¹· ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα, ἕως ἀπ' ἄκρου γῆς²²· αὐταὶ μυριάδες Ἐφραϊμ, καὶ αὐτὰ χιλιάδες Μανασσῆ.
 18 Καὶ τῷ Ζαβουλὼν εἶπεν, Εὐφράνθητι

Ζαβουλῶν ἐν ἔξοδί σου, καὶ Ἰσάαχαρ ἐν τοῖς πικνώμασιν αὐτοῦ.

19 Ἐθνη ἐξολοθρεύσουσι· καὶ ἐπικαλέσασθε ἐκεῖ, καὶ θύσετε ἐκεῖ θυσίαν δικαιοσύνης, ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε, καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοικοῦντων.

20 Καὶ τῷ Γάδ εἶπεν, Εὐλογημένοι ἐμπλατύνω Γάδ ὡς λέων ἀνπαύσατο, συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα.

21 Καὶ εἶδεν ἄπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων σινηγμένων ἅμα ἀρχηγῶς Λαῶν· δικαιοσύνην Κύριος ἐποίησε, καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραὴλ.

22 Καὶ τῷ Δάν εἶπε, Δάν σκύμνος λέοντος, καὶ ἐκπηθήσεται ἐκ τοῦ Βασάν.

23 Καὶ τῷ Νεφθαλί εἶπε, Νεφθαλί πλησμονὴ δεκτῶν· καὶ ἐμπλησθήτω εὐλογίας παρὰ Κυρίου· θίλασσαν καὶ Λίβα κληρονομήσει·

24 Καὶ τῷ Ἀσήρ εἶπεν, Εὐλογημένοι ἀπὸ τέκνων Ἀσήρ· καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· βάψει ἐν ελαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ.

25 Σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται ὡς αἱ ἡμέραι σου, ἢ ἰσχύς σου.

26 Οὐκ ἔστιν ὡσπερ ὁ Θεὸς τοῦ ἠγαπημένου, ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθὸς σου, καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος.

27 Καὶ ὁ σκεπάσει σε ἰσχύϊ Θεοῦ ἀρχῆς, καὶ ὑπὸ ἰσχύϊ βραχιόνων ἀενάων· καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρόν, λέγων, Απόλοιο.

28 Καὶ κατασκηνώσει Ἰσραὴλ ὡς πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακώβ, ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ· καὶ ὁ οὐρανὸς σοὶ συννεφέης ὄροσῳ.

29 Μακάριος σὺ Ἰσραὴλ· τίς ὅμοιός σου ἰσχυρὸς λαὸς σωζόμενος ὑπὸ Κυρίου; ἵππερασπιεῖ ὁ βοηθός σου, καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου· καὶ ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

Κεφ. λδ. XXXIV.

ΚΑΙ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Ἀραβῶθ Μωάβ ἐπὶ τὸ ὄρος Ναβαῦ, ἐπὶ κορυφῇν Φισγά, ἣ ἔστιν

ἐπὶ ὁ προσώπου Ἰεριχώ· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ ἕως Δάν,

2 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλί, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰούδα ἕως, τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχατίας,

3 Καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τὰ περιχωρὰ Ἰεριχώ, πόλιν φοινίκων ἕως Σηγῶρ.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Αἴτη ἡ γῆ ἣν ἠμῶσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, λέγων, Τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν· καὶ ἔδειξα ἃ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

5 Καὶ ἐτελεύτησε ὁ Μωυσῆς ὁ οἰκίτης Κυρίου ἐν γῆ Μωάβ διὰ ῥήματος Κυρίου.

6 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαῖ ἄγγυς οἴκου Φοργῶρ· καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾷ αὐτόν· οὐκ ἠμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χεῖράκια αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Μωυσῆν ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ τριάντα ἡμέρας· καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ.

9 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως, ἐπέθηκε γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ.

10 Καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωυσῆς, ὃν ἔγνω Κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον,

11 Ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν, ἃ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ Φαραῶ, καὶ τοῖς θεράπονοις αὐτοῦ, καὶ πίσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ,

12 Ἐν ταῦτα ἡμεῖς τὴν κραταιὴν, ἃ ἐποίησε Μωυσῆς ἕνασι τῶν τῶν Ἰσραὴλ.

ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΥΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίην Μωυσῆ^α, εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυῆ τῷ ἔμπουργῷ¹ Μωυσῆ, λέγων,

2 Μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκε· νῦν οὖν ἀναστῆς, διάβηθι τὸν Ἰορδάνην^α σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς^α.

3 Πᾶς ὁ τόπος, ἐφ' ὃν ἂν ἐπιβῆτε τῷ ἔχρει τῶν ποδῶν ὑμῶν^α, ὑμῖν δώσω αὐτὸν, ὃν τρόπον εἶρηκα τῷ Μωυσῆ¹.

4 Τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον^α, ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου,^α καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης· ἀφ' ἧλιου δυσμῶν ἕστα τὰ ὄρια ὑμῶν.

5 Οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ὡς περ ἦμιν μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω¹ σε, οὐδ' ὑπερόψομαι σε.

6 Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου, σὺ γὰρ ἔπαυσε¹ ἐκείν¹ τὸ πνεῦμα τοῦ κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν ὡμοσα τοῖς πατράσιν¹ ὑμῶν¹ δοῦναι αὐτοῖς.

7 Ἰσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου^α, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν^α καθὼς ἐνετείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου· καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ, ἵνα συνῆς ἐν πᾶσιν οἷς ἐάν πράσῃς.

8 Καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν¹ αὐτῇ¹ ἡμέρας καὶ νυκτός, ἵνα¹ εὐδοῖς¹ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα^α. τότε εὐδοθήσῃ, καὶ εὐδοῦσῃς τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τότε συνήσεις.

9 Ἰδοὺ ἐντέταλμαί σοι¹ ἰσχυε καὶ ἀνδρίζε, μὴ δειλιάσῃς, μὴ δὲ φοβηθῆς, ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα οὐ ἐάν πορεύῃ.

10 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματέουσιν τοῦ λαοῦ, λέγων,

11 Εἰσελθατε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ, λέγοντες, Ἐτοιμάσθε^α ἐπισιτισμὸν, ὅτι ἔτι τρεῖς ἡμέραι^α καὶ ὑμεῖς¹ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην τούτου, εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν¹.

12 Καὶ τῷ Ρουβὴν, καὶ τῷ Γαδ, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ εἶπεν Ἰησοῦς,^α

13 Μνήσθητε τὸ ῥῆμα^ο ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς, καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην.

14 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδιά ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικεῖτωσαν ἐν τῇ γῇ, ἣ ἔδωκεν ὑμῖν^α. ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὐζῶνοι πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχυῶν^α καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς,

15 Ἔως ἂν καταπαύῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, ὡς περ καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσῃ καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσιν αὐτοῖς· καὶ ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ¹.^α ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς^α εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου^ο ἐπ'

ἀνατολῶν ἡλίου.

16 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν, Πάντα ὅσα ἐάν ἐντείλῃ ἡμῖν, ποιήσομεν, καὶ εἰς πάντα τόπον οὐ ἐάν ἀποστείλῃς ἡμᾶς, πορευόμεθα.

17 Κατὰ πάντα ὅσα ἠκόσαμεν Μωυσῆ,^α ἀκούσομεθα σου· πλην ἔστω Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν μετὰ σοῦ, ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωυσῆ.

18 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ὅστις¹ μὴ ἀκοίση τῶν ῥημάτων σου καθότι ἐάν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθανέτω· ἀλλὰ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐκ Σαττιν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι^α, λέγων, Ἀναβῆτε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἰεριχώ¹ καὶ πορευθέντες οἱ δύο νεανίσκοι¹ εἰσεήλθοσαν¹ εἰς Ἰεριχώ¹ καὶ εἰσεήλθοσαν¹ εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, ἣ ὄνομα Ῥαάβ¹ καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἰεριχώ, λέγοντες,^α Εἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες¹ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰεριχώ, καὶ εἶπε πρὸς Ῥαάβ, λέγων, Ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους^α εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα, κατασκοπεῦσαι γὰρ^α τὴν γῆν ἡκασί.

4 Καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας ἔκρυπεν αὐτούς^α καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα, Εἰσεληλύθασι πρὸς μέ^οι ἄνδρες,^α

5 Ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείου ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἄνδρες ἐξήλθον, οὐκ ἐπίσταται ποῦ πεπόρευνται^α καταδιώξατε^α ὀπίσω αὐτῶν, εἰ καταλήψεσθε αὐτούς.

6 Αὐτὴ δὲ ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ ἔκρυπεν αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλίμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος.

7 Καὶ οἱ ἄνδρες κατέωξαν ὀπίσω αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τὰς διαβάσεις, καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη.

8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν¹ οἱ δὲ διώκοντες ὀπίσω αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτοῖς,^α αὐτὴ δὲ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα,

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐπίσταμαι ὅτι ἔδωκεν^α ὑμῖν Κύριος τὴν γῆν¹ ἐπιπέτωκε γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν^ο ἐφ' ἡμᾶς^α.

10 Ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν¹ ἐρυθρὰν θάλασσαν¹ ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, ὅτε ἐξεπορεύεσθε^α ἐκ γῆς¹ Αἰγύπτου¹ καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν καὶ Ὠγ, οὓς ἐξωλόθρευσται αὐτοῖς.

11 Καὶ ἀκούσαντες ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι ἐτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν¹ ἀπὸ προσώπου ὑμῶν¹ ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

12 Καὶ νῦν ὁμολογᾶτέ μοι Κύριον τὸν Θεόν, ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος, καὶ ποιήσατε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου.^α

13 Καὶ ζωήσατε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, ἃ τὴν μητέρα μου, καὶ τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ πάντα τὸν οἶκόν μου, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ ἐξέλευσθε τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου.

14 Καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες, Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀν' ὑμῶν εἰς θάνατον^α καὶ αὐτὴ εἶπεν, Ὡς ἂν παραδῶ Κύριος^β ἡμῖν^γ τὴν πόλιν, ποιήσατε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἄληθειαν.

15 Καὶ κατεχίλασεν αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος,^α 16 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰς τὴν ὄρεινὴν ἀπέλυθε, μὴ συναντήσωμιν ὑμῖν οἱ καταδικῶντες, καὶ κρυβήσασθε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως ἂν ὑποστρέψωσιν^α οἱ καταδικῶντες ὅπισθ' ὑμῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν.

17 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄνδρες, Ἄθῴοι ἐσμέν τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ^α.

18 Ἴδου ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ θήσεις τὸ σημεῖον, τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο ἐκθήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι' ἧς κατεβίβωσας ἡμᾶς^β δι' αὐτῆς^γ τὸν δὲ πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου συναξείς πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου.

19 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἔξω, ἔνοχος ἐαυτῷ ἔσται, ἡμεῖς δὲ ἄθῴοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ^α καὶ ὅσοι ἐν γένοιται μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα^α.

20 Ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ^β ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ^γ τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους, ἐσόμεθα ἄθῴοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ^α.

21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν ἔστω^β καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς,^α καὶ ἐπορεύθησαν.

22 Καὶ ἦλθοσαν^α εἰς τὴν ὄρεινὴν, καὶ κατέμεινεν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας^α καὶ ἐξεζήτησαν οἱ καταδικῶντες πάσας τὰς ὁδοὺς, καὶ οὐχ^β εὗρονσαν^γ.

23 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι, καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους^α καὶ διέβησαν^α πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ναυῆ, καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς.

24 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν, Ὅτι^β παραδέδωκε^γ Κύριος^α πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν^α, καὶ κατέπτηξε πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ' ἡμῶν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑὶ ὠρθησεν Ἰησοῦς τοπρῶτ, καὶ ἀπῆρεν ἐκ Σαττίν, καὶ ἦλθοσαν^α ἕως τοῦ Ἰορδάνου,^α καὶ κατέλειπον ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβήναι.

2 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας^α διηλθόν οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς παρεμβολῆς,

3 Καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ, λέγοντες, Ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Δευτήρας αἰρόντας αὐτήν, ἃ παρατεῖται ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν, καὶ πορεύσεσθε ὀπίσω αὐτῆς.

4 Ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον δισχιλίους πήχεις στήσεσθε^α μὴ προσεγγίσητε αὐτήν, ἵνα ἐπίστησθε τὴν ὁδόν, ἣν πορεύσεσθε αὐτήν, οὐ γὰρ πεπόρευσε τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐχθές καὶ τρίτης ἡμέρας.

5 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ, Ἀγνίσασθε εἰς^α ἄριον, ὅτι ἄριον ποιήσει Κύριος ἐν ὑμῖν θαυμαστά.^α

6 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν,^α Ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ προπορεύεσθε τοῦ λαοῦ^α καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἐπορεύοντο ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ^β ταύτῃ^γ ἄρχομαι ὑψίσωσι σε κατενώπιον πάντων^α υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶσιν ὅτι καθότι ἦμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ.

8 Καὶ νῦν ἐντεῖλαι τοῖς ἱερεῦσι. τοῖς αἵρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων, Ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ στήσεσθε.

9 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Προσαγάγετε ὕδω, καὶ ἀκούσατε τὸ ρῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

10 Ἐν τούτῳ γινώσσεσθε, ὅτι^β Θεοῦ^α ζῶν ἐν ὑμῖν, καὶ ὀλοθρεῦων ὀλοθρευεῖται^α ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναανίον, καὶ τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Φερεζαῖον, καὶ τὸν Εδουαῖον, καὶ τὸν Ἀμμωραῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον,^α καὶ τὸν Ἰεβρυσάιον.

11 Ἴδου ἡ κιβωτὸς^α διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει^α τὸν Ἰορδάνην.

12 Προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,^α ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς.

13 Καὶ ἔσται ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει, τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαίνει^α στήσεται^α.

14 Καὶ^α ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ἰορδάνην, οἱ δὲ ἱερεῖς ἦρσαν^α τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πρότερον τοῦ λαοῦ.

15 Ὡς δὲ εἰσπορεύοντο οἱ ἱερεῖς^α οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν^α τῆς διαθήκης Κυρίου^α ἐβίβησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, οἱ δὲ Ἰορδάνης^β ἐπληροῦτᾰ καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, ὡσεὶ ἡμέραι θερσιμῶν πυρῶν^α.

16 Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, ἔσθη πῆγμα ἐν ἀφσθητικῷ μακρὰν σφόδρα σφόδρον ἕως μέρους Καριαθαριμ^α τὸ δὲ καταβαίνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα θάλασσαν^β ἄλος, ἕως εἰς τὸ τέλος ἐφέλιπε^α καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἰεριχώ.

17 Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου^α καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑὶ ἐπεὶ συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, καὶ εἶπε Κύριος^β τῷ Ἰησοῦ, λέγων,

2 Παραλαβὼν^α ἄνδρας^α ἀπὸ τοῦ λαοῦ^α, ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς,

3 Σύνταξον αὐτοῖς^α καὶ ἀνέλεσθε^α ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου^α ἑτοιμοὺς δώδεκα λίθους, καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν αὐτοῖς,^β θέτε^α αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπέδῳ ὑμῶν, οὐ ἔαν παρεμβάλῃτε ἐκεῖ τὴν νύκτα.

4 Καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς^α δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐν ὄψαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,^α ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς,

5 Εἶπεν αὐτοῖς,^α Προσαγάγετε ἐμπροσθέν μου πρὸ προσώπου Κυρίου^α εἰς μέσον τοῦ

Ἰορδάνου· καὶ ἀνελόμενος^α ἐκείθεν ἕκαστος λίθον, ^β ἀράτω! ἐπὶ τῶν ὕμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἄριθμον τῶν ^γ δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,
6 ἵνα ὑπάρχωσιν ἕμψ οὔτοι εἰς σημεῖον κείμενον διαπαντός· ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σε αὖθις λέγων, Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν;

7 Καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ σου, λέγων, Ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς, ὡς διέββαιεν αὐτόν· ^α καὶ ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν ἰμνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος.

8 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰησοῖ· καὶ ^β ἀναλαβόντες^α δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διεκομίσαν· ^α ἕμψ· ἕνα τοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀπέθηκαν· ἐκεῖ.

9 ^β Ἔστησε^α δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ εἰσιν ἐκεῖ ἕως τῆς σημερινῆς ἡμέρας.

10 Εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἶροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης· ἐν ^α τῷ Ἰορδάνῃ, ἕως ^β οὐ^α συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα· ^α ἐνετείλατο Κύριος ^α ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ· ^α καὶ ἔσπευσεν ὁ λαός, καὶ ^β διέββησαν^α.

11 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι, καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν.

12 Καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ 1ᾶδ, καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς.

13 Τετρακισμῦριοι εὐζῶνοι εἰς μαχὴν διέβησαν ἐναντίον Κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ἰεριχώ πόλιν.

14 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἤρῃσεν Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον· ^α τοῦ παντός ἡγόνους Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβήοντο αὐτόν, ὡσπερ ^α Μωυσῆς, ὅσον χρόνον ἐξῆ.

15 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ, λέγων,

16 Ἐντεῖλαι τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς αἰρούσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου Κυρίου, ἐκβῆσαι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.

17 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν, λέγων, Ἐκβῆτε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.

18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ ^α τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔθηκαν τὰς πόδας ^α ἐπὶ τῆς ^β γῆς^α, ὥρμησε τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν, καὶ ἐπορεύετο καθὰ χθῆς καὶ τρίτην ἡμέραν δὲ ὅλης τῆς κρηπίδος ^α.

19 Καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου· καὶ κατεστρατοπέδωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαγγάλοις κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολάς ἀπὸ τῆς Ἰεριχώ.

20 Καὶ τοὺς δώδεκα λίθους τούτους, οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου, ἔστησεν Ἰησοῦς ἐν Γαγγάλοις,

21 ^α Λέγων, Ὅταν ἐρωτῶσιν ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ἡμῶν ^α λέγοντες, Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι;

22 Ἀναγγεῖλατε τοῖς υἱοῖς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ ξηρᾷ διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην τούτων,

23 Ἀποξηράναντος Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸ ἕδωρον τοῦ Ἰορδάνου ἐκ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν, ὡς χροὸν οὐ διέβησαν· καθάπερ ἐποίησε Κύριος

ὁ Θεὸς ^α ἡμῶν^α τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἣν ἀπ' ἐξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν, ἕως παρῆλθομεν.

24 Ὅπως γινώσκει πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου ἰσχυρὰ ἐστὶ, καὶ ἵνα ἡμεῖς σέβησθε· Κύριον τὸν Θεὸν ^α ἡμῶν^α ἐν παντὶ ^β ἔργῳ·.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν ^α οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ^α, καὶ ^α οἱ βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅτι ἀπεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ^β διαβῆναι^α αὐτοῦ, καὶ ^β ἐτίκῃσαν^α· αὐτῶν αἱ διανοίαι^α, κ' κατεπλάγησαν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρόνησις οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

2 Ὑπὸ δὲ τούτων τὸν καιρὸν εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ, Ποίησον σεαυτῷ μαχαίρας ^α πετρίνας^α· ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, καὶ καθίσας περίεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ δευτέρου.

3 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς μαχαίρας πετρίνας ^α ἀκροτόμου, καὶ περιέεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου, Ἰουνὸς τῶν ἀκροβυστιῶν.

4 Ὅν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου,

5 Πάντας τούτους περιέεμεν Ἰησοῦς· ^α τεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαββαριτίδι.

6 Διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλείστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, οἱ καὶ διώρισεν ^α μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι· ^α γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι.

7 Ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικιτέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, οὓς ^α Ἰησοῦς περιέεμε^α, διὰ τὸ αὐτὸς γεγεννησθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπερίτμητους.

8 Περιτιμηθέντες δὲ ^α ἡσυχίαν εἶχον αὐτοὶ καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιᾶσθαι σαν.

9 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ ^α υἱῷ Ναυῆ^α, Ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφέλιν τὸν οὐνειδισμόν Αἰγύπτου ἀφ' υἱῶν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Γάλγαλα ^α.

10 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῆς τεσσαρακισδεκάτης ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἀφ' ἑσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ἰεριχώ ^α ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου^α ἐν τῷ πεδίῳ.

11 Καὶ ^β ἐράγωσαν^α ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα.

12 Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλιπε τὸ μάννα ^α μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα· ἐκατίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινικῶν ἐν τῷ ἔναιατῳ ἐκείνῳ.

13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἰεριχώ, καὶ ἀναβλέψας τοὺς ὄψθαλμοῖς ^α εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν ^α Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ, Ἡμέτερος εἶ, ἡ τῶν ὑπεναγίων·

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ ἄρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγόμενα.

15 Καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἅ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δέσποτα, τί προστάσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ;

16 Καὶ ὁ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, Δύσται! τὸ ὑπόδημα ἔκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ ἔστησεν ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι.

Κεφ. ς. VI.

ΚΑΙ ἱερικῶ συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη, καὶ οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς, οὐδὲ εἰσπορεύετο.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἴδου ἐγὼ παραίδωμι ὑποχειρίων σοι τὴν ἱερικῶν, καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, δυνατοῦς ὄντας ἐν ἰσχυρί.

3 Σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλῳ.

4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίστη τῇ σάλπιγγι, ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἄμα!

5 Καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, καὶ εἰσέλθεται πᾶς ὁ λαὸς ὀρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν.

6 Καὶ εἰσῆλθον Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγων, Παραγείλατε τῷ λαῷ περιελθεῖν, καὶ κυκλώσαι τὴν πόλιν· καὶ οἱ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον Κυρίου.

7 Καὶ ἐπτά ἱερεῖς ἔχοντες ἐπτά σάλπιγγας ἱεράς παρελθέωσαν ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ σημαίνεωσαν εὐτόνωσ' καὶ ἰκιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου ἔπακολουθεῖτω.

9 Οἱ δὲ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἔμπροσθεν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου σαλπίζοντες.

10 Τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς, λέγων, Μὴ βοᾷτε, μηδὲ ἀκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν ὑμῶν, ὥς ἂν ἡμέραν διαγελεῖται αὐτὸς ἀναβοῆσαι, καὶ τότε ἀναβοήσετε.

11 Καὶ περιελθούσα ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ ἐθῆξεν ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἔκοιμήθη ἐκεῖ.

12 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοῦς τοπρῶ, καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου.

13 Καὶ οἱ ἐπτά ἱερεῖς οἱ ἄφέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἐπτά προεπορεύοντο ἐναντίον Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσπορεύοντο οἱ μάχιμοι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὅπισθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγι.

14 Καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας περικέκλωσε τὴν πόλιν ἐξ ἄκεις ἐγγύθεν, καὶ ἀπῆλθε ἵ πάλιν εἰς τὴν παρεμβολὴν· οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἕξ ἡμέρας.

15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου, καὶ περιήλθον τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑπτάκις.

16 Καὶ ἐγένετο τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Κεκραξάτε, παρέδωκε γὰρ Κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν.

17 Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα, αὐτὴ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ Κυρίῳ ὁ σαβαώθ, πλὴν Ραάβ τὴν πόρνην περιποιήσασθε αὐτήν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς.

18 Ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξεσθε σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τῶ ἀναθέματος, καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνάθεμα, καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς.

19 Καὶ πᾶν ἀργυρίου ἢ χρυσίου, ἢ ἢ χαλκοῦ ἢ ἠσίδιου, ἅγιον ἔσται τῷ Κυρίῳ· εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθήσεται.

20 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγιν οἱ ἱερεῖς· ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τῶν σαλπίζων, ἠλάλαξε πᾶς ὁ λαὸς ἅμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ, καὶ ἔπεσεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλῳ· καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν.

21 Καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν Ἰησοῦς, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβύτου, καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑποζυγίου, ἐν στόματι βομφαίαις.

22 Καὶ τοῖς ὄσοι νεανίσκοις τοῖς καταπεύσασιν, εἶπεν Ἰησοῦς, Εἰσελάτε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξυγάγετε αὐτήν ἐκεῖθεν, καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῆ.

23 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν, εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξηγάγαν Ραάβ τὴν πόρνην, καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς, καὶ τὴν συγγενεῖαν αὐτῆς, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῇ· καὶ κατήστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἡ πόλις ἐνεπρίσθη ἐν περισμῇ· σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ· πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθῆναι.

25 Καὶ Ραάβ τὴν πόρνην, καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς τὸν πατρικόν, ἐξώργησεν Ἰησοῦς· καὶ κατῴκισεν ἐν τῇ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, διότι ἐκρύψε τους κατασκοπεύσαντας, οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατασκοπεῦσαι τὴν ἱερικῶν.

26 Καὶ ὤρκισεν Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον Κυρίου, λέγων, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσῃ αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἑλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσῃ τὰς πύλας αὐτῆς· καὶ οὕτως ἐποίησεν· ὅταν ὁ ἐκ Βαβυλῆ ἐν τῷ Ἀβιριὼν τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελιώσεν αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἑλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέστησε αὐτῶν πύλας αὐτῆς.

27 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημμέλειαν μεγάλην, καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· καὶ ἔλαβεν Ἀχαρ υἱὸς Χαριμίου Ζαμβρι υἱοῦ Ζαρά ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ἐθυμώθη Κύριος ὀργῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαί, ἡ ἔστι κατὰ Βαβυλῆ, λέγων, Κατασκέψασθε τὴν Γαί· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν Γαί.

3 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν, Μὴ ἄναβηθι πᾶς ὁ λαὸς, ἀλλ' ὡσεὶ δισχιλίοι τρισχιλίοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν· μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ τὸν λαὸν ἅπαντα, ὀλίγοι γὰρ εἰσι.

4 Καὶ ἀνέβησαν ὡσεὶ τρισχιλίοι ἄνδρες, καὶ

ἔφυγον ἀπὸ προσώπων ἀνδρῶν Γαί.

5 Καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν ἄνδρες Γαί εἰς τριακοτάεξ ἄνδρας, καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης, ^δ καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς ^δ ἀπὸ τοῦ καταφρέως^δ καὶ ἐποίηθη ἡ καρδιά τοῦ λαῶ, καὶ ἐγένετο ὡσπερ ὕδωρ.

6 Καὶ διέρρηξεν Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ^δ καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον^δ Κυρίου ἕως ἑσπέρας, αὐτοὺς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ^δ καὶ ἐπεβάλοντο χεῖν ἐπὶ ^δ τὰς κεφαλὰς^δ αὐτῶν.

7 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Δέδομαι Κύριε^α· θινάτι^α διεβίβασεν ὁ παῖς σθ τὸν λαόν τῆτον τὸν Ἰορδάνην παραδίνας αὐτὸν τῶ Ἀμορραῖω, ἄπολοις ἡμᾶς; καὶ ἐ κατεμίναμεν καὶ κατφκίσθημεν παρὰ τὸν Ἰουδιάνην.

8 ^α Καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλεν Ἰσραὴλ αὐχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ;

9 Καὶ ἄκόςας ὁ Χανααῖος καὶ πάντες οἱ κατοικῆντες τὴν γῆν, περικυκλώσασιν ἡμᾶς, καὶ ἐκτρίψωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς^δ καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομα σθ τὸ μέγα;

10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἀνάστηθι, ἰνατί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σθ;

11 Ἡμίτρικεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην^α ἣν διεθέμην πρὸς αὐτοὺς, ^α κλέψαντες ἀπὸ τοῦ ἀναθήματος^α ἐνέβαλον εἰς τα σκευὴ αὐτῶν.

12 Καὶ οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν^δ ἀχένα^δ ὑποστρέψασιν ἐναντί^δ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθησαν ἀνάθεμα^δ οὐ προσθήσω ἐπὶ εἶναι μετ' ὑμῶν, ἐὰν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

13 Ἀναστὰς ἀγίασον τὸν λαόν, καὶ εἶπον ἀγασθήναι εἰσαύριον^δ τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Τὸ ἀνάθεμά ἐστιν ἐν ὑμῖν^α οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν.

14 Καὶ συναχθήσεσθε πάντες τοπρῶι κατὰ φυλὰς, καὶ ἔσται ἡ φυλὴ ἣν ἂν δείξῃ Κύριος, προσῆξετε κατὰ δήμους^α καὶ τὸν δήμον ὃν ἂν ^δ δείξῃ^δ Κύριος, προσῆξετε κατ' οἶκον καὶ τὸν οἶκον ὃν ἂν ^δ δείξῃ^δ Κύριος, προσῆξετε κατ' ἄνδρα.

15 Καὶ ὅς ἂν ἐνδείχθῃ^α, κατακαυθήσεται ἐν πυρὶ,^α καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῶ^δ ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην Κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἀνόμιμα ἐν Ἰσραὴλ.

16 Καὶ ὄρθρισεν Ἰησοῦς^α, καὶ προσήγαγε τὸν λαόν κατὰ φυλὰς^α, καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰούδα.

17 Καὶ προσήχθη κατὰ δήμους^α, καὶ ἐνεδείχθη δημῖος Ζααρά^α.

18 Καὶ προσήχθη^α κατ' ἄνδρα, καὶ ἐνεδείχθη Ἄχαρ υἱὸς Ζαμβρι υἱὸς Ζαρά^α.

19 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῶ Ἄχαρ, Δὸς^α δὸξαν σήμερον τῶ Κυρίω Θεῶ^δ Ἰσραὴλ, καὶ δὸς^α τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ ἀνάγγειλόν μοι τί ἐποίησας, καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ.

20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄχαρ τῶ Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς^α ἤμαρτον ἐναντίον Κυρίου^α τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ^δ ἔσως καὶ ἔτως ἐποίησα.

21 Εἰδὸν ἐν τῇ προνομίᾳ ψιλὴν ποικίλην^α, καὶ διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ γλώσσαν μίαν χρυσὴν πεντήκοντα διδράχμων^α, καὶ ἔνθυμηθεις αὐτῶν ἔλαβον^α καὶ ἰδὲ αὐτὰ

^δ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ σκηνῇ μῆ, καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν.

22 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους, καὶ ἔδραμοι εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν^δ καὶ ταῦτα ἦν κεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν αὐτῆ, καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν.

23 Καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς, καὶ ἔνεγκαν^α πρὸς Ἰησοῦν καὶ^α τὸς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἐναντι Κυρίου.

24 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν Ἄχαρ υἱὸν Ζααρί, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα Ἀχίωρ, καὶ τὸς υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ τὸς μύσχος αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ πᾶς^δ ὁ λαὸς^δ μετ' αὐτοῦ^δ καὶ ἀνήγαγεν^δ αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχώρ.

25 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς^α τῶ Ἄχαρ, Τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεύσαι σε Κύριος, καθὶ καὶ σήμερον, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν^δ λίθοις πᾶς Ἰσραὴλ.^α

26 Καὶ ἐπέστησαν αὐτῶ σωρὸν λίθων μέγαν^α καὶ ἐπαύσατο Κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὄργης^α διὰ τὸ ἐπωνόμασεν αὐτὸ Ἐμεκαχώρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῆς μηδὲ δειλιάσῃς^δ λάβε μετὰ^δ ὅσῃ^δ πάντας τῶς ἄνδρας τῆς πολεμιστᾶς, καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαί^δ ἰδὲ δέδωκα εἰς τὰς χεῖρας σου τὸν βασιλέα Γαί, ^α καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ.

2 Καὶ ποιήσεις τὴν Γαί^α, ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν Ἰερικὴν, καὶ^δ τὸν βασιλέα^δ αὐτῆς^δ καὶ τὴν προνομίαν^α τῶν κτηνῶν^α προνομήσεις σεαυτῶ κατὰ τὴν ἑνέρα^δ ἐνέδρα τῆς πόλεως εἰς τὰ ὄπισω^α.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί^δ ἐπέλεξε δὲ Ἰησοῦς τριακοτά χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶ ἐν ἰσχυί, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός^δ.

4 Καὶ ἐνετεῖλατο αὐτοῖς, λέγων, Ἄ γμεις ἐνεδρεύσατε^α ὄπισω τῆς πόλεως^α μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως^α, καὶ ἔσσεσθε πίντες ἔτοιμοι^α.

5 Καὶ ἐγὼ καὶ^δ πάντες οἱ^δ μετ' ἐμοῦ προσῆξομεν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικῆντες Γαί εἰς συνάντησιν ἡμῖν, καθάπερ καὶ πρῶην, καὶ φευξόμεθα ἀπὸ προσώπων αὐτῶν.

6 Καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὄπισω ἡμῶν, ^δ ἀποσπίσσομεν^δ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως^α καὶ ἐρῶσι, Φεύγωσιν ἄτοι ἀπὸ προσώπων ἡμῶν, ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν^α.

7 Ἄ γμεις δὲ ἐξυναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας, καὶ πορεύσεσθε εἰς τὴν πόλιν^α.

8 Κατὰ τὸ ῥῆμα τῆτο ποιήσετε^α ἰδὲ ἐντέταλμαι ὑμῖν.

9 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἔπαρευθησαν εἰς τὴν ἐνέραν, καὶ ἐνεκίθησαν ἀναμείσαν Βαθλὴλ καὶ ἀναμείσαν Γαί, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί^α.

10 Καὶ ὄρθρισας Ἰησοῦς τοπρῶι, ἐπεσκέψατο

τὸν λαόν· καὶ ἀνέβησαν αὐτοὶ καὶ οἱ πρεσβυ-
τεροὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί.

11 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς μετ' αὐτῶν
ἀνέβησαν· καὶ πορευόμενοι ἦλθον ἐξεναντίας
τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν·

12 Καὶ τὰ ἑνέδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσ-
σης·

14 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδε βασιλεὺς Γαί,
ἔσπευσε· καὶ ἐξήλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς
ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς δ' ὀμει¹ αὐτῶν· καὶ αὐτὸν ἔκ ἤδει, ὅτι
ἑνέδρα αὐτῶν ἐστὶν ὀπίσω τῆς πόλεως.

15 Καὶ εἶδε, καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ
Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπων αὐτῶν·

16 Ἄ καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·
καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως.

17 Οὐ κατελείφθη ἐδοεῖς ἐν τῇ Γαί, ἃ ὅς οὐ
κατεδίωξεν ὀπίσω Ἰσραὴλ· καὶ κατέλιπον τὴν
πόλιν ἠνεφγμένην, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω
Ἰσραὴλ.

18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἐκτεινον
τὴν χειρὰ σου ἐν τῷ γαισῶ τῶ ἐν τῇ χειρὶ
σου ἐπὶ τὴν πόλιν, εἰς γὰρ τὰς χειράς σου
παράδωκα αὐτὴν· καὶ τὰ ἑνέδρα ἐξανα-
στησονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν.

19 Καὶ ἐξέτεινε Ἰησοῦς τὴν χεῖρα αὐτοῦ·
τὸν γαισὸν ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ τὰ ἑνέδρα
ἐξανάστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν·
καὶ ἐξήλθοσαν ὅτε ἐξέτεινε τὴν χεῖρα· καὶ
εἰσήλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ κατελάβοντο
αὐτὴν· καὶ σπεύσαντες ἐνεπρήσαν τὴν πόλιν
ἐν πυρὶ.

20 Καὶ περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαί εἰς
γαί ὀπίσω αὐτῶν, ἃ καὶ ἐθεώρουν καπνὸν ἀνα-
βαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ
οὐκ ἔτι εἶχον τοῦ φηγῶν ὡδε ἡ ὡδε·

21 Καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον, ὅτι
ἐλαβον τὰ ἑνέδρα τὴν πόλιν, καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ
καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ
μεταβαλλόμενοι, ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς
Γαί.

22 Καὶ οὗτοι ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως εἰς
συνάντησιν· καὶ ἐγενήθησαν ἀναμέσον τῆς
παρεμβολῆς, οὗτοι ἐντεύθεν καὶ οὗτοι ἐντεύ-
θεν· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ κατα-
λειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφευ-
γότα.

23 Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαί συνέλαβον
ζῶντα, καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰησοῦν.

24 Καὶ ὡς ἐπαναστο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἀποκτείνοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαί, καὶ
τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ
τῆς καταβάσεως, οὐ κατεδίωξαν αὐτοὺς· ἀπ'
αὐτῆς εἰς τέλος, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς
Γαί, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι βομ-
φαίας.

25 Καὶ ἐγενήθησαν ἃ οἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρῶν καὶ ἕως γυναικῶν, δώδεκα
χιλιάδες, πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαί·

27 Πλὴν τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει
πάντα, ἃ ἐπρονόμισαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ κατὰ πρόσταγμα Κυρίου, ὃν τρόπον
συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἐνεπύρισε Ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν
πυρὶ χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν
αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

29 Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαί ἐκρέμασεν ἐπὶ
ξύλου διδύμου· καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἃ
ἐπέρασ· καὶ ἐπιδύοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν
Ἰησοῦς, καὶ καθέλισαν τὸ σῆμα αὐτοῦ ἀπὸ
τοῦ ξύλου, καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὸν βόθρον·

καὶ ἐπίστησαν αὐτῷ σωρον λίθων, ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

Ὡς δὲ ἤκουσαν ἃ οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων ο
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνη, οἱ ἐν τῇ ὄρεινῃ, καὶ
οἱ ἐν τῇ πεδυνῇ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ
τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, καὶ οἱ πρὸς τῷ
ἀντιλίβανω, καὶ οἱ Χετταῖοι, καὶ οἱ Χανααῖοι,
καὶ οἱ Φερεζαῖοι, καὶ οἱ Εὐαῖοι, καὶ οἱ Ἀμορ-
ραῖοι, καὶ οἱ Γεργεσαῖοι, καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι,
2 ἃ συνήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμηῆσαι
Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ ἅμα πάντες.

30 Τότε ἠκούσαντες Ἰησοῦς θυσιαστήριοι
Κυρίου τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἐν ὄρει Γαιβιά·

31 Καθὼτι ἐνετείλατο Μωσῆς ὁ θεράπων
Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καθὼ γέγραπται ἐν
τῷ νόμῳ Μωσῆ, θυσιαστήριον λίθων ὀλοκλήρων,
ἐφ' οὓς οὐκ ἐπεβλήθη σιδήρος· καὶ ἀνεβίβασεν
ἐκεῖ ὀλοκαυτώματα· Κυρίου, καὶ ὁ θυσίαν σωτη-
ρίου·

32 Καὶ ἔγραψεν Ἰησοῦς ἐπὶ τῶν λίθων τὸ
δευτερονόμιον νόμον Μωσῆ ἐνώπιον τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ.

33 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν,
καὶ οἱ δικασταί, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν παρε-
πορεύοντο ἔνθεν καὶ ἐνθεν τῆς κιβωτῆς ἀπέναντι·
καὶ οἱ τειρεῖς· καὶ οἱ Λευῖται ἤραν τὴν κιβωτὴν
τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ἡ
αὐτόχθων, οἱ ἴσραηλῆμιαι πλησίον ὄρους Γα-
ριζίν, καὶ οἱ ἦσαν ἡμισυ πλησίον ὄρους Γαιβιά
καθὼτι ἐνετείλατο Μωσῆς ὁ θεράπων Κυρίου
εὐλογῆσαι τὸν λαόν· ἐν πρώτοις.

34 Καὶ μετὰ ταῦτα αὐτοῖς Ἰησοῦς
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τῆς, τὰς εὐλο-
γίας καὶ τὰς κατάρας, κατὰ πάντα τὰ γεγραμ-
μένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆ.

35 Οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο
Μωσῆς τῷ Ἰησοῦ, ὃ ἐκ ἀνέγκω Ἰησοῦς εἰς τὰ
ἅπα ἃ πᾶσις ἐκκλησίαν αὐῶν Ἰσραὴλ, τοῖς
ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναικί· καὶ τοῖς παιδίοις καὶ
τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσπορευομένοις τῷ
Ἰσραὴλ.

3 Καὶ οἱ κατοικῆντες Γαιβιάων ἤκουσαν πάντα
ὅσα ἐποίησε ὁ Κύριος τῇ Ἰεριχὼ καὶ τῇ Γαί.

4 Καὶ ἐποίησαν καὶ γε αὐτοὶ μετὰ πανηγυρίας·
καὶ ἔλθοντες ἐπεσιτίσαντο καὶ ἠτομάσαντο·
καὶ λαβόντες σάκκους παλαιῆς ἐπὶ τῶν ὄμων
αὐτῶν, καὶ ἄσκας οἶνον παλαιῆς καὶ κατερῶγό-
τας ἀποδοδεμένους,

5 Καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν,
καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπεπελ-
ματωμένα ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια
αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν, καὶ ὁ
ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ἃ ἔξηρος καὶ εὐρω-
τιων ἃ βεβρωμένους.

6 Καὶ ἦλθοσαν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γάλγαλα, καὶ εἶπαν πρὸς
Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ, Ἐκ γῆς μακρόθεν ἤκαμεν
καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην.

7 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Χορ-
βαῖον, Ὅρα μὴ ἐν ἐμοὶ ἃ κατοικεῖς· καὶ πῶς
σοι διαθῶμαι διαθήκην;

8 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν, Οὐκέτι σε ἔσμεν·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς, Πόθεν ἐστὲ, καὶ
πόθεν παραγεγόνατε;

9 Καὶ εἶπαν, Ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἤκασιν
οἱ πατέρες σου ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ

του ἀκρίκοιμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἅσα ἐποίησεν ἐν Αἴγυπτῳ,

10 Καὶ ἅσα ἐποίησεν τοῖς βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, καὶ τῷ Ἰγὼ βασιλεῖ τῆς Βασάν, ὃς κατῴκει ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἐδραῖν.

11 Καὶ ἀκήσαντες ἔειπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν, λέγοντες, Λάβετε ἑαυτοὺς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν, καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἔριτε πρὸς αὐτούς, Οἰκέται σου ἰσμέν, καὶ νῦν διάθεσε ἡμῖν ἄτην διαθήκην.

12 Οὗτοι οἱ ἄρτοι, θερμοὺς ἐφωδιάσθημεν αὐτὰς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς ἡμᾶς· νῦν δὲ ἐξηράνθησαν, καὶ γεγόναισι βεβρωμένοι.

13 Καὶ οὗτοι οἱ ἄσκοι τοῦ οἴνου οὓς ἐπλήσαμεν καινοὺς, καὶ οὗτοι ἐρῶνγασί· καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν, καὶ τὸ ὑπόδημα ἡμῶν πεπαλιώται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα.

14 Καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν, καὶ Κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν.

15 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην, καὶ β διεθέτο! πρὸς αὐτοὺς διαθήκην τοῦ διασώσαι αὐτούς· καὶ ὤμισαν αὐτοὺς οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς αὐτὸς διαθήκην, ἦκσαν ὅτι ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσι, καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσι.

17 Καὶ ἄπταν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν· αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαὼν καὶ Κεφραῖ! καὶ Βηρώθ, καὶ πόλεις Ἰαρίν!

18 Καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ὤμισαν αὐτοὺς πάντες οἱ ἄρχοντες Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ· καὶ διεογγύσασαι πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι.

19 Καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πᾶσι τῇ συναγωγῇ, Ἡμεῖς ὠμόσαμεν αὐτοὺς Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ νῦν οὐ δυνασόμεθα ἀνασθαι αὐτῶν.

20 Τοῦτο ποιήσομεν, ζυγῶσαι αὐτούς, καὶ περιποισώμεθα αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν ὄρκον, ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς.

21 Ὁ Ζήσονται, καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι πᾶσι τῇ συναγωγῇ, καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες.

22 Καὶ συνεκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Διατί παρελογιάσαθέ με, λέγοντες, Μακρὰν ἄπὸ σου ἐσμέν! σφόδρα ἡμεῖς δὲ ἐγχώριοι ἐστε τῶν κατοικούντων ἐν ἡμῖν;

23 Καὶ νῦν ἐπικατάρτοι ἐστε· οὐ μὴ ἐκλείπη ἐξ ἡμῶν δούλος, οὐδὲ ξυλοκόπος, οὐδὲ ὑδροφόρος ἐμοὶ καὶ τῷ Θεῷ μου.

24 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῖ, λέγοντες, Ὁ Ἀνγγελῆ! ἡμῖν ὅσα συνετάξαι Κύριος ὁ Θεός σου Μωυσῆ ἄπὸ παιδὸς αὐτοῦ, δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν· καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, καὶ ἐποίησαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

25 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ἡμῖν, ὡς ἀρέσκει ἡμῖν καὶ ὡς δοκεῖ ἡμῖν· ποιήσατε ἡμῖν.

26 Καὶ ἐποίησαν αὐτοὺς οὕτως· καὶ ἐξείλατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἠνεῖλον αὐτοὺς.

27 Καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πᾶσι τῇ συναγωγῇ, καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ Θεοῦ· τὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν

ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Θεοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος.

Κεφ. ι. Χ.

Ὡς δὲ ἦκουσεν Ἀδωνιβεζὲκ βασιλεὺς Ἰερουσαλήμ ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαί, καὶ ἐξολοθρέυσεν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ἰερικῶ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, οὕτως ἐποίησαν καὶ τὴν Γαί καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅτι ἠυτομολήσαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς Ἰσραὴλ,

2 Καὶ ἐφοβήθησαν ἅπ' αὐτῶν σφόδρα· ἦδει γὰρ ὅτι ἅπλως μεγάλη Γαβαὼν, ὡσεὶ μία τῶν μητροπόλεων, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ισχυροί.

3 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβεζὲκ βασιλεὺς Ἰερουσαλήμ πρὸς Ἐλὰμ βασιλέα Χεβρών, καὶ πρὸς Φιδὼν βασιλέα Ἰεριμοῦθ, καὶ πρὸς Ἰεφθαῖ βασιλέα Λαχίς, καὶ πρὸς Δαβὶν βασιλέα Ὀδολλάμ, λέγων,

4 Δεῦτε, ἀνάβητε πρὸς με, καὶ βοηθήσατέ μοι, καὶ ἐκπολεμήσομεν Γαβαὼν ἠυτομολήσαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν Ἰεβουσαίων, βασιλεὺς Ἰερουσαλήμ, καὶ βασιλεὺς Χεβρών, καὶ βασιλεὺς Ἰεριμοῦθ, καὶ βασιλεὺς Λαχίς, καὶ βασιλεὺς Ὀδολλάμ, αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν· καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβαὼν, καὶ ἐξεπολιόκουν αὐτήν.

6 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γάλγαλα, λέγοντες, Μὴ ἐκλύσῃς τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παιδῶν σου· ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τοτάχος, καὶ βοηθήσον ἡμῖν, καὶ ἐξελεῖ ἡμᾶς· ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν.

7 Καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς ἐκ Γαλγαλῶν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς μετ' αὐτοῦ, πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῆς αὐτούς, εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδόθηκα αὐτοῖς· οὐχ ἠτολεψθήσονται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐνώπιον ἡμῶν.

9 Καὶ ἐπεὶ παρεγένετο Ἰησοῦς ἐπ' αὐτὰς ἄφνω, ὄλην τὴν νύκτα ἐἰσεπορεύθη! ἐκ Γαλγαλῶν.

10 Καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς Κύριος συντρίψει μεγάλη! ἐν Γαβαὼν· καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως Ὁρωνίν! καὶ κατέκοπτον αὐτοὺς ἕως Ἀζηκὰ καὶ ἕως Μακρῶν.

11 Ἐν δὲ τῷ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὁρωνίν! καὶ Κύριος ἐπέβριψεν αὐτοὺς λίθους χαλαζίης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως Ἀζηκὰ· καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλαζίης, ἣ οὐς ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχάρι ἐν τῷ πολέμῳ.

12 Τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς Κύριον, ἥ ἡμέρα ἀπαρέδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀμορραῖον ὑποχείριον Ἰσραὴλ, ἠνικά συνέτριψεν αὐτὸς ἐν Γαβαὼν, καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαὼν, καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλῶν.

13 Καὶ ἔσθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει, ἕως ἡμῶν αὐτῶν ὁ Θεός· τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν· καὶ ἔσθη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ· οὐ προεπρένετο εἰς δυσμᾶς εἰς τέλος ἡμέρας μετὰ.

14 Καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαυτὴ οὐδὲ τὰ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον, ὥστε ἐπακούσαι Θεοῦ ἀνθρώπου, ὅτι Κύριος συνεξεπολέμησε! τῷ Ἰσραὴλ.

16 Καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς Ἰσραὴλ, καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακρηδαίᾳ.

17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες, Εὐρημαὶ οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Μακρηδαίᾳ.

18 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Κυλίστετε λίθους ἅ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ καταστήσατε ἅ ἄνδρας ἅ φυλάσσειν ἐπ' αὐτῶν.

19 Ὑμεῖς δὲ μὴ ἐστίκατε, καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ καταλάβετε τὴν ἐργασίαν αὐτῶν, καὶ μὴ ἀφήτε ἅ εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν· παρέδωκε γὰρ αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν ἅ.

20 Καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσαν Ἰησοῦς καὶ ἅ πᾶς υἱοὶ Ἰσραὴλ κόπτοντες αὐτὸς κοπὴν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλος, καὶ οἱ διασωζόμενοι διασώθησαν ἅ εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς.

21 Καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακρηδαίαν ὕψις· καὶ ἕκ ἕγραυεν ἄδειας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν.

22 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον, καὶ ἔξαγάγετε ἅ τὸς πέντε βασιλεῖς τῆς ἐκ τῶ σπηλαίου.

23 Καὶ ἐξηγήσαν ἅ τοὺς πέντε βασιλεῖς ἕκ τῶ σπηλαίου, τὸν βασιλέα Ἰερσαλιμ, καὶ τὸν βασιλέα Χεβρών, καὶ τὸν βασιλέα Ἰεριμὼθ, καὶ τὸν βασιλέα Λαχίς, καὶ τὸν βασιλέα Ὀδολλάμ.

24 Καὶ ἐπεὶ ἐξηγήσαν αὐτὸς πρὸς Ἰησοῦν, καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα ἅ Ἰσραὴλ, καὶ τὸς ἐναρχομένους τῶ πολέμου ἅ τοὺς συμπορευομένους αὐτῶν, λέγων αὐτοῖς, Προπορεύεσθε καὶ ἐπίθετε τὰς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τὸς τραχήλους αὐτῶν· καὶ προσελθόντες ἐπέθηκαν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τὸς τραχήλους αὐτῶν.

25 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτῶν ἅ, Μὴ φοβήθητε αὐτῶν, μηδὲ δειλιάσητε, ἀνδρίξεσθε καὶ ἰσχύετε, ὅτι ἔγω ποίησει Κύριος πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν, ὡς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς.

26 Καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς Ἰησοῦς, ἅ καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς ἐπὶ πέντε ξύλων· καὶ ἴσαν κρεμᾶμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἑσπέρας.

27 Καὶ ἐγενήθη πρὸς ἡλίαν δυσμαῖα, ἕνεκεν Ἰησοῦς, καὶ κατεῖλον αὐτῶν ἀπὸ τῶν ξύλων, καὶ ἔοριψαν αὐτούς εἰς τὸ σπήλαιον, εἰς ὃ ἔκατεφυγόν· ἐκεῖ, καὶ ἐπεκύλισαν λίθους ἅ ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

28 Καὶ τὴν Μακρηδαίαν ἔλαβον αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, ἅ καὶ ἐξωλόθρευσαν πᾶν ἔμπνεον ὃ ἦν ἐν αὐτῇ· καὶ οὐ κατελείφθη ἔδειξεν ἐν αὐτῇ διασσωσμένους καὶ διαπεφυγῶς· καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Μακρηδαίᾳ, ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ἰεριχώ.

29 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Μακρηδαίας Δεβνά, καὶ ἐπολιόρκει Δεβνά.

30 Καὶ παρέδωκε ἅ αὐτὴν Κύριος ὁ εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ· καὶ ἔλαβον αὐτὴν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ πᾶν ἔμπνεον ἅ ἐν αὐτῇ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ διασσωσμένους καὶ διαπεφυγῶς· καὶ ἐποίησαν ἅ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς, ὃν τρόπον ἔποίησαν ἅ τῷ βασιλεῖ Ἰεριχώ.

31 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτῶν ἐκ Δεβνά εἰς Λαχίς, καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν, καὶ ἐπολιόρκει αὐτὴν.

32 Καὶ παρέδωκε Κύριος τὴν Λαχίς εἰς τὰς χεῖρας Ἰσραὴλ· καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἔφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἔξωλόθρευσαν αὐτὴν, ὃν τρόπον ἔποίησαν τῷ Δεβνά.

33 Τότε ἀνέβη Ἑλλάμ βασιλεὺς Γαζερ βοηθῶν τῇ Λαχίς· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοῦς ἐν στόματι ξίφους, καὶ τὸν λαὸν αὐτῶν, ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σσωσμένους καὶ διαπεφυγῶτα.

34 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτῶν ἐκ Λαχίς εἰς Ὀδολλάμ, καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν, καὶ ἔξεπολιόρκει αὐτὴν.

35 Καὶ παρέδωκεν αὐτὴν Κύριος ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ πᾶν ἔμπνεον ἅ ἐν αὐτῇ· ἐφόνευσαν ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Λαχίς.

36 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρών, καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν.

37 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, ἅ καὶ πᾶν τὸ ἔμπνεον ἅ ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ ἕκ ἦν δ. σσωσμένους ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ὀδολλάμ, ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν, καὶ ἅ ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ.

38 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἅ εἰς Δαβρίν καὶ περιεκάθισαν αὐτὴν,

39 ἔλαβον αὐτὴν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ τὰς ἅ κωμας αὐτῆς· καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν, καὶ πᾶν ἔμπνεον ἅ ἐν αὐτῇ. καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ ἄδεια διασσωσμένους ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Χεβρών· καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ἅ, ἕως ἐποίησαν τῇ Δαβρίν καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ἅ.

40 Καὶ ἐπάταξεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ὄρεινης, καὶ τὴν Ναγέβ, καὶ τὴν πεδινήν, καὶ τὴν Ἀσηθὼθ, καὶ ἅ τὸς βασιλεῖς αὐτῆς· οὐ κατέλιπον αὐτῶν σσωσμένους· καὶ πᾶν ἔμπνεον ἅ ζῶης ἐξωλόθρευσε, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

41 ἅ Ἀπὸ Κάδης Βαρνή ἕως Γάζης ἅ πᾶσαν τὴν Ἰσραὴλ ἕως τῆς Γαβιάν.

42 Καὶ πάντας τὸς βασιλεῖς ἅ αὐτῶν ἅ, καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἅ ἐπάταξεν Ἰησοῦς ἐσάσαι· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ συνεπολέμει τῷ Ἰσραὴλ.

Κεφ. ια. XI.

Ὡς δὲ ἤκασεν Ἰαβίβ βασιλεὺς Ἀζώρ, ἀπέσειλε πρὸς Ἰαβίβ βασιλέα Μαρίων ἅ, καὶ πρὸς βασιλέα Συμωνῶν ἅ, καὶ πρὸς βασιλέα Ἰζιφ ἅ.

2 Καὶ πρὸς βασιλεῖς τῆς κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην, εἰς τὴν ὄρεινὴν καὶ εἰς ἅ Ἀραβία ἄπεναντι ἅ Κενερίθ ἅ, καὶ εἰς τὸ πεδῖον, καὶ εἰς ἅ Φεναεδδώρ ἅ,

3 Καὶ εἰς τὸς παραλίους Χαναταῖς ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ εἰς τὸς παραλίους Ἀμορραῖους, καὶ τὸς Χετταῖους, καὶ Φερεζαῖους, καὶ Ἰερσααῖους τῶ ἐν τῷ ὄρει, καὶ τὸς Εὐαῖας ἅ, καὶ τὸς ὑπὸ τὴν Ἀερμών εἰς γῆν Μασσάμα.

4 Καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἅ, ὥσπερ ἡ ἄμμος ἅ τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει, καὶ ἵπποις ἅ ἄρματα πολλὰ σφόδρα.

5 Καὶ συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτοῖς ἅ παρεγένοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἅ, καὶ παρενέβαλον ἅ ἐπὶ τῷ ὕδατος Μαρῖων πολεμήσειαν τῷ Ἰσραὴλ.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Μὴ φοβήθῃς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι αὐρῶν ἅ ταύτην τὴν ὥραν ἅ ἐνώ παραδώσω ἅ τετροπωμένους ἅ αὐτῶν ἅ ἐναντίον ἅ τῷ Ἰσραὴλ· τῶ ἵππων αὐτῶν νευροκοπήσεις, καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρὶ.

7 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῶν ἅ ἐπ' αὐτῶς ἐπὶ τὸ ὕδαρ Μαρῖων ἅ ἐξάπυα· καὶ ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτῶν ἐν τῇ ὄρεινῃ.

8 Καὶ παρέδωκεν αὐτούς Κύριος ὕποχειρίους Ἰσραὴλ· καὶ κόπτοντες αὐτούς κατεδίωκον

^α ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης, καὶ ἕως ^β Μασερῶν, καὶ ἕως τῶν πεδίων ^β Μασσῶχ¹ κατ' ἀνατολάς, καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν διασπορωμένους.

9 Καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, ^δ ὃν τρόπον ἔνετείλατο αὐτῷ Κύριος· τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησε, καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν ἐνέπρησε πυρὶ.

10 Καὶ ^δ ἐπεστράφη Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ κατελάβετο Ἀσῶρ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς· ^δ ἣν δὲ Ἀσῶρ¹ τῆς προτέρου ἀρχουσα πεισῶν τῶν βασιλείων τούτων.

11 Καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἐμπνέον ^α ἐν αὐτῇ ἐν ^β ξίφεϊ, καὶ ἐξωλόθρυσαν πάντας, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἐμπνέον· καὶ τὴν Ἀσῶρ ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.

12 Καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τῶν βασιλείων, ^α καὶ ^α τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς, καὶ ἀνείλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρυσαν αὐτούς, ὃν τρόπον συνέταξε Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου.

13 Ἀλλὰ πᾶσας τὰς πόλεις τας κεχωματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραὴλ· πλὴν ^α Ἀσῶρ μόνην ^α ἐνέπρησεν Ἰσραὴλ,

14 Καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς ^α ἐπρονόμευσαν ἱερωτοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ^α ἂν αὐτοὶ δὲ πάντας ἐξωλόθρυσαν ἐν στόματι ξίφους, ἕως ^β ἀπώλεσαν αὐτούς, οὐ κατέλιπον ^α ἐξ ἱ αὐτῶν οὐδὲν ἐμπνέον.

15 Ὅν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ παιδί αὐτοῦ, καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῦ καὶ οὗτος ἐποίησεν Ἰησοῦς, οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξεν ^δ αὐτῷ Μωυσῆς¹.

16 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς ^α πᾶσαν τὴν γῆν ^α τὴν ὀρεινὴν, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν¹ Ναγέβ, καὶ πᾶσαι τὴν γῆν Γοσόμ, καὶ τὴν πεδινὴν, καὶ τὴν πρὸς δυσμαίς, καὶ τὸ ὄρος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ ^δ ταπεινά¹ τὰ πρὸς τὸ ὄρει

17 Ἀπὸ ὄρους Χελχά¹, καὶ ὃ προσαναβαίνει εἰς Σηεῖρ, καὶ ἕως ^β Βαλαγαῖδ¹, καὶ ^β τὰ πεδία τοῦ Λιβιῖνου ἰπὸ τὸ ὄρος τῷ Ἀερμών¹ καὶ πάντα τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβε, καὶ ἀνείλε^α, καὶ ἀπέκτεινε ^α.

18 Καὶ ἡμέρας πλείους ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς ^α τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν πόλεμον.

19 Καὶ οὐκ ἦν πόλις, ^δ ἣν οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ¹ πάντα ἐλάβοσαν ἐν πολέμῳ.

20 Ὅτι διὰ Κυρίου ἐγένετο κατισχύσαι ^α αὐτῶν τὴν καρδίαν¹ συναταν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσραὴλ, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν, ὅπως μὴ δοθῆ¹ αὐτοῖς ἔλεος, ἀλλ' ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν.

21 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλόθρυσε τοὺς Ἐνακίμ ἐκ τῆς ὀρεινῆς, ἐκ Χεβρών, καὶ ἐκ Δαβρί, καὶ ἐξ ^β Αναβῶθ¹, καὶ ἐκ παντὸς ^β γένους¹ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ παντὸς ὄρους¹ Ἰοῖδα συν τὰς πόλεις αὐτῶν¹ καὶ ἐξωλόθρυσεν αὐτούς Ἰησοῦς.

22 Οὐ ^δ κατελείφθη¹ τῶν Ἐνακίμ¹ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ πλὴν ἐκ Γάζη, καὶ ἐν Γέθ, καὶ ἐν Ἀσελδώ¹ κατελείφθη¹.

23 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς ^α πᾶσαν τὴν γῆν, καθὼς ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ¹ καὶ ἔδωκεν αὐτούς¹ Ἰησοῦς ἐν κληρονομίᾳ Ἰσραὴλ ἐν μερισμῷ ^α κατὰ φυλὰς αὐτῶν¹ καὶ ἡ γῆ κατέπαυσε πολεμουμένην.

Κεφ. β'. XII.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οὓς ἀνείλοι ^δ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ κατεκληρονομήσαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ^δ ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ φάραγγος Ἀρμών¹ ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμών, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἀραβία ὑπ' ἀνατολῶν.

2 Σιών τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατ' ὄκει ἐν Ἐσεβών, κυριεύων ἀπὸ Ἐρμών¹, ἢ ἔστιν ^α ἐν τῇ φάραγγι ^δ κατὰ μέρος¹ τῆς φάραγγος, καὶ τὸ ἡμισυ τῆς Γαλιλαῖ¹ ἕως Ἰαβδὸκ¹, ὅρια υἱῶν Ἀμμίων.

3 Καὶ Ἀραβία ἕως τῆς θαλάσσης Χενερέθ¹ κατ' ἀνατολάς, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Ἀραβία, θάλασσαν τῶν ἁλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τῆν κατὰ Ἐσειμῶθ, ἀπὸ Θαμίαν τὴν ὑπὸ Ἀσηδῶθ¹ Φασαῖ.

4 Καὶ ὧ¹ βασιλεῖς¹ Βασάν¹ ὑπελείφθη¹ ἐκ τῶν γιγάντων, ὁ κατοικῶν ἐν Ἀστυρῶθ¹ καὶ ἐν Ἐδραϊν,

5 Ἀρχων ἀπὸ ὄρους Ἀερμών¹ καὶ ἀπὸ Ἰερχαῖ¹, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν¹ Βασάν ἕως ὀρίων Ἰεργεσί¹, καὶ τὴν Ἰμαχί¹, καὶ τὸ ἡμισυ Γαλιλαῖ¹ ὀρίων Σιών βασιλεῶς Ἐσεβών.

6 Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπάτασαν αὐτοὺς¹ καὶ ἔδωκεν αὐτῆν Μωυσῆς ἐν κληρονομίᾳ¹ Ρουβὴν, καὶ Γάδ, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσή.

7 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οὓς ἀνείλεν Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θίλασσαν¹ Βαλαγαῖδ¹ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λιβάνου, καὶ ἕως ὄρους τοῦ Χελχά¹ ἀναβαινόντων εἰς Σηεῖρ¹ καὶ ἔδωκεν αὐτῆν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κληρονομεῖν κατὰ κληρὸν αὐτῶν.

8 Ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐν Ἀραβία καὶ ἐν Ἀσηδῶθ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ Ἀναγέβ, τὸν Χετταίων, καὶ τὸν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Χαναναίων, καὶ τὸν Φερεζαίων, καὶ τὸν Εἰαίων, καὶ τὸν Ἰεβουσαίων.

9 Τὸν βασιλέα Ἰερχιῶν¹, καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαί, ἢ ἔστι πλησίον Βαιθθῆ¹,

10 Βασιλέα Ἰερουσαλήμ¹, βασιλέα Χεβρών¹,

11 Βασιλέα Ἰεριμουθ¹, βασιλέα Λαχίς¹,

12 Βασιλέα Αἰλάμ¹, βασιλέα Γαζέρ¹,

13 Βασιλέα Δαβρί¹, βασιλέα Γαδέρ¹,

14 Βασιλέα Ἐρμῶθ¹, βασιλέα Ἀδέρ¹,

15 Βασιλέα Λεβνά¹, βασιλέα Ὀδολλάμ¹, βασιλέα Ἡλθῶ¹, βασιλέα Ταφούτ, βασιλέα

Ὀφέρ, βασιλέα Ὀφὲκ τῆς Ἀρῶκ, βασιλέα Ἀσώμ, βασιλέα Συμοίων, βασιλέα Μαμβρῶθ, βασιλέα Ἀζίζφ, βασιλέα Κάδης,

βασιλέα Ζαχάκ, βασιλέα Μαρεδῶθ¹, βασιλέα Ἰεκομ¹ τοῦ Χερμελ¹,

23 Βασιλέα Ὀδολλάμ τοῦ Φενεαλδώρ¹, βασιλέα Γεῖ τῆς Γαλιλαίας¹,

24 Βασιλέα Θερσά¹ πάντες οὗτοι βασιλεῖς εἰκοσιενεά¹.

Κεφ. γ'. XIII.

ΚΑΙ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκώς τῶν ἡμερῶν¹ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Συ¹ ο προβεβηκὸς τῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ γῆ ὑπολείπεται πολλῇ¹ εἰς κληρονομίαν.

2 Καὶ αὕτη ἡ γῆ ^α καταλελειμμένη¹ ὡς

φιλιστιεῖμ, ὁ Γεσιρί, καὶ ὁ Χανααῖος,
 3 Ἀπὸ τῆς οὐκίῳ τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὀρίων Ἀκκαρῶν ἐξ ἐναντίων τῶν Χανααῖων προσλογίζεται ταῖς πέντε στραπειαις τῶν Φυλιστιεῖμ, τῷ Γαζαίῳ, καὶ τῷ Ἀζωτίῳ, καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ, καὶ τῷ Γεθθαίῳ, καὶ τῷ Ἀκκαρωνίτῃ, καὶ τῷ Εὐαίῳ,
 4 Ἐκ Θαμῶν καὶ πάσῃ γῆ Χανααῖν ἐναντίον Γάζης, καὶ οἱ Σιδωνιοὶ ἕως Ἀφέκ, ἕως τῶν ὀρίων τῶν Ἀμορραίων,
 5 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ὁ Γαλιὰθ¹ Φυλιστιεῖμ, καὶ πάντα τὸν Διβάνον ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως ἀπὸ ὁ Γαλιὰθ² ὑπὸ τὸ ὄρος τοῦ Ἀερμῶν ἕως τῆς ἐσόδου Ἐμαθ,
 6 Πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν ἀπὸ τοῦ Διβάνου ἕως τῆς ὁ Μασερέθ Μεμφωμαιμ¹, πᾶντας τοὺς Σιδωνίους, ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολοθρεύσω ἀπὸ προσώπου ὁ Ἰσραὴλ² ἀλλὰ διὰ τοῦ αὐτῆν ἐν κληρῷ τῷ Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ὁ σοὶ ἐνετείλαμην.
 7 Καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἐννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει ὁ φυλῆς Μανασσῆ.
 8 Ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμᾶς ἡλίου ὁδοῖς αὐτὴν ἢ θάλασσα ἢ μεγάλη ὀρίε¹ ταῖς ὁ δυσί² φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ,
 9 ὁ τῷ Ῥουβὴν, καὶ τῷ Γὰδ ὁ ἔδωκε ὁ Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου δέδωκεν ὁ αὐτῷ Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου,
 9 Ἀπὸ Ἀροῆ, ἢ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμᾶρ¹ Ἀρνῶν κ² τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος, κ³ πᾶσαν τὴν Μισωρ ἀπὸ Μαυθαβάν⁴.
 10 Ὅτι πᾶσας τὰς πόλεις Σηὼν βασιλέως ὁ Ἀμορραίων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἑσεβῶν ἕως τῶν ὀρίων υἱῶν Ἀμμῶν⁵.
 11 Καὶ τὴν ὁ Γαλααδίτιδα, καὶ τὰ ὄρια Γεσιρί καὶ τοὺς Μοχατί, πᾶν ὄρος Ἀερμῶν, καὶ πᾶσαν τὴν Βασανίτιν ἕως ὁ Ἀχά¹.
 12 Ὅτι πᾶσαν τὴν βασιλείαν ὁ Σηὼν ἐν τῷ Βασανίτιδι, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἑδραῖν² οὗτος κατελείφθη ἀπὸ τῶν γιγάντων, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς, καὶ ἐξωλόθρευσε ὁ.
 13 Καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Γεσιρί, καὶ τὸν Μοχατί, καὶ τὸν Χανααῖον καὶ κατ' αἰεὶ βασιλεὺς Γεσιρί καὶ ὁ Μοχατί ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τῆς ὁ σήμερον ἡμέρας¹.
 14 Πληρὸν ὁ τῆς φυλῆς² Λευὶ οὐκ ἔδοθη κληρονομία Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὗτος ὁ κληρονομία αὐτῶν, καθὼς εἶπεν αὐτοῖς Κύριος καὶ οὗτος ὁ καταμερισμὸς, ὃν κατεμίρησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐν τῷ πέραν τῆς Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ.
 15 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῇ φυλῇ ὁ Ῥουβὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν.
 16 Καὶ ἐγενήθη ὁ αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ Ἀροῆρ, ἢ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ἀρνῶν, καὶ ἡ πόλις ἢ ἐν τῇ φάραγγι Ἀρνῶν καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ¹.
 17 Ἐως Ἑσεβῶν, καὶ πᾶσας τὰς πόλεις² τὰς ὀδοῦς ἐν τῇ Μισωρ, καὶ Δαιβῶν, καὶ ὁ Βαιμῶν³ Βαῖλ, καὶ ὁ οἶκος Μεελβῶθ⁴.
 18 Καὶ ὁ Βασάν¹, κ² ὁ Βακεδμῶθ³, κ⁴ Μαίφααδ,
 19 Καὶ Καραβαῖ, καὶ Σεβαμά καὶ Σεραδά, καὶ ὁ Σιών¹ ἐν τῷ ὄρει ὁ Ἐνάβ².
 20 Καὶ Βαιθφογῶρ, καὶ Ἀσηδῶθ Φασγά, καὶ ὁ Βαιθθασεινῶθ³.
 21 Καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τοῦ Μισωρ, καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἰγουμενούς Μαδιάμ, καὶ τὸν Εὐδὶ, καὶ

τὸν ὁ Ῥοβὴκ¹, καὶ τὸν Σούρ, καὶ τὸν Οὐρ, καὶ τὸν ὁ Ῥοβὴ² ἄρχοντα, ἕνυρα Σιών³, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ὁ Σιών⁴.
 22 Καὶ τὸν Βαλαάμ τὸν τοῦ Βαιῶρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ὁ ἐν τῇ ὀρή.
 23 Ἐγένετο δὲ τὰ ὄρια ὁ Ῥουβὴν, ὁ Ἰορδάνης ὀριον¹ αὐτῆ ἢ κληρονομία υἱῶν Ῥουβὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν, αἱ πόλεις ὁ αὐτῶν² καὶ αἱ ἐπαυλεῖς αὐτῶν.
 24 Ἐδωκε δὲ Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ δῆμους αὐτῶν.
 25 Καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια αὐτῶν Ἰαζήρ¹ πᾶσαι ὁ πόλεις Γαλαὰδ, καὶ ὁ τῶν ἡμισῶν τῆς υἱῶν Ἀμμῶν ἕως ὁ Ἀραβαί, ἢ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον ὁ Ἀράδ².
 26 Καὶ ἀπὸ Ἑσεβῶν ἕως ὁ Αραβῶθ¹ κατὰ τὴν Μασσηφ, καὶ Βοτανίμ, καὶ ὁ Μαιν² ἕως τῶν ὀρίων ὁ Δαιβῶν³.
 27 ὁ Καὶ Ἐναδὸμ καὶ Ὀθαργαὶ καὶ Βαινθαυαβρί καὶ Σοκχωθὰ καὶ Σαφίν¹ καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως Ἑσεβῶν² καὶ ὁ Ἰορδάνης ὀρίε ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερέθ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν.
 28 Αὕτη ἢ κληρονομία υἱῶν Γὰδ κατὰ δῆμους αὐτῶν ὁ καὶ κατὰ πόλεις αὐτῶν¹ κατὰ δῆμους αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέψουσιν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθη κατὰ δῆμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν, καὶ αἱ ἐπαυλεῖς αὐτῶν.
 29 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ¹ κατὰ δῆμους αὐτῶν.
 30 Καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ Μαῶν, καὶ πᾶσα ὁ βασιλεία¹ Βασάν, καὶ πᾶσα βασιλεία ὁ Ἔγ βασιλέως ὁ τῆς² Βασάν, καὶ πᾶσας τὰς κώμας Ἰαῖρ, αἱ εἰσιν ἐν τῇ Βασανίτιδι, ἐξήκοντα πόλεις.
 31 Καὶ τὸ ἡμισὶ τῆς Γαλαὰδ¹ καὶ ἐν Ἀσταρῶθ, καὶ ἐν Ἑδραῖν πόλεις ὁ βασιλείας ὁ Ἔγ ἐν τῇ Βασανίτιδι, ὁ τοῖς υἱοῖς Μαχίρ υἱοῖς Μανασσῆ, καὶ τοῖς ἡμίσειν ὁ υἱοῖς² Μαχίρ ὁ υἱοῖς³ Μανασσῆ, κατὰ δῆμους αὐτῶν.
 32 Οὗτοι οὖν κατεκληρονόμησε Μωυσῆς ὁ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὁ τοῦ¹ κατὰ Ἰεριχώ ἀπ' ἀνατολῶν.
 Κεφ. ιδ'. XIV.
 Καὶ οὗτοι οἱ κατακληρονόμησαντες υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Χανααῖν, οἱς κατεκληρονόμησαν αὐτοῖς Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, καὶ οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
 2 Κατὰ κληρῶν ἐκληρονόμησαν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ ὁ Ἰησοῦ ταῖς ἐννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς ὁ ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
 3 Καὶ τοῖς Δεινταῖς ἢ ἔδωκε κληρὸν ἐν αὐτοῖς,
 4 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ δύο φυλαὶ Μανασσῆ καὶ Ἐφραΐμ¹ καὶ οὐκ ἔδοθη μερὶς ἐν τῇ γῇ τοῦ Δεινταῖς, ἀλλ' ἡ πόλις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσι², καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.
 5 Ὅν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὁ ἐμέρισαν³ τὴν γῆν.
 6 Καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ Ἰοῦδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν ὁ Γαλιγὰλ¹, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφονῆ² ὁ Κενεζαῖος, Σὺ ἐπίστη τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Κάδης Βαρηῆ.
 7 Τεσσαράκοντα γὰρ ἔτην ἡμῖν ὅτε ἀπέστειλέ με Μωυσῆς ὁ παῖς τοῦ Θεοῦ ἐκ Κάδης

Βαρῆ κατὰσκησάτωσιν τὴν γῆν καὶ ἀπεκρίθη νῦν λόγον κατὰ τὸν νῦν αὐτοῦ.

8 Οἱ ἄδελφοί μου οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ μετέστησαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ, ἐγὼ δὲ προσετέθη ἐπακολουθῆσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου.

9 Καὶ ὡμοσε Μωυσῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγων, Ἡ γῆ ἐφ' ἣν ἐπέβησθε, σοὶ ἔσται ἐν κληρῷ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἠπροσέτεθες ἐπακολουθῆσαι ὀπίσω Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

10 Καὶ νῦν διέθρενέ με Κύριος ὃν τρόπον εἶπε· τούτο τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον ἔτος, ἀφ' οὗ ἐλάλησε Κύριος τὸ ῥῆμα τούτου πρὸς Μωυσῆν· καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ἠγδοήκοντα καὶ πέντε ἔτη.

11 Ἐτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων, ὥσει ὅτε ἀπέστειλέ με Μωυσῆς, ὡσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελεθῆναι καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον.

12 Καὶ νῦν αἰτοῦμαι σε τὸ ὄρος τούτου, καθὰ εἶπε Κύριος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τούτου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· νῦν δὲ οἱ Ἐνακίμ ἐκεῖ εἰσι, πόλεις ὄχυραι καὶ μεγάλαι· ἐάν σὺν Κύριος μετ' ἐμοῦ ἦ, ἐξολοθρεύσω αὐτοὺς, ὃν τρόπον εἶπέ μοι Κύριος.

13 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς, καὶ ἔδωκε Χεβρών τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονῆ υἱῷ Κενέζ' ἐν κληρῳ.

14 Διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρών τῷ Χάλεβ τῷ τῷ Ἰεφονῆ τῷ Κενεζαίου ἐν κληρῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ προστάγματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

15 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρών ἦν τὸ πρότερον πόλις Ἀργόβ', μητρόπολις τῶν Ἐνακίμ αὐτῇ· καὶ ἡ γῆ ἐκόπασε τοῦ πολέμου.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἐγένετο τὰ ὄρια φυλῆς Ἰουδα κατὰ δῆμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀρίων τῆς Ἰουμαίας ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν εἰς Κάδης πρὸς Ἰλίβα'.

2 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ Ἰλιβός' ἕως μέρους θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ τῆς Φοφιάς τῆς φεροῦσας ἐπὶ Ἰλίβα.

3 Καὶ διαπορεύεται ἄπεναντι τῆς προσαναβιάσεως Ἀκραβίν' καὶ ἐκπεριπορεύεται Σενά, καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ Ἰλιβός' ἐπὶ Κάδης Βαρῆ' καὶ ἐκπορεύεται Ἀσρών, καὶ προσαναβαίνει εἰς Σάραδα· καὶ ἐκπορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς Κάδης.

4 Καὶ ἐκπορεύεται ἐπὶ Σελμωιάν', καὶ διεκβάλλει ἕως φάραγος Αἰγύπτου· καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος τῶν ὀρίων ἐπὶ τὴν θάλασσαν· τοῦτο ἔστιν αὐτῶν ὄρια ἀπὸ Ἰλιβός'.

5 Καὶ τὰ ὄρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ ἀλυκῆ ἕως τοῦ Ἰορδίνου· καὶ τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἀπὸ τῆς λοφιάς τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδίνου.

6 Ἐπιβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ Βιβαυλαίμ' καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ Βαυθάραβα, καὶ προσαναβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ λίθον Βαιῶν υἱοῦ Ρουβὴν.

7 Καὶ προσαναβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγος Ἀχώρ, καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλιλά, ἡ ἔστιν ἄπεναντι τῆς προσβιάσεως Ἀδαμνί, ἡ ἔστι κατὰ Ἰλίβα τῆς φάραγγος, καὶ διεκβάλλει ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς τοῦ ἡλίου· καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος πηγῆς Ρωγῆλ.

8 Καὶ ἀναβαίνει τὰ ὄρια εἰς φάραγγα Ἐννομί ἐπὶ ῥατῶν τοῦ Ἰεβούσ' ἀπὸ Ἰλιβός'.

αὐτῆ ἔστιν Ἰερουσαλὴμ· καὶ διεκβάλλει τὰ ὄρια ἐπὶ κορυφὴν ὄρους, ἡ ἔστι κατὰ πρόσωπον φάραγος Ἐννομί πρὸς θαλάσσης, ἡ ἔστιν ἐκ μέρους γῆς Ῥαφαὶν ἐπὶ βορρᾶ.

9 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγῆς ὕδατος Ναφθὼ, καὶ διεκβάλλει εἰς τὸ ὄρος Ἐφρών· καὶ βᾶξει τὸ ὄριον εἰς Βαδάλ· αὐτῆ ἔστι πόλις Ἰαριμ.

10 Καὶ περιελεύσεται ὄριον ἀπὸ Βαὶλ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ παρελεύσεται εἰς ὄρος Ἀσσίρ· ἐπὶ ῥατῶν πόλιν Ἰαριν ἀπὸ βορρᾶ· αὐτῆ ἔστι Χασλάν· καὶ καταβήσεται ἐπὶ πόλιν ἡλίου, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Ἰλίβα'.

11 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον κατὰ ῥατῶν Ἀκκαρὼν ἐπὶ βορρᾶν, καὶ διεκβάλλει τὰ ὄρια εἰς ὄρος Σοκχώβ', καὶ παρελεύσεται ὄρια ἐπὶ Ἰλίβα', καὶ διεκβάλλει ἐπὶ Λεβνά', καὶ ἔσται ἡ διεξόδος τῶν ὀρίων ἐπὶ θάλασσαν· καὶ τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀρεῖ.

12 Ταῦτα τὰ ὄρια υἱῶν Ἰουδα κύκλῳ κατὰ δῆμους αὐτῶν.

13 Καὶ τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονῆ ἔδωκε μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰουδα διὰ προστάγματος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἀρβὸκ μητρόπολιν Ἐνίκ' αὐτῆ ἔστι Χεβρών.

14 Καὶ ἐξολόθρευσε ἐκείθεν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφονῆ τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνάκ, τὸν Σουαὶ καὶ Θολαμὶ καὶ τὸν Ἀχμᾶ.

15 Καὶ ἀνέβη ἐκείθεν Χάλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαβίρ· τὸ δὲ ὄνομα Δαβίρ ἦν τὸ πρότερον Πόλις Γραμματῶν.

16 Καὶ εἶπε Χάλεβ, Ὅς ἂν λάβῃ καὶ ἐκόψῃ τὴν πόλιν τῶν Γραμματῶν καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς, ὄδωσα αὐτῷ τὴν Ἀσχάν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα.

17 Καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γοθονίλ υἱὸς Χενέλ ἄδελφοῦ Χάλεβ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσχάν θυγατέρα αὐτοῦ γυναῖκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἡ τῆς ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβουλεύσατο αὐτῷ, λέγουσα, Αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου ἕγρον· καὶ ἐβόησεν ἕκ τοῦ ὄνου· καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ, Τί ἐστὶ σοι;

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δός μοι εὐλοσίαν, ὅτι εἰς γῆν Ναγέβ' δέδοκίμει μοι· δός μοι τὴν Βοθ-Βανίς! καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὴν ὄνομα Ἰουδαίαν· τὴν ἄνω καὶ τὴν ὄνομα Ἰουδαίαν τὴν κάτω.

20 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰουδα.
21 Ἐγενήθησαν δὲ πόλεις αὐτῶν πόλεις πρὸς τῇ φυλῇ υἱῶν Ἰουδα ἐφ' ὀρίων ἕως ἐπὶ τῆς ἐρήμου, καὶ Βαισελεῖλ', καὶ Ἀρά', καὶ Ἀσώρ'.

22 Καὶ Ἰκάμ', καὶ Ῥεγμίλ', καὶ Ἀρνήλ',

23 Καὶ Κάδης, καὶ Ἀσσοριανί', καὶ Μαϊνίμ',

24 Καὶ Βαλμυανί', καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,

25 Καὶ αἱ πόλεις Ἀσρών, αὐτῆ Ἀσώρ',

26 Καὶ Σηνί', καὶ Σαλμαί, καὶ Μωλαδά,

27 Καὶ Σερι', καὶ Βαιφαλάθ,

28 Καὶ Ἰλασεωλά', καὶ Βηρσαβεε' καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ αἱ ἐπαυλεις αὐτῶν,

29 Βαλά, καὶ Βακίμ', καὶ Ἀσὸμ,

30 Καὶ Ἐλβωθιδ', καὶ Βαιθῆλ', καὶ Ἐρμά,

31 Καὶ Σεκελάκ, καὶ Μαχαρίμ', καὶ Σεθεννίκ',

32 Καὶ Λαβύς, καὶ Σαλῆ', καὶ Ἐρωμόθ',

αἱ πόλεις εἰκοσιεννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,

33 Ἐν τῇ πεδίῳ Ἀσταὼλ, καὶ Ῥάα', καὶ Ἀσσα,

34 Καὶ Ῥάμεν, καὶ Ταῶν, καὶ Ἰλουθὼθ,

καὶ Μαϊανί',

35 Καὶ Ἰερμούθ', καὶ Ὀδολλᾶμ, καὶ Μεμβρά,

καὶ Σαωχώ, καὶ Ἰαζήκ',

36 Καὶ Σακαρίμ, καὶ Γάδρα, καὶ αἱ ἐπαυλεις

αὐτῆς πόλεις δεκατέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 37 Σενιά, καὶ Ἀδασάν, καὶ Μαγαδαλαγάδ,
 38 Καὶ Ὑδαλάδ, καὶ Μασφά, καὶ Ἰαχαρηήλ,
 39 Καὶ Ὑασηδὼθ¹, καὶ Ἰδαοαλέα,²
 40 Καὶ Ὑαβρά¹, καὶ Μαχέσ¹, καὶ Μασαχώς¹,
 41 Καὶ Γεδδωρ¹, καὶ Βαγαδιήλ¹, καὶ Νωμάν, καὶ
 Μαχρδάν¹ πόλεις ἑκκαίδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 42 Λεβνά, καὶ Ἰθάκ¹, καὶ Ἀνώχ¹,
 43 Καὶ Ἰανά¹, καὶ Νασίβ,²
 44 Καὶ Κεΐλαι, καὶ Ἀκιεζί¹, καὶ Κεζίβ¹,
 καὶ Βαθρσάρ¹, καὶ Αἰλώμ¹ πόλεις δέκα,²
 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
 45 Ἀκκάρων, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ αἱ
 ἐπαύλεις αὐτῶν,¹
 46 Ἀπὸ Ἀκκάρων ὁ Γεμνά¹ καὶ πᾶσαι ὅσαι
 εἰσὶ πλησίον Ἀσηδὼθ¹ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 47 Ἀσεδωθ¹, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ αἱ
 ἐπαύλεις αὐτῆς, Γάζα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ
 ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χεμιάρων Αἰγύπτου,
 καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει.
 48 Καὶ ἐν τῇ ὄρεινῃ ὁ Σαμίρ¹, καὶ Ἰεθέρ, καὶ Σωχά,²
 49 Καὶ Ῥευνά, καὶ πόλις Γραμμάτων, αὐτῆ
 ὁ Δαβίρ,
 50 Καὶ Ἀνών¹, καὶ Ἐσ, καὶ Μίν¹, καὶ Αἰσίμ¹,
 51 Καὶ Γοσόμ, καὶ Χαλού¹ καὶ Χαννά,²
 καὶ Γηλώμ¹ πόλεις ἕνδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 52 Αἰρέμ¹, καὶ Ῥευνά¹, καὶ Σομά¹,
 53 Καὶ Ἰεμαίν¹, καὶ Βαιθαχού¹, καὶ Φακονά¹,
 54 Καὶ Εἰμί¹, καὶ πόλις Ἀρβόκ, αὐτῆ ἐστὶ
 Χεβρών, καὶ Σωραθ¹ πόλις ἑννέα, καὶ αἱ
 ἐπαύλεις αὐτῶν,
 55 Μάωρ, καὶ Χερμέλ, καὶ Ὀζίβ, καὶ Ἰτιάν,
 56 Καὶ Ἰαριήλ, καὶ Ἀρικίμ¹, καὶ Ζακαναίμ¹,
 57 Καὶ Γαβαά, καὶ Θαμναθά¹ πόλις ἑξή
 νεά, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 58 Αἰλουά, καὶ Βησούρ, καὶ Γεδδών,
 59 Καὶ Μαγαρῶθ¹, καὶ Βαθαιάν, καὶ Θεκέμ¹
 πόλις ἕξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 60 Θεκώ, καὶ Ἐφραθά, αὐτῆ ἐστὶ Βαιθλεέμ,
 καὶ Φαγώρ, καὶ Αἰτάν, καὶ Κουλόν, καὶ Τατίμ,
 καὶ Θωβίρ¹, καὶ Καρέμ, καὶ Γαλέμ, καὶ
 Ὁθηρ¹, καὶ Μανοχώ¹ πόλις ἕνδεκα, καὶ αἱ
 κῶμαι αὐτῶν, Καραθβαάλ, αὐτῆ ἡ πόλις
 Ἰαρίμ, καὶ Σωθηβαλ¹ πόλις δύο, καὶ αἱ
 ἐπαύλεις αὐτῶν.
 61 Καὶ Βαδδαργεῖς, καὶ Θαραβαίμ, καὶ Αἰνών¹,
 62 Καὶ Αἰοχιοζάι¹, καὶ Ναφλαζών, καὶ αἱ
 πόλεις Σαδών, καὶ Ἀγκάδης πόλις ἑπτὰ,²
 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
 63 Καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος κατῴκει ἐν Ἰερουσαλήμ,
 καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἀπολέσαι
 αὐτοὺς καὶ κατῴκησαν οἱ Ἰεβουσαῖοι ἐν
 Ἰερουσαλήμ ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ταύτης.

Κεφ. ις. XVI.

ΚΑΙ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ
 Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἰεριχώ ἀπὸ ἀνατολῶν^α
 καὶ ἀναβήσεται ἀπὸ Ἰεριχώ εἰς τὴν ὄρεινῃν,
 τὴν ἔριμον, εἰς Βαιθὴλ Δουζάι.
 2 Καὶ ἐξελεύσεται εἰς Βαιθὴλ^α, καὶ παρε
 λεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια τοῦ Ὑαχαρωθ¹.
 3 Καὶ διελύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν^α ἐπὶ τὰ
 ὅρια Ἀπταλί¹ ἕως τῶν ὀρίων Βαθωρίων τὴν
 κίτω^α, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν
 θάλασσαν.
 4 Καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ, Ἐφραΐμ
 καὶ Μανασσῆ.
 5 Καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Ἐφραΐμ κατὰ δήμους
 αὐτῶν καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας
 αὐτῶν ἀπὸ ἀνατολῶν Ἀταρώθ, καὶ Ἐριώκ¹
 ἕως Βαθωρίων τὴν ἰνώ, καὶ Γαζαρά.
 6 Καὶ ἐλεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν
 εἰς Ἰακισμὸν ἀπὸ Βορρά ὁ Θερμαῖ¹ α περι-

ελεύσεται ἐπὶ ἀνατολὰς εἰς Ὑσηνασα, καὶ Σελ
 λησί¹ καὶ παρελεύσεται ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς Ἰανωκά,
 7 ὁ Καὶ εἰς Μαγώ, καὶ Ἀταρώθ¹, καὶ αἱ κῶ
 μαι αὐτῶν καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ἰεριχώ, καὶ
 διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνον.

8 Καὶ ἀπὸ τῶσδε πορεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ
 θάλασσαν ἐπὶ Ἑλκανά¹ καὶ ἔσται ἡ διέξο
 δος αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν αὐτῆ ἡ κληρονομία
 φυλῆς Ἐφραΐμ κατὰ δήμους αὐτῶν.

9 Καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς
 Ἐφραΐμ ἀναμέσον τῆς κληρονομίας υἱῶν Μαν
 ασοῦ, πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

10 Καὶ οὐκ ἀπόλεσεν Ἐφραΐμ τὸν Χαναανίον
 τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ¹ καὶ κατῴκει ὁ
 Χαναανίος ἐν τῷ Ἐφραΐμ ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης, ἕως ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου,
 καὶ ἔλαβεν ὁ αὐτὴν, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν
 πυρί¹ καὶ τοὺς Χαναανίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους,
 καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζέρ ἐξεκέντησαν¹ καὶ
 ἔδωκεν αὐτὴν Φαραὼ ἐν φερυγῇ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ. XVII.

ΚΑΙ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ,
 ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ἰωσήφ, τῷ Μαχίρ
 πρωτότοκῳ Μανασσῆ πατρὶ Γαλαὰδ, ἀνὴρ γὰρ
 πολεμιστὴς ἦν, ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ
 Βασανίτιδι.

2 Καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς
 λοιποῖς κατὰ δήμους αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ἰεζί, καὶ
 τοῖς υἱοῖς Κελεζί¹, καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰεζιήλ¹, καὶ τοῖς
 υἱοῖς Συχέμ, καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαρίμ, καὶ τοῖς υἱοῖς
 Ὀφέρ¹ οὗτοι ἄρρετες κατὰ δήμους αὐτῶν.

3 Καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφέρ¹ οὐκ ἦσαν
 αὐτῷ υἱοὶ ἄλλοι ἢ θυγατέρες¹ καὶ ταῦτα τὰ ὀνό
 ματα τῶν θυγατέρων Σαλπαὰδ¹ Μααλά, καὶ
 Νεά, καὶ Ἐγλά, καὶ Μελχά, καὶ Θερσί.

4 Καὶ ἐστήσαν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως
 καὶ ἐναντίον Ἰησοῦ^α, καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόν
 των, λέγουσαι, Ὁ Θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς
 Μωσῆ¹ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν
 ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἐδόθη αὐταῖς οὐκὶ πρό
 στήγματος Κυρίου κλήρος¹ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

5 Καὶ ἐπεσον ὁ σχοιτισμὸς ὁ αὐτῶν ἀπὸ
 Ἀνάσσα, καὶ ἡ πεδῖον Λαβεκ ἐκ ἀτῆς γῆς Γο
 λαὰδ, ἡ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

6 Ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασσῆ ἐκληρονό
 μησαν κλῆρον ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν¹
 ἡ δὲ γῆ Γαλαὰδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσ
 τοῖς καταλειμμένοις.

7 Καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Μανασσῆ ὁ Δηλιανθ¹
 ἡ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον ὁ υἱῶν Ἀνάθ¹, καὶ
 πορεύεται ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰαμίμ καὶ Ἰασσίβ
 ἐπὶ πηγὴν Θαφθθθ.

8 Τῷ Μανασσῆ ἔσται^α καὶ Θαφεθ ἐπὶ τῷ
 ὀρίῳ Μανασσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἐφραΐμ.

9 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ φάραγγα
 Καρανά ἐπὶ Λίβα κατὰ φάραγγα ὁ Ἰαριήλ¹
 τερέμυθος¹ τῷ Ἐφραΐμ ἀναμέσον πόλεως Μαν
 ασοῦ¹ καὶ ὅρια Μανασσῆ ἐπὶ τὸν Βορρῶν εἰς τὸν
 χεμιάρων¹ καὶ ἔσται αὐτῆ ἡ διέξοδος θάλασσα

10 Ἀπὸ Λιβὸς τῷ Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ Βορρῶν Μαν
 ασοῦ¹ καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὅρια αὐτοῖς¹ καὶ
 ἐπὶ Ἀσιβ¹ συνάψουσιν ἐπὶ Βορρῶν, καὶ τῷ
 Ἰσάχαρ ἀπὸ ἀνατολῶν.

11 Καὶ ἔσται Μανασσῆ ἐν Ἰσάχαρ καὶ ἐν
 Ἀσῆρ Βαθβὸν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ τοῖς
 κατοικοῦντας Δωρ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ
 τὰς κατοικίας Μαγεδδῶ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς,
 καὶ τὸ τρίτον τῆς Μαφετά, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς.

12 Καὶ ἐκ ὁδῶν ἠδυνήθησαν οἱ υἱοὶ Μανασσῆ
 ἐξολοθρεύσαι τὰς πόλεις ταύτας¹ καὶ ἔρηχτο¹
 ὁ Χαναανίος κατοικῆσαι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

13 Καὶ ἐγενήθη ^ακαὶ ἔπει κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν τοὺς Χαναναίους ἰπῆκους, ^βἐξολοθρεύσαι δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐξολόθρευσαν.

14 Ἀντεῖπαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες, Διατί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς ^ακλῆρον ἓνα, καὶ σχοίνισμα ἓν; ἐγὼ δὲ λαὸς πολὺς εἰμι, καὶ ὁ Θεὸς ^βεὐλόγησέ με!

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς, Εἰ λαὸς πολὺς εἶ ^α, ἀνάβηθι εἰς τὸν ὄρυμόν, καὶ ἐκκάβαρον σεαυτῶν ^αεἰ στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Ἐφραΐμ.

16 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀρέσκει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ Ἐφραΐμ, καὶ ἵππος ἐπίλεκτος, καὶ σίδηρος ^ατῶ Χαναανίῳ τῷ κατοικοῦντι ^βἐν αὐτῷ ἐν Βαιθσάν, καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς, ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραὴλ.

17 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰωσήφ ^α, Εἰ λαὸς πολὺς εἶ, καὶ ἰσχύν μεγάλην ἔχεις, οὐκ ἔσται σοι κλῆρος εἰς.

18 Ὁ γὰρ ὄρυμός ἐστί σοι, ὅτι ὄρυμός ἐστι, καὶ ἐκκαθαριεῖς αὐτόν, καὶ ἔσται σοι ^α. καὶ ὅταν ἐξολοθρεύσῃς τὸν Χαναανίον, ὅτι ἵππος ἐπίλεκτος αὐτῶν ^αἐστὶ ἡ σὺ γὰρ ὑπερισχύεις αὐτοῦ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ ἐξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγή υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Σηλώ, καὶ ἐπῆξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ γῆ ἐκατήθη ὑπ' αὐτῶν.

2 Καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἳ οὐκ ἐκληρονόμησαν, ἑπτὰ φυλαί.

3 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ἔως τίνος ^α ἐκλυθῆσεσθε ^α κληρονομήσαι τὴν γῆν, ἣν ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ^β ἡμῶν;

4 Δότε ἐξ ἡμῶν ἄνδρας τρεῖς ἕκ φυλῆς, καὶ ἀναστάντες διεσθένευσαν τὴν γῆν, καὶ διαγραφάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου, καθὰ δεήσει διελεῖν αὐτήν.

5 ^αΚαὶ διήλθοσαν πρὸς αὐτόν, καὶ διεῖλεν αὐτοὺς ἑπτὰ μερίδας Ἰούδας στήσεται αὐτοῖς ὄριον ἀπὸ Λιβός, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ στήσονται ^β αὐτοῖς ἀπὸ Βορρᾶ.

6 Ἔμεις δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἑπτὰ μερίδας, καὶ ἐνέγκατε ἄνε πρὸς με, καὶ ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

7 Οὐ γὰρ ἐστὶ μερὶς τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἐν ὑμῖν ἱερατεία γὰρ Κύριον μερὶς αὐτοῦ καὶ Γαδ καὶ Ρουβὴν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς ^αΜανασσή ἐλάβωσαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀγατολῆς, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωϋσῆς ὁ παῖς Κυρίου.

8 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσι τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν, λέγων, ^β Πορεύεσθε! καὶ χωροβατήσατε τὴν γῆν, καὶ παραγενήθητε πρὸς με ^α, καὶ ἄνε! ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἐναντι Κυρίου ἐν Σηλώ.

9 Καὶ ἐπορεύθησαν ^α, καὶ ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν καὶ εἶδσαν αὐτήν, καὶ ἐγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις, ἑπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν.

10 Καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς Ἰησοῦς κλῆρον ἐν Σηλώ ἐναντι Κυρίου.

11 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος φυλῆς ^α Βενιαμὶν πρῶτος κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ ἐξῆλθεν ὄρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀναμέσον υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ.

12 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ Βορρᾶ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου προαναβήσεται τὰ ὄρια κατὰ νότον Ἰεριχώ ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ^β ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος ἢ Μαβδαρίτις Βαιθῶν.

13 Καὶ διελεύσεται ἐκείθεν τὰ ὄρια Λουζᾶ ἐπὶ νότον Λουζᾶ ἀπὸ Λιβός ^α αὐτῆς! αὕτη ἐστὶ Βαιθὴλ καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ^β Μααταρώβ Ὀρεχ' ἐπὶ τὴν ὄρεινὴν, ἣ ἐστὶ πρὸς Λίβα Βαιθωρὴν ἢ κάτω.

14 Καὶ διελεύσεται τὰ ὄρια ^κ παρελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον ^β παρὰ τὴ θάλασσαν ἀπὸ Λιβός ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρῶν Λίβα καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος εἰς Καραϊθ Βαδᾶ αὕτη ἐστὶ Καραιθαρὶν, πόλις υἱῶν Ἰούδα τοῦτο ἐστὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν.

15 Καὶ μέρος τὸ πρὸς Λίβα ἀπὸ μέρους Καραϊθ Βαϊλ' καὶ διελεύσεται ὄρια εἰς ^β Γασίν, ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθῶ.

16 Καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ μέρους ^β, τοῦτο ἴ ἐστι κατὰ πρόσωπον νίπης ^β Σονιμί ὅ ἐστιν ἐκ μέρους Ἐμέκ Ραφαῖν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ καταβήσεται Γαίωνα ἐπὶ νότον Ἰεβουσαι ἀπὸ Λιβός ^α καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ἰρωγὴλ

17 ^αΚαὶ διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν ^β Βαιθσαμὺς!

18 Καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Γαλιλάθ, ἣ ἐστὶν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασιν ^β Λιθμίν! καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαιθὺν υἱῶν Ρουβὴν καὶ διελεύσεται κατὰ νότον Βαιθάρβα ἀπὸ Βορρᾶ, ^κ καταβήσεται ^α ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ ^α νότον θάλασσαν ἀπὸ Βορρᾶ

19 Καὶ ἔσται ^α ἡ διεξόδος τῶν ὀρίων ἐπὶ Λοφίαν τῆς θαλάσσης τῶν ἀλῶν ἐπὶ Βορρᾶν εἰς μέρος τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Λιβός ταῦτα τὰ ὄρια ἐστὶν ἀπὸ Λιβός.

20 Καὶ ὁ Ἰορδάνης ὄρει ^α ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμίν, τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλω κατὰ δήμους ^α.

21 Καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν υἱῶν Βενιαμίν κατὰ δήμους αὐτῶν, Ἰεριχώ, καὶ Βεθεγαϊώ, καὶ Ἀμεκασίς,

22 Καὶ Βαιθαβαρά, καὶ ^β Σαρά!, καὶ ^β Βησανά!

23 Καὶ Αἰεὶν, καὶ Φαρά, καὶ ^β Ἐφραθὰ!,

24 Καὶ ^β Καραφί!, καὶ ^β Κεφίρ!, καὶ Μοβί!, καὶ Γαβαὰ, πόλεις δώδεκα καὶ αἱ κώμαι αὐτῶν,

25 Γαβαῶν, καὶ Ραμὰ, καὶ Βερωθὰ,

26 Καὶ ^β Μασσημὰ!, καὶ ^β Μιρῶν!, καὶ ^β Ἀμωκί!,

27 ^β Καὶ Φιρά, καὶ Κιφάν, καὶ Νακάν, καὶ Σεληκάν, καὶ Ἐσραηλὰ!

28 ^α Καὶ Ἰηβοῦς αὕτη ἐστὶν Ἰερουσαλήμ καὶ Γαβαῶβ, ^α Γαρίμ, πόλεις δεκατρεῖς, καὶ αἱ κώμαι αὐτῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμίν κατὰ δήμους αὐτῶν.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐξῆλθεν ὁ ^β δεύτερος κλῆρος ^β τῶν υἱῶν Συμεὼν ^α, καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀναμέσον κλήρων υἱῶν Ἰούδα.

2 Καὶ ἐγενήθη ^α ὁ κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβεὲ καὶ ^β Σαμαὰ!, καὶ ^β Καλαδάμ!

3 Καὶ ὁ Ἀρσολά, καὶ ὁ Βωλά, καὶ ὁ Ἰασόν,
 4 Καὶ Ἐρβολά, καὶ Βουλά, καὶ Ἐρμά,
 5 Καὶ Σικελά, καὶ Βαίθμαχερέβ, καὶ ὁ Σαρ-
 σασίν,
 6 Καὶ ὁ Βαβαρήθ, καὶ οἱ ἄγροί αὐτῶν πόλεις
 7 κατρεῖς, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
 7 Ὁ Ἐρεμμίν, καὶ Ὁθαλί, καὶ Ἰεθερ, καὶ
 8 Ἀσάν πόλεις τέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
 8^α Κύκλω τῶν πόλεων αὐτῶν ὡς Βαλέκ
 πορευομένων Βαμέθ κατὰ Λίβα· αὕτη ἡ κλη-
 ρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεὼν κατὰ δήμους αὐ-
 τῶν.
 9 Ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ Ἰοῦδα ἡ κληρονομία
 φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, ὅτι ἐγενήθη ἡ μερίς υἱῶν
 Ἰοῦδα μείζων τῆς αὐτῶν καὶ ἐκληρονομήσαν
 οἱ υἱοὶ Συμεὼν ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου αὐτῶν.
 10 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ τρίτος τῶ Ζαβου-
 λῶν κατὰ δήμους αὐτῶν· ἔσται τὰ ὅρια τῆς
 κληρονομίας αὐτῶν, ὁ Ἐσεδεκωλί· ὅρια αὐ-
 τῶν.
 11 Ἡ θήλασσα καὶ ὁ Μαγελοῦ, καὶ συνάψει
 ἐπὶ Βαθαίρα εἰς τὴν φάραγγα, ἣ ἔστι κατὰ
 πρόσωπον Ἰεκμάν.
 12 Καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ ὁ Σεδδούκ ἐξ ἐναν-
 τίας ἀπὸ ἀνατολῶν ὁ Βαιθσαμίν· ἐπὶ τὰ ὅρια
 ὁ Χασελωθαίθ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ ὁ Δαβιρώθ,
 καὶ προσαναβήσεται ἐπὶ ὁ Φαγγαί,
 13 Καὶ ἐκείθεν περιελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ'
 ἀνατολὰς ἐπὶ ὁ Γεβερέ· ἐπὶ πόλιν ὁ Κασατέμ,
 καὶ διελεύσεται ἐπὶ ὁ Ρεμμοναὶ Μαθαραοζά,
 14 Καὶ περιελεύσεται ὅρια ἐπὶ Βορῶν ἐπὶ
 ὁ Ἀμώθ, καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτῶν ἐπὶ ὁ Γαι-
 φαίλ.
 15 Καὶ ὁ Κατανάθ, καὶ Ναβαάλ, καὶ Συμοὺν,
 καὶ Ἰερχῶ, καὶ Βαθμάν.
 16 Αὕτη ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς υἱῶν Ζαβου-
 λῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι
 αὐτῶν.
 17 Καὶ τῷ Ἰσάχαρ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ τέ-
 ρτατος.
 18 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζήλ, καὶ
 Χασαλωθ, καὶ Σουνίμ,
 19 Καὶ ὁ Ἄγιν, καὶ Σιών, καὶ Ῥεηρῶθ,
 20 Καὶ Ἀναχερέθ, καὶ ὁ Δαβιρών, καὶ Κισών,
 καὶ ὁ Ρεβέι.
 21 Καὶ ὁ Ρεμμίας, καὶ Ἰεών, καὶ Τομμίν, καὶ
 Ἰμαρέκ, καὶ Βηρσαφής.
 22 Καὶ συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ ὁ Γαιθβώρ, καὶ
 ἐπὶ ὁ Σαλίμ κατὰ θήλασσαν, καὶ Βαιθσαμίν·
 καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξοδος τῶν ὁρίων ὁ Ἰορ-
 δάνης.
 23 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ
 κατὰ δήμους αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι
 αὐτῶν.
 24 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πέμπτος ὁ Ἄσῆρ
 κατὰ δήμους αὐτῶν.
 25 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν ὁ Ἐζελεκέθ,
 καὶ Ἀλέφ, καὶ Βαιθόκ, καὶ Κεάφ,
 26 Καὶ Ἐλμελέχ, καὶ ὁ Ἀμιάλ, καὶ Μαασάι·
 καὶ συνάψει τῷ Καρμήλῳ κατὰ θάλασσαν, καὶ
 τῷ Σιών, καὶ Δαβανάθ.
 27 Καὶ ἐπιστρέψει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ
 Βαιθεγενέθ, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλῶν καὶ
 Ἐκγαι, καὶ Φθαίλ κατὰ Βορῶν, καὶ εἰσε-
 λεύσεται ὅρια ὁ Σαφθαβιαυιμέ, καὶ Ἰναήλ,
 καὶ διελεύσεται εἰς ὁ Χωβιμασομέλ,
 28 Καὶ ὁ Ἐλβών, καὶ ὁ Ραββί, καὶ ὁ Ἐμε-
 μαίων, καὶ ὁ Κανθάν· ἔως Σιδῶνος τῆς μεγάλης.
 29 Καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς Ῥαμί, καὶ
 ἔως ὁ πηγῆς Μασφασούτ, καὶ τῶν Τυρίων
 καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ ὁ Ἰασιφ, καὶ ἔσται

ἡ διεξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα, καὶ ὁ Ἀπολέβ,
 καὶ Ἐχοζόβ,
 30 Καὶ ὁ Ἀρχόβ, καὶ Ἀφέκ, καὶ ὁ Ῥααί.
 31 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἄσῆρ κατὰ
 δήμους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
 32 Καὶ τῷ Νεφθαλί ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ ἕκτος.
 33 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν ὁ Μοολίμ, καὶ
 Μωλί, καὶ Βεσεμίν, καὶ Ἀριμέ, καὶ Ναβόκ,
 καὶ Ἰεθθαμαί, ἔως Δωδάμ· καὶ ἐγενήθησαν
 αἱ διεξοδοὶ αὐτοῦ Ἰουδάνης.
 34 Καὶ ἐπιστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ θήλασσαν
 ὁ Ἐν Ἀθθαβώρ, καὶ διελεύσεται ἐκείθεν, ὁ Ἰα-
 κανά, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλῶν ἀπὸ Νότου,
 καὶ Ἄσῆρ συνάψει κατὰ θήλασσαν, καὶ ὁ
 Ἰορδάνης ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.
 35 Καὶ αἱ πόλεις τεχιήρεις τῶν Τυρίων,
 Τύρος, καὶ ὁ Ὀμαθαδάκῆθ, καὶ Κενερέθ,
 36 Καὶ ὁ Ἀρμαίθ, καὶ ὁ Ἀραήλ, καὶ Ἄσῶρ,
 37 Καὶ Κάδες, καὶ ὁ Ἀσσαρί, καὶ πηγῆ Ἄσῶρ,
 38 Καὶ ὁ Κερωέ, καὶ Μεγαλααριμ, καὶ Βαιθ-
 θαμέ, καὶ Θεσσαμίν.
 39 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί.
 40 Καὶ τῷ Δίν· ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ ἕβδομος.
 41 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Σαράθ, καὶ
 ὁ Ἀσέι, καὶ πόλεις Σαμμαίς,
 42 Καὶ Σαλαμίν, καὶ ὁ Ἀμμών, καὶ Σιλαθί,
 43 Καὶ Ἐλάν, καὶ Θαμναθ, καὶ Ἀκκαρά,
 44 Καὶ ὁ Ἀλκαθ, καὶ Βεγεθών, καὶ Γεβεε-
 λάν,
 45 Καὶ ὁ Ἀζῆρ, καὶ Βαναιβακάτ, καὶ Γε-
 θρεμμών,
 46 Καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ἰεράκων ὁ ὄριον πλη-
 σίον Ἰόππης.
 47 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Δάν κατὰ
 δήμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι
 αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δάν τὸν
 Ἀμορραῖον τὸν θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει·
 καὶ οὐκ εἶω ἀντοῦς οἱ Ἀμορραῖοι καταβῆναι
 εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ ἐθλίψαν ἅπ' αὐτῶν τὸ
 ὄριον τῆς μεριδὸς αὐτῶν.
 48 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δάν, καὶ ἐπυ-
 λέμησαν τὴν Ὀλαχί, καὶ κατελάβοντο αὐτήν,
 καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ
 ὁ κατῆκσαν αὐτήν, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα
 αὐτῆς Ἀσενδάν· καὶ ὁ Ἀμορραῖος ὑπέμεινε
 τοῦ κατοικεῖν ἐν Ἐλώμ, καὶ ἐν Σαλαμίν· καὶ
 ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἐφραὶμ ἐπ' αὐτοῦς, καὶ
 ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.
 49 Καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν
 κατὰ τὸ ὄριον αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 κληρὸν τῷ Ἰησοὶ τῷ υἱῷ Ναυῆ ἐν αὐτοῖς.
 50 Διὰ προστάγματος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ
 τὴν πόλιν, ἣν ἠτήσατο, Θαμνασαράχ, ἣ ἔστιν
 ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ· καὶ φικοδόμησε τὴν πόλιν,
 καὶ κατῆκε ἐν αὐτῇ.
 51 Αὗται αἱ διαιρέσεις ἃς κατεκληρονομήσεν
 Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ,
 καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς
 Ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλώ, ἔναντι Κυρίου
 παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
 καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν.

Κεφ. κ'. ΧΧ.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἰησοῖ, λέγων,
 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Δότε
 α τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, ἃς εἶπα πρὸς
 ἡμᾶς διὰ Μωσῆ.
 3 Φυγαδευτήριον τῷ φονετῇ τῷ πατάξαντι
 νυχτὴν ἀκσιῶς· καὶ ἔσονται ἡμῖν αἱ πόλεις φυ-
 γαδευτήριον, καὶ ἐκ ἀποθανείας ὁ φονετῆς ὑπὸ

τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστή
ἐναντιον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

7 Καὶ ὁ διέταυε¹ τὴν Κάδης ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Νεφθαλί, καὶ Συχεῖμ ἐν
τῷ ὄρει τῷ Ἐφραΐμ, καὶ τὴν πόλιν Ἀρβόκ,
αὕτη ἐστὶ Χεβρών, ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἰδδα.

8 Καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰοράνου ὁ ἔδωκε¹
Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς
φυλῆς Ῥουβὴν, καὶ Ἀρημὼθ ἐν τῇ Γαλααδ
ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ, καὶ τὴν Γαυλῶν ἐν τῇ
Βασανιτίδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσή.

9 Αὐται ἄι πόλεις αἱ ἐπικλητοῖς² τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ
ἐν αὐτοῖς, καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παῖοντι
ψυχὴν ἀκουσίως, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ὃ ἐν χειρὶ³
τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστή
ἐναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ὁ προσήλθοσαν¹ οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν
υἱῶν Λευὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ ἠσέον
τὸν τοῦ Ναυῆ, καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους
πατριῶν ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ².

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλῶ ἐν γῆ
Χαναάν, λέγοντες, Ἐνετείλατο Κύριος ἐν
χειρὶ Μωσῆ ὄναι ἡμῶν πόλεις κατοικεῖν, καὶ
τὰ περισπόρια³ τοῖς κτήμασιν ἡμῶν.

3 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις
ἐν τῷ κατακληρονομεῖν⁴ διὰ προστάγματος
Κυρίου τὰς πόλεις⁵ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς τῷ δήμῳ Καὰθ⁶ καὶ
ἐγένετο τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεύσι τοῖς
Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰδδα καὶ ἀπὸ φυλῆς
Συμεὼν καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμὶν κληρωτὶ πόλεις
δεκατρεῖς.

5 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ καταλειμμένοις ἐκ
τῆς⁷ φυλῆς Ἐφραΐμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν
καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασσή κληρωτὶ
πόλεις δέκα.

6 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ τῆς φυλῆς
Ἰσάχαρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ
τῆς φυλῆς Νεφθαλί καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου φυ-
λῆς Μανασσή ἐν τῇ Βασάν πόλεις δεκατρεῖς.

7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ δήμου αὐτῶν
ἀπὸ φυλῆς Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς Γὰδ καὶ ἀπὸ
φυλῆς Ζαβουλὼν κληρωτὶ πόλεις δύοδεκα.

8 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις
τὰς πόλεις⁸ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν, ὃν τρόπον
ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆ, κληρωτὶ.

9 Καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν Ἰουδά καὶ ἡ φυλὴ
υἱῶν Συμεὼν καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν
τὰς πόλεις ταύτας⁹ καὶ ἐπεκλήθησαν¹⁰.

10¹¹ Τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἀπὸ τῶν δήμων τῶν Καὰθ
τῶν υἱῶν Λευὶ, ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κληρὸς¹².

11 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καραβαρβόκ
μητρόπολιν τῶν Ἐνάκ¹³ αὕτη ἐστὶ Χεβρών ἐν τῷ
ὄρει ὁ Ἰδδα¹⁴ τὰ δὲ περισπόρια¹⁵ κύκλῳ αὐτῆς.

12 Καὶ τοὺς ἄγρους τῆς πόλεως, καὶ τὰς
κόμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς¹⁶ Χάλεβ
υἱοῦ Ἰεφονη¹⁷ ἐν κατασχέσει¹⁸.

13 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ὁ ἔδωκε¹⁹ τὴν πόλιν
φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι, τὴν Χεβρών,
καὶ τὰ ἄφωρισμένα τὰ²⁰ σὶν²¹ αὐτῆ²² καὶ τὴν
Λεμνά, καὶ τὰ ἄφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ²³.

14 Καὶ τὴν Ἀλιώμ²⁴, καὶ τὰ ἄφωρισμένα²⁵ αὐτῆ²⁶
καὶ τὴν²⁷ Τεμαῖ, καὶ τὰ ἄφωρισμένα²⁸ αὐτῆ²⁹.

15 Καὶ τὴν³⁰ Γελλά³¹, καὶ τὰ ἄφωρισμένα³² αὐτῆ³³
καὶ τὴν Δαβρί, καὶ τὰ ἄφωρισμένα³⁴ αὐτῆ³⁵.

16 Καὶ Ἀσά, καὶ τὰ ἄφωρισμένα³⁶ αὐτῆ³⁷ καὶ
Τανὺ, καὶ τὰ ἄφωρισμένα³⁸ αὐτῆ³⁹ καὶ Βαιθ-
σαμῖς, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁴⁰ αὐτῆ⁴¹ πόλεις
ἐννέα παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων.

17 Καὶ παρὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, τὴν Γα-
βιὼν, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁴² αὐτῆ⁴³ καὶ Γαθεθ⁴⁴,
καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁴⁵ αὐτῆ⁴⁶.

18 Καὶ Ἀναθὼθ, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁴⁷ αὐτῆ⁴⁸
καὶ Γάμυλα, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁴⁹ αὐτῆ⁵⁰ πό-
λεις τέσσαρες.

19 Πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ἀαρὼν τῶν ἱερέων,⁵¹
δεκατρεῖς⁵².

20 Καὶ τοῖς δῆμοις ὁ υἱὸς⁵³ Καὰθ τοῖς Λευί-
ταις τοῖς καταλειμμένοις ἀπὸ τῶν υἱῶν
Καὰθ, καὶ ἐγενήθη ὁ ἡ πόλις τῶν ἱερέων⁵⁴ αὐτῶν.

21 Ἀπὸ φυλῆς Ἐφραΐμ⁵⁵ καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς
τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτήριου τὴν τῷ ὁ φονεύ-
σαντος⁵⁶, τὴν Συχεῖμ, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁵⁷
αὐτῆ⁵⁸, καὶ Γάζζαρα⁵⁹ καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν, καὶ
τὰ ἄφωρισμένα⁶⁰ αὐτῆ⁶¹.

22⁶² Καὶ Βαιθωρῶν, καὶ τὰ ἄφωρισμένα τὰ
αὐτῆ⁶³ πόλεις τέσσαρες.

23 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν, τὴν ὁ Ἐλκωθαίμ⁶⁴,
καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁶⁵ αὐτῆ⁶⁶ καὶ τὴν ὁ Γεθε-
δάν⁶⁷, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁶⁸ αὐτῆ⁶⁹.

24 Καὶ Αἰλῶν, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁷⁰ αὐτῆ⁷¹
καὶ τὴν Γεθερμμῶν, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁷²
αὐτῆ⁷³ πόλεις τέσσαρες.

25 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασσή,
τὴν Ταναχ, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁷⁴ αὐτῆ⁷⁵ καὶ τὴν
ὁ Ἰεβθαθ⁷⁶, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁷⁷ αὐτῆ⁷⁸ πόλεις δύο.

26 Πᾶσαι πόλεις δέκα, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁷⁹
αὐτῆ⁸⁰ τὰ πρὸς αὐταῖς τοῖς δῆμοις υἱῶν
Καὰθ τοῖς ὑπολειμμένοις.

27 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν⁸¹ τοῖς Λευίταις ἐκ
τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασσή⁸² τὰς πόλεις
τὰς ἄφωρισμένας⁸³ τοῖς φονεύσαι, τὴν Γαυ-
λῶν ἐν τῇ Βασανιτίδι, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁸⁴
αὐτῆ⁸⁵ καὶ τὴν ὁ Βοσοράν⁸⁶, καὶ τὰ ἄφωρι-
σμένα⁸⁷ αὐτῆ⁸⁸ πόλεις δύο.

28 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, τὴν Κισὼν,
καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁸⁹ αὐτῆ⁹⁰ καὶ τὴν ὁ Δεββά⁹¹,
καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁹² αὐτῆ⁹³.

29 Καὶ τὴν ὁ Ρεμμάθ⁹⁴, καὶ τὰ ἄφωρισμένα⁹⁵
αὐτῆ⁹⁶ καὶ Πηγήν γραμμῶτων, καὶ τὰ ἄφωρι-
σμένα⁹⁷ αὐτῆ⁹⁸ πόλεις τέσσαρες.

30 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ τὴν ὁ Βαελλάν⁹⁹,
καὶ τὰ ἄφωρισμένα¹⁰⁰ αὐτῆ¹⁰¹ καὶ τὴν ὁ Δαββῶν,
καὶ τὰ ἄφωρισμένα¹⁰² αὐτῆ¹⁰³.

31 Καὶ Χελκά, καὶ τὰ ἄφωρισμένα¹⁰⁴ αὐτῆ¹⁰⁵
καὶ τὴν ὁ Ραάβ, καὶ τὰ ἄφωρισμένα¹⁰⁶ αὐτῆ¹⁰⁷
πόλεις τέσσαρες.

32 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, τὴν πόλιν
τὴν ἄφωρισμένην τῷ φονεύσαντι, τὴν Κάδης¹⁰⁸
ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, καὶ τὰ ἄφωρισμένα¹⁰⁹ αὐτῆ¹¹⁰
καὶ τὴν ὁ Νερμιάθ¹¹¹, καὶ τὰ ἄφωρισμένα¹¹² αὐτῆ¹¹³
καὶ ὁ Θεμμῶν¹¹⁴, καὶ τὰ ἄφωρισμένα¹¹⁵ αὐτῆ¹¹⁶
πόλεις τρεῖς.

33 Πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ Γεδσὼν κατὰ δήμου
αὐτῶν, πόλεις δεκατρεῖς¹¹⁷.

34 Καὶ τῷ δήμῳ υἱῶν Μεραρὶ τοῖς Λευίταις
τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς¹¹⁸ Ζαβουλῶν, τὴν
ὁ Μαάν¹¹⁹, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς¹²⁰ καὶ τὴν
ὁ Κάδης¹²¹, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς¹²².

35 * Καὶ Σελλάι, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς· πόλεις ὅτρεις.

36 Καὶ πέραν τῆ Ἰορδάνου ἄ τῆ κατὰ Ἱεριχώ ἐκ τῆς φυλῆς Ῥεβην, τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τῶ φονευσαντος, τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ· τὴν Μισὼν, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς· καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς· Καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς· καὶ τὴν Μαρί, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες.

37 Καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Γαδ, τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τῶ φονευσαντος, καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς· τὴν Καμίν, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς· Καὶ τὴν Ἐσβὼν, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς· καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς· πᾶσαι αἱ πόλεις τέσσαρες.

38 Πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν υἱῶν Μεραιὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῶν καλελελειμμένων ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Δευί· καὶ ἐγένεθη τὰ ὄρια αὐτῶν πόλεις δεκαδύο.

39 Πᾶσαι πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, τεσσαρακοσίων πόλεις.

40 Καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῶν κύκλω τῶν πόλεων τῶτων, πόλεις καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῶν κύκλω τῆς πόλεως· πᾶσαι τὰς πόλεις ταύτας· καὶ συνετέλεσεν Ἰησοῦς διαμερίσας τὴν γῆν ἐν τοῖς ὄριοις αὐτῶν· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰσραὴλ μερίδα τῆ Ἰησοῦ διὰ τὸ πρόσταγμα Κυρίου· ἔδωκεν αὐτῶν τὴν πόλιν, ἣν ἠτήσατο τὴν Ὁθαμνασαχάρ· ἔδωκεν αὐτῶν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ ψφοδόμησεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν, καὶ ὤκνησεν ἐν αὐτῇ· καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ τὰς γενομένας ἐν τῇ ὄδῳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔθηκεν αὐτὰς ἐν Ὁθαμνασαχάρ.

41 Καὶ ἔδωκε Κύριος τῶν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε δῆνα τοῖς πατρίσιν αὐτῶν· καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτήν, καὶ κατοίκησαν ἐν αὐτῇ.

42 Καὶ κατέπαυσεν ὁ αὐτῶν· Κύριος κυκλόθεν, καθὼς ὤμοσε τοῖς πατρίσιν αὐτῶν· οὐκ ἔβη ἔσθη οὐθεὶς κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· πάντας τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν παρέδωκε Κύριος αἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Οὐ διέπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν κληθῶν, ἃν ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, πάντα παρεγένετο.

Κεφ. κβ', XXII.

ΤΟΤΕ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς τὰς υἱὰς Ῥουβὴν, καὶ τὰς υἱὰς Γαδ, καὶ τὸ ἕμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἀκηκόατε πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωσῆς ὁ παῖς Κυρίου, καὶ ὑπήκουσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν.

3 Οὐκ ἐγκαταλείπατε τὰς ἀδελφὰς ὑμῶν ταύτας ἡμέρας πλείους ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐφύλαξατε τὴν ἐντολὴν Κυρίου τῶ Θεοῦ ὑμῶν.

4 Νῦν δὲ κατέπαυσε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν τὰς ἀδελφὰς ὑμῶν, ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς· νῦν ἂν ἀποστραφέντες, ἀπέλαθετε εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν, καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

5 Ἀλλὰ φυλάξασθε σφόδρα ποιεῖν τὰς ἐντολάς καὶ τὸν νόμον, ὃν ἐνετείλατο ὁ ἕμισυ ὁ ποιεῖν Μωσῆς ὁ παῖς Κυρίου· ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, πορεύεσθαι πᾶσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ, καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

6 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰς Ἰησοῦς, καὶ ἐξέπεσεν αὐτῶν αὐτῶν· ἐπορεύθησαν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν.

7 Καὶ τῶ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ ἔδωκε Μωσῆς ἐν τῇ Βασιτανίδι, καὶ τῶ ἡμίσει ἔδωκε Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν· καὶ ἠνικά ἐξαπέστειλεν αὐτὸς Ἰησοῦς εἰς τὰς οἰκίας αὐ-

τῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτὰς.

8 Καὶ ἐν χρῆμασι πολλοῖς ἀπήλθουσιν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα, καὶ ἀργύριον, καὶ χρυσίον, καὶ σίδηρον, καὶ ἱματισμὸν πολλόν· διεΐλαντο τὴν προνομῆν τῶν ἐχθρῶν· μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ῥεβην, καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ, καὶ τὸ ἕμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Ἰηλῶ ἐν γῇ Χαναάν ἀπέλθειν εἰς τὴν Γαλαὰδ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν, ἣν ἐκκληρονόμησαν αὐτὴν διὰ προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωσῆ.

10 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου, ἣ ἔστιν ἐν γῇ Χαναάν· καὶ ψφοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ῥεβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἕμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου, βωμὸν μέγαν τοῦ ἰδεῖν.

11 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων, Ἰδὲ ἡ ψφοδόμηκασιν· οἱ υἱοὶ Ῥουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἕμισυ φυλῆς Μανασσῆ βωμὸν ἐφ' ὄριον γῆς Χαναάν ἐπὶ τοῦ Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἱῶν Ἰσραὴλ.

12 Καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ, ὥστε ἀναβάντες ἐκπολεμήσαι αὐτούς.

13 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὰς υἱὰς Ῥεβην καὶ πρὸς τὰς υἱὰς Γαδ καὶ πρὸς τὰς υἱὰς ἕμισυ φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλαὰδ τὸν τῶ Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἀρχιερέως.

14 Καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτῶν ἄρχων εἰς ἀπὸ οἴκου πατρὶας ἀπὸ πατρῶν φυλῶν Ἰσραὴλ· ἀρχοντες οἴκων πατρῶν εἰσι χιλιαρχοὶ Ἰσραὴλ.

15 Καὶ παρεγένοντο πρὸς τὰς υἱὰς Ῥεβην, καὶ πρὸς τὰς υἱὰς Γαδ, καὶ πρὸς τὰς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλαὰδ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτούς, λέγοντες,

16 Τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ Κυρίου, Τίς ἢ πλημμελεῖα αὐτῆ, ἣν ἐπλημελήσατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, ἀποστραφῆτε σήμερον ἀπὸ αὐτοῦ· Κύριος οἰκοδομῶντας ὑμῖν· ἔαυτοῖς βωμὸν, ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ τοῦ Κυρίου;

17 Μὴ μικρὸν ὑμῖν τὸ ἀμάρτημα Φωγῶρ, ὅτι ἐκ ἐκαθαρίσθημεν· ἀπ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης; καὶ ἐγένεθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου.

18 Καὶ ὑμεῖς ἀπεστραφῆτε σήμερον ἀπὸ Κυρίου· καὶ ἔσται ἕαν ἀποστήτε σήμερον ἀπὸ Κυρίου, καὶ αὔριον ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ ἔσται ἡ ὄργη.

19 Καὶ νῦν εἰς μικρὰ ἢ γῆ ἁμῶν ἥς κατασχέσεως ὑμῶν, διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς Κυρίου κατασχέσεως, οὐ κατασκηνοῦ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ Κυρίου, καὶ κατακληρονόμησατε ἐν ἡμῖν· καὶ μὴ ἀπὸ Θεοῦ ἀποστήται γενεθθήτε, καὶ ὑμεῖς μὴ ἀποστήτε ἀπὸ Κυρίου, διὰ τὸ οἰκοδομήσαι ὑμᾶς βωμὸν ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

20 Οὐκ ἰδὲ Ἄχαρ ὁ τοῦ Ζαρά πλημμελεῖα ἐπλημμέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν Ἰσραὴλ ἐγένεθη ὄργη; καὶ ἔτος εἰς αὐτοῦ ἀπέθανε τῆ ἑαυτοῦ ἀμαρτία.

21 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥεβην, καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ, καὶ τὸ ἕμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιαρχοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες,

22 Ὁ Θεὸς Θεὸς Κυρίου ἐστὶ, καὶ ὁ Θεὸς Θεὸς αὐτῶν οἶδε, καὶ Ἰσραὴλ αὐτὸς γνώσεται· εἰ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμέλησαμεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, μὴ ῥύσασθε ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

23 Καὶ εἰ ψφοδομήσαμεν ἑαυτοῖς βωμὸν ὡς ἀποστήναι ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὥστε ἀναβιβᾶσαι ἐπ' αὐτὸν θυσίαν ὀλοκαυτωμάτων

ἵνα ὡστε ποιῆσαι ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου, Κύριος ἔκζητήσει.

24 Ἄλλ' ἕνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν τοῦτο, λέγοντες, Ἰνα μή ^α εἰπωσιν αὐριοὶ τὰ τέκνα ἡμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν, ἅ Τί ἡμῶν και Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ;

25 Καὶ ὅρια ἔθηκε Κύριος ἀναμέσον ἡμῶν και ἡμῶν ^α τὸν Ἰορδάνην, και ἕκ ἐστιν ἡμῶν μερίς Κυρίῳ ^β καὶ ἀπαλλοτριώσων οἱ υἱοὶ ἡμῶν τὰς ^β υἰῶν ἡμῶν, ἰνα μή σέβωνται Κύριον.

26 Καὶ εἶπαμεν ποιῆσαι ἕτω, του οικοδομησῶσι τὸν βωμὸν τῶντων ἕχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν.

27 Ἄλλ' ἰνα ἡ ^α τοῦτο μαρτύριον ἵ ἀναμέσον ἡμῶν και ^α ἡμῶν, και ἀναμέσον τῶν γενηῶν ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς, τῷ λατρεύειν λατρεύων Κυρίῳ ἐναντίον αὐτῆ, ἐν τοῖς καρπώμασιν ἡμῶν ^κ ἐν ταῖς θυσίαις ἡμῶν ^κ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ἡμῶν ^κ και ἕκ ἔρσαι τὰ τέκνα ἡμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν αὐριον, Οὐκ ἐστιν ἡμῶν μερίς Κυρίῳ.

28 Καὶ εἶπαμεν, Ἐὰν γένηται πρτε και λαλῶσῃ πρὸς ἡμᾶς, ἡ ταις γενεαῖς ἡμῶν αὐριον, και ἔρσῃ, Ἰδετε ὁμοίωμα του θυσιαστηρίῳ Κυρίῳ, ὅ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἕχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν, ἀλλὰ μαρτύριον ἐστιν ἀναμέσον ^δ ἡμῶν ^δ και ἀναμέσον ἡμῶν ^δ, και ἀναμέσον τῶν ^δ υἰῶν ἡμῶν.

29 Μὴ γένοιτο ἕν ἡμᾶς ^δ ἀποστραφῆναι ἵ ἀπὸ Κυρίῳ ἐν τῇ σημερον ἡμέρᾳ ^δ ἀοστῆναι ἵ ἀπὸ Κυρίῳ, ὡστε οικοδομησῶσι ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπώμασι, και ταις θυσίαις Σαλαμιν, και τῇ θυσίᾳ ὅ του σωτηρίῳ, πλην του θυσιαστηρίῳ Κυρίῳ ὅ ἐστιν ἐναντίον τῆς σκηνῆς αὐτῆ.

30 Καὶ ^δ ἀκῶσας Ἰφινεὺς ὁ ἱερεὺς και πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς ^α Ἰσραὴλ οἱ ἦσαν μετ' αὐτῆ, τὰς λόγους ἕς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ῥεββὴν και οἱ υἱοὶ Γὰδ και ^δ τὸ ἡμῶν ^δ φυλῆς Μανασσῆ, και ἦρσαν αὐτοῖς.

31 Καὶ εἶπε Φινεὺς ^α ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς Ῥεββὴν και τοῖς υἱοῖς Γὰδ και τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, Σῆμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ' ἡμῶν Κύριος, διότι ἕκ ἐπλημμελήσατε ἐναντίον Κυρίῳ πλημμέλειαν, και ὅτι ἐφύσσασθε τὰς υἰὲς Ἰσραὴλ ἕκ χειρὸς Κυρίῳ.

32 Καὶ ἀπέστρεψε Φινεὺς ^α ὁ ἱερεὺς και οἱ ἄρχοντες ^α ἀπὸ τῶν υἰῶν Ῥεββὴν και ἀπὸ τῶν υἰῶν Γὰδ και ἀπὸ του ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ ἕκ ^δ τῆς Ἰ Γαλαὰδ εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς τὰς υἰὲς Ἰσραὴλ ^α και ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τὰς λόγους.

33 Καὶ ἦρσε ^α τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ^α και ἐλάλησαν πρὸς τὰς υἰὲς Ἰσραὴλ, και εὐλόγησαν τὸν Θεὸν υἰῶν Ἰσραὴλ ^α και εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτῆς εἰς πόλεμον ἐξολοθρεῖναι τὴν γῆν τῶν υἰῶν Ῥεββὴν και τῶν υἰῶν Γὰδ και του ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ ^α και κατώκησαν ἐπ' αὐτῆς.

34 Καὶ ἐπανάμασεν Ἰησοῦς τὸν βωμὸν τῶν Ῥεββὴν και τῶν Γὰδ και του ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ, ^κ εἶπεν, Ὅτι μαρτύριον ἐστιν ἀναμέσον αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐστι.

Κεφ. κγ', XXIII.

ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦσαι Κύριον τὸν ^α Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθετῶν ^δ αὐτῆ ^δ κυκλόθεν, και Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκῶς ^δ ταῖς ἡμέραις.

2 Καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα τὰς υἰὲς Ἰσραὴλ ^κ ἐν τῇ γερουσίᾳ αὐτῶν ^κ τὰς ἄρχοντας αὐτῶν και τὰς δικαστὰς αὐτῶν και τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, και εἶπε πρὸς αὐτὰς, Ἐγὼ γεγηρακα και προβέβηκα ταῖς ἡμέραις.

3 Ὑμεῖς δὲ ἐφορῶκατε ^α ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ^β ἡμῶν ^β πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τούτοις ἀπὸ

προσώπων ἡμῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ^α ἐκπολεμήσας ἡμῖν.

4 Ἰδετε ὅτι ἐπέροφα ἡμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ἡμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κληρίοις εἰς τὰς φυλάς ἡμῶν, ἀπὸ του Ἰορδάνησ πάντα τὰ ἔθνη, ^β και ἐξωλόθρευσα, και ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀρει ἐπὶ δυομίς ἡλίε.

5 Κύριος δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἕτος ἐξολοθρεῖται αὐτὰς ἀπὸ προσώπῃ ^β ἡμῶν ^β, ἕως ἂν ἀπόλωνται και ἀποστειλεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ ἄγρια, ἕως ἂν ἐξολοθρεῖται αὐτὰς και τὰς βασιλείς αὐτῶν ἀπὸ προσώπῃ τῶν ἡμῶν, και ^α κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ^β ἡμῶν ^β ἡμῖν.

6 Κατισχύσατε ἕν σφόδρα φυλάσσειν και ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆ νόμου Μωσῆ, ἰνα μη ἐκκλίνητε ^α εἰς δεξιὰ ἢ εὐώνυμα,

7 Ὅπως μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα ^α ^κ τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν αὐτῶν ἕκ ὀνομασθήσεται ἐν ἡμῖν, ^β ὅδὲ μὴ λατρεύσῃτε, ^γ ὅδὲ μὴ προσκυνῆσῃτε αὐτοῖς,

8 Ἄλλὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν προσκολληθήσεσθε, καθὰ ἐπέροφείσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταυτῆς.

9 Καὶ ἐξολοθρεῖται ^α αὐτοὺς Κύριος ^α ἀπὸ προσώπῃ ἡμῶν ἕθη μεγάλη και ἰσχυρά ^α και ^α οὐδεὶς ἀντίστη κατενώπιον ^δ ἡμῶν ^δ ἕως τῆς ἡμέρας ταυτῆς.

10 ^α Εἰς ἡμῶν ἐδιώξε χιλίε, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ^α ἕτος ἐξεπολέμει ἡμῖν, καθὰ ἕπερ εἶπεν ^β ἡμῖν ^β.

11 Καὶ φυλάεσθε σφόδρα ^α του ἡγιατῶν Κυρίον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

12 Ἐὰν γὰρ ^α ἀποστραφῆτε και ^β προσβῆσθε ^β τοῖς ὑπολειφθεῖσαι ἔθνεσι τούτοις τοῖς μεθ' ἡμῶν, και ἐπιγαμίαις ποιήσητε πρὸς αὐτοὺς, ^κ συγκαταμιγήτε αὐτοῖς και αὐτοὶ ἡμῖν,

13 Ἰνωσσκετε ἵ ὅτι οὐ μὴ προσβῆ Κυρίος ^α τῆ ἐξολοθρεῖται τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ^α και ἔσονται ἡμῖν εἰς παγίδας, και εἰς σκάνδαλα, και εἰς ἡλίε ἐν ταῖς πέτραις ἡμῶν, και εἰς βολίδε ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ἕως ἂν ἀπόλησθε ἀπὸ τῆς γῆς ^α ἀγαθῆς ταυτῆς, ἡν ἕδωκεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

14 Ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω ^α τὴν ὁδὸν, καθὰ και πᾶντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ^α και γνώσασθε ἕκ τῆ καρδιᾶ ἡμῶν και ^α τῆ ψυχῆ ἡμῶν, διότι ἕκ ἐπῆρσεν εἰς λόγους ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ^α, ἂν εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ^α πρὸς ^α πάντα ^δ τὰ ἀνηκούσας ἡμῶν, οὐδὲ διεψώνησεν ἕξ αὐτῶν.

15 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἡκεῖ ^β πρὸς ἡμᾶς ^α πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλά, ἵ ἐλάλησε Κύριος ^α ἐφ' ὑμᾶς, ἕτως ἐπίειξε Κύριος ὁ Θεὸς ^α ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ πονηρά ἕως ἂν ἐξολοθρεῖται ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταυτῆς, ἡς ἕδωκε ^α Κύριος ^β ἡμῖν ^β.

16 Ἐν τῷ ^β παραβῆναι ^α ὑμᾶς τὴν διαθήκην Κυρίου του Θεῦ ^β ἡμῶν ^β, ἡν ἐνετέλιτο ^β ἡμῖν ^β και παρευθύνεσθε λατρεύσῃτε θεοῖς ἕτέροις και προσκυνῆσῃτε αὐτοῖς ^α.

Κεφ. κδ', XXIV.

ΚΑΙ συνήγαγεν Ἰησοῦς πάσας ^α φυλάς Ἰσραὴλ εἰς Σηλω, και συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ^α και τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν και τοὺς δικαστὰς αὐτῶν, και ἕδωσθησεν αὐτοῖς ἵ ἀπειναντι του Θεοῦ.

2 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντας τὸν λαὸν ^α Γὰδὲ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ^α Ἰσραὴλ, ^α Πέραν του ποταμοῦ παρῶκησαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν ἀπαρχῆς, Θάρα ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ, ^κ ὁ πατὴρ Ναχωρ, και ἐλάτρευσαν θεοῖς ἕτέροις.

3 Καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν Ἀβραὰμ

ἔκ τῶν πέραν τῆς ποταμοῦ, κ' ἀδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῆ^α κ' ἐπλήθυνα αὐτὸ σπέρμα,

4 Καὶ ἔδωκα αὐτῶν τὸν Ἰσαάκ, κ' ἄ τῳ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἰσάυ· καὶ ἔδωκα τῳ Ἰσάυ τὸ ὄρος τὸ Σειρ^β κληρονομία^α· αὐτῷ^α καὶ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταίως· κ' ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι.

5^α Καὶ ἔπατάξα^α τὴν Αἴγυπτον ἐν σημείοις οἷς ἔποίησα ἐν αὐτοῖς.

6 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγε^α τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, κ' εἰσήλαθε εἰς τὴν θάλασσαν^α τὴν ἐρυθράν^α· καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὅπισθεν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν.

7 Καὶ ἀνεβόησαμεν πρὸς Κύριον^α· καὶ ἔδωκε νεφέλην καὶ γνόφον ἀναμείσον^α ἡμῶν καὶ ἀναμείσον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτὰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκάλυψε αὐτὰς^α· καὶ εἶδον οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῆ Αἰγύπτῳ· κ' ἦτε ἐν τῇ ἑρήμῳ ἡμέρας πλείους.

8 Καὶ ἤγαγεν ὁ ἡμᾶς^α εἰς γῆν Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν^α· καὶ κατεκληρονομίησατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐξωλοθρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν.

9 Καὶ ἀνέστη Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεφὺρ βασιλεὺς Μωάβ, κ' παρτάξατο τῷ Ἰσραήλ, κ' ἀποστείλας ἐκάλεσε τὸν Βαλαάμ^α ἀράσασθαι ὁ ἡμῖν^α.

10 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος δ' ὁ Θεός σου^α ὑπολιῶσαι σε^α· κ' εὐλόγησας εὐλόγησεν ὁ ἡμᾶς^α, καὶ ἐξείλατο ὁ ἡμᾶς^α ἐκ χειρῶν αὐτῶν, α καὶ παρέδωκεν αὐτὰς^α.

11 Καὶ διέβητε τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγενήθητε εἰς Ἰεριχὴ^α καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ὁ ἡμᾶς^α οἱ κατοικοῦντες Ἰεριχὴ ὁ Ἀμορραῖος, α καὶ ὁ Χαναναῖος, καὶ ὁ Φερεζαῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Γεργεσαῖος^α καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος^α εἰς τὰς χεῖρας ὁ ἡμῶν^α.

12 Καὶ ἐξαπέστειλε προτέραν ἡμῶν τὴν σφικίαν, κ' ἐξαπέστειλεν^α αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὁ ἡμῶν^α δώδεκα βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, κ' ἐν τῇ ῥομφαίᾳ σ' ἔδεν ἐν τῷ τόφῳ σ'.

13 Καὶ ἔδωκεν ἡμῖν γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπίασατε ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις ἃς οὐκ ὠκοδομήκατε, κ' κατοικίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἀμπελώνας κ' ἐλαιώνας ἃς κ' ἐφύτευσατε^α ἡμεῖς, ἔδεσθε.

14 Καὶ νῦν φοβήθητε ὁ Κύριον, καὶ λατρεύσατε αὐτῷ ἐν^α εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ^α, καὶ περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριούς, οἷς ἐλάτρευον οἱ πατέρες ὁ ἡμῶν^α ἐν τῷ πέραν τῆς ποταμοῦ κ' ἐν Αἰγύπτῳ, κ' λατρεύσατε ὁ Κύριω,

15 Ἐἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ἡμῖν λατρεῖν ὁ Κύριω, κ' ἐκλέξασθε ἡμῖν αὐτοὺς σήμερον τίμω λατρεύσθε, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ἡμῶν, τοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Ἀμορραίων, ἐν οἷς ἡμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν· ἐγὼ δὲ καὶ ὁ ἡ οἰκία^α μου λατρεύσωμεν Κυρίω, ὅτι ἅγιός ἐστι.

16 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπε, Μὴ γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν Κύριον, ὥστε λατρεῖν θεοῖς ἑτέροις.

17 Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, α αὐτὸς Θεός ὁ ἐστίν^α αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, α καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσιν οἷς παρήλθομεν δι' αὐτῶν.

18 Καὶ ἐξέβαλε Κύριος τὸν Ἀμορραίων καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικούντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν^α· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσωμεν Κυρίω, οὗτος γὰρ ὁ Θεός ἡμῶν ἐστίν.

19 Καὶ εἶπεν Ἰησοὺς πρὸς τὸν λαόν, Οὐ μὴ δύνησθε λατρεῖν ὁ Κυρίω^α, ὅτι ὁ Θεὸς ἅγιός ἐστι^α· καὶ ὁ Ἰηλῶσας οὗτος ὁσὶ ἀνήσει τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν καὶ τὰ ἀνομήματα ἡμῶν,

20 Ἦνικά ἂν ἐγκαταλίπητε ὁ Κύριον καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις^α· καὶ ἐπελθῶν κακώσει ἡμᾶς καὶ ἐξαναλώσει ἡμᾶς ἂν^α ὧν εὐ ἐποίησε ἡμᾶς.

21 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν, Οὐχί, ἀλλὸ Κυρίω λατρεύσωμεν.

22 Καὶ εἶπεν Ἰησοὺς πρὸς τὸν λαόν, Μάρτυρες ἡμεῖς κατ' ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς ἐξελέξασθε Κυρίω λατρεῖν ἐν αὐτῷ.

23 Καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους τοὺς ἐν ἡμῖν, καὶ εὐθύνετε τὴν καρδίαν ἡμῶν πρὸς Κύριον Θεόν Ἰσραὴλ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν, Κυρίω λατρεύσωμεν, κ' τῆς φωνῆς αὐτῆς ἀκυσόμεθα.

25 Καὶ διέθετο Ἰησοὺς διαθήκην πρὸς τὸν λαόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔδωκεν αὐτῶν νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλῷ ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ἐγράφη^α τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον ὁ νόμου^α τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔλαβε λίθον μέγαν, καὶ ἐσθησε αὐτὸν Ἰησοὺς ὁ ὑπὸ τὴν τέρμινθον ἀπέναντι Κυρίου.

27 Καὶ εἶπεν Ἰησοὺς πρὸς ὁ τὸν λαόν, Ἴδου ὁ λίθος οὗτος ἐστίν ἐν ἡμῖν εἰς μαρτύριον, ὅτι αὐτὸς ἀκίκοος πάντα τὰ λεχθέντα αὐτῷ^α ὑπὸ Κυρίου^α· ὅτι ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς σήμερον, καὶ οὗτος ἐστίν ἐν ἡμῖν εἰς μαρτύριον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ἡνικά ἂν ψεύσσητε Κυρίω τῷ Θεῷ ὁ μου^α.

28 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοὺς τὸν λαόν, κ' αἰ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

29 Καὶ ἐλάτρευον Ἰσραὴλ τῷ Κυρίω πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφείλκταν τὸν χρόνον μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ὅσοι εἶδον πάντα τὰ ἔργα Κυρίου ὅσα ἐποίησε τῷ Ἰσραήλ.

30 Καὶ ἐγένετο μετ' ἐκεῖνα καὶ ἀπέθανεν Ἰησοῦς ντὸς Ναυῆ ὁ υἱὸς Κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.

31 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὀρίοις τοῦ κλήρου αὐτοῦ ἐν Θαμνασαρά^α ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραῖμ ἀπὸ Βορῆα τοῦ ὄρους ὁ Γαλαδί^α· ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ ὁ μνήμα εἰς ὁ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τὰς ντὸς Ἰσραὴλ ἐν Γαλιλαίῳ, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου, καθὰ συνῆταξεν ὁ αὐτοῖς^α Κύριος^α· καὶ ἐκεῖ εἰσιν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

32 Καὶ τὰ ὁστά Ἰωσήφ^α ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατῶρυσαν ἐν Σικκίμοις, ἐν τῇ μερίδι τῆς ἀγρῆς ὁ ἐκτίησατο Ἰακώβ παρὰ τῶν Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων ἐν Σικκίμοις ἀνάδωρον ἑκατόν, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Ἰωσήφ ἐν μερίδι.

33 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ Ἰελεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν ὁ ὁ ἀρχιερεὺς ἑτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Γαβαὰρ Φινεὲς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραῖμ^α ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λαβόντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, κ' περιεφέρσαν^α ἐν ἐνωτοῖς^α καὶ Φινεὲς ἱερατεύσεν ἐν τῷ Ἰελεάζαρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἕως ἀπέθνηκε, καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἐν Γαβαὰρ τῇ ἐαυτοῦ^α· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐαυτῶν πόλιν^α· καὶ ἐσέβοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν Ἀστάρτην, καὶ ὁ Ἀσταρῶθ, καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἔθνων τῶν κύκλων αὐτῶν^α· καὶ παρέδωκεν αὐτὰς Κύριος εἰς χεῖρας Ἐγλωὶμ τῷ βασιλεῖ Μωάβ καὶ ὁ ἐκυρίευσεν^α αὐτῶν ἔτη δεκαοκτῶ

Κεφ. α'. Ι.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ, καὶ ἐπρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἃ διὰ τοῦ Κυρίου, λέγοντες, Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τὸς Χανααναίους ἀφῆρημενος τὸ πολεμῆσαι ἃ πρὸς αὐτούς; 2 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰούδας ἀναβήσεται ἰδοὺ δέδοκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

3 Καὶ εἶπεν Ἰούδας τῷ Συμεὼν ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου, καὶ παρατάξωμεθα πρὸς τοὺς Χανααναίους, καὶ πορευοσάμεθα κἀγὼ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ Συμεὼν.

4 Καὶ ἀνέβη Ἰούδας καὶ παρέδωκε ἢ Κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον βεῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἔκοφαν ἢ αὐτοὺς ἐν Βεζέκ ἢ εἰς ἄρα χιλιάδας ἀνδρῶν.

5 Καὶ ἔκατελάβον τὸν Ἀδωνιβεζέκ ἐν τῇ Βεζέκ, καὶ παρετάξαντο πρὸς αὐτόν, καὶ ἔκοφαν αὐτὸν Χανααῖον καὶ Φερεζαῖον.

6 Καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζέκ καὶ κατέδραμον ὅπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐλάβονταν αὐτὸν, καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζέκ, Ἐβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκοκμήσονται, ἣσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκίτια τῆς τραπέζης μου καθὼς οὐκ ἐποίησα, οὕτως ἀνταπετόκακ μοι ὁ Θεός, καὶ ἄρα οὐκ ἐπὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

8 Καὶ ἐπολέμησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ κατελάβονταν αὐτήν, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι ἢ ῥομφαίας, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρυσαν ἐν πυρὶ.

9 Καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα πολεμήσαι πρὸς τὸν Χανααῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὄρεινὴν καὶ τὸν Νότον καὶ τὴν πεδινὴν.

10 Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν Χανααῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρων καὶ ἐξῆλθε Χεβρων ἐξ ἐναντίας καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρωνίτῃ τὸ πρότερον Κριαβαρβοκσεφέρ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσοὶ καὶ Ἀχιμαν καὶ Θολμὶ γεννήματα τοῦ Ἐνάκ.

11 Καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβίρ, τὸ δὲ ὄνομα αὐτῆς Δαβίρ ἦν ἐμπροσθεν Κριαβαρβοκ, πόλις Γραμματῶν.

12 Καὶ εἶπε Χάλεβ, Ὅς ἀντατάξω τὴν πόλιν τῶν Γραμματῶν καὶ προκαταλάβηται αὐτήν, δῶσω αὐτῇ τὴν Ἀσχά θυγατέρα μοι εἰς γυναῖκα.

13 Καὶ προκατελάβετο αὐτὴν Γοθονιὴλ υἱὸς Κενεζῆ ἀδελφοῦ ἢ Χάλεβ ὁ νεώτερος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἢ Χάλεβ τὴν Ἀσχά θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς, καὶ ἐπέσειεν αὐτὴν ἢ Γοθονιὴλ τῷ αἰτήσῃ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἢ ἄγγρον, καὶ ἐγόγγυζε καὶ ἔκραζεν ἀπὸ τοῦ ὑποκυλίου, Εἰς γῆν Νότου ἐκδόδοσαι με, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἢ Χάλεβ, Τί ἐστὶ σοι;

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσχά, Δὸς ἢ μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Νότου ἐκδόδοσαι με, καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς ἢ λύτρωσιν μετῶρων καὶ ἢ λύτρωσιν ταπεινῶν.

16 Καὶ οἱ υἱοὶ ἢ Ἰοθὴρ τὸν Κιναίου ἢ τοῦ γαμβροῦ ἢ Μωσὴ ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων ἢ μετὰ τῶν υἱῶν ἢ Ἰάδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν ἔσαν ἐν τῷ Νότῳ ἢ Ἰάδα, ἢ ἐστὶν ἐπὶ καταβάσεως Ἀράδ, καὶ κατώκησαν μετὰ τῷ λαοῦ.

17 Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας μετὰ Συμεὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔκοθεν τὸν Χανααῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφέθ, καὶ ἐξωλόθρυσαν

αὐτούς, καὶ ἐκίλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἢ Ἀνάθεμα.

18 Καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ἰούδας τὴν Γάζαν, οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Ἀσκάλωνα οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀκκαρων, οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, τὴν Ἀζωτον, οὐδὲ τὰ περισπῶρια αὐτῆς.

19 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰούδα καὶ ἐκληρονόμησε τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν ἐξολοθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα, ὅτι ἢ Ρηχιβὶ διεστείλειτο αὐτοῖς.

20 Καὶ ἔδωκεν τῷ Χάλεβ τὴν Χεβριὴν, καθὼς ἐλάλησε Μωυσῆς, καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις ἢ τῶν υἱῶν ἢ Ἐνάκ.

21 Καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλήμ οὐκ ἐκληρονόμησαν, οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν καὶ κατώκησεν ὁ Ἰεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν ἐν Ἱερουσαλήμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ καὶ γε αὐτοὶ εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἢ Κύριος ἦν μετ' αὐτῶν.

23 Καὶ παρενέβαλον, καὶ κατεσκέφαντο Βαιθὴλ, τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἐμπροσθεν Λουζὶ.

24 Καὶ εἶδον οἱ φυλάισσοντες, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἔλαβον αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ, Δεῖξον ἡμῖν ὅτις πόλεως τὴν εἰσοδὸν, καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος.

25 Καὶ εἶδειεν αὐτοὺς τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως, καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν ζῳμῇ ῥομφαίας, τὸν δὲ ἀνδρὰ καὶ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξαπέστειλαν.

26 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττίν, καὶ φκοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζὶ, τοῦτο ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

27 Καὶ οὐκ ἔφηρε ἢ Μανασσῆ τὴν Βαιθσάν, ἢ ἐστὶ Σκυνθὸν πόλις, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τὰ ἢ περιόικα αὐτῆς, οὐδὲ τὴν ἢ Θανάκ, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δῶρ, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τὸν κατοικοῦντα ἢ Βαλάκ, οὐδὲ τὰ περιόικα αὐτῆς, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεθῶ, οὐδὲ τὰ περιόικα αὐτῆς, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας ἢ Βεβλαῖμ, οὐδὲ τὰ περιόικα αὐτῆς, οὐδὲ τὴν θυγατέρα αὐτῆς, καὶ ἤρξατο ὁ Χαναανῶς κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησε ἢ Χαναανῶν εἰς φόρον, καὶ ἐξείρων οὐκ ἔφηρεν αὐτόν.

29 Καὶ Ἐφραὶμ οὐκ ἔφηρε τὸν Χαναανῶν τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ, καὶ κατώκησεν ὁ Χαναανῶν ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζέρ, καὶ ἐγένετο εἰς φόρον.

30 Καὶ Ζαβουλὼν οὐκ ἔφηρε τοὺς κατοικοῦντας Κέδρων, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας ἢ Δωμανά, καὶ κατώκησεν ὁ Χαναανῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον.

31 Καὶ Ἀσῆρ οὐκ ἔφηρε τοὺς κατοικοῦντας Ἀκχῶ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δῶρ, καὶ τὸς κατοικοῦντας Σιδῶνα, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἢ Δαλαφ, τὸν Ἀσχαζ, καὶ τὸν Χεβδὰ, καὶ τὸν Ναὶ, καὶ τὸν Ἐρεώ.

32 Καὶ κατώκησεν ὁ Ἀσῆρ ἐν μέσῳ τῶν Χαναανῶν τὸν κατοικοῦντος τὴν γῆν, ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἢ ἔξαρα αὐτόν.

33 Καὶ Νεφθαλὶ οὐκ ἔφηρε τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσάμι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθανάχ, καὶ κατώκησε ἢ Νεφθαλὶ ἐν μέσῳ τῶν Χαναανῶν τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν, οἱ δὲ κατοικοῦντες

Βαθαίμας και την Βαθνεθ, ὁ ἐγένοντο ἰ αὐ-
 τῶς εἰς φόρον.

34 Καὶ ἐξέβληψεν ὁ Ἀμορρᾶιος τοὺς υἱοὺς
 Δάν εἰς τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτὸν κατα-
 βῆναι εἰς τὴν κοιλάδα.

35 Καὶ ἤρξατο ὁ Ἀμορρᾶιος κατοικεῖν ἐν
 τῷ ὄρει τῶν Ὀστρακῶν, ὁ ἐν ὧ¹ αἱ ἄρκτοι
 καὶ ἐν ὧ² αἱ ἀλώπεκες, ἐν τῷ Μυρσινῶνι,
 καὶ ἐν Θαλαβίν¹ καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ οἴκου
 Ἰωσήφ ἐπὶ τὸν Ἀμορρᾶιον, καὶ βεγενηθη αὐ-
 τοῖς¹ εἰς φόρον.

36 Καὶ τὸ ὄριον τοῦ Ἀμορρᾶιου ἀπὸ τῆς
 ἀναβάσεως Ἀκραβὶν ἀπὸ τῆς πέτρας καὶ ἐπάνω.

Κεφ. β'. Π.

ΚΑΙ ἀνέβη ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ Γαλαζ ἐπὶ
 τὸν κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαθθλ καὶ ἐπὶ τὸν
 οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ὁ Τάδε
 λέγει Κύριος, Ἀνεβίβασα ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου,
 καὶ εἰσηγαγόν¹ ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὁ ὕμῶσα
 τοῖς πατράσιν ὑμῶν² καὶ εἶπα, Οὐ διασκε-
 δάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν
 αἰῶνα.

2 Καὶ ἡμεῖς οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς
 ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύτην, οὐδὲ τοῖς
 θεοῖς αὐτῶν³ προσκυνήσετε, ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ
 αὐτῶν συντριψέ-ε, τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν
 ὁ καθελεῖτε⁴ καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς
 μου, ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε.

3 Κραγῶ⁵ εἶπον, Οὐ μὴ ἐξάρω⁶ αὐτοὺς ἐκ
 προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς σινο-
 χάς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάν-
 δαλον.

4 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος Κυ-
 ρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς
 Ἰσραὴλ, καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν
 καὶ ἔκλαυσαν.

5 ὁ Καὶ ἐπωνόμασαν⁷ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
 ἐκεῖνον, Κλαυθμῶνες⁸ καὶ ὁ θευσίασαν⁹ ἐκεῖ
 τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ ἐξάπεστελεν Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ
 ἦλθεν ἀνῆρ¹⁰ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατα-
 κληρονομήσαι τὴν γῆν.

7 Καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ πάσας
 τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν
 προσβυτέρων, ὅσοι ἐμακροήμερευσαν μετὰ
 Ἰησοῦ, ὅσοι ἐγνώσαν πᾶν τὸ ἔργον Κυρίου τὸ
 μέγα ὅσα¹¹ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

8 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ δούλος
 Κυρίου, υἱὸς ἐκατόν¹² ἄδεκα ἑτῶν.

9 Καὶ ἔθαναν αὐτὸν ἐν ὄρει τῆς κληρονομίας
 αὐτοῦ ἐν Θαμναθαράς, ἐν ὄρει Ἐφραΐμ ἀπὸ
 Βορρά τοῦ ὄρους Γαζάς.

10 Καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκεῖνη προσετέθησαν
 πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν¹³ καὶ ἀνέστη γενεὰ
 ἕτερα μετ' αὐτοῦς, ὅι¹⁴ οὐκ ἐγνώσαν τὸν
 Κύριον, καὶ γε τὸ ἔργον ὁ ἐποίησεν ἐν τῷ
 Ἰσραὴλ.

11 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ποιηρὸν
 ἐνώπιον¹⁵ Κυρίου, καὶ ἐλάτρευσαν¹⁶ τοῖς
 Βααλῖμ.

12 Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον ὁ τὸν¹⁷ Θεόν
 τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς
 ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπορεύθησαν ὅπως θεῶν
 ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν ὁ τῶν ἔθνῶν¹⁸ τῶν περι-
 ἴκλω αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς¹⁹ καὶ
 ταρωργισαν τὸν Κύριον.

13 Καὶ ἐγκατέλιπον ὁ αὐτὸν²⁰, καὶ ἐλάτρευσαν
 τῷ Βααλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις.

14 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ²¹
 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας²² προνομι-
 ὄντων, καὶ κατεπρονόμισαν αὐτοὺς²³ καὶ ἀπέ-
 θετο αὐτοὺς ὁ ἐν χερσὶ²⁴ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν

κακλόθεν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπὶ ἀντισηναί
 κατὰ πρόσωπον²⁵ αὐτῶν²⁶ ἐχθρῶν αὐτῶν

15 Ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύοντο²⁷ καὶ χεὶρ Κυρίου
 ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακά, καθὼς ἐλάλησε Κύ-
 ριος καὶ καθὼς ὤμοσε Κύριος αὐτοῖς, καὶ
 ἐξέβληψεν αὐτοὺς σφόδρα.

16 Καὶ ἤγειρε Κύριος κριτάς, καὶ ἔσωσεν αὐ-
 τοὺς ὁ Κύριος²⁸ ἐκ χεῖρῶν τῶν προνομιούντων
 αὐτοῦς²⁹ καὶ γε τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν,

17 Ὅτι ἐξεπόρευσεσαν ὅπως θεῶν ἑτέρων,
 καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς³⁰ καὶ ἐξέκλιναν ταχῶν
 ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἣς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν
 τῆ εἰσακούειν ὁ τῶν λόγων³¹ Κυρίου³² οὐκ ἐποίη-
 σαν οὕτω.

18 Καὶ ὅτι ἤγειρε Κύριος αὐτοῖς κριτάς, καὶ
 ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ, καὶ ἔσωσεν αὐ-
 τοὺς³³ ἐκ χεῖρῶν ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς
 ἡμέρας τοῦ κριτοῦ, ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ
 τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ὁ ἀπὸ³⁴ προσώπου τῶν
 πολιορκούντων αὐτοὺς³⁵ καὶ ἐκθλιβόντων³⁶ αὐτάς.

19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτῆς, καὶ
 ἀπέστρεψαν καὶ πάλιν εἰσέβησαν ὑπὲρ τοὺς
 πατέρας αὐτῶν ὁ πορεύεσθαι³⁷ ὅπως θεῶν
 ἑτέρων, λατρεύειν αὐτοὺς καὶ προσκυνεῖν αὐ-
 τοῖς³⁸ οὐκ ἀπέφριψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν,
 καὶ³⁹ τὰς ὁδοὺς⁴⁰ αὐτῶν τὰς σκληράς.

20 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ⁴¹
 καὶ εἶπεν, Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος
 τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετείλαμην τοῖς
 πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ ὁ εἰσηκούσαν⁴² τῆς
 φωνῆς μου,

21 Καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἐξάραι ἄνδρα
 ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἔθνῶν, ὧν κατέ-
 λιπεν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ναυῆ ἐν τῇ γῆ⁴³ καὶ ἀφῆκε

22 Τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, εἰ
 φυλάσσονται τὴν ὁδὸν Κυρίου πορεύεσθαι ἐν
 αὐτῇ, ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ἡ ἔ.

23 Καὶ ἀψήσεν Κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ
 ἐξάραι αὐτὰ τὸ τάχος, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸ
 ἐν χερσὶ Ἰησοῦ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ ἔθνη ὁ ἀφῆκε ὁ Κύριος αὐτὰ⁴⁴
 ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, πάντας
 τοὺς μὴ ἐγγνώκας⁴⁵ τοὺς πολέμους Χανααί.

2 Πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραὴλ τοῦ δι-
 δάσαι αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἐμπροσθεν
 αὐτῶν οὐκ ἐγνώσαν αὐτά.

3 Τὰς πέντε στρατείας τῶν ἀλλοφύλων,
 καὶ πάντα τὸν Χανααῖον, καὶ τὸν Σιδώνιον,
 καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικούντα τὸν Λίβανον
 ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ἀερμών⁴⁶ ἕως Λαβωμάθ.

4 Καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν
 Ἰσραὴλ, γυνῶνα εἰ ἀκούσονται τίς ἐντολὰς
 Κυρίου⁴⁷ ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν
 χερσὶ Μωσῆ.

5 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατώκησαν ἐν μέσῳ τῆ
 Χανααῖου, καὶ τῆς Χετταίας, καὶ τῆς Ἀμορρᾶϊς, καὶ
 τῆς Φερεαίας, καὶ τοῦ Εὐαῖου, καὶ τοῦ Ἰεβουσαίας.

6 Καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐαυτοῖς
 εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν
 τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευον τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

7 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ποιηρὸν
 ἐναντίον Κυρίου⁴⁸ καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου ὁ τοῦ⁴⁹
 Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευον τοῖς Βααλῖμ καὶ
 τοῖς ἄλλοις.

8 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
 καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ Χουσαρθαβαί
 βασιλέως Συρίας ὁ ποταμῶν⁵⁰ καὶ ἐδούλευσαι
 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Χουσαθαίμ ὁ ἔτη ὀκτώ⁵¹.

9 Καὶ ἐκράσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύ-
 ριον⁵² καὶ ἤγειρε Κύριος σωτήρα τῷ Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς, τὸν Γοθονιὴλ υἱὸν

Κενεζ̅ ἀδελφῶ Χαλεβ̅ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν.^α

10 Καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἔκριμε τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἐξήλθεν εἰς ἰπόμενον ἄπρὸς Χουσσαρθαβαίμ, καὶ παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσσαρθαβαίμ βασιλεα Συρίας ποταμῶν· καὶ ἔκραταιώθη χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσσαρθαβαίμ.

11 Καὶ ἠύχασεν ἡ γῆ ἐτὶ τεσσαράκοντα· καὶ ἀπέθανε Γαθωνὴλ υἱὸς Κενεζ̅.

12 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐνίσχυσε Κύριος τὸν Ἐγλωὶμ βασιλέα Μωάβ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τὸ πεποιθέναι αὐτὸς τὸ πονηρὸν ἐναντί Κυρίου.

13 Καὶ ἠσυνήγαγε¹ πρὸς ἐαυτὸν πάντα τὰς υἱὰς Ἀμμων καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ ἐπορεύθη εἰς ἐπάταξεν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ κληρονομησῆτην πόλιν τῶν ποταμῶν.

14 Καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Ἐγλωὶμ βασιλεὶ Μωάβ ἔτη δεκαοκτώ.

15 Καὶ ἐκέκραζεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρεν αὐτοὺς ἄσωτηρα, τὸν Ἄωδ υἱὸν Γηρὰ βίου¹ τοῦ Ἰεμενὶ ἄνδρα ἀμφοτεροδέξιον· καὶ ἐξαπέστειλε¹ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Ἐγλωὶμ βασιλεὶ Μωάβ.

16 Καὶ εἰποίησεν ἐαυτῷ Ἄωδ μάχιραν δίστομον, σπιθαμῆς τὸ μήκος αὐτῆς· καὶ περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ τὸν μῦρον αὐτοῦ τὸν δεξιόν¹.

17 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ προσήνεγκε τὰ δῶρα τῷ Ἐγλωὶμ βασιλεὶ Μωάβ· καὶ Ἐγλωὶμ ἀνῆρ ἰστέιος σφόδρα.

18 Καὶ ἐγένετο ἠνίκα¹ συνετέλεσεν Ἄωδ προσφέρειν τὰ δῶρα, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς φέροντας τὰ δῶρα.

19 Καὶ αὐτὸν ὑπέστρεψε¹ ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλάλ, καὶ εἶπεν Ἄωδ, Λόγος μοι κρίφιτος πρὸς β. βασιλεῖν, καὶ εἶπεν Ἐγλωὶμ πρὸς αὐτόν, Σιῶπα· καὶ ἐξαπέστειλεν ἰψ' ἐαυτῷ πάντα τὰς ἐφροσύτας ἐπ' αὐτόν¹.

20 Καὶ Ἄωδ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερφῶ τῷ θερνῶν τῷ ἐαυτοῦ μονώτατος· καὶ εἶπεν Ἄωδ, Λόγος Θεοῦ μοι πρὸς σε βασιλεῦ· καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Ἐγλωὶμ ἐγγὺς αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐγένετο ἄμα τῷ ἀναστῆναι αὐτόν, καὶ ἐξέτεινε Ἄωδ τὴν χεῖρα τὴν ἄριστεράν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε τὴν μάχιραν ἐπάνωθεν τοῦ μῦρου αὐτοῦ τοῦ δεξίου· καὶ ἐνέπησεν αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ¹.

22 Καὶ ἐπεισήνεγκε καὶ γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός, καὶ ἀπέκλεισε τὸ στήρ κατὰ τῆς φλογός, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε τὴν μάχιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐξήλθεν Ἄωδ τὴν προστάδα· καὶ ἐξήλθε τοὺς διατεταγμένους¹, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ ὑπερφῶ κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐσφόνισσε.

24 Καὶ αὐτὸς ἐξήλθε· καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπήλθον, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερφῶ ἐσφονημέναι· καὶ εἶπαν, Μήποτε ἄποκοκοί γοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ ταμεῖφ τῷ θερνῶν¹;

25 Καὶ ἔπυμειναν ἕως ἠχώοντο¹· καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ ὑπερφῶν· καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα, καὶ ἠνοίσαν· καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπακῶς ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς.

26 Καὶ Ἄωδ διεσώθη ἕως ἔθρουβούντο, καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς παρήλθε γὰ γλυπτὰ, καὶ διεσώθη εἰς Στειρωθὰ.

27 Καὶ ἐγένετο ἠνικά ἦλθεν Ἄωδ εἰς γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλλισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Καταβῆθε ὀπίσω μὲν, ὅτι παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθρούς

ἡμῶν¹ τὴν Μωάβ ἐν χειρὶ ἡμῶν¹· καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ προκατελάβοντο τὴς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωάβ, καὶ οὐκ ἀψήχεν ἄνδρα διαβῆναι.

29 Καὶ ἐπάταξεν τὴν Μωάβ ἂ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὥσει δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ πᾶν λιπαρόν, καὶ πάντα ἄνδρα¹ δυνάμεως, καὶ οὐ διεσώθη ὁ ἀνῆρ.

30 Καὶ ἐνετράπη Μωάβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραὴλ, καὶ ἠύχασεν ἡ γῆ ὑπόδοκον· καὶ ἔκριμε αὐτοὺς Ἄωδ ἕως οὐ ἀπέθανε.

31 Καὶ μετ' αὐτὸν ἀνέστη Σαμεγάρ υἱὸς Διναχ¹, καὶ ἐπάταξε τῶν ἀλλοφύλων· εἰς ἐξακοσίους ἀνδράς ἐν τῷ ἄροτροπῶσι τῶν βοῶν, καὶ ἔσωσε ἄκα¹ γε¹ αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἄωδ ἀπέθανε.

2 Καὶ ἀπέδοτο εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ¹ Κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβὶν βασιλέως Χαναάν, ὃς ἐβασιλεύσει ἐν Ἀσώρ· καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισάρα, καὶ αὐτὸς κατώκει ἐν Ἀρισώθ τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ ἐκέκραζαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, ὅτι ἐνανκόσιμα ἄρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἔθλιψε τὸν Ἰσραὴλ κατακράτος· εἰκόσι ἐτη.

4 Καὶ Δεββώρα γυνὴ προφήτις γυνὴ λαφιδιώθ, αὐτὴ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῃ.

5 Καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φούνκα Δεββώρα ἀναμέσον¹ 4 τῆς Ῥαμὰ καὶ ἀναμέσον τῆς Βαιθὴλ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ ἀνέβαινον¹ πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν¹.

6 Καὶ ἀπέστειλε Δεββώρα καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαράκ υἱὸν Ἀβινεέμ ἐκ Κάδης Νεφθαλί, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὐχὶ ἐνετέλιτο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ σοι; καὶ ἀπελίσθη εἰς ὄρος Θαβῶρ, καὶ λήψη μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν· ἕκ¹ τῶν υἱῶν Νεφθαλί, καὶ ἕκ¹ τῶν υἱῶν Ζαβουλὸν καὶ

7 Καὶ ἐπάξω πρὸς σε εἰς¹ τὸν χεμαῖρρουν Κισῶν ἐπὶ τὸν Σισάρα ἄρχοντα τῆς δυνάμεως Ἰαβὶν, καὶ τα ἄρματα αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ παραδώσω αὐτὸν εἰς χεῖράς¹ σου.

8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Βαράκ, Ἐὰν πορευθῆς μετ' ἐμοῦ, πορεύσομαι, καὶ ἐὰν μὴ πορευθῆς, οὐ πορεύσομαι, ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν ἐν ἣ εὐδοκί Κυρίου τὸν ἀγγελοῦ μετ' ἐμοῦ.

9 Καὶ εἶπε, Πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σὺ· πλὴν γίνωσκε ὅτι ἐκ ἑσῶ το προτέρημά σὺ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἦν σὺ πορεύη, ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ὑποδώσεται Κύριος τὸν Σισάρα· καὶ ἀνέστη Δεββώρα, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῷ Βαράκ ἕκ¹ Κάδης¹.

10 Καὶ ἐβόησε¹ Βαράκ εἰς τὸν Ζαβουλὸν καὶ εἰς τὸν Νεφθαλί ἕκ¹ Κάδης, καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν, καὶ ἀνέβη Δεββώρα μετ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ἔχαιρε ὁ Κιναὶὸς ἐχωρήσθη¹ ἀπὸ Κιναὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰωβὰβ γαμβροῦ Μουσή· καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ εἰς ὄρος Πλεοκεκτοῦντων¹, ἡ ἔστιν ἐχόμενα Κεδές.

12 Καὶ ἠνεγγέλει¹ Σισάρα, ὅτι ἀνέστη Βαράκ υἱὸς Ἀβινεέμ εἰς ὄρος Θαβῶρ.

13 Καὶ ἐκάλεσε Σισάρα πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἑνανκόσιμα ἄρματα σιδηρᾶ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρισώθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χεμαῖρρουν Κισῶν.

14 Καὶ εἶπε Δεββώρα πρὸς Βαράκ, Ἀνάστηθι, ὅτι αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ ἔπαρέδωκε¹ Κύριος τὸν Σισάρα ἐν ἡμῶν¹ χειρὶ σὺ, ὅτι Κύριος ἐξελεύσεται ἐμπροσθεν σὺ· καὶ κατέβη Βαράκ κατὰ τὸ ὄρος Θαβῶρ, καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐξέσῃσε Κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτῆ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβόλην αὐτῆ ἐν στόματι. ρομφαίαις ἐνώπιον Βαράκ· καὶ κατέβη

Σισάρα δ' ἐπάνωθεν! τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε τοὺς ποσίᾱ αὐτοῦ.

16 Καὶ Βαρίκ δῶκεν ὀπίσω τῶν ἀρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως δ' Ἀρισάθ! τῶν ἰθῶν· καὶ ἔπεσε πάσα παρεμβολὴ Σισάρα ἐν στόματι ῥομφαίας· οὐ κατελείφθη ἕως ἐνός.

17 Καὶ Σισάρα ἔφυγε! τοὺς ποσίᾱ αὐτοῦ εἰς σκηνὴν Ἰαήλ γυναῖκος Χαβέρ^α ἑταίρου! τοῦ Κιναίος, ὅτι εἰρήνη ἦν! ἀναμείσον Ἰαβὶν βασιλέως Ἀσώρ καὶ ἀναμείσον τῆ οἴκῳ Χαβέρ τῆ Κιναίας.

18 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰαήλ εἰς συνάντησιν! Σισάρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, δ' Ἐκκλινον! Κιρίε μου, δ' ἔκκλινον! πρὸς μέ, μὴ φοβοῦ! καὶ δ' ἐξέκλινε! πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν· καὶ δ' περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ!

19 Καὶ εἶπε Σισάρα πρὸς αὐτὴν, Πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ, ὅτι ἐδίψησα· καὶ ἤνοιξε τὸν ἰσκότον τοῦ γάλακτος, καὶ ἐπότισεν αὐτόν, καὶ δ' περιέβαλεν αὐτόν!

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Σισάρα, Στήθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἔσται ἐὰν δ' ἀνῆρ! ἔληθ' πρὸς σέ, καὶ ἐρωτήσῃ σε, καὶ εἶπῃ δ', Εἰ ἔστιν ὧδε! ἀνῆρ; καὶ ἔρεῖς, Οὐκ ἔστι.

21 Ἄ καὶ ἔλαβεν Ἰαήλ γυνὴ Χαβέρ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς, καὶ ἔθηκε τὴν σφίραν ἐν τῇ νερί αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν δ' ἐκρυφῆ!, αἱ δ' ἔψηξ' τὸν πάσσαλον ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ, καὶ δ' διεξῆλθεν! ἐν τῇ γῆ! καὶ αὐτὸς δ' ἐξέστως ἔσκοτώθη!, καὶ ἀπέθανε.

22 Καὶ ἰδὸν Βαρίκ δῶκεν τὸν Σισάρα· καὶ ἐξῆλθεν Ἰαήλ εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δεῦρο καὶ δεῖξω σοι τὸν ἄνδρα ὃν συζητεῖς· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν· καὶ ἰδὸν Σισάρα δ' ἐρρίμμενον! νεκρὸς, καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ! αὐτοῦ.

23 Καὶ δ' ἐτρόπασεν! ὁ Θεὸς τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δ' ἐμπροσθεν! υἱὸν Ἰσραὴλ.

24 Καὶ δ' ἐπορεύετο! χεῖρ^α τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν, ἕως ὅσῳ ἐξωλόθρευσαν δ' τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν!

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἦσαν Δεββώρα καὶ Βαρίκ υἱὸς Ἀβινεέμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγοντες!

2 Ἐκακλήφθη ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἔκκοισασθῆναι λαόν, εὐλογεῖτε! Κύριον.

3 Ἀκούσατε βασιλεῖς, καὶ ἐνωτίσαθε! σατράπαι· δ' ἄσσομαι ἐγὼ εἰμι τῷ Κυρίῳ ἐγὼ εἰμι!, ψαλῶν τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ.

4 Κύριε, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηεῖρ ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἄγρου Ἐδώμ, γῆ ἑείσθη, καὶ ὁ οὐρανὸς δ' ἔσταξε δρόσους, καὶ αἱ! νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ.

5 Ὅρη ἔσαλειθῆσαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου! Ἐλωί!, τέτο Σινά ἀπὸ προσώπου Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

6 Ἐν ἡμέραις Σαμεγάρ υἱοῦ Ἀνάθ ἐν ἡμέραις Ἰαήλ, ἐξέλιπον δ' ὄδοι!, καὶ ἐπορεύθησαν δ' ἀτραποί!, ἐπορεύθησαν ὁδοὶ διεσπρηνμένας.

7 δ' ἐξέλιπον δυνατοί! ἐν Ἰσραὴλ, δ' ἐξέλιπον! ἕως οὐ ἀνάστη Δεββώρα, δ' ἕως οὐ! ἀνίστη μήτηρ ἐν Ἰσραὴλ.

8 δ' ἐξελέξαντο! θεοὺς καινοὺς, δ' ὅταν ἐπολέμησαν πόλεις ἄρχοντων· θυρεὸς ἐν ὄψῃ καὶ λόχη! ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν Ἰσραὴλ.

9 Ἦ καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραὴλ! οἱ δ' ἐκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ! εὐλογεῖτε Κύριον.

10 Ἐπιβεβηκότες ἐπὶ δ' ὄνου θηλειᾶς! μεσημβρίας, καθήμενοι ἐπὶ δ' κριτηρίου!, καὶ πορευο-

μενοι ἄ ἐπὶ ὁδοὺς συνέδρων! ἐφ' ὄψῳ, ἄ διηγεῖσθε!.

11 δ' Ἀπὸ φωνῆ! ἀνακρουομένων ἀναμείσον δ' ὑδρευομένων! ἐκεῖ ὠσούσι δικαιοσύνας δ' Κύριε! δικαιοσύνας δ' αἰήσον! ἐν Ἰσραὴλ! τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις ἄ λαὸς Κυρίου.

12 Ἐξεγείρου, ἐξεγείρου, Δεββώρα! ἄ ἐξεγείρου, ἐξεγείρου, δ' ἄλλῃσον φῶν· ἀνάστα! Βαρίκ, καὶ αἰχμαλώτισον αἰχμαλωσίαν σου, υἱὸς Ἀβινεέμ.

13 Τότε δ' κατέβη κατὰ ἕμιμα τοῖς ἰσχυροῖς! λαὸς Κυρίου κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κρατοῖς ἐξ ἔμου!.

14 Ἐφραῖμ δ' ἐξεφρίωσεν! αὐτοὺς ἐν δ' τῷ Ἀμαλήκ, ὀπίσω σου Βενιαμὴν ἐν τοῖς λαοῖς σου· ἐν ἐμοὶ Μαχίρ κατέβησαν ἐξερευνῶντες· καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἔλκοντες ἐν ῥάβδῳ διηγήσεως γραμματέως.

15 δ' Καὶ ἀρχηγοί! ἐν Ἰσάχαρ μετὰ Δεββώρας ἄ καὶ Βαρίκ! οὕτω Βαρίκ δ' ἐν κοιλίᾳ! ἀπέστειλεν ἐν ποσίᾱ αὐτοῦ, εἰς τὰς μερίδας! Ρουβὴν, μεγάλου δ' ἐξικουμένοι καρδίας!.

16 δ' Εἰς τί ἐκάθισαν ἀναμείσον τῆς διομίας τοῦ ἀκούσαι συρισμοῦ ἁγελῶν εἰς διαίρειεις Ρουβὴν! μεγάλου δ' ἐξετασμοὶ καρδίας.

17 Γαλαὰδ! ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου δ' οἱ ἐσκήνωσε! καὶ Δὰν βεῖς τί! παρκοεῖ πλοίοις; Ἀσὴρ δ' ἐκάθισε παραλίαν! θαλασσῶν, καὶ ἐπὶ δ' διεξόδοι! αὐτοῦ δ' σκηνώσε!.

18 Ζαβουλὼν λαὸς ἰνεΐδισε ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον, καὶ Νεφθαλί ἐπὶ ὕψη ἄγρου ἄ ἤλθον αὐτῶν!.

19 Ἐ βασιλεῖς ἄ παρετίξαντο, τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χαναάν ἐν Θαγαίχ ἐπὶ ὕδατι Μαγεδδῶ, δῆρον ἄρχιρίου οὐκ ἔλαβον.

20 Ἐξ οὐρανὸν δ' παρετίξαντο! οἱ ἄστέρες, ἐκ δ' τριῶν αὐτῶν παρετάξαντο! μετὰ Σισάρα.

21 Χειμάρρους Κισῶν δ' ἐξέστυρε! αὐτοὺς, χειμάρρους δ' ἀρχαίων!, χειμάρρους Κισῶν καταπατήσε αὐτὸν ψυχὴ μου δυνατῇ.

22 Ὅτε ἐνεποδίσθησαν! πτέρναι ἵππου, δ' σπονδί ἔσπευσαν ἰσχυροί! αὐτοῦ

23 δ' Καταρᾶσθη Μιρώσ!, εἶπεν ἄγγελος Κυρίου, δ' Καταρᾶσθη! ἐπικατάρτος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτὴν!, ὅτι οὐκ ἤλθσαν εἰς βοήθειαν Κυρίου, δ' εἰς βοήθειαν ἐν! δυνατοῖς.

24 Εὐλογηθεῖ ἐν γυναίξιν Ἰαήλ γυνὴ Χαβέρ τοῦ Κιναίου, δ' ἀπὸ γυναικῶν ἐν δ' σκηναῖς! εὐλογηθεῖν.

25 Ὑδωρ ἤτησε ἄ, γάλα ἔδωκεν ἄ ἐν λεκάνῃ δ' ὑπερχόντων προσηνεγκεῖ! βοίτηρον.

26 Χεῖρα αὐτῆς ἄριστεράν εἰς πιάσσαλον ἐξέτεινε, καὶ δεξιάν αὐτῆς εἰς δ' σφίραν κοπιώντων, καὶ ἐσφυροκόπησε! Σισάρα, δ' ὀηλωσε! κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ δ' ἐπάταξε, δήλωσε κροτάφον αὐτῆς.

27 Ἀναμείσον τῶν ποδῶν αὐτῆς δ' κατεκυλίσθη! ἔπεσε καὶ ἐκομίσθη δ' ἀναμείσον τῶν! ποδῶν αὐτῆς, δ' κατακλίθεις ἔπεσε δ', καθὼς κατὰ πόδῃν ἐκεῖ ἔπεσαν ἐξοδευθεῖς!.

28 Διὰ τῆς θυρίδος δ' παρέκλυε! μήτηρ Σισάρα δ' ἐκτός τοῦ τοξικοῦ!, Διότι δ' ἠσχύνθη! ἄμμα αὐτῆς· διότι ἐχρόνισαν δ' πόδες! ἀρμάτων αὐτῆς;

29 Ἄ! σοφαί ἄρχουσαι αὐτῆς δ' ἀπεκρίθησαν! πρὸς αὐτὴν, καὶ αὐτῇ δ' ἀπέστρεψε λόγος αὐτῆς ἐαυτῇ!,

30 Οὐχ εὐρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα; δ' οἰκτιρῶν οἰκτειρήσει! εἰς κεφαλὴν δ' ἀνδρός! σκῦλα βαμμάτων τῷ Σισάρα, σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας, δ' βράμματα ποικιλῶν αὐτῶν τῷ τραχίλῳ αὐτοῦ σκῦλα!.

31 Οὕτως ἄπολοιτο πάντες οἱ ἐχθροὶ σου,

Κύριε και οί αγαπῶντες αὐτόν, ὡς ἔξοδος ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ¹.

32 Καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη.

Κεφ. σ'. VI.

ΚΑΙ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Κύριος ἐν χειρὶ Μαδιάμ² ἑπτὰ ἔτη³.

2 Καὶ ἴσχυσε χεὶρ Μαδιάμ ἐπὶ Ἰσραὴλ⁴ καὶ ἐποίησαν ἐαυτοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ ὅτις τρυμαλιὰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ὅτι τὰ σπῆλαια⁵, καὶ ὅτι τὰ κρημαστὰ⁶.

3 Καὶ ἐγένετο ἐὰν ὅσπερα οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβαινον Μαδιάμ καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν⁷ συνανέβαινον αὐτοῖς⁸,

4 Καὶ παρενέβαλον εἰς αὐτοὺς, καὶ διέφθειρον τοὺς καρποὺς αὐτῶν⁹ ἕως ελθεῖν εἰς Γάζαν¹⁰ καὶ οὗ οὐ κατελείποντο ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ, ὅδε ἐν τοῖς πομιοῖσι ταυρῶν¹¹ κ' ὄνον.

5 Ὅτι αὐτοὶ καὶ ἅ αὶ κήσῃσι¹² αὐτῶν ἀνέβαινον, καὶ ὅ αὶ σκῆαι αὐτῶν παρενῆγοντο, καθὼς ἄκρις εἰς πλῆθος, καὶ αὐτοῖς καὶ ταῖς καμηλοῖς αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς¹³ καὶ ὅ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειρον¹⁴ αὐτήν.

6 Καὶ ἐπτώχευσεν Ἰσραὴλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ.

7 Καὶ ἐβόησαν¹⁵ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον ἀπὸ προσώπου¹⁶ Μαδιάμ.

8 Καὶ ἐξαπέστειλε Κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ¹⁷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τίδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἐγὼ εἰμι ὁ ὅς ἀνήγαγον¹⁸ ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξήγαγον ἡμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ἡμῶν¹⁹.

9 Καὶ ὅ ἐρρύσάμην²⁰ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ἡμῶν²¹ καὶ ἔδωκα ἡμῖν τὴν γῆν αὐτῶν.

10 Καὶ εἶπα ἡμῖν, Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ Ἀμορραίου, ἐν οἷς ἡμεῖς κήθησθε²² ἐν τῇ γῇ αὐτῶν²³ καὶ ἐκ εἰσκούσατε τῆς φωνῆς μου.

11 Καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τῆν ἑτερέμιον²⁴ τῆν ἐν Ἐφραθῇ ἐν γῇ Ἰωᾶς πατρὸς τοῦ Ἐσδρί²⁵ καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ῥαββόζων σίτου ἐν ληνῷ²⁶ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ²⁷ προσώπου τοῦ Μαδιάμ.

12 Καὶ ὠφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων²⁸.

13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν, Ἐν ἐμοί, Ζηρίε²⁹ μου³⁰ καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, εἰς τί εὐρεν ἡμᾶς³¹ τὰ κακὰ ταῦτα, καὶ πού ἐστι πάντα τὰ θαυμασία αὐτοῦ, ἃ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες, Ἄμῃ³² οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγον³³ ἡμᾶς Κύριος, καὶ νῦν ὅ ἐξέρριψεν³⁴ ἡμᾶς ὁ καὶ ἔδωκεν³⁵ ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ.

14 Καὶ ὅ ἐπέστρεψε³⁶ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε, Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ³⁷ ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν, Ἐν ἐμοί, Κυρίε μου, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χλαῖς μου ὁσθένει³⁸ ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ μικρότερος³⁹ ἐν οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου.

16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος Κυρίου, Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὴν Μαδιάμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα.

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν, Εἰ δὴ εὐρον ἔλεος⁴⁰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι ἡμέρον πᾶν ὅ, τιν ἐλάθησα μετ' ἐμοῦ,

18 Μὴ ὁ χαρισθῆς⁴¹ ἐντέθειν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ ἐξοίσω τὴν θυσίαν καὶ θύσω ἐνώ-

πίον σου⁴² καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμ. καθίσωμαι. Ἔω τοῦ ἐπιστρέψαι σε.

19 Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οἰρὶ ἄλευρον ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα ὅ ἐβῆκεν ἐν τῷ κοφίνῳ⁴³, καὶ τὸν ζυμῶν ὅ βεβαί⁴⁴ ἐν τῇ χύτρῃ⁴⁵, καὶ ἐξήνεγκεν ἅ αὐτὰ⁴⁶ πρὸς αὐτόν ὑπὸ τῆν ἑτερέμιον, καὶ προσήγγισε⁴⁷.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, Λάβε τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα, καὶ θέε πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζυμῶν ὁ ἔχόμενος ἔκχεε⁴⁸ καὶ ἐποίησεν οὕτως.

21 Καὶ ἐξέτεινε ὁ ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἦψατο τῶν κρέων καὶ τῶν ἄζυμων⁴⁹ καὶ ἄνεβῆ⁵⁰ πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄζυμους⁵¹ καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ὅ ἐπορεύθη ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

22 Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι ἄγγελος Κυρίου αὐτοῦ⁵² ἔστι καὶ εἶπε Γεδεὼν, Ἄ ἂ, Κυρίε μου⁵³ Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον Κυρίου πρόσσωπον πρὸς πρόσωπον.

23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος, Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ⁵⁴, οὐ⁵⁵ μὴ ἀποθάνῃς.

24 Καὶ ψωδοῦσθηεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ὅ ἐπεκίλισεν αὐτῷ⁵⁶, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Ἐφραθῇ πατρὸς τοῦ Ἐσδρί.

25 Καὶ ὅ ἐγένετο⁵⁷ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος, Λάβε τὸν μόσχον τὸν ὀνείρον ὅς ἐστι τῷ πατρὶ⁵⁸ σου, καὶ μόσχον δεύτερον ἐπταετῆ⁵⁹, καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βιάλ ὅ ἐστι τῷ πατρὶ⁶⁰ σου, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτὸ ὀλόθρευσε⁶¹.

26 Καὶ οἰκοδόμησε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ὅ ἐπὶ κορυφῇ⁶² Μαωζῆ⁶³ τοῦτον ἐν τῇ παρατάξει⁶⁴ καὶ λήψῃ τὸν μόσχον τὸν δεύτερον, καὶ ἀνοίσει ἐλοκατώματα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους, ὅ οὐ ἔξολοθρευσε⁶⁵.

27 Καὶ ἔλαβε Γεδεὼν ὀδεκά⁶⁶ ἄνδρας ἀπὸ τῶν δοῦλων ἐαυτοῦ, καὶ ἐποίησεν ὅς ἐδ τρόπον⁶⁷ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν Κύριος⁶⁸ καὶ ὅ ἐγενήθη⁶⁹ ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως⁷⁰ τοῦ⁷¹ ποιήσαι ἡμέρας, καὶ ἐποίησε νυκτός.

28 Καὶ ὠρῆσαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τοπρω⁷² καὶ ἰοῦ⁷³ καθήρητο⁷⁴ τὸ θυσιαστήριον τῷ Βιάλ, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ ὀλόθρευτο⁷⁵ καὶ ὅ εἶδον τὸν μόσχον τὸν δεύτερον, ὃν ἀνήνεγκεν⁷⁶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ψωδοῦσθημένον.

29 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τίς ἐποίησε τὸ ῥῆμα⁷⁷ τοῦτο; καὶ ὅ ἐπεζήτησαν⁷⁸ καὶ ἠρένησαν, καὶ ἐγινωσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ἐποίησε τὸ ῥῆμα⁷⁹ τοῦτο.

30 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωᾶς, ὅ Ἐξένεγκε⁸⁰ τὸν υἱόν σου, καὶ ἀποθανέτω, ὅτι ὁ καθελεῖ⁸¹ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βιάλ, καὶ ὅτι ὀλόθρευσε⁸² τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ.

31 Καὶ εἶπε ὁ Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ὅ τοῖς ἀνδράσι πᾶσιν, οἱ ἐπανεστήσαν αὐτῷ⁸³, Μὴ ἡμεῖς νῦν δικάσεθε ὑπὲρ τοῦ Βιάλ; ἡ ἡμεῖς ὠσάτε αὐτόν; ὅς ὅ ἐὰν δικάσῃται αὐτῷ, θανατωθήτω⁸⁴ ἕως πρωῆ⁸⁵ ὁ Θεὸς ἔστι, ὁ δικάσεσθω αὐτῷ⁸⁶, ὅτι ὁ καθελεῖ⁸⁷ τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.

32 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἰεροβάαλ⁸⁸, λέγων, Δικασέσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βιάλ, ὅτι ὁ καθήρηθ⁸⁹ τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.

33 Καὶ πάσα Μαδιάμ, καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τσαυτοῦ, ὃ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραὲλ.

34 Καὶ πνεῦμα⁹⁰ Κυρίου⁹¹ ἐνέδυσε τὸν Γεδεὼν, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κρατίνῃ, καὶ ἐβόησεν Ἄβι ἐξερ ὀπίσω αὐτοῦ.

33 Καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα Μα-
νασῆ, καὶ ἐν Ἀσὴρ, καὶ ἐν Ζαβουλὼν, καὶ ἐν Νεφ-
θαλί· καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν.

36 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν, Ἐὰ σὺ
σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἔλα-
λῃσας.

37 Ἰδοὺ ἐγὼ βτίθηναι τὸν πόκον βτῆ ἐρίσ' ἐν
τῇ ἄλῳνι· ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον
μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσω-
μαι ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ,
καθὼς ἔλαλῃσας.

38 Καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ὠρθρισε τῇ ἐπαί-
ριον, καὶ ἐξεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἔστραξε
δρόσος ἀπὸ τῆ πόκῃ πλήρησιν λεκάνῃ ὕδατος.

39 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν, Μὴ δὴ
ὄργισθῆται ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἔτι
ἅπας, πειράσω δὴ καὶ γε! ἔτι ἅπας ἐν τῷ
πόκῳ· καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον
μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενεθήτω δρόσος.

40 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος.

Κεφ. ζ. VII.

ΚΑΙ ὠρθρισεν Ἰεροβόαλ, αὐτὸς ἐστὶ Γεδεὼν,
καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον
ἐπὶ πηγῆν Ἐραάθ· καὶ παρεμβολῆ Μαδιάμ
ἦν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Ἐαβααθαμωραὶ ἐν
κοιλίᾳ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Πολὺς ὁ λαὸς
ὁ μετὰ σοῦ, ὥστε μὴ παραδοῖναι με τὴν Μα-
διάμ ἐν χειρὶ αὐτῶν, μὴ ποτε καυχῆσθαι Ἰσ-
ραὴλ ἐπ' ἐμὲ, λέγων, Ἦ χεῖρ μου ἐσώθη με.

3 Καὶ ἰὼν ἰλάλησον δὴ ἐν ὧσὶ τοῦ λαῦ, λέ-
γων, Τίς ὁ φροβιμένος καὶ δεῖλος! ἐπιστρα-
φῆτω καὶ ἐκχωρεῖται ἀπὸ δόρου Γαλαὰδ·
καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἰκοσι καὶ
δύο χιλιᾶδες, καὶ δέκα χιλιᾶδες ὑπελείφθησαν.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Ἐπὶ ὁ λαὸς
πολύς ἐστὶ· κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ
ὕδωρ, καὶ ἐκκαθαρῶσιν αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ
ἔσται ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ, οὗτος πορεύσεται
βὺν σοί, αὐτὸς πορεύσεται βὺν σοί· καὶ
πᾶς ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ, οὗτος! οὐ πορεύ-
σεται μετὰ σοῦ, αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ.

5 Καὶ κατήνεγκε τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ·
καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Πᾶς ὃς ἀλάψῃ
τῇ γλῶσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τῆ ὕδατος ὡς ἐὰν λάψῃ
ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνος· καὶ πᾶς ὃς
ἐὰν κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ· πιεῖν.

6 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν
χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν, τριακό-
σιοι ἄνδρες· καὶ πᾶν τὸ κατὰλοιπὸν τοῦ λαοῦ
ἐκλίναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Ἐν τοῖς
τριακοσίοις ἀνδράσι τοῖς λάψασιν σώσω ἡμᾶς,
καὶ δώσω τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ σου, καὶ πᾶς
ὁ λαὸς πορεύσονται ἄνω ἐν τὸν τόπον αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔλαβον τὸν ἐπιεισιμὸν τοῦ λαοῦ ἐν
χειρὶ αὐτῶν, καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν· καὶ
τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα
εἰς σκηνὴν αὐτοῦ· καὶ τοὺς τριακοσίους
ἄνδρας κατίσχυσε· καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιάμ
ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι.

9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν Κύριος, Ἀνάστα, κατάβηθι ἐν τῇ πα-
ρεμβολῇ, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου.

10 Καὶ εἰ φοβῆσθ καταβήνας, κατάβηθι σὺ
καὶ Φαρά τὸ παιδάριον σου εἰς τὴν παρεμ-
βολῆν,

11 Καὶ ἀκούσῃ τι λαλήσουσι, καὶ μετ' ἡ
βουτοῦ ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου καὶ κατα-
βήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ· καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ
Φαρά τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν
πεντήκοντα, ὅ οὐ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

12 Καὶ Μαδιάμ καὶ Ἀμαλιὴ καὶ πάντες
οἱ υἱοὶ ἀνιτολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοι-
λάδι ὡς ἀκρίδες εἰς πλῆθος, καὶ ταῖς καμήλους
αὐτῶν· οὐκ ἦν ἀριθμὸς, ἀλλ' ἦσαν ὡς ἡ
ἄμμος ἢ ἐπὶ χεῖλους! τῆς θαλάσσης εἰς
πλῆθος.

13 Καὶ ἤλθε Γεδεὼν, καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἐξ-
ηγουμένος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνύπνιον, καὶ
εἶπεν, Ἰδοὺ δένυπνιασάμην ἐνύπνιον! καὶ
ἰδοὺ μαγίς ἔρπον κριθίνου στρεφόμενη ἐν τῇ
παραμβολῇ Μαδιάμ, καὶ ἤλθεν ἕως τῆς σκη-
νῆς, καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ ἔπεσε, καὶ ἀνέ-
στρεψεν αὐτὴν ἄνω, καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνή.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν,
Οὐκ ἐστὶν αὕτη βεῖ μὴ ῥομφαία Γεδεὼν υἱοῦ
Ἰωᾶν ἀνδρὸς Ἰσραὴλ· παρέδωκεν ὁ Θεός! ἐν
χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιάμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμ-
βολῆν.

15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Γεδεὼν τὴν βέξη-
γην τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ,
καὶ προσεκίνησε Κυρίῳ, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς
τὴν παρεμβολῆν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Ἀνίστητε,
ὅτι παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμ-
βολῆν Μαδιάμ.

16 Καὶ διεῖλε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς
τρεῖς ἀρχάς, καὶ ἔδωκε κερατίνας ἐν χειρὶ πάν-
των, καὶ ὕδριας κενᾶς, καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς
ὕδριας!

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε,
καὶ οὕτω ποιήσετε· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι
ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔσται καθὼς
ἂν ποιῶσα, οὕτω ποιήσετε.

18 Καὶ σαλπίζῃ ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγὼ, καὶ πάν-
τες μετ' ἐμοῦ σαλπίζετε ἐν ταῖς κερατίνας
κύκλῳ ὅλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔρειτε, τῷ
Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν.

19 Καὶ εἰσῆλθε Γεδεὼν καὶ οἱ ἑκατὸν
ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμ-
βολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς δέμεσης· καὶ
ἐγείροντες ἠγείραν τοὺς φυλάσσοντας, καὶ
ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίνας, καὶ ἐξετίναξαν
τὰς ὕδριας τὰς ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν.

20 Καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς
κερατίνας, καὶ συνέτριψαν τὰς ὕδριας, καὶ
ἐκράτησαν ἐν χερσίν ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς
λαμπάδας! καὶ ἐν χερσὶ δεξιαῖς αὐτῶν τὰς
κερατίνας! τοῦ σαλπίζειν· καὶ ἀνέκραξαν, Ῥομ-
φαία τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν.

21 Καὶ ἐστήσεν ἄνθρωπος ἐφ' ἐαυτῷ κύκλῳ τῆς
παραμβολῆς· καὶ ἔδραμε πᾶσα ἡ παρεμβολή,
καὶ ἐσῆμαναν, καὶ ἐφυγον.

22 Καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς τριακοσίοις κερα-
τίνας! καὶ ἐθήκε ἡ Κύριος τὴν ῥομφαίαν!
ἄνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ
παραμβολῇ.

23 Καὶ ἐφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἕως Βηθεσῆδ
Ταγαραθαθᾶ, Ἀβελμουδά ἐπὶ Ταβὶθ· καὶ
ἐβόησαν ἄνθρωποι Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλί, καὶ
ἀπὸ Ἀσὴρ, καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασῆ, καὶ
ἐδίωξαν ὅπισθεν Μαδιάμ.

24 Καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλε Γεδεὼν ἐν παντὶ
ὄρει Ἐφραΐμ. λέγων, Κατάβητε εἰς συνάντησιν
Μαδιάμ, καὶ καταλάβετε ἑαυτοὺς τὸ ὕδωρ ἐξ
βαθηρᾶ! καὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐβόησε πᾶς
ἄνθρωπος Ἐφραΐμ, καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ
ἕως βαθηρᾶ! καὶ τὸν Ἰορδάνην.

25 Καὶ συναλείβοντο τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ, καὶ τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ὠρήβ ἐν Σούρ Ὠρήβ, καὶ τὸν Ζήβ ἀπέκτειναν ἐν Ἰακεφθήῃ· καὶ κατεδίωξαν ἄτην Μαδιάμ· καὶ τὴν κεφαλὴν Ὠρήβ καὶ Ζήβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεὼν ἄπο τῆς Ἰορδάνου.

Κεφ. η. VIII.

ΚΑΙ εἶπαν¹ πρὸς Γεδεὼν¹ ἄνθρωπε Ἐφραΐμ, τί το ῥῆμα τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν, τοῦ μή καλέσαι ἡμᾶς ὅτε ἐπορεύθης παρατάξασθαι ἐν Μαδιάμ; κ' διελέξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς².

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς; ἃ ἢ οὐχὶ κρείττων ἐπιφυλλίς!

Ἐφραΐμ ἢ τρυγητὸν Ἀβιζερ;

3 Ἐν χειρὶ ὑμῶν παρέδωκε Κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ, τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ τί ἠὲν ἠύμνησεν ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς; ἃ τότε ἀνέθη¹ τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἅπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαλήσει αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον.

4 Καὶ ἤλθε Γεδεὼν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ· πεμῶντες ἄκαὶ διώκοντες¹.

5 Καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι Σοκχώθ, Δότε δὴ ἄρτους ἄεις τροφήν¹ τῷ λαῷ· τούτῳ τῷ ἐν ποσὶ μου, ὅτι ἐκλείπονται¹· ἄκα ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι διώκων¹ ὀπίσω τοῦ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά βασιλέων Μαδιάμ.

6 Καὶ εἶπον¹ οἱ ἄρχοντες Σοκχώθ, Μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά νῦν ἐν χειρὶ σου, ὅτι δώσομεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους;

7 Καὶ εἶπε Γεδεὼν, Διὰ τί τοῦτο ἐν τῷ ὄνει¹ Κυρίου τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά ἐν χειρὶ μου, καὶ ἐγὼ ἀλόησω¹ τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου, καὶ ἐν ταῖς Βαρκημί.

8 Καὶ ἀνέβη ἐκείθεν εἰς Φανουήλ, καὶ ἔλαλησε πρὸς αὐτοὺς ὡσαύτως¹· κ' ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουήλ ὃν τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχώθ.

9 Καὶ εἶπε ὁ Γεδεὼν πρὸς ἄνδρας¹ Φανουήλ, Ἐν ἐπιστροφῇ μου¹ μετ' εἰρήνης κατασκάψω τὸν πύργον τοῦτον.

10 Καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά ἐν Καρκάρ, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡσεὶ δεκαπέντε¹ χιλιᾶδες, πάντες οἱ καταλελειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἄλλοφύλων¹· καὶ οἱ πεπτωκότες, ἑκατὸν εἰκοσι χιλιᾶδες ἀνδρῶν σπωμένων¹ ῥομφαίων.

11 Καὶ ἀνέβη Γεδεὼν ὁδοῦ τῶν σκηνιόντων¹ ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαὶ¹ καὶ Ἰεγεβάλλ¹· καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν, ἃ καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν πεποιθῆναι.

12 Καὶ ἔφηνον Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά κ' ἐδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐκράτησε τοὺς δύο βασιλεῖς Μαδιάμ τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησαν¹.

13 Καὶ ἐπέστρεψε¹ Γεδεὼν υἱὸς Ἰωῶς ἀπὸ τῆς παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως¹ Ἄρες.

14 Καὶ συνέλαβε τὰ παιδάρια ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχώθ, καὶ ἐπρωήτησεν αὐτὸν· καὶ ἔγραψε¹ πρὸς αὐτὸν ὀνόματα τῶν ἀρχόντων¹ Σοκχώθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν¹, ἐβδομηκοντα καὶ ἑπτὰ ἄνδρας.

15 Καὶ παρεγένετο Γεδεὼν πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχώθ, ἃ καὶ εἶπεν¹, Ἰδοὺ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά, ἐν οἷς ἠνευδιάγατέ με, λέγοντες, Μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά νῦν ἐν χειρὶ σου, ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσι σου τοὺς ἐκλείπουσιν¹ ἄρτους;

16 Καὶ ἔλαβε¹ τὸς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως¹ ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου κ' ταῖς Βαρκημί, κ' ἠλόησεν¹ ἐν αὐτοῖς τὰς ἄνδρας ὅτις πόλεως¹.

17 Καὶ τὸν πύργον Φανουήλ ὁ κατέστρεψε¹, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.

18 Καὶ εἶπε πρὸς Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά, Πῶς οἱ ἄνδρες, οὓς ἀπεκτείνατε ἐν Θαβάρ; κ' εἶπαν, Ὅς σύ, ὡς αὐτοί, εἰς ὁμοίωμα υἱῆ βασιλέως¹.

19 Καὶ εἶπε Γεδεὼν, Ἀδελφοί μου καὶ υἱοί τῆς μητρὸς μου ἦσαν ἃ ζῆ Κύριος¹ εἰς ἐξωγογήκετε¹ αὐτοὺς, οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς.

20 Καὶ εἶπεν Ἰεθέρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, Ἀναστάς, ἀπόκτεινον αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσπασε τὸ παιδίον τὴν ῥομφαίαν¹ αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη, ὅτι ἔτι νεώτερος ἦν¹.

21 Καὶ εἶπε Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά, Ἀνάστα σύ καὶ συνάντησον¹ ἡμῖν, ὅτι ὡς ὁ ἀνδρὸς ἡ δύναμις ἔσουλ¹ καὶ ἀνέστη Γεδεὼν, κ' ἀπέκτεινε¹ τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά· καὶ ἔλαβε τοὺς μνησκίους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῆλων αὐτῶν.

22 Καὶ εἶπον ἄνθρωπε Ἰσραὴλ πρὸς Γεδεὼν, Κύριε, ἄρσεν ἡμῶν καὶ σύ, καὶ ὁ υἱὸς σου, κ' ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου, ὅτι ὁ σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ.

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν, Οὐκ ἄρξω ἐγὼ¹, καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱὸς μου¹ ἐν ὑμῖν¹· Κύριος ἄρξει ὑμῶν.

24 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν, Λιτήσομαι παρ' ὑμῶν ἃ αἴτημα¹, καὶ δότε μοι ἄνθρωπον ἐνώπιον¹ ἐκ τῶν σκίλων αὐτοῦ¹ ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ¹ αὐτοῖς, ὅτι ἔσαν Ἰσραηλιταί.

25 Καὶ εἶπαν, Διδόντες δώσομεν¹ καὶ ἀνεπιτυξέ¹ τὸ ἰμάτιον αὐτοῦ, κ' ἔβαλεν¹ ἐκεῖ ἄνθρωπον ἐνώτιον¹ σκίλων αὐτοῦ.

26 Καὶ ἐγένετο¹ ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτιῶν τῶν χρυσῶν ὧν ἔήτησε¹, ἃ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι χρυσοί, πᾶρες τῶν μνησκίων¹ κ' τῶν στραγαλίδων¹ καὶ τῶν ἱματίων καὶ πορφυρίδων¹ τῶν ἐπὶ βασιλεύσει Μαδιάμ, καὶ ἔκτος τῶν περιεμμάτων¹ ἃ ἦν¹ ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῆλων αὐτῶν.

27 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Γεδεὼν εἰς Ἐφθά, καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ ἐν Ἐφραθᾶ¹ καὶ ἐξεπόρευσε πᾶς Ἰσραὴλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ¹· ἐγένετο τῷ Γεδεὼν κ' τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκώλων¹.

28 Καὶ ἐσυνεστάλη¹ Μαδιάμ ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐδ' προσέθηκαν¹ ἀραι κεφαλὴν αὐτῶν¹ καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη¹ ἐν ἡμέραις Γεδεὼν.

29 Καὶ ἐπορεύθη Ἰεροβάαλ υἱὸς Ἰωῶς, καὶ ἐκάθισεν¹ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ.

30 Καὶ τῷ Γεδεὼν ἦσαν υἱοί ἐβδομηκοντα¹ ἔκπορευόμενοι ἐκ μηρῶν αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκες πολλὰ ἦσαν αὐτῷ.

31 Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχέμ¹, ἃ καὶ ἔτελεν αὐτῷ καὶ γε αὐτῇ υἱόν, καὶ ἔθηκε¹ τὸ ὄνομα Ἀβιμέλεχ.

32 Καὶ ἀπέθατε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωῶς ἐν πόλει αὐτοῦ¹, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ἰωῶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ἐφραθᾶ¹ Ἀβι Ἐσδρί.

33 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέθανε Γεδεὼν, καὶ ἐπέστρεψαν¹ οἱ υἱοί Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρευσαν ὀπίσω τῶν Βααλὶμ, κ' ἔθηκαν ἐαυτοῖς τῷ Βαάλ¹ διαθήκην τῆ ἐν αὐτοῖς αὐτῶν εἰς Θεόν.

34 Καὶ οὐκ ἐμνήστῃσαν οἱ υἱοί Ἰσραὴλ Κύριον τοῦ Θεοῦ¹ τοῦ ῥυσσάμενον αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἠθλιβόντων αὐτούς¹ κυκλόθεν.

35 Καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ἰεροβάαλ, ἃ αὐτὸς ἐστὶ Γεδεὼν, κατὰ ἃ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε μετὰ Ἰσραὴλ.

Κεφ. θ. IX.

ΚΑΙ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ υἱὸς Ἰεροβάαλ εἰς Συχέμ¹ πρὸς ἀδελφούς¹ μητροῦ αὐτοῦ

καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κ, πρὸς πᾶσαν ἄσυν-
γένειαν ὅκου πατρὸς ἠ μητρὸς αὐτοῦ, λέγων,
2 Λαλήσατε δὴ ἐν ἄτοισι ὡς πᾶντων τῶν
ἀνδρῶν Συχέμ, ὅτι τὸ ἄγαθὸν ἦν ἐν κυριεύ-
σαι ἡμῶν ἑβδομήκοντα ἀνδρας πάντας υἱὸς
Ἰεροβάαλ, ἢ κυριεῖεν ἡμῶν ἄνδρα ἕνα; καὶ
μνήσθητε ὅτι ὅστων ἡμῶν κ' σὰρξ ἡμῶν ἠ εἰμι.
3 Καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς
μητρὸς αὐτῶν ἐν τοῖς ὡσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν
Συχέμ πάντας τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἐκλίεν
ἠ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, ὅτι εἶπαν,
Ἄδελφοὶ ἡμῶν ἐστί.
4 Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἑβδομήκοντα ἀργυροῖοι,
ὅ ἐστι ὅκου ὁ Βααλβεριθ ἠ καὶ ἐμισθώσατο
ἑαυτῷ Ἀβιμέλεχ ἄνδρας κενούς καὶ ὀδει-
λοῦς, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ.
5 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ εἰς Ἐφραθὶ, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελ-
φούς αὐτοῦ υἱοὺς Ἰεροβάαλ ἑβδομήκοντα ἄν-
δρας ἐπὶ λίθον ἕνα· καὶ κατελείφθη Ἰωάθαμ
υἱὸς Ἰεροβιάαλ ὁ νεώτερος, ὅτι ἐκρίθη.
6 Καὶ συνήχησαν πάντες ἄνδρες Σικίμων,
καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ Βηθμααλιῶν, κ' ἐπορεύθησαν,
καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἀβιμέλεχ ἠ πρὸς τῆ βα-
λάνω ἠ τῆ εὐρέτῃ τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικίμοις.
7 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάθαμ, καὶ ἐπορεύθη,
καὶ ἔσθη ἐπὶ ὁ κορυφῇ ὄρουσ Γαριζίν, καὶ
ἔπτερε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ὀέκλαυσε, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικίμων,
καὶ ὀκούσεται ἡ ἡμῶν ὁ Θεός.
8 Πορευόμενα ὀπορεύθη ἠ τὰ φύλα τῆ χρίσαι
ὀ ἐφ' ἑαυτὰ βασιλεία, καὶ εἶπον τῆ ἐλαίρα, Βα-
σίλευσον ἐφ' ἡμῶν.
9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαίρα, ὀ Μη ἀπολείψασαί
τὴν πιότητά μου, ὀ ἐν ἡ δοξάσωσι τὸν Θεὸν
ἄνδρες, πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν φύλων;
10 Καὶ εἶπον τὰ φύλα τῆ συκῆ, Δεῦρο, βασι-
λευσον ἐφ' ἡμῶν.
11 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκῆ, ὀ Μη ἀπολείψασαί
ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ ὀ τὰ γεννημάτά
μου ὀ τὰ ἀγαθὰ, ὀ πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ
ὀ τῶν φύλων;
12 Καὶ εἶπαν τὰ φύλα ὀ πρὸς τὴν ἄμπελον,
Δεῦρο, βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν.
13 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος, ὀ Μη ἀπο-
λείψασαί τὸν οἶνον μου τὸν ὀ εὐφραίνοντα
Θεὸν καὶ ἀνθρώπους, ὀ πορεύσομαι κινεῖσθαι
ἐπὶ τῶν φύλων;
14 Καὶ εἶπαν πάντα τὰ φύλα ὀ τῆ βράμω,
Δεῦρο σὺ, βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν.
15 Καὶ εἶπεν ἡ ῥάϊμος πρὸς τὰ φύλα, Εἰ ἐν
ἀληθείᾳ χριετέ με ἡμῖς ὀ τοῦ βασιλεύειν ἠ ἐφ'
ἡμᾶς, δευτε, ὀ ὑπόσπτε! ἐν τῆ ὀ σκιᾷ μου καὶ
εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ὀ ἀπ' ἐμοῦ ἠ καὶ καταφάγοι
τὰς κέδρους τοῦ Διβάνου.
16 Καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι
ἐποιήσατε, καὶ ἐβασίλευσατε τὸν Ἀβιμέλεχ,
καὶ εἰ ὀ ἀγαθωσίνη ἠ ἐποιήσατε μετὰ Ἰερο-
βάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἰ ὀ ὡς
ἀναπόδοσις ἠ χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ,
17 Ὄς ὀ παρτάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ ὀ ἐξέριψε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξεναντίας,
καὶ ὀ ἐρρίσατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ.
18 Καὶ ἡμῖς ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ
πατρὸς μου σήμερον, καὶ ἀπεκτείνετε τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἕνα,
καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν πατρός
αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνδρας Σικίμων, ὅτι ἀδελ-
φὸς ἡμῶν ἐστί.
19 Καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιή-
σατε μετὰ Ἰεροβάαλ, καὶ ὀ μετὰ τὸν οἶκον
αὐτοῦ ἐν τῆ ἡμέρα ταύτῃ, ὀ εὐφρανθήτε ἐν Ἀβι-

μέλεχ, καὶ εὐφρανθήτε καὶ γε αὐτὸς ἐφ' ἡμῖν
20 ὀ Εἰ δὲ οὐ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμέλεχ,
καὶ καταφάγοι τοὺς ἀνδρας Σικίμων καὶ τὸν
οἶκον ὀ βηθμααλιῶν καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀν-
δρῶν Σικίμων, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου ὀ βηθμααλιῶν,
καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ.

21 Καὶ ἔφθονεν Ἰωάθαμ καὶ ὀ ἀπέδρα ἠ καὶ
ὀπορεύθη ἕως Βαιρί, καὶ ὀ ἔψκησεν ἠ ἐκεῖ ἀπὸ
προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

22 Καὶ ἦρξεν Ἀβιμέλεχ ἐπὶ Ἰσραὴλ τρία ἔτη.

23 Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς πνεύμα πονηρὸν
ἀναμέσον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀναμέσον τῶν ἀνδρῶν
Σικίμων καὶ ἠθέτησαν ἠ ἀνδρες Σικίμων ἐν τῷ
οἴκῳ Ἀβιμέλεχ,

24 Τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομή-
κοντα υἱῶν Ἰεροβάαλ, κ' ὀ τὰ αἵματα ἠ αὐτῶν
ὀ τοῦ θέναι ἐπὶ Ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τῶν ὀ ὅς ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ ἄνδρας
Σικίμων, ὀ ὅτι ἐνίσχουσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὀ
ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ.

25 Καὶ ὀ ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων
ὀ ἐνεδρεύοντα ἠ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὄρων
καὶ ὀ διήρπαζον πάντα ὀς παρεπορεύετο ἠ ἐπ'
αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ ἠ καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ
Ἀβιμέλεχ.

26 Καὶ ἦλθε Γαὺλ υἱὸς ὀ Ἰωβήλ, καὶ ὀ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ παρήλθον ἐν Σικίμοις,
καὶ ὀ ἤλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων.

27 Καὶ ἐξήλθον εἰς ἄγρον, καὶ ἐτρύγησαν τοὺς
ἀμπελώνας αὐτῶν, καὶ ἐπάτησαν, καὶ ἐποίη-
σαν ὀ Ἐλλουλίμ ἠ καὶ ὀ εἰσηγγεκαν εἰς οἶκον
Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐβραγον καὶ ἔπιον, καὶ ὀ κατη-
ράσαντο τὸν Ἀβιμέλεχ.

28 Καὶ εἶπε Γαὺλ υἱὸς ὀ Ἰωβήλ, Τίς ἐστὶν
Ἀβιμέλεχ, καὶ τίς ἐστὶν υἱὸς Συχέμ, ὅτι δου-
λεύσομεν αὐτῷ; οὐκ ἠ υἱὸς Ἰεροβιάαλ, καὶ
Ζεβούλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ, δούλος αὐτοῦ σὺν
τοῖς ἀνδράσιν ἠ μμωρ πατρὸς Συχέμ; καὶ τί
ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς;

29 Καὶ τίς ὀ ὅν τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χεῖρὶ μου;
καὶ μεταστήσω τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐρῶ ὀ πρὸς
αὐτόν, Πληθύνον τὴν δυνάμιν σου καὶ ἐξέλθε.

30 Καὶ ἠκούσε Ζεβούλ ἄρχων τῆς πόλεως τῆς
λόγος Γαὺλ υἱῶν Ἰωβήλ, καὶ ὀ ὠργίσθη θυμῷ
αὐτός.

31 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβιμέλεχ
ὀ ἐν κρυφῇ, λέγων, Ἰδοὺ Γαὺλ υἱὸς ὀ Ἰωβήλ,
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρχονται εἰς Συχέμ, κ'
ὀ ἰδοὺ αὐτοῖς περικαθήνηται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ.

32 Καὶ νῦν ἀνάστηθι νυκτὸς, κ' ὀ ὁ λαὸς ὀ μετὰ
σοῦ, καὶ ἐνδρεύσον ἐν τῷ ἄγρῳ.

33 Καὶ ἔσται τοπρῷ ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν
ἥλιον, ὀ ὀρθριεῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν
καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὀ λαὸς ὀ μετ' αὐτοῦ ἐκπο-
ρεύονται πρὸς σέ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὀ ὅσα ἂν
εἴρῃ ἠ χεῖρ σου.

34 Καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὀ λαὸς
μετ' αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἐνδρεύσαν ἐπὶ ὀ Συχέμ
τέτρασιν ἀρχαῖς.

35 ἠ Καὶ ἐξῆρα Γαὺλ υἱὸς ὀ Ἰωβήλ, καὶ ἔσθη
πρὸς τῆ ἠθήρα τῆς πύλης τῆς πόλεως καὶ
ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ ὀ λαὸς ὀ μετ' αὐτοῦ
ὀ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου.

36 Καὶ εἶδε Γαὺλ υἱὸς ὀ Ἰωβήλ τὸν λαὸν, καὶ
εἶπε πρὸς Ζεβούλ, Ἰδὲ λαὸς ὀ καταβαίνει ἀπὸ
τῶν ὀ κεφαλῶν τῶν ὄρων κ' εἶπε πρὸς αὐτόν
Ζεβούλ, Τὴν σκιάν τῶν ὄρων σὺ ὀ βλέπεις ὀ ὡς
ἄνδρας.

37 Καὶ προσέθετο ἔτι Γαὺλ τοῦ λαλήσαι, κ'
εἶπεν, Ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ θάλασσαν
ἀπὸ τοῦ ἔρχομενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀρχὴ
ὀ ἑτέρα ἔρχεται δι' ὀδοῦ ὀ Ἠλὼν Μαωνεμί ἠ ἄρ.

38 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβουλ, ἄ Καὶ ποῦ ἔστι ἡ τὸ στόμα σου ὡς ἐλάσησας; Τίς ἐστὶν Ἀβιμέλεχ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; ἢ μή οὐχὶ αὐτός ὁ λαὸς ὄν ἐξουδίνωσας; ἔξελθε δὴ νῦν καὶ ἠπαύραται αὐτῷ.

39 Καὶ ἐξήλθε Γαῖλ ἠνιόπιον ἄνδρῶν Συ-
χέμ, καὶ ἠπαρτάξαστο πρὸς Ἀβιμέλεχ

40 Καὶ ἐδιώξεν αὐτὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον τραυματῖαι πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς πόλεως.

41 Καὶ εἰσήλθεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρημά, καὶ ἐξέβαλε Ζεβουλ τὸν Γαῖλ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, μὴ οἰκεῖν ἐν Συχέμ.

42 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον κ' ἐξήλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἄγρον, καὶ δινήγησεν τῷ Ἀβιμέλεχ.

43 Καὶ ἔλαβεν τὸν λαόν, καὶ διέκρινεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἄρχας, καὶ ἐνήθρευσεν ἐν ἄγρῳ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ λαὸς ἐξήλθεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἠνέστη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.

44 Καὶ Ἀβιμέλεχ καὶ ἄλλοι ἄρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτειναν, καὶ ἐστήσαν ἑαυτῶν θύραν τῆς πόλεως, καὶ αἱ δύο ἄρχαι ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἄγρῳ, καὶ ἐπάταξαν αὐτούς.

45 Καὶ Ἀβιμέλεχ ἠπαρτάξαστο ἐν τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν, καὶ τὸν λαόν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινε, καὶ τὴν πόλιν καθεῖλε, κ' ἔσπειρεν αὐτὴν ἄλας.

46 Καὶ ἦκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Συ-
χέμ, καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν Βαιθηλβεριθ.

47 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβιμέλεχ, ὅτι συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Συχέμ.

48 Καὶ ἀνέβη Ἀβιμέλεχ εἰς ὄρος Σελμῶν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν Ἀβιμέλεχ τὰς ἄξινας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψε κλάδον ἔξυλον, καὶ ἤρε, καὶ βήτηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτῶ καὶ εἶπε τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτῆ, ὁ εἶδότες με ποιῶντα, ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ.

49 Καὶ ἔκοψαν καὶ γε ἄνηρ κλάδον πᾶς ἄνηρ, καὶ ἐπορεύθησαν ὅπισθεν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν συνέλευσιν, καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτούς τὴν συνέλευσιν ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανον καὶ γε ἅπαντες οἱ ἄνδρες πύργου Συχέμ, ὡσεὶ χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

50 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ ἐκ Βαιθηλβεριθ, καὶ παρενέβαλεν ἐν Θήβης, καὶ κατέλαβεν αὐτὴν.

51 Καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν μέσῳ τῆς πό-
λεως, καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως, καὶ ἐκλείσασαν ἑξῆς ἐν αὐτῷ, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τῆς πύργου.

52 Καὶ ἦλθεν Ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου, καὶ ἠπαρτάξαστο αὐτῷ καὶ ἤγγισεν Ἀβιμέλεχ ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου αὐτοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρὶ.

53 Καὶ ἔφρηνε γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμύλιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔκλασε τὸ κраниον αὐτοῦ.

54 Καὶ ἐβόησε ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεῦη αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σπά-
σον τὴν ἄρομφοῖά μου καὶ θανάτωσόν με, μὴ ποτε εἴπωσι, ἡ γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν, καὶ ἐξεκέντησεν αὐτόν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε.

55 Καὶ εἶδεν ἄνηρ Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν Ἀβι-
μέλεχ, καὶ ἐπορεύθησαν ἄνηρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

56 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς τὴν ἠνομήναιαν Ἀβιμέλεχ, ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτῷ, ἀποκτεῖ-
ναι τοὺς ἐβδόμηκοντα ἀδελφούς αὐτοῦ.

57 Καὶ τῆν πᾶσαν ἠνομήναιαν ἄνδρῶν Συ-
χέμ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν

καὶ ἐπήλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατὰ ἰσθαμὶ εἰδὸ
Ἰεροβάαλ.

Κεφ. ι. Χ.

ΚΑΙ ἀνέστη μετὰ Ἀβιμέλεχ τοῦ σώσαι τὸν Ἰσραὴλ, ὧν ἡ νῦν φωνά, υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ, ἄνηρ Ἰσάχαρ, καὶ αὐτὸς ὄφκει ἐν Σαμίρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.

2 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν ὄρει Σαμίρ.

3 Καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαίρ ὁ Γαλααδῖ, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι δύο ἔτη.

4 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ δεπι-
βαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πώλους, κ' τριά-
κοντα δύο πόλεις αὐτοῦ, κ' ἑκατὸν αὐτὰς ἐπαύ-
λεις Ἰαίρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν γῆ Γαλααδ.

5 Καὶ ἀπέθανεν Ἰαίρ, καὶ ἐτάφη ἐν ὄρει Ῥαμῶν.

6 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοῦ ποι-
ῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐδούλευ-
σαν τοῖς Βααλῖμ, καὶ ταῖς Ἀστάρωθ, καὶ τοῖς
θεοῖς Ἀράμ, καὶ τοῖς θεοῖς Σιδωνῶν, καὶ τοῖς
θεοῖς Μωαβ, καὶ τοῖς θεοῖς υἱῶν Ἀμμων, καὶ
τοῖς θεοῖς Φυλιστιίμ, καὶ ἐγκατέλιπον τὸν
Κύριον, καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ.

7 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν Ἰσραὴλ,
καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιίμ, καὶ
ἐν χειρὶ υἱῶν Ἀμμων.

8 Καὶ ἐθλίψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς υἱούς
Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἡκτωκαίδεκα ἔτη,
οἱ τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῷ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῆ τοῦ Ἀμορρῖ τοῦ ἐν Γαλααδῖ.

9 Καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων τὸν Ἰορδάνην
καὶ ἐπαρτάξασθαι πρὸς Ἰοιδάν, καὶ Βενιαμίν
καὶ πρὸς Ἐφραΐμ, καὶ ἐθλίψαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ σφόδρα.

10 Καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον,
λέγοντες, Ἠμάρτομέν σοι, ὅτι ἐγκατέλιπο-
μεν τὸν Θεόν, καὶ ἐδουλεύσαμεν τῷ Βααλῖμ.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ,
Μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμορρῖαι, καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμων, καὶ ἀπὸ Φυλιστιίμ,

12 Καὶ Σιδωνίων, καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ Μαδιαμ,
οἱ ἐθλίψαν, ὑμᾶς; καὶ βέβοησατε πρὸς με,
καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν;

13 Καὶ ὑμεῖς ἐγκατέλιπετέ με, καὶ ἐδουλεί-
σατε ἰσθαμὶ ἑτέροις διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω
τοῦ σώσαι ὑμᾶς.

14 Ἐπορεύεσθε, καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θε-
οὺς οὓς ἐξελέξασθε ἑαυτοὺς, καὶ αὐτοὶ σωσάτω-
σαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν.

15 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον,
Ἠμάρτομεν, ποιήσον σὺ ἡμῖν κατὰ ὅπαν τὸ
ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, πληρὴ ἐξελεύ-
σῃ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

16 Καὶ ἐξέκλιαν τὰς θεὰς ἄλλοτρίους ἐκ
μέσῃ αὐτῶν, κ' ἐδούλευσαν τῷ Κυρίῳ μόνῳ.
καὶ ὠλιγόη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῳ Ἰσραὴλ.

17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων, καὶ παρε-
νέβαλον ἐν Γαλααδ καὶ συνήχθησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ.

18 Καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλααδ,
ἄνηρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τίς ὁ ἄνηρ
ὅστις ἂν ἄρξεται ἐπαρτάξασθαι πρὸς
υἱοὺς Ἀμμων, καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσι
τοῖς κατοικοῦσι Γαλααδ;

Κεφ. ια. ΧΙ.

ΚΑΙ Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης ἐπλημμένος δυνά-
μει, καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης, ἡ ἐγένε-
ται τῷ Γαλααδ τὸν Ἰεφθάε.

2 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλααδ αὐτῷ υἱόν.
καὶ ἠδριήθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξέ-
βαλον τὸν Ἰεφθάε, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Οὐ κλη-
ρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι

νίος γυναικός ὁ ἑταίρας¹ σὺ.

3 Καὶ ὠφύγεν¹ Ἰεφθά ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῆ Τῶβ¹· καὶ ὠνευστράφησαι¹ πρὸς Ἰεφθά ἄνδρες ὁ κενὸς¹, καὶ ὁ ἐξήλθον¹ μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἠνικά παρατάξαντο¹ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν μετὰ Ἰσραὴλ,

5⁶ Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ ὁ λαβεῖν¹ τὸν Ἰεφθά¹ ἀπὸ τῆς γῆς¹ Τῶβ,

6 Καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθά, Δεῦρο καὶ ἔση ἡμῖν εἰς ἄρχηγόν¹, καὶ ὁ παραταξόμεθα πρὸς υἱοὺς¹ Ἀμμων.

7 Καὶ εἶπεν Ἰεφθά τοῖς πρεσβυτέροις Γαλαὰδ, Οὐχὶ ὑμεῖς ἐμοσῆσάτε με, καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἄφ' ὑμῶν; καὶ διατὶ ἤλθατε πρὸς με ἄνῳ¹ ἠνικά¹ χρῆζετε¹;

8 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθά, Διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμε¹ πρὸς σέ, καὶ ὁ πορεύση μεθ' ἡμῶν, καὶ ὁ παρατάξη πρὸς υἱοὺς¹ Ἀμμων, καὶ ἔση ἡμῖν εἰς ἄρχοντα¹ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαὰδ.

9 Καὶ εἶπεν Ἰεφθά πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Γαλαὰδ, Εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς ὁ παρατάξασθαι¹ ἐν υἱοῖς Ἀμμων, καὶ παραδῶ¹ αὐτοὺς Κύριος ἐνώπιον ἐμοῦ, ἄ καὶ¹ ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι εἰς ἄρχοντα¹.

10 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθά, Κύριος ἔστω ἀκούων ἀναμάρτων ἡμῶν, εἰ μὴ κατὰ τὸ ρῆμά σου οὕτω ποιήσομεν.

11 Καὶ ἐπορεύθη Ἰεφθά μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλαὰδ, καὶ ὁ ἔθηκα¹ αὐτὸν ὁ λαός¹ ἐπ' αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς ἄρχηγόν¹ καὶ ἐλάλησεν Ἰεφθά πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Μασσηθά.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεφθά ἐγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμων, λέγων, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ὅτι ὁ ἤλθες¹ πρὸς με¹ τοῦ παρατάξασθαι¹ ἐν τῇ γῆ μου;

13 Καὶ εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων πρὸς τοὺς ἀγγέλους Ἰεφθά, Ὅτι ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν¹ ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρῶν ἕως Ἰαβὸκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου¹ καὶ νῦν ἐπίστρεψον αὐτὰς¹ ἐν εἰρήνῃ καὶ πορεύσομαι¹.

14 Καὶ ὁ προσέθηκεν¹ ἔτι Ἰεφθά, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμων.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὕτω¹ λέγει Ἰεφθά, Οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν Μωάβ, καὶ τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμων,

16⁶ Ὅτι ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς¹ ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης¹ Σιφ¹, καὶ ἤλθεν εἰς Κάδης.

17 Καὶ ὁ ἀπέστειλεν¹ Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ, λέγων, Παρελεύσομαι δὴ¹ ἐν τῇ γῆ¹ σου¹ καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς Ἐδὼμ¹ καὶ γε πρὸς βασιλέα Μωάβ ἀπέστειλε, καὶ οὐκ ἔειλόκησε¹· καὶ ἐκάθισεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης,

18 Καὶ ὁ ἐπορεύθη¹ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐκύκλωσε τὴν γῆν Ἐδὼμ καὶ τὴν γῆν Μωάβ, καὶ ἤλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν¹ ἡλίου τῇ γῆ Μωάβ, καὶ παρενέβαλεν ἐν ἄπεραν Ἀρῶν, καὶ οὐκ εἰσηλθεν ἐν ὁρίοις¹ Μωάβ, ὅτι Ἀρῶν ὄριον Μωάβ.

19 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλέα τοῦ Ἀμορραίου βασιλέα Ἐσεβῶν¹, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραὴλ, ὁ Παρέλθωμεν δὴ¹ ἐν τῇ γῆ¹ σου ἕως τοῦ τόπου ὁ ἡμῶν¹.

20 Καὶ οὐκ ἔνεπίστευσε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν ἐν τῷ ὁρίῳ¹ αὐτοῦ¹ καὶ ὁ συνήξει¹

Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ παρενεμαλον εἰς Ἰασά, καὶ ὁ παρατάξαστο πρὸς Ἰσραὴλ.

21 Καὶ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸς Σηὼν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς¹ καὶ ἐκλήρουόμησεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν τῆ Ἀμορραίου τῆ κατοικοῦντος¹ τὴν γῆν ἐκείνην¹.

22² Ἀπὸ Ἀρῶν καὶ ἕως τοῦ Ἰαβὸκ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρήμου ἕως τοῦ Ἰορδάνου.

23 Καὶ νῦν Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ¹ ἐξῆρε τὸν Ἀμορραῖον ἀπὸ προσώπου λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτὸν¹·

24 Οὐχὶ ὁ ἄ εἰς κληρονομήσει σε Χαμὼς ὁ θεὸς σου, αὐτὰ κληρονομήσεις¹ καὶ ὁ τοὺς πάντας οὓς ἐξῆρε¹ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὁ ὑμῶν, αὐτοὺς¹ κληρονομήσομεν¹·

25 Καὶ νῦν μὴ¹ ἐν ἀγαθῷ ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ¹ Βαλακ υἱοῦ Σεπθὼρ βασιλέως Μωάβ; μὴ ὁ μαχόμενος¹ ἐμαχέσαστο μετὰ Ἰσραὴλ, ἡ πολεμῶν ἐπολέμησεν¹ αὐτὸν¹·

26 Ἐν τῷ οἰκήσει ἐν Ἐσεβῶν καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις¹ αὐτῆς, καὶ ἐν γῆ Ἀροήρ καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις¹ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην, τριακόσια ἔτη; ὁ καὶ διατὶ οὐκ ἐρῆσόν¹ αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ;

27 Καὶ ἄνῳ¹ ἐγὼ ἄεμι¹ οὐχ ἡμάρτον σοι, καὶ σὺ ποιεῖς μετ' ἐμοῦ¹ πονηρίαν τοῦ παρατάξασθαι¹ ἐν ἐμοί¹ κρίναι¹· Κύριος ὁ κρίνων σήμερον ἀναμέσον υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέσον υἱῶν Ἀμμων.

28 Καὶ οὐκ ὁ ἤκουσε¹ βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων τῶν λόγων Ἰεφθά, ὧν ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν.

29 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ἰεφθά πνεῦμα Κυρίου, καὶ ὁ παρῆλθε¹ τὸν Γαλαὰδ, καὶ τὸν Μανασσή, καὶ ὁ παρῆλθε¹ τὴν σκοπίαν Γαλαὰδ¹ εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμων.

30 Καὶ ἤξαστο Ἰεφθά εὐχὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν, Ἐάν ὁ δίδους ὄψιν¹ μοι τὲς υἱοὺς Ἀμμων ἐν τῇ χειρὶ μου,

31 Καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὡς ἂν ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς θύρας¹ τοῦ οἴκου μου εἰς ὁ συναντήσιν¹ με ἔν τῳ ἐπιστρέφειν¹ ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμων, καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ, ἄ ἄνοισω αὐτὸν ὀλοκαύτωμα.

32 Καὶ ὁ παρῆλθε¹ Ἰεφθά πρὸς υἱοὺς Ἀμμων ὁ παρατάξασθαι¹ πρὸς αὐτοὺς¹ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἀπὸ Ἀροήρ ἕως ἐλθεῖν¹ ἄχρις Ἀρῶν ἐν ἀριθμῷ εἴκοσι πόλεις, καὶ ἕως ὁ Εβελχαρμὶμ¹ πληγὴν μεγάλην σφόδρα¹ καὶ ὁ συνεστράλησαν¹ οἱ υἱοὶ Ἀμμων ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

34 Καὶ ἤλθεν Ἰεφθά εἰς Μασσηθά εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ¹, καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ὁ ὑπανάησιν¹ ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς¹· καὶ αὕτη ἀῆ¹ μονογενῆς αὐτῶν¹· οὐκ ὁ ἦν αὐτῷ ἕτερος¹ υἱὸς ἡ θυγάτηρ.

35 Καὶ ὁ ἐγένετο ὡς¹ εἶδεν αὐτὴν αὐτὸς¹, διέσπρηξε τὰ ἰμάτια αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, ὁ ἄ ἄ, θυγάτηρ μου, ὁ παραχρῆμα ἑτάραξάς με, καὶ σὺ ἦς ἐν τῷ ταράχῳ μου, ἄ καὶ ἐγὼ εἰμι¹ ἦνοιξα κατὰ σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς Κύριον, καὶ οὐ δυνήσομαι ἄποστρέψαι.

36 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πάτερ¹, ἦνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς Κύριον; ποιήσον μοι ὃν πρόπον ἐξῆλθεν ἐκ στόματός σε, ὁ ἐν τῷ ποιῆσαι¹ σοι Κύριον ὁ ἐκδικῆσιν τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμων.

37 Καὶ ἦδε¹ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς,

Ποιησάτω δὲ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τῶτον·
ἔασόν με δύο μῆνας, καὶ πορεύσομαι καὶ κατα-
βήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ
παρθένα μὲ⁹ ἐγὼ ἄεμι! καὶ αἱ συνεταιρίζουσες αὐ-
τῆς 38 Καὶ εἶπε, Πορεύου καὶ ἄψτελειν¹⁰ αὐ-
τὴν δύο μῆνας· καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συν-
εταιρίζουσες αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένα
αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη.

39 Καὶ ἐγένετο δὲ ἐν τέλει τῶν¹¹ δύο μηνῶν,
καὶ ἔπεστρεψε¹² πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ
ἔποιησεν¹³ ἐν αὐτῇ τὴν ἐχθρὴν αὐτοῦ ἣν ἠΐκατο·
καὶ αὐτὴ οὐκ ἔγνω ἄνδρα· καὶ ἐγένετο¹⁴ εἰς
πρόσωπόν μου ἐν Ἰσραὴλ¹⁵.

40 Ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἔπορευόντο¹⁶
θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφ-
θάει τοῦ Γαλααδίτου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν
τῷ ἐνιαυτῷ.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἐβόησεν ἀνὴρ¹⁷ Ἐφραΐμ, καὶ παρῆλθεν
εἰς Βορράν¹⁸, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθάει, δ¹⁹ Διατί
παρῆλθες παρατάξασθαι²⁰ ἐν²¹ οἰκίῳ Ἀμμων, καὶ
ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ; τὸν
οἶκόν σου ἐμπήσομεν ἄ²² ἐπὶ σέ²³ ἐν πυρὶ.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰεφθάει, Ἄνθρωπος ἄμα-
χητῆς²⁴ ἦμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου, καὶ οἱ υἱοὶ
Ἀμμων σφόδρα²⁵ καὶ ἐβόησα ὑμᾶς, καὶ οὐκ
ἔσωσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν.

3 Καὶ εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτήρ, καὶ ἔθηκα²⁶
τὴν ψυχὴν μου ἐν χειρὶ μου, καὶ παρῆλθον²⁷
πρὸς υἱοὺς Ἀμμων, καὶ ἔδωκεν²⁸ αὐτοὺς Κύ-
ριος δὲ ἐν χειρὶ²⁹ μου· καὶ εἰς τὴν ἀνάβητέν³⁰ ἐπ' ἐμέ
ἐν³¹ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐπαρατάξασθαι³² ἐν ἐμοί.

4 Καὶ συνέστρεψεν³³ Ἰεφθάει πάντα τοὺς
ἄνδρας Γαλααδ, καὶ παρετάξατο³⁴ τῷ Ἐφραΐμ
καὶ ἐπάταξεν ἄνδρες Γαλααδ τῶν Ἐφραΐμ,
ὅτι εἶπαν οἱ διασωζόμενοι³⁵ τῷ Ἐφραΐμ, Ὑμεῖς
Γαλααδ ἐν μέσῳ³⁶ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ ἐν μέσῳ
αὐτοῦ³⁷ Μανασσῆ.

5 Καὶ προκατελάβετο³⁸ Γαλααδ τὰς δια-
βάσεις τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ εἶπαν
αὐτοῖς³⁹ οἱ διασωζόμενοι Ἐφραΐμ, Διαβῶμεν⁴⁰
καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλααδ, Μηδ' Ἐφ-
ραθίτης εἶ⁴¹; καὶ εἶπεν, Οὐί.

6 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Εἶπον δὲ σάχυς⁴² καὶ
οὐ κατεύθυνε τοῦ λαλήσαι οὕτως· καὶ ἐπελί-
βοντο αὐτοῦ, καὶ ἔβησαν αὐτὸν πρὸς⁴³ τὰς
διβάσεις τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ⁴⁴ ἀπὸ Ἐφραΐμ δύο καὶ τεσσαρά-
κοντα χιλιάδες⁴⁵.

7 Καὶ ἔκρινεν Ἰεφθάει τὸν Ἰσραὴλ ἐξ ἑτῆ⁴⁶
καὶ ἀπέθανεν Ἰεφθάει ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἐτάφη
ἐν πόλει αὐτοῦ Γαλααδ.

8 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ δ' Ἀβαι-
σάν ἀπὸ Βηθλεέμ.

9 Καὶ ἦσαν⁴⁷ αὐτῷ τριάκοντα υἱοί, καὶ τριά-
κοντα θυγατέρες, ἅς ἐξαπέστειλεν⁴⁸ ἕξω, καὶ
τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκε⁴⁹ τοῖς υἱοῖς
αὐτῷ ἔξωθεν· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐπτά ἑτῆ.

10 Καὶ ἀπέθανεν Ἀβαισάν, καὶ ἐτάφη ἐν
Βηθλεέμ.

11 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλῶμ
ὁ Ζαβουλωνίτης⁵⁰ δέκα ἑτῆ.

12 Καὶ ἀπέθανεν Αἰλῶμ ὁ Ζαβουλωνίτης, καὶ
ἔτάφη ἐν Αἰλῶμ⁵¹ ἐν γῆ Ζαβουλών.

13 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ δ' Ἀβδὼν⁵²
υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαραθωνίτης.

14 Καὶ ἦσαν⁵³ αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοί, καὶ τριά-
κοντα θυγατέρες ἐπιβαίνοντες⁵⁴ ἐπὶ ἐβδό-
μηκοντα πώλῃς· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτώ ἑτῆ.

15 Καὶ ἀπέθανεν Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαρα-
θωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθὼν ἐν γῆ Ἐφραΐμ

ἐν ὄρει τοῦ Ἀμαλίμ⁵⁵.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ ἐπροσέθησαν ἑτὶ⁵⁶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆ-
σαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ παρέδωκεν
αὐτὰς Κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστίν⁵⁷ τεσσαρά-
κοντα ἑτῆ.

2 Καὶ ἦν⁵⁸ ἄνθρωπος εἰς⁵⁹ ἀπὸ⁶⁰ Σαραὰ ἡ ἀπὸ δῆμν
συγγενείας⁶¹ τοῦ Δαυὶ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωὲ,
καὶ γυνὴ αὐτοῦ στείρα καὶ οὐκ ἔτεκε⁶².

3 Καὶ ὡφθίμ ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἰδοὺ σὺ στείρα καὶ οὐ
τέτοκος, καὶ συλλήψῃς υἱόν⁶³.

4 Καὶ νῦν φύλαξαι⁶⁴ δὴ⁶⁵, καὶ μὴ πήξῃς οἶνον
καὶ μέθυσα⁶⁶, καὶ μὴ φαίγῃς πᾶν ἀκάθαρτον,
ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν
καὶ σίδηρος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβή-
σεται, ὅτι⁶⁷ Ναζὶρ⁶⁸ Θεοῦ ἔσται⁶⁹ τὸ παιδάριον
ἀπὸ τῆς κοιλίας⁷⁰, καὶ αὐτὸς ἄρξεται σῶσαι
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστίμ.

5 Καὶ εἰσηλθεν ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς, λέγουσα, Ἄνθρωπος Θεοῦ ἦλθε πρὸς
μέ, καὶ εἶδος⁷¹ αὐτοῦ ὡς εἶδος⁷² ἀγγέλου Θεοῦ,
καὶ ὄφθη⁷³ σφόδρα⁷⁴ καὶ οὐκ ἠρώτησα⁷⁵ αὐτὸν
πόθεν ἐστὶ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῷ ἐκάτηγγελέ⁷⁶ μοι.

7 Καὶ εἶπέ μοι, Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ
τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν μὴ πήξῃς οἶνον καὶ μέθυσα⁷⁷,
καὶ μὴ φαίγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Θεοῦ
ἄγιον ἔσται⁷⁸ τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἕως
ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐπροσηύξατο⁷⁹ Μανωὲ πρὸς Κύριον, καὶ
εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ Κύριε ἄδωαιέ⁸⁰, δὲ τὸν ἄνθρω-
πον⁸¹ τὸν Θεοῦ ἔδωκεν⁸² ἰσχυρῶς ἔλθῆτό με⁸³ ἰσχυρῶς
πρὸς ἡμᾶς, καὶ συμβιβασάτω⁸⁴ ἡμᾶς τί ποιή-
σωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ.

9 Καὶ εἰσηκουσεν⁸⁵ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς Μανωὲ,
καὶ ἦλθεν⁸⁶ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἑτὶ πρὸς τὴν
γυναῖκα· καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ἐν ἄγρῳ, καὶ Μανωὲ
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ' αὐτῆς.

10 Καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμε καὶ
ἀνήγγελε⁸⁷ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν, Ἰδοὺ ὡπται⁸⁸ ἐπὸς μέ⁸⁹ ὁ ἀνὴρ ὅς ἦλθεν
ἐν ἡμέρᾳ πρὸς μέ⁹⁰.

11 Καὶ ἀνέστη⁹¹ καὶ ἐπορεύθη Μανωὲ ὀπίσω
τῆς γυναίκας αὐτοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνδρα,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ, ὁ λαλήσας
πρὸς τὴν γυναῖκα; καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος, Ἔγω.

12 Καὶ εἶπε Μανωὲ, Νῦν ἔλευσεται ὁ λόγος·
τίς ἔσται κρίσις τῶν παιδῶν καὶ τὰ ποιήματα
αὐτοῦ;

13 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωὲ,
ἀπὸ πάντων ὧν ἔειρηκα⁹² πρὸς τὴν γυναῖκα,
ἔφυλαξέται⁹³.

14 Ἀπὸ πάντων ὧν ἔκοπε⁹⁴ εἰσέρχεται ἐξ ἀμπέλου
ἀ⁹⁵ τῆ⁹⁶ οἴνου, οὐ φαίγεται, καὶ οἶνον καὶ μέθυσα⁹⁷
μὴ πῖετω, καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαίγῃτω,
πάντα ὅσα ἐνετελείλην αὐτῇ, ἔφυλαξέται⁹⁸.

15 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου,
καὶ κατὰσχῃμεν ὡδέ⁹⁹ σε, καὶ ποιήσωμεν ἐνώ-
πιόν σου ἔριπον αἰγῶν.

16 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωὲ,
Ἐὰν κατὰσχῃς¹⁰⁰ ἡμᾶς, οὐ φαίγομαι ἀπὸ τῶν ἔρι-
πων σου· καὶ ἐὰν ποιήσῃς ὀλοκαύτωμα, ἀ¹⁰¹ τῷ¹⁰²
Κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό· ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωὲ, ὅτι
ἄγγελος Κυρίου ἦ αὐτός¹⁰³.

17 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου,
Τί ἀ¹⁰⁴ τὸ¹⁰⁵ ὑμνῶν σοι, ὅτι ἔλθοι¹⁰⁶ τὸ ρῆμά σου,
καὶ δοξάσομέν σε;

18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, εἰς
τί τοῦτο ἔρωτάς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὸ
ἔστι θαυμαστόν.

19 Καὶ ἔλαβε Μανωὲ τὸν ἔριπον τῶν αἰγῶν

καὶ τὴν θυσίαν, καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν
 ᾧ Κυρίῳ^α.^α καὶ διεχώρισε ποιήσαι¹, καὶ
 Ἰανὼς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ὄβλεποντες¹.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα
 ἐπάνω του θυσιαστηρίου^β ἕως τοῦ οὐρανοῦ¹,
 καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ φλογί^α· καὶ
 Μανωὲ κ' ἡ γυνὴ αὐτοῦ ὄβλεποντες¹, κ' ἔπεσον
 ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν.

21 Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος Κυρίου
 δεῖξθαι πρὸς Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ¹ τότε ἐγὼν Μανωὲ, ὅτι ἄγγελος Κυρίου
 ὄυτος¹.

22 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
 Θανάτῳ ὑποθανήμεθα, ὅτι Θεὸν ὄειδομεν¹.

23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Εἰ ὄβηλεν
 ὁ Κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ὄβλαβεν
 ἐκ χειρὸς¹ ἡμῶν ὀλοκαυτώμα καὶ θυσίαν, καὶ
 οὐκ ἂν ὄδειξεν ἡμῖν¹ ταῦτα πάντα¹, καὶ καθ-
 ὄως¹ καιρὸς οὐκ ἂν ὄηκούτισεν ἡμᾶς¹ ταῦτα.

24 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ, Σαμψών^α, καὶ ἠδρήθη τὸ παι-
 δάριον¹, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ Κύριος^α.

25 Καὶ ἤρξατο πνεῦμα Κυρίου συνεκπορεύ-
 εσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δάν, καὶ αὶ ἀνα-
 μέσον Σαρμὰ καὶ ἀναμέσον Ἐσθαὸλ.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ κατέβη Σαμψών εἰς Θαμναθὰ, καὶ εἶδε
 γυναῖκα ἐν Θαμναθὰ ὄπό¹ τῶν θυγατέρων
 τῶν ἄλλοφύλων.^α

2 Καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ
 καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Γυναῖκα ἐώρακα
 ἐν Θαμναθὰ ὄπό¹ τῶν θυγατέρων ὄφουστιμῆ¹,
 καὶ νῦν λήβετε ὄ αὐτὴν μοι¹ εἰς γυναῖκα.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ
 αὐτοῦ, Μὴ οὐκ¹ εἰσὶ θυγατέρες¹ τῶν ἀδελφῶν
 σου, καὶ ἔκ παντὸς τοῦ λαοῦ¹ μου γυνή, ὅτι
 σὺ πορεύη λαβεῖν γυναῖκα ὄπό¹ τῶν ἄλλοφύλων
 τῶν ὑπεριμνηθῶν¹; καὶ εἶπε Σαμψών πρὸς τὸν
 πατέρα αὐτοῦ, Ταῦτην λήβε μοι, ὅτι αὐτὴ
 ὄβυθεία¹ ἐν ὄφθαλμοῖς μου.

4 Καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ
 ἔγνωσαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἔστιν, ὅτι ὄεκδέκη-
 σιν¹ αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἄλλοφύλων¹ καὶ ἐν τῷ
 καιρῷ ἐκείνῳ ὄοἱ ἄλλοφύλοι ὄκριεῦοντες ἐν¹
 Ἰσραὴλ.

5 Καὶ κατέβη Σαμψών κ' ὁ πατὴρ αὐτοῦ κ' ἡ
 μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθὰ¹ καὶ ὄβηλεν ἕως τοῦ
 ἄμπελωνοῦ¹ Θαμναθὰ, κ' ἰδοὺ σκῆμος ὄλέοντος
 ὄωρομένου εἰς ὄναντήσιν αὐτοῦ.

6 Καὶ ὄβηλατο¹ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ
 ὄσυνέτριψεν¹ αὐτὸν ὄώσε¹ συντριψέ¹ ἔριφον
 αἰγῶν, κ' οὐδὲν ἦν ἐν ὄταῖς χερσίν αὐτοῦ¹ καὶ
 οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὄκαὶ τῇ μητρὶ
 αὐτοῦ, ὄὄλοποίησε.

7 Καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναίκα,
 καὶ ὄβηθύθη ἐν ὄφθαλμοῖς¹ Σαμψών.

8 Καὶ ὄπέστρεψε¹ μεθ' ἡμέρας λαβεῖν αὐ-
 τήν, κ' ἐξέκλιεν ἰδεῖν τὸ πτώμα του λέοντος,
 κ' ἰδοὺ ὄ συναγωγὴ¹ μελισσῶν ἐν τῷ ὄστόματι
 του λέοντος καὶ μέλι^α.

9 Καὶ ἐξείλεν αὐτὸ εἰς ὄχεῖρας¹ αὐτοῦ, καὶ
 ὄεπορεύσατο¹ πορευόμενος καὶ ἐσθίαν¹ καὶ ἐπο-
 ρεύσθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν
 μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον,
 καὶ οὐκ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ὄπό¹ στόματος
 του λέοντος ἐξείλε το μῆλι^α.

10 Καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυ-
 ναῖκα, κ' ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψών πότον ἡμέρας
 ἔπτα, ὅτι οὗτος ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι.

11 Καὶ ἐγένετο ὄστε εἶδον αὐτὸν, κ' ἔλαβον
 τριάκοντα κλητύς¹ καὶ ἴσαν μετ' αὐτοῦ.

12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, ὄ Πρόβλημα

ὑμῖν προβάλλομαι¹, ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε ὄ αὐτὸ¹ ἐν ταῖς ἔπτα ἡμέραις του πότου καὶ εὔρητε, δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδύνας καὶ τριάκοντα στολάς ἰματίων.

13 Καὶ ἐὰν μὴ ὄδύνησθε¹ ἀπαγγεῖλαι μοι, δώσετε ἡμεῖς ἔμοι τριάκοντα ὄθνονα¹ κ' τριάκοντα ὄ ἀλλασσομένους¹ στολάς ἰματίων¹ καὶ εἶπαν αὐτῷ, Προβάλου τὸ πρόβλημά σου, καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό.

14 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὄ Τί βρωτὸν ἐξήλθεν ἐκ βιβρώσκοντος, κ' ἀπὸ ἰσχυροῦ^α γλυκὺ^α καὶ οὐκ ὄβήδωναντο¹ ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας¹.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ εἶπαν τῷ νεανίᾳ Σαμψών, Ἀπάτησον δὴ τὸ ἄνδρα σε, κ' ἀπαγγεῖλάτω σοι τὸ πρόβλημα, μὴ ποτε ὄ κατακαυσόμεν¹ σε κ' τὸν οἶκον τῷ πατρὸς σε ἐν πυρὶ¹ ὄ ἐκβλάσῃ ἡμᾶς κεκλήκατε¹;

16 Καὶ ἔκλαυσε ἡ γυνὴ Σαμψών πρὸς αὐτὸν, κ' εἶπε ὄ, Πλὴν¹ μεμισήκα με κ' ἔκ ἠγάπησά με, ὅτι τὸ πρόβλημα ὄ προσβίβῃ τοῖς υἱοῖς τῆ λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλάς μοι αὐτό¹ καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψών, ὄ Εἴ τῷ πατρὶ μοι καὶ τῇ μητρὶ μου οὐκ ὄ ἀπήγγειλά, σοὶ ἀπαγγεῖλω;

17 Καὶ ἔκλαυσε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἔπτα ἡμέρας, ὄς ἦν αὐτοῖς ὄ πότος¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἔβδόμῃ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ, ὅτι παρηνόλησεν αὐτῷ¹ καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλε ὄ τοῖς υἱοῖς του λαοῦ αὐτῆς.

18 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ὄ ἐν¹ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἔβδόμῃ ὄ πρὸ του ἀνατεῖλαι¹ τὸν ἥλιον, Τί γλυκύτερον μέλιτος, καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Εἰ μὴ ὄ ἠροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου¹, οὐκ ἂν ὄέγνωτε¹ τὸ πρόβλημά μου.

19 Καὶ ὄβηλατο¹ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, κ' κατέβη εἰς Ἀσκάλωμα, καὶ ὄ ἐπάταξεν ἔξ αὐτῶν¹ τριάκοντα ἄνδρας, καὶ ἔλαβε τὰ ἰμάτια αὐτῶν, καὶ ἔδωκε ὄ τὰς στολάς¹ τοῖς ἀπαγγεῖλασι τὸ πρόβλημα¹ καὶ ὄ ὄρωγισθῆ θυμῷ¹ Σαμψών, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τῆ πατρὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ ὄ ἐγένετο¹ ἡ γυνὴ Σαμψών ὄ ἐνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ὄν ἐφίλιασε¹.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερσιμῶ πυρῶν, καὶ ἐπεσκέλατο Σαμψών τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ὄ ἐν ἔριφῷ αἰγῶν, καὶ εἶπεν, Εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκα μου ὄ κ' εἰς τὸ ταμεῖον^α, καὶ ἔδωκεν¹ αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν^α.

2 Καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς, λέγων, Εἶπα ὅτι μισθὸν ἐμίσησας αὐτήν, κ' ἔδωκα αὐτήν ὄ ἐνὶ τῶν ἐκ τῶν φίλων¹ σε¹ μὴ ἔχῃ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα ὄ ἀγαθώτερα ὑπὲρ αὐτήν¹; ἔστω ὄ ἡ σοὶ¹ ἀντὶ αὐτῆς.

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, ὄ Ἰθώωμαι καὶ τὸ ἄπαξ ὄπό¹ ἄλλοφύλων, ὅτι ποῦ ἐγὼ μετ ὄ αὐτῶν νουηρίαν¹.

4 Καὶ ἐπορεύθη Σαμψών, κ' συνέλαβε τριακοσίας ἀλώπεκας, κ' ἔλαβε λαμπάδας, κ' ὄπέστρεψε¹ κέρκον πρὸς κέρκον, κ' ἔθηκε λαμπάδα μίαν ἀναμέσον τῶν δύο κέρκων¹ καὶ ἔδησε¹,

5 Καὶ ὄ ἐξέκασε¹ πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσαι, καὶ ἐξαπέστειλεν ὄ ἐν τοῖς στάχται¹ τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἔκάησαν ἀπὸ ἄλωσης καὶ ἕως σταχῶν ὄρθων¹, καὶ ἕως ἄμπελωνος καὶ ἔλαιας.

6 Καὶ εἶπαν οἱ ἄλλοφύλοι, Τίς ἐποίησε ταῦτα; κ' εἶπαν, Σαμψών ὄ ὄ νυμφίος τῷ Θαμνί¹, ὄ ὄ ἐλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τῷ ὄ ἐκ τῶν φίλων αὐτῆ¹ καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄλλοφύλοι, καὶ ὄ ἐνεπρήσαν αὐτήν, κ' τὸν οἶκον¹ του πατρὸς αὐτῆς ὄ ἐν πυρὶ¹.

7 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ἐὰν ποιήσῃτε ὄψομαι ταύτην, ὅτι ἡ μὴν ἐκόκκησεν ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσχατον κοπάσω.^δ

8 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μῆρόν πρηνῆν μεγάλην^α καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμηλιᾷ τῆς πέτρας^β. Ἦτάμ.

9 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ παρενόβησαν ἐν Ἰούδα^α, καὶ ἐξεβρίβησαν ἐν Λεχί.

10 Καὶ εἶπαν ἄνθρωποι Ἰούδα, Εἰς τί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς; καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, Δῆσαι τὸν Σαμψών ἀνέβημεν, καὶ ποιήσαι αὐτῷ ὄν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν.

11 Καὶ κατέβησαν τρισχίλιον ἀπὸ Ἰούδα ἄνδρες εἰς τρυμηλιᾷν πέτρας Ἦτάμ, καὶ εἶπαν πρὸς Σαμψών, Οὐκ οἶδας ὅτι ἐκυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν; καὶ βίβητι τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ὅσον τρόπον ἐποίησάν μοι, οὕτως ἐποίησαί μοι αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Δῆσαι σε κατέβημεν τοῦ δοῦναι σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων^α καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ὁμοστά μοι μὴ ποτε συναντήσῃτε ἐν ἐμοὶ ἡμεῖς^β.

13 Καὶ εἶπον αὐτῷ, λέγοντες, Οὐχί, ὅτι ἄλλ' ἡ ἄσσημῷ δήσωμεν σε, καὶ παραδώσωμέν σε ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ θανάτω θύθηνατώσωμεν σε^α καὶ ἔδρασαν αὐτὸν ἐν ὄνσι καλωδίοις καινοῖς, καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἀκείνης^β.

14 Καὶ ἦλθον ἕως σιαγόνος^α, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν, καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ^β καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου καὶ ἐγενήθη τὰ καλωδία τὰ ἐπὶ βραχίουσιν αὐτοῦ ὡσεὶ στνπιπὸν^γ ἔξεκαύθη ἐν πυρὶ^δ καὶ ἐτάκῃσαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτῆς.

15 Καὶ εἶρε σιαγόνα ὄνου ἐξερομένην, καὶ ἐφέτευσεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας.

16 Καὶ εἶπε Σαμψών, Ἐν σιαγόνῃ ὄνου ἐξελίφω ἐξήλειψα αὐτούς, ὅτι ἐν τῇ σιαγόνῃ τῆ ὄνου ἐπάταξα χιλίους ἄνδρας.

17 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο^α λαλῶν, καὶ ἔβριβεν τὴν σιαγόνα^β τῆς χειρὸς αὐτοῦ^γ καὶ ἐκάλισε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Ἀναίρειος σιαγόνος.

18 Καὶ ἐδύνησε σφόδρα, καὶ ἔκλαυσε^α πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δαίης σε τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίνειν, καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτιμῶν;

19 Καὶ ἐβόησεν ὁ Θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνῃ, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆ ὕδωρ, καὶ ἐπίε^α καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῷ^β καὶ ἐξῆσε^γ διὰ τὸτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα^δ αὐτῆς, Πηγή τῆς ἐπικαλουμένης, ἣ ἔστι ἐν σιαγόνῃ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

20 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων^α εἰκοσι ἔτη^β.

Κεφ. ις'. ΧVI.

ΚΑὶ ἔπορεύθη Σαμψών εἰς Γάζαν, καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.

2 Καὶ ἀνγγέλη^α τοῖς Γαζαίοις, λέγοντες, Ἦκει Σαμψών ὡδε^β καὶ ἐκίκαλυσαν, καὶ ἐνήδρυσαν ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν νύκτα δὲν τῆ πύλη^γ τῆς πόλεως^δ καὶ ἐκώφευσαν ὄλην τὴν νύκτα λέγοντες, Ἔως διαφάσῃ ὁ ἄρβρος, καὶ φανερώσωμεν αὐτόν.

3 Καὶ ἐκοιμήθη Σαμψών ἕως μεσονυκτίου, καὶ ἀνέστη ἐν ἡμίσει τῆς νυκτὸς^α, καὶ ἐπελάβετο τὴν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως^β σὺν τοῖς ὄνσι σταθμοῖς^γ, καὶ ἀνεβδόταξεν^δ αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ^ε, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὀστέων αὐτοῦ^ς καὶ ἀνέβη^ζ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους^η τῆς ἐπὶ προσώπου τοῦ Χεβρών, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγένετο μετὰ τῆτο, καὶ ἠγάπησε γυναῖκα

ἐν Ἀλωφῆχ^α καὶ ὄνομα αὐτῆς^β Δαλιδά.

5 Καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἄρχοντες^α τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἶπαν αὐτῇ, Ἀπάτησον αὐτόν, καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ^β ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δυνασόμεθα^γ αὐτῷ^δ, καὶ δήμεν αὐτόν τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν^ε καὶ ἡμεῖς δώσωμεν σοι ἄνηρ χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου.

6 Καὶ εἶπε Δαλιδά πρὸς Σαμψών, Ἀπάγειλον δὴ μοι ἐν ἡμέρῃ ἡ ἰσχὺς σου ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναι σε.

7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Σαμψών, Ἐὰν δῆσώσι με ἐν ἑπτὰ νευραῖς ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις^α, καὶ ἀσθενήσω^β ἕξομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες^α τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευραῖς ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς.

9 Καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῆ^α ἐκάθητο ἐν τῷ ταμεῖω^β καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σε Σαμψών^γ καὶ δέισασε^δ τὰς νευραῖς ὡς εἰς τὰς ἀποσπάσοι στρέμμα στνπιπῆ^ε ἐν τῷ ὄσφρανηθῆναι αὐτὸ πυρός, καὶ ἐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπε Δαλιδά πρὸς Σαμψών, Ἴδου ἐπλάγησάς^α με, καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῶν ὄν^β ἀνάγγελόν^γ μοι ἐν τίνι δεθήσῃ.

11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐὰν δεσμεύοντες δῆσώσι^α με ἐν^β καλωδίοις καινοῖς οἷς ἐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς^γ ἔργον, καὶ ἀσθενήσω^δ καὶ ἔσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων.

12 Καὶ ἔλαβε Δαλιδά καλωδία καινὰ, καὶ ἔδρασαν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμεῖου^α καὶ εἶπεν, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σε Σαμψών^β καὶ δέισασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ^γ ὡσεὶ σπαρτίον^δ.

13 Καὶ εἶπε Δαλιδά πρὸς Σαμψών, Ἴδου ἐπλάγησάς^α με, καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῶν ἀνάγγελον^β δὴ μοι ἐν τίνι δεθήσῃ^γ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐὰν ὑπάνης τὰς ἑπτὰ σειράς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι^δ, καὶ ἐγκρούσῃς τῷ πασάλῳ εἰς τὸν τοίχον, καὶ ἔσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενῆ^ε.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλαβε Δαλιδά^α τὰς ἑπτὰ σειράς^β τῆς κεφαλῆς αὐτῆς^γ, καὶ ὑπάνεν ἐν τῷ διάσματι^δ, καὶ ἔπηξε τῷ πασάλῳ^ε εἰς τὸν τοίχον, καὶ εἶπεν, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σε Σαμψών^ς καὶ ἐξυπνίσθη^ζ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ ἐξῆρε τὸν πύσσαλον τοῦ ὑφάσματος^η ἐκ τοῦ τοίχου^θ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς Σαμψών Δαλιδά, Πῶς λέγεαι^α, ἠγάπηκά σε, καὶ ἡ καρδία σε ἐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ; τοῦτο τρίτον ἐπλάγησάς^β με ἐκ ἀπῆργειλάς μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς σε ἡ μεγάλη.

16 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιψεν^α αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς^β πάσας τὰς ἡμέρας^γ, καὶ δεσπονοῦρησεν^δ αὐτόν, καὶ ὠλιγοψύχησεν ἕως ὅτου ἀποθανεῖν^ε.

17 Καὶ ἀνγγέλειεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Σίδηρος οὐκ ἀνέβη^α ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ὅτι ἄγιος^β Θεοῦ ἐγώ εἰμι ἀπὸ κοιλίας μητρὸς μου^γ ἔδην οὐκ ἐμυθήσασαι, ὑποστήσεται ἄπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχὺς μου καὶ ἀσθενήσω, καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι^δ.

18 Καὶ εἶδε Δαλιδά, ὅτι ἀπῆργειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ^α καὶ ἀπέστειλε καὶ ἐκάλισε^β τοὺς ἄρχοντας^γ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσαι, Ἀνάβητε ἔτι τὸ ὑπάει τοῦτο, ὅτι ἀπῆργειλε ἐν πᾶσιν τὴν καρδίαν αὐτῆς^δ καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες^ε τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνήνεγκαν^ς τὸ ἀργύριον ἐν χερσίν αὐτῶν.

19 Καὶ ἐκοίμισε^α Δαλιδά τὸν Σαμψών ἐπὶ τὰ γόνατα^β αὐτῆς^γ ἐκάλειεν^δ ἀνόρα^ε, καὶ ἐξύρησε^ς τὰς ἑπτὰ σειράς^ζ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἤραστο ταπεινώσαι αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχὺς αὐτῆς ἀπ' αὐτοῦ.

8 Καὶ ἦλθον¹ οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τὰς ἀδελφούς αὐτῶν εἰς Σαράα καὶ Ἐσθλαδ, καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς¹ αὐτῶν, Τί ἡμεῖς κάθησθε;

9 Καὶ εἶπαν, Ἀνάστητε, καὶ ἀναβήμεν ἐπ' αὐτὰς¹, ὅτι εἶδομεν τὴν γῆν, καὶ ἰδὲ ἀγαθὴ σφόδρα, καὶ ἡμεῖς ἠσυχάζετε¹· μὴ ὀκνησητε τῆ πορευθῆναι¹, καὶ εἰσελθῆναι τοῦ κληρονομησαί¹ τὴν γῆν.

10 Καὶ ἠίακα ἐὰν ἔλθῃτε, εἰσελεύσεσθε¹ πρὸς λαὸν¹ ἐπ' ἐλπίδι¹, καὶ ἡ γῆ ὀπλατεία¹, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ὑμῶν¹· τόπος ὅπου ἰούκ¹ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥίματος¹ τῶν¹ ἐν τῇ γῆ.

11 Καὶ ἀπήρξαν ἐκείθεν ἄπο δῆμων¹ τῆ Δάν ἀπὸ Σαράα καὶ ἀπὸ Ἐσθλαδ ἑξακόσιοι ἄνδρες ἕξωσμένοι¹· σκευὴ¹ παρατάξως¹.

12 Καὶ ἀνέβησαν οἱ παρενέβαλον ἐν Καριαθαριμ ἐν Ἰούδα διὰ τοῦτο ἐκλήθη¹ ἐν¹ ἐκείνῳ τῷ τόπῳ¹, παρεμβολὴ Δάν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης¹· ἰδοὺ ὅπισω¹ Καριαθαριμ.

13 Καὶ παρήλθον ἐκείθεν ὄρος¹ Ἐφραϊμ, καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαίας.

14 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευόμενοι κατασκέψασθαι τὴν γῆν Λαισά, καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφοίς. Ἐγυνετὶ¹ ὅτι ἔστιν ἐν¹ τῷ οἴκῳ τούτῳ¹ ἐφώδι καὶ θεραφὶν καὶ γλυπτόν καὶ χωνευτόν¹ καὶ νῦν γινώτε¹ ὅ¹, τι ποιήσετε.

15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεανίσκου¹ τῆ Δευίτου, εἰς τὸν οἶκον Μιχαίας, καὶ ἠρώτησαν¹ αὐτὸν εἰς εἰρήνην.

16 Καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες ὅ¹ ἀνεξωσμένοι τὴ¹ σκευὴ¹ τῆς παρατάξως¹ αὐτῶν ἑστῶτες παρὰ θύρας τῆς πόλης¹, οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δάν.

17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες¹ κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαίας, καὶ οἱ ἱερεὺς ἐστῶτες¹.

18 Καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτόν καὶ τὸ ἐφώδι καὶ τὸ θεραφὶν καὶ τὸ χωνευτόν¹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἱερεὺς, Τί ἡμεῖς ποιεῖτε;

19 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Κώφευσον, ἐπίθεσ τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα σου, καὶ ὀδεύρῳ μεθ' ἡμῶν, καὶ ὀγενού¹ ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα¹ μὴ ἄγαθόν¹ εἶναι σε ἱερέα οἴκου ἄνδρος ἑνός, ἡ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμιον¹ Ἰσραὴλ;

20 Καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ ἐφώδι καὶ τὸ θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτόν καὶ τὸ χωνευτόν, καὶ ἦλθεν ἐν μέσῳ τῶ λαοῦ.

21 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθον, καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα¹ καὶ τὴν κτήσιν¹ καὶ τὸ βάρος¹ ἔμπροσθεν αὐτῶν.

22 Ἄυτοῖ ἐμίκρναν¹ ἀπὸ οἴκου Μιχαίας, καὶ ἰδοὺ Μιχαίας καὶ οἱ ἄνδρες¹ οἱ ἐν¹ ταῖς οἰκίαις ταῖς μετὰ οἴκου Μιχαίας ἔβησαν, καὶ κατελάβοντο τοὺς υἱοὺς Δάν.

23 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Δάν ὅ¹ τὸ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπαν τῷ Μιχαίᾳ, Τί ἐστὶ σοι, ὅτι ἐβόησας;

24 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ὅτι τὸ γλυπτόν μου, ὃ ἐποίησα, ἔλαβετε, καὶ τὸν ἱερέα, καὶ ἔπορευθητε¹· καὶ τί μοι ἔτι; καὶ τί τοῦτο λέγετε πρὸς με, τί¹ κράξεις;

25 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δάν, Μὴ ἀκουσθῆτω δὴ φωνὴ σου μεθ' ἡμῶν, μὴ ποτε ὀσταντήσῃσι¹ ὑμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῆ, καὶ ὀπροσθήσῃσι¹ ψυχὴν σου, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου σου.

26 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δάν εἰς¹ ὄδον αὐτῶν, καὶ εἶδε Μιχαίας, ὅτι δυνατώτεροί¹

εἶσαν ὀπὲρ αὐτῶν¹· καὶ ἐπέστρεψεν¹ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

27 Καὶ οἱ υἱοὶ Δάν¹ ἔλαβον ὀ¹ ἐποίησε Μιχαίας, καὶ τὸν ἱερέα ὃς ἦν αὐτῷ, καὶ ἦλθον ἐπὶ Δαισά, ἐπὶ λαὸν ἠσυχάζοντα καὶ πεποιοῦθ¹ ἐπ' ἐλπίδι¹· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.

28 Καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος¹, ὅτι μακράν¹ ἔστιν ἀπὸ Σιδωνίου, καὶ λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ὀνθρώπων¹· καὶ αὐτὴ ἐν τῇ κοιλάδι¹ τοῦ οἴκου Ῥαββ¹· καὶ φηλοῦσαν τὴν πόλιν, καὶ κατεσκήρῃσαν¹ ἐν αὐτῇ.

29 Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δάν, ἐν ὀνόματι¹ Δάν¹ πατρὸς αὐτῶν, ὃς ἐτέχθη¹ τῷ Ἰσραὴλ¹ καὶ ἦν ὀὐλαμαῖς¹ ὄνομα¹ τῆς πόλεως τοπρότερον.

30 Καὶ ἔστησαν¹ ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δάν τὸ γλυπτόν¹ καὶ ἰωνάθ¹ υἱὸς Γηραῖος υἱὸς Μαριασῆ¹ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῆ φυλῆ¹ Δάν ἕως ὀ ἡμέρας τῆς ὑποικίας¹ τῆς γῆς.

31 Καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς¹ τὸ γλυπτόν ὃ ἐποίησε Μιχαίας¹, πάσας τὰς ἡμέρας ὃς ἦν ὁ οἶκος τῷ Θεῷ ἐν Σηλωμ¹· καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὀουκ ἦν βασιλεὺς¹ ἐν Ἰσραὴλ.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐγένετο ἀνὴρ Δευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὄρους Ἐφραϊμ, καὶ ἔλαβεν ὀ αὐτῷ¹ γυναῖκα παλλακὴν ὀπὸ¹ Βηθλεέμ¹ Ἰούδα.

2 Καὶ ἐπορεύθη ἀπ' αὐτοῦ¹ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθε παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεέμ¹ Ἰούδα, καὶ ἦν¹ ἐκεῖ ἡμέρας ὀ μηνῶν τεσσάρων¹.

3 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω¹ αὐτῆς τοῦ λαλήσαι ἐπὶ καρδίᾳ αὐτῆς, ὅ¹ τὸ ἐπιστρέψαι αὐτὴν ἀπὸ¹ τῆς νεανίδος, καὶ νεανίας¹ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ζεύγος ὀνων¹· ὃ ἡ δὲ εἰσῆγγεκεν αὐτὸν εἰς οἶκον¹ πατρὸς αὐτῆς¹· καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος, καὶ ὀνῆφράνθη εἰς συνάντησιν¹ αὐτοῦ.

4 Καὶ κατέσχευ¹ αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὀ πατὴρ τῆς νεανίδος, καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ ὀ ἐπὶ¹ τρεῖς ἡμέρας¹, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ ὀνῆλσθησαν¹ ἐκεῖ.

5 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ ὀρθρισαν τοπρῶι καὶ ἀνέστη τοῦ ὀπορευθῆναι¹, καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος πρὸς τὸν ὀνιμφίον¹ αὐτοῦ, Στήρῃσον τὴν καρδίαν σου ὀ ψωμῶ¹ ἄρτον, καὶ μετὰ τοῦτο πορεύεσθε.

6 Καὶ ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον ὀ οἱ δύο¹ ἐπὶ τὸ αὐτὸ¹ καὶ ἔπιον¹· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος πρὸς τὸν ἄνδρα, ὀ Ἄγε δὴ¹ αὐλίσθητι, καὶ ὀ ἀγαθυνθήσεται¹ ἡ καρδία σου.

7 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ ὀ τοῦ πορεύεσθαι αὐτοῖ¹· καὶ ἐβίασαστο αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ ὀ ἐκάθισε καὶ ὀνῆλσθη ἐκεῖ.

8 Καὶ ὀρθρισε τοπρῶι τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ τοῦ ὀπορευθῆναι¹· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος, Στήρῃσον δὴ τὴν καρδίαν σου¹, καὶ ὀ στρατεύσων ἕως κλίνας τὴν ἡμέραν¹· καὶ ἔφαγον ὀ οἱ δύο¹.

9 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ ὀπορευθῆναι¹ αὐτὸς, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ὀ νεανίας¹ αὐτοῦ¹· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὀ πατὴρ τῆς νεανίδος, Ἰδοὺ δὴ¹ ὀ ἡσθένησεν ἡμέρα εἰς τὴν ἔσπεραν¹· αὐλίσθητι¹ ὀδε¹, καὶ

ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου, καὶ ὀρθοεῖτε αὐριον εἰς ὄδον ὑμῶν, καὶ ὁπορεύσῃ εἰς τὸ σκῆνωμά σου.

10 Καὶ οὐκ ἐεὐδόκητεν ὁ ἄνθρωπος αὐλισθῆναι, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέβη, καὶ ἦλθεν ἕως ἀπέναντι Ἰεβουί, αὕτη ἐστὶν Ἰερουσαλὴμ, καὶ μετ' αὐτοῦ ζεῦγος ὄνων ἐπισσευγμένω, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

11 ὁ δὲ καὶ ἤλθοσαν ἕως Ἰεβουί^α καὶ ἡ ἡμέρα ὁ προβεβήκει σφόδρα, καὶ εἶπεν ὁ νεανίας ἰδὼν τὸν κύριον αὐτοῦ, Δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλινόμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβουί ταύτην, καὶ αὐλισθήμεν ἐν αὐτῇ.

12 Καὶ εἶπε ὁ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, Ὁὐκ ἐκκλινοῦμεν εἰς πόλιν ὁ ἄλλοτριαν, ἐν ἣ οὐκ ἐστὶν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ὡδε, καὶ παρελυσόμεθα ἕως Γαβαά.

13 Καὶ εἶπε τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ, Δεῦρο καὶ ἐγγύισομεν ἐνὶ τῶν τόπων, καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γαβαά ἢ ἐν Ραμᾶ.

14 Καὶ παρήλθον καὶ ὁπορεύθησαν, καὶ ἔδω αὐτοῖς ὁ ἤλιος ἐχόμενα τῆς Γαβαά, ἣ ἐστὶν ἐν τῷ Βενιαμίν.

15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν ὁ αὐλισθῆναι ἐν Γαβαά, καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι.

16 Καὶ ἰδὼν ἄνθρωπος πρεσβύτερος ἤρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ ἄγρου ὅν ἐσπέρα, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦν ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ αὐτὸς παρῳκίει ἐν Γαβαά, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ Βενιαμίν.

17 Καὶ ἤρε τους ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ, καὶ εἶδε τοὺς ὀδοποιροὺς ἄνδρας ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος πρὸς αὐτοὺς, Ποῦ πορεύεσθε, καὶ ποθεν ἔρχεσθε;

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὁ παραπορευόμεθα ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλέεμ Ἰουδα ἕως μηρῶν ὄρους Ἐφραΐμ, ὁ δὲ ἐκίθει ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐπορεύθη ἕως Βηθλέεμ Ἰουδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ πορεύομαι, καὶ οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν.

19 Καὶ γινώσκεις ἄχυρα καὶ χορτάσματα ὅσα ἐστὶ τοῖς ὄνοις ἡμῶν, καὶ ἄρτος καὶ οἶνος ὅσα ἐστὶν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκῃ καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παιδῶν σου, οὐκ ἐστὶν ὑστέρημα παντὸς πρῶτατος.

20 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος πρὸς αὐτοὺς, Εἰρήνη σοὶ πλὴν πάντων ὑστέρημά σου ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθῆσῃ.

21 Καὶ εἰσηγγεγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, καὶ ὁπορεύθη ἐπὶ αὐτοὺς τοῖς ὄνοις, καὶ ὁ αὐτοῦ ἐνίσταντο τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐφαγον καὶ εἶπον.

22 Ὁ αὐτοὶ δὲ ἀγαθίνοντες καρδίας αὐτῶν καὶ ἰδὼν ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκίκλωσαν τὴν οἰκίαν, βρῆκοντες ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτερον, λέγοντες, Ὁ ἐξέγεγεκε τὸν ἄνδρα ὅς ἐεἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γινώσκων αὐτόν.

23 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τοῦ οἴκου, καὶ εἶπε ὁ δὲ Μὴ ἄδελφοί, μὴ ἐκακοποιήσῃτε δὴ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ ποιήσῃτε τὴν ἀφροσύνην ταύτην.

24 Ἴδε ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἐξῆλθον αὐταῖς, καὶ ταπεινώσατε αὐτάς, καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ τῷ ἄνδρὶ τούτῳ μὴ ποιήσατε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης.

25 Καὶ οὐκ ἐεὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσα-

κοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄνθρωπος τῆς παλλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἐξω, καὶ ἐνῆργασεν αὐτὴν, καὶ ἐνεπαίξον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τοπρωῆ, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν ὡς ἀνέβη τοπρωῆ.

26 Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ ὁ πρὸς τὸν ὄρθρον, καὶ ἔπεσε παρά τὴν θύραν τοῦ οἴκου οὐ ἦν δαυτῆς ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἕως οὗ διέφαισε.

27 Καὶ ἀνέστη ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς τοπρωῆ, καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ πορευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρά τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Ὁ ἀνάστα! καὶ ἀπέλθωμεν, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ὁπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

29 Καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐκράτησε τὴν παλλακὴν αὐτοῦ, καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς δώδεκα μέλη, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὄριῳ Ἰσραὴλ.

30 Καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλαπὼν ἔλεγεν, Ὁὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἐώραται ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὡς αὕτη, ἠθίσθη ὑμῖν αὐτοῖς βουλὴν ἐπ' αὐτὴν, καὶ λαλήσατε.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἄνθρωπος εἰς ἀπὸ Δάν καὶ ἕως Βηρσαβεί, καὶ γῆ τοῦ Γαλαὰδ πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφά.

2 Καὶ ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τετρακόσμιαι χιλιᾶδες ἀνδρῶν πεζῶν ἔλκοντες ῥομφαίαν.

3 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφά, καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Δαλήσατε, ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὐτῆ;

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος ὁ Δευίτης, ὁ ἄνθρωπος τῆς γυναικὸς τῆς φουνεθίσης, καὶ εἶπεν, Εἰς Γαβαά τῆς Βενιαμίν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ μου τὸν αὐλισθῆναι.

5 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαά, καὶ ἐκίκλωσαν ἐπ' ἐμὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν νεκρῶν ἐμῆ ἠθέλησαν φονεῖσάι, καὶ τὴν παλλακὴν μου ἐταπεινώσαν, καὶ ἀπέθανε.

6 Καὶ ἐκράτησα τὴν παλλακὴν μου, καὶ ἐμέλισα αὐτὴν, καὶ ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ ὄριῳ κληρονομίας υἱῶν Ἰσραὴλ ὅτι ἐποίησαν ζῆμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραὴλ.

7 Ἴδου πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ, δότε ἑαυτοῖς λόγον καὶ βουλὴν ἐκεῖ.

8 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἄνθρωπος εἰς, λέγοντες, Ὁὐκ ἔαπελευσόμεθα ἄνθρωπος σκηνῶμα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπιστρέψομεν ἄνθρωπος εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

9 Καὶ νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὁ δὲ ποιηθήσεται τῇ Γαβαά ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν κληρῷ.

10 Ὁ Πληρὴ ληψόμεθα δίκαια ἀνδρας τοῖς ἑκατόν εἰς πᾶσας φυλάς Ἰσραὴλ, καὶ ἐκατόν τοῖς χιλίοις, καὶ χιλιοὺς τοῖς μυριοῖς, λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιῆσαι ἔλθειν αὐτοὺς εἰς Γαβαά Βενιαμίν, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα, ὁ δὲ ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ.

11 Καὶ συνήχθη πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἄνθρωπος εἰς.

12 Καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἀνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμίν, λέγοντες,

Τίς ἢ ^δπονηρία! αὐτὴ ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν;

13 Καὶ νῦν δότε τοὺς ἀνδρας ^δ υἱοὺς παρανόμων! τοὺς ἐν Γαβαῖ, ^α καὶ θανατώσωμεν αὐτούς, καὶ ^β ἐκκαθαρίωμεν ποιήσαν ἀπὸ Ἰσραὴλ! καὶ οὐκ ^γ εὐδόκησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀκούσαι! τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

14 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαὰ ἐξελεθῆν ^δ εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

15 Καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων ^δ εἰκοσιτρεῖς! χιλιάδες ^δ ἀνὴρ ἕλκων! ρομφαίαν, ^δ ἐκτὸς τῶν οἰκούντων! τὴν Γαβαὰ.

16 ^δ Οἱ ἐπεσκέπησαν ἐπακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ ^δ ἐκ παντὸς λαοῦ! ἀμφοτεροδέειοι! πάντες οὗτοι σφενδονῆται ^δ ἐν λίθοις! πρὸς τρίχα, καὶ ^δ οὐκ ἐξαιμαρτάνοντες!

17 Καὶ ^α ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν ^δ ἐκτὸς τοῦ! Βενιαμὶν, τετρακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν ^δ ἕλκόντων! ρομφαίαν! πάντες οὗτοι ἄνδρες ^δ παρατάξεως!

18 Καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθίλ, καὶ ἠρώτησαν ἐν τῷ Θεῷ ^α καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν ^δ ἐν ἀρχῇ εἰς παρτάξιν πρὸς υἱὸς Ἰσραὴμ; καὶ εἶπε Κύριος, Ἰούδας ^δ ἐν ἀρχῇ! ἀναβήσεται ἀφηγηόμενος.

19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοπρῶι, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαὰ.

20 Καὶ ἐξήλθον πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς ^δ παράταξιν πρὸς! Βενιαμὶν, καὶ ^δ συνήψαν αὐτοῖς ἐπὶ! Γαβαὰ.

21 Καὶ ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ^δ ἀπὸ τῆς Γαβαὰ!, καὶ διέφθειραν ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ^δ δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν.

22 Καὶ ἐνίσχυσαν ^α ἀνὴρ Ἰσραὴλ, καὶ ^β προσέθηκαν συνάψαι παράταξιν! ἐν τῷ τόπῳ ^δ ὅπως συνήψαν! ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ.

23 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον Κυρίου ἕως ἑσπέρας, καὶ ^δ ἠρώτησαν! ἐν Κυρίῳ, λέγοντες, Εἰ ^δ προσθῶμεν ἐγγίσει εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς! Βενιαμὶν ^δ ἀδελφούς ἡμῶν!; καὶ εἶπε ^α Κύριος, Ἀνάβητε πρὸς ^δ αὐτούς!

24 Καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ.

25 Καὶ ^δ ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ! τῆς Γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ διέφθειραν ^δ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἕτι! ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν! πάντες οὗτοι ^δ ἕλκοντες! ρομφαίαν.

26 Καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ ἦλθον εἰς Βαιθίλ ^α καὶ ἔκλαυσαν, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ^δ ἐνώπιον! Κυρίου! καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀνήνεγκαν ^δ ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας!

27 ^δ Ἐνώπιον! Κυρίου, ^α ὅτι ἐκεῖ ^α κίβωτος διαθήκης Θεοῦ! ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,

28 Καὶ Φινεὴς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν παρεστηκὸς ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ^α καὶ ἐπρωτόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Κυρίῳ, ^δ λέγοντες!, Εἰ ^δ προσθῶμεν! ἕτι ἐξελεθῶν εἰς ^δ παράταξιν πρὸς υἱοὺς! Βενιαμὶν ^δ ἀδελφούς ἡμῶν!; καὶ εἶπε Κύριος, Ἀνάβητε, ^α αἴριον ^δ ὄωσω αὐτούς εἰς χεῖρας ὑμῶν!

29 Καὶ ἔθηκεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕνεδρα ^α τῇ Γαβαὰ κίκλω.

30 Καὶ ^δ ἀνέβησαν οἱ! υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς! Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ

^δ συνήψαν! πρὸς τὴν Γαβαὰ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ 31 Καὶ ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν εἰς ^δ συνάντησιν! τοῦ λαοῦ, καὶ ^β ἐξεκένωθησαν! ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρξαντο ^δ πατάσσειν ἀπὸ! τοῦ λαοῦ τραυματίας ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἡ ἔστι μία ἀναβαίνουσα εἰς Βαιθίλ, καὶ μία ^α εἰς Γαβαὰ ἐν ἀργῷ, ὡς τριάκοντα ἄνδρας ἐν Ἰσραὴλ.

32 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν, ^δ Πίπτουσι! ἐνώπιον ἡμῶν ^δ ὡς τὸ πρῶτον! καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν, Φύγωμεν, καὶ ^δ ἐκκενώσωμεν! αὐτούς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδοὺς ^α καὶ ἐποίησαν οὕτω!

33 Καὶ πᾶς ἀνὴρ ^α ἀνέστη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ ^δ συνήψαν! ἐν Βιάλ Θαμάρ! καὶ τὸ ἕνεδρον Ἰσραὴλ ^δ ἐπήρχετο! ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ ^δ Μαρασαβί!

34 Καὶ ^δ ἦλθον! ἐξεναντίας Γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ! καὶ ^δ παράταξις βαρεία! καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι ^δ φθάει ἐπ' αὐτούς! ἡ κακία.

35 Καὶ ^δ ἐπάταξε! Κύριος τὸν Βενιαμὶν ^δ ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ! καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ^δ ἐκ τοῦ! Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατόν ἄνδρας! πάντες οὗτοι ^δ εἴκων! ρομφαίαν.

36 Καὶ ^δ εἶδον οἱ υἱοὶ! Βενιαμὶν ὅτι ^δ ἐπληγήθησαν! καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ Βενιαμὶν τόπον, ὅτι ἤπισαν πρὸς τὸ ἕνεδρον ^δ ὃ ^δ ἔθηκεν ἐπὶ τῇ! Γαβαὰ.

37 ^α Καὶ ἐν τῷ αὐτοῖς ὑποχωρήσας!, καὶ τὸ ἕνεδρον ^δ ἐκινήθη! καὶ ἐξέτειναν ἐπὶ! τὴν Γαβαὰ, καὶ ^δ ἐξεχύθη! τὸ ἕνεδρον, καὶ ἐπάταξαν ^α τὴν πόλιν ἐν στόματι ρομφαίας.

38 Καὶ ^δ σημείων ἦν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ ἕνεδρον τῆς μάχης! ἀνεγένεκα αὐτοῖς ^δ σύσσημον! καπνοῦ ^δ ἀπὸ! τῆς πόλεως.

39 ^δ Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι προκατελάβετο τὸ ἕνεδρον τὴν Γαβαὰ, καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει! καὶ Βενιαμὶν ^δ ἤρξατο πατάσσειν! τραυματίας ἐν ^δ ἀνδράσι! Ἰσραὴλ ὡς τριάκοντα ἄνδρας! ὅτι εἶπαν, ^δ Πάλιν πτώσει πίπτουσι ἐνώπιον! ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἡ πρώτη!

40 Καὶ ^δ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς! στύλος καπνοῦ! καὶ ἐπέβλεψε Βενιαμὶν ὄπισω αὐτοῦ, καὶ ἶδου ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως ^δ ἕως οὐρανοῦ!

41 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψε! καὶ ^δ ἐσπευσαν ἄνδρες! Βενιαμὶν, ὅτι εἶδον ὅτι ^δ συνήτησαν ἐπ' αὐτοῦ ἡ πονηρία!

42 Καὶ ^δ ἐπέβλεψαν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου, καὶ ^δ ἔφθυγον! καὶ ἡ παράταξις ἔφθασεν ἐπ' αὐτούς, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ αὐτῶν.

43 Καὶ ^δ κατέκοπτον! τὸν Βενιαμὶν ^δ, καὶ ἔδωξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουὰ κατὰ πόδα αὐτῶ ^δ ἕως! ἀπέναντι! Γαβαὰ ^δ πρὸς ἀνατολὰς! ἡλίου.

44 Καὶ ἔπεσον ἀπὸ Βενιαμὶν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν ^δ οἱ πάντες οὗτοι! ἄνδρες ^δ δυνάμειος!

45 Καὶ ^δ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ! καὶ ἔφθυγον εἰς τὴν ἐρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμῶν! καὶ ἐκαλάμησαντο ^δ ἐξ αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεντακισχιλίους ἄνδρας! καὶ ^δ κατέβησαν! ὀπίσω αὐτῶν ^α οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ! ἕως Γεδὰν!, καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἄνδρας.

46 Καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτωκότες ^δ ἀπὸ Βενιαμὶν, εἰκοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ^δ ἕλκων! ρομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ^α οἱ πέντε οὗτοι ἄνδρες δυνάμειος!

47 Καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμίων ἑξακόσιοι ἄνδρες, καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ῥεμμίων ἑτάρους μῆνας!

48 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμὴν, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως ὁ Μεθλά καὶ ἕως κτήρους, καὶ ἕως παντὸς τοῦ εὐρισκομένου! εἰς πάσας τὰς πόλεις καὶ τὰς πόλεις τὰς εὐρεθείσας ἐνέπρησαν! ἐν πυρὶ.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμωσαν! ἐν Μασσηφάθ, λέγοντες!, Ἄνῃ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει! θυγατέρα αὐτῶν τῶ Βενιαμὴν εἰς γυναῖκα.

2 Καὶ ἦλθεν! ὁ λαὸς εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ! καὶ ἦσαν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν,

3 Καὶ εἶπαν, Ὁ Θεὸς! Κύριε! Ὁ Θεὸς! Ἰσραὴλ ἐγενήθη αὐτῆ, τῆ ὀμοσκηπῆναι σήμερον! ἀπὸ Ἰσραὴλ φυλὴν μίαν;

4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ὠρθισεν ὁ λαὸς, καὶ ὠκοδόμησαν! ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἀνήγειραν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας!

5 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Τίς ὄκ ἀνέβη! ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον; ὅτι ὁ ὄρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσι! πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ, λέγοντες, Θανάτῳ ἑθανατωθήσεται!

6 Καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βενιαμὴν ἁδελφὸν! αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Ἐξεκόπη! σήμερον φυλὴ μία ἀπὸ Ἰσραὴλ.

7 Τί ποιήσωμεν! αὐτοῖς! τοῖς περισσοῖς τοῖς! ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας; καὶ ἡμεῖς ὤμωσαμεν ἐν Κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας.

8 Καὶ εἶπαν, Τίς εἰς ἀπὸ! φυλῶν Ἰσραὴλ, ὅς! οὐκ ἀνέβη πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ; καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβείν Γαλαὰδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

9 Καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαὸς, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ! ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβείν Γαλαὰδ.

10 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐνετείλαντο αὐτοῖς λέγοντες, Πορεύεσθε! καὶ πατάξτε! τοὺς οἰκούντας! Ἰαβείν Γαλαὰδ ἐν στόματι ῥομφαίας!

11 Καὶ τοῦτο! ποιήσετε! πᾶν ἄρσεν! καὶ πᾶσαν γυναῖκα! εἰδυῖαν! κοίτην ἄρσενος, ἀναθεματιεῖτε! τὰς δὲ παρθένας, περιποιήσεσθε! καὶ ἐποίησαν οὕτως!

12 Καὶ ἔβρον ἀπὸ οἰκούντων! Ἰαβείν Γαλαὰδ, τετρακοσίας νεάνια παρθένας, αἵτινες! οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος, καὶ ἤνεγ-

καν! αὐτὰς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλῶν τὴν! ἐν γῇ Χαναάν.

13 Καὶ ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμὴν! ἐν τῇ πέτρᾳ Ῥεμμίων, καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην.

14 Καὶ ἐπέστρεψε! Βενιαμὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ! τὰς γυναῖκας ὅσας ἐξωποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων! Ἰαβείν Γαλαὰδ! καὶ ἤρσεν αὐτοὺς οὕτως.

15 Καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμὴν, ὅτι ἐποίησε Κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ.

16 Καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς, Τί ποιήσωμεν τοῖς περισσοῖς! εἰς γυναῖκας; ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βενιαμὴν γυνή.

17 Καὶ εἶπαν, Κληρονομία! διασωζομένῳ τῶν! Βενιαμὴν! καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται! φυλὴ ἀπὸ Ἰσραὴλ.

18 Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ὀνησόμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὀμώσαμεν ἐν υἱοῖς! Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ Βενιαμὴν.

19 Καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ δὴ ἐσθρῆ! Κυρίου! ἐν Σηλῶν! ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ἡ ἐστὶν ἀπὸ Βορρᾶ τῆς Βαιθὴλ, κατ' ἀνατολὰς ἡλίου! ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ! Βαιθὴλ εἰς Συχέμ, καὶ ἀπὸ Νότου! τῆς Λεβωῶν.

20 Καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμὴν, λέγοντες, Πορεύεσθε! καὶ ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελώσι,

21 Καὶ ὄψεσθε, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων! Σηλῶν! ὅς! χορεύουσιν ἐν τοῖς! χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε! ἐκ! τῶν ἀμπελώνων, καὶ ἀρπάσατε! αὐτοὺς ἀνὴρ γυναῖκα! ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλῶν, καὶ πορεύεσθε! εἰς γῆν Βενιαμὴν.

22 Καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐροῦμεν! αὐτοῖς, Ἐλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς!, ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει, ὅτι οὐχ! ἡμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς, ὡς κληρὸς! πλημμελήσατε.

23 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν! καὶ ἔλαβον γυναῖκας! εἰς! ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν ὧν ἤρπασαν! καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς! τὴν κληρονομίαν αὐτῶν! καὶ ὠκοδόμησαν! τὰς! πόλεις, καὶ ἐκάθισαν! ἐν αὐταῖς.

24 Καὶ περιπάτησαν ἐκείθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγενεῖαν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθον! ἐκείθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

25 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βσιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ! ἀνὴρ! τὸ εὐθὲς ἐνώπιον! αὐτοῦ ἐποίησε.

Κεφ. α'. I.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς, καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῆ^α καὶ ἐπορεύθη ἄνηρ ἀπὸ Βηθλεέμ^α Ἰοῖδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα τῇ γυναίκί αὐτοῦ Νωεμὶν, καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν, καὶ Χελαὶὼν, Ἐφραθαῖοι ἐκ Βηθλεέμ τῆς Ἰοῖδα καὶ ἤλθοσαν εἰς ἀγρὸν Μωάβ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ.

3 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλιμέλεχ ὁ ἄνηρ τῆς Νωεμίν, καὶ κατελείφθη αὐτὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς.

4 Καὶ ἐλάβωσαν ἐαυτοῖς γυναῖκας Μωαβίτιδας ὄνομα τῇ μιᾷ, Ὀρφά, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Ροῦθ^α καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη.

5 Καὶ ἀπέθανον καὶ γε ἀμφότεροι Μααλὼν καὶ Χελαὶὼν καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἠδρός αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς.

6 Καὶ ἀνέστη αὐτὴ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψαν^α ἐξ ἀγροῦ Μωάβ, ὅτι ἤκουσεν ἐν ἀγρῷ Μωάβ ὅτι ἐπέσκεπται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, δίδουσι αὐτοῖς ἄρτους.

7 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς^α ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ἰοῖδα.

8 Καὶ εἶπε Νωεμὶν ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς, Πορεύεσθε δὴ, ἀποστράφητε^α ἐκάστη εἰς ὃν οἶκον ἠδρός αὐτῆς^α ποιήσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος, καθὼς ἐποίησατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ.

9 Δὴ Κύριος ὑμῖν^α κ' εὗρητε ἀνάπαισιν ἐκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρός αὐτῆς^α καὶ κατεφίλησαν αὐτάς^α καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν.

10 Καὶ εἶπαν αὐτῇ, Μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαόν σου.

11 Καὶ εἶπε Νωεμίν, Ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου^α καὶ ἰνατὶ πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ^α· μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἀνδρας^α·

12 Ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου^α, διότι γεγῆρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρὶ^α ὅτι εἶπα, Ὅτι ἐστὶ μοι ὑπόστασις τοῦ γεννηθῆναι με ἀνδρὶ^α καὶ τέξομαι υἱοῖς.

13 Μὴ αὐτὰς προσδέξεσθε ἕως ἃ ἀδρυνθῶσιν^α· ἢ αὐτοῖς κατασχθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρὶ^α· μὴ δὴ θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνη μου^α ὑπὲρ ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ Κυρίου.

14 Καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἔτι^α καὶ κατεφίλησεν Ὀρφά τὴν πενθερὰν αὐτῆς, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαόν αὐτῆς^α· Ροῦθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ.

15 Καὶ εἶπε Νωεμίν πρὸς Ρ'αθ, Ἰδὸς ἀνέστρεψε σύννυμφός σου πρὸς λαόν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς, ἐπιστράφηθι δὴ καὶ συ ὀπίσω τῆς συννύμφου σου.

16 Εἶπε δὲ Ροῦθ, Μὴ ἀπάντησά μοι τοῦ καταλιπεῖν σε, ἢ ἀποστρέψαι ὀπισθεν σου, ὅτι α^α ὅπου ἐάν πορευθῆς, πορεύσομαι, καὶ

οὐ ἐάν αὐλισθῆς, αὐλισθήσομαι· ὁ λαός σου, λαός μου, καὶ ὁ Θεός σου Θεός μου^α.

17 Καὶ οὐ ἐάν ἀποθάνῃς, ἀποθανοῦμαι, κακεὶ ταφήσομαι· τάδε ποιήσαι μοι Κύριος^α, καὶ τάδε προσβείη, ὅτι θάνατος διαστειλεῖ ἀνήμεσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

18 Ἰδοῖσα δὲ Νωεμίν ὅτι κραταίουται αὐτῇ τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλήσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι.

19 Ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότερα, ἕως τῷ παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ^α καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτάς εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ πόλις ἐπ' αὐταῖς, καὶ εἶπον, Ἐἰ^α αὕτη ἔστι Νωεμίν^α·

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς, Μὴ δὴ^α καλεῖτέ με Νωεμίν^α· καλεῖστέ με πικραν, ὅτι ἐπικράνη ἐν ἐμοὶ ὁ ἰκανὸς σφόδρα.

21 Ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθη, καὶ κενὴ ἀπέστρεψέ με ὁ Κύριος^α καὶ ἰνατὶ καλεῖτέ με Νωεμίν, καὶ Κύριος ἐταπεινώσέ με, καὶ ὁ ἰκανὸς ἐκάκωσέ με^α·

22 Καὶ ἐπέστρεψε Νωεμίν καὶ Ροῦθ ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς^α ἐπιστρέφουσαι ἐξ ἀγροῦ Μωάβ^α αὐταὶ δὲ παρενεβήθησαν εἰς Βηθλεέμ ἐν ἀρχῇ θεριμῶν κριθῶν.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ τῇ Νωεμίν ἄνηρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὁ δὲ ἄνηρ δυνατός^α ἰσχυρὸς ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοὸζ.

2 Καὶ εἶπε Ροῦθ ἡ Μωαβίτις πρὸς Νωεμίν, Πορευθῆθι εἰς ἀγρὸν, καὶ συναΐξω ἐν τοῖς στάχυσι κατόπισθεν οὐ ἐάν εὖρω χάριν ἐν ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ^α· εἶπε δὲ αὐτῇ, Πορεύου, θύγατερ.

3 Καὶ ἐπορεύθη^α καὶ ἐλθούσα συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ^α κατόπισθε^α τῶν θεριζόντων^α καὶ περιέπεσε περιπτώματι τῇ μεριδι τοῦ ἀγροῦ Βοὸζ τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ.

4 Καὶ ἰδοὺ Βοὸζ ἦλθεν ἐκ Βηθλεέμ, καὶ εἶπε τοῖς θερίζουσιν Κύριος μεθ' ὑμῶν^α καὶ εἶπον αὐτῷ, Εὐλογήσαι σε Κύριος.

5 Καὶ εἶπε Βοὸζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐφεστῶτι ἐπὶ τοῖς θερίζουσας, Τίνος ἡ νεῶνις αὕτη^α·

6 Καὶ ἀπεκρίθη τῷ παιδαρίῳ τὸ ἐφεστὸς ἐπὶ τοῖς θερίζουσας, καὶ εἶπεν, Ἡ παῖς ἡ Μωαβίτις ἐστὶν ἡ ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμίν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ.

7 Καὶ εἶπε, Συλλέξω δὴ καὶ συναΐξω ἐν τοῖς δράγμασιν ὀπισθεν τῶν θεριζόντων^α καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἀπὸ πρῶθεν καὶ ἕως ἐσπέρας οὐ κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρὸν.

8 Καὶ εἶπε Βοὸζ πρὸς Ροῦθ, Οὐκ ἤκουσας θύγατερ^α· μὴ πορευθῆς^α ἐν ἀγρῷ συλλέξαι^α ἕτέρω^α καὶ συ οὐ πορεύσῃ ἐντεύθεν, ὡδε κολήθητι μετὰ τῶν κορασιῶν μου.

9 Οἱ ὄφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρὸν οὐ ἐάν θερίζωσι, καὶ πορεύσῃ κατόπισθεν αὐτῶν^α ἰδοὺ ἐνετειλᾶμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἄψασθαι

σου' και ὄτε διψήσεις και πορευθήσῃ εἰς τὰ σκεῖη, και πῖσαι ὄθην ἐν ὕδρευωται' τὰ παιδάρια.

10 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, και προσεκίνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, και εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί ὅτι εὔρον χιρίν ἐν ὄφθαλμοῖς σου του ἐπιγυνῶνά με, και ἐγὼ εἰμι ξένη;

11 Καὶ ἀπεκρίθη Βοὺζ, κ' εἶπεν αὐτῇ, Ἀπαγγεῖλαι ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποιήκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἰθουανεῖν τὸν ἀνδρα σου' και πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου και τὴν μητέρα σου, και τὴν γῆν γενεσῆός σου, και ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις ἔχθες και τρίτης.

12 Ἀποτίσαι Κέριος τὴν ἐργασίαν σου ἄγενοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ.

13 Ἡ δὲ εἶπεν, Εὔροιμι χιρίν ἐν ὄφθαλμοῖς σου κίριε', ὅτι παρεκλέσάς με' και ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου, και ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδικῶν σου.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοὺζ, Ἦδη ὦρα τί φαγεῖν, πρόσελθε ὡδε και φάγεσαι τῶν ἄρτων, και βιάσεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει' και ἐκάθισε Ῥοὺθ ἐκ πλαγίων τῶν θερίζοντων' και ἐβούλισεν αὐτῇ Βοὺζ ἄλφιτον, και ἔφαγε και ἐνεπλήσθη και κατέλιπε,

15 Καὶ ἀνέστη του συλλέγειν' και ἐνετείλατο Βοὺζ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων, Καί γε ἡμαῖσόν τῶν δραγματῶν συλλεγέτω, και μὴ κατασχύνητε αὐτήν.

16 Καὶ βασιτάζοντες βασιτάσατε αὐτῇ, και γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνησμένων, και ὀφάγεταί, και συλλέξει, και οὐκ ἐπιτιμῆσετε αὐτήν.

17 Καὶ συνέλεκεν ἐν τῷ ἄρῳ ἕως ἑσπέρας, και ἐφράβισεν ἂ συνέλεξε, και ἐγενήθη ὡς νηὶ κριθῶν.

18 Καὶ ἦρε και εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν' και εἶδεν τὴν πενθερὰ αὐτῆς ἂ συνέλεξε' και ἐξενέγκασα Ῥοὺθ ἔδωκεν αὐτῇ ἂ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς, Πού συνέλεξας σήμερον και πού ἐποίησας; εἶη ὁ ἐπιγυνὸς σε εὐλογημένος' κ' ὀ ἀνγγεῖλαι Ῥεθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς πού ἐποίησε, και εἶπε, Τὸ ὄνομα του ἀνδρός μεθ' οὗ ἐποίησα σήμερον, Βοὺζ.

20 Ὁ εἶπε δὲ Ἰ Νωεμὶν τῇ νύμφῃ αὐτῆς, Εὐλόγητός ἐστι τῷ Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπε τὸ ἔλπος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων και μετὰ τῶν θεβνηκότων' και εἶπεν αὐτῇ Νωεμὶν, Ἐγγίξει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῶν ἀχιστευνόντων ὃ ἡμῖν' ἐστι.

21 Καὶ εἶπε Ῥοὺθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς, Καί γε ὅτι εἶπε πρὸς με, Μετὰ τῶν ὀ κορασιῶν τῶν ἐμῶν προσκολληθήτη ἕως ἂν τελέσωσιν ὄλον τὸν ἀμῆτον ὃς ὑπάρχει μοι.

22 Καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥοὺθ τὴν νύμφην αὐτῆς, Ἀγαθὸν θύγατερ, ὅτι ὀ ἐξηλάθης' μετὰ τῶν κορασιῶν αὐτοῦ, και οὐκ ἀπαντήσονται σοι ἐν ἄρῳ ἐτέρῳ.

23 Καὶ προσκολλήθη Ῥοὺθ τοῖς κορασίοις τῷ Βοὺζ τῷ συλλέγειν, ἕως του ὀ συντελέσαι' τὸν θερισμόν τῶν κριθῶν και ὀ τῶν πυρῶν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἐκάθισε μετὶ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς' εἶπε δὲ αὐτῇ Ἰ Νωεμὶν ὀ πενθερᾷ αὐτῆς. Θύγατερ,

οὐ μὴ ὀ ζήτησω' σοι ἀνάπαισιν, ἵνα εὗ γένηται σοι;

2 Καὶ νῦν οὐχὶ Βοὺζ γνωρίμος ἡμῶν, οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασιῶν αὐτοῦ; ἰδοὺ οὗτός λικμὸ τὸν ἄλινα τῶν κριθῶν ταύτη τῇ νυκτί.

3 Σὺ δὲ λούση, και ἀλείψη, και ὀ περιθήσεις' τὸν ἱματισμόν σου ἐπὶ ὀ σέ', και ἀναβῆσθῃ ἐπὶ τὸν ἄλω' μὴ γνωρισθῆς τῷ ἀνδρὶ ἕως ὀ του' συντελέσαι αὐτόν' του' φαγεῖν και πιεῖν.

4 Καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν, και γνώση τὸν τόπον ὀ που' κοιμάται ἐκεῖ, και ἐλεύση και ὀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ, και κοιμηθήσῃ, και αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ὀ ποιήσεις.

5 Εἶπε δὲ Ῥοὺθ πρὸς αὐτήν, Πάντα ὄσα ἂν εἶπης', ποιῶσα.

6 Καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω, και ἐποίησε κατὰ πάντα, ὄσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς.

7 Καὶ ἔφαγε Βοὺζ και ἔπιε, και ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, και ἦλθε κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς' ἡ δὲ ἦλθεν ὀν κριφῆ', και ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ'.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ και ἐξέστη ὁ ἀνὴρ, και ἐταράχθη, και ἰδοὺ γυνὴ κοιμάται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.

9 Εἶπε δὲ, Τίς εἶ σύ; ἡ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ῥοὺθ ἡ δούλη σου, κ' περιβαλεῖς τὸ περιγύγιόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου, ὅτι ἀχιστεύς εἶ σύ.

10 Καὶ εἶπε Βοὺζ, Εὐλογημένη σὺ τῷ Κυρίῳ ὀ Θεῷ, θύγατερ, ὅτι ἡγάθυνας' τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον, ὀ μὴ πορευθῆναι σε ὀπισθον νεανίῳ, εἶτοι πτωχὸς εἶτοι πλούσιος.

11 Καὶ νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ, πάντα ὄσα εἶναι εἶπης ποιῶσα σοι' οἶδε γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ.

12 Καὶ νῦν ὀ ὀ ἄληθῶς ἀχιστεύς ἐγὼ εἰμι, και γε ἐστὶν ἀχιστεύς ἐγγίμων ὑπὲρ ἐμέ.

13 Ἀλύισθητι τὴν νίκτα, κ' ἔσται τοπρῶν' ἐν ἀχιστεῦση σε, ἀγαθὸν ὀ ἀχιστευνέτω' ἐάν δὲ μὴ βουλήται ὀ ἀχιστεῦσαι σε, ἀχιστεύσω σε ἐγὼ' ζῆ Κύριος' κοιμηθήτη ἕως ὀ τοπρῶν'.

14 Καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτῆ ἕως πρωῆ' ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ του ἐπιγυνῶναι ἀνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ' και εἶπε Βοὺζ, Μὴ γνωσθήτω, ὅτι ἦλθε γυνὴ εἰς τὸν ἄλω

15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Φέρε τὸ περίζωμα τὰ ἐπάνω σου' και ἐκράτησεν αὐτό, και ἐμέτρησεν ἐξ κριθῶν, και ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν, και εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

16 Καὶ Ῥοὺθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς' ἡ δὲ εἶπεν ὀ αὐτῇ, Θύγατερ' και εἶπεν αὐτῇ πάντα ὄσα ἐποίησας αὐτῇ ὀ ἀνὴρ.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τὰ ἐξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι εἶπε πρὸς με, Μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθερὰν σου.

18 Ἡ δὲ εἶπε, Κάθου θύγατερ, ἕως του ἐπιγυνῶναι σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα' οὐ γὰρ μὴ ὀ ἔσυχασθ' ὀ ἀνὴρ ἕως ἂν ὀ τελεσθῇ τὸ ῥημα σήμερον.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ Βοὺζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πόλιν, και ἐκάθισεν ἐκεῖ, κ' ἰδοὺ ὀ ἀχιστεύς παρεπορεύετο, ὃν ὀ ἐλάλησε' Βοὺζ' και εἶπε πρὸς αὐτόν Βοὺζ, Ἐκκλινας καθίσου ὡδε ὀ κρύφιε' και ἐξέκλινε και ἐκάθισε.

2 Καὶ ἔλαβε Βοὺζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως, καὶ εἶπε, Καθίστατε ὡδὲ καὶ ἐκάθισαν.

3 Καὶ εἶπε Βοὺζ τῷ ὁ ἄγχιστεϊ, Τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἧ ἔστι τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἐλιμέλεχ, ἡ δέδοται Νωεμὶν τῇ ἐπιστροφούσῃ ἐξ ἀγροῦ Μωάβ,

4 Κἀγὼ εἶπα, Ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων, Κτήσαι ἐναντίον τῶν καθημένων, καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου εἰ ἄγχιστεύεις, ἀγχίστευε· εἰ δὲ μὴ ἄγχιστεύεις, ἀνάγγελόν μοι, καὶ γνώσομαι, ὅτι οὐκ ἔστι πάρεξ σοῦ τοῦ ἄγχιστεῦσαι, κἀγὼ εἰμι μετὰ σέ· ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι, ἄγχιστεύσω.

5 Καὶ εἶπε Βοὺζ, Ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ Ῥούθ τῆς Μωαβιτίδος γυναῖκος τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ, ὥστε ἄναστήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγχιστεύς, Οὐ δυνήσομαι ἄγχιστεῦσαι ἑμαυτῷ, μὴ ποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου· ἄγχιστευσον σεαυτῷ τὴν ἄγχιστείαν μου, ὅτι οὐ δυνήσομαι ἄγχιστεῦσαι.

7 Καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἐμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἄγχιστείαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στήσαι πάντα λόγον· καὶ ὑπελύετο ἄνηρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, καὶ ἔδιδον τῷ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἄγχιστεύοντι τὴν ἄγχιστείαν αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραὴλ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγχιστεύς τῷ Βοὺζ, Κτήσαι σεαυτῷ τὴν ἄγχιστείαν μου· καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ.

9 Καὶ εἶπε Βοὺζ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ, Μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον, ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Ἐλιμέλεχ, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιῶν καὶ τῷ Μααλῶν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν.

10 Καὶ γὰρ Ῥούθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλῶν κέκτημαι ἑμαυτῷ εἰς γυναῖκα, τοῦ ἀναστήσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται

τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον.

11 Καὶ εἶπσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πόλῃ, Μάρτυρες· καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπσαν, Δῶψι Κύριος τὴν γυναῖκά σου, τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου, ὡς Ῥαχὴλ καὶ ὡς Λίαν, αἱ φκοδόμησαν ἀμφοτέραι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν ἰδύναμιν ἐν Ἐφραθᾷ, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βηθλεεμ.

12 Καὶ γένοιτο οἶκός σου, ὡς οἶκος Φαρὲς, ὃν ἔτεκε Θάμαρ τῷ Ἰοῖδα, ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσῃ· Κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης.

13 Καὶ ἔλαβε Βοὺζ τὴν Ῥούθ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσηλθε πρὸς αὐτὴν· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος κύνησον, καὶ ἔτεκεν υἱόν.

14 Καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμὶν, Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἄγχιστεά, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραὴλ.

15 Καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν, καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ ἀγαπήσασά σε, ἔτεκεν αὐτὸν, ἡ ἔστιν ἀγαθὴ σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱοῖς.

16 Καὶ ἔλαβε Νωεμὶν τὸ παδίον, καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν.

17 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα, λέγουσαι, Ετέχθη υἱὸς τῇ Νωεμὶν· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὡβὴδ· οὗτος πατήρ Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυὶδ.

18 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρὲς. Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ·

19 Ἐσρώμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· ὁ καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ.

20 Καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών·

21 Καὶ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοὺζ· καὶ Βοὺς ἐγέννησε τὸν Ὡβὴδ·

22 Καὶ Ὡβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε τὸν Δαυὶδ·

Κεφ. α'. Ι.

2 Ἀνθρώπος ἦν ἔξ Ἀρμαθαίμ ὁ Σαφά, ἔξ ἔρους Ἐφραΐμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανὰ υἱὸς ἱερεμὴλ υἱοῦ Ἡλίου υἱοῦ Ἰσοκὲ ἐν Νασιβ Ἐφραΐμ.

3 Καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἄννα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Φεννίνα· καὶ ἦν τῇ Φεννίνα παῖδι· καὶ τῇ Ἄννᾳ οὐκ ἦν παιδίον.

4 Καὶ ἀνέβαινον ὁ ἄνθρωπος ἔξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἑκὸς αὐτοῦ ἔξ Ἀρμαθαίμ προσκυνεῖν καὶ θύειν Κυρίῳ ἄ τῷ Θεῷ σαβαώθ εἰς Σηλῶμ· καὶ ἐκεῖ Ἡλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὁφνὶ καὶ Φινεὲς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

5 Καὶ ἐγενήθη ἡμέρα, καὶ ἔθυσεν Ἐλκανὰ, καὶ ἔδωκε τῇ Φεννίνα γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς ἑμερίδας.

6 Καὶ τῇ Ἄννᾳ ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παῖδιον, πλὴν ὅτι τὴν Ἄνναν ἠγάπα Ἐλκανὰ ὑπὲρ ταύτην· καὶ Κύριος ἔπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς.

7 Ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλίβιν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς· καὶ ἠθύμει διὰ τούτο, ὅτι ὁ συνέκλεισε· Κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον.

8 Οὕτως ἐποίησεν ἑνιαυτὸν κατ' ἑνιαυτὸν, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ ἠθύμει, καὶ ἔκλαιε, καὶ οὐκ ἤσθιε.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ἄννα· καὶ εἶπεν ἄ αὐτῷ, Ἰδοὺ ἐγώ, κύριε! καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἐστὶ σοὶ ὅτι κλαίεις; καὶ ἰνατὶ οὐκ ἔσθιεις; καὶ ἰνατὶ τύπτει σε ἡ καρδία σου; οὐκ ἄγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα;

10 Καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλῶμ, καὶ κατέστη ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς, ἐπὶ τοῦ θύφρου ἐπὶ τὸν φλιῶν καοῦ Κυρίου.

11 Καὶ αὐτὴ κατώδιнос ψυχῆ, καὶ προσηῴζατο πρὸς Κύριον, καὶ κλαίονσα ἔκλαινε.

12 Καὶ ἠῴζατο εὐχὴν Κυρίῳ, λέγουσα, Ἄδωναι Κύριε ἐλωθ σαβαώθ, εἰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψης ἐπὶ τὴν ταπεινίαν τῆς δούλης σου, καὶ μνησθήσῃ μου, καὶ ὄψῃ τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτῆν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίνεται, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

13 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυσε προσευχομένη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς.

14 Καὶ αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, ὅ καὶ τὴ χεῖρ αὐτῆς ἐκείναιτο, καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο· ἕ ἐλογίσατο αὐτὴν Ἡλὶ εἰς μεθύσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἡλὶ, Ἔως πότε μεθυσθήσῃ; περιελοῦ τὸν οἶνον σου, καὶ πορευέου ἐκ προσώπου Κυρίου.

16 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ κύριε· γυνὴ ἡ σκληρὰ ἡμέρα ἐγώ εἰμι, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα, καὶ ἐχέω τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον Κυρίου.

17 Μὴ ὄψῃ τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμῆν, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἔκτετακα ἕως νῦν.

18 Καὶ ἀπεκρίθη Ἡλὶ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Πορεύου εἰς εἰρήνην· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δώῃ σοι πᾶν αἰτήμά σου, ὃ ἤτησεν παρ' αὐτοῦ.

18 Καὶ εἶπεν, Ὁ Εὐρεὶ ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς, καὶ ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιε, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπασεν ἔτι.

19 Καὶ ὀρθρίζουσι τοπρῶ καὶ προσκυνοῦσι τῷ Κυρίῳ, καὶ πορεύονται εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθεν Ἐλκανὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς Κύριος, ὁ καὶ συνέλαβε!

20 Καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν, Ὅτι παρὰ Κυρίου Θεοῦ σαβαώθ ἠτησάμην αὐτόν.

21 Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θύσαι ἐν Σηλῶμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ.

22 Καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, Ἔως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον, ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό, καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ καθήσεται ἕως αἰῶνος ἐκεῖ.

23 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό· ἀλλὰ στήσαι Κύριος τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου· καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν.

24 Καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς Σηλῶμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι, καὶ ἄρτοις, καὶ οἶφι σεμιδάλεως, καὶ βέβελ οἴνου· καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου ἐν Σηλῶμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν.

25 Καὶ προσήγαγον ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἔσφαξαν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν, ἐν ἡποίει ἔξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ· καὶ προσήγαγε τὸ παιδάριον; καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον· καὶ προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου πρὸς Ἡλὶ.

26 Καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ κύριε ζῆ ἡ ψυχῆ σ· ἐγώ ἡ γυνὴ ἡ καταστάσα ἐνώπιόν σου ὁ μετὰ σοῦ ἐν τῷ προσεῖσαθαί πρὸς Κύριον.

27 Ὑπερ τοῦ παιδίου τούτου προσηξάμην· καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὸ αἰτήμά μου ὃ ἠτησάμην παρ' αὐτοῦ.

28 Κἀγὼ κειχθὼ αὐτὸν τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἄς ζῆ αὐτός, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ, ὅ καὶ εἶπεν!

Κεφ. β'. ΙΙ.

1 ἘΣΤΕΡΕΩΘΗ ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ἐνώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἔχθροῖς μου τὸ στόμα μου, θευφράνθη ἐν σατραπείᾳ σ·

2 Ὅτι οὐκ ἐστὶν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ ἐστὶ δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἐστὶν ἅγιος πλὴν σου!

3 Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ· μὴ ἐξεληθῆτε μεγαλοφροσύνην ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ὅτι Θεὸς γνώσων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

4 Τόσον δυνατὸν ἠσθένησε, καὶ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν.

5 Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στείρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοῖς ἠσθένησε.

6 Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει.

7 Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ

καὶ ἄνυσθαι.

8 Ἄνιστά ἀπό γῆς πένητα, καὶ ἀπό κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαῶ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομήσιν αὐτοῖς.
9 Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου, ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἄνηρ.

10 Κύριος ἄσθητῃ ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἄγιος^α μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλεῖστος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐν τοῖς καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνίεναι καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς· Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, καὶ δίδωσιν ἰσχύην τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ἰνῶσαις κέρας χρυσῆ αὐτοῦ· καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου.

11 Καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ^α· καὶ τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ Κυρίου ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοί, οὐκ εἰδότες τὸν Κύριον.

13 Καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τῆ λαῶ παντὸς τοῦ θύοντος· καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως ὡς ἂν ἠψήθη τὸ κρέας, καὶ κρείβρα τρίδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,

14 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν ἄλεθρα τὸν μέγαν^α ἢ εἰς τὸ χυλκεῖον ἢ εἰς τὴν χύτραν^α, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρείβρῃ, ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεὺς· κατὰ τὰ ἐπιούσιν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις ἔσσαι Κυρίῳ ἐν Σηλῳμ.

15 Καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ, ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι, Δὸς κρέας ὅπῃσαι τῶν ἱερέων, καὶ οὐ μὴ λάβῃ παρὰ σοῦ κρέας ἐφθόνῳ ἐκ τοῦ λέβητος.

16 Καὶ ἔλεγε ὁ ἄνθρωπος ὁ θύων, Θυμιαθῆτω πρῶτον ὡς καθήκει τὸ στέαρ, καὶ λάβῃ σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου· καὶ εἶπεν, Οὐχί· ὅτι νῦν δώσεις· καὶ ἐὰν μὴ, λήψομαι κραταῖως.

17 Καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία ἐνώπιον Κυρίου^α τῶν παιδαρίων μεγάλης σφόδρα^α, ὅτι ἠθέτουσαν τὴν θυσίαν Κυρίου.

18 Καὶ Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον Κυρίου παιδαρίων περιεζωσμένον ἐφουδ^β βιάδ^α.

19 Καὶ διπλοῖδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θύσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν.

20 Καὶ εὐλόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, λέγων, Ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναίκος ταύτης, ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὴν Ἄναν, καὶ ἔτεκεν ἑτὶ τρεῖς υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας· καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον Κυρίου.

22 Καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα· καὶ ἤκουσεν ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ^α.

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰνατὶ ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἐγὼ ἀκούω^α ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ Κυρίου^α;

24 Μὴ τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ ἢ ἐγὼ ἀκούω^α μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ὡς ἐγὼ ἀκούω τῆ μη δουλεύειν λαὸν Θεοῦ.

25 Ἐὰν ἁμαρτάνωσιν ἀμαρτῆ ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον· καὶ ἐὰν τῷ Κυρίῳ ἀμαρτή, τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς

αὐτῶν, ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο Κύριος διαφθεῖραι αὐτοῦς.

26 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων.

27 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος Θεοῦ πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθη ἐν πρὸς οἶκον αὐτοῦ^α πατρὸς σου ὄντων αὐτῶν ἐβ^β γῆ! Αἰγύπτῳ δούλων τῶ οἴκῳ Φαραῶν,

28 Καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐκ πάντων τῶν σκήπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεύειν, τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστηρίῳ μου, καὶ θυμιάν θυμιάμα, καὶ αἶρεν ἐφουδ^α· καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς βρώσιν.

29 Καὶ ἰνατὶ ἐπέβλεψαι^α ἐπὶ τὸ θυμιάμα μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὄφθαλμῷ· καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας τοῦ Ἰσραὴλ ἐμπροσθέν μου;

30 Διὰ τοῦτο τῆδε λέγει^α Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Εἶπα, Ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν φησι Κύριος, Μηδαμῶς ἐμοὶ, ὅτι ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ ὃ ἐξουθενῶ ἂν ἐπιθυμῆσαι^α.

31 Ἰδοὺ ἐρχονται ἡμέραι, καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρὸς σου^α.

32 Καὶ οὐκ ἔσται σοὶ πρεσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας.

33 Καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολοθρεύσω σοὶ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου, ἐκλείπειν τοὺς ὄφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ καταρρέειν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ πᾶς περισεύων^α οἴκου σου πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν.

34 Καὶ τοῦτο σοὶ τὸ σημεῖον ὃ ἔξει ἐπὶ τοῖν δύο υἱοῖς σου^α, Ὁφνι καὶ Φινεές, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθάνουσι ἀμψότεροι.

35 Καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστὸν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει· καὶ οικοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστὸν, καὶ διελεύσεται ἐνώπιον^α χριστοῦ^α μου πάσας τὰς ἡμέρας^α.

36 Καὶ ἔσται ὁ περισεύων ἐν οἴκῳ σου, ἔξει^α προσκυνεῖν αὐτῷ^α ὀβολοῦ^α ἀργυρίου, λέγων, Παράρξιν^α με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως· καὶ ῥῆμα Κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὄρασις διαστέλλουσα.

2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ Ἡλὶ ἐκάθευden ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ἠδύναντο^α βλέπειν.

3 Καὶ ὁ λύχνος τοῦ Θεοῦ πρὶν ἐπισκεπασθῆναι, καὶ Σαμουὴλ ἐκάθευden ἐν τῷ ναῷ^α, οὐ ἢ κίβωτός τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος, Σαμουὴλ Σαμουὴλ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

5 Καὶ ἔδραμε πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ ὅτι κέκληκός με· καὶ εἶπεν, Οὐ κέκληκός σε, ἀνάστρεφε, κάθευde· καὶ ἀνέστρεψεν καὶ ἐκάθευde.

6 Καὶ προσέθετο Κύριος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουὴλ Σαμουὴλ· καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκός με· καὶ εἶπεν, Οὐ κέκληκός σε^α, ἀνάστρεφε, κάθευde·

7 Καὶ Σαμουὴλ πρὶν^α γινῶναι^α Θεόν, καὶ

ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥήμα Κυρίου.

8 Καὶ προσέθετο Κύριος καλέσαι^α Σαμουὴλ ἐν ῥήματι^β καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἥλι, καὶ εἶπεν, Ἰδὼ ἐγὼ, ὅτι κέκληκας με^γ ἐσοφίσατο Ἥλι ὅτι Κύριος κέκληκε τὸ παιδάριον,

9 Καὶ εἶπεν^α, Ἀνάστρεφε, κάθευθε τέκνον· καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε, καὶ ἔρεις, Δάλει· ὅτι ἀκούει ὁ δούλος σου^β καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

10 Καὶ ἦλθε Κύριος καὶ κινήσθη, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ^α· καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Δάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δούλος σου.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ποῦ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραὴλ,^α παντὸς ἰκονήσαντάς αὐτά, ἤχησε ἑξήμισυ τὰ ἅτα αὐτοῦ.

12 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγεγῶ ἐπὶ Ἥλι πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, ἀρξομαι καὶ ἐπιτελέσω.

13 Καὶ ἀνήγαλκα αὐτῷ ὅτι ἐδέδικα^α ἐγὼ τὸν οἶκόν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἰδικίᾳ νῶον αὐτοῦ,^β ὅτι κακολογούντες Θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐνουθῆται αὐτοῦ^γ.

14 Καὶ οὐδ' οὕτως ὡμοσα τῷ οἴκῳ Ἥλι, εἰ ἐξήλασθησεται ἰδικία οἴκου Ἥλι ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίᾳς ἕως αἰῶνος.

15 Καὶ κοιμᾶται Σαμουὴλ ἕως πρωῆς, καὶ ὤρθρισε τοπρωὶ καὶ ἠνοιξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου^α καὶ Σαμουὴλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὄρασην^β.

16 Καὶ εἶπεν Ἥλι πρὸς Σαμουὴλ, Σαμουὴλ τέκνον· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ.

17 Καὶ εἶπε, Τί τὸ ῥήμα τὸ λαλήθην πρὸς σέ; μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ^α· τάδε ποιήσαι σοὶ ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθήει, ἐὰν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥήμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοὶ ἐν τοῖς ὡσὶ σου.

18 Καὶ ἀπήγγειλε^α Σαμουὴλ πάντα τοὺς λόγους, καὶ οὐκ ἔκρυπεν ἀπ' αὐτοῦ^β καὶ εἶπεν Ἥλι, Κύριος αὐτός, τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ^γ ποιῆσε.

19 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουὴλ, καὶ ὦν Κύριος^α μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεισεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ.

20 Καὶ ἔγνωσαν πάντες Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὴν καὶ ἕως Βηρσαβέε, ὅτι πιστὸς Σαμουὴλ εἰς προφήτην τῷ Κυρίῳ.

21 Καὶ προσέθετο Κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλωμ, ὅτι ἀπεκαλύφθη Κύριος πρὸς Σαμουὴλ^α καὶ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ τοῦ προφήτου γενέσθαι τῷ Κυρίῳ^β εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων^γ· καὶ Ἥλι πρεσβύτερος σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συναθροίζονται ἄλλοφυλοι ἐπὶ Ἰσραὴλ ὡς πρόβατον^α· καὶ ἐξῆλθεν^β Ἰσραὴλ^γ εἰς ἑπάντησιν αὐτοῦ^δ εἰς πόλεμον, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβεζερ^ε· καὶ οἱ ἄλλοφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφέκ.

2 Καὶ παρατάσσονται^α ἄλλοφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ^β καὶ ἐκλίνον ὁ πόλεμος, καὶ ἔπταισεν ἄνηρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἄλλοφύλων, καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιᾶδες ἀνδρῶν.

3 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, Κατὰ τί ἐπταισεν ἡμᾶς Κύριος σήμερον ἐνώπιον ἄλλοφύλων; λάβαμον^α τὴν κιβωτὸν^β τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐκ^γ Σηλωμ, καὶ ἐξελεθῶν^δ ἐκ μέσου ἡμῶν, καὶ ὡσαύτε ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν.

4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλωμ, καὶ αἴρουντι ἐκείθεν τὴν κιβωτὸν^α Κυρίου^β καθημένον χειροβίμ^γ καὶ ἄμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἥλι μετὰ τῆς κιβωτοῦ^δ, Ὁφνὶ καὶ Φινεῖς.

5 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς^α Κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀνέκραξε πᾶς Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ.

6 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄλλοφυλοι^α τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ ἄλλοφυλοι, Τίς ἡ κραυγὴ^β ἡ μεγάλη αὐτῆ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς Κυρίου ἦκει εἰς τὴν παρεμβολήν.

7 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄλλοφυλοι, καὶ εἶπον, Οὐτοὶ οἱ θεοὶ ἦκαν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν.

8 Ὁδοὶ ἡμῶν^α, ἐξελεύθῃ ἡμᾶς Κύριε σήμερον, ὅτι οὐ γέγονε τοιαυτὴ ἐχθὲς^β καὶ τρίτην^γ· καὶ ἡμῖν, τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων; οὐτοὶ^δ οἱ θεοὶ οἱ πατέρες^ε ξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 Κραταυόσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἀνδρας ἄλλοφυλοι, ὅπως μὴ^α δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις, καθὼς ἐδοῦλεσαν^β ἡμῖν, καὶ ἔσεσθε εἰς ἀνδρας, καὶ πολεμήσατε αὐτούς.

10 Καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς^α καὶ πταίει ἄνηρ Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς σκήνωμα αὐτοῦ^β καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα^γ καὶ ἔπεσον ἐς Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιᾶδες ταγματῶν.

11 Καὶ^α κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη, καὶ ἄμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἥλι ἀπέθανον, Ὁφνὶ καὶ Φινεῖς.

12 Καὶ ἔοραμεν ἄνηρ Ἰεμμαῖος ἐκ τῆς παρατάξεως, καὶ ἦλθεν εἰς Σηλωμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τὰ ἰμάτια αὐτοῦ διεφράγута, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

13 Καὶ ἦλθε, καὶ ἰδοὺ Ἥλι^α ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλιν σκοπεύων τὴν ὁδόν, ὅτι ἦν^β καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκνῆμι περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ^γ καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσῆλθεν^δ εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι^ε· καὶ ἀνεβόησεν^α ἡ πόλις.

14 Καὶ ἤκουσεν Ἥλι τὴν φωνὴν τῆς βοῆς, καὶ εἶπε, Τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε^α καὶ ἀπήγγειλε τῷ Ἥλι.

15 Καὶ Ἥλι υἱὸς^α ἐνεμήκοντα^β ἔτων, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ ἐπανεστήσαν, καὶ ἐκ^γ ἐπέβλεπε^δ.

16 Καὶ εἶπεν Ἥλι τοῖς ἀνδράσι τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ, Τίς ἡ φωνὴ τῆς ἤχης ταύτης; καὶ ὁ ἄνθρωπος προσῆλθε πρὸς Ἥλι, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ ἦκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς, κἀγὼ^α πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως^β σήμερον^γ καὶ εἶπεν^δ Ἥλι, Τί τὸ γεγονός ῥήμα, τέκνον;

17 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδίον, καὶ εἶπε, Πέφευγεν ἄνηρ Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἄλλοφύλων, καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη^α ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἄμφότεροι οἱ υἱοὶ σου τεθνήσκουσιν, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη.

18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐμήθησθ^α τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔπεισεν ἀπὸ τῆς δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς πόλης, καὶ συνετερίθη^β ὁ νῶτος αὐτῆ, καὶ ἀπέθανεν, ὅτι πρεσβύτερος ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρὺς^γ· καὶ αὐτὸς ἐκρίνε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσι ἔτη.

19 Καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεὶς συνειληφνῆσα τῷ τέκνῳ, καὶ ἤκωσε τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενήθρος αὐτῆς καὶ ὁ ἄνηρ αὐτῆς, καὶ ἐκλαυσε^α καὶ ἔτεκεν, ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ' αὐτὴν ὡδίνες αὐτῆς.

20 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ὑποθήσκει^α καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναικες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι υἱὸν τέτοκας^β· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς.

21 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον Οὐαβαρχαβὼθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ^α καὶ ὑπὲρ τοῦ

πενθεροῦ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.^α

22 Καὶ εἶπαν, Ἀψκίσται δόξα Ἰσραὴλ ἃ ἐν τῷ ληφθῆναι τὴν κιβωτὸν Κυρίου!.

Κεφ. ε', V.

ΚΑΙ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τῆ Θεῶ, καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβενεζέρ εἰς Ἀζωτον.

2 Καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Ἐκύρι, καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγῶν, καὶ παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγῶν.

3 Καὶ ὠρθρισαν οἱ Ἀζώτιοι^α, καὶ εἰσήλθον εἰς οἶκον Δαγῶν^α καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼ Δαγῶν πεπτωκῶς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶ^α ἐνώπιον κιβωτῆ τῆ Θεῶ^α καὶ ἤγειραν τὸν Δαγῶν, καὶ κατέστησαν αὐτὸν τὸν τόπον αὐτῶ^α καὶ ἐβαρύνθη χεῖρ Κυρίου ἐπὶ τὰς Ἀζωτίαις, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῶ^α καὶ ἐπάταξεν αὐτῶς εἰς τὰς ἐδρας αὐτῶν, τὴν Ἀζωτον καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς.

4 Καὶ ἐγένετο ὅτε ὠρθρισαν τοπρῶ^α, καὶ ἰδοὺ Δαγῶν πεπτωκῶς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶ^α ἐνώπιον κιβωτῆ διαθήκης Κυρίου^α καὶ κεφαλῆ Δαγῶν καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτῶ^α ὠρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια ἡμαφῆθ^α ἕκαστοι^α, καὶ ἀμφότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτῶ^α πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πλὴν ἡ ράχις Δαγῶν ὑπελείφθη.

5 Διὰ τοῦτο ἐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγῶν, καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγῶν, ἐπὶ βαθμὸν οἴκῳ Δαγῶν ἐν Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσι.

6 Καὶ ἐβαρύνθη ἡ^α χεῖρ Κυρίου ἐπὶ Ἀζωτον, καὶ ἐπήγαγεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέξενεν αὐτοῖς εἰς τὰς νῆας^α καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες^α καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλη ἐν τῇ πόλει.

7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν, Ὅτι οὐ καθήσεται κιβωτὸς τῆ Θεοῦ Ἰσραὴλ μετ' ἡμῶν, ὅτι σκληρὰ χεῖρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγῶν Θεοῦ ἡμῶν.

8 Καὶ ἀποστέλλουσι καὶ συναγάγουσι τὰς^α σατραπίτας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοῦς, καὶ λέγουσι, Τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ Θεῶ^α Ἰσραὴλ; καὶ λέγουσιν οἱ Γεθαῖοι, Μετελήθω κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς^α καὶ μετήλθε κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ^α εἰς Γέθ^α.

9 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν, καὶ γίνεται χεῖρ Κυρίου τῇ πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα^α καὶ ἐπάταξε τὰς ἀνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικρῆ ἕως μεγάλης, καὶ ἐπάταξεν αὐτὰς εἰς τὰς ἐδρας αὐτῶν^α καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθαῖοι ἑαυτοῖς ἐδρας.

10 Καὶ ἐξαποστέλλουσι τὴν κιβωτὸν τῆ Θεῶ εἰς Ἀσκάλωνα^α καὶ ἐγενήθη ὡς εἰπῆλθε κιβωτὸς Θεῶ εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται, λέγοντες, Τί ἀπεστρέψατε τὴν κιβωτὸν τῆ Θεῶ Ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς θανατώσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν;

11 Καὶ ἃ ἐξαποστέλλουσιν^α καὶ συναγάγουσι^α τοὺς σατραπίτας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἶπον, Ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καθίσάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν.

12 Ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα, ὡς εἰσηλθε κιβωτὸς Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐκεῖ^α καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ὑποθανόντες ἐπήλγησαν εἰς τὰς ἐδρας^α καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν.

Κεφ. ς', VI.

ΚΑΙ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῶ τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ μῆνας, καὶ ἐξέξενεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας.

2 Καὶ καλῆσιν ἀλλόφυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντις καὶ τὰς ἐπαοιδὰς αὐτῶν, λέγοντες, Τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ Ἐκύρι^α; γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελεῖται αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς.

3 Καὶ εἶπαν, Εἰ ἐξαποστέλλετε ἡμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, μὴ δι^α ἃ ἐξαποστείλετε^α αὐτὴν κενὴν, ἀλλὰ ἀποδιδοῦντες ἀπόδοτε ἀετὴ τῆς βασιάνου, καὶ τότε ἰαθήσεσθε, καὶ ἐξήλασθήσεται ἡμῖν^α μὴ οὐκ ἀποστῆ ἡ χεῖρ αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν;

4 Καὶ λέγουσιν, Τί τὸ τῆς βασιάνου ἀποδώσομεν αὐτῇ; καὶ εἶπαν,

5 Κατὰ ἀριθμὸν τῶν σατραπίων τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἐδρας χρυσᾶς^α, ὅτι πταίσμα ἐν ἡμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ, καὶ ἃ μὴ χρυσοῦς^α ὁμοίωμα τῶν μῶν ὑμῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν^α καὶ δώσετε τῷ Κυρίῳ δόξαν, ὅπως κούφιῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν Θεῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν.

6 Καὶ ἰνατὶ βαρύνετε τὰς καρδίαις ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαράω τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐχὶ οὗτο ἐνέπαιξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς καὶ ἀπήλθον;

7 Καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἕμας καινῶ^α, καὶ δύο βόας πρωτοκοῦσας ἀνετὸν τῶν τεκνῶν^α, καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἀμάξῃ, καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὕπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον.

8 Καὶ λήψεσθε τὴν κιβωτὴν^α, καὶ θῆσατε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν, καὶ τὰ σκευῆτά χρυσᾶ ἀποδώσατε αὐτῇ τῆς βασιάνου, καὶ ἄθῃσατε ἐν θέματι ἃ βερσεχθῆν^α εἰς μέρους αὐτῆς^α καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν, καὶ ἀπελάσατε αὐτὴν^α καὶ ἀπελείψετε, 9 Καὶ ὄψεσθε, εἰ ὁδὸν ὀρίων αὐτῆς πορευέσται ἃ μετὰ^α Βαυθαμῖς, αὐτὸς πεποικην ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύτην^α καὶ ἐν μῃ, καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεῖρ αὐτοῦ ἦπται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν.

10 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἕτω^α καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοκοῦσας, καὶ ἐζεύξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἀμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκάλυψαν εἰς οἶκον.

11 Καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐπὶ τὴν ἄμαξαν, καὶ τὸ θέμα ἃ ἐργάβ^α καὶ τὰς μῦς τοὺς χρυσοῦς^α.

12 Καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαυθαμῖς, ἐν τριβῶ^α ἐνὶ ἑπορευόντο καὶ ἐκοπίων, καὶ οὐ μεθίστανον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά^α καὶ οἱ σατραπίται τῶν ἀλλοφύλων ἐπορευόντο ὕπισω ἃ αὐτῆς^α ἕως ὀρίων Βαυθαμῖς.

13 Καὶ οἱ ἐν Βαυθαμῖς ἐθέρισον θερσιμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι^α καὶ ἦραν ὀφθαλμοῦς αὐτῶν, καὶ εἶδον κιβωτὸν Κυρίου, καὶ νύφρανθήσαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς.

14 Καὶ ἡ ἄμαξ ἐσηλθεν εἰς ἀγρὸν ὀ^α Ἰσραὴλ τὸν ἐν Βαυθαμῖς, καὶ ἐστησαν ἐκεῖ παρ' ἃ αὐτῆ^α λίθον μέγαν^α καὶ σχίξαι τὰ ξύλα τῆς ἀμάξης, καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὀλοκαύτωσιν^α τῷ Κυρίῳ.

15 Καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ θέμα ἃ ἐργάβ^α μετ' αὐτῆς, καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκευῆ τὰ χρυσᾶ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου^α καὶ οἱ ἄνδρες Βαυθαμῖς ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ ἄθυσιας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ Κυρίῳ.

16 Καὶ οἱ πέντε σατραπίαι τῶν ἀλλοφύλων ἐώρων, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς ὀ^α Ἀσκάλωνα^α τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

17 Καὶ αὐταὶ αἱ ἐδραι αἱ χρυσᾶ, ἃς ἐπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασιάνου τῷ Κυρίῳ τῆς Ἀζωτίας μίαν, τῆς Γάζης μίαν, τῆς Ἀσκάλωδος μίαν, τῆς Γέθ μίαν, τῆς Ἀκκαρῶν μίαν.

18 Καὶ μῦς οἱ χρυσοὶ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπίων ἐκ πόλεως ἐστερωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ Φερεζαίου, καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου, οὐ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῆ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου,

τοῦ ἐν ἀργῷ Ὡσὲ τοῦ Βαϊθσαμύς.

19 Καὶ οὐκ ἠμενέσαν οἱ υἱοὶ Ἰεχουὶ ἐν τοῖς ἀνδράσι Βαϊθσαμύς, ὅτι εἶδαν κιβωτὸν Κυρίου· καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἐβδόμηκοντα ἄνδρας, καὶ πεντηκοντα χιλιᾶδας ἀνδρῶν· καὶ ἐπέθυθεν ὁ λαὸς, ὅτι ἐπάταξε Κύριος ἐν τῷ λαῷ πηλὴν μεγάλην σφόδρα.

20 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐ Βαϊθσαμύς, Τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς Κυρίου ἄφ' ἡμῶν;

21 Καὶ ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κοικοῦντας Καριαθιάριμ, λέγοντες, Ἀπεστρέψασι ἄλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου, καταδίητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιάριμ, καὶ ἀναγάγουσιν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου· καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιαδάβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἠγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.

2 Καὶ ἐγενήθη ἄφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθιάριμ, ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι· καὶ ἐγένετο εἰκοσι ἔτη, καὶ ἐπέβλεψε πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω Κυρίου.

3 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ, λέγων, Εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς Κύριον, περιελετε^α θεοῦ^β· ἄλλοτριους ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ τὰ ἄλλα, καὶ ἐτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς Κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων.

4 Καὶ ἔπεριεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς Βαυλὶμ καὶ τὰ ἄλλα Ἀστυαρίθ, καὶ ἐδοκίμουν^α Κυρίῳ μόνῳ.

5 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἀθροίσατε^α πάντα Ἰσραὴλ εἰς Μασσφάθ, καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς Κύριον.

6 Καὶ συνέχθησαν εἰς Μασσφάθ, καὶ ἰδρεύονται ὕδωρ, καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον Κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπαν, Ἡμαρτίκαμεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐδικάζει Σαμουὴλ τὰς νύκτας Ἰσραὴλ εἰς Μασσφάθ.

7 Καὶ ἦκουσαν^α οἱ ἄλλοφυλοι ὅτι συνέθροισθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσφάθ· καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἄλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἀκούσαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἄλλοφύλων.

8 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Σαμουὴλ, Μὴ παρασιώπησιν ἄφ' ἡμῶν τὰ μη βόαν πρὸς Κύριον Θεόν σου, καὶ σώσει ἡμᾶς ἡ χειρὸς ἄλλοφύλων.

9 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρα γαλαθνῶν ἕνα, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτως ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐβόησε Σαμουὴλ πρὸς Κύριον περὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτὸν Κύριος.

10 Καὶ ἦν Σαμουὴλ ἀναφέρον τὴν ὀλοκαύτως ἐπὶ ἄλλοφυλοῖς προσήγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐβρόντησε Κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὰς ἄλλοφύλους, καὶ συνεχύθησαν καὶ ἐπάταξαν ἐνώπιον Ἰσραὴλ.

11 Καὶ ἐξήλθον ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσφάθ, καὶ κατεδιώξαν τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ ἐπάταξαν αὐτούς ἕως ὑποκάτω τοῦ Βαιθχόρ.

12 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ λίθον ἕνα, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀναμέσον Μασσφάθ καὶ ἀναμέσον τῆς παιλιᾶς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβενᾶερ, λίθος τοῦ βοηθοῦ· καὶ εἶπεν, Ἔως ἐνταῦθα ἐβόηθησεν ἡμῖν Κύριος.

13 Καὶ ἐταπεινώσε Κύριος τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ οὐ προσέθεντο ἐτι^α προσελθόν^β εἰς ὄριον Ἰσραὴλ· καὶ ἐγενήθη^α χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας^α τῆς Σαμουὴλ.

14 Καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ἕως ἔλαβον οἱ ἄλλοφυλοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδωκαν αὐτάς τῳ Ἰσραὴλ ἀπὸ^β Ἀσκάλωνος ἕως Ἀζόβ^α· καὶ τὸ ὄριον Ἰσραὴλ ἀφείλοντο ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων· καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέσον τοῦ Ἀμορραίου.

15 Καὶ ἐδικάζει Σαμουὴλ τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐπορεύετο κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν, καὶ ἐκύκλον Βαιθλὴλ καὶ τὴν Γαλγαλά καὶ τὴν Μασσφάθ^α· καὶ ἐδικάζει τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις τούτοις.

17 Ἡ δὲ ἀποστροφή αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαίμ, ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ· καὶ ἐδικάζει ἐκεῖ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ κοδομήσεν ἐκεῖ θυσιασθῆριον τῷ Κυρίῳ.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε Σαμουὴλ, καὶ κατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰωὴλ, καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου^α Ἀβιά, δικασταὶ ἐν Βηρσαβέε.

3 Καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας, καὶ ἐλάμβανον ὄψρα, καὶ ἐξέκλινον δικαιοματά.

4 Καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ παραγίονται εἰς Ἀρμαθαίμ πρὸς Σαμουὴλ.

5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἰδοὺ σὺ γεγηρακας, καὶ οἱ υἱοὶ σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ νῦν κατάστησον ἐφ' ἡμᾶς βασιλεῖα δικάζειν ἡμᾶς, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη.

6 Καὶ^α πονηρὸν τὸ ῥῆμα^β ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμουὴλ, ὡς εἶπαν, Δός ἡμῖν βασιλεῖα δικάζειν ἡμᾶς· καὶ προσήυδατο Σαμουὴλ πρὸς Κύριον.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἄκουε τῆς φωνῆς τῶ λαοῦ, καθὼς ἂν^β λαλιῶσίν^α σοι, ὅτι ἡ σὲ ἐξουθενήσασιν, ἀλλ' ἡ ἐμὲ ἐξουθενήσασιν τῷ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν.

8 Κατὰ πάντα τὰ ποιήματα, ἃ ἐποίησάν μοι ἄφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτὰς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἐδόδλων θεοὶ ἑτέροι· οὕτως αὐτοὶ ποιῶσι καὶ σοί.

9 Καὶ νῦν ἀκούε τῆς φωνῆς αὐτῶν· πλὴν ὅτι διαμαρτυρούμενος διαμαρτήρη αὐτοῖς, καὶ ἀπαγγελεύσει αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ἐς βασιλεύειν ἐπ' αὐτοῖς.

10 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πᾶν τὸ ῥῆμα τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαόν· τὰς αἰτήσεις παρ' αὐτῶ βασιλεία.

11 Καὶ εἶπε, Τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς· τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήψεται, καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἄρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ἰππέυσιν αὐτοῦ, καὶ προτρέχοντας τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ.

12 Καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἐαυτῷ^α ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους^β, καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ, καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν σκευὴν πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ σκευὴν ἁρμάτων αὐτοῦ.

13 Καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μυρεψούς, καὶ εἰς μαγειρίσσας, καὶ εἰς πεσσοῦσας.

14 Καὶ τὰς ἀγρὸς ὑμῶν, καὶ τὰς ἀμπελιῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς ἐλαίωνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται, καὶ δώσει τοῖς δοῦλοις^α ἑαυτοῦ.

15 Καὶ^β τὰ σπέρματα^α ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελιῶνας ὑμῶν ἀποδεκτώσει, καὶ δώσει τοῖς εἰνούχοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

16 Καὶ τὰς δόλους ὑμῶν, καὶ τὰς δούλας ὑμῶν, καὶ τὰ βεκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ, καὶ τὰς ὄνας ὑμῶν λήψεται, καὶ ἀποδεκτώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

17 Καὶ τὰ ποιίμα ὑμῶν ἀποδεκτώσει, καὶ ὑμεῖς ἐσθεσθε αὐτῷ δούλοι.

18 Καὶ βούσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν οὐ^α ἐξελέσθη^β

ἐναντῶς, καὶ οὐκ ἐπακούσεται Κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοὺς βασιλέα.

19 Καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς^α ἀκούσαι τοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Οὐχί, ἀλλ' ἡ^β βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς,

20 Καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς καθά πάντα τὰ ἔθνη· καὶ δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ ἑλεῦσεται ἐμπροσθεν ἡμῶν, καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν.

21 Καὶ ἤκουσε Σαμουὴλ πάντα τοὺς λόγους τῶ λαοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς εἰς τὰ ὅτι Κύριε.

22 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ βασιλεύσου αὐτοὺς βασιλέα· καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς ἄνδρα Ἰσραὴλ, Ἀποτρεχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ^α ἄνθρωπος ἐξ υἰῶν Βενιαμίν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Κίς, υἱὸς Ἀβιήλ, υἱοῦ Ἰαρέδ, υἱοῦ^β Βαχίρ, υἱὸς Ἀφεκ, υἱὸς ἀνδρὸς Ἰεμιναιον, ἀνὴρ δυνατός^α.

2 Καὶ τοῦτ' υἱός, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαουλ, ἐπιγεγένης. ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἰοῖς Ἰσραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτὸν, ὑπερμάνει καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπόλωτο αἱ ὄνοι Κίς^α πατρός Σαουλ· καὶ εἶπε Κίς πρὸς Σαουλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Λάβε μετὰ σεαυτοῦ ἐν τῶν παιδαρίων, καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους.

4 Καὶ διήλθον δι' ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς^β Σελαί, καὶ οὐχ εὔρον· καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς^β Σεγαλίμ, καὶ οὐκ ἦν· καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς^β Ἰαμίν, καὶ οὐχ εὔρον.

5 Αὐτῶν δὲ ἐβλήθον εἰς^β τὴν Σίφ, καὶ Σαὺλ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ, Δεύρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνεῖς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους, φροντίξῃ^α τὰ περί ἡμῶν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον, Ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐνόδοξος, πᾶν ὃ ἐν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται· καὶ ἴνυ πορευθῶμεν^α, ὅπως ἀπαγγεῖλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτῆν.

7 Καὶ εἶπε Σαουλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ, Καὶ ἰδοὺ πορευοῦμεθα^α καὶ τί βόισσμεν^α τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ; ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοπίσαν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι^β μεθ' ἡμῶν· εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ Θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν.

8 Καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαουλ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ εὔρηται ἐν τῇ χειρὶ μὴ τέταρτον σίκλι ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τῷ Θεῷ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν.

9 Καὶ ἐμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τὰδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορεύεσθαι^β ἐπερωτᾷ^α τὸν Θεόν, Ἐδύρο^β καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν Βλέποντα^α ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλεο ὁ λαὸς ἐμπροσθεν, ὁ Βλέπων.

10 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Ἄγαθὸν τὸ ῥῆμα^α, δεῦρο καὶ πορευθῶμεν· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ τούτου Θεοῦ.

11 Αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ εὐρίσκουσι τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα^β ὑδρεύεσθαι^α ὕδωρ, καὶ λέγουσιν αὐταῖς, Εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ Βλέπων;

12 Καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς, Ἔστιν· ἰδοὺ κατὰ πρόσπον ὑμῶν^β ὄνυ^α διὰ τὴν ἡμέραν ἡκέ εἰς τὴν πόλιν, ὅτι θησία σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμᾷ.

13 Ὡς ἂν εἰσέλθῃτε^α εἰς^β τὴν πόλιν, οὕτως εἰρήσεται αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, πρὶν ἀναβῆναι

αὐτὸν εἰς Βαμᾷ τοῦ φαγεῖν^α ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως τοῦ^β εἰσελθεῖν^α αὐτόν, ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιθύνουσιν οἱ ξένοι· καὶ νῦν ἀνάβητε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εἰρήσετε αὐτόν.

14 Καὶ ἀναβαίνουσι τὴν πόλιν· αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν, τῷ ἀναβῆναι εἰς Βαμᾷ.

15 Καὶ Κύριος ἀπεκάλυψε τὸ ὄτιον Σαμουὴλ ἡμέρα μᾶ ἐμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν^α πρὸς αὐτὸν Σαουλ^β, λέγων,

16 Ὡς ὁ καιρὸς^α, αἴριον^β ἀποστελῶ πρὸς σέ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ χρίσεις αὐτὸν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, ὅτι ἐπέβλεβα ἐπὶ τὴν ταπεινότητα τοῦ λαοῦ μου, ὅτι ἤλθε βοή αὐτῶν πρὸς μέ.

17 Καὶ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαουλ, καὶ Κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ, Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι, Οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου.

18 Καὶ προσήγαγε Σαουλ πρὸς Σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν, Ἀπάγγειλον δὴ^α ποῖος ὁ οἶκος τοῦ Βλεπόντου.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Σαμουὴλ τῷ Σαουλ, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι αὐτός· ἀνίβηθι ἐμπροσθέν μου εἰς Βαμᾷ, καὶ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἔξαποστελῶ σε πρῶι, καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι.

20 Καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυῶν σήμερον τριτάτων, μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς, ὅτι εὐρηται· καὶ τίμν τὰ ὄφρα τοῦ Ἰσραὴλ; οὐ σοι, καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου;

21 Καὶ ἀπεκρίθη Σαουλ, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ἰεμιναιον ἐγὼ εἰμι τῷ μικρῷ σκήπτρῳ φυλῆς Ἰσραὴλ; καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἰαχίστης^α ἐξ ὅλου σκήπτρου Βενιαμίν; καὶ ἰνατὶ ἐλάλησας πρὸς ἐμέ κατὰ τὸ ῥῆμα τῆτο;

22 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαουλ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατὰλμα, καὶ ἔθετο αὐτοῖς ἄκεῖ^α τόπον ἐν πρώτοις τῶν κεκλιμένων ὡσεὶ ἐβδομήκοντα ἀνδρῶν.

23 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ μαγείρῳ, Δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἔδωκα σοι, ἦν εἶπά σοι θείναι αὐτὴν παρὰ σοί.

24 Καὶ ὁ ψῆσεν^α ὁ μάγειρος τὴν κωλῆν^α, καὶ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαουλ^β, καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ Σαουλ, Ἰδοὺ ὑπόλειμμα, παράθεσ αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ φάγε, ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειται οἱ παρὰ^β τοὺς ἄλλους^α, ἀπόκνιζε^α καὶ ἔφαγε Σαὺλ μετὰ Σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

25 Καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμᾷ εἰς τὴν πόλιν^α, καὶ διέστρωσαν τῷ Σαὺλ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ ἐκοιμήθη.

26 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινον ὁ ὄρθρος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουὴλ τὸν Σαουλ ἐπὶ τῷ δώματι, λέγων, Ἀνάστα, καὶ ἔξαποστελῶ σε^α καὶ ἀνέστη Σαουλ, καὶ ἐξῆλθεν^α αὐτὸς καὶ Σαμουὴλ ἕως ἔξω.

27 Αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ Σαμουὴλ εἶπε τῷ Σαουλ, Εἶπον τῷ νεανίσκῳ, καὶ διελθέτω ἐμπροσθεν ἡμῶν^α, καὶ σὺ στήθῃ ὡς σήμερον, καὶ ἀκούσου^α ῥῆμα Θεοῦ.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν φακόν τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐχὶ κέχρηκέ σε Κύριος εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ; καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ Κυρίου, καὶ^α σὺ^β σώσεις αὐτόν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ^α, καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὅτι ἔχρησέ^α σε Κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα.

2 Ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ

εὐρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις Ῥαχὴλ ἐν τῷ ὄρει Βενιαμὴν ἀλλομένους μεγάλα· κ' ἐροῦσί σοι, Εὐρηγται αἱ θνοὶ ἃς ἐπορεύθητε ζητεῖν· κ' ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτεινῶναι! τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων, καὶ ἐδαφιλεύσατο δι' ὑμᾶς, λέγων, Τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου;

3 Καὶ ἀπελθεῖν ἐκέθεν, καὶ ἐπέκεινα ἤξεις ἕως τῆς δρυὸς Θαβῶν, καὶ εὐρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν Θεὸν εἰς Βαιθὴλ, ἕνα αἶροντα τρία αἰγίδια, καὶ ἕνα αἶροντα τρία ἀγγεία ἄρτων, καὶ ἕνα αἶροντα ἄσκον οἴνου.

4 Καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην, κ' ὡσπασί σοι δύο ἄπαρχα ἄρτων, καὶ λήψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τῆ Θεοῦ, οὐ ἔστιν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων· ἐκεῖ Νασιβ ὁ ἀλλόφυλος· καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσελθῆτε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσεις χορῶν προφητῶν καταβιόντων ἐκ τῆς Βαμᾶ, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα, κ' ὄτιμπανον¹, κ' αὐλός, κ' κινύρα, κ' αὐτοὶ προφητεύοντες.

6 Καὶ ἐφωλεῖται ἐπὶ σέ πνεῦμα Κυρίου, καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν, καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον.

7 Καὶ ἔσται ὅταν ἤξει τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σέ, ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εὐρῇ ἡ χεὶρ σου, ὅτι Θεὸς μετὰ σοῦ.

8 Καὶ καταβῆσῃ ἔμπροσθεν τῆς Γαλαγᾶ, κ' ἴδου² καταβαῖνον πρὸς σέ ἀνεργεῖν Ὀλοκαύτων³· καὶ θυσίας ἐρινηκίς⁴ ἐπὶ τὰς ἡμέρας θαλεῖφεις ἕως τοῦ ἔλθειν με πρὸς σέ, κ' γνωρίσω σοὶ ἃ ποιήσεις.

9 Καὶ γενήσῃ ὥστε ἐπιστραφήναι τῷ ὄμῳ αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουὴλ, καὶ μετέστρεψεν αὐτὸν ὁ Θεὸς καρδίαν ἄλλην, καὶ ἤλθε πάντα τὰ σημεῖα⁵ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

10 Καὶ ἔρχεται ἐκείθεν εἰς τὸν βουνὸν⁶, καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἐξεναντίας αὐτοῦ· καὶ ἤλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

11 Καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδοτές αὐτὸν ἐχθές καὶ τρίτης, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν⁷, καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος τρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τί τοῦτο τὸ γεγονός τῷ υἱῷ Κίς; ἢ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

12 Καὶ ἀπεκρίθη τὸς αὐτῶν, καὶ εἶπε, Καὶ τίς πατήρ αὐτοῦ;⁸ καὶ αἰ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολὴν, Ἡ κ' Σαοὺλ ἐν προφήταις;

13 Καὶ συνετέλεσε προφητεύων, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν.

14 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκέτος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ τρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Πού ἐπορεύθητε; καὶ εἶπαν, Ζητεῖν τὰς θνοὺς, καὶ εἶδαμεν⁹ ὅτι οὐκ εἰσί, καὶ εἰσλήθμεν πρὸς Σαμουὴλ.

15 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκέτος πρὸς Σαοὺλ, Ἀπάγγελον δὴ μοι τί εἶπέ σοι Σαμουὴλ;

16 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν οἰκέτον αὐτοῦ, Ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι, ὅτι εὐρηγται αἱ θνοὶ· τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ.

17 Καὶ παρήγγειλε Σαμουὴλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς Κύριον εἰς Μασσφάθ.

18 Καὶ εἶπε πρὸς υἱὸς Ἰσραὴλ, Τάδε εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐγὼ ἀνήγαγον¹⁰ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐξελέλμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλείων τῶν θλιδουσῶν ὑμᾶς.

19 Καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουδενίκατε τὸν Θεόν¹¹, ὃς αὐτὸς ἔστιν ὁ ὑμῶν σωτήρ¹² ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν· καὶ εἶπατε,

Οὐκί, ἀλλ' ἐν¹³ ὅτι¹⁴ βασιλέα¹⁵ καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν¹⁶· καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὰ σκήπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς¹⁷ φυλάς¹⁸ ὑμῶν.

20 Καὶ προσήγαγε Σαμουὴλ πάντα τὰ σκήπτρα Ἰσραὴλ, καὶ κατακληροῦται σκήπτρον Βενιαμίν.

21 Καὶ προσάγει σκήπτρον Βενιαμίν εἰς φυλάς, καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρί· καὶ προσάγεται τὴν φυλὴν Ματταρί εἰς ἄνδρας, κ' κατακληροῦται Σαοὺλ υἱὸς Κίς· καὶ ἐζητεί αὐτὸν, καὶ οὐχ εὐρίσκειτο.

22 Καὶ ἐπρωτεύσε¹⁹ Σαμουὴλ ἔτι²⁰ ἐν Κυρίῳ, εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα²¹· καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ αὐτὸς κέρυπται ἐν τοῖς σκέυσι.

23 Καὶ ἔορμε καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκείθεν, καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐνώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπερομίαν καὶ ἐπάνω.

24 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λαόν, Εἰ ἐωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἐαυτῷ Κύριος, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν; κ' ἐγνωσαν πᾶς ὁ λαός, κ' εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεὺς.

25 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως²²· καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

26 Καὶ Σαοὺλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά· καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ²³ δυνάμεων²⁴, ὧν ἠψάτο Κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαοὺλ.

27 Καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν, Τίς σώσει ἡμᾶς οὗτος; καὶ ἠτίμασαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠνεγκαν αὐτῷ ὄψα.

Κεφ. ια. XI.

ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα, καὶ ἀνέβη Νάας ὁ Ἀμμανίτης, καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβὶς Γαλααδ¹· καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβίς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμανίτην, Διάθου ἡμῖν διαθήκην, καὶ δουλευσόμεν σοι.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ Ἀμμανίτης, Ἐν ταύτῃ² διαθήσονται διαθήκην³ ὑμῖν, ἐν τῷ ἐξορύξαι ὑμῶν πάντα ὀφθαλμῶν δεξιῶν, καὶ θησομαι⁴ ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ἰαβίς, Ἄνεσ ἡμῖν ἐπὶ τὰς ἡμέρας, καὶ ἀποστελεόμεν ἀγγέλου εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ⁵· εἰάν μὴ⁶ ἡ⁷ ὁ σώζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ἔρχονται οἱ ἀγγελοὶ εἰς Γαβαά πρὸς Σαοὺλ, καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ⁸, καὶ ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἐκλαυσαν.

5 Καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἤρχετο μετὰ τοπρωῖ ἐξ ἀγροῦ⁹, καὶ εἶπε Σαοὺλ, Τί¹⁰ ὅτι κλαίει ὁ λαός¹¹; καὶ διηγούνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν Ἰαβίς.

6 Καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σαοὺλ ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτοὺς ὀργῇ αὐτοῦ σφόδρα.

7 Καὶ ἔλαβε δύο βόας, καὶ ἐμέλισεν αὐτάς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων, λέγων, Ὅς οὐκ ἔστιν ἐκπορευόμενος ὑπὲς Σαοὺλ καὶ ὀπίσω Σαμουὴλ, κατὰ τὰς ποιήσουσι τοῖς βουσί¹² αὐτοῦ· καὶ ἐπῆλθει ἕκστασις Κυρίου ἐπὶ τὸν λαόν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνήρ ἐξ.

8 Καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Βεζέκ¹³ ἐν Βαμᾶ¹⁴ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξακοσίας χιλιάδας, καὶ ἄνδρας Ἰουδα ἐξομοκίοντα χιλιάδας.

9 Καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις,

Τὰδε ἔρεϊτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς, Ἀβριον ἄ υμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου· κ' ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς, καὶ εὐφράνθησαν.

10 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰαβίς πρὸς Νίτας τὸν Ἀμμαϊνίον, Ἀβριον ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν.

11 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αἴριον, καὶ ἔβητο Σαούλ τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ εἰσπορεύονται ἄ μέσον τῆς παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῆς ὁρωβιθῆ, καὶ ἔβητο τοὺς υἱοὺς Ἀμμων εἰς διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα· καὶ ἐγενήθη καὶ ὑπολειμμένοι διεσπάρησαν, κ' οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό.

12 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ, Τίς ὁ εἶπας ὅτι Σαούλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τοὺς ἄνδρας, καὶ θανατώσομεν αὐτούς.

13 Καὶ εἶπε Σαούλ, ὅτι ἀποθάνειται οὐδὲς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν ἐν Ἰσραὴλ.

14 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Πορευθήμεν εἰς Γάλγαλα, καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν.

15 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα, καὶ ἔρχιστε Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαούλ εἰς βασιλεύει· ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλαζαῖοις· καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον Κυρίου· καὶ εὐφράνθη Σαμουὴλ· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὥστε λίαν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, Ἴδὲ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἶπατέ μοι, καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλεῖα,

2 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν· κἀγὼ γεγηράκα καὶ καθήσομαι, καὶ οἱ υἱοὶ μοι ἰδοὺ ἐν ὑμῖν· κἀγὼ ἰδοὺ διεληλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος· καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

3 Ἴδου ἐγὼ, ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ· μόνον τίνος εἴληφα, ἢ οὐνο τίνος εἴληφα, ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ἄμιον, ἢ τίνα ἐξετίεσα, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα ἢ καὶ ὑπόδημα; ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ, καὶ ἀποδώσω ὑμῖν.

4 Καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουὴλ, Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, ἄ καὶ οὐκ ἐθλάσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς ἁδέν.

5 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, Μάρτυς Κύριος ἐν ὑμῖν, καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι οὐχ εἰρήκατε ἐν χειρὶ μου οὐδέν· καὶ εἶπαν, Μάρτυς.

6 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Μάρτυς Κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, ἄ ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου.

7 Καὶ νῦν κατὰστητε, καὶ δικάσω ἡμᾶς ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἀπαγγεῶ ὑμῖν ὅτιν πᾶσαν δικαιοσύνην! Κύριον, ἄ ἵ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

8 Ὡς εἰσῆλθεν Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐταπεινώσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος· καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ ἔξηγαγον τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατάρκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

9 Καὶ ἐπελάθοντο ὁ Κύριος τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, κ' ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισάρα ἀρχιστρατήγῳ Ἰαβίς βασιλέως Ἀσώρ, καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωᾶβ,

καὶ ἔπολέμησεν ἐν αὐτοῖς.

10 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ ἔλεγον· Ἠμάρτομεν, ὅτι ἔγκλιπέμεν τὸν Κύριον, καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις· καὶ νῦν ἐξέλου ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ δουλεύσομεν σοι.

11 Καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰεροβιάλ, καὶ τὸν Βαράκ, καὶ τὸν Ἰεφθάι, καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν τῶν κυκλόθεν, καὶ κατάρκισε πεποιθότες.

12 Καὶ ἴδετε ὅτι Νίτας βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εἶπατε, Οὐχί, ἀλλ' ἡ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν βασι εἰς ἡμῶν.

13 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ὃν ἐξέλεξασθε· καὶ ἰδοὺ δέδωκε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλεῖα.

14 Ἐὰν φοβηθῆτε τὸν Κύριον, καὶ δουλεύσητε αὐτῷ, καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὅπισθον Κυρίου πορευόμενοι.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου, κ' ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, κ' ἐπὶ τὸν βασιλεῖα ὑμῶν.

16 Καὶ νῦν κατὰστητε, καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, ὃ ὁ Κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.

17 Οὐχὲ θερισμὸς πυρῶν σήμερον; ἐπικαλέσομαι ὁ Κύριον, καὶ δώσει φωνῆς καὶ ὑετόν· καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη, ἣν ἐποίησατε ἐνώπιον Κυρίου, αἰτήσαντες ἐαυτοὺς βασιλεῖα.

18 Καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουὴλ τὸν Κύριον· καὶ ἔδωκε Κύριος φωνῆς καὶ ὑετόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· κ' ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν Κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουὴλ.

19 Καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ, Πρόσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς Κύριον Θεόν σου, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι προστεθήκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ κίαν, αἰτήσαντες ἐαυτοὺς βασιλεῖα.

20 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλην μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὁπίσθεν Κυρίου, καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν.

21 Καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μνην ὄντων, οἱ οὐ περανῶσιν οὐθέν, καὶ οἱ οὐκ ἐξελούται, ὅτι οὐθέν εἰσιν.

22 Ὅτι οὐκ ἀπόσεται Κύριος τὸν λαόν αὐτῷ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπικεύς Κύριος προσελάβετο ὑμᾶς ἐαυτῷ εἰς λαόν.

23 Καὶ ἐμοὶ μὴδ' αὐτῶν τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνείναυ τοῦ προσεχέσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσαω τῷ Κυρίῳ, καὶ δεῖξω ὑμῶν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθείαν·

24 Πλην φοβεῖσθε τὸν Κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ἃ ἐμεγάλυνε μετ' ὑμῶν.

25 Καὶ ἐὰν κακία κακοποιήσητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσασθε.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ ἐκλέγατο ἐαυτῷ Σαούλ τρεῖς χιλιῶδες ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἦσαν μετὰ Σαούλ δισχιλίοι οἱ ἐν Μαχμά, καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαθθὴ, καὶ χιλίοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαθ τοῦ Βενιαμῖν· καὶ τὸ καταλοπῶν τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν Ναοὶβ τὸν

ἄλλοφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ¹ καὶ ἀκούουσιν οἱ ἄλλοφυλοι² καὶ Σαουλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λέγων, Ἠθετικῶσι οἱ δούλοι.

4 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ³ ἠκούσει⁴ λεγόντων, Πέπακε Σαουλ τὸν Νασιβ⁵ τὸν ἄλλοφυλον, καὶ ἰσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις⁶ καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ⁷ ὀπίσω Σαουλ ἐν Γαλαάλοις.

5 Καὶ οἱ ἄλλοφυλοι συνάζονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ⁸ καὶ ἀναβάνουσι ἐπὶ Ἰσραὴλ⁹ τριάντονα χιλιᾶδες ὀριάτων, καὶ ἕξ χιλιᾶδες ἰππέων, καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὶ¹⁰ τὴν θάλασσαν¹¹ τῷ πλήθει¹² καὶ ἀναβάνουσι καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχμῆς¹³ ἐξ ἐναντίας Βαιθωρών¹⁴ κατὰ Νότου.

6 Καὶ ἀνῆρ Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι στενωὸς αὐτῷ μὴ προσίγει αὐτόν, καὶ ἐκρίβη¹⁵ ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαιῶσι, καὶ ἐν ταῖς μανδραῖς, καὶ ἐν ταῖς πέτραις, καὶ ἐν τοῖς βόθροις, καὶ ἐν τοῖς λάκκοις.

7 Καὶ οἱ¹⁶ διαβιόητοι¹⁷ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γαὸ καὶ Γαλαῖδ¹⁸ καὶ Σαουλ ἔτι ἦν ἐν Γαλαάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ.

8 Καὶ διέλιπεν ἐπὶ τῆς ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ, ὡς εἶπε Σαμουὴλ, καὶ οὐ παρεγένετο Σαμὴηλ εἰς Γάλαγα, καὶ διεσπέρη ὁ λαὸς αὐτῷ ἀπ' αὐτῆς.

9 Καὶ εἶπε Σαουλ, Προσαγαγέτε ὅπως ποιήσω ὀλοκαύτωςιν καὶ εἰρηκίκας¹⁹ καὶ ἀνιγερκε τὴν ὀλοκαύτωςιν.

10 Καὶ ἐγένετο οὐς συντελέσαν ἀναφύρον τὴν ὀλοκαύτωςιν, καὶ Σαμουὴλ παραγίνεται²⁰ καὶ ἐξῆλθε Σαουλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν.

11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Τί πεπίνκας, καὶ εἶπε Σαουλ, Ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρῃ ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ οὐ παρεγένετο ὡς διετάξεν ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ οἱ ἄλλοφυλοι συνιχθῆσαν εἰς Μαχμῆς.

12 Καὶ εἶπα, Νῦν καταβήσονται οἱ ἄλλοφυλοι πρὸς μὲ εἰς Γάλαγα, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου οὐκ ἐδεήθη²¹ καὶ ἐνεκρατευσάμην, καὶ ἀνιγερκα τὴν ὀλοκαύτωςιν.

13 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαουλ, Μεματαίωταί σοι, ὅτι ἐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου, ἢν ἐνετείλατό σοι Κύριος, ὡς νῦν ἠτοίμασε Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος.

14 Καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ στήσεται σοι, καὶ ζητήσει Κύριος ἐαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἐντελείται Κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι Κύριος.

15 Καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλαάλων²² καὶ τὸ κατάλειμα τῆς λαῶ ἀνέβη ὀπίσω Σαουλ εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τῆς λαῶ τοῦ πολεμιστοῦ²³ αὐτῶν παραγεομένων ἐκ Γαλαάλων εἰς Γαβαά Βενιαμίν, ἃ ἔπεσεκεν²⁴ Ἰσραὴλ τὸν λαὸν τὸν εὐρέθεντα μετ' αὐτῶ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας.

16 Καὶ Σαουλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὐρέθεντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβαά Βενιαμίν, καὶ ἔκλειον, καὶ οἱ ἄλλοφυλοι παρεμβέβληκεισαν ἐν Μαχμῆς.

17 Καὶ ἐξῆλθε διαφθεῖρον ἐξ ἄγρου ἄλλοφύλων τρισὶν ἄρχαῖς²⁵ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέψασα ὁδὸν Γοφερᾶ ἐπὶ γῆν Σωγὰλ.

18 Καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρών²⁶ καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαᾶ τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ τὴν Σαβίμ²⁷.

19 Καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εὕρισκετο ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπον οἱ ἄλλοφυλοι, Μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἐβραῖοι ρομφαῖαν καὶ δόρυ.

20 Καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν ἄ-

λοφύλων. χαλκεῖν ἕκαστος τὸ²⁸ θέριστρον²⁹ αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ.

21 Καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἑτοῖμος τοῦ θερίζειν³⁰ τὰ δὲ σκεῦη ἢν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὄδοντα, καὶ τῆ ἀξίνη καὶ τῷ δρέπανῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτή.

22 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πολέμων Μαχμῆς, καὶ οὐχ εὐρέθη ρομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντός τοῦ λαοῦ τῷ μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ Ἰωνάθαν³¹ καὶ εὐρέθη τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἄλλοφύλων³² τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχμῆς.

Κεφ. ιδ'. ΧΙΥ.

ΚΑΙ γίνεται ἡ ἡμέρα, καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαουλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἰρητῇ τὰ σκεῦη αὐτοῦ, Δεῦρο, καὶ διαβώμεν εἰς Μεσοῶβ³³ τῶν ἄλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ³⁴ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγελε.

2 Καὶ Σαουλ ἐκίθητο ἐπ' ἄκρον τοῦ βουνου ἰπὸ τὴν φῶαν τὴν ἐν Μιχδῶν, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες.

3 Καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Ἀχιτῶβ ἀδελφῷ Ἰωχαβὴδ υἱοῦ Φινεῶς υἱοῦ Ἠλὶ ἱερέως τοῦ Θεοῦ ἐν Σηλώμ αἶρῶν ἐφοῖθ³⁵ καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνάθαν.

4 Καὶ ἀναμέσον τῆς διαβύσεως οὐ ἐζήτει Ἰωνάθαν διαβίην εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἄλλοφύλων, καὶ ὁδοὶς πέτρας ἐκ τούτου, καὶ ὁδοὶς πέτρας ἐκ τούτου³⁶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σεννὰ.

5 Ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ Βορρᾶ ἐρχομένῳ Μαχμῆς, καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ Νότου ἐρχομένῳ Γαβαῆ.

6 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸ παιδαρίον τὸ αἶρον τὰ σκεῦη αὐτοῦ, Δεῦρο, διαβώμεν εἰς Μεσοῶβ³⁷ τῶν ἀπεριτμητῶν τῶν, εἴτι ποιῆσαι Κύριος ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐστὶ τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλιγοῖς.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἶρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ, Ποίει κἄν ὃ ἐὰν ἡ καρδιά σου ἐκκληνῆ³⁸ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, ὡς ἡ καρδιά σου καρδιά μου.

8 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Ἰδοὺ ἡμεῖς διαβιόωμεν πρὸς τοὺς ἄνδρας. καὶ κατακλιθῆσόμεθα πρὸς αὐτοῖς.

9 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, Ἀπόστηθε ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγεῖλωμεν ὑμῖν³⁹ καὶ στησόμεθα ἐφ' εἰσαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβώμεν ἐπ' αὐτοῖς.

10 Ἐὰν τίδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς⁴⁰ καὶ ἀναβησόμεθα, ὅτι παραδέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας ἡμῶν⁴¹ τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον.

11 Καὶ εἰσῆλθον ἄμφοτεροί εἰς Μεσοῶβ τῶν ἄλλοφύλων, καὶ λέγουσιν οἱ ἄλλοφυλοι, Ἰδοὺ⁴² Ἐβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τρωγῶλων αὐτῶν, οὐ ἐκρίβησαν ἐκεῖ.

12 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες⁴³ Μεσοῶβ πρὸς Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν αἶρονα τὰ σκεῦη αὐτῆς, καὶ λέγουσιν, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ γνωριούμεν ἡμῖν ῥῆμα⁴⁴ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἶρονα τὰ σκεῦη αὐτοῦ, Ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ἀνέβη Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ⁴⁵ καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπίταξεν αὐτούς⁴⁶ καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ ἐπέδιδου ὀπίσω αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη, ἣν ἐπάταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὡς ἔκοιτο ἄνδρες ἐν βολαῖς καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου.

15 Καὶ ἐγενήθη ἕκαστος ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ἐν ἀγρῷ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν Μεσάβ, καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν, καὶ αὐτοὶ ἕκ ἑθελον ὁποιεῖν, καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη ἕκστασις παρὰ Κυρίου.

16 Καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαοὺλ ἐν Γαβαὰ Βενιαμίν, καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τετραγωνημένη ἐνθεν καὶ ἐνθεν.

17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ. Ἐπισκέψασθε δὴ, καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ἡμῶν, καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ ἔβρισκετο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.

18 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ Ἀχιζ, Προσάγαγε τὸ ἐφοῖδ' ὅτι ἑ αὐτὸς ἦρε τὸ ἐφοῖδ' ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραὴλ.

19 Καὶ ἐγενήθη ὡς λαλεῖ Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε, καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, Συνάγαγε τὰς χειρὰς σου.

20 Καὶ ἠέβη Ἰσραὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου, καὶ ἰδὲ ἐγένετο ρομφαία ἀνδρῶν ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα.

21 Καὶ οἱ δούλοι οἱ ὄντες ἔχθρῆς καὶ τρίτην ἡμέραν ἄ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἄναβάντες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραὴλ τῶν μετὰ Σαὺλ καὶ Ἰωνάθαν.

22 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κρηπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἦκουσαν οἱ πεφεύγασιν οἱ ἀλλοφύλοι, καὶ συνάπτει καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ ἔσσωε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὁ πόλεμος διήτησεν ὁ Βαμώθ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαοὺλ ὡς ἑκατὶ χιλιάδες ἀνδρῶν.

23 Καὶ ἦν ὁ πόλεμος δεσπαρμένους εἰς ὅλην πύλιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ.

24 Καὶ Σαὺλ ἠγγόνεισεν ἀγωνία μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἄρτασι τῷ λαῷ, λέγων, Ἐπικατάρτατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἐσπέρας, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρὸν μου, καὶ οὐκ ἐγύστατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτον, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίστα.

25 Καὶ Ἰάαλ ὁρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσσωπον τοῦ ἄγρου.

26 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ ἐπορευετο λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον Κυρίου.

27 Καὶ Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκίει ἐν τῷ ὄρκῳ τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν, καὶ ἐξέτεινε τὸ ἦκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπεν, Ὀρκίας ὄρκισε τὸν λαὸν ὁ πατήρ σου, λέγων, Ἐπικατάρτατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον, καὶ ἐξελίθη ὁ λαός.

29 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν, καὶ εἶπεν, Ἀπῆλλαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν, ἴδε, διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγενεσάμην βραχύ τι τῷ μέλει τούτῳ.

30 Ἄλλ' ὅτι ἐφαγεν ἐσθλὸν σήμερον ὁ λαὸς τῶν σκίλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὡν εἶπεν, ὅτι νῦν ἂν μεῖζων ἦν ἡ πληγὴ ἢ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.

31 Καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν Μαχμῆς, καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα.

32 Καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκύλα, καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια, καὶ βοσκίλια, καὶ τέκνα βοῶν, καὶ ἐσφαζεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἦσθεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι.

33 Καὶ ἀπηγγέλθη ἁ Σαοὺλ, λέγοντος, Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ, φαγὼν σὺν τῷ αἵματι

καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἐκ Γεθθαίμ, κολισατέ μοι λίθον ἐνταῦθα, μέγαν.

34 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Διασπάρητε ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἴπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ, καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου, καὶ οὐ μὴ ἀποκρίτηε τῷ Κυρίῳ τὸ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι, καὶ ὁ προσήγει ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐσφαζον ἐκεῖ.

35 Καὶ ἐφοδόμησεν ἐκεῖ Σαοὺλ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, τοῦτο ἤφρατο Σαοὺλ οἰκοδομησάι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

36 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν νύκτα, καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφάσης ἡμέρα, καὶ μὴ υπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα, καὶ εἶπαν, Πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποιεῖ, καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν Θεόν.

37 Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ τὸν Θεόν, Εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

38 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Προσαγάγετε ἐνταῦθα πᾶσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὐτῆς σήμερον.

39 Ὅτι ζῆ Κύριος ὁ σῶσας τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐὰν ἀποκριθῆ κατὰ Ἰωνάθαν τῶ νῦν μου, θανάτῳ ἀποθανεῖται, καὶ ἐκ ἧν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τῆ λαῷ.

40 Καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἐσεσθε εἰς δουλείαν, καὶ ἐγὼ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱός μου ἐσόμθα εἰς δουλείαν, καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ, Τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποιεῖ.

41 Καὶ εἶπε Σαὺλ, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, τί ὅτι ἕκ ἀπεκρίθης τῷ ὄλῳ σου σήμερον; εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ μου ἡ ἁδικία; Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δὸς δόλους, εἰ ἐὰν τάδε εἶπῃ, δὸς δὴ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, δὸς δὴ ὀσιότητα, καὶ κληροῦται Ἰωνάθαν καὶ Σαοὺλ, καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε.

42 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Βέλλετε ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ μου, ὃν ἂν κατακληρώσῃται Κύριος, ἀποθανέτω, καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ, Οὐκ ἐσθίει τὸ ρῆμα τούτου, καὶ κατεκρίθησε Σαοὺλ τοῦ λαοῦ, καὶ βέλλουσιν ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ κατακληροῦται Ἰωνάθαν.

43 Καὶ εἶπε Σαὺλ πρὸς Ἰωνάθαν, Ἀπίγγειλον μοι τί πεποίηκας, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Ἐγενομένοις ἡγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ μου βραχύ μέλι, καὶ ἰδὲ ἐγὼ ὑποθήσω.

44 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ, Τάδε ποιῆσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθεῖν, ὅτι θανάτῳ ἀποβῆνθί σήμερον.

45 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ, Εἰ σήμερον θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν, τὴν μεγάλην ταύτην ἐν Ἰσραὴλ, ὁ ζῆ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἄτριχος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἐποίησε τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ προσήματο ὁ λαὸς περὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε.

46 Καὶ ἀνέβη Σαὺλ ἀπὸ ὀπισθε τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλοφύλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.

47 Καὶ Σαοὺλ ἔλαχε τοῦ βασιλείου, κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπολείμει κίχλω πάντας τὰς ἐχθρὰς αὐτῆς εἰς τὸν Μαῖάβ, καὶ εἰς τὰς υἰὰς Ἀμμων, καὶ εἰς τοὺς υἰὰς Ἰδούμ, καὶ εἰς τὸν Βαθαορ, καὶ εἰς βασιλεῖα Σωβᾶ, καὶ εἰς τὰς ἀλλοφύλους, ἂν ἐστράφη, ἐοῖζετο.

48 Καὶ ἐποίησε δυνάμιν, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἀμάλκ, καὶ ἐξείλετο τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν καταποκτώντων αὐτόν.

49 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Σαουλ Ἰωνάθαν, καὶ Ἰεσσαὺ, καὶ Μελχισά καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτῆς, ὄνομα τῆς πρωτοτόκου Μερὸβ, καὶ ὄνομα τῆς δευτέρας Μελχὸλ.

50 Καὶ ὄνομα τῆς γυναίκι αὐτοῦ Ἀχινοὸμ, θυγατὴρ Ἀχιμάς καὶ ὄνομα τῆς ἀρχιστρατήγου αὐτῆς Ἀβεννήρ, υἱὸς Νηρ, υἱὸς οἰκείας Σαῦλ.

51 Καὶ Κίς πατὴρ Σαῦλ, καὶ Νηρ πατὴρ Ἀβεννήρ υἱὸς Ἰαμίμ, υἱὸς Ἀβὴλ.

52 Καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταῖος ἐπὶ τὰς ἄλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαῦλ καὶ ἰδὼν Σαῦλ πάντα ἄνδρα δυνατόν, καὶ πάντα ἄνδρα τῶν δυναμέων, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ εἶπε Σαμυὴλ πρὸς Σαῦλ, Ἐμὲ ἀπέστειλε Κύριος χριστὰί σε εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου.

2 Τὴν εἶπε Κύριος σβαθῶν, Νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαλὴκ τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἀπῆρτησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου.

3 Καὶ νῦν πορεύθῃ, καὶ πατάξεις τὸν Ἀμαλὴκ καὶ Ἰεριμ καὶ πάντα τὰ αὐτὰ, καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτῆς, καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτόν καὶ ἀναβηματιεὶς αὐτόν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσῃ ὑπ' αὐτῆς καὶ ὑποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἔως γυναικὸς, καὶ ἄπὸ νηπιῶν ἕως θηλάζοντος, καὶ ἀπὸ μὸσχου ἕως προβάτου, καὶ ἀπὸ καμήλου ἕως ὄνου.

4 Καὶ παρήγγειλε Σαουλ τῷ λαῷ, καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλιλάδις τετρακοσίαις χιλιάδας ταγματῶν, καὶ τὸν Ἰδὰν τρισκόνητα χιλιάδας ταγματῶν.

5 Καὶ ἦλθε Σαουλ ἕως τῶν πόλεων Ἀμαλὴκ, καὶ ἐνῆδρευσεν ἐν τῷ χειμῶνι.

6 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τὸν Κιναιῖν, Ἀπελθε καὶ ἐκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαλῆκίτου, μὴ προσθῶ σε μετ' αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξέκλινον ὁ Κιναιὸς ἐκ μέσου Ἀμαλῆκ.

7 Καὶ ἐπάταξε Σαουλ τὸν Ἀμαλὴκ ἀπὸ Εὐλάτ ἕως Σουρ ἐπὶ προσώπων Αἰγύπτου.

8 Καὶ συνέλαβε τὸν Ἀγὰγ βασιλεῖα Ἀμαλὴκ ζῶντα, καὶ πάντα τὸν λαόν καὶ Ἰεριμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι Ῥομφαίας.

9 Καὶ περιποιήσατο Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἀγὰγ ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βοκολίων, καὶ τῶν ἐδεσμάτων, καὶ τῶν ἀμπελάνων, καὶ πάντα τῶν ἀγαθῶν, καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐξολοθρεύσει αὐτὰ καὶ πᾶν ἔργον ἠτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξωλόθρευσε.

10 Καὶ ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμυὴλ, λέγων,

11 Παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαουλ εἰς βασιλεῖα, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀπισθῆ μου, καὶ τὰς λόγους μὴ ἔκ' ἔτηρησε! καὶ ἤθιμίμνη Σαμυὴλ, καὶ ἐβόησε πρὸς Κύριον ὅλην τὴν νύκτα.

12 Καὶ ὥρθησε Σαμυὴλ, καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ἰσραὴλ τοπρῶ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαῦλ, λέγοντες, Ἦκει ὁ Σαμυὴλ καὶ ὁ Κάρμηλον, καὶ ἀνέστακεν αὐτῶν χεῖρα καὶ ἐπέστρεψε τὸ ῥῆμα, καὶ κατέβη εἰς Γάλαγαλα πρὸς Σαῦλ, καὶ ἰδὼν αὐτὸς ἀνέφερεν ὀλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ, τὰ πάντα τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκεν ἐξ Ἀμαλῆκ.

13 Καὶ παρεγένετο Σαμυὴλ πρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ, Ἐβλόγητός σὺ τῷ Κυρίῳ ἔσθησα πάντα ὅσα ἐλάλησεν Κύριος.

14 Καὶ εἶπε Σαμυὴλ, Καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου ὁ τοῦτοῦ! ἐν τοῖς ὠσί μου, καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ἦν ἐγὼ ἀκούω;

15 Καὶ εἶπε Σαουλ, Ἐξ Ἀμαλῆκ ἤνεγκα αὐτὰ, καὶ περιποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα τῆς ποιμ-

νίου καὶ τῶν βοῶν, ὅπως τυθῆ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλόθρευσε.

16 Καὶ εἶπε Σαμυὴλ πρὸς Σαουλ, Ἄνεσ, καὶ ἀπαγγεῶ σοι ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μετὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δάλλησον.

17 Καὶ εἶπε Σαμυὴλ πρὸς Σαῦλ, Οὐχὶ μικρὸς εἰ σὺ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκήπτρου φυλῆς Ἰσραὴλ; καὶ ἔχρισται σε Κύριος εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ἀπέστειλέ σε Κύριος ἐν ὁδῷ, καὶ εἶπέ σοι, Πορεύθητι, καὶ ἐξολοθρεύσον ἄνελεῖς τοὺς ἁμαρτάνουτας εἰς ἐμέ, τὸν Ἀμαλῆκ, καὶ πολεμήσεις αὐτούς ἕως ὁ συντελέσῃς αὐτούς.

19 Καὶ ἰνατὶ οὐκ ἤκησας ὁ φωνῆς Κυρίου, ἀλλ' ὠμωσας τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκυλα, καὶ ἐποίησας τὸ ποιῆν ἔναντιον Κυρίῳ;

20 Καὶ εἶπε Σαῦλ πρὸς Σαμυὴλ, Διὰ τὸ ἀκῆσαι με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθη ἡ τῆ ὁδῷ ἡ ἀπέστειλέ με Κύριος, καὶ ἤγαγον τὸν Ἀγὰγ βασιλεῖα Ἀμαλῆκ, καὶ τὸν Ἀμαλῆκ ἐξωλόθρευσε.

21 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων ποιμνία καὶ βουκόμια τὰ πρῶτα τοῦ ἐξολοθρευματος, θύσαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν Γαλιλάδι.

22 Καὶ εἶπε Σαμυὴλ, Εἰ θελητῶν τῷ Κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, ὡς τὸ ἀκῆσαι φωνῆς Κυρίου; ἰδὲ ἀκοῆ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴν, καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν.

23 Ὅτι ἁμαρτία οἰωνισμῶ ἐστίν, ὁδύνην καὶ πόνους θεραφιν ἐπάγουσιν ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐξουδενώσει σε Κύριος μὴ εἶναι βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ εἶπε Σαῦλ πρὸς Σαμυὴλ, Ἠμάρτηκα, ὅτι παρέβην τὸν λόγον Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σθ, ὅτι ἐφοβήθη τὸν λαόν, καὶ ἤκησα τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

25 Καὶ νῦν ἀφρονθῆ τὸ ἁμάρτημαί μου, καὶ ἀνίστρεψον μετ' ἐμῆ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

26 Καὶ εἶπε Σαμυὴλ πρὸς Σαουλ, Οὐκ ἀναστρέφω μετὰ σου, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐξουδενώσει σε Κύριος τῷ μὴ εἶναι βασιλεῖα ἐπὶ τῷ Ἰσραὴλ.

27 Καὶ ἐπέστρεψε Σαμυὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ ἐκράτησε Σαουλ τοῦ πτερυγί τῆς διπλοῖδος αὐτῆς, καὶ διέρρηξεν αὐτό.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Σαμυὴλ, Διέρρηξε Κύριος τὴν βασιλείαν σα ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς σα σημερον, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ.

29 Καὶ διαιεθήσεται Ἰσραὴλ εἰς δύο, καὶ οὐκ ἀποστρέψει ὁδοὶ μετανόησι, ὅτι οὐχ ὡς ἀνθρώπος ἐστὶ τοῦ μετανόησαι αὐτός.

30 Καὶ εἶπε Σαῦλ, Ἠμάρτηκα, ἀλλὰ δός μοι σὺν μετὰ δὴ ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον λαῷ μου, καὶ ἀνάστρεψον μετ' ἐμῆ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

31 Καὶ ἀνέστρεψε Σαμυὴλ ὅπισω Σαουλ, καὶ προσεκίνησε τῷ Κυρίῳ.

32 Καὶ εἶπε Σαμυὴλ, Προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγὰγ βασιλεῖα Ἀμαλῆκ καὶ προσήλθε πρὸς αὐτὸν Ἀγὰγ τρέμων καὶ εἶπεν Ἀγὰγ, Εἰ ἔγω πικρὸς ὁ θάνατος.

33 Καὶ εἶπε Σαμυὴλ πρὸς Ἀγὰγ, Καθὸτι ἠτέκνωσε γυναῖκάς ἡ Ῥομφαία μου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ μήτηρ σα καὶ ἐσφαξε Σαμυὴλ τὸν Ἀγὰγ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλιλάδι.

34 Καὶ ἀπήλθε Σαμυὴλ εἰς Ἀρμαθαίμ καὶ Σαῦλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαζά.

35 Καὶ ἐπροσέθετο ἔτι Σαμυὴλ ἰδεῖν τὸν Σαῦλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπέθυε, Σαμυὴλ ἐπὶ Σαῦλ, καὶ Κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσε τὸν Σαουλ ἐπὶ Ἰσραὴλ.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, "Ἔως πότε σὺ πειθεῖς ἐπὶ Σαουλ, κἀγὼ ἐξουδένωκα αὐτόν, μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραὴλ; πλησον τὸ κέρας σου ἐλαίου, καὶ δέουρ ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαὶ ἕως Βηθλεέμ, ὅτι ἑώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔμοι βασιλεῖα.

2 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Πῶς πορευθῶ; καὶ ἀκούσεται Σαουλ, καὶ ἀποκτενεῖ με' καὶ εἶπε Κύριος, Δάμλιον βῶν λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ἔρει, Θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἦκω.

3 Καὶ καλέσειε τὸν Ἰεσσαὶ εἰς ἄ τῆν' ἠυσίαν, καὶ ὁ γνωριῶ' σοὶ ἂ ποιήσεις' καὶ χρίσεις ὃν ἂν εἴπῃ πρὸς σέ.

4 Καὶ ἐποίησε Σαμουὴλ πάντα ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, "Ἡ' εἰρήνη ἢ εἰσόδός σε ὁ βλέπων;

5 Καὶ εἶπεν, Εἰρήνη' θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἦκω· ἀγαίσθητε καὶ εὐφράνθητε μετ' ἐμοῦ σήμερον· καὶ ἡγίασε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν.

6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσιέναι αὐτοὺς, καὶ εἶδε τὸν Ἐλιὰβ, καὶ εἶπεν, Ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον Κυρίου χριστὸς αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ἄψιν' αὐτοῦ, μηδὲ εἰς τὴν ἔξω μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν, ὅτι οὐχ ὧς ἐμβλέψεται ἄνθρωπος, ὄψεται ὁ Θεός· ὅτι ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον, ὁ δὲ Θεὸς ὄψεται εἰς καρδίαν.

8 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ τὸν Ἀμναδαβ, καὶ παρήλθε κατὰ πρόσωπον Σαμουὴλ· καὶ εἶπεν, Ὁδὸς τοῦτον ἐξελέξατο ὁ Θεός'.

9 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμᾶ' καὶ εἶπε, Καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο Κύριος.

10 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τοὺς ἐπτά υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουὴλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Οὐκ ἐξελέξατο Κύριος ἐν τούτοις.

11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί, Ἐκλελοιπᾶσι τὰ παιδιάρια; καὶ εἶπεν, Ἐστὶ ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί, Ἀπόστειλον καὶ λάβε αὐτόν, ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμαι ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτόν.

12 Καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσῆγαγεν αὐτόν· καὶ αὐτὸς πυρρᾶκίς μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν, καὶ ἀγαθὸς ὄρασις Κυρίῳ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἀνάστα καὶ χρίσον τὸν Δαυὶδ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀγαθός.

13 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ ἔχρισε αὐτόν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· καὶ ἐρήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπάνω καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ.

14 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαῦλ, καὶ ἔπινεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ Κυρίου.

15 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαουλ πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ ἔπνυμα Κυρίου πονηρὸν πνίγει σε.

16 Διηπάσων δὴ οἱ δούλοι σου ἐνώπιόν σου, καὶ ζητήσάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδὸτα ψάλλειν ἐν κινύρῳ· καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἄπ' ἐπὶ σοί, καὶ ψαλῆ ἐν τῇ κινύρῳ αὐτοῦ, καὶ ἀγαθὸν σοὶ ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε.

17 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἴδετε δὴ μοι ἄνδρα ὀρθὸς ψάλλοντα, καὶ εἰσαγάγετε αὐτόν πρὸς με'.

18 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παιδαριῶν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἑώρακα υἱὸν τῷ Ἰεσσαὶ Βηθλεεμίτην, καὶ αὐτὸν εἰδὸτα ὁ ψαλμὸν', καὶ ὁ ἀνὴρ συνετός, καὶ πολέμιστος, καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἶδει, καὶ Κύριος μετ' αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀπέστειλε Σαῦλ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαί, λέγων, Ἀπόστειλον πρὸς με' τὸν υἱόν σου Δαυὶδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου.

20 Καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γόμορ ἄρτων, καὶ ἄσκον οἴνου, καὶ ἔριφον· αἶγῶν ἕνα, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαῦλ.

21 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ πρὸς Σαουλ, καὶ παρεἰστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἠγάπησεν αὐτόν σφόδρα· καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἶρων ἄ τὰ' σκεῦῃ αὐτοῦ.

22 Καὶ ἀπέστειλε Σαουλ πρὸς Ἰεσσαί, λέγων, Παριστάσθω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι εἶρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου.

23 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ, καὶ ἐλίμβανε Δαυὶδ τὴν κινύρα, καὶ ἐψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνέψυχε Σαῦλ, καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν.

Κεφ. ις'. XVII.

ΚΑΙ συνάγουσιν ἄλλ' φυλοὶ τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ συνάγονται εἰς Σοκχιῶ τῆς Ἰουδαίας, καὶ παρεμβάλλονσιν ἀναμέσον Σοκχιῶ, καὶ ἀναμέσον Ἀζκὰ ὁ Ἐφερμέν'.

2 Καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνίγονται, καὶ παραβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοῖ, ἃ καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξ ἐναντίας τῶν ἀλλοφύλων.

3 Καὶ ἄοι' ἀλλόφυλοι ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐτῶν ἀναμέσον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄνιρ δυνατός ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, Γολιῆθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γέθ, ἕψος αὐτοῦ ὁ τεσσάρων' πήχεων καὶ σπιθαμῆς.

5 Καὶ περικεφαλαῖα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἀλυσιδωτῶν αὐτοῦ ἐνοδοκίῳ· καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ, πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου.

6 Καὶ κνημίδες χαλκαὶ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἄσπις χαλκῇ ἀναμέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ.

7 Καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡσεὶ μεσακλον ὀφαινόντων', καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἑξακοσίων σίκλων σιδήρου· καὶ ὁ αἶρων τὰ ὄπλα αὐτοῦ προπερορέϊο αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσθη καὶ ἀνεβόησεν ὁ εἰς' τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξ ἐναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγὼ εἰμ' ἀλλόφυλος, καὶ ὡσεὶ Ἐβραῖοι τοῦ Σαουλ; ἐκλέξασθε ἐάντοῖς ἄνδρα, καὶ καταβήτω πρὸς με'.

9 Καὶ ἐὰν δυνηθῆ' ὁ πολεμῆσαι πρὸς με', καὶ ἐὰν πατάξῃ με, καὶ ἐσόμεθα ἡμῖν εἰς δούλους· ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω αὐτόν, ἔσθεθε ἡμῖν εἰς δούλους, καὶ δουλεύσετε ἡμῖν.

10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος, Ἰδοὺ ἐγὼ ὠνεῖδισα τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ· δότε μοι ἄνδρα, καὶ ὁ μονομαχῆσομεν' ἀμφοτέρω.

11 Καὶ ὁ ἤκουσε' Σαουλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα, καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

(12) Καὶ εἶπεν Δα ἰδὺς υἱὸς ἀνθρώπου Ἐφραθαίου οὗτος ἐκ Βηθλεὲμ Ἰσραὴλ, καὶ ὄνομα αὐτῶ Ἰεσσαί, καὶ αὐτῶ ὄκτω υἱοί. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις Σαουλ πρεσβύτερος ἐληλυθὼς ἐν ἀνδράσι. (13) Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρεῖς υἱοὶ Ἰεσσαί οἱ μείζονες, ἐπορεύθησαν ὅπως Σαουλ εἰς πόλεμον, καὶ ὄνομα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν πορευθέντων εἰς τὸν πόλεμον, Ἐλιὰβ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Ἀμναδάβ, καὶ ὁ τρίτος αὐτοῦ Σαιμιά. (14) Καὶ Δαυὶδ αὐτὸς ἔστιν ὁ νεώτερος, καὶ οἱ τρεῖς οἱ μείζονες ἐπορεύθησαν ὅπως Σαουλ. (15) Καὶ Δαυὶδ ἀπῆλθεν, καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Σαουλ, ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεὲμ. (16) Καὶ προῆγεν ὁ ἀλλόφυλος ὀρθρίζων καὶ ὀνίζων, καὶ ἐσηλιώθη τεσσαράκοντα ἡμέρας. (17) Καὶ εἶπεν Ἰεσσαί πρὸς Δαυὶδ, λιβεθὶ τοῖς ἀδελφοῖς σου οἰφεῖ τοῦ ἀλφίτου, καὶ δέκα ἄρτους τοῦτους, καὶ διάδραμε εἰς τὴν περιμβύλην, καὶ δὸς τοῖς ἀδελφοῖς σου. (18) Καὶ τὰς δέκα τυφалиδίας τοῦ γάλακτος τοῦτου εἰσπίσεις τῷ χιλιάρχῳ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς σου ἐπισκέψῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ὅσα ἂν χρῆζοντι γνώσῃ. (19) Καὶ Σαουλ αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δρυὸς πολεμῖντες μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. (20) Καὶ ὠρθησεν Δαυὶδ τοπρωί, καὶ ἀψῆκεν τὰ πρόβατα φύλακι, καὶ ἔλιβεν, καὶ ἀπῆλθεν καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰεσσαί καὶ ἦλθεν εἰς τὴν στοργήλωσαν καὶ ὄνομα τὴν ἐκπορευομένην εἰς τὴν παρίταξιν καὶ ἠλιάδαζαν ἐν τῷ πολέμῳ. (21) Καὶ παρετάξαντο Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρτάξιν ἐξεσταντὸς παρτάξιος. (22) Καὶ ἀψῆκεν Δαυὶδ τὰ σκεῆα αὐτοῦ ὑφ' ἐαυτοῦ ἐπὶ χεῖρα φύλακος, καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν παρίταξιν, καὶ ἦλθεν καὶ ἠρώτησεν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ εἰς εἰρήνην. (23) Καὶ αὐτοὶ λαλήσαντες μετ' αὐτῶν, ἰδοὺ ἀνὴρ ὁ μεσάιος ἀνέβαινεν, Γολιάθ ὁ Φιλιστῖος ὄνομα αὐτῶ ἐκ Γέθ, ἐκ τῶν παρτάξιων τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐλάλησεν κατὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ. (24) Καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς τὸν ἀνδρῖ, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν σφοδρῶς. (25) Καὶ εἶπεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ, εἰ ἠρώακατε τὸν ἀνδρᾶ τὸν ἀναβιβνόντα τούτου, ὅτι οὐκ εἰδίομαι τὸν Ἰσραὴλ ἀνέβη; καὶ ἔσται ἀνὴρ ὃς ἂν πατάξῃ αὐτόν, πλουτίσει αὐτόν ὁ βυτιλιεὺς πλουτοῦν μέγαν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ὄψει αὐτῶ, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ποιήσει ἐλεύθερον ἐν τῷ Ἰσραὴλ. (26) Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἀνδρᾶς τῆς συνεσθηκότας μετ' αὐτοῦ, λέγων ἡ ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξῃ τὸν ἀλλόφυλον ἐκεῖνον, καὶ ἀφελεί οὐκ εἰδίομαι ἀπὸ Ἰσραὴλ; ὅτι τίς ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος αὗτος, ὃς ἂν ἀνείδεισεν παρτάξιν Θεοῦ ζῶντος; (27) Καὶ εἶπεν αὐτῶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τούτου, λέγων οὗτως ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξῃ αὐτόν. (28) Καὶ ἤκουσεν Ἐλιὰβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μείζων ἐν τῷ λαλῆν αὐτόν πρὸς τοὺς ἀνδρᾶς, καὶ ὠργίσθη θυμῷ Ἐλιὰβ ἐν τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, ἰνατί τούτου κατέβη; καὶ ἐπὶ τίνα ἀψῆκας τὰ μικρὰ πρόβατα ἐκεῖνα ἐν τῷ ἐρήμῳ; ἐγὼ οἶδα τὴν ὑπερηφάνιαν σου, καὶ τὴν κακίαν τῆς καρδίας σου, ὅτι ἐνεκεν τοῦ ἰδεῖν τὸν πόλεμον, κατέβη. (29) Καὶ εἶπεν Δαυὶδ, τί ἐποίησα νῦν; οὐχὶ ῥῆμά ἐστιν; (30) Καὶ ἐπέστρεψεν παρ' αὐτοῦ εἰς ἐναντίον ἐτέρου, καὶ εἶπεν

κατὰ τὸ ῥῆμα τούτου καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ πρώτου. (31) Καὶ ἤκησθησαν οἱ λόγοι οὗς ἐλάλησεν Δαυὶδ, καὶ ἀνηγγέλησαν ὅπως Σαουλ. Καὶ παρέλαβεν αὐτόν.

32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαουλ, Μὴ δὴ συμπέσσω^α καρδία τοῦ κυρίου μου ἐπ' αὐτόν ὁ δούλος σου πορεύεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου.

33 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τὸν Δαυὶδ, Οὐ μὴ^β ὀνησῇ^γ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμῆν^δ μετ' αὐτοῦ, ὅτι^ε παιδάριον^ς εἰ σι, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολέμιστος ἐκ νεότητος αὐτοῦ.

34 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαουλ, Ποιμαίνων ἦν ὁ δούλος σου τῷ πατρί αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνί^α καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λέων, καὶ ἡ ἄρκος, καὶ ἐλάμβανε πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης,

35 Καὶ ἐξεπορεύομην ὅπως αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτόν, καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκράτησα^δ τοῦ^ε φάργγος αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξα, καὶ ἐθανίωσα αὐτόν.

36 Καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκον ἔπιπτεν ὁ δούλος σου, καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἐν τούτων^α οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτόν, καὶ ἀφελῶ^β σημερον^γ οὐκ εἶδ^δ Ἰσραὴλ; διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος, ὃς ἀνείδεισεν παρτάξιν Θεοῦ ζῶντος;

37 Κύριος ὃς ἐξείλωτό με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκου, αὐτὸς ἐξελεύεται με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπερίτμητου τούτου καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς Δαυὶδ, Πορεύου, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σου.

38 Καὶ ἐνέδυσεν Σαουλ τὸν Δαυὶδ^α μανθῶν^β, καὶ τὴν περικεφαλίαν χαλκῆν^γ περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,

39 Καὶ ἔζωσεν^δ τὸν Δαυὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανθίου αὐτοῦ^ε καὶ ἐκόπιασε^β περιπατήσας^γ ἀπὸ καὶ δις^δ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαουλ, Οὐ μὴ θῶμαι^ε πορευθῆναι ἐν τούτοις^α, ὅτι οὐ πεπείραμαι^β καὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ.

40 Καὶ ἐλάβε τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ^α καὶ ἐξελέξυτο ἐαυτῷ^β πέντε λίθους^γ λέεις ἐκ τῆ χειμάρρου, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ^δ τῷ ὅτι αὐτῷ εἰς συλλογήν, καὶ ὁ σφενδόνῃ^ε αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ^α καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῶν ἀλλοφύλων.

42 Καὶ εἶδε Γολιάθ τὸν Δαυὶδ, καὶ βέηξιμωσεν^α αὐτόν^β ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον, καὶ αὐτὸς πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν.

43 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ, Ὡσει κίων ἐγὼ ἐμί, ὅτι σὺ ἔρχῃ^α ἐπ' ἐμέ^β ἐν ῥάβδῳ^γ καὶ λίθῳ^δ; ^ακαὶ εἶπε Δαυὶδ, Οὐχί, ἀλλ' ἡ χειρῶν κυνὸς^ε καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυὶδ ἐν τοῖς^β θεοῖς^γ αὐτοῦ.

44 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ, Δεῦρο πρὸς μέ, καὶ ὀδώσω^α τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς^β κτήμασι^γ τῆς γῆς.

45 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον, Σὺ ἔρχῃ πρὸς μέ ἐν ῥομφαίᾳ^α καὶ ἐν δόρατι^β καὶ ἐν ἄσπιδι, καθῶ πορευομαι πρὸς σέ ἐν ὀνόματι Κυρίου^γ Θεοῦ σαβῶθ^δ παρτάξιως Ἰσραὴλ, ἦν ἀνείδεισας.

46 Σήμερον καὶ ἀποκλείσει σε Κύριος^β σημερον^γ εἰς τὴν χειρὰ μου^δ, καὶ ἀποκτενώ σε, καὶ ἀφελῶ^ε τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σου, καὶ

ἴδωσθε τὰ ἰσθμὰ σου καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἐστὶ Θεὸς ἐν Ἰσραὴλ.

47 Καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη, ὅτι οὐκ ἐν ρομφαίᾳ καὶ δόρατι σώζει Κύριος, ὅτι τοῦ Κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδόσεις Κύριος ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

48 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς σνάνινηθιν Δαυὶδ.^α

49 Καὶ ἐξέτεινε Δαυὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κάδιον, καὶ ἔλαβεν ^αἐκείθεν¹ λίθον ἕνα, καὶ ἐσφενδόνησε, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον ^βεἰς¹ τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ διέδον ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλαιῶς εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.^α

51 Καὶ ἔδραμε Δαυὶδ, καὶ ἐπέστη ἐπ' αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἔθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἀφείλε ^ατὴν κεφαλὴν αὐτῆ¹· καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι, ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν, καὶ ^βἔφυγον¹.

52 Καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ ἠλείαζαν, καὶ κατεδίωξαν ὅπισθεν αὐτῶν ἕως εἰσοδοῦ ὁ Γέθ¹, καὶ ἕως τῆς πύλης Ἀσκάλωνος· καὶ ἔπεσον τραυιτιὰς τῶν Ἰ. Λοφίλων ἐν τῇ ὁδοῦ τῶν πυλῶν καὶ ^βἕως¹ ἑβ, καὶ ἕως Ἀκκαριῶν.

53 Καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, καὶ κατεπάτησαν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν.

54 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου, καὶ ἠνεγκεν αὐτήν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἵα σκεῖν αὐτῆ¹ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτῆ¹.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς συντέλεσεν λαλῶν πρὸς Σαοῦλ, καὶ ἡ ψυχὴ Ἰωνάθαν συνεδέθη τῇ ψυχῇ Δαυὶδ, καὶ ἠγάπησεν αὐτόν Ἰωνάθαν κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. (2) Καὶ ἔλαβεν αὐτόν Σαοῦλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ἐπιστρέψαι ἐν ἰσθμῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

(3) Καὶ διέθετο Ἰωνάθαν καὶ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἔσχατον αὐτὸν κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτῆ¹. (4) Καὶ ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην τὸν ἐπάνω, καὶ ἔδωκεν αὐτόν τῷ Δαυίδ, καὶ τὸν μαρνάαν αὐτοῦ, καὶ ἕως τῆς ρομφαίως αὐτοῦ, καὶ ἕως τοῦ τόξου αὐτοῦ, καὶ ἕως τῆς ζώνης αὐτοῦ.

(5) Καὶ ἐξεπορεύετο Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἀπέστειλεν αὐτόν Σαοῦλ, συνῆκεν^α καὶ κατέστησεν αὐτὸν Σαοῦλ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου· καὶ ἤρσεν ἐν ὄφθαλμοῖς παιῖδες τοῦ λαοῦ, καί γε ἐν ὄφθαλμοῖς δούλων Σαοῦλ. (6) Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ πατάξαι τὸν ἀλλοφύλον.

Ὁ Δαὶδ ἐξῆλθον αἱ χορευούσαι εἰς ἀνάλησιν Δαυὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ^αἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν χαρμιούσι, καὶ ἐν κυμβάλοις.

7 Καὶ ἔξηρχον ^{αἱ} γυναῖκες^α, καὶ ἔλεγον, Ἐπάταξε Σαοῦλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ.

8 Καὶ ποιηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὄφθαλμοῖς Σαοῦλ περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ εἶπε, Ὁ Δαυὶδ ἔδωκεν ^{αἱ} ἱς μυριάδας, καὶ ἐμοὶ ἔδωκεν ^{αἱ} ἱς χιλιάδας^α.

(9) Καὶ ἦν Σαοῦλ ὑποβλεπόμενος τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα. (10) Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἐπαύριον, καὶ ἔπεσεν πνεῦμα θεοῦ ποιηρὸν ἐπὶ Σαοῦλ, καὶ προσέφικτευσεν ἐν

μέσῳ οἴκου αὐτῆ¹. Καὶ Δαυὶδ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐλοῦ ὡς καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χερὶ Σαοῦλ. (11) Καὶ ἤρσεν Σαοῦλ τὸ δόρυ καὶ εἶπεν, Πατάξω ἐν Δαυίδ καὶ ἐν τῷ τοιχοῦ· Καὶ ἐξέκλινεν Δαυὶδ ἀπὸ προσώπου αὐτῆ¹ οὖς.

12 Καὶ ἐφοβήθη Σαοῦλ ἀπὸ προσώπου Δαυίδ, ὅτι ἦν Κύριος μετ' αὐτῆ¹, καὶ ἀπὸ Σαοῦλ ἀπέστη.

13 Καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ^βἀπ' αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν αὐτόν ἐναντῷ χιλιούρχον· καὶ ἐξεπορεύετο κ' εἰσπορεύετο ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιῶν, καὶ Κύριος ^αἦν¹ μετ' αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶδε Σαοῦλ ὡς αὐτὸς συνιᾷ σφόδρα, καὶ εὐλαβετο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

16 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαυίδ, ὅτι αὐτὸς εἰσπορεύετο καὶ ἐξεπορεύετο ^απρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ.^α

(17) Καὶ εἶπεν Σαοῦλ πρὸς Δαυίδ, Ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ μου ἡ μείζων Μερῶβ, αὕτην ὄψω σοι εἰς γυναῖκα, καὶ πλὴν γίνου μοι εἰς υἱὸν δυναμῆως, καὶ πολέμει τοὺς πολέμους Κυρίου. Καὶ Σαοῦλ εἶπεν, μὴ ἔστω χεῖρ μου ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτὸν χεῖρ ἀλλοφύλων. (18) Καὶ εἶπεν Δαυίδ πρὸς Σαοῦλ, τίς ἐγὼ εἰμι, καὶ τίς ἡ ζωὴ τῆς συγγενείας [σου] πατρὸς μου ἐν Ἰσραὴλ, ὅτι ἔσομι γαμβρὸς τοῦ βασιλέως;

(19) Καὶ ἐγενήθη ἐν ἰσθμῷ τοῦ δοθῆναι τὴν Μερῶβ θυγατέρα Σαοῦλ τῷ Δαυίδ, καὶ αὕτη ἐδόθη τῷ Ἀδριηλ τῷ Μουθλαβίτη εἰς γυναῖκα.

20 Καὶ ἠγάπησε Μελχὼλ ἡ θυγάτηρ Σαοῦλ τὸν Δαυίδ· καὶ ἀπηγάγη ^ααὐτῷ¹ Σαοῦλ, καὶ ἠθύθη ^αἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

21 Καὶ εἶπε Σαοῦλ, Δώσω αὐτὴν αὐτῷ, καὶ ἔσαι αὐτῷ εἰς σκάνδαλον· καὶ ἦν ἐπὶ Σαὺλ χεῖρ ἀλλοφύλων.

22 ^αΚαὶ ἐνετείλατο Σαοῦλ τοῖς παισὶν αὐτῆ¹, λέγων, Δαλίσητε ἡμεῖς ^βτὸ λάτρυ τῷ Δαυίδ¹, λέγοντες, Ἰδοὺ θέλει ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἡγαμῶσι σε, καὶ σύ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ.

23 Καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες Σαοῦλ εἰς τὰ ὄψα Δαυίδ^α· τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἶπε Δαυίδ, Εἰ κῆφον ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν ἐπιγαμβρεύσαι βασιλεῖ; κῆρῳ ἂν ἦρ¹ ταπεινός, κ' οὐκ ἔνδοξος.

24 Καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαοῦλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησε Δαυίδ.

25 Καὶ εἶπε Σαοῦλ, Τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυίδ. Οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι, ἀλλ' ἢ ἐν ἐκαλὸν ἄκροβυστος ἀλλοφύλων ^αἐκδικήσαι ἔχθρους τῆ βασιλείως· καὶ Σαοῦλ ἐλογίσαστο ἐμβαλεῖν αὐτόν εἰς χεῖρας ἰσθμῶν ἀλλοφύλων¹.

26 Καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ παῖδες Δαυίδ τῷ Δαυίδ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠθύθη ^αὁ λόγος ἐν ὄφθαλμοῖς Δαυίδ ἐπιγαμβρεύσαι τῷ βασιλεῖ.

27 ^αΚαὶ ἀνέθ¹ Δαυίδ, κ' ἐπορεύθη αὐτὸς κ' οἱ ἄνδρες αὐτῆ¹, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ^αἐκατόν ἄνδρας· καὶ ^βἀνιῆκε ἱς ἄκροβυστίας αὐτῶν, καὶ ἐπιγαμβρεύει ἰσθμῶ βασιλεῖ, καὶ δίδωσιν αὐτῷ ἡμ. Μελχὼλ θυγατέρα αὐτῆ¹ αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

28 Καὶ εἶδε Σαοῦλ ὅτι Κύριος μετὰ Δαυίδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἠγάπα αὐτόν.

29 Καὶ προσέθετο εὐλαβεσθαι ἀπὸ Δαυίδ ἔτι.

(30) Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξένελο ἀφ' ἰκινῶ ἐξοδίας αὐτῶν συνῆκεν Δαυὶδ παρὰ πύλας τοὺς δούλους Σαοῦλ, καὶ ἐτιμήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ σφόδρα.

Κεφ. ιθ. XIX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Σαούλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ.

2 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαοὺλ ἤρετό τὸν Δαυὶδ σφόδρα ἕξ ἀπηγγείλειν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ, λέγων, ὅσα ἔχεις θανατῶσαι σέ φίλαξαι ἐν αἴριον πρώϊ, καὶ κρῖνῃθαι καὶ κάθισον κρυψῇ.

3 Καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι ἕξ στήσομαι ἐχόμενος τῷ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὐ ἐάν ἦς ἐκεῖ καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ὀψομαι ὁ, τι ἐάν ἦ, καὶ ἀπαγγέλλω σοι.

4 Καὶ ἐλάλησεν Ἰωνάθαν περὶ Δαυὶδ ἀγαθῶς πρὸς Σαοὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Μὴ ἀμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δούλον σου Δαυίδ, ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σέ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ ὡς σφόδρα.

5 Καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν ἄλλοφύλον, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον, καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἰνατί ἀμαρτάνεις εἰς αἷμα ἄθλων θανατῶσαι τὸν Δαυίδ ὠρεάν;

6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν· καὶ ὤμοσε Σαὺλ, λέγων, Ζῆ Κύριος, εἰ ἀποθαιέται.

7 Καὶ ἐκάλειεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυίδ, καὶ ἀπηγγείλειεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ εἰσηγγαγεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυίδ πρὸς Σαὺλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς ἐχέξαι καὶ τρίτην ἡμέραν.

8 Καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι ἄπρὸς Σαὺλ, καὶ κατίχουσε Δαυίδ, καὶ ἐπολέμησε τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ ἐπάταξε ὃ ἐν αὐτοῖς· πληγὴν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἐφύγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαὺλ, καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθέδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐψάλλει τὰς χεραῖν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐζήτηε Σαοὺλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυίδ· καὶ ἀπέστη Δαυίδ ἐκ προσώπου Σαὺλ· καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ ἐν τὸν τοῖχον· καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη.

11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἀπέστειλε Σαὺλ ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλάξαι αὐτόν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν πρώϊ· καὶ ἀπηγγείλειε τῷ Δαυίδ Μελχὼλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγῃσα, Ἐάν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχὴν σαυτοῦ τὴν νύκτα ταύτην, αἴριον θανατωθήσῃ.

12 Καὶ κατάγει ἡ Μελχὼλ τὸν Δαυίδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ ἀπήλθε καὶ ἐφυγε καὶ σώζεται.

13 Καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχὼλ τὰ κενοτάφια, καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυπεν αὐτὰ ἱματίῳ.

14 Καὶ ἔπεστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυίδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν.

15 Καὶ ἀποστέλλει ἔπι τὸν Δαυίδ, λέγων, Ἀγάγετε αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς μέ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

16 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ.

17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῇ Μελχὼλ, Ἰνατί οὕτως παρελόγησά με, καὶ ἐξαπέστειλεις τὸν ἐχθρόν μου, ὃ διεσώθη; καὶ εἶπε Μελχὼλ τῷ Σαὺλ, αὐτὸς εἶπεν, Ἐξαπόσειλόν με, εἰ δὲ μὴ, θανατώσω σε.

18 Καὶ Δαυὶδ ἐφυγε καὶ διεσώθη, καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμῆλ εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαὺλ· καὶ ἐπορεύθη Σαμῆλ καὶ Δαυίδ, καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ.

19 Καὶ ἀπηγγείλει τῷ Σαοὺλ, λέγοντες, Ἰδοὺ Δαυὶδ ἐν Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ.

20 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν

Δαυίδ, καὶ εἶδον τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν· καὶ Σαμωὴλ εἰστήκει καθεστῆκως ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαοὺλ πνεῦμα θεοῦ, καὶ προφητεύουσι.

21 Καὶ ἀπηγγείλει τῷ Σαοὺλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἑτέρους, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοὶ· καὶ προσέθετο Σαοὺλ ἀποστέλει ἀγγέλους τρίτους, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοὶ.

22 Καὶ ἐθυμάθη ὀργῇ Σαοὺλ, καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἐρχεται ἕως τοῦ φρεάτου τοῦ ἄλωι τοῦ ἐν τῷ Σεφί, καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε, Ποῦ Σαμωὴλ καὶ Δαυίδ; καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ ἐν Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ.

23 Καὶ ἐπορεύθη ἐκείθεν εἰς Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ· καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ, καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν εἰς Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ.

24 Καὶ ἐξεδόξατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἐπεσε γυνὸς ὄλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὄλην τὴν νύκτα· διὰ τοῦτο ἐλέγον, Εἰ καὶ Σαὺλ ἐν προφήταις;

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἀπέδρα Δαυίδ ἐκ Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ, καὶ ἐρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Τί πεποιήκα, καὶ τί τὸ ἀδικημά μου, καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, ὅτι ἐπίζητει τὴν ψυχὴν μου;

2 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, Μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ἰδοὺ οὐ μὴ ποιῆσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα, ἢ μικρὸν, καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὥτιόν μου· καὶ τί ὅτι κρίνει ὁ πατήρ μου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο; οὐκ ἔστι τοῦτο.

3 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυίδ τῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου, ὅτι εὔρηκα χάριν ὃ ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ εἶπε, Μὴ γῶνναι! τοῦτο Ἰωνάθαν, μὴ οὐ βούληται· ἀλλὰ ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, ὅτι καθὼς εἶπον, ἐμπετέρησται· ἀναμείσον ἐμῷ καὶ τῷ θανάτῳ.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυίδ, Τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, καὶ τί τὸ ποιῶ σοι;

5 Καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Ἰωνάθαν, Ἰδοὺ δὴ νεομηνία αἴριον, καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ καθήσομαι· φαγεῖν, καὶ ἐξαποστελεῖς με, καὶ κρῖνῃσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δειλῆς.

6 Καὶ ἐάν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκεψῆνται ἡμῶς ὁ πατήρ σου, καὶ ἐρεῖς, Παραϊστῆται ἐμὴ τῆσαστο ἀπ' ἐμοῦ Δαυὶδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεέμ τὴν πόλιν αὐτοῦ, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλη τῆ φυλῆ.

7 Ἐάν τὰδε εἶπῃ, Ἀγαθῶς, εἰρήνη τῷ δούλῳ σου· καὶ ἐάν σκληρῶς ἀποκρίθῃ σοι, γνῶθι ὅτι συντελέσεται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ.

8 Καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην Κυρίου· τὸν δούλον σου μετὰ σεαυτοῦ· καὶ εἰ ἐστὶν ἀδικία ἐν τῷ δόλῳ σου, θανατώσω με σὺ, καὶ ἕως τοῦ πατρός σου ἰνατί οὕτως εἰσάγεις με;

9 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Μηδαμῶς σοι· ὅτι ἐάν γινώσκων γνῶ ὅτι συντελέσεται ἡ κακία παρὰ τῷ πατρός μου τῷ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ, καὶ ἐάν μὴ ἦ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγέλω σοι.

10 Καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Ἰωνάθαν, Τίς ἀπαγγείλει μοι, ἐάν ἀποκρίθῃ ὁ πατήρ σου σκληρῶς;

11 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυίδ, Πορεύου, καὶ μένε εἰς ἄγρον· ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἄγρον.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυίδ, Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ οἶδεν, ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρός, τρισσῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ἦ περὶ Δαυίδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σέ εἰς ἄγρον,

3 Τάδε ποιῆσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἰωνάθαν κ' τάδε προσθήη, ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σέ, κ' ἀποκαλύψω τὸ ὄνιον σου, καὶ ἔξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σου καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρὸς μου.

14 Καὶ εἰ μὲν ἐτι μου ζῶντος, καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμὲ· καὶ εἰς ἡναντίω ἀποθάνω,

15 Οὐκ ἔξαρεις ἔλεός σου ἀπὸ τῆ οἴκῃ μου ἕως τῆ αἰῶνος· καὶ εἰ μὴ, ἐν τῷ ἔξαιρειν Κύριον τὸς ἔχθρους Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ τῶν προσώπων τῆς γῆς, εὐρεθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆ οἴκῃ Δαυὶδ, κ' ἐκζητῆσαι Κύριος ἔχθρους τῆ Δαυὶδ.

17 Καὶ προσέθετο ἐτι Ἰωνάθαν ὁμοσαι τῷ Δαυὶδ ἄ, ὅτι ἠγάπησε ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν.

18 Καὶ εἶπεν ἄ Ἰωνάθαν, Ἄφρον γεομῆνῃ, καὶ ἐπισκεπήσῃ, ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου.

19 Καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψῃ καὶ ἤξεις εἰς τὸν τόπον σου οὐ κρυβθῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ ἐργασίᾳ, καὶ καθῆσῃ παρὰ τὸ ἐργάζεσθαι.

20 Καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίξαις ἄ ἀκοντίζων, ἐκπέμπων εἰς τὴν ἁματταρίᾳ.

21 Καὶ ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸ παιδίον μου, λέγων, Δεῖρο, εὐρὸ μοι τὴν σχίξαν.

22 Ἐάν εἶπω λέγων τῷ παιδαρίῳ, Ὅδε ἡ σχίξα ἀπὸ σοῦ καὶ ὠδὸς, λάβε αὐτὴν παραγίνου, ὅτι εἰρήνη σοι, καὶ οὐκ ἔστι λόγος, ζῆ Κύριος· εἰς τὴν οἴκῃ τῶν νεανίσκων, ὁ ὠδὸς ἡ σχίξα ἄ ἀπὸ σοῦ ἔπέκεινα πορεύσῃ, ὅτι ἐξαπέσταλκε σε Κύριος.

23 Καὶ τὸ ῥῆμα ὁ ἐλάλησαμιν ἐγὼ κ' συ, ἰδὸς Κύριος μάρτυς ἀναμῆσον ἐμοῦ κ' σὴ ἕως αἰῶνος.

24 Καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ, καὶ παραγίνεται ὁ μῆν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν.

25 Καὶ ἐκάθισεν ἄ ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῦχον, καὶ προέβησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν ἄ βεννηρ ἄ ἐκ πλαγίων Σαουλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυὶδ.

26 Καὶ ἐκ ἐλάλησε Σαὺλ ἄ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἰρήκη, Σμπτωμα φαίνεται, μὴ καθαρὸς εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισται.

27 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνὸς ἄ τῇ ἡμέρᾳ τῆ δευτέρας, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυὶδ· καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ἄ ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθρὸς, καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν;

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαὺλ, κ' εἶπεν αὐτῷ, Παρητήτα ἄ παρ' ἐμοῦ Δαυὶδ ἄ ἕως εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι,

29 Καὶ εἶπεν, Ἐξαπόστειλον ἄ ὄμῃ, ὅτι θυσια τῆς φυλῆς ἡμῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔνετεῖλαντο πρὸς με ἄ οἱ ἀδελφοί μου· καὶ νῦν εἰ εὐρῃα χεῖρῃ ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὁ διαβήσομαι· δη καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφοὺς μου· διὰ τοῦτο ἄ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

30 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαουλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Υἱὲ κοραῖων αὐτομολυστων, οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μετοχος εἰ σύ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχίνην σου, καὶ εἰς αἰσχίνην ἀποκαλύψω μῆτρος σου;

31 Ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἄς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχ ἐτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου· νῦν οὖν ἀποστείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος.

32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαουλ ἄ, Ἰνατί ἀποθνήσκει; τί ποιεῖς;

33 Καὶ ἐπῆρε Σαουλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τῆ θανατώσαι αὐτόν· καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι συντελέσεται ἡ κακία αὐτῆ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατώσαι τὸν Δαυὶδ.

34 Καὶ ἄνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμῷ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄ τῇ δευτέρᾳ τῆ μηνὸς ἄρτον, ὅτι ἐβραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, ὅτι συντελέσεν ἐπ' αὐτόν ὁ πατήρ αὐτῆ.

35 Καὶ ἐγενήθη πρῶτ, καὶ ἔβηθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρὸν, καθὼς ἐτάξατο ἄ εἰς τὸ μαρτύριον ἄ Δαυὶδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετ' αὐτοῦ.

36 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ, Δράμε, εὐρὸ μοι τὰς σχίξας ἐν αἰς ἐγὼ ἀκοντίζω· καὶ τὸ παιδίον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς ἠκόντισε τῇ σχίξῃ, καὶ παρηγάγεν αὐτὴν.

37 Καὶ ἦλθε τὸ παιδίον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίξης οὗ ἠκόντιζεν Ἰωνάθαν· καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὄπισθεν τοῦ νεανίου, καὶ εἶπεν, Ἐκεῖ ἡ σχίξα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα.

38 Καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὄπισθεν τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ, λέγων, Ταχίνας σπεύσον, καὶ μὴ στήσῃς· καὶ ἀνέλεξε τὸ παιδίον Ἰωνάθαν τὰς σχίξας, καὶ ἠνεγκε τὰς σχίξας πρὸς τὸν Κύριον αὐτοῦ.

39 Καὶ τὸ παιδίον οὐκ ἔγνω οὐθέν, παρέξ Ἰωνάθαν καὶ Δαυὶδ.

40 Καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὴ σκεὴ αὐτῷ ἐπὶ τὸ παιδίον αὐτόν, καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτῷ, Πορεύου, ἄ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν.

41 Καὶ ὡς ἄ εἰσῆλθε τὸ παιδίον, κ' Δαυὶδ ἀνέστη ἀπὸ τῆ ἄργαβί, κ' ἐπεσεν εἰς πρόσωπον αὐτοῦ ἄ, καὶ προσκίνησεν αὐτῷ τρίς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐκλαυσεν ἕκαστος ἄ τῷ πλησίον αὐτοῦ, ἕως συντελείας μεγάλης.

42 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ, Πορεύῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὁμοιωκαμεν ἄ ἡμεῖς ἀμφοτέροι· ἐν ὀνόματι Κυρίου, λέγοντες, Κύριος ἔσται μάρτυς ἀναμῆσον ἐμὲ καὶ σὴ, καὶ ἀναμῆσον τοῦ σπέρματός μου, καὶ ἀναμῆσον τοῦ σπέρματος σε ἕως αἰῶνος· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε, καὶ Ἰωνάθαν εἰσῆλθε εἰς τὴν πόλιν.

Κεφ. κα. XXI.

ΚΑΙ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς ἄ Νομβᾳ πρὸς ἄβι μελεχ τὸν ἱερεῖ, καὶ ἔξῆστη ἄβι μελεχ τῆ ἀπατήσῃ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί ὅτι σὺ μόνος, καὶ οὐδεὶς μετὰ σοῦ;

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ ἄ τῷ ἱερεῖ, Ὁ βασιλεὺς ἐντέταλται μοι ἄ ῥῆμα σήμερον, καὶ εἶπέ μοι, Ὁ μῆδεῖς γνώτω· τὸ ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐντέταλμαί σοι· κ' τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτήρημαι ἐν τῷ τῶπῳ τῷ λεγομένῳ, Θεὸς πίστις ἄ φελλανῶ μεμωμῶνι.

3 Καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι, ὁδὸς εἰς ἄ χεῖρά ἄ μου τὸ εὐρεθῆν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυίδ, καὶ εἶπεν Οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι ἄλλ' ἡ ἄρτοι, ἄγιοι εἰσὶν· εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάρια ἄ ἐστὶ πληρὰ ἀπὸ γυναικός, κ' φάγεται.

5 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ, κ' εἶπεν αὐτῷ, Ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχίμματα ἔχθες καὶ τρίτην ἡμέραν ἐν τῷ ἐξελεθῆν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδία ἄ ἡγμισμένα, καὶ αὐτῇ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διὸτι ἄγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεὴν μου.

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἄβι μελεχ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἄρτες τῆς προθέσεως, ὅτι ἐκεῖ ἔκ ἦν ἄ ἄρτοι, ἄλλ' ἡ ἄρτοι τοῦ προσώπῃ οἱ ἀφηρημένοι ἐκ προσώπου Κυρίου, τοῦ παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ἡ ἡμέρα ἔλαβεν αὐτοῖς.

7 Καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος Νεσσαρὴν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ ὁ Σίφορ νέμων τὰς ἡμῶνας Σαουλ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιμέλεχ, Ἴδε εἶ ἔστιν ἐπιπυλὸν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου ὄδον ῥομφαίας, ὅτι τὴν ῥομφαίαν με καὶ τὸ σκεῖν ἐκ εἰληφα ἐν τῇ χειρὶ μου, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τῆ βασιλείας ὁ κατὰ σπυδὴν!

9 Καὶ εἶπον ὁ ἱερεὺς, Ἰδού ἡ ῥομφαία Γολιάθ τῆ ἀλλοφύλου, ὃν ἐπάταξ ἐν τῇ κοιλίᾳ ἡ Ἥλα· καὶ αὕτη ἔβενελιμμένη ἦν ἐν ἱματίῳ· εἰ ταύτην λήσῃ, σεαυτὸν λάβε, ὅτι καὶ ἔστιν ἑτέρα πάρεστι ταύτης ἐνταῦθα· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἰδού οὐκ ἔστιν ὕπερ αὐτῆ δὸς μοι αὐτήν.

10 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαῦλ, καὶ ἤλθε Δαυὶδ πρὸς Ἀγγούς βασιλέως Γέθ.

11 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες Ἀγγούς πρὸς αὐτόν, Οὐχὶ οὗτος Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἔξήρουναι χορεύουσαι, λέγουσαι, Ἐπάταξε Σαῦλ ἐν χιλιάσιν αὐτῆ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτῆ;

12 Καὶ ἔθετο ἡ Δαυὶδ τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Ἀγγούς βασιλέως Γέθ.

13 Καὶ ἠλλοίωσε ὁ τὸ πρόσωπον αὐτῷ ἐνώπιον αὐτῆ, καὶ προσεποτίσαστο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐτυμπάνει ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως, καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆ, καὶ ἐπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης, καὶ ἔτα σιέλα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πῶγονα αὐτοῦ.

14 Καὶ εἶπεν Ἀγγούς πρὸς τὰς παῖδας αὐτῆ, Ἰδὲ ἴδετε ἀνδρὰ ἐπιπληπτον, ἰνατί εἰσηγάγετε αὐτόν πρὸς μέ;

15 Ὁ Μὴ ἐλαττωμαί ἐπιλήπτευσ ἐγὼ, ὅτι εἰσαυγηλόχατε αὐτόν ἐπιπλητέυσθαι πρὸς μέ; οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἠπῆλθεν ὁ ἐκείθεν Δαυὶδ, ὁ καὶ διεσώθη, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπῆλαιον τὸ Ὀρολλάμ· καὶ ἀκρούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ, καὶ ὁ οἶκος τῆ πατρὸς αὐτῆ, καὶ καταβαίνουσι πρὸς αὐτόν ἐκεῖ.

2 Καὶ συνήρουντο πρὸς αὐτόν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ, καὶ πᾶς ὑπόχρεος, καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῆ, καὶ ἦν ἐπ' αὐτὸν ἡγήμενος, καὶ ἦσαν μετ' αὐτὸν ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες.

3 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ ἐκείθεν εἰς Μασσηφάθ τῆς Μωάβ, καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωάβ, Γενέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρά σοι, ἕως ὅτου γνῶ ὅτι ποιήσει μοι ὁ Θεός.

4 Καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Μωάβ, καὶ κατόκων μετ' αὐτῆ πᾶσας τὰς ἡμέρας, ὄντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ.

5 Καὶ εἶπε Γαδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυὶδ, Μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ πορεύς, καὶ ἤξει εἰς γῆν Ἰούδα· καὶ ἐπορεύθῃ Δαυὶδ, καὶ ἤλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν Σαλέ καὶ Σαρίκ!

6 Καὶ ἦκσε Σαῦλ, ὅτι ἐγνωσταὶ Δαυὶδ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτῆ καὶ Σαῦλ ἐκάθητο ἐν τῷ βηνῷ ὑπὸ τὴν ἄβρην τὴν ἐν Ραμᾶ, καὶ τὸ ὄδον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρεστήκεισαν αὐτῷ.

7 Καὶ εἶπε Σαῦλ πρὸς τὰς παῖδας αὐτοῦ τὸς παρεστηκότας αὐτῷ, Ἀκῶσατε δὴ υἱοὶ ὁ Βενιαμὴν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν ὀδώσει ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἄγρος καὶ ἀμπελώνας, καὶ πάντα ἕκαστος τάξεις ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους!

8 Ὅτι σύγκεισθε πάντες ἡμεῖς ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἔκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὄντιον μου, ἐν τῷ διαθεσθαι τὸν υἱὸν μου διαθήκην μετὰ τῆ υἱῆ Ἰεσσαί, καὶ ἔκ ἔστι πονῶν ὁ περὶ ἐμῆ ἐξ ἡμῶν! καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὄντιον μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱὸς μου τὸν ὄκλον ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡμέρα αὐτῆ.

9 Καὶ ἀποκρίνεται Δαυὶδ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκώς ἐπὶ τὰς ἡμίονας Σαῦλ, καὶ εἶπεν, Ἐώρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαὶ παραγινομένου εἰς Ἄνομβά πρὸς

Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτῶβ τὸν ἱερέα.

10 Καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιστρισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιάθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ.

11 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτῶβ· καὶ πάντας τὸς υἱοὺς τῆ πατρὸς αὐτῆ τὸς ἱερεῖς ἄγους ἐν Ἄνομβά· καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα.

12 Καὶ εἶπε Σαῦλ, Ἄκουε δὴ υἱὸν Ἀχιτῶβ· καὶ εἶπεν, Ἰδού ἐγὼ, λάλει κύριε.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαῦλ, Ἰνατί συνέθεσ κατ' ἐμῆ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαί, ὄντως σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ῥομφαίαν, καὶ ἔρωτῶν αὐτῷ διὰ τῆ Θεῶ, θέσθαι αὐτόν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡμέρα αὐτῆ;

14 Καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστός, καὶ γαμβρός τῆ βασιλείας, καὶ ἄρχων παντὸς παραγωγέματός σου, καὶ ἐνόησεν ἐν τῷ οἴκῳ σου;

15 Ἡ σήμερον ἤρμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ; μῆδωμος· μὴ ὀδῶ τοῦ βασιλέως κατὰ τῆ δόλῳ αὐτῆ λόγον, καὶ ἐφ' ὄλον τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, ὅτι οὐκ ἦδει ὁ δούλός σου ἐν πᾶσι τοῖσι ῥήμα ἡμῶν, ἡ μέγα.

16 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαῦλ, Θανάτῳ ἀποθανῆ Ἀβιμέλεχ σὺ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος τῆ πατρὸς σου.

17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς ἐφεστηκόσι πρὸς αὐτόν, Προσαγάγετε καὶ θανατῶτε τὸς ἱερεῖς τῆ Κυρίας, ὅτι ἡ χεῖρ αὐτῶν μετὰ Δαυὶδ, καὶ ὅτι ἐγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός, καὶ οὐκ ἀπεκλίνθησαν τὸ ὄντιον μου· καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεχθῆναι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς Κυρίας.

18 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δαυὶδ, Ἐπιστρέψου σὺ, καὶ ἀπάντι εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπιστρέψου Δαυὶδ ὁ Σύρος, καὶ ἐθανάτωσε τὸς ἱερεῖς τῆ Κυρίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίων καὶ πεντε ἑξήκοντα, πάντας ἀφροντας ἐφοῦδ.

19 Καὶ τὴν Νομβά τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος, καὶ μόσχῳ, καὶ ὄνου, καὶ προβάτῳ.

20 Καὶ διασώζεται υἱὸς εἰς τῷ Ἀχιμέλεχ υἱῷ Ἀχιτῶβ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυὶδ.

21 Καὶ ἀπηγγεῖλεν Ἀβιάθαρ τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἐθανάτωσε Σαῦλ πάντας τὸς ἱερεῖς τῆ Κυρίας.

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Ἀβιάθαρ, Ἦδειν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι Δαυὶδ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαῦλ· ἐγὼ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκῳ τῆ πατρὸς σου.

23 Κάθῃ μετ' ἐμῆ μὴ φοβῶ, ὅτι οὐ ἔαν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον, ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου, ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοῦ.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Ἰδὲ οἱ ἀλλοφύλοι πολεμήσαν ἐν τῇ Κεῖλα, καὶ αὐτοὶ διαπαύζουσι, καταπατοῦσι τοὺς ἄλλο.

2 Καὶ ἐπρώτησε Δαυὶδ διὰ τῆ Κυρίας, λέγων, Εἰ πορευθῶ, καὶ πατάξω τὸς ἀλλοφύλους τούτους; καὶ εἶπε Κύριος, Πορεύς, καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις τούτοις, καὶ σώσεις τὴν Κεῖλα.

3 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῷ Δαυὶδ πρὸς αὐτόν, Ἰδὲ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσται ἔαν πορευθῶμεν εἰς Κεῖλα, εἰς τὰ σκύλα τῶν ἀλλοφύλων εἰσπορευομένων ἐκεῖ;

4 Καὶ προσέθετο Δαυὶδ ὅτι ἐπερωτήσω διὰ τῆ Κυρίας· καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάστηθι καὶ καταβῆθι εἰς Κεῖλα, ὅτι ἐγὼ παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς χεῖράς σου.

5 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτῆ εἰς Κεῖλα, καὶ ἐπολέμησε τοὺς ἀλλοφύλους

καὶ ἔφωγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγε τὴν κτην αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔσπεσε Δαυὶδ τοὺς κατοικοῦντας Κεῖλά.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν Ἀχιμέλεχ πρὸς Δαυὶδ, καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς Κεῖλά κατέβη ἔχων ἐφούδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαῦλ, ὅτι ἦκει ὁ Δαυὶδ εἰς Κεῖλά· καὶ εἶπε Σαοὺλ, Πέπρακεν αὐτὸν ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖρας μου, ὅτι ἀποκλείσται εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν.

8 Καὶ παρήγγειλε Σαῦλ παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς πόλεμον εἰς Κεῖλά, συνέχειν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ, ὅτι οὐκ παρασιωπᾷ Σαοὺλ περὶ αὐτοῦ τὴν κακίαν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, Προσάγαγε τὸ ἐφῶδ Κυρίου.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἄκουον ἀκήκοεν ὁ δούλος σου, ὅτι ζήτησὶ Σαῦλ ἔλθειν ἐπὶ Κεῖλά διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι' ἐμέ.

11 Εἰ ἀποκλεισθήσεται· καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαοὺλ καθὼς ἤκουσεν ὁ δῶλος σὺ· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπάγγειλον τῷ δούλῳ σὺ· καὶ εἶπε Κύριος, Ἀποκλεισθήσεται.^α

13 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι, καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεῖλά, καὶ ἐπορεύοντο οὐ ἐὰν ἐπορεύοντο· καὶ τῷ Σαοὺλ ἀπηγγέλη, ὅτι διασέσωσται Δαυὶδ ἐκ Κεῖλά, καὶ ἀνῆκε τοῦ ἔλθειν.

14 Καὶ ἐκάθισεν ἐν Μασερέμ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς στενοῖς, καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζιφ, ἐν τῇ γῆ τῇ αὐχμῶδει· καὶ ἐζήτηε αὐτὸν Σαοὺλ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἐξέρχεται Σαοὺλ τοῦ ζῆτειν τὸν Δαυὶδ· καὶ Δαυὶδ ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμῶδει· ἐν τῇ Καινῇ Ζιφ.

16 Καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυὶδ εἰς Καινὴν, καὶ ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ.

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ μὴ εὕρῃ σε ἡ χεὶρ Σαοὺλ τοῦ πατρός μου, καὶ σὺ μὴ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἔσομαι σοι εἰς δεξιόν, καὶ Σαοὺλ ὁ πατήρ μου οἶδεν ἔσθως.

18 Καὶ διέθεντο ἀμφοτέροι διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν Καινῇ, καὶ Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαιοὶ ἐκ τῆς αὐχμῶδης πρὸς Σαοὺλ ἐπὶ τὸν βουνόν, λέγοντες, Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῶν ἐν Μεσσαρὰ ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελα τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίου;

20 Καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν, καταβαίνετω πρὸς ἡμᾶς· κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαοὺλ, Εὐλόγημένοι ἰμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐπονέσαστε πρὸς ἐμὸν.
22 Πορεύθητέ δὴ καὶ ἐτοιμάσατε ἔτι, καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὐ ἔσται ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν τάχει· ἐκεῖ οὐ εἶπατε, μὴ ποτε πανουργήσῃται.

23 Καὶ ἔειπεν ὁ Κύριος, ἄ καὶ πορεύσομαι μεθ' ἡμῶν· ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιᾶσιν Ἰούδα.

24 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαιοὶ, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς προσοχὴν Σαοὺλ· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαῶν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίου.

25 Καὶ ἐπορεύθη Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζῆτειν αὐτὸν· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυίδ, καὶ

κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαῶν· καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυὶδ εἰς τὴν ἐρήμον Μαῶν.

26 Καὶ πορεύονται Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου· καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ· καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυίδ καὶ τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ, συλλαβεῖν αὐτοὺς.

27 Καὶ ἔπρος Σαοὺλ ἦλθεν ἄγγελος, λέγων, Σπευδε καὶ δεῦρο, ὅτι ἄλλοφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν.

28 Καὶ ἀνέστρεψε Σαοὺλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυίδ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων· διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, Πέτρα ἡ μωστθεῖσα.

Κεφ. κδ'. XXIV.

Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκείθεν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Ἐγκαδδί.

2 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψε Σαοὺλ ἀποστῆεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λέγοντων· Ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐγκαδδί.

3 Καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ζῆτειν τὸν Δαυίδ, καὶ τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Ἐσαδδαίμ.

4 Καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνῶν τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπηλαιον· καὶ Σαοὺλ εἰσήλθε παρσκευάσασθαι, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαιοῦ ἐκάθηντο.

5 Καὶ εἶπεν οἱ ἄνδρες Δαυίδ πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣν εἶπε Κύριος πρὸς σὺ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖρας σου, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἠγάθον ἐν ὄφθαλμοῖς σου· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἀφείλε τὸ πτερυγιον τῆς διπλοῦδος τοῦ Σαοὺλ λαθραῖος.

6 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυίδ αὐτὸν, ὅτι ἀφείλε τὸ πτερυγιον τῆς διπλοῦδος αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ, Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ Χριστῷ Κυρίου, καὶ ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν, ὅτι χριστὸς Κυρίου ἐστὶν οὗτος.

8 Καὶ ἔπεισε Δαυὶδ τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας ὀθῆσαι τὸν Σαοὺλ· καὶ ἀνέστη Σαοὺλ καὶ κατέβη τὸν ὄδον.

9 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαιοῦ, καὶ ἐβόησε Δαυὶδ ὀπίσω Σαοὺλ, λέγων, Κύριε ἡ βασιλεῦ· καὶ ἐπέβλεψε Σαοὺλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐκύνε Δαυὶδ ἐπὶ προσώπων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαῦλ, Ἰνατί ἀκήεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ, λέγοντων, Ἰδοὺ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχὴν σου;

11 Ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐσφράκασιν οἱ ὄφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον· εἰς χεῖρας μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ οὐκ ἤβουλήθη ἀποκτεῖναι σε, καὶ ἐφείσαμην σε, καὶ εἶπα, Οὐκ ἐποίησω χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου, ὅτι χριστὸς Κυρίου οὐτός ἐστι.

12 Καὶ ἰδοὺ τὸ πτερυγιον τῆς διπλοῦδος σου ἐν τῇ χειρὶ μου, ἐγὼ ἀφήρηκα τὸ πτερυγιον σου· καὶ ἐκ ἀπεκταγὰς σε καὶ γνῶθι καὶ ἴδε σήμερον, ὅτι οὐκ ἔστι κακία ἐν τῇ χειρὶ μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις, καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σε, καὶ συδεσμεύεις τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν

13 Δίκαιος Κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδικήσαι^α σοί! Κύριος ἐκ σοῦ^α καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ ἑσέ^α!

14 Καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία· Ἐξ ἀνόμων ἐξελείσεται πλημμέλεια^α καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ.

15 Καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ἰσραὴλ; ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σὺ; ὀπίσω κύνος θευνηκός, καὶ ὀπίσω ψύλλου ἑνός;

16 Γένοιτο Κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον σοι, ἴδοι Κύριος καὶ κρίναι τὴν κρίσιν μου, καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρὸς σου.

17 Καὶ ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἡ φωνὴ σου αὕτη, τέκνον Δαυὶδ; καὶ ἤρε Σαοὺλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε.

18 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ, Δίκαιος σὺ ἤπερ ἐμέ, ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά.

19 Καὶ σὺ ἀπήγγειλίσ μου σήμερον ἃ ἐποίησάς μου ἀγαθὰ, ὡς ἀπέλειπε με Κύριος^α εἰς χεῖράς σου σήμερον, καὶ οὐκ ἀπέκτεινίς με.

20 Καὶ ὅτι ἐεῖ ἔυροι^α τις τὸν ἐχθρόν αὐτοῦ ἐν θλίψει, καὶ ἐκπέμψοι αὐτόν ἐν ὄψι ἀγαθῇ, καὶ Κύριος ἂ πιστοίσει^α αὐτῷ ἀγαθὰ, καθὼς πεποιήκας σήμερον.

21 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω, ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις, καὶ στήσεται ἐν^α χεῖρά^α σου ἡ βασιλεία Ἰσραὴλ.

22 Καὶ νῦν ὁμοσόν μοι ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ σπέρμα μου ὀπίσω μου, ἐκ ἰφαινεῖς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου.

23 Καὶ ὤμοσε Δαυὶδ τῷ Σαοὺλ, καὶ ἀπῆλθε Σαοὺλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσερί στενὴν.

Κεφ. κέ'. XXV.

ΚΑΙ ἀπέθανε Σαμουὴλ, καὶ συνιηροῦνται πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ κόπτονται αὐτόν, καὶ θίπτωνται αὐτοὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν^α Ἀρμαθαίμ^α καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν ἐρημὸν Μαῶν.^α

2 Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μαῶν, καὶ τῆ ποιμνία αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμῆλ, καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα^α καὶ τοῦτῃ ποιμνία τρισχίλια, καὶ αἶγες χίλια^α καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν^α τὸ ποιμνίον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμῆλ.

3 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ ὄνομα τῇ γυναίκα αὐτοῦ Ἀβιγαία^α καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ ἀγαθῇ^α τῷ εἶδει σφόδρα^α καὶ ὁ ἄνθρωπος^α σκληρὸς καὶ πονηρὸς^α ἐν ἐπιτηδεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός.

4 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμηλιὸς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ.

5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ δέκα παιδάρια, καὶ εἶπε^α τοῖς παιδύριοις, Ἀνάβητε εἰς Καρμηλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ, καὶ ἐρωτήσατε αὐτόν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην.

6 Καὶ ἐρέϊτε τάδε^α εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκος σου, καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα.

7 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκίχκα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες σου οἱ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπεκλώσαμεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἐνετείλιμεθα αὐτοῖς οὐθέν πίαςας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμῆλ.

8 Ἐρώτησον τὰ παιδάρια σου, καὶ ἀπαγγελοῦσί σοι^α καὶ εὐρέτωσαν τὰ παιδάρια^α σου^α χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἤκομεν^α δὸς δὴ ὁ ἐὰν εὐρῇ ἡ χεὶρ σου^α τῷ νιψῷ σου τῷ Δαυίδ.

9 Καὶ ἐρχονται τὰ παιδάρια,^α καὶ λαλοῦσι

αὐτοὺς λόγους τοῦτους^α πρὸς Νάβαλ κατα πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυίδ^α καὶ ἀνεπήδησε,

10 Καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ Δαυίδ, καὶ εἶπε, Τίς ὁ Δαυίδ, καὶ τίς ὁ υἱὸς Ἰσσαί; σήμερον πεπληθυνμένοι εἰσίν οἱ^α ρούλοι ἀναχωρούντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

11 Καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνον μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθυκα τοῖς κείρασί μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἄνδράσιν, οἷς οὐκ οἶδα ποθεν εἰσι;

12 Καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυίδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυίδ κατὰ^α τὰ ῥήματα ταῦτα.

13 Καὶ εἶπε Δαυίδ τοῖς ἄνδράσιν αὐτοῦ, Ζήσασθε ἕκαστος τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ^α καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυίδ, ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες^α καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὶ τὸν σκευῶν.

14 Καὶ τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναίκα Νάβαλ ἀπήγγειλεν ἐν τῶν παιδύριον, λέγων, Ἰδοὺ^α Δαυίδ ἀπέστειλεν^α ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογήσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλιεν ἄπ' αὐτῶν.

15 Καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκλώσαν ἡμᾶς, οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖνοι οἰδὲν πίαςας τὰς ἡμέρας ὡς ἤμεν παρ' αὐτοῖς.

16 Καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀργῇ, ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, πίαςας τὰς ἡμέρας ὡς^α ἤμεν^α παρ' αὐτοῖς ποιμνίνοντες τὸ ποιμνιον.

17 Καὶ νῦν γυνῆθι καὶ ἴδε^α σὺ τί^α ποιήσεις, ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς^α τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ οὗτος υἱὸς λοιμοῦ. καὶ οὐκ ἔστι λαλῆται πρὸς αὐτόν.

18 Καὶ ἔσπευσε Ἀβιγαία καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους, καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου, καὶ πέντε πρόβατα πεποιημένα, καὶ πέντε οἰφὶ ἄλφιτῶν, καὶ γόμορ ἐν σταφίδος, καὶ διακοσίας παλίθιας, καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους.

19 Καὶ εἶπε τοῖς παιδύριοις αὐτῆς, Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ἡμῶν παραγινοίμαι^α καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς^α οὐκ ἀπήγγειλε.

20 Καὶ ἐγενήθη, αὐτῆς ἐπιβεβηκίης ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβιουσίης ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρου, καὶ ἰδοὺ Δαυίδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὸν κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ ἀπήνησεν αὐτοῖς.

21 Καὶ Δαυίδ εἶπεν, Ἴσως εἰς ἀδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἐνετείλιμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέν, καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

22 Τάδε ποιῆσαι ὁ Θεὸς τῷ Δαυίδ καὶ τάδε προσθεῖ, εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Νάβαλ ἕως πρῶι οὐρόντα πρὸς τοῖχον.

23 Καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν Δαυίδ, καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου, καὶ ἔσπευσε ἐνώπιον Δαυίδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν.

24^α Ἐπὶ τὰς πόδας αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἡ ἀδικία μου, λαλησάτω δὴ ἡ δόλιη σου εἰς τὰ ὠτά σου, καὶ ἀκουσον λόγων τῆς δούλης σου.

25 Μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμόν τοῦτον,^α ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ^α οὐτός^α ἐστὶ^α Νάβαλ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ^α καὶ ἐγὼ ἡ δῆλη σου ἐκ εἰδόν τὰ παιδάρια τῶ κυρίου μου ἃ ἀπέστειλας.

26 Καὶ νῦν κύριέ μου, ζῆ Κύριος^α καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, καθὼς ἐκλώσσε σε Κύριος τοῦ μὴ ἔλθειν εἰς αἵμα ἄθων, καὶ σώξῃν τὴν χεῖρά σου σοί^α

καὶ νῦν γένοιτο ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροὶ σου καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακίαι.

27 Καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν ταύτην, ἣν ἠννοχεν ἡ δούλη σα τῷ κυρίῳ μου, ἃ κ' ὤσωσε τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσι τῷ κυρίῳ μου.

28 Ἄρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου, ὅτι ποτὸν ποιήσει Κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν, ὅτι πόλεμον κυρίου μου ὁ Κύριος^α πολέμει, καὶ κακία οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε.

29 Καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος καταδιώκων σε κ' ζητῶν τὴν ψυχὴν σα, κ' ἔσται ψυχὴ κυρίῳ μου ἰνδεδεμένη ἐν ἄσπυρ τῆς ζωῆς παρά Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ ψυχὴ ἐχθρῶν σου σφενδομήσει ἐν μέσῳ τῆς σφενδῶν.

30 Καὶ ἔσται ὅτε ποιήσῃ^α Κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖται σοὶ^α εἰς ἠγοούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ,

31 Καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο βέβηλμος καὶ σκάνδαλον^α τῷ κυρίῳ μου, ἐγκάει αἶμα ἄθῳον ὀφρεῖν, καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίῳ μου αὐτῷ^α καὶ ἀγαθῶσαι Κύριος τῷ κυρίῳ μου, καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῆ.

32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβιγαίᾳ, Εὐλόγητός Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ, ὅς ἀπέστειλε σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μου,

33 Καὶ εὐλογητός ὁ τρόπος σα, κ' εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα, καὶ σῶσαι χεῖρά μου μοί.

34 Πλὴν ὅτι ζῆ Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ, ὅς ἀπεκώλυσέ με σήμερον τοῦ κακοποιήσαι σε, ὅτι εἰ μὴ ἔσπευσα κ' παρεγένην εἰς ἀπάντησίν μου, τότε εἶπα, Εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ ἕως φωτός τοῦ πρωὶ οὐρῶν πρὸς τοῖχον.

35 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ^α χειρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἔφερον αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῇ^α, Ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σα βλίπε, ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, καὶ ἠρέτισα τὸ πρῶτον σου.

36 Καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαία πρὸς Νάβαλ^α κ' ἰδὼ αὐτῷ πότος ἐν^α οἴκῳ αὐτῷ, ὡς πότος^α βασιλέως^α κ' ἡ καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν^α καὶ αὐτὸς μεθίων^α ἕως σφόδρα^α κ' ἐκ ἀπῆγγελεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως φωτός τοῦ πρωὶ.

37 Καὶ ἐγένετο πρωὶ, ὡς ἐξένημεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Νάβαλ, ἀπῆγγελεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα^α καὶ ἐνεπέθανεν ἡ καρδία αὐτῆ ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λόθα.

38 Καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι, κ' ἐπάταξε Κύριος τὸν Νάβαλ, καὶ ἀπέθανε.

39 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ^α, καὶ εἶπεν, Εὐλογητός Κύριος, ὃς ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ οὐνειδισμῶ μου ἐκ χειρὸς Νάβαλ, καὶ τὸν δούλον αὐτοῦ περιποίησατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν κακίαν Νάβαλ ἀπέστρεψε Κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ^α καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐλάλησεν περὶ Ἀβιγαίας, λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.

40 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγαίαν εἰς Κιόρμηλον, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ, λέγοντες, Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ, λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

41 Καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν^α ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον^α, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νύμφαι πόδας τῶν παίδων σου.

42 Καὶ ἀνέστη Ἀβιγαία, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ πέντε κοριάσια ἠκολούθηον αὐτῇ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παίδων Δαυὶδ, κ' γίνεται αὐτῆ εἰς γυναῖκα.

43 Καὶ τὴν Ἀχιζάμ ἔλαβε Δαυὶδ ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ ἀμφοτέρας ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες.

44 Καὶ Σαοὺλ ἔδωκε Μελχολ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλτί υἱῷ^α Ἄμμι τῷ ἐκ^α Ῥομμᾶ^α.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμῶδοι πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς τὸν βουνόν, λέγοντες, Ἰδοὺ Δαυὶδ σκεπάζεται^α μεθ^α ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελά, κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰεσσεμοῦ.

2 Καὶ ἀνέστη Σαοὺλ, κ' κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζιφ, κ' μετ^α αὐτοῦ τρεῖς χιλιᾶδες ἀνδρῶν^α ἐκλεκτοῖ^α ἐξ Ἰσραὴλ, ζητῶν τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζιφ.

3 Καὶ παρενέβαλε Σαοὺλ ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελά τῷ ἐπὶ προσώπῳ τοῦ Ἰεσσεμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, κ' Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ^α καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἦκε Σαοὺλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ κατασκόπους, κ' ἔγνω ὅτι ἦκε Σαοὺλ ἕτοιμος ἐκ Κεῖλά.

5 Καὶ ἐνέστη Δαυὶδ λάθρα, κ' ἔεισπορεύεται^α εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθεδεν ἐκεῖ Σαοὺλ, κ' ἐκεῖ Ἀβεννήρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ^α καὶ Σαοὺλ ἐκάθεδεν ἐν λαμπῇ, κ' ὁ λαὸς παρεμβολῆν^α καὶ εἶπεν^α Ἀβεσσαῖ^α, Ἐγὼ^α εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ.

6 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπε πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν Χετταῖον, καὶ πρὸς Ἀβεσσαῖ^α υἱὸν Σαρουίας ἀδελφῶν Ἰωῖβ, λέγων, Τίς εἰσελεύσεται μετ^α ἔμου πρὸς Σαοὺλ εἰς τὴν παρεμβολήν^α; καὶ εἶπεν^α Ἀβεσσαῖ^α, Ἐγὼ^α εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ.

7 Καὶ εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ ὁ Ἀβεσσαῖ^α εἰς τὴν λαὸν τὴν νύκτα^α καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθεύδων ὕπνῳ^α ἐν λαμπῇ, κ' τὸ δόρυ αὐτῆ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ Ἀβεννήρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθευδε κύκλῳ αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαῖ^α πρὸς Δαυὶδ, Ἀπέκλεισε Κύριος σήμερον τὸν ἐχθρόν σου εἰς χεῖρίσ σα, καὶ νῦν πατάξω αὐτόν τῷ δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ, καὶ οὐ δευτερώσω αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσαῖ^α, Μὴ^α ταπεινώσῃς αὐτόν, ὅτι τίς ἐποίει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστόν Κυρίου καὶ ἀθωωθήσεται;

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ζῆ Κύριος, ἔάν μὴ Κύριος πάισῃ αὐτόν, ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ κ' ἀποθάνῃ, ἢ εἰς πόλεμον καταβῆ καὶ προστεθῆ.

11 Μηδαμῶς μοι παρά Κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστόν Κυρίου^α κ' νῦν λάβε δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, κ' τὸν φακόν τοῦ ὕδατος, κ' ἀπέλθωμεν^α ἡμεῖς^α καθ' ἑαυτῶς.

12 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸ δόρυ, κ' τὸν φακόν τῶ ὕδατος ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτοῖς^α κ' οὐκ ἦν ὁ βλέπων, κ' οὐκ ἦν ὁ γινώσκων, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγεγρόμενος, πάντες ὑπνοῦντες, ὅτι θάμβος Κυρίου^α ἐπέπεσεν^α ἐπ' αὐτούς.

13 Καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν, κ' ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακροῦθεν, καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀναμέσον αὐτῶν.

14 Καὶ προσεκάλεσατο Δαυὶδ τὸν λαόν, κ' τῷ Ἀβεννήρ ἐλάλησεν, λέγων, Οὐκ ἀποκριθήσῃ Ἀβεννήρ; κ' ἀπεκρίθη Ἀβεννήρ, κ' εἶπε, Τίς εἰ σὺ ὁ καλῶν^α;

15 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεννήρ, Οὐκ ἀνὴρ σὺ; κ' τίς, ὡς σὺ, ἐν Ἰσραὴλ; κ' διατί οὐ φιλᾶσεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα; ὅτι εἰσῆλθεν εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι^α τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα^α.

16 Καὶ τὸν ἀγαθόν τὸ ῥημα τοῦτο, ὃ ἐποίησας^α ζῆ Κύριος, ὅτι υἱοὶ θανατώσεως ἡμεῖς,

οὐ φυλάσσοντες τὸν βασιλέα τὸν κύριον ὑμῶν τὸν χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν ἴδε διὰ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος, πῶς ἐστὶ τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ;

17 Καὶ ἐπέγνω Σαοὺλ τὴν φωνὴν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἢ φωνὴ σου αὕτη, τέκνον Δαυὶδ; καὶ εἶπε Δαυὶδ, Δουλὸς σου κύριε βασιλεῦ.

18 Καὶ εἶπεν, Ἰνατί τούτου καταδιώκει ὁ κύριός σου τὸ δούλου αὐτοῦ; ὅτι τί ἡμάρτηκα; καὶ τί εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικημα;

19 Καὶ νῦν ἰκουσάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ῥήμα τοῦ δούλου αὐτοῦ· εἰ ὁ Θεὸς ἐπιστεῖ σε ἢ ἐπ' ἐμὲ, ὁσφρανεῖθι θυσιά σου· καὶ εἰ υἱὸς ἀνθρώπου, ἐπικατάρατος οὗτος ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ἐξέβαλον με σήμερον μὴ ἑστηρίχθαι ἐν κληρονομίᾳ Κυρίου, λέγοντες, Πορεύου, δούλεγε θεοῖς ἑτέροις.

20 Καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξανατίας προσώπῳ Κυρίου, ὅτι ἐξελήλυθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν ἡ ψυχὴν μου, καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικῶρες ἐν τοῖς ὄρεσι.

21 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἠμάρτηκα ἐπίστρεψε τέκνον Δαυὶδ, ὅτι οὐ κακοποιῶσα σε, ἀνὴρ ὄν ἐντιμος ψυχῇ μου ἐν ὄφθαλμοῖς σου, καὶ ἐν τῇ σήμερον μεματαίωμαι καὶ ἢ ἡγήνηκα! πολλὰ σφόδρα.

22 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως· διελθέτω εἰς τῶν παιδαριῶν καὶ λαβέτω αὐτό.

23 Καὶ Κύριος ἐπιστρέψει ἐκάστω κατὰ τὰς δικαιώσιν αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ ὡς παρέδωκε σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου, καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου.

24 Καὶ ἰδοὺ κινθὸς ἔμεγαλίνθη ἡ ψυχὴ σε σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ὥτως μεγαλυνθεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἢ σκεπάσαι με, καὶ ἢ ἐξελεῖταί με ἐκ πάσης θλίψεως.

25 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ, Εὐλογημένος σὺ τέκνον· καὶ ποιῶν ποιήσεις, καὶ δυναίμενος δυνήσῃ· καὶ ἀπήλθε Δαυὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆ, καὶ Σαοὺλ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κεφ. κγ'. XXVII.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Νῦν προστεθίσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας Σαοὺλ· καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθὸν ἐάν μὴ σωθῶ εἰς γῆν ἄλλοφύλων, καὶ ἀνῆ ὑπ' ἐμοῦ Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ, καὶ σωθῆσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχούς υἱὸν Ἀμιάχ· βασιλέα Γέθ.

3 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ μετὰ Ἀγχῶν, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος ἐξ οἴκου αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ ἀμφότερα αἱ γυναῖκες αὐτῆ, Ἀχιναίμ καὶ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμυλίου.

4 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαὺλ ὅτι πέφυγε Δαυὶδ εἰς Γέθ, καὶ αὐὸ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχῶν, Εἰ δι' εὐρηκεν ὁ δῆλος σε χάριν ἐν ὄφθαλμοῖς μου, δότωσαν δὴ μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ' ἄγρον, καὶ καθήσομαι ἐκεῖ· καὶ ἰνατί κάθηται ὁ δῆλος σε ἐν πόλει βασιλευμένη μετὰ σοῦ;

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελάκ· διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελάκ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἄλλοφύλων, τέσσαρας μῆνας.

8 Καὶ ἀνέβαινε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπέτιθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρὶ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀμαλικίτην· καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατῳκείτο ἄπὸ ἀνηκόντων ἡ ἀπὸ Γελαμψῶν τετελιχισμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἐτύπηε ἄ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξωογόνησε ἀνδρα ἢ ἡ γυναῖκα· καὶ ἐλείψαντο ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνου καὶ καμήλους καὶ ἰματισμῶν, καὶ ἄνεστρεψαν· καὶ ἤρχοντο πρὸς Ἀγχούς.

10 Καὶ εἶπεν Ἀγχῶν πρὸς Δαυὶδ, Ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχῶν, Κατὰ Νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Νότον Ἰερμεγά· καὶ κατὰ Νότον τοῦ Κεβεζί.

11 Καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐξωογόνησα τοῦ εἰσαγαγεῖν εἰς Γέθ, λέγων, Μὴ ἀναγῶ γίλωσιν εἰς Γέθ καθ' ἡμῶν, λέγοντες, Τίθε ἔχει Δαυὶδ ποιεῖ!· καὶ τὸδε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἄς ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἄλλοφύλων.

12 Καὶ ἐπιστεῖθη ὁ Δαυὶδ ἐν τῷ Ἀγχῶν· σφόδρα, λέγων, Ἠσχυνταί ἀισχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσται μοι δούλος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συναθροίσαντο ἄλλοφύλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς αὐτῶν· ἐξελθεῖν πολεμεῖν μετὰ Ἰσραὴλ· καὶ εἶπεν Ἀγχῶν πρὸς Δαυὶδ, Γινώσκων γνώσῃ, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξελεῖσθαι εἰς πόλεμον σου, καὶ οἱ ἄνδρες σου.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχῶν, Οὕτω νῦν γνώσῃ ἃ ποιήσει ὁ δούλος σε· καὶ εἶπεν Ἀγχῶν πρὸς Δαυὶδ, Οὕτως ἀρχισματοφύλακα θησομαί σε πάσας τὰς ἡμέρας.

3 Καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόσμησαν αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ θάψαντες αὐτόν ἐν Ἀρμαθαίμ ἐν πόλει αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ περιεῖλε τοὺς ἐγχαστρίμυθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Καὶ συναθροίζονται οἱ ἄλλοφύλοι, καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σαναμί· καὶ συναθροίζει Σαοὺλ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Γελβουέ.

5 Καὶ εἶδε Σαὺλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἄλλοφύλων, καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα.

6 Καὶ ἐπήρωσεν τὴν Σαοὺλ διὰ Κυρίου, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς ὄλοις· καὶ ἐν τοῖς προφήταις.

7 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τοῖς παισὶ αὐτοῦ, Ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἐγχαστρίμυθον, καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτήν, καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ· καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ γυνὴ ἐγχαστρίμυθος ἐν Ἀσνδώρ.

8 Καὶ συνεκαλίψατο Σαὺλ, καὶ περιεβράλετο ἱμάτια ἕτερα, καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτῆ, καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Μάντευσαι δὴ μοι ἐν τῷ ἐγχαστρίμυθῳ, καὶ ἀνάγαγέ μοι ὃν ἐάν εἴπω σοι.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ, Ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδεις ὅσα ἐποίησε Σαοὺλ, ὡς ἐβωλόθρευσε τοὺς ἐγχαστρίμυθους καὶ τὸς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἰνατί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχὴν με θανατῶσαι αὐτήν;

10 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαὺλ, λέγων, Ζῆ Κύριος, εἰ ἀπαντήσεται σοι ἄδικον ἐν τῷ λύτῳ τούτῳ.

11 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ εἶπε, Τὸν Σαμουὴλ ἀνάγαγέ μοι.

12 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὴν Σαμουὴλ, καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ, Ἰνατί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἰ Σαοὺλ.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, Μὴ φοβοῦ, λέπον¹ τίνα ἑώρακας²· καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ γυνὴ, θεοὺς ἑώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἔγνωσ; καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος ὀπλοῖδα ἀναβεβλήκει³ καὶ ἔγνων Σαῦλ, ὅτι⁴ οὗτος Σαμουὴλ⁵, καὶ ἐκύψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἰνατὶ παρηνώχλησάς⁶ μοι ἀναβῆναι⁷ με; καὶ εἶπε Σαοὺλ, Θλίβουμαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ Θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μοι ἐτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἑνυπνίοις⁸· καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω.

16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἰνατὶ ἐπερωτῶς με, καὶ Κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ, καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου;

17 Καὶ πεποίηκε Κύριος σοι, καθὼς ἐλάλησε Κύριος⁹ ἐν χειρὶ μου, καὶ διάρρηξε Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου, καὶ δώσῃ αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυὶδ,

18 Διότι οὐκ ἤκουσας¹⁰ φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλῆκ, διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε Κύριος σοι¹¹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

19 Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ ἄρῃον σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σὲ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων.

20 Καὶ ἔσπευσε Σαοὺλ καὶ ἔπεσαν ἐστῆκως ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐφύβηθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ, καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχύς ἐτι, οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν¹², καὶ ὅλην τὴν νύκτα¹³ ἐκείνην¹⁴.

21 Καὶ εἰσήλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐθέμισεν τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ χειρὶ μου, καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους ἕξ ἐλάλησάς μοι.

22 Καὶ νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου, καὶ φαίγε, καὶ ἔσται¹⁵ σοὶ ἰσχύς, ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ.

23 Καὶ ἐκέβουλήθη φαγεῖν¹⁶ καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δῖφρον.

24 Καὶ τῇ γυναίκα ἡ δάμαλις νομάς ἐν τῇ οἰκίᾳ¹⁷ καὶ ἔσπευσε καὶ ἔθυσεν αὐτῇ¹⁸ καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασε, καὶ ἔπεψεν ἄζυμα,

25 Καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαοὺλ, καὶ ἐνώπιον τῶν παίδων αὐτοῦ¹⁹, καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κεφ. κθ'. XXX.

ΚΑΙ²⁰ συναβροῦζουσιν²¹ ἀλλόφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφῆκ, καὶ Ἰσραὴλ παρεβύβαλεν ἐν Ἀενδώρ τὴν ἐν Ἰεζρουέλ.

2 Καὶ²² οἱ²³ σατραπαὶ τῶν ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἑσχάτων μετὰ Ἀγγούσ.

3 Καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων, Τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι; καὶ εἶπεν Ἀγγούσ πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀλλοφύλων, Οὐκ οὕτως Δαυὶδ ὁ δούλος Σαοὺλ βασιλεύει Ἰσραὴλ; ἢ γέγονε μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεῦτερον ἔτος, καὶ οὐχ εὔρηκα ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς με καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης.

4 Καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀποστρέψου τὸν ἄνδρα, καὶ ἀποστραφῆτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆ, οὐ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβελος τῆς παρεμβολῆς²⁴, καὶ ἐν τινι διαλλαγησεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων;

5 Οὐχ οὗτος Δαυὶδ, ὃς ἔξῃρχον ἐν χοροῖς, λέγοντες, Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

6 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀγγούσ τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζῆ Κύριος, ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἡ ἔξοδος σου καὶ ἡ εἴσοδος σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὔρηκα²⁵ κατὰ σοῦ²⁶ κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤκεις πρὸς με ἔως τῆς ἡμεροῦς²⁷ ἡμέρας²⁸, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σὺ.

7 Καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ οὐ μὴ²⁹ ποιήσῃς³⁰ κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγγούσ, Τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὐρὸς ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλθω³¹ πολεμήσας³² τοὺς ἐχθρούς τῆς κυρίου μου τοῦ βασιλέως;

9 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγούσ³³ πρὸς Δαυὶδ, Οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου³⁴, ἀλλ' οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν, Οὐχ ἤξει μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον.

10 Καὶ νῦν ὄρθρισον τοπρῶ³⁵ αὐ³⁶ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἤκοντες μετὰ σοῦ, καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον καὶ κατέστησα ὑμᾶς³⁷ ἐκεῖ, καὶ λόγων λοιμὸν μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου³⁸ καὶ ὀρθρίσατε³⁹ ἐν τῇ ὁδῷ φωτισάτω ἡμῖν, καὶ πορεύθητε.

11 Καὶ ὤρθρισε Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῆ ἀπελθὲν⁴⁰ καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰεζρουέλ.

Κεφ. λ'. XXX.

ΚΑΙ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυὶδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ¹ τὴν² Σεκελάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ Ἀμαλῆκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν Νότον, καὶ ἐπὶ τὴν Σεκελάκ, καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκελάκ καὶ ἐνεπέρισαν³ αὐτὴν ἐν πυρὶ.

2 Καὶ⁴ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ⁵ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανίτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀλλ' ἠχμαλώτευσαν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν.

3 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ⁶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρσται ἐν πυρὶ, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν⁷ ἠχμαλωτωμένοι⁸.

4 Καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐ αὐτοῖς ἰσχύς ἐτι τοῦ κλαίειν.

5 Καὶ ἀμφότεροι αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ἠχμαλώτηθησαν, Ἀχιναίμ ἡ Ἰεζραηλίτις, καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλιού.

6 Καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσιν αὐτόν, ὅτι κατώδυνος ψυχῆς πτωχὸς τοῦ λαοῦ ἐκάσταν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ⁹, καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Ἀχμελέχ, Προσάγαγε τὸ ἐφροῦδ¹⁰.

8 Καὶ ἐπρωτήσῃσε Δαυὶδ δια τοῦ Κυρίου, λέγων, Εἰ καταδώσω ὅπως τοῦ γεδδούρ τῆτος, εἰ καταλήσονται αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ,

Καταδωκε, ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτούς, καὶ ἐξαιρούμενος ἐξελη.

9 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς κ' οἱ ἑξασκιοὶ ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάρρου Βοσὸρ, καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν.

10 Καὶ ὁ κατεδιώξαν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἵτινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Βοσὸρ.

11 Καὶ εὐρίσκωνι ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ, κ' λαμβάνουσιν αὐτόν, κ' ἄγασιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ καὶ δίδουσιν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ.

12 Καὶ δίδουσιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγε, κ' κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτῷ ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐ βρώσκει ἄρτον, καὶ οὐ πωπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Τίνος σὺ εἶ, κ' πόθεν εἶ; κ' εἶπε τὸ παιδίον τὸ Αἰγύπτιον, Ἐγὼ εἰμι δούλος ἀνόρος Ἀμαληκίτου, καὶ κατέλιπέ με ὁ κύριός μου, ὅτι ἠνοχλήθη ἐν γῇ σήμερον τριτύσιος.

14 Καὶ ἡμεῖς ἐπέθεμεθα ἐπὶ ἄτον Νότον τῷ Χελεθί, κ' ἐπὶ τὰ τῆς Ἰσδοίας μέρη, κ' ἐπὶ Νότον ὁ Χελεθί, κ' τὴν Σεκελάκ ἐνεπυρίσαμεν ἐν πυρί.

15 Καὶ εἶπεν ὁ αὐτῷ Δαυὶδ, Εἰ κατίεις με ἐπὶ τὸ γέδωρ τῆσι, κ' εἶπεν, Ὁμοσον δὴ μοι κατὰ τὸν Θεοῦ μὴ θανατώσειν με, κ' μὴ παραδῆναί με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ κατὰξω σε ἐπὶ τὸ γέδωρ τοῦτο.

16 Καὶ ὁ κατήγαγεν ἑαυτὸν ἐκεῖ, κ' ἰδοὺ οὗτοι διακεχμημένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐσθίνοντες καὶ πίνοντες, καὶ εορτάζοντες ἐν πάσι τοῖς σκύλοις τοῦ μεγάλου, οἱς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰουδα.

17 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν Δαυὶδ, κ' ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἑωσφορῆς ἕως δεΐλης, κ' τῆ ἐπαίριον, κ' ὁκ ἐσώθη ἑξ αὐτῶν ἄνηρ, ὅτι ἄλλ' ἢ τετρακοσία παιδάρια, ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἔφυγον.

18 Καὶ ἀφέλιτο Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Ἀμαληκίται, καὶ ἄμφοτεράς τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐξέλιτο.

19 Καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοὺς ἀπὸ μικρῶ ἕως μεγάλου, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἕως υἱῶν καὶ θυγατέρων, καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν, καὶ πάντα ἐπέστρεψε Δαυὶδ.

20 Καὶ ἔλαβε ἅπαντα τὰ ποιμνία, κ' τὰ βεκόλια, κ' ἀπήγαγεν ἐμπροσθεν τῶν σκύλων, κ' τοῖς σκύλοις ἐκέκισεν ἐλέγετο, Ταῦτα τὰ σκύλα Δαυὶδ.

21 Καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τὸς τετρακοσίους ἄνδρας τοὺς ὁ ὑπολειφθέντας τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ, κ' ἐκάθισεν αὐτὸς ἐν τῷ χειμάρρῳ τῷ Βοσὸρ, κ' ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ κ' εἰς ἀπάντησιν τῆ λαὸ τῆ μετ' αὐτῶν, κ' προσήγαγε Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν τί εἰς εἰρήνην.

22 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἄνηρ λοιμὸς κ' πονηρὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ Δαυὶδ, κ' εἶπον, Ὅτι ὁ κατεδιώξαν μεθ' ἡμῶν, οὐ ὄψομεν αὐτοὺς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξελιόμεθα, ὅτι ἄλλ' ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν, καὶ ἀποστρεφέτωσαν.

23 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Οὐ ποιήσετε ἕτως, ἅ μετὰ τὸ παραδῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν γέδωρ τὸν ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

24 Καὶ τίς ἐπακούσεται ἡμῶν τῶν λόγων τοῦτων; ὅτι ἢ χ' ἠτῶν ἡμῶν εἰσι, διότι κατὰ τὴν μερίδα τῆ καταβαίνοντος εἰς ἄτον πόλεμον, ἕως ἔσται ἡ μερίς τῆ καθημένη ἐπὶ τὰ σκεύη, κατὰ τὸ αὐτὸ μεριονῆται.

25 Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἑπάνω, καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον.

26 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σεκελάκ, κ' ἀπέστειλε τοῖς πρεσβυτέροις τῶν σκύλων Ἰδα καὶ τοῖς πλήσιον αὐτοῦ, λέγων, Ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν Κυρίου.

27 Τοῖς ἐν ὁ Βαιθσαῦρ, καὶ τοῖς Ἰραμᾶ Νόθη, καὶ τοῖς ἐν Γεθὸρ,

28 Καὶ τοῖς ἐν Ἀροήρ, κ' τοῖς ἐν Ἀμμαδι, καὶ τοῖς ἐν Σαφί, καὶ τοῖς ἐν Ἐσθίε,

29 Ὁ καὶ τοῖς ἐν Γεθ, κ' τοῖς ἐν Κιμάθ, κ' τοῖς ἐν Σαφέκ, κ' τοῖς ἐν Θιμάθ, κ' τοῖς ἐν Καρμὴλ, κ' τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰερμεεήλ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Κενεζί.

30 Καὶ τοῖς ἐν Ἰερμουθί, καὶ τοῖς ἐν Ὀθηρσαβεε, καὶ τοῖς ἐν Ὀρμει,

31 Καὶ τοῖς ἐν Χεβρόν, καὶ πάντας τὸς τόπους οὓς διήλθε Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτοὺς κ' οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

Κεφ. λα'. XXXI.

ΚΑΙ Οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραὴλ, κ' ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπων τῶν ἀλλοφύλων, κ' πίπτεισι τραυματῖαι ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβαε.

2 Καὶ συνάπτεισι ὁ οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαῦλ κ' τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ τύπτεισι ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Ἀμιαδάβ, καὶ τὸν Μελχισὰ υἱὸν Σαοῦλ.

3 Καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαῦλ, καὶ εὐρίσκωνι αὐτόν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχρόνδρια.

4 Καὶ εἶπε Σαῦλ πρὸς τὸν αἰρών τὰ σκεῖη αὐτῶν, Σπίσαι τὴν ῥομφαίαν σὺ κ' ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτημοι οὗτοι κ' ἀποκεντησώσι με κ' ἐμπαίξωσιν ἐμοί, κ' οὐκ ἔββαλετο ὁ αἶρων τὰ σκεῖη αὐτῶν, ὅτι ἐφοβίσθη σφόδρα, καὶ ἔλαβε Σαοῦλ τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐπέπεσον ἐπ' αὐτήν.

5 Καὶ εἶδεν ὁ αἶρων τὰ σκεῖη αὐτοῦ ὅτι τέθηκε Σαοῦλ, καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε μετ' αὐτοῦ.

6 Καὶ ἀπέθανε Σαοῦλ, καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεῖη αὐτοῦ, ἃ ἐν τῇ ἡμέρῃ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό.

7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆ Ἰορδάνης, ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι τέθηκε Σαῦλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ καταλείψει τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι, καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αἰταις.

8 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαίριον ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιόσκων τὸς νεκρούς, καὶ εὐρίσκωνσι τὸν Σαοῦλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτακτόν ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβοε.

9 Καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτόν, καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκεῖη αὐτῶν, καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων, κύκλῳ εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδόλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ.

10 Καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεῖη αὐτῶν εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον, καὶ τὸ σῶμα αὐτῶν κατέπτησαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσαῦμ.

11 Καὶ ἀκῆσιν οἱ κατοικῶντες Ἰαβὶς τὴν Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαῦλ.

12 Καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἄνηρ δυνάμει, κ' ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα, κ' ἔλαβον τὸ σῶμα Σαῦλ κ' τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τεύχεων Βαιθσαῦμ, καὶ φέρουσιν αὐτῶν εἰς Ἰαβὶς, καὶ κατακαλοῦσιν αὐτοὺς ἐκεῖ.

13 Καὶ λαμβάνουσι τὰ ὄστα αὐτῶν, κ' πίπτεισι ὑπὸ τὴν ἄβρραν τὴν ἐν Ἰαβὶς, καὶ ὑποστύουσιν ἐπὶ τὰς ἡμέρας.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β

Κεφ. α'. ι.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαουλ, καὶ Δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν Ἀμαλῆκ, καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελῖκ ἡμέρας δύο.

2 Καὶ ἐγενήθη^α τῆ ἡμέρα τῆ τρίτῃ, καὶ ἰδὼς ἄνθρωπος ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαουλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ^β διεφθόρωτά, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ^γ καὶ ἐγένετο ἐντῷ εἰσελεθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἐπέσειν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Πόθεν σὺ παραγίνῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ διασέσωσμαι.

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Τίς ὁ λόγος οὗτος; ἀπάγγελλον μοι^δ καὶ εἶπεν, Ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τῆς πολέμου, καὶ^ε πεπτόκασι πολλοί^ς ἐκ τῆς λαοῦ καὶ ἀπέθανον, καὶ Σαουλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανε.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ, Πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκε Σαουλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ;

6 Καὶ εἶπε τὸ παιδίριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ, Περιπτώματι^β περιέπεσον^γ ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβζε, καὶ ἰδὼς Σαὺλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἰππάρχαι συνηγαν αὐτῷ.^α

7 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶδε με, καὶ ἐκάλεσέ με^δ καὶ εἶπα, Ἰδοὺ ἐγὼ.

8 Καὶ εἶπέ μοι, Τίς εἶ σὺ; καὶ εἶπα, Ἀμαλκήτης ἐγὼ εἰμι.

9 Καὶ εἶπε πρὸς με, Στήθη δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος δεῖνόν, ὅτι πᾶσα ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐμοί.

10 Καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ᾔδειν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν^γ ἐλάβρον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ, καὶ τὸν^δ χλιδὸνά^ε τὸν ἐπὶ τῆς βραχίονος αὐτῆ, καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ μου ὡδε.

11 Καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων αὐτῆ, καὶ διέρρηξεν αὐτὰ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, ἀδιέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν^δ.

12 Καὶ ἐκόψαντο καὶ ἐκλάσαν καὶ ἐνήστεισαν ἕως δειλῆς ἐπὶ Σαὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπλήθυνον ἐν ρομφαίᾳ.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ, Πόθεν εἶ σὺ; καὶ εἶπεν, Υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαλκήτιου ἐγὼ εἰμι.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Πῶς κέκοφθῆθης ἐπενεγκὴν χεῖρά σι διαφθεῖραι τὸν χριστὸν Κυρίου;

15 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἐν τῶν παιδαριῶν αὐτῆ, καὶ εἶπε, Προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ^δ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε.

16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Δαυὶδ, Τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ, λέγων, Ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν Κυρίου.

17 Καὶ ἐθήρησε Δαυὶδ τὸν θρῆνον τῆτον ἐπὶ Σαὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτῆ.

18 Καὶ εἶπε τῆ δοῦλῃ τῆς υἱῆς Ἰάδα^α ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ τῆς εὐθῆς.

19 Στήλωσον Ἰσραὴλ^β ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ

τῆ ὕψι^γ σα τραυματίων πρὸς ἐπεσα δυνατοί;
20 Μὴ ἀναγγεῖλιτε ἐν Γεθ, καὶ μὴ εὐαγγελίσθητε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος, μὴ ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων, μὴ ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμητῶν.

21 Ὅρη τὰ ἐν Γελβζῆ μὴ καταβάτω δρόσους^δ καὶ μὴ ὑετὸς^ε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἄγροι ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν θυρεὸς Σαουλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἔλαιῳ^δ.

22 Ἀφ' αἵματος τραυματίων^α καὶ ἀπὸ στέατος δυνατῶν, τόξον Ἰωνάθαν οὐκ ἀπεστρίψθη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ρομφαία Σαουλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή.

23 Σαουλ καὶ Ἰωνάθαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὄρατοι^δ ἀδιακεχωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν ἡ διαχωρίσθησαν ὑπὲρ ἀετούς κοῦφοι, καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν.

24 Θυγατέρες Ἰσραὴλ ἐπὶ Σαουλ κλαῖσατε, τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμον ἡμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον^δ χρυσοῦν^ε ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν.

25 Πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τῆς πολέμου, Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου^δ τραυματίαι^ε;

26 Ἀλγῶ ἐπὶ σοί, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν, ὄραιώθης μου σφόδρα, ἐθανασιώθη ἡ ἀγάπησί σου ἐμοὶ ὑπὲρ^δ ἀγάπην^ε γυναικῶν.

27 Πῶς ἔπεσαν δυνατοί, καὶ ἀπόλωντο σκευὴ πολεμικά;

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπρωτήθη Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ, λέγων, Εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἀνάβηθι^δ καὶ εἶπε Δαυὶδ, Πᾶ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν, Εἰς Χεβρών.

2 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ^α εἰς Χεβρών^β, καὶ ἀμφότερα αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάθ ἡ Ἰεραηλίτις, καὶ Ἀβιγαῖά ἡ γυνὴ Νάβαλ τῆ^δ Καρμηλιού^ε.

3 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ^α ἕκαστος, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ κατῴκουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών.

4 Καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰδαίας, καὶ χρίσιν^δ τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ^ε ὅτι βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα^δ καὶ ἀπήγγελλον τῷ Δαυίδ, λέγοντες, Ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἐθαναν τὸν Σαουλ.

5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἠγουμένους Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς^α Δαυὶδ^β, Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι^δ ἐποιήσατε^ε τὸ ἔλεος τοῦτο^δ ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν, ἐπὶ Σαουλ τὸν χριστὸν Κυρίου^δ, καὶ ἐθάψατε αὐτόν^ε καὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ^δ.

6 Καὶ νῦν ποιῆσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν^δ καὶ γε ἐγὼ ποιῶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν τῆτο, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τῆτο.

7 Καὶ νῦν κραταιούσθησαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοῦ, ὅτι τέθεικεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαουλ, καὶ γε ἐμε^δ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰούδα^ε ἐφ' ἐαυτοῦ^δ εἰς βασιλεία^ε.

8 Καὶ Ἀβεινηρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος τοῦ

Σαούλ ἔλαβε τὸν Ἰεβοσθέ υἱὸν Σαούλ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμπολῆς^α εἰς Μαναῆμ,^β
9 Καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδίνην, καὶ ἐπὶ τὸν Θασίρι, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰεζραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἐφραὴμ, καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμίν, καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ^γ.

10 Τεσσαράκοντα ἔτων Ἰεβοσθέ υἱὸς Σαούλ, ὅτε ἐβασίλευσε ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσε, πλὴν τοῦ οἴκου Ἰούδα, οἱ ἦσαν ὀπίσω Δαυίδ.

11 Καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι ὡς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ^δ.

12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ, καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθέ υἱοῦ Σαούλ ἐκ Μαναῆμ εἰς Γαβαὼν.

13 Καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρωνία, καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθον ἐκ Χεβρών, καὶ συναντήσαντες αὐτοὺς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Ἐφραὼν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν.

14 Καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Ἰωάβ, Ἀναστήτωσαν ὁἱ τὰ παιδιάρια, καὶ παίζεσθωσαν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Ἀναστήτωσαν.

15 Καὶ ἀνέστησαν καὶ παρήλθον ἐν ἀριθμῶ τῶν παίδων Βενιαμίν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθέ υἱῶν Σαούλ, καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυίδ.

16 Καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῆ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ μάχησαν αὐτῶ ἐἰς ὁ πλευράν^ε τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ πίπτεισι κατὰ τὸ αὐτὸ, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μερὶς τῶν ἐπιρούλων, ἡ ἔστιν ἐν Γαβαὼν.

17 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἑπτάσεν Ἀβεννήρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον παιδῶν Δαυίδ.

18 Καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ πρεῖς υἱοὶ Σαρρία, Ἰωάβ, καὶ ἄβεσσαί^α, καὶ Ἀσαήλ^β, καὶ Ἀσαήλ κῆφος τοῖς ποσίν αὐτοῦ, ὡσεὶ λίμα δορκὰς ἐν ἄρῳ.

19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀσαήλ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τὸν πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά κατόπισθεν Ἀβεννήρ.

20 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβεννήρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι.

21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννήρ, Ἐκκλινε σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, καὶ κατὰσε σεαυτῷ ἐν τῶν παιδαριῶν, καὶ λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀσαήλ ἐκκλιναι ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ.

22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννήρ λέγων τῷ Ἀσαήλ, Ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ παταίσω σε εἰς τὴν γῆν, καὶ πῶς ἄρῳ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωάβ;

23 Καὶ πῶς ἔστι ταῦτα; καὶ ἐπίστρεφε^γ πρὸς Ἰωάβ τὸν ἀδελφὸν σου, καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποσθῆναι, καὶ τύπτεται αὐτὸν Ἀβεννήρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ ὤρατος ἐπὶ τὴν ψῆαν, καὶ διεξῆλθε τὸ δῶρον ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσαν ἐκεῖ Ἀσαήλ καὶ ἀπέθανε, καὶ ὑψίστατο.

24 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωάβ καὶ ἄβεσσαί ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ὁ ἦλος ἔθουε^δ καὶ αὐτοὶ εἰσηλθόντες ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμιάν, ὃ ἔστιν ἐπὶ προσώπῳ Γατ, ὁδὸν ἔρημον Γαβαὼν.

25 Καὶ συναθροίζονται οἱ υἱοὶ Βενιαμίν οἱ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μιαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἑνός.

26 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννήρ Ἰωάβ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰς νίκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία; ἢ ὁκ οἶδας οὐτὶ πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσθια; καὶ ἕως τότε οὐ μὴ εἶπες τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὀπίσθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν;

27 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Ζῆ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, διότι τότε εἰ πρωτόθεν ἀνέβη^ε ἄν^δ ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθε τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ τῷ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἠ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶ Ἰσραήλ, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι τῷ πολεμῆν.

29 Καὶ Ἀβεννήρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δρυμὰς ὄλην τὴν νίκτα ἐκείνην, καὶ διέβαινον τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὄλην τὴν παρατείνοσαν, καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμπολὴν.

30 Καὶ Ἰωάβ ἀνέστρεψεν ὅπισθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννήρ, καὶ συνήθροισεν πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπισκέπησαν τῶν παιδῶν Δαυίδ ἐννεκακάδεκα ἄνδρες, καὶ Ἀσαήλ.

31 Καὶ οἱ παῖδες Δαυίδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμίν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννήρ τριακοσίους ἐξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ.

32 Καὶ αἴρσιν τὸν Ἀσαήλ, καὶ θίπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἂν Βηθλέεμ, καὶ ἐπορεύθη Ἰωάβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὄλην τὴν νίκτα, καὶ διέφαισεν αὐτοὺς ἐν Χεβρών.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαούλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ, καὶ ὁ οἶκος Δαυίδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, καὶ ὁ οἶκος Σαούλ ἐπορεύετο καὶ ἠσβένει.

2 Καὶ ἐτέχθησιν τῷ Δαυίδ υἱοὶ ἐν Χεβρών, καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς Ἀχινοὸμ τῆς Ἰσραηλιτίδος,

3 Καὶ ὁ δεύτερος αὐτῷ Δαυοῦα τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβεσαλώμ υἱὸς Μααχί θυγατρὸς Θολμὶ βασιλέως Γεσσίρ,

4 Καὶ ὁ τέταρτος Ὀρία υἱὸς Ἀγγίθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιταίλ,

5 Καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραὶμ τῆς Λιγὰλ γυναικὸς Δαυίδ, οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυίδ ἐν Χεβρών.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ τῶν πόλεμον ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαούλ καὶ ἀναμέσον ὁ τῶ οἴκου Δαυίδ, καὶ Ἀβεννήρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαούλ.

7 Καὶ τῷ Σαούλ παλλακὴ Ῥεφαί θυγίτηρ Ἰωάβ, καὶ εἶπεν Ἰεβοσθέ υἱὸς Σαούλ πρὸς Ἀβεννήρ, Τί ὅτι εἰσηλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρὸς μου;

8 Καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννήρ περὶ τῆ λόγῃ τούτου τῷ Ἰεβοσθέ, καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς αὐτόν, Μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγὼ εἰμι; ἐποίησα σήμερον^α ἕλεος μετὰ τῷ οἴκῳ Σαούλ τῷ πατρὸς σου, καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων, καὶ οὐκ ἠτόμολησα εἰς τὸν οἶκον Δαυίδ, καὶ ἐπίστητεἰς ἐπ' ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον;

9 Τάδε ποιῆσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἀβεννήρ καὶ τάδε προσθεῖη αὐτῷ, ὅτι καθὼς ἠγόμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ, ὅτι οὕτως ποιῶσ αὐτῷ ἂν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

10 Περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τῶ οἴκου Σαούλ, καὶ τῷ ἀναστήσῃ τὸν θρόνον Δαυίδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δάν ἕως Βηραβεέ.

11 Καὶ ὁκ ἠδυνιάσθη ἔτι Ἰεβοσθέ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννήρ ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ φοβήσθαι αὐτόν.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννήρ ἀγγέλους πρὸς Δαυίδ εἰς Βαιθλέμ οὗ ἦν, παραχρῆμα, λέγων, Διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ χεὶρ μὲ μετὰ σου, ἕπιστρέψαι πρὸς σέ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ.

13 Καὶ εἶπε Δαυίδ, Καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σέ διαθήκην, πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτῶμαι παρὰ σου, λέγων, Οὐκ ὀθέλει^β τὸ πρόωπόν μου, ἐὰν μὴ ἀγάγησιν τὴν Μελχὸλ θυγατέρα Σαούλ παραγινόμενος σὺ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.

14 Καὶ ἐξάπεστειλε^γ Δαυίδ πρὸς Ἰεβοσθέ υἱὸν Σαούλ ἀγγέλους, λέγων, Ἀπόδος μοὶ τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχὸλ, ἢν ἔλαβον ἂν

ἐκατὸν ἄκροβυστίας ἄλλοφύλων.

15 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεβοσθέ, κ' ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τῆ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλιῆλ υἱὸς Σελλῆς.

16 Καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακίμ· κ' εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννήρ, Πορεύε, ἀνάστρεφε· κ' ἀνέστρεψε.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς τὸς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, λέγων, Χθές καὶ τρίτην ζητῆτε τὸν Δαυὶδ βασιλευμένον ἐφ' ἡμᾶς.¹

18 Καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε περὶ Δαυὶδ, λέγων, Ἐν χειρὶ τῆ δούλης μου Δαυὶδ σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων, κ' ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννήρ² ἐν τοῖς ὡσὶ Βενιαμίν· κ' ἐπορεύθη Ἀβεννήρ τῆ λαλήσαι εἰς τὰ ὄρα τῆ Δαυὶδ εἰς Χεβρών πάντα ὅσα ἤρσεν ἐν ὄφθαλμοῖς Ἰσραὴλ κ' ἐν ὄφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν.

20 Καὶ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών, κ' μετ' αὐτῆ εἴκοσι ἄνδρες· κ' ἐποίησε Δαυὶδ τῷ Ἀβεννήρ κ' τοῖς ἄνδράσι τοῖς μετ' αὐτῆ πότον.

21 Καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ, Ἀναστήσομαι δὴ κ' πορεύσομαι κ' συναθροίσω πρὸς ὁ κύριον μου τὸν βασιλεὺς πάντα Ἰσραὴλ, κ' διαθήσομαι μετ' αὐτῆ διαθήκη, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἀβεννήρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ.

22 Καὶ ἰδὸς οἱ παῖδες Δαυὶδ κ' Ἰωάβ παρεγένοντο ἐκ τῆς ἐξορίας, κ' σκόδα πολλά³ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν· καὶ Ἀβεννήρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν, καὶ ἀπελύθει ἐν εἰρήνῃ.

23 Καὶ Ἰωάβ κ' πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτῆ ἤλθοσαν, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωάβ, λέγοντες, Ἦκει Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ πρὸς Δαυὶδ, κ' ἀπέσταλκεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ.

24 Καὶ εἰσήλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλεῖα, κ' εἶπε, Τί τῆτο ἐποίησας; ἰδὸς ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς σέ, καὶ ἰνατί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν, καὶ ὄ ἀπελήλυθεν⁴ ἐν εἰρήνῃ;

25 ὁ⁵ ἦ ἐκ οὐδ' αὐτὴν κακίαν Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ, ὅτι ἄπατήσαι σε ὁ παρεγένετο¹, καὶ γυνῶναι τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν εἰσοδὸν σου, καὶ γυνῶναι ἅπαντα ὅσα σύ ποιεῖς;

26 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τῆ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους² πρὸς ὁ Ἀβεννήρ ὀπίσω· καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πρῴτου τοῦ Σεεράμ, καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει.

27 Καὶ ἐπέστρεψε τὸν Ἀβεννήρ εἰς Χεβρών, κ' ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωάβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλήσαι πρὸς αὐτὸν, ἐνεδρεύων· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάβ.

28 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶπεν, Ἀθῶς εἰμι ὁ ἐγὼ κ' ἡ βασιλεία μου ἀπὸ Κυρίου κ' ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἰμάτων Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ.

29 Κατανησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωάβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τῆ πατρὸς αὐτῆ, καὶ μὴ ἐκλείπει ἕκτὸς οἴκου Ἰωάβ γονορρῆς, κ' λεπρὸς, καὶ κρατῶν ὁ σικτάλης, καὶ πίπτων ἐν ρομφαίᾳ, καὶ ἐλασσόμενος ἄριστος.

30 Ἰωάβ δὲ καὶ Ἀβεσσά ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαπαρτήρητον τὸν Ἀβεννήρ, ἀν³ ὄν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαὴλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν, ἐν τῷ ποταμῷ.

31 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτῆ, Διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ περιώσασθε σάκκας, καὶ κόπτεσθε ἔνώπιον Ἀβεννήρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης.

32 Καὶ θίπτωσι τὸν Ἀβεννήρ ἐν Χεβρών· κ' ἤρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτῆ κ' ἐκλαυσε ἐπὶ τῆ γὰφ αὐτῆ, κ' ἐκλαυσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ.

33 Καὶ ἐθρόνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννήρ, καὶ εἶπεν, Εἰ κατὰ τὸν θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ;

34 Αἱ χεῖρες σου ἢ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου ἢ ἐκ ἐν πέδις⁴; οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας· καὶ συνήχη⁵ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαύσαι αὐτὸν.

35 Καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς ὁ περιδειπνήσαι¹ τὸν Δαυὶδ ἄριστος ἐπὶ ἕσῃς ἡμέρας· κ' ὤμοσε Δαυὶδ, λέγων, Τάδε ποιήσω μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθήη, ὅτι ἐὰν μὴ δὴ ὁ ἥλιος, οὐ μὴ γεύσομαι ἄριστον ἢ ἀπὸ πιατόντινος.

36 Καὶ ὁ ἐγὼν² πᾶς ὁ λαὸς³, καὶ ἤρσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ⁴.

37 Καὶ ἐγὼν πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τὸν βασιλεῖα θανατώσαι τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νῆρ.

38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Οὐκ οἶδατε, ὅτι ἠγούμενος μέγας πέντακον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ ἐν τῷ Ἰσραὴλ;

39 Καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ συγγενὴς σημερον¹, καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουίας σκληρότεροί μου εἰσίν² ὁποδοῖ³· Κύριος τῶν ποιούντι τὰ πονηρὰ κατα τὴν κακίαν αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑὶ ἤκτισεν Ἰεβοσθέ υἱὸς Σαὺλ, ὅτι τέθηκεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ ἐν Χεβρών, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρήϊσαν.

2 Καὶ δύο ἄνδρες ἠρήμειοι συστρεμμάτων τῷ Ἰεβοσθέ υἱῷ Σαὺλ ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαανὰ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ῥηχάβ, υἱοὶ Ῥεμμὸν τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· ὅτι Βηρωθ ἔλογίζετο τοὺς υἱοὺς Βενιαμίν.

3 Καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθαίμ, κ' ἤσαν ἐκεῖ παροικούντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

4 Καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαὺλ υἱὸς πεπληγῶς τὰς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε, κ' ἦτος ἐν τῷ ἔλθειν τὴν ἀγγελίαν Σαὺλ καὶ Ἰωνάθαν τῆ υἱῆ αὐτῆ ἐ¹ Ἰεζραὴλ, κ' ἤρεν αὐτὸν ἡ τιμὴν αὐτῆ, κ' ἐφόρη κ' ἐγένετο ἐν τῷ σπείδῳ αὐτὸν κ' ἀναχωρεῖν, κ' ἔπεσε κ' ἐχωλάνθη, κ' ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ².

5 Καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ῥεμμὸν τῶ Βηρωθαίου Ῥηχάβ καὶ Βαανὰ, καὶ εἰσήλθον ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Ἰεβοσθέ¹, καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοιτῇ τῆς μεσημβρίας.

6 Καὶ ἰδὸς ἡ θυρωρὸς τῶ οἴκου ἐκάθειρε πυρρς, καὶ ἐνίστατε καὶ ἐκάθευδε² καὶ Ῥηχάβ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον,

7 Καὶ εἰσήλθον εἰς τὸν οἶκον· καὶ ὁ Ἰεβοσθέ¹ ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῆ ἐν τῷ κοιτῷ αὐτῆ· καὶ τῆπταισιν αὐτὸν, καὶ θανατῆσιν αὐτὸν, καὶ ἀφαῖρσι τὴν κεφαλὴν αὐτῆ· καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτῆ, καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμᾶς ὅλην τὴν νύκτα.

8 Καὶ ἤνεκαν τὴν κεφαλὴν ὁ Ἰεβοσθέ¹ τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλεῖα, Ἰδὸς ἡ² κεφαλὴ ὁ Ἰεβοσθέ¹ υἱῷ Σαὺλ τῶ ἐχθρῷ σου, ὃς ἐζητεῖ τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεὶ ἐκδικίαν τῶν ἐχθρῶν αὐτῆ, ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆ, ἐκ Σαὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.

9 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ῥηχάβ κ' τῷ Βαανὰ ἀδελφῷ αὐτῆ υἱὸς Ῥεμμὸν τοῦ Βηρωθαίου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ζῆ Κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ παρῶς θλίψεως,

10 Ὅτι ὁ ἀπαγγέλιας μοι ὅτι τέθηκε Σαὺλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιον μου, καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν ἐν Σεκελάκ, ὡ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια.

11 Καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτῶ· καὶ νῦν ἐκλήθησώ τὸ ἰσὺμ αὐτῶ ἐκ χειρὸς ἡμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἡμῖς ἐκ τῆς γῆς.

12 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτῶ, καὶ ἠποκτείνουσιν αὐτοὺς, καὶ κολαζοῦσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρών, καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰεσοῦθ¹ ἔβαψαν ἐν τῷ ταίφῳ Ἀβενήρ υἱὸς Νήρ.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἴδου ὕστατόν σου, καὶ σάρκες σου ἡμεῖς.

2 Καὶ ἔχθες καὶ τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν, σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς σέ, Σὺ ποιμαίνεις τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἠγοούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου! Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἁδιαθήκην ἐν Χεβρών ἐνώπιον Κυρίου, καὶ χρίσας τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ.

4 Υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ βασιλευσέναι αὐτῶν, καὶ τεσσαράκοντα ἐτὴ βασιλεύσεν.

5 Ἐπὶ ἑξήκοντα καὶ ἑπτὰ ἡμῶν ἐξ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν Ἰσθάν, καὶ τριάκοντα τρία ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰσθάν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

6 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶ εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἰεβουσαϊόν τὸν κατοικῆντα τὴν γῆν, καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυίδ, Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε, ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ, λέγοντες, Ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὧδε.

7 Καὶ προκτελέβετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών αὐτῆς ἡ πόλις τοῦ Δαυίδ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Πᾶς τύπτων Ἰεβουσαϊόν, ἀπέσθω ἐν παραξίφιδι καὶ τὸν χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισούντας ἄτην ψυχὴν Δαυίδ. Διὰ τοῦτο ἐρούσι, Τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου.

9 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὐτῆς ἡ πόλις Δαυίδ, καὶ φυκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κυκλῶ ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

10 Καὶ διεπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτῆς.

11 Καὶ ἀπέστειλε Χειρὰν βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλου πρὸς Δαυὶδ, καὶ ζύλα κέδρινα, καὶ τέκτονας ἕλων, καὶ τέκτονας λίθων, καὶ φυκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυίδ.

12 Καὶ ἔργω Δαυίδ, ὅτι ἠτόιμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαόν αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακάς ἐξ Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὸ ἔλθειν αὐτὸν ἐκ Χεβρών, καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυίδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες.

14 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῶ ἐν Ἱερουσαλὴμ Σαμμοὺς, καὶ Σωβὰβ, καὶ Νάθαν, καὶ Σαλωμῶν,

15 Καὶ Ἐβεάρ, καὶ Ἐλισαῆ, καὶ Ναφέκ, καὶ Ἰεφιάς,

16 Καὶ Ἐλισαμά, καὶ Ἐλιδαῆ, καὶ Ἐλιφαθά, Σαμαῆ, Ἰεσιβίθ, Νάθαν, Γαλαμαῖν, Ἰεβαρ, Θεισαῖς, Ἐλιφαλάτ, Ναγέδ, Ναφέκ, Ἰανᾶθαν, Λεωσαμὺς, Βασιμιθά, Ἐλφαθά¹.

17 Καὶ ἤκουσαν αἱ οἱ ἄλλοφυλοὶ ὅτι κέχρηται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἄλλοφυλοὶ ζῆτει τὸν Δαυίδ, καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν.

18 Καὶ οἱ ἄλλοφυλοὶ παραγίνονται, καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων.

19 Καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου, λέγων,

Εἰ ἀναβῶ πρὸς τὰς ἀλλοφύλους, καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυίδ, Ἀνάβαινε, μετὰ παραδίδούς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου.

20 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν, καὶ ἔκοψε τὰς ἀλλοφύλους ἐκεῖ, καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διέκοψε Κύριος τὰς ἐχθρὰς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμῶν, ὡς διακοπὴ τὰ ὕδατα διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τῆς τοπῆς ἐκείνου, Ἐπάνω διακοπῶν.

21 Καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τὰς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλάβουσαν¹ αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ.

22 Καὶ προσέθεντο ἐπὶ ἄλλοφυλοὶ τῷ ἀναβῆναι, καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τιτάνων.

23 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου, καὶ εἶπε Κύριος, Οὐκ ἀνάβηθι εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔπαρση ἰαυτοὺς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος.

24 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἄκμασι σε τὴν φωνὴν τῆς συγκλεισμῆ ἀπὸ τῆ ἄλασ τῆς κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται Κύριος ἐμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων.

25 Καὶ εποίησε Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς γῆς Γαζερᾶ.

Κεφ. ς'. VI.

ΚΑΙ συνήγαγεν ἐπὶ Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσραὴλ, ὡς ἐβδόμηκοντα χιλιάδας.

2 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἱερουζαλιμίων ἐν ἀναβάσει τῷ ἀναγαγεῖν ἐκείθεν τὴν κιβωτὸν τῆ Θεᾶ, ἐφ' ἣν ἐτεκλήθη τὸ ὄνομα τῆς Κυρίου τὸν δυνάμιμον καθημένον ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπ' αὐτῆς.

3 Καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐφ' ἄμαξαν καινῶν, καὶ ἦσαν αὐτῆν ἐξ οἴκου Ἀμναδάβ τῆ ἐν τῷ βηνῶ καὶ β' Ὀζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμναδάβ ἦσαν τὴν ἄμαξαν σὺν τῇ κιβωτῷ.

4 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἐμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ.

5 Καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες ἐνώπιον Κυρίου ἐν ὄργανοις ἠρμολομένοις ἐν ἰσχυί, καὶ ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν νάβχοις, καὶ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν αὐλοῖς.

6 Καὶ παραγίνονται ἕως ἁλῶ¹ Ναχώρ, καὶ ἐξέτεινε ὁ Ὀζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ κατασχέιν αὐτὴν, καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν, ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μῦσχος.

7 Καὶ ἐθυμώθη ὄργη Κυρίου τῷ Ὀζὰ, καὶ ἔπαυσεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Θεός, καὶ ἀπέθνηκεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐνωπιον τῆ Θεᾶ.

8 Καὶ ἠθύμωσε Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε Κύριος διακοπήν ἐν τῷ Ὀζὰ, καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, Διακοπή Ὀζὰ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Πῶς εἰσελεύσεται πρὸς με ἡ κιβωτὸς Κυρίου;

10 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τὴν πόλιν Δαυίδ, καὶ ἀπέκλεισεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς οἶκον Ἀβεδοᾶρ τοῦ Γεθαίου.

11 Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰς οἶκον Ἀβεδοᾶρ τοῦ Γεθαίου μῆνας τρεῖς, καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον τὸν οἶκον Ἀβεδοᾶρ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

12 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεὶ Δαυίδ, λέγοντες, Εὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον Ἀβεδοᾶρ, καὶ πάντα τὰ αὐτῆ ἐνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Ἀβεδοᾶρ εἰς τὴν πόλιν Δαυίδ ἐν εὐφροσύνῃ.

13 Καὶ ἦσαν μετ' αὐτῆ ἀίροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροί, καὶ θύμα μόνος καὶ ἄρνες.

14 Καὶ Δαυὶδ ἀνεκρέτο ἐν ὄργάνοις ἡρμωσμένως ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδοκίως στολὴν ἔβαλλον.

15 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν Κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.

16 Καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινόμενης ἕως πόλεως Δαυὶδ, καὶ Μελλὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ διεκπτε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὄρχηζοντα, καὶ ἀνακραύζοντα ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐξῆθένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

17 Καὶ φέρει τὴν κιβωτὸν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον ὃ αὐτῆς¹ εἰς μέσον τῆς σκηνῆς, ἧς ἔπηνεν αὐτῇ Δαυὶδ ἡ ἀνήμεκε Δαυὶδ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου,² εἰρηκίς.

13 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συνααφέρων τοὺς ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηκίς, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν δυνάμεων.

19 Καὶ διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναντι τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δίν ἕως Βηρσαβεῖ,³ καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός, ἐκάστω κολλυρίδα ἄρτης,⁴ καὶ ἔσχαριτην⁵, καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνης⁶ καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτῆ.

20 Καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτῆ καὶ ἐξῆλθε Μελλὸλ ἡ θυγάτηρ Σαὺλ εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπε, Τί δεδόξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδικῶν τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καθὼς ἀποκαλύπτει ἀποκαλυφθεὶς εἰς τὸν ὄρχηζόμενον;

21 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελλὸλ, Ἐνώπιον Κυρίου ὄρχησομαι εὐλόγητὸς Κυρίου ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σὺ καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτῆ, τῆ καταστήσαι με εἰς ἡγόμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῆ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ παιδομαί καὶ ὄρχησομαί ἐνώπιον Κυρίου,

22 Καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως, καὶ ἔσομαι ἀρχεὺς ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ μετὰ τῶν παιδικῶν, ὧν εἶπας με μὴ δοξασθῆναι.

23 Καὶ τῇ Μελλὸλ θυγατρὶ Σαὺλ ἔκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τῆ ἀποθανεῖν αὐτῆ.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν^α ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆ, καὶ Κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆ^β τῶν κύκλῳ^γ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἰδὸς δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνων, καὶ ἡ κιβωτὸς τῷ Θεῷ κἀθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.

3 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα, Πάντα ὕσα^α ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βιάδιζε καὶ ποίει, ὅτι Κύριος μετὰ σοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο αὐτῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν, λέγων,

5 Πορεύου, καὶ ὁ εἶπον¹ πρὸς τὸν δούλον μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μου οἶκον τοῦ κατοικῆσαι με.

6 Ὅτι οὐ κατάρκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἡμῶν ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ,

7 Ἐν πᾶσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ² εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τῆ Ἰσραὴλ,

ὅς ἐνετείλειμην ποιμαίνειν τὸν λαὸν μὴ Ἰσραὴλ λέγων, Ὁ Ἰνατὶ οὐκ ὠκοδομήκατέ μοι οἶκον κεδρίνων;

8 Καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐλάβον σε ἐκ τῆς μίνδρας³ τῶν προβάτων, τοῦ εἶναι σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν μὴ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ,

9 Καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόθρευαι πάντα τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μὴ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτὸν, καὶ κατασκηνώσεις καθ' ἑαυτὸν, καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι⁴ καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινώσαι αὐτὸν, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς.

11 Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὴς ἐπὶ τὸν λαὸν μὴ Ἰσραὴλ⁵ καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου⁶ καὶ ἀπαγγελεῖ σοι Κύριος, ὅτι οἶκος οἰκοδομήσει αὐτῷ.

12 Καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσι αἱ ἡμέραι σου, καὶ κοιμηθῆσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσῃ τὸ σπέρμα σὺ μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτῆ.

13 Αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματι μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτῆ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν⁷ καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν, καὶ ἐν ἀφαίς υἱῶν ἀνθρώπων⁸.

15 Τὸ δὲ ἔλεός μου ἔκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτῆ, καθὼς ἀπέστρωσα τῷ ἄν ἀπέστρωσα ἐκ προσώπου μου.

16 Καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου⁹ καὶ ὁ θρόνος αὐτῆ ἔσται ἀνορθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.

17 Κατὰ πάντα τοὺς λόγους τούτους, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην¹⁰ ἔτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ.

18 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ἐγὼ, Κύριέ μου Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ὁ ἡγάπησάς¹¹ με ἕως τούτων;

19 Καὶ κατεσπικρίθων μικρὸν ἐνώπιόν σου, Κύριέ μου Κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τῶ οἴκου τῷ δούλῳ σου εἰς μακράν¹² οὕτως δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου, Κύριέ μου Κύριε;

20 Καὶ τῷ προσθήσει Δαυὶδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δούλον σου, Κύριέ μου Κύριε,

21 Καὶ διὰ τὸν δούλον σου πεποιθήσας, καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσίην¹³ ταύτην, γνωρίσαι¹⁴ τῷ δούλῳ σου,

22 Ἐνεκεν τοῦ ὁ μεγαλύναι¹⁵ σε, Κύριέ¹⁶ μου ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν.

23 Καὶ τίς ὡς ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ ἕως ἄλλο ἐν τῇ γῆ; ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαόν, τοῦ θέσθαι σε ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσίην καὶ ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὓς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου, ἔθνη καὶ σκηνώματα;

24 Καὶ ἠτόιμασας σεαυτῷ τὸν λαὸν σου Ἰσραὴλ εἰς λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς Θεόν.

25 Καὶ νῦν Κύριέ μου, ῥῆμα ὁ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, πίστωσον ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ Κύριε παντοκράτωρ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ¹⁷ καὶ νῦν¹⁸ καθὼς ἐλάλησας,

26 Ὁ Μεγαλυθήσει τὸ ὄνομα σου εἰς αἰῶνας.¹⁹

27 Κύριε παντοκράτωρ Θεός Ἰσραὴλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὄτιον τοῦ δούλου σου, λέγων, Οἶκον οικοδομήσω σοι· διὰ τοῦτο ἔβρεν ὁ δούλος σου τὴν καρδίαν ἐαυτοῦ τὸ προσευεσθαι πρὸς σέ τὴν προσευχὴν ταύτην.

28 Καὶ νῦν Κύριε μου Κύριε, σὺ εἶ ὁ Θεός, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησαν ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ὑψηλά ταῦτα.

29 Καὶ νῦν ἄρξαι καὶ ἐλογήσῃσιν τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, τῷ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ ὁ Κύριε μου Κύριε ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὰς ἀλλοφύλους, καὶ ἐτροπώσατο αὐτὰς· καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἰψαρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων.

2 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωάβ, καὶ ἠμετέρησεν αὐτὸς ἐν σχοινοῖς, κομίσας αὐτὸς ἐπὶ τὴν γῆν· ὃ ἐγένετο· τὰ δύο σχοινοίσματα τὸ θανατῶσαι, καὶ τὰ δύο σχοινοίσματα ἐξώγησε· καὶ ἐγένετο Μωάβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια.

3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζὶρ υἱὸν Ραῖβ, βασιλέα Συβῆ, πορευομένην αὐτῷ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτῆ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.

4 Καὶ προκατέλαβε τὸν Δαυὶδ τὴν αὐτῆ χίλιαι ἄρματα, καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἰππέων, καὶ εἰκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν· καὶ παρέλυσεν Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα, καὶ ὑπέλειπε ὅθεν τὴν ἑκατοντάριον.

5 Καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκῷ βοηθῆσαι τῷ Ἀδρααζὶρ βασιλεῖ Συβῆ, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σίρῳ εἰκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.

6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὰς χλιδαῖνας τὰς χρυσοῦς, αἱ ἦσαν ἐπὶ τῶν παίδων τῶν Ἀδρααζὶρ βασιλέως Συβῆ, καὶ ἦνεγεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουακὶμ βασιλεὺς Αἰθιοπῶν, ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ροβοὰμ υἱοῦ Σαλωμῶντος.

8 Καὶ ἐκ τῆς ὁ Μετεβὰκ· καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τῆ Ἀδρααζὶρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σαλωμῶν τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν, καὶ τοὺς στόλους, καὶ τὰς λουτήρας, καὶ πάντα τὰ σκεῦη.

9 Καὶ ἦκουσε ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς Ἡμάθ, ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζὶρ, τῷ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτήσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὑπὲρ ὃ ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζὶρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, ὅτι ἠντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζὶρ· καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆ ἦσαν σκεῦη ἀργυρᾶ, καὶ σκεῦη χρυσοῦ, καὶ σκεῦη χαλκᾶ.

11 Καὶ ταῦτα ἠγίασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ, μετὰ τῆ ἀργυρίας καὶ μετὰ τοῦ χρυσοῦ οὗ ἠγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ὧν κατεδυνάστευσεν,

12 Ἐκ τῆς Ἰδομαίας, καὶ ἐκ τῆς Μωάβ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξ Ἀμαλῆκ, καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζὶρ υἱοῦ Ραῖβ βασιλέως Συοβῆ.

13 Καὶ ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα· καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπειν αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδομαίαν ἐν Γεβελέμ εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας.

14 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδομαίᾳ φρουρὰν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰδομαίᾳ· καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδομαῖοι δούλοι τῷ βασιλεῖ· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

15 Καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ· καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.

16 Καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατίας· καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλλὸ ἐπὶ τῶν ὑπομημημάτων.

17 Καὶ Σαδοκ υἱὸς Ἀχιτοβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ ἱερεῖς· καὶ ὁ Σασά ὁ γραμματεὺς.

18 Καὶ ὁ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ σύμβηλος· καὶ ὁ Χελεθὶ, καὶ ὁ Φελετί, καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ ἀνὰ Λάρχει ἦσαν.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ, Εἰ ἔστιν ἐτι ὑπολέεμμενος ἐν τῷ οἴκῳ Σαοῦλ, καὶ ποιῶ μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἐνεκεν Ἰωνάθαν·

2 Καὶ ἐκ τῶ οἴκου Σαοῦλ ἦν παῖς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβῆ· καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, Ὁ σὺ εἶ Σιβῆ; καὶ εἶπεν, Ἐγὼ δούλος σὺς.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰ ὑπολέειπται ἐκ τῆ οἴκου Σαοῦλ ἐτι ἀνὴρ, καὶ ποιῶ μετ' αὐτοῦ ἔλεος Θεοῦ· καὶ εἶπε Σιβῆ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐτι ἔστιν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν πεπληγῆς τοὺς πόδας.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Πῆ οὗτος; καὶ εἶπε Σιβῆ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἴδου ἐν οἴκῳ Μαχίρ υἱοῦ Ἀμιήλ ἐκ τῆς Δοδάβαρ.

5 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχίρ υἱοῦ Ἀμιήλ ἐκ τῆς Δοδάβαρ.

6 Καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθὲ υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοῦλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκίνησεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Μεμφιβοσθὲ; καὶ εἶπεν, Ἴδου ὁ δούλος σου.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν ποιῶ καὶ μετὰ σοῦ ἔλεος· διὰ Ἰωνάθαν τὸν πατέρα σου, καὶ ἀποκαταστήσω σοι πάντα ἄγρον Σαοῦλ πατρός τοῦ πατρός σου, καὶ σὺ φαγῆ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διαπαντός.

8 Καὶ προσεκίνησε Μεμφιβοσθὲ, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ὁ δούλος σου, ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν θενηκῶτα τὸν ὄμιον ἐμοῦ;

9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβῆ τὸ παιδάριον Σαῦλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πάντα ὅσα ἐστι τῷ Σαοῦλ καὶ ὅλη τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δέδοκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου.

10 Καὶ ἐργᾷ αὐτῷ τὴν γῆν σὺ, καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ οἱ δούλοι σου, καὶ εἰσίσσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἐδετα ἄρτους· καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς τῆ κυρίας σου φάγεται ὁ διαπαντός ἄρτον· ἐπὶ τῆς τραπέζης μου· καὶ τῷ Σιβῆ ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοί, καὶ εἰκοσι δούλοι.

11 Καὶ εἶπε Σιβῆ πρὸς τὸν βασιλέα, Κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτως ποιήσει ὁ δούλος σου· καὶ Μεμφιβοσθὲ ἦσθιν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυὶδ καθὼς εἰς τῶν υἱῶν αὐτῆ τῶ βασιλέως.

12 Καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς μικρὸς ἦν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχά· καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβῆ δούλου τοῦ Μεμφιβοσθὲ.

13 Καὶ Μεμφιβοσθὲ κατώκει ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶ βασιλέως αὐτὸς διαπαντός ἦσθιν, καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς υἱὸν Ἀμμῶν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποίησω ἔλεος μετὰ Ἀννῶν υἱοῦ Νααθ, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτῆ περὶ τῆ

πατρός αὐτοῦ· καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν ἡμῶν.

3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες τῶν ἡμῶν πρὸς Ἄνῳν τὸν κύριον αὐτῶν, Μηδὲ παρά τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστειλε σοὶ προκαλοῦντας· ἄλλ' ὅπως! οὐχὶ ἔρευνησῶσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτήν καὶ τὰ κατασκευάσθαι αὐτὴν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ;

4 Καὶ ἔλαβεν Ἄνῳν τοὺς παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξήρπασε τοὺς πύργους αὐτῶν, καὶ ἀπέκοψε τοὺς μαγούας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχιῶν αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς.

5 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντην αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἡττησάμενοι σφόδρα, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καθίστατε ἐν Ἱερικῷ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πύργους ἡμῶν, καὶ ἐπιστραφίσεσθε.

6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ ἡμῶν ὅτι κατασχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυὶδ· καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ ἡμῶν, καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν ὁ Βαιθραάμ, καὶ τὴν Συρίαν Σουβά, καὶ Ῥωῖβ, ἕικοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλεῖα ὁ Ἀμαλὴκ χιλίους ἀνδρας, καὶ Ἰστώβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

7 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατοὺς.

8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ παρετάξαντο τὸν πόλεμον παρὰ τῆς θύρας τῆς πόλεως, Συρίας Σουβά καὶ Ῥωῖβ καὶ Ἰστώβ καὶ ὁ Ἀμαλὴκ μόνοι ἐν ἄρῳ.

9 Καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπροσῶπον τὸν πολεμὸν ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἔξεναντίας! καὶ ἐκ τοῦ ὄπισθεν, καὶ ὁ ἐπελέξατο! ἐκ πάντων τῶν νεανιῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας Συρίας.

10 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσά τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας τῶν ἡμῶν.

11 Καὶ εἶπεν, Ἐἴν κραταιώθῃ Συρία ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ εἴν κραταιώθωσιν υἱοὶ ἡμῶν! ὑπὲρ σέ, καὶ ἐσόμεθα τοῦ σώσαι σε.

12 Ἀνδρίζου καὶ κραταιώθωμεν ὑπὲρ τῶν λαῶν ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τῶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ Κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὄφθαλμοις αὐτοῦ.

13 Καὶ προσῆλθεν Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἐφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

14 Καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν εἶδαν ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἐφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσά, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἡμῶν, καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλὴμ.

15 Καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπαυσαν ἐμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

16 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζῆρ, καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τῆς πέρας τῆς ποταμῶν ἁ Χαλαμὰκ, καὶ παρεγένοντο εἰς Αἰλάμ· καὶ Σωβάκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζῆρ ἐμπροσθεν αὐτῶν.

17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγένετο εἰς Αἰλάμ· καὶ παρετάξαντο Συρία ἔξεναντίας Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτῶν.

18 Καὶ ἐφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ· καὶ ἀνέειλε Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἄρματα, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἰππέων, καὶ τὸν Σωβάκ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

19 Καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δούλους Ἀδρααζῆρ ὅτι ἔπαυσαν ἐμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ ἠντομοδῶσαν μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ ἐδούλευσαν

αὐτοῖς· καὶ ἐφοβίθη Συρία τοῦ σώσαι ἐτι τοὺς υἱοὺς ἡμῶν.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἐγένετο, ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐναντιοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξορίας τῶν βασιλέων, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωάβ, καὶ τοὺς παῖδας αὐτῆ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν· καὶ διεκάλισαν ἐπὶ Ῥαββὶθ· καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἔσπραν, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ περιπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ εἶδε γυναῖκα λουομένη ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα.

3 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ ἐζήτησε τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεῖ ἡ θυγάτηρ Ἐλιὰβ· γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου;

4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους, καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς· καὶ ἀτηγάξατο ἐκ αὐτῆς ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆς.

5 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω.

6 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ, λέγων, Ἀποστείλον πρὸς μετὸν Οὐρίαν τὸν Χετταίου· καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυὶδ.

7 Καὶ παραίνεται Οὐρίας· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπρώτησε Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωάβ, καὶ εἰς εἰρήνην τῆ λαῶν, καὶ εἰς εἰρήνην τῆ πολέμου.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Οὐρίᾳ, Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου· καὶ ἐξηλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὅπως αὐτοῦ ἄριστος τοῦ βασιλέως.

9 Καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τῆς θύρας τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν, Οὐχὶ ἐξ ὄδοῦ οὗ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου;

11 Καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυὶδ, Ἡ κηϊωτός, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας κατοκοῦναι ἐν σκιναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωάβ, καὶ οἱ δούλοι τῆς κυρίας μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβύλλουσι, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου τῶ φαγεῖν, καὶ πιεῖν, καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναίκας μου· πῶς; ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τῆτο.

12 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν, Κάθισον ἐν ταῦθα καὶ γὰρ σήμερον, καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἑταίριον.

13 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυὶδ, καὶ ἐφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἐπιε, καὶ ἐμισθυσεν αὐτόν, καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ οὐ κατέβη.

14 Καὶ ἐγένετο πρωὶ, καὶ ἔγραψε Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωάβ, καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Οὐρίου.

15 Καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, λέγων, Εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν ἐξεναντίας τοῦ πολεμίου τοῦ κραταιοῦ, καὶ ἀποστραφίσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθάνειται.

16 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσειν Ἰωάβ ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔθηκε τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν τόπον οὗ ἦδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ.

17 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωάβ· καὶ ἔπεσαν ὁ ἐκ τῆ λαῶν ἐκ τῶν δούλων Δαυὶδ, καὶ ἀπέθανε καὶ γὰρ Οὐρίας ὁ Χετταῖος.

18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ, καὶ ἀπήγγειλε τῷ

Δαυὶδ πάντα τοὺς λόγους τοῦ πολέμου ἠλαλήσας πρὸς τὸν βασιλέα^α,

19 καὶ ἐτελείτω τῷ ἀγγέλῳ, λέγων. Ἐν τῷ συντελεῖσθαι πάντα τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλήσας πρὸς τὸν βασιλέα,

20 καὶ ἔ. ται εἰν ἀναβῆθι ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἰπῆ σοι, τί ὅτι ἠγγύσατε πρὸς τὴν πόλιν ἠπολεμήσαι, οὐκ ἴδετε ὅτι τοξεύουσιν ἀπάνωθεν τοὺς τοίχους;

21 τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβόαλ υἱὸν Νηρ; ἔχι γυνὴ ἔρριψε κλάσμα μύλας ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ ἀνωθεν τοῦ τοίχου, καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἰναὶ προσηγάγετε πρὸς τὸν τοῖχος; καὶ ἔρεῖς, καὶ γε ὁ δούλος σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

22 καὶ ἔπορευθη ὁ ἀγγελοῦ Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυιδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωάβ, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου, καὶ ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀγγελοῦ, ἰναὶ προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοὺς τοίχους; ἔκ ἴδετε ὅτι πληρήσεσθε ἀπὸ τῶν τοίχων; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβόαλ; οὐκί γυνὴ ἔρριψε ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τοίχου καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἰναὶ προσηγάγετε πρὸς τὸν τοῖχος;

23 καὶ εἶπεν ὁ ἀγγελοῦ πρὸς Δαυιδ, Ὅτι ἐκραταύωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες, καὶ ἐξηλλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἄγρον, καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς πόλεως.

24 καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδας σου ἀπάνωθεν τοὺς τοίχους, καὶ ἀπέθανον τῶν παιδῶν τοῦ βασιλέως, καὶ γε ὁ δούλος σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

25 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀγγελοῦ, Τάδε ἔρεῖς πρὸς Ἰωάβ, Μὴ ποιηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τῆτο, ὅτι ποτε ἄνω οὕτως καὶ ποτε οὕτως ἠφαγέται ἡ μίχιμαρα κραταύωσον τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατίσπασον αὐτήν, καὶ κραταύωσον αὐτήν!

26 καὶ ἤκασεν ἡ γυνὴ Οὐρίας ὅτι ἀπέθανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

27 καὶ διήλθε τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆς, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν, καὶ ὀνομάσθη ἐφ' αὐτῷ τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησε Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἰσήλθε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δύο ἦσαν ἄνδρες ἕν ἐπὶ ἐλεῖ μὲν, καὶ εἰς πλούσιος, καὶ εἰς πένης.

2 καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποιμικα καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα

3 καὶ τῷ πένητι ἠδὲν ἄλλ' ἢ ἀμνᾶς μία μικρά, ἣν ἐκήσαστο καὶ περιποιήσαστο, καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν, καὶ ἠδύρνηθι μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιε, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευθε, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ.

4 καὶ ἦλθε πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλυσίῳ, καὶ ἔφεισατο λαβεῖν ἓκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ, καὶ εἰς τῶν βουκόλιων αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ἄδοσιπῶν τῷ ἔλθοντι πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνίδα τὸν πένητος, καὶ ἐποίησεν αὐτήν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἔλθοντι πρὸς αὐτόν.

5 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυὶδ σφόδρα ἰπ' ἀνδρὶ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν, Ζῆ Κύριος, ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιῆσας τοῦτο.

6 καὶ τὴν ἀμνίδα ἀποτίσει ἑπταπλασίονα, ἠψ' ὡν ἔτι ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ περιού οὐκ ἐφέισατο.

7 καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιῆσας τοῦτο, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἐγὼ εἰμι ὁ χριστὸς σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ εἰμι ἐρρυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαῶλ,

8 καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκόν τοῦ κυρίου σου, καὶ τὰς γυναῖκας τῆς κυρίας σου ἃ ἐν τῷ κόλπῳ σου, καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκόν Ἰσραὴλ καὶ Ἰδδα, καὶ εἰ μικρὸν ἔστι, προσθήτω σοι κατὰ ταῦτα.

9 τί ὅτι ἐφάνυσας τὸν λόγον Κυρίου, τοῦ ποιῆσαι τὸ ποιηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐριαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱὸν Ἀμμων.

10 καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος, ἠψ' ὡν ὅτι ἐξουδένωσάς με, καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Οὐριου τοῦ Χετταῖου, τοῦ εἶναι σοι εἰς γυναῖκα.

11 τάδε λέγει Κύριος, Ἴδου ἐγὼ ἐφεγειρώ ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου, καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμοῖς σου, καὶ δώσω τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τοῦτου.

12 Ὅτι σὺ ἐποίησας ἁκροβῆθι, κἀγὼ ποιῶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τοῦτου.

13 καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν, Ἡμίρτηκα τὴν Κυρίῳ, καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, καὶ Κύριος παρεβίβασε τὸ ἀμάρτημά σου ἢ μὴ ἀποθάνης.

14 Πλὴν ὅτι ἠπαροήριον παροήριος! τοὺς ἐχθροὺς ἄ Κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καὶ γε ὁ υἱὸς σου ὁ τεχθεὶς σοι θανάτῳ ἀποθανέεται.

15 καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκόν αὐτῷ, καὶ ἔθραυσε Κύριος τὸ βραχίον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Οὐρίας τῆς Χετταίας τῷ Δαυιδ, καὶ ἠρρώσθησε.

16 καὶ ἐξήτησε Δαυὶδ τὸν θεόν περὶ τοῦ παιδάρου, καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ ἠνυσταίν, καὶ εἰσήλθε καὶ ἠλιθίσθη ἐπὶ τῆς γῆς.

17 καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτόν οἱ πρεσβύτεροι τῆς οἴκῳ αὐτῷ ἄγειροι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠθέλησε, καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον.

18 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον, καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δούλοι Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπον, Ἴδου ἐν τῷ τῷ παιδάρῳ ἐτι ζῆν' ἐλάλησαμεν πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ εἰσήκασε τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτόν ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, καὶ ποιήσει κακὰ;

19 καὶ συνῆκε Δαυὶδ, ὅτι οἱ παῖδες αὐτῆς ψιθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτῆς, Εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον, καὶ εἶπαν, Τέθνηκε.

20 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἔλασαι, καὶ ἠλείψατο, καὶ ἠλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτῆς, καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκόν τῆς θεῆς, καὶ προσεκίνησεν αὐτῷ, καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, καὶ ἤτησεν ἄρτον φαγεῖν, καὶ παρέθηκεν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγε.

21 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτῆς πρὸς αὐτόν, τί τὸ ῥῆμα τῆτο ὃ ἐποίησας ἕνεκα τοῦ παιδαρίου; ἐτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἐκλίμεις καὶ ἠρῶπνεις, καὶ ἠνικα ἀπέθανε τὸ παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπασας;

22 καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἐν τῷ τῷ παιδάρῳ ἐτι ζῆν' ἐνήστευσα καὶ ἐκλάναο, ὅτι εἶπα, τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με Κύριος, καὶ ἴσεται τὸ παιδάριον;

23 καὶ νῦν λέθνηκεν, ἰναὶ ἴσῳ ἐγὼ νησέω; μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸν ἐπί; ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ αὐλὸς ἐκ ἀνιστρέψω πρὸς μέ.

24 καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ ἑβρησαβεὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἰσήλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμών, καὶ Κύριος ἠγάπησεν αὐτόν.

25 καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Νάθαν Ἰβ' προφήτην, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆ Ἰεδεδει, ἔτεκεν Κυρίῳ.

26 καὶ ἐπόλεμῆσεν Ἰωάβ ἐν Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμων, καὶ κατελαβε τὴν πόλιν τῆς βασιλείας. 27 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἐπόλεμησα ἐν Ῥαββὰθ, καὶ κατελαβόμεν τὴν πόλιν τῶν υδάτων.

28 Καὶ οὖν συναγάγε τὸ κατάλοιπον τῆ λαῶ, καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ προκαταλαβὸν αὐτὴν, ἵνα μὴ προκαταλιβώμαι ἐν τὴν πόλιν, καὶ κληθῆ τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτὴν.

29 Καὶ συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ῥαββὰθ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ, καὶ κατελάβετο αὐτὴν.

30 Καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον ἄ Μολχὸμ¹ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ, καὶ λίθου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυὶδ, καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα.

31 Καὶ τὸν λαόν τὸν ὄντα¹ ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι, ἔν τοις τριβέλοις τοῖς σιδηροῖς, καὶ ὑποτομῆσαι σιδηροῖς, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τῆ πλυνθίου, καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν οὐκ ἁμιμὸν¹ καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβεσσαλὼμ υἱῷ Δαυὶδ ἀδελφῷ καλῶν ἔειδε σφόδρα καὶ ὄνομα αὐτῆ Ἰθμιάρ¹ καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν ἁμιμὸν υἱὸς Δαυὶδ.

2 Καὶ ἐθλίβετο ἁμιμὸν ὥστε ἀρρωστῆν διὰ Ἰθμιάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὐτῇ, καὶ ὑπέροκον ἔν ὀφθαλμοῖς ἁμιμὸν τῆ ποιήσαι αὐτῇ.

3 Καὶ ἦν τῷ ἁμιμὸν ἑταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωαδαβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυὶδ¹ καὶ Ἰωαδαβ υἱὸς Σαμαὰ σφόδρα.

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενῆς, υἱὲ τοῦ βασιλέως, τὸ πρῶτον πρῶξ; καὶ ἀπαγγέλλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ ἁμιμὸν Ἰθμιάρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.

5 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωαδαβ, Κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακισθητι, καὶ ἐισελεύσεται ὁ πατήρ σου τὸν ἰδεῖν σε, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν, Ἐλθέτω δὴ Ἰθμιάρ ἡ ἀδελφὴ μου, καὶ ψωμισάτω με, καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμοῦ μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

6 Καὶ ἐκοιμήθη ἁμιμὸν καὶ ἠρρώστησε¹ καὶ ἐσιήληεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν, καὶ εἶπεν ἁμιμὸν πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐλθέτω δὴ Ἰθμιάρ ἡ ἀδελφὴ μου πρὸς με, καὶ κολλυριόσάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυριόσας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

7 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰθμιάρ εἰς τὸν οἶκον, λέγων, Πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκόν σου ἀδελφοῦ σου, καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα.

8 Καὶ ἐπορεύθη Ἰθμιάρ εἰς τὸν οἶκον ἁμιμὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμήμενος¹ καὶ ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφόρασε, καὶ ἐκολλύρισε κατ' ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, καὶ ἤψησε τὰς κολλυριόσας.

9 Καὶ ἔλαβε τὸ τήρανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἠθέλησε φαγεῖν, καὶ εἶπεν ἁμιμὸν, Ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν ἁμιμὸν πρὸς Ἰθμιάρ, Εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς σου, καὶ ἔλαβε Ἰθμιάρ τὰς κολλυριόσας αὐτῆς, καὶ εἰσένεγκε τῷ ἁμιμὸν ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα.

11 Καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Δεῦρο, κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ ἀδελφῆ μου.

12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Μὴ ἀδελφῆ μου, μὴ ταπεινώσῃς με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραὴλ, μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην.

13 Καὶ ἐγὼ περὶ ἀποσίω¹ ὁ θεοῦός μου; καὶ σὺ ἐσηγῶ εἰς τὸν ἀφρόνισον ἐν Ἰσραὴλ; καὶ οὐκ ἀλάστον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐμὴ καλῶση με ἀπὸ σῆ.

14 Καὶ ἐκ ἠθέλησεν ἁμιμὸν τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς, καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτῆν, καὶ ἐταπεινώσεν αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς.

15 Καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν ἁμιμὸν μισὸς μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μισὸς ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν, ὅτι

μεῖζον ἢ κακία ἡ ἐσχάτη ἢ ἡ πρώτη¹ καὶ εἶπεν αὐτῇ ἁμιμὸν, Ἀνίστηθι, καὶ πορεύου.

16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰθμιάρ περὶ τῆς κακίας τῆς μεγάλης ταύτης ὑπὲρ ἑτέραν ἢ ἐποίησας μετ' ἐμοῦ, τοῦ ἐξαποστειλάει με¹ καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἁμιμὸν ἀκούσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς.

17 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδίριον αὐτοῦ τὸν προεστικόν τοῦ οἴκου, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἔμ¹ ἐμοῦ αὐτῆς, καὶ ἀπὸ κλεισίου τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

18 Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτὸς, ὅτι οὕτως ἐνόδιον σκοντοῦ ἀεὶ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενότας αὐτῶν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἐξω, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

19 Καὶ ἔλαβε Ἰθμιάρ σποδόν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν¹ αὐτῆς, τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξε¹ καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβεσσαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, Μὴ ἁμιμὸν ὁ ἀδελφὸς σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ οὖν ἀδελφὴ μου κώφευσον, ὅτι ἀδελφὸς σου ἐστὶ μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου τῷ λαλῆσαι¹ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐκάθισε Ἰθμιάρ χρεῖνισα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.

21 Καὶ ἤκτισεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντα τὰς λόγους τούτους, καὶ ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλίπησε τὸ πνεῦμα ἁμιμὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἠγάπα αὐτόν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.

22 Καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβεσσαλὼμ μετὰ ἁμιμὸν ἀπὸ ποιηρῶν ἕως ἄγασθαι, ὅτι ἐμίσησε Ἀβεσσαλὼμ τὸν ἁμιμὸν ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπεινώσεν Ἰθμιάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγένετο εἰς διετριβίδα ἡμερῶν, καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβεσσαλὼμ ἐν Βελασῶρ τῇ ἐχόμενα Ἐφραῖμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.

24 Καὶ ἦλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ δὴ κείρισαι τῷ ὄσλω σῆ, πορευθῶν δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτῆ μετὰ τῆ ὄσλω σῆ.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, Μὴ δὴ νῆ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ, καὶ ἐβιάσαστο αὐτόν, καὶ ἐκ ἠθέλησεν τὸ πορευθῆναι, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.

26 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς υἱόν, Καὶ εἰ μὴ, πορευθήτω δὴ μετ' ἡμῶν ἁμιμὸν ὁ ἀδελφὸς μου, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἰνατὶ πορευθῆ μετὰ σοῦ;

27 Καὶ ἐβιάσαστο αὐτόν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῶ τὸν ἁμιμὸν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ πτόνον κατὰ τὸν πτόνον τοῦ βασιλέως.

28 Καὶ ἐνετείλατο Ἀβεσσαλὼμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων, Ἴδετε ὡς ἂν ἀγυθῶνθῃ ἡ καρδία ἁμιμὸν ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ εἶπω πρὸς ὑμᾶς, Πατάξατε τὸν ἁμιμὸν, καὶ θανατώσατε αὐτόν, μὴ φοβηθῆτε, ὅτι ἔχει ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐπιελλόμενος ὑμῖν, ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως.

29 Καὶ ἐποήσαν τὰ παιδάρια Ἀβεσσαλὼμ τῷ ἁμιμὸν, καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τῶ βασιλέως, καὶ ἐπεκάθισαν ὁμιρ¹ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτῆς, καὶ ἐφύγον.

30 Καὶ ἐγένετο, αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ οἴκῳ, καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Ἐπάληξεν Ἀβεσσαλὼμ πάντα τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

31 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῆ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστώτες αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωαδαβ υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰπάτω ὁ κίριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια¹ τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι ἁμιμὸν

μωνάτο· ἀπεθίμεν, ὅτι ἐπὶ στόματός Ἀβεσσαλώμῃ ἦν κειμένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐταπεινώσεσθε ὅμιον τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

33 Καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κίριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἄρῃμα, λέγων, Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον· ὅτι ἄλλ' ἢ Ἄμμων μωνάτοτος ἀπέθανε.

34 Καὶ ἰδοὺ Ἀβεσσαλώμ'· καὶ ἦρε τὸ παιδίριον ὁ σκοπὸς τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, κ' εἶδε· καὶ ἰδοὺ λαὸς πολλὸς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ καταβῆσαι αὐτὸν ἐκ ὁ πλευρᾶς· τῶ ὄρους ἐν τῇ καταβῆσαι· καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς κ' ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν, Ἄνδρες εὐράκα ἐκ τῆς ὁδοῦ· τῆς Ὠρωῆν'· ἐκ μέρους τῶ ὄρους.

35 Καὶ εἶπεν Ἰωνάδᾶβ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ οἱ ἄγγελοι τοῦ βασιλέως πέρισε· κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἐγένετο.

36 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν, κ' ἰδὼ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον, κ' ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν κ' ἔκλαυσαν, καὶ γε ὁ βασιλεὺς κ' πένθησεν οἱ παῖδες αὐτῆς ἔκλασαν κλυθμὸν μέγαν σφόδρα.

37 Καὶ Ἀβεσσαλώμ' ἐψυγε, κ' ἐπορεύθη πρὸς Ὁλομμ' υἱὸν Ἐμιονὸν βασιλέα Γεδσοῦν εἰς γῆν ὁ Χανααχὰδ'· κ' ἐπένησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ τὸν ἰόν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

38 Καὶ Ἀβεσσαλώμ' ἀπέδρα, κ' ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἑπτὰ τρία.

39 Καὶ ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν πρὸς Ἀβεσσαλώμ', ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμμων, ὅτι ἀπέθανε.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἔγνω Ἰωάβ υἱὸς Σαρωνίας ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλώμῳ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ εἰς Θεκωῶ, κ' ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Πένθησον δὴ, καὶ ἔνδισαι ἱμάτιον πευθκίαι, καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ ἐσθ' ὡς γυνὴ· πενθῆσαι ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς.

3 Καὶ ἐλεύθη πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν Ἰωάβ τῆς λόγου· ἐν τῷ στόματι αὐτῆς.

4 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωίτις πρὸς τὸν βασιλέα, κ' ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς ὁ εἶς· τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἶπε, Σῶσον βασιλεῦ, σῶσον.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς, Τί ἐστὶ σοί; καὶ ἡ δὲ εἶπε, Καὶ μάλιν γυνὴ χίριον ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπέθανον ὁ ἀνὴρ μου.

6 Καὶ γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοὶ, καὶ ἐμαχέσονται ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγῶνι, κ' οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀναμέσον αὐτῶν· καὶ ἐπίουσεν ὁ εἶς τὸν ἕνα ἀδελφὸν αὐτῆς, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

7 Καὶ ἰδοὺ ἐπανεστῆ ὅλη ἡ πατρία πρὸς τὴν δούλην σου, καὶ εἶπαν, Δός τὸν παισάντα τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καὶ θανατώσομεν αὐτόν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαρθόμεν καὶ γε τὸν κληρονόμου ἡμῶν καὶ σβέσσοσι τὸν ἀνθρακί μου τὸν καταλειφθέντα, ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρὶ μου καταλειμμα καὶ ὄνομα· ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα, Ὑγιαίνοσα βιάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, κἀγὼ ἐντελούμαι περὶ σοῦ.

9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωίτις πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐπ' ἐμέ, κίριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἄθίος.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ; καὶ ἄφεις αὐτὸν πρὸς ἐμέ, καὶ οὐ ἀπροσθήσει ἐπὶ ἄψμῃσθαι αὐτόν;

11 Καὶ εἶπε, Μνημονεσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον Θεόν αὐτοῦ· πληθυνθῆναι ἄγγι-στέα τοῦ ἡμῶτος τοῦ διαφθεῖραι, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱόν μου· καὶ εἶπε, Ζῆ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τῆς υἱῶς σε ἐπὶ τὴν γῆν.

12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Δαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κίριόν μου ἄ βασιλέα ῥῆμα· καὶ εἶπε, Δάλησον.

13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ἰνατί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν Θεῶ; ἡ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι ἄ τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ;

14 Ὅτι θανάτῳ ἀποθανέμεθα, καὶ ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὁ οὐ συναχθῆσεται, κ' ληψεται ὁ Θεὸς ἄ ψυχῆν, κ' ἐλογίζομενος· τοῦ ἐξῆσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξεσμένον.

15 Καὶ νῦν ὁ ἤλθον βασιλεύον πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κίριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὄφεται με ὁ λαός, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου, Δαλησάτω δὴ πρὸς τὸν ἄ κίριόν μου τὸν βασιλέα, εἰπὼς ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ,

16 Ὅτι ἀκῆσει ὁ βασιλεὺς ῥυσάσθω ἄ τὴν δούλην αὐτῆ ἐκ χειρὸς τῆς ἀνόρου τῆς ζητήεντος ἐξάραι με κ' τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας Θεῶ.

17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ἐἰ ἴδῃ ὁ λόγος τοῦ κίριόν μου τῆ βασιλέως εἰς ὁ θυσίας· ὅτι καθὼς ἀγγέλω ὁ Θεῶ, οὕτως ὁ κίριός μου ὁ βασιλεὺς, τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ποιηρὸν· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐστὶ μετὰ σοῦ.

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα, Μὴ δὴ κρούσῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα, ἔγὼ ἐπερωτῶ σε· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Δαλησάτω δὴ ὁ κίριός μου ὁ βασιλεὺς.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἡ χεὶρ Ἰωάβ ἐν παντὶ τῷ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ, Ζῆ ἡ ψυχὴ ση κίριέ μου βασιλεῦ, ἐἴστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἡ εἰς τὰ ἀριστερά ἐ πάντων· ἄν ἐλίλιθον ὁ κίριός μου ὁ βασιλεὺς, οἷο ὁ ὅλος σε Ἰωάβ αὐτὸς ἐντειλετό μοι, κ' αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι ἄ τῆς δούλης σε πάντας τὰς λόγους τῆς τῆς.

20 Ἐνεκεν τῆς περιελθεῖν ὁ πρόσωπόν τῆς ῥήματος τῆς τῆς, ὁ ἐποίησεν ὁ ὅλος σε Ἰωάβ τὸν λόγον τῆς τῆς· κ' ὁ κίριός μου ἄ σοφός καθὼς σοφία ἀγγέλω τοῦ Θεοῦ, τῆ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῆ.

21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ, Ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σε ἴδῃ ὁ πορευῆς,

ἐπίστρεψον τὸ πειδίριον τὸν Ἀβεσσαλώμῳ.

22 Καὶ ἔπεσεν Ἰωάβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε, καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Σήμερον ἔγνω ὁ δούλος σου ὅτι εἶρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σοι κίριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κίριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.

23 Καὶ ἀνέστη Ἰωάβ, κ' ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦν, καὶ ἦγαγε τὸν Ἀβεσσαλώμῳ εἰς Ἱερουσαλήμ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀποστραφῆτε εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆ, καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλέπω, κ' ἀπέστρεψεν Ἀβεσσαλώμῳ εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆ, καὶ τὸ πρόσωπον τῆ βασιλέως οὐκ εἶδε.

25 Καὶ ὡς Ἀβεσσαλώμῳ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετός σφόδρα, ἀπὸ ἰχθῶνος ποδὸς αὐτῆς κ' εὖς κορυφῆς αὐτῆς ἐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῆμος.

26 Καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτόν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, κ' ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἄν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν, κ' κείρομενος αὐτὴν ἐστήσε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς διακοσῆς σίκλης ἐν τῷ σικκῶ τῷ βασιλικῷ.

27 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβεσσαλώμῳ τρεῖς υἱοί, κ' θυγάτηρ μία, κ' ὄνομα αὐτῇ Ὀμμάρ· αὐτὴ ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα· κ' γίνεται γυνὴ Ῥοβοάμ υἱῷ Σαλωμῶν, καὶ τίκεται αὐτῷ τῷ Ἀβιά.

28 Καὶ ἐκίθισεν Ἀβεσσαλώμῳ ἐν Ἱερουσαλήμ δύο ἑτῆ ἡμέρων, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

29 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλώμῳ πρὸς Ἰωάβ ἀποστειλαὶ αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα, κ' ἐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· κ' ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, καὶ ἐκ ἠθέλησε παραγείνεσθαι.

30 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμῳ πρὸς τῆς παῖδας αὐτῆς, Ἰδεῖτε, ἡ μερίς ἐν ἀγῶνι τῷ Ἰωάβ ἐχόμενῷ

λου, και αὐτῷ ἑκεῖ κριθαί, πορεύεσθε καὶ ἐμπόησατε αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ ἐνέπρησαν αὐτὸς παῖδες Ἀβεσσαλωῶν τὴν μερίδα καὶ παραγίνονται οἱ ὄκλοι Ἰωάβ πρὸς αὐτὸν διερχόμενος τὰ ἰμάτια αὐτῶν, καὶ εἶπον, Ἐυεπύρισαν οὐ δούλοι Ἀβεσσαλωῶν τὴν μερίδα ἐν πυρὶ.

31 Καὶ ἀνέστη Ἰωάβ, καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἰνατὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες σε τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρὶ.

32 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλωμ πρὸς Ἰωάβ, Ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ, λέγων, Ἦκε ὠδε, καὶ ἀποσελῶ σε πρὸς τὸν βασιλεῖα, λέγων, Ἰνατὶ ἦλθον ἐκ Γεδσοῦ; ἀγαθὸν μοι ἢ ἐνίμι ἐκεῖ! καὶ ἦν ἰδὲ ὅτι πρὸς ὡπον τῷ βασιλέως ἄκ ἐίδον ἑμεῖ δὲ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἄδικα, καὶ θανάτωσόν με.

33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβεσσαλωμ καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ προσεκυνησεν αὐτῷ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβεσσαλωμ. Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ Ἀβεσσαλωμ ἄρματα, καὶ ἵππους, καὶ πενήτηκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἐμπροσθεν αὐτοῦ.

2 Καὶ ὥρθησεν Ἀβεσσαλωμ, καὶ ἔστη ἀνά χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ὃς ἐγένετο κρίσις, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν Ἀβεσσαλωμ, καὶ ἔλεγε αὐτῷ, Ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν, Ἐκ μῖας φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δούλος σου.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσαλωμ, Ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ ἐύκολοι, καὶ ὁ ἀκῶν οὐκ ἔστι σοι παρὰ τὸν βασιλεῖα.

4 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλωμ, Τίς με καταστήσει κρίτην ἐν ἡ γῆ, καὶ ἐπ' ἐμὲ θελευσέτω πᾶς ἀνὴρ ὃς ἐν ἡ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαίωμα αὐτῶν;

5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίγειν ἄνδρα τῷ προσκυνησέντα αὐτῷ, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἔπελαμβάνετο αὐτῷ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

6 Καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλωμ κατὰ τὸ ρῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβεσσαλωμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους Ἰερσαράκω ἐπῶν, καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλωμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῷ, Πορεύσομαι δὴ, καὶ ἀποτίσω τὰς εὐχάς μου, ἄν ηὐξάνη τῷ Κυρίῳ ἐν Χεβρόν.

8 Ὅτι εὐχὴν ἤψατο ὁ δούλος σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσοῦ ἐν Συρία, λέγων, Ἐἴν ἐπιστρέψω ἐπιστρέψῃ με Κύριος εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ λατρεύσω τῷ Κυρίῳ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Βίδιζε εἰς εἰρήνην καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρόν.

10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλωμ κατασκόπους ἐν πασαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐν τῷ ἀκῶσι μῆας τῆς φωνῆς τῆς κερατίνης, καὶ ἐρεῖτε, Βεβασιλευκε ὁ βασιλεὺς Ἀβεσσαλωμ ἐν Χεβρόν.

11 Καὶ μετὰ Ἀβεσσαλωμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἰερουσαλήμ κλησὶ καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλότῃ αὐτῶν, καὶ ἔκ ἐγνωσαν πᾶν ρῆμα.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλωμ τῷ Ἀχιόφελ τῷ Θεκυῖν σύμβουλον Δαυὶδ ὃ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλὰ ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν, καὶ ἐγένετο σύντριμμα ἰσχυρὸν καὶ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Ἀβεσσαλωμ.

13 Καὶ παρεγένετο ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὅτι σὺ Ἀβεσσαλωμ.

14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς πασινοῖς αὐτῷ μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἰερουσαλήμ, Ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλωμ, ἀταξάντα τῷ πορευθῆναι, ἵνα μὴ ταχθῆται καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν, καὶ πατάξῃ τὴν

πόλιν ἐν τόματι μιχαίρις.

15 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλεῖα, Κατὰ πάντα ὅσα αἰρέται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ οἱ παῖδες σου.

16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτῷ τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ ἀψῆκεν ὁ βασιλεὺς δεκά γυναικάς τῶν παλακῶν αὐτῷ φυλάσσειν τὸν οἶκον.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῷ περὶ τῆς χεῖρας αὐτῷ, καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακρῶν.

18 Καὶ πᾶσι οἱ παῖδες αὐτῷ ἀνὰ χεῖρα αὐτῷ παρήγον, καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ, ὅς ἐστησαν ἐπὶ τῆς ἐλίας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτῷ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ πάντες οἱ ἄδρῳ, καὶ πάντες οἱ μαχητὰ ἐξ ἀκασίου ἄνδρες καὶ παρήσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ, καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ, καὶ πάντες οἱ Γεθαιοὶ οἱ ἐξ ἀκασίου ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γεθ, καὶ παρεύμενοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ τὸν Γεθαιοῦ, Ἰνατὶ πορεύῃ καὶ σὺ μετ' ἡμῶν; ἐπίστρεψε, καὶ οἶκε μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἕνος εἶ σὺ, καὶ ὅτι μετῃκῃς σὺ ἐκ τούτου τόπῃ σου.

20 Ἐὰ ἐξῆλθε παραγίνοντι, καὶ σημερον κινήσω σε μετ' ἡμῶν, καὶ γὰρ μετανωπήσεις τὸν τόπον σου χθές ἡ ἐξέλεσταις σου, καὶ σημερον μετανωπήσω σε μετ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι σὺ εἴν ἐγὼ πορευθῶ ἐπιστρέφῃ καὶ ἐπίστρεψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σέ, καὶ Κύριος ποιήσει μετὰ σέ ἕλεος ἀλήθειαι.

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐθὶ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Ζῆ Κύριος καὶ ἡ ἐκ τοῦ κυρίου με ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τὸν τόπον σὺ εἴν ἡ ἐκ τοῦ κυρίου με, καὶ εἴν ἐν θείνωλον καὶ εἴν ἐν ζῶνῃ, ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δούλος σου.

22 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ, Δεῦρον, καὶ διάβαινε μετ' ἐμοῦ καὶ παρήλθεν Ἐθὶ ὁ Γεθαιοῦ καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ.

23 Καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐν τῷ χειμάρρῳ τῶν Κέθρων καὶ ὁ βασιλεὺς διεῖπεν τῶν χειμάρρων Κέθρων, καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύετο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὸν ἔρημον.

24 Καὶ ἰδοὺ καὶ ἐν Σαδὶκ καὶ πάντες οἱ Δεῦται μετ' αὐτοῦ, αἰρόντες τὴν κιβωτὸν διαθηκῆς Κυρίου ἀπὸ Βαβυλῶν, καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνέβη Ἀβιάθαρ ἕως ἐπάνωσαστο πᾶς ὁ λαὸς παρελθὼν ἐκ τῆς πόλεως.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδὶκ, Ἀπάστρεψον τὴν κιβωτὸν τῷ Θεῷ εἰς τὴν πόλιν, εἴν ἐν εὐρῶ χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπιστρέψῃ με, καὶ δεῖξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς.

26 Καὶ εἴν ἐπὶ οὕτως, Οὐκ ἠθέληκα ἐν σοὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴμι, ποιεῖται μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

27 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιδικῶ τῷ ἱερεῖ, Ἰδετε, σὺ ἐπιστρέψετε εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ Ἀχμάας ὁ υἱὸς σου, καὶ Ἰωαθάμ ὁ υἱὸς Ἀβιθάρ οἱ δύο υἱοὶ ἡμῶν μετ' ἡμῶν.

28 Ἰδετε, ἐγὼ εἴμι στρατεύομαι ἐν Ἀραβίῳ τῆς ἐρήμου, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ἡμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαι μοι.

29 Καὶ ἀπέστρεψε Σιδικὸς τῷ Ἀβιθάρ τὴν κιβωτὸν τῷ Θεῷ εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ.

30 Καὶ Δαυὶδ ἀνέβαιναν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαίων ἀναβαίνων καὶ κλαίων, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπέκαλυψεν ἀνήθ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβαιναν ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες.

31 Καὶ ἀγγηγέλη Δαυὶδ, λέγοντες, Καὶ Ἀχιόφελ ἐν τοῖς συστρεφόμενοις μετὰ Ἀβεσσαλωμ, καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διασκεδάσον δὴ τὴν βουλήν Ἀχιόφελ, Κύριε ὁ Θεός μου.

32 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐπαγγόμενος ἕως τῆς Ῥίμῃ, ὅ

προσκύνησεν ἐκτὶ τῷ Θεῷ· κ' ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσί ὁ ἀρχιεπίσκοπος Δαυὶδ διεβρήχθη τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Ἐάν μὲν^α διαβῆς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμέ εἰς βίασάγμα.

34 Καὶ εἰς ἐπιτρέψεις ἐπὶ τὴν πόλιν, κ' ἐρεῖς τῷ Ἀβεσσαλώμ, Διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σε, καὶ ὁ βασιλεὺς κατοπίσθη μεν^β διελήλυθεν^γ ὁ πατήρ σου^δ· καὶ νῦν παῖς σου εἰμὶ βασιλεὺς, ἕως ἂν με ζῆσαι^ε πῶς τὸν πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἄρτιως, καὶ νῦν ἐγὼ δούλος σός^ς· καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλήν^ς Ἀχιτόφελ.

35 Καὶ ἰδοὺ ἔκει μετὰ σὺ^α Σαδὼκ καὶ Ἀβιθάαρ οἱ ἱερεῖς^β· κ' ἔσται πᾶν ῥῆμα ὁ ἐάν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιθάαρ τοῖς ἱερεῖσιν.

36 Ἴδου ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχμίας υἱὸς τῷ Σαδὼκ, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιθάαρ^β· καὶ ἀποστειλεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πᾶν ῥῆμα ὁ ἐάν ἀκούσῃτε.

37 Καὶ εἰσήλθε Χουσί ὁ βεταίρος^α Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, κ' Ἀβεσσαλώμ ὁ ἄρτι εἰσπορεύετο^β εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. ις' XVI.

ΚΑΙ Δαυὶδ παρήλθε βραχὺ τὴ ἀπὸ τῆς Γῶς, καὶ ἰδοὺ Σιβά τὸ παιδίον Μεμφιβοσθέ εἰς ἡπαντὴν^α αὐτοῦ· καὶ ζῆγους ὄνων ἐπισσαγαμίνων, κ' ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι, κ' ἐκατὸν σταφίδες, κ' ἐκατὸν φοῖνικες, κ' νέβελ οἴνου.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβά, Τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε Σιβά, Τὰ ὑποζύγια τῆς οἰκίας τῆ βασιλείας τοῦ ἐγκυβηθῆσαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοῖνικες εἰς βρώσιν τῶν παιδαριῶν, καὶ ὁ οἶκος πῆγν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἱερῳμῳ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καὶ πῶς ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ εἶπε Σιβά πρὸς τὸν βασιλέα, Ἴδου κύθηται ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι εἶπε, Σήμερον ἐπιστρέψουσὶ μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβά, Ἴδου σοι γάρτα ὅσα ἐστὶ Μεμφιβοσθέ^α· καὶ εἶπε Σιβά προσκυνήσας, Εἴρωμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε μου βασιλεὺ.

5 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βηοιρμ^α· κ' ἰδὲ ἐκεῖθεν ἀνῆρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαδλ, κ' ὄνομα αὐτῷ Σεμεὶ υἱὸς Γηρι^β· ἔβηλεν ἐκπορεύομενος κ' καταρώμενος

6 Καὶ λιθάζων ἐν λιθῶσι τὸν Δαυὶδ, κ' πάντας τὰς παῖδας τῆ βασιλείας Δαυὶδ^α· κ' πᾶς ὁ λαὸς ἦν^β, καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν^γ· καὶ ἐξ ἐναντίων τοῦ βασιλέως.

7 Καὶ οὕτως ἔλεγε Σεμεὶ ἐν τῷ καταρῶσθαι αὐτόν, Ἐβελθε ἐβελθε ἀνῆρ αἰμάτων καὶ ἀνῆρ ὁ παράνομος.

8 Ἐπέστρεψεν ἔπει σὲ Κύριος^α πάντα τὰ αἵματα τὰ οἴκῃ Σαδλ, ὅτι ἐβασιλεύσας ἀντ' αὐτῆς^β· κ' ἔδωκε Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ σου^γ· καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἰνῆρ αἰμάτων σὺ.

9 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαά υἱὸς Σαροίας πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰνατί καταρῶται ὁ κῶνος ὁ τεθνηκώς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τί μοι κ' νῦν υἱὸς Σαροίας; ^α κ' ἄφες αὐτόν, καὶ οὕτως καταρῶσθαι, ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρῶσθαι τὸν Δαυὶδ^β· καὶ τίς ἔρει, Ὡς τίς ἐποίησας οὕτως;· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσαά κ' πρὸς πάντας τὰς παῖδας αὐτοῦ, Ἴδου ὁ υἱὸς μου ὁ ἐξεληθὴν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τῶ Ἰεμινί^γ ἄφες αὐτόν^δ καταρῶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος.

12 Ἐπίσω ἴδοι Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου, καὶ ἐπιστρέψει^α μοι ἄγαθα ἐν τῇ κατάρσει αὐτοῦ^β τῇ ἡμέρα ταύτῃ.

13 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ κ' πάντες^α οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἐν τῇ ὁδῷ^β· κ' Σεμεὶ ἐπορεύετο ἐκ πλευρῶν τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πυρηνόμους καὶ καθαρῶμενος καὶ λιθάζων ἐν λιθῶσι ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοί πάσων.

14 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς κ' πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ ἐκλελυμένοι, καὶ ἀνέψυσαν ἐκεῖ.

15 Καὶ Ἀβεσσαλώμ κ' πᾶς ὁ ἀνῆρ Ἰσραὴλ εἰσηλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, κ' Ἀχιτόφελ μετ' αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγενήθη ἡνικά ἦλθε Χουσί ὁ ἀρχιεπίσκοπος Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσαλώμ, καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλώμ, Ζήτη^α ὁ βασιλεὺς.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς Χουσί, Τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τῷ ἐταίρῳ σου; ἰνατί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τῷ ἐταίρῳ σου;

18 Καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλώμ, Οὐχι, ἀλλὰ κατοπίσθην οὐ ἐξελέξατο Κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ὁ ἀνῆρ Ἰσραὴλ, αὐτῷ ἔσομαι, καὶ μετὰ αὐτοῦ καθήσομαι.

19 Καὶ τὸ δεύτερον, τίμ ἐγὼ δουλεύσω; ἐχὶ ἐνώπιον τῆ νῆς αὐτῆς; καθάπερ ἐδόληνσα ἐνώπιον τῆ πατρός σε, οὕτως ἔσομαι ἂ ἐνώπιόν σε.

20 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς Ἀχιτόφελ, Φέρετε ἑαυτοῖς βουλήν τι ποιήσωμεν.

21 Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλώμ, Εἰσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός σε, ἡς κατέλιπε φυλάσσειν Ἰὸν οἶκον αὐτῆς, κ' ἀκῶσθαι πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ τῆς σκηνῆς τὸν πατέρα σε, κ' ἐνισχύσονται αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σὺ.

22 Καὶ ἐπῆσαν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβεσσαλώμ^α ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ εἰσηλθεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός αὐτοῦ κατ' ὄφθαλμους παντός Ἰσραὴλ.

23 Καὶ ἡ βελὴ Ἀχιτόφελ, ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις, ὃν τρόπον ἐπερωτήθη^α τις^β ἐν λόγῳ τοῦ Θεοῦ, οὕτως πᾶσα ἡ βουλή τοῦ Ἀχιτόφελ καὶ γε τῷ Δαυὶδ καὶ γε τῷ Ἀβεσσαλώμ.

Κεφ. ιζ' XVII.

ΚΑΙ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλώμ, Ἐπιλέξω δὴ ἡμέραιψ ὀνόδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, κ' ἀναστήσομαι κ' καταδιώξω ὅπισθον Δαυὶδ τὴν νικητά.

2 Καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτόν, κ' αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσὶ, καὶ ἐκοτήσω αὐτόν, καὶ βεφύεται^α πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονοτάτον.

3 Καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ, ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς^β· πλην ψυχῆν ἀνδρός ἐνός σὺ ζητεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη.

4 Καὶ εὐθύς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβεσσαλώμ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ.

5 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ, Καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν Χουσί τὸν Ἀραχι, καὶ ἂ ἀκούσωμεν^α τι ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ γε αὐτοῦ.

6 Καὶ εἰσηλθε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλώμ, καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς αὐτόν, λέγων, Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτόφελ^α ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μὴ, σὺ λάλησον.

7 Καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλώμ, Οὐκ ἄγαθὴ αὕτη ἡ βουλή, ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτόφελ τὸ ἅπαξ τοῦτο.

8 Καὶ εἶπε Χουσί, Σὺ οἶδας τὸν πατέρα σε κ' τὸν ἄνδρα αὐτῆς, ὅτι δυνατοὶ εἰσι σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὡς ἄρκασι ἡγεκνωμένη ἐν ἀγῶνι, ^α καὶ ὡς ἰς τραχεῖα ἐν ἰψ πεδίῳ^β· καὶ ὁ ἰ πατήρ σε ἀνῆρ πολεμιστῆς, καὶ ἐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν.

9 Ἴδὲ γὰρ αὐτὸν νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν βουνῶν ἣ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων· καὶ ἔσται ἐν τῷ ἔπιπεσειν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ, καὶ ἰκῶσῃ^α ἰκῶσῃ, καὶ εἰπῇ, Ἐγενήθη θρᾶσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

10 Καὶ γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως. οὐ ἡ κορόια

καὶ ἡ καρδία τοῦ λέοντος, ἠχομένη τακίσειται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι δυνατός ὁ πατήρ σου, καὶ ἡ οὐσία σου ἐν ἐμοί μετ' αὐτοῦ.

11 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἄσπιλον ἐν ἡμῶν ἐξ ἡμῶν, ὅς συναθροίμενος συναθροίμῃ ἐπὶ σὲ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δαν καὶ ἔως Βηρσαβέ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θάλασσης εἰς πλῆθος, καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

12 Καὶ ἤσονται ἔναντι αὐτοῦ εἰς ἐνα τῶν τόπων οὗ ἔαν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ παρεμβαλέμεν ἐπ' αὐτόν, ὡς πίπτει ὄρος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ὑπολείπομεθα ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνόρασιν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ καὶ γέ ἐνα.

13 Καὶ ἐάν τις τὴν πόλιν συναθροίμῃ, καὶ λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία, καὶ σφύριεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χειμάρρον, ὅπως μὴ καταλείψῃ ἐκεῖ μηδὲ λίθος.

14 Καὶ εἶπεν Ἀβессαλωμ, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, Ἄγαθὴ ἡ βουλή Χουσί τοῦ Ἀραχί ὑπὲρ τὴν βουλήν Ἀχιτόφελ· καὶ Κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλήν αὐτοῦ Ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβессαλωμ τὰ κακὰ πάντα.

15 Καὶ εἶπε Χουσί αὐτοῦ Ἀραχί πρὸς Σαδδὸκ καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, Οὗτος καὶ οὗτος συνεβούλευσεν Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβессαλωμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραὴλ· καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ.

16 Καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγείλατε τῷ Δαυίδ, λέγοντες, Μὴ αὐλισθήσῃ τὴν νύκτα ἐν Ἀραβῶν τῆς ἐρήμου, καὶ γέ διαβιάωμεν σπεύσον, μηποθὲ κατὰ πείρῃ τὸν βασιλεῦα, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ.

17 Καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάας εἰσῆλθον ἐν τῇ πηγῇ Ῥωγῆλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀνιγχεύονται τῷ βασιλεὶ Δαυίδ· ὅτι οὐκ ἦδυναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.

18 Καὶ εἶδεν αὐτὰς παιδάρους, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβессαλωμ· καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως, καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαυρὶμ· καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.

19 Καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ διεπέτασε τὸ ἐπικύλισμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου, καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ ἀραφῶν, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα.

20 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Ἀβессαλωμ πρὸς τὴν γυναικα εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἶπαν, Πῶς Ἀχιμάας καὶ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ, Πορνήθησαν μικρὸν τοῦ ὕδατος· καὶ ἐζήτησαν, καὶ οὐκ εὔραν, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

21 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ ἀπὶγγεῖλαν τῷ βασιλεὶ Δαυίδ, καὶ εἶπαν πρὸς Δαυίδ, Ἀνάστητε καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὄδιον, ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο περὶ ἡμῶν Ἀχιτόφελ.

22 Καὶ ἀνέστη Δαυίδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τῆς φωτὸς τῆς πρωῆς, ὅς ἐνός οὐκ ἔλαβεν ὄρα οὐ διήλθε τὸν Ἰορδάνην.

23 Καὶ Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι ἄκ ἐγένεθη ἡ βουλὴ αὐτῆς, καὶ ἐπέσασε τὴν ὄνον αὐτῆς καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ οἶκόν αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν αὐτῆς· καὶ ἐνετείλατο τῷ κόκῳ αὐτῆς, καὶ ἀπήγγελε καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῆς πατρὸς αὐτῆς.

24 Καὶ Δαυίδ διήλθεν εἰς Μαναιμ· καὶ Ἀβессαλωμ διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.

25 Καὶ τὸν Ἀμεσσαὶ κατέστησεν Ἀβессαλωμ ἀντὶ Ἰωάβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως, καὶ Ἀμεσσαὶ νιὸς ἀνδρὸς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεθὲρ ὁ Ἰεραηλίτης· οὗτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα Νάας ἀδελφῆν Σαρούας μητρος Ἰωάβ.

26 Καὶ παρεβόλεσε πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβессαλωμ εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ.

27 Καὶ ἐγένετο ἠνίκά ἦλθε Δαυίδ εἰς Μαναιμ, καὶ Οὐσσεβὶ νιὸς Νάας ἐκ Ῥαββάθ υἱὸν Ἀμμών,

καὶ Μαχὶρ υἱὸς Ἀμιήλ ἐκ Λωδαβάρ, καὶ Βερζέλλι ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ῥωγγελλίμ,

28 Ἦνεσαν δέκα καὶ κοίτας ἀμφιτάτους, καὶ λέβητας δέκα, καὶ σκέυη κερίμου, καὶ πυροῦς, καὶ κριθῆς, καὶ ἄλευρον, καὶ ἄλφιτον, καὶ κύαμον, καὶ φακόν,

29 Καὶ μέλι, καὶ βύττυρον, καὶ πρόβατα, καὶ σαφῶν βοῶν, καὶ προσημεγαν τῷ Δαυίδ, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν· ὅτι εἶπεν, Ὁ λαὸς πενῶν καὶ ἐκλελυμένων καὶ δεσφῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ ἔπεσκέψατο Δαυίδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους.

2 Καὶ ἀπέστειλε Δαυίδ τὸν λαὸν τὸν τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβессαὶ νιῦ Σαρείας ἀδελφοῦ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἐθὶ τῆς Γεβαίης· καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς τὸν λαόν, Ἐξελεθῶν ἐξελεύσονται καὶ γέ ἐγὼ μετ' ἡμῶν.

3 Καὶ εἶπον, Οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἔαν φυγῇ φύγωμεν, οὐ θήσομεν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, καὶ ἔαν ἀποθάνωμεν τὸ ἦμισιν ἡμῶν, οὐ θήσομεν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες· καὶ νῦν ἀγαθόν, ὅτι ἐσθὶ ἡμῶν ἐν τῇ πόλει βοήθεια αὐτοῦ βοηθεῖ.

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, Ὁ ἔαν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ποιήσω καὶ ἐσθὶ ὁ βασιλεὺς ἀνὴ χεῖρα τῆς πόλεως· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάρχους καὶ εἰς χιλιάδας.

5 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωάβ καὶ τῷ Ἀβессαὶ καὶ τῷ Ἐθὶ, λέγων, Φείσασθε μοι τῆ παιδιῶν τοῦ Ἀβессαλωμ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐντελλομένου τῷ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς ἀρχοῦσιν ὑπὲρ Ἀβессαλωμ.

6 Καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν ὄμιον δ' ἔβεναντίας Ἰσραὴλ· καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ ὄμιῳ Ἐφραΐμ.

7 Καὶ ἐπίπαιον ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυίδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραύσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· εἰκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν.

8 Καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος δυσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐπλευράσεν ὁ ὄμιος τοῦ καταφύγειν ἐκ τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ οὗς κατέφαγεν ἔν τῷ λαῷ ἡ μάχη αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

9 Καὶ συνήτησεν Ἀβессαλωμ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυίδ· καὶ Ἀβессαλωμ ἀνὴρ ἐπιβεβηκώς ἐπὶ τοῦ ἡμίονου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ ἄσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης, καὶ περιεπάλαξεν ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυὶ, καὶ ἐκρεμάσθη ἀναμέσον τῆς ἐρανῆς καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρήλθε.

10 Καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἰς, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἰωάβ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ εὗρακα τὸν Ἀβессαλωμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυὶ.

11 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀναγγελοῦσι αὐτῷ, Καὶ ἰδοὺ εὗρακα· τί ὅτι ἐκ ἐπάτασας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγὼ ἂν ἐδεῖσθαι κεν σοὶ δέκα ἀργυρίου καὶ παραζῶνῃν μίαν;

12 Εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωάβ, Καὶ ἐγὼ εἰμὶ ἴσθημι ἐπὶ τὰς χεῖρας μου χιλιῶν σίκλων ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν νιόν τοῦ βασιλεῦς, ὅτι ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοὶ καὶ τῷ Ἀβессαὶ καὶ τῷ Ἐθὶ, λέγων, φυλάξατέ μοι τὸ παιδίον τὸν Ἀβессαλωμ.

13 Μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλεῦς, καὶ σὺ στήθῃ ἐξεναντίας.

14 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Τυλοῦ ἐγὼ ἄρξομαι, καὶ ἐγὼ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σου· καὶ ἔλαβεν Ἰωάβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπέηφεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβессαλωμ, ἔτι αὐτῆ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυὸς.

15 Καὶ ἐκκόλωσαν δεκά παιδάρια αἶροντα τὰ σκεῖν ἰωάβ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἐθνήτωσαν αὐτόν.

16 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ ἐν κερατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ δῶκεν ὀπίσω Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωάβ τοῦ λ' οὖ.

17 Καὶ ἔλαβε τὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθρουν τὸν μέγαν, καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σφῶρον λίθων μέγαν σφόδρα· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔφηνεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκηνώμα αὐτοῦ.

18 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἐτι ζῆν ἔλαβε ^α καὶ ἔσηλσεν ἐαυτῷ τὴν στήλην ἐν ἣ ἔληφθη ^β καὶ ἐσηλῶσεν ^γ αὐτην ^δ λαβεῖν ^ε τὴν στήλην ^ς τὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ βασιλέως ^α ὅτι εἶπεν, ^α Ὅτι ἡκ' ἔστιν ^β αὐτῷ ^γ κίος ἕνεκα τοῦ ἀναμνήσαι τὸ ὄνομα ^δ αὐτοῦ ^ε· καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην ^α, Χεὶρ Ἀβεσσαλὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

19 Καὶ Ἀχιμάς υἱὸς Σαδὼκ εἶπε, Δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινε Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ, Οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρα ταύτῃ, καὶ εὐαγγελῆς ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελῆς, οὐ ἕνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανε.

21 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Χουσί, Βασις ἀνάγειν αὐτὸν τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ προσεκύνησε Χουσί τῷ Ἰωάβ, καὶ ἔξηλθε.

22 Καὶ προσέθετο ἐτι Ἀχιμάς υἱὸς Σαδὼκ, καὶ εἶπε πρὸς Ἰωάβ, Καὶ ἔστω, ὅτι δράμω καὶ ^α γε' ἐγὼ ὀπίσω ^β τοῦ Χουσί· καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Ἰνατί ^γ σὺ τοῦτο ^δ τρέχεις νιέ μου; δεῖρο, οὐκ ἔσι σοι εὐαγγέλιον ^ε εἰς ἰωφέλειαν πορευομένην.

23 Καὶ εἶπε, Τί γὰρ εἶν' ὁ δράμω; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ, Δράμω· καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάς ^α τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχάρ, καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσί.

24 Καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἀναμῆσον τῶν δύο πύλων· καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος, καὶ ἐπήρσε τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῆς, καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ.

25 Καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰ μόνος ἐστίν, εὐαγγέλιον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων.

26 Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα· καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τὴν πύλην, καὶ εἶπε, ^α Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καὶ γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος.

27 ^β Καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς, Ἐγὼ ὄρω τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ἡς δρόμον Ἀχιμάς υἱοῦ Σαδὼκ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος, καὶ γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται.

28 Καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάς, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Εἰρήνη καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς σς, ὅς ἀπέκλεισε τὰς ἄνδρας τὰς ^β ἐπαρμένους ^γ τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κρηῖ μόν τῷ βασιλεῖ.

29 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰρήνη τῷ παιδάρῳ τῷ Ἀβεσσαλὼμ; καὶ εἶπεν Ἀχιμάς, Εἶδου τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δούλον τοῦ βασιλέως Ἰωάβ· καὶ τὸν δούλον σου, καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ.

30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐπιστρέψον, στηλώθητι ὡς· καὶ ἐπεστράφη, καὶ ἔστη.

31 Καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσί παρεγένετο, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, Εὐαγγελισθητὸν ^α ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἔκρινε σοι Κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεχειρομένων ἐπὶ σέ.

32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσί, Εἰ εἰρήνη τῷ παιδάρῳ τῷ Ἀβεσσαλὼμ; καὶ εἶπεν ὁ Χουσί, Γένοιτο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροί

τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ πάντες ὅσοι ἐπανεστήσαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακὰ.

33 Καὶ ἔταράχθη ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶνον τῆς πύλης, καὶ ἔκλαυσε· καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτῶν, γιέ μου Ἀβεσσαλὼμ, νιέ μου, νιέ μου Ἀβεσσαλὼμ· τίς ὄνη τὸν θάνατόν μου ἀντί σου; ^α ἐγὼ ἀντί σου Ἀβεσσαλὼμ, νιέ μου, νιέ μου.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἀνηγγέλει τῷ Ἰωάβ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πεθεῖ ἐπὶ Ἀβεσσαλὼμ.

2 Καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκασεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, Ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ νιῷ αὐτοῦ.

3 Καὶ διεκλέπητο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλέπεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνομένοι ἐν τῷ ^β αὐτὸς φεύγειν ^γ ἐν ^δ τῷ ^ε βασιλεῖ.

4 Καὶ ὁ πολεμὸς ^α ἐκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτῶ· καὶ ἔκραεν ὁ βασιλεὺς ^β φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, γιέ μου Ἀβεσσαλὼμ, Ἀβεσσαλὼμ νιέ μου.

5 Καὶ εἰσηλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε, Κατῆρχινος σήμερον ^β τὰ πρόσωπα ^γ πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σήμερον, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν νιῶν σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου, καὶ ^α τὴν ^β ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου, καὶ ^γ τῶν παλλακῶν σου,

6 Τὴ ἀγαπᾷ τὰς μισθνίστας σε, καὶ μισεῖν τὰς ἀγαπώνistas σε· καὶ ἀνηγγέλιας σήμερον, ὅτι οὐκ εἰσιν οἱ ἀρχοὶ σς, οὐδὲ παῖδες· ὁ ἔγνωκα σήμερον, ὅτι εἰ Ἀβεσσαλὼμ ἔξῃ, πάντες ἡμεῖς ^α σήμερον νεκροί ^β, ὁ δὲ ἰσὶδ' οὐδέ ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σς.

7 Καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε καὶ ἀλλήσον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σς, ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα, ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ ἀλλοθισθηται ^α ἀνὴρ μετὰ σῆ' τὴν νύκτα ταύτην· καὶ ἐπίγητον σε αὐτῷ, καὶ κακὸν σοι τὸτο ὑπὲρ πάν τὸ κακὸν τὸ ἐπέλθον σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.

8 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνηγγέιλαν, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ· καὶ εἰσηλθε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ^α ἐπὶ τὴν πύλην ^β· καὶ Ἰσραὴλ ἔφηνεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

9 Καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πασαῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐμύστατο ἡμᾶς ^α ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ^β ἐξείλετο ^γ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων· καὶ νῦν πέφενεν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ^α καὶ ἀπὸ Ἀβεσσαλὼμ.

10 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ, ὃν ἐχόρισμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ· καὶ νῦν ἰνατί ἡμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι ^α τὸν βασιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντός Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέσειλε πρὸς Σαδὼκ καὶ πρὸς Ἀβιθάαρ τὸς ἱερεῖς, λέγων, Δαλῆσατε πρὸς τὰς πρεσβυτέρους Ἰσδα, λέγοντες, Ἰνατί γινεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι ^α τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; καὶ λόγος παντός Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

12 Ἀδελφοί μου ἡμεῖς, ὅσατι μὴ καὶ σάρκες μου ἡμεῖς· ἰνατί γινεσθε ἔσχατοι τῆς ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ;

13 Καὶ τῷ Ἀμεσσαί ἐρεῖτε, Οὐχὶ ὄστων με καὶ σάρξ μου σὺ; καὶ νῦν τάδε ποιῶμι μοι ὁ Θεός, καὶ τάδε προσθέτι, εἰ μὴ ἄρχων δυνάμενος ἔσῃ ἐνώπιον ἐμῆ πᾶσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ.

14 Καὶ ἐκλινε τὴν καρδίαν παντός ἀνδρός Ἰσδα ὡς ἀνδρὸς ἐνός· καὶ ἀπέσειλαν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, Ἐπιστρέφῃ σὺ καὶ πάντες οἱ δούλοι σς.

15 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθεν ἕως τῆ

Ἰορδάνην καὶ ἄνδρες Ἰῦδα ἦλθαν εἰς Γάλγαλα
 τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἅπαντὴν τὸν βασιλέως,
 διαβιβᾶσαι τὸν βασιλέα τὸν Ἰορδάνην.

16 Καὶ ἐτάχυνε Σεμεὶ υἱὸς Γηραίου τοῦ Ἰεμμὶ
 ἐκ Βαουρίμ, καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρῶν Ἰοῦδα εἰς
 ἅπαντὴν τὸν βασιλέως Δαυὶδ.

17 Καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτῆς ἐκ τῆς Βενιαμίν,
 Ἔσιβὰ τοῦ παιδάρου τοῦ οἴκου Σαῦδ, καὶ ὅπντε-
 καίδεκα υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι δῆλοι
 αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ κατεύθυναν τὸν Ἰορδάνην
 ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως.

18 Καὶ εἰλετῆρρησαν τὴν λειτηργίαν ἡ τῆ δια-
 βιβᾶσαι τὸν βασιλέα καὶ διέβη ἡ διάβασις τῆς
 ἐσγεγείραι τὸν οἶκον τῆ βασιλέως, καὶ τὴ ποιῆσαι
 τὸ εὐθεῖ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ Σεμεὶ υἱὸς
 Γηραίου ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ
 βασιλέως, διαβαίνοντας αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην.

19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Μηδὴ λογισάσθω
 ὁ κύριός μου ἀνομίαν, καὶ μὴ μνηστῆρς ὅσα
 ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡ ὁ κύριός μου
 ἐξεπορεύετο ἔξ Ἱερουσαλήμ, τοῦ θέσθαι τὸν
 βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ.

20 Ὅτι ἐγὼ ὁ δούλος σου ὅτι ἐγὼ ἡμυρτον, καὶ
 ἰδὲ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντός Ἰσρα-
 ἡλ καὶ οἴκου Ἰωσὴφ, τοῦ καταβῆναι με εἰς
 ἅπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεσσαῖ υἱὸς Σαρουίας, καὶ
 εἶπε, Μηδ' ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεὶ,
 ὅτι κατηρσάσται τὸν χριστὸν Κύριόν;

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἦ ἐμοὶ καὶ ἡμῖν υἱοὶ Σαρρίας,
 ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον; σήμερον ἢ
 θανατωθήσεται τις ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ οἴκου
 ἐπὶ σήμερον ὁ βασιλεὺς ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ, Οὐ μὴ
 ἀποκρίνης καὶ ὠμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς.

24 Καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς Ἰεμμὶ Σαῦδ κατέβη εἰς
 ἅπαντὴν τὸν βασιλέως, καὶ οὐκ ἐθεράπευσε τὰς
 πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ἰμμάχισατο, οὐδὲ ἐποίησε τὸν
 μύστακα αὐτῆ, καὶ τὰ μίματα αὐτῆ καὶ ἐπέπλησεν
 ὑπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς, ἕως τῆς
 ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ.

25 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ εἰς
 ἅπαντὴν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασι-
 λεὺς, Τί ὅτι ἐκ ἐπορευῆθαι μετ' ἐμὲ Μεμφιβοσθῆ;

26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθῆ, Κύριέ μου
 βασιλεὺς, ὁ δούλος μου παρελογισάτο με, ὅτι
 εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ, Ἐπίσασόν μοι τὴν ὄνον,
 καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτήν, καὶ πορεύσομαι μετὰ τῆς
 βασιλέως, ὅτι χυλὸς ὁ δούλος σου.

27 Καὶ μεθύδουσεν ἐν τῷ ὄνῳ σου πρὸς τὸν
 κύριόν μου τὸν βασιλέα καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασι-
 λεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, καὶ ποιήσων τὸ
 ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

28 Ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τῆ πατρός μου, ἀλλ'
 ἦ ὅτι ἄνδρες θινάτη τῷ κνήμῳ μου τῷ βασιλεὶ,
 καὶ ἔθηκας τὸν δῆλον σου ἐν τοῖς ἐπίθουσιν τὴν
 τρίπεξίν σου καὶ τί ἐστι μοι ἐπι δικαίωμα,
 καὶ τοῦ κεκραγμένα με ἐπὶ πρὸς τὸν βασιλέα;

29 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἰναὶ λαλεῖς
 ἐπὶ τοὺς λόγους σου; εἶπον, Σὺ καὶ Σιβὰ διε-
 λείψθαι τὸν ἀγρόν.

30 Καὶ εἶπε Μεμφιβοσθῆ πρὸς τὸν βασιλέα,
 Καὶ ἄγε! τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγε-
 νέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ
 εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

31 Καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ
 Ρωγελλίμ, καὶ διέβη μετὰ τῆ βασιλέως τὸν
 Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην.

32 Καὶ Βερζελλὶ ἄνηρ πρῶτος τῶν σφόδρα,
 υἱὸς ὀδομήκοντα ἔτων, καὶ αὐτὸς διέθρεψε τὸν
 βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτὸν ἐν Μεναιμ, ὅτι
 ἄνηρ μέγας ἦν ὁ σφόδρα.

33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλί, Σὺ

διαβίβη μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω τὸ γῆρας
 σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

34 Καὶ εἶπε Βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα, Πόσαι
 ἡμέρα ἔτων ζωῆς μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ
 τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλήμ;

35 Υἱὸς ὀδομήκοντα ἔτων ἐγὼ εἰμι σήμερον;
 εἰ ἄμην! γινώσκωμαι ἀναμείσον ἀγαθοῦ καὶ κακῆ;
 εἰ γείσεται ὁ δῆλος σου ἐπὶ ὁ φύγομαι ἢ πίνω-
 μαι; ἢ ἀκόμομαι ἐπὶ φωνῆν ἀδούτων καὶ ἀδύ-
 σῶν; καὶ ἰναὶ ἔσται ἐπὶ ὁ δούλος σου εἰς
 φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;

36 Ὡς βραχὺ διαβήσεται ὁ δούλος σου τὸν
 Ἰορδάνην μετὰ τῆ βασιλέως καὶ ἰναὶ ἀναποσίδ-
 δωσι μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀναπόδοσιν ταύτην;

37 Καθισάτω δὲ ὁ δούλος σου, καὶ ἀποθανού-
 μαι ἐν τῇ πόλει μὴ παρὰ τῷ τάφῳ τῆ πατρός
 μου καὶ τῆς μητρός μου καὶ ἰδοὺ ὁ δούλος σου
 Χαμαίμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ
 βασιλέως καὶ ποιήσων αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφ-
 θαλμοῖς σου.

38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Μετ' ἐμοῦ διαβήτω
 Χαμαίμ, κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν
 ὀφθαλμοῖς ἡ μου, καὶ πάντα ὅσα ἄν ἐκλέξῃ
 ἐπ' ἐμοῖ, ποιήσω σοι.

39 Καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ
 βασιλεὺς διέβη, καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς
 τὸν Βερζελλί, καὶ ἐλύθησεν αὐτὸν, καὶ ἐπέ-
 στρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

40 Καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλγαλα, καὶ
 Χαμαίμ διέβη μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰῦδα
 διαβαίνοντας μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ γε τὸ
 ἡμῖσιν τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ.

41 Καὶ ἰδὲ πᾶς ἄνηρ Ἰσραὴλ παρεγένετο πρὸς
 τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε, Ἦ πρὸς τὸν βασιλέα,
 τί ὅτι ἐκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἄνηρ Ἰούδα,
 καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐ-
 τοῦ τὸν Ἰορδάνην, καὶ πάντες ἄνδρες Δαυὶδ
 μετ' αὐτοῦ;

42 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἄνηρ Ἰῦδα πρὸς ἄνδρα
 Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν, Διότι ἐγγίξει ὁ πρὸς με ὁ
 βασιλεὺς καὶ ἰναὶ οὕτως ἐθυμώσῃ περὶ τοῦ
 λόγῳ τῆτι; μὴ βρωτῆς ἐφύγομαι ἐκ τοῦ βασι-
 λέως, ἢ δόμα ἔδωκεν, ἢ ἄρσιν ἤρην ἡμῖν;

43 Καὶ ἀπεκρίθη ἄνηρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰούδα,
 καὶ εἶπε, Δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεὶ, καὶ
 πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σὺ, καὶ γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμι
 ὑπὲρ σέ καὶ ἰναὶ ἴστω ὑβρίσασθε με, καὶ ἐκ ἐλογίσθη
 ὁ λόγος μου πρῶτός μου τῷ Ἰούδα ἔπιτορήσῃ
 τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀν-
 δρῶν Ἰῦδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρῶν Ἰσραὴλ.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑὶ ἔπει ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος, καὶ
 ὄνομα αὐτοῦ Σαβεῖ, υἱὸς Βοχορὶ ἄνηρ ὁ Ἰεμμὶ
 καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ, καὶ εἶπεν, Οὐκ
 ἔστιν ἡμῖν μερίς ἐν Δαυὶδ, οὐδὲ κληρονομία
 ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Ἰεσσαὶ ἄνηρ εἰς τὰ σκη-
 ματὰ σου Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἀνέβη πᾶς ἄνηρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὀπισθεν
 Δαυὶδ ὅπως Σαβεῖ υἱὸς Βοχορὶ καὶ Ἰεμμὶ Ἰούδα
 ἐκολληθῆ τῷ βασιλεὶ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου
 καὶ ἕως Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς
 Ἱερουσαλήμ καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα
 γυναῖκας τὰς παλλακάδας αὐτοῦ, ἃς ἀφῆκε φυ-
 λάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτάς ἐν οἴκῳ
 φυλακῆς, καὶ διέθρεψεν αὐτάς, καὶ πρὸς αὐτάς
 οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέ-
 ρας θανάτων αὐτῶν χηρᾶ ἴσσαι.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεισσαὶ, Βώησόν
 μοι τὸν ἄνδρα Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐ-
 τοῦ στήθῃ.

5 Καὶ ἐπορεύθη Ἀμεισσαὶ τοῦ βοῆσαι τὸν
 Ἰούδα, καὶ ἐχρόμωσεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὐ ἐτάξατο

αὐτῷ ⁴ Δαυὶδ!

6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀμεσσαί, Νῦν κατοποιήσῃ ἡμᾶς Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί ὑπὲρ Ἀβεσσαίωμ' καὶ νῦν σὺ λάβε ⁴ μετὰ σεαυτῶ! τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου, καὶ καταδιώξουν ὀπίσω αὐτοῦ, μὴ ποτε ^δ ἔαυτῷ εὐρίη! πόλεις ὀχυράς, καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν.

7 Καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ Ἀβεσσαί, καὶ οἱ ἄνδρες Ἰωάβ, καὶ ὁ Χερεθί, καὶ ὁ Φελεθί, καὶ πῖντες οἱ ὄντατοι, καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλὴμ δι' ἄστυ ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.

8 Καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαὼν' κ' Ἀμεσσαί εἰσήλθεν ἐμπροσθεν αὐτῶν κ' Ἰωάβ περιέτριψέ τοις μανδύαν τὸ ἐνδριμα αὐτῶ, κ' ἐπ' αὐτῷ ^β ἐξωσμένος! μάχαιραν ἐξενυμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς' κ' ἡ μάχαιρα ἐξήλαθε ^κ αὐτὴ ἐξήλαθε! κ' ἔπεσε.

9 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Ἀμεσσαί, Εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέα; καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωάβ τοῦ πῶγωνος Ἀμεσσαί τῷ καταφιλήσας αὐτόν.

10 Καὶ Ἀμεσσαί οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ἰωάβ' καὶ ἔπεισεν αὐτόν ἐν αὐτῇ Ἰωάβ ^β εἰς τὴν ψῆσαν, καὶ ἐξεχίθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἔδευτέρωσεν αὐτῷ, κ' ἀπέθανε! κ' Ἰωάβ καὶ Ἀβεσσαί ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδώκεν ὀπίσω Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί.

11 Καὶ ἀνῆρ ἔσθη ἐπ' αὐτόν τῶν παιδαριῶν Ἰωάβ, καὶ εἶπε, Τίς ὁ βουλόμενος Ἰωάβ, καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ, ὀπίσω Ἰωάβ;

12 Καὶ Ἀμεσσαί πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου' καὶ εἶδεν ἀνῆρ, καὶ εἰστήκει πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἀπέστρεψε τὸν Ἀμεσσαί ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρόν' καὶ ἐπέριψεν ἐπ' αὐτόν ἰμῖον, καθ' ὅτι εἶδε τάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν ἔσθηκῶτα.

13 Ἦνικα δὲ ἔφθασεν ἐκ τῆς τρίβου, παρῆλθε πᾶς ἀνῆρ Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωάβ τοῦ διώξει ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.

14 Καὶ διήλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβελ καὶ εἰς Βεθμαχά' καὶ πάντες ἐν Χαρρί κ' ἐξεκκλησιάσθησαν, καὶ ἦλθον κατοπίσθεν αὐτῶ.

15 Καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτόν ἐν Ἀβέλ ^β καὶ Φερμαχά! καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔσθη ἐν τῷ προτειχίματι καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰωάβ ἐνοήσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος.

16 Καὶ ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τῆς τείχεως, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε ἀκούσατε, εἰπατε δὴ πρὸς Ἰωάβ, Ἐγγίσον ἔως ἰδεε, καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν.

17 Καὶ ἐπιστήγισε! πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Εἰ σὺ εἶ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν; Ἐγώ! εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἀκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου' καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Ακουὸν ἐγώ εἰμι.

18 Καὶ εἶπε λέγουσα, Λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις, λέγοντες, Ἠρωτημένους ἠρωτήθη ἐν τῇ Ἀβέλ καὶ ἐν Δάν εἰ ἐξέλιπον ἄ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραὴλ' ἐρωτῶντες ἐπαρωτήσουσιν ἐν Ἀβέλ, καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον.

19 Ἐγώ εἰμι εἰρηνικὴ τῶν στηριγμάτων Ἰσραὴλ' σὺ δὲ ζητεῖς θανατώσαι πόλιν καὶ μητροπόλιν ἐν Ἰσραὴλ' ἵνατί καταποντίζεις κληρονομίαν Κυρίου;

20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωάβ, καὶ εἶπεν, Ἰλεώς ^α μοι! ἰλεώς μοι, εἰ καταποντῶ κ' εἰ ^δ φθερῶ!

21 Οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἀνῆρ ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ, Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Δαυὶδ' ὅτε αὐτόν μοι μόνον, καὶ ἀπελευσόμεν ἀπαγοθέν τῆς πόλεως' καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωάβ, Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ριφίσεται πρὸς σέ διὰ τοῦ τεύχεως.

22 Καὶ εἰσήλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαόν,

κ' ἐλάλησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σφίρα αὐτῆς' κ' ἀφείλε τὴν κεφαλὴν Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί' κ' ἀφείλε κ' ἐβάλε πρὸς Ἰωάβ' κ' ἐσάλπισεν ἐν ^α κερατινῇ, κ' διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ' αὐτῆ ἀνῆρ ἐν τὰ σκηνώματα αὐτοῦ' καὶ Ἰωάβ ἀπέστρεφεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλεῖα.

23 Καὶ ὁ Ἰωάβ πρὸς πίσση τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ' καὶ Βαυαίος υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθί, καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί.

24 Καὶ Ἀδωνιρίμ ἐπὶ τοῦ φόρου' καὶ Ἰωσαφάθ υἱὸς Ἀχιλοῦ ἀναμμινησκῶν'

25 Καὶ Σοῦτᾶ γραμματεῖς' καὶ Σαδῶκ καὶ Ἀβινίθαρ ἱερεῖς'

26 Καὶ γε Ἰρὰς ὁ Ἰαρίν ἦν ἱερεὺς τῷ Δαυὶδ.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ἐγένετο ἴμιος ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία ἐπὶ, ἐνιαυτὸς ^δ ὁ ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸ πρόσωπον ^α Κυρίου' καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄδικία ^β ἐν' ἠθανάτω αἰμάτων' αὐτοῦ, περὶ οὗ ἔθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας.

2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοὺς Γαβαωνίτας, κ' εἶπε πρὸς αὐτούς' κ' οἱ Γαβαωνίται οὐχ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰσιν, ὅτι ἄλλ' ἢ ἐκ ^θ τοῦ ἐλλείμματος' τοῦ Ἀμορράου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὄμωσαν αὐτοῖς, καὶ ἐζήτησε Σαουλ τὰ τίμα αὐτοὺς ἐν τῷ ζηλώσαι αὐτόν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

3 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας, Τι ποιήσω ἡμῖν, καὶ ἐν τίνι ἐξηλιάσωμαι, καὶ εὐλογησέτε τὴν κληρονομίαν Κυρίου;

4 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνίται, Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον' ^β χρυσιον μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατώσαι ἐν Ἰσραὴλ.

5 Καὶ εἶπε, Τί ἡμῖς λέγετε, καὶ ποιήσω ἡμῖν, καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλεῖα, Ὁ ἀνῆρ ὃς συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδώκεν ἡμᾶς, ὃς παρελόγησατο ἐξολοθρῆσαι ἡμᾶς, ἀφανίσωμεν αὐτόν, πᾶ μὴ ἐσθάναι αὐτόν ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ.

6 Δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶ, καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτούς τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ Γαβαὼν Σαουλ' ^β ἐκλεκτοὺς' Κυρίου' καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐγὼ δώσω.

7 Καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸν Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ διὰ τὸν ὄρκον Κυρίου τὸν ἀναμέσον αὐτῶν, καὶ ἀναμέσον Δαυὶδ, καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ.

8 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ῥεσφά θυγατρὸς Ἀϊᾶ, οὓς ἔτεκε τῷ Σαουλ, τὸν Ἐρμωνοὶ καὶ τὸν Μεμφιβοσθὲ, κ' τὸς πέντε υἱοὺς ^α τῆς Μιχὸλ θυγατρὸς Σαουλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἐσδρήλ υἱῷ Βερζελλί τῷ Μουλαθί.

9 Καὶ ἔδωκεν αὐτὸς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἐναντὶ Κυρίου' καὶ ἔπεσαν οἱ ἐπὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό' καὶ αὐτοὶ δὲ ἔθανάτωθησαν ἐν ἡμέραις θερσιμου ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θερσιμου κριθῶν.

10 Καὶ ἔλαβε Ῥεσφά θυγατῆρ' Αἰᾶ τὸν σάκκον, καὶ ἔπθεν αὐτὴ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερσιμῷ κριθῶν, ἕως ἕσταξεν ἐπ' αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τῶ ἔρᾶν' καὶ ἡκ ἔδωκε τὰ πετεινά τοῦ ἔρανου καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός.

11 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα ἐποίησε Ῥεσφά θυγατῆρ' Αἰᾶ παλλακὴ Σαουλ' καὶ ἐξελεύθησαν, καὶ ἐπέλαβεν αὐτοὺς Δαὶν υἱὸς Ἰωά ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων.

12 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ δοτᾶ Σαουλ, καὶ τὰ δοτᾶ Ἰωνάθαν τῶν υἱῶν αὐτῶ παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαὰδ οἱ ἔκλεψαν

αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθαν, ὅτι ἔσθισαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι ὁ Σαουλ ἐν Γελβονί¹.

13 Καὶ ἀνήγγεικεν ἐκεῖθεν τὰ ὅσα τῶν Σαουλ καὶ τὰ ὅσα τῶν Ἰωνάθαν τῶν υἱῶν αὐτῆς, καὶ συνήγαγε τὰ ὅσα τῶν ἐξηλιτισμένων.

14 Καὶ ἔβησαν τὰ ὅσα Σαουλ καὶ τὰ ὅσα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἄ τὰ ὅσα τῶν ἠλιασθέντων ἐν γῆ Βενιαμὴν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τόφῳ Κις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς τῇ γῆ μετὰ ταῦτα.

15 Καὶ ἐγενήθη εἰς πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἔβροχίσθη Δαυὶδ.

16 Καὶ Ἰεσβὶ, ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ραφά, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ, τριακοσίων σίκλων ὀλκῆ χαλκοῦ, καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορυμφῇ, καὶ διενοεῖτο τοῦ πατῆρα τὸν Δαυὶδ.

17 Καὶ ἐβόηθησεν αὐτῷ Ἀβεσσαὶ υἱὸς Σαρουίας, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν, τὸν ὄμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ, λέγοντες, Οὐκ ἐβελούθη εἰ μετ' ἡμῶν εἰς πόλεμον, καὶ οὐ μὴ σβίσῃς τὸν λῆχον Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα εἰς πόλεμος ἐν Γεθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, τότε ἐπάταξε Σεβοχὰ ὁ Ἀσταθθὶ τὸν Σέφ ἐν τοῖς ἐγγόνοις τῆς Γαφά.

19 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Ῥομ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπάταξε Ἐλεανὴν υἱὸς Ἀριωγίμ ὁ Βαιθλεεμίτης τὸν Γολιάθ τὸν Γεθαῖον, καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον βφαιώντων.

20 Καὶ ἐγένετο εἰς πόλεμος ἐν Γεθ, καὶ ἦν ἡνὴρ μαδων, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἔξ καὶ ἔξ, εἰκοσιτέσσαρες ἀριθμῷ, καὶ γὰρ αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ραφά.

21 Καὶ ἠνείδισε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σεμεὶ ἀδελφοῦ Δαυὶδ.

22 Οἱ τεσσαρες οἴτοι ἐτέχθησαν ἀγόνοιοι τῶν γιγάντων ἐν Γεθ τῷ Ραφά ὁ οἶκος, καὶ ἔψαν ἐν χειρὶ Δαυὶδ, καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ.

Κεφ. ββ'. XXII.

ΚΑΙ ἔλαλθες Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ψῆς ταύτης, ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἐξελεύετο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ ψῆς. Κύριε πέτρα μου, καὶ ὄχυρόν μου, καὶ ἐξαιρημένος μου ἐμοί,

3 Ὁ Θεὸς μου, φίλαξ μου ἔσται ἄ μοι, πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ ὑπερασπιστὴς μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγὴ μου σωτηρίας μου, ἔξ ἀδίκου σώσεις με.

4 Λινετὸν ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

5 Ὅτι περιέσχομαι με συντριμμοὶ θανάτου, χεῖμαρροι ἀνομίας ἐθάμβωσαν με.

6 Ὡδίνες θανάτου ἐκύκλωσάν με, προέφθυσάν με σκληρότητες θανάτου.

7 Ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι ὁ τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου βοήσομαι, καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐν τοῖς ὠσίν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐταράχθη καὶ εἰσέσθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ ἐσυναταράχθησαν, καὶ ἐσπαράχθησαν, ὅτι ἐθυμώθη Κύριος αὐτοῖς.

9 Ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὕργῃ αὐτοῦ, καὶ πῦρ

ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδεται ἄνθρακες ἐξεκαίθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐκλίενεν οὐρανοὶς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐπέκυθισεν ἐπὶ αὐτῷ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου.

12 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων, ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ὁ ἄερος.

13 Ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός.

14 Ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

15 Καὶ ἀπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοῖς, καὶ ἤστραψεν ἄστραπὴν, καὶ ἐξέστησεν αὐτοῖς.

16 Καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλίφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμίᾳ Κυρίου, ἀπὸ πνοῆς πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ.

17 Ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, εἰλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

18 Ἐρρόσαστό με ἐξ ἐχθρῶν μου δισχύος, ἐκ τῶν μισοῦντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

19 Προέφθασάν με ἡμέραι θλίψεως μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἐπιστηρηγμὸς μου.

20 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, καὶ ἐξεἰλετό με, ὅτι ἠυδόκησεν ἐν ἐμοί.

21 Καὶ ἀνταπεδοκῆ μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπεδοκῆ μοι.

22 Ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

23 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, οὐκ ἀπίστης ἀπ' αὐτῶν.

24 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ, καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

25 Καὶ ἀποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιόν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

26 Μετὰ ὅσίου ὀσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ.

27 Καὶ μετὰ ἐκλήκτου ἐκλεκτοῦ ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ ὁ στρεβλωθήσῃ.

28 Καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοῖς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις.

29 Ὅτι σὺ ὁ λῆχός μου Κύριε, καὶ Κύριος ἐκλάμψῃ μοι τὸ σκότος μου.

30 Ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τοῖς τοῖς.

31 Ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὸ ρῆμα Κυρίου κραταιὸν πεπυρωμένον ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.

32 Τίς ἰσχυρὸς πλην Κυρίου; καὶ τίς κτίστης ἐστὶ πλην τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

33 Ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταιὸς μου δυνάμει, καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμος τὴν ὁδόν μου.

34 Τίθεις τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφῳν, καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἰστῶν με.

35 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί μου.

36 Καὶ ἔδοκας μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ ὑπακοὴ σου ἐπλήθυνέ με.

37 Εἰς πλατυσμόν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκίτω μὲ, καὶ οὐκ ἐσθαλειθήσαν τὰ σκέλη μου.

38 Διδώς ἐχθροῦν μου, καὶ ἄφαντῶ αὐτὸς, καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἕως ἂν συντελέσω αὐτοῖς.

39 Καὶ ἠθάλω αὐτοὺς καὶ ἐκ ἀναστήσονται, καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

40 Καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον

κάμψαι τοὺς ἐπισητανομένους¹ μοι ὑποκάτω μου.

41 Καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου ἔδωκας μοι ὠτων, τοὺς μισούντας με, καὶ ἐθαγάτωσας αὐτοὺς.

42 Βοήσονται, καὶ οὐκ ἔστι βοηθός, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἐπήκουσεν αὐτῶν.

43 Καὶ ἔλενα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς, ὡς πληθὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτοὺς.

44 Καὶ ῥύθη με ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν² λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσαν μοι.

45 Υἱοὶ ἀλλότριος ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὧτιόν³ ἤκουσίν¹ μου.

46 Υἱοὶ ἀλλότριος ἀπορριφθήσονται, καὶ σφαλουσὶν ἐκ τῶν συγκλεισμένων αὐτῶν.

47 Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου, καὶ ὁ ψωθήσεται¹ ὁ Θεὸς μου ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου.

48 Ὁ ἰσχυρὸς¹ Κύριος ὁ διδὸν ἐκδικήσεις ἐμοί, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου,

49 Καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου¹ καὶ ἐκ τῶν ἐπεχειρομένων¹ μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρῶν ἀδικημάτων ῥύθη με.

50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι σου ψαλῶ.

51 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλείως αὐτῆς, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι¹ πιστὸς Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ ὃν ἀνέστησε Κύριος ἐπὶ χριστῷ² Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ εὐπρεπὲς ψαλμὸς Ἰσραὴλ.

2 Πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου.

3 Λέγει ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ¹ ἀξί¹ Ἰσραὴλ παραβολῆν¹ Εἶπον ἐν ἀνθρώπῳ, Πῶς κραταιώσητε φόβον¹ ἁγίου¹.

4 Καὶ ἐν¹ φωνῇ Θεοῦ¹ πρωίας¹ ἀνατείλαι ἦλος τοπρῶ, οὐ¹ ἁγίου¹ παρήλθεν ἐκ φέγγους, καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς.

5 Οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκος μου μετὰ ἰσχυροῦ, διαθηκῆν γὰρ αἰώνιον¹ ἔθετό μου ἐτοίμην¹ ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην¹ ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα, ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος.

6 Ὡσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες¹ οὗτοι, ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσονται,

7 Καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιᾷσει¹ ἐν αὐτοῖς¹ καὶ πληροὺς σιδήρων, καὶ ξύλων δόρατος, καὶ ἐν πυρὶ καύσει, καὶ καυθήσονται αἰσχύνην αὐτῶν.

8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ¹ Ἰεβοσθέ¹ ὁ Χαναναῖος ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστίν¹ Ἀδινὼν ὁ Ἀσιωναῖος, ὁ οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ¹ ἐπὶ ἄκτακτοῦς¹ στρατιώτας εἰσπάξας.

9 Καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἐλεανάν¹ υἱὸς πατρῶδελφον αὐτοῦ υἱὸς Δουδὶ¹ τοῦ ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς μετὰ Δαυὶδ¹ καὶ ἐν τῷ ὀνειδίσει αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ¹.

10 Αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τῶν ἀλλοφύλοις, ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ προσεκολλήθη ἡ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν¹ καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ¹ καὶ ὁ λαὸς ἐκίθητο ὑπὸ τῆς αὐτοῦ πληγῆς ἐκδιδοῖσκειν.

11 Καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαῖα υἱὸς ὁ Ἄσα¹ ὁ Ἀρουχαιοῦ¹ καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλοφύλοι εἰς Θηρία¹ καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακού¹ καὶ ὁ λαὸς ἐφθην ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων.

12 Καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἐξέλιτο αὐτὴν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους¹ καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην.

13 Καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα, καὶ κατέβησαν εἰς ὁ Κασῶν¹ πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλίμ¹ καὶ τίγμα τῶν ἀλλοφύλων, καὶ παρενέβηλον ἐν τῇ κοιλιᾷ Ῥαφαῖν.

14 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

15 Καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Τίς ποτεῖ με ὕψος ἐκ τοῦ Λάικου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ ὁ σύστημα¹ τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

16 Καὶ διεῖρξεν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάικου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ¹ καὶ ἔλαβαν, καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε κ' εἶναι αὐτό¹ καὶ ἐσπεῖσεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ εἶπεν, Ἰλέως μοι Κύριε τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι¹ καὶ οὐκ ἠθέλησε πλεῖν αὐτό¹ ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ.

18 Καὶ Ἀβεσσά ὁ ἀδελφὸς Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισὶ, καὶ αὐτὸς ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τρικκοσίους τραυματίας¹ καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν,

19 Ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἐνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλλε.

20 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔργους, ἀπὸ Καβεσεὶλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀρηλ τοῦ Μωάβ¹ καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰεζαβὲν ἐν μέσῳ τοῦ λάικου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος.

21 Αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὀρατὸν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάρας¹ καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἦρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.

22 Ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς,

23 Ἐκ τῶν τριῶν ἐνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλλε¹ καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ¹ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.

24 Ἀσαήλ ἀδελφὸς Ἰωάβ¹ οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα¹ Ἐλεανὶν υἱὸς Δουδὶ πατριδὲλφον αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ¹.

25 Ὁ Σαμαῖ ὁ Ῥουδαῖος¹.

26 Ἰσελλίξ ὁ Κελωθεῖ¹. Ἰρις υἱὸς Ἰσκα ὁ Θεκωτῆς¹.

27 Ἀβιζέρ ὁ Ἀνωθίτης¹, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀνωθίτου¹.

28 Ὁ Ἐλλών ὁ Ἀωίτης¹ Νοερέ¹ ὁ Νετωφατίτης¹.

29 Ὁ Εσθαὶ υἱὸς Ῥιβὰ ἐκ Γαβαθὲ υἱὸς Βενιαμὶν τοῦ Ἐφραθαίου¹. Ἀσμῶθ ὁ Βαρδιαμίτης¹.

32 δ' Ἐμασού¹ ὁ Σαλαβωνίτης² υἱοὶ Ἀσαν, Ἰωνίθων³
 33 β' Σαμνί⁴ ὁ Ἀρωδίτης⁵ Ἀμνὺν υἱὸς δ' Ἀραὶ Σαροουρίτης⁶
 34 Ἀλφαιλέθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου, υἱὸς τοῦ Μαχαχαχί⁷ Ἐλιάβ υἱὸς Ἀχιτόφελ τοῦ Γελωιτου⁸
 35 Ἀσραὶ ὁ Καρμήλιος δ' τῷ Οὐραοερχί⁹
 36 Γαάλ υἱὸς Ναθανάβ¹⁰ Πολυενάμειω¹¹ υἱὸς Γαλααδό¹² β' Ἐλιέ¹³ ὁ Ἀμμανίτης¹⁴
 30 α' Ἀδροὶ ὑπὸ χεიმάρρων¹⁵
 31 Γαδαβιήλ υἱὸς τοῦ Ἀραβθωαίου¹⁶
 37 Γελωρέ ὁ Βηθωραῖος αἰρὼν τὰ σκευή¹⁷ Ἰωάβ υἱὸς Σαροίας¹⁸
 38 Ἰρας ὁ Ἐθραῖος¹⁹ Γηράβ ὁ δ' Ἐθναῖος²⁰
 39 Οὐρίας ὁ Χετταῖος²¹ αἰοὶ²² πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτὰ.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ προσέθετο ὁ ὄργην Κύριος¹ ἔκκαηεν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσειον τὸν Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς, λέγων, Βαδίζε, ἀριθμησον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰδαν.
 2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος τὸν μετ' αὐτοῦ, Διέλθε δὴ πάσας φυλάς α' Ἰσραὴλ καὶ Ἰδα¹, ὑπὸ Δάν καὶ ἔως Βηρσαβεέ, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν λαὸν, καὶ γνώσσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ.

3 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα, Καὶ προσθέη Κύριος ὁ Θεὸς α' πρὸς τὸν λαὸν ὡς περ αὐτοὺς καὶ ὡς περ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα, καὶ α' ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὄρῳντες² καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνα τί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ;

4 Καὶ ὑπερίσχυεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς Ἰωάβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως³, καὶ ἐξήλθεν Ἰωάβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαὸν τὸν Ἰσραὴλ.

5 Καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρενόβαλον ἐν Ἀροὴρ β' ἐκ⁴ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γαδ καὶ Ἐλιέζερ.

6 Καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ εἰς γῆν δ' Θαβασάν, ἣ ἐστίν⁵ Ἀδισαί, καὶ παρεγένοντο εἰς δ' Δανιδάν καὶ Οὐδάν⁶, καὶ ἐκύκλωσαν α' Σιδῶνα⁷.

7 Καὶ ἦλθον εἰς Μάφαρ Τύρον, καὶ εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ἐυαίου καὶ τοῦ Χαναναίου⁸ καὶ ἦλθαν κατὰ Νότον Ἰούδα εἰς Βηρσαβεέ,

8 Καὶ περιώδενσαν ἐν πείσῃ τῇ γῆ⁹ καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐνέα μηνῶν καὶ εἰκοσι ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα¹⁰ καὶ ἐγένετο Ἰσραὴλ, ὀκτακόσαιοι χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμειως σπωμίωων ῥομφαίαν¹¹ καὶ ἀνήρ¹² Ἰούδα, πεντακόσαιοι χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν.

10 Καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμῆσαι τὸν λαόν¹³ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον, Ἡμάρτον σφόδρα β' δ' ἐποίησα α' ὡν Κύριε¹⁴ παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐμωράνθη σφόδρα.

11 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ τοπρωί¹⁵ καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Γαδ τὸν προφήτην τὸν ὀρώνα α', λέγων,

12 Πορεύθητι, καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος, Τρία ἐγώ εἰμι αἰρω ἐπὶ σέ, καὶ ἐκλεξαι σεαυτῷ ἐν ἑξ αὐτῶν, καὶ

ποιήσω σοι.
 13 Καὶ εἰσήλθε Γαδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀνήγγειλε¹⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ, α' Ἐκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι¹⁷ εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῆ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἔσονται διώκοντές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῆ σου¹⁸ ὡν οὐν γνώθῃ καὶ ἴδῃ τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ρηρήμῃ.

14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γαδ, Στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστίν¹⁹ ἔμπροστίαι δὴ β' εἰς χεῖρας²⁰ Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρῶν αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω.

15 Καὶ ἐξελέξατο α' εαυτῷ Δαυὶδ²¹ τὸν θάνατον²² καὶ ἡμέραι θερσιμον πυρῶν²³ καὶ ἔδωκε Κύριος α' θάνατον ἐν Ἰσραὴλ²⁴ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ὥρας ἄριστον, καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὸ Δάν καὶ ἔως Βηρσαβεέ, ἐξδομηκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

16 Καὶ ἐξέτεινε ὁ ἄγγελος α' τοῦ Θεοῦ²⁵ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ παρεκλήθη Κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ εἶπε τῷ ἄγγέλῳ τῷ διαφθεῖροντι ἐν τῷ λαῷ, Πολύ νῦν, ἄνες τὴν χεῖρά σου²⁶ καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐν παρά τῆ ἄλφ²⁷ Ὀρνά τοῦ Ἰεβουσαίου.

17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ἠδίκησα²⁸ α' καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χεῖρ σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου.

18 Καὶ ἦλθε Γαδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβηθι, καὶ στήσον τῷ Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλωνι Ὀρνά τῷ Ἰεβουσαίου.

19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ, καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.

20 Καὶ διέκρινεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπυρονομήτους ἐπάνω αὐτοῦ²⁹ καὶ ἐξήλθεν Ὀρνά, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

21 Καὶ εἶπεν Ὀρνά, Τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαυὶδ, Κτήσασθαι περὶ σοῦ τὸν ἄλωνα τοῦ οικοδομησάι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ συναχεθῆ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ.

22 Καὶ εἶπεν Ὀρνά πρὸς Δαυὶδ, Λαβέτω καὶ ἀνενεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ τὸ ἱγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκευή των βωῶν εἰς ξύλα.

23 Τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνά τῷ βασιλεῖ³⁰ καὶ εἶπεν Ὀρνά πρὸς τὸν βασιλέα, Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογῆσαι σε.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀρνά, Οὐχί, ὅτι α' ἀλλά³¹ κτώμενος κτήσασθαι παρὰ σοῦ ἐν β' ἀναλλάγματι³², καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ Κυρίῳ με Θεῷ ὀλοκαύτωμα δωρεάν³³ καὶ ἐκτήρησάτο Δαυὶδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πεντηκοντα.

25 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον³⁴ Κυρίου, καὶ ἀνηνεγκε ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρημικάς³⁵ καὶ προσέθηκε Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ, ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις³⁶ καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῇ γῆ, καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραὴλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ.

Κεφ. α. Ι.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβη-
βηκῶς ἡμέραις, καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματί-
οις, καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο.

2 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ, Ζητησάτωσαν
τῷ βασιλεὶ παρθένον νεάνίδα, καὶ παραστή-
σεται τῷ βασιλεὶ, καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπυσα,
καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ, καὶ θερμανθή-
σεται ὁ κύριός ἡμῶν ὁ βασιλεὺς.

3 Καὶ ἐξήτησαν νεάνίδα καλὴν ἐκ παντὸς
ὁρίου Ἰσραὴλ· καὶ εὔρον τὴν Ἀβισὰγ τὴν Σω-
μανίτιν, καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα.

4 Καὶ ἡ νεάνις καλὴ ἕως σφόδρα· καὶ ἦν
ἰσχυρὰ ὡς θάλπυσα τὸν βασιλέα, καὶ ἐλειτούργει
αὐτῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν.

5 Καὶ Ἄδωνιας υἱὸς Ἀγγίθ ἐπήρτη, λέγων,
Ἐγὼ βασιλεύσω· καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ ὄργανα
καὶ ἵππους, καὶ πεντήκοντα ἄνδρας ἑπιτρέ-
χων ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

6 Καὶ οὐκ ἀπεκάλυπεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐ-
τοῦ οὐδέποτε, λέγων, Διατί σὺ ἐποίησας; καὶ
γε αὐτὸς ὥρμος τῆ ὄψει σφόδρα, καὶ αὐτὸν
ἔτεκεν ὀπίσω Ἀβσορῶν.

7 Καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτῆ μετὰ Ἰωάβ τοῦ
υἱοῦ Σαρουίας, καὶ μετὰ Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως,
καὶ ἐβροήθον ὀπίσω Ἀδωνίου.

8 Καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰω-
δαῆ, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Σεμεὶ, καὶ
Ῥησι, καὶ υἱοὶ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἴσαν
ὀπίσω Ἀδωνίου.

9 Καὶ ἐθυσίασεν Ἀδωνίας πρόβατα καὶ ἄμω-
χον· καὶ ἄρνας μετὰ αἰθῆ 1 τοῦ Ζωελεθί, ὅς
ἦν ἐχόμενα τῆς Ῥωγῆλ· καὶ ἐκάλεσε πάντας
τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄν-
δρας τοῦ Ἰούδα παῖδας τοῦ βασιλέως.

10 Καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν,
καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν Σαλωμών ἄδελφόν
αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσε.

11 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα
Σαλωμών, λέγων, Οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν
Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγίθ, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαυὶδ
οὐκ ἔγνω;

12 Καὶ νῦν δεῦρο, συμβουλεύσω σοι διη-
συμβουλίαν, καὶ ἐξελεύσῃ τὴν ψυχὴν σου, καὶ
τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμών.

13 Δεῦρο εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ,
καὶ ἔρειπὲς πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Οὐχὶ σὺ κύριε
μου βασιλεὺς ὤμωσας τῇ δούλῃ σου, λέγων,
Ὅτι ὁ υἱὸς σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ'
ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου;
καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας;

14 Καὶ ἰδοὺ ἐτι λαλοῦσής σου ἐκεῖ μετὰ
τοῦ βασιλέως, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω
σου, καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου.

15 Καὶ εἰσηλθε Βηρσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα
εἰς τὸ ταμεῖον· καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης
σφόδρα· καὶ Ἀβισὰγ ἡ Σωμανίτις ἤνλειτουρ-
γοῦσα τῷ βασιλεὶ.

16 Καὶ ἔκλυε Βηρσαβεὲ, καὶ προσεκύνησε τῷ
βασιλεὶ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τί ἐστὶ σοί;

17 Ἡ δὲ εἶπε, Κύριε, σὺ ὤμωσας ἐν Κυρίῳ
τῷ Θεῷ σου τῇ δούλῃ σου, λέγων, Ὅτι ὁ
υἱὸς σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ

καθησεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

18 Καὶ νῦν ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐβασίλευσε, καὶ σὺ
κύριε μου βασιλεὺς οὐκ ἔγνως.

19 Καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρό-
βατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς
υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα,
καὶ Ἰωάβ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως· καὶ τὸν
Σαλωμών τὸν δούλον σου οὐκ ἐκάλεσε.

20 Καὶ σὺ κύριε μου βασιλεὺς, οἱ ὀφθαλμοὶ
παντὸς Ἰσραὴλ πρὸς σέ· ἀπάγγειλαι αὐτοὺς
τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου
τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν.

21 Καὶ ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔσομαι
ἐγὼ καὶ Σαλωμών ὁ υἱός μου ἄμαρτωλοι.

22 Καὶ ἰδοὺ ἐτι αὐτῆς λαλοῦσής μετὰ τοῦ
βασιλέως, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἤλθε.

23 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεὶ, ἰδοὺ Νάθαν
ὁ προφήτης· καὶ εἰσηλθε κατὰ πρόσωπον τοῦ
βασιλέως, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεὶ κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

24 Καὶ εἶπε Νάθαν, Κύριε μου βασιλεὺς· συ-
εἶπας, Ἀδωνίας βασιλεύσει ὀπίσω μου, καὶ
αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου;

25 Ὅτι κατέβη σήμερον, καὶ ἐθυσίασε μό-
σχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ
ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ
τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν
ἱερέα· καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐθίστοντες καὶ πίνοντες
ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, Ζήτησέ τὸν βασιλεὺς
Ἀδωνίας.

26 Καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δούλον σου, καὶ Σαδὼκ
τὸν ἱερέα, καὶ Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαῆ, καὶ Σαλωμών
τὸν δούλον σου οὐκ ἐκάλεσεν.

27 Εἰ δὲ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονε
τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐγνωρίσας τῷ δούλῳ
σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου
μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν;

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ εἶπε,
Καλέσατέ μοι τὸν Βηρσαβεὲ· καὶ εἰσηλθεν
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐ-
τοῦ.

29 Καὶ ὤμωσεν ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε, Ζῆ
Κύριος ὅς ἐλυτρώσαστο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πά-
σης θλίψεως.

30 Ὅτι καθὼς ὤμωσά σοι ἐν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσ-
ραὴλ, λέγων, Ὅτι Σαλωμών ὁ υἱός σου βασι-
λεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ
θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ, ὅτι οὕτω ποιῆσω τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ.

31 Καὶ ἔκλυε Βηρσαβεὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ
τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεὶ, καὶ εἶπε,
Ζήτησέ κύριός με ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς τὸν αἰῶνα.

32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, Καλέσατέ
μοι Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Νάθαν τὸν προφήτην,
καὶ Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαῆ· καὶ εἰσηλθὼν ἐνώπιον
τοῦ βασιλέως.

33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς, Λάβετε
τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καὶ
ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμών ἐπὶ τὴν
ἡμίονον τῆν ἐμὴν, καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς
τὴν Γιάων.

34 Καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς,
καὶ Νάθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ

Ἰσραὴλ καὶ οὐλοῦσατε κερατίνῃ, καὶ ἐρεῖτε, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.

35 Καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ἐνετείλαμαι τούτῳ εἶναι δεῖς ἠγοούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

36 Καὶ ἀπεκρίθη Βαναίας υἱὸς Ἰωαβ ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Ὁ γένοιτο οὕτως· πιστώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

37 Καθὼς ἦν Κύριος μετὰ τὸν κύριον μου τοῦ βασιλέως, οὕτως εἶη μετὰ Σαλωμών, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυὶδ.

38 Καὶ κατέβη Σαδώκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωαβ, καὶ ὁ Χερεθὶ, καὶ ὁ Φελεθὶ, καὶ ἐπέκαθισαν τὸν Σαλωμών ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ, καὶ ἀπῆγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Γιῶν.

39 Καὶ ἔλαβε Σαδώκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηπῆς, καὶ ἔχρισε τὸν Σαλωμών, καὶ ἐσάπισε τῇ κερατίνῃ, καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.

40 Καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἔχρουον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραίνοντο εὐφροσύνην μεγάλην, καὶ ἐράγγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν.

41 Καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας ὅτι πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν· καὶ ἤκουσεν Ἰωάβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, καὶ εἶπε, Τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἠχοῖσιν;

42 Ἐπὶ αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἰδοὺ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως ἐεισήλθε! καὶ εἶπεν Ἀδωνίας, Εἰσελθε, ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως εἰ σὺ, καὶ ἀγαθὸς εὐαγγέλισται.

43 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβασίλευσε τὸν Σαλωμών.

44 Καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς τὸν Σαδώκ τὸν ἱερέα, καὶ Ἄθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν τὸν υἱὸν Ἰωαβ, καὶ τὸν Χερεθὶ, καὶ τὸν Φελεθὶ, καὶ ἐπέκαθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως.

45 Καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδώκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἐν τῇ Γιῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραίνοντες, καὶ ἤχησεν ἡ πόλις· αὕτη ἡ φωνὴ ἦν ἠκούσατε.

46 Καὶ ἐκάθισε Σαλωμών ἐπὶ τὸν θρόνον βασιλείας.

47 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δούλοι τοῦ βασιλέως εὐλογοῦντες τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυὶδ, λέγοντες, Ἀγαθὴναι ὁ Θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμών ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου, καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην.

48 Καὶ γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἔδωκε σήμερον ἐκ τῆς σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ τῷ θρόνῳ μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσι.

49 Καὶ ἐξέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ Ἀδωνίου, καὶ ἦλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

50 Καὶ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμών, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε καὶ ἐπέλαβε τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

51 Καὶ ἀνηγγέλθη τῷ Σαλωμῶν, λέγοντες, Ἰδὲ Ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμών, καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων, Ὁμοσάτω μου σήμερον ὁ Σαλωμών, εἰ οὐ θανατάσει τὸν δούλον αὐτοῦ ἐν Ῥομφαίᾳ.

52 Καὶ εἶπε Σαλωμών, Εἴαν γένηται εἰς τὸν δυνάμεως, εἰ πεσείται τῶν τριχῶν αὐτοῦ εἰ

τὴν γῆν· καὶ ἐὰν κακία εὐρεθῇ ἐν αὐτῷ, θίνα τωθήσεται.

53 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν ἀπίνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἰσήλθε, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαλωμών, Δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου.

Κεφ. β'. II.

ΚΑὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ἀποθανεῖν· καὶ αὐτὸν, καὶ ἀπέκριμα Σαλωμών υἱὸς αὐτῆς, λέγων· Ἐγὼ εἶμι πορευόμενος ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς· καὶ ἰσχύσεις, καὶ ἐσθὴ εἰς ἀνδρα, καὶ φυλάξεις φυλακὴν Κυρίου Θεοῦ σου τοῦ πορευέσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς, φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ ἰκαίωματά· καὶ τὰ κρίματα· τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως· ἵνα ὁ συνήσῃ· ἃ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα· ἀν' ἐντείλωμαι σοί·

4 Ἴνα στήθῃ Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν, λέγων, Εἴαν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σὴ τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορευέσθαι ἐνώπιόν μου ἐν ἀληθείᾳ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγων, Οὐκ ἐξολοθρευθήσεται σοὶ ἀνὴρ ἐπ' ἀνάθεον θρόνου Ἰσραὴλ.

5 Καὶ γε σὺ ἔγνωσ ὅσα ἐποίησέ μοι Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας, ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶν ἄρχουσι τῶν δυνάμεων Ἰσραὴλ, τῷ Ἀβεννήρ υἱῷ Νηρ, καὶ τῷ Ἀμεισσαὶ υἱῷ Ἰεθέρ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, καὶ ἔταξε τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῶον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὀσφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου, καὶ οὐ κατάξεις τὴν πολιάν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἄδου.

7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου· ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλώμ του ἀδελφοῦ σου.

8 Καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ υἱὸς Γηρὶ υἱὸς τοῦ Ἰεμινὶ ἐκ ὁ Βαουριμί, καὶ αὐτὸς καθράστατό με κατάραν ὀδοντῶν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπορευόμην ἐς παρεμβολάς· καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντῆρ μὲ εἰς τὸν Ἰορδάνην, ἡ ἄμωσα αὐτῷ ἐν Κυρίῳ, λέγων, Εἰ θανατάσω σε ἐν Ῥομφαίᾳ.

9 Καὶ οὐ μὴ ἀθώωσῃς αὐτὸν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἰ σὺ, καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ κατάξεις τὴν πολιάν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἄδου.

10 Καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ.

11 Καὶ αἱ ἡμέραι ὅς ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη· ἐν Χεβρών ἐβασίλευσε ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τριάκοντα· τρία ἔτη.

12 Καὶ Σαλωμών ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἠτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα.

13 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγχιθ πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα Σαλωμών, καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ· ἡ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη ἢ εἰσοδός σου; καὶ εἶπεν, Εἰρήνη.

14 Ἄλλογον μοι πρὸς σέ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δάληγον.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Σ' οἶδας, ὅτι ἐμοὶ ἦν βασιλεία, καὶ ἐπ' ἐμέ ἔθετο πᾶς Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα, καὶ ἐστράφη ἡ βασιλεία, καὶ ἐγένετο ἡ τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρὰ Κυρίου ἐγένεθη! αὐτῷ.

16 Καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἑξῆς αὐτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου· καὶ εἶπεν αὐτῇ Βηρσαβεὲ, Δάλει.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἶπον δὲ πρὸς Σαλωμών τὸν βασιλέα, ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ ὄσως μοι τὴν Ἀβισάγ τὴν Σωμανίτιν εἰς γυναῖκα.

18 Καὶ εἶπε Βηρσαβεε, Καλῶς ἔγω λalήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ.

19 Καὶ εἰσήλθε Βηρσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών λαλήσαι αὐτῷ περὶ Ἀδωνίου, καὶ ἐξ- ἀλωσθῆ ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς, καὶ κατέ- φλησεν αὐτήν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου^α, καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκί- θησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ^β.

20 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Αἴτησιν μίαν μικρὴν ἐγὼ αἰτῶμαι παρὰ σὲ, μὴ ἀποστρέψω τὸ πρόσω- πόν μου^γ, καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, Αἴτησαι μήτηρ ἐμῆ, ^δκαὶ^ε οὐκ ἀποστρέψω σε.

21 Καὶ εἶπε, Δοθήτω δὴ Ἀβισάγ ἡ Σωμανίτις τῷ Ἀδωνίᾳ τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς, Καὶ ἰναὶ σὺ ἴησθαι τὴν Ἀβισάγ^α, τῷ Ἀδωνίᾳ^β; καὶ αἰτήσαι αὐτῷ τὴν βασι- λειαν, ὅτι ὅστος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ, καὶ αὐτῷ Ἀβιάθαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ αὐτῷ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας^γ ἄρχιστράτηγος εταίρος.

23 Καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών κατὰ τῷ Κύριῳ, λέγων, Τάδε ποιῆσαι αὐτὸ ὁ Θεὸς κ' τάδε προσέηκε, ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς μου οὐδέ ἐλάλησεν Ἀδωνίας τὸν λόγον τοῦτον.

24 Καὶ νῦν ζῆ Κύριος ὃς ἠτοίμασέ με καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τῆ πατρός μου, καὶ αὐτὸς ἐποίησέ μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησε Κύριος, ὅτι σήμερον θανατωθήσεται Ἀδωνίας.

25 Καὶ ἐξάπεστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν χειρὶ Βαναίᾳ υἱῆς Ἰωδαε, καὶ ἀνέειλε αὐτόν, καὶ ἀπέθανεν Ἀδωνίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

26 Καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀπότρεχε σὺ εἰς Ἀναθώθ εἰς ἀγρόν σου, ὅτι ἄνθρωπός ἐστι σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ οὐ θανατώσω σε, ὅτι ἦρας τὴν κιβωτὸν^α τῆς^β δια- θήκης Κυρίου ἐνώπιον τῆ πατρός μου, καὶ ὅτι ἐκακη- χήθης ἐν πᾶσιν οἰς ἐκακήθη ὁ πατὴρ μου.

27 Καὶ ἐξέβαλε Σαλωμών τὸν Ἀβιάθαρ τῆ μη- εἰναι ἱερέα τῆ Κυρίας, πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα Κυ- ρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἡλὶ ἐν Σιλωμῷ.

28 Καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως Ἰωάβ υἱοῦ Σαρουίας, ὅτι Ἰωάβ ἦν κεκλιμένος ὀπίσω Ἀδωνίᾳ, καὶ ὀπίσω^α Σαλωμών^β ἔκ ἐκλινε^γ, καὶ ἔβηγεν Ἰωάβ εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ Κυρίου, καὶ κατέσχε τῶν κερμάτων τοῦ θυσιαστηρίου.

29 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμών, λέγοντες, Ὅτι ὁ πέφικεν Ἰωάβ εἰς τὴν σκηνὴν τῆ Κυρίας, καὶ ἰδὼς κατέχει τῶν κερμάτων τῆ θυσιαστηρίας^α καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών^β ὁ βασιλεὺς^γ πρὸς Ἰωάβ, λέγων, Τί γέγονέ σοι, ὅτι πέφικας εἰς τὸ θυ- σιαστήριον; καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἔβηγον πρὸς Κύριον, καὶ ἀπέ- στειλε Σαλωμών τὸν Βαναίᾳ υἱὸν Ἰωδαε, λέγων, Πορεύου καὶ ἀνελε αὐτόν, καὶ θάψον αὐτόν.

30 Καὶ ἦλθε Βαναίᾳς υἱὸς Ἰωδαε πρὸς Ἰωάβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ἐξέλθε^α καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Οὐκ ἐκπορεύομαι, ὅτι ὡδὲ ἀποθανοῦμαι^β καὶ ἔπέ- στρεψε^γ Βαναίᾳς υἱὸς Ἰωδαε, καὶ εἶπε τῷ βασι- λεῖ, λέγων, Τάδε λελάληκεν Ἰωάβ, καὶ τάδε ἀποκεκριτὰ μοι.

31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Περεού, καὶ ποίησον αὐτῷ καθὼς εἶρηκε, καὶ ἀνελε αὐτόν, καὶ θάψεν αὐτόν, καὶ ἐξαρτίσθη σήμερον τὸ αἷμα^α ὃ ὠρεῖται ἐξέχεεν^β, ἀπ' ἐμῆ καὶ ἀπὸ τῆ οἴκου τῆ πατρός μου.

32 Καὶ ἐπέστρεψε^α Κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδι-

κίας αὐτῆ εἰς κεφαλὴν αὐτῆ, ὡς ἀπήνησεν τοῖς ὄσιν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτόν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸς ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὁ πατὴρ μου Δαυὶδ ἔκ ἐγὼ τὸ αἷμα αὐτῶν, τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νηρ ἀρχιστράτηγον Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Ἀμμοσά υἱὸν Ἰαθὲ ἀρχιστράτηγον Ἰούδα.

33 Καὶ ἐπεστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφα- λὴν αὐτῆ, καὶ εἰς^α κεφαλὴν τῆ σπέρματος αὐτῆ εἰς τὸν αἰῶνα^β καὶ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ Κυρίου.

34 Καὶ ἀνέβη Βαναίᾳς υἱὸς Ἰωδαε, καὶ ἀπήνησεν αὐτῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἐθανεν αὐ- τὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἑρήμῳ.

35 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαε ἀντ' αὐτῆ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν^α καὶ ἡ βασι- λεία καταρῆστο ἐν Ἱερουσαλὴμ^β καὶ Σαδοκ τὸν ἱερέα ἔδωκεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶ- τον ἀντ' Ἀβιάθαρ^γ καὶ Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσα- λὴμ^δ καὶ ἔδωκε Κύριος^ε φρόνησιν τῷ Σαλωμών^ς καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα, καὶ πλάτος καρ- διας, ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν.

Κεφ. γ. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις Σαλωμών ἄ σφό- δρα^α ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων υἱῶν ἀρχαίων^β καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου^γ καὶ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Φαραῶ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς^δ πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελεῖσαι αὐτόν^ε οἰκοδομή- σαι^ς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶκον Κυρίας ἐν πρώτοις, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν^ς ἐν ἐπτά ἔτεσιν ἐποίησε καὶ συνετέλεσε.

Καὶ ἦν^α τῷ Σαλωμών ἐβδόμηκοντα χιλιάδες αἰρότες ἄρην, καὶ ὀγδοῆκοντα χιλιάδες λατό- μων ἐν τῷ ὄρει^β, καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν θα- λασσαν, καὶ τὰ ἵπποστηρίγματα, καὶ τὰς λατή- ρας τὰς μεγάλους, καὶ τὰς στύλους, καὶ τὴν κρήνην τῆς ἀλύης, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν^γ καὶ ὑψοδόμησε τὴν ἄκραν ἔπαλξιν ἐπ' αὐτῆς, διέ- κοψε τὴν πόλιν Δαυὶδ^δ οὕτως θυγάτηρ Φαραῶ ἀνέβηκεν ἐκ τῆς πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ὃν ὑψοδόμησεν αὐτῇ^ε τότε ὑψοδόμησε τὴν ἄκραν καὶ Σαλωμών ἀνέφερε τρεῖς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ὀλοκαντώσεις καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τὸ θυ- σιαστήριον ὃ ὑψοδόμησε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐθυμία ἐνώπιον Κυρίου, καὶ συνετέλεσε τὸν οἶκον^ς καὶ οὗτοι οἱ ἀρχόντες οἱ καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Σαλωμών, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπι- στάται τῆ λαῶ τῶν ποιῶντων τὰ ἔργα^α καὶ ὑψο- δόμησε τὴν Ἀσσῶρ, καὶ τὴν Μαγδώ, καὶ τὴν Γαζῆρ, καὶ τὴν Βαιθωρίων ἐπάνω, καὶ τὰ Βαλλάθ^β πλην μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτόν τὸν οἶκον τῆ Κυ- ρίου, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ, μετὰ ταῦτα ὑψοδόμησε τὰς πόλεις ταύτας^γ καὶ ἐν τῷ ἔτι^δ Δαυὶδ ζῆν^ε, ἐνετάλειτο^ς τῷ^δ Σαλωμών, λέγων, Ἰδὸς μετὰ σοῦ Σεμεὶ υἱὸς Ἰθρά υἱὸς^α τῆ^β σπέρματος τῆ Ἰεμμὶ ἐκ Χεβρών^γ οὗτος κατη- ριστάτο με κατὰραν ὀδυνῆράν ἐν ἡ^δ ἡμέρᾳ ἐπ' ἡμεῖς^ε εἰς παρεμβολάς^ς καὶ αὐτὸς κατέβηκεν εἰς^α ἄπαντῶν^β μοι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὤμωσα αὐτῷ κατὰ τῷ Κυρίῳ, λέγων, Εἰ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ^γ καὶ νῦν μὴ ἀθωώσωγ αὐτόν, ὅτι ἄνθρω- φόνόμος^δ σὺ^ε καὶ γνώσῃ ἂ ποιήσῃς αὐτῷ, καὶ κατάβεις τὴν πολίαν αὐτῆ ἐν αἵματι εἰς ἄδν.

36 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς^α τὸν Σεμεὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὄκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερου- σαλὴμ καὶ κάθου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ- θεν οὐδαμῶν.

37 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ διαβήσῃ τὸν χεῖμαρδόν^α Κέδρων, γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ^β τὸ αἷμα τὸν ἔσται ἐπ' αὐτῷ.

τὴν κεφαλὴν σου· καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

38 Καὶ εἶπε Σεμεὶ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κυριε μου βασιλεῦ· οὕτω ποιήσει ὁ δούλος σου· καὶ ἐκάθισε Σεμεὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη.

39 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὰ τρία ἔτη, καὶ ἀπέδρασαν δύο δούλοι δ' αὐτοῦ· Σεμεὶ πρὸς Ἀρχοὺς υἱὸν Μααχὰ βασιλέα Γεθ^β καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σεμεὶ, λέγοντες, Ἴδου οἱ δούλοι σου ἐν Γεθ.

40 Καὶ ἀνέστη Σεμεὶ καὶ ἐπέσασε τὴν ὕπνῳ αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεθ πρὸς Ἀρχοὺς τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Σεμεὶ, καὶ ἤγαγε τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γεθ.

41 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμών, λέγοντες, Ὅτι ἐπορεύθη Σεμεὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γεθ, καὶ ἀνέστρεψε τοὺς δούλους αὐτοῦ.

42 Καὶ ἀπέστειλε ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσε τὸν Σεμεὶ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπεμαρτυραμὴν σοι, λέγων, Ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἐξέλιθες ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν πορευθὴς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά, γινώσκων γνώση ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ; ^α

43 Καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὅρκον Κυρίου, καὶ τὴν ἐντολήν ἠν ἐνετείλαμαι κατὰ σε;

44 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ, Σὺ τοῖδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἢς ὀίδεν^ι ἡ καρδιά σου, ἃ ἐποίησας Δαυὶδ τῷ πατρί μου, καὶ ἀνταπέδωκε Κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλὴν σου.

45 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών εὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἔσται ἕτοιμος ἐνώπιον Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα.

46 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τῷ Βαναίᾳ υἱῷ Ἰωδαε, κ' ἐξῆλθε κ' ἀνείλεν αὐτόν· καὶ ἡν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών φρόνιμος σφόδρα κ' σοφός· κ' Ἰσδα κ' Ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα, ὡς ἡ ἄμμος ἢ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἐσθιοντες κ' πινοντες κ' χαίροντες· καὶ Σαλωμών ἦν ἄρχων ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις· καὶ ἦσαν προσφέροντες ὄπλα, κ' ἐδίδονον τῷ Σαλωμών πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆ· κ' Σαλωμών ἤρξατο ἀνοίγειν τὰ δυναστεύματα τῆς Λιβανῆ· κ' αὐτὸς φκοδόμησε τὴν Θερμαὶ ἐν τῇ ἔρημῳ· κ' τῆτο τὸ ἀριστον τῷ Σαλωμών· τρικάτονα κόροι σεμιδάλεως, καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεύρης κεκοπανισμένου, δέκα μῶχοι ἐκλεκτοί, καὶ εἰκοσι βόες νομάδες, καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλάφων κ' δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν νομάδων· ὅτι ἦν ἄρχων ἐν παντὶ πέραν τῆς ποταμῆς ἀπὸ Ραφὶ ἕως Γαζῆς ἐν πάσι τοῖς βασιλείαις πέραν τοῦ ποταμῆ· κ' ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν αὐτῆ κυκλοθεῖν· καὶ κατόκει Ἰσδα καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες, ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτῆ κ' ὑπὸ τὴν σικκὴν αὐτῆ, ἐσθιοντες κ' πινοντες καὶ ἐορτάζοντες ἀπὸ Διὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών· καὶ οἱτοὶ οἱ ἄρχοντες τῆς Σαλωμών^α, Ἀζαριὸν υἱὸς Σαδὸκ τῆς ἱερῆως, καὶ Ὀρνιὸν υἱὸς Νάθαν ἄρχων τῶν ἐφεσθηκῶτων· κ' ἔδραμεν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ Σεβὰ γραμματεὺς, κ' Βασὰ υἱὸς Ἀχιθαλὰμ ἀναμνησκων, καὶ Ἀβὶ υἱὸς Ἰωάβ ἀρχιστρατήγος, καὶ Ἀχιρέ υἱὸς Ἐδραὶ ἐπὶ τὰς ἄρσεις, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαε ἐπὶ τῆς αὐλορχίας καὶ ἐπὶ τοῦ πλυνθῆς, καὶ Καχοὺρ υἱὸς Νάθαν ὁ σύμβουλος· καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμών τεσσαράκοντα χιλιάδες ροκάδες ἵπποι εἰς ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων· καὶ ἦν ἄρχων ἐν πάσι τοῖς βασιλείαις ἀπὸ τῆς ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Λιγύπτου· καὶ Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ.

2 Πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν ἠμιμῶντες ἐπὶ τοῖς

ὑψηλοῖς, ὅτι οὐκ ἠκοδομήθη οἶκος τῷ Κυρίῳ ἕως τῶν ἡμερῶν τούτων.

3 Καὶ ἠγάπησε Σαλωμών τὸν Κύριον, πορευθεῖσθαι ἐν τοῖς προστάγμασι Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθηκε καὶ ἐθυμία.

4 Καὶ ἀνέστη κ' ἐπορεύθη εἰς Γαβαὼν ὕψα. ἐκεῖ, ὅτι αὐτὴ ὑψηλοτάτη, καὶ μεγάλη^α χιλιαν ὀλοκαυτῶτων ἀνήγαγε Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαὼν.

5 Καὶ ὥφθη ὁ Κύριος τῷ Σαλωμών^α ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμών, Αἴτησαι τι αἰτήματα σεαυτοῦ.

6 Καὶ εἶπε Σαλωμών, Σὺ ἐποίησας μετὰ τῶν δούλων σου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου ἕλεος μέγα καθὼς διήλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας· μετὰ σε, κ' ἐφύλαξας αὐτῶ τὸ ἔλεος· τὸ μέγα τῆτο, δὸνα τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θρόνῳ αὐτῆ, ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆ.

7 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεός μου, σὺ ἐδώκας τὸν δούλον σου ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ εἰμι παιδίον μικρὸν, καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἐξουσίαν μου καὶ τὴν εἰσοδὸν μου^α.

8 Ὁ δὲ δούλος σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐξελέξω λαὸν πολὺν, ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται.

9 Καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι τοῦ συνείν^η ἀναμέσω ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ· ὅτι τίς ἔδυνήθησεται κρίνειν τὸν λαόν σου τοῦ βαρῶν τούτων;

10 Καὶ ἤρεσεν ὁ ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ἤτήσατο Σαλωμών τὸ ῥῆμα τοῦτο.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Ἀνθ' ὧν ἠτήσω παρ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο, κ' οὐκ ἠτήσω σεαυτῷ ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐκ ἠτήσω^α πλουτοῦ, οὐδὲ ἠτήσω ψυχῆς ἐχθρῶν σου, ἀλλ' ἠτήσω σεαυτῷ τὸν συνείν σου ἐν εἰσακούειν κρίμα.

12 Ἴδου ποιοῖκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφὴν· ὡς σὺ οὐ γέγονεν ἐμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἀναστήσεται ὁμοίος σοι.

13 Καὶ ἃ οὐκ ἠτήσω δέδωκά σοι καὶ πλούτων καὶ δόξαν, ὡς οὐ γέγονεν ἀνὴρ ὁμοίος σοι ἐν βασιλείαις.

14 Καὶ ἐν πορευθῆς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου, ὡς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου.

15 Καὶ ἐξυπνίσθη Σαλωμών, κ' ἰδοὺ ἐνώπιον καὶ ἀνέστη καὶ παραγίνεται εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστη κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστήριου τοῦ κατὰ πρόσωπον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου ἐν Σιών, καὶ ἀνήγαγεν ὀλοκαυτώσεις, καὶ ἐποίησεν εἰρηνικὰς, καὶ ἐποίησε πότον μέγαν εαυτῷ καὶ πᾶσι τοῖς πασι αὐτοῦ.

16 Τότε ὥφθησαν δύο γυναῖκες πόρνοι τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ.

17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ μία, Ἐν ἐμοὶ κυρίε, ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη φκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἐνί, καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ.

18 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκόσθην μου, ἔτεκε καὶ ἡ γυνὴ αὕτη^α, καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτὸ· καὶ ἐκ ἔσιν οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν· παρέξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ.

19 Καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναίκος ταύτης τὴν νύκτα, ὡς ἔλεκοιμῆθη^α ἐπ' αὐτόν.

20 Καὶ ἀνέστη μέσθην τῆς νυκτὸς, καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν μου ἐκ τῶν ἀγκυλῶν μου, καὶ ἐκοίμισεν αὐτόν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ μου.

21 Καὶ ἀνέστην τοπορὶ θηλάσαι τὸν υἱὸν μου, καὶ ἐκείνος ἦν τεθνηκώς· κ' ἰδοὺ κατενόησα αὐ-

τὸν ὁ πρῶτῷ, ἡ δὲ οὐκ ἦν ὁ υἱός μου ὃν ἔτεκον.
 22 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἕτερα, Οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, ὁ δὲ υἱός σου ὁ τεθνηκώς.
 23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς, Σὺ λέγεις, Οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός ταύτης ὁ τεθνηκώς· καὶ σὺ λέγεις, Οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς.
 24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Λίβετε ἅ μάλιστα· καὶ προσηνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
 25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Διέλετε τὸ παιδίον τὸ ζῶν τὸ θηλάζον· εἰς δύο, ἡ δὲ ὅτε τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτη, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτη.
 26 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα ἡ ὁ υἱός ὁ ζῶν, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἡ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ κύριε, δότε αὐτῇ τὸ παιδίον, καὶ θανάτω μὴ θανατώσῃτε αὐτό· καὶ αὐτὴ εἶπε, Μήτε ἐμοί, μήτε αὐτῇ ἔστω, διέλετε.
 27 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε, Δότε τὸ παιδίον τῇ εἰπούσῃ, Δότε αὐτῇ αὐτό, καὶ θανάτω μὴ θανατώσῃτε αὐτό, αὐτὴ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
 28 Καὶ ἤκουσαν πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο ὁ ἔκρινεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως, οἱ εἶδον ὅτι φρόνησι θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιῆν δικαίωμα.
Κεφ. δ'. IV.
ΚΑΙ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ.
 2 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες οἱ ἦσαν αὐτῷ Ἀζαρίας υἱὸς Σαδώκ.
 3 Ἐλιαφ καὶ Ἀχιά υἱὸς ὁ Σηβί· γραμματεῖς· καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλοῦδ ἀναμνησκών.
 4 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωσαφάτ ἐπὶ τῆς ὀνιμίας· καὶ Σαδώκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς.
 5 Καὶ Ὀρνία υἱὸς Νάθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων· καὶ Ζαβούθ υἱὸς Νάθαν ἑταῖρος τοῦ βασιλέως.
 6 Καὶ Ἀχισάρ ἦν οἰκονόμος· καὶ Ἐλιὰκ ὁ οἰκονόμος· καὶ Ἐλιὰβ υἱὸς ὁ Σάφ· ἐπὶ τῆς πατριᾶς· ἡ Ἀδωνιρὰμ υἱὸς Ἀδωνῆ ἐπὶ τῶν φόρων.
 7 Καὶ τῷ Σαλωμών δωδέκα καθεστᾶμενοι ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, χορηγεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· μήνα ἐν τῷ ἑνιαυτῷ ἐγένετο ἐπὶ τὸν ἔνα χορηγεῖν.
 8 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Βεὲν υἱὸς Ἦρ ἐν ὄρει Ἐφραῖμ ὁ εἶς.
 9 Υἱὸς Δακάρ ἐν ὁ Μακὲς, καὶ ἐν Σαλαβίν, καὶ Βαΐθσαιμ, καὶ Ἐλὼν ἕως Βηθανάν εἰς.
 10 Υἱὸς Ἐσθὲ ἐν Βραβῶθ, αὐτοῦ Σωχῶ καὶ πᾶσα ἡ γῆ Ὀφὲρ.
 11 Υἱὸς Ἀμναδάβ πᾶσα Νεφθαδὶρ, Τεφάθ θυγατὴρ Σαλωμών ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, ὁ εἶς.
 12 Βανὰ υἱὸς Ἀχιλοῦθ τὴν Ἰθανάα, καὶ Μαγεδῶθ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος Σὶν ὁ παρὶ Σαθαν ἡποκάτω τοῦ Ἐσραέ, καὶ ἐκ Βηθσαν ἕως Σαβελμαουλά, ἕως Μαεβέρ Λουκίμ, εἰς.
 13 Υἱὸς ὁ Ναβὲρ ἐν Ραβωθ Γαλαὰδ, ἡ τῆς σχοινομα ἐργάβ· ἐν τῇ Βασάν, ἐξήκοντα πόλεις μεγάλας τευχῆσαι· καὶ μοχλοὶ χαλκοῦ, ὁ εἶς.
 14 Ἀχινὰδ υἱὸς ὁ Σαδώθ Μααναΐμ.
 15 Ἀχμαὶς ἐν Νεφθαλίμ, καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν Βασεμμαθ θυγατὴρα Σαλωμών εἰς γυναῖκα, εἰς.
 16 Βαναὺ υἱὸς Χουσί ἐν Ἀσήρ καὶ ἐν Βααλωθ, ὁ εἶς.
 17 Σεμεὶ υἱὸς Ἡλὰ ἐν τῷ Βενιαμίν.
 19 Γαβὲρ υἱὸς Ἀδαὶ ἐν τῇ γῆ Γαδ· Σηὼν βασιλεὺς τοῦ Ἐσεβὼν καὶ ἄλλοι βασιλεῖς τοῦ

Βασάν, καὶ Βασέφ εἰς ἐν γῆ Ἰούδα.
 17 Ἰωσαφάτ υἱὸς ὁ Φουασούδ ἐν Ἰσραὴλ.
 27 Καὶ ἐχορηγοῦν οἱ καθεστᾶμενοι οὗτος τῷ βασιλεῖ Σαλωμών· καὶ πάντα τὰ διαγέγραμματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ, οὐ παραλλάσσουσι λόγον.
 28 Καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασιν ἡ ἦρον· εἰς τὸν τόπον οὐ ἔλαβον ὁ βασιλεὺς, ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆ.
 29 Καὶ ταῦτα τὰ δέντρα τῷ Σαλωμών ἐν ἡμέρᾳ μᾶτρί τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως, καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου.
 30 Καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ, καὶ εἴκοσι βόες νομαῖδες, καὶ ἐκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλίφω, καὶ δορκάδων ὁ ἐκλεκτὸν σι·εὐτά.
 31 Ὅτι ἦν ἄρχων ἡ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν.
 29 Καὶ ἔδωκε Κύριος ὁ φρόνησιν τῷ Σαλωμών καὶ ὁ σοφίαν· πολλὴν σφόδρα καὶ χίμα καρδίας, ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὶ τῶν θύλασσαν.
 30 Καὶ ἐπληθύνθη ὁ Σαλωμών σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου.
 31 Καὶ ἐσοφίστο ὑπὲρ πάντας τὰς ἀνθρώπων· καὶ ἐσοφίστο ὑπὲρ Γαϊθὴν τὸν ὁ Ζαίριτν, καὶ τὸν Αἰνάν, καὶ τὸν Χαλκαὺ καὶ ὁ Δαυράιλ· υἱοὺς Μίλ.
 32 Καὶ ἐλάλησε Σαλωμών τρισχιλίας παραβολὰς, καὶ ἦσαν ψάδι αὐτοῦ πεντακισχιλίας.
 33 Καὶ ἐλάλησεν ὑπὲρ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἕως τῆς ὑσσώπης τῆς ἐκπρονομιμένης διὰ τοῦ τοίχου· ἡ ἐλάλησεν περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν ἡ περὶ τῶν ἔρπετων καὶ περὶ τῶν ἰχθύων.
 34 Καὶ παραινέοντο πάντες οἱ λαοὶ ἀκούσαι τῆς σοφίας Σαλωμών· καὶ παρὶ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ· ἡ ἔλαβε Σαλωμών τὴν θυγατέρα Φαραὼ αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσηγάγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελεσθαι αὐτὸν τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ τέχος Ἱερουσαλήμ· τότε ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ προκατελάβετο τὴν Γαζέρ, καὶ ἐνεπίρσειεν αὐτὴν, καὶ τὸν Χανανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν Μεργάβ· καὶ ἔδωκεν αὐτῆς Φαραὼ ἄσποτολάς θυγατὴρ αὐτοῦ γυναῖκα Ἰσραὴλ καὶ Σαλωμών ψφοδόμησον τὴν Γαζέρ.
Κεφ. ε'. V.
ΚΑΙ ἀπέστειλε Χιράμ βασιλεὺς Τύρου τοῖς παῖδας αὐτοῦ ὁ χρισταὶ τὸν Σαλωμών· ἡντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἄγαθῶν ἦν Χιράμ τὸν Δαυὶδ πᾶσας τὰς ἡμέρας.
 2 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών πρὸς Χιράμ λέγων,
 3 Σὺ οἶδας ὁ τὸν πατέρα μου Δαυὶδ, ὅτι οὐκ ἠδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ κληκωσάντων αὐτόν, ἕως τοῦ δοῦναι Κύριος αὐτοῖς ὑπὸ τὰ ἰχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
 4 Καὶ νῦν ἀνέπαυσε Κύριος ὁ Θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν, οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀμαρτήμα· ἡ ἡπονρῶν.
 5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ μου, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεός πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων, Ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἄντι σου ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι μου.
 6 Καὶ νῦν ἐντείλει, καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου· καὶ ἰδοὺ οἱ δοῦλοί μου ἡ μετὰ τῶν δούλων σου, καὶ τὸν μισθὸν δουλείας

δῶσω σοι κατα πάντα ὅσα ἂν εἶπης, ὅτ' σὺ οἶδας, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἶδος ὄξυλα κόπτειν¹ καθὼς οἱ Σιδωνιοί.

7 Καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσε Χιράμ τῶν λόγων Σαλωμών, ἐχάρη σφόδρα, καὶ εἶπεν, Εὐλόγητός ὁ Θεὸς σήμερον, ὃς ἔδωκε² τῷ Δαυὶδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τούτων.

8 Καὶ ἀπέστειλε³ πρὸς Σαλωμών, λέγων, Ἀκῆρα περὶ πάντων ὧν ἠέτασθα⁴ πρὸς με⁵· ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά σου⁶· ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα.

9 Οἱ δούλοι μου κατάξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἃ ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ σχεδία⁷, ἕως τοῦ τόπου οὗ ἐν ἀπυστείῃς πρὸς με, καὶ ἐκτίναξω αὐτὰ ἐκεῖ, καὶ σὺ ἄρεις⁸ καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου, τοῦ δοῦναι ἄρτες τῷ οἴκῳ μου.

10 Καὶ ἦν Χιράμ δίδους τῷ Σαλωμών κέδρους καὶ πεύκας καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ.

11 Καὶ Σαλωμών ἔωθε⁹ κτὴν Χιράμ εἴκοσι χιλιάδας κορῶν πυροῦ καὶ ἑκατὶ τῶν οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι χιλιάδας βαιῖθ ἐλαίου κεκομμένου¹⁰, κατὰ τοῦτο ἐοίδου Σαλωμών τῷ Χιράμ κατ' ἐναντίον.

12 Καὶ Κύριος ἔδωκε σοφίαν τῷ Σαλωμών καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ¹¹, καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον Χιράμ καὶ ἀναμέσον Σαλωμών, καὶ διέθετο διαθηκὴν ἀναμέσον αὐτῶν.

13 Καὶ ἀνήγειρεν ὁ βασιλεὺς ἄφορον ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

14 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον, ἄρα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλαζομένου¹² μηνῆ ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ δύο μηνῆς ἐν οἴκῳ αὐτῶν¹³ καὶ Ἀδωνιὰμ ἐπὶ τὸ φόρον.

15 Καὶ ἦν τῷ Σαλωμών ἐβδομηκοντα χιλιάδες αἰρούνης ἄρται, καὶ ὀγδοηκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει,

16 Χωρὶς δὲ τῶν ἄρχόντων τῶν καθεσταμένων ἔπι τῶν ἔργων τῷ Σαλωμών¹⁴, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται¹⁵ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα.

18 Καὶ ἠτοίμασαν¹⁶ τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη.

Κεφ. 5. VI.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμών ἐπὶ ἁ τὸν Ἰσραὴλ¹⁷.

17 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς ἵνα αἴρωσι λίθους μεγάλους ἁ τιμίους εἰς τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου, καὶ λίθους ἀπελεκητούς.

18 Καὶ ἐπελέκθησαν οἱ υἱοὶ Σαλωμών, καὶ οἱ υἱοὶ Χιράμ, καὶ ἔββαλαν αὐτοῦ¹⁸.

1 Ἡ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔθεμελιώσε τὸν οἶκον Κυρίου ἐν μηνὶ Ζιὸν, καὶ τῷ δευτέρῳ μηνὶ¹⁹.
38 Ἐν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ, ἐν μηνὶ Βαβῆλ, οὗτος ὁ μῆν ὁ ὄγδοος, συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς πάντα λόγον αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ²⁰.

2 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ᾠκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς ἁ τῷ Κυρίῳ, ἑσσαράκοντα ἐν πῆχει μῆκος αὐτοῦ, καὶ εἰκοσι ἐν πῆχει πλάτος αὐτοῦ, καὶ ἑπέντε καὶ εἰκοσι²¹ ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτοῦ.

3 Καὶ τὸ αἶμα²² κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ εἴκοσι ἐν πῆχει μῆκος αὐτοῦ ἁ εἰς τὸ πλάτος τοῦ οἴκου κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον, καὶ συνετέλεσεν αὐτόν.

4 Καὶ ἐποίησε τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς.

5 Καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μελαθρα κυκλόθεν²³ τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβίρ.

6 Ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω ἑπέντε πῆχεων ἐν πῆχει²⁴ τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ τὸ μέσον ἐξ ἁ, καὶ ἡ τρίτη ἔπιτα ἐν πῆχει τὸ πλάτος αὐτῆς ὅτι διαίστημα²⁵ ἔδωκε τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἕξωθεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου.

7 Καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομῆσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργούσι φκοδομήθη²⁶ καὶ σφίρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκείος σιδερόν ἢ κῆσαθ ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομῆσθαι αὐτόν.

8 Καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν ὠμίαν τῆ οἴκου τὴν δεξιάν, καὶ ἐλικτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπιτὰ τρίσφοα.

9 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ σινετέλεσεν αὐτόν²⁷ καὶ ἐκοιλοστάθμισεν τὸν οἶκον ἁ κέδρους.

10 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸς ἐνδόμενος δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ συνἔσχε τὸν σύνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις²⁸.

15 Καὶ ᾠκοδόμησε ξύλοις ἔσωθεν²⁹ διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τῆ ἐδάφους τῆ οἴκου καὶ ἕως τῶν τοίχων καὶ ἕως τῶν δοκῶν ἐκοιλοστάθμισε συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν³⁰ καὶ περιέσχε τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίνας.

16 Καὶ ᾠκοδόμησε τῆς εἰκοσι πῆχεις ἀπ' ἄκρη τοῦ τοίχου τὸ πλευρὸν τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν δοκῶν³¹ καὶ ἐποίησεν ἑκ' τοῦ δαβίρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.

17 Καὶ τεσσαράκοντα πῆχεων ἦν ὁ οὐνοῦ³².
19 Κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβίρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν³³, δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.

20 Εἴκοσι πῆχεις μῆκος, καὶ εἴκοσι πῆχεις πλάτος, καὶ εἰκοσι πῆχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ³⁴, καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ³⁵ καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον³⁶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβίρ, καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ.

21 Καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχε χρυσίῳ, ἕως συντελείας παντὸς τοῦ οἴκου³⁷.

23 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβίρ δύο χερσβίμ³⁸ δέκα πῆχεων μέγεθος ἐσταθμωμένον³⁹.

24 Καὶ πέντε πῆχεων πτερυγίον⁴⁰ τῷ χερσβίμ τοῦ ἐνός, καὶ πέντε πῆχεων πτερυγίον αὐτοῦ τοῦ δευτέρου, ἐν πῆχει δέκα⁴¹ ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς μέρος⁴² πτερυγίου αὐτοῦ.

25 Οὕτως τῷ χερουβίμ⁴³ τῷ δευτέρῳ, ἐν μέτρῳ ἐνὶ συντέλεια μία ἀμφοτέρῳ⁴⁴.

26 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ χερουβίμ τοῦ ἐνός δέκα ἐν πῆχει⁴⁵, καὶ οὕτω τῷ χερουβίμ τῷ δευτέρῳ.

27 Καὶ ἀμφοτέρα χερσβίμ ἐν μέσῳ τῆ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου⁴⁶ καὶ διεπέτασε τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἤπτετο πτερὺς ἑμιά⁴⁷ τοῦ τοίχου, καὶ πτερὺς ἑμῆ χερουβίμ⁴⁸ τοῦ δευτέρου ἤπτετο τῷ τοίχου τοῦ δευτέρου⁴⁹ καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἁ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἤπτετον⁵⁰ πτερὺς πτερυγος.

28 Καὶ περιέσχε τὰ χερουβίμ χρυσίῳ⁵¹.

29 Πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κυκλῶ ἐγκολαπτά ἔγραψε γραφίδι χερουβίμ, καὶ φοινίκας ἁ τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξωτέρῳ.

30 Καὶ τὸ ἐδάφος τοῦ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἐξωτάτου.

31 Καὶ τῷ θυρωματι τοῦ δαβίρ ἐποίησε θυρας ξύλων ἀρκευθίων, βστοαὶ τετραπλῶς⁵².

34 Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θυραῖς ξύλα πεύκινα⁵³ δύο πτυχῆ ἢ θύρα ἢ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν, καὶ δύο πτυχῆ ἢ θύρα ἢ δευτέρα στρεφόμενα⁵⁴ καὶ ἑγκαταλαμμένα⁵⁵ χερουβίμ, καὶ φοινίκας, καὶ διαπεπτασμένα πέταλα, καὶ περιεχόμενα

χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτίπωσιν.

36 Καὶ ὑποδόμησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην· τρεῖς στίχους ἀπελεκῆσαν, καὶ στίχους^α κατεργασμένους κέδρου^β κυκλόθεν^γ καὶ ὑποδόμησε τὸ καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τῷ αἰλῷ τῷ οἴκῳ τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ.^δ

Κεφ. ζ'. VII.

13 **ΚΑΙ** ἀπέστειλε ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ ἔλαβε τὸν Χιράμ ἐκ Τύρου,

14 γιόν γυναικὸς χιραῖ, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Νεφθαλίμ^α καὶ ὁ πατήρ αὐτῆ^β ἄνθρωπος^γ Τύριος^δ, τέκνον χαλκοῦ, καὶ πληθρῶμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ^ε καὶ ἐισηνεχθῆ^ς πρὸς τὸν βασιλεῖα Σαλωμών^ζ καὶ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα.

15 Καὶ ἐξάνευσε τὸς δύο στύλους τῶ αἰλίμ^α τῷ οἴκῳ^β ὑκτακαῖδεκα πῆχεις ὕψος τῶ στύλου^γ καὶ περιμετρον τεσσαρεσκαῖδεκα πῆχεις ἐκίκλε αὐτὸν τὸ πᾶχος τοῦ στύλου^δ· τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα^ε καὶ οὕτως ὁ στύλος ὁ δευτέρος.

16 Καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησε δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτὰ^α· πέντε πῆχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνός, καὶ πέντε πῆχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου.

17 Καὶ ἐποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπιθέμα τῶν στύλων^α καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἐνὶ^β καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ.

18 Καὶ ἔργον κρεμαστὸν, δύο στίχοι ροῦων χαλκῶν, δεδωκταμένοι, ἔργον κρεμαστὸν, στίχους ἐπὶ στίχον^α καὶ οὕτως ἐποίησε τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ^β.

21 Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους τοῦ αἰλίμ τοῦ ναοῦ^α καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν ἕνα, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ^β Ἰαχούμ^γ καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν δεύτερον, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ^δ Βολώζ^ε.

19 Καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρινον κατὰ τὸ αἶμα τεσσάρων πηχίων^α καὶ μέλαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων^β καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπιθέμα τὸ μέλαθρον τῷ πᾶχει^γ.

23 Καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν^α δέκα ἐν πῆχει ἀπὸ τοῦ χεῖλους αὐτῆς ἕως τοῦ χεῖλους αὐτῆς, στρογγύλον κίκλω τὸ αὐτό^β πέντε ἐν πῆχει^γ ὁ ὕψος αὐτῆς^δ καὶ συνηγμένη τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν πῆχει^ε.

24 Καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χεῖλους αὐτῆς κυκλόθεν^α ἐκίκλον αὐτὴν δέκα ἐν πῆχει κυκλόθεν^β καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χεῖλους ποτηρίου βλαστός κρινόν^γ καὶ τὸ πᾶχος αὐτοῦ παλαιστής^δ.

25 Καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες Βορβάν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες Νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν^α καὶ πάντα τὰ ὑπὸ θία εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἐπάνωθεν^β.

27 Καὶ ἐποίησε^δ δέκα μεκωνῶθ^α χαλκᾶς· πέντε πῆχεις ἤμκος τῆς μεκωνῶθ τῆς μῆας, καὶ τέσσαρες πῆχεις τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ ἕξ ἐν πῆχει ὕψος αὐτῆς.

28 Καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεκωνῶθ συγκλειστον αὐτοῖς, καὶ συγκλειστον ἀναμέσον τῶν ἐξεχομένων.

29 Καὶ ἐπὶ τὰ^δ συγκλείσματα^α αὐτῶν ἀναμέσον ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ χερουβίμ, καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων, ὅσως καὶ ἐπάνωθεν, αἱ ὑποκάτωθεν τῶν λέοντων καὶ τῶν βοῶν

χώραι, ἔργον καταβάσεις.

30 Καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοὶ τῆ μεκωνῶθ τῆ μῆα, καὶ τὰ προσέχοντα χαλκᾶ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, ὅμια ὑποκάτω τῶν λουτρῶν^α.

31 ^αΚαὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῆ μεκωνῶθ.

32 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἑνός πῆχεις καὶ ἡμίσιους^α.

33 Καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἄρματος^α αἱ χεῖρες αὐτῶν^β καὶ οἱ νῦτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγματεία αὐτῶν^γ πάντα χωνευτὰ.

34 Αἱ τέσσαρες ὅμια ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεκωνῶθ τῆς μῆας, ἐκ τῆς μεκωνῶθ οἱ ὅμοιοι αὐτῆς.

35 Καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεκωνῶθ ἡμισο τοῦ πῆχεις μέγεθος αὐτῆς στρογγύλον κίκλω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεκωνῶθ^α καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς^β καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς^γ καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς.

36 Καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς χερουβίμ καὶ λέοντες καὶ φοῖνοις ἐστάτα, ἔχοντων ἕκαστον κατὰ πρόσωπον^α ἔσω καὶ τὰ κυκλόθεν.

37 Κατ' αὐτὴν ἐποίησε πύσας τὰς δέκα μεκωνῶθ, ὅτις ἐν μίαι^α καὶ μέτρον ἐν^β πύσαις.

38 Καὶ ἐποίησε δέκα χυτροκαυλούς χαλκοῦς, τεσσαράκοντα χροῖς χωροῦντα τὸν ἕνα χυτροκαυλον μετρήσει^α τεσσάρων πηχίων^β χυτροκαυλος ὁ εἰς ἐπὶ^γ τῆ^δ μεκωνῶθ^ε τῆ μῆα^ς τὰς δέκα μεκωνῶθ.

39 Καὶ ἔθετο τὰς ἑπέντε μεκωνῶθ^α ἀπὸ τῆς ὀμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν, καὶ πέντε^β ἀπὸ τῆς ὀμίας^γ τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν^δ, καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὀμίας^ε τῷ οἴκῳ ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὴν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ Νότου.

40 Καὶ ἐποίησε Χιράμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας^α καὶ συνετέλεσε Χιράμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα^β ἃ ἐποίησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν οἴκῳ Κυρίου.

41 Στύλους δύο, καὶ τὰ στρεπτά τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο^α καὶ τὰ δίκτυα δύο τὰ καλπτερον ἀμφοτέρω τὰ στρεπτά τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων^β.

42 Τὰς βόας τετρασσίας ἀμφοτέροις τοῖς δίκτυοῖς, δύο στίχοι ροῦων τῷ δίκτυῳ τῷ ἐνὶ, περικαλύπτεν ἀμφοτέρα τὰ ὄντα τὰ στρεπτά τῆς μεκωνῶθ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις^α.

43 Καὶ^β τὰ^γ μεκωνῶθ δέκα, καὶ τοὺς χυτροκαυλοὺς δέκα ἐπὶ τῶν μεκωνῶθ^δ.

44 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης^α.

45 Καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας^α καὶ πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησε Χιράμ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών τῷ οἴκῳ Κυρίου^β καὶ οἱ στύλοι τεσσαράκοντα^γ καὶ ὀκτὼ τῶ οἴκῳ τῶ βασιλέως^δ καὶ τὸ οἶκ^ε Κυρίου^ς πάντα τὰ ἔργα τῶ βασιλέως ἃ ἐποίησε Χιράμ χαλκᾶ ὄρηθ.

47 Οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ ὃ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα^α οὐκ ἦν τέρμα τῶν σταθμῶν τοῦ χαλκοῦ^β.

46 Ἐν τῷ περιοίκῳ τῷ Ἰορδάνου ἐχώνευσε αὐτὰ^α ἐν τῷ πᾶχει τῆς ἑνὶ ἀναμέσον Σοκχῶθ καὶ ἀναμέσον Σεερά.

48 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών^α τὰ σκεύη^β ἃ ἐποίησεν^γ ἐν οἴκῳ Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς, χρυσην.

49 Καὶ τὰς λυχνας ἑπέντε ἐξ ἀριστερῶν, καὶ πέντε ἐκ δεξιῶν^α κατὰ πρόσωπον τοῦ θαβίρ^β χρυσᾶς συγκλειομένας, καὶ τὰ λαμπάδα, καὶ τοὺς λύχνους, καὶ τὰς ἐπαρῆστρις χρυσᾶς^γ.

50 Καὶ τὰ πρόθυρα, καὶ οἱ ἥλοι, καὶ αἱ φιάλαι.

καὶ τὶ τρυβλία, καὶ αἱ θύσαι χρυσαῖ, συγκλειστίαι καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν τῆ οἴκου τοῦ ἑσώτατου ἁγίου τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ χρυσαῖ.

51 Καὶ ἀνεπληρώθη τὸ ἔργον ὃ ἐποίησε Σαλωμών οἶκον Κυρίου· καὶ εἰσηνεγκε Σαλωμών τὰ ἅγια Δαυὶδ τῆ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμών, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεῦθ' ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου.

1 Καὶ τὸν οἶκον ἐάντων ψυχοδόμησε Σαλωμών τρισαΐδεκα ἔτεσι.^α

2 Καὶ ψυχοδόμησε τὸν οἶκον ὀδριμῶν τῆ Λιβάνου ἑκατὸν πηχεὶς μῆκος αὐτῆ, καὶ πενήτηντα πηχεὶς πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ· καὶ τριῶν στήλων στήλων κεδρίων, καὶ ὡμίαι κέδρινοι τοῖς στύλοις.

3 Καὶ ἐφάνησαν τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στήλων· καὶ ἀριθμὸς τῶν ἐτύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε.^α οὗ στίχος,

4 Καὶ μέλαθρα τρία, καὶ χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς.

5 Καὶ πάντα τὰ θυρώματα, καὶ αἱ χώραι τετραγῶνοι μεμελαθρωμένοι· καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς.

6 Καὶ τὸ αἰλίμα τῶν στύλων, πενήτηντα μῆκος, καὶ πενήτηντα ἑνὶ πλάτει ἐξυγλωμένα αἰλάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν· καὶ στύλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αἰλαμί.

7 Καὶ τὸ αἰλίμα τῶν θρόνων οὐ κρινεὶ ἐκεῖ, αἰλάμ τοῦ κριτηρίου.^α

8 Καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν ἐν ψ καθίσεται ἐκεῖ, αὐτῆ μία ἐξελισσομένη τοῖτοισι κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο· καὶ οἶκον τῆ θυγατρὶ Φαραὼ ἣν ἔλαβε Σαλωμών, κατὰ τὸ αἰλίμα τοῦτο.

9 Πάντα ταῦτα ἐκ λίθων τιμιῶν^α κεκολλημένα ἐκ ἡσθημάτων ἔσθωθεν^α καὶ ἐκ τοῦ θεμελίον εἰς τῶν γεισῶν· καὶ ἔξωθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην.

10 Τὴν τεβημελιωμένην^α ἐν τιμοῖς λίθοις μεγάλοις, λίθοις δεκαπῆχεσι καὶ τοῖς ὀκταπῆχεσι.

11 Καὶ ἐπάνωθεν^α τιμοῖς κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκήτων καὶ κέρροισι.

12 Τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλω τρεῖς στίχοι ἀπελεκήτων, καὶ στίχος κεκολλημένης κέδρου^α καὶ συνετέλεσε Σαλωμών ὄλον τὸν οἶκον αὐτῆ.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἔγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμών τοῦ οικοδομήσαι τὸν οἶκον Κυρίου τὸν οἶκον αὐτοῦ μετὰ εἰκοσι ἔτη, τότε¹ ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών πάντας τοὺς πρῶβύτερους Ἰσραὴλ^α ἐν Σιών, τοῦ ἐνεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ, αὕτη ἐστὶ Σιών, 2^α Ἐν μνη^α Ἀθανί^α.

3^α Καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν

4 Καὶ ἦν τὸ σκῆνωμα τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ σκεῦθ' τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου.^α

5 Καὶ ὁ βασιλεὺς^δ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ^α ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα, βόας, ἀγριαθήματα.^α

6 Καὶ εἰσφέρουσι οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν^α εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβρι τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ χερουβίμ.

7 Ὅτι τὰ χερουβίμ διαπεπτασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ^α καὶ περιεκάλυπτον τὰ χερουβίμ^α ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν.

8 Καὶ ὑπερέχον τὰ ἡγιασμένα καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβρι, καὶ οὐκ ὤπτανοντο ἔξω^α.

9 Ὅτι ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλήν δύο πλάκες λί-

θιναι, πλάκες τῆς διαθήκης ὡς ἔθηκε Μωυσῆς^α ἐκ Χωρήβ, ὡς διέθετο Κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐκτορεύσει αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

10 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλήσθη τὸν οἶκον.^α

11 Καὶ οἱ ἰδύνατον οἱ ἱερεῖς^δ ἴσθηκεν^α λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλήσθη δόξα Κυρίου τὸν οἶκον.^α

14 Καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραὴλ^α καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ εἰσθήκει^α.

15 Καὶ εἶπεν, Εὐλόγητος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ^α σήμερον, ὅς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ ἐπλήρωσε, λέγων,

16 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελέξαμην ἐν πόλει ἐν ἐνὶ σκῆπτρῷ Ἰσραὴλ τοῦ οικοδομήσαι οἶκον τῷ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἐξελέξαμην ἐν Ἰερουσαλὴμ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ¹ καὶ ἐξελέξαμην τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ.

17 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας^α τοῦ πατρὸς μου οικοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, Ἀνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οικοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματι μου, καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου.

19 Πλήν σύ οὐκ οικοδομήσεις τὸν οἶκον, ἀλλ' ἡ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου, οὗτος οικοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι μου.

20 Καὶ ἀνέστησε Κύριος τὸ ρῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησε· καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τῷ θρόνῳ Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ ψυχοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

21 Καὶ ἔθεμην ἐκεῖ τόπον τῆ κιβωτοῦ, ἐν ἧ ἔστιν ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου ἣν διέθετο Κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

22 Καὶ ἀνέστη Σαλωμών κατὰ πρόσωπον τῆ θυσιαστηρίου Κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ^α καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν,

23 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σύ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ^α τῇ^α καρδίᾳ αὐτοῦ,

24 Ἄ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου^α, καὶ γὰρ ἐλάλησας ἐν ἁτῷ^α στόματι σου, καὶ ἐν χερσὶ σου ἐπλήρωσας, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

25 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, φίλασον τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου ὃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἐξαρθησεται σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, πλήν ἐὰν φυλάξωμαι τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορευέσθαι· ἐνώπιόν μου καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ.

26 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ρῆμά σου^α τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου.

27 Ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς· εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσι σοί, πλήν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ψυχοδόμησα^α τῷ ὀνόματι σου¹·

28 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέσπιν μου^α Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν^α τῆς προσευχῆς ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σέ σήμερον,

29 Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἠμερωμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον· ἡμέρας καὶ νυκτῶν, εἰς τὸν

ἰσπον ὃν εἶπας, Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούει τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου! εἰς τὸν τόπον τῶν ἡμερᾶς νυκτός.

30 Καὶ εἰσακούση τῆς δεήσεως^α τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τούτον, καὶ σὺ εἰσακούση ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίσεώς σου ἐν οὐρανῷ καὶ ποιήσεις καὶ ἰλεως ἔση.

31 Ὅσα ἂν ἀμάρτια ἕκαστος τῶ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἂν λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ὀραν τὴν ἀράσασθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

32 Καὶ σὺ εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις^α καὶ κρινεῖς τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ, ἀνομηθῆναι ἴνομον, δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτῆ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ δικαίως^α δικαίον, δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

33 Ἐν τῷ πταίσει τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἐχθρῶν, ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, καὶ ἐπιστρέψουσιν^α ἐξομολογῶνται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξονται^α καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ.

34 Καὶ σὺ εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἰλεως ἔση ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

35 Ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ἕτόνον, ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τούτον, καὶ ἐξομολογῶνται τῷ ὀνόματί σου, καὶ ὑπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἄποστρέψουσιν ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς,

36 Καὶ εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἰλεως ἔση ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ὀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ἕτόνον ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ.

37 Λίμω ἐάν γένηται, ἄθνατος ἐάν γένηται, ὅτι ἔσται ἔμπρισμα^α, ἄβροχῶς, ἐρυσίβη ἐάν γένηται, καὶ ἂν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πολέων αὐτοῦ, πᾶν συνάντημα, πᾶν πόνον.

38 Πᾶσαν προσευχὴν, πᾶσαν δέσιν ἐάν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ^α, ὡς ἐν γνώσει ἕκαστος ἀφῆν καρδίας αὐτοῦ, καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τούτον,

39 Καὶ σὺ εἰσακούση ἐκ τοῦ ἤραν^α ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ἰλεως ἔση, καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδούς αὐτοῦ, καθὼς ἂν γνῶς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονάτως οἰσθῶς τὴν καρδίαν πάντων νιών ἀνθρώπων,

40 Ὅπως φοβῶνται ἐν πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ ἂ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν.

41 Καὶ τῷ ἄλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου^α οὗτος,

42 Καὶ ἤξουσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τούτον,

43 Καὶ σὺ εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἐν ἐπικαλέσῃται σε ὁ ἄλλοτριος, ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου, καὶ φοβῶνται σε, καθὼς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ, καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τούτον ὃν φηκοδόμησα.

44 Ὅτι ἐξελεύσεται ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἢ ἐπιστρέψεις αὐτοῖς, καὶ προσεύξονται ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ, καὶ τοῦ οἴκου οὗ φηκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου,

45 Καὶ σὺ εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς.

46 Ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἀμαρτήσεται^α, καὶ ἐπίβησι αὐτοὺς καὶ παραδώσιν αὐτοὺς ἐνώπιον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτιώσιν^α οἱ αἰχμαλωτιζόμενοι εἰς γῆν μακράν^α ἢ ἐγγίς,

47 Καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψωσιν^α εἰς τὴν μετοικίαν αὐτῶν, καὶ δεηθήσιν σου, λέγοντες, Ἡμάρτομεν, ἠοκήσαμεν, ἠνομήσαμεν!

48 Καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σέ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγεν αὐτοὺς, καὶ προσεύξονται πρὸς σέ ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω, καὶ τοῦ οἴκου οὗ φηκοδόμηκα τῷ ὀνόματί σου,

49 Καὶ εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου,

50 Καὶ ἰλεως ἔση ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἰς ἡμάρτον σου, καὶ κατα πάντα τὰ ἄθετῆματα αὐτῶν ἃ ἠθέτησαν σοι, καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς ἐνώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐτούς, καὶ οἰκτιρήσουσιν εἰς αὐτούς,

51 Ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου, οὓς ἐξηγάγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου.

52 Καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ σου καὶ τὰ ὠτιά σου ημερωμένα εἰς τὴν δέσιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν δέσιν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνται σε.

53 Ὅτι σὺ δέστεilas αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωυσῆ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἡ Κύριε Κύριε! τότε ἐλάλησε Σαλωμών ὑπὲρ τοῦ οἴκου, ὡς συνετέλεσε τοῦ οικοδομήσαι αὐτόν, Ἥλιον ἐνώρισεν ἐν οὐρανῷ, Κύριος εἶπε τῷ κατοικεῖν ἐν γνόφῳ οικοδομήσον οἶκόν μου, οἶκον εὐπρεπῆ σαυτῷ τῷ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος^α οὐκ ἰδοῦ! αὐτῇ γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ὠδῆς;

54 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμών προσευχομένως πρὸς Κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέσιν ταύτην, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου ὀκλακῶς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, καὶ αἰ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμένοι εἰς τὸν οὐρανόν.

55 Καὶ ἔστη, καὶ εὐλόγησε πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων,

56 Εὐλογητὸς Κύριος σήμερον, ὃς ἔδωκε καταπαυσὴν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐλάλησεν^α ἐ διεφώνησε λόγους εἰς ἐν ἂσιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἁγαθοῖς οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Μωυσῆ!

57 Γένοιτο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καθὼς ἦν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλείποιτο ἡμᾶς μηδὲ ἄποστρέψωιτο ἡμᾶς,

58 Ἐπικλίνας καρδίας ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσις ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν πάσας ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν.

59 Καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι εἰς δεδήμηαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, τῆ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου, καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ Ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ ἐναντιοῦ^α

60 Ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός, αὐτὸς Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι.

61 Καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίας ἡμῶν τέλειαι πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν, καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν ἐντολάς αὐτοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆ.

402 **Κ**αι ο βασιλεὺς και πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον Κυρίου.

63 **Κ**αι ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ἃς ἔθυσεν τῷ Κυρίῳ, βοῶν δὴο ^α εἴκοσι¹ χιλιάδας, προβάτων ἑκατὸν και εἴκοσι χιλιάδας² και ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον Κυρίου ὁ βασιλεὺς και πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

64 **Τ**ῆ ἡμέρα ἐκείνη ἠγάσεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου Κυρίου³ ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὀλοκαύτωςιν⁴ και τὰς θυσίας και τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον Κυρίου μικρόν τοῦ μη δίνασθαι τὴν ὀλοκαύτωςιν⁵ και τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν.

65 **Κ**αι ἐποίησε Σαλωμών⁶ τὴν ἐορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, και πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου Ἡμιθ ἕως ποταμοῦ Λιγύπτου, ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν, ἐστῆσαν και πῖναν και εὐφρανόμενοι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας⁷.

66 **Κ**αι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξάπεσπειλε τὸν λαόν⁸ και εὐλόγησεν τὸν βασιλέα, και ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες⁹ και ἀγαθῆ¹⁰ ἡ¹¹ καρδία ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυιδ δούλῳ αὐτοῦ, και τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσε Σαλωμων οικοδομεῖν τὸν οἶκον Κυρίου, και τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, και πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμων, ὅσα ἠθέλησεν ποιῆσαι.

2 **Κ**αι ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμών δευτέρου, καθὼς ὤφθη¹ ἐν Γαβιά.

3 **Κ**αι εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος, Ἦκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου, και τῆς δέησέως σου ἣς ἐδεήθης ἐνώπιόν μου² πεποικίη σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχὴν σου³ ἡ⁴ γιάκα! τὸν οἶκον τοῦτον ὀικοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, και ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου ἐκεῖ και ἡ καρδία μου⁵ πᾶσας τὰς ἡμέρας.

4 **Κ**αι σὺ ἐὰν παρευθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ, καθὼς ἔπαρευθῆ Δαυιδ ὁ πατήρ σου, ἐν ὁσίῳ τητι καρδίας και ἐν εὐθύτητι, ⁶ και⁷ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ὁ ἐνετειλάμην αὐτῷ, και τὰ προστάγματα⁸ μου και τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃς,

5 **Κ**αι ἀναστήσω τὸν θρόνον⁹ τῆς βασιλείας¹⁰ σου ἐν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καθὼς ἐλάλησα Δαυιδ πατρί σου, λέγων, Οὐκ ἐξαρθῆσεται σοι ἀνὴρ ἠγούμενος ἐν Ἰσραὴλ.

6 **Ἐ**ἴν δὲ ἀποστραφένος ἀποστραφῆτε ὑμεῖς και τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ, και μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου και τὰ προστάγματα μου ἃ ἔδωκε Μωσῆς ἐνώπιον ὑμῶν, και παρευθῆτε ¹² και διηλεῖσθε θεοῖς ἑτέροις ¹³ και προσκυνήσητε αὐτοῖς.

7 **Κ**αι ἐξαρῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἣς ἔδωκα αὐτοῖς, και τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἠγάσαστ ὑμόνατι μου ἀπορρίψω ¹⁴ και προσώπων μου¹⁵ και ἔσται Ἰσραὴλ εἰς ἄφανισμόν και εἰς λάλημα εἰς πάντα τοὺς λαοὺς.

8 **Κ**αι ὁ οἶκος οὗτος ἔσται ὁ ὑψηλὸς, πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆ¹⁶ ἐκστήσεται και συρτεῖ, και ἐρούσιν, Ἐνεκεν τίνος ἐποίησε Κύριος ἕτως τῇ γῇ ταύτῃ και τῷ οἴκῳ τούτῳ;

9 **Κ**αι ἐρούσιν, Ἄνθ' ὧν ἐγκατέλιπον¹⁷ Κύριον Θεόν αὐτῶν, ὃς ἐξήγαγε τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, και ἀντελίβοντο θεῶν ἄλλοτριῶν¹⁸ και προσεκίνησαν αὐτοῖς και ἔδουλευσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε Κύριος ἐπ' αὐτοὺς¹⁹ τὴν κακίαν ταύτην²⁰ τότε ἀνήγαγε Σαλωμών τὴν θυγατέρα Φαραῶ ἐκ

πόλεως Δαυιδ εἰς οἶκον αὐτοῦ, ὃν ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ²¹ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις.

10 **Ἐ**ἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε Σαλωμών τοὺς δύο οἴκους, τὸν οἶκον Κυρίου και τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως,

11 **Χ**ιράμ βασιλεὺς Τύρου ἀντελίβετο τοῦ Σαλωμών ἐν ἔργοις κεδρίνοις, και ἐν ἔργοις πευκίνοις, και ἐν χρυσίῳ, και ἐν παντὶ θελήματι αὐτοῦ²² τότε ἔδωκεν²³ ὁ βασιλεὺς τῷ Χιράμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῆ Γαλιλαίας.

12 **Κ**αι ἐξῆλθε Χιράμ ἐκ Τύρου, και ἐπροεῖθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν αὐτῷ Σαλωμών²⁴ ²⁵ και οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ,

13 **Κ**αι εἶπε, Τί αἱ πόλεις αὐταὶ ἃς ἔδωκάς μοι ἀδελφέ; και ἐκάλεσεν αὐτὰς Ὀριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

14 **Κ**αι ἤνεγκε Χιράμ τῷ Σαλωμών ἑκατὸν ²⁶ και εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ.²⁷

26 **Κ**αι ναὺν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βυσιλεὺς Σαλωμών ἐν Γασίῳ Γαβῆρ τὴν οὖσαν ἐχομένην Αἰλιθ ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς ἐσχάτης θηλάσσης ἐν γῇ Ἐδῶμ.

27 **Κ**αι ἀπέστειλε Χιράμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ ἀνάγει ναυτικούς ἰδιούτας εἰδότας θάλασσαν μετὰ τῶν παιδῶν Σαλωμών.

28 **Κ**αι ἦλθον εἰς Σωφίρα, και ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσοῦ²⁸ ἑκατὸν και εἴκοσι τάλαντα, και ἤνεγκαν τῷ βασιλεὶ Σαλωμών.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ βασιλεῖσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα Σαλωμών και τὸ ὄνομα Κυρίου, και ἦλθε πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασι.

2 **Κ**αι ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα¹ και κίμηλα ἀρουσα ἰδύσματα και χρυσόν πολιν σφόδρα και λίθην τιμον² και εἰσῆλθε πρὸς Σαλωμών, και ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

3 **Κ**αι ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμών πάντας τὰς λόγους αὐτῆς³ ⁴ ⁵ ἡ⁶ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τὴ βασιλέως, ὃν ἡ⁷ ἀπήγγειλεν αὐτῇ.

4 **Κ**αι εἶδε βασιλίσσα Σαβὰ πᾶσαν⁸ τὴν φρόνησιν Σαλωμών, και τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε,

5 **Κ**αι τὰ βρώματα Σαλωμών, και τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ, και τὴν στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ, και τὸν ἱματισμόν αὐτοῦ, και τὰς οἰνοχόους αὐτοῦ, και τὴν ὀλοκαύτωςιν αὐτοῦ ἣν ἀνέφερον ἐν οἴκῳ Κυρίου, ⁹ και ἐξ αὐτῆς ἐγένετο¹⁰.

6 **Κ**αι εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών, Ἄληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τοῦ λόγῃ σου και περὶ τῆς φρονήσεως σου.

7 **Κ**αι οὐκ ἐπίστευσα τὸν λαλοῦσι μοι, ἕως ὅτου παρεγενόμην και ἐωρίκασιν οἱ ὀφθαλμοί μου¹¹ και ἰδοὺ οὐκ εἰσὶ τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγγειλάν μοι¹² προστέθεικας¹³ ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοήν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου.

8 **Μ**ακάριαι αἱ γυναῖκες σου, μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ¹⁴ παρεστηκότες¹⁵ ἐνώπιόν σου διόλου, οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησιν σου.

9 **Γ**ένοιτο Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ βρόχῳ Ἰσραὴλ, διὰ τὸ ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Ἰσραὴλ στήσαι εἰς τὸν αἰῶνα¹⁶ και ἔθετό σε βασιλέα ἐπ' αὐτὸς, τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ και ἐν κρίματι αὐτῶν.

10 **Κ**αι ἔδωκε τῷ Σαλωμών ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ, και ἰδύσματα πολλὰ σφόδρα και λίθων τιμον¹⁷ οὐκ ἐληλύθει κατὰ τὰ ἰδύσματα ἐκείνα ἐπὶ εἰς πληθύν, ἔδωκε βασιλίσσα Σαβὰ τῷ βασιλεὶ Σαλωμών.

11 **Κ**αι ἡ ναὺς Χιράμ ἡ ἀρουσα τὸ χρυσοῦ ἐκ Σουφίρ, ἤνεγκε¹⁸ ἑξήλα¹⁹ πελεκητὰ²⁰ πολλὰ

σφόδρα καὶ λίθον τίμιον.

12 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πελεκητὰ ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ νάβλις καὶ κινύρας τοῖς ῥόδοις· οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὠφθησάν· που ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης.

13 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἔδωκε τῇ βασιλείᾳ Σαβὰ πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ὅσα ἠτήσαστο, ἐκτὸς πάντων ὧν ἐδεδόκει αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ βασιλέως Σαλωμών· καὶ ἀπεστράφη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς· αὐτῇ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς.

14 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐληλυότος τῷ Σαλωμῶν ἐν ἑνιαυτῷ ἐνί, ἑξακόσια καὶ ἑξήκονταῖς τάλαντα χρυσοῦ.

15 Χωρὶς τῶν φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων· καὶ πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν καὶ τῶν στραπτῶν τῆς γῆς.

16 Καὶ ἐποίησε ὁ Σαλωμών τριακόσια δόρατα χρυσᾶ ἐλατὰ· τριακόσιοι χρυσοὶ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἐν.

17 Καὶ τριακόσια ὅπλα χρυσᾶ ἐλατὰ· καὶ τρεῖς μναὶ ἔνησαν χρυσοὶ εἰς τὸ ὄπλον τὸ ἐν· καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου.

18 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν, καὶ περιεχύσασεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ.

19 Ἐξ ἀναβαθμοῦ τῷ θρόνῳ, καὶ προτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ χεῖρες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ ὄπου· τῆς καθέρας, καὶ δύο ἄλυντες ἐστηκότες παρὰ τὰς χεῖρας.

20 Καὶ δώδεκα ἴοντες ἐστῶτες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἔξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν· οὗ γέγονεν οὕτως πάση βασιλείᾳ.

21 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ὑπὸ τῷ Σαλωμῶν· γεγονότα χρυσᾶ, καὶ λουτήρες χρυσοῖ, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου ὄρυμοῦ τῷ Διβάνῳ χρυσίῳ συγκελευσμένα· ἐκ τῆν ἀργύριον, ὅτι ἐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμών·

22 Ὅτι ναὺς Θαρσίς τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν τῇ θαλάσσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιράμ· μία διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναὺς ἐκ Θαρσίς χρυσοῦ καὶ ἀργύριον καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν· 15 αὐτῆς ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών οἰκοδομήσας τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν ἄκραν, τοῦ περιφράξει τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ τὴν Ἀσσοῦρ, καὶ τὴν Μαγδάλ, καὶ τὴν Γαζερ, καὶ τὴν Βαιθωρῶν τῆν ἀνωτέρω, καὶ τὴν Ἱεθερμῆθ, καὶ πᾶσας τὰς πόλεις πόλεως τῶν ἀρμάτων, καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τῶν ἵππέων, καὶ τὴν πραγματείαν Σαλωμών, ἣν ἐπραγματεύσατο οἰκοδομήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, τοῦ μὴ καταρξάει αὐτοῦ

20 πάντα τὸν λαὸν τὸν ὑπολελειμμένον ὑπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου καὶ τῷ Φερεζαίου καὶ τοῦ Χανααίου καὶ τοῦ Ἐδαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου καὶ τοῦ Γεργεσαίου τῶν μὴ ἐκ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ὄντων, 21 τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ὑπολελειμμένα μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, 22 καὶ ἐδίδναντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξολοθρευσαὶ αὐτοὺς, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸς Σαλωμῶν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· 22 καὶ ἐκ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἐκ ἔδωκε Σαλωμῶν πρᾶγμα, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολέμισται, καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες· 23 τρισοὶ αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ, καὶ ἱππεῖς αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμών ὑπὲρ πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς πλεῖον καὶ φρονήσει.

24 Καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐξήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμών, τῷ ἄκμας τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἧς ἔδωκε Κύριος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

25 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα· σκεὺ χρυσᾶ, καὶ ἰματισμὸν, στακτὴν, καὶ ἠύστια, καὶ ἵππους, καὶ ἡμίονους τὸ κατ' ἐνιαυτῷ.

26 Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμῶν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων· καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἁρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἦν ἡγῆμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τῷ ποταμοῦ καὶ ἐως γῆς ἄλλοφύλων καὶ ἐως ὀρίων Αἰγύπτου.

27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσοῦν καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ἔδωκε ὡς συκαμίνας τὰς ἐν τῇ πεδίῳ εἰς πληθός.

28 Καὶ ἡ ἔξοδος Σαλωμών τῶν ἵππων καὶ ἔξ Αἰγύπτου, καὶ ἐκ Θεκοῦ ἐμποροὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐλάμβανον ἐκ Θεκοῦ ἐν ἀλλάγματι.

29 Καὶ ἀνέβαινε ἐξ ἔξοδος Αἰγύπτου ἄρμα ἄντι ἑκατὸν ἀργυρίου, καὶ ἵππος ἄντι πενήκοντα ἀργυρίου· καὶ οὕτως πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι Χετταίων, καὶ βασιλεῦσι Συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορεύοντο.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἠφιλοχόνησεν.

3 Καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες ἄρχουσαι ἐπτακόσσιαι, καὶ παλλακαὶ τριακόσσιαι.

1 Καὶ ἔλαβε γυναῖκα ἄλλοτριας, καὶ τὴν θυγατέρα Φαρωῦ, Μωαβιτίδας, Ἀμμωνιτίδας, Σύρας, καὶ Ἰδομαίας, Χετταίας, καὶ Ἀμορραίας· 2 Ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπέιπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ἡμᾶς, μὴ ἐκκλίνωσ τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδώλων αὐτῶν· εἰς αὐτοὺς ἐκολληθῆ Σαλωμών, τοῦ ἀγαπήσαι.

4 Καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήρους Σαλωμών, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἡ καρδία Δαυὶδ τῷ πατρὸς αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐξέκλιαν γυναῖκες αἱ ἄλλοτριαὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν.

7 Τότε φηκοδόμησε Σαλωμών ὑψηλὸν τῷ Χαμῶς εἰδώλῳ Μωῦσῃ, καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμων.

5 Καὶ τῷ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίας.

8 Καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ ταῖς ἄλλοτριαῖς, αἱ ἐθυμίαν καὶ ἔθους τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

6 Καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω Κυρίου, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

9 Καὶ ὠργίσθη Κύριος ἐπὶ Σαλωμῶν, ὅτι ἐξέκλιε καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δις,

10 Καὶ ἐντειλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου, τὸ παρῆαι μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων, καὶ φυλάξασθαι· ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός· αὐδ' ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου, κατὰ τὴν καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμῶν, Ἄνθ' ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σοῦ, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματα μου· ἃ ἐνετείλαμην σοι, διαρρήξωσεν διαρρήξωσ τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸν σου, καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου.

12 Πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ

διὰ Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἕκ χειρὸς υἱοῦ σου λήψομαι αὐτήν.

13 Πλὴν ὄλην τὴν βουσιλείαν οὐ μὴ λήβω σκίπτρον ἐν ὧσω τῷ υἱῷ σου διὰ Δαυὶδ τὸν δούλον μου καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην.

14 Καὶ ἤγειρε Κύριος σατὰν τῷ Σαλωμῶν τὸν Ἄδερ τὸν Ἰσραηλίτην, ὃν τὸν Ἐσρῶμ υἱὸν Ἐλιαδαὲ τὸν ἐν Γαλαμά, Ἀδαδέξερ βασιλεῖα Σαβὰ κύριον αὐτοῦ, καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, κ' ἦν ἄρχων στροβρέμματος, κ' προκατελάβετο τὴν Δαμασκὸν καὶ ἦσαν σατὰν τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμῶν καὶ Ἄδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἕκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολοθρεῖσαι Δαυὶδ τὸν Ἐδῶμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ἰωάβ ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς ἰθάπτεν τοὺς τραυματίας, καὶ ἔκοιταν πᾶν ἄρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ.

16 Ὅτι ἐξ μηνῶν ὁ ἐνεκίθητο ἑκεῖ Ἰωάβ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, ἕως ὅτου ἐξώλοθρευσεν πᾶν ἄρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ.

17 Καὶ ἀπέδρα Ἄδερ αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἄδεο παῖδριον μικρὸν.

18 Καὶ ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιάμ, καὶ ἔρχονται εἰς Φαράν, καὶ λαμβάνουσι ἄνδρας μεθ' αὐτῶν, καὶ ἔρχονται πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ εἰσῆλθεν Ἄδερ πρὸς Φαραῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον, καὶ ἄρτες διέταξεν αὐτῷ.

19 Καὶ εὔρεν Ἄδερ χάριν ἐναντίον Φαραῶ σφόδρα, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς γυναίκας αὐτοῦ, ἀδελφὴν Θεκεμίαν μεζῶ.

20 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμίαν τῷ Ἄδερ τὸν Γανηβᾶθ υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμίαν ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραῶ, καὶ ἦν Γανηβᾶθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραῶ.

21 Καὶ Ἄδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ὅτι τέθηκεν Ἰωάβ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς, καὶ εἶπεν Ἄδερ πρὸς Φαριῶ, Ἐξαποστείλον με, καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου.

22 Καὶ εἶπε Φαραῶ τῷ Ἄδερ, Ἵναι σὺ ἐλαττοῖν μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἄδερ, Ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστειλεῖς με, κ' ἀνέστρεψεν Ἄδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, αὐτὴ ἡ κακία ἣν ἐποίησεν Ἄδερ, καὶ ἐβαρυνθήμην Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Ἐδῶμ.

23 Καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβαθ ο Ἐφραβὶ ἐκ τῆς Σαριρᾶ υἱὸς γυναίκος χήρας, δούλος Σαλωμῶν.

24 Καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπῆρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλεῖα Σαλωμῶν, καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ᾤκοδόμησε τὴν ἄκραν, συνέκλεισε τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

25 Καὶ ὁ ἄνθρωπος Ἱεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει, καὶ εἶδε Σαλωμῶν τὸ παιδίον, ὅτι ἀνήρ ἔργων ἐστὶ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἀρεῖς οἴκου Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ Ἱεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, κ' εὔρεν αὐτὸν Ἀχιά ὁ Σηλωνίτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ Ἀχιά περιβεβλημένος ἱματίῳ καινῷ, κ' ἀμφότερομόνον ἐν τῷ πεδίῳ.

27 Καὶ ἐπελάβετο Ἀχιά τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ δώδεκα ρήγματα,

31 Καὶ εἶπε τῷ Ἱεροβοὰμ, Λάβε σεαυτῷ δέκα ρήγματα, ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἐγὼ ῥήσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμῶν, καὶ δώσω σοι δέκα ὀσκήπτρα.

32 Καὶ δύο σκῆπτρα ἔσονται αὐτῷ, διὰ τὸν ὄσλον μὲν Δαυὶδ, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξίμην ἐν αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ.

33 Ἄνθ' ὧν ὁ ἐγκατέλιπέ με, καὶ ἐποίησε τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμῶν, καὶ τοῖς εἰδώλοις Μοάβ, καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Ἀμμων, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

34 Καὶ οὐ μὴ λάβω τὴν βασιλείαν ὄλην ἐκ χειρὸς αὐτῆς, διότι ἀντιτασσομένοι ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διὰ τὸν Δαυὶδ τὸν δούλον μου ἐξελεξάμην αὐτόν.

35 Καὶ λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τῷ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα.

36 Ἵν δὲ υἱὸς αὐτῆς δώσω ἄτ' δύο σκῆπτρα, ὅπως ἡ θέσις τῷ ὄσλῳ μὲν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἐμαυτῷ τῇ θέσει τοῦ ἰνομῶ μὲ ἐκεῖ.

37 Καὶ εἰς λήψομαι, καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, καὶ σὺ ἐση βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

38 Καὶ ἔσται ἐὰν φυλάξης πάντα ὅσα ἂν ἐντελλομαι σοι, καὶ πορευθῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου, καὶ ποιήσῃς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ, τῷ φυλάξασθαι τὴν προσταγμάτων μου καὶ τὰς ἐντολάς μου, καθὼς ἐποίησε Δαυὶδ ὁ δούλος μου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομησῶ σοὶ οἶκον πιστόν, καθὼς ᾤκοδόμησα τῷ Δαυὶδ.

39 Καὶ ἐξήγησε Σαλωμῶν θανατώσας τὸν Ἱεροβοὰμ, καὶ ἀνέστη, καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακίμ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἕως οὐ ἀπέθανε Σαλωμῶν.

40 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σαλωμῶν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ πάσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα ὁ γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμῶν;

41 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευε Σαλωμῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη.

42 Καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμῶν μετὰ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐθάψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κ' ἐγέννηθη ὡς ἤκασεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβαθ, κ' αὐτὴ ἐτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ ἔως ἐφυγεν ἐκ προπάπυ Σαλωμῶν καὶ ἐκῆθητο ἐν Αἰγύπτῳ, κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρᾶ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.

43 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ἱεροβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ πορεύεται βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ εἰς Σίκκιμα, ὅτι εἰς Σίκκιμα ὄρχοντο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῖσαι αὐτόν.

3 Καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἱεροβοὰμ, λέγοντες,

4 Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, κ' σὺ νῦν κοῦψιπον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέως, οὐ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομεν σοι.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν, καὶ ἀναστρέψατε πρὸς μέ, καὶ ἀπῆλθον.

6 Καὶ ἠπήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις, οἱ ἦσαν παρεστώτες ἐνώπιον Σαλωμῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐτι ἴωντος αὐτοῦ, λέγων.

Πῶς ὑμεῖς βουλευέσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον;

7 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν, λέγοντες, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ ἐσθ' ὁθεὸς τοῦ λαῷ τούτῳ, καὶ διέλευσεῖς αὐτοῖς, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς λόγους ἰθαῦτες, ἃ ἐσονται σοὶ ὁδοὶ πείσας τῆς ἡμέρας.

8 Καὶ ἐγκατέλιπε τὴν βουλήν τὴν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τὸν παιδάριον τὸν ἐκτραφέντων μετ' αὐτῷ τὴν παρεσχηκίαν πρὸ προσώπου αὐτῆς.

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμεῖς συμβουλευέτε; καὶ τὴν ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λέγουσι; πρὸς μέ, λέγοντων, Κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς;

10 Καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν τὴν παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ παρεσχηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ, λέγοντες, Τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασαι πρὸς ἐμὲ, λέγοντες, Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ' ἡμῶν, τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, Ἡ μικρότης μετὰ παχυτέρα ἢ τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου.

11 Καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπέσασσέτο ὑμᾶς κλοιῷ βραεῖ, καὶ γὰρ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίῳ.

12 Καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλεῖα Ῥοβοᾶμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἀναστράφητε πρὸς μέ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.

13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν κληρῶν καὶ ἐγκατέλιπε Ῥοβοᾶμ τὴν βεβλήν τὴν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ.

14 Καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ὑμῶν, καὶ γὰρ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, καὶ γὰρ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίῳ.

15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τῷ λαῷ, ὅτι ἦν μεταστρόφη παρὰ Κυρίου, ὅπως στήσῃ τὸ ῥήμα αὐτοῦ ὁ ἐλάλησας ἐν χειρὶ Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἰεροβοᾶμ υἱοῦ Ναβιάτ.

16 Καὶ εἶδον πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ, λέγων, Τίς ἡμῖν μερίς ἐν Δαυὶδ; καὶ οὐκ ἐστὶν ἡμῖν κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαὶ ἀπὸ τοῦ ἔθους Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα σου, νῦν βόσκει τὸν οἶκόν σου Δαυὶδ, καὶ ἀπήλθεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἃ τὸν Ἀδωνιρᾶμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανε, καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοᾶμ ἐφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ἰερουσαλὴμ.

19 Καὶ ἠβήτησεν Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

20 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ἰεροβοᾶμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἦν ὅπισω οἴκου Δαυὶδ παρέξ σκίπτρου Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν μόνοι.

21 Καὶ Ῥοβοᾶμ εἰσήλθεν εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐξέκλησάσκει τὴν συναγωγὴν Ἰούδα καὶ σκίπτρον Βενιαμὴν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας νεανίων ποιούντων πόλεμον, τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν Ῥοβοᾶμ υἱῷ Σαλωμών.

22 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, λέγων,

23 Εἶπον τῷ Ῥοβοᾶμ υἱῷ Σαλωμών βασιλεῖ

Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ, λέγων,

24 Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀποστρέφέτω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκόν ἑαυτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥήμα τοῦτο, καὶ ἤκουσαν τὸ λόγῳ Κυρίου, καὶ κατέπαυσαν τοῦ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥήμα Κυρίου.

25 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών κοιμάται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοᾶμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν Ἰερουσαλὴμ, υἱὸς ἦν ἑκκαίδεκα ἐτῶν ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτόν, καὶ δώδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ναανὰν, θυγατὴρ Ἀνα υἱοῦ Ναὰς βασιλέως υἱῶν Ἀμμων, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐκ ἐπορευθῆν ἐν ὁδῷ Δαυὶδ τῆ πατρὸς αὐτῆς, καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐξ ἔθους Ἐφραΐμ διούλος τῷ Σαλωμών, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεροβοᾶμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῆς Σαριρᾶ, γυνὴ πόρνη, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Σαλωμών εἰς ἄρχοντα σκυτάλης ἐπὶ ἄρσεις οἴκου Ἰωσήφ, καὶ φκοδόμησε τῷ Σαλωμών τὴν Σαριρᾶ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἦσαν αὐτῷ τριακόσια ἄρματα ἵππων, οὗτος φκοδόμησε τὴν ἄκραν ἐν ταῖς ἄρσεσιν οἴκου Ἐφραΐμ, οὗτος συνέκλεισε τὴν πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἦν ἐπαίρομενος ἐπὶ τὴν βασιλείαν, καὶ ἐζήτηε Σαλωμών θανατώσαι αὐτόν, καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἀπέδρα αὐτὸς πρὸς Σουσακίμ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε Σαλωμών, καὶ ἤκουσεν Ἰεροβοᾶμ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι τέθνηκε Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὕδατα Σουσακίμ βασιλέως Αἰγύπτου, λέγων, Ἐξάστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ εἰς τὴν γῆν μου, καὶ εἶπεν αὐτῷ Σουσακίμ, Αἴτησαι τὴν αἰτήμα, καὶ δώσω σοι, καὶ Σουσακίμ ἔδωκε τῷ Ἰεροβοᾶμ τὴν Ἄνω ἀδελφὴν Θεκεμίαν τὴν πρεσβυτέραν τῶν γυναικῶν αὐτῆς αὐτῷ εἰς γυναῖκα, αὕτη ἦν μεγάλη ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων τῆ βασιλέως, καὶ ἔτεκε τῷ Ἰεροβοᾶμ τὸν Ἀβιά υἱὸν αὐτῆς, καὶ εἶπεν Ἰεροβοᾶμ πρὸς Σουσακίμ, Οὐτως ἐξάστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι, καὶ ἐξήλθεν Ἰεροβοᾶμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Σαριρᾶ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ συνάγεται ἐκεῖ πᾶν σκίπτρον Ἐφραΐμ, καὶ φκοδόμησεν ἐκεῖ Ἰεροβοᾶμ χάρακα, καὶ ἠρρώστησε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἠρρώστια κραταῖα σφόδρα, καὶ ἐπορευθῆν Ἰεροβοᾶμ ἐρωτήσαι περὶ τῆ παιδάρια, καὶ εἶπε πρὸς Ἄνω τὴν γυναῖκα αὐτῆς, Ἀνάστηθι, πορεύου, ἐπερώτησον τὸν Θεὸν περὶ τῆ παιδάρια, ἐζητήσαι ἐκ τῆς ἠρρωστίας αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος ἦν ἐν Σελῳά, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀχιά, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς ἐξήκοντα ἐτῶν, καὶ ῥήμα Κυρίου μετ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν Ἰεροβοᾶμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῆς, Ἀνάστηθι, καὶ λαβε εἰς τὴν χεῖρά σου τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ ἄρτους, καὶ κολλύρια τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, καὶ σταφυλὴν, καὶ σάμανον μέλιτος, καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ, καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς ἄρτους, καὶ δύο κολλύρια, καὶ σταφυλὴν, καὶ σάμανον μέλιτος τῷ Ἀχιά, καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἠμβλυώοντο τοῦ ἰδεῖν, καὶ ἀνέστη ἐκ Σαριρᾶ καὶ πορεύεται, καὶ ἐγένετο ἐλθούσης αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν πρὸς Ἀχιά τὸν Σηλωνίτην, καὶ εἶπεν Ἀχιά τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, Ἐξελθε δὴ εἰς ἀπαντήν Ἄνω τῆς γυναικὶ Ἰεροβοᾶμ, καὶ εἶρεῖς αὐτῇ, Εἰσελθε, καὶ μὴ στήσῃ, ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Σκληρὰ ἐγὼ ἐπαποστέλλω ἐπὶ σέ, καὶ εἰσήλθεν Ἄνω πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀχιά, Ἰνατὶ ἐνήνοχας μοῦ ἦρ-

τους, και σταφυλήν, και κολλύρια, και στάμονον μέλιτος; τάδε λέγει Κύριος, 'Ιδού συ ἀπελεύση ἀπ' ἐμοῦ, και ἔσται εἰσελθούσης σου τὴν πόλιν εἰς Σαριρά, και τὰ κοράσιά σου ἐξελεύσονται σοι εἰς συνάντησιν, και ἐροῦσί σοι, Τὸ παιδάριον τέθνηκεν' ὅτι τάδε λέγει Κύριος, 'Ιδού ἐγὼ ἐξολοθρεύσω τῆς 'Ιεροβοάμ οὐρῆντα πρὸς τοῖχον, και ἔσονται οἱ τεθνηκότες τῆς 'Ιεροβοάμ ἐν τῇ πόλει, καταφάγονται οἱ κύνες, και τὸν τεθνηκότα ἐν τῷ ἄγρῳ καταφάγεται καὶ πετεινὰ τῆς ἡρανῆ, και τὸ παιδάριον κόψεται, Οὐαὶ Κύριε, ὅτι εὐρέθη ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ Κυρίου' και ἀπήλθεν ἡ γυνὴ, ὡς ἤκουσε' και ἐγένετο ὡς εἰσηλθεν εἰς τὴν Σαριρά, και τὸ παιδάριον ἀπέθανε' και ἐξῆλθεν ἡ κραυγὴ εἰς ἀπαντὴν' και παρεῦθε 'Ιεροβοάμ εἰς Σίκκιμα τὴν ἐν ὄρει 'Εφραΐμ, και συνήθροισεν ἐκεῖ τὰς φυλάς τοῦ 'Ισραὴλ, και ἀνέβη ἐκεῖ 'Ροβοάμ υἱὸς Σαλωμών' και λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Σαμαίαν τὸν 'Ενλαμί, λέγων, Δάβε σεαυτῷ ἰμάτιον καινὸν τὸ οὐκ εἰσεληλυθὸς εἰς ὕδωρ, και ῥῆσον αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα, και δώσεις τῷ 'Ιεροβοάμ, και εἶρες αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος, Δάβε σεαυτῷ δέκα ῥήματα τοῦ περιβλεῖσθαι σε' και ἔλαβεν 'Ιεροβοάμ' και εἶπε Σαμαίας, Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὰς δέκα φυλάς τοῦ 'Ισραὴλ' και εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς 'Ροβοάμ υἱὸν Σαλωμών, 'Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και ἐβάρυνε τὰ βρωμίματα τῆς τραπέζης αὐτοῦ' και νῦν κουφίεις ἐφ' ἡμᾶς, και δουλεύσομεν σοι' και εἶπε 'Ροβοάμ πρὸς τὸν λαόν, 'Ἐτι τριῶν ἡμερῶν, και ὑποκριθήσομαι ὑμῖν ῥῆμα' και εἶπε 'Ροβοάμ, Εἰσαγαγέτε μοι τὸς πρεσβυτέρους, και συμβουλευσομαι μετ' αὐτῶν τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ ῥῆμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ' και ἐλάλησε 'Ροβοάμ εἰς τὰ ὕα αὐτῶν, καθώς ἀπέστειλεν ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν' και εἶπον οἱ πρεσβύτεροί του λαῷ, ἕως ἐλείψῃ πρὸς σέ ὁ λαὸς' και διεσκέδασε 'Ροβοάμ τὴν βουλήν αὐτῶν, και οὐκ ἤρρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ' και ἀπέστειλε, και εἰσήγαγε τοὺς συντρόφους αὐτοῦ, και ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ταῦτα και ταῦτα ἀπέσταλκεν ὁ λαὸς πρὸς μέ, λέγων' και εἶπαν οἱ σύντροφοί αὐτοῦ, Οὕτως λαλήσεις πρὸς τὸν λαόν, λέγων, 'Ἡ μικρότης μου χαυντέρα ὑπὲρ τὴν ὀσφύν τοῦ πατρός μου' ὁ πατήρ μου ἐμαστίγω ἡμᾶς μίστιξιν, ἐγὼ δὲ κατάρω ἡμᾶς ἐν σκορπίοις' και ἤρρεσεν τὸ ῥῆμα ἐνώπιον 'Ροβοάμ' και ἀπεκρίθη τῷ λαῷ, καθώς συνεβλεψαυσαυτῶν οἱ σύντροφοί αὐτοῦ τὸ παιδάριον' και εἶπε πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἄνθρωπος εἰς ἕκαστος τῶ πλησίον αὐτῆ, και ἀνέκραξαν ἅπαντες, λέγοντες, Ὀυ μέρη ἡμῖν ἐν Δαυίδ, οὐδὲ κληρονομία ἐν νῶ 'Ιεσσαί' ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματά σου 'Ισραὴλ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐκ εἰς ἄρχοντα οὐδὲ εἰς ἡγούμενον' και διεσπάρη πᾶς ὁ λαὸς ἐκ Σικκιμῶν, και ἀπήλθον ἕκαστος εἰς τὸ σκηνώμα αὐτοῦ' και κατεκράτησε 'Ροβοάμ, και ἀπήλθε, και ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ, και εἰσηλθεν εἰς 'Ιερουσαλήμ' και πορεύονται ὀπίσω αὐτοῦ πᾶν σκῆπτρον 'Ιουδα, και πᾶν σκῆπτρον Βενιαμίν' και ἐγένετο ἐνισταμένως τῆ ἐναντιοῦ, και συνήθροισε 'Ροβοάμ πάντα ἄνδρα 'Ιουδα και Βενιαμίν, και ἀνέβη τὸν πολεμῆν πρὸς 'Ιεροβοάμ εἰς Σίκκιμα' και ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τῆ Θεοῦ, λέγων, Εἶπον τῷ 'Ροβοάμ βασιλεῖ 'Ισραὴ, και πρὸς πάντα οἶκον 'Ιουδα και Βενιαμίν, και πρὸς τὸ κατὰ-λειμμα τοῦ λαοῦ, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἀναβήσθεσθε οὐδὲ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν υἱούς 'Ισραὴλ, ἀναστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμὲ γέγονε τὸ ῥῆμα τῆτο' και ἤκουσαν τῆ λόγῳ Κυρίου, και

ἀνέσχον μὴ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.
 25 Καὶ φκοδόμησεν 'Ιεροβοάμ τὴν Σίκκιμα τὴν ἐν ὄρει 'Εφραΐμ, και κατῳκε ἐν αὐτῇ, και ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν και φκοδόμησε τὴν Φανουήλ.
 26 Καὶ εἶπεν 'Ιεροβοάμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, 'Ιδὸν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυίδ,
 27 'Ἐὰν ἀναβῆ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσιὰν ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς 'Ιερουσαλήμ, και ἐπιστραφήσεται καρδιά αὐτοῦ' λαοῦ πρὸς Κύριον και κύριον αὐτῶν, πρὸς 'Ροβοάμ βασιλέα 'Ιουδα, και ἀποκτενοῦσί με'.
 28 Καὶ ἐβηλευσατο ὁ βασιλεὺς, και ἐπορεύθη, και ἐποίησε δύο δαμάλεις χρυσᾶς, και εἶπε πρὸς τὸν λαόν, 'Ἰκανούσθη ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς 'Ιερουσαλήμ' ἰδοῦ' Θεοὶ σου 'Ισραὴλ οἱ ὀναγαγόντες!' σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
 29 Καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθὴλ, και τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δάν.
 30 Καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἁμαρτιαν' και ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἕως Δάν, και εἶσαν τὸν οἶκον Κυρίου'.
 31 Καὶ ἐποίησεν οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν, και ἐποίησεν ἱερεῖς μῆρος τῆ ἐκ τοῦ λαοῦ, οἱ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευί.
 32 Καὶ ἐποίησεν 'Ιεροβοάμ ἐορτὴν ἐν τῷ μηνί τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαδικῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆ μηνὸς κατὰ τὴν ἐορτὴν τὴν ἐν γῇ 'Ιουδα, και ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθὴλ τοῦ θυεῖν ταῖς δαμάλεσιν αὐτῆς ἐποίησε, και παρεστῆσεν ἐν Βαιθὴλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ἐν ἐποίησεν.
 33 Καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, τῇ πεντεκαδικῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνί τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ ἐορτῇ ἡ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, και ἐποίησεν ἐορτὴν τοῖς υἱοῖς 'Ισραὴλ, και ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῆσαι.
 Κεφ. ιγ', XIII.
 ΚΑΙ ἰδοῦ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὃ ἐξ 'Ιουδα παρεγένετο! ἐν λόγῳ Κυρίου ἐν Βαιθὴλ, και 'Ιεροβοάμ εἰσήκη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπιθῆσαι.
 2 Καὶ ἐπέκαλεσε πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ Κυρίου, και εἶπε, Θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τάδε λέγει Κύριος, 'Ιδοῦ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυίδ, 'Ἰωσίας ὄνομα αὐτοῦ, και ὁ θυσεῖ! ἐπὶ σέ τὸς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τῶν ἐπιθῆστων ἐπὶ σέ, και ὁστὰ ἀνθρώπων καισεῖ ἐπὶ σέ.
 3 Καὶ δώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας, λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος, λέγων, 'Ἰδοῦ τὸ θυσιαστήριον ῥήγγυται, και ἐκχυθήσεται ἡ πῖσις ἡ ἐπ' αὐτῷ.
 4 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς 'Ιεροβοάμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθὴλ, και ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριου, λέγων, Συλλάβετα αὐτόν' και ἰδοῦ ἐξηραίνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἢν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτόν, και οὐκ ἔδυνθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς αὐτόν.
 5 Καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη, και ἐξεχύθη ἡ πῖσις ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριου, κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τῆ Θεῖ ἐν λόγῳ Κυρίου.
 6 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς 'Ιεροβοάμ τῷ ἀνθρώπῳ τῆ Θεῖ, Δεήθητι τῆ προσώπου Κυρίου τῆ Θεῖ σε, και ἐπιστρέψατω ἡ χεὶρ μου πρὸς ἐμέ' και ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τῆ Θεῖ τῆ προσώπῃ Κυρίου, και ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα τῆ βασιλεῖως πρὸς αὐτόν, και ἐγένετο καθώς τὸ πρότερον.
 7 Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, Εἰσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς οἶκον, και ἀρίστησον, και δώσω σοι δόμα.
 8 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα 'Ἐὰν ὄγος μου τὸ ἡμῶν τοῦ οἴκου σου,

οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον, οὐδὲ μὴ πῖω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·

9 Ὅτι ἄνω ἐνετείλατο μοι ὁ Κύριος ἐν λόγῳ¹, λέγων, Μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πῖνῃ ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπαρευθῆς ἐν αὐτῇ.

10 Καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ, κ' ἐκ ἀνεστρέψεν ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαυθὴλ.

11 Καὶ προφήτης εἰς πρσβύτεν¹ κατωκῆ¹ ἐν Βαυθὴλ, καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τῷ Θεῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαυθὴλ, καὶ τοῖς λόγοις οὓς ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

12 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατήρ αὐτῶν, λέγων, Ποία ὁδὸς πεπορεύεσθε; καὶ δεκνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν ἣ ἠἤλθεν¹ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἔλθων ἐξ Ἰουδα.

13 Καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, Ἐπιστάξατέ μοι τὸν ὄνον¹ καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτόν,

14 Καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ εὔρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ ὄρνυ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τῷ Θεῷ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ἰουδα; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγώ.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δεῦρο μετ' ἐμοῦ¹, καὶ φάγε ἄρτον.

16 Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ δύνωμαι τῷ ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγωμαι ἄρτον, οὐδὲ πῖωμαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·

17 Ὅτι οὕτως ἐντέταλται μοι ἐν λόγῳ Κυρίου, λέγων, Ἄ μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ¹ καὶ μὴ πῖνῃ ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπαρευθῆς ἐν αὐτῇ.

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Καγῶ προφήτης εἰμι καθὼς σὺ, καὶ ἄγγελος λελάληκε πρὸς μὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου, λέγων, Ἐπίστρεψον¹ αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ὀφαγέτω¹ ἄρτον, καὶ ὀπιέτω¹ ὕδωρ καὶ ἐψεύσασατο αὐτῷ.

19 Καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν¹, κ' ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθήμενον ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν,

21 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τῷ Θεῷ τὸν ἵκοντα ἐξ Ἰουδα, λέγων, Τίδε λέγει Κύριος, Ἄνθ' ὧν παρεκίρανας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου.

22 Καὶ ἐπέστρεψας, καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὃ ἐλάλησε πρὸς σέ, λέγων, Ἄ οὐ μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πῖνῃ ὕδωρ, οὐ μὴ εἰσέλθῃς τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτὸν ἄρτον καὶ πιεῖν ὄνον, καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον¹, καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθε.

24 Καὶ εὔρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν¹ καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἰσθίκει παρ' αὐτόν, κ' ὁ ἄλέων¹ εἰσθίκει παρὰ τὸ σῶμα.

25 Καὶ ἰδὼ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, κ' ὁ λέων εἰσθίκει ἔχομενα τοῦ θνησιμαῖου¹ καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει οὗ ὁ προφήτης ὁ πρσβύτες¹ κατῶκε ἐν αὐτῇ.

26 Καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ εἶπεν, Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ οὗτός ἐστιν ὃς παρεκίρανε τὸ ῥῆμα Κυρίου¹.

28 Καὶ ἐπορεύθη καὶ εὔρε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος κ' ὁ λέων εἰσθίκεισαν παρὰ τὸ σῶμα¹ καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ

λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐ συνέτριψε τὸν ὄνον.

29 Καὶ ἤρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν¹ εἰς τὴν πόλιν ὃ ὁ προφήτης¹ τοῦ θάλασι αὐτόν

30 Ἄ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, καὶ ἐκόψαντο αὐτόν, Οὐαὶ ἀδελφε.

31 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτόν, κ' εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, Ἐάν ἀποθάνω, θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὗ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ θέταται ἐν αὐτῷ, παρὰ τὰ ὅσα αὐτοῦ θέτε με, ἵνα σωθῶσι τὰ ὅσα μου μετὰ τῶν ὁσῶν αὐτοῦ¹.

32 Ὅτι γινόμενος ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ Κυρίου ἐπὶ τὸ θησιαστήριον ἐν Βαυθὴλ κ' ἐπὶ τὴς οἰκῆς τῆς ὑψηλῆς τῆς ἐν Σαμαρείᾳ.

33 Καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ἰεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτῆς, κ' ἐπέστρεψε καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν¹ ὁ βουλόμενος ἐπληροῦν τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά.

34 Καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ἰεροβοὰμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Κεφ. ιδ'. XIV.

1 **Κ**ΑΙ Ἰεροβοὰμ υἱὸς Σαλωμών ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰουδα¹ υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἐνιαυτῶν Ἰεροβοὰμ ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτῶν κ' ἔπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελέξατο Κύριος θεοῦται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ¹ καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμὰ ἡ Ἀμμωνίτις.

22 Καὶ ἐποίησε Ἰεροβοὰμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου¹ καὶ ὀπαρῆλυσεν¹ αὐτόν ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν αἰς ἡμάρτων.

23 Καὶ φικόδομος¹ ἐναυτοῖς ὑψηλὰ κ' στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουκόν ὑψηλόν, καὶ ὑποκίτω παντὸς ξυλοῦ συκοῦν.

24 Καὶ σίνδουσιμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ, κ' ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βεβελυγμάτων τῶν ἔθνων ὧν ἐῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ἰεροβοὰμ, ἀνέβη Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἰερουσαλήμ,

26 Καὶ ἔλαβε¹ πάντας¹ τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου κ' τῆς θησαυρῆς οἴκου τῆς βασιλείως, κ' τὰ ὄδρατα τὰ χρυσὰ ἃ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παιδῶν Ἀδραζαὰρ βασιλεὺς Σουβὰ, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἰερουσαλήμ τὰ πάντα ἃ ἔλαβεν, ὅπλα τὰ χρυσὰ ὅσα ἐποίησε Σαλωμών, ἃ καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Αἴγυπτον¹.

27 Καὶ ἐποίησε Ἰεροβοὰμ ὀβαλιεὺς¹ ὅπλα χαλκὰ ἀντ' αὐτῶν¹ καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτῶν οἱ ἠγοῦμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλίσσοι¹ τὸν πύλων οἴκου¹ βασιλέως.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἦρον αὐτὰ οἱ παρατρεχόντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεῖ τῶν παρατρεχόντων.

29 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰεροβοὰμ καὶ πάντα ὃ ἔποίησεν, οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα;

30 Καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἰεροβοὰμ καὶ ἀναμέσον Ἰεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.

31 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ¹ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβισὸς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἐν τῷ ὀκτακαιδέκτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβιάτ, βασιλεῖος Ἀβιού υἱοῦ Ῥυβοάμ ἐπὶ Ἰούδαν.

2 Καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχά θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ.

3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις τῆ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδιά αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ, ὡς ἡ καρδιά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

4 Ὅτι διὰ Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος ἅ κατὰ-λεμμα ἅ, ἵνα στήσῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτόν, καὶ στήσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ.

5 Ὡς ἐποίησε Δαυὶδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐξέκλιεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἅ.

7 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀβιού καὶ πάντα ἅ ἐποίησεν, οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰούδα· καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβιού καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοάμ.

8 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀβιού μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἅ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ θάπτεται ἅ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἵν πόλει Δαυὶδ ἅ βασιλεύει Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ ἅτ' αὐτοῦ.

9 Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τετάρτῳ κ' εἰκοστῷ τοῦ Ἱεροβοάμ βασιλέως Ἰσραὴλ, βασιλεύει Ἀσά ἐπὶ Ἰούδαν.

10 Καὶ τεσσαράκοντα κ' ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἅ Ἄνα θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ.

11 Καὶ ἐποίησεν Ἀσά τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

12 Καὶ ἀφείλε τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἅ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

13 Καὶ τὴν ἅ Ἄνα ἵ τὴν μητέρα ἅ αὐτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι ἠγαμέμνην, καθὼς ἐποίησε σίνδοον ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς καὶ ἐξέκοψεν Ἀσά τὰς καταδύσεις αὐτῆς, καὶ ἐνέπρησε πυρὶ ἐν τῷ χεμιάρῳ τῶν Κέδρον.

14 Τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρε πληρῆς ἅ, καρδία Ἀσά ἦν τελεία μετὰ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.

15 Καὶ εἰσηνεγκε τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰσηνεγκεν ἐς τὸν οἶκον Κυρίου ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς, καὶ σκευή.

16 Καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀσά καὶ ἀναμέσον Βασά βασιλέως Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν.

17 Καὶ ἀνέβη Βασά βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ φοδόμησε τὴν Ῥαμὰ, τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ Ἀσά βασιλεῖ Ἰούδα.

18 Καὶ ἔλαβεν Ἀσά σύμπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εἰρηθὲν ἐν ταῖς θησαυροῦς οἴκου Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῦς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πρὸς υἱὸν ἅ Αδερ υἱὸν ἅ Ταβερεμὰ υἱὸν ἅ Ἰζὶν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ, λέγων,

19 Διάθῃ διαθῆκην ἀναμέσων ἐμῆ κ' ἀναμέσων σῆ, κ' ἀναμέσων τῆ πατρὸς με κ' τῆ πατρὸς σῆ ἵδὲς ἐξαπέσταλκά σοι ἅ δῶρα ἅ ἀργύριον καὶ χρυσίον δέυηρ, διασκέδασον τὴν διαθῆκην σε εἰς πρὸς Βασά βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται ἵπ' ἐμοῦ.

20 Καὶ ἤκουσεν υἱὸς ἅ Αδερ τῷ βασιλέως Ἀσά,

καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξαν τὴν Ἄιν, ἅ τὴν Δάν, καὶ τὴν Ἀβὲλ οἴκου Μααχά, καὶ πᾶσαν τὴν ἅ Χεννερὲθ, ἕως πάσης τῆς γῆς Νεφθαλί.

21 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκασε Βασα, κ' διέλιπε τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ῥαμὰ, κ' ἀνέστρεφεν εἰς Θερσά.

22 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀσά παρήγγειλε παντὶ Ἰούδα εἰς ἅνακμι, καὶ αἴρυσιν τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ, κ' τὰ ξύλα αὐτῆς ἅ φοδόμησε Βασά καὶ φοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πᾶν βουὸν Βενιαμὴν καὶ τὴν σκοπιάν.

23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀσά, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ ἅ ἦν ἐποίησε, κ' τὰς πόλεις αἷς φοδόμησεν, οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰσδα· πλην ἐν τῷ καιρῷ τῷ ἅ γῆρας αὐτοῦ ἐπόνεσε τοὺς πόδας αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ ἅ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἅ Βασιλεύει Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ ἅτ' αὐτοῦ.

25 Καὶ Ναβιάτ υἱὸς Ἱεροβοάμ βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἔτη δύο.

26 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτῆ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς αἷς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. 27 Καὶ περιέκλιθεν αὐτὸν Βασά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ τὸν οἶκον ἅ Βελαάν υἱοῦ Ἀχιά, καὶ ἅ ἐχίραξεν αὐτόν ἵν Γαβαθὸν τῆ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ Ναβιάτ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ περιέκλιθητο ἐπὶ Γαβαθὸν.

28 Καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Βασά ἐν ἔτει τρίτῳ αὐτοῦ Ἀσά υἱοῦ Ἀβιού βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἅτ' αὐτοῦ.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσε, καὶ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ, κ' οὐκ ὑπέλειπε οὐ πᾶσαν πνοὴν τοῦ Ἱεροβοάμ ἕως τῆ ἐξολοθρευταί αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὅ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἀχιά τοῦ Σηλωϊτοῦ.

30 Περὶ τῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ, ἅ ὡς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτῆ ἅ π' ἐπαύρησε τὸν Κύριον Θεόν τῆς Ἰσραὴλ.

31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναβιάτ κ' πάντα ἅ ἐποίησεν, οὐκ ἴδου ἅ ταῦτα γεγραμμένα ἔστιν ἵν ἐβιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα βασιλεύει Βασά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Θερσῷ εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη.

34 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβιάτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἰου' υἱοῦ Ἄνα ἱπρὸς Βασά.

2 Ἄνθ' ὧν ὑψώσα σε ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔδωκί σε ἠγοίμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἱεροβοάμ, καὶ ἐξῆμαρτες τὸν λαόν μου ἅ τόν Ἰσραὴλ, τοῦ παροργισαί με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

3 Ἰδοὺ ὅγω ἐξεγείρω ὀπίσω Βασά καὶ ὀπισθεν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβιάτ.

4 Τὸν τεθνηκότα τοῦ Βασά ἐν τῇ πόλει καταφάγονται αὐτόν οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ καταφίγονται αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Βασιῖ κ' πάντα ἅ ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐκ ἴδιαι ταῦτα γεγραμμέναι ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν βασιλείων Ἰσραὴλ;

6 Καὶ ἐκοιμήθη Βασαῖ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται ἐν Θερσαῖ, καὶ βασιλεύει Ἡλὶ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐν χειρὶ Ἰοῦ υἱοῦ Ἀνανιᾶ ἔλιλθη Κύριος ἐπὶ Βασιῖ κ' ἐπὶ τὸν οἶκόν αὐτῆς, πᾶσαν τὴν κικίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ εἶναι ὁ κατά τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ, καὶ ὑπὲρ τοῦ πατάγει αὐτόν.

8 Ὁ Καὶ Ἡλὶ υἱὸς Βασαῖ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἑξήκοντα ἔτη ἐν Θερσαῖ.

9 Καὶ συνέστρεφεν ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρί ὁ ἄρχων τῆς ἡμίσεως τῆς ἔππου, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσαῖ πίνων μεθύνων ἐν τῷ οἴκῳ Ὁσαῖ τοῦ οἰκονόμου ἐν Θερσαῖ.

10 Καὶ εἰσήλθε Ζαμβρί κ' ἐπάταξεν αὐτὸν κ' ἐθανάτωσεν αὐτόν, κ' ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτὸν ἐν τῷ καθίσει αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ.

12 Καὶ ὁ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βασαῖ, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βασαῖ, καὶ πρὸς Ἰοῦ τὸν προφήτην.

13 Περὶ πᾶσων τῶν ἁμαρτιῶν Βασαῖ καὶ Ἡλὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, τοῦ παροργίσαι Κύριον τὸν Θεόν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

14 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἡλὶ ἅ ἐποίησεν, οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλείων Ἰσραὴλ;

15 Καὶ Ζαμβρί ἐβασίλευσεν ἐν Θερσαῖ ἡμέρας ἐπτά, καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραὴλ ἐπὶ Γαβιθῶν τῶν τῶν ἀλλοφύλων.

16 Καὶ ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ, λεγόντων, Συνεστράφη Ζαμβρί καὶ ἔπαισε τὸν βασιλέα, καὶ ἐβασίλευσας ἐν Ἰσραὴλ τὸν Ζαμβρί τὸν ἠγρομένον τῆς στρατίας ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ.

17 Καὶ ἀνέβη Ἀμβρί κ' πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτῆς ἐκ Γαβιθῶν, καὶ περικέκλιθαι ἐπὶ Θερσαῖ.

18 Καὶ ἐγενήθη ὡς εἶδε Ζαμβρί ὅτι προκατέληπται αὐτοῦ ἡ πόλις, καὶ ὁ πορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου τῆ βασιλείας, καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτὸν τὸν οἶκον τῆ βασιλείας, κ' ἀπέθανεν.

19 Ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆς ὡς ἐποίησε, τῆ ποιήσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρί καὶ τὰς συνίψεις αὐτοῦ ὡς συνήψεν, οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλείων Ἰσραὴλ;

21 Τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἡμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνι υἱοῦ Γωνάθ τῆ βασιλείας αὐτὸν, καὶ τὸ ἡμισυ τῆ λαῶ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρί.

22 Ὁ Λαὸς ὁ ὡς ὀπίσω Ἀμβρί ὑπερεκράτησε τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνι υἱοῦ Γωνάθ καὶ ἀπέθανε Θαμνι καὶ Ἰωρὰμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρί μετὰ Θαμνι.

23 Ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τῆ βασιλείας Ἀσά βασιλεύει Ἀμβρί ἐπὶ Ἰσραὴλ δώδεκα ἔτη ἐν Θερσαῖ βασιλεύει ἕξ ἔτη.

24 Καὶ ἐκτίησάτο Ἀμβρί τὸ ὄρος τὸ Σεμεριὼν παρὰ Σεμὴρ τῆ Κυρίας τῆ ὄρος ἐν δύο ταλάντων ἀργυρίου καὶ ψυχοδόμησε τὸ ὄρος, καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους οὗ ψυχοδόμη-

σεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σεμὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρος Σεμεριὼν.

25 Καὶ ἐποίησεν Ἀμβρί τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσάτο ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

26 Καὶ ἐπορεύθη ἐν αὐτῷ ὁδῷ Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, τοῦ παροργίσαι τὸν Κύριον Θεόν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

27 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμβρί καὶ πάντα ἅ ἐποίησε, καὶ ἅ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλείων Ἰσραὴλ;

28 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμβρί μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ βασιλεύει Ἀχαάβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Ἄ Καὶ ἐν τῷ ἐναντῷ τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀμβρί βασιλεύει Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσά ἐτῶν τριάκοντα καὶ πέντε ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐκοισιπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῆς Γαζαβὰ, θυγάτηρ Σελὶ κ' ἐπορεύθη ἐν τῇ ὁδῷ Ἀσά τῆ πατρὸς αὐτῆς, κ' ἔκ ἐξέκλιεν ἀπ' αὐτῆς τῆ ποιεῖν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, πλην τῶν ὑψηλῶν ἔκ ἐξήραν ἔθουον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, κ' ἐθυμίον κ' ἄ συνεθετο Ἰωσαφάτ μετὰ βασιλείως Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία ἦν ἐποίησε, κ' οὐς ἐπολέμησεν, οἶδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλείων Ἰσραὴλ; καὶ τὰ λοιπὰ τῶν συμπλοκῶν ὡς ἐπέθετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξήπεν ἀπὸ τῆ γῆς καὶ βασιλεύς οὐκ ἦν ἐν Συρίᾳ Νασιβὶ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ ἐποίησε νυῖν εἰς Θαρσίς πορεύεσθαι εἰς Σωφίρ ἐπὶ τὸ χρυσοῖον, καὶ οὐκ ἐπορεύθη, ὅτι συνετρίβη ἡ νυῖς ἐν Γασιῶν Γαβέρ τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Ἐξασοτελῶ τοὺς παῖδάς σε κ' τὰ παιδιάρια με ἐν τῇ νηὶ καὶ οὐκ ἐβήλετο Ἰωσαφάτ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

29 Ἄ Ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰουδα, Ἀχαάβ υἱὸς Ἀμβρί ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐκοισι καὶ δύο ἔτη.

30 Καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσάτο ὑπὲρ πάντας τῆς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

31 Καὶ ἔκ ἦν αὐτῷ ἱκανὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ἰεζάβελ θυγάτηρ Ἰεθε βασιλῆος Σιδωνίων καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ, καὶ προσεκύνων αὐτῷ.

32 Καὶ ἔστησε θυσιαστήριον τῷ Βάαλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχισμάτων αὐτοῦ, ὃν ψυχοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ.

33 Καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ ἄλλοσ' καὶ προσέθηκεν Ἀχαάβ τοῦ ποιῆσαι παροργίσματα, τοῦ παροργίσαι τὸν Κύριον Θεόν τοῦ Ἰσραὴλ, κ' τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τῷ ἐξολοθρευθῆναι, ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

34 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ψυχοδόμησεν Ἀχιλὴλ ὁ Βαθηλίτης τὴν Ἰεριχώ ἐν τῷ Ἀβιριὼν πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἔθεμελιώσεν αὐτὴν, κ' τῷ Σεγούβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησε θύρας αὐτῆς, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ εἶπεν Ἡλίου ὁ προφήτης Θεσβίτης ὁ ἐκ Θεσβῶν τῆς Γαλααδ πρὸς Ἀχαάβ, Ζῆ Κύριος

11 Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ᾧ παρεστὴν ἐνώπιον αὐτοῦ, εἴ ἔσται τὰ ἐπὶ ταῦτα ὀρόσος κ' ὑετός, ὅτι εἰ μὴ οὐκ ἀστόματος λόγος μν.

2 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα¹ Κυρίου πρὸς Ἥλιου,

3 Πορεύου ἐντεύθειν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ κρήβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου.

4 Καὶ ἔσται ἐκ τῆ χειμάρρῳ πίεσαι ὕδωρ, κ' τοὶ κόραξι ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ.

5^a Καὶ ἐποίησεν ἄ Ἥλιου^a κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου.

6 Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρῃς^a τοπρωί, κ' κρέα^b τοδεῖλης, κ' ἐκ τῆ χειμάρρῳ ἔπινεν ὕδωρ.

7 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξήρανθη ὁ χειμάρρῳ, ὅτι ἡκ ἐγένετο ὑετός ἐξ τῆς γῆς.

8 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἥλιου,^a

9 Ἀνάστηθι, καὶ ἔπορεύου^c εἰς Σαρεπτά τῆς Σιδωνίας^d. Ἰδοὺ ἐντέταλμα ἐκεί γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε.

10 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτά, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως^e καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα^f καὶ ἐβόσθη ὀπίσω αὐτῆς Ἥλιου, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Λάβε δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι.

11 Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόσθη ὀπίσω αὐτῆς Ἥλιου, καὶ εἶπε, Δῆψη δὴ μοι ψωμὸν ἄρτου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ σου.

12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς σου, εἴ ἔστι μοι ἐγκρυφίαις, ἀλλ' ἢ ὅσον ὄριξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὕδρᾳ, καὶ ὅλλογον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ^g καὶ ἰδὲ ἐγὼ συλλέξω διὸ ξυλάρια, κ' εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ κ' τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγομέθα, καὶ ἰπθανάμεθα.

13 Καὶ^h εἶπε πρὸς αὐτὴν ἄ Ἥλιουⁱ, Θάρσει, εἰσελθε καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου^j· ἀλλὶ ποιήσόν μοι ἐκείθεν ἐγκρυφίαν μικρὴν,^k καὶ ἐξοίσου μοι^l ἐν πρώτοις^m, σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' εσχάτῳⁿ.

14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος^o, Ἡ ὕδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἐλαττονήσει ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον ἄ τὸν^p ὑετὸν ἐπὶ^q τῆς γῆς.

15 Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε,^r καὶ ἥσθη^s αὐτῇ καὶ αὐτοῖς^t καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς^u.

16 Καὶ ἡ ὕδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, κ' ὁ καψάκης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἠλαττονίσθη, καὶ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἥλιου.

17 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, κ' ἠρώσθησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου^v καὶ ἦν ἡ ἀρρωστία αὐτῆς κραταιὰ σφόδρα ἕως^w οὐχ ὑπελειφθῆν ἐν αὐτῷ πνεύμα.

18 Καὶ εἶπε πρὸς Ἥλιου, Τί ἐμοὶ κ' σοὶ ἀνθρωπε τῆ Θεῷ; εἰσήλθες πρὸς με τῆ ἀνανυῖσαι^x ἀδικίας μῆ, καὶ θανατώσαι τὸν υἱόν μου;

19 Καὶ εἶπεν Ἥλιου πρὸς τὴν γυναῖκα, Δός μοι τὸν υἱόν σου^y κ' ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τῆ κόλπῃ αὐτῆς, καὶ δ' ἀνήνεγκεν^z αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῶον ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης^{aa}.

2) Καὶ ἀνεβόσθη^{ab} Ἥλιὸς, κ' εἶπεν, Οἱ μοι Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κεκάκωκας αὐτὴν θανατώσαι τὸν υἱόν αὐτῆς.

21 Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, κ' ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, κ' εἶπε, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς ἀντόν.

22 Καὶ ἐγένετο οὕτως^{ac} κ' ἀνεβόσθη ὁ τὸ παιδαρίον^{ad}.

23 Καὶ^{ae} κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῶου

εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἥλιου, Βλέπε, ζῆ ὁ υἱὸς σου.

24 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἥλιὸς, Ἰδὲ ἔγνωκα ὅτι σὺ ἄνθρωπος Θεοῦ^{af}, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματι σου ἀληθινόν.

Κεφ. ιη', XVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἥλιον ἐν τῷ ἐναντῷ τῷ τρίτῳ, λέγων, Πορεύηθι, κ' ὀφθηθι τῷ Ἀχαάβ, καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.

2 Καὶ ἐπορεύθη Ἥλιος τῷ ὀφθητῷ τῷ Ἀχαάβ καὶ ἡ^{ag} λιμὸς^{ah} κραταιὰ^{ai} ἐν Σαμαρείᾳ.

3 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀχαάβ τὸν Ἀβδιὸν τὸν οἰκονόμον^{aj} καὶ Ἀβδιὸν ἦν φοβούμενος τὸν Κύριον σφόδρα.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπτειν^{ak} τὴν^{al} Ἰεζάβελ τοὺς προφήτας Κυρίου, καὶ ἔλαβεν Ἀβδιὸν ἑκάτον ἀνδρᾶς προφήτας καὶ κατέκρυψεν αὐτούς κατὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ, καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι.

5 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἀβδιὸν, Δεῦρο, καὶ διέλθωμεν^{am} ἐπὶ τὴν γῆν^{an} καὶ ἐπὶ^{ao} πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ εἰ^{ap} χεμιάρρῳ, εἰν πως εὕρωμεν βοτάνην, κ' περιποιώμεθα ἵππους κ' ἡμίονους, καὶ ἡκ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ τῶν ὀσκηνῶν^{aq}.

6 Καὶ ἐμέρισαν^{ar} ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν τῆ διελθεῖν αὐτήν. Ἀχαάβ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ^{as} μὲν^{at}, καὶ Ἀβδιὸν ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ^{au} μόνος.

7 Καὶ ἦν Ἀβδιὸς ἐν τῇ ὁδῷ^{av} μόνος^{aw} κ' ὄφθη^{ax} Ἥλιος ἐναντῆσαι αὐτοῦ μόνος^{ay}, καὶ Ἀβδιὸς ἔσπευσε καὶ ἔσπευεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Εἰ σὺ εἶ αὐτός, κύριε μου Ἥλιου;

8 Καὶ εἶπεν Ἥλιου αὐτῷ, Ἐγὼ^{az} πορεύου, δ' λέγε^{aa} τῷ κυρίῳ σου, Ἰδοὺ Ἥλιου.

9 Καὶ εἶπεν Ἀβδιὸς, Τί ἡμάρτηκα, ὅτι δ' ἰδῶς^{ab} τὸν δούλόν σου εἰς^{ac} χεῖρα^{ad} Ἀχαάβ τοῦ θανατώσαι με;

10 Ζῆ Κύριος ὁ Θεός σου, εἴ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία, ἢ ἡκ ὀπέσειν^{ae} ὁ κύριός μου ζητεῖν σε^{af} κ' εἰ^{ag} τὸν, Οὐκ ἔστι, κ' ἐνεπύρησε τὴν βασιλείαν κ' τὰς χώρας αὐτῆς, ὅτι ἡκ εὐρήκε σε.

11 Καὶ ἦν^{ah} σὺ λέγεις, Πορεύου, ἀνάγγελε τῷ κυρίῳ σου, ἰδοὺ Ἥλιου.

12 Καὶ ἔσται εἰν ἐγὼ ἀπέλω ἀπὸ σοῦ, καὶ πνεῦμα Κυρίου ἄρει σε εἰς^{ai} τὴν^{aj} γῆν ἣν ἡκ οἶδα, κ' εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἀχαάβ, κ' οὐκ εὐρήσει σε, καὶ ἀποκτενεῖ^{ak} με^{al} καὶ ὁ δόλος σου ἔστι φοβόμενος τὸν Κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ.

13 ὁ^{am} ἦ^{an} οὐκ ἀπηγάγη^{ao} σοι τῷ κυρίῳ μου, οἶα πεποίηκα ἐν τῷ ἀποκτείνειν τὴν Ἰεζάβελ τὸς προφήτας Κυρίου, καὶ ἔκρυφα ὀ τῶν προφητῶν Κυρίου ἑκάτον ἀνδρᾶς, ἀνὰ πενήκοντα^{ap} ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἔθρεψα^{aq} ἐν ἄρτοις^{ar} καὶ ὕδατι;

14 Καὶ νῦν σὺ λέγεις^{as} μοι^{at}, Πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου, Ἰδοὺ Ἥλιου^{au} καὶ ἀποκτενεῖ^{av} με^{aw}.

15 Καὶ εἶπεν Ἥλιου, Ζῆ Κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι σήμερον ὀφθη^{ax} σομαι αὐτῷ.

16 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβδιὸς εἰς^{ay} σταντήν τῷ Ἀχαάβ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ^{az} καὶ ἐξέδραμεν Ἀχαάβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς^{aa} σταντήν Ἥλιου.

17 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἥλιου, καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἥλιου, Εἰ σὺ εἶ αὐτός ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ;

18 Καὶ εἶπεν Ἥλιὸς, Οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἄλλ' ἢ σὺ καὶ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν Κύριον Θεὸν ὕμων, καὶ ἐπορεύθη^{ab} ὀπίσω τῶν Βααλῶν.

19 Καὶ νῦν ἀπόστειλον, συνάθροισον πρὸς με πάντα Ἰσραὴλ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον,^{ac} καὶ τῆς προφήτας τῆς αἰσχύνῃς τετρακοσίου^{ad} καὶ

πεντήκοντα, και τους προφήτας των ἁλσῶν τετρακόσιους ἐβένοντας τριπέζαν Ἰεζάβελ.

20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχααὶβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς ὄρος τὸ Καρμηλιον.

21 Καὶ προσήγαγεν Ἡλιὸς πρὸς πάντας· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλιὸς, Ἔως ποτε ἡμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέρωταις ἡγνώσας· εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορευέσθε ὅπως αὐτῷ· εἰ δὲ Βαάλ^α, πορευέσθε ὑπὸς αὐτῶν· και οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον.

22 Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς πρὸς τὸν λαόν, Ἐγὼ ἰποδεδείμμαι προφήτης τῷ Κυρίῳ μωνώτατος· καὶ οἱ προφήται τὸν Βαάλ τετρακόσιοι και πενήκοντα ἄνδρες, καὶ οἱ προφῆται τῷ ἄλλῳ τετρακόσιοι

23 Δότωσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλέξασθωσαν ἑαυτοὺς τὸν ἕνα, καὶ μελιστάωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν· καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βῆν τὸν ἄλλον, και πῦρ ἢ μὴ ἐπιθῶ.

24 Καὶ βόατε ἐν ὀνόματι Θεῶν ἡμῶν, και ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν αὐτῷ ὀνόματι Κυρίου τῷ Θεῷ μου· και ἔσται ὁ θεὸς ὃς ἂν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός· και ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς, και εἶπον, Καλὸν τὸ ῥῆμα ὁ ἐλάλησας.

25 Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης, Ἐκλέξασθε ἑαυτοὺς τὸν μώσχον τὸν ἕνα, και ποιήσατε πρώτου, ὅτι πολλοὶ ἡμεῖς· και ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν, και πῦρ μὴ ἐπιθῆτε.

26 Καὶ ἔλαβον τὸν μώσχον και ἐποίησαν, καὶ ἐπεκαλῆντο ἐν ὀνόματι τῷ Βαάλ ἐκ προΐθεν ἕως μεσημβρίας, καὶ εἶπον, Ἐπάκκων ἡμῶν ὁ Βαάλ, ἐπάκκων ἡμῶν· καὶ ἢ ἢν φωνῆ, καὶ ἢ ἢν ἀκρόασις· και διέτρεχον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐποίησαν.

27 Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισε ἐν αὐτῷ Ἡλιὸς ὁ Θεοβίτης, και εἶπεν, Ἐπικαλείσθε ἐν φωνῇ μεγάλη, ὅτι θεὸς ἔστιν, ὅτι ἄδολοσχία αὐτῷ ἔστι, και ἅμα μὴ ποτε χρηματίζει αὐτός, ἢ μὴ ποτε καθυθεῖ αὐτός, και ἔξαναστήσεται.

28 Καὶ ἐπεκαλῆντο ἐν φωνῇ μεγάλη, καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἔθισμόν αὐτῶν ἐν μαχαίρῃς· καὶ σειρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματός ἐπ' αὐτὸς,

29 Καὶ προσέφητον ἕως οὗ παρηλθόν· τὸ δειλιόν· καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τῷ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν^α, και ἐλάλησεν Ἡλιὸς ὁ Θεοβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχισμῶν, λέγων, Μετάσθητε ἀπὸ τοῦ νῦν, και ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμα μου· και μετέστησαν, καὶ ἀπῆλθον.

30 Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς πρὸς τὸν λαόν, Προσαγάγετε πρὸς μέ· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν.

31 Καὶ ἔλαβεν Ἡλιὸς δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν, λέγων, Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομα σ·

32 Καὶ ἠκόδομησε τὴς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, και ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον, και ἐποίησε θάλασσαν χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλῶν τῷ θυσιαστήριον.

33 Καὶ ἐστόβασε τὰς σχιδάκας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχιδάκας, και ἐστόβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ εἶπε, Δάβετε μου τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, και ἐπαρχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα και ἐπὶ τὰς σχιδάκας· και ἐποίησαν οὕτως.

34 Καὶ εἶπε, Δευτερώσατε· και δευτερώσαν· και εἶπε, Τρισώσατε· και ἐτρίσσωσαν.

35 Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλω τῷ θυσιαστήριον, και τὴν θάλασσαν ἐπλησαν ὕδατος.

36 Καὶ ἀνεβόσεν Ἡλιὸς εἰς τὸν ἥραν, καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεός Ἀβραάμ· καὶ Ἰσαὰκ· Ἰσραὴλ, ἐπάκκων μὲ Κύριε, ἐπάκκων μὲ σημερον ἐν πυρὶ, και γινώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ, και ἐγὼ δούλος σ· και διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα.

37 Ἐπάκουσον μου Κύριε, ἐπάκουσον μὲ, και

ἔγινώτω ὁ λαὸς ἕτος, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεός^α, καὶ σὺ ἔσπρεψας τὴν καρδίαν τῷ λαῷ τῷ ἡρώδῃ.

38 Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ ἥραν, και κατέφαγε τὰ ὀλοκαύτωματα και τὰς σχιδάκας· και τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσῃ, και τὸν λίθον και τὸν χουῖν^α ἐξέλεψε τὸ πῦρ.

39 Καὶ ἔεπεσε πᾶς ὁ λαός^α ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, και εἶπον, Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός αὐτός· ὁ Θεός.

40 Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς πρὸς τὸν λαόν, Συλλάβετε τὰς προφήτας τῷ Βαάλ, μηδεὶς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν, και συνέλαβον αὐτὸς, καὶ κατὰς αὐτὸς Ἡλιὸς εἰς τὸν χεμιάρων Κισσῶν, καὶ ἔσφαγεν αὐτὸς ἐκεῖ.

41 Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς τῷ Ἀχααὶβ, Ἀνάβηθι, καὶ φάγε και πίε, ὅτι φωνῆ τῶν ποδῶν τοῦ βετουῖ.

42 Καὶ ἀνέβη Ἀχααὶβ τοῦ φαγεῖν και πιεῖν· και Ἡλιὸς ἀνέβη ἔπι τὴν Κάρμηλον· και ἐκνυθεν ἐπὶ τὴν γῆν, και ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμίσσον τῶν γονάτων αὐτοῦ,

43 Καὶ εἶπε τῷ παιδάρῳ αὐτῷ, Ἀνάβηθι, και ἐπίβλεπον ὁδὸν τῆς θαλάσσης· και ἐπέβλεψε τὸ παιδάριον, και εἶπεν, Οὐκ ἔστιν οὐθέν· και εἶπεν Ἡλιὸς, Καὶ σὺ ἐπίστρεφον ἐπίτικις.

44 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ παιδίον ἐπίτικις· και ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ, και ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἔχος ἀνδρὸς ἀνάγουσα ὕδωρ· και εἶπεν, Ἀνάβηθι, και εἶπον Ἀχααὶβ, Ζεῦσον τὸ ἄριμα σου και κατὰβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός.

45 Καὶ ἐγένετο ὡς ὕδωρ και ἔκλειε και ἐπορεύετο Ἀχααὶβ ὅσως Ἰεζριέλ.

46 Καὶ χεῖρ Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἡλιὸς, και συνέσφιγγε τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, και ἔτρεχε ἐμπροσθεν Ἀχααὶβ εἰς Ἰεζριέλ.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἀνήγγειλεν Ἀχααὶβ τῷ Ἰεζάβελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα τὰ ἐποίησεν Ἡλιὸς, και ὡς ἀπέκτεινε αὐτὸς προφήτας ἐν ρομφαίᾳ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιὸς, και εἶπεν, Εἰ σὺ εἶ Ἡλιὸς και ἐγὼ Ἰεζάβελ, τίδε β^α ποιῆσαι μοι ὁ θεός· και τίδε προσθεῖν^α, ὅτι αὐτὴν τὴν ἥραν ἄνθρωπος θήσομαι τὴν ψυχὴν σου καθὼς ψυχὴν ἑνὸς ἐξ αὐτῶν.

3 Καὶ ἐφοβήθη Ἡλιὸς, και ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτῷ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβὲ δ^α γῆν^α Ἰδα, και ἀφήκε τὸ παιδάριον αὐτῷ ἐκεῖ.

4 Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐπὶ τὴν ἐρήμην ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ κτάτω ραβμῆν, καὶ ἤησαστο τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἀποθανεῖν· καὶ εἶπεν, Ἰκανοσθω νῦν, λάβε δ^α ἡν τὴν ψυχὴν μὲ ἀπ' ἐμού Κυρίου, ὅτι ἐ κρείσσω ἐγὼ ἐμὶ ὑπὲρ τῶν πατέρω μου.

5 Καὶ ἐκοιμήθη και ἔπνευσε ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν· και ἰδοὺ τὴς ἤψατο αὐτοῦ, και εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάσθηθι· και φάγε.

6 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιὸς· και ἰδὼς πρὸς κεφαλῆς αὐτῷ ἐγκυφίας ὀλυρῆτης καὶ κανθῆκης ὕδατος· καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη.

7 Καὶ ἐπέστρεφεν ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, και ἤψατο αὐτοῦ, και εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστα! φάγε, ὅτι πολλῆ ἀπὸ σου ἡ ὁδός.

8 Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε· καὶ ἐπορεύθη ἐν ἀσχυὶ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὅρας Χωρήβ.

9 Καὶ εἰσηλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, και κατέλυσεν ἐκεῖ· και ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, και εἶπε, Τί σὺ ἐνταῦθι Ἡλιού;

10 Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς, Ζηλῶν ἐξήλωκα· τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήρια σε κατέσκαψαν, και τὴς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ρομφαίᾳ, και ἰποδέλειμμα ἐγὼ μωνώτατος, και ζητήσε τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν.

11 Καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσῃ αἶψον, καὶ στήσῃ ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει· ἰδὲ παρελεύσεται Κύριος· κ' ἰδὲ πνεῦμα μέγα κραταίον διαλύον ὄρη καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου, ἐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κυρίου·

12 Καὶ μετὰ τὸ συσσεισμόν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κυρίου· κ' μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αἶρας λεπτῆς·

13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκκσεν Ἥλιος, κ' ἐπέκλυσε τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἐν τῇ ἠλκῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔσθη ὑπὸ σπῆλαιον· καὶ ἰδὲ πρὸς αὐτὸν φωνή, καὶ εἶπε, Τί οὐ ἐνταῦθα Ἥλιος;

14 Καὶ εἶπεν Ἥλιος, Ζηλῶν δ' ἐζήλωκα! τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· κ' αἰτὰ θυσιαστήριά σου καθέλιαν, καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμα ἐγὼ μονότατος, καὶ ζήτησθε τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν.

15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Πορεύου, ἀνίστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἦξαι εἰς τὴν ὁδὸν ἔρημου Δαμασκῶ· καὶ ἦξαι εἰς χρίσεις· τὸν Ἀζαὴλ εἰς βασιλεία τῆς Συρίας.

16 Καὶ τὸν Ἰού υἱὸν Ναμεσσί χρίσεις εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ τὸν Ἐλισαὴ υἱὸν Σαφάτ· χρίσεις εἰς προφήτην ἂντι σου.

17 Καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐν ῥομφαίᾳ Ἀζαὴλ, θανατώσει Ἰού· καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ρομφαίας Ἰού, θανατώσει Ἐλισαὴ.

18 Καὶ καταλείψει ἐν Ἰσραὴλ ἐπὶ χιλιῶδας ἀνδρῶν, πάντα γόνατα ὃ ἔκ ὠκλασαν ἄ γόνυ· τῷ Βιταί, καὶ πᾶν στόμα ὃ οὐ προσκύνῃσιν αὐτῷ.

19 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ εὗρισκε τὸν Ἐλισαὴ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἡγοτρία ἐν βουσί· δώδεκα ζεύγη ἄνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπερόβνε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν.

20 Καὶ κατέλιπον Ἐλισαὴ εἰς βόας, καὶ κ' κατέδραμεν ὀπίσω Ἥλιος, καὶ εἶπε, Καταφίλησόν τὸν πατέρα μου, κ' ἀκολούθησόν ὀπίσω σου· κείπεν ὁ Ἥλιος, Ἄνάστα, ὅτι πεποιθὴς σοι.

21 Καὶ ἀνέστρεψεν ἐξ ὀπίσθεν αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε τὰ ζεύγη τῶν βοῶν, καὶ ἔθηκε καὶ ἠψῆσεν αὐτὰ· ἐν τοῖς σκεῖσι τῶν βοῶν· καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ, καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἥλιου, καὶ ἐλειτοῦργει αὐτῷ.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἄμπελων εἰς ἡν τῷ Ναβουθαί τῷ Ἰεζραηλίτῃ παρὰ τῇ ἄλῳ Ἀχαάβ βασιλέως Σαμαρείας.

2 Καὶ ἐλάλησεν Ἀχαάβ πρὸς Ναβουθαί, λέγων, Δός μοι τὸν ἄμπελῶνά σου, καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχίων, ὅτι ἐγγίζων οὗτος τῷ οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἄμπελῶνα ἄλλον ἡγαθόν ὑπὲρ αὐτόν· εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου, δώσω σοι ἀργύριον· ἄλλαγμα ἄμπελωνος σου τοῦτο, καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχίων.

3 Καὶ εἶπε Ναβουθαί πρὸς Ἀχαάβ, Μὴ γένοιτό μοι παρὰ Θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί.

4 Καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Ἀχαάβ τεταραγμένον· κ' ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῆς, κ' συνεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, κ' ἐκ ἔφαγεν ἄρτον.

5 Καὶ εἰσήλθεν ὁ Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, Τί τὸ πνεῦμά σου τεταραγμένον, καὶ ἐκ εἰ σὺ ἐσθίων ἄρτον;

6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαί τὸν Ἰεζραηλίτην, λέγων, Δός μοι τὸν ἄμπελῶνά σου ἀργυρίου, εἰ δὲ βούλη, δώσω σοι ἄμπελῶνα ἄλλον ἂν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου.

7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτῆς, Σὺ νῦν οὔτω ποιεῖς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ; ἀνάστηθι· κ' φάγε ἄρτον κ' σαυτῆ γενεῆ, ἐγὼ δὲ δίδωσω σοι τὸν ἄμπελῶνα Ναβουθαί τῷ Ἰεζραηλίτῃ.

8 Καὶ ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἀχαάβ, καὶ ἐσφραγίσατο τῇ σφραγίδι αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τὸ βιβλίον πρὸς τῆς πρεσβυτέρης κ' πῆς ἐλευθέρους· τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαί.

9 Καὶ ἐῆγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις, λέγων, Ἡστυάσατε νηστίαν, καὶ καθίσατε πρὸς Ναβουθαί ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ·

10 Καὶ ἐκαθίσατε! δύο ἄνδρας υἱούς παρανόμων ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτυρήσων αὐτόν, λέγοντες, Εὐλόγησε Θεὸν ὁ βασιλεῖα· καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτόν, καὶ λιθοβολησάτωσαν αὐτόν, καὶ ἀποθανέτω.

11 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι· κ' οἱ ἐλευθέροι οἱ κατοικῶντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, καθὼς ἐπέστειλε πρὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ, καὶ καθὰ ἐῆῆγραπτο· ἐν τοῖς βιβλίοις οἱ ἀπέστειλε πρὸς αὐτούς.

12 Καὶ ἐκάλεσαν νηστίαν, καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαί ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ.

13 Καὶ εἰσήλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων, καὶ ἐκάθισαν ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτύρησαν αὐτοῦ, λέγοντες, Εὐλόγησας Θεὸν κ' βασιλεῖα· κ' ἐξήγαγον αὐτόν ἐξω τῆς πόλεως, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτόν ἐν ἔνθους, καὶ ἀπέθανε.

14 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζάβελ, λέγοντες, Λελιθοβόληται Ναβουθαί, καὶ τέθηκεν.

15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκκσεν Ἰεζάβελ, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ, Ἀνάστα, κληρονομή τὸν ἄμπελῶνα Ναβουθαί τῷ Ἰεζραηλίτῃ, ὅς οὐκ ἔδωκε σοι ἀργυρίῳ, ὅτι ἐκ ἔστι Ναβουθαί ζῶν, ὅτι τέθηκεν.

16 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκκσεν Ἀχαάβ ὅτι τέθηκεν Ναβουθαί ὁ Ἰεζραηλίτης, καὶ διέρρηξε τὰ ἰμῖατα αὐτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον· καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἀνέστη· καὶ κατέβη Ἀχαάβ εἰς τὸν ἄμπελῶνα Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλίτου κληρονομήσας αὐτόν.

17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἥλιου τὸν Θεοβίτην, λέγων,

18 Ἀνάστηθι καὶ κατέβηθι εἰς δ' ἀπαντήν· Ἀχαάβ βασιλεῖς Ἰσραὴλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, ὅτι οὗτος ἐν ἄμπελῶνι Ναβουθαί, οὗς καταβέβηκεν ἐκεῖ κληρονομήσας αὐτόν.

19 Καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτόν, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος, Ὡς σὺ ἐφόνευσας καὶ ἐκληρονομήσας, διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐν παντι τόπῳ ὃ εἴλεξαι· αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες! τὸ αἷμα Ναβουθαί, ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμα σου, καὶ αἱ πόρνας λούσονται ἐν τῷ αἵματι σου.

20 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἥλιου, Εἰ εὐρηκίαις με ὁ ἐχθρὸς μου; καὶ εἶπεν, Εὐρηκα! διότι μάτην πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, παροργίσας αὐτόν·

21 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ κακὰ· καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω σου, καὶ ἐξολοθρεύσω τῷ Ἀχαάβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλειμμένον ἐν Ἰσραὴλ·

22 Καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον Βασά υἱοῦ Ἀχιά, περὶ τῶν παροργισμάτων ὧν παρίοργισας καὶ ἐξήμαρτες τὸν Ἰσραὴλ.

23 Καὶ τῇ Ἰεζάβελ ἐλάλησε Κύριος, λέγων, Οἱ κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ προτεχίματι τοῦ Ἰεζριελ.

24 Τὸν τεθνηκότα τοῦ Ἀχαάβ ἐν τῇ πόλει β' φάγονται! οἱ κύνες, κ' τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται! τὰ πετεινά σου ἕρανν.

25 Πλὴν ματαίως Ἀχαάβ, ὃς ἐπρίθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὡς μετέθηκεν αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

26 Καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων, κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ἐν Ἀμορροάσ, ὃν ἐξωλόθρευσε Κύριος ἄπο προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

27 Καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενόη Ἀχαάβ ἰπὸ προσώπου τῆ Κυρίας, κ' ἐπορεύετο κλαίων, καὶ διέρρηξε τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ ἐξώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ σῆμα αὐτοῦ, καὶ ἐνήστευσε· κ' περιεβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπάταξε Ναβουθα τὸν Ἰεζραηλίτην, καὶ ἐπορεύθη^α.

28 Καὶ ἐγένετο ῥήμα Κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτῆ· Πλις περὶ Ἀχαάβ, καὶ εἶπε Κύριος,

29 Ἐώρακας ὡς κατενόη Ἀχαάβ ἰπὸ προσώπου μου; οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν^α.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑὶ ἐσυνήθρισαν υἱὸς Ἀδερ' ἅσαν τὴν δύναμιν αὐτῆ, κ' ἀνέβη κ' περιεκίθησεν ἐπὶ Σαμαρείαν, κ' τριμκονταδύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, κ' πᾶς ἵππος κ' ἄρμα κ' ἀνέβησαν κ' περιεκίθησεν ἐπὶ Σαμαρείαν, καὶ ἐπολεμήσαν ἐπ' αὐτήν.

2 Καὶ ἀπίστευε^α πρὸς Ἀχαάβ βασιλεῖα Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει^α υἱὸς Ἀδερ,

3 Τὸ ἀργυρίον σου κ' τὸ χρυσίον σου ἐμόνευσι, κ' αἱ γυναῖκες σου κ' τὰ τέκνα σου ἐμά εἰσι.

4 Καὶ ἀπεκρίθη βασιλεῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε, Καθὼς ἐλάλησας κυριε μου βασιλεῦ, σὸς ἐγώ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἐμά.

5 Καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι, καὶ εἶπαν^α, Τάδε λέγει ὁ υἱὸς Ἀδερ, Ἐγὼ ἀπίστευα πρὸς σέ, λέγων, Τὸ ἀργυρίον σι κ' τὸ χρυσίον σι κ' τὰς γυναῖκας^α καὶ τὰ τέκνα σου ὡσεὶ ἐμοί,

6 Ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αἴριον ἠποστειλε^α τῆς παιδὸς μου πρὸς σέ, καὶ ἐρευνησούσι τὸν οἶκόν σου κ' τὰς οἰκὰς τῶν παίδων σου, κ' ἔσται πάντα τὰ ἐπιθιμίματα^α τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐφ' ἃ ἂν ἐπιβάλωσι τὰς τρύφας αὐτῶν, καὶ λήνυνται.

7 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πᾶντας τὰς ποσβιτέρους τῆς γῆς, κ' εἶπε, Γινῶτε διη κ' ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέσταλκε πρὸς μέ περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου^α· τὸ ἀργυρίον μου καὶ τὸ χρυσίον μου^α οὐκ ἀπεκόλυσα ἀπ' αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαὸς, Μὴ ἀκούσῃς, καὶ μὴ βελήσῃς.

9 Καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἀδερ, Λέγετε τῷ κυρίῳ ἡμῶν^α, Πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δούλον σου ἐν πρώτοις ποιήσω, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ δυνήσομαι ποιῆσαι^α καὶ ἀπήραν οἱ ἄνδρες, καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον.

10 Καὶ ὁ ἀπίστευε^α πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἀδερ, λέγων, Τάδε ὁ ποιήσασαι μοι ὁ θεὸς^α καὶ τάδε ὁ προσβείη^α, εἰ ἐκποίησιν ὁ χεὺς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξι παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου.

11 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, κ' εἶπεν, Ἰκανούσθω μὴ καυχίσθω ὁ κυρτός, ὡς ὁ ὕρθός.

12 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον, πίνων ἦν αὐτός καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς^α οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς^α καὶ εἶπε τοῖς πασίν αὐτοῦ, Οἰκοδομήσατε χάρακα^α καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν.

13 Καὶ ἰδοὺ προφήτης εἰς προσῆλθε τῷ Ἀχαάβ^α βασιλεῖ Ἰσραὴλ, κ' εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ ἐώρακας^α τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τοῦτον; ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν ὅσην σήμερον εἰς χεῖρας σὰς^α, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

14 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ, Ἐν τίνι; καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τοῖς παιδαριῶσι τῶν ἄρχόντων τῶν χωρῶν^α καὶ εἶπεν Ἀχαάβ, Τίς συνάψει τὸν πόλεμον; καὶ εἶπε, Σὺ.

15 Καὶ ἐπεσκέψατο ὁ Ἀχαάβ τοὺς ἄρχοντας τῶν παιδάρια^α τῶν χωρῶν, καὶ ἐγένετο διάδοχα τριάκοντα^α καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο^α τὸν λαὸν πάντα υἱὸν δυνάμεως, ἐπτά χιλιάδας.

16 Καὶ ἐξῆλθε μεσημβρίας^α καὶ υἱὸς Ἀδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκκῶθ αὐτὸς κ' ο βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμβοητοὶ αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλλον ἄρχοντες παιδαρία^α τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις^α καὶ ὁ ἀποστειλλοῖσι καὶ ἀπαγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Συρίας^α, λέγοντες, Ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας.

18 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ εἰς εἰρήνην ἐκπορεύονται, ὁ συλλαβεῖν^α αὐτοὺς ζῶντας^α καὶ εἰ εἰς πόλεμον^α, ζῶντας ὁ συλλαβεῖν^α αὐτούς.

19 Καὶ μὴ ἐξελεύθασαν ἐκ τῆς πόλεως ὁ ἄρχοντα τὰ παιδάρια^α τῶν χωρῶν^α καὶ ἡ δύναμις ὀπισω αὐτῶν.

20 Ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ^α καὶ ἰδεντέρωσεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ^α κ' ἐφυγε Συρία^α κ' κατεδίωξεν αὐτὰς Ἰσραὴλ^α κ' σώζεται υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ' ἵππῃς ὁπίπῳς^α.

21 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, κ' ἔλαβε ἅπαντας^α τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα, καὶ ἐπάταξε^α πληθύν μεγάλην ἐν Συρίᾳ^α.

22 Καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλεῖα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε, Κραταὶ καὶ γνήθῃ καὶ ἴδε τί ποιήσεις, ὅτι ὁ ἐπιστρέφοντος^α τοῦ ἐναντιοῦ υἱοῦ Ἀδερ βασιλεῖς Συρίας ὁ ἀναβαίνει^α ἐπὶ σέ.

23 Καὶ οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας^α κ' εἶπον^α, Θεὸς ὀρέων^α θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων, διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμῶν^α ἐν δὲ πολεμήσωμεν αὐτούς κατ' εὐθὴ, εἰ μὴν κραταιώσωμεν ὑπὲρ αὐτούς.

24 Καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσων^α ἀπόστησον τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ θοῦ^α ἀντ' αὐτῶν στρατῶνας^α.

25 Καὶ ἀλλάξιμέν σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν^α κ' ἵππον κατὰ τὴν ἵππον, κ' ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα, κ' πολεμήσωμεν πρὸς αὐτούς κατ' εὐθὴ, κ' κραταιώσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν. κ' ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῆ, κ' ἐποίησεν οὕτως.

26 Καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐναντιοῦ, καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς Ἀδερ τὴν Συρίαν, καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφεκὰ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ^α.

27 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπιν^α καὶ παρεγένοντο εἰς ὁ ἄπαντήν^α αὐτῶν^α καὶ παρενέβαλεν^α Ἰσραὴλ ἐξεναντίας αὐτῶν ὡσεὶ δύο ποίμνια αἰγῶν^α καὶ Συρία ἐπλησε τὴν γῆν.

28 Καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπε ὁ τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Ἄνθ^α ἐν εἶπε Συρία, ὁ θεὸς ὀρέων Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων αὐτός, καὶ ὁσῶω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην εἰς χεῖρα σὴν, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

29 Καὶ παρεμβάλλουσι ἔτσι ἀπέναντι τῆσιν ἐπὶ ἡμέρας^α κ' ἐγένεθον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐβδόμῃ^α, κ' προσῆγαγεν ὁ πόλεμος, κ' ἐπάταξεν Ἰσραὴλ τὴν Συρίαν ἐκαθὸν χιλιάδας πεζῶν^α μὲτ' ἡμέρα.

30 Καὶ ἐφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Ἀφεκὰ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔπεσε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἰκοσίαις ἐπτά χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοιπῶν^α καὶ υἱὸς Ἀδερ ἐφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος, εἰς τὸ ταμεῖον.

31 Καὶ ὁ εἶπε τοῖς πασίν αὐτῆ, Οἶδα^α ὅτι βασιλεῖς Ἰσραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν^α ἐπιθιμῆθα ὁ δὴ^α σάκκουσ ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν, καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, κ' ἐξέλωμεν πρὸς βασιλεῖα Ἰσραὴλ, εἰπὼς ζωογονήσῃ τις ψυχὰς ἡμῶν.

32 Καὶ περιεζώσαντο σάκκουσ ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ ἔβησαν^α σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, Δεῖλός σου υἱὸς Ἀδερ λέγει, Ὁ ζιστάω^α δὴ ἡ ψυχῇ ἡμῶν^α καὶ εἶπεν, Εἰ ἐτι ζῆ, ἀδελφῶ μου ἐστὶ^α.

33 Καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο, κ' ὁ ἐσπεῖσαντο^α καὶ ὁ ἀνελέξαντο^α τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Ἀδελφός σου υἱὸς Ἀδερ^α καὶ

εἶπε, Εἰσέλθατε κ' λάβετε αὐτὸν· κ' ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἄδερ, καὶ ἀναβιάζουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα.

34 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Γὰρ πόλεις ἄς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρὸς σου ἀποδώσω σοί· καὶ ἐξόδους θήσεις σεαυτῷ ἐν Σαμαρείᾳ, καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστειλῶ σε· καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην, κ' ἐπαπέστειλεν αὐτὸν.

35 Καὶ ἄνθρωπος εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπε πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου, Πάταξον ὃ δή με!· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πινάξαι αὐτὸν.

36 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἄνθ' ὧν ἐκ ἤκαστας τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἰδοὺ σὺ ὑπέστρεψας ἀπ' ἐμοῦ, κ' πατάξεις σε λέων· κ' ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εὗρισκε αὐτὸν λέων, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν.

37 Καὶ εὗρισκε ἄνθρωπον ἄλλον, καὶ εἶπε, Πάταξόν με δὴ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, πατάξας καὶ συνέντηψε.

38 Καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ κατεδήσατο ἐν τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐγένετο ὡς παρεπορεύετο ὁ βασιλεὺς, καὶ οὗτος ἐβόῳ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ὁ δόλος σὺ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν στρατιὴν τῆς πόλεως, καὶ ἰδὼ ἄνθρωπος εἰσῆγγαγε πρὸς με ἄνδρα, καὶ εἶπε ἄπρὸς με!· φύλαξον τῆτον τὸν ἄνδρα· εἶν ἂν δέ· ἐκπῆδον ἐκπῆδηση, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ τάλαντον ἀργυρίου στήσεις.

40 Καὶ ἐγενήθη, περιεβλέψατο ὁ δούλος πρὸς ὄψε καὶ ὄψε, καὶ οὗτος οὐκ ἦν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ καὶ τὰ ἔνεδρα παρ' ἐμοῖ ἐφόνευσας.

41 Καὶ ἔσπευσε καὶ ἀφέϊλε τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· κ' ἐπέγνων αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος.

42 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Διότι ἐξῆνεγκας· σὺ ἄνδρα ἀδελθρινὸν ἐκ τῆς χειρὸς σου, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸς σὺ ἀντὶ τῆς λαῶς αὐτοῦ.

43 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ· συγκεχυμένος κ' ἐκλελυμένος, κ' ἔρχεται εἰς Σαμαρείαν. Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑὶ ἐκάθισεν ἄτα· τρία ἔτη, καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀναμίσθον Συρίας καὶ ἀναμίσθον Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἔν τῷ ἑνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, καὶ κατέβη Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ.

3 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Εἰ οἶδατε ὅτι ἡμῖν Ῥεμμιάθ Γαλαὰδ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτὴν ἐκ χειρὸς βασιλεὺς Συρίας;

4 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Ἄναβησον μεθ' ἡμῶν εἰς Ῥεμμιάθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον!

5 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ, Καθὼς ἐγὼ, καὶ σὺ οὕτως· καθὼς ὁ λαὸς μου, ὁ λαὸς σου· καθὼς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπποι σου. Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν Κύριον.

6 Καὶ συνῆθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς προφήτας οὓς τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Εἰ πορευθῶ εἰς Ῥεμμιάθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχῶ; καὶ εἶπεν, Ἀνάβαινε, κ' αἰ! διδοὺς δώσει Κύριος εἰς χειρὰς τοῦ βασιλεὺς.

7 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν Κύριον δι' αὐτοῦ;

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Εἰς ἑστὶν ἄνθρωπος εἰς τὸ ἐπερωτήσαι ὃ δι'

αὐτοῦ τὸν Κύριον, καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτόν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ κατὰ ἄλλ' ἢ κακὰ, Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβραὰ· καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰουδα, Μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς ἕτως.

9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνύχον ἕνα, κ' εἶπε, Τοτάξου Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβραὰ.

10 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰουδα ἐκάθηντο ἄνθρωποι ἐπὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας· καὶ πάντες οἱ προφῆται ὀφθαλμοὺν ἐνώπιον αὐτῶν.

11 Καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰς κέρατα σιδήρα, κ' εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τούτοις κεραιτείς τὴν Συρίαν ἕως συντελεσθῆ.

12 Καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν ἕτως, λέγοντες, Ἀνάβαινε εἰς Ῥεμμιάθ Γαλαὰδ, καὶ εὐδοῦσαι καὶ δώσει Κύριος εἰς χειρὰς σου καὶ τὸν βασιλέα ἂ Συρίας!

13 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλεῖσαι τὸν Μιχαίαν, ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων, Ἰδοὺ δὴ λαλοῦσι πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ καλῇ περὶ τῷ βασιλεὺς, γίνυ δὴ καὶ σὺ εἰς τὸν λόγον σὺ κατὰ τὰς λόγους ἐνὸς τῶτων, κ' λάλησον κατὰ.

14 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ζῆ Κύριος, ὅτι ἂ εἴην εἶπῃ Κύριος πρὸς με, ταῦτα λαλήσω.

15 Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα· κ' εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Μιχαία, εἰ ἀναβῶ εἰς Ῥεμμιάθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχῶ; κ' εἶπεν, Ἀνάβαινε, καὶ εὐδοῦσαι· Κύριος εἰς χεῖρα τῷ βασιλεὺς.

16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ποσάκις ἐγὼ ὀρκίω σε, ὅπως λαλήσεις πρὸς με ἀληθεῖαν ἐν δυνάμει Κυρίου;

17 Καὶ εἶπεν, Οὐχ οὕτως· ἔώρακα πάντα τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποιμνίον, φ' οὐκ ἔστι ποιμὴν· καὶ εἶπε Κύριος, Οὐ κύριος τούτους ὁ Θεός· ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ ἀναστρέφεται!

18 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰουδα, Οὐκ εἶπα πρὸς σέ, ὅτι οὐ προφητεύει οὗτος μοι κατὰ, διότι ἄλλ' ἢ κακὰ;

19 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Οὐχ οὕτως· οὐκ ἐγὼ ἄκουε ῥῆμα Κυρίου· οὐχ οὕτως. Εἶδον Θεὸν Ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνον αὐτοῦ, κ' πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἐνωπίμων αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶπε Κύριος, Τίς ἀπατήσει τὸν Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται, καὶ πεσεῖται ἐν Ῥεμμιάθ Γαλαὰδ; κ' εἶπεν οὗτος οὕτως, καὶ οὗτος οὕτως.

21 Καὶ ἐξῆλθε πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν.

22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος, Ἐν τίνι; καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσομαι, καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδές· εἰς τὸ στόμα πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἀπατήσεις, καὶ γε δυνήσῃ· ἐξέλθε καὶ ποιήσον οὕτως.

23 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκε Κύριος πνεῦμα ψευδές ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν σου τῶτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ.

24 Καὶ προσῆλθε Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰς, καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα, κ' εἶπε, Ποῖον πνεῦμα Κυρίου ἂν τὸ λαλήσαν· ἐν σοί;

25 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἰδοὺ σὺ ὄψη τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν εἰσέλθῃς ταμίειον τοῦ ταμείου καὶ κρυβῆναι ἐκεῖ.

26 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Λάβετε τὸν Μιχαίαν, καὶ ἀποστρέψατε αὐτὸν πρὸς Σεμὴν τὸν βασιλέα τῆς πόλεως· καὶ τῷ Ἰωῶν υἱῷ τοῦ βασιλεὺς.

27 Εἶπον· θέσθαι τοῦτον ἐν φυλακῇ, καὶ ἔσθιεν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.

28 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Εἰ ἐπιστρέφων ἐπὶ

τρεψῆς ἐν εἰρήνῃ, οὐ λελάληκε Κύριος ἐν ἔμοι^α.
 29 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ κ' Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰδοῦ μετ' αὐτῆς ἐν Ῥεμμαθ Γαλααδ.
 30 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα, Συγκαλύψομαι κ' εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἐνδοῦσαι τὸν ἱματισμόν μου· καὶ συγκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸν πόλεμον.

31 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσιν τῶν ἄρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα κ' ἑξήκοντα, λέγων, Μὴ πολεμεῖτε μικρὸν καὶ μέγαν, ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μονώτατον.

32 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰδοῦ, κ' αὐτοὶ εἶπαν, φαίνεται βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν πολεμῆσαι· κ' ἀνέκραξεν Ἰωσαφάτ.

33 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἄρμάτων ὅτι οὐκ ἔστι βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἠέστησαν ἀπ' αὐτοῦ.

34 Καὶ ἐπέτεινε εἰς τὸ τόξον ἐναπόχως, καὶ ἐπάταξε τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀναμέσον τοῦ πνεύματος καὶ ἀναμέσον τοῦ θάρακος· κ' εἶπε τῷ ἠνιόχῳ αὐτοῦ, Ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου κ' ἐξάγαγε με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι τρωπῶμαι.

35 Καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, κ' ὁ βασιλεὺς ἦν ἐστηκὸς ἐπὶ τῷ ἄρματός ἐξεναντίας Συρίας ἀπὸ πρωῆς ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέκρινε τὸ αἶμα ἀπὸ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τῷ ἄρματός, κ' ἀπέθανεν ἑσπέρας, κ' ἐξεπορεύετο τὸ αἶμα τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἄρματος.

36 Καὶ ἔστη ὁ στρατοκῆρυξ ἀδύνοτος τοῦ ἡλίου, λέγων, Ἐκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν.

37 Ὅτι τέθηκαν ὁ βασιλεὺς· καὶ ἦλθον εἰς Σαμαρείαν, κ' ἔθαναν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ.

38 Καὶ ἀπένιψαν τὸ αἶμα ἐπὶ τὴν κρήνην Σαμαρείας, καὶ ἐξέλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἶμα· καὶ αἱ πρῶται ἐλούσαντο ἐν τῷ αἵματι, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησε.

39 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαάβ κ' πάντα

ἃ ἐποίησε, καὶ οἶκον ἐλεφαντινὸν ὃν ὠκοδόμησε, καὶ πύσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν, ἐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραπταί ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ·

40 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαάβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτῶ, κ' ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτῆς ἀντ' αὐτῆς.

41 Καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσά ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν· ἐν ἔτει τετάρτῳ τοῦ Ἀχαάβ βεβασίλευσεν Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ.

42 Ὅτι τριάκοντα κ' πέντε ἔτην ἐν τῷ βασιλευμένῳ αὐτῶν· καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ θυγατὴρ Σαλαί.

43 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πίσῃ ὁδῷ Ἀσά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθεῖς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

44 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρξεν· ἔτι ὁ λαὸς ἐβυσίασε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

45 Καὶ εἰρήνευσεν Ἰωσαφάτ μετὰ βασιλέως Ἰσραὴλ.

46 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσαφάτ, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν βασιλέων Ἰούδα·

51 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη παρὶ τοῖς πατρίσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

52 Καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ· ἐν ἔτει ἑπτακαδεκείτῳ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰδοῦ Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ὄνομα ἔτη.

53 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις οἴκου Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβαθ ὃς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

54 Καὶ ἐδοῦλεν τοῖς Βααλὶμ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς, κ' παρώργισεν τὸν Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα τὰ γενόμενα ἔμπροσθεν αὐτῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ.

Κεφ. α'. I.

ΚΑΙ ἠθέτησε Μωάβ ἐν Ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀποθάνειν Ἀχαάβ.

2 Καὶ ἔπεσεν Ὀχοζίας διὰ τῆς δικτυωτῆ τῆ ἐν τῷ ὑπερώῳ αὐτῆ ἐν Σαμαρείᾳ, κ' ἠρώσῃσεν· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους, καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς, Δεῦτε κ' ἐπίκηθησατέ! ἐν τῷ Βαάλ μυῖαν θεοῦ Ἀκκαρῶν, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀφροσύνας μου ταύτης· καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτήσαι δι' αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀγγελοῦ Κυρίου ἐκάλεσεν Ἠλιὺ τὸν Θεοβίτην, λέγων, Ἀναστὰς δεῦρὸς εἰς συνάντησιν τῶν ἀγγέλων Ὀχοζίας βασιλέως Σαμαρείας, κ' λαλήσεις πρὸς αὐτῆς, Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ, ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπίκηθησαι ἐν τῷ Βαάλ μυῖαν θεοῦ Ἀκκαρῶν, καὶ οὐχ οὕτως.

4 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβῆσθαι ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ· καὶ ἐπορεύθη Ἠλιὺ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς.

5 Καὶ ἐπεστρέφθησαν οἱ ἀγγελοὶ πρὸς αὐτῆς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοῦ, Τί ὅτι ἐπεστρέψατέ!

6 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν, Ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν, καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, Δεῦτε, ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀποστειλάντα ὑμᾶς, κ' λαλήσατε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ, σὺ πορεύῃ ἐπίκηθησαι! ἐν τῷ Βαάλ μυῖαν θεοῦ Ἀκκαρῶν; ἢ ἕτως ἢ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβῆσθαι ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ.

7 Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεὶ καθὰ ἐλάλησεν Ἠλιού· καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοῦ, Τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀδούρου τοῦ ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς τοὺς λόγους τούτους;

8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἀνὴρ δισύς, κ' ζώνων δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὄσφιν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἠλιού ὁ Θεοβίτης οὗτός ἐστι.

9 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτὸν· καὶ ἰδοῦ Ἠλιού ἐκάθιστο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆ ὄρεις, καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ, ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέ σε, κατὰ βῆθι.

10 Καὶ ἀπεκρίθη Ἠλιὺ, κ' εἶπε πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον, Καὶ εἰ ἄνθρωπος Θεῷ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τῆ ἑρᾶν, κ' καταφάγεται σε κ' τὰς πεντηκοντά σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τῆ ἑρᾶν, καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τὰς πενήκοντα αὐτῆς.

11 Καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς, κ' ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἄλλον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτῶ· καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἀνθρώπε τῆ Θεῷ, τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ταγῆς κατὰ βῆθι.

12 Καὶ ἀπεκρίθη Ἠλιὺ κ' ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, κ' εἶπεν, Εἰ ἄνθρωπος Θεῷ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ ἑρᾶν, καὶ καταφάγεται σε καὶ τοὺς πενήκοντά σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τῆ ἑρᾶν,

και κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πενήτηκοντα αὐτοῦ.

13 Καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἄτι' ἀποστῆλαι ἠγοίμενον^α καὶ τὸς πενήτηκοντα αὐτοῦ· καὶ ἦλθεν ὁ πενήτηκόνταρχος ὁ τρίτος, καὶ ἐκάμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆ κατέναντι Ἡλίου, καὶ ἰδέσθη αὐτῆ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἐντιμωθῆτω ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου τούτων τῶν πενήτηκοντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

14 Ἰδὸς κατέβη πῦρ ἐκ τῶ ἡρανῆ, καὶ κατέφαγε τοὺς δύο πενήτηκόνταρχους τὸς πρώτους^α, καὶ νῦν ἐντιμωθῆτω δὴ ἡ ψυχὴ ἡμεῖς ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

15 Καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος Κυρίου πρὸς Ἡλίου, καὶ εἶπε, Κατάβηθι μετ' αὐτοῦ, μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἀνέστη Ἡλίου καὶ κατέβη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλεῖα.

16 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν Ἡλίου. Τάδε λέγει Κύριος, ὅτι ἐπέστειλας ἄγγελους ἡμεῖς δεκχῆσαι ἐν τῷ Βαβίλ μνίαν θεὸν Ἀκαρῶν· ἃ ἐχ' ἕως ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβησεν ἐκεῖ, καὶ καταβίβησεν ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ.

17 Καὶ ἀπέταξε^α κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν Ἡλίου.^α

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ὁχοζιῆ ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσίν Ἰσραὴλ· καὶ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαΐβ βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἕτη δεκαδύο, ἐν ἑτεὶ ὀκτωκαδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰουδά· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· πλὴν ἐχ' ὡς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστησε τὰς στήλας τοῦ Βαάλ ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ συνέντηξεν αὐτάς· πλὴν ἐν ταῖς ἁμαρτίας οἴκου Ἰεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρτε τὴν Ἰσραὴλ, ἐκολληθῆ, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἐθυμώθη ὕργῃ Κύριος εἰς τὸν οἶκον Ἀχαΐβ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον ἐν συσσεισμῷ τὸν Ἡλιού ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιού καὶ Ἐλισαίε ἐκ Γαλαλῶν.

2 Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς Ἐλισαίε, Κάθῃ δὴ ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέσταλκέ με ἔως Βαιθῆλ· καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Βαιθῆλ.

3 Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθῆλ πρὸς Ἐλισαίε, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Εἰ ἔγνωσ, ὅτι Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν Κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε, Καγὼ ἔγνωκα, σιωπάτε.

4 Καὶ εἶπεν Ἡλιού πρὸς Ἐλισαίε, Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς Ἰεριχώ· καὶ εἶπε, Ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Ἰεριχώ.

5 Καὶ ἠγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἰεριχώ πρὸς Ἐλισαίε, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Εἰ ἔγνωσ, ὅτι σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε, Καὶ γὰρ ἐγὼ ἔγνωκα, σιωπάτε.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡλίου, Κάθῃ δὴ ὠδε, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἔως εἰς τὸν Ἰορδάνην· καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέρω.

7 Καὶ πενήτηκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν· καὶ ἀμφοτέρω ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου.

8 Καὶ ἔλαβεν Ἡλιού τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἶλθε καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθα καὶ ἐνθα· καὶ διέβησαν ἀμφοτέρω ἐν ἔρημῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτοῖς, καὶ Ἡλιού εἶπε πρὸς Ἐλισαίε, Αἴτηστί τι ποιήσω σοι πρὶν

ἢ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Γενηθῆτω δὴ ἀπᾶν ἐν πνεύματι σου ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ εἶπεν Ἡλιού, Ἐοκλήρηναι τοῦ αἰτήσασθαι· ἐάν ἴδῃς με ἀναλαβανόμενον ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔσται σοι οὗτος· καὶ ἐάν μὴ, οὐ μὴ γένηται.

11 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων, ἐπορεύοντο καὶ ἐλάλῃν· καὶ ἰδὸς ἄρμα πυρὸς καὶ ἵππου πυρὸς, καὶ διέστειλεν ἀναμέσον ἰμφοτέρων· καὶ ἀνεληφθῆ Ἡλίου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν ἡρανόν.

12 Καὶ Ἐλισαίε ἑώρα, καὶ ἐβόα, Πάτερ, πικτέρ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππευς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδον αὐτὸν ἐπὶ καὶ ἐπλάβετο τῶν ἱματιῶν αὐτοῦ, καὶ διέῤῥηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήγματα.

13 Καὶ ὕψωσε τὴν μηλωτὴν Ἡλιού ἢ ἐπέσεν ἐπάνωθεν Ἐλισαίε· καὶ ἐπέστρεφεν Ἐλισαίε, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χελοῦ τοῦ Ἰορδάνου.

14 Καὶ ἔλαβε τὴν μηλωτὴν Ἡλιού ἢ ἐπέσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ εἶπε, Ποῦς ὁ Θεὸς Ἡλιού ἀφώ; καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διερρόφησαν ἐνθα καὶ ἐνθα· καὶ διέβη Ἐλισαίε.

15 Καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἰεριχώ ἐξεναντίας, καὶ εἶπον, Ἐπαναπέπαιται τὸ πνεῦμα Ἡλίου ἐπὶ Ἐλισαίε· καὶ ἦλθον εἰς συναντῆν αὐτοῦ, καὶ προσεκίνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν.

16 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν παίδων σου πενήτηκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως πορευθέντες δὴ ζητήσασθαι τὸν κύριόν σου, μὴ ποτε ἤρην αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἔβρῳνεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἢ ἐφ' ἐν τῶν ὀρέων ἢ ἐφ' ἐνα τῶν βηνῶν· καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Οὐκ ἀποστελεῖτε.

17 Καὶ παρεβίασαν αὐτὸν, ἔως ὅδ' ἠσχύνετο· καὶ εἶπεν, Ἀποστείλατε· καὶ ἀπέστειλεν πενήτηκοντα ἄνδρας, καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας, καὶ οὐκ εὔρον αὐτόν.

18 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐκάλητο ἐν Ἰεριχώ· καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Οὐκ εἶπον ὁ πρὸς ὑμᾶς, Μὴ πορευθῆτε;

19 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισαίε, Ἰδὸς ἡ κατοικίσις τῆς πόλεως ἀγαθὴ, καθὼς ὁ κύριος βλέπει, καὶ τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνονμένη.

20 Καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Λάβετέ μοι ὑδὸρ σκην καϊνῆν, καὶ θέτε ἐκεῖ ἄλα· καὶ ἔλαβον, καὶ ἠνεγκαν πρὸς αὐτόν.

21 Καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισαίε εἰς τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων, καὶ ἔβρῳνεν ἐκεῖ ἄλα, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰαμαί τὰ ὕδατα, οὐκ ἔσται ἐπὶ ἐκείθεν θάνατος καὶ ἀτεκνονμένη.

22 Καὶ ἰθήσαν τὰ ὕδατα ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαίε ὃ ἐλάλησε.

23 Καὶ ἀνέβη ἐκείθεν εἰς Βαιθῆλ· καὶ ἀναβαίνοντος αὐτῆ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ κατέπαζον αὐτῆ, καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἀνάβαινε φαλακρῆ, ἀνάβαινε.

24 Καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εἶδεν αὐτά, καὶ καθηράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι Κυρίου· καὶ ἰδὸς ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τῶ δρυμῆ, καὶ ἀνέρόφθησαν ἀπ' αὐτῶν ἑσσαράκοντα καὶ δύο παῖδας.

25 Καὶ ἐπορεύθη ἐκείθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, κακεῖθεν ἐπέστρεφεν εἰς Σαμάρειαν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαΐβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν ἑτεὶ ὀκτωκαδικῶν Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰουδά, καὶ ἐβασίλευσεν δώδεκα ἕτη.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· πλὴν οὐχ ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ μετέστησε τὰς στήλας τῶ Βαάλ, ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

3 Πλὴν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ

ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐκολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς.

4 Καὶ Μωσὰ βασιλεὺς Μωάβ ἦν νεκρὸς, καὶ ἐπέστρεψε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας ἀρῶν, καὶ ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων.

5 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαάβ, καὶ ἠθέτησε βασιλεὺς Μωάβ ἐν βασιλεῖ Ἰσραὴλ.

6 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰωραμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας, καὶ ἐπεσκέψατο τὸν Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐξάπέστειλε πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα, λέγων, Βασιλεὺς Μωάβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί· εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Μωάβ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν, Ἀναβήσομαι ὁμοῦς μοι, ὁμοῦς σοι· ὡς ὁ λαὸς μου, ὁ λαὸς σου· ὡς οἱ ἴπποι μου, οἱ ἴπποι σοι.

8 Καὶ εἶπε, Ποία ὁδὸν ἀναβῶ; καὶ εἶπεν, Ὁδὸν ἔρημον Ἐδώμ.

9 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐδώμ, καὶ ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἐπὶ τὰ ἡμέρῳ· καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῆς παρεμβολῆς καὶ τοῖς κτήνεσι τοῖς ἐν τοῖς ποσιν αὐτῶν.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Ὡ, ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωάβ.

11 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ, Ὁὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπιζητήσωμεν τὸν Κύριον παρ' αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη εἰς τὴν παιδὸν τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Ὡδὲ Ἐλισαῖ ἐνὶος Σαφάτ, ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ἡλίου.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ, Ἔστιν αὐτῷ ῥήματα Κυρίου· καὶ ἠκατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ βασιλεὺς Ἐδώμ.

13 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Τί ἐμοὶ καὶ σοί; δεῦρο πρὸς τὸς προφήτας τῆς πατρὸς σου καὶ τοὺς προφήτας τῆς μητρὸς σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Μὴ ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ ἠαραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖρας Μωάβ;

14 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ, Ζῆ Κύριος τὸν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα ἐγὼ λαμβάνω, εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σέ, καὶ εἶδόν σε.

15 Καὶ νῦν ἠλάβε! μὲ ψάλλοντα· καὶ ἐγένετο ὡς ἐβλαλέεν ὁ ψάλλον, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεῖρ Κυρίου.

16 Καὶ εἶπε, Τίθε λέγει Κύριος, Ποίησατε τὸν χεμαῖρρον τούτων βοθίνους βοθίνους,

17 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα, καὶ οὐκ ὄψεσθε νετὸν, καὶ ὁ χεμαῖρρος οὗτος πλησθήσεται ὕδατος, καὶ πῖσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν.

18 Καὶ κέφη αὐτῇ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· καὶ παραδῶσω τὴν Μωάβ ἐν χειρὶ ὑμῶν.

19 Καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυρὰν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε, καὶ πᾶσας πηγὰς ὕδατος ἠεμφάξεσθε! καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθῆν ἀχρεώσατε ἐν λίθῳ.

20 Καὶ ἐγένετο πρῶτ' ἀναβανύσεως τῆς θυσίας, καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὀδοῦ Ἐδώμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος.

21 Καὶ πᾶσα Μωάβ ἠκούσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ τρεῖς βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτοῦ· καὶ ἀνεβόησαν ἐκ παντὸς περιεωσμένοι ζῶντων· καὶ εἶπεν, Ὡ! καὶ ἔσθησαν ἐπὶ τοῦ ὀρίου.

22 Καὶ ὤρθησαν τοπρᾶι, καὶ ὁ ἤλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα· καὶ εἶδε Μωάβ ἐξεναντίας τὰ ὕδατα πυρρὰ ὡς αἷμα,

23 Καὶ εἶπον, Αἷμα τούτο τῆς ῥομφαίας· καὶ ἐμαχέσονται οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐπάταξεν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκύλα Μωάβ.

24 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ, καὶ ἐφθον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὴν Μωάβ,

25 Καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθῆν ἐρῶσαν ἀνὴρ τὸν λίθον καὶ ἐνέπλησαν αὐτὴν, καὶ πᾶσαν πεγήν ἐνέφρασαν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβῆλον ἕως τοῦ καταλεῖπειν τοὺς λίθους τῆ τοίχου καθρημένου· καὶ ἐκύκλωσαν οἱ σφενδοῆται, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν.

26 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωάβ ὅτι ἐκράλλησεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος· καὶ ἔλαβε μεθ' ἐαυτοῦ ἑπτακοσίους ἀνδρας ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόμην πρὸς βασιλέα Ἐδώμ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

27 Καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆ τῶν πρωτότοκον ὃν ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἀνιμεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐγένετο μετὰ μελὸς μέγας ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἐβόα πρὸς τὸν Ἐλισαῖ, λέγουσα, Ὁ δούλος σου ἀνὴρ μὴ ἀπέθανε, καὶ σὺ ἔγνωσ, ὅτι δόλιός σε ἦν φοβέμενος τὸν Κύριον· καὶ ὀδαιετὴς ἦλθε λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἐαυτῷ εἰς δούλους.

2 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ Ἐτί ποιήσω σοι; ἀνάγειόν μοι τί ἐστὶ σοι ἐν τῷ οἴκῳ; ἡ δὲ εἶπεν, Οὐκ ἔστι τῇ δούλῃ σου οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ, ἀλλ' ἄλλ' ἢ ὁ ἀλείψομαι ἔλαιον.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Δεῦρο αἰτήσαι σεαυτῇ σκευὴ ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων· σκευὴ κενά, μὴ ὀλιγώσης.

4 Καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σὴ καὶ κατὰ τῶν υἱῶν σου, καὶ ἀποχεῖς εἰς τὴν σκευὴ ταῦτα, καὶ τὸ πληρωθὲν ἄρεις.

5 Καὶ ἀπῆλθε ἡ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν καθ' ἐαυτῆς καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς· αὐτοὶ προσήγγισον πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτῇ ἐπέχεεν ἕως ἐπλήρθησαν τὰ σκευὴ.

6 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῆς, Ἐγγίστατε ἐτι πρὸς με τὸ σκεῦος· καὶ εἶπον αὐτῇ, Οὐκ ἔστιν ἐτι σκεῦος· καὶ ἔσθη τὸ ἔλαιον.

7 Καὶ ἦλθε ἡ ἐλαιῶν, καὶ ἀπῆγγελε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ Θεοῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ, Δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον, καὶ ἀποτίσεις τοὺς τόκους σου, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου χήσεσθε ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ ἐλαίῳ.

8 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ διέβη Ἐλισαῖ εἰς Σωμᾶν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορευέσθαι αὐτὸν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν.

9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἀνδρα αὐτῆς, Ἴδου δὴ ἔγνωσ! ὅτι ἀνθρώπος τοῦ Θεοῦ ἄγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διαπαντός.

10 Ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερφῶν τόπον μικρὸν, καὶ ἠμεῖν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην, καὶ τράπεζαν, καὶ δίφρον, καὶ λυχνίαν· καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ.

11 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινε εἰς τὸ ὑπερφῶν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ.

12 Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Κάλεσον μοι τὴν Σωμανίτην ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔσθη ἐνώπιον αὐτοῦ.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἶπον δὴ πρὸς αὐτήν, Ἴδου ἐξέστιας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην, τί δεῖ ποιῆσαι σοι; εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλεῖα, ἢ πρὸς τὸν ἀρχοντα τῆς δυνάμεως; ἢ δὲ εἶπεν, Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγώ εἰμι οἰκῶ.

14 Καὶ εἶπε ἡ πρὸς Γιεζὶ, Τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδίον αὐτῆς, Καὶ μάλια υἱὸς ἐκ ἔστιν αὐτῇ· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτερος.

15 Ἡ δὲ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστι παρὰ τὴν θύραν.

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαίη πρὸς αὐτήν, Εἰς τὸν καιρὸν τούτου, ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα σὺ, περιειληφία υἱόν· ἢ δὲ εἶπε, Μὴ Κύριε, ἢ μὴ διαφύεσθαι τὴν δούλην σου.

17 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔτεκεν υἱόν εἰς τὸν καιρὸν τούτου ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτήν Ἐλισαίη.

18 Καὶ ἠρόνηθ' τὸ παιδίον αὐτῆς, καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας.

19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου· καὶ εἶπε τῷ παιδάριῳ, Ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ.

20 Καὶ ἤρην αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε.

21 Καὶ ὁ ἀνῆνεγκεν αὐτὸν, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε.

22 Καὶ ἐκάλεισε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἀπόστειλον δὴ μοι ἐν τῶν παιδῶν μου καὶ μίαν τὴν ὄνον, καὶ δραμημῖα ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιστρέψω.

23 Καὶ εἶπε, Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον· ἢ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη.

24 Καὶ ἐπέσχεε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδίον αὐτῆς, Ἄγε, πορεύθ', μὴ ἐπίσχυς μοι τῷ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἶπω σοὶ δέυρο καὶ πορεύσῃ καὶ εἰσέρῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ ἰσὺς ὄρος τοῦ Καριμῆλιον.

25 Ἡ δὲ ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισαίη ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδίον αὐτῆς, Ἴδὸς δὴ ἡ Σωμανίτις ἐκείνη.

26 Νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς, καὶ ἔρειε, Ἡ εἰρήνη σοι; ἢ εἰρήνη τῷ ἀνδρὶ σὺ; ἢ εἰρήνη τῷ παιδάριῳ; ἢ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη.

27 Καὶ ἦλθε πρὸς Ἐλισαίη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἤγγικε Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν, καὶ εἶπεν Ἐλισαίη, Ἄφες αὐτήν, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατὰ ὄνους αὐτῆς, καὶ Κύριος ἀπέκρυνεν ἀπ' ἐμῆ καὶ ἐκ ἀνηγγελάδ' μοι.

28 Ἡ δὲ εἶπε, Μὴ ἠητήσαμην υἱὸν παρὰ τῆς κυρίας; ὅτι ἐκ εἶπα, Οὐ πλανήσεις μετ' ἐμῆ;

29 Καὶ εἶπεν Ἐλισαίη τῷ Γιεζὶ, Ζῶσαι τὴν ὄσφιν σὺ, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μὲν ἐν τῇ χειρὶ σὺ, καὶ δέυρο, ὅτι ἐὰν εὗρῃς ἄνδρα ἐκ εὐλογησῆς αὐτὸν, καὶ ἐὰν εὐλογῆσῃ σε ἄνθρωπος οὐκ ἀποκριθῆσθαι αὐτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μὲν ἐπὶ προσώπων τοῦ παιδάριου.

30 Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου, Ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σὺ, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἀνέστη Ἐλισαίη, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς.

31 Καὶ Γιεζὶ δὴλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἀπέθηκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκροασίς· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδίον.

32 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαίη εἰς τὸν οἶκον, καὶ

ἰδὸς τὸ παιδίον τεθνῆκος ἑκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ.

33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαίη εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν, καὶ προσήφατο πρὸς Κύριον.

34 Καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον· καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτῆς ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς· καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ διεθεράμηνε ἡ σὰρξ τῆς παιδαρίας.

35 Καὶ ἐπέστρεψεν, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδίον ἕως ἐπτάκις· καὶ ἠνοῖξε τὸ παιδίον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

36 Καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισαίη πρὸς Γιεζὶ, καὶ εἶπε, Κάλεισον τὴν Σωμανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεισε, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν· καὶ εἶπεν Ἐλισαίη, Λάβε τὸν υἱόν σου.

37 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς πόδας αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθε.

38 Καὶ Ἐλισαίη ἐπέστρεψεν εἰς Γάλαγαλ'· καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῆ, καὶ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτῆς· καὶ εἶπεν Ἐλισαίη τῷ παιδάριῳ αὐτῆς, Ἐπίστησον τὸν λέβητα τὸν μέγαν, καὶ ἔνευε μοι τοὺς υἱοὺς τῶν προφητῶν.

39 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέγειν ἀριῶν· καὶ εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ συνέλεξεν ἀπ' αὐτῆς τοσούτην ἄριαν πλήρη τοῦ ἰμίτιου αὐτῆς, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα τοῦ ἐνεματος, ὅτι οὐκ ἔγνωσεν.

40 Καὶ ἐνένευε τοῖς ἀνδράσι φαγεῖν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτῆς ἐκ τοῦ ἐνεματος, καὶ ἰδὸς ἀνεβόησαν, καὶ εἶπαν, Θάνατος ἐν τῷ λέβητι, ἄνθρωπε τῆ Θεῆ· καὶ ἡκ ἠδύνατο φαγεῖν.

41 Καὶ εἶπε, Λάβετε ἄλευρον, καὶ ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα· καὶ εἶπεν Ἐλισαίη πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδίον, Ἐγγχε τῷ λαῷ καὶ ἐσθίτωσαν· καὶ ἐκ ἐγενήθη ἐκεῖ ἐτι ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λέβητι.

42 Καὶ ἀνὴρ διήλθεν ἐκ Βαιθιμισὰ, καὶ ἤνεγκε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ πρωτογενημάτων ἑικοσι ἄρτους κριθίνης καὶ παλάθας· καὶ εἶπε, Δότε τῷ λαῷ καὶ ἐσθίτωσαν.

43 Καὶ εἶπεν ὁ ποιητὴς αὐτῆς, Τί δὴ τῆτο ἐνώπιον ἑκατὸν ἀνδρῶν; καὶ εἶπε, Δός τῷ λαῷ καὶ ἐσθίτωσαν, ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἐνύγονται καὶ καταλείψασι.

44 Καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ Ναυμὰν ὁ ἀρχὸν τῆς δυνάμεως ὁ Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτῆς, καὶ τεθανασασμένος προσώπῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν Ὀσῦρ' καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχυρῶς μελεπρωμένος.

2 Καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι, καὶ ἤχημαλῶτεςαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικρὰν, καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γουακὸς Ναυμὰν.

3 Ἡ δὲ εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, Ὁφελόν ὁ κύριός μου ἐνώπιόν τῆς προφητῆς τῆς Θεῆς τῆς ἐν Σαμαρείᾳ, τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἅπασαν τὴν λέπρασ αὐτῆς.

4 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς, καὶ εἶπεν, Οὕτως καὶ ἔσως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραὴλ.

5 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναυμὰν, Δέυρο, εἰσελθε καὶ ἐξαποστειλὼ βιβλίον πρὸς βασιλεῖα Ἰσραὴλ· καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς δέκα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἑξακισχιλίους χρυσῆς, καὶ δέκα ἄλλασσομένους σκολίης.

6 Καὶ ἤνεγκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἰσραὴλ, λέγων, Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον

τῷ πρὸς σέ, ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ Ναυμὶν τὸν ὄλῳν μου, καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω ἡ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλίον, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ἐγὼ τὸ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς με ἀποσυνίξαι ἀνδρὰ ὑπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ· ὅτι πλὴν γινώτε δὴ καὶ ἴδετε, ὅτι προφασίζεταί ἕως μοι.

8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισαίη^α, ὅτι διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἰσραὴλ, λέγων, Ἰνατί διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου; ἐλθέτω δὴ πρὸς με Ναυμῖν, καὶ γινώτω ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραὴλ.

9 Καὶ ἦλθε Ναυμῖν ἐν ἵπῳ καὶ ἄρματι, καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἐλισαίου.

10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαίη ἄγγελον^α πρὸς αὐτόν, λέγων, Πορευθεὶς λῦσαι ἐπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ.

11 Καὶ ἐθυμώθη Ναυμῖν καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ εἶπον, Πρὸς με πάντως ἐξελεύσεται καὶ στήσεται, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι ἡ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ ὁ ἀποσυνίξει^α τὸ λεπρὸν.

12 Οὐχὶ ὁ ἀγαθὸς Ἀβναὶ καὶ Φαφθάρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λῦσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ.

13 Καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν, Μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ· οὐχὶ ποιήσεις; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, Δούσαι καὶ καθαρισθήτω.

14 Καὶ κατέβη Ναυμῖν καὶ ἐβαπτίσαστο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαίου^α καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

15 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Ἐλισαίη αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἔνῳπιον^α αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ γινώσκω ὅτι ἄκ ἐστὶ Θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ, ὅτι ἄλλ' ἢ ἐν τῷ Ἰσραὴλ^α καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου.

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαίη, Ζῆ Κύριος ὃ παρίστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰλήσομαι καὶ παρεβιάσαστο αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἠπειθήσῃ.

17 Καὶ εἶπε Ναυμῖν, Καὶ εἰ μὴ, δοθήτω δὴ τῷ δόλῳ σε γόμος, ζευγὸν ἡμιόνων^α, ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ ὄσλος σε ὀλοκαύτωμα καὶ ὁ θυσίασμα θεοῦ ἐτέροις ἄλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ τῷ ῥήματι τούτῳ.

18 Καὶ ἰλάσεται Κύριος τῷ ὄλῳ σε ἐν τῷ ἐπισπορευθῆναι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ῥεμμῖν προσκυνῆσαι ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐπαγαπαίσεται ἐπὶ τῆς χειρὸς μου, καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ῥεμμῖν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν λόγῳ Ῥεμμῖν καὶ διλάσεται^α δὴ Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.

19 Καὶ εἶπεν Ἐλισαίη πρὸς Ναυμῖν, Δεῦρο εἰς εἰρήνην^α καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς δεβραθὴ τῆς γῆς.

20 Καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδιόριον Ἐλισαίου, Ἰδοὺ ἐφείσαστο ὁ κύριός μου τοῦ Ναυμῖν τοῦ Σύρος τῆς, τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ^α ἢ ἐν ἡνίοχῳ^α· Ζῆ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ δρμουήμαι ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ λήθωμαι ἀπ' αὐτοῦ τ.

21 Καὶ ἐδίδωγε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναυμῖν^α καὶ εἶδεν αὐτὸν Ναυμῖν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς ἡπαντὴν αὐτοῦ.^α

22 Καὶ εἶπεν, Εἰρήνη^α ὁ κύριός μου ἀπέστειλε με, λέγων, Ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς με δύο παιδιάρια ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν^α· ὁὐκ δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου, καὶ δύο ἀλλασσομένους στολάς.

23 Καὶ εἶπε^α, Δάβε διτάλαντον ἀργυρίου^α καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν οἴκῳ θυλίκου, καὶ δύο ἀλλασσομένους στολάς, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδιάρια αὐτοῦ, καὶ ἦραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

24 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σκοτεινόν, καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς ἀνδράς^α.

25 Καὶ αὐτὸς εἰσήλθε, καὶ παρεστήκει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ^α καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαίη, Πόθεν Γιεζὶ; καὶ εἶπε Γιεζὶ, Οὐ πεπόρευται ὁ οὐλός σου ἐῖθα καὶ ἐνθα.

26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαίη, Οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορευθῆ μετὰ σοῦ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς σταντήνη σοι; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἄργυριον, καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια, καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβαρα καὶ βούς καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας.

27 Καὶ ἡ λέπρα Ναυμῖν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου εἰς τὸν αἰῶνα^α· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπεσμένος ὡσεὶ χιών.

Κεφ. 5^α. VI.

ΚΑΙ εἶπον υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ἐλισαίη, Ἰδοὺ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιον σου στενὸς ἀπ' ἡμῶν.

2 Πορευθῶμεν ὀπίσω τοῦ Ἰορδάνου, καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἡνὴρ^α εἰς^α δοκὸν μίαν, καὶ ποιήσωμεν ἐαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἴκειν ἐκεῖ^α καὶ εἶπε, Δεῦτε.

3 Καὶ εἶπεν ὁ εἰς ἐπιεικῶς, Δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σε^α καὶ εἶπεν, Ἐγὼ πορεύσομαι.

4 Καὶ ἐπορευθῆ μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐτεμον τὰ ξύλα.

5 Καὶ ἰδοὺ ὁ εἰς καταβάλλων τὴν δοκὸν, καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐβόησεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ αὐτὸ κεκρυμμένον.

6 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, Πῶς ἔπεσε; καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον^α καὶ ὁ ἀπέκρινε^α ξύλον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεπόλασε τὸ σιδήριον.

7 Καὶ εἶρηκεν^α, Ὑψώσον σεαυτῷ^α καὶ ἐξείτεινε τὴν χεῖρα, καὶ ἔλαβεν αὐτό.

8 Καὶ ὁ βασιλεὺς Συρίας τὴν πολεμίαν ἐν Ἰσραὴλ^α καὶ ἐβεβλήσαστο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, λέγων, Εἰς τὸν τόπον τόνδε τινὰ ἐλιμνί παμμβάλω.

9 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαίη πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἰσραὴλ, λέγων, Φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὅτι ἐκεῖ Συρία^α κερκρηται.

10 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον ἐν εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαίη^α καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο.

11 Καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου^α καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσιν με βασιλεῖ Ἰσραὴλ;

12 Καὶ εἶπεν εἰς τῶν παίδων αὐτοῦ, Οὐχὶ κίριέ μου βασιλεὺς, ὅτι Ἐλισαίη ὁ προφήτης ὁ ἐν Ἰσραὴλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ πάντα τοὺς λόγους, ὅς ἐνὶν λαλήσης ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνος σου.

13 Καὶ εἶπε, Δεῦτε ἴδετε πῶς ἔστος, καὶ ὑποστείλας λήθωμαι αὐτόν^α καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ.

έγοντες, Ἴδου ἐν Δωθαίμ.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον καὶ ἄρμα καὶ δύναιμι βαρείαν, καὶ ἤλθον νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν.

15 Καὶ ὤρθησαν ὁ λειτηργὸς Ἐλισαῖ ἐναστήναι, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἰδὼ δύναιμι κυκλῶσα τὴν πόλιν, καὶ ἵππος καὶ ἄρμα καὶ εἶπε τὸ παιδίμιον πρὸς αὐτόν, Ὡ κύριε, πῶς ποιήσομεν;

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μετ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν.

17 Καὶ προσήγατο Ἐλισαῖ, καὶ εἶπε, Κύριε, διάνοιξον δὴ τοὺς ὄφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ἰδέτω· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πλήρες ἵππων, καὶ ἄρμα πυρὸς περικύκλω Ἐλισαῖ.

18 Καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτῶν· καὶ προσήγατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Πάταξον δὴ τὸ ἔθνος τοῦτο ἁορασίᾳ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἁορασίᾳ, κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαῖ.

19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐλισαῖ, Ὁὐχὶ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδοῦ; δευτε ὀπισω μου, καὶ ἂ ἄξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν ζητεῖτε· καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς Σαμάρειαν.

20 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ, Ἀνοιξον δὴ Κύριε τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας.

21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἐλισαῖ, ὡς εἶδεν αὐτοὺς, Εἰ πατάξας πατάξω, πάτερ;

22 Καὶ εἶπεν, Οὐ πατάξεις, εἰ μὴ ἦς ἡχημαλώτεσσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξω σου σὺ τύπτεις· παράθες ἄρτους καὶ ἕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ φαγέτωσαν καὶ πρέτωσαν, καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.

23 Καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεις μεγάλην, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν· καὶ οὐ προσέθετο ἔτι μονόζωνοι Συρίας τοῦ ἔλθειν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἤθροισεν υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτῆ, καὶ ἀνέβη, καὶ περιεκύκλωσεν ἐπὶ Σαμαρείαν.

25 Καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἰδοὺ περιεκύκλωτο ἂ ἐπ' αὐτὴν ἔως ὃ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνυ πεντήκοντα ἀργυρίου, καὶ ἔταρτον τοῦ κάβου· κόπρον περιστερῶν πέντε ἀργυρίου.

26 Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους· καὶ γυνὴ ἐβόησε πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Σῶσον κύριε βασιλεῦ.

27 Καὶ εἶπεν ἂ αὐτῇ, Μὴ σὲ σώσω· Κύριος· πόθεν σώσω σε, μὴ ἀπὸ ἄλwanος ἢ ἀπὸ ἄλwης;

28 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, Τὴ ἐστί σοι; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Αὐτῇ εἶπε πρὸς με, Δὲς τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον, καὶ τὸν υἱόν μου φαγόμεθα ἂ αὐτόν· αὐρίον.

29 Καὶ ἠψήσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἔφαγον αὐτόν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, Δὲς τὸν υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν· καὶ ἔκρυσεν τὸν υἱόν αὐτῆς.

30 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναίκος, διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτῆ, καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τὸ τείχος, καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτῆ ἐσῶθεν.

31 Καὶ εἶπε, Τάδε ποιᾶσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθήη, εἰ στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἐλισαῖ ἐπ' αὐτῶ σήμερον.

32 Καὶ Ἐλισαῖ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθητο μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ· πρὶν

ἔλθειν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, Ὁ εἶ· εἶδετε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φουενοῦ οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλὴν μου; ἴδετε ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος, ἀποκλείσατε τὴν θύραν, καὶ παραθίψατε αὐτὸν ἐν τῇ θύρᾳ· οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ;

33 Ἐτι αὐτοῦ λαλῆντος μετ' αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἴδὲ αὕτη ἡ κακία παρὰ Κυρίου· τί ὑπομείνω τῷ Κυρίῳ ἐτι;

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ εἶπεν Ἐλισαῖ, Ἀκουσον λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος, Ὡς ἡ ὥρα αὕτη, αὐρίον μέτρον σεμιδάλεως σίκλου, καὶ διμέτρον κριθῶν σίκλον ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ πρῶτατος ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῆ ὁ τῷ Ἐλισαῖ, καὶ εἶπεν, Ἴδοὺ ποιήσει Κύριος καταρτίκτας ἐν ἔραφῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ Ἐλισαῖ εἶπεν, Ἴδοὺ σὺ ὄψει τοῖς ὄφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκείθεν οὐ φάγη.

3 Καὶ ἔτσουρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τί ἡμεῖς καθήμεθα ὡδε ἕως ἀποθάνωμεν;

4 Ἐὰν εἴπωμεν, Εἰσεέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀποθάνομεθα ἐκεῖ· καὶ ἐὰν καθίσωμεν ὡδε, καὶ ἀποθάνομεθα· καὶ νῦν δευτε, καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας· ἐὰν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς, καὶ ζήσομεθα· καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς, καὶ ἀποθανοίμεθα.

5 Καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας· καὶ ἤλθον εἰς μέρος παρεμβολῆς Συρίας, καὶ ἰδὼ ἕκ ἐστὶν ἄνθρωπος ἐκεῖ.

6 Καὶ Κύριος ἔκαστην ἐποίησε· παρεμβολὴν τὴν Συρίας φωνὴν ἄρταους καὶ φωνὴν ἵππων, φωνὴν δυνάμεως μεγάλης· καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, Νῦν ἐμισθώσατο ἐφ' ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὲς βασιλείας τῶν Χετταίων καὶ τὲς βασιλείας Αἰγύπτου τῆς ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς.

7 Καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἐγκατέλιπον τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ τὲς ἵππους αὐτῶν, καὶ τοὺς βῆνας αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἐστί, καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν ψυχὴν ἐαυτῶν.

8 Καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν μίαν, καὶ ἔφαγον, καὶ ἔπιον, καὶ ἤσαν ἐκείθεν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, καὶ ἱματίον· καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐπέστρεψαν ἐκείθεν, καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν ἄλλην, καὶ ἔλαβον ἐκείθεν καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ κατέκρυσαν.

9 Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῆ, Οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιῶμεν· ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστί, καὶ ἡμεῖς σωθῶμεν, καὶ μένομεν ἕως φωτὸς τοῦ πρωῆ, καὶ εὐρήσομε, ἀνομίαν· καὶ νῦν δευρο, καὶ εἰσελθῶμεν καὶ ἀναγγεῖλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως.

10 Καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πόλιν τῆς πόλεως, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοὺς, λέγοντες. Εἰσῆλθωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἐστὶν ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ φωνὴ ἀνθρώπου, ὅτι εἰ μὴ ἵππος δεδεμένος καὶ βῆνος, καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ἔως εἰσί.

11 Καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἕσω.

12 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτὸς, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἀναγγεῖλω δὴ ὑμῖν ὃ ἐποίησεν ἡμῖν Συρία· ἐγνώσαν ὅτι πενῶμεν

ἡμεῖς, καὶ ἐξήλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρύβθησαν ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγοντες, Ὅτι ἐξελευσονται ἐκ τῆς πόλεως, καὶ συλληφόμεθα αὐτὸς ζῶντας, καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελευσόμεθα.^α

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ εἶπε, Λαβέτωσαν ἄδη! πέντε ἅ των ἵππων τῶν ἰποδευεμένων οὓ κατελείφθησαν ὧδε, ἰδοὺ εἰσι πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ἰσραὴλ τὸ ἐκλείπου, καὶ ἀποστελοῦμεν ἐκεῖ καὶ ὑπόμειθα.

14 Καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὀπίσω τοῦ βασιλεῦς Συρίας, λέγων, Δεῦτε, καὶ ἰδέτε.

15 Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἰματίων καὶ σκευῶν ὧν ἔροφισε Συρία ἐν τῷ θαμβείσθαι αὐτοῦ· καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλεν τῷ βασιλεῖ.

16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασαν τὴν παρεμβολὴν Συρίας· καὶ ἐγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου, ὁ κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ διμέτρον κριθῶν σίκλου.

17 Καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησε τὸν τριστάτην ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπαπεπαίετο ἂ τῆ χειρὶ αὐτῆ ἐπὶ τῆς πόλης· καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς βῆν τῆ πόλη, καὶ ἀπέθανε καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν.

18 Καὶ ἐγένετο ἑκαθὰ ἑλάλησεν Ἐλισαιὲ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Διμέτρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σεμιδάλεως σίκλου· καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα ἄυριον ἐν τῇ πόλῃ Σαμαρείας.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῶ Ἐλισαιέ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ Κύριος ποιεῖ καταρτίσας ἐν τῷ οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ, Ἰδοὺ ὁ ὄψεαι τοὺς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκείθεν οὐ ἄμη! φάγη.

20 Καὶ ἐγένετο ὡτως, καὶ συνεπάτησαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πόλῃ, καὶ ἀπέθανε.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ Ἐλισαιὲ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα, ἧς ἐξωπύρησε τὸν υἱόν, λέγων, Ἀνίστηθι καὶ δεῦρο σου καὶ οἶκος σου, καὶ παροίκει οὐ ἐν παροικίῃς, ὅτι κέκληκε Κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτά ἔτη.

2 Καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιέ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παρῴκει ἐν γῇ ἀλλοφύλων ἐπτά ἔτη.

3 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐπτά ἔτων, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἀλλοφύλων εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἦλθε βοήσῃ πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἐαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐβλάλει πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδίον Ἐλισαιέ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, λέγων, Διηγήσαι διη ἔμοι πάντα τὰ μεγάλα ἃ ἐποίησεν Ἐλισαιέ.

5 Καὶ ἐγένετο αὐτῆ ἐξηγουμένου τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐξωπύρησεν υἱὸν τεθηγκότα· καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἧς ἐξωπύρησε τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἐλισαιέ, βῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἐαυτῆς· καὶ εἶπε Γιεζὶ, κύριε βασιλεῦ, αὕτη ἡ γυνὴ, καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν ἐξωπύρησεν Ἐλισαιέ.

6 Καὶ ἐπρωτήσεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα· καὶ διηγήσατο αὐτῷ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα, λέγων, Ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ γεννηματα τοῦ ἀγροῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς κατέλιπε τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν.

7 Καὶ ἦλθεν Ἐλισαιέ εἰς Δαμασκόν, καὶ υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ὁ ἠρόσσοις, καὶ ἀνήγγει-

λαιεν αὐτῷ, λέγοντες, Ἦκει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἕως ἰδοῦ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀζαὴλ, λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου μαναὰ, καὶ δεῦρο εἰς ἄπαντὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιζήτησον τὸν Κύριον παρ' αὐτοῦ, λέγων, Εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης;

9 Καὶ ἐπορεύθη Ἀζαὴλ εἰς ἄπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε μαναὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκοῦ, ἄσιν τεσσαράκοντα καμήλων, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς Ἐλισαιέ, Ὑἱὸς σου υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστειλέ με πρὸς σέ ἄερωτήσομαι, λέγων, Εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης;

10 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ, Δεῦρο, εἶπον ὁ Ζωῆ! ζῆσον, καὶ ἔδειξε μοι Κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ.

11 Καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνης· καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ εἶπεν Ἀζαὴλ, Τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει; καὶ εἶπεν, Ὅτι ἰδοὺ ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κακὰ· τὰ ὄχνηματα αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρὶ, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς, καὶ τὰ νῆπια αὐτῶν ἐνσεισεις, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχοῦσας αὐτῶν ἀναρροήσεις.

13 Καὶ εἶπεν Ἀζαὴλ, Τίς ἐστὶν ὁ δούλός σου, ὁ κύριος ὁ τεθηγκός, ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ, Ἐδειξε μοι Κύριος σε βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίας.

14 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἐλισαιέ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί εἶπέ σοι Ἐλισαιέ; καὶ εἶπεν, Εἶπέ μοι, Ζωῆ! ζῆσον.

15 Καὶ ἐγένετο τῆ ἐπαίριον, καὶ ἔλαβε τὸ μαχβαρ καὶ ἔβαλεν ἐν τῷ ὕδατι, καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἐβυσιλεύσεν Ἀζαὴλ ἀπ' αὐτοῦ.

16 Ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωρὰμ υἱὸ Ἀχαάβ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφάτ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, ἐβυσιλεύσεν Ἰωρὰμ υἱὸς Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα.

17 Υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ὀκτώ ἔτη ἐβυσιλεύσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

18 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχααβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχααβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.

19 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος διαφθεῖραι τὸν Ἰουδαν διὰ Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ, καθὼς εἶπε δούνα αὐτῷ Ἰλχον καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Ἐδῶμ ὑποκάθων ἁ χεῖρὸς Ἰούδα, καὶ ἐβυσιλεύσεν ἐφ' ὃ ἔαυτὸν βασιλεῖα.

21 Καὶ ἀνέβη Ἰωρὰμ εἰς Σιών, καὶ πάντα τὰ ἄρματα τὰ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο αὐτῆ ἀναστάτος, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδῶμ τὸν κυκλώσαντα ἐπ' αὐτόν, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμυτῶν, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.

22 Καὶ ἠθέτησεν Ἐδῶμ ὁ υποκάτω τῆς χειρὸς Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε ἠθέτησε Δοβνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωρὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἧκ ἰδὲ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰούδα;

24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωρὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τῷ πατρὸς αὐτῆ· καὶ ἐβυσιλεύσεν

Οχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

25 Ἐν ἑτει δωδεκάτῳ τῷ Ἰωράμ υἱῷ Ἀχαάβ βασιλεὶ Ἰσραὴλ ἔβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ.

26 Υἱὸς εἰκόσι και δύο ἑτῶν Ὀχοζίας ἐν τῷ βασιλευμένῳ αὐτὸν, και ἐναυτὸν ἕνα ἔβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, και ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθλοία θυγάτηρ Ἀμφρι βασιλέως Ἰσραὴλ.

27 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ, και ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ.

28 Καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωράμ υἱὸς Ἀχαάβ εἰς πόλεμον μετὰ Ἰζαὴλ βασιλέως Ἀλλοφύλων ἐν Ῥεμμῶθ Γαλαὰδ, και ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν Ἰωράμ.

29 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ τοῦ ἱατρευθῆναι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν Ῥεμμῶθ, ἐν τῷ πολεμῆν αὐτὸν μετὰ Ἰζαὴλ βασιλέως Συρίας κ' Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ κατέβη τοῦ ἰοῦ τὸν Ἰωράμ υἱὸν Ἀχαάβ ἐν Ἰεζράελ, ὅτι ἠρῶσται αὐτός.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ Ἐλισαῖὸς ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν, και εἶπεν αὐτῷ, Ζῶσαι τὴν ὕσφύν σου, και λάβε τὸν φακὸν τῆ ἑλαίας τῆς ἐν τῇ χειρὶ σε, και δέιρο εἰς Ῥεμμῶθ Γαλαὰδ.

2 Καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ, και ὄνηε ἐκεῖ Ἰὲ υἱὸν Ἰωσαφάτ υἱὸς Ναμεσσί, και εἰσελεύσῃ κ' ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, κ' εἰσαίξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμεῖον ἐν ταμεῖω.

3 Καὶ λήψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἑλαίου, και ἐπιχεύεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, και εἶπον, Τίδε λέγει Κύριος, Κέχρικα σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ κ' ἀνοίξεις τὴν θύραν, κ' φεύξῃ κ' ἔμενεῖς.

4 Καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδίριον ὁ προφήτης εἰς Ῥεμμῶθ Γαλαὰδ,

5 Καὶ εἰσήλθε· και ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκάνητο, και εἶπε, Λόγος μοι πρὸς σε ὁ ἄρχων· και εἶπεν Ἰὲ, Πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν, και εἶπε, Πρὸς σέ ὁ ἄρχων.

6 Καὶ ἀνέστη και εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκον, και ἐπέχεε τὸ ἑλαῖον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, και εἶπεν αὐτῷ, Τίδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Κέχρικα σε εἰς βασιλέα ἐπὶ λαὸν Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐξολοθρεύσεις τὸν οἶκον Ἀχαάβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου μου, και ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν, κ' τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων Κυρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζάβελ,

8 Καὶ ἐκ χειρὸς ὅλων τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, και ἐξολοθρεύσεις ἐστῶ οἶκῳ Ἀχαάβ οὐρυντα πρὸς τοῖχον, και συνεχόμενον και ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραὴλ.

9 Καὶ δώσω τὸν οἶκον Ἀχαάβ ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ υἱὸς Ναβὰτ, και ὡς τὸν οἶκον Βιασά υἱοῦ Ἀχιά.

10 Καὶ τὴν Ἰεζάβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι Ἰεζράελ, και ἡκ ἔστιν ὁ θάπτων· και μοιξε τὴν θύραν και ἔφυγε.

11 Καὶ Ἰοῦ ἐξῆλθε πρὸς τὸν παῖδα τῆς κυρίας αὐτοῦ, και εἶπεν αὐτῷ, Εἰρήνη· τί ὅτι εἰσήλθεν ὁ ἐπιληπτός οὗτος πρὸς σε· κ' εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα κ' τὴν ἄδολοσχίαν αὐτῶν.

12 Καὶ εἶπον, Ἰδοκ, ἀπάγγελον δὴ ἡμῖν· και εἶπεν Ἰοῦ πρὸς αὐτοὺς, Οὗτω και ἔτω ἐλάλησε πρὸς μέ, λέγων, κ' εἶπε, Τίδε λέγει Κύριος, Κέχρικα σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ἀκούσαντες ἔπεισαν, και ἔλαβεν ἕκαστος τὸ ἰμάτιον αὐτοῦ, και ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ τὸ γαρμῖ τῶν ἀναβάθμων· και ἐσάλπισαν ἐν κερατῇ, κ' εἶπεν, Ἐβασίλευσεν Ἰὲ.

14 Καὶ συνεντράφη Ἰὲ υἱὸς Ἰωσαφάτ υἱοῦ Ναμεσσί πρὸς Ἰωράμ· και Ἰωράμ αὐτὸς ἐφύλασεν ἐν Ῥεμμῶθ Γαλαὰδ, κ' πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας.

15 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰωράμ ὁ βασιλεὺς ἱατρευθῆναι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν τῷ πολεμῆν αὐτὸν μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας· και εἶπεν Ἰὲ, Εἰ ἔστι ψυχὴ ἡμῶν μετ' ἐμοῦ, μὴ ἐξελεθῶ ἕκ τῆς πόλεως διαπεφηνῶς· τοῦ πορευθῆναι και ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζράελ.

16 Καὶ ἔπνευσε· και ἐπορεύθη Ἰὲ, κ' κατέβη εἰς Ἰεζράελ, ὅτι Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐθεραπεύετο ἐν τῷ Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν τοξευμάτων, ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν οἱ Ἀραμί ἐν τῇ Ῥαιμῶθ ἐν τῷ πολεμῷ μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας, ὅτι αὐτὸς δυνατὸς κ' ἀνὴρ δυνάμεως· κ' Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰδοκ κατέβη ἰοῦ τὸν Ἰωράμ.

17 Καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον Ἰεζράελ, και εἶδε τὸν κοινορτὸν Ἰοῦ ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτὸν· και εἶπε, Κοινορτὸν ἐγὼ βλέπω· και εἶπεν Ἰωράμ, Λάβε ἐπιβάτην, και ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν, και εἰπάτω, Ἡ εἰρήνη.

18 Καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης ἵππου εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, και εἶπε, Τίδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ἡ εἰρήνη· και εἶπεν Ἰοῦ, Τί σοι και εἰρήνη; ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου· κ' ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων, Ἦλθεν ὁ ἄγγελος εὖως αὐτῶν, και οὐκ ἀνέστρεψε.

19 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππου δεῦτερον, και ἦλθε πρὸς αὐτὸν και εἶπε, Τίδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ἡ εἰρήνη· και εἶπεν Ἰοῦ, Τί σοι κ' εἰρήνη; ἐπιστρέφον εἰς τὰ ὀπίσω μου.

20 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων, Ἦλθεν εὖως αὐτῶν κ' ἡκ ἀνέστρεψε και ὁ ἄγων ἤγε τὸν Ἰοῦ υἱὸν Ναμεσσί, ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο.

21 Καὶ εἶπεν Ἰωράμ, Ζεῦθον· και ἔξευξεν ἄρμα· κ' ἐξῆλθεν Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, και Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰοῦδα, ἀνῆρ ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ, και ἐξῆλθον εἰς ἀπαντὴν Ἰοῦ, και ἐνρον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαι τοῦ Ἰεζραηλίτου.

22 Καὶ ἐγένετο ἴω εἶδεν Ἰωράμ τὸν Ἰοῦ, και εἶπεν, Ἡ εἰρήνη Ἰοῦ; και εἶπεν Ἰοῦ, Τί εἰρήνη; ἔτι αἱ πορνεῖαι Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς σου και τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλὰ.

23 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωράμ τὰς χεῖρας αὐτῷ και ἔφυγε· και εἶπε πρὸς Ὀχοζίαν, Δόλος Ὀχοζία.

24 Καὶ ἐπλησεν Ἰοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ, και ἐπάταξε τὸν Ἰωράμ ἀναμῶτον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ, και ἐξῆλθε τὸ βέλος αὐτοῦ διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, και ἔκαμψεν ἐπὶ τὸ γόνατα αὐτοῦ.

25 Καὶ εἶπε πρὸς Βαδεκάρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ, Ἐρίθον· αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἄγρου Ναβουθαι τοῦ Ἰεζραηλίτου, ὅτι μνημονεῖον ἐγὼ και σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεῖθῳ ὀπίσω Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, και Κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λημμα τοῦτο.

26 Εἰ μὴ τὰ αἵματα Ναβουθαι και τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον ἐχθές, φησὶ Κύριος, κα ἀνταποδώσω αὐτῶν ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, φησὶ Κύριος· και νῦν ἄρας διό ψυον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

27 Καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰοῦδα εἶδε και ἔφυγεν ὁδὸν Βαυθᾶν· και ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῆς Ἰοῦ, και εἶπε, Καί γε αὐτὸν· και ἐπάταξεν αὐτὸν πρὸς τῷ ἄρματι δὲν τῷ ἀναβῖναι Γαῖ, ἡ ἔστιν Ἰεβλαάμ· και ἔφυγεν εἰς Μαγεδόδ, και ἀπέθανεν ἐκεῖ.

28 Καὶ ἔπεβίβασεν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἄρμα, και ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερου

γαλήμ, και ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτῷ^α ἐν πόλει Δαυὶδ.

29 Καὶ ἐν ἑτει ἐνδεκάτῃ^α Ἰωριμ^α βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας ἐπὶ Ἰουδα.

30 Καὶ ἦλθεν Ἰθ^β ἐπὶ Ἰεραῆλ^α και Ἰεζάβελ ἡκούσε, και ἔστιμψατο^α τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, και ἠγάθουε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, και διέκνυε διὰ τῆς θυρίδος.

31 Καὶ Ἰθ^β εἰσπορεύετο ἐν τῇ πόλει, κ^α εἶπεν, Ἡ εἰρήνη Ζαμβροὶ ὁ φονεὺς τῶ κυρίου αὐτοῦ;

32 Καὶ εἶπερὸ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα, κ^α εἶδεν αὐτήν, και εἶπε, Τίς εἰ σύ; κατάβηθι μετ' ἐμοῦ^α και κατέκνυσαν πρὸς αὐτὸν ἄδύο^α εἰνούχοι.

33 Καὶ εἶπε, Κυλίσατε αὐτήν^α και ἐκύλισαν αὐτήν, κ^α ἔρραντισθη τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν τοίχον και πρὸς τοὺς ἴππους, και συνεπάτησαν αὐτήν.

34 Καὶ εἰσηλθε και ἔφαγε και εἶπε, κ^α εἶπεν, Ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατραμμένην ταυτήν, κ^α θάψατε αὐτήν, ὅτι θυγάτηρ βασιλέως ἐστὶ.

35 Καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτήν, και οὐχ εὔρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον και οἱ πόδες και τὰ ἰχνη τῶν χειρῶν.

36 Καὶ ἐπέστρεψαν και ἀνῆγγειλαν αὐτῶ^α και εἶπε, Λόγος Κυρίου ὠν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιῦ τοῦ Θεσβίτου, λέγων, Ἐν τῇ μεριδι Ἰεραῆλ καταφαρῶνται οἱ κύνες τὰ σάρκα Ἰεζάβελ.

37 Καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῶν Ἰεζάβελ ὡς κορπία ἐπὶ προσώπῳ τοῦ ἄγρου ἐν τῇ μεριδι Ἰεραῆλ, ὥστε μὴ εἶπεν αὐτοὺς, Ἰεζάβελ.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ τῶ Ἀχαάβ ἐβδομήκοντα νιοὶ ἐν Σαμαρείᾳ και ἔγραψεν Ἰθ^β βιβλίον και ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τὸς ἄρχοντας Σαμαρείας, κ^α κ^α πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, και πρὸς τοὺς τιθηνοὺς Ἀχαάβ, λέγων,

2 Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, και μεθ' ὑμῶν οἱ νιοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν, και μεθ' ὑμῶν τὸ ἄρμα και οἱ ἵπποι και οἱ πόλεις ὑχραι και τὰ ὄπλα,

3 Καὶ ὄψεσθε τὸν ἀγαθόν και τὸν εὐθῆ ἐν τοῖς νιοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν, κ^α καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, και πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν.

4 Καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα^α, και εἶπον, Ἰδὲ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστῃσαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, και πῶς στησομεθα ἡμεῖς^α;

5 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τῶ οἴκῳ κ^α οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως και οἱ πρεσβύτεροι και οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ἰθ^β, λέγοντες, Παιδὲς συ^α κ^α ἡμεῖς^α, κ^α ὅσα ἐάν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν^α οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σ^α ποιήσομεν.

6 Καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς^α Ἰθ^β βιβλίον δεινότερον, λέγων, Εἰ μοι ὑμεῖς, και τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε, λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἰῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν, και ἐνεγέκατε πρὸς με, ὡς ἡ ὥρα ἀφρον^α ἐν Ἰεραῆλ^α και οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν ἐβδομήκοντα ἄνδρες, ἕτοι ἄδριο τῆς πόλεως ἐξέστρεφον αὐτοὺς.

7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθε τὸ βιβλίον πρὸς αὐτοὺς, και ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, και ἔσφαξαν^α αὐτοὺς^α ἐβδομήκοντα ἄνδρας και ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις, και ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεραῆλ.

8 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος κ^α ἀπήγγειλε, λέγων, Ἠνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἰῶν τοῦ βασιλέως^α και εἶπε, Θέτε αὐτὰς βουνοὺς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως εἰς πρωί.

9 Καὶ ἐγένετο ὅ πρωί^α και ἐξῆλθε και ἔστη, και εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν, Δίκαιοι ὑμεῖς^α ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι συνεστράφην ἐπὶ τὸν κύριόν μου,

κ^α ἀπέκτεινα αὐτόν^α κ^α τίς ἐπάταξε πάντας τῶτας; 10 Ἴδετε ἀφῶ, ὅτι οὐ πεσεῖται ἀπὸ τῶ ρήματος Κυρίου εἰς τὴν γῆν οὐ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ^α και Κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλιοῦ.

11 Καὶ ἐπάταξεν Ἰθ^β πάντας τοὺς^α καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ^α ἐν Ἰεραῆλ, και πάντα τοὺς ἄδρους αὐτοῦ, και τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ, και τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ κατάλειμμα.

12 Καὶ ἀνέστη και ἐπορεύθη εἰς Σαμαρείαν, αὐτὸς ἐν βαθακάθ τῶν ποιμένων ἐν τῇ ὁδῷ.

13 Καὶ Ἰοὺ εὔρε τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου βασιλέως Ἰουδα, και εἶπε, Τίνες ὑμεῖς; κ^α εἶπον, Ἀδελφοὶ Ὀχοζίου ἡμεῖς, και κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν υἰῶν τοῦ βασιλέως, και τῶν υἰῶν τῆς δυναστευοῦσης.

14 Καὶ εἶπε, Συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας^α και ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς βαθακάθ τεσσαράκοντα κ^α δύο ἄνδρας^α οὐ κατέλειψεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν.

15 Καὶ ἐπορεύθη ἐκείθεν και εὔρε τὸν Ἰωααάβ υἰόν^α Ῥηχάβ^α εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, και εὐλόγησεν αὐτόν, και εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰοὺ, Εἰ ἔστι ἡ καρδιά σου μετὰ καρδίας μου^α εὐθεία καθὼς ἡ καρδιά μου μετὰ τῆς καρδίας σου; και εἶπεν Ἰωααάβ, Ἔσται^α και εἶπεν Ἰοὺ, Καὶ εἰ ἔστι, δὸς τὴν χεῖρά σου^α και ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ^α και ἀνεβίβασεν αὐτόν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα,

16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δεῦρο μετ' ἐμοῦ, και ἴδε ἐν τῷ ζηλωσάι με τῷ Κυρίῳ^α και ὑπεκρίθισεν αὐτόν ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ.

17 Καὶ εἰσηλθεν εἰς Σαμαρείαν^α και ἐπάταξε πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀχαάβ ἐν Σαμαρείᾳ ἕως τοῦ ἀφανίσαι αὐτόν κατὰ τὸ ρῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν πρὸς Ἡλιοῦ.

18 Καὶ συνήθροισεν Ἰοὺ πάντα τὸν λαόν, και εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀχαάβ^α ἐδούλευσε τῷ Βαάλ ὀλίγα, Ἰοὺ δουλεύσει αὐτῷ πολλὰ.

19 Καὶ νῦν πάντες οἱ προφῆται τοῦ Βαάλ πάντα τοὺς δούλους αὐτοῦ και τοὺς ἱερεῖς αὐτῶ καλέσατε πρὸς με, ἀνὴρ μὴ ἐπισκεπητῷ, ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βαάλ^α πᾶς ὅς ἐάν ἐπισκεπῇ, οὐ ζήσεται^α και Ἰοὺ ἐποίησεν ἐν πτερυσμῷ, ἵν' ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ Βαάλ.

20 Καὶ εἶπεν Ἰοὺ, Ἀγιάσατε ἱερείαν τῷ Βαάλ^α και ἐκήρξαν.

21 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰοὺ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, κ^α λέγων, Καὶ νῦν πάντες οἱ δούλοι, κ^α πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, και πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ, μηδεὶς ἀπολιπέσθω, ὅτι θυσίαν μεγάλην ποιῶ^α ὅς ἂν ἀπολειφθῇ, οὐ ζήσεται^α και ἦλθον πάντες οἱ δούλοι τοῦ Βαάλ, κ^α πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, και πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ^α οὐ κατελείφθη ἀνὴρ ὅς οὐ παρεγένετο^α και εἰσηλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βαάλ^α και ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βαάλ στόμα εἰς στόμα.

22 Καὶ εἶπε ὁ τῷ ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσθάαλ, Ἐξάγαγε^α ἱ ἐξήμω παῖσι τοὺς δούλους τοῦ Βαάλ^α και ἐξήνεγκεν αὐτοὺς ὁ στολιστής.

23 Καὶ εἰσηλθεν Ἰοὺ και Ἰωααάβ υἱὸς Ῥηχάβ^α εἰς οἶκον τῷ Βαάλ, κ^α εἶπε τοῖς δούλοις τῷ Βαάλ, Ἐρευνησατε, κ^α ἴδετε, εἰ ἔστι μεθ' ὑμῶν τῶν δούλων Κυρίου, ὅτι ἄλλ' ἢ οἱ δούλοι τοῦ Βαάλ μονώτατοι.

24 Καὶ εἰσηλθε τοῦ ποιῆσαι τὰ ὀθύματα^α κ^α τὰ ὀλοκαυτώματα^α και Ἰθ^β ἔταξεν ἐαυτῷ ἔξω ὀλοκώματα ἄνδρας, και εἶπεν, Ἀνὴρ ὅς ἐάν διασωθῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἂν ἐγὼ ἀνάγω ἐπὶ χεῖρα^α ὑμῶν, ἢ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτῆς.

25 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε ποιῶν τὴν ὀλοκώταιων, και εἶπεν Ἰοὺ τοῖς παρατρέχουσι και τοῖς τριστάταις Εἰσελθόντες παρατάξτε αὐτῶς

^α μὴ ἐξελεύσῃ ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπος^β καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ ἔρριψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τριστάται, καὶ ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βάαλ.

^β 26 Καὶ ἐξήνεγκαν τὴν στήλην^α τοῦ Βάαλ, καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν.

^α 27 Καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βάαλ, καὶ ἔταξαν αὐτὸν εἰς^β λυτρώνα^α ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

28 Καὶ ἠφάνισεν Ἰοὺ τὸν Βάαλ ἐξ Ἰσραὴλ.

29 Πλὴν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβιάτ ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠπέστη Ἰοὺ ἀπὸ ὅπισθεν αὐτῶν αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαῖ^α ἐν Βαθίλ, καὶ ἐν Δάν.

30 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰοὺ, Ἄνθ' ὧν ὅσα ἠγάθυνα ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴκῳ Ἀχάβ, υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοὶ ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ.

31 Καὶ Ἰοὺ οὐκ ἐφύλαξε πορεύεσθαι ἐν νόμῳ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἠπέστη ἠπάνωθεν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοάμ ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

32 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἴψατο Κύριος συγκόπτειν ἐν^α τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Ἀζαήλ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ.

33 Ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου πάσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ τοῦ Γαδί, καὶ τοῦ Ῥαββή, καὶ τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ Ἀροῆρ, ἣ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χειλὸς χειμάρρου Ἀρνών, καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν.

34 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰοὺ καὶ πάντα ὅσα ποιῆσε, καὶ πάσα ἡ ἰστορία αὐτοῦ, καὶ τὰς συνήψεις αὐτῶν συνήψεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσίν Ἰσραὴλ.

35 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰοὺ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαχάζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

36 Καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐβασίλευσεν Ἰοὺ ἐπὶ Ἰσραὴλ, εἰκοσιοκτὴ ἐτὴν ἐν Σαμαρείᾳ.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀπόλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας.

2 Καὶ ἔλαβεν Ἰωαβὰς θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου τὸν Ἰωάσ υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς^α, καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσῃ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμεῖῳ τῶν κλινῶν, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολίας, καὶ οὐκ ἔθανάτω.

3 Καὶ ἦν μετ' αὐτῆς^α κρυβόμενος ἐν οἴκῳ Κυρίου^β ἐξ ἑτῆ^α καὶ Γοθολία βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ἀπέστειλεν Ἰωαβὰς, καὶ ἔλαβε τοὺς ἐκατοντάρχους τῶν Χορρί καὶ τῶν Ῥασιμ, καὶ ἀπήγαγον αὐτούς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην Κυρίου, καὶ ὥρκωσε^α καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἰωαβὰ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως.

5 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε.

6 Τὸ τρίτον ἐξ ἡμῶν εἰσελεύθω τὸ σάββατον, καὶ φυλάξαιτε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν, καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὅπως τῶν παρατρέοντων, καὶ φυλάξατε τὴν φυλακὴν τῆς οἴκου.

7 Καὶ δύο χεῖρες ἐν ἡμῖν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον, καὶ φυλάξουσι τὴν φυλακὴν οἴκου Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα.

8 Καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ ἄνθρωποι καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ

εἰσπορευόμενος εἰς^α τὰς^β σιδηρῶθ, ἀποθνήσκει^α καὶ^β ἔσονται^α μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι αὐτόν.

9 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἐκατοντάρχαι πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωαβὰ ὁ συνετός^α καὶ ἔλαβεν ἄνθρωπος^β ἀνδρας αὐτὸν καὶ τὸς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον, καὶ^β εἰσῆλθον^α πρὸς Ἰωαβὰ τὸν ἱερέα.

10 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἐκατοντάρχοις τὸς σειρομίστας καὶ τὰς τριστὰς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.

11 Καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἄνθρωποι καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν^α τῇ^β χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὀμίας τοῦ οἴκου τῆς ἐναντιοῦ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.

12 Καὶ ἔξαπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν^α ζεῦβρον καὶ τὸ μαρτύριον, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτόν^α καὶ ἐκρότησεν τὴν χειρὶ, καὶ εἶπεν, Ζήτω ὁ βασιλεὺς.

13 Καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον Κυρίου,

14 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἰστήκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα, καὶ οἱ ὠδοὶ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγγι^α καὶ διέρρηξε Γοθολία τὰ μιάτια ἐαυτῆς, καὶ ἐβόησε, Σύνδουμος, σύνδουμος.

15 Καὶ ἐνετείλατο Ἰωαβὰ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἐκατοντάρχοις τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐξαγάγετε αὐτὴν ἕσθωθεν τῶν σιδηρῶθ, ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐτῆς^α θανάτῳ^β θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ^α ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Καὶ^α μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ Κυρίου.

16 Καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας, καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν εἰσοδοῦ τῶν ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

17 Καὶ διέθετο Ἰωαβὰ διαθήκην ἀναμέσων Κυρίου καὶ ἀναμέσων τοῦ βασιλέως καὶ ἀναμέσων τῆς λαῶν, καὶ ἦν εἰς λαὸν τῷ Κυρίῳ^α καὶ ἀναμέσων τοῦ βασιλέως καὶ ἀναμέσων τοῦ λαοῦ.

18 Καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ κατέσπασαν αὐτόν, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς καὶ τὸν Μυθάν τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἀπέκτειναν κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων^α καὶ ἔθνηκε ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπος εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

19 Καὶ ἔλαβε τὸς ἐκατοντάρχους, καὶ τὸν Χορρί, καὶ τὸν Ῥασιμ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου Κυρίου^α καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν πύλης τῶν παρατρέχοντων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ θρόνου τῶν βασιλέων.

20 Καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἠσύχασε^α καὶ τὴν Γοθολίαν ἔθανάτωσεν ἐν ῥομφαίᾳ^α ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως.

21 Υἱὸς ἑπτά ἐτῶν Ἰωάσ ἐν τῷ βασιλευσίν αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ἘΝ ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἰοὺ ἐβασίλευσεν Ἰωάσ, καὶ τεσσαράκοντα ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαβίβ ἐκ τῆς Βηρταβεῖ.

2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωάσ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας ὡς ἐφώτισεν αὐτόν Ἰωαβὰ ὁ ἱερεὺς.

3 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν, καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἔθυσσασε, καὶ ἔθθυμιον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωάσ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, Πᾶν τὸ

ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδάζομενον ἐν ἄτῃ¹ οἴκῳ Κυρίου ἀργύριον² συντιμήσεως, δ' ἀνήρ³ ἀργύριον λαβίων συντιμήσεως⁴, πᾶν ἀργύριον ὃ ἐὰν ἀναβῆ⁵ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

5 Λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς πρῆσεως αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ κρατησονται τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὐ ἐὰν εὐρεθῆ⁶ ἐκεῖ βεδέκ.

6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωᾶς οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου.

7 Καὶ ἐκίλεσεν ὁ Ἰωᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰωδαεὶ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί ὅτι οὐκ ἐκραταίωτε τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου; καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον ἀπὸ τῶν πρᾶσεων μῶν, ὅτι εἰς τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτό.

8 Καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ μὴ ἐνισχύσαι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου.

9 Καὶ ἔλαβεν Ἰωδαεὶ ὁ ἱερεὺς κιβωτόν μίαν, καὶ ἔθρησε τριγῶλῃν⁷ ἐπὶ τῆς σινιδος⁸ αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ ἀμμαζεβὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου Κυρίου⁹ καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς υἱοὺς φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εἰρεθῆν ἐν οἴκῳ Κυρίου.¹⁰

10 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον¹¹ ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἱερεῖς ὁ μίγας, καὶ ἔσφιγγαν καὶ ἠρήθησαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰρεθῆν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

11 Καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοιμασθῆν ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκοπῶν οἴκου Κυρίου, καὶ ἐξέδωσαν τοῖς τέκτοις τῶν ξύλων, καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιούσιν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

12 Καὶ τοῖς τευχισταῖς,¹² καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λιτομητοῦς τοῦ κατασκευᾶ τὸ βεδέκ οἴκου Κυρίου, εἰς πάντα ὅσα ἐξειδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταίωσαι.

13 Πληθὺν οὐδ' ὀποιήθησονται¹³ οἴκῳ Κυρίου θύραι ἀργυραῖ, ἤλοι, φιάλαι, καὶ σάλπιγγες, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν, ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

14 Ὅτι τοῖς ποιούσι τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτὸ καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον Κυρίου.

15 Καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἀνδρας οἱς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιούσι τὰ ἔργα, ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν ποιούσιν.

16 Ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας, ὅ, τι¹⁴ εἰσνεχθῆ ἐν οἴκῳ Κυρίου, τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο.

17 Τότε ἀνέβη Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γέθ, καὶ προκατέλαβε αὐτὴν¹⁵ καὶ ἔταξεν Ἀζαὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἠαβηναί ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ.

18 Καὶ ἔλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰοῦδα πάντα τὰ ἅγια ὅσα ἠγάσεν Ἰωσαφάτ καὶ Ἰωράμ καὶ Ὁχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰοῦδα, καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ, καὶ πᾶν τὸ χρυσοῖον τὸ εἰρεθῆν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ Ἀζαὴλ βασιλεῖ Συρίας, καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ.

19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἴδων ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύσιν Ἰοῦδα;

20 Καὶ ἀπέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδησαν

πάντα σύνδεσμον, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωᾶς ἐν οἴκῳ Μαλλῶ¹⁶ ὃ τῷ ἐν¹⁷ Σελί.

21 Καὶ ὁ Ἰεραρχάρ¹⁸ υἱὸς Ἰεμουάθ, καὶ Ἰεζεβούθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμηρ¹⁹ οἱ δούλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔθαναν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ²⁰ καὶ ἐθαύσειεν Ἀμεσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΕΝ ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς υἱῷ Ὁχοζίου ὁ βασιλεὺς¹ Ἰοῦδα ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς Ἰου² ἐν Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη.

2 Καὶ ἐπορεύθη τὸ ποιηρὸν ἐν ὄφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ὅπως ἁμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάρ³ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς.

3 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐν χειρὶ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας, καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Ἄδερ υἱοῦ Ἀζαὴλ πάσας τὰς ἡμέρας.

4 Καὶ ἐδέθη Ἰωάχαζ τῇ προσώπῳ Κυρίου, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ Κύριος, ὅτι εἶδε τὴν θλίψιν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐθλίψεν αὐτοὺς βασιλεῖς Συρίας.

5 Καὶ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξήληθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας⁴ καὶ ἐκίθισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἐσχῆς καὶ τρίτη.

6 Πληθὺν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν⁵ οἴκου Ἰεροβοάμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη⁶ καὶ ἐν τῷ ἄλλοις ἐσάθη ἐν Σαμαρείᾳ.

7 Ὅτι οὐχ ἠπελείφθη τῷ Ἰωάχαζ λαός, ἀλλ' ἦ πενήτηκοντα ἱππεῖς καὶ δέκα ἄρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν, ὅτι ἀπόλωλεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ὡς χούνη εἰς καταπέτησιν.

8 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάχαζ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐχ ἔταυτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ⁷ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύσιν Ἰσραὴλ;

9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαναν αὐτὸν⁸ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

10 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰοῦδα ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς Ἰωάχαζ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑκκαίδεκα ἔτη.

11 Καὶ ἐποίησε τὸ ποιηρὸν ἐν ὄφθαλμοῖς Κυρίου⁹ οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης ὁ Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάρ ἁμαρτίας¹⁰, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν ὃ αὐτῇ¹¹ ἐπορεύθη.

12 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὡς ἐποίησε μετὰ Ἀμεσίου βασιλέως Ἰοῦδα, οὐχ ἔταυτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύσιν Ἰσραὴλ;

13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωᾶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ Ἰεροβοάμ ἐκίθισεν ἐπὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ.

14 Καὶ Ἐλισαὴ ἠρώσθη τὴν ἄρρωστίαν αὐτοῦ, ὃ ἦν ἀπέθανε¹² καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Πάτερ πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππευοῦ αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαεὶ, Λάβε τόξον καὶ βέλη¹³ καὶ ἔλαβε πρὸς ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη.

16 Καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, Ἐπιβίβασον τὴν χειρά σου ἐπὶ τὸ τόξον, καὶ ἐπεβίβασεν Ἰωᾶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ¹⁴ καὶ ἐπέθηκεν Ἐλισαεὶ ὃ τὰς χεῖρας¹⁵ αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

17 Καὶ εἶπεν, Ἄνοιξον τὴν θυρίδα κατ' ἠνατολάς¹⁶ καὶ ἤνοιξε¹⁷ καὶ εἶπεν Ἐλισαεὶ, ὃ Τόξευσον¹⁸ καὶ ἐτόξευσε¹⁹ καὶ εἶπε Βέλος σωτηρίας τῷ Κυρίῳ, καὶ

βέλο σωτηρίας ἐν Συρίᾳ, καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Ἀφεκ ἕως συντελείας.

18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαίη, Δαβε τόξα^α καὶ ἔλαβε^β καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, Πάταξον εἰς τὴν γῆν^γ καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρίς, καὶ ἔστη.

19 Καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν, Εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἐξάκις, τότε ἂν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας, καὶ νῦν τρίς πατάξεις τὴν Συρίαν.

20 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλισαίη, καὶ ἔθαναν αὐτὸν^δ καὶ μονοζῶνοι Μωάβ ἤλθον ἐν τῇ γῆ, ἰλλήντος τοῦ ἐνιαυτοῦ.

21 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα, καὶ ἰδοὺ εἶδον τὸν μονοζῶνον, καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ Ἐλισαίη καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦφατο τῶν ὀστέων Ἐλισαίη, καὶ ἔζησε καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

22 Καὶ Ἀζαὴλ^ε ἐξέθλιψε τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωάχαζ.

23 Καὶ ἤλεσε Κύριος αὐτοὺς καὶ ὤκτειρσεν αὐτοὺς, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπ' αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὶκ καὶ Ἰακώβ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος διαφθεῖραι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

24 Καὶ ἀπέθανον Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐβασιλεύσεν υἱὸς Ἀδερ υἱοῦ αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

25 Καὶ ἔπεστρεψεν^ς Ἰωῶς υἱὸς Ἰωάχαζ, καὶ ἔλαβε τὰς πόλεις ἐκ χειρὸς υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαὴλ, ἃς ἔλαβεν ἐκ χειρὸς Ἰωάχαζ τῆ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ, τρίς ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωῶς, καὶ ἐπέστρεψε τὶς πόλεις Ἰσραὴλ.

Κεφ. ιδ'. ΧΙΥ.

ΕΝ ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωῶς υἱῷ Ἰωάχαζ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασιλεύσεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωῶς βασιλεὺς Ἰούδα.

2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτὸν, καὶ εἴκοσι καὶ ἑνέα ἔτη ἐβασιλεύσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα ὁ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰσαδὶμ ἐξ Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὶς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλην ἔχ^α ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ^β κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωῶς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐποίησε.

4 Πλην τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρ^γν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμῶν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

5 Καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυσε ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας^δ τὸν πατέρα αὐτοῦ.

6 Καὶ τὸν υἱὸς τῶν παταξάντων οὐκ ἐθανάτωσε, καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων Μωυσῆ, ὅτι ἐνετείλατο Κύριος, λέγων, Οὐκ ἀποθνήσκου πατέρες ὑπὲρ υἱῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθνήσκου ὑπὲρ πατέρων, ὅτι ἄλλ' ἡ ἕκαστος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανείται.

7 Αὐτὸς ἐπάταξε τὴν Ἐδὼμ ἐν γεμελῆδ δέκα χιλιάδας, καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰεθοὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

8 Τότε ἀπέστειλεν Ἀμεσσίας ἀγγέλους πρὸς Ἰωῶς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰουβασιλέως Ἰσραὴλ, λέγων, Δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις.

9 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωῶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεσσίαν βασιλέα Ἰούδα, λέγων, Ὁ ἄκαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρυν τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέγων, Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα^α καὶ διήλθον τὸ θηρία τὸ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ συνεπάτησαν τὴν ἄκανα.

10 Τύπτων ἐπάταξας τὴν Ἰδομαίαν, καὶ ἠπῆρ^β σε^γ καρδία σου, εἰδοσ^δ ἰσθητι καθήμενος

ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ἰνατί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου. καὶ πεσῆ^γ συ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ.

11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμεσσίας^δ καὶ ἀνέβη Ἰωῶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν προσώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα εἰς Βαιθσαμὺν τῆ^ε τοῦ Ἰούδα^ς.

12 Καὶ ἔπταυσεν Ἰοῶδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

13 Καὶ τὸν Ἀμεσσίαν υἱὸν Ἰωῶς υἱοῦ Οχορσίου συνέλαβεν Ἰωῶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμὺν^α καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ^β καθεῖλεν^γ ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πύλῃ Ἐφραὶμ ἕως^δ πύλης τῆς γωνίας^ε τετρακοσίων πηχέων.

14 Καὶ ἔλαβε τὸ χρυσοῖον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πάντα τὰ σκεῦη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τῶν βασιλέων, καὶ τῆς υἱοῦ τῶν συμμίξων, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σομαίρειαν.

15 Καὶ τὰ λοιπα τῶν λόγων Ἰωῶς ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐπολέμησε μετὰ Ἀμεσσίῳ βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ^α;

16 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωῶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ^β καὶ ἐβασιλεύσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔζησεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωῶς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωῶς υἱὸν Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ, πεντεκαίδεκα ἔτη.

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσσίῳ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα^α;

19 Καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σίστρεμμα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχὶς^β καὶ ἀπέστειλεν ὑπὸ ψω αὐτοῦ εἰς Λαχὶς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.

20 Καὶ ᾤραν αὐτὸν ἐφ' ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ.

21 Καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα τὸν Ἀζαριαν, καὶ αὐτοὺς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασιλεύσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμεσσίῳ.

22 Αὐτὸς ψοδόμησε τὴν Αἰλῶθ, καὶ^β ἐπέστρεψεν^γ αὐτὴν τῷ Ἰοῶδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

23 Ἐν ἔτει πεντεκαιδέκω^δ τοῦ Ἀμεσσίῳ υἱῷ Ἰωῶς^ε βασιλεῖ^ς Ἰούδα ἐβασιλεύσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ἰωῶς^α ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑσσαράκοντα καὶ ἑν ἔτος.

24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου^β οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

25 Αὐτὸς ἀπέστεισε τὸν ὄριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμαῦθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἀραβα, κατὰ τὸ ρῆμα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνᾶ υἱοῦ Ἀμαθὶ τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ^γ Γεθχοφὲρ^δ.

26 Ὅτι εἶδε Κύριος τὴν ταπεινώσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα, καὶ ὀλιγοστὸς συνεχόμενος, καὶ ἔσπαρμένους, καὶ ἔγκαταλειμμένους, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοθητῶν τῷ Ἰσραὴλ.

27 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκίτῳθεν τὸ οὐρανὸν^α καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἱεροβοάμ υἱῷ Ἰωῶς.

28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἱεροβοάμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἃ δυναστατεία αὐτοῦ, ὅσα ἐπολέμησε, καὶ ὅσα ἐπέστρεψε τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμαῦθ τῷ Ἰοῶδα ἐν Ἰσραὴλ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων

τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;

29 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΕΝ ἔτει εικοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τῷ Ἰεροβοὰμ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσσιὺ βασιλέως Ἰούδα.

2 Υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ πεντηκονταδύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα αὐτῆ ἡ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἐξ Ἰερουσαλὴμ.

3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεῖς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμεσσίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

4 Πληρὴ τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἔφηρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίαν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

5 Καὶ ἤφατο Κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦν λελεπρωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ ἀφουσῶθ' καὶ Ἰωάθαμ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς.

6 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀζαρίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

7 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαναν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

8 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδῷ τῷ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς Ἰεροβοὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐξήμιμον.

9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου καθὼς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβιθ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἑβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

11 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαρίου, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.

12 Ὁ λόγος Κυρίου ἐν ἐλάλησεν πρὸς Ἰούδα λέγων, Υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοὶ ἐπὶ θρόνῳ Ἰσραὴλ καὶ ἐγένετο οὕτως.

13 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβιθ ἐβασίλευσε, καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ ἑβασίλευσε Ἰωάθαμ υἱὸς Σελλοῦμ υἱοῦ Ἰαβιθ υἱοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσε Σελλοῦμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ.

14 Καὶ ἀγέβη Μαναὴμ υἱὸς Γαδδὶ ἐκ Θαρσιλά, καὶ ἦλθεν εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἐπάταξε τὸν Σελλοῦμ υἱὸν Ἰαβιθ ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν.

15 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλοῦμ, καὶ ἡ συστορφή αὐτοῦ ἢ συνεστράφη, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.

16 Τότε ἐπάταξε Μαναὴμ καὶ τὴν Θερσά καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσά, ὅτι οὐκ ἦνοιξαν αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέφρῆξεν.

17 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ τῷ Ἀζαρία βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Μαναὴμ υἱὸς Γαδδὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δέκα ἔτη.

18 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

19 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φουὰ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Μαναὴμ ἔδωκε

τῷ Φουὰ χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐξήνηκε Μαναὴμ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύϊ, δοῦναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων, πεντηκοντα βίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἑνὶ καὶ ἀπέστρεψε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἔσθη ἐκεῖ ἐν τῇ γῆ.

21 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναὴμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;

22 Καὶ ἐκοιμήθη Μαναὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

23 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τῷ Ἀζαρίου ἑβασίλευε Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς Μαναὴμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.

24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

25 Καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακέ υἱὸς Ῥομελίου ὁ τριστάτης αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Ἀργὸβ καὶ μετὰ τοῦ Ἀρία, καὶ μετ' αὐτῆ πεντηκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

26 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.

27 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τῷ Ἀζαρίου ἑβασίλευε Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακέ υἱὸς Ῥομελίου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἰκοσι ἔτη.

28 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

29 Ἐν ταῖς ἡμέραις Φακέ βασιλέως Ἰσραὴλ ἦλθε Θαλγαθφελασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἔλαβε τὴν Αἶν καὶ τὴν Ἀβὲλ καὶ τὴν Ἰθαμαρχά καὶ τὴν Ἀνιὼχ καὶ τὴν Κενεθὶ καὶ τὴν Ἀσώρ καὶ τὴν Γαλαάν καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλί, καὶ ἀπώκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους.

30 Καὶ συνέστρεψε σύστρεμμα Ὠση υἱὸς Ἠλά ἐπὶ Φακέ υἱὸν Ῥομελίου, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσε, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εικοστῷ Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἀζαρίου.

31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακέ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.

32 Ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακέ υἱοῦ Ῥομελίου ἑβασίλευε Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα.

33 Υἱὸς εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰερουσά θυγάτηρ Σαδάκ.

34 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεῖς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

35 Πληρὴ τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἔφηρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, αὐτὸς ἠκολούθησε τὴν πύλην οἴκου Κυρίου τὴν ἐπάνω.

36 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάθαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

37 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος ἐξοστρέλλειν ἐν Ἰούδα τὸν Ῥαασσῶν βασιλέα

Συρίας, και τὸν Φακεὲ υἱὸν Ῥομελίου.

38 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν ὄλεϊ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἄντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ις'. XVI.

ΕΝ ἔτει ἐπτακαίδέκωτῳ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα.

2 Υἱὸς εἴκοσι ἔτην ἦν Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθεῖ ἐν ὄφθαλμοῖς Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ β βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ γὲν τὸν υἱὸν αὐτοῦ διήγειν ἐν πυρὶ, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἔθνων ἐν ἔξῃρῃ Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

4 Καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἔθymiα ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ὑποκίτω παντός ξύλου ἀλώσοις.

5 Τότε ἀνέβη Ῥαασσὼν βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπολιόρκουν ἐπὶ Ἀχαζ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πολεμεῖν.

6 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκέινῃ ἐπέστρεψε Ἱραασσὼν βασιλεὺς Συρίας τὴν Αἰλᾶθ τῇ Συρίᾳ, καὶ ἐξέβαλε τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰλᾶθ, καὶ Ἰθουμαῖοι ἦλθον εἰς Αἰλᾶθ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαζ ἀγγέλους πρὸς Θαλαγαθφελλασάρ βασιλέα Ἀσσυρίων, λέγων, Δύλοσ σου καὶ υἱὸς σου ἐγὼ, ἀνάβηθι, ὡσπὸν με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραὴλ, τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ.

8 Καὶ ἔλαβεν Ἀχαζ ἀργύριον καὶ χρυσίον τὸ εὐρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ ὁδῶρα.

9 Καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκόν, καὶ συνέλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπόκησεν αὐτήν, καὶ τὸν Ῥαασσὼν βασιλέα ἔθυνατώσσε.

10 Καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἀχαζ εἰς Δαμασκόν εἰς ἀπαντὴν Θαλαγαθφελλασάρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκόν, καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον ἐν Δαμασκῷ, καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ πρὸς Οὐρίαν τὸν ἱερέα τοῦ ἰμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ρυθμὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποίησιν αὐτοῦ.

11 Καὶ ψφοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον, κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ ἐκ Δαμασκοῦ.

12 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτό,

13 Καὶ ἐθymiάσε τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτῆ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ προσέχεε τὸ αἷμα τῶν ἐιρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

14 Τὸ χαλκὸν τὸ ὑπέναντι Κυρίου, καὶ προσήγαγε τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου Κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀναμείσου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀναμείσου τοῦ οἴκου Κυρίου, καὶ ἔδειξεν αὐτὸ ἐπὶ μῆρον τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ Βορρᾶν.

15 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ τῷ Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ, λέγων, Ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὀλοκαύτωσιν τὴν πρώτην καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινὴν, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν παντός τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν,

καὶ πᾶν αἷμα ὀλοκαυτώσεως, καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ' αὐτῷ θέχεῖς, καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκὸν ἔσται μοι εἰς τοπρεῖ.

16 Καὶ ἐποίησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ.

17 Καὶ συνέκοιψεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μεκωνῶν, καὶ μετῆρεν ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτήρα, καὶ τὴν θάλασσαν καθέλειν ἀπὸ τῶν βῶων τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκίτω αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βίαισιν λιθίνην.

18 Καὶ τὸν θεμέλιον τῆς καθέδρας ψφοδόμησεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὴν εἰσοδὸν τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων.

19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαζ ὅσα ἐπαίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

20 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἄντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΕΝ ἔτει δωδεκάτῳ ἔτου Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰσηὲ υἱὸς Ἠλᾶ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἑννέα ἔτη.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὄφθαλμοῖς Κυρίου, πλην οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ οἱ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλαμανασσάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰσηὲ δοῦλος, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτῷ μαναΐ.

4 Καὶ εἶρε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ Ἰσηὲ ἀδικίαν, ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐσηὼρ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἠνγκεχε μαναΐ τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἔνιαυτῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς.

5 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῆ, καὶ ἀνέβη εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἐπολιόρκησεν ἐπ' αὐτὴν τρία ἔτη.

6 Ἐν ἔτει ἐννιάτῳ Ἰσηὲ συνέλαβε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμαρείαν, καὶ ἀπόκησεν Ἰσραὴλ εἰς Ἀσσυρίους, καὶ κατώκησεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ καὶ ἐν Ἀβῶρ ποταμοῖς Γαζῶν, καὶ ὅρη Μήδων.

7 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἤμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ τῆς Αἰγύπτου ὑποκίτωθεν χειρὸς Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐφοβήθησαν θεοὺς ἑτέρας,

8 Καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιομασί τῶν ἔθνων ὧν ἔξῃρῃ Κύριος ἔκεῖ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ ὅσοι ἐποίησαν,

9 Καὶ ὅσοι ἠμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους, οὐχ οὕτως κατὰ Κύριον Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ψφοδόμησαν ἑαυτοὺς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς,

10 Καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκίτω παντός ξύλου ἀλώσοις,

11 Καὶ ἐθymiάσαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς, καθὼς τὰ ἔθνη ἃ ἀπόκησεν Κύριος ἔκεῖ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν κοινωνους, καὶ ἐχάραξαν τοῦ παροργίσει τὸν Κύριον,

12 Καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς εἰδώλοισι τοῖς εἶπε Κύριος αὐτοῖς, Οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα οὕτως τῷ Κυρίῳ.

13 Καὶ διεμαρτύρατο Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα καὶ ἐν χειρὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντός ὀρίαντος, λέγων, Ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιοματά μου, καὶ πάντα

τὸν νόμον ὃν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ὅσα ἀπέστειλα ἑαυτοῖς ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν.

14 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, ἕσκαλῆρουν τὸν νότον αὐτῶν ὑπὲρ τὸν νότον τῶν πατέρων αὐτῶν.

15 Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ ἐφύλαξαν, καὶ ἐπορεύθησαν ὑπὸ τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ ὑπὸ τῶν ἔθνων τῶν περικύκλω αὐτῶν, ὃν ἐνετείλατο Κύριος αὐτοῖς μὴ ποιεῖσαι κατὰ ταῦτα.

16 Ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα δύο δαμίαις, καὶ ἐποίησαν ἄλση, καὶ προσεκύνησαν πᾶσιν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ.

17 Καὶ διῆγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, καὶ ἐμαντεύοντο μαντεύοντες, καὶ οἰωνίζοντο, καὶ ἐπράθησαν τὸ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὄφθαλμοῖς Κυρίου παραγορίαις αὐτῶν.

18 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶ προσώπων αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλην φυλῆ Ἰούδα μωυωτάτη.

19 Καὶ γε Ἰούδας οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν Ἰσραὴλ οὐκ ἐποίησαν, καὶ ἀπέσταντο τὸν Κύριον.

20 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς, καὶ ἐώκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων αὐτοὺς, ἕως οὐ ἀπέριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

21 Ὅτι πλην Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἰεροβοάμ υἱὸν Ναβαίτ, καὶ ἐξέωσαν Ἰεροβοάμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθεν Κυρίου, καὶ ἐξῆμαρτεν αὐτὸς ἁμαρτίαν μεγάλην.

22 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πᾶσιν ἁμαρτίαις Ἰεροβοάμ ἧς ἐποίησεν, ἕκ ἀπέστησεν ἀπ' αὐτῆς.

23 Ἔως οὐ μετέστησεν Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησεν Κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν, καὶ ἀπώκισθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτῆς εἰς Ἀσσυρίαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

24 Καὶ ἦγαγε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλώωνος τὸν ἐκ Χουβαί, ἀπὸ Αἰά, καὶ ἀπὸ Αἰμαθ, καὶ Σεπφαραοαίμ, ἕκ κατοικήθησαν ἐν πόλεσι Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκκληρονομήσαν τὴν Σαμαρείαν, καὶ κατοικήθησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς.

25 Καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἐν αὐτοῖς τὸν λέοντα, καὶ ἦσαν ἀποκτείνοντες ἐν αὐτοῖς.

26 Καὶ εἶπαν τὸ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, λέγοντες, Τὰ ἔθνη ἃ ἀπώκισας καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας, καὶ ἰδοὺ εἰσι θανατοῦντες αὐτὰς, καθὼς ἐκ οἰδασι τὸ κρίμα τῶ Θεοῦ τῆς γῆς.

27 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, λέγων, Ἐπαγαγάτε! ἐκείθεν, ἕκ πορευέσθωσαν, καὶ κατοικήτωσαν ἐκεῖ, καὶ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.

28 Καὶ ἦγαγον ἕνα τῶν ἱερέων ὃν ἀπώκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαιθίλ, καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσι τὸν Κύριον.

29 Καὶ ἦσαν ποιούντες ἔθνη ἔθνη θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν ὡς ἐποίησαν οἱ Σαμαρείται, ἔθνη ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἰς κατωκον.

30 Καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλώωνος ἐποίησαν τὴν Σωκκὶθ Βενιθ, καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἐποίησαν τὴν Ἐργέλ, καὶ οἱ ἄνδρες Αἰμαθ ἐποίησαν τὴν Ἀσιμάθ.

31 Καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν Ἐβλαζερ, καὶ τὴν Θαρθάκ, καὶ ὁ Σεπφαραοαίμ ἦν ἄκα κατέκαον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμέλεχ καὶ Ἀνημελέχ θεοῖς Σεπφαραοαίμ.

32 Καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ κατοικήσαν τὰ βδελύματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ, ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει ἐν ἡ κατωκον ἐν αὐτῇ, καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν.

33 Καὶ τὸν Κύριον ἐφοβοῦντο, καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἔθνων, ὅθεν ἀπώκισαν αὐτοὺς ἐκείθεν.

34 Ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποίαν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν, αὐτοὶ φοβοῦντο, καὶ αὐτοὶ ποιοῖσι κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν νόμον, καὶ κατὰ τὴν ἐντολήν, ἣν ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακώβ οὐ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἰσραὴλ.

35 Καὶ διέθετο Κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκην, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους, καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ θησιάσετε! αὐτοῖς.

36 Ὅτι ἄλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ ὃς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχυρῇ μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, αὐτὸν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε, ἃ αὐτῷ θύσετε!

37 Τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψεν ὑμῖν ποιῆσαι, φυλάσσετε πᾶσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους.

38 Καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο μεθ' ὑμῶν οὐκ ἐπιλήσεσθε, καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους.

39 Ἄλλ' ἢ τὸν Κύριον Θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

40 Καὶ οὐκ ἀκουσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν, ὃ αὐτοὶ ποιοῦσι.

41 Καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ τοῖς γυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες, καὶ γε οἱ υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ἑτει τρίτῳ τῷ Ὡση ἐν ἡλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἐξεκίας υἱὸς Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα.

2 Υἱὸς εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλευεῖν αὐτῶν, καὶ εἰκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἄβον θυγάτηρ Ζαχαρίου.

3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὺς ἐν ὄφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς ἐξῆρε τὰ ὑψηλὰ, καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξωλόθρευση τὰ ἄλση, καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκῶν ὃν ἐποίησε Μωυσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θυμιῶντες αὐτῷ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεεσθάν.

5 Ἐν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ ἤλπισε, καὶ μετ' αὐτὸν ἐκ ἐνενήθη ὁμοιος αὐτῷ ἐν ἀβασίλευσιν

Ἰούδα, καὶ δὲν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐκολλήθη τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἀπέστη ὅπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο Μωσῆς.

7 Καὶ ἦν Κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἔποιε, συνῆκε^α καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἐδούλευσεν αὐτῷ.

8 Αὐτὸς ἐπάταξε τὰς ἄλλοφύλους ἕως Γάζης, καὶ ἕως ὁρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὄχυράς.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Ἐζεκία, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἕβδομος τῷ Ὠσηνίῳ ἠλιῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, ἀνίβη Σαλαμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ ἐπολιόρκει ἐπ' αὐτήν.

10 Καὶ κατελάβετο αὐτὴν ἀπὸ τέλους τριῶν ἔτων ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Ἐζεκία, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἕννατος τῷ Ὠσηῖ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ συνεληφθή Σαμάρεια.

11 Καὶ ἀπῆλθε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους, καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαῖ καὶ ἐν Ἀβῶρ ποταμῷ Γαζὴν καὶ ὄρη Μήδων.

12 Ἐν ὧν^α ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτῶν πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωσῆς ὁ δαδολοῦς Κυρίου, καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ εποίησαν.

13 Καὶ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλεῦς Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς ὄχυράς, καὶ συνέλαβεν αὐτάς.

14 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχίς, λέγων, Ἠμάρτηκα, ἀποστράφηθι ἀπ' ἐμοῦ ὃ ἐάν ἐπιθῆς ἐπ' ἐμέ, βασιτάσω καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα τριακόσιμ τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τριακόνη τάλαντα χρυσοῦ.

15 Καὶ ἔδωκεν Ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὔρεθεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν Ἐζεκίας τὰς θύρας ναοῦ^α, καὶ τὰ ἔσθρονημένα ἃ ἐχρῆσασεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων.

17 Καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Θαρθάν καὶ τὸν Ῥαφίς καὶ τὸν Ῥαψάκην ἐκ Λαχίς πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν ἐν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ^α καὶ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὄβραγωγῷ τῆς κολυμβήθους τῆς ἄνω, ἣ ἐστὶν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἄγρου τοῦ γραφῆως.

18 Καὶ ἔβησαν πρὸς Ἐζεκίαν^α καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίς ὁ οἰκονόμος, καὶ Σωμνάς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωᾶς ὁ υἱὸς Σαφᾶτ ὁ ἀναμνησκων.

19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης, εἰπάτε δὴ πρὸς Ἐζεκίαν, τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὅτι τί ἡ πεποιθήσις αὐτῆν ἢν πέποιθας;

20 εἶπας, πλὴν λόγου χειλέων, βουλή καὶ δυνάμις εἰς πόλεμον^α ὅνν οὖν^α τινι πεποιθὴς ἦσθαι ἐν ἐμοί;

21 Νῦν ἰδοὺ πέποιθας σαυτῷ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον; ὅς ἂν στηρίχθῃ ἡνὲρ ἐπ' αὐτήν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὀρθοῦσεται αὐτήν^α οὕτως Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.

22 Καὶ ὅτι εἶπας πρὸς με, Ἐπὶ Κύριον Θεόν

πεποιθήσαμεν^α οὐχὶ αὐτὸς οὗτος ἀπέστησεν Ἐζεκίας τὰ ὑψηλά αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ, Ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ἱερουσαλὴμ;

23 Καὶ νῦν μίχηθαι δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω σοι δισχίλους ἵππων, εἰ δυνήσῃ δοῦνα σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς.

24 Καὶ πῶς ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοῦ πάρχου ἐνὸς τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων; καὶ ἠλιπτασε σαυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον εἰς ἄρματα καὶ ἵππους.

25 ὁ Καὶ οὐν^α μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τούτου τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν; Κύριος εἶπε πρὸς με, Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν.

26 Καὶ εἶπεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίς καὶ Σωμνάς καὶ Ἰωᾶς πρὸς Ῥαψάκη, Αἰλήκων δὴ πρὸς τοὺς παῖδῖς σου Συριστί, ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς, καὶ οὐ λαλήσεις μεθ' ἡμῶν Ἰουδαῖστί, καὶ ἰνατί λαλεῖς ἐν τοῖς ὄσι τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους;

27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης, Μὴ δ' ἐπὶ τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σέ ἀπέστειλε με ὁ κύριός μου λαλήσαι τοὺς λόγους τοῦτους; οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους, τοῦ φαγεῖν τὴν κόψην αὐτῶν, καὶ πιεῖν τὸ οὔρον αὐτῶν μεθ' ἡμῶν ἄμα;

28 Καὶ ἔσθη Ῥαψάκης καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖστί, καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπεν, Ἀκέσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων.

29 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἐπαυρέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας ἄλογος, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὑμᾶς ἐξελεῖσθαι ἐκ χειρὸς ὁ αὐτοῦ!

30 Καὶ μὴ ἐπελπίζετω ὑμᾶς Ἐζεκίας πρὸς Κύριον, λέγων, Ἐξαιρέμενος ἐξελεῖται Κύριος, οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὐτῆ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

31 Μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου^α ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Ποιήσατε μεθ' ἐμοῦ εὐλογίαν, καὶ ἐσέλθατε πρὸς με, καὶ πῖεται ἡνὲρ τὴν ἀμπελον αὐτοῦ, καὶ ἡνὲρ τὴν συκὴν αὐτοῦ φάγεταί, καὶ πῖεται ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ.

32 Ὡς ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου^α καὶ ἄρτου καὶ ἀμπελώνων^α, γῆ ἐλαιῶν ἐλαιῶν καὶ μέλιτος, καὶ ζῆσητε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε^α καὶ μὴ ἀκούετε Ἐζεκίς, ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς, λέγων, Κύριος ῥύσεται ὑμᾶς.

33 Μὴ ῥυόμενοι ἐρῥύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων;

34 Ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Αἰμάθ, καὶ Ἀρφάδ; ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Σεφφαραοαίμ, Ἀνὰ, καὶ Ἀβὰ, ὅτι ἐξείλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου;

35 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν, οἱ ἐξείλαντο τὰς γὰς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι ἐξελεῖται Κύριος τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς μου;

36 Καὶ ἐκόφουσιν καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον, ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως, λέγων, Οὐκ ἀποκρηθήσεσθε αὐτῷ.

37 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σωμνάς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωᾶς υἱὸς Σαφᾶτ ὁ ἀναμνησκων πρὸς Ἐζεκίαν, διερρήχοντες τὰ ἱμάτια, καὶ ἀνύγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαψάκου.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἔγενετο ὡς ἠκούσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας, καὶ διεφόρηε ἐκ ἡμιάται αὐτοῦ, καὶ τοὺς περιεβίβητο σάκκου, καὶ εἰσήλθεν εἰς οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακίμ τὸν οἰκονόμον, καὶ Σωμάν τὸν γραμματέα, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερῶν περιβεβλημένους σάκκου, πρὸς Ἡσαΐαν τὸν προφήτην υἱὸν Ἀμώς.

3 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα θλίψεως καὶ ἐλεγμοῦ καὶ παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη ὅτι ἦλθον υἱοὶ ἕως ὠδίνων, καὶ ἰσχύς οὐκ ἔστι τῇ τικτοσῇ.

4 Εἴ πως εἰσακούσεται Κύριος ὁ Θεὸς σου πίντας τοὺς λόγους Ῥαψάκου, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτῷ ὀνειδίξει Θεὸν ζῶντα, καὶ βλασφημεῖν ἐν λόγοις υἱὸς ἠκούσε Κύριος ὁ Θεὸς σου, καὶ λήψη προσευχὴν περὶ τοῦ λειμματος τοῦ εὐρισκομένου.

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας, Τάδε εἶρετε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ ἔφοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἠκούσας, ὧν ἐβλασφήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως Ἀσσυρίων.

7 Ἰδὲ ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα, καὶ ἀκούσεται ἄγγελίαν, καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ καταβάλῃ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

8 Καὶ ὁ ἀπέστρεψε Ῥαψάκης, καὶ εἶρε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λοβνὰ, ὅτι ἠκούσεν ὅτι ἀπῆρεν ἐκ Λαχίς.

9 Καὶ ἠκούσε περὶ Θαρακὰ βασιλέως Λιβύων, λέγων, Ἰδοὺ ἐξῆλθε πολεμεῖν μετὰ σοῦ. καὶ ὁ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπέστειλεν ἄγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων,

10 Ἄ μὴ ἐπαίρῃ σε ὁ Θεὸς σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐν αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων.

11 Ἰδοὺ σὺ ἠκούσας πάντα ὅσα ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαῖαις τοῦ ἀναθεματίσαι αὐτάς· καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;

12 Μὴ ἄξαιρούμενοι! ἐξείλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν, οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου, τὴν τε Γαζίαν, καὶ τὴν Χαφρῶν, καὶ τὴν Ῥαφίς, καὶ υἱοὺς Ἐδέμ τοῖς ἐν ὁρασεθῆν!

13 Ποῦ ἐστιν ὁ βασιλεὺς Αἰμὲθ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀρφάδ; καὶ ἄ ποῦ ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως Σεπφαρουαίμ, Ἀνά, καὶ Ἀβιά;

14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τῶν ἄγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτά· καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Ἐζεκίας ἐναντίον Κυρίου,

15 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν χειρῶν μου, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Κλῖνον Κύριε τοὺς ὄφθαλμούς σου καὶ ἴδε, καὶ ἀκουσον τοὺς λόγους Σενναχηρίμ οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίξειν Θεὸν ζῶντα.

17 Ὅτι ἄληθεῖα Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη,

18 Καὶ ἔδωκαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ,

ὅτι οὐ θεοὶ εἰσιν, ἀλλ' ἡ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθος, καὶ ἀπώλεσαν αὐτοὺς.

19 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλείαι τῆς γῆς, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος.

20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἄ προσήνξω πρὸς με περὶ Σενναχηρίμ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἡκουσα.

21 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐπ' αὐτὸν, Ἐξουδένωσέ σε καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ.

22 Τίνα ὀνειδίσας καὶ τίνα ἐβλασφήμησας; καὶ ἐπὶ τίνα ὕψασας φωνὴν, καὶ ὄηρας εἰς ὕψος τοὺς ὄφθαλμούς σου; εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ;

23 Ἐν χειρὶ ἄγγέλων σου ὀνειδίσας Κύριον, καὶ εἶπας, Ἐν τῷ πληθῆι τῶν ἀρμιμάτων μου ἐγὼ ἄναβησομαι! εἰς ὕψος ὀρέων μνηρῶν τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς κίδρου αὐτοῦ, τὰ ἔλεκτα κυπαρίσσω αὐτοῦ, καὶ ἦλθον! εἰς ὁ μέσον ἄδρου καὶ Καρμύλου.

24 Ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον ὕδατα ἀλλότρια, καὶ ἐξηρήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ ποδός μου πάντας ποταμοὺς περιοχῆς.

25 Ἐπλασα αὐτὴν, ὁσίνηγαρον αὐτὴν καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπίρσεις ἀποκεσιῶν μαχίμων πόλεις ὑχυρίας.

26 Καὶ οἱ ἐνοικούντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρὶ, ἔπηξεν καὶ κατησχύνθησαν ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ, ἡ χλωρὰ βοτάνη, χλόη δωματίων, καὶ πάτημα ἀπέναντι ἐστηκότος.

27 Καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἔγνω, καὶ τὸν θυμὸν σου ἐπ' ἐμέ.

28 Διὰ τὸ ὀργισθῆναι σε ἐπ' ἐμέ, καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὄσι μου καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτηρίσι σου, καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χεῖλεσί σου, καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ.

29 Καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτόματα, καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα, καὶ ἔτει τρίτῳ σπορὰ καὶ ἀμπελὸς καὶ φυτεῖα ἀμπελώνων, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

30 Καὶ προσθήσει τὸν διασεσωσμένον οἶκον Ἰουδα τὸ ὑπολειφθὲν ρίζαν κάτω, καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω.

31 Ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσεται κατάλειμμα, καὶ ἀνασωζόμενος ἐξ ὄρους Σιών ὁ ζῆλος Κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσεται τοῦτο.

32 Οὐχ οὕτως; τάδε λέγει Κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων, Οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ οὐ τοξεύσει ἐκεῖ βέλος, καὶ οὐ προφθιάσει ἐπ' αὐτὴν θυρεὸς, καὶ οὐ μὴ ἐκχέη πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα.

33 Τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

34 Καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δούλόν μου.

35 Καὶ ἐγένετο νυκτός, καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ἠφθίρσαν τοποῖα, καὶ ἰδὼ πάντες σώματα νεκρά.

36 Καὶ ἠπῆρε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψε Σενναχιρῖμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευή.

37 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνῶντος ἐν οἴκῳ Μεσερχῆ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασάρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ· καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Ἀραράθ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσσορδάν ὁ υἱὸς αὐτῶ ἂντ' αὐτῶ.

Κεφ. κ'. XX

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρώσθησεν Ἐζεκίας εἰς θάνατον· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαίας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Γέδε λέγει Κύριος, Ἐντειλα τῷ οἴκῳ σου, ἀποθήσκεις σὺ καὶ οὐ ζῆσθ.

2 Καὶ ὁ ἀπέστρεψε Ἐζεκίας πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἠΐξαστο πρὸς Κύριον, λέγων,

3 Ἄκυριε, μνήσθητι δι' ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἠδύκαρδι πλήρει, καὶ τὸ ἀγαθὸν ὃ ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθίῳ μεγάλῳ.

4 Καὶ ἦν Ἡσαίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆ μέσης, καὶ ὅμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς σὺτόν, λέγων,

5 Ἐπίστρεψον, καὶ ἐρεῖς πρὸς Ἐζεκίαν τὸν γούμενον τοῦ λαοῦ μου, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τῷ πατρὸς σου, Ἦκουσα ἡς προσευχῆς σου, εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ ἐγὼ ἰσμομαί σε· ἃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβίησθ εἰς αὐτὸν Κύριον.

6 Καὶ προσήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σα πεντεκαίδεκα ἔτη· καὶ ἐκ χειρὸς βασιλεὺς Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπίω ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δούλόν μου.

7 Καὶ εἶπε ἃ, Λαβέτωσαν παλάθην σιάνων, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἔλκος, καὶ ἰγίαισει.

8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαίαν, Τί τὸ σημεῖον ἧτι ἰάσεται ἢ με Κύριος, καὶ ἀναβησομαι εἰς οἶκον Κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ;

9 Καὶ εἶπεν Ἡσαίας, Τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου, ὅτι ποιήσει Κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησες· πορεύσεται ἡ σκιά δέκα ὅ βαθμοῖς, ἐάν ἐπιστρέψῃ δέκα ὅ βαθμοῖς.

10 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Κῆψον τὴν σκίαν κλίνει δέκα ὅ βαθμοῖς, οὐχί, ἀλλ' ἐπιστραφήτω ἡ σκιά ἃ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς δέκα ὅ βαθμοῖς, εἰς τὰ ὀπίσω.

11 Καὶ ἐβόησεν Ἡσαίας ὁ προφήτης πρὸς Κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμοῖς.

12 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδάν υἱὸς Βαλαδάν βασιλεὺς Βαβυλώνης βιβλία καὶ μαναὶ πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρώσθησεν Ἐζεκίας.

13 Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον τοῦ νεκρωθῆ, τὸ ἀργύρον καὶ τὸ χρυσιόν, τὰ ἄρωματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν, καὶ ὅσα εὑρέθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ, οὐκ ἦν λόγος ὃν οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ οὐ ἐν πίστῃ τῇ ἐξουσία αὐτοῦ.

14 Καὶ εἰσῆλθεν Ἡσαίας ὁ προφήτης πρὸς

τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι, καὶ πόθεν ἤκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Ἐκ τῆς πόρωθεν ἤκασι πρὸς μέ, ἐκ Βαβυλώνας.

15 Καὶ εἶπε, Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπε ἃ, Πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου, εἶδον· οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἔδειξα αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἃ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.

16 Καὶ εἶπεν Ἡσαίας πρὸς Ἐζεκίαν, Ἄκου· ἄλογον Κυρίου,

17 Ἰδοὺ ἡμέρας ἔρχονται, καὶ ληφθήσεται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλίαν· καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπε ἃ Κύριος.

18 Καὶ οἱ υἱοὶ σου οἱ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὓς γεννηθήσεται, λήψεται, καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλεὺς Βαβυλώνας.

19 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαίαν, Ἀγαθὸν ὁ λόγος Κυρίου ἐν ἐλάλησεν, ἔστω εἰρήνῃ ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτῆ, καὶ ὅσα ἐποίησε, τὴν κρήνην καὶ τὸν ὑδραγωγόν, καὶ εἰσῆγαγε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, οὐχί ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

21 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἂντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κα'. XXI.

ΥἱΟΣ δώδεκα ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ πενήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀφιαβά.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἔθνων ὃν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾤκοδόμησε τὰ ὑψηλὰ ἃ κατέσθαισεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστησε θυσαστήριον τῇ Βίβλι, καὶ ἐποίησε τὰ ἄλλα καθὼς ἐποίησεν Ἀχαὺς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ προσεκίνησε πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδοῦλευσεν αὐτοῖς.

4 Καὶ ᾤκοδόμησε θυσαστήριον ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὡς εἶπεν, Ἐν Ἱερουσαλὴμ θῆσω τὸ ὄνομά μου.

5 Καὶ ᾤκοδόμησε θυσαστήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τῆ ἔρανῃ ἐν ταῖς δυσίαις αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Καὶ διῆγε τὸς υἱὸς αὐτῆ ἐν πυρὶ, καὶ ἐκλήδοιζετο καὶ οἰωνίζετο, καὶ ἐποίησθεμενῆ, καὶ γνώστας ἐπλήθυνε τοῦ ποιῆν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου παροργίσει αὐτόν.

7 Καὶ ἐθήκε τὸ ἡλυπτόν τῃ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ, ὡς εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμών τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ ἐξελεξιμένη ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θῆσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα,

8 Καὶ οὐ προσήσω τὸς σαλευσῶν τὸν πόδον Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, οἱ τινες φυλάξουσιν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην, κατὰ πᾶσαν τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δούλός μου Μωσῆς.

9 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπλάγησεν αὐτοὺς Μανασσῆς τὸ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη, ἃ ἠδάνασε Κύριος

ἐκ προσώπου υἱὸν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν, λέγων,

11 Ἄνθ' ὧν ὅσα ἐποίησε Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ἰουδα τὰ βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ ἐμ-προσθεν, καὶ ἐξήμαρτε καὶ γε τὸν Ἰουδα ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν,

12 Οὐχ οὕτως ἰάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἄκακί ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ καὶ Ἰουδα, ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἠχῆσει ἁμφοτέρα τὰ ὦτα αὐτοῦ.

13 Καὶ ἔκτενῶ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Ἀχαάβ καὶ ἀπαλείψω τὴν Ἰερουσαλὴμ, καθὼς ἀπαλείφεται ὁ ἀλάβαστρος ἀπαλείφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ.

14 Καὶ ἀπέσωμαι τὸ ὑπόλοιμμα τῆς κληρονομίας μου, καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομὴν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν,

15 Ἄνθ' ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

16 Καὶ γε αἶμα ἄθλων ἐξέχεσε Μανασσῆς πολὺ σφόδρα ἕως οὗ ἔπλησθη τὴν Ἰερουσαλὴμ στόμα εἰς στόμα, πλὴν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτε τὸν Ἰουδα τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

17 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ ἦν ἤμαρτε, οὐκὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα;

18 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν κήπῳ Ὀζά καὶ ἐβασίλευσεν β' Ἀμὼς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

19 Υἱὸς εἰκοσι καὶ δύο ἔτων β' Ἀμὼς ἐν τῷ βασιλευμένῳ αὐτῶν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὸς αὐτοῦ β' Μεσουλλάμ θυγάτηρ Ἀρουῦ ἐξ Ἰετέβα.

20 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καθὼς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ἧς ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐλάτρευσε τοὺς εἰδώλους οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ προσεκίνησεν αὐτοῖς.

22 Καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Κυρίου.

23 Καὶ συνετέλεψαν οἱ παῖδες Ἀμὼς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τὰς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα β' Ἀμὼς, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσὶαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

25 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων β' Ἀμὼς ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσάντων Ἰουδα;

26 Καὶ ἔθαναν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Ὀζά, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΥἱΟΣ ὀκτῶ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλευμένῳ αὐτῶν, καὶ τριάκοντα καὶ ἑν ἔτος ἐβασίλευσεν

ἐν Ἰερουσαλὴμ. καὶ ὄνομα τῆ μητρὸς αὐτοῦ Ἰεδία θυγάτηρ Ἐδεΐα ἐκ Βασουριῶθ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωσία, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σαφῆαν υἱὸν Ἐζελίου υἱοῦ Μεσολλάμ τὸν γραμματέα οἴκου Κυρίου, λέγων,

4 Ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ.

5 Καὶ δότωσαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιόντων τὰ ἔργα τῶν καθισταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιούσι τὰ ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ Κυρίου τοῦ κατισχύσαι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου,

6 Τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τευχισταῖς, καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητούς, τοῦ κραταιῶσαι τὸ βεδέκ τῆ οἴκῳ.

7 Πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποῖσι.

8 Καὶ εἶπε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαφῆαν τὸν γραμματέα, Βιβλίον τοῦ νόμου ἔφρον ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαφῆαν, καὶ ἀνέγνω αὐτό.

9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐν οἴκῳ Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ β' ἀπέστρεψε τῷ βασιλεῖ ῥῆμα, καὶ εἶπεν, Ἐχάνεσται οἱ δούλοι σου τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα καθὼς σταμένον ἐν οἴκῳ Κυρίου.

10 Καὶ εἶπε Σαφῆαν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Βιβλίον ἔδωκε μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφῆαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

11 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους βιβλίου τοῦ νόμου, καὶ διέβηξε τί ἰμάτια ἔαυτου.

12 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ, καὶ τῷ Ἀχικίμῳ υἱῷ Σαφῆαν, καὶ τῷ Ἀχοβῶρ υἱῷ Μιχαίου, καὶ τῷ Σαφῆαν τῷ γραμματέῃ, καὶ τῷ Ἀσαῖᾳ δούλῳ τοῦ βασιλέως, λέγων,

13 Δεῦτε ἐκζητήσατε τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ, καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰουδα, καὶ περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος τούτου, ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ Κυρίου ἄκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν, ἵπερ οὐ οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τῆ ποιείν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν.

14 Καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἀχικίμ, καὶ Ἀχοβῶρ, καὶ Σαφῆαν, καὶ Ἀσαῖας πρὸς Ὀλδαν τὴν προφήτιν ὁ μητέρα Σελλήμ υἱοῦ Θεκοῦαν υἱοῦ Ἀράς τοῦ ἱματιοφύλακος καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐν τῇ Μασεῶ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτήν.

15 Καὶ εἶπεν β' αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με,

16 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικῶντας αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οἷς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰουδα,

17 Ἄνθ' ὧν ἐγκατέλιπον με, καὶ ἐθυμίωθ θεοὺς ἑτέροις, ὅπως παροργίσωσί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐκαυθήσεται ὁ θυμὸς

μον ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

18 Καὶ πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ἡμᾶς ἐπισητῆσαι τὸν Κύριον, τάδε ἐρέετε πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Οἱ λόγοι οὗς ἤκουσας,

19 Ἀλλ' ὦν ὅτι ἠγαλήνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνετρίπης ἀπὸ προσώπου^α, ὡς ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τούτου καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτόν, τοῦ εἶναι εἰς ὀφθαλμὸν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διεῖρξας τὰ ἰμάτιά σου καὶ ἔκλασας ἐνώπιόν μου, καὶ γε ἐγὼ ἤκουσα, λέγει Κύριος.

20 Οὐχ οὕτως ἰδοὺ προστίθημι σε πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ συναχθῆσι εἰς τὸν τάφον σου ἐν βερίνῃ^β, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἔμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τούτου.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ἐπστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα^α καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συναγαγε πρὸς ἐαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα κ^β πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὶμ μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ προφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν^α ὡσὶν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τῆς εὑρεθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

3 Καὶ ἔσθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στόλον, καὶ διέθετο διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου, τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου, τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ, τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ βιβλίον τούτου^α καὶ ἔσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ.

4 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκία τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσι τῆς δευτερεύουσας καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὸν σταθμὸν, τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ Κυρίου πάντα τὰ σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἄλσει καὶ τῇ ἀσῆ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ^α καὶ κατέκασεν αὐτὰ ἔξω Ἱερουσαλὴμ ἐν σταθμῷ Κέδρων, καὶ ἔβαλε τὸν χῶν αὐτῶν εἰς Βαιθῆλ.

5 Καὶ κατέκασε τοὺς χωμαρίμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐθυμίαν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς εἰς ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ^α τοῖς περικύκλω Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ Βάαλ, καὶ τῷ ἡλίῳ, καὶ τῇ σελήνῃ, καὶ τῷ μαζουρόθ, καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ.

6 Καὶ ἐξήνεγκε τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου Κυρίου ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν χεμιάρρουν Κέδρων, καὶ κατέκασεν αὐτὸν ἐν τῷ χεμιάρρῳ Κέδρων, καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χῶν^α καὶ ἔρριψε τὸν χῶν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ.

7 Καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν καθισμῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, οὓς αἱ γυναῖκες ὕψαινον ἐκεῖ χετταῖμ τῷ ἄλσει.

8 Καὶ ἀνήγαγε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων Ἰούδα, καὶ ἔμiane τὰ ὑψηλὰ οὓς ὀφθιάσαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ^α Γαιβιλ^β καὶ ἔως Βηρσβε^γ καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὶ τῆς θύρας τῆς πόλεως Ἰησοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως, τῶν ἔξ ἄριστέρων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλῃ τῆς πόλεως.

9 Πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ἔμiane τὸν Ταφῆθ τὸν ἐν φάραγγι υἱὸν Ἐννὸμ, τοῦ^β διαγαγεῖν^γ ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολόχ ἐν πυρὶ.

11 Καὶ κατέκασε τὰς ἴππους ἧς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσοδῷ οἴκου Κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως τοῦ ἐν νοῦχου ἐν φαρουρίμ^δ καὶ τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου κατέκασε πυρὶ.

12 Καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερῶν Ἀχαζ, ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰούδα καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησε Μανασσῆς ἐταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρριψε τὸν χῶν αὐτῶν εἰς τὸν χεμιάρρουν Κέδρων.

13 Καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μωσθαῖ, ὃν ᾠκοδόμησε Σαλωμών βασιλεὺς Ἰσραὴλ τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμίμῳ προσοχθίσματι Μωῖβ, κ^ε τῷ Μολόχ βδελύγματι υἱῶν Ἀμμὸν, ἔμiane ὁ βασιλεὺς.

14 Καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἔξωλόθρευσ τὰ ἄλση, κ^ε ἐπλησε τοὺς τόπους αὐτῶν ὅστω ἀνθρώπων.

15 Καὶ γε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθῆλ τὸ ὑψηλὸν ὁ ἐποίησεν Ἱεροβοῦμ υἱὸς Ναβιά, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ γε τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο^α τὸ ὑψηλὸν κατέσπασε, καὶ συνέτριψε τὰς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χῶν, καὶ κατέκασε τὸ ἄλσος.

16 Καὶ ἐξένευσεν Ἰωσίας καὶ εἶδε τοὺς τάφους^β τοῦς^γ ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀπέστειλε, καὶ ἔλαβε τὰ ὄστα ἅκ τῶν τάφων, καὶ κατέκασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔμiane αὐτὸ, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὁ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐστάμῳ Ἱεροβοὺμ ἐν τῇ εορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^δ καὶ ἐπιστρέψας ἤρε τὰς ὀφθαλμούς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους τούτους.

17 Καὶ εἶπε, Τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὁ ἐγὼ ὄρω; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐξεληλυθὸς ἐξ^α Ἰούδα, καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθῆλ.

18 Καὶ εἶπεν, Ἄφετε αὐτὸν, ἀνὴρ μὴ^β κινήσατ' αὐτὸν^γ τὰ ὄστα αὐτοῦ^δ καὶ ἐρρύσθησαν τὰ ὄστα αὐτοῦ μετὰ τῶν ὄστων τοῦ προφήτου τοῦ ἤκοντος ἐκ Σαμαρείας.

19 Καὶ γε πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι Σαμαρείας, οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰσραὴλ παροργίζεν Κύριον, ἀπέστησεν Ἰωσίας^α, καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν Βαιθῆλ.

20 Καὶ ἐθυσίασε πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων, καὶ κατέκασε τὰ ὄστα τῶν ἀνθρώπων ἐπ' αὐτὰ, καὶ ἐπστράφη εἰς Ἱερουσαλὴμ.

21 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ, λέγων, Ποιήσατε πάσχα τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ τῆς διαθήκης ταύτης.

22 Ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πάσχα τοῦτο ὀφθαλμῶν τῶν κριτῶν οἱ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ^α πάσας τὰς ἡμέρας^β βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ βασιλέων Ἰούδα.

23 Ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτωκωδεκίτῳ ἔτει τοῦ

Βασιλέως Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ πάσχα τῷ Κυρίῳ ἐν Ἱερουσαλήμ.

24 Καί γε τοὺς θελητάς, καὶ τοὺς γνωριστάς, καὶ τὰ θεραφίμ, καὶ τὰ εἰδωλά, καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεινούτα ἐν τῇ γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἔξηρην Ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου, οὗ εὔρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.

25 Ὅμοιοι αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτῷ βασιλεὺς, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον ὁ Μωσοῦ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ἰσχυίος αὐτῷ.

26 Πλὴν οὐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης οὗ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς πηροργισμοὺς, οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς.

27 Καὶ εἶπε Κύριος, Καί γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ τῆς προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, ἃ ἀπέωσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον, Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου ἃ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων ἡμερῶν τοῦ βασιλευσίν Ἰούδα;

29 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτῆς ἀνέβη Φαραὺ Νεχαὺ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμῶν Εὐφράτης καὶ ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς ἄπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὺ ἐν Μαγεδῶν ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν.

30 Καὶ ἐπέβησαν αὐτὸν ὅ οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδῶν, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωιάχ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

31 Υἱὸς ἔκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ἰωιάχ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ ἰρίμηνον ἔβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτάλ θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβαί.

32 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

33 Καὶ μετέστησεν αὐτὸν Φαραὺ Νεχαὺ ἐν Βαβυλαίᾳ ἐν γῇ Ἐμὼ τὸ μὴ βασιλεῦειν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔδωκε ζῆμίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν τάλαντα χρυσίου.

34 Καὶ ἐβασίλευσε Φαραὺ Νεχαὺ ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἐλακίμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλεῖς Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐπέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωαχίμ καὶ τὸν Ἰωιάχ ἐλαβε ἃ εἰσήγγεκεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

35 Καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ἰωακίμ τῷ Φαραῷ, ἅπλην ἐτίμογράφησε τὴν γῆν τοῦ δούναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος Φαραῷ ἄνηρ κατὰ τὴν συντιμῆσιν αὐτοῦ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοῦ δούναι τῷ Φαραῷ Νεχαῷ.

36 Υἱὸς ἔκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδάφ θυγάτηρ Φαδαῖλ ἐκ Ρομιά.

37 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζῶνους τῶν Χαλδαίων, καὶ τοὺς μονοζῶνους Συρίας, καὶ τοὺς μονοζῶνους Μωάβ, καὶ τοὺς μονοζῶνους υἱὸν Ἀμμων, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα τοῦ κατισχύσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν.

3 Πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐν τῷ Ἰούδα, ἀποστήσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν ἀμαρτίαις Μανασσῆ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε. 4 Καί γε τὸ αἴμα ἁθῶνον ἐξέχεε, καὶ ἐπλησε τὴν Ἱερουσαλήμ αἵματος ἁθῶου, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἰασθῆναι.

5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακίμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλευσίν Ἰούδα;

6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακίμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωακίμ υἱὸς αὐτοῦ αὐτὸ αὐτοῦ.

7 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελεθῆν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου εἰς τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου.

8 Υἱὸς οκτωκαίδεκα ἐτῶν Ἰωαχίμ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Νέσθα θυγάτηρ Ἑλληνασθαίμ, ἐξ Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

10 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ.

11 Καὶ εἰσήλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς πόλιν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωακίμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐπὶ βασιλείᾳ Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐνούχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ὄγδω ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

13 Καὶ ἐξηγγεκεν ἐκείθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε πάντα τὰ σκευῆ τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησε Σαλωμὼν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναφ Κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

14 Καὶ ἀψίκισε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχυῖ ἀιχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας, καὶ πᾶν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα, καὶ οὐκ ὑπέλειφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς.

15 Καὶ ἀψίκισε τὸν Ἰωακίμ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς ἐνούχους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἠπῆγαγεν εἰς ἀποικεσίαν ἐξ Ἱερουσαλήμ εἰς Βαβυλῶνα.

16 Καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως ἐπτακισχιλίους, καὶ τὸν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους, πάντες δυνατοὶ ποιούντες πόλεμον καὶ ἠγάγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα.

17 Καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Βαθθανιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκα τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σεδεκία.

18 Υἱὸς ἔκοσι καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν

Κεφ. κδ'. XXIV.
 ἘΝ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰωακίμ δούλος τοῖα ἔτη καὶ ἐπέστρεψε καὶ

γεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ
 αμιταλ θυγάτηρ Ἱερემίου.^α

19 Καὶ ἐποίησε τὸ ποιηρὸν δένωπιον Κυ-
 ρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωακὴμ.

20 Ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερου-
 σαλήμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα, ἕως ἀπώρριψεν αὐ-
 τοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἠθέτησε Σε-
 δεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

Κεφ. κε'. XXV.

ΚΑΙ δ'εγενήθη¹ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βα-
 σιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, ἦλθε
 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος,
 καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ·
 καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ψυχοδόμησεν
 ἐπ' αὐτὴν περίτειχος κύκλω.

2 Καὶ ἦλθεν^β ἡ πόλις ἐν περιοχῇ¹ ἕως τοῦ
 ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου ἐνάτῃ
 τοῦ μηνός.

3 Καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ
 οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἑρράγη¹ ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
 τοῦ πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς
 ἀναμέσου τῶν τειχῶν, αὐτὴ ἐστὶ τοῦ κήπου
 τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν
 κύκλω· καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τὴν Ἀραβᾶ.

5 Καὶ ἐδύωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω
 τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Ἀρα-
 βῶθ Ἱεριχώ, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπεί-
 ρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

6 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον
 αὐτὸν πρὸς βασιλεῖ Βαβυλῶνος εἰς^β Βεβλαθᾶ¹
 καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ κρίσιν.

7 Καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξε κατ' ὀφ-
 θαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου
 ἐξετέφλωσε, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ
 ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐβδόμῃ τοῦ μη-
 νός, αὐτὸς ἐνιαντὸς ἐνεκαὶδέκατος τῷ Ναβου-
 χονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ἦλθε Ναβου-
 ζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐστὼς ἐνώπιον βασι-
 λέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν
 οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάντα τοὺς οἴκους
 Ἱερουσαλήμ, καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν ὁ ἀρ-
 χιμάγειρος¹.

10 Καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ^β κυκλόθεν
 κατέσπασεν ἡ δύναμις¹ τῶν Χαλδαίων.^α

11 Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφ-
 θέν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας οἱ
 ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ
 τὸ λοιπὸν τοῦ σπριγματος μετῆρε Ναβουζαρ-
 δάν ὁ ἀρχιμάγειρος.

12 Καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλειπεν ὁ
 ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελοπυργούς^β εἰς^β γαβὴν¹.

13 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς χυκοῦς τοὺς ἐν
 οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἑτάς¹ μεχωνῶθ, καὶ τὴν θά-
 λασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέ-
 τρησαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἤραν τὸν χαλκὸν αὐ-
 τῶν εἰς Βαβυλῶνα.

14 Καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὰ ἱαμίμ, καὶ τὰς
 φιάλας, καὶ τὰς θύσκας, καὶ πάντα τὰ σκεύη
 τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς,
 ἔλαβε¹.

15 Καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς
 καὶ τὰς ἀργυρᾶς¹ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος,

16 Στύλους δύο, καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ
 τὰς μεχωνῶθ ἡσ ἐποίησε Σαλωμὸν τῷ οἴκῳ
 Κυρίου· οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ πάντων
 τῶν σκευῶν.

17 Ὀκτωκαίδεκα πήχεων ὕψος τοῦ στύλου
 τοῦ ἐνός, καὶ τὸ χωθῆρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν·
 καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθῆρ τριῶν πήχεων σαβα-
 χά, καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τῷ χωθῆρ κύκλω τὰ πάντα
 χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ
 ἐπὶ τῷ σαβαχά.

18 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραῖαν
 ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τῆς
 δευτεράσεως, καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσον-
 τας τὸν σταθμὸν.

19 Καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβον εὐνοῦχον ἕνα,
 ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν,
 καὶ κέντε ἄνδρας τῶν ὀρώντων τὸ πρόσωπον
 τοῦ βασιλέως τοὺς εὐρέθοντας ἐν τῇ πόλει,
 καὶ τὸν γραμματεῖα τὸ ἀρχοντος τῆς δυνά-
 μεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ
 ἐξήκοντα ἄνδρας τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρέ-
 θοντας ἐν τῇ πόλει.

20 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχι-
 μάγειρος, καὶ ἤγαγεν¹ αὐτοὺς πρὸς τὸν βασι-
 λέα Βαβυλῶνος εἰς^β Βεβλαθᾶ¹.

21 Καὶ ἔπεισεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Βαβυ-
 λῶνος, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς εἰς Βεβλαθᾶ
 ἐν γῇ Αἰμάθ¹ καὶ ἀπώκισθη Ἰούδας ἐπάνωθεν
 τῆς γῆς αὐτοῦ.

22 Καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθείς ἐν τῇ γῇ Ἰού-
 दा οὗς κατέλειπε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
 Βαβυλῶνος, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν
 Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ υἱὸν Σαφάν.

23 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς
 δυνάμεως αὐτοῦ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέ-
 στησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν, καὶ
 ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφάθ, καὶ
 Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωνά υἱὸς Καριθ,
 καὶ Σαραῖας υἱὸς Θαναθά ὁ Νετωφαιθίτης,
 καὶ Ἰεζονίας υἱὸς τοῦ Μαχάβ, αὐτοὶ καὶ οἱ
 ἄνδρες αὐτῶν.

24 Καὶ ὤμοσε ὁ Γοδολίαν αὐτοῖς¹ καὶ τοῖς
 ἀνδράσιν αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ φο-
 βεῖσθε πᾶροdon τῶν Χαλδαίων, καθίσατε ἐν
 τῇ γῇ, καὶ δουλεύσατε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶ-
 νος, καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν
 Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλισαίμ ἐκ τοῦ
 σπέρματος τῶν βασιλέων, καὶ δέκα ἄνδρες
 μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν Γοδολίαν καὶ
 ἀπέθανε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλ-
 δαίους, οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφάθ.

26 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ^α ἕως
 μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων, καὶ
 εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ
 προσώπου τῶν Χαλδαίων.

27 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ
 ἔτει τῆς ὁμοικίας¹ τοῦ Ἰωακὴμ βασιλέως
 Ἰούδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐβδόμῳ καὶ εἰκίδι
 τοῦ μηνός, ὕψωσεν Εὐλιαμρωδέκ βασιλεὺς
 Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐ-
 τοῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωακὴμ τοῦ βασιλέως Ἰούδα,
 καὶ ἐξῆγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἄγαθὰ, καὶ
 ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων
 τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.

29 Καὶ ἠλλοίωσε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς
 αὐτοῦ, καὶ ἤσθιεν ἄρτον διαπαντός ἐνώπιον
 αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

30 Καὶ ἡ ἑστιατορία αὐτοῦ ἑστιατορία δια-
 παντός ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως,
 λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ, πάσας τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α.

Κεφ. α'. Ι.

ΑΔΑΜ, Σιθ, Ένωσ,
 2 ^αΚαι Καϊνᾶν, Μαλελεήλ, Γάρεδ,
 3 Ένωχ, Μαθουσαίλα, Λάιμεχ,
 4 Νῶε υἱοὶ Νῶε, Σημ, Χάμ, Ίάφεθ.
 5 Υἱοὶ Ίάφεθ, Γαμέρ, ^βΜαγώγ, Μαδαΐμ,
 Ίωῦν, Ἐλισάι, Θοβέλ, Μοσὸχ, καὶ Θίρας,
 6 Καὶ οἱ υἱοὶ Γαμέρ, Ἀσχανάζ, καὶ Ῥιφίθ,
 καὶ ^βΘοργαμί.
 7 Καὶ οἱ υἱοὶ Ίωῦν, Ἐλισά, καὶ Θαρσίς, Κί-
 τιοι, ^ακαὶ Ῥόδιοι.
 8 Καὶ υἱοὶ Χάμ, Χουρ, καὶ Μεσραΐμ, Φουδ,
 καὶ Χαναάν.
 9 Καὶ υἱοὶ Χουρ, Σαβί, καὶ Εὐιλί, καὶ Σι-
 βαθά, καὶ Ῥεγμά, καὶ Σεβεθαχά καὶ υἱοὶ
 Ῥεγμά, Σαβά, καὶ Δαδάν.
 10 Καὶ Χουρ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ^α οὗτος
 ἤρξατο εἶναι γίγας κνηγὸς ἐπὶ τῆς γῆς.^α
 11 Υἱοὶ Σημ, Αἰλὰμ, καὶ Ἀσσουρ,^α
 12 Καὶ Ἀρφαζάδ, Σάλα,
 13 Ἐβερ, Φαλέγ, Ῥαγάν,
 14 Σερουχ, Ναχωρ, Θάρρα,
 15 Ἀβραάμ.
 16 Υἱοὶ δὲ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰσμαήλ.
 17 Αὗται δὲ αἱ γενεαί ^βαὐτῶν πρωτότοκος¹
 Ἰσμαήλ, Ναβαιώθ, καὶ Κηδιάρ, Ναβδεήλ,
^βΜασσάμ,¹
 18 Μασμά, Ἰθσμὰ, Μασσή, Χονδάν, Θαμίαν,
 19 Ἰεττούρ, Ναφές, ^βΚεδμί. οὗτοι ^αυἱοὶ
 Ἰσμαήλ.
 20 Καὶ υἱοὶ Χεττοίρας παλλακῆς Ἀβραάμ¹
 καὶ ἔτεκεν ^ααὐτῷ τὸν Ζεμβράμ, Ἰεζάν, ^βΜα-
 διάμ, Μαδάμ,¹ ^βΣοβιάκ,¹ Σωέ καὶ υἱοὶ Ἰεζάν,
 Δαϊδάν, καὶ Σαβαί.^α
 21 Καὶ υἱοὶ Μαδιάμ, Γεφάρ, καὶ Ὀφέρ, καὶ
 Ἐνώχ, καὶ Ἀβιδά, καὶ Ἐλδαδά πάντες ἔτσι
 υἱοὶ Χεττοίρας.
 22 Καὶ ἐγέννησεν Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ¹ καὶ
 υἱοὶ Ἰσαάκ, ^βἸακώβ, καὶ Ἠσαῦ.¹
 23 Υἱοὶ Ἠσαῦ, Ἐλιφάζ, καὶ Ῥαγουήλ, καὶ
 Ἰεούλ, καὶ Ἰεγλόμ, καὶ Κορέ.
 24 Υἱοὶ Ἐλιφάζ, Θαμίαν, καὶ Ὠμάρ, Σωφάρ,
 καὶ Γοωθόμ, καὶ Κενέξ, καὶ Θαμνά, καὶ¹
 Ἀμαλήκ.
 25 Καὶ υἱοὶ Ῥαγουήλ, Ναχές, Ζαρέ, Σομέ,
 καὶ ^βΜοζέ.¹
 26 Υἱοὶ Σηθ, Δωτάν, Σωβάλ, Σεβεγών, Ἀνά,
 Δηνών, Ὠσάρ, καὶ Ἄλισάν.¹
 27 Καὶ υἱοὶ Δωτάν, Χορρί, καὶ Αἰμάν, ἀδελφὴ
 δὲ Δωτάν Θαμνά.

28 Υἱοὶ Σωβάλ, ^βἈλὼν, Μαχανάθ, Ταιβηλ,
 Σωφί,¹ καὶ Ὠνάν υἱοὶ δὲ Σεβεγών, ^βΛιθ, καὶ
 Σωνάν.¹
 29 Υἱοὶ Σωνάν, Δαισιών^α, υἱοὶ δὲ Δαισιών,
^βἘμερών,¹ καὶ Ἀσεβών, καὶ Ἰεθράμ, καὶ Χαρράν.
 30 Καὶ υἱοὶ Ὠσάρ, Βαλαάμ, καὶ ^βΖουκάμ,
 καὶ Ἀκάν.¹ Υἱοὶ Δισάν, Ὠε, καὶ Ἀρίαν.
 31 Οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν Βαλάκ υἱὸς
 Βεώρ, καὶ ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ Δενναβά.
 32 Καὶ ἀπέθανε Βαλάκ, καὶ ἐβασίλευσεν
 ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβάβ υἱὸς Ζαρά ἐκ Βοσόρρας.
 33 Καὶ ἀπέθανεν Ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν
 ἀντ' αὐτοῦ Ἀσὸμ ἐκ γῆς Θαιμανίων.
 34 Καὶ ἀπέθανεν Ἀσὸμ, καὶ ἐβασίλευσεν
 ἀντ' αὐτοῦ Ἀδά υἱὸς Βαράδ, ὁ πατάξας Μα-
 διάν ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ, καὶ ὄνομα τῆ πόλει
 αὐτοῦ Γεθαίμ.
 35 Καὶ ἀπέθανεν Ἀδά, καὶ ἐβασίλευσεν
 ἀντ' αὐτοῦ ^βΣεβλά¹ ἐκ Μασκεκάς.
 36 Καὶ ἀπέθανε ^βΣεβλά,¹ καὶ ἐβασίλευσεν
 ἀντ' αὐτῆ Σαῦλ ἐκ Ῥωβὼθ τῆς παρὰ ποταμόν.
 37 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ ἐβασίλευσεν
 ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννώρ υἱὸς Ἀχωβίωρ.
 38 Καὶ ἀπέθανε Βαλαεννώρ^α, καὶ ἐβασίλευ-
 σεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδάδ υἱὸς Βαράδ,¹ καὶ
 ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ, Φογώρ^α.
 39 Ἠγεμόνες Ἐδώμ ἠγεμῶν Θαμνά, ἠγεμῶν
 Γωλαδά, ἠγεμῶν Ἰεθέρ,
 40 ἠγεμῶν Ἐλιβαμάς, ἠγεμῶν Ἥλας, ἠγε-
 μῶν Φινάν,
 41 ἠγεμῶν Κενέξ, ἠγεμῶν Θαμίαν, ἠγεμῶν
^βΒαβσάρ,¹
 42 ἠγεμῶν Μαγεδιήλ, ἠγεμῶν ^βΖαφωίν¹
 οὗτοι ἠγεμόνες Ἐδώμ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΤΑΥΤΑ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ Ρου-
 βην, Συμεών, Λευί, Ἰούδα, Ἰσάχαρ, Ζαβουλὼν,
 2 Δάν, Ἰωσήφ, Βενιαμίν, ^βΝεφθαλί,¹ Γάδ,
^βἈσσήρ.
 3 Υἱοὶ Ἰούδα, Ἡρ, Ἀνάν, Σηλώμ τρεῖς ἐγεν-
 νήθησαν αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς Σαύας τῆς
 Χανανίτιδος καὶ ἦν Ἡρ ὁ πρωτότοκος Ἰούδα
 πονηρὸς ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἀπέκτεινε αὐτόν.
 4 Καὶ Θάμαρ ἡ νύμφη αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ
 τὸν Φαρές, καὶ τὸν Ζαράι πάντες υἱοὶ Ἰούδα
 πέντε.
 5 Υἱοὶ Φαρές, Ἐσρώμ, καὶ Ἰεμονήλ.

6 Καὶ υἱοὶ Ζαβὶ, Ζαμβρί, κ' Αἰθίμ, κ' Ἄλιμ-
 άν', καὶ Καλχάλ, καὶ Ἐδριδ, πάντες πέντε.
 7 Καὶ υἱοὶ Χαρίμ, Ἀχίρ ὁ ἔμποδοστατῆς
 Ἰσραὴλ, δε ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα.
 8 Καὶ υἱοὶ Λιθάμ, Ἀζαρίας.
 9 Καὶ υἱοὶ Ἐρωμὶ οἱ ἐτέχθησαν αὐτῶ, ὁ
 Ἰεραμὴλ, καὶ ὁ Ἄράμ, καὶ ὁ Χαλέβ".
 10 Καὶ Ἀρίμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδίβ, καὶ
 Ἀμιναδίβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών ἀρχοντα
 οἴκου Ἰούδα,
 11 Καὶ Ναισσών ἐγέννησε τὸν Σαλιμών, καὶ
 Σαλιμών ἐγέννησε τὸν Βουζ,
 12 Καὶ Βουζ ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ', καὶ
 Ὠβηδ' ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί,
 13 Καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον
 αὐτοῦ τὸν Ἐλιάβ, Ἀμιναδίβ ὁ δευτερος,
 Σαμαὶ ὁ τρίτος,
 14 Ναθαναὴλ ὁ τέτατος, ὁ Ζαβδαὶ ὁ πέμπτος,
 15 Ἀσάμ ὁ ἕκτος, Δαυὶδ ὁ ἕβδομος.
 16 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουία, καὶ Ἀβι-
 γαὰ καὶ υἱοὶ Σαρουία, Ἀβισαί, καὶ Ἰωιάβ',
 καὶ Ἀσαιλ, τρεῖς.
 17 Καὶ Ἀβιγαία ἐγέννησε τὸν Ἄμεισσάβ' κ'
 πατὴρ Ἄμεισσάβ' Ἰοθάρ' ὁ Ἰσμαηλίτης.
 18 Καὶ Χαλέβ υἱὸς Ἐρωμὶ ἔλαβε τὴν Γαζυ-
 βί γυναῖκα, καὶ τὴν Ἰερῶθ' καὶ οὗτοι υἱοὶ
 αὐτῆς, Ἰασύρ, καὶ Σουβίβ, καὶ Ἀρδών'.
 19 Καὶ ἀπέθανε Γαζουβί, καὶ ἔλαβεν ἐαυτῶ
 Χαλέβ τὴν Ἐφραθ', καὶ ἔτεκεν αὐτῶ τὸν Ὠρ'.
 20 Καὶ Ὠρ ἐγέννησε τὸν Οὐρί' καὶ Οὐρί
 ἐγέννησε τὸν Βεσελεὴλ.
 21 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Ἐσρών πρὸς
 τὴν θυγατέρα Μαχὶρ πατρὸς Γαλαὰδ, καὶ
 αὐτὸς ἔλαβεν αὐτήν, καὶ αὐτὸς ὄξηκοντα-
 πέντε ἐτῶν ἦν' καὶ ἔτεκεν αὐτῶ τὸν Ὁρέρχ'.
 22 Καὶ Ὁρέρχ' ἐγέννησε τὸν Ἰαίρ' κ' ἦσαν
 αὐτῶ εἴκοσι καὶ τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλαὰδ.
 23 Καὶ ἔλαβε Γεδσοὺρ καὶ Ἀράμ τὰς κόμης
 Ἰαίρ ἐξ αὐτῶν, τὴν Καναθ' καὶ τὰς κόμης αὐ-
 τῆς, ἐξήκοντα πόλεις· πᾶσαι αὗται υἰῶν Μα-
 χιρ πατρὸς Γαλαὰδ.
 24 Καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἐσρών, ἦλθε
 Χαλέβ εἰς Ἐφραθὰ καὶ ἡ γυνὴ Ἐσρών Ἀβιά'
 καὶ ἔτεκεν αὐτῶ τὸν Ὁ Ἀσχήμ' πατέρα Θεκωέ.
 25 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰεραμὴλ ὁ πρωτότοκος'
 Ἐσρών, ὁ πρωτότοκος Ῥάμ, καὶ Βιναί, καὶ
 Ἀράμ, καὶ Ἄσιν' ἀδελφὸς αὐτοῦ.
 26 Καὶ ἦν γυνὴ ἑτέρα τῇ Ἰεραμὴλ, κ' ὄνομα
 αὐτῇ Ἀτάρ' αὕτη ἐστὶ μήτηρ ὁ Ὄζομ'.
 27 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Ῥάμ πρωτότοκον Ἰερα-
 μὴλ, Μαὰς, καὶ Ἰαμίν', καὶ Ἀκόρ.
 28 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Ὀζομ', Σαμαί, κ' Ἰαδαέ'
 καὶ υἱοὶ Σαμαί, Ναδάβ' καὶ Δαμισούρ.
 29 Καὶ ὄνομα τῆς γυναίκος Ἀβισούρ, Ἀβιχαία'
 κ' ἔτεκεν αὐτῶ τὸν Ἀχαβάρ', κ' τὸν Ὁ Μωήλ'.
 30 Καὶ υἱοὶ Ναδάβ', Σαλαὰ, καὶ Ἀφφαίν' καὶ
 ἀπέθανε Σαλαὰ οὐκ ἔχων τέκνα.
 31 Καὶ υἱοὶ Ἀφφαίν', Ὁ Ἰσεμὴλ', καὶ υἱοὶ
 Ὁ Ἰεμὴλ', Σωσάν' καὶ υἱοὶ Σωσών, Δαδαί.
 32 Καὶ υἱοὶ Δαδαί, Ἀχισαμὶς, Ἰεθέρ, Ἰωνά-
 θαν' καὶ ἀπέθανε Ἰεθέρ οὐκ ἔχων τέκνα.
 33 Καὶ υἱοὶ Ἰωνάθαν, Φαλέθ, καὶ Ὁζάμ'.
 οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ἰεραμὴλ.
 34 Καὶ οὐκ ἦσαν τῶν Σωσάν παῖς Αἰγύπτιος, καὶ
 ὄνομα αὐτῶ Ἰωχὴλ.
 35 Καὶ ἔδωκε Σωσάν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῇ
 Ἰωχὴλ παιδί αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν
 αὐτῶ τὸν Ὁ Ἐθί'.
 36 Καὶ Ὁ Ἐθί' ἐγέννησε τὸν Ναθάν, καὶ Να-
 θάν ἐγέννησε τὸν Ζαβὶδ,

37 Καὶ Ζαβὶδ ἐγέννησε τὸν Ὁ Ἀφραμὴλ', καὶ
 Ὁ Ἀφραμὴλ' ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ',
 38 Καὶ Ὠβηδ' ἐγέννησε τὸν Ἰηου, καὶ Ἰηου
 ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν,
 39 Καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Κελλῆς, καὶ
 Κελλῆς ἐγέννησε τὸν Ἐλεασά,
 40 Καὶ Ἐλεασά ἐγέννησε τὸν Σοσομαί, καὶ
 Σοσομαί ἐγέννησε τὸν Σαλοῦμ,
 41 Καὶ Σαλοῦμ ἐγέννησε τὸν Ἰεχεμίου, καὶ
 Ἰεχεμίας ἐγέννησε τὸν Ἐλισαμί, καὶ Ἐλι-
 σαμί ἐγέννησε τὸν Ἰσμαήλ'.
 42 Καὶ υἱοὶ Χαλέβ ἀδελφοὶ Ἰεραμὴλ, Μα-
 ρισά ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ οὗτος πατὴρ Ζίφ'
 καὶ υἱοὶ Μαρισά πατρὸς Χεβρών.
 43 Καὶ υἱοὶ Χεβρών, Κορέ, καὶ Θαπφούς,
 καὶ Ῥεκόμ, καὶ Σαμαά.
 44 Καὶ Σαμαί ἐγέννησε τὸν Ῥαέμ πατέρα
 Ὁ Ἰεκλάν', καὶ Ὁ Ἰεκλάν' ἐγέννησε τὸν Σαμαί.
 45 Καὶ υἱὸς αὐτοῦ Μαών' καὶ Μαὸν πατὴρ
 Βαιθσοὺρ.
 46 Καὶ Γαιφά ἡ παλλακὴ Χαλέβ ἐγέννησε
 τὸν Ἀρίμ, καὶ τὸν Ὁ Μοσά', καὶ τὸν Γεζουέ'.
 47 Καὶ υἱοὶ Ἀδδαί, Ῥεγέμ, καὶ Ἰωάβιμ, καὶ
 Ὁ Σωγάρ', καὶ Φαλέκ, καὶ Γαιφά, καὶ Σαγαέ.
 48 Καὶ ἡ παλλακὴ Χαλέβ Μωχά ἐγέννησε
 τὸν Σαβέρ, καὶ τὸν Ὁ Θοράμ'.
 49 Καὶ ἐγέννησε Ὁ Σαγαέ' πατέρα Μαδιμνά,
 καὶ τὸν Ὁ Σαού' πατέρα Μαχαβηνά, κ' πατέρα
 Γαιβάλ' καὶ θυγατὴρ Χαλέβ, Ὁ Ἀσχά'.
 50 Οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χαλέβ' υἱοὶ Ὠρ πρωτο-
 τόκου Ἐφραθά' Σωβίλ πατὴρ Καραθιαρίμ,
 51 Σαλωμών πατὴρ Βαθαί, Λαμιών πατὴρ
 Βαυθαλαέμ, καὶ Ἀρίμ πατὴρ Βεθγεδούρ.
 52 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Σωβίλ πατρὶ Καρα-
 θιαρίμ Ἀρά, καὶ Αἰσι, καὶ Ἀμμανιθ',
 53 Καὶ Οὐμσασφά, Ὁ πόλες Ἰαίρ, Ἰαθαλίμ, κ'
 Ὁ Μιφθίμ', κ' Ἰσαμυαίμ, κ' Ἰμισσαρίμ' ἐκ τῶ
 ἐξήλθονσαν οἱ Σαραθλοῖ, κ' υἱοὶ Ἐσθαάμ'.
 54 Υἱοὶ Σαλωμών Βαυθαλαέμ, ὁ Νετωφατί,
 Ἀταρῶθ οἴκου Ὁ Ἰωάβ', καὶ ἡμισυ τῆς Μαλαθί,
 Ἰσαρί,
 55 Πατριαὶ γραμματέων κατοικοῦντες ἐν
 Ὁ Ἰάβις Θαραθαμίμ, καὶ Σαμαθίμ, καὶ Σαχα-
 θίμ' οὗτοι οἱ Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐξ Αἰμὴθ
 πατρὸς οἴκου Ῥηχίβ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυὶδ οἱ τεχθέντες αὐτῶ
 ἐν Χεβρών' ὁ πρωτότοκος Ἀμνών τῇ Ἀχιναίμ
 τῇ Ὁ Ἰεζραηλίτιδι' ὁ δευτερος Ὁ Δαμινῆλ' τῇ
 Ἀβιγαίᾳ τῇ Κερμηλίᾳ.
 2 Ὁ τρίτος Ἀβεσσαλώμ, υἱὸς Μωχά θυγα-
 τρὸς Θολμαί βασιλέως Γεδσοῦρ' ὁ τέτατος
 Ἀδωνία υἱὸς Ἀγγιδ'.
 3 Ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιτάλ' ὁ ἕκτος
 Ἰεθραὴμ τῇ Ἀγλᾷ γυναίκε αὐτοῦ.
 4 Ἐξ ἐγεννήθησαν αὐτῶ ἐν Χεβρών' καὶ ἐβα-
 σίλευσεν ἐκεῖ ἐπτά ἐτῶ, κ' ἐξάμηνον' κ' τρι-
 ἀκοντα κ' τρία ἐτῆ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ.
 5 Καὶ ἦτοι ἐτέχθησαν αὐτῶ ἐν Ἰερουσαλήμ
 Σαμαά, Σωβιάβ, Νάθαν, καὶ Σαλωμών τέσ-
 σαρες τῇ Βηρσουβεέ θυγατρὶ Ἀμιήλ'.
 6 Καὶ Ἐβαίρ, καὶ Ὁ Ἐλισά', καὶ Ἐλιφαιθ',
 7 Καὶ Ναγαι, καὶ Ναφέκ, καὶ Ἰαφιέ,
 8 Καὶ Ἐλισαμί, καὶ Ναφέκ, Ὁ Ἐλιφαλά',
 ἐννέα.
 9 Πάντες υἱοὶ Δαυὶδ, πλὴν τῶν υἰῶν τῶν
 παλλακῶν, καὶ Θήμαρ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν.

10 Υἱοὶ Σαλωμών, Ῥοβοάμ, Ἀβιά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ,
 11 Ἰωράμ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ, Τεάρης υἱὸς αὐτοῦ,
 12 Ἀασιὰς υἱὸς αὐτοῦ, Ἀζαρίης υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωάθαν υἱὸς αὐτοῦ,
 13 Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ, Μαασσής υἱὸς αὐτοῦ,
 14 Ἀμὼν υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ.
 15 Καὶ υἱοὶ Ἰωσία, πρωτότοκος Ἰωανάν, ὁ δευτέρως Ἰωακίμ, ὁ τρίτος Σεδεκίας, ὁ τέταρτος Σαλόμ.
 16 Καὶ υἱοὶ Ἰωακίμ, Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ, Σεδεκίας υἱὸς αὐτοῦ.
 17 Καὶ υἱοὶ Ἰεχονία, Ἀσίρ, Σαλαθιήλ υἱὸς αὐτοῦ,
 18 Μελχिरύμ, καὶ Φαδαίας, καὶ Σανεσάρ, καὶ Ἰεκμία, καὶ ὁ Ἰσασαῦθ, καὶ Ναβαΐδας.
 19 Καὶ υἱοὶ Φαδαίας, Ζοροβάβελ, καὶ Σεμεΐ, καὶ υἱοὶ Ζοροβάβελ, Μοσολάμ, καὶ Ἀνανία, καὶ Σαλωμεθὶ ἀδελφὴ αὐτῶν,
 20 Καὶ ὁ Ἀσουβὲλ, καὶ Ὀόλ, καὶ Βαραχία, καὶ Ἀσαδία, καὶ Ἀσοβεθ, πέντε.
 21 Καὶ υἱοὶ Ἀνανία, Φαλεττία, καὶ Ἰεσίας υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Ῥαφάιλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὁρνά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβδία υἱὸς αὐτοῦ, Σεχενίας υἱὸς αὐτοῦ.
 22 Καὶ υἱὸς Σεχενία, Σαμαΐα καὶ υἱοὶ Σαμαΐα, Χαττούς, καὶ Ἰωήλ, καὶ Βερρί, καὶ Νωαδία, καὶ Σαφάθ, ἕξ.
 23 Καὶ υἱοὶ Νωαδία, ὁ Ἐλιθενάν, καὶ Ἐζεκία, καὶ Ἐζρικάμ, τρεῖς.
 24 Καὶ υἱοὶ ὁ Ἐλιθενάν, Ὀδολία, καὶ Ἐλιασβών, καὶ ὁ Φαδαΐα, καὶ Ἄκουβ, καὶ Ἰωανάν, καὶ Δαλααΐα, καὶ Ἀνάν, ἑπτὰ.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ υἱοὶ Ἰουδα, Φαρές, Ἐσρώμ, καὶ Χαρμί, καὶ Ὁρ, Σουβάλ,
 2 Καὶ ὁ Ῥάδα υἱὸς αὐτοῦ καὶ Σουβάλ ἐγέννησε τὸν Ἰέθ καὶ Ἰέθ ἐγέννησε τὸν Ἀχιμαΐ, καὶ τὸν Λαάδ αὐτὰ αἰ γενέσεις τῶ ὁ Ἀρubi.
 3 Καὶ ἔτι υἱοὶ Αἰτάμ, Ἰεραήλ, ὁ Ἰεσμάν, καὶ ὁ Ἰεβόδε! καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν ὁ Ἐσηθβών!
 4 Καὶ Φανουήλ πατὴρ Γεδώρ, καὶ Ἰαζήρ πατὴρ Ὠσάν οὗτοι υἱοὶ Ἰσραὴλ τῶ πρωτοτόκου Ἐφραθὰ πατρὸς ὁ Βαθαλααέν!
 5 Καὶ τῶ ὁ Ἀσουρ! πατρὶ ὁ Θεκωὲ! ἦσαν δύο γυναῖκες, ὁ Ἀωδὰ, καὶ Ὀσαδὰ!
 6 Καὶ ἔτεκεν αὐτῶ ὁ Ἀωδὰ τὸν Ὠχαΐα!, καὶ τὸν Ἥφαλ, καὶ τὸν Θαϊμάν, καὶ τὸν Ἀσσήρ πάντες οὗτοι υἱοὶ ὁ Ἀωδὰς.
 7 Καὶ υἱοὶ ὁ Θεαδὰς!, Σερέθ, καὶ Σαάρ, καὶ ὁ Ἐσθανάμ!
 8 Καὶ Κωὲ ἐγέννησε τὸν Ἐνώβ, καὶ τὸν ὁ Σαβαθά! καὶ γενήσεις ἀδελφῶ Ῥηχάβ, υἱὸς Ἰαρίν.
 9 Καὶ ἦν Ἰγαβίης ἐνόδοξος ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰγαβίης, λέγουσα, Ἐτεκεν ὡς γαβίης.
 10 Καὶ ἐπεκαλέσατο ὁ Ἰγαβίης! τὸν Θεὸν Ἰσραήλ, λέγων, Ἐάν εὐλογῶν εὐλογῆσθαι με, καὶ πληθύνῃ τὰ ὄριά μου, καὶ ἦ ἡ χεὶρ σου μετ' ἐμῆ, καὶ ποιήσῃ γνώσιν τῶ μη ταπεινώσασί με! καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πάντα ὅσα ῆτήσατο.
 11 Καὶ Χαλεβὸς πατὴρ Ἀσά ἐγέννησε τὸν Μαχίρ οὗτος πατὴρ Ἀσσαθών
 12 Ἀ ἐγέννησε τὸν Βαθραϊάν, καὶ τὸν ὁ Βεσοῆ, καὶ τὸν Θαϊμάν! πατέρα πόλεως Ναῶς ἀδελφῶ

Ἐσελῶμ τὸν Κενεζὶ οὗτοι ἄνδρες ὁ Ῥηχάβ.
 13 Καὶ υἱὸς Κενεζὶ, Γοθουήλ, καὶ Σαρυαΐα καὶ υἱοὶ Γοθουήλ, Ἀθάθ.
 14 Καὶ Μαναθὶ ἐγέννησε τὸν Γοφερά! καὶ Σαρυαΐα ἐγέννησε τὸν ὁ Ἰωβάβ! πατέρα ὁ Ἄγε-αδδαΐρ!, ὅτι τέκτονες ἦσαν.
 15 Καὶ υἱοὶ Χαλεβὸς υἱοῦ Ἰεφοννή, Ἡρ, ὁ Ἀδά!, καὶ Νούμ! καὶ υἱοὶ ὁ Ἀδά!, Κενεζ.
 16 Καὶ υἱοὶ ὁ Ἀλεήλ, Ζιβ, καὶ Ζεφά, καὶ Θιριά, καὶ Ἐσερήλ.
 17 Καὶ υἱοὶ Ἐσρί, Ἰεθέρ, Μωράδ, καὶ ὁ Ἀφερ!, καὶ Ἰαμὼν! καὶ ἐγέννησεν Ἰεθέρ τὸν ὁ Μαρών!, καὶ τὸν Σεμεΐ, καὶ τὸν Ἰεσβὰ πατέρα Ἐσθαϊμίων.
 18 Καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ αὐτῆ Ἀδία ἔτεκε τὸν Ἰερεδ πατέρα Γεδώρ, καὶ τὸν Ἀβέρ πατέρα Σαχών, καὶ τὸν ὁ Χετιήλ! πατέρα Ζαμὼν! καὶ οὗτοι υἱοὶ Βεθθία θυγατρὸς Φαραῶ, ἣν ἔλαβε Μωρῆδ.
 19 Καὶ υἱοὶ γυναικὸς τῆς Ἰδουίας ἀδελφῆς Ναχαΐμ! πατρὸς Κεΐλά, ὁ Γαρμί, καὶ Ἐσθαϊμίων Νωχαθί!
 20 Καὶ υἱοὶ Σεμὼν, Ἀμνιὼν, καὶ ὁ Ἀνά! υἱὸς ὁ Φανά, καὶ Ἰωνύ! καὶ υἱοὶ ὁ Σεΐ!, ὁ Ζωνάν!, καὶ υἱοὶ ὁ Ζωάβ!
 21 Υἱοὶ Σηλὼμ υἱοῦ Ἰοῦδα, Ἡρ πατὴρ Δηχάβ, καὶ Λααδὰ πατὴρ Μαρισά! καὶ γενέσεις οἰκείων ὁ Ἐφραβαβὶκ! τῶ οἴκῳ Ἐσοβὰ,
 22 Καὶ Ἰωακίμ, καὶ ἄνδρες Χωζηβὰ, καὶ Ἰωΐς, καὶ Σαράφ, οἱ κατοκήσαν ἐν Μωσὶβ! καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ἀβελθρίν, ἀσκήμι.
 23 Οὗτοι κεραιμεῖς οἱ κατοκοῦντες ἐν Ἀταΐμ καὶ Γαδιρὰ μετὰ τοῦ βασιλέως, ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσαν, καὶ κατοκήσαν ἐκεῖ.
 24 Υἱοὶ Σεμὼν, Ναμουήλ, καὶ Ἰαμίν, Ἰαρίβ, Ζαρές, Σαουλ,
 25 Σαλώμ υἱὸς αὐτοῦ, Μαβασίμ υἱὸς αὐτοῦ, Μασμὰ υἱὸς αὐτοῦ,
 26 Ἀμουήλ υἱὸς αὐτοῦ, Σαβουδ υἱὸς αὐτοῦ, Ζακχούρ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεΐ υἱὸς αὐτοῦ,
 27 Τῶ Σεμεΐ υἱὸς ἑκακάδεκι, καὶ θυγατέρες ὁ ἔξ! καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοί! καὶ πᾶσαι αἱ πατρίαι αὐτῶν οὐκ ἐπλεόνασαν ὡς υἱοὶ Ἰουδα.
 28 Καὶ κατοκήσαν ἐν Βηρσαβεέ, ἡ καὶ Μωλαδὰ, καὶ ἐν Ἐσερσουά!,
 29 Καὶ ἐν Βαλαά, καὶ ἐν Αἰσέμ!, καὶ ἐν Ὡλωάδ,
 30 Καὶ ἐν Βαθουήλ, καὶ ἐν Ἐρμὰ, καὶ ἐν Σκελάγ,
 31 Καὶ ἐν Βαϊθμαριμῶθ, καὶ Ἡμισουσεωσίν!, καὶ οἴκου Βαρουσεωρίμ! αὐτὰ αἱ πόλεις αὐτῶν ὡς βασιλέως Δαυίδ.
 32 Καὶ ἐπαίλει αὐτῶν Αἰτάν, καὶ Ἡν, Ῥεμμών, καὶ Θοκά, καὶ ὁ Δισάρ!, πόλεις πέντε.
 33 Καὶ πᾶσαι ἑπαύλει αὐτῶν κύκλω τῶν πόλεων τούτων ὡς Βαϊάλ! αὐτῆ κατάσχεσις αὐτῶν, καὶ ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν.
 34 Καὶ Μοσωβάβ, καὶ ὁ Ἰεμοδόχ!, καὶ Ἰωσία υἱὸς Ἀμασία,
 35 Καὶ Ἰωήλ, καὶ Ἰηοῦ υἱὸς Ἀσβαβία, υἱὸς Σαραῦ, υἱὸς Ἀσιήλ,
 36 Καὶ Ἐλιωνάι, καὶ Ἰωκαβά, καὶ Ἰασονία, καὶ Ἀσαΐα, καὶ Ἰεδιήλ, καὶ Ἰσμαήλ, καὶ Βαναΐας,
 37 Καὶ Ζουζὰ υἱὸς Σαφαΐ, υἱοῦ Ἀλιών, υἱοῦ Ἰεδιά, υἱοῦ ὁ Σεμυρ!, υἱοῦ Σαμαϊών.
 38 Οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν δνόμασιν ἀρχόντων ἐν ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν οἴκοις πατρῶν αὐτῶν ἐπληθύνθησαν εἰς πληθος.
 39 Καὶ ἐπεορεύθησαν ἕως τοῦ ἔλθειν Γέραρα ἕως τῶν ἀνατολῶν τῆς Γαί, τοῦ ζητήσαι νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν.

40 Καὶ εὗρον νομὰς πλείονας καὶ ἀγαθὰς κ' ἢ γῆ πλατεία ἐναντίον αὐτῶν, καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία, ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χαμ τῶν κατοικοῦντων ἐκεῖ ἐμπροσθεν.

41 Καὶ ἦλθουσιν οὗτοι α' οἱ γεγραμμένοι ἐπ' ὄνόματος ἐν ἡμέραις Ἐξέκιου βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐπάταξαν τοὺς ὄικους αὐτῶν καὶ τοὺς Μιναιούς οὓς εὗρσαν ἐκεῖ, καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ᾤκησαν ἀντ' αὐτῶν, ὅτι νομαὶ τοῖς κτήνεσι αὐτῶν ἐκεῖ.

42 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Σμεὶὸν ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σαρία ἄνδρες πεντακόσιοι, κ' φαλαεττία, καὶ Νωαδία, καὶ Ῥαφαία, καὶ Οὐζὴλ υἱοὶ Ἰεσὶ ἄρχοντες αὐτῶν.

43 Καὶ ἐπάταξαν τὸς καταλόγους τὸς καταλειφθέντας τῷ Ἀμαλικῷ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος α', καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔδωκε α' τῇ εὐλογίᾳ αὐτοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ υἱῷ Ἰσραὴλ, κ' ἔκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτότοκία, 2 Ὅτι Ἰούδας δυνατὸς ἰσχύϊ κα' ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἰς ἠγούμενον ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ἰωσήφ

3 Ἰαοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ, Ἐνώχ, καὶ Φαλλούς, Ἀρωίμ, καὶ Χαρμί.

4 Υἱοὶ Ἰωὴλ, Σεμεὶ, καὶ Βαναία υἱὸς αὐτοῦ καὶ υἱοὶ Γουγ υἱοῦ Σεμεί,

5 Υἱὸς αὐτοῦ Μιχά, υἱὸς αὐτοῦ Ῥηχά, υἱὸς αὐτοῦ Ἰωὴλ,

6 Υἱὸς αὐτοῦ Βειήλ, ὃν μετώκισε ὁ Θαλαφθαλασάρ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ οὗτος ἄρχων τῶν Ῥουβὴν.

7 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ ὁ πατρίδι αὐτοῦ ἐν τοῖς καταλοχισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἄρχων Ἰωὴλ, καὶ Ζαχαρία,

8 Καὶ ὁ Βαλέκ υἱὸς Ἀζούζ, υἱὸς Σαμὰ, υἱὸς Ἰωὴλ οὗτος κατήκτισεν ἐν Ἀροὴρ, καὶ ἐπὶ Ναβού, καὶ ὁ Βεελμασσών.

9 Καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατήκτισεν ἕως ἐρχομένων τῆς ἐρήμου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ὅτι κτήνη αὐτῶν πολλὰ ἐν γῆ Γαλαὰδ.

10 Καὶ ἐν ἡμέραις Σαοὺλ ὁ ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους, καὶ ἔπεσον ἐν χερσίν αὐτῶν κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς αὐτῶν πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆς Γαλαὰδ.

11 Υἱοὶ Γάδ κατέναντι αὐτῶν κατήκτισαν ἐν γῆ Βασάν ἕως ὁ Σελά.

12 Ἰωὴλ πρωτότοκος, καὶ Σαφάμ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ Ἰανὶν ὁ γραμματεὺς ἐν Βασάν.

13 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, κατ' οἶκους πατρῶν αὐτῶν, Μιχαὴλ, α' Μοσολλάμ, καὶ ὁ Σεβεὶ, καὶ Ἰωρεὲ, κ' Ἰωαχίν, κ' Ζεὲ, καὶ Ὡβηδ, ἑπτά.

14 Οὗτοι υἱοὶ Ἀβιχαιά υἱοῦ Οὐρί, υἱοῦ Ἰδαί, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μιχαὴλ, υἱοῦ Ἰεσαί, υἱοῦ Ἰεθδαί, υἱοῦ Βοὺζ'

15 α' ἀδελφοῦ υἱοῦ Ἀβδιήλ, υἱοῦ Γουνί, ἄρχων οἴκου πατρῶν.

16 Κατῶκον ἐν Γαλαὰδ, ἐν Βασάν, καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ περίχωρα Σαρὴν ἕως ἐξόδου.

17 Πάντων ὁ καταλοχισμὸς ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοάμ βασιλέως Ἰσραὴλ.

18 Υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ Γάδ καὶ ἡμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐξ υἱῶν διναμέως, ἄνδρες ἀίροντες κίπιδας καὶ μάχαιραν, καὶ ὁ τέινοντες τὸ ζόφον, καὶ δέδογαμένον πόλεμον, ἑτεσσαράκοντα

καὶ τέσσαρες^δ χιλιáδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἐξήκοντα ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν.

19 Καὶ ἐποίησαν πόλεμον μετὰ τῶν ὁ Ἀγαρηνῶν, κ' Ἰτρυαίων, κ' Ναφισαίων, κ' Ναδαβαίων.

20 Καὶ κατίσχυσαν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν Ἀγαραῖοι, καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν, ὅτι πρὸς τὸν Θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῖς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

21 Καὶ ἠχηλαίωτευσαν τὴν ἄσπεκευὴν αὐτῶν, καμῆλους πεντακισχιλίους, καὶ προβάτων διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας, ὄνους δισχιλίους, καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας.

22 Ὅτι τραυματίαι πολλοὶ ἔπεσον, ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ὁ πόλεμος^δ καὶ κατήκτισαν ἀντ' αὐτῶν ἕως α' μετοικεσίας.

23 Καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ κατήκτισαν ἀπὸ Βασάν ἕως Βαάλ, Ἐρμών, καὶ Σανίρ, καὶ ὄρος Ἀερμών καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλευροσάθησαν.

24 Καὶ οἱ ἀρχηγοὶ οἴκου πατρῶν αὐτῶν Ὀφέρ, καὶ Σεὶ, καὶ Ἐλιήλ, καὶ Ἰερεμία, καὶ Ὠδοῦα, καὶ Ἰεδιήλ ἄνδρες ἰσχυροὶ δυναμί, ἄνδρες ὀνομαστοὶ, ἄρχοντες τῶν οἴκων πατρῶν αὐτῶν.

25 Καὶ ἠθέτησαν ἐν Θεῷ πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐπόρευον ὅπισθε Θεῶν τῶν Λαῶν τῆς γῆς, οὓς ἐξῆρεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

26 Καὶ ἐπήγειρεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸ πνεῦμα ὁ Φαλώχ ὁ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ τὸ πνεῦμα Θαλαφθαλασάρ βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ μετώκισε τὸν Ῥουβὴν, καὶ τὸν Γάδ, καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς ὁ Χαίχ', καὶ Χυβίρ, καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζάν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ε'. VI.

Υἱοὶ Λευί, Γεδσών, Καάθ, καὶ Μεραρί.

2 Καὶ υἱοὶ Καάθ, Ἀμβραμ, καὶ Ἰσσοῦρ, Χεβρών, καὶ Οὐζήλ.

3 Καὶ υἱοὶ Ἀμβραμ, Λαράων, καὶ Μωσοῦς, καὶ Μαρίαμ καὶ υἱοὶ Ἀράων, Ναδάβ, καὶ Ἀβισούδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθαίμαρ.

4 Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Φινεές, Φινεές ἐγέννησε τὸν Ἀβισού,

5 Ἀβισού ἐγέννησε τὸν Βοκκί, καὶ Βοκκί ἐγέννησε τὸν Ὀζι,

6 Ὀζι ἐγέννησε τὸν Ζαραία, Ζαραία ἐγέννησε τὸν ὁ Μαριήλ,

7 Καὶ ὁ Μαριήλ ἐγέννησε τὸν Ἀμαρία, καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτώβ,

8 Καὶ Ἀχιτώβ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Ἀχιμάς,

9 Καὶ Ἀχιμάς ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, καὶ Ἀζαρίαν ἐγέννησε τὸν Ἰωανκί,

10 Καὶ Ἰωανκί ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν. οὗτος ἱεράτευσεν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ψυχοδόμησε Σαλωμών ἐν Ἱερουσαλὴμ,

11 Καὶ ἐγέννησεν Ἀζαρίας τὸν Ἀμαρία, καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτώβ,

12 Καὶ Ἀχιτώβ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Σαλωμ,

13 Καὶ Σαλωμ ἐγέννησε τὸν Χελκίαν, καὶ Χελκίας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν,

14 Καὶ Ἀζαρίαν ἐγέννησε τὸν Σαραία, καὶ Σαραίας ἐγέννησε τὸν Ἰωσαδάκ.

15 Καὶ Ἰωσαδάκ ἐπορεύθη ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ Ἰούδα καὶ ὁ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ.

16 Υἱοὶ Λευί, ὁ Γεδσών', Καάθ, καὶ Μεραρί.

17 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσῶν, Λοβενί, καὶ Σεμεί.

18 Υἱοὶ Καΐθ, Ἀμβραμ, καὶ Ἰσααὺρ, Χεβρών, καὶ Ὀζιήλ.

19 Υἱοὶ Μεραρὶ, Μοολί, καὶ ὁ Μωσί· καὶ αὗται οἱ πατρίαι τοῦ Λευὶ κατὰ πατρίδας αὐτῶν.

20 Τῷ Γεδσῶν, τῷ Λοβενί υἱὸν αὐτοῦ, Ἰεθ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαμμιάθ υἱὸς αὐτοῦ.

21 Ἰωάβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀδδὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαρά υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθρι υἱὸς αὐτοῦ.

22 Υἱοὶ Κααθ, Ἀμιναδάβ υἱὸς αὐτοῦ, Κορὲ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσηρ υἱὸς αὐτοῦ.

23 Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισάφ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσηρ υἱὸς αὐτοῦ.

24 Θααθ υἱὸς αὐτοῦ, Οὐριήλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζία υἱὸς αὐτοῦ, Σαούλ υἱὸς αὐτοῦ.

25 Καὶ υἱοὶ Ἐλκανά, Ἀμεσσί, καὶ Ἀχιμιάθ, 26 Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Σουφι υἱὸς αὐτοῦ,

καὶ Καναιάθ υἱὸς αὐτοῦ, 27 Ἐλαίβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεροβοάμ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ.

28 Υἱοὶ Σαμουήλ, ὁ πρωτότοκος Σανὶ, καὶ Ἀβιά.

29 Υἱοὶ Μεραρὶ, Μοολί, Λοβενί υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζὰ υἱὸς αὐτοῦ,

30 Σαμαὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀγγία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσαίας υἱὸς αὐτοῦ.

31 Καὶ οὗτοι οὓς κατέστησε Δαυὶδ ἐπὶ χεῖρας ἀδόντων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν τῇ καταπαύσει τῆς κίβωτου.

32 Καὶ ἦσαν λειτουργοῦντες ἐναντίον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν ὄργάνοις, ἕως οὗ φκοδόμησε Σαλωμὼν τὸν οἶκον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν.

33 Καὶ οὗτοι οἱ ἔστηκότες, καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Κααθ, Ἀμιάν ὁ ψαλτῳδὸς υἱὸς Ἰωήλ, υἱὸς Σαμουήλ,

34 Υἱοὶ Ἐλκανά, υἱὸς Ἰεροβοάμ, υἱὸς Ἐλιήλ, υἱὸς Θουῦ,

35 Υἱὸς Σουφ, υἱὸς Ἐλκανά, υἱὸς Μααθ, υἱὸς Ἀμαθί,

36 Υἱὸς Ἐλκανά, υἱὸς Ἰωήλ, υἱὸς Ἀζαρία, υἱὸς Σαφανία,

37 Υἱὸς Θααθ, υἱὸς Ἀσηρ, υἱὸς Ἀβισάφ, υἱὸς Κορὲ,

38 Υἱὸς Ἰσααὺρ, υἱὸς Κααθ, υἱὸς Λευὶ, υἱὸς Ἰσραήλ.

39 Καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσαφ ὁ ἔστηκὼς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ· Ἀσαφ υἱὸς Βαραχία, υἱὸς Σαμαά,

40 Υἱὸς Μιχαήλ, υἱὸς Βασαρία, υἱὸς Μελχία, 41 Υἱὸς Ἀθανί, υἱὸς Ἰζααράι, υἱὸς Ἀδαί,

42 Υἱὸς Ἀιθάμ, υἱὸς Ζαμμιάμ, υἱὸς Σεμεί, 43 Υἱὸς Ἰεθ, υἱὸς Γεδσῶν, υἱὸς Λευὶ.

44 Καὶ υἱοὶ Μεραρὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν· Αἰθάμ υἱὸς Κισά, υἱὸς Ἀβαί, υἱὸς Μαλώχ,

45 Υἱὸς Ἀσεβί,

46 Υἱὸς Ἀμεσσία, υἱὸς Βανί, υἱὸς Σεμηρ,

47 Υἱὸς Μοολί, υἱὸς Μουσί, υἱὸς Μεραρ, υἱὸς εὐί.

48 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκου πατρῶν αὐτῶν, οἱ Λευῖται οἱ δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ Θεοῦ.

49 Καὶ Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ θυμιάτες ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἁγία· τῶν ἁγίων, καὶ ἐξ-

λάσκεσθαι περὶ Ἰσραήλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωσῆς τοῖς υἱοῦ Θεοῦ.

50 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἀαρὼν· Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ, Φινεὲς υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισού υἱὸς αὐτοῦ,

51 Βοκκὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζὶ υἱὸς αὐτοῦ, Σαριαία υἱὸς αὐτοῦ,

52 Μαριήλ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀμαρία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιτῶβ υἱὸς αὐτοῦ,

53 Σαδὰκ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχμιάς υἱὸς αὐτοῦ.

54 Καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, ἐν τοῖς ὄρειοις αὐτῶν, τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῇ πατριᾷ αὐτῶν τοῖς Κααθ, ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ κλῆρος.

55 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρὼν ἐν τῇ Ἰούδα, καὶ τὴν περισπόρια αὐτῆς κίκλω αὐτῆς.

56 Καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰεφοννί.

57 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν Χεβρὼν, καὶ τὴν Λοβνά καὶ τὴν περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεβὴν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐσθαμὼ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

58 Καὶ τὴν Ἰεθάρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Δαβὶρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

59 Καὶ τὴν Ἀσάν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Βαθαμὼς καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

60 Καὶ ἕκ' ἐκ τῆς Βενιαμὴν τὴν Γαββαί καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Γαλειμὼ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀναθὼθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατρίδας αὐτῶν.

61 Καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοῖποις ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσιου φυλῆς Μανασσῆ, κίκλω πόλεις δέκα.

62 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσῶν κατὰ πατρίδας αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἰσάαχάρ, ἐκ φυλῆς Ἀσηρ, ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλί, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασάν, πόλεις ἑτρεκαίδεκα.

63 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ πατρίδας αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ρουβὴν, ἐκ φυλῆς Γαδ, ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, κίκλω πόλεις δεκάδυο.

64 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ τοῖς Δευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν.

65 Καὶ ἔδωκαν ἐν κίκλω ἐκ φυλῆς υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Βενιαμὴν τὰς πόλεις ταύτας ἅς ἐκάλεσαν αὐτὰς ἐπ' ὀνόματος.

66 Καὶ ἀπὸ τῶν πατριῶν υἱῶν Κααθ, καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν ὀρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ.

67 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν Συχέμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Γαζέρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

68 Καὶ τὴν Ἰεκμαίν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Βαθθωρὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

69 Καὶ τὴν Λιλὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Γεθρεμμὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

70 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσιου φυλῆς Μανασσῆ τὴν Ἄνὰρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεμβλάαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, κατὰ τὰς πατρίδας τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοῖποις.

71 Τοῖς υἱοῖς Γεδσῶν ἀπὸ πατριῶν ἡμίσιου φυλῆς Μανασσῆ τὴν Γωλάν ἐκ τῆς Βασάν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσηρωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

72 Καὶ ἐκ φυλῆς Ἰσάαχάρ τὴν Κέδες καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Δεβερί καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Δαβὼρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

73 ⁴ Καὶ τὴν Ῥαμῶθ, καὶ τὴν Αἰνὰν καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς.

74 Καὶ ἐκ φυλῆς Ἀσῆρ τὴν Μασαὶλ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀβδιὼν καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς.

75 Καὶ τὴν Ἀκάκ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ῥωβ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς.

76 Καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλί τὴν Κέδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ὁ Χαμῶθ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Καραθαίμ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς.

77 Τοῖς υἱοῖς Μερὰρι τοῖς καταλοιποῖς ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν τὴν Ῥεμμὼν καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Θαβῶρ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς.

78 Ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τὴν Ἰεριχώ κατὰ ὄσμιμα τοῦ Ἰορδάνου ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰασὰ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς.

79 Καὶ τὴν Ὁ Καδμῶθ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ὁ Μαεφλά καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς.

80 Ἐκ φυλῆς Γὰδ τὴν Ῥαμμῶθ Γαλαὶδ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαυναίμ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς.

81 Καὶ τὴν Ἐσεβίων καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαζῆρ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ τοῖς υἱοῖς Ἰσάχαρ, Θωλά, καὶ Φουά, καὶ Ἰασουβ, καὶ Ὁ Σεμερὼν, τέσσαρες.

2 Καὶ υἱοὶ Θωλά, Ὁζ, Ῥαφαία, καὶ Ἰεριήλ, καὶ Ἰαμί, καὶ Ὁ Ἰεμασάν, καὶ Σαμουήλ, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν τῷ Θωλά, ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυὶδ, εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

3 Καὶ υἱοὶ Ὁζ, Ἰεζραΐα καὶ υἱοὶ Ἰεζραΐα, Μιχαήλ, Ἀβδιου, καὶ Ἰωήλ, καὶ Ἰεσία, πέντε, ἄρχοντες πάντες.

4 Καὶ Ὁ ἐπ' αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλεμον, τριάκοντα καὶ ἕξ χιλιάδες, ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας καὶ υἱούς.

5 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριάς Ἰσάχαρ, καὶ ἰσχυροὶ δυνάμει, ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων.

6 Ὑιοὶ Βενιαμίν, 4 καὶ Βαλέ, καὶ Βαχίρ, καὶ Ἰεδιήλ, τρεῖς.

7 Καὶ υἱοὶ Βαλέ, Ἐσεβίων, καὶ Ὁζ, καὶ Ὁζιήλ, καὶ Ἰεριμοῦθ, καὶ Ὁυρί, πέντε, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ τριάκοντάσσαρες.

8 Καὶ υἱοὶ Βαχίρ, Ζεμυρά, καὶ Ἰωά, καὶ Ἐλιέζερ, καὶ Ὁ Ἐλιθενάν, καὶ Ἀμαρία, καὶ Ἰεριμοῦθ, καὶ Ἀβιοθ, καὶ Ἀναθῶθ, καὶ Ὁ Ἐλημέθ, πάντες οὗτοι υἱοὶ Βαχίρ.

9 Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

10 Καὶ υἱοὶ Ἰεδιήλ, Βαλαάν, καὶ υἱοὶ Βαλαάν, Ἰαοῖς, καὶ Βενιαμίν, καὶ Ὁ Ἀῶθ, καὶ Χαναά, καὶ Ὁ Ζαυθάν, καὶ Θαρσί, καὶ Ἀχισαίρ.

11 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ὁ Ἰεδιήλ, ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, ἐπακτιοὶδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι, ἐκπορευόμενοι δυνάμει πολεμείν.

12 Καὶ Σαφίν, καὶ Ἀφφίν, καὶ υἱοὶ Ὁρ, Ἀσώμ, υἱὸς αὐτοῦ Ἀόρ.

13 Υἱοὶ Νεφθαλί, Ἰασιήλ, Γωνί, καὶ Ὁ Ἀσῆρ, καὶ Σελλάμ, υἱὸς αὐτοῦ, Βαλαμ υἱὸς αὐτοῦ.

14 Υἱοὶ Μανασσῆ, Ἐσρηήλ, ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ Σῆρα, ἔτεκε δὲ αὐτῷ καὶ Ἰ Μαχίρ πατέρα Γαλααὶδ.

15 Καὶ Μαχίρ ἔλαβε γυναῖκα τῷ Ἀφφίν καὶ Σαφίν, καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ Μωωχί, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαφφαϊδ ἔγεννήθησαν δὲ τῷ Σαφφαϊδ θυγατέρες.

16 Καὶ ἔτεκε Μωωχα γυνὴ Μαχίρ υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές, καὶ ὄνομα ἀδελφῶν αὐτοῦ Σῆρος, υἱοὶ αὐτῆς Οὐλάμ, καὶ Ῥοκὸμ.

17 Καὶ υἱοὶ Οὐλάμ, Βαδάμ, οὗτοι υἱοὶ Γαλααὶδ, υἱοὶ Μαχίρ, υἱοὶ Μανασσῆ.

18 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ Μαλεχεθ ἔτεκε τὸν Ἰσοῦδ, καὶ τὸν Ἀβιέζερ, καὶ τὸν Μαελά.

19 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Σεμυρά, Αἴμ, καὶ Συχέμ, καὶ Ὁ Λαχίμ, καὶ Ἀνιάν.

20 Καὶ υἱοὶ Ἐφραΐμ, Σωβαλιθ, καὶ Βαριά υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Θαάθ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλαδὺ υἱὸς αὐτοῦ, Ὁ Σαάθ υἱὸς αὐτοῦ,

21 Καὶ Σαβὰδ υἱὸς αὐτοῦ, Σωθελέ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀζέρ, καὶ Ἐλεάδ. καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες Γεθ οἱ τεχθέντες ἐν τῇ γῆ, ὅτι κατέβησαν τοῦ λαβεῖν τὰ κτήνη αὐτῶν.

22 Καὶ ἐπένηθον Ἐφραΐμ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἦλθον ἀδελφοὶ αὐτοῦ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν.

23 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βεριά, ὅτι ἐν καιοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου.

24 Καὶ ἡ θυγατὴρ αὐτοῦ Συραά, καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλοιποῖς καὶ ψοδόμισε τὴν Βαιθωρὼν τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω, καὶ υἱοὶ Ὁζάν Σεραά,

25 Καὶ Ῥαφὴ υἱὸς αὐτοῦ Ὁ Συραφ, καὶ Θαλεές υἱὸς αὐτοῦ, Ὁ Θαέν υἱὸς αὐτοῦ.

26 Τῷ Δααδὰ υἱῷ αὐτοῦ υἱὸς Ἀμοῦδ, υἱὸς Ὁ Ἐλοσυμαί, α.

27 Ὁ Υἱὸς Νου, υἱὸς Ἰησοῦ, υἱὸς αὐτοῦ.

28 Καὶ κατὰσχέσις αὐτῶν καὶ κατοικία αὐτῶν Βαιθὴλ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, κατ' ἀνατολὰς Νοαράν, πρὸς ὄσμιμα Γάζερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ Συχέμ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἕως Γάζης, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς,

29 Καὶ ἕως ὁρίων υἱοῦ Μανασσῆ, Βαιθσαάν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Θανάχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Μαγεδῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Διὼρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐν ταύτῃ κατῳκήσαν υἱοὶ Ἰωσήφ υἱοῦ Ἰσραὴλ.

30 Υἱοὶ Ἀσῆρ, Ἰεμνά, καὶ Σουία, καὶ Ἰσοῦ, καὶ Βεριά, καὶ Σορέ ἀδελφὴ αὐτῶν.

31 Καὶ υἱοὶ Βεριά, Χάβερ, καὶ Μελχιήλ οὗτος πατὴρ Ὁ Βερθαίθ.

32 Καὶ Χάβερ ἐγέννησε τὸν Ἰαφλήτ, καὶ τὸν Σαμηρ, καὶ τὸν Χωθάν, καὶ τὴν Σωλά ἀδελφὴν αὐτῶν.

33 Καὶ υἱοὶ Ἰαφλήτ, Φασέκ, καὶ Ἰ Βαμυήλ, καὶ Ἀσίθ, οὗτοι υἱοὶ Ἰαφλήτ.

34 Καὶ υἱοὶ Σεμμήρ, Ἀχίρ, καὶ Ὁ Ροογά, καὶ Ἰαβὰ, καὶ Ἀράμ,

35 Καὶ Ὁ Βανή Ἰ Ἐλάμ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σωφά, καὶ Ἰμανά, καὶ Σελλῆς, καὶ Ἀμάλ,

36 Υἱοὶ Σωφά, Σουέ, καὶ Ἀρναφάρ, καὶ Ὁ Σοδά, καὶ Βαρίν, καὶ Ἰμράν,

37 Καὶ Βασάν, καὶ Ὁ Νά, καὶ Σαμιά, καὶ Σαλισά, καὶ Ἰεθρί, καὶ Βεθρά.

38 Καὶ υἱοὶ Ἰεθρ, Ἰεφινά, καὶ Φασφά, καὶ Ἀρά.

39 Καὶ υἱοὶ Ὁλά, Ὁρέχ, Ἰ Ἀνιήλ, καὶ Ῥασιά.

40 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀσῆρ, πάντες ἄρχοντες πατριῶν, ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄρχοντες ἡγούμενοι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παράταξιν τῆς πολεμείας, ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἰκοσιῆς χιλιάδες.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ Βενιαμὴν ἐγέννησε ἅ Βαλέ πρωτότοκον αὐτοῦ, κ' Ἀσβηλ τὸν δεύτερον, ἁ Λαρά τὸν τρίτον, ἂ Νωὲ τὸν τέταρτον, κ' Ῥαφὶ τὸν πέμπτον.
 3 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλέ, Ἄδιρ, κ' Γηρά, καὶ Ἀβιοῦδ,
 4 Καὶ Ἀβεσσουέ, καὶ ὁ Νουιᾶ, ἁ καὶ Ἀχιᾶ,
 5 Καὶ Γερί, καὶ ὁ Σεφουφιᾶ, καὶ Οὐράμ.
 6 Οὗτοι υἱοὶ Ἀωδ, οὗτοι εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς κατοικοῦσι Γαβεέ, καὶ μετώκισαν αὐτοὺς εἰς Μαχαναθί,
 7 Καὶ Νοομά, καὶ Ἀχιᾶ, καὶ Γηρά, οὗτος ἰεργαίμ, καὶ ἐγέννησε τὸν Λζᾶ, καὶ τὸν Ἰαχιώ.

8 Καὶ Σααρὶν ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ Μωᾶβ μετὰ τὸ ἀποστέλλαι αὐτὸν Ὡσιν καὶ τὴν Βιαδὰ γυναῖκα αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς Ἀδιᾶ γυναῖκος αὐτοῦ τὸν Ὀϊωᾶβ, καὶ τὸν Σεβιά, καὶ τὸν Μισά, καὶ τὸν Ὀ Μελχᾶς,
 10 Καὶ τὸν Ὀ Ἰεβούς, καὶ τὸν Ζαβιᾶ καὶ τὸν Μαριά, οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν.

11 Καὶ ἐκ τῆς Ὡσιν ἐγέννησε τὸν Ἀβιτώλ, καὶ τὸν Ἀλφαᾶλ.
 12 Καὶ υἱοὶ Ἀλφαᾶλ, Ὡβηῆ, Μισαῖλ, Σεμμήρ, οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν Ὠναν, καὶ τὴν Δωδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς.
 13 Καὶ Ὀ Βεριά, καὶ Σαμά, οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Αἰλάμ, καὶ οὗτοι ἐξεδίωξαν τοὺς κατοικοῦντας Γέθ.
 14 Καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σωσηκ, κ' Ἀριμώθ,
 15 Καὶ Ζαβαδία, καὶ Ἰρηθ, καὶ Ἔδερ,
 16 Καὶ Μιχαήλ, κ' Ὀ Ἰεσφά, καὶ Ἰωδᾶ, υἱοὶ Βεριά.

17 Καὶ Ζαβαδία, καὶ Μοσολλάμ, καὶ Ἀζακί, καὶ Ἀβάρ,
 18 Καὶ Ἰσημαρί, καὶ Ἰεβλίας, καὶ Ἰωβᾶβ, υἱοὶ Ἐλφαᾶλ.

19 Καὶ Ἰακίμ, καὶ Ζαχρί, καὶ Ζαβδί,
 20 Καὶ Ἐλιωναί, καὶ Ὀ Σαλαθί, καὶ Ἐληλί,
 21 Καὶ Ἀδαία, καὶ Βαραία, καὶ Σαμαραθ, υἱοὶ Σαμαίθ.

22 Καὶ Ἰεσφάν, καὶ Ὡβηθ, καὶ Ἐλεήλ,
 23 Καὶ Ἀβδών, καὶ Ζεχρί, καὶ Ἀνάν,
 24 Καὶ Ἀνανία, καὶ Ἀμβρί, καὶ Αἰλάμ, καὶ Αναθώθ,

25 Καὶ Ἰαθὶν, καὶ Ἰεφάδις, καὶ Φανουήλ, υἱοὶ Σωσηκ.
 26 Καὶ Σαμσαρί, καὶ Σααρίας, καὶ Γοθολία,
 27 Καὶ Ἰαρασία, καὶ Ὀ Ἐριά, καὶ Ζεχρί υἱὸς Ἰροᾶμ.

28 Οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες, οὗτοι κατώκησαν ἐν Ἰερουσαλήμ.

29 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατώκησε πατὴρ Γαβαὼν, καὶ ὄνομα γυναῖκι αὐτοῦ Μοαχά.
 30 Καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος Ἀβδών, κ' Σούρ, κ' Κίς, κ' Βαᾶλ, ἁ κ' Ναδάβ, καὶ Νηρ,
 31 Καὶ Γεοῦρ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ζακχούρ, ἁ καὶ Μακελῶθ.

32 Καὶ Μακελῶθ ἐγέννησε τὸν Σαμαᾶ, κ' γὰρ οὗτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώκησαν ἐν Ἰερουσαλήμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
 33 Καὶ Νηρ ἐγέννησε τὸν Κίς, κ' Κίς ἐγέννησε τὸν Σαούλ, κ' Σαούλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, κ' τὸν Μελχισσέ, κ' τὸν Ἀμιναδάβ, κ' τὸν Ὀ Ἀσαβιάλ.

34 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν ὁ Μεριβαᾶλ, κ' ὁ Μεριβαᾶλ ἐγέννησε τὸν Μιχά.
 35 Καὶ υἱοὶ Μιχά, Φιθών, κ' Ὀ Μελάχ, κ' Θαράχ, κ' Ἀχάξ.

36 Καὶ Ὀ Ἀχάξ ἐγέννησε τὸν Ἰαδᾶ, κ' Ἰαδᾶ ἐγέννησε τὸν Ὀ Σαλαμιάθ, κ' τὸν Ὀ Σομῶθ, κ' τὸν Ζαμβρί, κ' Ζαμβρί ἐγέννησε τὸν Μισά.
 37 Καὶ Μισά ἐγέννησε τὸν Βαανᾶ, Ῥαφαία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασά υἱὸς αὐτῶ, Ἐσηλ υἱὸς αὐτῶ.
 38 Καὶ τῷ Ἐσηλ ἕξ υἱοὶ, κ' ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Ἐζρικίμ πρωτότοκος αὐτῶ, κ' Ἰσμαήλ, κ' Σαραία, κ' Ἀβδία, κ' Ἀνάν, κ' Ἀσῶ, πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἐσηλ.

39 Καὶ υἱοὶ Ὀ Ἀσηλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Αἰλάρ πρωτότοκος αὐτοῦ, κ' Ὀ Ἰᾶς ὁ δεύτερος, κ' Ἐλιφαλέτ ὁ τρίτος.

40 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Αἰλάρ ἰσχυροὶ ἄνδρες θυγάμει, τείνοντες τόξον, κ' πληθύνοντες υἱούς θυγαμείων τῶν υἱῶν, ἑκατὸν ὀ πενήκοντα, πάντες οὗτοι ἕξ υἱῶν Βενιαμίν.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν, κ' οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ, κ' Ἰούδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν,
 2 Καὶ οἱ κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατὰ τασχέσειν αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, καὶ οἱ δεδομένοι.
 3 Καὶ ἐν Ἰερουσαλήμ κατώκησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ.
 4 Ὀ Κ' Γνωθί, καὶ υἱὸς Σαμιοῦδ, υἱὸς Ἀμρί, Ὀ υἱὸς Ἀμβραίμ, υἱὸς Βουνί, υἱὸς υἱῶν Φαρές, υἱὸς Ἰουδα.
 5 Καὶ Ὀ ἐκ τῶν Ἰσλων, Ἀσαία πρωτότοκος αὐτοῦ, κ' οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.
 6 Ἐκ τῶν υἱῶν Ζαρά, Ἰεήλ, κ' ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑξακόσιοι καὶ ἐνενηκόντα.
 7 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν Σαλώμ υἱὸς Μοσολλάμ, υἱὸς Ὡδουῖα, υἱὸς Ἀσινού,
 8 Καὶ Ἰεμναῖ υἱὸς Ὀ Ἰεροβοᾶμ, καὶ Ἡλώθ, οὗτοι υἱοὶ Ὀ Ὀζι υἱὸς Μαχίρ, καὶ Μοσολλάμ υἱὸς Σαφατία, υἱὸς Ῥαγουήλ, υἱὸς Ὀ Ἰεμναί,
 9 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἑνακόσιοι πενηκονταεξ, πάντες οἱ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν κατὰ οἴκους πατριῶν αὐτῶν.
 10 Καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, Ἰωαέ, καὶ Ἰωαριμ, καὶ Ἰαχίν,
 11 Καὶ Ἀζαρία υἱὸς Χελκία υἱὸς Μοσολλάμ, υἱὸς Σαδοκ, υἱὸς Μαρωθῶ, υἱὸς Ἀχιτώβ ἡγούμενον οἴκου τοῦ Θεοῦ,
 12 Καὶ Ὀ Ἀδαῖ υἱὸς Ἰραίμ, υἱὸς Φασχώρ, υἱὸς Μελχία, καὶ Ὀ Μασααία υἱὸς Ἀδιήλ, υἱὸς Ἐζρά, υἱὸς Μοσολλάμ, υἱὸς Μασελμῶθ, υἱὸς Ἐμμήρ,
 13 Καὶ Ὀ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν, χίλιοι ἁ καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἐξήκοντα, ἰσχυροὶ δυναμίεις εἰς ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ Θεοῦ.
 14 Καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν, Σαμαῖα υἱὸς Ἀσώβ, υἱὸς Ἐζρικίμ, υἱὸς Ἀσαβία Ὀ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί,
 15 Καὶ Βακβακάρ, κ' Ἄρης, κ' Ὀ Γαλααῖλ, κ' Μαθανίας υἱὸς Μιχά, υἱὸς Ζεχρί, υἱὸς Ἀσφ.
 16 Καὶ Ἀβδία υἱὸς Σαμῖα, υἱὸς Ὀ Γαλααῖλ, υἱὸς Ἰδιθάν, καὶ Βαραχία υἱὸς Ὀ Ὀσσαί, υἱὸς Ἐλκανά, ὁ κατοικῶν ἐν ταῖς κώμας Νωτεφατί.
 17 Ὀ οἱ πυλωροὶ, Σαλώμ, Ἀκὴμ, Τελμων, κ' Ὀ Διμῖν, κ' ἀδελφοὶ αὐτῶν, Σαλώμ ὁ ἄρχων.
 18 Καὶ ἔως ταύτης ἐν τῇ πύλῃ τῶν Βασιλέων κατὰ ἀνατολὰς, αὐταὶ αἱ πύλαι τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Λευί.
 19 Καὶ Σαλλὺ υἱὸς Ὀ Κορέ, υἱὸς Ἀβιασάφ, υἱὸς Κορέ, κ' οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῶν, οἱ Κορίται ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας

φυλασσοντες τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς¹ καὶ πατερες αὐτῶν ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς Κυρίου φυλάσσοντες τὴν εἰσοδόν.

20 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ ἡγέμενος ἦν ἐπ' αὐτῶν ἔμπροσθεν Κυρίου, καὶ ἦτο μετ' αὐτῶν.

21 Ζαχαρίας υἱὸς Μοσολαμί πωλῶρὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

22 Πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ ἔπι τῆς πύλης¹ ἐν ταῖς πύλαις διακόσιοι καὶ δεκάδοιοι¹ ἦτο ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν¹ τίτης ἔστησε Δαυὶδ καὶ Σαμὴλ ὁ Βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν.

23 Καὶ ἦτο καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τῆ φυλάσσειν.

24 Κατὰ τὰς τέσσαρας ἀνεμίχθῃσαν αἰ πύλαι, κατὰ ἀνατολάς, βάλασσαν, Βορρᾶν, Νότον.

25 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τούτων¹.

26 Ὅτι ἐν πίστει εἰς τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν¹ καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν ἐπὶ τῶν παστοφοριῶν, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ παρεβάλλουσι,

27 Ὅτι ἐπ' αὐτῶν ἡ φυλακὴ καὶ ἦτο ἐπὶ τῶν κλειδῶν τοπρῶι πρῶι ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ.

28 Καὶ ἔξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκευὴ τῆς λειτουργίας, ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσοίσθη, καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξοίσθη¹.

29 Καὶ ἔξ αὐτῶν καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ σκευὴ, καὶ ἐπὶ πάντα σκευὴ τὰ ἅγια, καὶ ἐπὶ τῆς σεμιδάλεως, τοῦ οἴνου, τοῦ ἐλαίου, τοῦ λιβανῶτος, καὶ τῶν ἁρωμάτων.

30 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερῶν ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου, καὶ εἰς τὰ ἁρώματα.

31 Καὶ Ματθαθαίας ἐκ τῶν Λευιτῶν, οὗτος ὁ πρωτότοκος τῷ Σαλωμ τῷ Κορίθῃ, ἐν τῇ πίστει ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου ἱερέως.

32 Καὶ Βαναὰς ὁ Κραθίτης ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προέσεως, τοῦ ἐτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον.

33 Καὶ οὗτοι ψαλτσοδοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν διατεταγμένα ἐφημεριαί, ὅτι ἡμέρα καὶ νύξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις.

34 Οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ἄρχοντες οὗτοι κατῳκῆσαν ἐν Ἰερουσαλήμ.

35 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατῳκῆσε πατὴρ Γαβαῶν Ἰεὴλ¹ καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ Μωχά.

36 Καὶ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Ἀβδῶν, καὶ Σαρ¹, καὶ Κις, καὶ Βαάλ, καὶ Νηρ, καὶ Ναδάβ,

37 Καὶ Γεδούρ, καὶ ἄδελφός, καὶ Ζακχούρ, καὶ Μακελῶθ.

38 Καὶ Μακελῶθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά¹ καὶ οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῳκῆσαν ἐν Ἰερουσαλήμ¹ ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν¹.

39 Καὶ Νηρ ἐγέννησε τὸν Κις, καὶ Κις ἐγέννησε τὸν Σαὺλ, καὶ Σαὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Μελχισέ, καὶ τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ τὸν Ἀσβαάλ.

40 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ¹ καὶ Μεριβαάλ ἐγέννησε τὸν Μιχά.

41 Καὶ υἱὸς Μιχά Φιθῶν, καὶ Μαλαχ, καὶ Θαραχ.

42 Καὶ ἄχαιζ¹ ἐγέννησε τὸν Ἰαδὰ¹ καὶ Ἰαδὰ ἐγέννησε τὸν Γαλεμέθ, καὶ τὸν Γαζιμῶ, καὶ τὸν Ζαμβρι¹ καὶ Ζαμβρι ἐγέννησε τὸν Μασσά.

43 Καὶ Μασσά ἐγέννησε τὸν Βαυαῖ, καὶ Ῥφαία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασά υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ.

44 Καὶ τῷ Ἐσὴλ ἔξ υἱοῖ¹ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν¹ Ἐρικήμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαραία, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἀνάν, καὶ Ἀσά οὗτοι υἱοὶ Ἐσὴλ.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἔπεσον τραυματιαί ἐν ὄρει Γελβουέ.

2 Καὶ κατεδιώξαν ὁ οἱ¹ ἀλλόφυλοι ἰπίσσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω τῶν υἱῶν αὐτοῦ¹ καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδάβ καὶ τὸν Μελχισουέ υἱοὺς Σαοὺλ.

3 Καὶ ἐβάρυνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαοὺλ¹ καὶ εὔρον αὐτὸν οἱ τοξόται ἐν τόξοις καὶ πόνοις, καὶ ἐπόνεσαν ἀπὸ τῶν τόξων.

4 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ αἰροντὶ τὰ σκευὴ αὐτῆ, Σπᾶσιον τὴν ρομφαίαν σε, καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαιξώσι μοι¹ καὶ ἐκέβηλετο ὁ αἶρων τὰ σκευὴ αὐτῆ, ὅτι ἐφοβεῖτο σφόδρα¹ καὶ ἔλαβε Σαὺλ τὴν ρομφαίαν¹, καὶ ἔπέπεσε¹ ἐπ' αὐτὴν.

5 Καὶ εἶδεν ὁ αἶρων τὰ σκευὴ αὐτῆ, ὅτι ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ ρομφαίαν αὐτοῦ¹.

6 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ¹ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπέθανε.

7 Καὶ εἶδε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὁ ἐν τῷ αὐλῶν ὅτι ἔφυγεν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἀπέθανε Σαὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆ, καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον¹ καὶ ἤλθον ὁ οἱ¹ ἀλλόφυλοι, καὶ κατῳκῆσαν ἐν αὐταῖς.

8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομένῃ, καὶ ἤλθον ἀλλόφυλοι τῷ σκυλεύειν¹ τὰς τραυματίας, καὶ εὔρον τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ.

9 Καὶ ἐξέθεναν αὐτὸν, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκευὴ αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλω τοῦ εὐαγγελισασθαι τοῖς ἰδωλοῖς αὐτῶν, καὶ τῷ λαῷ.

10 Καὶ ἔθηκαν τὰ σκευὴ αὐτῶν ἐν οἴκῳ θεῶν αὐτῶν¹ καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαγῶν.

11 Καὶ ἦκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλαὰδ πάντα τὰ ἀποίσταν ὁ οἱ¹ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ¹ καὶ τῷ Ἰσραὴλ.

12 Καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλαὰδ πᾶς ἀνὴρ δυνατός, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτῆ, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ εἰς Ἰαβὶς¹, καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστά αὐτῶν ὑπὸ τὴν ὀρὺν ἐν Ἰαβὶς¹ καὶ ἐνήστευσαν ἐπτά ἡμέρας.

13 Καὶ ἀπέθανε Σαὺλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῆ, αἷς ἠνόμησε τῷ Θεῷ¹ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, διότι ἔκ ἐφύλαξεν, ὅτι ἐπηρώτησε Σαὺλ ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ τῆς ζητήσαι, καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμουὴλ ὁ προφήτης.

14 Καὶ ἔκ ἐζήτησε Κύριον¹ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεψε τὴν βασιλείαν τῷ Δαυὶδ υἱῷ Ἰεσσαί.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἦλθε πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ ἐν Χεβρών, λέγοντες, Ἰδοὺ ὅσα τὰ σὰρκες σε ἡμεῖς¹.

2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαὺλ βασιλέως, σὶ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ¹ καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ Κύριός¹ σοι, σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μὴ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔση εἰς ἡγέμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς Χεβρὼν καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρών ἔναντι Κυρίου¹ καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουὴλ.

4 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες ὁ αὐτῶν¹

εἰς Ἱερουσαλήμ, αὕτη Ἰεβους, καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰεβουσαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν

5 Ἐἶπον δὲ τῷ Δαυίδ, Οὐκ εἰσελεύσῃ ὡδὲ καὶ προκατελάβετε τὴν περιοχὴν Σιών αὕτη ἢ πόλις Δαυίδ.

6 Καὶ εἶπε Δαυίδ, Πᾶς τίπων Ἰεβουσαίων ἐν πρώτοις, καὶ ἕσται εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν· καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἐν πρώτοις Ἰωάβ υἱὸς Σαρουιά, καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα.

7 Καὶ ἐκάθισε Δαυίδ ἐν τῇ περιοχῇ διὰ τὸτο ἐκάλεσεν αὐτὴν πόλιν Δαυίδ.

8 Καὶ ψκδόδησε τὴν πόλιν κίρκω. ^α

9 Καὶ ἐπορεύετο Δαυίδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν, οἵ ἦσαν τῷ Δαυίδ, οἱ κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντός Ἰσραὴλ, τοῦ βασιλευσῆαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ.

11 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυίδ· Ἰεσεβαδὶ υἱὸς Ἀχαμίμ δὲ πρώτος τῶν τριάκοντα· οὗτος ἐσπίαστο τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ ἅπαξ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί.

12 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ υἱὸς Δωδαὶ ὁ Ἀχωχί· οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρεῖσι δυνατοῖς.

13 Οὗτος ἦν μετὰ Δαυίδ ἐν Φασοδαμίν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἦν μέρος τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν, καὶ ὁ λαὸς ἐφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων.

14 Καὶ ἔσθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἔσωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην.

15 Καὶ κατέβησαν ^α τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς τὴν πέτραν πρὸς Δαυίδ εἰς τὸ πηλῶνον Ὀδολλάμ, καὶ παρεμβολῆ τῶν ἀλλοφύλων ^α ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

16 Καὶ Δαυίδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

17 Καὶ ἐπεθύμησε Δαυίδ, καὶ εἶπε, Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ;

18 Καὶ διέδρῆξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ, ὃς ἦν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλαβον καὶ ἤλθον πρὸς Δαυίδ· καὶ οὐκ ἠθέλησε Δαυίδ τοῦ πιεῖν αὐτὸ, καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν,

19 Ἰλεώς μοι ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· εἰ αἶμα ἀνδρῶν τοιῶν πίομαι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν; ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἠνεγκαν· ^α καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτό· ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί.

20 Καὶ Ἀβισὶ ἀδελφὸς Ἰωάβ, οὗτος ἦν ἀρχὼν τῶν δὲ τριῶν· ὅτος ἐσπίαστο τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ^δ τριακοσίους^α τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί, καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστός ἐν τοῖς τρισίν.

21 Ἀπὸ τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος, καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο.

22 Καὶ Βαναία υἱὸς Ἰωδαὶ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατῆ, πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Κιζασαήλ· οὗτος ἐπάταξε τοὺς δύο ἀρὶπὴλ Μωάβ, καὶ οὗτος κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος,

23 Καὶ οὗτος ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπ-

τιον, ἄνδρα ὀρατὸν πεντάπηχον, καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ἀντίον ὑφαιμόντων, καὶ κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βαναία ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀφείλατο ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ, καὶ ἀπέκτεinen αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.

24 Ταῦτα ἐποίησε Βαναία υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ τοῦτω ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς.

25 Ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἦν ἔνδοξος οὗτος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο· καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυίδ ἐπὶ τὴν πατρίαν αὐτοῦ.

26 Καὶ δυνατοὶ τῶν δυναμῶν, Ἀσαήλ ἀδελφὸς Ἰωάβ, Ἐλεανὴ υἱὸς Δωδαὲ ἐκ Βηθλεέμ,

27 Σαμαὺθ ὁ Ἀραρί, Χελλῆς ὁ Φελλωνί,

28 Ὠρὰ υἱὸς Ἐκκίς ὁ Θεκωί, Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθί,

29 Σοβοχαὶ ὁ Οὔσαθί, Ἥλι ὁ Ἀχωνί,

30 ἘΜαραί ὁ Νετωφαθί, ἘΧυοὺδ υἱὸς Νοοζά ὁ Νετωφαθί,

31 Αἰρί υἱὸς Ἐρεβιὲ ἐκ βουνοῦ Βενιαμίν, Βαναίας ὁ Παραθωκί,

32 Οὔρι ἐκ Ναχαλί Γάας, Ἀβιήλ ὁ ἘΓαμβαιθί,

33 ἘΛξβών ὁ Βαρωμί, ἘΛιαβὰ ὁ Σαλαβωνί,

34 Υἱὸς Ἀσάμ τοῦ Γιζωνίτου, Ἰωνάθαν υἱὸς Ἐσωλάι ὁ Ἀραρί.

35 Ἀχιμ υἱὸς ἘΛχάρ ὁ Ἀραρί, ἘΕλφάτ υἱὸς Θυροφάρ,

36 Ὁ Μεχωραθρί, Ἀχία ὁ Φελλωνί,

37 ἘΗερέ¹ ὁ Χαρμαδαί, ἘΝασαράι υἱὸς Ἀξοβαί,

38 Ἰωηλ υἱὸς Ἰνάβαν, ἘΜεβαάιλ υἱὸς Ἀγαρί,

39 ἘΣελῆ ὁ Ἀμμωί, ἘΝαχωρ¹ ὁ Βηρωθί, αἰρῶν σκευὴ ^α υἱῷ Σαρουιά,

40 Ἰρά ὁ Ἰεθρί, Γαρήβ ὁ Ἰεθρί,

41 Οὔρια ὁ Χεττί, Ζαβὲτ υἱὸς ἘΛχαιάι,

42 Ἀδινὰ υἱὸς ἘΣαϊζά¹ τοῦ Ῥουβὴν ἀρχων, καὶ ἐπ' αὐτῶν τριάκοντα,

43 Ἀνά υἱὸς Μωωχά, καὶ Ἰωσαφάτ ὁ Μαθθανί,

44 Ὀζάμ ὁ Ἀσταρωθί, Σαμαθά καὶ Ἰειήλ υἱοὶ Χωθάμ τοῦ Ἀραρί,

45 Ἰειθὴλ υἱὸς Σαμερί, καὶ Ἰωζαὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Θεσαί,

46 Ἐλήλ ὁ Μαωί, καὶ Ἰαριβί, καὶ Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ, ἘΛλαάμ, καὶ Ἰεθαμά ὁ Μωαβίτης,

47 ἘΔαλιήλ¹, καὶ Ὠβήθ, καὶ Ἰεσσηλ ὁ Μεσωβία.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυίδ εἰς Σικελά, ἔτι συνεχόμενοι ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ υἱοῦ Κίς· καὶ οὗτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ,

2 Καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν, καὶ σφενδονῆται ἐν λίθοις καὶ τόξοις¹ ἐκ τῶν ἀδελφῶν Σαοὺλ ἐκ Βενιαμίν

3 Ὁ ἀρχὼν Ἀχιέζερ, καὶ ἘΙωάβ υἱὸς Ἀσμί¹ τοῦ Γαβαθίτου, καὶ ἘΙωήλ, καὶ Ἰωφαλήτ υἱοὶ Ἀσμὺθ, καὶ Βερχία, καὶ Ἰηοὺλ ὁ Ἀναθωθί,

4 Καὶ Σαμαίας ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς ἐν τοῖς τριάκοντα, καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα^α Ἰερεμία, καὶ Ἰεζήλ, καὶ Ἰωανὴν, καὶ Ἰωαζαβὴθ ὁ ἘΓαδαραθίμ¹,

5 ἘΛζαί¹, καὶ Ἀριμοῦθ, καὶ Βααλιά, καὶ Σαμαραία, καὶ Σαφατίας ὁ ἘΧαραφιήλ¹,

6 ἘΕλκανά, καὶ ἘἸησούνι, καὶ Ὀζιήλ¹, κα.

Ἰωζαβὰ, καὶ ὁ Σοβοκάμ, καὶ ὁ Κορίται,
7 Καὶ Ἰελία, καὶ Ζαβυδία υἱοὶ Ἰροάμ, καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ Γεδωρ.

8 Καὶ ἀπὸ τῆς Γαδὸς ἐχωρήθησαν πρὸς Δαυὶδ
ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ ἄνθρωποι ἀνδρες παρα-
τάξεις πολέμου, αἰρόντες θυροὺς τοῖς δόρατα,
καὶ πρόσωπον λέοντος τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ
κοῦφοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων ἄνω τῆς
9 Ἀζὰ ὁ ἄρχων, Ἀβδία ὁ δευτέρος, Ἐλιάβ
ὁ τρίτος,

10 Μισμανὰ ὁ τέταρτος, Ἰερεμίας ὁ πέμπτος,
11 δ' Ἰεθὶ ὁ ἕκτος, δ' Ἐλιάβ ὁ ἕβδομος,
12 Ἰωανὰν ὁ ὄγδοος, δ' Ἐλιαζέρ ὁ ἕνατος,
13 Ἰερεμία ὁ δέκατος, Μελχαβαιὰ ὁ ἐνδέ-
κατος.

14 Οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γαδ ἄρχοντες τῆς στρα-
τιᾶς, εἰς τοὺς ἑκατὸν μικροὶ, καὶ μέγας τοὺς
χιλίοις.

15 Οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐν τῷ
μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ οὗτος πεπληρωκὴς ἐπὶ
πάσαν κρηπίδα αὐτοῦ καὶ ἐξεδιόξωσαν πάντας
τούς κατοικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν
ἕως δυσμῶν.

16 Καὶ ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν καὶ
Ἰούδα εἰς βοήθειαν τοῦ Δαυὶδ.

17 Καὶ Δαυὶδ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ εἰς εἰρήνην ἦκατε πρὸς
με, εἰ μοι καρδία καθ' ἐαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς^α
καὶ εἰ τοῦ παραδοῦναι με τοῖς ἐχθροῖς μου
οὐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρὸς, ἴδοι ὁ Θεὸς τῶν πα-
τέρων ὑμῶν καὶ ἐλέγξαιτο^β.

18 Καὶ πνεῦμα ἠνέδυσεν^γ τὸν Ἀμασαὶ ἄρ-
χοντα τῶν τριάκοντα, καὶ εἶπε, Πορεύου καὶ
ὁ λαὸς σου Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, εἰρήνη εἰρήνη
σοι, ἄ καὶ εἰρήνη τοῖς βοηθοῖς σου, ὅτι ἐβο-
ήθησέ σοι ὁ Θεός σου^δ καὶ προσεδέξατο αὐ-
τοὺς Δαυὶδ, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας
τῶν δυνάμεων.

19 Καὶ ἀπὸ Μανασσῆ προσεχώρησαν πρὸς
Δαυὶδ ἐν τῷ ἔλθειν τοὺς ἄλλοφύλους ἐπὶ
Σαούλ εἰς πόλεμον^ε καὶ οὐκ ἐβοήθησεν αὐτοῖς,
ὅτι ἐν βουλῇ ἐγένετο παρὰ τὴν στρατηγῶν
τῶν ἄλλοφύλων λεγόντων, Ἐν ταῖς κεφαλαῖς
τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέψει πρὸς τὸν κύ-
ριον αὐτοῦ Σαούλ.

20 Ἐν τῷ πορευθῆναι δὲ τὸν Δαυὶδ^ς εἰς Σικελᾶγ
προσεχώρησαν αὐτῷ ἀπὸ Μανασσῆ, Ἐδνὰ, καὶ
Ἰωζαβὰθ, καὶ Ῥωδιήλ^η, καὶ Μιχαήλ, καὶ
Ἰωσαβαῖθ, καὶ Ἐλιμουθ, καὶ Σεμαθὶ^ι, ἀρχη-
γοὶ χιλιᾶδων εἰσι τοῦ Μανασσῆ.

21 Καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ Δαυὶδ ἐπὶ
τῷ γεδδερ, ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες^η καὶ ἦσαν
ηγούμενοι ἐν^θ τῇ στρατίᾳ αὐτοῦ τῆς δυνάμεως.
22 Ὅτι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυὶδ
εἰς δύναμις μεγάλην ὡς δύναμις αὐτοῦ^ι τοῦ Θεοῦ.

23 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων
τῆς στρατιᾶς, οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Χε-
βρόν τοῦ ἄποστρέψαι^κ τὴν βασιλείαν Σαὺλ
πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον Κυρίου.

24 Υἱοὶ Ἰούδα θυροφόροι^λ καὶ δορατοφόροι,
ἐξ χιλιᾶδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ παρατά-
ξεως.

25 Τῶν υἱῶν Συμεὼν, δυνατοὶ ἰσχύος εἰς πα-
ράταξιν, ἑπτὰ χιλιᾶδες καὶ ἑκατὸν.

26 Ὁ τῶν υἱῶν Λευὶ, τετρακισχίλιοι καὶ ἑξα-
κόσιοι.

27 Καὶ Ἰωαδὰς ὁ ἡγούμενος δ' ἄνω τῆς Ἀαρὼν, καὶ
μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιᾶδες καὶ ἑπτακόσιοι.

28 Καὶ Σαδὸκ υἱὸς δυνατοῦ ἰσχύος, καὶ τῆς
πατρικῆς οικίας αὐτοῦ ἄρχοντες ἐκισαίδου.

29 Καὶ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τῶν ἀδελφῶν

Σαούλ, τρεῖς χιλιᾶδες^α καὶ ἐτι τὸ πλεῖστοι
αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν^β οἴκῃ Σαούλ.
30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐφραΐμ, εἰκοσι χιλιᾶδες
καὶ ὀκτακόσιοι, δυνατοὶ ἰσχύι ἄνδρες ὀνο-
μαστοὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

31 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ
δέκακοι χιλιᾶδες, καὶ οἱ ἠνομάσθησαν ἐν
ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ.

32 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσάακ^γ γινώσκοντες
σύνειν εἰς τὸς καρπὸς, ἠνώσκοντες τί ποιῆσαι
Ἰσραὴλ^δ, διακόσιοι, καὶ πάντες ἀδελφοὶ αὐ-
τῶν μετ' αὐτῶν.

33 Καὶ ἀπὸ Ζαβουλῶν ἐκπορευόμενοι ἐν
παρατάξει πολέμου ἐν πᾶσι σκεῦσι πολεμι-
κοῖς πενήκοντα χιλιᾶδες βοηθήσαι τῷ Δαυὶδ
οὐ χερσίνου.

34 Καὶ ἀπὸ Νεφθαλί ἄρχοντες χίλιοι, κα-
μετ' αὐτῶν ἐν θυροῖς καὶ δόρασι, τριακον-
ταεπτὰ χιλιᾶδες.

35 Καὶ ἀπὸ τῶν Δανιτῶν παρατασσόμενοι
εἰς πόλεμον, εἰκοσιοκτὼ χιλιᾶδες καὶ ὀκτα-
κόσιοι.

36 Καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀσὴρ ἐκπορευόμενοι βοηθῆ-
σαι εἰς πόλεμον, τεσσαράκοντα χιλιᾶδες.

37 Καὶ ἐκ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Ρουβὴν
καὶ Γαδδὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μα-
νασσῆ ἐν πᾶσι σκεῦσι πολεμικοῖς, ἑκατὸ
εἰκοσι χιλιᾶδες.

38 Πάντες οὗτοι ἄνδρες πολεμισταὶ παρα-
τασσόμενοι παρατάξει ἐν ψυχῇ εἰρηνηκῇ^ε κα-
τὰ τὸν ἔλεον τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ
ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ^ς καὶ οἱ κατάλοιποι Ἰσραὴλ^η
ψυχή μίαν^θ τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ.

39 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες
καὶ πίνοντες, ὅτι ἠτοίμασαν οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τῶν.

40 Καὶ οἱ ὁμορῶντες αὐτοῖς ἕως Ἰσάακ
καὶ Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλί, ἔφερον αὐτοῖς
ἐπὶ τῶν καμηλῶν καὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν ἡμιό-
νων καὶ ἐπὶ τῶν μόσχων βρώματα, ἄλευρα
παλάθας, σταφίδας, οἶνον, καὶ ἔλαιον, μόσ-
χους καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, ὅτι εὐφροσύν
ἐν Ἰσραὴλ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ ἐβουλεύσατο Δαυὶδ μετὰ τῶν χιλιάρ-
χων καὶ τῶν ἑκατοντάρχων, παντὶ ἡγούμενο^α.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ^β πᾶση ἐκκλησίᾳ Ἰσραὴλ^γ
Εἰ ἐφ' ὑμῖν ἀγαθὸν καὶ κατὰ Κεῖρον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν εὐδοκῆθῆ, ἀποστείλωμεν πρὸς
τούς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς ὑποδουλομένους
ἐν πάσῃ γῆ Ἰσραὴλ, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς
οἱ Λευῖται ἐν πόλεσι κατασχέσεως αὐτῶν, καὶ
συναχθήσονται πρὸς ἡμᾶς,

3 Καὶ μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἐξήτησαν^δ αὐτὴ
ἄφ' ἡμερῶν Σαούλ.

4 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιῆσαι
οὕτως, ὅτι εὐθύς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς παντοῦ
τοῦ λαοῦ.

5 Καὶ ἐξεκλήσασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰο-
ραὴλ ἀπὸ ὀρίων Αἰγύπτου καὶ ἕως εἰσοδοῦ
Ἠμᾶθ τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ
ἐκ πόλεως Ἰαρίμ.

6 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν Δαυὶδ^ε καὶ πᾶς Ἰο-
ραὴλ ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣ ἦν τοῦ Ἰοῦδα
τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ
Κυρίου καθήμενον ἐπὶ χερουβὶμ, οὐ ἐπεκλήθῃ
ὄνομα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐπέθηκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἐφ'

ἄμαξαν καινὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ^α καὶ Ὀζι^α καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἤγον τὴν ἄμαξαν.

8 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παίζοντες ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἐν κινήσασιν, καὶ ἐν νάβλαις, ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν σάλπιγγι.

9 Καὶ ἤλθοσαν ἕως τῆς ἄλωνος^α καὶ ἐξέτεινεν Ὀζι^α τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατασχεῖν τὴν κιβωτόν, ὅτι ἐπέκρινεν αὐτὴν ὁ μόνοςχος.

10 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος ὀργῇ ἐπὶ Ὀζι^α, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτεῖλαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτόν, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ, ὅτι διέκοψε Κύριος διακοπὴν ἐν Ὀζι^α, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Διακοπὴ Ὀζι^α ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

12 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Πῶς εἰσίοσιν ἡμῶν τὴν κιβωτόν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἑμᾶν^{τὸν};

13 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψε Δαυὶδ τὴν κιβωτόν πρὸς ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἐξέκρινεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδδάρ^α τοῦ Γεθαίου.

14 Καὶ ἐκίθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐν οἴκῳ Ἀβεδδάρ^α τρεῖς μῆνας^α καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς Ἀβεδδάρ^α, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

Κεφ. ιδ'. XIV.
ΚΑΙ ἀπέστειλε Χειράμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ ξύλα κέδρινα, καὶ οἰκοδόμους^α, καὶ τέκτονας ξύλων, τοῦ οἰκοδομήσαι αὐτῶν οἶκον.

2 Καὶ ἔβωθ Δαυὶδ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὅτι νύζητι εἰς ἕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἑπτὰ γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλήμ^α καὶ ἐτέχθησαν Δαυὶδ ἑπτὰ υἱοὶ καὶ θυγατέρες.

4 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων, οἳ ἦσαν αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ^α Σαμαῖα, Σωβάβ, Νάθαν, καὶ Σαλωμών,

5 Καὶ Βαῦρ, καὶ Ἐλισά, καὶ Ἐλιφαθὶθ, 6 Καὶ Ναγέθ, καὶ Ναφάθ, καὶ Ἰαφέ, 7 Καὶ Ἐλισαμαέ, καὶ ὁ Ἐλιαδέλ, καὶ Ἐλιφιλά.

8 Καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ^α καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητῆσαι τὸν Δαυὶδ^α καὶ ὁ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἐξῆλθεν^α εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς.

9 Καὶ ἀλλόφυλοι ἦλθον, καὶ ὁ συνέπεσον^α ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

10 Καὶ ἐπρωτήσθη Δαυὶδ διὰ τῶν Θεῶν, λέγων, Εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλόφυλους, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος, Ἀνάβηθι, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου.

11 Καὶ ἀνέβη εἰς Βαῦλ Φαρασίν, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυὶδ^α καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διέκοψεν ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθρούς μου ἐν χειρὶ μου, ὡς διακοπὴν ὑδάτος διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνον, Διακοπὴ Φαρασίν.

12 Καὶ ἐγκατέλιπον ἐκεῖ τοὺς Θεοὺς αὐτῶν οἱ ἀλλόφυλοι^α καὶ εἶπε Δαυὶδ κατακαῦσαι^α ἐν πυρὶ.

13 Καὶ προσέθεντο ἑπτὰ ἀλλόφυλοι, καὶ συνέπεσαν ἑπὶ ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

14 Καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ ἑπὶ ἐν Θεῶ^α καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, Οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν, ἀποστρέφου ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ παρέσθαι αὐτοῖς πλησίον τῶν ἀπίων.

15 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκούσῃ σε τὴν φωνὴν αὐτῶν^α συσσεισμοῦ^α αὐτῶν^α ἄκρων τῶν ἀπίων, τότε ὁ εἰσελεύσῃ^α εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἐξῆλθεν ὁ Θεός ἐμπροσθέν σου τοῦ πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων.

16 Καὶ ἐποίησε καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός^α καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ Γαβαίων ἕως Γαζήρ^α.

17 καὶ ἐγένετο ὄνομα Δαυὶδ ἐν πᾶσιν τῇ γῆ, καὶ Κύριος ἔδωκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἠτοίμασε τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνήν.

2 Τότε εἶπε Δαυὶδ, Οὐκ ἔστιν ἄρα τὴν κιβωτόν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἡ τοὺς Λευίτας, ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο Κύριος ἀρεῖν τὴν κιβωτόν Κυρίου, καὶ λειτουργοῦν αὐτῶν ἕως αἰῶνος.

3 Καὶ ὁ ἐξεκκλησίασε^α Δαυὶδ τὸν παῖτα Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ, τῶν ἀνεγκάκων τὴν κιβωτόν Κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἠτοίμασεν αὐτῇ.

4 Καὶ συνήγαγε Δαυὶδ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας.

5 Τῶν υἱῶν Κααθ Οὐρήλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐκατὸν εἰκοσι.

6 Τῶν υἱῶν Μεραρὶ Ἀσαία ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, διακόσιοι εἰκοσι.

7 Τῶν υἱῶν Γεδων Ἰωήλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐκατὸν τριάκοντα.

8 Τῶν υἱῶν Ἐλισαφάτ Σεμεὶ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, διακόσιοι.

9 Τῶν υἱῶν Χεβρών Ἐλιήλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὀγδοήκοντα.

10 Τῶν υἱῶν Ὀζιήλ Ἀμιναδίβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐκατὸν δεκαδύο.

11 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ τὸν Σαδοκ^α καὶ Ἀβιάθαρ τῶν ἱερέων, καὶ τῶν Λευίτων, τὸν Οὐρήλ, Ἀσαίαν, καὶ Ἰωήλ, καὶ Σεμαίαν, καὶ Ἐλιήλ, καὶ Ἀμιναδίβ,

12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἄρχοντες πατριῶν τῶν Λευιτῶν, ἀγνίσθητε ἡμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν, καὶ ἀνοίσετε τὴν κιβωτόν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, οὗ ἠτοίμασα αὐτῇ.

13 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ πρότερον ἡμᾶς εἶναι, διέκοψεν ὁ Θεός ἡμῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι οὐκ ὁ ἐξεξήτησαμεν^α ἐν κρίματι.

14 Καὶ ἠγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευίται, τοῦ ἀνεγκάκων τὴν κιβωτόν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

15 Καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν κιβωτόν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ Θεοῦ κατὰ τὴν γραφήν, ἐν ἀναφορῆσιν ὁ ἐπ' αὐτοῖς^α.

16 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀρχαῖσι τῶν Λευιτῶν, Στήσατε τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τῶν ψαλμῶδες ἐν ὄργανοις^α, νάβλαις, κινύραις, καὶ κυμβάλοις τῶν φωνῶν εἰς ἕψος ἐν φωνῇ εὐφροσύνης.

17 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευίται τὸν Αἰμᾶν υἱὸν Ἰωήλ^α ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ἀσαφ υἱὸς Βαραχία^α καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ Αἰθᾶν υἱὸς Κισαίου^α.

18 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δεῦτεροι, Ζαχαρίας, καὶ Ὀζιήλ, καὶ Σεμραμῶθ, καὶ Ἰεὶήλ, καὶ Ἐλιωήλ, καὶ Ἐλιὰβ, καὶ Βαναΐα, καὶ Μασασαία, καὶ Μιθθαβία, καὶ Ἐλφεναί, καὶ Μακελλία^α, καὶ Ἀβεδεδὸμ, καὶ Ἰεὶήλ, καὶ Ὀζίας, οἱ πυλωροί.

19 Καὶ οἱ ψαλμῶδοι, Αἰμᾶν, Ἀσαφ, καὶ Αἰθᾶν ἐν κυμβάλοις χαλκοῖς τῶν ἀκροσθῆται ποιήσαι.

20 Ζαχαρίας, καὶ Ὀζιήλ, Σεμραμῶθ, Ἰεὶήλ, ὁ Ὡνί^α, Ἐλιὰβ, Μασασαίας, Βαναΐας ἐν νάβ-

Λαὸς ἐπὶ ἀλαίμῳθ.

21 Καὶ Ματθαίῳς, κ' Ἐλιθαλῶν, κ' Μακερία, καὶ Ἀβδεδομ, καὶ Ἰεὶηλ, καὶ Ὀζίας ἐν κινύραις ἀμασενιθ τῶν ἐνισχύσαι.

22 Καὶ Χωνενία ἄρχων τῶν Λευιτῶν ἄρχων τῶν ψάων, ὅτι συνετός ἦν.

23 Καὶ Βαραχία καὶ Ἐλκανά πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ.

24 Καὶ Σομμία, κ' Ἰωσαφάτ, καὶ Ναθαναήλ, κ' Ἀμμααί, κ' Ζαχαρία, κ' Βαναία, κ' Ἐλιέζερ οἱ ἱερεῖς σάλπιζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Ἀβδεδομ, καὶ Ἰεὶα πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἦν Δαυιδ κ' οἱ πρεσβύτεροὶ Ἰσραὴλ κ' οἱ χιλιάρχοι οἱ πορευόμενοι τὰ ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐξ οἴκου Ἀβδεδομ ἐν εὐφροσύνῃ.

26 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καισχύσῳ τὸν Θεὸν τοὺς Λευίτας αἴροντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἔθυσαν ἄν' ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἄν' ἑπτὰ κριούς.

27 Καὶ Δαυιδ περιεζωσμένος ἐν σολῇ βυσσίνῃ, κ' πάντες οἱ Δευίται αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, κ' οἱ ψαλτῶδοι, κ' Χωνενίας ὁ ἄρχων τῶν ψάων ἰσὺν γδόνων, κ' ἐπὶ Δαυιδ σολῇ βυσσινῇ.

28 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐν σημασίᾳ, κ' ἐν φωνῇ σωφῆρ, καὶ ἐν σάλπιγξί, καὶ ἐν κυμβάλοις, ἀναφωνοῦντες ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις.

29 Καὶ ἐγένετο ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου, κ' ἦλθεν ἕως πόλεως Δαυιδ καὶ Μετχόλ ἡ θυγίτηρ Βαουλ παρῆκυνε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυιδ ῥοιόμενον καὶ παίζοντα, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

Κεφ. ις . XVI.

ΚΑΙ εἰσηνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπρῆσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἧς ἔπιθεν αὐτῇ Δαυιδ, καὶ προσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίων ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ συνετέλεσε Δαυιδ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίων, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

3 Καὶ διεμέρισε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνδρός καὶ ἕως γυναικός, τῶ ἀνδρὶ ἄρτον ἕνα ἄρτοκοπικόν, καὶ ἄμοριθην.

4 Καὶ ἔταξε κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργήντας ἀναφωνούντας, καὶ ἐξομολογήσασθαι καὶ αἰνεῖν Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

5 Ἀσάφ ὁ ἠγούμενος, καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχαρίας, Ἰεὶηλ, Σεμραμῶθ, καὶ Ἰεὶηλ, Ματθαίας, Ἐλιάβ, καὶ Βαναίας, καὶ Ἀβδεδομ κ' Ἰεὶα ἐν ὄργανοις, νάβλαις, κινύραις, κ' Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνών.

6 Καὶ Βαναίας, καὶ Ὀζιήλ οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξι διαπαντός ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τότε ἔταξε Δαυιδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον ἐν χειρὶ Ἀσάφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

8 ὩΔΗ, Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ἐπικαλεῖσθε αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ, γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

9 Ἄσατε αὐτῷ κ' ὑμνήσατε αὐτῷ, διηγῆσαθε πᾶσι τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε Κύριος.

10 Αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ,

11 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσατε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

12 Μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτῷ ἃ ἐποίησε τέρατα καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

13 Σπέρμα Ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

14 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

15 Ὁ μνημονεύωμεν εἰς αἰῶνα διαθήκης αὐτῷ, λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς.

16 Ὁν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὄρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.

17 Ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον,

18 Λέγων, Σοὶ ὤσω τὴν γῆν Χαναάν σχολίονισμα κληρονομίας ὑμῶν.

19 Ἐν τῷ γενέσθαι αὐτὸς ὀλιγοστὸς ἀριθμῷ, ὡς ἐσκηνοήθησαν, καὶ παρήκhsαν ἐν αὐτῇ,

20 Καὶ ἐπορεύθησαν ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.

21 Οὐκ ἔφικεν ἀνδρὰ τὸ δυναστεῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἠλεγεῖ περὶ αὐτῶν βασιλεῖς.

22 Μὴ ἀνήσθη τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ προηέσθη.

23 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ἀναγγεῖλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν αὐτοῦ.

24 Ἐξηγήεσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτῆς ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

25 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς.

26 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνων εἰδῶλα, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ὕψιστος ἐποίησε.

27 Δόξα καὶ ἔπαινος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, ἰσχύς καὶ καύχημα ἐν τῷ πᾶσι αὐτοῦ.

28 Δότε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνων, δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν.

29 Δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνομασίαν αὐτῆς λαβετέ δῶρα καὶ ἐνέγκετε κατὰ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ προσκυνήσατε Κύριῳ ἐν αὐλαῖς ἁγίαις αὐτοῦ.

30 Φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, κατορθώθητὸ ἡ γῆ, καὶ μὴ σαλευθήτω.

31 Εὐφρανθήτω ὁ βράνος, κ' ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ κ' εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Κύριος ἡ βασιλεύων.

32 Ὁ Βομβῆσει ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι, καὶ ἕλκον ἄρρον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

33 Τότε εὐφρανθήσεται τὰ ἔθλα τοῦ ὄρου ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἦλθε κρίνει τὴν γῆν.

34 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

35 Καὶ εἶπατε, Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ ἀφροισον ἡμᾶς, καὶ ἐξελοῖ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔθνων, τὰ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἁγιόν σου, καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνεσίαις σου.

36 Εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἐρεῖ πᾶσι ὁ λαὸς, Ἀμήν καὶ ἦνεσαν τῷ Κυρίῳ.

37 Καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἐναντι τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου τὸν Ἀσάφ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, τοῦ λειτουργῆν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ διαπαντός τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

38 Καὶ Ἀβδεδομ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐξήκοντα καὶ ὀκτώ καὶ Ἀβδεδομ υἱὸς Ἰδιθούν, ὁ Ὡσά, εἰς τοὺς πυλωροὺς.

39 Καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον τῆς σκηνῆς Κυρίου ἐν βαμὰ τῇ ἐν Γαβαὼν,

40 Τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, διαπαντός τοπρῶ καὶ τοσεπέρας, καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' οὐνοῖς Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ Μωσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ Θεοῦ.

41 Καὶ μετ' αὐτοῦ Αἰμιάν καὶ Ἰδιθούν, καὶ

οὐ λοιποὶ ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 42 Καὶ μετ' αὐτῶν ἀσπίγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφανεῖν καὶ ὄργανα τῶν ψῶδων τοῦ Θεοῦ, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰδιούνη εἰς τὴν πόλιν.
 43 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ' XVII.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς κατῴκησε Δαυὶδ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου ὑποκάτω δερρέων.

2 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποιεῖ, ὅτι Θεὸς μετὰ σοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νικτιέῳ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Νάθαν.

4 Πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Δαυὶδ, τὸν δ' οὐλοῦν μου, οὕτως εἶπε Κύριος, Οὐ σὺ οικοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαι με ἐν αὐτῷ.

5 Ὅτι οὐ κατῴκησε ἐν οἴκῳ ὑπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐν σκηνῇ καὶ ἐν καλύμματι.

6 Ἐν πᾶσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ οἷς ἐνετειλάμην τοῦ ποιμαίνειν τὸν λαόν μου, λέγων, Ὅτι οὐκ ὀφικοδομήσατέ μοι οἶκον κεδρίνον;

7 Καὶ νῦν οὕτως ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐγὼ ἐλάβον σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξοπίσθεν τῶν ποιμνίων τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

8 Καὶ ἤμην μετὰ σὺ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης, καὶ ἐξωλόθρευσά πάντα τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Καὶ θέσομαι τόπον τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκευάσω καθ' ἑαυτὸν, καὶ οὐ μεριμνήσει ἔτι, καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινώσασθαι αὐτόν καθὼς ἀρχῆς,

10 Καὶ ἀπ' ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὴς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ καὶ ἐταπεινώσω πάντα τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ ἀέησῃ σε, καὶ οἶκον οικοδομήσει σοι Κύριος.

11 Καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῆσθαι μετὰ τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναστήσῃ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

12 Αὐτὸς οικοδομήσει μοι οἶκον, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

13 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ τὸ ἔλεος μου οὐκ ἀποστήσῃ ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἀπέστησα ἀπὸ τῶν ὄντων ἔμπροσθέν σου.

14 Καὶ πιστώσω αὐτὸν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος ἕως αἰῶνος.

15 Κατὰ πάντα τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἅπα πάναν τὴν ὄρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ.

16 Καὶ ἤλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι Κυρίου, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ἐγὼ Κύριε ὁ Θεός; καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἠγάπησάς με ἕως αἰῶνος;

17 Καὶ ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ Θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ

μακρῶν, καὶ ἐπέδεδε με ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ὑψώσάς με Κύριε ὁ Θεός.

18 Τί προσθήσει ἔτι Δαυὶδ πρὸς σέ τοῦ δοξάσαι; καὶ σὺ τὸν δούλόν σου οἶδας,

19 Καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλοσύνην.

20 Κύριε οὐκ ἔστιν ὁμοίος σοι, καὶ οὐκ ἔστι Θεός πλὴν σου, κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὡσὶν ἡμῶν.

21 Καὶ οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι ἑαυτὸν ἐαυτῷ, τοῦ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανές, τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου ὅσους ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη.

22 Καὶ ἔδωκας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ σεαυτῷ λαόν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριος ἐγενήθης αὐτοῖς εἰς Θεόν.

23 Καὶ νῦν Κύριε ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, πιστωθῆτω ἕως αἰῶνος· καὶ ποιήσῃσιν καθὼς ἐλάλησας,

24 Καὶ πιστωθῆτω καὶ μεγαλυθῆτω τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος, λεγόντων, Κύριε Κύριε παντοκράτωρ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ παιδὸς σου ἀνωρθωμένος ἐναντίον σου.

25 Ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεός μου ἠνοιξας τὸ οὖς τοῦ παιδός σου τοῦ οικοδομήσαι αὐτῷ οἶκον, διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ παῖς σου τοῦ προσεῦθασθαι κατὰ πρόσωπόν σου.

26 Καὶ νῦν Κύριε σὺ εἰς αὐτὸς Θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δούλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα.

27 Καὶ νῦν ἤρξαι, τὸ εὐλογῆσαι τὸν οἶκόν σου, τὰ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου· ὅτι σὺ Κύριε εὐλόγησας καὶ εὐλόγησόν εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ιη' XVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτοὺς, καὶ ἔλαβε τὴν Γέθ καὶ τὰς κόμιας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.

2 Καὶ ἐπάταξε τὴν Μωάβ, καὶ ἦσαν ὁ Μωάβ παῖδες τῷ Δαυὶδ φέροντες δῶρα.

3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζὶρ βασιλεῖα Σουβά Ἠμαθ, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστήσαι χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην.

4 Καὶ προκατελίβετο Δαυὶδ αὐτῶν χίλια ἄρματα καὶ ἐπὶ τὰ χιλιάδας ἵππων καὶ εἰκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν· καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα, καὶ ὑπελείπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα.

5 Καὶ ἤλεθε Σύρος ἐκ Δαμασκοῦ βοηθῆσαι Ἀδρααζὶρ βασιλεῖ Σουβά, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἰκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.

6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φεγγῆρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἦσαν τῷ Δαυὶδ εἰς πῦδας φέροντας δῶρα· καὶ ἔβωσσε! Κύριος Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς κλοιοὺς τοὺς χρυσοῦς ὅς ἦσαν ἐπὶ τοὺς πῦδας Ἀδρααζὶρ, καὶ ἠνεγκεν αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ.

8 Καὶ ἐκ τῆς Ματαβέθ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν Ἀδρααζὶρ ἔλαβε Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐξ αὐτοῦ ἐποίησε Σαλωμών τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν, καὶ τοὺς στύλους καὶ τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ.

9 Καὶ ἠκούσε Θωὰ βασιλεὺς Ἠμαθ, ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν πᾶσαν δύναμιν Ἀδρααζὶρ βασιλέως Σουβί·

10 Καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἀδουράμ υἱόν αὐτοῦ

πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ τοῦ ἐρωτήσαι αὐτὸν τί εἰς εἰρήνην, καὶ τοῦ εὐλογήσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζῆρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Ὡθῶ ἦν τῷ Ἀδρααζῆρ.

11 Καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ χρυσᾶ, καὶ ἄτιλ ἄργυρᾶ, καὶ ἄτιλ χαλκᾶ, καὶ ταῦτα ἠγάσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ, μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ οὗ ἔλιβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐξ Ἰδουμαίας, καὶ Μωᾶβ, καὶ ἐξ υἰῶν Ἀμμῶν, κ' ἐκ τῶν ἀλλοφύλων, κ' ἐξ Ἀμαλῆκ.

12 Καὶ Ἀβεσά υἱὸς Σαρουίας ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν κοιλάδι τῶν ἁλῶν, ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας.

13 Καὶ ἐθετο ἐν τῇ κοιλάδι φρουρὰς, κ' ἦσαν πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι παῖδες Δαυὶδ¹ καὶ ἔσωζε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

14 Καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ποικῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ.

15 Καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατίας, καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλουὶ ὁ ὑπομηματογράφος.

16 Καὶ Σαδῶκ υἱὸς Ἀχιτῶβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ² οἱ ἱερεῖς, καὶ Σουσά γραμματεὺς.

17 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδιῆ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ κ' ἐπὶ τοῦ Φελεθὶ καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλέως.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπέθανε Ναὰς βασιλεὺς υἰῶν Ἀμμῶν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀνάν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀνάν υἱοῦ Ναὰς, ὡς ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος³ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους Δαυὶδ τοῦ παρακαλέσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ⁴ καὶ ἦλθον παῖδες Δαυὶδ εἰς γῆν υἰῶν Ἀμμῶν πρὸς Ἀνάν τὸν παρακαλέσαι αὐτόν.

3 Καὶ εἶπον ἄρχοντες υἰῶν Ἀμμῶν πρὸς Ἀνάν, Μὴ δοξάζων Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου, ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας⁵; οὐχὶ ὅπως ἔξερευνησῶσι⁶ τὴν πόλιν, καὶ τοῦ κατασκοπήσαι τὴν γῆν ἦλθον παῖδες αὐτοῦ πρὸς σέ;

4 Καὶ ἔλαβεν Ἀνάν τοὺς παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρθησεν αὐτοὺς, καὶ ἀφείλε τῶν μανδύων αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἕως τῆς ἀναβολῆς, κ' ἀπέστειλεν αὐτούς.

5 Καὶ ἦλθον ἀπαγγέλλαι τῷ Δαυὶδ περὶ τῶν ἀνδρῶν⁷ καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ἠτιμωμένοι σφόδρα⁸ κ' εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καθίσατε ἐν Ἱεριχθ⁹ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν πύργωνας ὑμῶν, καὶ ἀνακάμψατε.

6 Καὶ εἶδον¹⁰ οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν ὅτι ἠσχύνθη λαὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν Ἀνάν καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ μισθώσασθαι¹¹ ἐαυτοὺς¹² ἐκ Συρίας Μεσοποταμίας κ' ἐκ Συρίας Μααχά καὶ¹³ παρὰ Σωβάλ ἄρματα καὶ ἵππους.

7 Καὶ ἐμισθῶσαντο ἐαυτοὺς δύο κ' τριάκοντα χιλιάδας ἄρμάτων, κ' τὸν βασιλέα Μααχά κ' τὸν λαὸν αὐτοῦ¹⁴ καὶ ἦλθον καὶ παρενέβαλον κατέναντι¹⁵ Μηδαβῆ¹⁶ καὶ¹⁷ οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν συνηχθήσαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι.

8 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιάν τῶν δυνατῶν.

9 Καὶ ἐξῆλθον¹⁸ οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν, καὶ παρα-

τίσσονται εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πολῶνα τῆς πόλεως¹⁹ καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέβαλον καθ' ἐαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ.

10 Καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι γεγόνασι ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμῆν πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον κ' ἐξόπισθε, κ' ἐξελέξατο ἐκ παντῶν νεανίᾳ ἐκ Ἰσραὴλ, κ' παρετάξαντο²⁰ ἐναντίον τῆς Σύρου.

11 Καὶ τὸ κατίλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσά ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἰῶν Ἀμμῶν.

12 Καὶ εἶπεν, Ἐὶν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμέ ὁ Σύρος, καὶ ἐσθῆ μοι εἰς σωτηρίαν²¹ καὶ εἰν²² οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ, καὶ σώσω σε.

13 Ἀνδρίζου, καὶ ἐνσχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κ' Κύριος τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῷ ποιήσει.

14 Καὶ παρετάξατο Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ κατέναντι Σύρου εἰς πόλεμον, κ' ἐφύγουν ἅπ' αὐτῶν.

15 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν εἶδον ὅτι ἐφύγον²³ οἱ Σύροι, κ' ἐφύγουν κ' αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβεσά, κ' ἀπὸ προσώπου Ἰωάβ²⁴ τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ, κ' ἤλθον εἰς τὴν πόλιν²⁵ κ' ἦλθεν Ἰωάβ εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ εἶδεν²⁶ ὁ Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους²⁷ καὶ ἐξήγγαγον τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔσωφάθ²⁸ ἀρχιστράτηγος δυνάμεις Ἀδρααζῆρ ἐμπροσθέν αὐτῶν.

17 Καὶ ἀπηγγέλει τῷ Δαυίδ, κ' συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, κ' διέβη τὸν Ἰορδάνην, κ' ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ παρετάξατο²⁹ ἐπ' αὐτοὺς³⁰ καὶ παρατάσσεται Δαυὶδ ἐξεναντίας τοῦ Σύρου εἰς πόλεμον³¹ καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν.

18 Καὶ ἐφύγε Σύρος ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ καὶ ἀπέκτεινε Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἄρμάτων, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν ἔσωφάθ³² ἀρχιστράτηγος δυνάμεις ἀπέκτεινε.

19 Καὶ εἶδον παῖδες Ἀδρααζῆρ ὅτι ἐπταίκασι³³ ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ διέθεντο μετὰ Δαυίδ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ³⁴ καὶ οὐκ ἠθέλησε Σύρος τοῦ βοηθήσαι τοῖς υἱοῖς Ἀμμῶν ἐτι.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτι ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν βασιλέων, καὶ ἦγαγεν Ἰωάβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς στρατίας, καὶ ἐφθειραν τὴν χώραν υἰῶν Ἀμμῶν³⁵ καὶ ἦλθε καὶ περιεκάθισε³⁶ τὴν Ῥαββᾶ³⁷ καὶ Δαυὶδ³⁸ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ³⁹ καὶ ἐπάταξεν Ἰωάβ τὴν Ῥαββᾶ, κ' κατέσκαψεν αὐτήν.

2 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εὐρέθη ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντων χρυσοῦ, καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος, καὶ ἦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Δαυίδ⁴⁰ καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα.

3 Καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε⁴¹, καὶ διέπρισε πρίοισι, καὶ ἐν σκεπήροισι σιδηροῖς, κ' ἐν διασχίζουσι⁴² κ' οἷτως ἐποίησε Δαυὶδ τοῖς β' πᾶσιν υἱοῖς Ἀμμῶν⁴³ καὶ ἀνέστρεψε Δαυὶδ κ' πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, κ' ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γαζερ⁴⁴ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων⁴⁵ τότε ἐπάταξε Σοβοχαὶ⁴⁶ ἔσωσαβὶ τὸν Σαφὲτ⁴⁷ ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν γαγάντων, καὶ ἐπατείνωσεν αὐτόν.

5 Καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπάταξεν Ἐλεαν υἱὸς Ἰαῖρ τὸν Δαχμί⁴⁸ ἀδελφὸν Γολιάθ τοῦ Γετθαί, καὶ ἔξυλον⁴⁹ ὄροτος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινούτων.

6 Και ἐγένετο ἐτι πόλεμος ἐν Γέθ, ἧ ἦν ἀνὴρ υπερμεγεθής, κ' δάκτυλοι αὐτοῦ ἐξ κ' ἐξ, εἰκοσι-
 τέσσαρες, καὶ οὗτος ἦν ἀπόγονος γιγάντων.
 7 Καὶ ἀνείδισεν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν
 αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαμαά ἀδελφοῦ Δαυὶδ.
 8 Οὗτοι ἐγένοντο τῷ Ραφά ἐν Γέθ, πάντες
 ἦσαν τέσσαρες γίγαντες, καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ
 Δαυὶδ, καὶ ἐν χειρὶ παιδῶν αὐτοῦ.

Κεφ. κα' XXI

ΚΑΙ ἔσθη διάβολος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, κ' ἐπέσεισε
 τὸν Δαυὶδ τὸν ἀριθμῆσαι τὸν Ἰσραὴλ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ
 καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως, Πορευ-
 θήτε, ἀριθμησατέ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβέ
 καὶ ἕως Δάν, καὶ ἐνέγκατε πρὸς μὲ, καὶ γνώ-
 σομαι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

3 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Προσθήη Κύριος ἐπὶ τὸν
 λαὸν αὐτοῦ, ὡς αὐτοὶ ἑκατονταπλασίου, καὶ οἱ
 ὀφθαλμοὶ τῆς κυρίας μὴ τῆς βασιλέως βλέποντες·
 πάντες τῶ κυρίῳ μὴ παῖδες ἡμεῖς ζητεῖ κύριός μὴ
 τῆτο; ἵνα μὴ γένηται εἰς ἀμαρτίαν τῷ Ἰσραὴλ.

4 Τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἔσχυσε ἐπὶ
 Ἰωάβ, καὶ ἐξῆλθεν Ἰωάβ, κ' διήλθεν ἐν παντὶ
 Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέ-
 ψεως τῷ λαῷ τῷ Δαυὶδ, κ' ἠνπᾶς Ἰσραὴλ χίλια
 χιλιάδες, κ' ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων
 μάχαιραν, κ' ὄνιοι Ἰσραὴλ τετρακόσιοι κ' ἑβδο-
 μῆκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μά-
 χαιραν.

6 Καὶ τὸν Δαυὶδ κ' τὸν Βενιαμὴν οὐκ ἠριθμήσεν
 ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὅτι ἔκατισχυσε ὁ λόγος τοῦ
 βασιλέως τὸν Ἰωάβ.

7 Καὶ ποιηρὸν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ
 πράγματος τούτου, καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἰσραὴλ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν Θεόν, Ἡμῖν ἤκηκα
 σφόδρα, ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα μῆτο, καὶ
 νῦν περίελε, δὴ τὴν κακίαν παιδός σου, ὅτι
 ἐματαιώθην σφόδρα.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Γαδ τὸν ὄρῶντα,
 λέγων,

10 Πορεύου καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ, λέγων,
 Οὕτως λέγει Κύριος, Τρία αἰρῶ ἐγὼ ἐπὶ σέ,
 ἃ ἔκλεψαι σεαυτῷ ἐν ἐξ αὐτῶν, καὶ πῆρῶ σοι.

11 Καὶ ἦλθε Γαδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
 Οὕτως λέγει Κύριος, Ἐκλεψαι σεαυτῷ

12 Ἡ τρία ἔτη λιμοῦ, ἢ τρεῖς μῆνας φειγείν
 σε ἐκ προσώπων ἐχθρῶν σα, κ' μάχαιρα ἐσθρῶν
 σα τῷ ἐξολοθρεῦσαι, ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν
 Κυρίου κ' θάνατον ἐν τῇ γῆ, κ' ἄγγελος Κυρίου
 ἐξολοθρεῦν ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ Ἰσραὴλ, καὶ
 νῦν ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντι ὁ λόγος.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γαδ, Στενά μοι καὶ
 τὰ τρία ἃ σφόδρα ἔμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας
 Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα,
 καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ ἐμπέσω.

14 Καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ
 ἔπεσον ἑξ Ἰσραὴλ ἑβδομῆκοντα χιλιάδες
 ἀνδρῶν.

15 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἄγγελον εἰς Ἱερου-
 σαλήμ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὴν, καὶ ὡς ἔξω-
 λόθρευεν, εἶδε Κύριος, καὶ μετεμελήθη ἐπὶ τῇ
 γῆ, καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐξολοθρευόντι,
 Ἰκανούθῃ σοι, ἀνεγὲν τὴν χεῖρά σου, καὶ ὁ ἄγ-
 γελος Κυρίου ἐστὼς ἐν τῷ ἄλλῳ Ὀρνά τοῦ Ἱε-
 βουσαίου.

16 Καὶ ἐπῆρε Δαυὶδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
 καὶ εἶδε τὸν ἄγγελον Κυρίου ἐστῶτα ἀναμέσον
 τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐ-

τοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη
 ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔπεσε Δαυὶδ καὶ οἱ πρὸς
 βῦτον περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ προσ-
 ῶπων αὐτῶν.

17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν Θεόν, Οὐκ ἐγὼ
 εἶπα τὸν ἀριθμῆσαι ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἐγὼ εἶμα
 ὁ ἁμαρτιῶν, κακοποιῶν ἑκακοποίησα, κ' ταῦτα
 τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; Κύριε ὁ Θεός, γενη-
 θητω ἡ χεῖρ σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
 πατρός μου, καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπό-
 λειαν, Κύριε.

18 Καὶ ἄγγελος Κυρίου εἶπε τῷ Γαδ τοῦ
 εἶπεν πρὸς Δαυὶδ, Ἴνα ἀναβῆ τοῦ στήσαι θυ-
 σιαστήριον Κυρίῳ ἐν ἄλλῳ Ὀρνά τῷ Ἱεβουσαίῳ.

19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ, ὃν
 ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν βασι-
 λέα, καὶ τέσσαρας υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
 ὁ μετ' ἀχαβίν, καὶ Ὀρνά ἦν ἀλοῦν πυρός.
 21 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά, καὶ Ὀρνά
 ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἄλλῃ καὶ προσεκίνησε τῷ Δαυὶδ
 τῷ προσώτῳ ἐπὶ τὴν γῆν.

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά, Δός μοι τὸν
 τόπον σου τῆς ἄλλῃ, καὶ οἰκοδομήσω ἐπ' αὐτῷ
 θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός
 μοι αὐτόν, καὶ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ.

23 Καὶ εἶπεν Ὀρνά πρὸς Δαυὶδ, Λάβε σεαυτῷ,
 καὶ ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ
 ἄγαθόν ἐναντίον ἔσραυτοῦ, ἴδε ἃ δέδωκα τοῦ
 μούσθους εἰς ὀλοκαυτῶσιν, καὶ τὸ ἄροτρον εἰς
 ξύλα, κ' τὸν σῖτον εἰς θυσίαν, τὰ πάντα
 ἃ δέδωκα.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Ὀρνά,
 Οὐχί, ὅτι ἀγοράζων ἀγορήσω ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ,
 ὅτι οὐ μὴ λάβω ἃ ἐτίθει σοι Κυρίῳ, τοῦ ἀνενεγ-
 καί ὀλοκαυτῶσιν δωρεάν Κυρίῳ.

25 Καὶ ἔδωκε Δαυὶδ τῷ Ὀρνά ἐν τῷ τόπῳ
 αὐτοῦ σίκλους χρυσοῦ οὐκ ἑξακόσους.

26 Καὶ ἠφωδύμωσεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον
 Κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτῶματα καὶ σω-
 τήριον, κ' ἐβόησε πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσεν
 αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
 ριον τῆς ὀλοκαυτῶσεως, καὶ κατηνάλωσε τὴν
 ὀλοκαυτῶσιν.

27 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον, καὶ
 κατέθηκε τὴν ῥομφαίαν εἰς τὸν κολεόν αὐτῆς.

28 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυὶδ
 ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ Κύριος ἐν ἄλλῳ Ὀρνά
 τοῦ Ἱεβουσαίου, καὶ ἐθυσίασεν ἐκεῖ.

29 Καὶ σκηνὴ Κυρίου ἦν ἐποίησεν Μωυσῆς ἐν
 τῇ ἐρήμῳ, καὶ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτῶ-
 μῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν βαμὰ ἐν Γαβιῶν.

30 Καὶ οὐκ ἐδύνάτο Δαυὶδ τοῦ πορευθῆναι
 ἐμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν Θεόν, ὅτι
 οὐ κατέπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας
 ἀγγέλου Κυρίου.

Κεφ. κβ' XXII.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ, Οὗτός ἐστιν ὁ οἶκος Κυρίου
 τοῦ Θεοῦ, καὶ τούτο τὸ θυσιαστήριον εἰς ὀλο-
 καύτῶσιν τῷ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ συναγαγεῖν πάντας τοὺς
 προσηλῆτους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ, κ' κατέστησε
 λατόμους λατομήσαι λίθους ξυστούς τοῦ
 οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ Θεῷ.

3 Καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τὰς ἡλᾶς τῶν θυρι-
 μάτων κ' τῶν πλῶν, κ' τὰς στροφεῖς ἠτοίμασε
 Δαυὶδ καὶ χαλκὸν εἰς πλήθος, οὐκ ἦν σταθμός.

4 Καὶ ξύλα κέδρινα, οὐκ ἦν ἀριθμὸς ὅτι
 ἐφέροσαν οἱ Σιδωνίους, καὶ οἱ Τύριοι ξύλα κέ-
 δρινα εἰς πληθὸν τῷ Δαυὶδ.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Σαλωμὼν ὁ υἱός μου παι-

δάριον ἀπαλόν, και οἶκος τοῦ οικοδομησῆσαι τῷ Κυρίῳ εἰς μεγαλωσίην ἄνω, εἰς ὄνομα και εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν¹ ἑτοιμάσω αὐτῷ² και ἡτοίμασε Δαυὶδ εἰς πλήθος ἐμπροσθεν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.

6 Και ἐκάλεσε Σαλωμών τὸν υἱὸν αὐτοῦ, και ἐνετείλατο αὐτῷ τοῦ οικοδομησῆσαι τὸν οἶκον τῷ Κυρίῳ Θεῷ³ Ἰσραὴλ.

7 Και εἶπε Δαυὶδ Σαλωμών, Τέκνον, ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οικοδομησῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ.

8 Και ἐγένετό μοι⁴ λόγος Κυρίου, λέγων, Αἴμα εἰς πλήθος ἐξέχεας, και πολέμοις μέγαλους ἐποίησας, οὐκ οικοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματι μου, ὅτι αἵματα πολλά ἐξέχευς ἐπὶ τὴν γῆν¹ ἐναντίον ἐμοῦ.

9 Ἴδου υἱὸς τάνκτεται σοι, οὗτος ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσεως, και ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, ὅτι Σαλωμών ὄνομα αὐτῷ, και εἰρήνη και ἰσχυρία δώσω ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ.

10 Οὗτος οικοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματι μου, και οὗτος ἔσται μοι εἰς υἱὸν, κατὰ αὐτῶν εἰς πατέρα, και ἀνορθώσω θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος.

11 Και νῦν υἱέ μου ἔσται μετὰ σοῦ Κύριος, και εὐδοῶσει, και οικοδομήσεις οἶκον τῷ Κυρίῳ Θεῷ σου, ὡς ἐλάλησε περὶ σοῦ.

12 Ἄλλ' ἢ δὴν σοι σοφίαν και σύνεσιν Κύριος και κατισχύσει σε ἐπὶ Ἰσραὴλ, και τοῦ φυλάσσειαι και τοῦ ποιεῖν τὸν νόμον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

13 Τότε εὐδοῶσει⁵ ἐὰν φυλάξης τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγματα, καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆ⁶ ἐπὶ Ἰσραὴλ⁷ ἀνδρίζου και ἴσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς.

14 Και ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἡτοίμασα εἰς οἶκον Κυρίου χρυσοῦν ταλάντων ἑκατὸν χιλιάδας, και ἀργυροῦν ταλάντων χιλίας χιλιάδας, και χαλκὸν καὶ σίδηρον, οὐδ' οὐκ ἔστι σταθμός, ὅτι εἰς πλήθος ἔσται⁸ και ξύλα και λίθους ἡτοίμασα, καὶ πρὸς ταῦτα πρόσθεσθε.

15 Και μετὰ σοῦ πρόσθε εἰς πλήθος ποιῶντων ἔργα, τεχνίται και οἰκοδόμοι λίθων, καὶ τέκτονες ξύλων, και πᾶς σοφὸς ἐν παντὶ ἔργῳ,

16 Ἐν χρυσίῳ⁹ και ἀργυρίῳ,¹⁰ χαλκῷ και ἐν σιδήρῳ, οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς¹¹ ἀνάστηθι καὶ ποιεῖ, και Κύριος μετὰ σοῦ.

17 Και ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν Ἰσραὴλ ἀντιλαβῆσαι τῷ Σαλωμών υἱῷ αὐτοῦ.

18 Οὐχὶ Κύριος μεθ' ὑμῶν; και ἀνέπαυσεν ὑμᾶς κυκλόθεν, ὅτι ἔδωκεν ἐν χειρὶ ὑμῶν¹² τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, και ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον Κυρίου και ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ.

19 Νῦν δότε καρδίας ὑμῶν και ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητήσαι τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, και ἐζήρθητε και οικοδομήσατε ἅγιασμα¹³ τῷ Θεῷ ὑμῶν, τῷ ἐσενεγάει τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, και σκεύη τὰ ἅγια τοῦ Θεοῦ εἰς οἶκον τὸν οικοδομοῦμενον τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ Δαυὶδ πρεσβύτερος και πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐβασιλεύσε Σαλωμών τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ.

2 Και συνήγαγε¹⁴ τοὺς πάντας ἄρχοντας Ἰσραὴλ και τοὺς ἱερεῖς και τοὺς Λευίτας.

3 Και ἠρίθμωσαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετούς και ἐπάνω, και ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριακοντα και ὀκτὼ χιλιάδας.

4 Ἀπὸ δ' τῶν ἐργοδιωκτῶν¹⁵ ἐπὶ τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες, και γραμματεῖς και κριταὶ ἐξακισχίλιοι,

5 Και τέσσαρες χιλιάδες πυλωροὶ, και τέσσαρες χιλιάδες αἰουνυτῆς τῷ Κυρίῳ ἐν ὄργανοις οἰς ἐποίησε¹⁶ τοῦ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ.

6 Και διεῖλεν αὐτοὺς Δαυὶδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευι, τῷ Γεδσών, Κααθ, και Μεραρὶ.

7 Και τῷ Γεδσών, Ἐδάν¹⁷, και Σεμεὶ.

8 Υἱοὶ τῷ Ἐδάν, ἄρχων Ἰεὶήλ, και Ζηθιαν, και Ἰωήλ, τρεῖς.

9 Υἱοὶ Σεμεὶ, Σαλωμιθ, Ἰεὶήλ, και Δάν¹⁸, τρεῖς¹⁹ οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν τῶν Ἐδάν.

10 Και τοῖς υἱοῖς Σεμεὶ, Ἰέθ, και Ζιζά, και Ἰωὰς, και Βεριά²⁰ οὗτοι υἱοὶ Σεμεὶ τέσσαρες.

11 Και ἦν Ἰέθ ὁ ἄρχων, και Ζιζά ὁ δευτερος, και Ἰωὰς, και Βεριά οὐκ ἐπληθύνων υἱούς, και ἐγένοντο εἰς οἶκον πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν.

12 Υἱοὶ Κααθ, Ἀμβράμ, Ἰσαάρ, Χεβρών, Ὀζιήλ, τέσσαρες.

13 Υἱοὶ Ἀμβράμ, Ἀριών και Μωσῆς²¹ και διεστάλη Ἀαρών τοῦ ἁγιασθῆναι ἅγια ἅγιον, αὐτὸς και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, τοῦ θυμῶν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, λειτουργεῖν και ἐπιεῦχασθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

14 Και Μωσῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευι.

15 Υἱοὶ Μωσῆ, Γηρσάμ, και Ἐλιέζερ.

16 Υἱοὶ Γηρσάμ, Σουβαήλ ὁ ἄρχων.

17 Και ἦσαν υἱοὶ τῷ Ἐλιέζερ, Ῥαβιά ὁ ἄρχων²² και οὐκ ἦσαν τῷ Ἐλιέζερ υἱοὶ ἕτεροι και υἱοὶ Ῥαβιά ἠξήθησαν εἰς ὕψος.

18 Υἱοὶ Ἰσαάρ, Σαλωμιθ ὁ ἄρχων.

19 Υἱοὶ Χεβρών, Ἰεριά ὁ ἄρχων, Ἀμαριά ὁ δευτερος, Ἰεζιήλ ὁ τρίτος, Ἰεκεμιάς ὁ τέταρτος.

20 Υἱοὶ Ὀζιήλ, Μιχά ὁ ἄρχων, και Ἰαία ὁ δευτερος.

21 Υἱοὶ Μεραρὶ, Μοολι, και δ' οὐ Μωσῆ υἱοὶ Μοολι, Ἐλεάζαρ, και Κις.

22 Και ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ²³ καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῶν υἱοὶ, ἀλλ' ἡ θυγατερες²⁴ και ἔλαβον αὐτὰς τὸν Κις ἀδελφὸς αὐτῶν.

23 Υἱοὶ Μοσῆ, Μοολι, και Ἐδερ, καὶ Ἰαριμῶθ, τρεῖς.

24 Οὗτοι υἱοὶ Λευι κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἄρχοντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν²⁵, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ποιῶντες τα ἔργα λειτουργείας οἴκου Κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετούς και ἐπάνω.

25 Ὅτι εἶπε Δαυὶδ, Κατέπαυσε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ, και κατεσκήνωσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως αἰῶνος.

26 Και οἱ Λευῖται οὐκ ἦσαν αἰροντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα²⁶ σκεῦη αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργεῖαν αὐτῆς.

27 Ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυὶδ τοῖς ἐσχάτοις ἔστιν ὁ ἀριθμὸς υἱῶν Λευι ἀπὸ εἰκοσαετούς και ἐπάνω.

28 Ὅτι ἔστησεν αὐτοὺς ἐπὶ χειρὶ²⁷ Ἀαρών, τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλάς, και ἐπὶ τὰ παστοφόρια, καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμόν τῶν πάντων ἁγίων, και ἐπὶ τὰ ἔργα

λειτουργίας οίκου του Θεοῦ,

20 Καὶ εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, κ' εἰς τὴν σμιδαλὴν τῆς θυσίας, κ' εἰς τὰ λίγανα τὰ ἄζυμα, καὶ εἰς τῆσαν, καὶ εἰς τὴν πεφυραμένην, καὶ εἰς πᾶν μέτρον,

30 Καὶ τοῦ στήναι πρῶτῷ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ οὕτω τοσπέρας,

31 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀναφερομένων ὀλοκαυτωμάτων τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς σαββάτοις κ' ἐν ταῖς νομηνίαις κ' ἐν ταῖς ἑορταῖς, κατὰ ἀριθμὸν, κατὰ τὴν κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς διαπαντός τῷ Κυρίῳ.

32 Καὶ φυλάξουσιν ἅτας¹ φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἁγίου, κ' τὰς φυλακὰς νιῶν Ἀαρὼν ἀδελφῶν αὐτῶν, τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν^δ διαίρεσε¹ Ναδάβ, κ' Ἀβιοὺδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

2 Καὶ ἀπέθανε Ναδάβ καὶ Ἀβιοὺδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς^κ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ υἱοὶ Ἀαρὼν.

3 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ Σαδὼκ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, κ' Ἀχιμέλεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, κατὰ οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

4 Καὶ εἰρέθησαν αἱ οἱ υἱοὶ Ἐλεάζαρ πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς υἱοὺς Ἰθάμαρ καὶ διεῖλεν αὐτοὺς, τοὺς υἱοὺς Ἐλεάζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἑκκαίδεκα, τοὺς υἱοὺς Ἰθάμαρ κατ' οἴκους πατριῶν ὀκτώ.

5 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς κατὰ κληρῶν τούτους πρὸς τούτους, ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν ἁγίων, κ' ἄρχοντες Κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἐλεάζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ.

6 Καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς Σαμαίας υἱὸς Ναθαναὴλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευὶ κατάναντι τοῦ βασιλέως κ' τῶν ἀρχόντων, κ' Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς¹, καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς^δ Ἀβιάβα, καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερῶν κ' τῶν Λευιτῶν οἴκου πατριᾶς, εἰς εἰς τῷ Ἐλεάζαρ, καὶ εἰς εἰς τῷ Ἰθάμαρ.

7 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς¹ ὁ πρῶτος τῷ Ἰωαρὶμ, τῷ Ἰεδία ὁ δεῦτερος,

8 τῷ Ἰωαρὶμ, τῷ Ἰεδία ὁ δεῦτερος,

9 τῷ Μελχία ὁ πέμπτος, τῷ Μείμιμ ὁ ἕκτος,

10 τῷ Κὼς ὁ ἕβδομος, τῷ Ἀβία ὁ ὄγδοος,

11 τῷ Ἰησῶ ὁ ἕννατος, τῷ Σεχενία ὁ δέκατος,

12 τῷ Ἰελιαβὶ¹ ὁ ἐνδέκατος, τῷ Ἰακίμ¹ ὁ δωδέκατος,

13 τῷ Ὀψφᾶ ὁ τρισκαίδέκατος, τῷ Ἰεσβαὺλ ὁ τεσσαρεσκαίδέκατος,

14 τῷ Βεργὰ ὁ πεντεκαίδέκατος, τῷ Ἐμμὴρ ὁ ἑκκαίδέκατος,

15 τῷ Ἰακίμ¹ ὁ ἑπτακαίδέκατος, τῷ Ἀφσή¹ ὁ ὀκτωκαίδέκατος,

16 τῷ Φεταία ὁ ἐνεακαίδέκατος, τῷ Ἐζεκιήλ ὁ εἰκοστός,

17 τῷ Ἀχιμ ὁ εἰς καὶ εἰκοστός, τῷ Γαμουὺλ ὁ δεῦτερος καὶ εἰκοστός,

18 τῷ Ἀδαλλαὶ¹ ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός, τῷ Μαυαί¹ ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστός.

19 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἀαρὼν πατρὸς αὐτῶν, ὡς ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

20 Καὶ τοὺς υἱοὺς Λευὶ τοῖς κυταλοποῖς, τοῖς υἱοῖς Ἀμβράμ, Σωβαήλ¹ τοῖς υἱοῖς Σωβιήλ, Ἰεδία¹,

21 τῷ Ῥαββίῳ ὁ ἄρχων^α.

22 Καὶ τῷ Ἰσααρί, Σαλωμῶθ¹ τοῖς υἱοῖς Σαλωμῶθ, Ἰάθ.

23 Υἱοὶ δ' Ἐκδιού, Ἀμαδία¹ ὁ δεῦτερος, Ἰαζιήλ ὁ τρίτος, Ἰεκμοάμ¹ ὁ τέταρτος.

24 Ὁ τοῖς υἱοῖς¹ Ὀζιήλ, Μιχὰ¹ υἱοὶ Μιχὰ, Σαμήρ.

25 Ὁ Ἀδελφὸς¹ Μιχὰ Ἰσία¹ υἱὸς^δ Ἰσία, Ζαχαρία.

26 Υἱοὶ Μεραρί, Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί¹ υἱοὶ Ὀζία^α

27 Ὁ τοῦ¹ Μεραρί τῷ Ὀζιᾶ¹ υἱοὶ αὐτῷ Ἰσοάμ, καὶ Σαχούρ, καὶ Ὁ Ἀβαί¹.

28 τῷ Μοολὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ¹ καὶ ἀπέθανε Ἐλεάζαρ καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί¹.

29 τῷ Κίς, υἱοὶ τοῦ Κίς Ἰεραμείλ.

30 Καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσί, Μοολὶ, κ' Ἐδέρ, καὶ Ἰερισῶθ¹ οὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

31 Καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρους καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ βασιλέως, κ' Σαδὼκ, κ' Ἀχιμέλεχ, κ' οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερῶν κ' τῶν Λευιτῶν ὁ πατριάρχης Ἀραάβι, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ οὗτοι οἱ νεώτεροι.

Κεφ. κε'. XXV.

ΚΑΙ ἔστησε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς κ' οἱ ἄρχοντες τῆς οὐνάμεως εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς Ἀσάφ, κ' Λιμάν, καὶ Ἰδιθούν, τοὺς ἀποφθεγγόμενοις ἐν κινύραις, καὶ ἐν νάβλαις, κ' ἐν κυμβάλοις καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.

2 Υἱοὶ Ἀσάφ, Σαχούρ, Ἰωσήφ, κ' Ναθανίας καὶ Ὁ Ἐραήλ¹ υἱοὶ Ἀσάφ^δ ἐχόμενοι¹ τοῦ βασιλέως.

3 τῷ Ἰδιθούν, υἱοὶ Ἰδιθούν, Γοδολίας, καὶ Σουρί, κ' Ὁ Ἰσάα¹, κ' Ἀσαβίας, κ' Ματθαθίας, ἐξ μετὰ τὸν πατέρα αὐτῶν Ἰδιθούν, ἐν κινύρῳ ἀνακρούμενοι ἐξομολόγησαν καὶ αἰνεῖσιν τῷ Κυρίῳ.

4 τῷ Αἰμάν, υἱοὶ Λιμάν, Βουκίας, κ' Ματθανίας, κ' Ὀζιήλ, καὶ Σουβαήλ, καὶ Ἰερισῶθ, καὶ Ἀνανίος, κ' Ἀνά, κ' Ἐλιαθαί, κ' Γοδολλαθί, κ' Ῥωμεθιέζερ, καὶ Ὁ Ἰεσβασακά¹, καὶ Μαλλιθί, καὶ Ὠθηρί, καὶ Μεαζῶθ.

5 Πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ Αἰμάν τῷ ἀνακρούμενῳ τῷ βασιλεὶ ἐν λόγοις Θεοῦ, ἠψῶσαι κέρας¹ καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Αἰμάν υἱοὺς τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ θυγατέρας τρεῖς.

6 Πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἠμψόδουντες ἐν οἴκῳ^δ Θεοῦ, ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβλαις, κ' ἐν κινύραις^α εἰς τὴν δουλείαν οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐχόμενα τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀσάφ, καὶ Ἰδιθούν, καὶ Λιμάν.

7 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ^δ τοὺς ἀδελφῶς¹ αὐτῶν δεδιδραγμένοι ἀδελφὸν Κυρίῳ πᾶς συνίαν, διακόσιοι ὀγδόηκοντα καὶ ὀκτώ.

8 Καὶ ἔβαλον κ' αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κατὰ τὸν μέτρον καὶ κατὰ τὸν μέγαν τελείων καὶ μανθανόντων.

9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς¹ ὁ πρῶτος νιῶν αὐτοῦ κ' ἀδελφῶν αὐτοῦ, τῷ Ἀσάφ τοῦ Ἰωσήφ, Γοδολίας¹ ὁ δεῦτερος Ἠνεία¹ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ¹ δεκαδύο¹.

10 Ὁ τρίτος Ζακχούρ, υἱοὶ αὐτοῦ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ¹ δεκαδύο¹.

11 Ὁ τέταρτος Ἰεσρί, υἱοὶ αὐτοῦ κ' ἀδελφοὶ

αὐτοῦ δεκαδίου·

12 Ὁ πέμπτος Νάθαν, υἱοὶ αὐτοῦ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

13 Ὁ ἕκτος ὁ Βουκίας¹, υἱοὶ αὐτοῦ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

14 Ὁ ἑβδόμος Ἰσεριήλ, υἱοὶ αὐτοῦ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

15 Ὁ ὄγδος Ἰωσία, υἱοὶ αὐτοῦ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

16 Ὁ ἔννατος Μαθθινίας, υἱοὶ αὐτοῦ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

17 Ὁ δέκατος Σεμεΐα, υἱοὶ αὐτοῦ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

18 Ὁ ἐνδέκατος Ἀσριήλ, υἱοὶ αὐτῆ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

19 Ὁ δωδέκατος Ἀσαβία, υἱοὶ αὐτῆ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

20 Ὁ τρισκαίδέκατος Σουβαίηλ, υἱοὶ αὐτοῦ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

21 Ὁ τεσσαρεσκαίδέκατος Μαθθαβίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

22 Ὁ πεντεκαίδέκατος Ἰερισιῶθ, υἱοὶ αὐτῆ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

23 Ὁ ἕκκαίδέκατος Ἀνανία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

24 Ὁ ἑπτακαίδέκατος ὁ Ἰεσβασακά¹, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

25 Ὁ ὀκτωκιδέκατος Ἀκανίος, υἱοὶ αὐτοῦ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

26 Ὁ ἔννεκαίδέκατος Μαλλιθί, υἱοὶ αὐτοῦ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

27 Ὁ εἰκοστός Ἐλιαθί, υἱοὶ αὐτῆ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

28 Ὁ εἰκοστός πρῶτος ὁ Ὠθηρί¹, υἱοὶ αὐτῆ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

29 Ὁ εἰκοστός δεύτερος Ἰοδολλαθί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

30 Ὁ εἰκοστός τρίτος¹ Μεαζιῶθ, υἱοὶ αὐτῆ κ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου·

31 Ὁ εἰκοστός τέταρτος¹ Ρωμεθιέζερ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδίου.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ εἰς¹ διαιρέσεις τῶν β' πυλῶν, υἱοὶ Κορεΐ¹ Μοσελλεμιά¹ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ.

2 Καὶ τῷ Μοσελλεμιά υἱὸς Ζαχουρίας ὁ πρωτότοκος, Ἰαδιήλ ὁ δεύτερος, Ζαβαδία ὁ τρίτος,

Ἰενουήλ ὁ τέταρτος,

3 ὁ Ἰωλάμ ὁ πέμπτος, Ἰωνίθαν ὁ ἕκτος, Ἐλιαναὶ ὁ ἑβδόμος, ἄ¹ Ἀβδεδομ ὁ ὄγδος¹.

4 Καὶ τῷ Ἀβδεδομ υἱοὶ, Σαμαίας ὁ πρωτότοκος, Ἰωζαβὰθ ὁ δεύτερος, Ἰωάθ ὁ τρίτος,

Σαχάρ ὁ τέταρτος, Ναθαναήλ ὁ πέμπτος, 5 Ἀμιήλ ὁ ἕκτος, Ἰσασάρ ὁ ἑβδόμος, Φελαθί ὁ ὄγδος, ὅτι εὐλόγησαν αὐτὸν ὁ Θεός.

6 Καὶ τῷ Σαμαίᾳ υἱὸς αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ πρωτοτόκου Ρασαί εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ ἦσαν.

7 Υἱοὶ Σαμαί, Ὅθνι, κ' Ῥαφαήλ, κ' Ὠβηδ, κ' Ἐλζαβίθ, κ' Ἀχιοθ, υἱοὶ δυνατοὶ¹, Ἐλιού, κ' Ἐαβαχία, καὶ Ἰσβακίμ.

8 Πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀβδεδομ, αὐτοὶ¹ κ' οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν¹ ποιούντες δυνατῶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ, οἱ πάντες ἐζηκονταδίω τῷ Ἀβδεδομ.

9 Καὶ τῷ Μοσελλεμιά υἱοὶ κ' ἀδελφοὶ δεκακαίκοι δυνατοί.

10 Καὶ τῷ Ὁσᾶ¹ τῶν υἱῶν Μεραρί υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχήν, ὅτι οὐκ ἦν¹ πρωτότοκος κ' ἐποίησαν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἄρχοντα τῆς διαίρεσεως τῆς δευτέρας.

11 Χελκίας ὁ δεύτερος, Ταβλαί ὁ τρίτος,

Ζαχουρίας ὁ τέταρτος πάντες οὗτοι υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ὁσᾶ τρισκαίδεκα.

12 Οὗτοις β' αἱ διαιρέσεις¹ τῶν πυλῶν τῶν ἄρχουσιν τὴν δυνατῶν ἐφημερία, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν λειτουργοὶ ἐν οἴκῳ Κυρίου.

13 Καὶ ἔβαλον κλήρους κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα.

14 **ΚΑΙ** ἔπεσον ὁ κλήρος τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Σελεμιά, κ' Ζαχαρία ὁ υἱὸς Σαωί¹ τῷ Μελχιά ἔβαλον κλήρους, κ' ἐξήλθεν ὁ κλήρος Βορρά.

15 Τῷ Ἀβδεδομ Νότον κατέναντι οἴκῳ Ἐσεφίμ. 16¹ Εἰς δεύτερον¹ τῷ Ὁσᾶ πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην¹ παστοφορίου τῆς ἀναβάσεως¹ ἀφυλακῆ κατέναντι φυλακῆς

17¹ Πρὸς ἀνατολὰς ἔξ τῆς ἡμέραν¹ Βερρά τῆς ἡμέρας τέσσαρες¹ ὁ Νότον τῆς ἡμέρας τέσσαρες¹ καὶ εἰς τὸν Ἐσεφίμ δύο¹

18 Εἰς διυδεχομένους¹ καὶ τῷ β' Ὁσᾶ¹ πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην τῆς παστοφορίας τρεῖς¹ φυλακῆ κατέναντι φυλακῆς τῆς ἀναβάσεως πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἡμέρας ἕξ, κ' τῷ Βορρά τέσσαρες, κ' τῷ Νότῳ τέσσαρες, κ' Ἐσεφίμ δύο εἰς διαδεχομένους, κ' πρὸς δυσμαῖς τέσσαρες, καὶ εἰς τὸν τρίβον δύο διαδεχομένους.

19 Αὐταὶ αἱ διαιρέσεις τῶν πυλῶν τῶν τοῖς υἱοῖς¹ τοῦ Κορέ, καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί.

20 Καὶ οἱ Λευταὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου Κυρίου, κ' ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν καθηγησάμενων.

21 Υἱοὶ Λαδάν¹ οὗτοι, υἱοὶ τῷ Γηρσωνί¹ τῷ Λαδάν ἄρχοντες πατριῶν τῷ Λαδάν, τῷ Γηρσωνί¹ Ἰεήλ¹

22 Υἱοὶ Ἰεήλ Ζεθὸμ, κ' Ἰωήλ, β' οἱ ἀδελφοὶ¹ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου Κυρίου.

23 Τῷ Ἀμβρίμ, κ' Ἰσσαῦρ, κ' Οζιήλ.

24 Καὶ Σουβαίηλ ὁ τοῦ Γηρσάμ τοῦ Μωυσῆ¹ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν.

25 Καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆ¹ Ἐλιέζερ Ῥαβίας υἱὸς¹, κ' Ἰωσίας, κ' Ἰωράμ, κ' Ζεχρί, καὶ Σαλωμῶθ.

26 Αὐτοὶ Σαλωμῶθ κ' οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ¹ ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν ἁγίων, οὓς ἠγάγετο Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς κ' οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, χιλιάρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ ἀρχηγοὶ τῆς δυνάμεως,

27 ἡ ἔλαβεν ἐκ¹ πόλεων¹ κ' ἐκ τῶν λαφύρων, κ' ἠγάγετο ἀπ' αὐτῶν τοῦ μὴ καθυστερηθεῖν αὐτὸν οἰκοδομῆν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ,

28 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων¹ τοῦ Θεοῦ¹ Σαμωνιήλ τοῦ προφήτου, κ' Σαούλ τοῦ Κίς, κ' Ἀβενιηρ τῆς Νήρ, κ' Ἰωάβ τῆς Σαρβία, πᾶν ὁ ἠγάσασαν διὰ χειρὸς Σαλωμῶθ¹ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆ.

29 Τῷ Ἰσσααρί Χωνεΐα, κ' υἱοὶ¹ αὐτῆς ἐργασίας τῆς ἔξω ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ γραμματεῦν¹ κ' διακρίνειν.

30 Τῷ Χεβρωνί¹ Ἀσαβίας κ' οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ χιλιοὶ κ' ἑπτακόσιοι ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνος πρὸς δυσμαῖς, εἰς πᾶσαν λειτουργίαν¹ ὁ Κυρίου¹ καὶ ἐργασίαν τοῦ βασιλέως.

31 Τοῦ Χεβρωνί Ουρίας ὁ ἄρχων τῶν Χεβρωνί κατὰ γενεάς αὐτῶν, κατὰ πατριᾶς, ἐν τῇ τεσσαυρακσίῳ¹ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπισκέπησαν, καὶ εἰρήθη ἡμῆρ δυνατὸς ἐν αὐτοῖς ἐν Ἰαζήρ τῆς Γαλααδίτου¹.

32 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ¹ υἱοὶ δυνατοὶ ὁ δισχιλιοὶ¹ ἑπτακόσιοι οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, κ' κατέστησαν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ῥεβνι, κ' Γαδδὶ, κ' ἡμίσεις φυλῆς Μανασσή εἰς β' πᾶν πρόσταγμα Κυρίου¹ κ' λόγον βασιλέως.

Κεφ. κς'. XXVII.

ΚΑΙ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν ἄρ

χοντες τῶν πατριῶν, χιλιάρχοι· κ' ἑκατόνταρχοι, κ' γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ β' βασιλεῖ· εἰς πᾶν λόγον τῆ βασιλείας κατὰ διαίρεσεις, πᾶν λόγον· τοῦ εἰσπορευομένου κ' ἐκπορευομένου μηνᾶ ἐκ μηνός, εἰς πᾶντας τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ, διαίρεσις μία εἰκοσι κ' τέσσαρες χιλιάδες.

2 Καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως τῆς πρώτης τοῦ μηνός τῷ πρώτῳ, Ἰσβοᾶζ ὁ τῆ Ζαβδιήλ, ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι κ' τέσσαρες χιλιάδες·

3 Ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές, ἄρχων πάντων τῶν ἄρχοντων τῆς δυνάμεως τοῦ μηνός τοῦ πρώτου·

4 Καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως τοῦ μηνός τοῦ δευτέρου Δωδία ὁ ἐκ Χωκ', κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ, κ' Μακελλῶθ ὁ ἠγούμενος, καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι κ' τέσσαρες χιλιάδες ἄρχοντες δυνάμεως.

5 Ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν τρίτον Βαναίας ὁ τοῦ Ἰωδαῆ ὁ ἑρέυς ὁ ἄρχων, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες¹ χιλιάδες.

6 Αὐτὸς Βαναίας ὁ δυνατώτερος τῶν τριάκοντα κ' ἐπὶ τῶν τριάκοντα² καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ Ζαβιάδ' ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

7 Ὁ τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαήλ ὁ ἀδελφὸς Ἰωᾶβ, κ' Ζαβαδίας υἱὸς αὐτοῦ, κ' οἱ ἀδελφοί, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτῆς εἰκοσι καὶ τέσσαρες¹ χιλιάδες.

8 Ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἠγούμενος Σμαϊῶθ ὁ Ἰεσραῆ, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

9 Ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ δ' Ὀδουίας¹ ὁ τῆ Ἐκκῆς ὁ Θεκωίτης, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτῆς εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

10 Ὁ ἑβδόμος τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ Χελλῆς ὁ ἐκ Φαλλοῦς ἡπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραϊμ, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτῆς εἰκοσι κ' τέσσαρες¹ χιλιάδες.

11 Ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ ὄγδῳ Σοβοχαὶ ὁ Ὀυθαβὶ τῷ Ζαראὶ, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτῆς εἰκοσι καὶ τέσσαρες¹ χιλιάδες.

12 Ὁ ἕνατος τῷ μηνὶ τῷ ἑνάτῳ Ἀβίξερ ὁ ἐξ Ἀναθῶθ ὁ ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἰκοσι χιλιάδες.

13 Ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ Μεηρὰ ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Ζαראὶ, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες¹ χιλιάδες.

14 Ὁ ἑνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἑνδέκατῳ Βαναίας ὁ ἐκ Φαραθῶν¹ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραϊμ, καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι κ' τέσσαρες¹ χιλιάδες.

15 Ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον Χολδία ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Γοθονιήλ, καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες¹ χιλιάδες.

16 Καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τῷ Ῥουβὴν ἠγούμενος Ἐλιέξερ ὁ τοῦ Ἐχρὶ τῷ Συμεὼν, Σαφιατίας ὁ τοῦ Μααχά.

17 Τῷ Λευὶ, Ἀσαβίας ὁ τοῦ Καμουήλ τῷ Ἀαρὼν, Σαδωκ.

18 Τῷ Ἰούδα, Ἐλιάβ τῶν ἀδελφῶν Δαυὶδ τῷ Ἰσάχαρ, Ἀμβρι ὁ τοῦ Μιχαήλ.

19 Τῷ Ζαβουλὼν, Σαμαίας ὁ τοῦ Ἀβδίου τῷ Νεθβαλί, Ἰεριμωθ ὁ τοῦ Ὀζιήλ.

20 Τῷ Ἐφραϊμ, Ῥαθ ὁ τοῦ Ὀζιου τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, Ἰσηλ ὁ υἱὸς Φαδαία.

21 Τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ τῷ ἐν γῆ Γαλαζᾶ, Ἰωδαὶ ὁ τοῦ Ζαβδιου τοῦ υἱοῦ Βενιαμίν, Ἰασιήλ ὁ τοῦ Ἀβεννήρ.

22 Τῷ Δάν, Ἀζαριήλ ὁ τοῦ δ' Ἰρωάβ¹ οὗτοι πατριάρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ.

23 Καὶ οὐκ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσιετοῦς καὶ κάτω, ὅτι εἶπε Κύ-

ριοι¹ πληθῆναι τὸν Ἰσραὴλ ὡς τοὺς ἀστῆρες τοῦ οὐρανοῦ.

24 Καὶ Ἰωᾶβ ὁ τοῦ Σαρονια ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ, καὶ οὐ συνετέλεσε· καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις ὀργὴ ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ.

25 Καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως, Ἀσμῶθ ὁ τοῦ Ὀδιήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀργῷ καὶ ἐν ταῖς κωμῆαις καὶ ἐν τοῖς ἐποικίαις καὶ ἐν τοῖς πύργοις, Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ὀζιου.

26 Καὶ ἐπὶ τῶν γεωργούντων τὴν γῆν τῶν ἐργαζομένων, Ἐσθρι ὁ τοῦ Χελούβ.

27 Καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων, Σεμεὶ ὁ ἐκ Ῥαήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου, Ζαβδι ὁ τοῦ Σεφνί.

28 Καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶνων, καὶ ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ, Βαλλανὰν ὁ Γεθωρίτης· ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου, Ἰωάς.

29 Καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ Σαρῶν, Σατραὶ ὁ Σαρωίτης· καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν τοῖς αὐλώσι, Σωφάθ ὁ τοῦ Ἰ' Ἀδλί·

30 Ἐπὶ δὲ τῶν καμήλων, δ' Ἀβίας¹ ὁ Ἰσμαηλίτης· ἐπὶ δὲ τῶν ὄνων, Ἰαδίας ὁ ἐκ Μεραθῶν·

31 Καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων, Ἰαζὶξ ὁ Ἀγαρίτης· πάντες οὗτοι προστάται ὑπαρχόντων Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.

32 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ πατέραδελφός Δαυὶδ σιμβουλος, ἄνθρωπος συνετός¹, καὶ δ' Ἰηλ¹ ὁ τοῦ δ' Ἀχαμί¹ μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως.

33 Ἀχιτόφελ σύμβουλος τοῦ βασιλέως, καὶ Χουσί¹ ὁ πρῶτος φίλος τοῦ βασιλέως·

34 Καὶ μετὰ τούτου¹ Ἀχιτόφελ ἐχόμενος Ἰωδαῆ ὁ τοῦ Βαναίου, καὶ Ἀβιάθαρ καὶ Ἰωᾶβ ἄρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ἔξεκκλησίασε Δαυὶδ πάντα τοὺς ἄρχοντας Ἰσραὴλ, ἄρχοντας τῶν κριτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, κ' ἄρχοντας τῶν χιλιάδων κ' τῶν ἑκατοντάδων, κ' τοὺς γαζοφυλάκας, κ' τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν, καὶ πάσης τῆς κτήσεως τῆ βασιλείας, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, σὺν τοῖς εὐνοῦχοις, καὶ τοῖς δυνάστασι, καὶ τοῖς μαχηταῖς τῆς στρατιᾶς ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἔστη Δαυὶδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, κ' εἶπεν, Ἀκούσατέ μου ἀδελφοί μου, καὶ λιός μου· ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομήσαι οἶκον ἀναπαύσεως τῆς κιβωτῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ στάσις ποδῶν Κυρίου ἡμῶν, καὶ ἵτοιμασία εἰς τὴν κατασκευῆσιν ἐπιθήδεια,

3 Καὶ ὁ Θεὸς εἶπεν, Οὐκ οἰκοδομήσεις ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἐνομομάσαι τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστῆς εἶ σύ, καὶ αἷμα ἐξέχεας.

4 Καὶ ἐξέλεξάτο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ πάντων οἴκων πατρὸς μου εἶναι βασιλεῦς ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐν Ἰσδα ἤρτηκε τὸ βασίλειον, καὶ ἐξ οἴκου Ἰοῦδα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ πατρὸς μου, ἐν ἐμοὶ ἠθέλησε τὸ γενέσθαι με εἰς βασιλεῦς ἐπὶ παντὶ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἀπὸ πάντων⁴ τῶν υἱῶν μου, ὅτι πολλὸς υἱὸς ἔδωκέ μοι Κύριος, ἐξέλεξάτο ἐν Σαλωμῶν

τῷ νῖψ μου καθίσει αὐτὸν ἐπὶ θρόνου βασιλείας Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

6 Καὶ εἶπέ μοι ὁ Θεός, Σαλωμών ὁ υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν αἰλὴν μου, ὅτι ἡρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναι μου υἱόν, κἀγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα.

7 Καὶ καταρθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως οὐρανοῦ, ἐὰν ἰσχύῃ τοῦ φυλάσσειαι τὰς ἐντολὰς μου, καὶ τὰ κρίματά μου, ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆ.

8 Καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας Κυρίου, κ' ἐν ὧσι Θεοῦ ἡμῶν, φυλάσασθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἵνα κληρονομήσητε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μετ' ὑμᾶς ἕως αἰῶνος.

9 Καὶ νῦν Σαλωμών υἱέ^α, γνῶθι τὸν Θεὸν τῶν πατέρων σου, καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελοσῆ, ὅτι πάσας καρδίας δ' ἐτάζει ὁ Κύριος, καὶ πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει· ἐὰν ζητήσῃ αὐτὸν, εὐρεθήσεται σοι, καὶ ἐὰν καταλείψῃς αὐτὸν, καταλείψει σε εἰς τέλος.

10 Ἴδε νῦν, ὅτι Κύριος ἡρέτικέ σε οἰκοδομήσαι αὐτῷ οἶκον εἰς ἁγίασμα, ἴσχυε καὶ ποιεῖ.

11 Καὶ ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμών τῷ νῖψ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τῶν οἰκῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν ζακῶν^ν αὐτοῦ, καὶ τῶν ὑπερφύων, καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐσωτέρων, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἐξίλασμού,

12 Καὶ τὸ παράδειγμα ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ, τῶν αἰλῶν οἴκου Κυρίου, καὶ πάντων τῶν παστοφοριῶν τῶν κύκλῳ τῶν εἰς τὰς ἀποθηκὰς οἴκου Κυρίου, καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἁγίων, καὶ τῶν καταλυμάτων,

13 ἃ^α τῶν ἐφημεριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου Κυρίου, καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησίμων σκευῶν τῆς λατρείας οἴκου Κυρίου.

14 Καὶ τὸν σταθμὸν τῆς ὀλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσοῦν καὶ ἀργυρῶν,

15 Λυχνιῶν τὴν ὀλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τῶν λιχνῶν.

16 Ἔδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν σταθμὸν τῶν τραπέζων τῆς προθέσεως, ἐκάστης τραπέζης χρυσοῦς, καὶ ὡσαύτως τῶν ἀργυρῶν,

17 Καὶ τῶν κρέαγρῶν καὶ σπονδειῶν καὶ τῶν φιαλῶν τῶν χρυσοῦν καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσοῦν καὶ τῶν ἀργυρῶν, καὶ θυέσκων^ν κεφωρῆ, ἐκάστον σταθμοῦ.

18 Καὶ τῶν^ν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμαμάτων ἐν χρυσοῦ δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ, καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ἄρματος τῶν χειροβίμ τῶν διαπεπταμένων ταῖς πτέρυξι, καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου,

19 Πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς Κυρίου ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμών, κατὰ τὴν περιγενηθεῖσαν αὐτῷ σύνεισιν τῆς κατεργασίας τοῦ παραδείγματος.

20 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμών τῷ νῖψ αὐτοῦ, Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου καὶ ποιεῖ, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός μου μετὰ σοῦ, οὐκ ἀνήσει σε· καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ ἕως τοῦ συντελέσαι σε πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου Κυρίου· καὶ ἰδοὺ τὸ παράδειγμα

τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ζακῶ αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑπερῶα καὶ τὰς ἀποθηκὰς τὰς ἐσωτέρους, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἱλασμοῦ, καὶ τὸ παράδειγμα οἴκου Κυρίου.

21 Καὶ ἰδοὺ αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου^ν Κυρίου· καὶ μετὰ σοῦ ἐν πάσῃ πραγματείᾳ, καὶ πῆς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ κατὰ πᾶσαν τέχνην, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντας τοὺς λόγους σου.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πάσης τῆ ἐκκλησίας, Σαλωμών ὁ υἱός μου εἰς ὃν ἡρέτικεν ἐν αὐτῷ Κύριος, νέος καὶ ἄπαλος, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ^ν, ἀλλ' ἡ Κυρίῳ Θεῷ.

2 Κατὰ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἠτοίμακα εἰς οἶκον Θεοῦ μου χρυσοῦν, ἀργύριον, χαλκόν, σίδηρον, ὕλα, λίθους σοῦμ, καὶ πληρώσεως λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους, καὶ πάντα λίθον τίμιον, καὶ Πίριον πολὺν.

3 Καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐδοκῆσαι με ἐν οἴκῳ Θεοῦ μου, ἔστι μοι ὃ περιπεποίημαι χρυσοῦν καὶ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς οἶκον Θεοῦ μου εἰς ὕψος, ἐκτός ἢν ἠτοίμακα εἰς τὸν^ν οἶκον τῶν ἁγίων,

4 Τρισχίλια τάλαντα χρυσοῦ τοῦ ἐξ Συμφι, καὶ ἑπτάσχιλία τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου, ἐξαιλειφῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ,

5 Εἰς τὸ χρυσοῦ τῷ χρυσῷ, καὶ εἰς τὸ ἀργύριον τῷ ἀργυρῷ, καὶ εἰς πᾶν ἔργον διὰ χειρὸς τῶν τεχνιτῶν^ν καὶ τίς ὁ προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον Κυρίῳ;

6 Καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες^α πατριῶν, κ' οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ χιλιάρχους καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι, καὶ οἱ προστᾶται τῶν ἔργων, καὶ οἱ οἰκοδόμοι τοῦ βασιλέως.

7 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου Κυρίου χρυσοῦ τάλαντα πεντακισχίλια, καὶ χρυσοῦς μυριάς, κ' ἀργυρίου τάλαντα δέκα χιλιάδας, καὶ χαλκοῦ τάλαντα μίρια ὀκτακισχίλια, καὶ σιδηρῶν τάλαντων χιλιάδας ἑκατόν.

8 Καὶ οἱς εὐρέθη παρ' αὐτοῖς λίθος, ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθηκὰς οἴκου Κυρίου διὰ χειρὸς^ν Λεὶβλ τοῦ Γεδωνί.

9 Καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προθυμῆσθαι, ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει προεθυμήθησαν τῷ Κυρίῳ· καὶ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως.

10 Καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας, λέγων, Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεός Ἰσραὴλ ὁ πατήρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

11 Σοὶ Κύριε ἡ μεγαλωσύνη, καὶ ἡ δύναμις, καὶ τὸ καύχημα, καὶ ἡ νίκη, καὶ ἡ ἰσχύς, ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσπόζεις· ἀπὸ προσώπου σου ταράσσεται πᾶς βασιλεὺς, καὶ ἔθνος.

12 Παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα, σὺ πάντων ἄρχεις Κύριε, ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐν χερί σου ἰσχύς καὶ δυναστεία, καὶ ἐν χερί σου παντοκράτωρ μεγαλῦναι καὶ κατισχύσαι τὰ πάντα.

13 Καὶ νῦν Κύριε ἐξομολογοῦμεθά σοι, καὶ αἰνούμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχῆσεώς σου.

14 Καὶ τίς εἰμι ἐγὼ, καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι

ισχύσαμεν προθυμηθῆναι σοι κατὰ ταῦτα ; ὅτι σὰ τὰ πάντα, καὶ ἐκ τῶν ὧν δεδιώκαμέν σοι.

15 Ὅτι πάροικοι ἐσμέν ἐναντίον σου, καὶ παροικούντες ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν ὡς σκία αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή.

16 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὁ ἠτοιμακα οικοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου, ἐκ χειρὸς σου ἐστὶ, καὶ σοὶ τὰ πάντα.

17 Καὶ ἔγνων Κύριε, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾷς ἐν ἀπλότητι καρδίας προθυμήθη ταῦτα πάντα, καὶ νῦν τὸν λαόν σου τὸν εὐρέθεντα ὡδε εἶδον ἐν εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι.

18 Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰσραὴλ, τῶν πατέρων ἡμῶν, φύλαξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ κατεΐθουν τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ.

19 Καὶ Σαλωμῶν τῷ υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτυρία σου, καὶ τὰ προστάγματά σου, καὶ τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου.

20 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσιν τῇ ἐκκλησίᾳ, Εὐλογήσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν¹ καὶ εὐλόγησε πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἐκκύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν² καὶ κίμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν Κύριῳ, καὶ τῷ βασιλεῖ.

21 Καὶ ἔθηκε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ θυσίας, καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώματα τῷ Θεῷ τῇ ἐπαυρίῳν τῆς πρώτης ἡμέρας μόσχους χιλίους, κριούς

χιλίους, ἄρνας χιλίους, καὶ τὰς σπονδίας αὐτῶν, καὶ θυσίας εἰς πλῆθος παντὶ τῷ Ἰσραὴλ.

22 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐναντίον³ τοῦ⁴ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς⁵ καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν Σαλωμῶν υἱὸν Δαυὶδ, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ Κυρίῳ εἰς βασιλείαν, καὶ Σαδὸκ εἰς ἱερουσύνην.

23 Καὶ ἐκάθισε Σαλωμῶν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εὐδοκῆθη, καὶ ὑπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς Ἰσραὴλ.

24 Οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνάσται, καὶ πάντες υἱοὶ⁶ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως⁷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ.

25 Καὶ ἐμεγάλυνε ὁ Κύριος τὸν Σαλωμῶν ἐπάνωθεν⁸ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως, ὃ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντὸς βασιλέως ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

26 Καὶ Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσοαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ.

27 Ἐτη τεσσαράκοντα, ἐν Χεβρών ἔτη ἑπτὰ, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τριακοντατρία.

28 Καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γῆρᾳ καλῷ, πλήρης ἡμερῶν, πλοῦτῳ καὶ δόξῃ, καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμῶν υἱὸς αὐτοῦ ἀπὸ αὐτοῦ.

29 Οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι, γεγραμμένοι εἰσιν ἐν λόγοις Σαμουὴλ τοῦ βλεπόντος, καὶ ἐπὶ λόγων Γαὶδ τοῦ βλεπόντος.

30 Περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τῆς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ οἱ καιροὶ οἱ ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ πάσις βασιλείας τῆς γῆς.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β.

Κεφ. α. Ι.

ΚΑὶ ἐνίσχυσε Σαλωμῶν υἱὸς Δαυὶδ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος.

2 Καὶ εἶπε Σαλωμῶν πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις, καὶ τοῖς κριταῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ἐναντίον Ἰσραὴλ τοῖς ἄρχουσι τῶν πατριῶν.

3 Καὶ ἐπορεύθη Σαλωμῶν καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία¹ εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν Γαβαὼν, οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τῷ Θεῷ, ἣν ἐποίησε Μωσῆς παῖς Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ.

4 Ἄλλα κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ἐκ πόλεως Καριαθιάρμ, ὅτι ἠτοίμασεν αὐτῇ Δαυὶδ, ὅτι ἔπηξεν αὐτῇ σκηνήν² ἐν Ἱερουσαλὴμ.

5 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησε Βεσελεὴλ υἱὸς Οὐρίου υἱοῦ Ὡρ, ἐκεῖ ἦν ἐναντὶ τῆς σκηνῆς Κυρίου³ καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὸ Σαλωμῶν καὶ ἡ ἐκκλησία⁴.

6 Καὶ ἔθηκε⁵ Σαλωμῶν ἐκεῖ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον Κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἔθηκεν⁶ ἐπ' αὐτῷ ὀλοκαυτῶσιν χιλίαν.

7 Ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ὠφθη⁷ Θεὸς τῷ Σαλωμῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Αἴτησαι τί σοι δῶ.

8 Καὶ εἶπε Σαλωμῶν πρὸς τὸν Θεόν, Σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου ἔλεος ὑεγα, καὶ ἐβασίλευσάς με ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεός, πιστωθῆτω⁸ ὁμὴ τὸ ὄνομά σου ἐπὶ Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς με ἐπὶ λαόν πολλόν, ὡς ὁ χεὺς τῆς γῆς.

10 Νῦν σοφίαν καὶ συνέσειν δός μοι, καὶ ἐξελεύσομαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσελεύσομαι, ὅτι τίς κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τούτου;

11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Σαλωμῶν, Ἄνθ' ὧν ἐγένετο τῆτο ἐν τῇ καρδίᾳ σε, καὶ οὐκ ἠτήσω πλοῦτον χρημάτων, οὐδὲ δόξαν, ἐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν ὑπενωτῶν, καὶ ἡμέρας πολλὰς κ' ἠτήσω, καὶ ἠτήσας σεαυτῷ σοφίαν καὶ συνέσειν, ὅπως κρινῆς τὸν λαόν μου, ἐφ' ὃν ἐβασίλευσάς σε ἐπ' αὐτόν.

12 Τὴν σοφίαν, καὶ τὴν συνέσειν δίδωμι σοι, καὶ πλοῦτον⁹ καὶ χρήματα καὶ δόξαν¹⁰ δώσω σοι, ὡς¹¹ οὐκ ἐγενήθη ὁμοίος σοὶ ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἔμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σέ οὐκ ἔσται οὕτως.

13 Καὶ ἦλθε Σαλωμῶν ἐκ βαμὰ τῆς ἐν Γαβαὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ¹² πρὸ¹³ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ.

14 Καὶ συνήγαγε Σαλωμῶν ἄρματα καὶ ἵππεῖς, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ χιλία κ' τετρακόσια ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων¹⁴ καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν πόλεσι τῶν ἀρμάτων, καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ.

15 Καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς ὁ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πενιῇ εἰς πλῆθος.

16 Καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων ἁ Σαλωμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἐμπορῶν τοῦ βασιλέως πορεύεσθαι, καὶ ἡ γυραζόν.

17 Καὶ ἐνέβαινον καὶ ἐξήγουν ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἐν ἐξακοσίῳ ἀργυρίου, καὶ ἵππων πενήτηκοντα καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου καὶ οὕτω πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι τῶν Χετταίων καὶ τοῖς βασιλεῦσι Συρίας ἐν χερσίν αὐτῶν ἔφερον.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ εἶπε Σαλωμῶν τοῦ οἰκοδομησαὶ οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 2 Καὶ συνήγαγε Σαλωμῶν ἐβδόμηκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν νωτοφόρων, καὶ ὀδοῦκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ οἱ ἐπιστάται ἐπ' αὐτῶν τρισχίλιοι ἐξακόσιοι.

3 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμῶν πρὸς Χιράμ βασιλέα Τύρου, λέγων, Ὡς ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τὸν πατρός μου, καὶ ἀπέστειλεις αὐτῷ κέδρους τοῦ οἰκοδομησαὶ ἑαυτῷ οἶκον κατοικήσαι ἐν αὐτῷ.

4 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ μου, ἀγιάσιμα αὐτὸν αὐτῷ τοῦ θυμῶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμίαμα καὶ πρῶθειαν διαπαντός, καὶ τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα διαπαντός τοπρωὶ καὶ τοδείλης, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτο ἔπι τὸν Ἰσραήλ.

5 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ, μέγας, ὅτι μέγας ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

6 Καὶ τίς ἰσχύσει οἰκοδομησαὶ αὐτῷ οἶκον; ὅτι ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσι τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τίς ἐγὼ οἰκοδομῶ αὐτῷ οἶκον; ὅτι ἄλλ' ἢ τοῦ θυμῶν κατέναντι αὐτοῦ.

7 Καὶ νῦν ἀπόστειλόν μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τῷ ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ, καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ, καὶ ἐν τῷ χαλκῷ, καὶ ἐν τῷ σιδήρῳ, καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ ἐν τῇ ὑάκινθῳ, καὶ ἐπιστάμενον γλύψαι γλυφὴν μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃ ἠτόιμασε Δαυὶδ ὁ πατὴρ μου.

8 Καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα καὶ ἀρκέυθινα καὶ πεύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου, ὅτι ἐγὼ οἶδα ὡς οἱ δούλοί σου οἶδασι κόπτειν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες σου μετὰ τῶν παιδῶν μου.

9 Πορεύονται ἐτοιμάσαι μοι ξύλα εἰς πλῆθος, ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἐνδοξος.

10 Καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσι ξύλα εἰς βρώματα δέδωκα σίτον εἰς δόματα τοῖς παῖσι σου κόρων πυροῖ εἰκοσι χιλιάδας, καὶ κριθῶν κόρων εἰκοσι χιλιάδας, καὶ οἴνου μέτρων εἰκοσι χιλιάδας, καὶ ἐλαίου ὁ μῆτρον εἰκοσι χιλιάδας.

11 Καὶ εἶπε Χιράμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμῶν λέγων, Ἐν τῷ ἀγαπήσῃ Κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἔδωκέ σε ἐπ' αὐτοῦ βασιλέα.

12 Καὶ εἶπε Χιράμ, Εὐλόγητος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφόν, καὶ ἐπιστάμενον ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν, ὃς οἰκοδομήσει οἶκον τῷ Κυρίῳ, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

13 Καὶ νῦν ἀπέστειλά σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα σύνεσιν Χιράμ τὸν πατέρα μου,

14 Ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυματέρων Δαῖν, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ, καὶ ἐν ἀργυρίῳ καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν σιδήρῳ, καὶ ἐν λίθοις, καὶ ἐν ξύλοις, καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑάκινθῳ, καὶ ἐν τῇ βύσσῳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ γλύψαι γλυφάς, καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διάνοσιν, ὅσα ἂν ᾄδῃ αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου, καὶ σοφῶν Δαυὶδ κυρίου μου πατρός σου.

15 Καὶ νῦν τὸν σίτον καὶ τὴν κριθὴν, καὶ τὸ ἐλαιον, καὶ τὸν οἶνον ὃ ἔειπεν ὁ κύριός μου, ἀποστείλω τῷ τοῖς παῖσιν αὐτοῦ.

16 Καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου κατὰ πᾶσαν τὴν χρείαν σου, καὶ ἀξιοῦμεν αὐτὰ σχεδιάσαι ἐπὶ θαλάσσης Ἰόππης, καὶ σὺ ἄξεις αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ.

17 Καὶ συνήγαγε Σαλωμῶν πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν ἄριθμὸν ὃν ἠρήθμισεν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εὐρέθησαν ἑκατὸν πενήτηκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἐξακόσιοι.

18 Καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἐβδόμηκοντα χιλιάδας νωτοφόρων, καὶ ὀδοῦκοντα χιλιάδας λατόμων, καὶ τρισχιλίους ἑξακοσίους ἑργολογῆτας ἐπὶ τὸν λαόν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἤρξατο Σαλωμῶν τοῦ οἰκοδομῆν τὸν οἶκον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄρει τοῦ Ἄμωρια, οὗ ὤφθη Κύριος τῷ Δαυὶδ πατρὶ αὐτοῦ, ἐν τῷ τόπῳ φη ἠτόιμασε Δαυὶδ ἐν ἄλφ Ὀρνά τοῦ Ἰεβουσαίου.

2 Καὶ ἤρξατο οἰκοδομησαὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

3 Καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμῶν τοῦ οἰκοδομησαὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡ μήκος πῆχων ἡ διαμέτρησις ἡ πρώτη πῆχων ἐξήκοντα, καὶ εὐρος πῆχων εἰκοσι.

4 Καὶ αἰλίμνυ κατά πρόσωπον τοῦ οἴκου, μῆκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πῆχων εἰκοσι, καὶ ὕψος πῆχων ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ κατεχρῶσασεν αὐτὸν ἔσθαι χρυσίῳ καθαρῷ.

5 Καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλωσε ξύλοις κεδρίνοις, καὶ κατεχρῶσασε χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἐγλύψε ἐπ' αὐτοῦ φοινίκας καὶ χαλασάσ.

6 Καὶ ἐκόσμησε τὸν οἶκον λίθοις τιμίαις εἰς δόξαν, καὶ ἐχρῶσασε χρυσίῳ χρυσίου τοῦ ἐκ Φαρονίμ.

7 Καὶ ἐχρῶσασε τὸν οἶκον, καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ, καὶ τοὺς πυλῶνας, καὶ τὰ ὀροφώματα, καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ, καὶ ἐγλύψε χερουβὶμ ἐπὶ τῶν τοίχων.

8 Καὶ ἐποίησε τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, μήκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον, πλάτος τοῦ οἴκου πῆχων εἰκοσι, καὶ τὸ μήκος πῆχων εἰκοσι, καὶ ἐχρῶσασεν αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ εἰς χερουβὶμ εἰς τάλαντα ἐξακόσια.

9 Καὶ ὄληξ τῶν ἡλῶν, ὄληξ τοῦ ἐνός πενήτηκοντα σκίλοις χρυσίου, καὶ τὸ ὑπερῶν ἐχρῶσασε χρυσίῳ.

10 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων χερουβὶμ δύο, ἕρον ἐκ ξύλων καὶ ἐχρῶσασεν αὐτὰ χρυσίῳ.

11 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβὶμ τὸ μήκος πῆχων εἰκοσι, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μία πῆχων πέντε ἀπομμένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πῆχων πέντε ἀπομμένη τῆς πτέρυγος τοῦ χερουβὶμ τοῦ ἑτέρου.

13 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβὶμ τούτων διαπεπετασμένοι πῆχων εἴκοσι, καὶ αὐτὰ εστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον.

14 Καὶ ἐποίησε τὸ καταπέτασμα ἄνακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου, καὶ βύσσου, καὶ ὕφονεν ἐν αὐτῷ χερουβὶμ.

15 Καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους δύο, πῆχων τριακονταπέντε τὸ ὕψος, καὶ τὴς κεφαλᾶς αὐτῶν πῆχων πέντε.

16 Καὶ ἐποίησε σεσερῶν ἐν τῷ δαβίρ, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἄ ἐποίησεν σε ροίσκουσ ἑκατόν, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῶν χαλασῶν.

17 Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸν ἓνα ἐξ ἐνωπίων ἃ καὶ ἔκλεισε τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν, Κατόρθωσις, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἄριστεριῶν, Ἰσχύς.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ ἐποίησε ἄ θυσιαστήριον χαλκοῦν, εἴκοσι πῆχων τὸ μῆκος, καὶ εἴκοσι πῆχων τὸ εὖρος, καὶ δέκα πῆχων τὸ ὕψος.

2 Καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν χυτὴν, ἑ δέκα πῆχων τὴν διαμέτρῃσιν, στρογγύλην κυκλόν, καὶ πέντε πῆχων τὸ ὕψος, καὶ τὸ κύκωμα ἑ τριάκοντα πῆχων.

3 Καὶ ὁμοίωμα μύσχων ὑποκάτω αὐτῆς κύκλω κυκλώσιν αὐτὴν ἑ δέκα πῆχεις ἑ περιέχουσι τὸν λουτήρα κυκλόν ἑ δύο γένη ἑχόμενσαν γοῖς μύσχων ἐν τῇ χωνεσίει αὐτῶν.

4 Ἦ ἐποίησαν αὐτοὺς δώδεκα μύσχους, οἱ τρεῖς βλέποντες βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς ἄ δυσμάς, καὶ οἱ τρεῖς ἄ νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἄ κατ' ἀνατολᾶς, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἄνω, ἣσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ἔσω.

5 Καὶ τὸ πᾶχος αὐτῆς παλαιστής, καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου, διαγεγλυμμένα βλαστοὺς κρίνου, ἑ χωροῦσαν ἑ μετρητὰς ἑ τριχίλιους ἑ καὶ ἔξετέλεσε.

6 Καὶ ἐποίησε λουτήρας δέκα, καὶ ἔθηκε τοὺς πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐξ ἄριστεριῶν, τοῦ πλίνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ ἀποκλιζέειν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς ἐν αὐτῇ.

7 Καὶ ἐποίησε τὰς λυχνίας τὰς χρυσαῖς δέκα κατὰ τὸ κρῖμα αὐτῶν, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἄριστεριῶν.

8 Καὶ ἐποίησε τραπέζις δέκα, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἐνωπίων, καὶ ἐποίησε φιάλας χρυσαῖς ἑκατόν,

9 Καὶ ἐποίησε τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων, καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην, καὶ ἑ θύρας τῇ αὐλῇ, καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ.

10 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολᾶς κατέναντι.

11 Καὶ ἐποίησε Χιράμ τὰς κρέαθας, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστήριου, καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτοῦ ἑ καὶ συνετέλεσε Χιράμ ποῖσμαι πᾶσαν τὴν ἑργασίαν ἢ ἐποίησεν Σαλωμών τῷ βασιλεὶ ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

12 Στύλους δύο, καὶ ἐπ' αὐτῶν γαλαθ τῇ χωθαρέθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο, καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν χωθαρέθ ἢ ἔστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων.

13 Καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο ἄκτους, καὶ δύο γένη ροίσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γαλαθ τῶν χωθαρέθ ἢ ἔστιν ἐπάνω τῶν στύλων.

14 Καὶ τοὺς μεχωνῶν ἐποίησε δέκα, καὶ τοὺς λουτήρας ἐποίησεν ἐπὶ τοὺς μεχωνῶν,

15 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς μύσχους τοὺς δώδεκα ὑποκίτω αὐτῆς.

16 Καὶ τοὺς ποδιστήρας, καὶ τοὺς ἀναλημπίτηρας, καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὰς κρέαθις, καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῶν ἢ ἐποίησε Χιράμ, καὶ ἀνήνεγκε τῷ βασιλεὶ Σαλωμών ἐν οἴκῳ Κυρίου χαλκοῦ καθαροῦ.

17 Ἐν τῷ περιχώρῳ τῷ Ἰορδάνου ἑχόμενσαν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πᾶχει τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχώθ καὶ ἀναμέσον Σαρηδαθᾶ.

18 Καὶ ἐποίησε Σαλωμών πάντα τὰ σκεῦη ταῦτα εἰς πλῆθος σφόδρα, ὅτι οὐκ ἔξέλειπεν ὄλη τοῦ χαλκοῦ.

19 Καὶ ἐποίησε Σαλωμών πάντα τὰ σκεῦη οἴκου Κυρίου, ἑ τὸ θυσιαστήριον τοῦ χρυσοῦν, ἑ τὴς τραπέζις, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι προθέσεως.

20 Καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τοὺς λύχνους τοῦ φωτὸς κατὰ τὸ κρῖμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβίρ χρυσοῦ καθαροῦ,

21 Καὶ λαβίδες αὐτῶν, καὶ οἱ λύχνοι αὐτῶν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὸ πύρεα χρυσοῦ καθαροῦ,

22 Καὶ ἡ θύρα τοῦ οἴκου ἡ ἑσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσαῖς καὶ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἔργα σία ἢ ἐποίησε Σαλωμών ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ εἰσήνεγκε Σαλωμών τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσοῦν, καὶ τὰ σκεῦη, καὶ ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν οἴκου Κυρίου.

2 Τότε ἐξεκκλησίασε Σαλωμών ἄ πάντας τὸς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοὺς ἡγουμένους ἄ πατριῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἀνενεγκεν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ αὐτῇ Σιών.

3 Καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα πᾶς ἄ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἑορτῇ, οὗτος ὁ μὴν ἑβδόμος.

4 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβον πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβωτὸν,

5 Καὶ ἄ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεῦη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται.

6 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ φοβούμενοι, καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες μύσχους καὶ πρόβατα, οἱ οὐκ ἀριθμήθησονται ἑ καὶ οἱ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πλῆθους.

7 Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβίρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὑποκάτω τῶν πτερυγῶν τῶν χερουβὶμ.

8 Καὶ ἦν τὰ χερουβὶμ διαπεπετακότα τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ συνεκάλυπτε τὰ χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν.

9 Καὶ ὑπέριον οἱ ἀναφορεῖς, καὶ ἔβλεποντο αἱ κεφαλὰι τῶν ἀναφορέων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβίρ, οὐκ ἔβλεποντο ἔξω, καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης.

10 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλίκες ἄς ἔθηκε Μωσῆς ἐν Χωρήβ, ἢ διέθετο Κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ξελεθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ξελεθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν ἁγίων, ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εἰρεθένητες ἡγήσθησαν, οὐκ ἦσαν διαταγμένοι κατ' ἐφημερίαν.

12 Καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτῶδοι πάντες τοῖς υἱοῖς Ἀσάφ τῷ Αἴμαν τῷ Ἰδοθὺν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ τῶν ἐνδεδυμένων στολῆς βυσσίνας ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νύβλαις καὶ ἐν κινύρις, ἑσθηκότες κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ μετ' αὐτῶν ἱερεῖς ἑκατὸν εἰκοσι σαλπιγγῶν ἄταις σάλπιγγι.

13 Καὶ ἐγένετο μὴ φωνῆ ἐν τῷ σαλπιγγεῖ καὶ ἐν τῷ ψαλτῶδει κ' ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῆ μὴ τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ ὡς ὕψωσαν ἄφωνῆν ἐν σάλπιγγι, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν ὄργανοις τῶν ὡδῶν, καὶ ἔλεγον, Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης Κυρίου.

14 Καὶ οὐκ ᾔδιδαντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐνεπλήσθη δόξα Κυρίου τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. 5'. VI.

ΤΟΤΕ εἶπε Σαλωμών, Κύριος εἶπε τοῦ κατασκευῆσαι ἐν γνόφῳ,

2 Καὶ ἐγὼ ψοδόμηκα οἶκον τῷ ὀνόματι σου ἁγίους σοὶ καὶ ἔτοιμον τοῦ κατασκευῆσαι εἰς τοὺς αἰῶνας.

3 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, κ' εὐλόγησε τὴν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ παριστήκει.

4 Καὶ εἶπεν, Εὐλόγητος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὅς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, κ' ἐν χερσὶν αὐτῆ ἐπλήρωσε, λέγων,

5 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀγγαγόν τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πιασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τοῦ οικοδομῆσαι οἶκον τοῦ ἐνὶ αὐτῷ ὀνόματι μου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι εἰς ἠγουμένον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

6 Καὶ ἐξελεξάμην ὁ θῆν' Ἱερουσαλὴμ γενέσθαι τὸ ὄνομαί μου ἐκεῖ, καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ ὅτ' εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, τοῦ οικοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ πατέρα μου, Διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου τοῦ οικοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι μου, καλῶς ἐποίησας, ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τὴν καρδίαν σου.

9 Πλὴν σὺ οὐκ οικοδομήσεις τὸν οἶκον, ὅτι ὁ υἱός σου ὃς ἐξελεῖσεται ἐκ τῆς ὀσφύος σου, οὗτος οικοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι μου.

10 Καὶ ἀνέστησε Κύριος τὸν λόγον τοῦτον ὃν ἐλάλησε, καὶ ἐγενήθη ἐντὶ Δαυὶδ πατρός μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τὸν θρόνον Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος καὶ ψοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ,

11 Καὶ ἔθηκα ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν ἐν ἧ ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου, ἣν διέθετο τῷ Ἰσραὴλ.

12 Καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου ἐναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

13 Ὅτι ἐποίησε Σαλωμών βάσιν χαλκῆν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς ἀλλῆς τοῦ ἱεροῦ, πέντε πήχεων τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ πέντε πήχεων τὸ εἶρος αὐτῆς, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς· καὶ ἔστη ἐπ' αὐτῆς, κ' ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἐναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῆς εἰς τὸν οὐρανόν,

14 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὁμοίος σοι Θεὸς ἐν ἔραυνῷ ἐπὶ τῆς γῆς, φυλάσσω τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισὶ σου τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ·

15 Ἄ ἐφύλαξας τὸ παιδί σου Δαυὶδ τῷ πατρί

μου, ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων· καὶ ἐλάλησας ἐν στόματι σου, καὶ ἐν χερσὶ σου ἐπλήρωσας, ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆ.

16 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἔκλειψαι σοὶ ἀνηλὸς ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνον Ἰσραὴλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου, ὡς ἐπορεύθης ἐναντίον μου.

17 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πιστῶ τῷ ὀνόματι τοῦ ῥήματός σου ὃ ἐλάλησας τῷ παιδί σου τῷ Δαυίδ.

18 Ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς· εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἄρκέσασσι, κ' τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ψοδόμησα·

19 Καὶ ἐπιβέβη ἐπὶ τὴν προσευχὴν παιδός σου καὶ ἐπὶ τὴν δέσπιν μου Κύριε ὁ Θεός, τὸν ἔπακουσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεῖχεται ἐναντίον σου σήμερον.

20 Τοῦ εἶναι ὀφθαλμοῖς σου ἀνεφωγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὃν εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα σ' ἐκεῖ, τοῦ ἀκούσαι τῆς προσευχῆς ἧς προσεῖχεται ὁ παῖς σου· εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

21 Καὶ ἀκούσθης τῆς δεήσεως τοῦ παιδός σου, κ' λαβῆσθαι Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεῖχωνται εἰς τὸν τόπον τῆτον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐκ τῆ ἔραυνῷ, κ' ἀκίσθη κ' ἴλεως ἔσῃ.

22 Ἐὰν ἀμάρτη ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἄραν τοῦ ἄρᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἀράσθαι κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦτῳ,

23 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσεις, καὶ κρινεῖς τοὺς δούλους σου, τοὺ ἀποδύναται τῷ ἄνομῳ, κ' ἀποδύναται ὀδοὺς αὐτῆ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ δικαιοῦσαι δίκαιον, τοῦ ἀποδύναται αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐὰν θρασυθῇ ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ἔχθρου, ἐὰν ἀμάρτωσιν σοὶ, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἐξομολογήσωνται τὸ ὄνοματί σου, καὶ προσεῖχωνται καὶ δεηθῶσιν ἐναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦτῳ,

25 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴλεως ἔσθαι τῆς ἀμαρτίας λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψῃς αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

26 Ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετόν, ὅτι ἀμαρτήσονται σοὶ, καὶ προσεῖχονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ αἰνεῖσονται τὸ ὄνομαί σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν, ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς,

27 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, κ' ἴλεως ἔσθαι τὰς ἀμαρτίας τῶν παιδῶν καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν, ἐν ἧ πορεύσονται ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετόν ἐπὶ τὴν γῆν σου, ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σοὶ εἰς κληρονομίαν.

28 Λιμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς, θάνατος ἐὰν γένηται, ἀνεμοφθορία κ' ἔκτρος, ἄκρις καὶ βροῦχος ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς κατέναντι τῶν πόλεων αὐτῶν, κατὰ πᾶσαν πληγὴν καὶ πάντα πόνον,

29 Καὶ πᾶσα προσευχὴ, καὶ πᾶσα δεήσις ἧ εἰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ παντὶ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ἐὰν γνῶ ἀνθρώπος τὴν ἀφῆν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ, καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον,

30 Καὶ σὺ ἐσκόψῃς ἐκ τῆ ἔραυνῷ ἐξ εἰοίμης κατοικητήριός σου, κ' ἰλίση, κ' δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῆ ὡς ἂν γνῆς τὴν καρδίαν αὐτῆ, ὅτι

μόνος! γίνωσθε τὴν καρδίαν υἱῶν ἀνθρώπων.

31 Ὅπως φοβῶνται ὁ πάσας! ὁδοὺς σου πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἧς ἔδωκας τοῖς πατρίσιν ἡμῶν.

32 Καὶ πᾶς ἀλλότριος ὃς οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σὴ Ἰσραὴλ ἐστὶν αὐτός, καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα, καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταίαν, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν, καὶ ἔλθωσι καὶ προσεύξονται εἰς τὸν ὄποιον τοῦτον.

33 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμης κατοικητηρίῃ σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἐν ἐπικαλέσῃται σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου, καὶ τοῦ φοβεῖσθαι σε, ὡς ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ γνῶναι ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται! ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ᾠκοδόμησα.

34 Ἐὰν ἐξέλθῃ ὁ λαὸς σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐν ὁδῷ ἢ ἀποστειλῆν αὐτούς, καὶ προσεύξονται πρὸς σε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἣν ἐξελέξω ἐν αὐτῇ, καὶ οἶκον οὐ ᾠκοδόμηκα τῷ ὀνόματί σου.

35 Καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν! καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν.

36 Ὅτι ἀμαρτάνονται σοι, ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἀμαρτήσεται, καὶ παταίξει αὐτὸς καὶ παραδώσει αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτεύσουσιν αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτούς εἰς γῆν ἐχθρῶν εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγύς.

37 Καὶ ἐπιστρέψωσι! καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ μετήχθησαν ἐκεῖ, καὶ ἢ ἐπιστρέψωσι καὶ δεηθῶσι σε ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδισάμεν!

38 Καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ αἰχμαλωτεύουσίντων αὐτούς, ὅπου ἠχμαλωτεύσαν αὐτούς, καὶ προσεύξονται ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατρίσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω, καὶ τοῦ οἴκου οὐ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου.

39 Καὶ ἀκρίσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις κρίματα, καὶ ἴλεως ἔσῃ τῷ λαῷ τῷ Ἰσραὴλ ἀμαρτάνει! σοι.

40 Καὶ νῦν Κύριε, ἔστωσαν δὴ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀνεωγμένοι, καὶ τὰ ὄπτα σου ἐπέηκοα εἰς τὴν δέησιν τοῦ τόπου τούτου.

41 Καὶ νῦν ἀνίστηθι Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τὴν κατὰ πᾶσαν σε, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἰσχύος σου ἱερεῖς σου Κύριε ὁ Θεὸς ἐνόησαντο σωτηρίαν, καὶ οἱ υἱοὶ σου εὐφρανθήσονται ἐν ἀγαθοῖς.

42 Κύριε ὁ Θεὸς, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου, μνήσθητι τὰ ἐλέη Δαυὶδ τοῦ δούλου σου.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ὡς συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος, καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας, καὶ ὁδοὶα Κυρίου ἐπληροσ τὸν οἶκον.

2 Καὶ οὐκ ἠδύνατο οἱ ἱερεῖς εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι ἐπληροσ ὁδοὶα Κυρίου τὸν οἶκον.

3 Καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εὐρών καταβαῖνον τὸ πῦρ, καὶ ἡ ὁδοὶα Κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἔπεσον! ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον, καὶ προσεκύνησαν καὶ ἤσαν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἠγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἔναντι Κυρίου.

5 Καὶ ἔθυσασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὴν θυσίαν μόσχων εἰκοσι καὶ δύο χιλιάδας, καὶ βοσκημάτων ἑκατὸν καὶ εἰκοσι χιλιάδας, καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός. Ὁ Καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακίας αὐτῶν ἐστηκότες, καὶ οἱ Δευταῖαι ἐν ὀργάνοις ψῶδων Κυρίου τοῦ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, τὸ ἐξυμολογεῖσθαι ἔναντι Κυρίου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἐν ἕμνοις Δαυὶδ διὰ χειρῶν αὐτῶν! καὶ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγγιν ἔναντιον αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐστηκώς.

7 Καὶ ἤγασε Σαλωμών τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα τῶν σωτηρίων, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τοῦ χαλκῶν ὁ ἐποίησε Σαλωμών, οὐκ ἐξεποίησε δεσάσθαι τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ μαναὶ καὶ τὰ στέατα.

8 Καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν εὐρτην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπτά ἡμέρας, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσοδῶν Αἰμάθ καὶ ἔως χειμάρρου Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ ἐξοῖον, ὅτι ἐγκαίνισμόν τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἐπτά ἡμέρας! ἐορτήν.

10 Καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ δευτέρῃ! τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου ἀπέστειλε τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν εὐφρανόμενοι, καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἱς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ Σαλωμῶντι, καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

11 Καὶ συνετέλεσε Σαλωμών τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως! καὶ πάντα ὅσα ἐθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμών τοῦ ποιῆσαι ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, εὐδῶδθη.

12 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμῶν τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἠκούσα τῆς προσευχῆς σου καὶ ἐξελεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἑμαυτῷ εἰς οἶκον θυσίας.

13 Ἐὰν συσχῶ τὸν ἔβρον καὶ μὴ γένηται ὑετος, καὶ ἐὰν ἐντελέσῃ τῇ ἀκρίδι καταφαγεῖν τὸ ζῦλον, καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν τῷ λαῷ μὴ,

14 Καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαὸς μου ἐφ' ἐξέπικέκληται τὸ ὄνομά μ' ἐπ' αὐτὸς, καὶ προσεύξονται καὶ ζητήσωσι τὸ πρόσωτόν μου, καὶ ἀποστρέψωμαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ ἐβρανοῦ, καὶ ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν, καὶ ἴασμαι τὴν γῆν αὐτῶν.

15 Καὶ νῦν οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἔσονται ἀνεωγμένοι, καὶ τὰ ὄπτα μου ἐπήκοα τῇ προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου.

16 Καὶ νῦν ἐξελεξάμην καὶ ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον, τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ ἔως αἰῶνος, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοὶ μου καὶ ἡ καρδία μου ἐλεῖ πάσας τὰς ἡμέρας.

17 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῆς ἔναντιον μου ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ ποιῆσῃς κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλαμην σοι, καὶ τὰ προστάγματα μου καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξῃ,

18 Καὶ ἀνίστησθαι τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ὡς διεθήμην Δαυὶδ τῷ πατρί σου, λέγων, Οὐκ ἐξαρθήσεται σοι ἡ γῆ ἡγοιόμενος ἀνήρ! ἐν Ἰσραὴλ.

19 Καὶ ἐὰν ἀποστρέψῃτε ὑμεῖς, καὶ ἐγκαταλείπητε τὰ προστάγματα μου καὶ τὰς ἐντολὰς μου ἃς ἔδωκα ἔναντιον ὑμῶν, καὶ πορευθῆτε καὶ λατρεύσητε θεοὺς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

20 Καὶ ἐξαρῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς! καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν διέθησα τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου, καὶ ὁ ὄσω αὐτὸν εἰς παραβόλην καὶ εἰς διγήνημα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

21 Καὶ ὁ οἶκος ἕτος ὁ ἕν ἡλὸς πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται, καὶ ἔρει, Χάριν τίνος ἐποίησε Κύριος τῇ γῆ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τήτης; 22 Καὶ ἐρούσι, Διότι ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀντελάβοιτο θεῶν ἑτέρων, καὶ προσκυνήσαν αὐτοῖς, καὶ ἐδόουλευσαν αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ εἰκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον αὐτῆς, 2 Καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκε Χιράμ τῷ Σαλωμῶνι, ᾠκοδόμησε αὐτὰς Σαλωμῶν, καὶ κατώκισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἤλθε Σαλωμῶν εἰς Ὀβαιοσβά, καὶ κατίσχυσεν αὐτήν.

4 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Θεοεδμὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ἃς ᾠκοδόμησεν ἐν Ἠμαθ.

5 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἄνω καὶ τὴν Βαιθωρῶν τὴν κάτω, πόλεις ὀχυράς τεῖχη, πύλαι, καὶ μοχλοί.

6 Καὶ τὴν Βαλαάθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς αἱ ἦσαν τῷ Σαλωμῶνι, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀρμάτων, καὶ τὰς πόλεις τῶν ἰππέων, καὶ ὅσα ἐπεθύμησε Σαλωμῶν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ οἰκοδομήσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ Διβιάφ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

7 Πᾶς ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου, καὶ τοῦ Ἀμορραίου, καὶ τοῦ Φερεζαίου, καὶ τοῦ Εὐαίου, καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου οἱ οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ,

8 Ἄλλ' ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ, οὓς οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὰς Σαλωμῶν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμῶν εἰς παῖδας τῆ βασιλείᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἰδοὺ ἄνδρες πολεμισταὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἀρμάτων καὶ ἰππέων.

10 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προστατῶν ὁ βασιλέως Ἰσραὴλ, πεντηκοντα καὶ διακόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ.

11 Καὶ τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἀνήγαγε Σαλωμῶν ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὁν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ, ὅτι εἶπεν, Ὁν κατοικήσει ἡ γυνὴ μου ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, ὅτι ἅγιος ἐστίν οὗ εἰσῆλθεν ἐκεῖ κιβωτὸς Κυρίου.

12 Τότε ἀνήνεγκε Σαλωμῶν ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ᾠκοδόμησε ὁ Κύριος ἄπεναντι τοῦ ναοῦ

13 Κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ, τῆ ἀναφέρειν κατὰ τὰς ἐντολάς Μωσίου ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν τοῖς μῆσι, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομαδῶν, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν σκηνῶν.

14 Καὶ ἔστησε κατὰ τὴν κρίσιν Δαυὶδ τῆ πατρὸς αὐτοῦ τὰς διαρρέσεις τῶν ἱερώων, καὶ κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, καὶ οἱ Δευταὶ ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν, τοῦ ἀινεῖν καὶ λειτουργεῖν κατὰ τὴν ἱερόν κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ, καὶ οἱ πύλωροι κατὰ τὰς διαρρέσεις αὐτῶν εἰς πύλῃν καὶ πύλῃν, ὅτι οὗτ' ἔντολαί Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

15 Ὁν παρήλθον τὰς ἐντολάς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερώων καὶ τῶν Δευτιῶν εἰς πάντα λόγον, καὶ εἰς τοὺς θησαυροὺς.

16 Καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔθεμελιώθη ἕως οὗ ἐτελείωσε Σαλω-

μῶν τὸν οἶκον Κυρίου.

17 Τότε ᾠχετο Σαλωμῶν εἰς Γασιῶν Γαβέρ, καὶ εἰς τὴν Αἰλᾶθ τὴν παραθαλασσίαν ἐν τῷ Ἰδομαίᾳ.

18 Καὶ ἀπέστειλε Χιράμ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ πλοία καὶ παῖδας εἰδοτάς θάλασσαν, καὶ ᾠχετο μετὰ τῶν παίδων Σαλωμῶν εἰς Σωφίρι, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν ἄτ' τετρακόσια καὶ πεντήκοντα τάλαντα χρυσίου, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμῶν.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ βασιλίσσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα Σαλωμῶν, καὶ ἤλθε τοῦ περᾶσαι Σαλωμῶν ἐν αἰνίγμασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρείᾳ σφόδρα, καὶ κάμηλοι αἰρούματι ἄρματα εἰς πλῆθος, καὶ χρυσιον καὶ λίθον τίμιον, καὶ ἦλθε πρὸς Σαλωμῶν, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

2 Καὶ ἀνήνεγκε αὐτῇ Σαλωμῶν πάντα τοὺς λόγους αὐτῆς, καὶ οὐ παρήλθε λόγος ἀπὸ Σαλωμῶν ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ.

3 Καὶ εἶδε βασιλίσσα Σαβὰ τὴν σοφίαν Σαλωμῶν καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε,

4 Καὶ τὰ βρώματα τῶν τραπέζων, καὶ καθέδραν παίδων αὐτοῦ, καὶ σταθμὴν λειτουργῶν αὐτοῦ, καὶ ἱματισμὸν αὐτῶν, καὶ οἰνοχοοὺς αὐτοῦ, καὶ στολισμὸν αὐτῶν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἃ ἀνέφερον ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐγένετο.

5 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀθλητὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῆ μου περὶ τῶν λόγων σου, καὶ περὶ τῆς σοφίας σου.

6 Καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις ἕως οὗ ἤλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἀπηγγέλη μοι ἡμῖν τοῦ πλῆθους τῆς σοφίας σου, προσέθηκες ἐπὶ τὴν ἀκοήν ἣν ἤκουσα.

7 Μακάριοι οἱ ἄνδρες σου, μακάριοι οἱ παῖδες οὗτοι οἱ παρεστηκότες σοὶ διαπαντός καὶ ἀκούοντες τὴν σοφίαν σου.

8 Ἔστ' Κύριος ὁ Θεὸς σου εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ τῆ δούναί σε ἐπὶ θρόνον αὐτῆ εἰς βασιλεία Κυρίῳ Θεῷ σου, ἐν τῷ ἀγαπήσαι Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν Ἰσραὴλ τοῦ στήσαι αὐτὸν εἰς αἰῶνα, καὶ ἔδωκε σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλεία τοῦ ποιῆσαι βῆριμ' καὶ δικαιοσύνην.

9 Καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεὶ ἑκατὸν εικοσι τάλαντα χρυσίου, καὶ ἄρματα εἰς πλῆθος πολὺ, καὶ λίθον τίμιον, καὶ οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἄρματα ἐκεῖνα ἃ ἔδωκε βασιλίσσα Σαβὰ τῷ βασιλεὶ Σαλωμῶν.

10 Καὶ οἱ παῖδες Σαλωμῶν καὶ οἱ παῖδες Χιράμ ἔφερον χρυσιον τῷ Σαλωμῶνι ἐκ Σωφίρι, καὶ ξύλα πέικινα, καὶ λίθον τίμιον.

11 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πύκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ κιθάρας καὶ νάβλας τοῖς ᾠδοῖς, καὶ οὐκ ᾠφθῆσαν τοιαῦτα ἔμπροσθεν ἐν γῇ Ἰουδα.

12 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἔδωκε τῇ βασιλίσσῃ Σαβὰ πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἃ ἤτησεν, ἐκτὸς πάντων ὧν ἤνεγκε τῷ βασιλεὶ Σαλωμῶν, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς.

13 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ ἐνεχθέντος τῷ Σαλωμῶνι ἐν ἑνιαυτῷ ἐνί, ἑξακόσια ἔξηκονταξέ τάλαντα χρυσίου,

14 Πλὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑποταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευομένων ὧν ἔφερον, καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῆς Ἀραβίας καὶ σατραπῶν τῆς γῆς, πάντες ἔφερον χρυσιον καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεὶ Σαλωμῶν.

15 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν διακόσιους θυρεοὺς χρυσοῦς ἑλατοῦς, ἑξακόσιον

χρυσῶ καθαροὶ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸν ἐνὶ θυρεόν.

15 Καὶ τριακοσίας ἀσπίδας ἐλατὰ χρυσῶς, τριακοσίων χρυσῶν ἀνεφέρετο ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἐκίστην, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ ὄρουμῳ τοῦ Λιβίνου.

17 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφαντίνων ὀδόντων μέγαν, καὶ κατεχρῶσεν αὐτὸν χρυσῶ δοκίμῳ.

18 Καὶ ἐξ ἀναβαθμῶν τῷ θρόνῳ ἐνδοδεμένοι χρυσῶ, καὶ ἀγκῶνες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἐστηκότες παρὰ τοὺς ἀγκῶνας,

19 Καὶ ὀδῶκα λέοντες ἐστηκότες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν οὐκ ἐγενήθη οὔτως ἐν πάσῃ ᾧ τῆ βασιλείᾳ.

20 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ βασιλέως Σαλωμών χρυσοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου ὄρουμ τῷ Λιβανῶ χρυσῶ κατελιγμένα οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον ἐν ἡμέραις Σαλωμών εἰς ἔθνη·

21 Ὅτι ναὺς τῷ βασιλεῖ ἄπορεύετο εἰς Θαρσεῖς μετὰ τῶν παίδων Χιράμ, ἅπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο πλοία ἐκ Θαρσεῖς τῷ βασιλεῖ γέμοντα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου, καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων, καὶ πύθκων.

22 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμών ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλοῦτῳ καὶ σοφίᾳ.

23 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτησαν τὸ πρόσωπον Σαλωμών ἀκούσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, ἧς ἔδωκεν ὁ Θεός, ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

24 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ ὄπλα αὐτοῦ, σκεύη ἀργύρῳ καὶ σκεύη χρυσῶ, καὶ ἰματισμὸν, στακτην καὶ ἡδύσματα, ἵππους καὶ ἡμιόνους, τὸ κατ' ἐμιαυτὸν ἐνιαυτοῦ.

25 Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμών τέσσαρες ἑκατὰ χιλιάδες ἠθελῆαι ἵπποι εἰς ἄρματα, καὶ ὀδῶκα χιλιᾶδες ἵππῶν, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῶν ἡρμάτων, καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ.

26 Καὶ ἦν ἠγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως ᾗ γῆς ἁλλοφύλων, καὶ ἕως ὁρίων Ἀιγύπτου.

27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλήμ ὡς λύθρον, καὶ τὸ κέδρου ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος.

28 Καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων ἐξ Αἰγύπτου τῷ Σαλωμών καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς.

29 Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγιοι Σαλωμών οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ οἱ τοῦ γεγραμμένου ἐπὶ τῶν λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Ἀχία τῷ Σηλωνίτῳ, καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ τῷ ὀράντῳ περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβύιτ.

30 Καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμών ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη.

31 Καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμών, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ἱεροβοάμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ ἦλθε Ἱεροβοάμ εἰς Συχέμ, ὅτι εἰς Συχέμ ἤρχετο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεύσαι αὐτόν.

2 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβῶτ, καὶ αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἐφυγεν ἀπὸ προσώπου Σαλωμών τοῦ βασιλέως, καὶ κατήκτισεν Ἱεροβοάμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοάμ ἐξ Αἰγύπτου.

3 Καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν καὶ ἠθην Ἱεροβοάμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἄπὸς ἄν Ἱεροβοάμ, λέγοντες,

4 Ὁ πατήρ σου ἐσκάληρε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος, οὐ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομεν σοι.

5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἔρχεσθε πρὸς με, καὶ ἀπῆλθεν ὁ λαός.

6 Καὶ συνήγαγον ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἐστηκότας ἐναντίον αὐτοῦ Ἰσραηλ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτόν, λέγων, Πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ τοῦτῳ λόγον;

7 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἐἴν ἐν τῇ σημερινῇ γένῃ εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τοῦτῳ, καὶ εὐδοκίῃσῃ, καὶ λαλήσῃ αὐτοῖς λόγους ἀγαθούς, καὶ ἔσονται σοι παῖδες πάσας τὰς ἡμέρας.

8 Καὶ κατέλιπε τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων, οἱ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν συνεκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν ἐστηκότων ἐναντίον αὐτοῦ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμεῖς βουλεύεσθε, καὶ ἀποκριθήσομαι ἕως λόγων τῷ λαῷ τοῦτῳ, οἱ ἐλάλησαν πρὸς με, λέγοντες, Ἄνες ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὐ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς;

10 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ, λέγοντες, Οὕτως λαλήσεις τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι πρὸς σέ, λέγων, Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ συ ἄφες ἐφ' ἡμῶν οὕτως ἔρεις, Ὁ μικρὸς δάκτυλός μου παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου.

11 Καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ἡμᾶς ζυγῷ βαρεῖ, καὶ γὰρ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ἡμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ἡμᾶς ἐν μίσσησιν, καὶ γὰρ παιδεύσω ἡμᾶς ἐν σκορπίοις.

12 Καὶ ἤλθεν Ἱεροβοάμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ῥοβοάμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἐπιστρέψατε πρὸς με ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.

13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς σκληρᾶ, καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων,

14 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν νεωτέρων, λέγων, Ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπ' αὐτόν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ἡμᾶς ἐν μαστίγῃ, καὶ ἐγὼ παιδεύσω ἡμᾶς ἐν σκορπίοις.

15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ τῷ Θεῷ, λέγων, Ἀνέστησε Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχία τῷ Σηλωνίτῳ περὶ Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβῶτ.

16 Καὶ παντὸς Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Τίς ἡμῶν ἡ μερίς ἐν Δαυὶδ καὶ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί; εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραὴλ νῦν βλέπε τὸν οἶκόν σου Δαυὶδ καὶ ἐπορευθῆ πᾶς Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

17 Καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ἰουδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐπ' αὐτῶν Ἱεροβοάμ.

18 Καὶ ἀπέστειλεν ἄπ' αὐτοῦ ἑξ Ῥοβοάμ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωμνῆρα τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λίθοις, καὶ ἀπέθανε καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ ἔσπευσσε τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἄμμον, τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ.

19 Καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΚΑΙ ἦλθε Ἱεροβοάμ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὴν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιούντων πόλεμον, καὶ ἐπολέμει πρὸς Ἰσραὴλ τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ῥοβοάμ.

2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν

άνθρωπον τοῦ Θεοῦ, λέγων,

3 Εἶπον πρὸς Ῥοβοὴν τὸν τοῦ Σαλωμών και

πάντα Ἰουδαν και Βενιαμίν, λέγων,

4 Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἔναβήσεσθε, και

οὐ πολεμήσεσθε, πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν

ἄποστρέφετε! ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,

ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο^α και

ἐπῆκουσαν^β τοῦ λόγου Κυρίου, και ἀπεστρά-

φησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ἱεροβοάμ.

5 Καὶ κατέφησε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλήμ, κ

ἠκοδόμησε πόλεις τεχνήρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

6 Καὶ ἠκοδόμησε τὴν Βηθλεέμ, και Ἄϊτάν,

και Ἐκεωέ,

7 Καὶ Βαιθουρά, και τὴν Σοχώθ, και τὴν

Ὀδολλάμ,

8 Καὶ τὴν Γεθ, κ τὴν Μαρисяν, κ τὴν Ζιφ,

9 Καὶ τὴν Ἀδωραϊ, και Λαχίς, κ τὴν Ἀζηκά,

10 Καὶ τὴν Σαραά, και τὴν Αἰλωμ, και τὴν

Χεβρών, ἣ ἐστὶ τοῦ Ἰούδα, και Βενιαμίν, πό-

λεις τεχνήρεις.

11 Καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς τεχνήρεις, και ἔδω-

κεν ἐν αὐταῖς ἠγομμένους, και παραθέσεις βρω-

μάτων, ἔλαιον και οἶνον,

12 Κατὰ πόλιν και κατὰ πόλιν θυρεοὺς και

δόρατα, και κατίσχυσεν αὐτὰς εἰς πλήθος

σφόδρα, και ἦσαν αὐτῷ Ἰούδα και Βενιαμίν.

13 Καὶ οἱ ἱερεῖς και οἱ Λευῖται οἳ ἦσαν ἐν

παντὶ Ἰσραὴλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάν-

των τῶν ὁρίων^α

14 Ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα

τῆς κατασχέσεως αὐτῶν, και ἐπορεύθησαν πρὸς

Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐξέβαλεν αὐτοὺς

Ἱεροβοὰμ και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μὴ λειτουργεῖν^α

Κυρίῳ,

15 Καὶ κατέστησεν ἐαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν

και τοῖς εἰδώλοις και τοῖς ματαίοις και τοῖς

μόσχοις ἃ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ.

16 Καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ,

οἳ ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητήσαι^α Κύριον

Θεόν Ἰσραὴλ^β και ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ ὑψο-

σαν Κυρίῳ^α Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν.

17 Καὶ κατίσχυσεν τὴν βασιλείαν Ἰούδα^α και

κατίσχυσεν Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμών εἰς ἔτη

τρια, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυὶδ και

Σαλωμών ἔτη τρία.

18 Καὶ ἔλαβεν ἐαυτῷ Ῥοβοὰμ γυναῖκα τὴν

Μοολὰθ θυγατέρα Ἱεριμοῦθ υἱοῦ Δαυὶδ, και

Ἀβιγαίαν θυγατέρα Ἐλιὰβ τοῦ Ἰεσσαί.

19 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱοὺς τὸν Ἰεσοῦ, και τὸν

Σαμοριά, και τὸν Ζαάμ.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἐαυτῷ τὴν Μααχὰ

θυγατέρα Ἀβεσσαλὼμ, και ἔτεκεν αὐτῷ τὸν

Ἀβιά, και τὸν Ἰεθθί, και τὸν Ζηζαΐ, και τὸν

Σαλμηὼθ.

21 Καὶ ἠγάπησε Ῥοβοὰμ τὴν Μααχὰ θυγα-

τέρα Ἀβεσσαλὼμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναίκας

αὐτοῦ και τὰς παλλακίς αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκας

δεκαοκτὼ εἶχε και παλλακίς ἐξήκοντα^α και

ἐγέννησεν υἱοὺς εἰκοσι και ὀκτὰ, και θυγα-

ρας ἐξήκοντα.

22 Καὶ κατέστησεν εἰς ἄρχοντα^α Ἀβιὸν τὸν

τῆς Μααχὰ εἰς ἠγοούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐ-

τοῦ, ὅτι βασιλεύσας διενεοῖτο αὐτὸν.

23 Καὶ ἠξήθη παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτῷ

ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις Ἰούδα και Βενιαμίν, και ἐν

ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς, και ἔδωκεν αὐταῖς

τροφὰς πλήθος πολῶ, και ἠτήσατο πλήθος

γυναικῶν.

Κεφ. β'. XII.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἠγομάσθη ἡ βασιλεία Ῥοβοὰμ, και ὡς κατεκρατήθη, ἐγκατέλιπε τὰς

ἐντολὰς Κυρίου, και πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ^α τῆς βασιλείας Ῥοβοὰμ, ἀνέβηθ Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἤμαρτον ἐναντίον Κυρίου,

3 Ἐν χιλιόσι και διακοσίοις ἄρμασι και ἐξήκοντα χιλιᾶσιν ἵππων, και οὐκ ἦν ἠριθμὸς τοῦ πλήθους τῶν ἔλθόντων μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου Λίβνες, Τρωγοῦδοι, και Λιθίπες.

4 Καὶ κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν ὀχυρῶν, αἵ ἦσαν ἐν Ἰουδαίᾳ, και ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ,

5 Καὶ Σαμαίᾳ ὁ προφήτης ἦλθε πρὸς Ῥοβοὰμ και πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ἰουδοῦ τοὺς συναχθέντας εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ προσώπου Σουσακίμ, και εἶπεν αὐτοῖς, Οὐτος εἶπε Κύριος,

Ἔμεῖς ἐγκατέλιπέτε με, κ ἐγὼ ἐγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακίμ.

6 Καὶ ἠσχύνθησαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ και ὁ βασιλεὺς, και εἶπαν, Δίκαιος ὁ Κύριος.

7 Καὶ ἐν τῷ ἴδειν Κύριον ὅτι ἐνετράπησαν, κ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν, λέγων,

Ἐνετράπησαν, οὐ καταφθερῶ αὐτοὺς, κ ὡσὼν αὐτοὺς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν, και οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμὸς μου^δ ἐν Ἱερουσαλήμ,

8 Ὅτι ἔσονται εἰς παῖδας, κ γνώσονται τὴν δουλείαν μὲ, κ τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀνέβη Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, και ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τῆς ἐν οἴκῳ Κυρίου, και τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, τὰ πάντα ἔλαβε^ε και ἔλαβε τὴς θυρεοὺς τοὺς χρυσοὺς οὓς ἐποίησε Σαλωμών.

10 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ θυρεὺς χαλκοῦς ἀντ' αὐτῶν^α και κατέστησεν ἐπ' αὐτὸν Σουσακίμ ἄρχοντα παρατρεχόντων, τὸν φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα τοῦ βασιλέως.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν τὸν βοσκόλα εἰς οἶκον Κυρίου, εἰσπορευθέντι οὐ φυλάσσοντες, και οἱ παρατρεχόντες, και οἱ ἐπιστρέφοντες εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατρεχόντων.

12 Καὶ ἐν τῷ ἐντραπήναι αὐτὸν, ἀπεστράφη ὑπ' αὐτῷ ὄργη Κυρίου, κ ἔκ εἰς καταφθορίν εἰς τέλος^α και γὰρ ἐν Ἰουδα ἦσαν λόγοι ἀγαθοί^β.

13 Καὶ κατίσχυσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἐν Ἱερουσαλήμ, κ ἐβασίλευσε^α και τεσσαράκοντα και ἐνὸς πτόων Ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεύσει αὐ-

τόν, κ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ πόλει ἣ ἐξελέξατο Κύριος ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν^α υἱῶν Ἰσραὴλ, και τὸ ὄνομα τῆς μητρος αὐ-

τοῦ Νοομμά ἡ Ἀμμωνίτις.

14 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, ὅτι οὐ κατέυθυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον.

15 Καὶ λόγοι Ῥοβοὰμ οἱ πρῶτοι και ἔσχατοι οὐκ ἴδου γεγραμμένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαίᾳ τὸν προφήτην, και Ἀδδὼ τοῦ ὀρῶντος, και ἄραξις αὐτοῦ; και ἔπολέμησε^α Ῥοβοὰμ τὸν Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.

16 Καὶ ἀπέθανε Ῥοβοὰμ^α μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ^α, και ἐτάφη^β ἐν πόλει Δαυὶδ, και ἐβασίλευσεν Ἀβιὸν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. γ'. XIII.

ΕΝ τῷ ὀκτωκαιδέκῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσεν Ἀβιὰ ἐπὶ Ἰούδαν.

2 Τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, και ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μααχὰ θυγάτηρ Οὐρηλ^α ἀπὸ Γαβαῶν^β και πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβιὰ και ἀναμέσον Ἱεροβοὰμ.

3 Καὶ παρατάξατο Ἀβιὰ^α ἐν δυνάμει πολεμισταῖς δυνάμειος τετρακοσίας χιλιᾶσιν ἀνδρῶν δυνατῶν^β και Ἱεροβοὰμ παρατάξατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν ὀκτακοσίαις χιλιᾶσι,

δυνατοὶ πολεμισταὶ δυνάμειος.

4 Καὶ ἀνέστη Ἀβιά ἀπὸ τοῦ δήρου Σομώραν, ὃ ἔστιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε Ἱεροβοάμ καὶ πᾶσι Ἰσραὴλ.

5 Οὐχ ἡμῖν γινῶναι ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἔδωκε βασιλεῖα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ Δαυὶδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διαθήκη ἁλός;

6 Καὶ ἀνέστη Ἱεροβοάμ ὁ τοῦ Ναβαὶ ὁ παῖς Σαλωμών τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου δ' αὐτοῦ.

7 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἠνέστη πρὸς Ῥοβοάμ τὸν τῶν Σαλωμών, καὶ Ῥοβοάμ ἦν νεώτερος καὶ δεῖλος τῇ καρδίᾳ, καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

8 Καὶ νῦν ὑμεῖς λέγετε ἄντιστήναι κατὰ πρόσωπον βασιλείας Κυρίου διὰ χειρὸς υἱῶν Δαυὶδ καὶ ὑμεῖς πληθὸς πολυῦ, καὶ μεθ' ὑμῶν μόσχῳ ἐκ χρυσοῦ οὐκ ἐποίησεν ὑμῖν Ἱεροβοάμ εἰς θεοῦς.

9 Ἡ οὐκ ἐξεβιάτε τοὺς ἱερεῖς Κυρίου τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ ἐποίησατε ἑαυτοῖς ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς ἁγῆς πάσης, ὁ προσπορευόμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βωῶν καὶ κριοῦς ἐπτά, καὶ ἐγένετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι θεῷ.

10 Καὶ ἡμεῖς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγκατελείπομεν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσι τῷ Κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ Λευίται, καὶ ἐν ταῖς ἐθιμίαις αὐτῶν.

11 Ὁμοίως τῷ Κυρίῳ ὁλοκαύτωμα πρῶτῃ καὶ δεύτῃ, καὶ θυμίαμα συνθέσεως, καὶ προσθήσεις ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς, καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσῆ καὶ οἱ λυχνιοὶ τῆς κούσεως ἀνάψαι δειλῆς, ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὰς φυλικὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς ἐγκατελείπετε αὐτόν.

12 Καὶ ἰδοὺ μεθ' ἡμῶν ἐν ἀρχῇ Κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ ἀπ' ἑλπίσθητε τῆς σημασίας τοῦ σημαίνεντος ἡμῶς, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ μὴ πολεμήσητε πρὸς Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἐνοδώσεται ἡμῖν.

13 Καὶ Ἱεροβοάμ ἀπέστρεψε τὸ ἔνεδρον ἐλθεῖν αὐτῷ ἐκ τῶν ὀπισθεν, καὶ ἐγένετο ἔμπροσθεν Ἰούδα, καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκ τῶν ὀπισθεν.

14 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰούδας, καὶ ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐκ τῶν ὀπισθεν, καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι.

15 Καὶ ἐβόησαν ἄνδρες Ἰούδα καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βῶθῳ ἄνδρας Ἰούδα, καὶ Κύριος ἐπάταξε τὸν Ἱεροβοάμ καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐναντίον Ἀβιά καὶ Ἰούδα.

16 Καὶ ἐφυγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἰούδα, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.

17 Καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς Ἀβιά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔπεσον τραυματῆται ἀπὸ Ἰσραὴλ πεντακόσιοι χιλιάδες ἄνδρες δυνατοί.

18 Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατῆχον οἱ υἱοὶ Ἰούδα ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν.

19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀβιά ὀπίσω Ἱεροβοάμ, καὶ προκατέλαβε τὸν πατέρα αὐτοῦ τὰς πόλεις, τὴν Βαιθὴλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεσυνά καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐφρών καὶ τὰς κώμας αὐτῆς.

20 Καὶ οὐκ ἔσχεν ἰσχύϊν Ἱεροβοάμ ἐπὶ πάσας τὰς ἡμέρας Ἀβιά, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος, καὶ ἐτελεύτησε.

21 Καὶ κατῆχον Ἀβιά, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα δεκατέσσαρας, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἰκοσίδιο καὶ ἑκκαίδεκα θυγατέρας.

22 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀβιά καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ τοῦ προφήτου Ἀδδώ.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἀπέθανεν Ἀβιά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσά ἠσχάσεν ἡ γῆ Ἰούδα ὀκτὸ ἔτη.

2 Καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀπέστησε τὰ θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὰ ὑψηλά, καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξέκοψε τὰ ἄλση.

4 Καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα ἐκλήθηται τὸν Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς.

5 Καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν πόλεων Ἰούδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἰδῶλα, καὶ εἰρήνευσε.

6 Πόλεις τευχίρεις ἐν γῆ Ἰούδα, ὅτι εἰρήνευσεν ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ὅτι κατέπαυσε Κύριος αὐτῷ.

7 Καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα, Οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ποιήσωμεν τεῖχη καὶ πύργους καὶ πύλας καὶ μοχλοῦς, ἐνώπιον τῆς γῆς ἡ κυριεύσομεν, ὅτι καθὼς ἐξεζητήσαμεν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐξεζητήσασθε ἡμᾶς, καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλοθεῖν, καὶ ἐνώθησεν ἡμῖν.

8 Καὶ ἐγένετο δυνάμις τῷ Ἀσά ὄπλοφόρων αἰρόντων θυρεοῦς καὶ δόρατα ἐν γῆ Ἰούδα τριακόσιοι χιλιάδες, καὶ ἐν γῆ Βενιαμὴν πελτασταὶ καὶ τοξοτᾶς διακόσιοι καὶ ὀδοῦκοντα χιλιάδες, πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμειος.

9 Καὶ ἐξήλθεν ἐπ' αὐτοὺς Ζαρέ ὁ Λιθίων ἐν δυνάμει ἐν χιλιάσι χιλιάσι καὶ ἄρμασι τριακοσίοις, καὶ ἦλθεν ἕως Μαρησά.

10 Καὶ ἐξήλθεν Ἀσά εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγγι κατὰ Βορβάν Μαρησά.

11 Καὶ ἐβόησεν Ἀσά πρὸς Κύριον Θεὸν αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Κύριε, οὐκ ἄδυναται παρά σοι σωθῆναι ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις, κατῆχουσιν ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθίμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου ἤλωθμεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τούτο. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν μὴ κατιχυράτω πρὸς εὐάνθρωπος.

12 Καὶ ἐπάταξε Κύριος τοὺς Λιθίους ἐναντίον Ἰούδα, καὶ ἐφυγον Λιθιοεῖς.

13 Καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἀσά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδώρ, καὶ ἔπεσον Λιθιοεῖς ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποιήσιον, ὅτι συνέτριβησαν ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐναντίον τῆς δυνάμειος αὐτοῦ, καὶ ἐσκόλευσαν σκῦλα πολλὰ.

14 Καὶ ἐξέκοψαν τὰς κώμας αὐτῶν κυκλῶν Γεδώρ, ὅτι ἐγενήθη ἕκτασις Κυρίου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐσκόλευσαν πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν, ὅτι πολλὰ σκῦλα ἐγενήθη αὐτοῖς.

15 Καὶ γε σκηνὰς κτήσεως, καὶ τοὺς ἄλιμαζοῦσι ἐξέκοψαν, καὶ ἔλαβον πρόβυτα πολλὰ καὶ καμήλους, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλήμ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ Ἀζάριος υἱὸς Ὠδῆ, ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ πνεῦμα Κυρίου.

2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν Ἀσά καὶ παντὶ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατέ μου

Ἀσά, καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Βενιαμίν· Κύριος μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς μετ' αὐτῶν, καὶ ἐὰν ἐκζητήσῃτε αὐτὸν, εὐρεθήσεται ἡμῖν, καὶ ἐὰν ἐγκαταλείπητε αὐτὸν, ἐγκαταλείψει ἡμᾶς.

3 Καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ Ἰσραὴλ ἐν οὐ Θεῷ ἀληθινῷ, καὶ οὐχ ἱερέως ὑποδεικνύντος, καὶ ἐν οὐ νόμῳ.

4 Καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς ἐπὶ Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ εὐρεθήσεται αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ οὐκ ἔστιν εἰρήνη τῷ ἔκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ, ὅτι ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὰς χώρας.

6 Καὶ πολεμήσει ἔθνος πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξέστησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει.

7 Καὶ ἡμεῖς ἰσχύσατε, καὶ μὴ ἐκλυέσθωσαν αἰ χεῖρες ἡμῶν, ὅτι ἔστι μοσθὸς τῆς ἔργασίᾳ ἡμῶν.

8 Καὶ ἐν τῷ ἀκούσαι τους λόγους τοῦτους κ' τὴν προφητείαν Ἀδὰδ τῷ προφήτου, καὶ κατίσχυσε καὶ ἐξέβαλε τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰούδα κ' Βενιαμίν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατέσχευ Ἰεροβοὰμ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἐνεκρίσθη τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, ὃ ἦν ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ Κυρίου.

9 Καὶ ἐξεκκλήσιασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμίν καὶ τοὺς προσηλίτους τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἐφραΐμ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Συμεὼν, ὅτι προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν τῷ μηνί τῷ τρίτῳ ἐν τῷ ἄρει τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀσά.

11 Καὶ ἔθευσε^α τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν σκύλων ἢν ἤνεγκαν, μόσχους ἑπτακοσίουσ καὶ πρόβατα^β ἑπτακισχίλια^γ.

12 Καὶ δὴλθεν^δ ἐν διαθήκῃ ἤχηταισ Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆσ αὐτῶν.

13 Καὶ πᾶς ὃς ἐάν μὴ ἐκζητήσῃ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀποθανέιται ἀπὸ ἰωτεροῦ ἢ πρὸς πρεσβυτέρου, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς.

14 Καὶ ὤμοσαν ἐν ᾧ Κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἐν σάλπιγγι καὶ ἐν κερταίναισ.

15 Καὶ εὐφράνθησαν πᾶς Ἰούδα περὶ τοῦ ὄρκου, ὅτι ἐξ ὅλης τῆσ ψυχῆσ ὤμοσαν, καὶ ἐν πάσῃ θελήσει ἐζήτησαν αὐτὸν, καὶ εὐρέθη αὐτόν, καὶ κατέπαυσε Κύριος αὐτοὺσ κυκλόθεν.

16 Καὶ τὴν Μισαχὴ τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι τῇ Ἀστάρτῃ λειτουργοῦσαν, καὶ κατέκοψε τὸ εἶδωλον, κ' κατέκαυσεν ἐν χειμάρρῳ Κεδρών.

17 Πλὴν τὰ ἰσραὴλὰ οὐκ ἠπέστησαν^α, ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ^β· ἀλλ' ἡ καρδίᾳ Ἀσά ἐγένετο πλήρης πείρασ τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.

18 Καὶ εἰσηνεγκε τὰ ἄγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἄγια οἴκου^γ τοῦ Θεοῦ, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σκεῦῃ.

19 Καὶ πόλεμος οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου καὶ τριακοστοῦ ἔτους τῆσ βασιλείασ Ἀσά.

Κεφ. ιε'. XVI.

ΚΑΙ ἐν τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοτῷ ἔτει τῆσ βασιλείασ Ἀσά ἀνέβη^α βασιλεὺσ Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ψωκδόμησε τὴν Ῥαμὰ τοῦ μὴ δοῦναι ἔξοδον καὶ εἰσοδον τῷ Ἀσά βασιλεὶ Ἰούδα.

2 Καὶ ἔλαβεν Ἀσά^β ἀργύριον καὶ χρυσίον^γ ἐκ θησαυροῦν οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τῆσ βασιλέωσ, κ' ἀπέστειλε πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀδερ βασιλέωσ Συρίας τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ, λέγων,

3 Διάθου διαθήκην ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ^α σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρὸσ μου κ' ἀναμέσον τοῦ πατρὸσ σου^β· ἰδοὺ ἀπέσταλκα σοὺ χρυσίον καὶ ἀργύριον^γ δέουρο καὶ διασκέδασον ἀπ' ἐμοῦ τὴν Βασαῶ βασιλέα Ἰσραὴλ, κ' ἀπελθέτω ἅπ' ἐμῆ.

4 Καὶ ἤκουσεν υἱὸσ Ἀδερ τοῦ βασιλέωσ Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺσ ἄρχοντας τῆσ δυναμείωσ αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεισ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξε τὴν Αἰών, καὶ τὴν Διν, καὶ τὴν Ἀβελμαῖν, καὶ πᾶσασ τὰσ περιχώρουσ Νεφθαλί.

5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκούσαι Βασαῶ, ἀπέλιπε τοῦ μὲκτέι οικοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ, καὶ κατέπαυσε τὸ ἔργον αὐτοῦ.

6 Καὶ Ἀσά^α βασιλεὺσ ἔλαβε^β πάντα τοὺν Ἰούδαν, καὶ ἔλαβε τοὺσ λίθουσ τῆσ Ῥαμὰ καὶ τὰ ἔγλα αὐτῆσ, ἢ ψωκδόμησε Βασαῶ, κ' ψωκδόμησεν ἐν αὐτοῖσ τὴν Γαβαῆ καὶ τὴν Μασφά.

7 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν Ἀνανὶ ὁ προφήτησ πρὸσ Ἀσά βασιλέα Ἰούδα^α, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐν τῷ πεποιθῆναι σε ἐπὶ βασιλέα Συρίας, καὶ μὴ πεποιθῆναι σε ἐπὶ Κύριον Θεὸν σου, διὰ τοῦτο ἐσῶθη ἡ δύναμισ Συρίας ἀπὸ τῆσ χειρὸσ σου.

8 Οὐχ οἱ Αἰθίοπεσ καὶ Λίβιεσ ἦσαν εἰσ δύναμισ πολλῆν, εἰσ θάρσοσ εἰσ ἰππεῖσ εἰσ πλῆθοσ σφόδρα; καὶ ἐν τῷ πεποιθῆναι σε ἐπὶ Κύριον παρέδωκεν εἰσ τὰσ χειρὰσ σου;

9 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, κατισχύουσι ἐν πίσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸσ αὐτόν^α· ἠγνώκαεσ ἐπὶ τοῦτῳ, ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μετὰ σοῦ πόλεμοσ.

10 Καὶ ἐθυμώθη Ἀσά τῷ προφήτῳ, καὶ παρέθετο αὐτόν εἰσ φυλακήν, ὅτι ὠργίσθη ἐπὶ τοῦτῳ, καὶ ἐλυμνηματο Ἀσά ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

11 Καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι Ἀσά οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ.

12 Καὶ ἐμαλακίσθη Ἀσά ἐν τῷ ἄρει τῷ ἐνιναίτῳ καὶ τριακοτῷ τῆσ βασιλείασ αὐτοῦ τοὺσ πόδοσ, ἕωσ σφόδρα ἐμαλακίσθη^α· καὶ ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησεν τὸν Κύριον, ἀλλὰ τοὺσ ἰατροὺσ.

13 Καὶ ἐκοίμηθη Ἀσά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ τεσσαρακοτῷ ἔρει τῆσ βασιλείασ αὐτοῦ.

14 Καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐν τῷ μνήματι, ᾧ ὤρυξεν ἐαυτῷ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐκοίμησαν αὐτόν ἐπὶ τῆσ κλίνησ, καὶ ἔπλησαν^α ἄρωμάτων καὶ γένη μύρων μυρεψίων, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἔκφορὰν μεγάλην ἕωσ σφόδρα.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ υἱὸσ αὐτοῦ ἀντ' αὐτῆ, κ' κατίσχυεν Ἰωσαφάτ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἔωκε δυνάμι ἐν πάσαισ ταῖσ πόλεσι^α Ἰούδα ταῖσ ὄχυραισ, καὶ κατέστησεν ἡγουμένουσ ἐν πάσαισ ταῖσ πόλεσι^β Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσι^γ Ἐφραΐμ, ἃσ προκατελάβετο Ἀσά ὁ πατήρ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο Κύριος μετὰ Ἰωσαφάτ, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖσ τοῦ πατρὸσ αὐτοῦ ταῖσ πρώταισ, καὶ οὐκ ἐξεζήτησε τὰ εἶδωλα.

4 Ἀλλὰ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ πατρὸσ αὐτοῦ ἐξεζήτησε, καὶ ἐν ταῖσ ἐντολαῖσ τοῦ πατρὸσ αὐτοῦ ἐπορεύθη, καὶ οὐχ ὡσ δτὰ ἔργα τοῦ Ἰσραὴλ^α.

5 Καὶ κατέθυνη Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔωκε πᾶσ Ἰούδα δῶρα τῷ Ἰωσαφάτ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτοσ καὶ δόδο πολλῇ.

6 Καὶ ὑψώθη ἡ¹ καρδία αὐτοῦ ἐν ὁδῷ Κυρίου, καὶ ἔεφρε τὰ ὑψηλά καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα.

7 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστειλε τοὺς ἠγουμένους αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν, τὸν Ἀβδιάν, καὶ ἄ Ζαχαρίαν, καὶ ἄ Ναβαναήλ, καὶ Μιχαίαν, τοῦ διδάσκων ἐν πόλεσιν Ἰούδα.

8 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Λευῖται, Σαμαίαι, καὶ Ναθανιὰς, καὶ Ζαβδαί, καὶ Ἀσιήλ, καὶ Ζεμυραμιὼθ, καὶ Ἰανάθαν, καὶ Ἀδωνίας, καὶ Τωβίας, καὶ Τωβαδωνίας, Λευῖται, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν Ἑλισαμά, καὶ Ἰωρὶμ, οἱ ἱερεῖς.

9 Καὶ ἐδίδασκον ἐν Ἰούδα, καὶ μετ' αὐτῶν βίβλος νόμου Κυρίου, καὶ διήλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν.

10 Καὶ ἐγένετο ἕκστασις Κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς ἡ κύκλῳ Ἰούδα, καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωσαφάτ.

11 Καὶ ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφάτ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ δόματα· καὶ οἱ Ἀραβες ἔφερον αὐτῷ κρούς προβάτων ἑπτακισχίλιους ἑπτακόσιους·²

12 Καὶ ἦν Ἰωσαφάτ πορευόμενος μεζῶν ἕως εἰς ὕψος, καὶ ψυχοδόμησεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ οἰκίσαι καὶ πόλεις ὑψηλὰς.

13 Καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἄνδρες πολεμισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες ἐν Ἱερουσαλήμ.

14 Καὶ οὗτος ἄ³ ἄριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· καὶ τῷ Ἰούδα χιλίарχοι, Ἐδνας ὁ ἄρχων, καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δινιόμῳς τριακόσιαι χιλιάδες·

15 Καὶ μετ' αὐτὸν, Ἰωανὴν ὁ ἠγοούμενος, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι ὀγδοήκοντα χιλιάδες·

16 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ζαρί, ὁ προθυμούμενος τῷ Κυρίῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμῳς.

17 Καὶ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν δυνατοὶ δυνάμῳς καὶ Ἑλλάδα, καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ πελτασταὶ διακόσιαι χιλιάδες.

18 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωαβὰδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμῳ.

19 Οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ, ἐκ τῶν ἄν⁴ ἔδωκεν⁵ ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

Καὶ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφάτ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα πολλή, καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχαΐβ.

2 Καὶ κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Ἀχαΐβ εἰς Σαμάρειαν· καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Ἀχαΐβ πρόβατα καὶ μόσχους πολλούς, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἡγάπα αὐτὸν τῷ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος.

3 Καὶ εἶπεν Ἀχαΐβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα, Εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὡς ἐγώ, οὕτω καὶ σύ· ὡς ὁ λαός σου, καὶ ὁ λαός μου μετὰ σου εἰς πόλεμον.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Ζήτησον δὴ σημερον τὸν Κύριον.

5 Καὶ συνήγαγον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὲς προφήτας τετρακόσιους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλααδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπαν, Ἀνάβαινε, καὶ δώσει ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

6 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ, Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου ἔτι, καὶ ἐπιζητήσομεν παρ' αὐτοῦ;

7 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Ἐτι ἄνθρωπος εἰς τοῦ ζητῆσαι τὸν Κύριον δι' αὐτῶν, καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστι προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅτι πάσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακά, οὗτος Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλί· καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ, Μὴ λαλεῖτω ὁ βασιλεὺς οὕτως.

8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς ἄ εὐνοῶν ἓνα, καὶ εἶπε, Τίους Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλί.

9 Καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐνδεδυμένοι στολάς, καθήμενοι ἐν τῷ ἐνυκτώφῳ θύρας πόλης Σαμαρείας, καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτεον ἐναντίον αὐτῶν.

10 Καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ Ζεδεκίας υἱὸς Χαναὰν κέρατα σιδηρᾶ, καὶ εἶπε, Ταδε λέγει Κύριος, ἐν τοῖτοις κεραιτίεις τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντελεσθῇ.

11 Καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτεον οὕτω, λέγοντες, Ἀνάβαινε εἰς Ῥαμὼθ Γαλααδ, καὶ ἐνοδώθησιν, καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

12 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ καλεῖσαι τὸν Μιχαίαν, ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων, Ἴδοι ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ ἀγαθὰ περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λόγοι σου ὡς ἐνός αὐτῶν, καὶ λαλήσεις ἀγαθὰ.

13 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ζῆ Κύριος, ὅτι ὁ εἶν εἶπῃ ὁ Θεὸς πρὸς με, αὐτὸ λαλήσω.

14 Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Μιχαία, εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλααδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν, Ἀνάβαινε καὶ ἐνοδώσεις, καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ποσῆκίς ὁ ὄρκιός σου ἵνα μὴ λαλήσῃς πρὸς με πληρὴν τὴν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου;

16 Καὶ εἶπεν, Εἶδον τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένους ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα, οἷς οὐκ ἔστι ποιμὴν· καὶ εἶπε Κύριος, Οὐκ ἔχουσιν ἠγοῦμενον οὗτοι, ἀναστρεφόμενοι ἕκαστος εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι οὐ προφητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἄλλ' ἢ κακά;

18 Καὶ εἶπεν, Οὐχ οὕτως· ἀκούσατε λόγον Κυρίου· εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνον αὐτοῦ, καὶ πᾶσα δυνάμις τοῦ οὐρανοῦ παρείστηκε ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἄριστερῶν αὐτοῦ.

19 Καὶ εἶπε Κύριος, Τίς ἀπατήσει τὸν Ἀχαΐβ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται, καὶ πεσεῖται ἐν Ῥαμὼθ Γαλααδ; καὶ ὁ οὗτος εἶπε οὕτως, καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως.

20 Καὶ ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν· καὶ εἶπε Κύριος, Ἐν τίνι;

21 Καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἀπατήσεις καὶ δινῆσιν, ἐξέλθε καὶ ποιήσον οὕτω.

22 Καὶ ἦν ἰδοὺ ἔδωκε Κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι τῶν προφητῶν σου τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακά.

23 Καὶ ἤγγισε Ζεδεκίας υἱὸς Χαναὰν, καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ποία τῇ ὁδῷ παρήλθε πνεῦμα Κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ;

24 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἰδοὺ ὄψην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ, ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμιεῖον ἐκ ταμιέων τοῦ κατακυρβήναι.

25 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Δάβετε τὸν Μιχαίαν καὶ ἀποστρέψατε πρὸς Ἐμὴρ ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ πρὸς Ἰωᾶς ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως,

26 Καὶ ἐρεῖτε, Οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀπόθεσθε τούτων εἰς οἶκον φυλακῆς, καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως, ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.

27 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἐὰν ἐπιστρέφω ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἔλαλσε Κύριος ἐν ἐμοί· καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε λαοὶ πάντες.

28 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς Ῥαμὸθ Γαλααδ.

29 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Κατακλινθόν με, καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἐνδοῦσαι τὸν ματισμόν μου· καὶ συνεκαλύφατο ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον.

30 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσι τῶν ἀρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ, λέγων, Μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν, ἀλλ' ἢ τὸν βασιλεῖα Ἰσραὴλ μόνον.

31 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ἰωσαφάτ, καὶ αὐτοὶ εἶπαν, Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμεῖν· καὶ ἐβόησεν Ἰωσαφάτ, καὶ Κύριος ἕσασεν αὐτὸν, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ.

32 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων, ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ.

33 Καὶ ἀνὴρ ὅστις ἔτενε τὸ ξόαν εὐστόχως, καὶ ἐπάταξε τὸν βασιλεῖα Ἰσραὴλ ἀναμείσον τοῦ πνεύματος καὶ ἀναμείσον τοῦ θώρακος· καὶ εἶπε τῷ ἠνιόχῳ, Ἐπίστρεψε τὴν χειρά σου, ἐξαγάγε με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι ἐπόνεσα.

34 Καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἦν ἐστῆκως ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἕξεναντίας Συρίας ἕως ἐσπέρας, καὶ ἀπέθανε δύνοντας τοῦ ἡλίου.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑὶ ἀπέστρεψεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰηοὺ ὁ τοῦ Ἄνανι ὁ προφήτης, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Βασιλεὺς Ἰωσαφάτ, εἰ ἀμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς, ἡ μισουμένη ὑπὸ Κυρίου φιλάεις; διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σέ ὄργη παρὰ Κυρίου.

3 Ὅτι ἄλλ' ἢ λόγοι ἀγαθοὶ πῦρῆθησαν ἐν σοί, ὅτι ἐξήρας τὰ ἄλλα ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ κατήσθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητήσαι τὸν Κύριον.

4 Καὶ κατήσθηεν Ἰωσαφάτ εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβεῖ ἕως ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ἐπὶ Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

5 Καὶ κατέστησε αὐτοὺς κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὄχυραῖς, ἐν πόλει καὶ πόλει.

6 Καὶ εἶπε τοῖς κριταῖς, Ἴδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε, ὅτι οὐκ ἀνθρώπων ὑμεῖς κρίνετε, ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ, καὶ μεθ' ἡμῶν λόγοι τῆς κρίσεως.

7 Καὶ νῦν γενέσθω φόβος Κυρίου ἐφ' ἡμᾶς, καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσατε, ὅτι οὐκ ἔστι μετὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἀδικία, οὐδὲ θαυμάσια πρόσωπον, οὐδὲ λαβεῖν ὄψρα.

8 Καὶ γε ἐν Ἱερουσαλὴμ κατέστησεν Ἰωσα-

φάτ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν Κυρίου, καὶ κρίνουν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ.

9 Καὶ ἐνετείλατο πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Οὕτω ποιήσατε ἐν φόβῳ Κυρίου, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν πληρῇ καρδίᾳ.

10 Πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθούσαν δ' ἐφ' ἡμῶν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀναμείσον αἶμα αἱμάτων, καὶ ἀναμείσον αὐτοὺς πρὸς τὰ γάματα καὶ ἐντολῆς, καὶ δεικνύματα καὶ κρίματα, καὶ διαστελεῖσθε αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀμνηστῆσονται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὄργη ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν· οὕτω ποιήσατε, καὶ οὐκ ἄμαρτήσεσθε.

11 Καὶ ἰδοὺ Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς ἠγοούμενος ἐφ' ἡμᾶς εἰς πάντα λόγον Κυρίου, καὶ Ζαβδαίας υἱὸς Ἰσραὴλ ὁ ἠγοούμενος εἰς οἶκον Ἰούδα πρὸς πάντα λόγον βασιλέως, καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Λευεῖται πρὸ προσώπου ἡμῶν ἰσχύισατε καὶ ποιήσατε, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωάβ, καὶ υἱοὶ Ἀμμων, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναίων πρὸς Ἰωσαφάτ εἰς πόλεμον.

2 Καὶ ἦλθον καὶ ἠπέδειξαν τῷ Ἰωσαφάτ, λέγοντες, Ἦκει ἐπὶ σέ πλῆθος πολυὲ ἐκ ἁπέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας, καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐν Ἀσατάν Θαμάρ, αὕτη ἐστὶν Ἑγγαδί.

3 Καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἔδωκε Ἰωσαφάτ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκζητήσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκίρυσεν νηστειὰν ἐν παντὶ Ἰούδα.

4 Καὶ συνήχθη Ἰούδα ἐκζητήσαι τὸν Κύριον, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα ἦλθον ζητήσαι τὸν Κύριον.

5 Καὶ ἀνέστη Ἰωσαφάτ ἐν ἐκκλησίᾳ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν οἴκῳ Κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς.

6 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὁ μὲν, οὐχὶ σὺ εἶ Θεὸς ἐν οὐρανῷ ὀψῶν, καὶ σὺ κρινεῖς πασῶν τῶν βασιλείων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου ἰσχύς δυνατείας, καὶ οὐκ ἔστι πρὸς σέ ἀντιστήναι;

7 Οὐχὶ σὺ ὁ Κύριος ὁ ἐξολοθρεύσας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Ἀβραάμ τῷ ἠγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα;

8 Καὶ κατήσθηεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἠκολούθησαν ἐν αὐτῇ ἀγίασμα τῷ ὀνοματί σου, λέγοντες,

9 Ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, ρομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμὸς, πηλομεθία ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοηθησόμεθα πρὸς σέ ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἀκούσῃ καὶ σώσεις.

10 Καὶ νῦν ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἀμμων, καὶ Μωάβ, καὶ ὄρος Σηεῖρ εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τῷ Ἰσραὴλ διελθεῖν δι' αὐτῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξολοθρεύσαν αὐτοὺς.

11 Καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκας ἡμῖν.

12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ κρινεῖς ἐν αὐτοῖς; ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰσχύς τοῦ ἀντιστήναι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο τὸ ἐλθόν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ οἰδαμεν τί ποιήσωμεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἢ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

13 Καὶ πᾶς Ἰούδα ἔσθηκώς ἐναντι Κυρίου, καὶ τὰ παῖδιά αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν.

14 Καὶ τῷ Ὀζιῇ τῷ τοῦ Ζαχαρίου, τῶν υἱῶν Βαναίου, τῶν υἱῶν Ἐλεῖηλ, τοῦ Ματθαιίου τοῦ Λευῖτου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

15 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε πᾶς Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰωσαφάτ· τάδε λέγει Κύριος ὑμῖν αὐτοῖς, Μὴ φοβησθε, μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου, ὅτι οὐχ ὑμῖν ἔστιν ἡ παράταξις, ἀλλ' ἡ τῷ Θεῷ.

16 Ἄβριον κατάρβητε ἐπ' αὐτοῖς ἰδοὺ ἀναβαίνουσι κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ἰσραήλ, καὶ εὐρήσετε αὐτοὺς ἐπ' ἄκρον ποταμοῦ τῆς ἔρημου Ἰερὴλ.

17 Οὐχ ὑμῖν ἔστι πολεμήσαι· ταῦτα σίνετε, καὶ ἴδετε τὴν σωτηρίαν Κυρίου μεθ' ὑμῶν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ· μὴ δ' φοβηθῆτε, μηδὲ πτοηθῆτε αὐρίον ἐξελθεῖν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, καὶ Κύριος μεθ' ὑμῶν.

18 Καὶ κήνας Ἰωσαφάτ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, ἔπεσον ἐναντι Κυρίου προσκυνῆσαι Κύριον.

19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν υἱῶν Καθὶ, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Κορέ αἰνεῖν Κύριον· Θεῷ Ἰσραὴλ ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς ὕψος.

20 Καὶ ὥρθισαν πρῶτοι, καὶ ἐξήλθον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωῆ· καὶ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοῦς, ἔστη Ἰωσαφάτ καὶ ἔβρασε, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατέ μου Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἐμπιστεύσατε ἐν Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐμπιστευθήσεσθε· ἐμπιστεύσατε ἐν προφήτῃ αὐτῷ, καὶ εὐδοθήσεσθε.

21 Καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησε ψαλτμοδούς καὶ αἰνοῦντας, ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὰ ἔργα ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἐμπροσθεν τῆς δυνάμεως, καὶ ἔλεγον, Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Καὶ ἐν τῷ ὄρρασθαι αὐτοῖς τῆς αἰνέσεως καὶ τῆς ἐξομολογήσεως, ἔδωκε Κύριος πολεμῆν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐπὶ Μωάβ καὶ ὅρος Σηεῖρ τοὺς ἐξελθόντας ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐτροπώθησαν.

23 Καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ Μωάβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὅρος Σηεῖρ, ἐξολοθρεύσαντες καὶ ἐκτρίψαντες αὐτοὺς· καὶ ὡς συνετέλεσαν τοὺς κατοικοῦντας Σηεῖρ, ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους τοὺς ἐξολοθρευθῆναι.

24 Καὶ Ἰούδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν σκοπιὰν τῆς ἐρήμου, καὶ ἐπέβλεψε, καὶ εἶδε τὸ πλῆθος, καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτακότες ἐπὶ τῆς γῆς, οὐκ ἦν σωζόμενος.

25 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωσαφάτ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλευσάμενοι τὰ σκύλα αὐτῶν, καὶ εὗρον κτήνη πολλὰ, καὶ ἀποσκηνῆν, καὶ σκύλα, καὶ σκευὴ ἐπιθυμητὰ, καὶ ἐσκέλευσαν ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐγένοντο ἡμέρας τρεῖς σκυλευόντων αὐτῶν τὰ σκύλα, ὅτι πολλὰ ἦν.

26 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν ἀδλῶνα τῆς εὐλογίας, ἐκεῖ γὰρ ἠλόγησαν τὸν Κύριον· διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κοιλίας Εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

27 Καὶ ἐπέστρεψε πᾶς ἄνθρωπος Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἰωσαφάτ ἠγοῦμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, ὅτι εὐφραίνεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

28 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν νάβλαις καὶ κινύραις καὶ ἐν σάλπιγγιν εἰς οἶκον Κυρίου.

29 Καὶ ἐγένετο ἕκτασις Κυρίου ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, ἐν τῷ ἀκούσαι αὐτοὺς ὅτι Κύριος ἐπολέμησε! πρὸς τοὺς ὑπεναντίους Ἰσραὴλ.

30 Καὶ εἰρήνησεν ἡ βασιλεία Ἰωσαφάτ, καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν.

31 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ὡν ἐτῶν τριακοσιπέντε ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζούβα θυγάτηρ Σαλί.

32 Καὶ ἐπυρεῖθη ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀσά, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθές ἐνώπιον Κυρίου.

33 Ἀλλὰ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἔτι ὑπῆρχε, καὶ ἔτι ὁ λαὸς οὐ κατέβηκε τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς Κύριον· τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

34 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσαφάτ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις Ἰηοῦ τοῦ Ἀναί, ὃς κατέγραψε βιβλίον βασιλέων Ἰσραὴλ.

35 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινοῶνησεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς Ὀχοζιάν βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ οὗτος ἠνόμησεν.

36 Ἐν τῷ ποιῆσαι καὶ πορευθῆναι πρὸς αὐτὸν, τοῦ ποιῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσεῖς· καὶ ἐποίησε πλοῖα ἐν Γασίῳν Γαβέρ.

37 Καὶ προσφῆτισεν Ἐλιέξερ ὁ τοῦ Δωδία ἀπὸ Μαρῖσας ἐπὶ Ἰωσαφάτ, λέγων, Ὡς ἐφίλιασας τῷ Ὀχοζία, ἔθρυσε Κύριος τὸ ἔργον σου, καὶ σινετριβὴ τῆς πλοῖά σου· καὶ οὐκ ἐδυνάσθη πορευθῆναι εἰς Θαρσεῖς.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰωσαφάτ ἕξ, Ἀζιρίας, καὶ Ἰεὶηλ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μιχαὴλ, καὶ Ζαφατίας· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα.

3 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν δόματα πολλὰ, ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ὅπλα μετὰ τῶν πόλεων τετειχισμένων ἐν Ἰούδα, καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκε τῷ Ἰωρὰμ, ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος.

4 Καὶ ἀνέστη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἐκράταιωσεν, καὶ ἀπέκτεινε πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν ρομφαίᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰσραὴλ.

5 Ὁντος αὐτοῦ τριάντα καὶ δύο ἔτων, κατέστη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ὅκτω ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

6 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, ὡς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαάβ ἦν αὐτοῦ γυνὴ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου.

7 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Κύριος ἐξολοθρεύσαι τὸν οἶκον Δαυὶδ, διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ Δαυὶδ, καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ δούναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

8 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Ἐδώμ ἀπὸ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἐαυτοὺς βασιλεῖς.

9 Καὶ ὤχθη Ἰωρὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο καὶ ἠγέρθηνικτος, καὶ ἐπάταξεν Ἐδώμ τὸν κυκλῶντα αὐτὸν, καὶ τοὺς ἀρχοντας τῶν ἀρμάτων, καὶ ἔθυσεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.

10 Καὶ ἀπέστη ὁ ἀπὸ Ἰούδα Ἐδὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε ἀπέστη Δομὴ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἐγκατέλιπε ὁ Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

11 Καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν ἄταις πόλευσιν Ἰούδα, καὶ ἐξέπορευσε τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπεπλάνησε τὸν Ἰούδαν.

12 Καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ παρὰ Ἠλιού τοῦ προφήτου, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου, Ἄνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ Ἰωσαφάτ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσὶ βασιλέως Ἰούδα,

13 Καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐξέπόρευσας τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς ἐξέπορευσε οἶκος Ἀχαάβ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς σου υἱοὺς τοῦ πατρὸς σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας,

14 Ἰδοὺ Κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου, καὶ ἐν γυναίξί σου, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου.

15 Καὶ συ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ, ἐν νόσφ κοιλίαις, ἕως οὗ ἐξέληθ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας.

16 Καὶ ἐπήγειρε Κύριος ἐπὶ Ἰωράμ τοὺς ἀλλοφίλους, καὶ τοὺς Ἀραβας, καὶ τοὺς ὁμόροις τῶν Αἰθίοπων.

17 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ κατεδιανάστηον, καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν ἣν εὗρον ἐν οἴκῳ τῷ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱός, ἀλλ' ἡ Ὀχοζίας ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

18 Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίαν ἣ οὐκ ἔστιν ἰατρεία.

19 Καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας· καὶ ὡς ἦλε καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο, ἐξῆλθεν ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου, καὶ ἀπέθανεν ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκφορὰν, καθὼς ἐκφορὰν πατέρων αὐτοῦ.

20 Ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἔτη ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ὅκτω ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐπορεύθη οὐκ ἐν ἑπαίνῳ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸν Ὀχοζίαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι πάντα τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινε τὸ ἐπέλθον ἐπ' αὐτοὺς ληστήριον, οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Ἀλμαζονεῖς· καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ βασιλέως Ἰούδα.

2 Ἦν ἑτὼν εἴκοσι Ὀχοζίας ἐβασίλευσε, καὶ ἑναντὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρί.

3 Καὶ οὗτος ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ, ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἦν σύμβυλος τῆς ἀμαρτανείας.

4 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου ὡς οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ ἄστυβουλοὶ· μετὰ τὸ ἀποθάνειν τὸν πατέρα αὐτοῦ, τοῦ ἐξολοθρεῖσαι αὐτὸν,

5 Καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη· καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωράμ υἱοῦ Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἀζαὴλ βασιλέα Συρίας εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ καὶ ἐπάταξεν οἱ τοξῶται τὸν Ἰωράμ.

6 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωράμ τοῦ ἰατροῦ θῆναι εἰς Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν, ὧν ἐπάταξεν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν ὁ Ῥαμὼθ ἐν τῷ πολέμῳ αὐτὸν πρὸς Ἀζαὴλ βασιλέα Συρίας· καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ βασιλέως Ἰούδα κατέβη θεύσασθαι τὸν Ἰωράμ υἱὸν Ἀχαάβ εἰς Ἰεζράελ, ὅτι ἤρρωσται.

7 Καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐγένετο καταστροφή Ὀχοζία ἔλθειν πρὸς Ἰωράμ· καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν, ἐξῆλθε μετ' αὐτοῦ Ἰωράμ πρὸς Ἰνοὶ υἱὸν Ναμσεσεὶ χριστὸν Κυρίου εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ.

8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξεδίκησεν Ἰηοὺ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ εὔρε τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου λειτουργοῦντας τῷ Ὀχοζίᾳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς.

9 Καὶ εἶπε τοῦ ζητῆσαι τὸν Ὀχοζίαν· καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἰατροῦνόμενον ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἦγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰηοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν, ὡς ἔθαψαν αὐτὸν, ὅτι εἶπεν, Υἱὸς Ἰωσαφάτ ἔστιν, ὃς ἐζήτησε τὸν Κύριον ἐν ὄλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Ὀχοζία κατισχύσαι δυνάμει περὶ τῆς βασιλείας.

10 Καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι τέθνηκεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, ὡς ἠγέρθη καὶ ἀπέλωσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας ἐν οἴκῳ Ἰούδα.

11 Καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὺ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωάσ υἱὸν Ὀχοζίου· ἐκλεψε αὐτὸν ἐκ μέσος υἱῶν τῶν βασιλέων τῶν θανατηθέντων, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν καὶ τὴν προφάν αὐτῆς εἰς ταμεῖον τῶν κλινῶν, ὡς ἐκρύψεν αὐτὸν Ἰωσαβεὺ θυγάτηρ τῆ βασιλέως Ἰωράμ ἀδελφῆ Ὀχοζίου γυνὴ Ἰωδάε τοῦ ἱερέως, καὶ ἐκρύψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου ἄτης Ἰσοθολίας, ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν.

12 Καὶ ἦν μετ' αὐτῆς ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ κατακεκρυμμένος ἐξ ἔτη, καὶ Γοθολία ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ, ἐκραταίωσεν Ἰωδαὲ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους, τὸν Ἀζαριάν υἱὸν Ἰωράμ, καὶ τὸν Ἰσμαὴλ υἱὸν Ἰωαναῦν, καὶ τὸν Ἀζαριάν υἱὸν Ὡβῆδ, καὶ τὸν Μασαϊάν υἱὸν Ἀδία, καὶ τὸν Ἐλισαφάν υἱὸν Ζαχαρίου, μετ' ἑαυτοῦ εἰς οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ἰούδαν, καὶ συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα, καὶ ἄρχοντας ἡ πατριῶν τῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ διέθεντο πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα διαθήκην ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδειξεν αὐτοὺς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως βασιλευσάτω, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ.

4 Νῦν ὁ λόγος ἦτος, ὃν ποιήσετε· τὸ τρίτον ἐξ ἡμῶν εἰσπορευέσθησαν τὸ σάββαλον τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν· καὶ εἰς τὰς πύλας τῶν εἰσοδῶν.

5 Καὶ τὸ τρίτον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῆς μέσης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Καὶ μὴ εἰσελθῆτω εἰς οἶκον Κυρίου, ἐὰν μὴ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται· καὶ οἱ λειτουργοὶ τῶν Λευιτῶν· αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι ἅγιοι εἰσι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὀφθαλμοσέτω· φυλακὰς Κυρίου.

7 Καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνδρὸς σκευὸς σκευὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθανείται, καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἑκπορευόμενοι καὶ εἰσπορευόμενοι αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἰωδαὸς ὁ ἱερεὺς· καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἀνδρας αὐτῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆ σαββάτου ἕως ἑξόδου τοῦ σαββάτου, ὅτι οὐ κατέλυεν Ἰωδαὸς ὁ ἱερεὺς τὰς ἐφημερίας.

9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωδαὸς τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ ὅπλα ἃ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔστησε ὁ τὸν λαὸν πάντα! ἕκαστον ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τῆς οἴκῳ, ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.

11 Καὶ ἐξήγαγε τὸν υἱὸν τῆς βασιλείας, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ βασιλεῖον καὶ τὰ μαρτύρια, καὶ ἐβασιλεύσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ἰωδαὸς ὁ ἱερεὺς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, Ζήτηστέ τὸν βασιλεῦς.

12 Καὶ ἤκασε Γοθολία τὴν φωνὴν τῆς λαῶν τρεχόντων, καὶ ἐξομολογουμένων, καὶ αἰνούντων τὸν βασιλέα· καὶ εἰσήλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου.

13 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδὼ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς εἰσοδῆς οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες· καὶ οἱ ἄρχοντες περὶ τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ὑψοράνθη, καὶ ἐσάλπισαν ὁ ταῖς σάλπιγγι, καὶ οἱ ἄδοντες ἐν τοῖς ὄργανοις φδοῖ, καὶ ἤμνουντες αἶνον· καὶ διέρρηξε Γοθολία τὴν στολὴν αὐτῆς, καὶ ἠρόσηεν, Ἐπιτίθεμενοι ἐπιτίθεσθε.

14 Καὶ ἐξήλθεν Ἰωδαὸς ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὸς ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχουσ, καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμεως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐκβίβλητε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου, καὶ εἰσελθάτε ὅπισω αὐτῆς, καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ, ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Μὴ ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ Κυρίου.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ἄνεσιν, καὶ διήλθε διὰ τῆς πύλης τῶν ἱππέων τοῦ οἴκου τῆς βασιλείας, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ.

16 Καὶ διέθετο Ἰωδαὸς διαθήκην ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, εἶναι λαὸν τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ εἰσήλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βαίαι, καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ τὰ εἶδῶλα αὐτοῦ ἐτέπυναν, καὶ τὸν Ματθάν ἱερέα Βαίαι ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρίων αὐτοῦ.

18 Καὶ ἐνεχείρισεν Ἰωδαὸς ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων καὶ Λευιτῶν, καὶ ἀνέστησε τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ἃς διέστειλε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἀνεπέγκει ὀλοκαυτώματα· Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωσῆ, ἐν ἐνφροσύνῃ καὶ ἐν ὠδαῖς διὰ χειρὸς Δαυὶδ.

19 Καὶ ἔστησαν οἱ πυλωροὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου Κυρίου, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν πρᾶγμα.

20 Καὶ ἔλαβε τοὺς πατριάρχας, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, καὶ πῖντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἐπέβιβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ εἰσήλθε διὰ τῆς πύλης τῆς ἑσπερᾶς εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας.

21 Καὶ ὑψοράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἠσυχασε, καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν.

2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωᾶς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαὸς τοῦ ἱερέως.

3 Καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὸς δύο γυναῖκας αὐτῷ, καὶ ἐγέννησαν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ἰωᾶς ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

5 Καὶ συνήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐξέλθατε εἰς τὰς πόλεις Ἰουδα, καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ ἀργύριον κατασχῶσαι τὸν οἶκον Κυρίου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ σπεύσατε λαλήσαι· καὶ οὐκ ἔσπευσαν οἱ Λευῖται.

6 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωᾶς τὸν Ἰωδαὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Διατί οὐκ ἐπέσκεψα περὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ εἰσενέγκαι ἀπὸ Ἰουδα καὶ Ἰερουσαλὴμ τὸ κεκριμένον ὑπὸ Μωσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου;

7 Ὅτι Γοθολία ἦν ἡ ἄνομος, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· καὶ ὄγυρ' τὰ ἅγια οἴκου Κυρίου ἐποίησαν ὁ ταῖς Βαυλίμ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Γενθηθήτω γλωσσόκομον, καὶ τεθήτω ἐν πύλῃ οἴκου Κυρίου ἔξω.

9 Καὶ κηρύξατῶσαν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ, δεῖσενέγκαι· Κυρίῳ καθὼς εἶπε Μωσῆς παῖς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἰσέφερον καὶ ἐπέβαλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη.

11 Καὶ ἐγένετο ὡς ὁ εἰσέφερον! τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προστάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευιτῶν, καὶ ὡς εἶδον ὅτι ἐπλήθυνε τὸ ἀργύριον, καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσόκομον, καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· οὕτως ἐποίησαν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ συνήγαγον ἀργύριον πολὺ.

12 Καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἰωδαὸς ὁ ἱερεὺς τοῖς ποινοῖσι τὰ ἔργα εἰς ἐργασίας οἴκου Κυρίου· καὶ ἐμισθοῦντο λατόμοι καὶ τέκτονες ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ χαλκείῳ σιδήρῳ καὶ χαλκοῦ ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

13 Καὶ ἐποίησαν οἱ ποιούντες τὰ ἔργα, καὶ ἀνέβη μικὸς τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἀνέστησαν τὸν οἶκον Κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνίσχυσαν.

14 Καὶ ὡς συνετέλεσαν, ἤνεγκαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς Ἰωδαὸς τὸ κατάλοιπον τοῦ ἀργυρίου, καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἶκον Κυρίου, σκεύη λειτουργικὰ ὀλοκαυτωμάτων, καὶ θυσκεῖα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶς, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις ἐν οἴκῳ Κυρίου διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαὸς.

15 Καὶ ἐτήρασεν Ἰωδαὸς πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτελετήσεν ὡν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐτῶν· ἐν τῷ τελευτῶν αὐτόν.

16 Καὶ ἐθανῶσαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ μετὰ τὸν βασιλέω, ὅτι ἐποίησεν ἀγαθωσύνην μετὰ Ἰσραὴλ καὶ μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰωδαὸς εἰσήλθον οἱ ἄρχοντες Ἰουδα, καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλέα· τότε ἐπήκουσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς.

18 Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν οἶκον Κυρίου Ὁσοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐδήλευον ὁ ταῖς Ἀστάρταις καὶ τοῖς ἰδωλοῖς, καὶ ἐγένετο ὄργη ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΩΝ ἐτῶν ἐπτά Ἰωᾶς ἐν τῷ βασιλευμένῳ αὐτοῦ, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασιλεύσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαβιὰ ἐκ Βηρσαβέε.

19 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς προφήτας ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἤκουσαν· καὶ διεμαρτυροῦντο αὐτοῖς, καὶ οὐχ ὠπῆκουσαν!

20 Καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐνέδυσσε τὸν Ἀζαρίαν τὸν τοῦ Ἰωδαῖ τὸν ἱερέα, καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπε, Τίδε λέγει Κύριος, Τί παραπορεύεσθε τὰς ἐντολάς Κυρίου; καὶ οὐκ εὐδοκῆθησθε· ὅτι ἐγκατελίπετε τὸν Κύριον, καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς.

21 Καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν δι' ἐντολῆς Ἰωᾶς τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῇ οἴκῳ Κυρίου.

22 Καὶ οὐκ ἐμήθησθ' Ἰωᾶς τοῦ ἐλέους οὗ ἐποίησεν Ἰωδαῖ ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ὡς ἀπέθνησκεν, εἶπεν, Ἴδοι Κύριος καὶ κρινάτω.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέφθειραν πάντα τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ λαῷ, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπίστευαν τῷ βασιλεῖ Δαμασκῶ.

24 Ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσι παρεγένετο δύναμις Συρίας, καὶ ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα, ὅτι ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ μετὰ Ἰωᾶς ἐποίησαν κρίματα.

25 Καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸν ἐν μαλακίαις μεγάλαις, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἱμασιν υἱοῦ Ἰωδαῖ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ ἀπέδανε· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων.

26 Καὶ οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαβὲδ ὁ τοῦ Σαμαῖθ ὁ Ἀμμανίτης, καὶ Ἰωζαβὲδ ὁ τοῦ Σαμαῖθ ὁ Μωαβίτης,

27 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ πέντε· καὶ τὰ λοιπὰ ἴδου γεγραμμένα ἐπὶ τῇ γραφῇ τῶν βασιλέων· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ κε. XXV.

ΩΝ εἴκοσι καὶ πέντε! ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ἀμασίας, καὶ εἰκοσιεννέα! ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδά ἐν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὺς ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει.

3 Καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα πατέρα αὐτοῦ.

4 Καὶ τοῖς υἱοῦς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινε, κατὰ τὴν διαθήκην τῆ νόμιμ Κυρίου, καθὼς γέγραπται, ὡς ἐνετείλατο Κύριος, λέγων, Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἕκαστος τῆ ἐναντοῦ ἁμαρτία ἀποθανοῦνται.

5 Καὶ συνήγαγεν Ἀμασίας τὸν οἶκον Ἰοῦδα, καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους πατέρων αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους ἐν παντὶ Ἰοῦδα καὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἠρίμνησεν αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας^α ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον^β δυνατοῖς^γ, κρατοῦντας δόρυ καὶ θυρεῶν.

6 Καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χι-

λιάδας δυνατοῦς ἰσχυῖ ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου.

7 Καὶ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς αὐτὸν, λέγων, Βασιλεῦ, οὐ^δ πορεύσεται^ε μετὰ σοῦ δύναμις Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἔστι Κύριος μετὰ Ἰσραὴλ πάντων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ.

8 Ὅτι ἐὰν ὑπολήβῃς κατισχύσει ἐν τοῦτοις, καὶ τροπιώσεται^ς σε Κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ὅτι ἔστι παρὰ Κυρίου^θ καὶ ἰσχυραὶ^ι καὶ τροπώσασθαι.

9 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ, Καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ; καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, Ἔστι τῷ Κυρίῳ δύναμις σοι πλείωσα τούτων.

10 Καὶ διεχώρισεν Ἀμασίας τῇ δυνάμει τῇ ἐλθούσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἐφραΐμ, ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν^κ καὶ ἐθμώθησαν σφόδρα ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἠπέστρεψαν^λ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ θυμοῦ.

11 Καὶ Ἀμασίας κατισχύσε καὶ παρέλαβε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλίαν τῶν ἁλῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Σηεῖρ, δέκα χιλιάδας.

12 Καὶ δέκα χιλιάδας ἐξώγησαν οἱ υἱοὶ Ἰοῦδα, καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ κρημνοῦ, καὶ κατεκρημνισόν αὐτούς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ, καὶ πάντες διεφθύνοντο.

13 Καὶ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς ἀπέστρεψεν Ἀμασίας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰοῦδα ἀπὸ Σαμωρείας ἕως Βαιθωρῶν· καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας, καὶ ἐσκόλευσαν σκῦλα πολλά.

14 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν Ἀμασίαν^μ πατάξαντος^ν τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἦνεγκε πρὸς^ξ βούτῳ^ς τοὺς θεοὺς υἱῶν Σηεῖρ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς αὐτῷ εἰς θεοὺς, καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει, καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ἔβυε.

15 Καὶ ἐγένετο ὀργὴ Κυρίου ἐπὶ Ἀμασίαν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτην, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί ἐξήγησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ, οἱ οὐκ ἐξείλιοντο τὸν λαὸν ἑαυτῶν ἐκ χειρὸς σου;

16 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλήσαι αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως δέδωκά σε; πρόσχε ἵνα μὴ μαστιγωθῆς^ς καὶ ἐσιώπησεν ὁ προφήτης, καὶ εἶπεν, Ὅτι γινώσκω, ὅτι ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τῷ καταφθεῖραι σε, ὅτι ἐποίησας τοῦτο, καὶ οὐκ ἐτήκουσας τῆς συμβουλίας μου.

17 Καὶ ἐβουλεύσατο Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς Ἰοῦδα, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰηοῦ βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων, Δεῦρο, καὶ ὀφθῶμεν προσώποις.

18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμασίαν βασιλέα Ἰοῦδα, λέγων, Ὁ ἀκχοῦχ ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Διβάνῳ, λέγων, Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα, καὶ ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ· καὶ ἦλθον τὰ θηρία, καὶ κατεπάτησαν τὸν ἀκχοῦχ.

19 Εἶπας, Ἴδοὺ βεπάταξα^ς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδία σου ἢ βαρεῖα^ς νῦν^ς κάθισον^ς ἐν οἴκῳ σου, καὶ ἰναὶ συμβάλλεις ἐν κακίᾳ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ;

20 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμασίας, ὅτι παρὰ Κυρίου ἐγένετο τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας, ὅτι ἐξεξήτησε τὸν θεοῦ τῶν Ἰουδαίων

21 Καὶ ἀνέβη Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν ἀλλήλους αὐτοὺς καὶ Ἀμασίης βασιλεὺς Ἰούδα ἐν Βαιθσαμίς, ἡ ἔστι τὸ Ἰούδα.

22 Καὶ ἐτροπώθη Ἰούδας κατὰ πρόσωπον Ἰσραὴλ, καὶ ἐφυγεν ἕκαστος εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτῶν.

23 Καὶ τὸ Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα τὸν τοῦ Ἰωᾶς υἱοῦ Ἰωᾶχαζ κατέλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμὶς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ τοῦ τοιχεῖος Ἰερουσαλὴ ἀπὸ πύλης Ἐφραΐμ ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίου πηχέως.

24 Καὶ πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ εὐρέθοντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ παρὰ τῷ Ἀβδεδὸμ, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τῆ βασιλείως, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμιξεῶν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.

25 Καὶ ἐξῆσεν Ἀμασίαν ὁ τῆ Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθάνειν Ἰωᾶς τὸν τοῦ Ἰωᾶχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ ἔτη δεκατέντε.

26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀμασίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοῦ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ;

27 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἀπέστη Ἀμασίαν ἀπὸ Κυρίου, καὶ ἐπέθετο αὐτῷ ἐπιθεσίαν, καὶ ἐφυγεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Λαχίς, καὶ ἀπέσειλαν κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς Λαχίς, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.

28 Καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ὀζίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἑκκαίδεκα ἔτων, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τῶ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίης.

2 Αὐτὸς ψφοδόμησε τὴν Αἰλαθ, αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

3 Υἱὸς ἑκκαίδεκα ἔτων ἐβασίλευσεν Ὀζίας, καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἰερχελία ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ.

4 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεῖς ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμασίαν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

5 Καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν Κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τὸν συνιόντος ἐν φόβῳ Κυρίου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐξήτησέ τὸν Κύριον, καὶ ἐνώθασεν αὐτῷ Κύριος.

6 Καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐπολέμησε πρὸς τὰς ἀλλοφύλους, καὶ κατέπαυσε τὰ τεῖχη Γεθ, καὶ τὰ τεῖχη Ἰαβνὴρ, καὶ τὰ τεῖχη Ἀζώτου, καὶ ψφοδόμησε πόλεις Ἀζώτου, καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.

7 Καὶ κατίσχυεν αὐτὸν Κύριος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπὶ τὰς Ἀραβας τὰς κατοικῆνας ἐπὶ τῆς πέτρας, καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναιούς. 8 Καὶ ἔδωκαν οἱ Μιναιοὶ ὄψαρα τῷ Ὀζίᾳ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου Αἰγύπτου, ὅτι κατίσχυεν ἕως αὐνοῦ.

9 Καὶ ψφοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς φεράργου, καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, καὶ κατίσχυσε.

10 Καὶ ψφοδόμησε πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐλατόμησε Λάκκους πολλοὺς, ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν σεφληᾷ καὶ ἐν τῇ πεδινῇ, καὶ ἀμπελοποιεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμῆλω, ὅτι ἄριστος ἦν.

11 Καὶ ἐγένετο τῷ Ὀζίᾳ ἡ δύναμις ποιῶσαι πόλεμον, καὶ ἡ ἐκπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς ἄπολεμον καὶ εἰσπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς ἄριθμόν, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἰεὶηλ τῆ γραμματέως, καὶ Μασαίᾳ τῆ κριτῆ,

διὰ χειρὸς Ἀνανίου τῷ διαδόχου τῷ βασιλέων.

12 Πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνάτων εἰς πόλεμον δισχίλιοι ἑξακόσιοι.

13 Καὶ μετ' αὐτῶν δυνάμεις πολεμικῆς, τριακόσιοι χιλιᾶδες καὶ ἑπτακισχίλιοι, καὶ πεντακόσιοι ἄστοι οἱ ποιῆτες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθήσαι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναγίτους.

14 Καὶ ἤτοίμασεν αὐτοῖς Ὀζίας πάση τῇ δυνάμει θυρεὺς καὶ δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ εἰς λίθους σφενδύνας.

15 Καὶ ἐποίησεν ἐν Ἰερουσαλὴμ μηχανὰς μμηχανευμένας λογιστῶν, τῶν εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, βάλαντα βέλεισι καὶ λίθοις μεγάλοις καὶ ἡκίσθη ἡ κολασκευὴ αὐτῶν ἕως πόρῳ ὅτι ἐθαναστώθη τῶ βοηθῆναι ἕως ἡ κατίσχυσε.

16 Καὶ ὡς κατίσχυσεν, ὑψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι καὶ ἠόκησεν ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου θυμιάσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων.

17 Καὶ εἰσῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς, καὶ μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ὑπόδοκοντα υἱοὶ δυνάτοί.

18 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ Ὀζίαν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Οὐ σοὶ Ὀζία θυμιάσαι τῷ Κυρίῳ, ἀλλ' ἡ τοῖς ἱερεῦσιν υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις θύσαι ἔξελθε ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, ὅτι ἀπέστη ἄπο Κυρίου, καὶ οὐκ ἔστι σοι τῆτο εἰς δόξαν παρὰ Κυρίου Θεοῦ.

19 Καὶ ἐθυμώθη Ὀζίας, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατῆριον τοῦ θυμιάσαι ἐν τῷ ναῷ, καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων.

20 Καὶ ἐπέστρεψε ὁ πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν ἐξελθεῖν, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν Κύριος.

21 Καὶ ὁ Ὀζίας ὁ βασιλεὺς ἦν λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ ἐν οἴκῳ ἀφρουσῶθ ἐκάθητο λεπρὸς, ὅτι ἀπεσχίσθη ἀπὸ οἴκου Κυρίου, καὶ ἰωᾶθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς.

22 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ὀζίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, γεγραμμένοι ὑπὸ Ἰεσοῦ τοῦ προφήτου.

23 Καὶ ἐκοιμήθη Ὀζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων, ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρὸς ἔστι καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωᾶθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κς'. XXVII.

Υἱὸς εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωᾶθαμ ἐν τῷ βασιλευσάν αὐτὸν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰερουσαθ θυγάτηρ Σαδωκ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεῖς ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔποίησεν Ὀζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου, καὶ ἐπὶ ὁ λαὸς κατεφθείρετο.

3 Αὐτὸς ψφοδόμησε τὴν πύλην οἴκου Κυρίου τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἐν τείχει ὀπέλα ἑκκαίδεκα ἑκατόμια.

4 Ἐν ὄρει Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς καὶ οἰκίσεις καὶ πύργους.

5 Αὐτὸς ἐμαχέσαστο πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμων, καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτὸν καὶ εἰόδαυ

αὐτῶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ κατ' ἐναντίον ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου, καὶ δέκα χιλιάδας κώρων πυροῦ, καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας ταῦτα ἔφερον αὐτῷ βασιλεὺς υἱὸν Ἀμμὼν κατ' ἐναντίον ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ κ' τῷ τρίτῳ.

6 Κατισχυσεν Ἰωάθαμ, ὅτι ἠτόιμασε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐναντίον Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ.

7 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωάθαμ¹ καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ, ἰδοὺ ὁ γεγραμμένος ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα κ' Ἰσραὴλ.

9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΥἱΟΣ εἰκοσι⁴ κ' πέντε ἐτῶν ἦν ὁ Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ¹ καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδοὺς βασιλέων Ἰσραὴλ¹ καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησε,

3 Καὶ τοὺς εἰδώλους αὐτῶν ἐν γέ Βενευνόμ¹ καὶ διγχε τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ βδελύγματα ἁπάντων τῶν ἔθνων, ὧν ἐξωλόθρυσεν Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱὸν Ἰσραὴλ.

4 Καὶ ἔθνημα ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν δωματίων, κ' ἠποκίτω παντὸς ξύλου ἀλώδους.

5 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ, καὶ ἠχμαλώτευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλήν, καὶ ἤγαγεν εἰς Δαμασκόν¹ καὶ εἰς² χεῖρας βασιλέως Ἰσραὴλ παρέδωκεν³ αὐτὸν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην.

6 Καὶ ἀπέκτεινε Φακεὶ ὁ τοῦ Ῥομελία βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἰούδα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχύϊ, ἐν τῷ καταλιπεῖν αὐτοὺς⁴ Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

7 Καὶ ἀπέκτεινε Ζεχοὶ ὁ δυνατὸς τοῦ Ἐφραϊμ τὸν Μασαίαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Ἐζρικὰν ἰγχομένον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἐλακὰν τὸν διδοχον τοῦ βασιλέως.

8 Καὶ ἠχμαλώτισαν¹ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας, γυναῖκας καὶ υἱούς καὶ θυγατέρας² καὶ σκύλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν τὰ σκύλα εἰς Σαμάρειαν.

9 Καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφήτης τοῦ Κυρίου, ᾧ διήδη ὄνομα αὐτῷ³ καὶ ἐξηλήθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς δυναμείας τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ ὄρη Κυρίου Θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ Ἰούδα, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκτείνατε ἐν αὐτοῖς ἐν ὄρῃ, καὶ ἕως τῶν οὐρανῶν ἐθθακε.

10 Καὶ νῦν υἱὸς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ὑμεῖς λέγετε κατακτιθήσασθαι¹ εἰς δοῦλους κ' δοῦλας² οὐκ ἰδοὺ εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρήσαι Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν;

11 Καὶ νῦν ἀκούσατέ μου, καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ἠχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι ὄρη θυμοῦ Κυρίου ἐφ' ὑμῖν.

12 Καὶ ἀνέστησαν ἄρνοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραϊμ, ὁ Οὐδείας ὁ τοῦ Ἰωανοῦ, καὶ Βαραχίας ὁ τοῦ Μοσολαμῶθ, καὶ Ἐζεκίας ὁ τοῦ Σέλλημ, καὶ Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἐλδαὶ ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου,

13 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Οὐ μὴ εἰσαγαγῆτε τὴν αἰχμαλωσίαν ὡδε πρὸς ἡμᾶς, ὅτι εἰς τὸ ἀμαρ-

τάνειν τῷ Κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν, ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, κ' ὄρη θυμοῦ Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ἀφῆκαν οἱ πολέμισται τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκύλα ἐναντίον τῶν ἀρχόντων κ' πάσης τῆς ἐκκλησίας.

15 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες οἱ ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόματι, καὶ ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ πίντας τοὺς γυμνοὺς περιέβαλον ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ ὑπέδυσαν αὐτοὺς, καὶ ἔδωκαν φαγεῖν καὶ ἀλείψασθαι, καὶ ἀντελάβοντο καὶ ἐν ὑποζυγίοις παντὸς ἀσθενούντος, καὶ κατέστησαν αὐτοὺς εἰς Ἱεριχῶ πόλιν φοινίκων πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστηθεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ πρὸς βασιλεῦ Ἀσσοῦρ βοηθήσαι αὐτῷ καὶ ἐν τοῦτῳ,

17 Ὅτι οἱ Ἰδομαῖοι ἐπέθεντο, κ' ἐπάταξαν ἐν Ἰούδα, κ' ἠχμαλώτισαν¹ αἰχμαλωσίαν.

18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδυνῆς, καὶ ἀπὸ Λιβὸς τοῦ Ἰοῦδα, κ' ἔλαβον τὴν Βαϊθσαμῆς, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔδωκαν τῷ βασιλεὶ τὴν Ἰαλὼν, καὶ τὴν Ἰαλὼν, καὶ τὴν Σαχῶ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, κ' τὴν Θαμνὰ κ' τὰς κώμας αὐτῆς, κ' τὴν Γαμζὶ κ' τὰς κώμας αὐτῆς κ' κατακταναν ἐκεῖ.

19 Ὅτι ἐταπεινώσεν Κύριος τὸν Ἰούδα διὰ Ἀχαζ βασιλεῦ Ἰούδα, ὅτι ἀπέστη ἀποστάσει ἀπὸ Κυρίου.

20 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Θαλαγαφελσάρ¹ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ ἐθλίψεν² αὐτόν.

21 Καὶ ἔλαβεν Ἀχαζ τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, κ' ἔδωκε τῷ βασιλεὶ Ἀσσοῦρ³ καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν αὐτῷ ἦν⁴.

22 Ἄλλ' ἡ τῷ θλιβῆναι αὐτόν¹ κ' προσέθηκε τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ,

23 Ἐκτίθησθε τοὺς θεοὺς Δαμασκοῦ τοὺς τύποντάς με² καὶ εἶπεν, Ὅτι θεοὶ βασιλέως Συρίας αὐτοὶ κατισχύουσιν αὐτοὺς, αὐτοῖς τοῖνυν θύσω, καὶ ἀντιλήψονταί μου³ καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς σκύλον καὶ παντὶ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἀπέστησεν Ἀχαζ τὰ σκεῖη οἴκου Κυρίου, καὶ κατέκοψεν αὐτὰ, καὶ ἔκλεισε τὴν θύρας οἴκου Κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ θυσιαστήριον ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλὴμ,

25 Καὶ ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἐν Ἰούδα ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμῶν θεοῖς ἄλλοτρίοις, καὶ παρώργισαν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ ἀπὸ πρώτων καὶ ἔσχαται, ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ.

27 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτι οὐκ εἰσήνεγκαν αὐτὸν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κθ'. XXIX

ΚΑΙ Ἐζεκίας ἐβασίλευσεν ὡς εἰκοσι κ' πέντε ἐτῶν, καὶ εἰκοσι ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβιὰ θυγάτηρ Ζαχαρίου.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὶ ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατήρ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἔσθη ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ ἀνέψχε τις θύρας οἴκου Κυρίου, καὶ ἐπεσκέασεν αὐτάς.

4 Καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολάς,

5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατε οἱ Λευίται, νῦν ἀγιάσθητε, καὶ ἀγιάσατε τὸν οἶκον Κυρίου Θεοῦ ἁπάντων¹ πατέρων ὑμῶν, καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν ἐκ τῶν ἁγίων.

6 Ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐγκατέλειπαν² αὐτὸν, καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐχένα,

7 Καὶ ἀπέλειπον τὰς θύρας τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσβησαν τοὺς λύχνους, καὶ θυμίαμα οὐκ ἔθυμίασαν, καὶ ὀλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἁγίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ.

8 Καὶ ὠργίσθη ὁ ὄργη³ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰουδαὶν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔσθαιον καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς ἄσπισμόν⁴ ὡς ὑμεῖς ὁράτε τοῖς ἔθελμοις ὑμῶν.

9 Καὶ ἰδοὺ πεπλήγασι οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν μαχαίρα, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ἀιχμαλωσίᾳ ἐν γῇ οὐκ αὐτῶν, ὃ καὶ νῦν ἐστίν.

10 Ἐπὶ τοῦτοις νῦν ἐστίν ἐπὶ καρδίας διαθήσθαι διαθήκην μου, διαθήκην Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψει τὴν ὄργην τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀπὸ ἡμῶν.

11 Καὶ νῦν μὴ διαλίπητε, ὅτι ἐν ὑμῖν ἤρτικε Κύριος στήναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν, καὶ εἶναι αὐτῷ λειτουργοῦντας καὶ θυμιῶντας.

12 Καὶ ἀνόστησαν οἱ Λευῖται, Μαῦθ⁵ ὁ τοῦ Ἀμασι, καὶ Ἰωὴλ ὁ τοῦ Ἀζαρίου ἐκ τῶν υἱῶν Κααθ⁶, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί, Κίς ὁ τοῦ Ἀβδὶ, καὶ Ἀζαρίος ὁ τοῦ ὁ Ἰσραηλ⁷, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γεδσοῦν, ὁ Ἰωδαὶδ⁸ ὁ τοῦ Ζεμμάθ, καὶ Ἰωαδάμ⁹ ὁ υἱοῦ Ἰωαχά.

13 Καὶ τῶν υἱῶν Ἐλῖσαφάν, Ζαμβρί, καὶ Ἰεῖηλ¹⁰ καὶ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, Ζαχαρίας καὶ Μιθθανίας¹¹.

14 Καὶ τῶν υἱῶν Αἰμάν, Ἰεῖηλ καὶ Σεμεὶ¹² καὶ τῶν υἱῶν Ἰδιθούν, Σαμαίας, καὶ Ὁξίηλ.

15 Καὶ συνήγαγον τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ ἠγίσθησαν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προσταγμάτων Κυρίου, καθαρῖσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

16 Καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἀγιάσαι, καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὑρεθείσαν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου Κυρίου¹³, καὶ ἔδεξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν εἰς τὸν χεμάρρον Κεδρων ἔξω.

17 Καὶ ἤρξατο¹⁴ τῆ ἡμέρα τῆ πρώτῃ νομηθῆναι τὸ πρῶτον μηνὸς¹⁵ ἁγνίσαι, καὶ τῆ ἡμέρα τῆ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς εἰσῆλθαι εἰς τὸν ναὸν Κυρίου, καὶ ἠγίσαν τὸν οἶκον Κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτώ, καὶ τῆ ἡμέρα τῆ τρικαίδεκάτῃ¹⁶ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεσαν.

18 Καὶ εἰσῆλθον ἔσω πρὸς Ἐζεκιάν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν, ἠγίασαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς,

19 Καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἔμειναν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ¹⁷ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτοῦ, ἠτοιμάκαμεν καὶ ἠγνίσαμεν¹⁸, ἰδοὺ ἐστίν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου.

20 Καὶ ὤρθησεν Ἐζεκιὰς ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου.

21 Καὶ ἀνέηκε μόσχους ἑπτὰ, κριούς ἑπτὰ, ἄμνους ἑπτὰ, χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ ἀμαρτίας, περὶ τῆς βασιλείας, καὶ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ περὶ Ἰσραὴλ¹⁹, καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου.

22 Καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους, καὶ ἔδεξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἶμα, καὶ προσέχεον²⁰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον²¹, καὶ ἔθυσαν τὸν κριόν, καὶ προσέχεον τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον²², καὶ ἔθυσαν τοὺς ἄμνους, καὶ περιέχεον τὸ αἶμα τῷ θυσιαστηρίῳ.

23 Καὶ προσήγαγον τὸς χιμάρους τὸς περὶ ἀμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτάς.

24 Καὶ ἔθυσαν αὐτὸς οἱ ἱερεῖς, καὶ ἐξήλσαντο τὸ αἶμα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐξήλσαντο περὶ παντὸς Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπεν ὁ βασιλεὺς, περὶ παντὸς Ἰσραὴλ²³ ἢ ὀλοκαυτώσεις, καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας.

25 Καὶ ἔστησε τοὺς Λευῖταις ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν κυμβάλῳ, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κινύροις κατὰ τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, καὶ Γαδ τοῦ ὀργάνου τῷ βασιλεῖ, καὶ Νάθαν τοῦ προφήτου, ὅτι διὰ ἐντολῆς Κυρίου τὸ πρόσταγμα ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν.

26 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται ἐν ὄργανοῖς Δαυὶδ, καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς σάλπιγξι.

27 Καὶ εἶπεν Ἐζεκιὰς ἀνεγκάσαι τὴν ὀλοκαύτως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον²⁴, καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὀλοκαύτως, ἤρξαντο ἀείν Κυρίῳ, καὶ ἠσάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ.

28 Καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσεκύνη, καὶ οἱ ψαλτφόδοι ᾄδοντες, καὶ ἠσάλπιγγες σάλπιξσαι ἕως οὗ συνετέλεσθ²⁵ ἡ ὀλοκαύτως.

29 Καὶ ὡς συνετέλεσαν ἀναφέροντες, ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες, καὶ προσεκύνησαν.

30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἐζεκιὰς ὁ βασιλεὺς²⁶, καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς Λευῖταις, ἔμνην τὸν Κύριον ἐν λόγοις Δαυὶδ καὶ Ἀσάφ τοῦ προφήτου²⁷, ὅτι ἔμνην ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν.

31 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐζεκιὰς, καὶ εἶπε, Νῦν ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν Κυρίῳ, προσάγαγετε καὶ φέρετε θυσίας²⁸ αἰνέσεως εἰς οἶκον Κυρίου²⁹, καὶ ἀνιγκεν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεις εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς πρόθυμος τῆ καρδία ὀλοκαυτώσεις.

32 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως ἧς ἀνιγκεν ἡ ἐκκλησία, μόσχοι ἑβδομήκοντα, κριοὶ ἑκατὸν, ἄμνοι διακόσιοι εἰς ὀλοκαυτώσεων Κυρίῳ πάντα ταῦτα.

33 Καὶ οἱ ἠγισμένοι μόσχοι ἑξακόσιοι, πρόβατα τρισχίλια.

34 Ἄλλ³⁰ ἡ οἱ ἱερεῖς ὅσαν ὀλέγοι³¹, καὶ οὐκ ἠδύναντο ἐκδεῖραι³² τὴν ὀλοκαυτώσεων, καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως οὗ συνετέλεσθ³³ τὸ ἔργον, καὶ ἕως οὗ ἠγίσθησαν οἱ ἱερεῖς³⁴ ὅτι οἱ Λευῖται πρόθυμοι ἠγίσαν³⁵ παρὰ τοὺς ἱερεῖς

35 Καὶ ἡ ὀλοκαύτως πολλὴ ἐν τοῖς στέασι τῆς τελειώσεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπουδῶν τῆς ὀλοκαυτώσεως· καὶ κατορθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ Κυρίου.

36 Καὶ ἠψφράνθη Ἐζεκίας καὶ πᾶς ὁ λαὸς, διὰ τὸ ἡτοίμακένας τὸν Θεὸν τῷ λαῷ, ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ λόγος.

Κεφ. λ'. XXX.

ΚΑΙ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ, ἔλθειν εἰς οἶκον Κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι τὸ φασέκ τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἃ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι τὸ φασέκ τῷ μνητῷ δευτέρῳ.

3 Οὐ γὰρ ἠδυνιάσθησαν ποιῆσαι αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἔχ ἠγνίσθησαν καιροῖς, καὶ ὁ λαὸς ἔ συνήχη εἰς Ἱερουσαλὴμ.

4 Καὶ ἦρσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας.

5 Καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως Δάν, ἐλθόντας ποιῆσαι τὸ φασέκ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ ἃ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι πλῆθος οὐκ ἐποίησε κατὰ τὴν γραφήν.

6 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως, λέγοντες, Ὁ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον Θεὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψατε τοὺς ἀνασσωσμένους τοὺς καταλειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοίρ.

7 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ πατέρων αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσαν καθὼς ὑμεῖς ὄρατε.

8 Καὶ νῦν μὴ σκληρύνητε ἃ τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, δότε δόξαν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ εἰσέλθετε εἰς τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ ὃ ἠγάσεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψετε ἀφ' ὑμῶν θυμὸν ὄργης.

9 Ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ὑμᾶς πρὸς Κύριον, οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμῶσι ἐναντι πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτὰς, καὶ ἃ ἀποστρέψει εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν.

10 Καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες ἃ διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ ἕως Ζαβουλὼν· καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες αὐτῶν, καὶ καταμωκόμενοι.

11 Ἄλλα ἄνθρωποι Ἀσὶρ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἐνετείθησαν, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα.

12 Καὶ ἐγένετο χεῖρ Κυρίου δούναι αὐτοῖς καρδίαν ἀλθεῖν, τοῦ ποιῆσαι κατὰ ἃ τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ Κυρίου.

13 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ λαὸς πόλις τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μνητῷ δευτέρῳ, ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα.

14 Καὶ ἀνέστησαν, καὶ καθέλσαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντας ἐν οἷς ἐθυμίων τοῖς ψευδέσι, κατέσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χειμάρρῳν Κέδρων.

15 Καὶ ἔθυσαν τὸ φασέκ τῆ τεσσαρεσκαίδεκάτη τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου· καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετείθησαν καὶ ἠγνισαν, καὶ εἰσήνεγκαν

ὀλοκαυτώματα ἃ ἐν οἴκῳ Κυρίου.

16 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν, κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρῶν τῶν Λευιτῶν.

17 Ὅτι πλῆθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἠγνίσθη, καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τὸ θυεῖν τὸ φασέκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἠγνίσθηναι τῷ Κυρίῳ.

18 Ὅτι ἃ πλείστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ Ἰσαάχαρ, καὶ Ζαβουλὼν, ἔχ ἠγνισαν, ἀλλ' ἔφασαν τὸ φασέκ, παρὰ τὴν γραφήν· ἃ τοῦτο ἃ προσήγατο Ἐζεκίας περὶ αὐτῶν, λέγων, Κύριος ἀγαθὸς ἐξιλίσθη

19 Ὑπὲρ πάσης καρδίας κατευθυνοῖσης ἐκζητήσαι Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων ὃ αὐτῶν, καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγένηαν τῶν ἀγίων.

20 Καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῷ Ἐζεκίᾳ, καὶ ἰάσατο τὸν λαόν.

21 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐπτά ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, καὶ καθυμνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὄργανοις τῷ Κυρίῳ.

22 Καὶ ἐλίλησεν Ἐζεκίας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν συνιόντων σίνεσιν ἀγαθὴν τῷ Κυρίῳ· καὶ συνετέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐπτά ἡμέρας, θύοντες ἃ θυσιαν ἃ σωτηρίου, καὶ ἔξομολογοῦμεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν.

23 Καὶ ἐβουλεύσατο ἡ ἐκκλησία ἅμα ποιῆσαι ἐπτά ἡμέρας ἄλλας· καὶ ἐποίησαν ἐπτά ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ.

24 Ὅτι Ἐζεκίας ἀπῆρξατο τῷ Ἰούδα τῇ ἐκκλησίᾳ ἃ χιλίους μόσχους ἃ καὶ ἑπτακισχίλια πρόβητα, καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπῆρξαν τὸ λαῷ μόσχους χιλίους καὶ πρόβητα δέκα χιλιάδας, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος.

25 Καὶ ἠψφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα, καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰούδα.

26 Καὶ ἐγένετο εὐφροσύνῃ μεγάλῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ἡμερῶν ἃ Σαλωμών υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐγένετο τοιαυτὴ ἑορτὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

27 Καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ εὐλόγησαν τὸν λαόν, καὶ ἐπήκουσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατωκιστήριον τοῦ ἁγίου αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

Κεφ. λά'. XXXI.

ΚΑΙ ἔως συνετέλεσθη πάντα ταῦτα, ἐξῆλθε πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πόλεισιν Ἰούδα, καὶ συνέτριψαν τὰς στήλας, καὶ ἔκοψαν ἃ τὰ ἄλσιν, καὶ κατέσπασαν τὰ ψήφια καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμὴν, καὶ ἐξ Ἐφραΐμ, καὶ ἀπὸ Μανασσῆ ἕως εἰς τέλος· καὶ ἐπέστρεψαν πᾶς Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῆς, καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ἔταξεν Ἐζεκίας τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τὰς ἐφημερίας ἕκαστου κατὰ τὴν ἑαυτοῦ λειτουργίαν, τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευῖταις, εἰς τὴν ὀλοκαύωσιν, καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ αἰνεῖν, καὶ ἔξομολογεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς πόλιν ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

3 Καὶ μερὶς τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς ὀλοκαυτώσεις τὴν πρωινὴν καὶ τὴν μεσημέριαν, καὶ ὀλοκαυτώσεις εἰς τὰ ἁββάβητα, καὶ εἰς τὰς νομηνίας, καὶ εἰς τὰς ἑορτάς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου.

4 Καὶ ὁ εἶπ' αὖ τῷ λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἰερουσαλὴμ, δούναί τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὅπως κατισχύσωσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴκου Κυρίου.

5 Καὶ ὡς προσέταξε τὸν λόγον ἐπλεόνασεν Ἰσραὴλ ἀπαρχὴν σίτου, καὶ οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ μέλιτος, καὶ πᾶν γέννημα ἀγροῦ, καὶ ἐπίδεκατα πάντα εἰς πλήθος ἤνεγκαν ὁ ἰοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

6 Καὶ οἱ κατοικῆτες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰδα καὶ ὑδάτα τῶν πόλεων ἐπέδεκατα μόσχων καὶ προβάτων, καὶ ἐπίδεκατα αἰγῶν, καὶ ἤγασαν τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ εἰσηνεγκαν καὶ ἔθηκαν σωρὸς σωρῶς. 7 Ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ σωροὶ θεμελιοῦσθαι, καὶ ἐν τῷ ὄκτῳ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ συντελέσθησαν.

8 Καὶ ἦλθεν Ἐξεκίας καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ εἶδον τοὺς σωροὺς, καὶ ἠλόγησαν τὸν Κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

9 Καὶ ἐπυνθύνετο Ἐξεκίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν.

10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδὸκ, καὶ εἶπεν, Ἐξ οὗ ἤρκαται ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου, ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ κατελίπομεν ἕως εἰς πλήθος, ὅτι Κύριος ἠλόγησε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ κατελίπομεν ἐπὶ τὸ πλήθος τούτου.

11 Καὶ εἶπεν Ἐξεκίας ἐτι ἐτοιμάσει παστροφῶρια εἰς οἶκον Κυρίου καὶ ἡτοίμασαν,

12 Καὶ ἤνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπίδεκατα ἐν πίστει καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνενίας ὁ Δευίτης, καὶ Σεμεὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος.

13 Καὶ Ἰεὶηλ, καὶ Ὀζίας, καὶ Ναεθ, καὶ Ἀσαιήλ, καὶ Ἰεριμῶθ, καὶ Ἰωαβὰβ, καὶ Ἐλιήλ, καὶ ὁ Σαμαχία, καὶ Μαᾶθ, καὶ Βαναίας, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεστομαῖνοι διὰ Χωνενίου καὶ Σεμεὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, καθὼς προσέταξεν ὁ Ἐξεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀζαρίας ὁ ἡγούμενος οἴκου Κυρίου.

14 Καὶ Κορὲ ὁ τοῦ Ἰεμὰ ὁ Δευίτης ὁ πωλῶρος κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ τῶν δομάτων, δούναί τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων,

15 Διὰ χειρὸς Ὀδοῦ, καὶ Βενιαμίν, καὶ Ἰησοῦς, καὶ Σεμεὶ, καὶ Ἀμαρίας, καὶ Σεχονίας, διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν πίστει, δούναί τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας, κατὰ τὸν μέγαν καὶ τὸν μικρὸν,

16 Ἐκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω, παντὶ τῷ εἰσπορευομένῳ εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς ἡμέραν, εἰς λειτουργίαν ἐφημερίας διατάξας αὐτῶν.

17 Οὗτος ὁ καταλοχισμὸς τῶν ἱερέων κατ' οἴκους πατριῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετῶς καὶ ἐπάνω ἐν διαίξει,

18 Ἐγκαταλοχισαί ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν πλῆθος, ὅτι ἐν πίστει ἤρξαντο τὸ ἅγιον.

19 Τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερατεύουσι, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν πίστει πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οὐ ἄνομάσθησαν ἐν ὑπόματι, δούναί μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ παντὶ καθαριθμωμένῳ ἐν τοῖς Λευῖταις.

20 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἐξεκίας ἐν παντὶ Ἰούδα, καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐναντίον τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ ᾧ ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν ἐξετέλεσε τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐποιήσε, καὶ εὐδοῶθη.

Κεφ. λβ'. XXXII.

ΚΑΙ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν ἀληθειαν ταύτην ἦλθε Συναχηρὶμ Βασιλεὺς Ἀσ-

συρίων, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδα, καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τειχιρεῖς, καὶ εἶπε προκαταλαβέσθαι αὐτάς.

2 Καὶ εἶδεν Ἐξεκίας ὅτι ἦκει Συναχηρὶμ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς τὸ πολεμηθῆσαι ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ.

3 Καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν, ἐμφράξαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἐξω τῆς πόλεως, καὶ συνεπίσχυσαν αὐτῶν.

4 Καὶ συνήγαγε λαὸν πολλὸν, καὶ ἐνεφράξε τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν, καὶ τὸν ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως, λέγων, Μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ εὐρῆ ὕδωρ πολὺ, καὶ κατισχύσῃ.

5 Καὶ κατισχύσεν Ἐξεκίας, καὶ φκοδόμησε πᾶν τὸ τεῖχος τὸ κατεσκευασμένον, καὶ πύργους, καὶ ἔξω προτείχισμα ἄλλο, καὶ κατισχύσε τὸ ἰνάλημα τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλὰ.

6 Καὶ ἔθετο ἄρχοντας τοῦ πολέμου ἐπὶ τῶν λαῶν, καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν πλατείαν τῆς πόλεως τῆς φάραγγος, καὶ ἐλάλησεν ἐκεῖ καρδίαν αὐτῶν, λέγων,

7 Ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίξεσθε, καὶ μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλεῦς Ἀσσοῦρ, καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς τῶ ἔθνων τῶ μετ' αὐτοῦ, ὅτι μετ' ἡμῶν πλείονες ἢ μετ' αὐτῶν.

8 Μετὰ αὐτοῦ βραχίονες σάρκινου, μετ' ἡμῶν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ σῶζειν καὶ τὸ πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν καὶ κατεθάρσησεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Ἐξεκίου βασιλεῦς Ἰδα.

9 Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Συναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας ἑαυτοῦ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ αὐτοὺς ἐπὶ Λαχίμ, καὶ πᾶσα ἡ στρατιά μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἐξεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα Ἰούδα τὸν ἐν Ἰερουσαλὴμ, λέγων,

10 Οὕτως λέγει Συναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Ἐπὶ ὅτι ὑμεῖς πεποιθατε, καὶ καθήσεσθε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν Ἰερουσαλὴμ.

11 Οὐχὶ Ἐξεκίας ἀπατᾷ ὑμᾶς τὸ παραδῶναι ὑμᾶς εἰς θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς δίσταν, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλεῦς Ἀσσοῦρ.

12 Οὐχ οὕτως ἐπὶν Ἐξεκίας ὃς περιεῖλε τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἰερουσαλὴμ, λέγων, Κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε, καὶ ἐπ' αὐτῶν θυμιάσατε.

13 Οὐ γνώσεσθε ὃ ἂν ἐποιήσα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς τῶν χωρῶν, μὴ δύναμει ἠδύνατον θεοῦ τῶν ἐθνῶν πάσης τῆς γῆς σώσει τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου.

14 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν τούτων ἢ ἐξωλόθρευσαν οἱ πατέρες μου, μὴ εὐδούντων ὁ σώσει τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι δυναστεῖται ὁ Θεὸς ἡμῶν, σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς μου.

15 Νῦν οὖν μὴ ἀπατᾶτε ὑμᾶς Ἐξεκίας, καὶ μὴ πεποιθῆναι ὑμᾶς ποιεῖται κατὰ ταῦτα, καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῶν, ὅτι οὐ μὴ δύννηται ὁ Θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σώσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων μου, ὅτι ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου.

16 Καὶ ἐτι ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Κύριον Θεόν, καὶ ἐπὶ Ἐξεκίαν παῖδα αὐτοῦ.

17 Καὶ βιβλίον ἔγραψεν οὐνεοῖξεν τὸν Κύριον Θεόν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε περὶ αὐτοῦ, λέγων, Ὡς ὁ οἶ τοῦ θεοῦ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς ἐκ ξεῖλαινο αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, οὕτως οὐ μὴ ἐξέλθῃ ὁ Θεὸς Ἐξεκίου λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου.

18 Καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖστί ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰερουσαλὴμ τὸν ἐπὶ τοῦ τεύχους.

τοῦ βοηθῆσαι αὐτοῖς, καὶ κατασπάσαι, ὅπως προκαταλάβωται τὴν πόλιν.

19 Καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ ἁ Θεὸν Ἱερουσαλὴμ, ὡς καὶ ἐπὶ Θεοῦ λαῶν τῆς γῆς, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

20 Καὶ προσήξατο Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, καὶ Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφῆτης περὶ τούτων, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν.

21 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἄγγελον, καὶ ἐξέτριψε πάντα δυνατὰ ἄ καὶ ἠπολεμιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγὸν ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ἀσσοῦ· καὶ ἀπέστρεψε μετὰ αἰσχύνης προσώπων εἰς τὴν γῆν ἐαυτοῦ, καὶ ὤληθεν ἕως οἴκου ἁ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ τῶν ἐξεληθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβηλον αὐτὸν ἐν ρομφαίᾳ.

22 Καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Ἐζεκίαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἔνι Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων, καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν.

23 Καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ δόματα τῷ Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ ὁ ὑπερήρηθ' κατ' ὀφθαλμούς πάντων τῶν ἔθνων ἄ μετὰ ταῦτα.

24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἠρρώστησεν Ἐζεκίας ἕως θανάτου, καὶ προσήξατο πρὸς Κύριον· καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆ καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῆ.

25 Καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀναπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέδωκεν Ἐζεκίας, ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.

26 Καὶ ἐταπεινώθη Ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ αὐτός καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου,

27 Καὶ ἐγένετο τῷ Ἐζεκίᾳ πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα· καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν αὐτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου, καὶ εἰς τὰ ἄρωματα, καὶ ὀπλοθήκας, καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητά,

28 Καὶ πόλεις εἰς τὰ γεννήματα τοῦ σίτου ἃ καὶ οἶνον, καὶ ἐλαίου, καὶ κώμας ἄ καὶ φάτνας παντὸς κτήνους, καὶ μάνδρας εἰς τὰ ποιμνία,

29 Καὶ πόλεις ὡς ἠποδοῦσεν αὐτῷ, καὶ ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βῶν εἰς πλήθος, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος ἀποσκευὴν πολλὴν σφόδρα.

30 Αὐτὸν Ἐζεκίας ἐνέφραξε τὴν ἐξόδον τοῦ ὕδατος Γεῶν τὸ ἄνω, καὶ καθίστηνεν αὐτὰ κάτω πρὸς Λίβα τῆς πόλεως Δαυὶδ ἄ καὶ εὐδωθή Ἐζεκίας ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

31 Καὶ οὕτως τοῖς πρεσβυταῖς τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βαβυλῶνος, τοῖς ἀποσταλεῖσι πρὸς αὐτὸν πνεύσασαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, ἄ ἐγκατέλειπεν αὐτὸν Κύριος τοῦ πειρᾶσαι αὐτὸν, εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

32 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ἡσαΐου υἱοῦ Ἀμώς τοῦ προφῆτου, καὶ ἐπιβεβλήον βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν Δαυὶδ ἄ καὶ δόξαν αὐτῷ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἄ καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἄν' αὐτοῦ.

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΩΝ δεκαοὐδὸ ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλευσάει αὐτοῦ, καὶ πεντηκονταπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἄ ἐναντίον Κυρίου ἰπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἔθνων, ὧν ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἠποδοῦσεν τὰ ἰψηλὰ, ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἔστησε στήλας ὃ τοῖς Ἰσραηλῖταις, καὶ ἐποίησεν ἄλση, καὶ προσεκίνησε πίσχ τῆ στρατιᾶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.

4 Καὶ ἠποδοῦσεν θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ Κυρίου, οὐ εἶπε Κύριος, Ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα.

5 Καὶ ἠποδοῦσεν θυσιαστήρια πάση τῇ στρατιᾶ τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς θυσιαις αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Καὶ αὐτὸς ὀδύγγαγε ἄ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν γῆ Βενεδοῦμ ἄ καὶ ἐκκληροῦζετο, καὶ οἰωνίζετο, καὶ ἐφαρμακεύετο, καὶ ἐποίησεν ἐγχαστρίμθους καὶ ἐπαροῖδους ἄ, καὶ ἐπλήθυνε ἄ ποιήσας τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτόν.

7 Καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτόν, τὸ χανευτόν, εἰκόνα ἣν ἐποίησεν, ἐν οἴκῳ Θεοῦ, οὐ εἶπε Θεὸς πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμων υἱὸν αὐτοῦ, Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἣν ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, θῆσο τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Καὶ οὐ προσήσθη σαλευσάει τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἣς ἔδωκα τοῖς πατρίεσιν αὐτῶν, πληρὴ εἰν φυλάσσονται τοῦ ποιῆσαι πάντα ἃ ἐνετείλαμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἄ ἐν χειρὶ Μωσῆ.

9 Καὶ ἐπλάνησε Μανασσῆς τὸν Ἰούδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου ἁ υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μανασσῆ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤέηκουσαν ἄ.

11 Καὶ ἦγαγε Κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως τοῦ βασιλέως Ἀσσοῦ, καὶ κατέλαβον τὸν Μανασσῆ ἐν δεσμοῖς, καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδασι, καὶ ἦγαγον εἰς Βαβυλῶνα.

12 Καὶ ὡς ἐθλίβη, ἐζήτησε τὸ πρόσωπον ἁ Θεοῦ τοῦ Κυρίου ἁ αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου ἁ Θεοῦ πατέρων αὐτοῦ,

13 Καὶ προσήξατο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκασε τῆς βοῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἔγνω Μανασσῆς ὅτι Κύριος αὐτός ἐστι Θεός.

14 Καὶ μετὰ ταῦτα ἠποδοῦσεν τείχος ἔξω τῆς πόλεως Δαυὶδ ἀπὸ Λιβός κατὰ Νότον ἐν τῷ χεμάρρῳ, καὶ κατὰ τὴν εἰσοδὸν τὴν διὰ τῆς πύλης τῆς ἰχθυϊκῆς ἄ ἐκπορευομένων τὴν πύλην τὴν κυκλόθεν, καὶ εἰς ὃ Ὁπελ', καὶ ὕψωσε σφόδρα, καὶ κατέστησεν ἄρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς τευχῆρσιν ἐν Ἰούδα.

15 Καὶ περιεῖλε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριους καὶ τὸ γλυπτόν ἐξ οἴκου Κυρίου, καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια, ἄ ἠποδοῦσεν ἐν ὄρει οἴκου Κυρίου καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως.

16 Καὶ κατώρθωσε τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτὸ θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα, τοῦ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ.

17 Πληρὴ ἄ ἐτι ὁ λαὸς ἄ ἐπὶ τῶν ἰψηλῶν ἐθυσίαζε, πληρὴ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν.

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ, καὶ ἡ προσερχῆ αὐτοῦ ἰπὸ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἄ λόγοι τῶν ὀρνύτων τῶν λαλοῦντων πρὸς αὐτὸν ἐν ὀνόματι ἁ Θεοῦ Ἰσραὴλ,

19 Ἰδοὺ ἐπὶ λόγων προσευχῆς αὐτοῦ, καὶ ἄ ἐπήκουσεν αὐτοῦ· καὶ πᾶσι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ ἄ ὑποστάσεις αὐτοῦ, καὶ οἱ ὅποιοι ἐφ' οἷς

φοκοδύησεν ἐν αὐτοῖς τὰ ὑψηλά, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἄλση καὶ γλυπτὰ, πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι ἰδοῦ γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὀρώντων.

20 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῆς Ἀμιὼν υἱὸς αὐτῆς.

21 Ἴν ἐν τῶν εἰκοσὶ καὶ δύο Ἀμιὼν ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

22 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου, ὡς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ πᾶσι τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησε· Ἐμανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἔθνην Ἀμιὼν καὶ ἑδούλευσεν αὐτοῖς.

23 Καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον Κυρίου, ὡς ἐταπεινώθη Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Ἀμιὼν ἐπλήθυνε πλημμέλειαν.

24 Καὶ ἐπέθετο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὰς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Ἀμιὼν, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσὶαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

ΩΝ ὁκτώ ἑτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ ἑβασίλευσαι αὐτόν, καὶ τριάκοντα καὶ ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλιμε δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

3 Καὶ ἐν τῷ ὑπόδω ἔπει τῆς βασιλείας αὐτῆς, καὶ αὐτὸς ἔτι παιδάριον ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τοῦ καθαρῶσαι τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν, καὶ τῶν ἄλσεων, καὶ ἀπὸ τῶν περιβωμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν χωνευτῶν.

4 Καὶ κατέσπασε τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἠθυσιαστήρια τῶν Βααλῶν, καὶ τὰ ὑψηλά τὰ ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἔκοψε τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτὰ, καὶ τὰ χωνευτὰ συνέτριψε, καὶ ἐλέπτυνε καὶ ἐρύριψεν ἐπὶ πρόσωπον τῶν μνημάτων τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς.

5 Καὶ ὁστὰ ἱερέων κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ ἐκαθάρισε τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ,

ὅτι Καὶ ἐν πόλει ὁ Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὴμ, καὶ Συμεὼν, καὶ Νεφθαλί, καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ.

7 Καὶ κατέσπασε τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ ἄλση, καὶ ἑδῶλα κατέκοψε λεπτά, καὶ πάντα τὰ ὑψηλά ἔκοψεν ἀπὸ πύσης τῆς γῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸν καθάρησιν τὴν γῆν καὶ τὸν οἶκον, ἀπέστειλε τὸν Σαφάν υἱὸν Ἑσείλια, καὶ τὸν Μασαῖ ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ τὸν Ἰουάχ υἱὸν Ἰωάχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον αὐτοῦ, κραταύσσει τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἦλθον πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον Θεοῦ, ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πόλιν ἐκ χειρὸς Μανασσῆ καὶ Ἐφραὴμ, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ πάντων καταλοῖπον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ υἱὸν Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ οἰκοῦντων ἐν Ἱερουσαλὴμ.

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα, οἱ καθεσταμένοι ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ποιοῦσι τὰ ἔργα οἱ ἐπίοιον ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐπισκευάσαι καὶ κατασκευάσαι τὸν οἶκον.

11 Καὶ ἔδωκαν τοῖς τέκτοις καὶ τοῖς οἰκοδόμοις, ἀγοράσαι λίθους τετραπέδους, καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγάσαι τοὺς οἴκους, οὓς ἐξωλόθρευσαν βασιλεῖς Ἰουδα.

12 Καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων· καὶ

ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοποι, Ἰέθ καὶ Ἀβδίας οἱ Λευῖται, ἐξ υἱῶν Μερარი, καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλάιμ ἐκ τῶν υἱῶν Κααθ ἐπισκοπεῖν, καὶ πᾶς Λευίτης, καὶ πᾶς ἁνιὼν ἐν ὄργασις ᾧδῶν.

13 Καὶ ἐπὶ τῶν νοτοφθῶρων, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, ἐργασία καὶ ἐργασία· καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροί.

14 Καὶ ἐν τῷ ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ εἰσοδίασθῆν ἐἰς οἶκον Κυρίου, εἶρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου Κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Χελκίας καὶ εἶπε πρὸς Σαφάν τὸν γραμματέα, Βιβλίον νόμου εἶρον ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδοκε Χελκίας τὸ βιβλίον τῷ Σαφάν.

16 Καὶ εἰσηγγεκε Σαφάν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ ἀπέδωκεν ἐτι τῷ βασιλεῖ λόγον, Πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύριον ἐν χεῖρι τῶν παίδων σου τῶν ποιούντων.

17 Καὶ ἔχωνεσαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰρηθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιούντων τὴν ἐργασίαν.

18 Καὶ ἀπήγγειλε Σαφάν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λόγον, λέγων, Βιβλίον ἔδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς· καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφάν ἐναντίον τοῦ βασιλέως.

19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τῆ νόμου, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῆς.

20 Καὶ ἐνετείλατο τὸ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ καὶ τῷ Ἀχικὰμ υἱῷ Σαφάν καὶ τῷ Ἀβδὸμ υἱῷ Μιχαῖα καὶ τῷ Σαφάν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαῖα παιδί τοῦ βασιλέως, λέγων,

21 Πορεύθητε, ζητήσατε τὸν Κύριον περὶ ἡμῶν καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλειφθέντος ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εἰρηθέντος, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς Κυρίου ἐκκέκασται ἐν ἡμῖν, ὅτι οὐκ εἰσηκούσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων Κυρίου, τὸ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

22 Καὶ ἐπορεύθη Χελκίας, καὶ οἱ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀλδὴν τὴν προφήτην γυναῖκα Σελλήμ υἱῆς Θεκοῦ υἱοῦ Ἀρὰς, φυλάσσωσαν τὰς ἐντολάς, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μασαναί, καὶ ἐλάλησαν αὕτη κατὰ ταῦτα.

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ἡμᾶς πρὸς με,

24 Οὕτω λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον ἄκακί, τὸς πάντας λόγους τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἰδα,

25 Ἄνθ' ὧν ἐγκατέλιτόν μου καὶ ἔβημῖασαν θεοῖς ἄλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ἐξεκαύθη ὁ θυμὸς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

26 Καὶ ἐπὶ Βασιλεῖα Ἰδοὺ τὸν ἀποστείλαντα ἡμᾶς τὸ ζητῆσαι τὸν Κύριον, οὕτως εἶρετε αὐτῷ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, τοὺς λόγους οὓς ἤκουσας.

27 Καὶ ἐνεγράφη ἡ καρδιά σου, καὶ ἐταπεινώθη ἀπὸ προσώπου με ἐν τῷ ἄκῳσάι σε τῶς λόγους με ἐπὶ τὸν τόπον τῶντων· καὶ ἐπὶ τὰς κατοικούντας αὐτόν, καὶ ἐταπεινώθη ἐναντίον μου, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτια σου, καὶ ἐκλαυσας κατεναντίον μου, καὶ ἐγὼ ἤκουσα, φησὶ Κύριος.

28 Ἰδοὺ προσέθημί σε πρὸς τὸς πῶ-ερας σε, καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὰ μνημάτια σε ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἔκ ὄψονται οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικούντας αὐτόν· καὶ ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον.

σαλήμ, κ' ἀπέθανε, κ' ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· κ' ἅς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ ἐπένησαν ἐπὶ Ἰωσίαν.

25 Καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ἐπὶ Ἰωσίαν, καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θήνην ἐπὶ Ἰωσίαν ἕως τῆς σημερον· καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς πρόσταγμα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν θρήνων.

26 Καὶ ἦσαν οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσίου, καὶ ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου.

27 Καὶ οἱ ἄ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

Κεφ. λς'. XXXVI.

ΚΑΙ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωιάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν, καὶ ἔκατέστησαν αὐτὸν ἄντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἄ εἰς βασιλέα ἄ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Υἱὸς εἴκοσι κ' τριῶν ἐτῶν Ἰωιάχαζ ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, κ' ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἀμιτὰλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβιά· κ' ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ἄ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαιὸς ἐν Δεβλαθὶ ἐν γῇ Αἰμάθ, τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατόν τετάντα ἀργυρίου κ' τετάντα χρυσίου.

4 Καὶ κατέστησε Φαραὼ Νεχαιὸς τὸν Ἰωιάχαζ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέα ἐπὶ Ἰούδα ἄντι Ἰωσίου τῆς πατρὸς αὐτῆς, κ' μελέσθρηψε τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰωακίμ· κ' τὸν Ἰωιάχαζ ἀδελφὸν αὐτῆς ἔλαβε Φαραὼ Νεχαιὸς, κ' εἰσηγάγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, κ' ἀπέθανεν ἐκεῖ· κ' τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκε τῷ Φαραῶ· τότε ἤρξατο ἡ γῆ φορολογεῖσθαι τῷ δεκάτῳ τῷ ἀργυρίου ἐπὶ στόμα Φαραῶ· καὶ ἕκαστος κατὰ δύναμιν ἀπῆρτε τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρὰ τῆς λαῆς τῆς γῆς, δῶνα Φαραῶ Νεχαιῶ.

5 Ἄν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτὸν, καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῆς Ζεχωρὰ θυγάτηρ Νηριῆ ἐκ Ῥαμί· κ' ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῆς· ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνῶν εἰς τὴν γῆν, κ' ἦν αὐτῷ δαλεῶν τρία ἔτη, κ' ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς· κ' ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτῆς τὰς Χαλδαίους, κ' ληστήρια Σύρων, κ' ληστήρια Μωαβιτῶν, κ' υἱὸν Ἀιμιὼν, κ' τῆς Σαμαρείας, καὶ ἀπέστησαν μετὰ τὸν λόγον τῶτον κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ἐν χειρὶ ἄν παῖδων αὐτῶν τῶν προφητῶν· πλὴν θυμὸς Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἰούδα, τοῦ ἄ ἀποστῆναι· αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ διὰ τὰς ἀμαρτίας Μανασσῆ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησε, κ' ἐν αἵματι ἀθώῳ ὃ ἔξεχεεν Ἰωακίμ, καὶ ἔπλησε τὴν Ἱερουσαλήμ αἵματος ἀθώου, κ' ἔκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῦσαι αὐτῆς.

6 Καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδαις, καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

7 Καὶ μέρος τῶν σκευῶν οἴκου Κυρίου ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς ἐν Βαβυλῶνι.

8 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακίμ κ' πάντα ἄ ἐποίησεν, ἔκ ἰδῶ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰούδα· καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακίμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν γανωζαῖ μετὰ τῶν πατέρων αὐτῆς, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας υἱὸς αὐτῆς ἄντ' αὐτοῦ.

9 Ἄ Ὀκτώ ἄ ἐτῶν Ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτὸν, κ' τρίμηνον κ' δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, κ' ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.

10 Καὶ ἄ ἐπιστρέφοντας τῆς ἐνιαυτῆς, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, κ' ἐεῖσηγεκέν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν οἴκου Κυρίου· καὶ ἐβασίλευσε ἄ Σεδεκίου ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰούδα κ' Ἱερουσαλήμ.

11 ἄ Ἐτῶν εἴκοσι υἱὸς κ' ἐνὸς ἔτους ἄ Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτὸν, κ' ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

12 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἐντριπῆ ἀπὸ προσώπου Ἱερεμίου τοῦ προφήτου καὶ ἐκ στόματος Κυρίου.

13 Ἐν τῷ τὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονόσορ ἀθετήσαι, ἄ ὤρκισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐσκληρίνω τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατίσχυσε, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ.

14 Καὶ πάντες οἱ ἔνδοξοι Ἰούδα, κ' οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετήσαι ἀθετήματα βδελυγμάτων ἔθνων, καὶ ἐμίαναν τὸν οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

15 Καὶ ἔκαπέστειλε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν χειρὶ ἄ τῶν ἄ προφητῶν αὐτοῦ, ὀρθρίων κ' ἀποστρέλλων τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἀγιασματος αὐτοῦ.

16 Καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες ἄ τὸς ἄ ἀγγέλους αὐτῆς, κ' ἐξέσθενοντες τὰς λόγους αὐτῆς, κ' ἐμπαίοντες ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ, ἕως ἀνέβη ἄ ὁ θυμὸς Κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἕως ἔκ ἦν ἴαμα.

17 Καὶ ἦγαγεν ἐπ' αὐτῆς βασιλέα Χαλδαίων, κ' ἀπέκτεινε τὰς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ρομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἀγιασματος αὐτοῦ· κ' ἐκ ἐφέιστο τοῦ Σεδεκίου, κ' τὰς παρθένους αὐτῶν οὐκ ἠλέησε, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀπήγαγον, τὰ πάντα παρέδωκεν ἐν χερσὶν αὐτῶν.

18 Καὶ πάντα τὰ σκεῆτα οἴκου τοῦ Θεοῦ τὰ μεγάλα κ' τὰ μικρὰ, κ' τὰς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου, κ' πάντα τὰς θησαυροὺς τῆς βασιλείας κ' ἄ τῶν ἄ μεγιστάνων, πάντα εἰσηγεκέν εἰς Βαβυλῶνα.

19 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου, κ' κατέσκαψε τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ, κ' τὰς βάρεις αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ, καὶ πᾶν σκεῖος ὑραίου εἰς ἀφανισμόν.

20 Καὶ ἀπῆρξεν τοὺς καταλοίπους εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας Μήδων.

21 Τοῦ πληρωθῆναι λόγον Κυρίου διὰ στόματος Ἱερεμίου, ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς σαββατίσαι, πάσας τὰς ἡμέρας ἐρημώσεως αὐτῆς ἄ σαββατίσαι· εἰς συμπληρωσὴν ἐτῶν ἔβδομηκοντα.

22 Ἐτος πρῶτον Κύριος βασιλέως Περσῶν, μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα Κυρίου διὰ στόματος Ἱερεμίου, ἐξῆγαγε Κύριος τὸ πνεῦμα Κύριου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε ἀκρῆξαι ἄ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ, λέγων,

23 Τάδε λέγει Κύριος βασιλεὺς ἄ Περσῶν πάσας ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, Ἐδωκέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· τίς ἐξ ἡμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; ἔσται ἄ Θεὸς ἐν εἰ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήτω.

Ε Σ Δ Ρ Α Σ.

Κεφ. α. Ι.

ΚΑΙ ἐν τῷ πρῶτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, τοῦ τελεσθῆναι λόγον Κυρίου ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, ἐξῆγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κυρίου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε φωνὴν ἐν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ γε ἐν γραπῶ, λέγων.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος βασιλεὺς Περσῶν, Πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐπέσκέψατο ἐπ' ἐμέ τοῦ οἰκοδομησαί οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

3 Τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; καὶ ἔσται ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται εἰς Ἱερουσαλήμ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ οἰκοδομησάτω τὸν οἶκον Θεοῦ Ἰσραὴλ, αὐτὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐν Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ πᾶς ὁ καταλιπόμενος ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὗ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ, καὶ λήψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ, καὶ ἄποσκευῇ, καὶ κτήνεσι μετὰ τοῦ ἑκουσίου εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, καὶ οἱ ἱερεῖς κ' οἱ Λευῖται, πάντων ὧν ἐξῆγειρεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομησαί τὸν οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν ἐνίσχυσαν ἑν χερσίν αὐτῶν ἐν σκεύεσιν ἀργυρίου, ἐν χρυσῷ, ἐν ἄποσκευῇ, καὶ ἐν κτήνεσι, καὶ ἐν ξενίοις, πάρεξ τῶν ἑκουσίων.

7 Καὶ ὁ βασιλεὺς Κύριος ἐξήνεγκε τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, ἃ ἔλαβε Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλήμ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἐν οἴκῳ Θεοῦ αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ χεῖρι Μιθραδάτου γασβαρνοῦ, καὶ ἠρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβασάρ τῷ ἄρχοντι τοῦ Ἰουδαίου.

9 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ψυκτῆρες χρυσοῦ τριάκοντα, καὶ ψυκτῆρες ἀργυροῦ χίλιοι, παραλλαγαμένα ἐννέα καὶ εἴκοσι, ἑ κεφουρῆς χρυσοῦ τριάκοντα.

10 Καὶ ἀργυροῦ διπλοῦ τετρακόσια δέκα, καὶ σκεύη ἕτερα χίλια.

11 Πάντα τὰ σκεύη τῷ χρυσῷ καὶ τῷ ἀργύρῳ πεντακισχίλια τετρακόσια, τὰ πάντα ἀναβαίοντα μετὰ Σασαβασάρ ἀπὸ τῆς ὑποκίας ἐκ Βαβυλώνας εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ὑποκίας, ἧς ἠπῶ-

κισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ Ἰούδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ.

2 Οἱ ἦλθον μετὰ Ζοροβάβελ, Ἰησοῦς, Νεεμίας, Σαραίας, Ρεελίας, Μαρδοχαῖος, Βαλασάν, Μασφάρ, Βαγουαί, Ρεοῦμ, Βαανά ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ἰσραὴλ.

3 Υἱοὶ Φαρές, δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο.

4 Υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.

5 Υἱοὶ Ἄρες, ἑπτακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε.

6 Υἱοὶ Φααθ Μωιάβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ Ἰωῖβ, δισχίλιοι ἀκτακόσιοι δεκαδύο.

7 Υἱοὶ Αἰλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

8 Υἱοὶ Ζαθθουά, ἐννακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

9 Υἱοὶ Ζακχού, ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα.

10 Υἱοὶ Βανουί, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο.

11 Υἱοὶ Βαβαί, ἑξακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

12 Υἱοὶ Ἀσγάδ, χίλιοι διακόσιοι εἰκοσιδύο.

13 Υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἐξήκονταῖξ.

14 Υἱοὶ Βαγουέ, δισχίλιοι πεντηκονταεξ.

15 Υἱοὶ Ἀδδίν, τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

16 Υἱοὶ Ἀτήρ τῷ Ἐζεκία, ἐννενηκονταοκτώ.

17 Υἱοὶ Βασσοῦ, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

18 Υἱοὶ Ἰωρά, ἑκατὸν δεκαδύο.

19 Υἱοὶ Ἀσοῦμ, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

20 Υἱοὶ Γαβέρ, ἐννενηκονταπέντε.

21 Υἱοὶ Βεθλαέμ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.

22 Υἱοὶ Νετωφά, πεντηκονταεξ.

23 Υἱοὶ Ἀναθῶθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

24 Υἱοὶ Ἀζμὼθ, τεσσαρακοντατρεῖς.

25 Υἱοὶ Καραθιάρημ, Χαφίρα, καὶ Βηρῶθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς.

26 Υἱοὶ τῆς Ῥαμὰ καὶ Γαβαά, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς.

27 Ἄνδρες Μαχμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο.

28 Ἄνδρες Βαιθὴλ καὶ Αἰά, τετρακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

29 Υἱοὶ Ναβού, πεντηκονταδύο.

30 Υἱοὶ Μαγεβεί, ἑκατὸν πεντηκονταεξ.

31 Υἱοὶ Ἡλαμάρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

32 Υἱοὶ Ἡλάμ, τριακόσιοι εἰκοσι.

33 Υἱοὶ Λοδαδί καὶ Ἰνω, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε.

34 Υἱοὶ Ἰεριχώ, τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

35 Υἱοὶ Σεναά, τρισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.

36 Καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδουὰ τῷ οἴκῳ Ἰησοῦ, ἑννακόσιοι ἑβδομηκονταεπτά.

37 Υἱοὶ Ἐμμὴρ, χίλιοι πεντηκονταδύο.

38 Υἱοὶ Φασσοῦρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά.

39 Υἱοὶ Ἠρέμ, χίλιοι ἑπτὰ.

40 Καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμὴλ τοῖς υἱοῖς Ἰδουαί, ἑβδομηκοντατέσσαρες.

41 Οἱ ἄδοντες υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

42 Υἱοὶ τῶν πυλωρῶν, υἱοὶ Σελλοῦμ, υἱοὶ Ἀτῆρ, υἱοὶ Τελμών, υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀτιτά, υἱοὶ Σωβαί, οἱ πάντες ἑκατὸν τριακονταεννέα.

43 Οἱ ἁ Ναθινίμ, υἱοὶ Σουθία¹, υἱοὶ Ἀσουφά, υἱοὶ Ταβαῖωθ,

44 Υἱοὶ ἁ Κιάδης¹, υἱοὶ Σιαὰ, υἱοὶ Φαδών,

45 Υἱοὶ Λαβανῶν, υἱοὶ Ἀγαβαί, υἱοὶ Ἀκούβ,

46 Υἱοὶ Ἀγάβ, υἱοὶ Σελαμί, υἱοὶ Ἀνάν,

47 Υἱοὶ Γεδδὴλ, υἱοὶ Γαάρ, υἱοὶ Ραῖά,

48 Υἱοὶ Ρασών, υἱοὶ Νεκωδά, υἱοὶ Γαζέμ,

49 Υἱοὶ Ἀζώ, υἱοὶ Φασή, υἱοὶ Βασί,

50 Υἱοὶ Ἀσενά, υἱοὶ Μοουνίμ, υἱοὶ Νεφουσίμ,

51 Υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀρούρ,

52 Υἱοὶ Βασαλώθ, υἱοὶ ἁ Μαουδά¹, υἱοὶ Ἀρσά,

53 Υἱοὶ Βαρκός, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θεμίτ,

54 Υἱοὶ Νασθέ, υἱοὶ Ἀτουφά¹

55 Υἱοὶ δούλων Σαλωμών, υἱοὶ Σωταί, υἱοὶ ἁ Σεφραά¹, υἱοὶ Φαδουρά,

56 Υἱοὶ Ἰηλὰ, υἱοὶ Δαρκῶν, υἱοὶ Γεδήλ,

57 Υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἀτίλ, υἱοὶ Φαχεράθ, υἱοὶ Ἀσεβωεῖμ, υἱοὶ Ἡμεί.

58 Πάντες οἱ Ναθανιὰμ, καὶ υἱοὶ Ἀβδησελμὰ, τριακόσιοι ἑννενηκονταδύο.

59 Καὶ οὗτοι οἱ ἀναβάτες ἀπὸ Θελμελέχ, Θελαρησά, Χερουβ, Ἡδάν, Ἐμμὴρ, καὶ οὐκ ἔδυνασαν¹ τοῦ ἀναγγέλλειν οἶκον πατρὸς αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἐξ Ἰσραὴλ εἰσιν¹

60 Υἱοὶ Δαλαΐα, υἱοὶ Βουά, υἱοὶ Τωβίου, υἱοὶ Νεκωδά, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.

61 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων υἱοὶ ἁ Λαβεία¹, υἱοὶ Ἀκκούσ, υἱοὶ Βερζελλαί, ὃς ἔλαβεν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Βερζελλαί τοῦ Γαλααδίτου γυναικα, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν.

62 Οὗτοι ἐξήτησαν γραφὴν αὐτῶν οἱ μεθωεσίμ, καὶ οὐχ εὐρέθησαν, καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας.

63 Καὶ εἶπεν ἀθερσασθὰ αὐτοῖς τοῦ μὴ φαρεῖν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, ἕως ἀναστῆ ἱερεὺς τοῖς φωτίζουσι καὶ τοῖς τελείοις.

64 Πᾶσι δὲ ἡ ἐκκλησία ὁμοῦ ὥσει τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα,

65 Χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδικῶν αὐτῶν, οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά¹ καὶ οὗτοι ἄδοντες καὶ ἄδουσαι διακόσιοι.

66 Ἰπποὶ αὐτῶν, ἑπτακόσιοι τριακονταεξήμιονοι αὐτῶν, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε¹

67 Κάμηλοι αὐτῶν, τετρακόσιοι τριακοντα-

πέντε¹ ὄνοι αὐτῶν, ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι εἰκόσι.

68 Καὶ ἀπὸ ἀρχόντων πατριῶν ἐν τῷ ἁ εἰσελθεῖν¹ αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἠκουσάσαντες εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ, τοῦ στήσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ,

69 Ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν, ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίον ἁ καθαρόν μναί¹ ἑξ μυριάδων καὶ χίλια, καὶ ἀργυρίου μνάς πεντακισχιλίας, καὶ ἁ κόθωνοι¹ τῶν ἱερέων ἑκατὸν.

70 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ πυλωροί, καὶ οἱ Ναθινίμ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἔφθασεν ὁ μῆν ὁ ἑβδομος, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ συνήχθη ὁ λαὸς ὡς ἄνθρωπος εἰς εἰς Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον Θεοῦ Ἰσραὴλ, τὸ ἀνεγέκκα ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἠτόιμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλίξει ἐπ' αὐτοὺς, ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν¹ καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις τῷ Κυρίῳ τοπρῶι καὶ εἰς ἑσπέραν.

4 Καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ ὀλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ¹

5 Καὶ μετὰ τοῦτο ὀλοκαυτώσεις ἐνδελεχισμοῦ, καὶ εἰς τὰς νομμηνας καὶ εἰς πῖσας ἑορτὰς ἁ τῷ¹ Κυρίῳ τὰς ἡγιασμένας, καὶ παντὶ ἑκουσιαζομένῳ ἑκούσιοι τῷ Κυρίῳ.

6 Ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ οἶκος ἁ τοῦ¹ Κυρίου οὐκ ἔθεμελιώθη.

7 Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσι, καὶ βρώματα καὶ ποτὰ ἁ ἔξουλον τοῖς Σιδωνίοις καὶ τοῖς Τυρίοις, ἁ ἐνέγκαι ἔστυλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θίλασαν Ἰόππης, κατ' ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ' αὐτοῖς.

8 Καὶ ἐν τῷ ἑτεῖ τῷ δευτέρῳ τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ ἁ ἐν¹ Ἱερουσαλὴμ, ἐν μηνί τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ οἱ καταλοιποὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἑπάνω¹ ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἁ ἐν οἴκῳ Κυρίου.

9 Καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἁ Καδμὴλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἰουδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ¹ υἱοὶ Ἡναδάδ, υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται.

10 Καὶ ἔθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου· καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἑστολισμένον ἐν σάλπιγγι, καὶ οἱ Δευιταῖοι υἱοὶ Ἀσαφ ἐν κυμβάλῳ τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ.

11 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἶψῳ καὶ ἀνθομολογῆσαι τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔσημαινε φωνῇ μεγάλην αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῇ θεμελίώσει τοῦ ἱεροῦ οἴκου Κυρίου.

12 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Δευιτῶν καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἶδονσαν τὸν οἶκον τῶν πρώτων ἐν θεμελίώσει αὐτοῦ, καὶ τούτων τὸν οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ἔκλαιον φωνῇ μεγάλην· καὶ ὁ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ ὑψώσαι ψῆδῃν.

13 Καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων φωνῆν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἡ φωνὴ ἤκούετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰουδα καὶ Βενιαμίν, ὅτι υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ,

2 Καὶ ἤγγισαν πρὸς Ζοροβιάβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν, καὶ εἶπον αὐτοῖς, Οἰκοδομοῦσιν μεθ' ἡμῶν, ὅτι ὡς ἡμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αὐτῷ ἡμεῖς θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ἀσαραδιῶν βασιλέως Ἀσσυρίων τοῦ ἐνεγκαντος ἡμᾶς ἰδῶε.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ζοροβιάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, Οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ οἰκοδομήσομεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν.

4 Καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ Ἰούδα, καὶ ἐνεπόδιζον αὐτοὺς ὀικοδομεῖν,

5 Καὶ μισθοῦμενοι ἐπ' αὐτοὺς βουλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι βουλὴν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας Κυρίου βασιλέως Περσῶν καὶ ἑως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.

6 Καὶ ἐν βασιλείᾳ Ἀσσοῦνηρον^α, καὶ ἐν ἀρχῇ βασιλείας αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοντίας Ἰούδα καὶ Ἰερουσαλήμ.

7 Καὶ ἐν ἡμέραις Ἀρθασασθᾶ ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτῃ Ταβεήλ^α καὶ τοῖς λοιποῖς συνδούλοις πρὸς Ἀρθασασθᾶ βασιλεῖα Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν Συριστί καὶ ἡρμηνευμένην.

8 Ῥεοὺμ βαλτάμ καὶ Σαμψά ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν μίαν κατὰ Ἰερουσαλήμ τῷ Ἀρθασασθᾶ βασιλεῖ.

9 Τάδε ἔκρινε Ῥεοὺμ βαλτάμ καὶ Σαμψά ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι ἡμῶν, Δεναῖοι, Ἀφαρσαβαχάιοι, Ταρφαλαιοι, Ἀφαρσαῖοι, Ἀρχαῖοι, Βαβυλώνιοι, Σουσαναχάιοι, Δαναῖοι,

10 Καὶ οἱ κατάλοιποι ἐθνῶν ὧν ἀπέκτισεν Ἀσσεναφίρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος, καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῆς Σομοράν καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν τοῦ ποταμοῦ,

11 Αὕτη ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν· Πρὸς Ἀρθασασθᾶ βασιλεῖα· Παιδὲς σου ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ,

12 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι οἱ Ἰου-

δαῖοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον εἰς Ἰερουσαλήμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτι καὶ πονηρὰν, ἠν οἰκοδομοῦσι· καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καθαρτισμένα εἰσι, καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνῆψωσαν.

13 Νῦν ἐν γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ, καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καθαρτισθῶσι, φόροι οὐκ ἔσονται σοι, οὐδὲ δώσωσι· καὶ τοῦτο βασιλεὺς κακοποιεῖ,

14 Καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέως οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἰδεῖν· διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν τῷ βασιλεῖ.

15 Ἴνα ἐπισκῆψῃται ἐν βίβλῳ ὑπομνηματισμοῦ, τῶν πατέρων σου, καὶ εὐρήσεις, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστάτι, καὶ κακοποιήσῃ βασιλεὺς καὶ χώρας, καὶ φυγαδεῖαι δούλων γίνονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος, διὰ ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη.

16 Γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἂν ἡ πόλις ἐκείνη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καθαρτισθῇ, οὐκ ἔστι σοι εἰρήνη.

17 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ῥεοὺμ βαλτάμ καὶ Σαμψά γραμματέα καὶ τοὺς καταλοίπους συνδούλους αὐτῶν τοὺς οἰκῶντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς καταλοίπους πέραν τοῦ ποταμοῦ, Εἰρήνην· καὶ ψοῖν,

18 Ὁ φορολόγος ὃν ἀπέστειλάτε πρὸς ἡμᾶς, ἐκλήθη ἐμπροσθεν ἡμοῦ·

19 Καὶ παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη, καὶ ἐπεσκεψάμεθα καὶ ἔβραμεν, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς ἐπαίρεται καὶ ἀποστάσεις καὶ φυγαδεῖαι γίνονται ἐν αὐτῇ·

20 Καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ ἐγένοντο ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέρος δίδονται αὐτοῖς.

21 Καὶ νῦν θέτε γνώμην, καθαρῆσαι τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομηθήσεται ἔτι·

22 Ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης πεφυλαγμένοι ἦτε ἄνεσιν ποιῆσαι περὶ τούτου, μὴ ποτε πληθυνθῇ ἀφανισμὸς εἰς κακοποιήσιν βασιλεῖσιν.

23 Τότε ὁ φορολόγος τοῦ Ἀρθασασθᾶ βασιλέως ἀνέγνω ἐνώπιον Ῥεοὺμ βαλτάμ καὶ Σαμψά γραμματέων καὶ συνδούλων αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν σπουδῆ εἰς Ἰερουσαλήμ καὶ ἐν Ἰούδα, καὶ κατήρησαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει.

24 Τότε ἤρρησε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ Θεοῦ τὸ ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἦν ἀργούν ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ^δ προεφῆτευσεν Ἄγγαῖος ὁ προφῆτης καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδώ προφητεῖαν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰούδα καὶ Ἰερουσαλήμ ἐν ὀνόματι Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοὺς.

2 Τότε ἀνέστησαν Ζοροβιάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδέκ, καὶ ἦρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ Θεοῦ βοηθούντες αὐτοῖς,

3 Ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Θαναθαὶ ἑπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σαθαρβουζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν, καὶ β' τοιαῖα εἶπαν ἑαυτοῖς, Τίς ἔθηκεν ἡμῖν γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τούτου, καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καθαρτίσασθαι;

4 Τότε ταῦτα εἶπσαν αὐτοῖς, τίνα ἐστὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην;

5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰουδα, καὶ οὐ κατήργησαν αὐτοὺς ἕως γνώμῃ τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθη· καὶ τότε ἀπεστία τῆ φορολόγῳ ὑπὲρ τούτου·

6 Διασείψθη ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλε Θαναθαὶ ὁ ἐπίρχος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σαβαρβουζαναὶ καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφασαχαιοὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ.

7 Ὁ ῥήμιον ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν· καὶ ἰάδε γέγραπται ἐν ἑαυτῷ· Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ εἰρήνη πάσα.

8 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν χώραν εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ μεγάλου, καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς, καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις, καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδέξιν γίνεται, καὶ εὐδοκῆται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

9 Τότε ἠρωτήσαμεν τοὺς πρεσβυτέρους ἐκείνους, καὶ οὕτως εἶπamen αὐτοῖς, τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον τούτου οἰκοδομῆσαι, καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι;

10 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν αὐτοὺς γνωρίσαι σοι, ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν.

11 Καὶ τοῖσδε τὸ ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες, ἡμεῖς ἐσμεν δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς ἦν ψκοδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλά, καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ μέγας ψκοδομήσεν αὐτόν, καὶ κατηρτίσασα αὐτόν αὐτοῖς.

12 Ἀφότε δὲ παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλωνῶν τοῦ Χαλδαίου, καὶ τὸν οἶκον τούτου κατέλυσε, καὶ τὸν λαὸν ἀπώκισεν εἰς Βαβυλωνίαν.

13 Ἄλλ' ἐν ἑτεῖ πρώτῳ Κύριον τοῦ βασιλέως, Κύριος ὁ βασιλεὺς ἔθετο γνώμην τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τούτου οἰκοδομηθῆναι·

14 Καὶ τὰ σκεῦῃ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ Ναβουχοδονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπηνέγκεν αὐτὰ εἰς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως, ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύριος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκε τῷ Ὁσαυραοφύλακι, τῷ ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ,

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πάντα τὰ σκεῦῃ λάβε καὶ πορεύου, θεὸς αὐτῶ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.

16 Τότε Ὁσαυραοφύλαξ ἐκείνος ἦλθε καὶ ἔδωκε θεμελίους τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τότε ἕως ὁδοῦ τῶν νῦν ψκοδομήθη, καὶ οὐκ ἐτέλεσθη.

17 Καὶ νῦν ἐστὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθὸν, ἐπισκεπήτω ἐν τῷ οἴκῳ τῆς γάξης τοῦ βασιλέως Βαβυλωνῶν, ὅπως γινῆς ὅτι ἀπὸ βασιλέως Κύριον ἐτέθη γνώμῃ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ γινῆς ὁ βασιλεὺς περὶ τούτου, πεμφάτω πρὸς ἡμᾶς.

Κεφ. σ'. VI.

ΤΟΤΕ Δαρείος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμην, καὶ ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις δπου ἦ γὰζα κείται ἐν Βαβυλωνίῳ.

2 Καὶ εὔρεθη ἐν πόλει ἐν τῇ βίρει κεφαλὴ μία, καὶ τοῦτο ἄγεγραμμένον ἐν αὐτῇ ὑπόμνημα.

3 Ἐν ἑτεῖ πρώτῳ Κύρου βασιλέως, Κύριος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμην περὶ οἴκου ἱεροῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ· Οἶκος οἰκοδομηθήτω, καὶ τόπος τοῦ θυσιάζουσι τὰ θυσιάσματα, καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα ὕψος πῆχες ἐξήκοντα, πλάτος αὐτοῦ πῆχων ἐξήκοντα.

4 Καὶ δομοὶ λίθινοι κραταῖοι τρεῖς, καὶ δόμος ξύλινος εἰς, καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως δοθήσεται.

5 Καὶ τὰ σκεῦῃ οἴκου τοῦ Θεοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ Ναβουχοδονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκόμισεν εἰς Βαβυλωνίαν, καὶ δοθήτω καὶ ἀπελθῆτω εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τόπου οὗ ἐστὶ ἡ ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

6 Νῦν δώσατε ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαβαρβουζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφασαχαιοὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ μακρὴν ὄντες ἐκείθεν,

7 Ἄν ἄφετε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ Θεοῦ· οἱ ἀφηγοῦμενοι τῶν Ἰουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνον οἰκοδομείτωσαν ἐπὶ τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

8 Καὶ ἂν ἐμοὶ γνώμῃ ἐτέθη, μὴ ποτε τὶ ποιήσητε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἰουδαίων τοῦ οἰκοδομήσαναι οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνον· καὶ ἀπὸ ὑπαρχόντων βασιλέως τῶν φόρων πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπιμελῶς δαπάνη ἔστω δδομένη τοῖς ἀνδράσι ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι.

9 Καὶ ὁ ἀνυστέρημα, καὶ υἱὸς βοῶν καὶ κριῶν, καὶ ἀμνοὺς εἰς ὀλοκαυτώσεις τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, πυρὸς, ἄλιος, οἶνον, ἔλαιον, κατὰ τὸ ῥῆμα ἱερέων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔστω δδομένον αὐτοῖς, ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ, ὃ ἐὰν αἰτήσασιν,

10 Ἴνα ὦσιν εὐωδίας προσφέροντες τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προσεῖχονται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ υἱῶν αὐτοῦ.

11 Καὶ ἂν ἐμοὶ ἐτέθη γνώμῃ, ὅτι πᾶς ἀνθρώπος ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τούτου, καθαρευθήσεται ξύλον ἐκ τῆς οικίας αὐτοῦ, καὶ ὠρθωμένος ἄπληγῆσεται ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθήσεται.

12 Καὶ ὁ Θεὸς οὗ κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα ἐκεῖ, καταστρέψαι πάντα βασιλέα καὶ λαὸν ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλλάξει ἢ ἀφανίσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἐγὼ Δαρείος ἔθηκεν γνώμην, ἐπιμελῶς ἔσται.

13 Τότε Θαναθαὶ ὁ ἐπίρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ, Σαβαρβουζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ, πρὸς ὁ ἀπέστειλε Δαρείος βασιλεὺς, οὕτως ἐποίησαν ἐπιμελῶς.

14 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ψκοδομοῦσαν καὶ οἱ Λευῖται ἐν προφητεία Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ Ἀδδώ· καὶ ἀνψκοδομήσαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ γνώμης Θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ γνώμης Κύρου, καὶ Δαρείου, καὶ Ἀρθασασθᾶ βασιλέων Περσῶν.

15 Καὶ ἐτέλεσαν τὸν οἶκον τούτου ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς Ἀδάρ, ὃ ἐστὶν ἕτος ἕκτον τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ κατάλοιποι υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.

17 Καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἐγκαίνα τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ μόσχους ἑκατὸν, κριούς διακόσιους, ἄμνους τετρακοσίους, χιμάρρους αἰγῶν ὁ ὑπὲρ ἁμαρτίας ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ δώδεκα εἰς ἄριθμὸν φυλῶν Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν διαίρεσσειν αὐτῶν, καὶ τοὺς Λευίτας ἐν μερισμοῖς αὐτῶν, ἐπὶ ἁδουλείας Θεοῦ ἂν ἐν Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὴν γραφὴν βίβλου Μωσῆ.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἁποικείας τὸ πάσχα τῆ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.

20 Ὅτι ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται, ἕως εἰς πάντες καθαροί· καὶ ἔσφαξαν τὸ πάσχα τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἁποικείας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἑαυτοῖς.

21 Καὶ ἔφαγον ἄνιοι Ἰσραὴλ τὸ πάσχα, οἱ ἀπὸ τῆς ἁποικείας, καὶ πᾶς ὁ χωρίζομενος τῆς ἀκαθαρσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς, τὸν ἐκζητήσῃ Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ.

22 Καὶ ἐποίησαν τὴν ἐορτὴν τῶν ἄζυμων ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ, ὅτι εὐφρανεν αὐτὸς Κύριος, καὶ ἔπέστρεψε καρδίαν βασιλέως Ἀσσοῦρ ἐπ' αὐτοὺς κραταιώσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Κεφ. ζ. VII.

ΚΑΙ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθᾶ βασιλέως Περσῶν, ἀνέβη ὁ Ἐσδρας· υἱὸς Σαραίου, υἱοῦ Ἀζαρίου, υἱοῦ Χελκιά,

2 Υἱοῦ Σελούμ, υἱοῦ Σαδδούκ, υἱοῦ Ἀχιτῶβ,

3 Υἱοῦ Σαμαριά, υἱοῦ Ἐσριά, υἱοῦ Μαρεῶθ,

4 Υἱοῦ Ζααριὰ, υἱοῦ Ὀζίου, υἱοῦ Βοκκί,

5 Υἱοῦ Ἀβισουῆ, υἱοῦ Φινεῆς, υἱοῦ Ἐλεάζαρ,

υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου·

ὁ αὐτὸς Ἐσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ αὐτὸς γραμματεὺς ταχυῶν ἐν νόμῳ Μωσῆ ὃν ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, ὅτι χειρὶ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐζητεῖ αὐτός.

7 Καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν, καὶ οἱ ἄγοντες, καὶ οἱ πυλωροί, καὶ οἱ Ναβινίμ, εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἀρθασασθᾶ τῷ βασιλεῖ.

8 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, τοῦτο ἂν τὸ ἔτος ἐβδόμον τῷ βασιλεῖ·

9 Ὅτι ἐν μῆ τῷ μηνὸς τοῦ πρώτου αὐτὸς ἔθεμελίωσε τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος· ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅτι χειρὶ Θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν.

10 Ὅτι Ἐσδρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον, καὶ ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἐν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ κρίματα.

11 Καὶ αὕτη ἡ διασάφισις τοῦ διατάγματος, ὃν ἔδωκεν Ἀρθασασθᾶ τῷ Ἐσδρα τῷ ἱερεῖ τῷ γραμματεῖ βιβλίου λόγων ἐν νόμῳ Κυρίου καὶ προστάγματων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

12 Ἀρθασασθᾶ βασιλεὺς βασιλέων Ἐσδρα γραμματεῖ νόμου Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ Τελεέσθω λόγος καὶ ἡ ἀποκρισίς·

13 Ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη, ὅτι πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν πορευθήναι εἰς Ἱερουσαλήμ, μετὰ σοῦ πορευθήναι.

14 Ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν

ἐπὶ τὰ συμβούλιον ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ νόμον Θεοῦ αὐτῶν τῶν ἐν χερσὶ σου·

15 Καὶ εἰς οἶκον Κυρίου, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι ἐκουσιαστήσαν τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ κατασκευόντων,

16 Καὶ πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὃ, τι ἐὰν εὕρῃ ἐν πάσῃ χώρᾳ Βαβυλῶνος μετὰ ἐκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ ἱερέων τῶν ἐκουσιαζόμενων εἰς οἶκον Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

17 Καὶ πάντα προσπορευόμενον τοῦτον ἐτοίμως ἔνταθον ἐν βιβλίῳ τούτῳ μόσχους, ἄμνους, καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ σπονδάς αὐτῶν· καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

18 Καὶ εἴ τι ἐπὶ σέ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀγαθὴν ἔν καταλοιπῷ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ ποιῆσαι, ὡς ἀρετὸν τῷ Θεῷ ἡμῶν ποιῆσατε.

19 Καὶ τὰ σκεύη τὰ διδόμενά σοι εἰς λειτουργίαν οἴκου Θεοῦ, παράδος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

20 Καὶ κατάλοιπον χρείας οἴκου Θεοῦ σου, ὃ ἂν φανῇ σοι δοῦναι, δώσεις ἀπὸ οἴκου γάζης βασιλέως·

21 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ Ἀρθασασθᾶ βασιλεὺς ἔθηκα γνώμην πᾶσαις ταῖς γάζαις ταῖς ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ, ὅτι πᾶν ὃ ἀν' αἰτήσῃ ἡμᾶς Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἐτοίμως γινέσθω·

22 Ἐως ἀργύριον ταλάντων ἑκατὸν, καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατὸν, καὶ ἕως οἴνου βατῶν ἑκατὸν, καὶ ἕως ἐλαίου βατῶν ἑκατὸν, καὶ ἄλλας οὐ οὐκ ἔστι γραφῆ·

23 Πᾶν ὃ ἔστιν ἐν γνώμῃ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, γινέσθω· προσέχετε μήτις ἐπιχειρήσῃ εἰς τὸν οἶκον Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, μὴ ποτὴ γένηται ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

24 Καὶ ἡμῖν ἐγνωρίσται ἐν πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς Λευίταις, ἄδουσι, πυλωροῖς, Ναβινίμ, καὶ λειτουργοῖς οἴκου Θεοῦ τούτου, φόρος μὴ ἔστω σοι, οὐκ ἐξουσιάζσεις καταδουλοῦσθαι αὐτοῖς.

25 Καὶ σὺ Ἐσδρα, ὡς ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ ἐν χερσὶ σου, κατὰστησον γραμματεῖς καὶ κριτὰς, ἵνα ὡς κρινόντες παντὶ τῷ λαῷ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ πᾶσι τοῖς εἰδόσι νόμον τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τῷ μὴ εἰδότι γνωριεῖτε.

26 Καὶ πᾶς ὃς ἀν' αἰτήσῃ ἡμᾶς ἐν νόμῳ τοῦ Θεοῦ καὶ νόμον τοῦ βασιλέως ἐτοίμως, τὸ κρίμα ἔσται γινόμενον ἐξ αὐτοῦ, ἕαν τε εἰς θάνατον, ἕαν τε εἰς παιδείαν, ἕαν τε εἰς ζημίαν τοῦ βίου, ἕαν τε εἰς ὁ παράδοσιν.

27 Εὐλόγητός Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλέως οὕτως, τοῦ δοξάζσαι τὸν οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ,

28 Καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ, καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως, τῶν ἐπιημένων· καὶ ἐγὼ ἐκραταιώθην ὡς χεῖρ Θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὲ, καὶ συνήξα ἀπὸ Ἰσραὴλ ἀρχοντας ἀναβῆναι μετ' ἐμοῦ.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἄρχοντες πατρῶν αὐτῶν οἱ ὁδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν βασιλείᾳ

Ἀρθασασθῆ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.

2 Ἀπὸ υἱῶν Φινεές, Γηρσών ὑπὸ υἱῶν Ἰθάμαρ, Δανιὴλ ὑπὸ υἱῶν Δαυὶδ, Ἀττούς.

3 Ἀπὸ υἱῶν Σαχανία, καὶ ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ σύστημα ἑκτον καὶ πενήτηκοντα.

4 Ἀπὸ υἱῶν Φαῶθ Μωᾶβ, Ἐλιάν υἱὸς Σαραία, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι τὰ ἀρσενικά.

5 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθός, Σεχειάν υἱὸς Ἀζυῖλ, καὶ μετ' αὐτοῦ τριακόσια τὰ ἀρσενικά.

6 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀδιν, Ὠβηθ υἱὸς Ἰωνάθαν, καὶ μετ' αὐτοῦ πενήτηκοντα τὰ ἀρσενικά.

7 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡλὴμ, Ἰσαίας υἱὸς Ἀθελία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομηκοντα τὰ ἀρσενικά.

8 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Σιφθία, Ζαβυδίας υἱὸς Μιχαὴλ, καὶ μετ' αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τὰ ἀρσενικά.

9 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωῶβ, Ἀβαδία υἱὸς Ἰεῖηλ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι δεκαοκτὼ τὰ ἀρσενικά.

10 Καὶ ἀπὸ ἄ τῶν υἱῶν Βανι, Σελιμούθ υἱὸς Ἰωσεφία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἐξηκοντα τὰ ἀρσενικά.

11 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβί, Ζαχαρίας υἱὸς Βαβί, καὶ μετ' αὐτοῦ εἰκοσιοκτὼ τὰ ἀρσενικά.

12 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσγιάδ, Ἰωανάν υἱὸς Ἀκκατίν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα τὰ ἀρσενικά.

13 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀδωνικίμ ἔσχατοι, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Ἐλιφαλάτ, Ἰεῖηλ, καὶ Σαμααία, καὶ μετ' αὐτῶν ἐξηκοντα τὰ ἀρσενικά.

14 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγοναί, Οὐθαί καὶ Ζαβῶδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομηκοντα τὰ ἀρσενικά.

15 Καὶ συνῆξα αὐτοὺς πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸν Εὐλ, καὶ παρενεβάλωμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς καὶ συνῆκα ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἀπὸ υἱῶν Δευί οὐχ εὐρον ἐκεῖ.

16 Καὶ ἀπέστειλα τῷ Ἐλεάζαρ, τῷ Ἀριήλ, τῷ Σεμεΐα, καὶ τῷ Ἄλωνιμ, καὶ τῷ Ἰαρίβ, καὶ τῷ Ἐλνάθαν, καὶ τῷ Νάθιμ, καὶ τῷ Ζαχαρία, καὶ τῷ Μεσολλάιμ, καὶ τῷ Ἰωακίμ, καὶ τῷ Ἐλνάθαν, συνιέντας.

17 Καὶ ἐξήνεγκα αὐτοὺς ἐπὶ ἄρχοντας ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκα ἐν στόματι αὐτῶν λόγους λαλήσαι πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τῶν Ἀθνεϊμ ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου, τοῦ ἐνέγκαι ἡμῖν ὄδοντας εἰς οἶκον Θεοῦ ἡμῶν.

18 Καὶ ἤλθοσαν ἡμῖν ὡς χεὶρ Θεοῦ ἡμῶν ἄγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς, ἠνῆρ σαχὸν ἀπὸ υἱῶν Μοολί, υἱὸν Δευί, υἱοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀρχὴν ἤλθον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαοκτὼ.

19 Καὶ τὸν Ἀσεβία, καὶ τὸν Ἰσαία ἀπὸ τῶν υἱῶν Μεραρί, ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ εἴκοσι.

20 Καὶ ἀπὸ τῶν Ναθινίμ, ὧν ἔδωκε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄρχοντες εἰς δουλείαν τῶν Λευιτῶν, Ναθινίμ διακόσιοι εἴκοσι, ἀπάντες συνήχθησαν ἐν ὀνόματι.

21 Καὶ ἐκάλεσα ἐκεῖ ἠσθεϊάν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἀουέ, τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον ἄ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ζητήσαι παρ' αὐτοῦ ὁδὸν εὐθείαν ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κτήσῃ ἡμῶν.

22 Ὅτι ἠσχύνθη αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ βα-

σιλέως δύναμιμ καὶ ἵππεῖς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτι εἴπαμεν τῷ βασιλεῖ, λέγοντες, Χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ πάντας τοὺς ζητούντας αὐτὸν εἰς ἄγαθόν, καὶ κράτος αὐτοῦ, καὶ θυμὸς αὐτοῦ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐγκαταλείποντας αὐτόν.

23 Καὶ ἐνηστεύσαμεν καὶ ἐζητήσαμεν παρὰ ἄ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου, καὶ ἐπήκουσεν ἡμῖν.

24 Καὶ δῖεστειλα ἀπὸ ἀρχόντων τῶν ἱερέων δώδεκα, τῷ Σαραία, τῷ Ἀσαβία, καὶ μετ' αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα.

25 Καὶ ἔστησα αὐτοὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκευῆ ἀπαρχῆς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, ἃ ὑψώσεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἀρχοντες αὐτοῦ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρισκόμενοι.

26 Καὶ ἔστησα ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργύριον τάλαντα ἑξακόσια πενήτηκοντα, καὶ σκευῆ ἀργυρῶ ἑκατὸν, καὶ τάλαντα χρυσοῦ ἑκατὸν,

27 Καὶ χαφοῦρῃ χρυσοῖ εἴκοσι εἰς τὴν ὁδὸν ἀχίλιοι, καὶ σκευῆ χαλκοῦ στίλβοντος ἄγαθοῦ διάφορα ἐπιθυμητὰ ἐν χρυσίῳ.

28 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς ἄγιοι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ σκευῆ ἄγια, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐκοίσισα τῷ Κυρίῳ Θεῷ πατέρων ἡμῶν.

29 Ἀργυρνεῖτε καὶ τηρεῖτε ἕως στήτε ἐνώπιον ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατρίων ἐν Ἱερουσαλήμ, εἰς σκηνὴν οἴκου Κυρίου.

30 Καὶ ἔδεξαντο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται σταθμὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν σκευῶν, ἐνεγκεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ εἰς οἶκον Θεοῦ ἡμῶν.

31 Καὶ ἐξήραμεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀουέ ἐν ἄ τῃ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἔλθειν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ χεὶρ Θεοῦ ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐρύσαστο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν τῇ ὁδῷ.

32 Καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκαθίσταμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς.

33 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστήσαμεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκευῆ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρας Ὀμεριμωῦ υἱοῦ Οὐρία τοῦ ἱερέως, καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρ υἱὸς Φινεές, καὶ μετ' αὐτῶν Ἰωζαβὰδ υἱὸς Ἰησοῦ, καὶ Νωαδία υἱὸς Βαγαία οἱ Λευῖται.

34 Ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ τὰ πάντα, καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμὸς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. 35 Οἱ ἔλθόντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς παροικίας, προσήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ, μόνους δώδεκα περὶ παντός Ἰσραὴλ, κρινοὺς ἐνενηκονταεξ, ἀμνὸς ἑβδομηκονταεπτὰ χιμάρους περὶ ἁμαρτίας δώδεκα, τίς πάντα ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

36 Καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα τὸ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπάρχοις πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐδόξασαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα ἤγγισαν πρὸς μέ οἱ ἀρχοντες, λέγοντες, Οὐκ ἐχωρήσθη ὁ λαὸς Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, τῷ Χυανί, ὁ Ἐθί, ὁ Φερεζί, ὁ Ἰεβουσί, ὁ Ἀμμωνί, ὁ Μωαβί, καὶ ὁ Μοσερί, καὶ ὁ Ἀμορρί,

2 Ὅτι ἐλάβοσαν ἀπὸ θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν^α καὶ παρήχηθη σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν, καὶ χεῖρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθεσίᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ.

3 Καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον, διέρρηξα τὰ ἱμῖατά μου, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ ἐτίλλον ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πώγωνός μου, καὶ ἐκαθήμην ἡρεμάζων.

4 Καὶ συνήχθησαν πρὸς με πᾶς ὁ δῖωκων λόγος Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας^α καὶ γὰρ καθήμενος ἡρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς.

5 Καὶ ἐν θυσίᾳ τῆς ἑσπερινῆς ἀνέστην ἀπὸ^α ταπεινώσεώς μου^α καὶ ἐν τῷ διαρρήξαι με τὰ ἱμῖατά μου, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν,

6 Καὶ εἶπα, Κύριε, Ἠσχύνθη καὶ ἐνετράπην τοῦ ὑψώσαι Θεέ μου τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ, ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν, καὶ αἱ πλημμελείαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς^α τὸν οὐρανόν.

7 Ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἔσμεν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλῃ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν κ^α οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χεῖρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ρομφαίᾳ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ, καὶ ἐν αἰσχύνῃ προσώπου ἡμῶν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

8 Καὶ νῦν ἐπιεκέυσάτο ἡμῖν^α ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν^β ἡμᾶς^α εἰς σωτηρίαν, καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν τόπῳ ἀγιάσματος αὐτοῦ, τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ δοῦναι ζωοποιήσιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν.

9 Ὅτι δοῦλοι ἐσμέν, καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν^α καὶ ἐκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον βασιλέων Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν ζωοποιήσιν τοῦ ὑψώσαι αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀναστήσαι τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμόν ἐν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.

10 Τί εἶπωμεν ὁ Θεὸς ἡμῶν μετὰ τοῦτο; ὅτι ἐγκατέλιπομεν ἐντολάς σου,

11 Ἄς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χεῖρὶ δούλων σου τῶν προφητῶν, λέγων, Ἢ γῆ εἰς ἡμᾶς εἰσπορεύσεται κληρονομήσῃ αὐτήν, γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρῷμασίν αὐτῶν, ὧν ἔπλσαν αὐτὴν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρσίας αὐτῶν.

12 Καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δότε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰώνος, ὅπως ἐνιούχητε, καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ὀκνηροδοτήσητε^α τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰώνος.

13 Καὶ μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας, καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν^α

14 Ὅτι ἔπεστρέψαμεν^α διασκεδάσαι ἐντόλᾳς σου, καὶ ἐπιγαμβρεύσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν^α μὴ παροξυνθῆς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας, τοῦ μὴ εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ διασώζομενον.

15 Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δίκαιος σὺ, ὅτι κατελείφθημεν διασώζομενοι, ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῇ^α ἴδου ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν πλημμελείαις

ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἐστὶ στήναι ἐνώπιόν σου ἐπὶ τούτῳ.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ ὡς προσήξατο Ἐσδρας, καὶ ὡς ἐξηγήρευσεν κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ Θεοῦ, συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ ἕκκλησία πολλὴ σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανίσκοι, ὅτι ἐκλαυσαν ὁ λαὸς, καὶ ὕψωσε κλαίων.

2 Καὶ ἀπεκρίθη Σεχενίας υἱὸς Ἰεὴλ ἀπὸ υἱῶν Ἠλάμ, καὶ εἶπε τῷ Ἐσδρα, Ἡμεῖς ἠσυνθετήσαμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐκαθίσταμεν γυναῖκας ἄλλοτρίας ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς, καὶ νῦν ἐστὶν ὑπομονὴ τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τούτῳ.

3 Καὶ νῦν διαβώμεθα διαθήκην τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκβαλέιν πάσας τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν, ὡς ἂν βούληται ἀνάστηθι, καὶ φοβέρισον αὐτοὺς ἐν ἐντολαῖς Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὡς ὁ νόμος, γενηθήτω.

4 Ὁ Ἀνιάτα, ὅτι ἐπὶ σέ τὸ ῥῆμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ^α κραταίου καὶ ποιήσον.

5 Καὶ ἀνέστη Ἐσδρας, καὶ ὤρκισε τοὺς ἀρχοντας, τοὺς ἱερεῖς, καὶ Λευίτας, καὶ πάντα Ἰσραὴλ, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο^α καὶ ὤμωσαν.

6 Καὶ ἀνέστη Ἐσδρας ἀπὸ προσώπου οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον Ἰωανὰν υἱοῦ Ἐλισουβ, καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ ἄρτον οὐκ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, ὅτι ἐπένευ ἐπὶ τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας.

7 Καὶ παρήνευκαν φωνῆν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς ἀποικίας, τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ.

8 Πᾶς ὃς ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας, ὡς ἡ βουλή τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὑπαρξίς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διασταλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας.

9 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας^α οὗτος ὁ μὴν ὀ ἔννατος^α ἐν ἐκιάδῃ τοῦ μηνὸς ἐκάθισε πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατεῖᾳ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ^α θυρήθου αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος, καὶ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος.

10 Καὶ ἀνέστη Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὑμεῖς ἠσυνθετήκατε, καὶ ἐκαθήσατε γυναῖκας ἄλλοτρίας τοῦ προσθῆναι ἐπὶ πλημμελείαν Ἰσραὴλ.

11 Καὶ νῦν δότε αἰνεσίαν^α Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ διασταλήτε ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἄλλοτριῶν.

12 Καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, καὶ εἶπαν, Μέγα τοῦτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ' ἡμᾶς ποιήσαι.

13 Ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς, καὶ ὁ καιρὸς χειμερινός, κ^α οὐκ ἐστὶ δύναμις στήναι ἐξῶ^α καὶ τὸ ἔργον οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο, οὗτὶ ἐπληθύναμεν τοῦ ἀδύκασαι ἐν τῷ ῥήματι τοῦτῳ.

14 Στήτωσαν δι᾽ ἄρχοντες ἡμῶν,^α καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πόλεισιν ἡμῶν ὃς ἐκάθισε γυναῖκας ἄλλοτρίας, ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συναγωγῶν, καὶ μετ' αὐτῶν πρεσβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως, καὶ κριταί, τοῦ ἀποστρέψαι ὅσιν γίνῃ θυμῷ Θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν, περὶ τοῦ ἔργου τούτου.

15 Πλὴν Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀσαήλ, καὶ Ἰαζίας υἱὸς Θεκωῆ μετ' ἐμοῦ περὶ τούτου· καὶ Μεσολλάιμ, καὶ Σαββαθαὶ ὁ Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς.

16 Καὶ ἐποίησαν οὕτως ἅ υἱοὶ τῆς ἀποικίας· καὶ διεστάλησαν Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς, καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῶ οἴκῳ, καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν, ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τῆς μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητήσαν τὸ ρῆμα.

17 Καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἄλλοτρίας, ἕως ἡμέρας μίας τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.

18 Καὶ εὑρέθησαν ἀπὸ υἱῶν τῶν ἱερέων οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἄλλοτρίας, ἀπὸ υἱῶν Ἰησοῦ υἱῆς Ἰωσεδεκ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μιασία, καὶ Ἐλιέξερ, καὶ Ἰαριβ, καὶ Γαδαλία.

19 Καὶ ἔδωκεν χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας ἑαυτῶν, καὶ πλημμελείας κριῶν ἐκ προβιάτων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν.

20 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐμμῆρ, Ἀνανὶ καὶ Ζαβδία.

21 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡράμ, Μασαήλ, καὶ Ἐλία, καὶ Σαμίαι, καὶ Ἰεήλ, καὶ Ὄζια.

22 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Φασούρ, Ἐλιωναὶ, Μασσία, καὶ Ἰσμαήλ, καὶ Ναθαναήλ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἡλασαί.

23 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν, Ἰωζαβὰδ, καὶ Σαμουὺ, καὶ Κωλία. αὐτὸς Κωλίτας, καὶ Φεθείμ, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἐλιέξερ.

24 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀδόντων, Ἐλισάβ^η καὶ ἀπὸ τῶν πυλωρῶν, ὁ Σολμὴν, καὶ Τελμὴν, καὶ Ὠδοῦθ^ι.

25 Καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ, ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ῥαμία, καὶ Ἀζία, καὶ Μελχία, καὶ Μεαμίν, καὶ

Ἐλεάζαρ, καὶ Ἀσαβία, καὶ Βαναία.

26 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡλάιμ, Ἰαθανία, καὶ Ζαχαρία, καὶ Ἰαίηλ, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἰαρμωθ, καὶ Ἡλία.

27 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθοῖα, Ἐλιωναὶ, Ἐλισέβ^η, Ματθαναὶ, καὶ Ἀρμωθ, καὶ Ζαβὰδ, καὶ Ὠζιζά.

28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβεὶ, Ἰωθανά, Ἀνανία, καὶ Ζαβού^η καὶ Θαλί^η.

29 Καὶ ἀπὸ υἱῶν ὁ Βαουὶ^η, Μοσολλάιμ, Μαλούχ, Ἀδαίας, Ἰασούβ, καὶ ὁ Σαλονία^η καὶ Ῥημωθ.

30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Φαῦθ Μωάβ, Ἐδνέ, καὶ Χαλήλ, καὶ Βαναία, Μιασία, Ματθανία, Βεσελεήλ, καὶ Βαουὶ, καὶ Μανασσή.

31 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡράμ, Ἐλιέξερ, Ἰεσία, Μελχία, Σαμαίας, Σεμεών,

32 Βενιαμίν, ὁ Βαλοῦχ^η, Σαμαρία.

33 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσῆμ, Μετθανία, Ματθαθ^η, ὁ Ζαδὶβ^η, Ἐλιφαλέτ, Ἰεραμί, Μανασσή, Σεμεί.

34 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανὶ, Μοοδία, Ἀμράμ, ὁ Οὐήλ,

35 Βαναία, Βαδαία, ὁ Χελκία^η,

36 Οὐοναμία, Μοριμωθ, Ἐλιασίφ,

37 Ματθανία, Ματθαναὶ^η καὶ ἐποίησαν

38 Οἱ υἱοὶ Βαουὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Σεμεί,

39 Καὶ Σελεμία, καὶ Νίθαν, καὶ Ἀδαία,

40 ὁ Μαχαδναβού^η, Σεσεὶ, Σαριου,

41 Ἐζρηλ, καὶ Σελεμία, καὶ Σαμαρία.

42 Καὶ Σελλούμ, Ἀμαρεία, Ἰωσήφ.

43 Ἀπὸ υἱῶν Ναβού, Ἰαήλ, Ματθανίας, Ζαβὰδ, Ζεβεννάς, Ἰαδαί, καὶ Ἰωήλ, καὶ Βαναία.

44 Πάντες οὗτοι ἐλάβσαν γυναῖκας ἄλλοτρίας, καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς.

Ν Ε Ε Μ Ι Α Σ.

Κεφ. α'. I.

ΛΟΓΟΙ Νεεμία υιού Χελκία· και ἐγένετο ἐν μηνί Χασελεύ ἔτους εἰκοστού, και ἐγώ ἤμην ἐν Σουσιάν ὁ ἄβιρά·

2 Καὶ ἦλθεν Ἀνανί εἰς ἀπὸ ἀδελφῶν μου, αὐτὸς και ἄνδρες Ἰουδα, και ἠρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν σωθέντων, οἱ καταλειφθήσαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, και περὶ Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ εἶποσαν πρὸς με, Οἱ καταλειπόμενοι οἱ καταλειφθέντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν πονηρίᾳ μεγάλη και ἐν ὀνειδισμῷ, και τεῖχη Ἱερουσαλήμ καθρημένα, και αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπρήσθησαν ἐν πυρὶ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκούσαι με τοὺς λόγους τούτους, ἐκίσθια και ἔκλαισα και ἐπένησα ἡμέρας, καὶ ἤμην νηστειῶν και προσευχόμενος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ.

5 Καὶ εἶπα, Μὴ δὴ Κύριε ὁ Θεὸς τῷ οὐρανῷ, ὁ ἰσχυρὸς, ὁ μέγας και ὁ φοβερός, φυλάσσωσιν τὴν διαθήκην και τὸ ἔλεός σου τοῖς ἡγαπῶσιν αὐτὸν και τοῖς φυλάσσοσι τὰς ἐντολάς αὐτῶ.

6 Ἔστω δὴ τὸ οὖς σου προσέχον, και οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀνεωγμένοι, τοῦ ἀκούσαι προσευχῶν αὐτοῦ· δούλου σου, ἢ ἐγὼ προσευχομαι ἐνώπιόν σου σήμερον ἡμέραν και νύκτα περὶ τῶν Ἰσραὴλ δούλων σου· και ἐξαγορεύω ἐπὶ ἁμαρτίας νιῶν Ἰσραὴλ ὁ αἰς ἡμάρτομέν σοι· και ἐγώ και ὁ οἶκος πατρὸς μου ἠμάρτομεν.

7 Διαλύσει διελυτάμεν πρὸς σέ, και οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολάς και τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλω τῷ Μωσῆ καὶ τοῖς υἱοῖς σου, καὶ τὴν Μιησήθη δὴ τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωσῆ καὶ τοῖς υἱοῖς σου, λέγων, Ὑμεῖς εἰς ἀσυνθετήσητε, ἐγὼ διασκορπίω ὑμᾶς ἐν τοῖς λαοῖς.

9 Καὶ εἰν ἐπιστρέψητε πρὸς με, και φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου, και ποιήσητε αὐτὰς, εἰν ἢ ἡ διασπορά ἡμῶν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκεῖθεν συνάξω αὐτὰς, και εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐξελεξάμην κατασκηνῶσαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

10 Καὶ αὐτοὶ παῖδες σου και λαὸς σου, οὓς ἐλυτρώσω ἐν 4 τῇ δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ, και ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ.

11 Μὴ δὴ Κύριε· ἀλλὰ ἔστω τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου, και εἰς τὴν προσευχὴν παιδῶν σου τῶν θελώντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· και εὐλόδωσον δὴ τῷ παιδί σου σήμερον, και δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρμούς ἐνώπιον τοῦ ἄνδρος τούτου· και ἐγὼ ἤμην οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν μηνί Ν εἰν ἔτους εἰκοστού Ἀρθασασθά βασιλεῖ, και ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον ἐμοῦ· και ἔλαβον τὸν οἶνον, και ἔθωκα τῷ βασιλεῖ· και οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς, Διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρὸν, και οὐκ εἰ μετρίαιζον; και οὐκ ἔστι τῆτο, εἰ μὴ πονηρία καρδίας· και ἐφοβίθητι πολὺ σφόδρα,

3 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, Ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζήτω· διὰ τί οὐ μὴ γίνηται πονηρὸν τὸ πρόσωπόν μου, διότι ἡ πόλις οἶκος μνημειῶν πατέρων μου ἠρημώθη, και αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρὶ;

4 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς, Περί τίνος τούτου σύ ζητεῖς; και προσηξάμην πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

5 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, Εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν, και εἰ ἀγαθὸν ἠσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου, ὥστε πέμψαι αὐτὸν ἐν Ἰουδα εἰς πόλιν μνημειῶν πατέρων μου, και ἀνοικοδομήσω αὐτήν.

6 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς, και ἡ παλλακὴ ἢ καθήμενὴ ἐχόμενα αὐτοῦ, Ἔως πότε ἔστα, ἢ πορεία σου, και πότε ἐπιστρέψει; και ἠγαθὸν ἠσεται ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, και ἀπέστελέ με, και ἔδωκα αὐτῷ ὄρον.

7 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, Εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν, δότω μοι ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ, ὥστε παραγαγεῖν με ἕως ἔλθω ἐπὶ Ἰουδαίαν,

8 Καὶ ἐπιστολὴν ἐπὶ Ἀσιφ φύλακα τοῦ παραδείσου ὃς ἔστι τῷ βασιλεῖ, ὥστε δοῦναι μοι ξύλα στεγάσαι τὰς πύλας, και εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, και εἰς οἶκον ὃν εἰσελεύσομαι εἰς αὐτόν· και ἔδωκέ μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεῖρ Θεοῦ ἢ ἀγαθῆ.

9 Καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ, και ἔδωκα αὐτοῖς τὰς ἐπιστολὰς τῷ βασιλέως· και ἀπέστειλε μετ' ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς ἀρχηγούς· ὀνείμωσ και ἰπέτις.

10 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλάτ ὁ Ἀρωνί, και Τωβία ὁ δούλος Ἀμμωνί, και πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο, ὅτι ἦκει ὁ ἄνθρωπος ζητήσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

11 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, και ἤμην ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς.

12 Καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ και ἄνδρες ὀλιγοὶ μετ' ἐμοῦ, και οὐκ ἀπήγγειλα ἀνθρώπῳ τί ὁ Θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ, και κτήνος οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ, εἰ μὴ τὸ κτήνος ὃ ἐγὼ ἐπιβιβῶν ἐπ' αὐτῷ.

13 Καὶ ἐξῆλθον ἐν πύλῃ τοῦ ζωηλιὰ, και πρὸς στόμα πηγῆς τῶν σκυῶν, και εἰς πύλην τῆς κοπρίας· και ἤμην συντρίβαν ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλήμ, ὃ αὐτοὶ καθαίρουσι, και πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρὶ.

14 Καὶ παρήλθον ἐπὶ πύλην τοῦ αἰν, και εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως, και οὐκ ἦν τόπος τῷ κτήνῃ παρελθῆν ἐποκίτω μου.

15 Καὶ ἤμην ἀναβαίνων ἐν τῷ τείχῃ χειμάρρου νυκτὸς, και ἤμην συντρίβαν ἐν τῷ τείχει, και ἤμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος, και ἐπέστρεψα.

16 Καὶ οἱ φυλάττοντες οὐκ ἐγνώσαν τί ἐπορεύθη, και τί ἐγὼ ποῶ· και τοῖς Ἰουδαίοις, και τοῖς ἱερέσιν, και τοῖς ἐντίμοις, και τοῖς στρατηγοῖς, και τοῖς καταλοποῖε τοῖς ποιούσι τὰ ἔργα, ἕως τότε οὐκ ἀπήγγειλα.

17 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς βλέπετε, τὴν πονηρίαν ταύτην, ἐν ἣ ἔσμεν ἐν αὐτῇ. πῶς Ἰερουσαλὴμ ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐδόθησαν πυρὶ δευτέρῃ, καὶ δικαιοδομήσωμεν τὸ τεῖχος Ἰερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἐτι δεινοί.

18 Καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τῆς Θεοῦ ἣ ἔστιν ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἄπρὸς τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὗς εἶπε μοι καὶ εἶπα, Αναστῆναι, καὶ οικοδομήσωμεν, καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς τὸ ἄγαθόν.

19 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλίτ ὁ Ἀρωνί, καὶ Τωβία ὁ δούλος ὁ Ἀμμωνί, καὶ Γησάμ ὁ Ἀραβί, καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς, καὶ ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ εἶπον, Τί το ῥῆμα τοῦτο ὁ ὑμεῖς ποιεῖτε; ἢ ἐπὶ τὸν βασιλεῦς ὑμεῖς ἀποστατεῖτε;

20 Καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον, καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῖς εὐδοῶσει ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς δούλοι αὐτοῦ καθαροί, καὶ οικοδομήσομεν καὶ ἡμῖν οὐκ ἔστι μερίς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν Ἰερουσαλὴμ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑὶ ἀνέστη Ἐλιασοῦβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ οἱ ἀελοφίται αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ ψυχοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικὴν αὐτοὶ ἠγάσαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς, καὶ ἔως πύργου τῶν ἐκατὸν ἠγάσαν ἕως πύργου Ἀναμεθλ.

2 Καὶ ἐπὶ χεῖρας ἀνδρῶν υἱῶν Ἰεριχώ, καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν Ζακχούρ, υἱοῦ Ἀμαρί.

3 Καὶ τὴν πύλην τὴν ἰχθυερὰν ψυχοδόμησαν υἱοὶ Ἀσανά καὶ ἐπέστρεψαν αὐτήν, καὶ ἐπέστρεψαν θύρας αὐτῆς καὶ κλειθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.

4 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχευ ἐπὶ Ῥαμῶθ υἱοῦ Οὐρία, υἱοῦ Ἀκκίω, καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Μοσολλάμ υἱὸς Βαραχίω, υἱὸς Ἰαζεβήλ, καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Σαδὸκ υἱὸς Βαανά.

5 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεσαν οἱ Θεοκωίμ, καὶ ἰδωρίμ οὐκ εἰσήνεγκαν τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλειαν αὐτῶν.

6 Καὶ τὴν πύλην ἡ ἰασαναὶ ἐκράτησαν Ἰωῖδὰ υἱὸς Φασέκ, καὶ Μεσουλάμ υἱὸς Βασωδία αὐτὸν ἐπέστρεψαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλειθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.

7 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησαν Μαλτίας ὁ Γαβαωνίτης, καὶ Εὐάρων ὁ Μηρωνωθίτης, ἀνδρὲς τῆς Γαβαῶν καὶ τῆς Μασφά εἰς θρόνον τοῦ ἀρχοντος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ.

8 Καὶ παρ' αὐτὸν παρρησιασάτο Ὀζιηλ υἱὸς Ἀραχίω πυρωτῶν, καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀνανίας υἱὸς τῆ ῥωκέϊμ, καὶ κατέλιπον Ἰερουσαλὴμ ἕως τοῦ τεύχεος τῆς πλατέος.

9 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησε Ῥαφαίμ υἱὸς Σούρ, ἀρχων ἡμίσεως περιχώρου Ἰερουσαλὴμ.

10 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἰεδαία υἱὸς Ἐρωμάφ, καὶ κατέναντι οικίας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀττούθ υἱὸς Ἀσάβανια.

11 Καὶ δεύτερος ἐκράτησε Μελχίας υἱὸς Ἡράμ, καὶ Ἀσοῦβ υἱὸς Φαάτ Μαΐβ, καὶ ἕως πύργου τῶν θανουρίμ.

12 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησε Σαλλοῦμ, υἱὸς Ἀλλωίης, ἀρχων ἡμίσεως περιχώρου Ἰερουσαλὴμ, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ.

13 Τὴν πύλην τῆς φείραγωγῆς ἐκράτησαν Ἀνὼν καὶ οἱ κατοικοῦντες Ζανώ αὐτοὶ ψυχοδόμησαν

αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλειθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ χιλιῶς πήχεις ἐν τῷ τεύχει ἕως τῆς πύλης τῆς κοπρίας.

14 Καὶ τὴν πύλην τῆς κοπρίας ἐκράτησε Μελχία υἱὸς Γηχάβ, ἀρχων περιχώρου Βηθακαριμ, αὐτὸς καὶ αἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐσκέπασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλειθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.

15 Τὴν δὲ πύλην τῆς πηγῆς ἡσφαλίστα Σαλαμών υἱὸς Χολεζέ, ἀρχων μέρους τῆς Μασφά αὐτὸς ἐψυχοδόμησεν αὐτήν καὶ ἐπέστρεψεν αὐτήν, καὶ ἔστησε τὰς θύρας αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος κολυμβήθρας τῶν κωδίων τῆς κορυφῆς τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως τῶν κλειμαίων τῶν καταβαινοῦσῶν ἀπὸ πόλεως Δαυιδ.

16 Ὅπισω αὐτοῦ ἐκράτησε Νεεμίας υἱὸς Ἄζαβουχ, ἀρχων ἡμίσεως περιχώρου Βηθσομ, ἕως κήπου τάφου Δαυιδ, καὶ ἕως τῆς κολυμβήθρας τῆς γεγονυίας, καὶ ἕως ἡ βηθαγαριμ.

17 Ὅπισω αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ Λευταί, Ῥαοῦμ υἱὸς Βανί ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀσαβία ἀρχων ἡμίσεως περιχώρου Κεῖλά τῷ περιχώρῳ αὐτοῦ.

18 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενεὶ υἱὸς Ἡναδάδ, ἀρχων ἡμίσεως περιχώρου Κεῖλά.

19 Καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ Ἄζουρ υἱὸς Ἰησοῦ, ἀρχων τοῦ Μασφά, μέτρον δευτέρου πύργου ἀναβάσεως τῆς συναπτύσεως τῆς γωνίας.

20 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βαρθὺς υἱὸς Ζαβῆ, μέτρον δευτέρου ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως θύρας Βηθελιασοῦβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου.

21 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεραμῶθ υἱὸς Οὐρία, υἱοῦ Ἀκκίω, μέτρον δευτέρου ἀπὸ θύρας Βηθελιασοῦβ ἕως ἐκλείψεως Βηθελιασοῦβ.

22 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες Ἐκχεχάρ.

23 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βεναιμ καὶ Ἀσοῦβ κατέναντι οἴκου αὐτῶν καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἄζαριὰς υἱὸς Μασαίου, υἱοῦ Ἀνανία ἔρχομενα οἴκου αὐτοῦ.

24 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βανί υἱὸς Ἰαδὰδ, μέτρον δευτέρου ἀπὸ Βηθαζαρία ἕως τῆς γωνίας, καὶ ἕως τῆς καμπῆς.

25 Φαλαχ υἱοῦ Εὐζαὶ ἔξεναντίας τῆς γωνίας, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ μετ' αὐτὸν Φαδααμίδος Φόρος.

26 Καὶ οἱ Ναθινίμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῷ ὀφάλ, ἕως κήπου πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀντολάς, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων.

27 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ Θεοκωίμ, μέτρον δευτέρου ἔξεναντίας τοῦ πύργου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος, καὶ ἕως τοῦ τεύχεος τοῦ ὀφλά.

28 Ἀνώτερον πύλης τῶν ἵππων ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς, ἀνὴρ ἔξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ.

29 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαδδοῦκ υἱὸς Ἐμμὴρ ἔξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαμαία υἱὸς Σεχενία φύλαξ τῆς πύλης τῆς ἀνατολῆς.

30 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀνανία υἱὸς Σελεμίου, καὶ Ἀνάμ υἱὸς Σελέφ, ὁ ἔκτος, μέτρον δευτέρου μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεσουλάμ υἱὸς Βυραχία ἔξεναντίας γαζοφυλακίου αὐτῆς.

31 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μελχία υἱὸς τοῦ Σαρεφί ἕως βηθάν Ναθινίμ, καὶ οἱ ἔρπωπῶλα ἀπέναντι πύλης τοῦ Μαφεκιδὸ καὶ ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς

32 Καὶ ἀναμέσον τῆς πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ ῥωποπῶλαι.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσε Σαναβαλλάτ, ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, καὶ πονηρὸν αὐτῷ ἐφάνη, καὶ ὠργίσθη ἐπὶ πολὺ, καὶ ἐξεγέλα ἐπὶ τοῖς Ἰουδαίοις.

2 Καὶ εἶπεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, αὕτη ἡ δύναμις Σομάρων, Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οὗτοι οἰκοδομοῦσι τὴν ἑαυτῶν πόλιν; ἀρα θυσιάουσι; ἀρα δυνήσονται; καὶ σήμερον ἰάσονται τοὺς λίθους, μετὰ τὸ χῶμα γενέσθαι γῆς καθένας;

3 Καὶ Ταβίας ὁ Ἀμμαινίτης ἐχόμενα αὐτοῦ ἤλθε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μὴ θυσιάουσι ἢ φρίγονται ἐπὶ τῷ τόπῳ αὐτῶν; οὐχὶ ἀναβήσαντες ἀλώπηξ καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν;

4 Ἀκουσον ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μукτηρισμὸν, καὶ ἐπίστρεφον ὀνειδισμόν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ δὸς αὐτοῦς εἰς μукτηρισμὸν ἐν γῇ αἰχμαλωσίας,

5 Καὶ μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀνομίαν.

7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Σαναβαλλάτ καὶ Ταβία καὶ οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Ἀμμαινίται, ὅτι ἀνέβη ἡ φῆθ τοῖς τεχνίταις Ἰερουσαλήμ, ὅτι ἤρσαντο αἱ διασφαγαὶ ἀναφράσασθαι, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐφάνη σφόδρα.

8 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπίτρουαυτο, ἐλθεῖν ἂν παρατίξασθαι ἐν Ἰερουσαλήμ καὶ ποιῆσαι αὐτὴν ὑψαῖν.

9 Καὶ προσηξάμεθα πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐσθήσαμεν προφυλακὰς ἐπ' αὐτούς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

10 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Συνετρίβη ἡ ἰσχύς τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὁ χεὺς πολὺς, καὶ ἡμεῖς οὐ δυνήσομεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ τείχει.

11 Καὶ εἶπαν οἱ θλιβόντες ἡμῶν, Οὐ γνώσονται καὶ οὐκ ὄψονται, ἕως ὅτου ἔλθωμεν εἰς μέσον αὐτῶν, καὶ φωνεῖσωμεν αὐτούς καὶ καταπάσωμεν τὸ ἔργον.

12 Καὶ ἐγένετο ὡς ἠλθοσαν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ οἰκόντες ἐχόμενα αὐτῶν, καὶ εἶπσαν ἡμῖν, Ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ' ἡμᾶς.

13 Καὶ ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατόπισθεν τοῦ τεύχους ἐν τοῖς σκεπειοῖς, καὶ ἔστησα τὸν λιὸν κατὰ δῆμους μετὰ ῥομφαίαν αὐτῶν, λόγχας αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον καὶ ἀνέστη, καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς στρατηγούς καὶ πρὸς τὰς καταλοίπας τοῦ λαοῦ, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, μνήσθητε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ, καὶ παρατίξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, υἱῶν ἡμῶν, θυγατέρων ἡμῶν, γυναικῶν ἡμῶν, καὶ οἴκων ἡμῶν.

15 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκωσαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν, καὶ διεσκέδασεν ὁ Θεὸς τὴν βαλὴν αὐτῶν καὶ ἐπιστρέψαμεν πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος, ἀνῆρ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡμῶν τῶν ἐκτετιναγμένων ἔποιον τὸ ἔργον, καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀντετήχον, καὶ λόγχας καὶ θυροὺς καὶ τόξα καὶ ἄσπαρακες, καὶ οἱ ἄρχοντες ὀπίσω πάντοῦ οἴκου Ἰούδα.

17 Τῶν οἰκοδομούντων ἐν τῷ τείχει, καὶ οἱ αἰρόντες ἐν τοῖς ἀρτίστοις ἐν ὄπλοις ἐν μιᾷ

χειρὶ ἐποίει αὐτοῦ τὸ ἔργον, καὶ ἐν μιᾷ ἐκράτει τὴν βολίδα.

18 Καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἀνῆρ ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐξωσμένος ἐπὶ τὴν ὄσφυν αὐτοῦ, καὶ φκοδοοῦσαν καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ κερατίνῃ ἐχόμενα αὐτοῦ.

19 Καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, Τὸ ἔργον πλατὺ καὶ πολὺ, καὶ ἡμεῖς σκορπισόμεθα ἐπὶ τὸ τεῖχος μακρὰν ἀνῆρ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

20 Ἐν τῷ ῥῷ εἰὰ ἀκούσπε τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, ἐκεῖ συναχθήσεθε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν πολεμήσει περὶ ἡμῶν.

21 Καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες τὸ ἔργον, καὶ ἡμῶν αὐτῶν κρατούντες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβίσεως τοῦ ὄρθρου ἕως ἐξόδου τῶν ἄστρων.

22 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκέκινω εἶπα τῷ λαῷ, Ἐκαστος μετὰ τοῦ νεανίσκου αὐτοῦ αὐλισθήτε ἐν μέσῳ Ἰερουσαλήμ καὶ ἔστω ἡμῖν ἡ νύξ προφυλακῆ, καὶ ἡ ἡμέρα ἔργον.

23 Καὶ ἤμην ἐγὼ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς προφυλακῆς ὀπίσω μου, καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν ἐκδιδοσκόμενος ἀνῆρ τὰ ἱμάτιν αὐτοῦ.

Κεφ. ε. V.

ΚΑΙ ὁ ἡ κραγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αὐτῶν μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς Ἰουδαίους.

2 Καὶ ἦσαν τινες λέγοντες, Ἐν υἱοῖς ἡμῶν καὶ ἐν θυγατράσιν ἡμῶν ἡμεῖς πολλοί, καὶ ληψόμεθα σίτον καὶ φαγόμεθα καὶ ζῆσομεθα.

3 Καὶ εἰαί τινες λέγοντες, Ἄγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελώνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν, ἡμεῖς διεγυῶμεν καὶ ληψόμεθα σίτον καὶ φαγόμεθα.

4 Καὶ εἰσι τινες λέγοντες, Ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς φόβος τοῦ βασιλέως, ἄγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελώνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν.

5 Καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν, σὰρξ ἡμῶν ὡς υἱοὶ αὐτῶν, υἱοὶ ἡμῶν καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς καταδυναστεύομεν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς δούλους, καὶ εἰσιν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν καταδυναστευόμενα, καὶ οὐκ ἔστι δύναμις χειρῶν ἡμῶν, καὶ ἄγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελώνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις.

6 Καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καθὼς ἤκουσα τὴν κραγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους.

7 Καὶ ἐβουλεύσατο καρδία μου ἐπ' ἐμέ καὶ ἔμαχσαμίην πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ἀπαιτήσῃ ἀνῆρ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ἢ ἡμεῖς ἀπαιτεῖτε; καὶ ἔδωκα ἐπ' αὐτοὺς ἐκκλησίαν μεγάλην.

8 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ἥμεῖς κεκτήμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πωλουμένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἐκούσῳ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς πωλεῖτε τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν, καὶ παραδοθήσονται ἡμῖν; καὶ ἡσύχασαν, καὶ οὐκ εὔροσαν λόγον.

9 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ἡμεῖς ποιεῖτε οὐχ οὕτως ἐν φόβῳ Θεοῦ ἡμῶν ἀπελευθήσεθε ἀπὸ ὀνειδισμοῦ τῶν ἐθνῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

10 Καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γνωστοί μου καὶ ἐγὼ ἔβηκαμεν αὐτοὺς ἀργύριον καὶ σίτον ἢ ἐγκαταλείπομεν! δὴ τὴν ἀπαιτήσιν ταύτην.

11 Ἐπιστρέψατε δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγροῦς αὐτῶν καὶ ἀμπελώνων αὐτῶν καὶ ἐλιώνας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου

τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ἐξενέγκυτε ἑαυτοῖς.

12 Καὶ εἶπαν, Ἀποδώσομεν, καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν, οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις· καὶ ἐκάλεσα τοὺς ἑρῆσι καὶ ἄρκισα αὐτούς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

13 Καὶ τὴν ἀναβολὴν μου ἐφετίνασα, καὶ εἶπα, Ὅπως ἐκτινάξαι ὁ Θεὸς πάντα ἄνδρα, ὅς οὐ στήσει τὸν λόγον τοῦτου, ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ κόπου αὐτοῦ, καὶ ἔσται οὕτως ἐκτετιναγμένος καὶ κενός· καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία, Ἀμήν· καὶ ἦνσαν τὸν Κύριον· καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

14 Ἀπὸ ἡμέρας ἦς ἐνετειλάτο μοι εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῇ Ἰούδα, ἀπὸ ἔτους εικοστοῦ καὶ ἕως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου τῷ Ἀρθασασθᾷ ἔτη δύοδεκα, ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον.

15 Καὶ τίς βίας τὰς πρῶτας ἄς παρ' ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάβοσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἄριστοι καὶ ἐν οἴνῳ ἔσχατον ἀργίριον διδραχμὰ τεσσαράκοντα· καὶ οἱ ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν· καγῶ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου φόβου Θεοῦ.

16 Καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους τούτων οὐκ ἐκράτησα, ἀγρόν οὐκ ἐκτήσαμην, καὶ πάντες οἱ συνημνοί μοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον.

17 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐκατὸν καὶ πενήκοντα ἄνδρες, καὶ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθελῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν ἐπὶ τράπεζάν μου.

18 Καὶ ἦν γινόμενος εἰς ἡμέραν μίαν μόσχος εἰς, καὶ πρόβατα ἕξ ἐκλεκτὰ καὶ χίμαρος ἐγίνοντό μοι· καὶ ἀναμέσων δέκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν οἶνος τῷ πλήθει· καὶ σὺν τούτοις ἄρτους τῆς βίας οὐκ ἐξήγησα, ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ τὸν λαόν τούτων.

19 Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς εἰς ἄγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ.

Κεφ. 5'. VI.

ΚΑΙ ἐγένετο καθὼς ἠκόσθη τῷ Σαναβαλλάτ, καὶ Τωβῖα, καὶ τῷ Γησάμ τῷ Ἀραβί, καὶ τοῖς καταλοιποῖς ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι ψοδόμησα τὸ τεῖχος, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοή· ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πύλαις.

2 Καὶ ἀπέστειλε Σαναβαλλάτ καὶ Γησάμ πρὸς μέ, λέγων, Δεῦρο καὶ συναχθῶμεν ἐπιταυτῷ ἐν ταῖς κώμας ἐν πεδίῳ Ἰνῶ· καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι· ποιησαί μοι· πονηρίαν.

3 Καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέλους, λέγων, Ἔργον μέγα ἐγὼ ποιῶ, καὶ οὐ δυνήσομαι καταβῆναι, μή ποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον· ὡς ἂν τελειώσω αὐτό, καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς μέ ὡς πρὸ ῥήμα τῆτο· καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα.

5 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς μέ Σαναβαλλάτ τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστολὴν ἀνεψυχμένην ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἦν γεγραμμένος ἐν αὐτῇ, Ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λογιζέσθε ὑποστατήσαι, διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος, καὶ σὺ ἔσῃ αὐτοῖς ἐσθιλιέας.

7 Καὶ πρὸς τούτοις προφήτας βάστησας σεαυτῷ, ἵνα καθίσῃς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰούδα· καὶ νῦν ἀπαγγελλήσονται τῷ βασιλεῖ οἱ λόγοι οὗτοι· καὶ νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπιταυτῷ.

8 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν, λέγων, Οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι ὡς σὺ λέγεις, ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύδῃ αὐτούς.

9 Ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς, λέγοντες, Ἐκλυθῆσονται χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου, καὶ οὐ ποιηθήσεται· καὶ νῦν ἐκράται-ωσα τίς χεῖράς μου.

10 Καγῶ εἰσήλθον εἰς οἶκον Σεμεί υἱοῦ Δαλαΐα υἱοῦ Μεταβεήλ, καὶ αὐτὸς συνεχόμενος· καὶ εἶπε, Συναχθῶμεν εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας αὐτοῦ ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε.

11 Καὶ εἶπα, Τίς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον, καὶ ζήσεται;

12 Καὶ ἐπέγνω, καὶ ἰδοὺ ὁ Θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτὸν, ὅτι ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐμοῦ· καὶ Τωβίας καὶ Σαναβαλλάτ ἐμισθώσαντο

13 Ἐπ' ἐμὲ ὄχλον ὅπως φοβηθῶ, καὶ ποιήσω οὕτως, καὶ ἄμαρτῳ, καὶ γίνωμαι αὐτοῖς εἰς ὄνομα πονηρόν, ὅπως ὀνειδισώσά με.

14 Μνήσθητι ὁ Θεὸς ὁ Τωβία καὶ ὁ Σαναβαλλάτ, ὡς τὰ ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα, καὶ τῷ Νωαδία τῷ προφήτῃ, καὶ ὁ καταλοιποῖς τῶν προφητῶν οἱ ἦσαν φοβερίζοντες με.

15 Καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ Ἐλοῦλ ἡμῶν· εἰς πενήκοντα καὶ δύο ἡμέρας.

16 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν, καὶ δέπεπεσε ἰφόβος σφόδρα ἐν ὄφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐγενήθη τελειωθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο.

17 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ πολλῶν ἐντίμων Ἰουδα ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο πρὸς Τωβίαν, καὶ αἱ Τωβία ἤρχοντο πρὸς αὐτούς.

18 Ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰούδα ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ, ὅτι γαμβρός ἦν τοῦ Σεχενία υἱοῦ Ἡραε· καὶ Ἰωνάν υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Μεσουλάμ υἱοῦ Βυραχία εἰς γυναῖκα.

19 Καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρὸς μέ, καὶ λόγοις μου ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ· καὶ ἐπιστολάς ἀπέστειλε Τωβίας φοβερίζου με.

Κεφ. 7'. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ψοδόμηθη τὸ τεῖχος, καὶ ἔστησα τὰς θύρας, καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πύλωροι, καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ Λευῖται.

2 Καὶ ἐνετειλάμην τῷ Ἀνανία ἀδελφῷ μου, καὶ τῷ Ἀνανία ἀρχόντῃ τῆς βιῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ ἀληθῆς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν παρὰ πολλοῖς.

3 Καὶ εἶπα ἰαυτοῖς, Οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι Ἱερουσαλὴμ ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔτι αὐτῶν ἀρηγοροῦντων, κλείεσθωσαν αἱ θύραι, καὶ σφηνουσθωσαν· καὶ στήσων προφυλάκας οἰκόντων ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀνὴρ ἐν προφυλακῇ αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἀπέναντι οἰκίας αὐτοῦ.

4 Καὶ ἡ πόλις πλατεῖα καὶ μεγάλη, καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ οὐκ ἦσαν οἰκίαι ψοδόμημενάι.

5 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἀρχοντας καὶ τὸν λαόν ἐν συνοδίᾳ· καὶ ἔβρον βιβλίον τῆς συνοδίας οἱ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις, καὶ εἶρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ,

- 6 Καὶ οὗτοι^α υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ^α αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπέφυκε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς Ἰούδα ἄνθρωπος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ
- 7 Μετὰ Ζοροβάβελ, καὶ Ἰησοῦ, καὶ Νεεμίας, Ἀζαρία, καὶ Ῥεεμιὰ, Ναεμανί, Μαρδοχαῖος, Βασιάν, Μασφάρῳ, Ἐσδρα, Βοηουία, ὁ Ἰναοῦμ', Βιανὰ, Μασφάρ, ἄνδρες λαοῦ Ἰσραὴλ.
- 8 Υἱοὶ Φόρος, δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο.
- 9 Υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.
- 10 Υἱοὶ Ἡρά, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.
- 11 Υἱοὶ Φαῶθ Μωάβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ, δισχίλιοι ἑξακόσιοι δεκαοκτώ.
- 12 Υἱοὶ Αἰλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.
- 13 Υἱοὶ Ζαθουία, ὀκτακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.
- 14 Υἱοὶ Ζακχοῦ, ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα.
- 15 Υἱοὶ Βανουί, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ.
- 16 Υἱοὶ Βηβί, ἑξακόσιοι εἰκοσιοκτώ.
- 17 Υἱοὶ Ασγάδ, δισχίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο.
- 18 Υἱοὶ Ἀδωνικίμ, ἑξακόσιοι ἐξηκονταεπτὰ.
- 19 Υἱοὶ Βαγοί, δισχίλιοι ἐξηκονταεπτὰ.
- 20 Υἱοὶ Ἡδίν, ἑξακόσιοι πεντηκονταπέντε.
- 21 Υἱοὶ Ἀτήρ τῷ Εξείκι, ἑννενηκονταοκτώ.
- 22 Υἱοὶ Ἡσάμ, τριακόσιοι εἰκοσιοκτώ.
- 23 Υἱοὶ Βεσεὶ, τριακόσιοι εἰκοσιτέσσαρες.
- 24 Υἱοὶ ὁ Ἀρίφ', ἑκατὸν ὀδώδεκα^α. υἱοὶ Ἀσέν, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.¹
- 25 Υἱοὶ Γαβαῶν, ἑννενηκονταπέντε.
- 26 Υἱοὶ ὁ Βαιθαλέμ' ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς^α υἱοὶ Ἀτωφά', πεντηκονταεξ.
- 27 Υἱοὶ Ἀναθῶθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.
- 28 Ἄνδρες ὁ Βηθασμῶθ', τεσσαρακονταδύο.
- 29 Ἄνδρες Καραθαρίμ, Καφίρ, καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακονταεπτὰ.
- 30 Ἄνδρες Ἀραμιά, καὶ Γαβαῖά, ἑξακόσιοι εἰκοσι^α.
- 31 Ἄνδρες Μαχεμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο.
- 32 Ἄνδρες Βαιθίηλ, καὶ Αἶ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.
- 33 Ἄνδρες Ναβία, ἑκατὸν πεντηκονταδύο^α.
- 34 Ἄνδρες Ἡλαμαάρ, χίλιοι διακόσιοι ὁ πεντηκονταδύο¹.
- 35 Υἱοὶ Ἡράμ, τριακόσιοι εἰκοσι.
- 36 Υἱοὶ Ἰερικόω, τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.
- 37 Υἱοὶ Λοδαδίδ καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιεῖς.
- 38 Υἱοὶ Σανανί, τρισχίλιοι ἑννακόσιοι τριακοντα.
- 39 Οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰωδαὲ εἰς οἶκον Ἰησοῦ, ἑννακόσιοι ἑβδομηκονταεπτὰ.
- 40 Υἱοὶ Ἐμμὴρ, χίλιοι πεντηκονταδύο.
- 41 Υἱοὶ Φασεοῦρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτὰ.
- 42 Υἱοὶ Ἡράμ, χίλιοι δεκαεπτὰ.
- 43 Οἱ Λευῖται, υἱοὶ Ἰησοῦ τοῦ Καδμὴηλ τοῖς υἱοῖς τοῦ Οὐδουία, ἑβδομηκοντατέσσαρες.
- 44 Οἱ ἄδοντες, υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν τεσσαρακονταοκτώ.
- 45 Οἱ πυλωροὶ, υἱοὶ Σαλοῦμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελμῶν, υἱοὶ Ἀκουβ, υἱοὶ Ἀτιτί, υἱοὶ Σαβί, ἑκατὸν τριακονταοκτώ.
- 46 Οἱ Ναθινίμ, υἱοὶ Σηά, υἱοὶ ὁ Ἀσφά', υἱοὶ Ταβαῶθ,
- 47 Υἱοὶ Κιρῆς, υἱοὶ ὁ Ἀσουία', υἱοὶ Φαδῶν.
- 48 Υἱοὶ Λαβανὰ, υἱοὶ Ἀγαβί, ἂ υἱοὶ Σελμεῖ.
- 49 Υἱοὶ Ἀνίν, υἱοὶ ὁ Γαδῆλ', υἱοὶ Γαάρ,
- 50 Υἱοὶ Ῥααία, υἱοὶ Ῥασῶν, υἱοὶ Νεκωδά.
- 51 Υἱοὶ Γηζίμ, υἱοὶ Ὀζι, υἱοὶ Φεσίη,
- 52 Υἱοὶ Βησι, υἱοὶ Μείνων, υἱοὶ ὁ Νεφωσασί'
- 53 Υἱοὶ Βακβουκ, υἱοὶ Ἀχιφά, υἱοὶ Ἀρούρ,
- 54 Υἱοὶ Βασιλῶθ, υἱοὶ Μιδί, υἱοὶ Ἀδασάν,
- 55 Υἱοὶ Βαρκονέ, υἱοὶ Σισαράθ, υἱοὶ Θημά,
- 56 Υἱοὶ Νισαί, υἱοὶ Ἀτιφά.
- 57 Υἱοὶ δούλων Σαλωμών, υἱοὶ Σουτεῖ, υἱοὶ Σαφαιρίτ, υἱοὶ Φεριδῖ,
- 58 Υἱοὶ ὁ Ἰελίηλ', υἱοὶ Δορκών, υἱοὶ Γαδαίηλ,
- 59 Υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἐττήλ, υἱοὶ Φακαριθ, υἱοὶ Σαβαίμ, υἱοὶ Ἡμίμ.
- 60 Πάντες οἱ Ναθινίμ, καὶ υἱοὶ δούλων Σαλωμών, τριακόσιοι ἑννενηκονταδύο.
- 61 Καὶ οὗτοι ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελέθ, Θελαρησά, Χαροῦβ, Ἡρών, Ἰεμὴρ, καὶ οὐκ ἐδυνάστησαν ἀπαγγεῖλαι οἶκους πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν, εἰ ἀπὸ Ἰσραὴλ εἰσίν.
- 62 Υἱοὶ Δαλαία, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ Νεκωδά, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο.
- 63 Καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, υἱοὶ Ἐβία, υἱοὶ Ἀκῶς, υἱοὶ Βερζελλί, ὅτι ἔλαβον ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλί τοῦ Γαλααδίτη γυναῖκας, καὶ ἐκλήθησαν ἐπ' ὄνοματι αὐτῶν.
- 64 Οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνοδείας, καὶ οὐχ εὐρέθη, καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας.
- 65 Καὶ εἶπεν ἀθερσαοσθῆς^α ἵνα μὴ φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, ἕως ἀναστῆ ἱερεὺς φωτίσων.

66 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὡσεὶ τέσσαρες μυριάδες δισχιλίου τριακόσιοι ἔξηκοντα,

67 Πάρεκ δοῦλων αὐτῶν καὶ παιδικῶν αὐτῶν οἷοι ἑπτακίχλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά· καὶ ἄδοντες καὶ ἄδουσαι, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

68 Ὅνοι δισχιλίοι ἑπτακόσιοι.

70 Καὶ ἀπὸ μέρους ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῷ Ἰερεμίᾳ εἰς θησαυρὸν χρυσοῦς χίλιοι, φιάλας πενήτηκοντα, καὶ χυθωνῶν τῶν ἱερέων τριάκοντα.

71 Καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς θησαυροῦς τοῦ ἔργου χρυσοῦ νομισματῶν δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μᾶς δισχιλίας ἄ τριακόσιαι.

72 Καὶ ἔδωκαν οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ χρυσοῦ δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μᾶς δισχιλίας ἄ διακόσιαι, καὶ χυθωνῶν τῶν ἱερέων ἔξηκονταεπτά.

73 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ Λευῖται, καὶ οἱ πωλῶροι, καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ Ναθινιμ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἔφθασεν ὁ μῆν ὁ ἔβδομος, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς τὸ πλάτος τοῦ ἑμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος· καὶ εἶπαν τῷ Ἐσδρα τῷ γραμματεῖ, ἐνέγκαι τὸ βιβλίον νόμου Μωσῆ, ὃν ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἤνεγκεν Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς τὸν νόμον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρῶν ἕως γυναικῶν, καὶ πᾶς ὁ συνῶν, ἀκούειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἔβδομου.

3 Καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι τὸν ἥλιον ἕως ἡμισσοῦ τῆς ἡμέρας, ἀνέγαντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ αὐτοὶ συνιέντες· καὶ ὡτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.

4 Καὶ ἔστη Ἐσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνου, καὶ ἔστησαν ἐχόμενα αὐτοῦ Ματθαθίας, καὶ Σαμαίας, καὶ Ἀνανίας, καὶ Οὐρίας, καὶ Χελκία, καὶ Μασαία ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἔξ ἑριστερῶν Φαδαίας, καὶ Μισαὴλ, καὶ Μελχίας, καὶ Ἄσωμ, καὶ Ἰσαββαδμῆ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Μεσολλάμ.

5 Καὶ ἤνοιξεν Ἐσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τοῦ λαοῦ· καὶ ἐγένετο ἡμῖκα ἤνοιξεν αὐτό, ἔσθη πᾶς ὁ λαός.

6 Καὶ ἠυλόγησεν Ἐσδρας Κύριον τὸν Θεὸν τὸν μέγαν καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός, καὶ εἶπαν, Ἄμην, ἐπάραντες ἄ τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἔκυψαν καὶ προσεκύνησαν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ προσώπων ἐπὶ τῆν γῆν.

7 Καὶ Ἰησοῦς, καὶ Βααθίας, καὶ Σαραβίας ἦσαν συνετίζοντες τὸν λαὸν τοῖς τὸν νόμον· καὶ ὁ λαὸς ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ.

8 Καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ Θεοῦ· καὶ εἰδὼσεν Ἐσδρας, καὶ διέστειλεν ἐν ἐπιστήμῃ Κυρίου, καὶ συνήκεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἀναγνώσει.

9 Καὶ εἶπε Νεεμίας καὶ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ συνετίζοντες τὸν λαόν, καὶ εἶπαν παντὶ τῷ λαῷ, Ἡμέρα ἅγια ἐστὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, μὴ πνεύθειτε

μηδὲ κλαίετε· ὅτι ἔκλαιε πᾶς ὁ λαός, ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε, φάγετε λιπάσματα καὶ πιετε γλυκύσματα, καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν, ὅτι ἅγια ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· καὶ μὴ διαπέσητε, ὅτι ἐστὶ Κύριος ἰσχύς ἡμῶν.

11 Καὶ οἱ Λευῖται κατεσιώπων πάντα τὸν λαόν, λέγοντες, Σιωπᾶτε, ὅτι ἡμέρα ἅγια, καὶ μὴ καταπίετε.

12 Καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαός φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀποστέλλειν μερίδας, καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην, ὅτι συνήκαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς.

13 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν σινιτῶ παντὶ λαῷ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Ἐσδραν τὸν γραμματεῖα, ἐπιστήσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου.

14 Καὶ εὔροσαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, ὃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆ, ὅπως κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν εορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἔβδομῳ,

15 Καὶ ὅπως σημᾶνῶσι σάλπιγγιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ εἶπεν Ἐσδρας, Ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐνέγκατε φύλλα ἑλαίας, καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσῶν, καὶ φύλλα μυρσίνης, καὶ φύλλα φοινίκων, καὶ φύλλα ξύλου δασέος, ποιῆσαι σκηνάς κατὰ τὸ γεγραμμένον.

16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαός, καὶ ἤνεγκαν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς σκηνάς ἄνηρ ἐπὶ τοῦ δώματος αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν πλατείαις τῆς πόλεως, καὶ ἕως πύλης Ἐφραΐμ.

17 Καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, σκηνάς, καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς· ὅτι οὗτοι ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης· καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη.

18 Καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ Θεοῦ ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐσχάτης· καὶ ἐποίησαν εορτὴν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ τὸ κρίμα.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν σάκκοις καὶ σποδῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν.

2 Καὶ ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἄλλοτριου, καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀνομιὰς τῶν πατέρων αὐτῶν.

3 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν, καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν· καὶ ἦσαν ἐξαγορευόντες τῷ Κυρίῳ καὶ προσκινούντες τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν.

4 Καὶ ἔσθη ἐπὶ ἀναβάσει τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς, καὶ οἱ υἱοὶ Καδμὴλ, Σεχεια υἱὸς Σαραβία, υἱὸς Χωνεὶ· καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

5 Καὶ εἶπσαν οἱ Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καδμὴλ, Ἀνάστητε, εὐλογεῖτε· Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἐως τοῦ αἵματος· καὶ εὐλογήσῃσι ὄνομα δόξης σου, καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ ἀνύσει.

6 Καὶ εἶπεν Ἐσδρας, Σὺ εἶ αὐτὸς Κύριος μόνος, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανῶν, τὴν γῆν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, τὰς θαλάσσις· καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇς· καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα, καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν·

7 Σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεός, σὺ ἐξελέξω ἐν Ἀβραμ, καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαιῶν, καὶ ἐπέθηκες αὐτῷ ὄνομα Ἀβραάμ·

8 Καὶ εὗρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου, καὶ ὁ ἔθνος πρὸς αὐτὸν διαθήκην ὄρκου αὐτῷ τὴν γῆν τῶν Χαναανῶν, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ τῶ σπερίματι αὐτοῦ· καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου, ὅτι δίκαιος σὺ.

9 Καὶ εἶδες τὴν ταπεινώσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρίν.

10 Καὶ ἔδωκας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πασιῖν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἐγὼς ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆ.

11 Καὶ τὴν θύλασαν ἐρρήξας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ, καὶ τοὺς καταδιώζοντας αὐτοῦς ἐρρήξας εἰς βυθὸν, ὡσεὶ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

12 Καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης ὠδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα, τοῦ φωτισαί αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ἣ πορεύονται ἐν αὐτῇ.

13 Καὶ ἐπὶ ὄρος Σινὰ κατέβης, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα, καὶ νόμους ἀληθείας, προσταγμάτων, καὶ ἐντολαὶς ἀγαθῆς.

14 Καὶ τὸ ἀβάββατον σε τὸ ἄγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς, ἐντολάς καὶ προσταγμάτων καὶ νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωσῆ ἡ δούλου σου.

15 Καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς βιτοδοσίαν αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν αὐτῶν· καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομήσαι τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινας τὴν χειρὰ σου δοῦναι αὐτοῖς.

16 Καὶ αὐτοί, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερηφανεύσαντο, καὶ ἐσκήληρυν ἐν τράχηλον αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου,

17 Καὶ ἀνένευσαν τοῦ εἰσακοῦσαι, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασιῶν σου ἃν ἐποίησας μετ' αὐτῶν· καὶ ἐσκήληρυν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν ἐπιστρέφειν εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ σὺ ὁ Θεὸς ἐλεῆμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοῖς.

18 Ἐτι δὲ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν, καὶ εἶπαν, Οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους.

19 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς· οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν στύλον τῆς νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας, ὀδηγήσαι αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὸν στύλον τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα, φωτίσειν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ἣ πορεύονται ἐν αὐτῇ.

20 Καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἔδωκας συνετίσαι αὐτοῖς· καὶ τὸ μάνα σου οὐκ ἄφυστέρησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν τῷ δίψει αὐτῶν.

21 Καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέθρεψας αὐτοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐχ ὑστέρησας αὐτοῖς οὐδέν· ἰμάτια αὐτῶν οὐκ ἐπαλαιώθησαν, καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διερράγησαν.

22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας, καὶ λαοὺς ἐμέρισας αὐτοῖς· καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν Σηὸν βασιλεῖως Ἑσεβων, καὶ τὴν γῆν Ὠγ βασιλείως τοῦ Βασάν.

23 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰσάγαγες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

24 Καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτῆν· καὶ ἐξέτριψας ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν τῶν Χαναανῶν, καὶ ἔδωκας αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστον ἐνώπιον αὐτῶν.

25 Καὶ κατέλαβον πόλεις ὑψηλῆς, καὶ ἐκληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν, λάκκους λελατομημένους, ἄμπελανος καὶ ἐλαιώνας, καὶ πᾶν ξύλον βρωσίμων εἰς πλῆθος· καὶ ἐφάγασαν καὶ ἐνεπλήσθησαν καὶ ἐλιπάνθησαν, καὶ βέτριψαν ἐν ἀγαθασίνῃ σου τῇ μεγάλῃ.

26 Καὶ ἥλλαξαν, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐρρίψαν τὸν νόμον σου ὅπισω σώματος αὐτῶν· καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, οἱ δὲ διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέφειν αὐτοὺς πρὸς σέ· καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους.

27 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν χειρὶ θλιβόντων αὐτοῦς, καὶ ἐθλιψαν αὐτοῖς· καὶ ἀνεβόησαν πρὸς σέ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ ἄκουσας, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς σωτηρίας, καὶ ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτοῖς.

28 Καὶ ὡς ἀνεπαίστατον, ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου· καὶ ἐγκατέλιπες αὐτοῖς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ κατήρξαν ἐν αὐτοῖς· καὶ πάλιν ἀνεβόησαν πρὸς σέ, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ εἰσηκούσας, καὶ ἐρρῶσας αὐτοὺς ἐν οἰκτιρμοῖς σου πολλοῖς,

29 Καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐπιστρέφειν αὐτοῦς εἰς τὸν νόμον σου· καὶ οὐκ ἤκουσαν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε καὶ ἄκριμασίν σου ἡμάρτησαν, ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ ἔδωκαν νῦτον ἀπειθούντας, καὶ τράχηλον αὐτῶν ἐσκήληρυν καὶ οὐκ ἤκουσαν.

30 Καὶ ἔλκυσας ἐπ' αὐτοὺς ἔτη πολλά, καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν πνεύματί σου ἐν χειρὶ προφητῶν σε, καὶ οὐκ ἐνωτίσασαν, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς γῆς.

31 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐποίησας αὐτοῖς εἰς συντέλειαν, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοῖς, ὅτι ἰσχυρὸς εἶ καὶ ἐλεῆμων καὶ οἰκτίρμων.

32 Καὶ νῦν ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ κρατιεὺς καὶ ὁ φοβερός, φυλάσσω τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου, μὴ ὀλιγωθήτω ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ μόχθος ὃς εὗρεν ἡμᾶς, καὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τοὺς ἀρχοντας ἡμῶν, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ τοὺς προφήτας ἡμῶν, καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ τῶν ἡμερῶν βασιλέων Ἀσσοῦρ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

33 Καὶ σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας· καὶ ἡμεῖς ἐξημαρτομεν,

34 Καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον σου, καὶ οὐ προσέσχον τῶν ἐντολῶν σου, καὶ τὰ μαρτύρια σου ἃ διεμαρτύρω αὐτοῖς.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ σου καὶ ἐν ἀγαθῶσιν σου τὴ πολλῇ ἣ ἔδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐν τῇ γῆ τῇ πλατείᾳ καὶ λιπαρῇ ἣ ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν, οὐκ ἐδούλευσάν σοι, καὶ οὐκ ἀπέστρεψαν ἀπὸ ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν τῶν ποιηρῶν.

36 Ἴδου ἑσήμερον ἐσμέν¹ δούλοι, καὶ ἡ γῆ ἣν ἔδωκας τοῖς πατρίσιν ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἴδου ἐσμέν δούλοι ἐπ' αὐτῆς,

37 Καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς πολλοὶ τοῖς βασιλευσίν οἱς ἔδωκας ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσι, καὶ ἐν κτήσιν ἡμῶν ὡς ἀρεστὸν αὐτοῖς, καὶ ἐν θλίψει μεγάλη ἐσμέν.

38 Καὶ ἐν πάσι τούτοις ἡμεῖς διατιθέμεθα πᾶσιν, καὶ γράφομεν, καὶ ἐπισφραγίζουσιν ἄρχοντες ἡμῶν, Λευῖται ἡμῶν, ἱερεῖς ἡμῶν.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ ἐπὶ τῶν σφραγίζοντων Νεεμίας ἀρτασαθᾶ υἱὸς Ἀχαλίας, καὶ Σεδεκίας

2 Υἱὸς Ἀραία, καὶ Ἀζαρία, καὶ Ἱερεμίας,

3 Φασούρ, Ἀμαρία, Μελχία,

4 Ἄττους, Σεβανί, Μαλουχία,

5 Ἰράμ, Μερμιάθ, Ἀβδία,

6 Δανιὴλ, Γανναθὸν, Βαρουχ,

7 Μεσουλάμ, Ἀβία, Μιμίν,

8 Μααζία, Βελγαί, Σαμαΐα· οὗτοι ἱερεῖς.

9 Καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησοῦς υἱὸς Ἀζανία, Βα

ναιὸν ἀπὸ υἱῶν Ἡναδὶθ, Καδμηλ

10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σαβανία, Ὤδουία,

Καλιτὰν, Φελία, Ἀνάν,

11 Μιχα, Γούβ, Ἀσεβίας,

12 Ζακχώρ, Σαραβία, Σεβανία,

13 Ὁδούμ¹ υἱοὶ Βανουαὶ

14 Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ Φόρος, Φαῦθ, Μωᾶβ,

Ἡλάμ, Ζαθονία υἱοὶ Βανί,

15 Ἀσγάδ, Βηβαί,

16 Ἀδανία, Βαγοὶ, Ἡδίν,

17 Ἀτήρ, Ἐξεκία, Ἀζούρ,

18 Ὤδουία, Ἡσάμ, Βησι,

19 Ἀρίφ, Ἀναθὼθ, Νωβαί,

20 Μεγαφῆς, Μεσουλλάμ, Ἡζίρ,

21 Μεσωζεβήλ, Σαδούκ, Ἰεδδουία,

22 Φαλτία, Ἀνάν, Ἀναία,

23 Ὡσπῆ, Ἀνανία, Ἀσουβ,

24 Ἀλῶης, Φαλαί, Σωβῆκ,

25 Ῥεούμ, Ἐσσαβανὰ, Μαισία,

26 Καὶ Αἴα, Αἰνάν, Ἡνάμ,

27 Μαλουχ, Ἡράμ, Βαυαί,

28 Καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, οἱ πυλωροὶ, οἱ ἄδοντες, οἱ Ναθινμ, καὶ πᾶς ὁ προσπορευόμενος ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς νόμον τοῦ Θεοῦ, γυναικες αὐτῶν, υἱοὶ αὐτῶν, θυγατέρες αὐτῶν· πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ συνών,

29 Ἐνίσχον ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ καταήρσαντο αὐτούς, καὶ εἰσηλθσαν ἐν ἡρᾷ καὶ ἐν ὄρκῳ τοῦ πορεύεσθαι ἐν νόμῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐδόθη ἐν χειρὶ Μωσῆ· δούλου τοῦ Θεοῦ, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς Κυρίου, καὶ τὰ κρίματα αὐτῆ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ·

30 Καὶ τοῦ μὴ δοῦναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς

λαοῖς τῆς γῆς, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν οὐκ ληψόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν·

31 Καὶ λαοὶ τῆς γῆς οἱ φέροντες τοὺς ἀγορασμούς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἀποδοῦσθαι, οὐκ ἀγορῶμεν παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἁγίᾳ· καὶ ἀνήσομεν τὸ ἔτος τὸ ἐβδόμῳ, καὶ ἀπαίτησι παρὰ χειρὸς·

32 Καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολὰς δοῦναι ἐφ' ἡμᾶς τρίτον τοῦ διδράχμου κατ' ἐνιαυτὸν εἰς δουλείαν οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

33 Εἰς ἄρτους τοῦ προσώπου, καὶ θυσίαν τῆ ἐνδελεχισμοῦ, καὶ εἰς ὀλοκαύτωμα τοῦ ἐνδελεχισμοῦ τῶν σαββίτων, τῶν νομηνιῶν, εἰς τὰς ἑορτάς καὶ εἰς τὰ ἅγια, καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας, ἐξιλάσασθαι περὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς ἔργα οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

34 Καὶ κλήρους ἐβίβλομεν περὶ κλήρου ξυλοφορίας, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαὸς, ἐνέγκαι εἰς οἶκον Θεῦ ἡμῶν, εἰς οἶκον πατρίων ἡμῶν, εἰς καιροὺς ἀπὸ χρόνων, ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, ἐκκαῦσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ·

35 Καὶ ἐνέγκαι τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ πρωτογεννήματα καρπῶ παντὸς ξύλου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς οἶκον Κυρίου,

36 Καὶ τὰ πρωτότοκα υἱῶν ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοτῶν ἡμῶν καὶ ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἶκον Θεῦ ἡμῶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν.

37 Καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν, καὶ τὸν κίρπον παντὸς ξύλου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, οἴσομεν τοῖς ἱερεῦσιν ἐν τῷ γαστροφυλάκιον οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευῖταις· καὶ αὐτοὶ οἱ Λευῖταις δεκατοῦντες ἐν πάσαις πόλεσι δουλείας ἡμῶν.

38 Καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς υἱὸς Ἀαρὼν μετὰ τοῦ Λευίτου ἐν τῇ δεκάτῃ τῷ Λευίτου, καὶ οἱ Λευῖται ἀνοίσουσιν τὴν δεκάτην τῆς δεκάτης· εἰς οἶκον Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαστροφυλάκια εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ.

39 Ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ τῆς Λευὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐκεῖ σκενὴ τὰ ἅγια, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοὶ καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες· καὶ οὐκ ἐγκαταλείψομεν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβίβλοσαν κλήρους ἐνέγκαι ἕνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλει τῇ ἁγίᾳ, καὶ ἐννέα μέρη ἐν ταῖς πόλεσι.

2 Καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς πάντας ἄνδρας τοὺς ἐκουσιαζομένους καθίσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς πόλεως οἱ ἐκάθισαν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰουδα· ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατασχέσει αὐτῆ ἐν πόλεσιν αὐτῶν Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ Ναθινάι, καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμών·

4 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκάθισαν ἀπὸ υἱῶν Ἰδα, καὶ ἀπὸ υἱῶν Βεναμίν· ἀπὸ υἱῶν Ἰδα, Ἀθαΐμ υἱὸς Ἀζία, υἱὸς Ζαχαρία, υἱὸς Σαμαρία, υἱὸς Σαφατία, υἱὸς Μαλελεήλ· καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρέσ,

5 Καὶ Μαασία υἱὸς Βαρουχ, υἱὸς Χαλαζαί, υἱὸς Ὄζια, υἱὸς Ἀδαία, υἱὸς Ἰωαβὶβ, υἱὸς Ζαχαρίας, υἱὸς τοῦ Σηλωνί·

6 Πάντες υἱοὶ Φαρές οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ, τετρακόσιοι ἐξηκονταοκτῶ ἄνδρες δυνάμεως.

7 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμίν, Σηλῶ υἱὸς Μεσουλάμ, υἱὸς Ἰωᾶδ, υἱὸς Φαθαΐα, υἱὸς Κωλεΐα, υἱὸς Μασαίου, υἱὸς Ἐθὴηλ, υἱὸς Ἰεσία,

8 Καὶ ὑπίσω αὐτοῦ Γηβέ, Σηλί, ἐννακόσιοι εἰκοσιοκτῶ.

9 Καὶ Ἰωήλ υἱὸς Ζεχρί ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτῆς καὶ Ἰούδα υἱὸς Ἀσανά ἀπὸ τῆς πόλεως δεύτερος

10 Ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ Ἰαδία υἱὸς Ἰωαρίβ, Ἰαχίν,

11 Σαράια υἱὸς Ἐλχία, υἱὸς Μεσουλάμ, υἱὸς Σαδδουκ, υἱὸς Μαριώθ, υἱὸς Αἰτιῶθ ἀπέναντι οἴκου τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ οἱ ἄδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου, οκτακόσιοι εἰκοσιδύο καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἰεροάμ, υἱὸς Φαλααία, υἱὸς Ἀμμασι, υἱὸς Ζαχαρία, υἱὸς Φασσοῦρ, υἱὸς Μελχία,

13 Καὶ ἄδελφοὶ αὐτοῦ ἄρχοντες πατριῶν, διακόσιοι τεσσαρακονταδύο καὶ Ἀμμασία υἱὸς Ἐσθρήηλ, υἱὸς Μεσαριμίθ, υἱὸς Ἐμμῆρ,

14 Καὶ ἄδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεως, ἑκατὸν εἰκοσιοκτῶ καὶ ἐπίσκοπος Ἰ Βαδιήλ υἱὸς τῶν μεγάλων.

15 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν, Σαμαΐα υἱὸς Ἐσρκάμ,

16 Μαθθανίας υἱὸς Μιχά, καὶ Ἰωβηβ υἱὸς Ζαμουὶ.

18 Διακόσιοι ὕψοδηκοντατέσσαρες.

19 Καὶ οἱ πυλωροὶ, Ἀκούβ, Τελαμίν, καὶ οἱ ἄδελφοὶ αὐτῶν, ἑκατὸν ἐβδομηκονταδύο.

22 Καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς Βανί, υἱὸς Οἶζι, υἱὸς Ἀσαβία, υἱὸς Μιχά ἀπὸ υἱῶν Ἀσάφ τῶν ἰδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου τοῦ Θεοῦ

23 Ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως εἰς αὐτοὺς.

24 Καὶ Φαθαΐα υἱὸς Βασηζά πρὸς χεῖρα τοῦ βασιλέως εἰς πᾶν ἔργον τῶ λαῶ,

25 Καὶ πρὸς τὰς ἐπαύσεις ἐν ἡμέραις αὐτῶν καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα ἐκάθισαν ἐν Κυριαθαρβόκ,

26 Καὶ ἐν Ἰησοῦ,

27 Καὶ ἐν Βηρσαβεέ, καὶ ἐπαύσεις αὐτῶν

30 Λαχίς καὶ ἄγροὶ αὐτῆς, καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Βηρσαβεέ.

31 Καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἀπὸ Γαβαὰ Μαχμύς.

36 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν μερίδες Ἰούδα τῶ Βενιαμίν.

Κεφ. ιβ. XII.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀναρτῆται μετὰ Ζοροβάβελ υἱοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦ Σαράια, Ἰερεμία, Ἐσδρα,

2 Ἀμαρία, Μαλούχ,

3 Σεχενία

7 Οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν ἱερέων, καὶ ἄδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῦ.

8 Καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησοῦ, Βανοὶ, Καδμὴλ, Σαραβία, Ἰωδαέ, Μαθθανία, ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἄδελφοὶ αὐτῶν εἰς τὰς ἐφημερίας.

10 Καὶ Ἰησοῦς ἐγέννησε τὸν Ἰωακίμ, καὶ Ἰωακίμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιασίβ, καὶ Ἐλιασίβ τὸν Ἰωδαέ,

11 Καὶ Ἰωδαέ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ Ἰωνάθαν ἐγέννησε τὸν Ἰαδού.

12 Καὶ ἐν ἡμέραις Ἰωακίμ ἄδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, τῶ Σαράια, Ἀμαρία τῶ Ἰερεμία, Ἀνανία

13 Τῶ Ἐσδρα, Μεσουλάμ τῶ Ἀμαρία, Ἰωανάν

14 Τῶ Ἀμαλούχ, Ἰωνάθαν τῶ Σεχενία, Ἰωσήφ

15 Τῶ Ἀρέ, Μαννάς τῶ Μαριώθ, Ελκαί

16 Τῶ Ἀδαδαί, Ζαχαρία τῶ Γαθαθῶθ, Μεσολάμ

17 Τῶ Ἀβιά, Ζεχρί τῶ Μιαμίν, Μααδαί τῶ Φελετί,

18 Τῶ Βυλγὰς, Σαμουέ τῶ Σεμία, Ἰωνάθαν

19 Τῶ Ἰωαρίβ, Μαθθαναί τῶ Ἐδίω, Οἶζι

20 Τῶ Σαλαί, Καλλαί τῶ Ἀμέκ, Ἀβέδ

21 Τῶ Ἐλκίς, Ἀσαβίας τῶ Ἰεδείου, Ναθαναήλ.

22 Οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ἐλιασίβ, Ἰωδαά, καὶ Ἰωᾶ, καὶ Ἰωανάν, καὶ Ἰδοῖα, γεγραμμένοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαυείδου τοῦ Πέρσου

23 Υἱοὶ δὲ Λεβὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν, καὶ ἕως ἡμερῶν Ἰωανάν υἱοῦ Ἐλισοῦ.

24 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν, Ἀσαβία, καὶ Σαραβία, καὶ Ἰησοῦ καὶ υἱοὶ Καδμὴλ καὶ ἄδελφοὶ αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς ἕκκαστον ἀνεῖν ἐν ἐντολῇ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ ἐφημερίαν πρὸς ἐφημερίαν.

25 Ἐν τῶ συναγαγεῖν με τοὺς πυλωροὺς

26 Ἐν ἡμέραις Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ ἐν ἡμέραις Νεεμία, καὶ Ἐσδρας οἱ ἱερεῖς καὶ γραμματεῖς.

27 Καὶ ἐν ἑκαταμίοις τειχοῦς Ἱερουσαλήμ ἐζήτησαν τοὺς Λευίτας ἐν τοῖς τοποῖς αὐτῶν τοῦ ἐνεῖλαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλήμ, ποιήσαι ἑκαταμία καὶ εὐφροσύνη ἐν θωαθά, καὶ ἐν ψόαις κυμβαλίζοντες, καὶ ψαλτήρια, καὶ κινύρα.

28 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἄδόντων καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ ἐπαύλεω,

29 Καὶ ἀπὸ ἄγων, ὅτι ἐπαύλεις ἠκοδόμησαν ἑαυτοῖς οἱ ἄδόντες ἐν Ἱερουσαλήμ.

30 Καὶ ἐκαθάρισθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευίται, καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πυλωροὺς καὶ τὸ τεῖχος.

31 Καὶ ἀνέγειραν τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα ἐπάνω τοῦ τείχους· καὶ ἔστησαν ἴδιο περιανέσεως μεγάλους, καὶ διήλθον ἐκ δεξιῶν ἐπάνω τοῦ τείχους τῆς κορυφῆς.

32 Καὶ ἐπεορεύθησαν ἰδίω αὐτῶν Ἰσαΐα καὶ ἡμισυ ἀρχόντων Ἰούδα,

33 Καὶ Ἀζαρίας, καὶ Ἐσδρας, καὶ Μεσολλάμ,

34 Καὶ Ἰούδα, καὶ Βενιαμὴν, καὶ Σαμαΐας, καὶ Ἱερεμία,

35 Καὶ ἀπὸ ἄτων ἰωάν τῶν ἱερέων ἐν σάλπιγγι, Ζαχαρίας υἱὸς Ἰανᾶθαν, υἱὸς Σαμαΐα, υἱὸς Ματθανία, υἱὸς Μιχαΐα, υἱὸς Ζακχουρ, υἱὸς Ἀσάφ·

36 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σαμαΐα, καὶ Ὀζιήλ, Γελώλ, Ἰαμά, Ἰάα, Ναθαναήλ, καὶ Ἰούδα. Ἄναν, τοῦ ἀινεῖν ἐν ψόαις Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ Ἐσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν

37 Ἐπὶ πύλης, τοῦ ἀινεῖν κατέναντι αὐτῶν· καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας πόλεως Δαυὶδ ἐν ἀναβάσει τοῦ τείχους ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἕως τῆς πύλης τοῦ ὕδατος

39 Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν διχθυρὰν, καὶ βύρρω· Ἄναμειήλ, καὶ ἕως πύλης τῆς προβατικῆς.

42 Καὶ ἠκούσθησαν οἱ ἄδόντες, καὶ ἐπεσκέπησαν.

43 Καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσίασμα μεγάλα, καὶ ἠψφράνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἠψφράνην αὐτοὺς μεγάλως· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἠψφράνθησαν, καὶ ἠκούσθη ἡ εὐφροσύνη ἐν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ μακρόθεν.

44 Καὶ κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνωδος ἐπὶ τῶν γαζοφυλακίων, τοῖς θησαυροῖς, ταῖς ἀπαρχαῖς, καὶ ταῖς δεκάταις, καὶ τοῖς συνημέροις ἐν αὐτοῖς ἀρχοῦσι τῶν πόλεων, μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰούδα ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἐστῶτας.

45 Καὶ ἐφύλαξαν φυλακὰς Θεοῦ αὐτῶν καὶ φυλακὰς τοῦ καθαρῆσαι, καὶ τοὺς ἀδόντας, καὶ τοὺς πυλωροὺς, ὡς ἐντολαὶ Δαυὶδ καὶ Σαλωμών υἱοῦ αὐτοῦ.

46 Ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυὶδ Ἀσάφ ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος τῶν ἄδόντων, καὶ ἕμνον καὶ αἶνεσιν τῷ Θεῷ.

47 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμίου, διόδοντες μερίδας τῶν ἄδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγιάζοντες τοὺς Λευίταις, καὶ οἱ Λευῖται ἀγιάζοντες τοὺς υἱοὺς Ἀαρῶν.

Κεφ ιγ'. XIII.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ Μωϋσῆ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ· καὶ εἰρέθη γεγραμ-

μένον ἐν αὐτῷ, ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν Ἀμμανίται καὶ Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ Θεοῦ ἕως αἰῶνος,

2 Ὅτι οὐ συνήντησαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν ἄρτω καὶ ὕδατι, καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλαάμ καταράσασθαι· καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν κατίραν εἰς εὐλογία.

3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν τὸν νόμον, καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς ἐπίκριτος ἐν Ἰσραὴλ.

4 Καὶ πρὸ τούτου Ἐλιασιβ ἡ ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, ἐγγιῶν Τωβία.

5 Καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ γαζοφυλάκιον μέγα· καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν μαναὰ καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ σκεῖα, καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἄδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, καὶ ἀπαρχῶν τῶν ἱερῶν.

6 Καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἦμην ἐν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἔτει τριακοσῶν καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀρθασασθῆ βασιλέως Βαβυλωνῶν ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ἠητήσαμεν παρὰ τοῦ βασιλέως,

7 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ ἧ ἐποίησεν Ἐλιασιβ τῷ Τωβία, ποιήσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον ἐν αὐτῇ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ πονηρὸν μοι ἐφάνη σφόδρα· καὶ ἔρριψα πάντα τὰ σκεῖα οἴκου Τωβία ἔξω ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου.

9 Καὶ εἶπα, καὶ ἐκαθάρισαν τὰ γαζοφυλάκια· καὶ ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεῖα οἴκου τοῦ Θεοῦ τὴν μαναὰ καὶ τὸν λίβανον.

10 Καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν· καὶ ἐψύχονσαν ἄνηρ εἰς ἄγρον αὐτῶν, οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἄδόντες ποιοῦντες τὸ ἔργον.

11 Καὶ ἔμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς, καὶ βεῖπα, Διὰ τὴ ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τῷ Θεῷ· καὶ συνηγαγον αὐτοῖς, καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν.

12 Καὶ πᾶς Ἰούδα ἠνεγκαν δεκάτην τῆ πυρῆ καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυροὺς

13 Ἐπὶ χεῖρα Σελεμία τῆ ἱερέως, καὶ Σαδὼκ τοῦ γραμματέως, καὶ Φαδαία ἀπὸ τῶν Λευιτῶν· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Ἄναν υἱὸς Ζακχουρ, υἱὸς Ματθανίου, ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν, ἐπ' αὐτοὺς μερίζειν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν.

14 Μνησθήτι μου ὁ Θεὸς ἐν ταύτῃ, καὶ μὴ ἐξυλειψήθην ἑλεός μου ὁ ἐποίησα ἐν οἴκῳ Κυρίου ἄ τοῦ Θεοῦ.

15 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον ἐν Ἰούδα πατούντας ληνοὺς ἐν τῷ σαββάτῳ, καὶ φέρουσι δράγματα, καὶ ἐπιγεμίζοντας ἐπὶ τοὺς οἴους καὶ οἶνον καὶ σταφυλὴν καὶ σῦκα καὶ πᾶν βάσταγμα, καὶ φέροντας εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν.

16 Καὶ ἐκάθησαν ἐν αὐτῇ φέροντες ἰχθὴν, καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλούντες τῷ σαββάτῳ τοῖς υἱοῖς Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ.

17 Καὶ ἔμαχεσάμην τοῖς υἱοῖς Ἰουδα τοῖς ἐλευθεροῖς, καὶ εἶπα αὐτοῖς, Τίς ὁ λόγος οὗτος ὁ πονηρὸς, ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε, καὶ βεβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου;

18 Οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ἠνεγκεν ἐπ' αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐφῆμας πάντα τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην; καὶ ὑμεῖς προστίθετε ὄργην ἐπὶ Ἰορρὴλ βεβηλοῦσαι τὸ σάββατον;

19 Καὶ ἐγένετο ἵνικι κατέστησαν πύλαι ἐν

Ἱερουσαλὴμ πρὸ τοῦ σαββάτου, καὶ εἶπα, καὶ ἔκλεισαν τὰς πύλας· καὶ εἶπα, ὥστε μὴ ὀνειγῆναι αὐτὰς ἕως ὀπίσω τοῦ σαββάτου· καὶ ἐκ τῶν παιδαριῶν μου ἕστησα ἐπὶ τὰς πύλας, ὥστε μὴ αἰρεῖν βαστάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

20 Καὶ ἠγλίσθησαν πάντες, καὶ ἐποίησαν πρᾶσιν ἕξω Ἱερουσαλὴμ ἅπας καὶ δις.

21 Καὶ ἔπεμαρτυράμην ἔν αὐτοῖς, καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Διὰ τί ὑμεῖς ἀντιζέσθε ἀπέναντι τοῦ τείχους; ἔὰν δευτερώσητε, ἐκτενῶ χεῖρά μου ἐν υμῖν· ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ ἠλθούσιν ἐν σαββάτῳ.

22 Καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις, οἳ ἦσαν καθοριζόμενοι, καὶ ἐρχόμενοι φυλάσσοντες τὰς πύλας, ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου· πρὸς ταῦτα μνήσθητί μου ὁ Θεός, καὶ φείσαι μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

23 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τοὺς Ἰουδαίους οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας, Ἀμμωνιτιδῶν, Μωαβίτιδας.

24 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἤμισυ λαλοῦντες Ἀζωτισί, καὶ οὐκ εἰσὶν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν Ἰουδαισί.

25 Καὶ ἐμαχεσάμην μετ' αὐτῶν, καὶ κατηρασάμην αὐτούς· καὶ ἐπάταξα ἐν αὐτοῖς ἄν-

δρας, καὶ ἐμαδόρωσα αὐτούς, ^βκαὶ ὤρκισα αὐτούς ἐν τῷ Θεῷ. Ἐὰν δῶτε τὰς θυγατέρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἔὰν λάβητε ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

26 Οὐχ οὕτως ἤμαρτε Σαλωμων βασιλεὺς Ἰσραὴλ; καὶ ἐν ἔθνεσι πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος αὐτῷ, καὶ ἀγαπώμενος τῷ Θεῷ ἦν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς εἰς βασιλεῖα ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ τοῦτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι.

27 Καὶ ὑμῶν μὴ ^δἀκρωμέθε! ποιῆσαι ^απᾶσιν πονηρίαν ταύτην, ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ Θεῷ ὑμῶν, καθίσαι γυναῖκας ἀλλοτρίας;

28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδὰ τοῦ Ἐλισούβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τῆ Σαναβαλλὰτ τοῦ Οὐρανίτου, καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ.

29 Μνήσθητι αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀγχιστεῖα τῆς ἱερατείας καὶ διαθήκης τῆς ἱερατείας; καὶ τοῦ Λευίταις.

30 Καὶ ἐκαθάρισα αὐτούς ἀπὸ πάσης ἀλλοτριώσεως, καὶ ἕστησα ἐφημερίας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ.

31 Καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν καιροῖς ἀπὸ χρόνων, καὶ ἐν τοῖς βακχυρίοις μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὑμῶν εἰς ἀγαθοσύνην.

Ε Σ Θ Η Ρ.

Κεφ. α'. Ι. (Α)

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν·

2 Ἐν δὲ αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἔβρονισθη βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σάσοις τῇ πόλει.

3 Ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ, δοχὴν ἐποίησε τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι, καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις, καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατραπῶν.

4 Καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τῆς πλῆθους αὐτοῦ ἐν ἡμέραις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

5 Ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσι τοῖς ἐυθεύειν εἰς τὴν πόλιν ἅ ἐπὶ ἡμέρας ἕξ, ἐν αὐτῇ οἴκῳ τοῦ βασιλέως.

6 Ἐκεκοσμημένῃ βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις τεταμένοις ἐπὶ σχοινοῖς βυσσίνοις καὶ πορφυροῖς, ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς, ἐπὶ στύλοις Παρίνοις καὶ λιθίνοις κλίνας χρυσαὶ καὶ ἀργυραὶ ἐπὶ λιθοστρώτου ἑμαραγδοῦ τοῦ λίθου, καὶ πεννίνου, καὶ Παρίνου λίθου· καὶ στρωμμαὶ διαφανεῖς ποικίλως διηθισμέναι, κικλῆ ρόδα πεπασμένῃ.

7 Ποτήρια χρυσαὶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προκειμένον ἀπὸ ταλάντων τρισμυρίων οἶνος πολὺς καὶ ἥδους, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπιεν.

8 Ὁ δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ προκειμένον νόμον ἐγένετο· οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπέταξε τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

9 Καὶ Ἄστιν ἡ βασιλισσα ἐποίησε πότον ταῖς γυναῖκιν ἐν τοῖς βασιλείοις, ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης.

10 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἠδέως ἐγενόμενος ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ Ἀμάν, καὶ Ὁ Βαζίν, καὶ Θάρρα, καὶ Βαραζ, καὶ Ζαθλοθά, καὶ Ἀβαταζά, καὶ Θαριβαί, τοῖς ἐπτά εὐνόχοις τοῖς διακόνοις τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου,

11 Εἰσυγαγείν τὴν βασιλισσάν πρὸς αὐτὸν, βασιλευσίν αὐτήν, καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα, καὶ δεῖξαι αὐτῇ τοὺς ἄρχουσι, καὶ τοῖς ἔθνεσι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν.

12 Καὶ οὐκ εἰσηκούσεν αὐτοῦ Ἄστιν ἡ βασιλισσα ἐλθεῖν μετὰ τῶν εὐνόχων· καὶ ἐλιπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὀργίσθη.

13 Καὶ εἶπε τοῖς φίλοις αὐτοῦ, Κατὰ ταῦτα

ἐλάλησεν Ἄστιν, ποιήσατε οὖν περὶ τούτων νόμον καὶ κρίσιν.

14 Καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος, καὶ Σαρσαθαῖος, καὶ Μαλισαῖρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ Μήδων, οἱ ἐγγὺς τοῦ βασιλέως, οἱ πρῶτοι παρακαθημένοι τῷ βασιλεῖ,

15 Καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους, ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἄστιν τῇ βασιλίῳ, ὅτι οὐκ ἐποίησε τί ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνόχων.

16 Καὶ εἶπεν ὁ Μουχαῖος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας, Οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἄστιν ἡ βασιλισσα, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως·

17 Καὶ γὰρ διηγήσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίσης, καὶ ὡς ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ ὡς οὖν ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξης,

18 Οὕτω σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκύσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς, τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἀνδρας αὐτῶν.

19 Εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προσταξάτω βασιλικὸν, καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν, καὶ μὴ ἄλλως χρυσάσθω, μηδὲ εἰσελθέτω ἐπὶ ἡ βασιλίῳ πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς· ὁ δὲ τῷ βασιλεῖ γυναικὶ κρείττονον αὐτῆς.

20 Καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὃν ἐάν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· καὶ οὕτω πᾶσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσι τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν, ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου.

21 Καὶ ἤρσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι· καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαῖος,

22 Καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ ἴχθωσαν, κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν, ὥστε εἶναι ἐφόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τὸν θυμοῦ, καὶ οὐκ ἐτι ἐμνήσθη τῆς Ἄστιν, δὲ μνημονεύων οἷα ἐλάλησε, καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν.

2 Καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως, Ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἶδει.

3 Καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικά καλὰ τῷ εἶδει εἰς Σούσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα·

καὶ παραδοθῆτωσαν τῷ εὐνήκῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν· καὶ ὀρθῆτω σμήγμα, καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια·

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἢ ἂν ἄρῃσθ τῷ βασιλεῖ, βασιλέως ἀντὶ Ἄστιν· καὶ ἦρσε τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐποίησεν οὕτως.

5 Καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰουδαῖος· ἐν Σέσοις τῆ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαίρου, α τοῦ Σεμείου, τοῦ Κισαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμιν,

6 Ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἱερουσαλὴμ, ἦν ἠχμαλώτισσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.

7 Καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτή, θυγάτηρ Ἀμιναδάβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτῆ Ἔσθηρ· ἐν δὲ τῷ μεταλλάξει αὐτῆς τοὺς γονεῖς, ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναικᾶ· καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἶδει.

8 Καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, συνήχθησαν ὅλα κοράσια εἰς Σούσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαί, καὶ ἤχθη Ἔσθηρ πρὸς Γαί τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν.

9 Καὶ ἦρσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον, καὶ εὔρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἔσπευσε δοῦναι αὐτῇ τὸ σμήγμα, καὶ τὴν μερίδα, καὶ τὰ ἐπτὰ κοράσια τὰ ὑποδοεζυγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικοῦ· καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἄβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶν.

10 Καὶ οὐχ ὑπέδειξεν Ἔσθηρ τὸ γένος αὐτῆς· οὐδὲ τὴν πατρίδα· ὁ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαργεῖλαι.

11 Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν περιεπάτει ὁ Μαρδοχαῖος κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν, ἐπισκοπῶν τί Ἔσθηρ συμβήσεται·

12 Ὁὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίῳ εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅταν ἄναπληρώσῃ μῆνας δεκάδοξ· οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας, μῆνας ἕξ ἀλειφομέναις ἐν ἰσμυρνίνῳ· ἐλαίῳ, καὶ μῆνας ἕξ ἐν τοῖς ἁρώμασι· καὶ ἐν τοῖς σμήγμασι τῶν γυναικῶν,

13 Καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ὡς εἰρήνη, παραδώσει αὐτὴν συνεχιστῆρα· καὶ αὐτῇ ὑπὸ τῶν γυναικῶν εὖς τῶν βασιλέων·

14 Δείλῃς εἰσπορεθῆται, καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δευτέρου, οὗ Γαί ὁ εὐνούχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκ ἔτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα, ἐὰν μὴ κληθῆ ὀνόματι·

15 Ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Ἔσθηρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδάβ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου· εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, οὐδὲν ἠθέτησεν· ὡς ἐνετείλατο ὁ εὐνούχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν· ἦν γὰρ Ἔσθηρ εὐρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπομένων αὐτὴν.

16 Καὶ εἰσῆλθεν Ἔσθηρ πρὸς Ἀρταξέρην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

17 Καὶ ἠρίσθη ὁ βασιλεὺς Ἔσθηρ, καὶ εὔρε χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐθέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικῆιον.

18 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς θυράμεσιν ἑπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ὕψωσε τοὺς γάμους Ἔσθηρ, καὶ ἄφεισιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτῆ.

19 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ.

20 Ἡ δὲ Ἔσθηρ οὐχ ὑπέδειξε τὴν πατρίδα αὐτῆς· οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ ὁ Μαρδοχαῖος, φοβεῖσθαι τὸν θεόν, καὶ ποιεῖν τὰ προσταγήματα αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ Ἔσθηρ οὐ μετέλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς.

21 Καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εὐνούχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισαματοφύλακες, ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος, καὶ ἐζήτουν ἀποκτείνει Ἀρταξέρην τὸν βασιλέα.

22 Καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαῖος ὁ λόγος, καὶ ἐσημάνεν Ἔσθηρ, καὶ αὐτῇ ἐνεφάνισε τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς.

23 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασε τοὺς δύο εὐνούχους, καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς· καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρεῖσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ, ὑπὲρ τῆς ἐνοίας Μαρδοχαίου, ἐν ἐγκωμίῳ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΜΕΤΑ δὲ τὰ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρης Ἀμὴν Ἀμαδαθῶ Βηγαίου, καὶ ὕψωσεν αὐτόν, καὶ ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ,

2 καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσκύνουν αὐτῷ· οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι· ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσκύνει αὐτῷ.

3 Καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ, Μαρδοχαίε, τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα;

4 Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν· καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμὴν, Μαρδοχαίῳ τοῖς τῷ βασιλεῶς λόγους ἀντιτασσομένων, καὶ ὑπέδειξαν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖος ἐστίν.

5 Καὶ ἐπέγινους Ἀμὴν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος, ἐθυμώθη σφόδρα,

6 καὶ ἐβουλεύσατο ἀφάνισαι πάντας τοὺς ὑπὸ τῶν Ἀρταξέρων βασιλείων Ἰουδαίους.

7 Καὶ ἐποίησε ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρους, καὶ ἔβαλε κλήρος ἡμέραν ἕξ ἡμέρας, καὶ μῆνα ἕκ μηνός, ὥστε ἀπολέσει ἐν μᾶ ἡμέρα τὸ γένος Μαρδοχαίου· καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ μηνός ὅς ἐστιν Ἀδάρ.

8 Καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρην, λέγων, Ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἕξαστοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλέως παρακούουσι, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ ἔσσει αὐτούς.

9 Εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, δογματισάτω ὑπολέσαι αὐτούς, κατὰ διαγράψω εἰς τὸ γυμνασίον τῶν βασιλέων ἀργυρίῳ τάλαντα ἑκατόν.

20 Καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον^α, ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ Ἀμάν, σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων.

11 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν, Τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε, τῷ δὲ ἔθνει χρῶ ὡς βούλει.

12 Καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μὴν πρώτῃ τῆς τρισκαίδεκάτης, καὶ ἔγραψαν ὡς ἐπέταξεν¹ Ἀμάν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἄρχουσι κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Λιθιοπίας, ταῖς ἑκατὸν εικοσιεπτὰ χώραις, τοῖς τε ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν, διὰ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως.

13 Καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιοφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν, ἀφανίσαι τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνὸς δωδεκάτις, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, καὶ διαρπίσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. (B)

14 Τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν¹ καὶ ἐπροσετάγη¹ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἑτοιμοὺς εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην.

15 Ἐσπεύετο δὲ τὸ πρᾶγμα, καὶ εἰς Σοῦσαν ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἐκωθωνίζοντο¹ ἐταράσσεται δὲ ἡ πόλις.

Κεφ δ'. IV.

ΟΔΕ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον, διέρρηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο σάκκον, καὶ καταπέσαστο σποδόν¹ καὶ ἐκπῆδησας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ, Αἰρεται ἔθνος μηδὲν ἰδικῆκός.

2 Καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη¹ οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἐξόν εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν, σάκκον δὲ ἔχοντα¹ καὶ σποδόν.

3 Καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὐ ἐξετίθετο τὰ γράμματα, κραγγὴ καὶ κοπετοὶ καὶ πένθος μέγα τοῖς Ἰουδαίοις, σάκκον καὶ σποδὸν ἐστρωσαν ἑαυτοῖς.

4 Καὶ εἰσηλθὼν αἱ ἄβραι καὶ οἱ ἐννύχοι τῆς βασιλείας, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῇ σποδόν¹ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός¹ καὶ ἀπέστειλε στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀπολέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον¹ ὁ δὲ οὐκ ἐπίσθη.

5 Ἡ δὲ Ἐσθήρ προσεκαλέσατο Ἀχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς, ὃς παρεστήκει αὐτῇ, καὶ ἀπέστειλε μαθεῖν¹ αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές.^α

7 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονός¹, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγείλατο Ἀμάν τῷ βασιλεῖ εἰς^α τὴν¹ γάζαν ταλάντων μυρίω, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους.

8 Καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοῖς, ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Ἐσθῆρ¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐντείλασθαι αὐτῇ¹ εἰσελθούσῃ¹ παραιτήσασθαι τὸν βασιλέα, καὶ ἀξιώσασθαι αὐτὸν περὶ τῆ λαῶ^α, μνησθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου, ὡς ἐτράφης ἐν χειρὶ μου, διότι Ἀμάν ὁ δευτερεῖων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησε καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον¹

ἐπικάλεσαι τὸν Κύριον, καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν, ὅρῃσαι ἡμῖς ἐκ θανάτου.

9 Ἐσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος ἐλάλησεν¹ αὐτῇ¹ πάντας τοὺς λόγους τούτους.

10 Εἶπε δὲ Ἐσθήρ πρὸς Ἀχραθαῖον, Πορεῖσθι πρὸς Μαρδοχαῖον, καὶ εἶπον,

11 Ὅτι^α τὰ ἔθνη πάντα¹ τῆς βασιλείας γινώσκει, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἢ γυνὴ ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία¹ πλην¹ ὃς ἔκτεινῃ ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσῆν ράβδον, ἣτος σωθήσεται¹ κἀγὼ¹ ἢ κέκλημαι¹ εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, εἰσὶν αὐταὶ ἡμέραι τριάκοντα.

12 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀχραθαῖος Μαρδοχαῖω πάντας τοὺς λόγους Ἐσθῆρ.

13 Καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον, Πορεῖσθι, καὶ εἶπον αὐτῇ, Ἐσθήρ, μὴ εἴπῃς σεαυτῇ, ὅτι¹ σωθήσῃ¹ μόνῃ ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους.

14 Ὡς^α ὅτι ἐὰν^α παρακοῦσης ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἄλλοθεν βόηθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις¹ σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἀπολείσθη¹ καὶ τίς¹ εἶδεν¹, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τούτον ἐβασίλευσας;

15 Καὶ ἐξουκίσετο¹ Ἐσθήρ¹ τὸν ἤκοντο πρὸς αὐτὴν, πρὸς Μαρδοχαῖον, λέγουσα^α,

16 Βαδίσας ἐκκλησίασον τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις, καὶ νηστεύσατε ἐπ' ἐμοί, καὶ μὴ φάγητε, μηδὲ πῖνετε¹ ἐπὶ¹ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν¹ κἀγὼ δὲ καὶ αἱ ἄβραι με ἀσιτήσομεν¹ καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον, εἴναι καὶ ἀπολέσθαι με δέη.

17 Καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Ἐσθῆρ. (Γ)

Κεφ. ε'. V.

3 Καὶ εἶπεν^α ὁ βασιλεὺς, Τί θέλεις Ἐσθήρ; καὶ τί σου ἐστὶ τὸ ἀξίωμα; ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου, καὶ ἔσται σοι.

4 Εἶπε δὲ Ἐσθήρ, Ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν¹ ἐστίν¹ εἰ οὐν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἐλθάτω¹ καὶ αὐτός¹ καὶ Ἀμάν εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιῶσω σήμερον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Κατασπέυσατε Ἀμάν¹ ὅπως ποιήσωμεν¹ τὸν λόγον Ἐσθῆρ¹ καὶ¹ παραγίνονται¹ ἀμφότεροι εἰς τὴν δοχὴν, ἣν εἶπεν Ἐσθήρ.

6 Ἐν δὲ τῷ πότῳ¹ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθῆρ, Τί ἐστὶ^α βασιλίσσα Ἐσθήρ; καὶ ἔσα^α ὅσα ἀξιοῖς.

7 Καὶ εἶπε, Τὸ αἴτημά μου, καὶ τὸ ἀξίωμα^α.

8 Εἰ εἶρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἔτι τὴν αὔριον εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιῶσω αὐτοῖς, καὶ αὔριον^α ποιῶσω τὰ αὐτά.

9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμάν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαίρης εὐφραϊνόμενος ἔν τῳ ἰδεῖν ἄμάν Ἰουδαίον τὸν Ἰουδαίον ἐν τῇ αὐλῇ, ἔθυμώθη ἄσφοδρα.

10 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια, ἠέκαλεσε τοὺς φίλους, καὶ Ζωσάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,

11 Καὶ ὑπέδειξε ἐν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν ἑπρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας.

12 Καὶ εἶπεν Ἀμάν, Οὐ κέκληκεν ἡ βασιλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν, ἀλλ' ἡ ἐμὲ, καὶ εἰς τὴν αὐρίον κέκλημαί.

13 Καὶ ταῦτά μοι οὐκ ἄρσκεκε, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ.

14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ φίλοι, Κοπήθ σοι ξύλον πηχῶν πενήκοντα, ὄρθρου δὲ εἰπον τῷ βασιλεῖ, καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου· σὺ δὲ εἰσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ εὐφραίνου· καὶ ἤρесе τὸ ῥῆμα τῷ Ἀμάν, καὶ ἠτοιμάσθη τὸ ξύλον.

Κεφ. 5. VI.

Ο ΔΕ Κύριος ἀπέστησε τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκεῖνη· καὶ εἶπε τῷ διακόφῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ.

2 Ἐῦρε δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου, ὡς ἀπηγγεῖλε τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εἰνούχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτοῦ, καὶ ζητήσῃ ἄπιβαλεῖν ἄ τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξη.

3 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Τίνα δόξαν ἢ χάριν ἐποίησαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τῷ βασιλεῖ, Οὐκ ἐποίησας, αὐτῷ δόξ.

4 Ἐν δὲ τῷ πυθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εἰνούχου Μαρδοχαίου, ἰδοὺ Ἀμάν ἐν τῇ αὐλῇ εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ Ἀμάν εἰσῆλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ, κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ, ὃ ἠτοιμάσας.

5 Καὶ εἶπαν οἱ ὀδίακοὶ τοῦ βασιλέως, Ἰδοὺ Ἀμάν ἔστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καλέσατε αὐτόν.

6 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν, Τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ, ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι; εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ Ἀμάν, Τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμὲ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι,

8 Ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται, καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει,

9 Καὶ δότω ἐνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων, καὶ στολισάτω τὸν ἀνθρώπον, ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ κηρυστέτω διὰ τῆς πλατείας

τῆς πόλεως, λέγων, Οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς δοξάζει.

10 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν, Καλῶς ἐλάλησας· οὕτως ποιήσον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ, τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος ὃν ἐλάλησας.

11 Ἐλαβε δὲ Ἀμάν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐστόλισε τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ ἠλῆθη διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, καὶ ἐκήρυσσε λέγων, Οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι.

12 Ἐπέστρεψε δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλὴν Ἀμάν δὲ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς.

13 Καὶ διηγήσατο Ἀμάν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσάρα τῇ γυναίκα αὐτῆ, καὶ τοῖς φίλοις· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι, καὶ ἡ γυνὴ, Εἰ ἐκ γένους Ἰουδαίου Μαρδοχαῖος, ἤρξατε ταπεινώσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ, πεσῶν πεσῆ, καὶ οὐ μὴ δύνῃ αὐτὸν ἀμύνασθαι, ὅτι ὁ Θεὸς ζῶν μετ' αὐτοῦ.

14 Ἐτι αὐτῶν λαλούντων, παραγίνονται οἱ εἰνούχοι, ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμάν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἠτοιμάσαν Ἐσθήρ.

Κεφ. 6. VII.

Εἰσηλοῦσε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν, συμπεῖν τῇ βασιλίσσῃ.

2 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ τῇ δευτέρῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ, Τί ἐστίν, Ἐσθήρ βασιλισσα; καὶ τί τὸ ἀτίμητό σου; καὶ τί τὸ ἀξιώματό σου; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ, οὐ μὴ δοξάσαι με.

3 Καὶ ἀποκριθεῖσα, εἶπεν, Εἰ εὔρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, δόθητό ἡ ψυχὴ τῷ αἰτήματί μου, καὶ ὁ λαὸς μου τῷ ἀξιώματί μου.

4 Ἐπράθημεν γὰρ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς με εἰς ἀπόλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παιδας καὶ παιδίσκας, καὶ παρήκουσα· οὐ γὰρ ἄξιός ἐστίν ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως.

5 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Τίς οὗτος, ὅστις ἐτόλμησε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο;

6 Εἶπε δὲ Ἐσθήρ, Ἄνθρωπος ἐχθρὸς Ἀμάν, ὁ πονηρὸς οὗτος. Ἀμάν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης.

7 Ὅ δὲ βασιλεὺς ἐξανέστη ἀπὸ τῆς συμποσίας εἰς τὸν κῆπον· ὁ δὲ Ἀμάν παρητέτο τὴν βασιλίσσαν· ἑώρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα.

8 Ἐπέστρεψεν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου. Ἀμάν δὲ ἐπιπετώκει ἐπὶ τὴν κλίνην, ἀξίων τῆς βασιλίσσης· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Ὡστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάξῃ ἐν τῇ οικίᾳ μου; Ἀμάν δὲ ἀκούσας διετράπη τῷ προσώπῳ.

9 Εἶπε δὲ Βεθθαβάν εἰς τῶν εἰνούχων πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδὲ καὶ ξύλον ἠτοιμάσαν Ἀμάν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ὄρθρωται ἐν τοῖς Ἀμάν ξύλον πηχῶν πενήκοντα· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Σταυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμάν ἐπὶ τῆ ἕξυλῃ ὃ ἦτοιμάσθη Μαρδοχαίω· καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασε τὸν θυμὸν.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐδωρήσατο Ἐσθῆρ ὅσα ἠπῆρχεν Ἀμάν τῷ διαβόλῳ· καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τῷ βασιλέως· ὑπέδειξε γὰρ Ἐσθῆρ, ὅτι ἐνοικεῖται αὐτῇ.

2 Ἐλαβε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν ἀφείλατο Ἀμάν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ· καὶ κατέστησεν Ἐσθῆρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν Ἀμάν.

3 Καὶ προσθεῖσα ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤξιον ἀφελεῖν τὴν Ἀμάν κακίαν, καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς Ἰουδαίοις.

4 Ἐξέτεινε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθῆρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσὴν· ἐξηγήρηθ' Ἐσθῆρ παρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ,

5 Καὶ εἶπεν Ἐσθῆρ, Εἰ δοκεῖ σοι, καὶ εὖρον χάριν^α, πεμφθῆτω ἀποστραφήναι^β τὰ γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Ἀμάν, τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι εἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

6 Πῶς γὰρ δυνήσομαι δίδεῖν^γ τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου;

7 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθῆρ, Εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Ἀμάν ἀέδωκα καὶ ἔχαρισάμην σοι, καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου, ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ἰουδαίοις, τί ἐτι ἐπιζητεῖς;

8 Ὁ Γράψατε^δ καὶ ἡμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός μου, ὃς δοκεῖ ὑμῖν, καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ μου ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ βασιλέως ἐπιτάξαντος, καὶ σφραγισθῆ τῷ δακτυλίῳ μου, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντεπεῖν.

9 Ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ὃς ἐστὶ Νισάν, τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους^ε, καὶ ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατραπῶν, ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς Λιβυπίας, ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατράπαις^ς κατὰ χώραν καὶ χώραν, κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν.

10 Ἐγράφη δὲ διὰ τῆ βασιλέως, καὶ ἐσφραγισθῆ τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ· καὶ ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιοφόρων,

11 Ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι^ζ τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει, βοηθῆσαι τε αὐτοῖς, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκους αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένους αὐτῶν, ὡς βούλονται,

12 Ἐν ἡμέρᾳ μᾶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου, τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ

13 Ὡν ἐστὶν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπογεγραμμένα^η (Δ)

Τὰ δὲ ἀντίγραφα ἔκτιθέσθωσαν^θ ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἐτοίμους τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν, πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους.

Κεφ. θ. IX.

14 Οἱ μὲν οὖν ἰππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν· ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα^ι καὶ ἐν Σούσοις.

15 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν, καὶ στέφανον ἔχων χρυσοῦν, καὶ διάδημα βύσσινον πορφυροῦν· ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν.

16 Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη

17 Κατὰ πόλιν καὶ χώραν, οὔ ἂν ἐξετίθη τὸ πρόσταγμα^κ οὔ ἂν ἐξετέθη^λ τὸ ἔκθεμα, χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τεῖς Ἰουδαίοις, κώθων καὶ εὐφροσύνη^μ καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμοντο, καὶ Ἰουδαῖον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

1 Ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνί τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ, παρῆν τὰ γράμματα τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

2 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπόλωντο οἱ ἀντικειμενοὶ τοῖς Ἰουδαίοις· οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη, φοβούμενος αὐτούς.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν, καὶ οἱ τύραννοι, καὶ οἱ βασιλικὸν γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους· ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς.

4 Προσέπεσε γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.

6 Καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους,

7 Τὸν τε Φαρσανεῖς^ν, καὶ Δελφῶν, καὶ Φισγά,

8 Καὶ Φαραθαθῖ, καὶ Βιρεαῖ, καὶ Σαρβακᾶ,

9 Καὶ Μαρμασιμᾶ, καὶ Ρουφαῖον, καὶ Ἀρσαῖον, καὶ Ζαβουθαῖον,

10 Τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμάν Ἀμαδαθοῦ Βουγαῖῳ τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων^ξ, καὶ διήρπασαν

11 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδόθη^ο τε ὁ ἀριθμὸς τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις.

12 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθῆρ, Ἀπόλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους, ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς οἱ ἐχρήσαντο^π; τί οὖν ἀξίους ἐτί, καὶ ἔσται σοι;

13 Καὶ εἶπεν Ἐσθῆρ τῷ βασιλεῖ, Δοθῆτω

τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὔριον, ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὴν κρεμάσαι.

14 Καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι, καὶ ἐξέθηκε τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμὴν κρεμάσαι.

15 Καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῆ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ, κ' ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίων, καὶ οὐδὲν διήρπασαν.

16 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ ὁ συνήχθησαν, καὶ ἑαυτοῖς ἐβοήθουν, καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῆς τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ, καὶ οὐδὲν διήρπασαν.

17 Καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

18 Οἱ δὲ Ἰσραῖλοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν ἐπὶ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ, καὶ ἀνεπαύσαντο ἦγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

19 Διὰ αὐτοῦ οὖν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω, ἄγουσι τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης, ἀποστέλλοντες μερίδας ἕκαστος τῷ πλησίον.^α

20 Ἐγράψε δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον, καὶ ὁ ἐξαπέστειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ τοῖς ἔγγυς καὶ τοῖς μακρὰν,

21 Στήσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς, ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ·

22 Ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ τὸν μῆνα ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς, ὅς ἐν Ἀδάρ, ὑπὸ βένουθ' εἰς χαρὰν, καὶ ἀπὸ ὁδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν, ἄγειν ὄλον' ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης, ἐξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς φίλοις, καὶ τοῖς πτωχοῖς.

23 Καὶ προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ἐγράψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος·

24 Ὅπως Ἀμὴν Ἀμαδαθῶν ὁ Μακεδῶν ἐπολέμηι ὁ αὐτοῦς, καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ πληρῶν ἀφανίσαι αὐτούς,

25 Καὶ ὡς εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλεῖα, λέγων, κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάσαι ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους κακὰ, ἐπ' αὐτὸν ὁ ἐγένοντο, καὶ ἐκρεμάσθη αὐτός, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ.^α

26 Διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραὶ διὰ τοὺς κληρούς, ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραὶ διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ ὅσα πεπόνθασιν διὰ ταῦτα, καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο,

27 Καὶ ἔστησε καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν, οὐδέ μὴν ἄλλως χρῆσονται αἱ δὲ ἡμέραι αὗται ὁ μνημόσυνον ἐπιτελούμενον κατὰ γενεᾶν καὶ γεγεῶν, καὶ πόλιν, καὶ πατριάν, καὶ χώραν.

28 Αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουρῶν ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπη ἐκ τῶν γεγεῶν.

29 Καὶ ἔγραψεν Ἐσθήρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Ἀμιναδάβ, καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος, ὅσα ἐποίησαν, τό, τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουρῶν.

31 Καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Ἐσθήρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν, καὶ τότε στήλην αὐτῶν.

32 Καὶ Ἐσθήρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον.

Κεφ. ι'. Χ.

ἘΓΡΑΨΕ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης·

2 Καὶ τὴν ἰσχὴν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν, πλουτόν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας ὁ αὐτοῦ, ἴδου γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μηδῶν, εἰς μνημόσυνον.

3 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλεῖα Ἀρταξέρξην, καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ δεδοσασμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ φιλούμενος, διηγεῖτο τὴν ἀγωγήν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ.

(Ε)

Κεφ. α'. Ι.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἦν ἐν χώρα τῇ Αὐστίτιδι, ὃ ὄνομα Ἰώβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄληθινός ὃ, ἀμειπτός, δίκαιος, ἄθεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.

2 Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἐπὶ κ' θυγατέρες τρεῖς.

3 Καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτῷ πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι ὄ τρισχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, ὄθλια ὄνοι ἑκατόμβαι, ὄ πεντακόσια, καὶ ἰηρησία πολλὴ σφόδρα, καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν.

4 Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτῷ πρὸς ἀλλήλους, ὁ ἐποῦσαν· πότον καθ' ἐκάστην ἡμέραν, συμπαλαμβαίνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφούς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν.

5 Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἠπέσπελλον Ἰώβ καὶ καθάριζεν αὐτὰς ἀνισαμενος τοπρῶι, ὃ καὶ προσέφερε ἰσπερὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἕνα περὶ ἀμαρτίας ὃ περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἔλεγε γὰρ Ἰώβ, Μὴ ποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ ὀδῷ αὐτῶν ἰσπερὶ ἀμαρτίας ἐνόησαν πρὸς Θεόν ὄπως ὄν ἐποίησε Ἰώβ παντασ τὰς ἡμέρας.

6 Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆ, καὶ ἰδὸν ἡλθον οἱ ἄγγελοι τῷ Θεῷ παρασθῆαι ἐναντίον τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκρίθει ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ, εἶπε, Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἔμπερηπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρεμι.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος, Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τῶν παιδῶν μου Ἰώβ; ὅτι ἔκ ἔστι κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς; ἄνθρωπος ἀμειπτός, ἄληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος;

9 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος, καὶ εἶπεν ἐναντίον τῷ Κυρίῳ, Μὴ θωρεῶν Ἰώβ σέβεται τὸν Κύριον;

10 Οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων ὄ αὐτοῦ κύκλῳ; ἢ τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας; καὶ τὰ κτήνη αὐτῆ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Ἀλλὰ ἀποστείλον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἄψαι πάντων ὡν ἔχει ὄ ἡ μὴ, εἰς πρόσωπόν σου εὐλόγησει.

12 ὄ Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Ἰδὸν πάντα ὄσα ἐστὶν αὐτῷ, ὄ δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἄλλ' αὐτοῦ μὴ ἄψαι, καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος ὄ παρὰ τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ἦν ὄ ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆ, ὄ οἱ υἱοὶ Ἰώβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπεινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆ ἀδελφῶν αὐτῶν τῶν πρεσβυτέρων.

14 Καὶ ἰδὸν ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν προτρία, καὶ αἱ θηλείαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμενοι αὐτῶν.

15 Καὶ ἐλθόντες οἱ ἀιχμαλωτεύοντες ἠχμαλώτευσαν ὄ αὐτὰς, καὶ τοὺς παῖδας ὄ ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις ὄ σθωθεὶς δὲ ἔγω μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοι.

16 Ἐτι τότε λαλῦντος, ἦλθεν ἔτερος ἄγγελος ὄ, καὶ εἶπε πρὸς Ἰώβ, Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τὸς ποιμένας κατέφαγεν ὄμοίως ὄ σθωθεὶς δὲ ἔγω μόνος ἦλθον τῶ ἀπαγγεῖλαι σοι.

17 Ἐτι τότε λαλῦντος, ἠλθεν ἔτερος ἄγγελος ὄ, καὶ εἶπε πρὸς Ἰώβ, ὄ Οἱ πικεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ὄ κεφαλὰς τρεῖς, καὶ ἐκίκλωσαν τὰς καμήλας, καὶ ἠχμαλώτευσαν αὐτὰς, καὶ τὸς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις ὄ ἐσθῆν δὲ ἔγω μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοι.

18 Ἐτι τότε λαλῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται ὄ λέγων τῷ Ἰώβ, ὄ Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθθόντων καὶ πινηγντων ὄ παρὰ

τῶ ἀδελφῶ αὐτῶν τῶ πρεσβυτέρῳ, 19 Ἐξαίφην πνεῦμα μέγα ὄ ἐπλήθην ἐκ τῆς ἔρημι, καὶ ἦνατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παῖδια σου, καὶ ἐτελεύτησαν ὄσθῆν δὲ ἔγω μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοι.

20 Οὗτος ἄναστῆς Ἰώβ ἔρρηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐκράτο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ πεσὼν χαμαὶ, προσεκύνησε ὄ.

21 Καὶ εἶπεν, Αὐτὸς γυμνός ἐξῆλθον ἐκ οἰκίας μητρὸς μου, γυμνός καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ ὄ Κύριος ἔδωκεν, ὄ Κύριος ἀφείλατο ὄ ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο ὄ εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ὄ.

22 Ἐν τῷτοῖς πάσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ ὄ ὄδὲν ἦμαρτεν Ἰώβ ὄ ἐναντίον τοῦ Κυρίου ὄ καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆ, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παρασθῆαι ἐναντί ὄ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσφ αὐτῶν παρασθῆαι ἐναντίον ὄ τοῦ Κυρίου.

2 Καὶ εἶπεν ὄ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Πόθεν σὺ ἔρχη; τότε εἶπεν ὄ διάβολος ὄ ἐνώπιον τοῦ ὄ Κυρίου, Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἔμπερηπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρεμι.

3 Εἶπε δὲ ὄ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον, Προσέσχες ἐν τῷ θεράποντι μου Ἰώβ, ὄτι ἐκ ἔστε κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὄ ἄνθρωπος ἀκακος, ἀληθινός, ἀμειπτός, ὄ θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἔτι δὲ χεῖται ἀκακίας σὺ δὲ εἶπας ὄ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ὄ διακενῆς ὄπολέσαι.

4 ὄπολαβὼν δὲ ὄ διάβολος εἶπε τῷ Κυρίῳ, Δέρμα ὑπὲρ δερμάτος, ὄ ὄσα ὑπάρχει ἀνθρώπου ὄ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὄ ἐκτίσει.

5 Οὐ μὴν δὲ ἄλλα ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἄψαι τῶν ὄστων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτῶ ὄ ἡ μὴν ἔσι πρόσωπόν σου ὄ εὐλόγησει.

6 Εἶπε δὲ ὄ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Ἰδὸν παραδίδωμι σοι αὐτόν· μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον.

7 Ἐξῆλθε δὲ ὄ διάβολος ἀπὸ ὄ τοῦ Κυρίου καὶ ἔπεισε τὸν Ἰώβ ἔλκει πονηρῶ ἀπὸ ποδῶν ἔως κεφαλῆς.

8 Καὶ ἔλαβεν ὄ σπρακον, ἴνα ὄ τὸν ἰχώρα ξύη, καὶ ὄ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως.

9 Χρόνῳ δὲ πολλῷ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτῆ, Μέχρι τίτου καρτερήσεις, λέγων, Ἰδὸν ἀναμεικτὸν χρόνον ἐστὶ μικρὸν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδὸν γὰρ ἠφάνισαι σὺ τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ὄ ἐμὴς κοιλίας ἰδοῖνες καὶ πόνοι, ἔς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίσασ μετὰ μόχθῳ σὺ τε αὐτὸς ἐν σαρκί σκληρῶν κἀσθῆν δεικνυμένῳ αἴθριος, κατῶ ὄ πλαγωμένη καὶ λάρτρι τόπον ἐκ τῶν ὄ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἰδὸν ποτε ὄδυσται, ἴνα ἀναπαύωμαι τῶν μόχθῳ ὄ μου καὶ τῶν ὄ ἰδυνῶν αἶ με νῦν συνέχυσται ἄλλα εἰπὸν τι ῥῆμα εἰς Κύριον, καὶ τελεύτα.

10 ὄ δὲ ἠμβλέψας, ὄ εἶπεν αὐτῇ, ὄ ὄσοπερ ἴμα τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἔλαλησας ὄ τίς ἄγαθα ἐδέξασθε ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ ἔχ ὑποίσοιμεν; ἐν ὄ πᾶσι τῷτοῖς τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ ὄ ὄδὲν ἦμαρτεν Ἰώβ ὄ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

11 Ἀκίσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτῷ τίς κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ, παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτόν ὄ Ἐλιφάθ ὄ Θαϊμανὼν βασιλεὺς, Βαλδὰδ ὄ Σαυχῶν ὄυρανόν, Σωφάρ ὄ Μιναιὼν βασιλεὺς καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὄμοθυμαδὸν, τὸν παρακαλέσθαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν.

12 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν· καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλη ἔκλαυσαν, ῥίξαντες ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν, καὶ καταπασσάμενοι γῆν·

13 Ὁ Παρεκάθισαν ἑαυτῶν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν ἑτέρῳν γὰρ τὴν πληγὴν δεῖναι οὐσαν καὶ μεγάλην σφόδρα.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΜΕΤΑ τούτου ἠνοήξεν ἰσὺς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ κατηρίσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ,

2 Ἀλέγων,
3 Ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγεννήθην, καὶ ἡ νύξ ἡ ἐκείνη, ἣ εἶπαν, Ἰδοὺ ἄρσεν.

4 Ἡ δὲ νύξ ἡ ἐκείνη εἶς σκότος, καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ Κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φάγος·

5 Ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκία θανάτου, ἔπελθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος· ὁ καταραθείς ἡ ἡμέρα·

6 Καὶ ἡ νύξ ἐκείνη, ἀπενέγκοιτο αὐτὴν σκότος· μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἑνιαυτοῦ, μηδὲ ἄριθμηθεῖ εἰς ἡμέρας μηνῶν.

7 Ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἶν ἰδύνη, καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη, μηδὲ χαρμονή.

8 Ἀλλὰ καταρρίσσειτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειροσάσθαι.

9 Σκοταθεῖ τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης· ὑπομείναι, καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι, καὶ μὴ ἰδοὶ Ἐωσφόρον ἀνατέλλοντα.

10 Ὅτι ἡ συνέκλεισε πύλας γαστρὸς μῆ, ὑπέλλαξε γὰρ ἂν πόνου ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.

11 Διατί γὰρ ἐν κοιλίᾳ ἔκ ἐτελεύτησα· ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξήλθον, καὶ ἐκ εὐθὺς ἀπωλόμην·

12 Ἰνατί δὲ συνήνησάν μου τὰ γόνατα· ἰνατί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα·

13 Νῦν ἂν κοιμηθεῖς ἠσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαύσάμην

14 Μετὰ βασιλέων ἂ βουλευτῶν γῆς οἱ ἐγαυριώτο ἐπὶ ζήψεσιν,

15 Ὁ ἦ μετὰ ἄρχόντων, ὧν πολλὸς ὁ χρυσὸς, οἱ ἐπλήσαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου·

16 Ἡ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς, ἡ ὥσπερ νήπιον οἷ ἐκ εἶδος φῶς.

17 Ἐκεῖ ἄσεβεις ἐξέκασαν θυμὸν ὄργης, ἐκεῖ ἀνεπάσαντο κατὰ κῶποι ἑαυτῶν σώματα.

18 Ὁμοθυμαδὸν δὲ ὁ οἰ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου.

19 Μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστί, καὶ θεραπῶν ἀδοδοκίως τὸν κύριον αὐτοῦ.

20 Ἰνατί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς· ζωὴ δὲ ταῖς ἐν δδύνας ψυχαῖς,

21 Οἱ ἱμεῖρονται αὐτοῦ θανάτου, καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορισσόντες ὥσπερ θησαυρῶν·

22 Περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν καλαίνῃσιν·

23 Θάνατος ἀνδρῶν ἀνάπαυμα, συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς κατ' αὐτοῦ.

24 Πρό γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμὸς ἤκει, δακρῶν δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ.

25 Φόβος γὰρ ὃν ἐφρόντισα ἤλθε μοι, καὶ ὃν ἐδεδοίκεν, συνήνησέ μοι.

26 Ὅτε εἰρήνευσα, οὔτε ἠσύχασα, οὔτε ἀνεπαύσάμην, ἤλθε δέ μου ὄργη.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΥΠΟΛΩΒΩΝ δὲ Ἐλιφάζ Ὁ Θαϊμανίτης, λέγει.

2 Μὴ πολλάκις σοι λελλήθαι ἐν κόπῳ· ἰσχὺν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει·

3 Εἰ γὰρ σὺ ἐνουθεήσας πολλοὺς, καὶ κείρας ἄσθενου· παρεκάλεσας,

4 Ἀσθενούντας τε ἐξανέστησας ῥήμασι, γόνασι τε ἀδυνατούσι ὁ θάρσος περιεβήκας·

5 Νῦν δὲ ἴκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἠψατό σου, σὺ δὲ σποῦδάσας·

6 Πότερον οὐχ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ κακία τῆς ὁδοῦ σου·

7 Μὴ λησθῆτι ἂν, τίς καθάρως ἰὼν ἀπώλετο, ἢ πότε ἀληθινὸν ὀλορόριζοι ἀπώλοντο·

8 Καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀορτιῶντας τὰ ἄτοπα, οἱ δὲ σπείροντας αὐτὰ δδύνας θεριῖσιν ἑαυτοῖς.

9 Ἀπὸ προστάματος Κυρίου ἀπολοῦνται, ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτὰ ἀφανισθήσονται.

10 Ὁ Σθένης ἰλέοντος, φωνῇ δὲ λαεῖνης, γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη.

11 Μυρμηκολέων ὄλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν, σκύμνοι δὲ λέοντων ἔλιπον ἀλλήλους.

12 Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγονέναι λόγους σου, οὐθὲν ἂν αἰσῶσι τούτων κακὸν ἀπήνησσε ἰπότερον· οὐ δέξεταιί μου τὸ οὖς ἐξάισμα παρ' αὐτοῦ·

13 Ὁ Φόβῳ δὲ καὶ ἤχῳ νυκτερινῇ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους,

14 Φρικὴ μου συνήνησσε καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως μου τὰ ὄστα διέεσισε·

15 Καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν, ἐφριξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες.

16 Ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνω, εἶδον καὶ οὐκ ἤν μορφὴν πρό ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ' ἡ αὐρανὴ καὶ φωνὴν ἤκουον.

17 Τί γὰρ· μὴ καθάρως ἔσαι βροτὸν ἐναντιὸν τῷ Κυρίῳ· ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῆ ἀμειμπὸς ἀνήρ·

18 Εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολοῖν τὴ ἐπιερόσση.

19 Τοὺς δὲ κατοικούντας οἰκίας πηλίας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἔσμεν·

ἔπεισαν αὐτοὺς σπητὸς τρόπον,

20 Καὶ ἀπὸ πρῶθεν δὲ μέχρι ἑσπέρας οὐκ ἔτι εἰσὶ παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοὺς βοήθησαι, ἀπώλοντο.

21 Ἐνεφίσησε γὰρ αὐτοὺς καὶ ἐξηράνησαν, ἀπώλοντο ἰπαρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὲς σοφίαν.

Κεφ. ε'. V.

ἘΠΙΚΑΛΕΣΑΙ δὲ εἰ τις σοὶ ὑπακούσεται, ἢ εἰ τίνα ἀγγέλων ἀγίων ὄσῃ.

2 Καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναίρει ὄργη, πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος.

3 Ἐγὼ δὲ εἴρακα ἄφρονας, ρίζαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθὺς ἐβροῖθη αὐτῶν ἡ δίαίτα·

4 Πόρρω γέγονιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθήσαν δὲ ἐπὶ θύρας ἡσσῶν, καὶ οὐκ ἐσται ὁ ἔξαιρούμενος,

5 Ἀ γὰρ ἐκείνων συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαιρέτοι ἐσονται ἔκασφωτισθείη αὐτῶν ἡ ἰσχύς.

6 Οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος, οὐδὲ ἐξ ὄρεων ἀναβλαστήσει πόνος.

7 Ἀλλὰ ἄνθρωπος γένωται κόπῳ, νεοσσοὶ δὲ γυροῖται τὰ ὑψηλὰ πέτονται.

8 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι Κυρίου, Κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι,

9 Τὸν ποῖντα μεγάλα καὶ ἀνεξέλιξις, ἐνδοξία τε καὶ ἐξάισια, ἰὼν οὐκ ἐστὶν ἄριθμος,

10 Τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν,

11 Τὸν ποῖοντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα,

12 Διαλλάσσοντα βαλὰς πανοῦργων, καὶ μὴ ποιήσους αἰ χεῖρας αὐτῶν ἀληθεῖς.

13 Ὁ καταλαμβάνων σοφῆς ἐν τῇ φρονήσῃ, βουλήν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν.

14 Ὁ ἡμέρας! οὐ συναντήσεται αὐτοῖς σκοτος, τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσασιν ἴσα νυκτί,
15 Ἀπόλοιτο δὲ ἐν πολέμῳ ἀδύνατος δὲ ἐξελεθὶ ἐκ χειρὸς δυνάστου.

16 Εἴη δὲ ἀδυνάτῳ ἐλπίς, ἀδίκου δὲ στόμα ἐμφραχθεῖν.

17 Μακάριος δὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ Κύριος, νοθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου.

18 Αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν ἔπεισε, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο.

19 Ἐξέλιξ ἐξ ἀναγκῶν σε ἐξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ, ὃ οὐ μὴ ἀψηταῖ σου κακόν.

20 Ἐν λιμῷ ῥύσεται σε ἐκ θανάτου, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε.

21 Ἀπὸ μαστιγῶν γλώσσης σε κρύψει, καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων.

22 Ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῆς.

23 Θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσί σοι.

24 Εἶτα γνῶσθι ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος ἢ δὲ δαίτια τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἀμάρτη.

25 Γνώσθι δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου, τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὡσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἄρου.

26 Ἐλεύση δὲ ἐν τάφῳ ὡσπερ σῖτος ὠριμος κατὰ καιρὸν θερίζομενος, ἢ ὡσπερ θιμανία ἀλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα.

27 Ἴδου ταῦτα οὕτως ἐξήχησάμεν ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ, εἴ τι ἐπραξας.

Κεφ. σ'. VI.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Ἰωβ, λέγει,

2 Εἰ γάρ τις ἰσθῶν στήσαι μου τὴν ὀργήν, οὐδ ἐν ὀνόματι μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὀμοθυμαδόν.

3 Καὶ δὴ ἄμμου παραλίας ββαρυτέρα ἔσαι ἢ ἄλλ' ὡς εἴκοτε τὰ ῥήματά μου ἐστὶ φαῦλα.

4 Βέλη γὰρ Κυρίου ἐν τῷ σώματί μου ἐστίν, ὃν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα, ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν, κεντοῦσί με.

5 Τί γάρ; μὴ διακενῆς κεκράζεται ὄνος ἄγριος, ἄλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥῆξι φωνῆν βουῶ ἐπὶ φάντης ἔχων τὰ βρώματα;

6 Εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἀλός; εἰ δὲ καὶ ἐστὶ γέυμα ἐν ῥήμασι κενός;

7 Οὐ δύναται γὰρ παύσασθαι μὴ ἢ ὀργή! βρόμον γὰρ ὀρώ τὰ σῖτά μου ὡσπερ ὀσμὴν λέοντος.

8 Εἰ γὰρ δώη καὶ ἔλθοι μου ἢ αἰτησις, καὶ τὴν ἐλπίδα μου δώη ὁ Κύριος.

9 Ἀρξάμενος ὁ Κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μὴ με ἀνελέτω.

10 Εἴη δὲ μου πόλις! τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τεχνέων ἠλλόμην, ἐπ' αὐτῆς οὐ φείσομαι· οὐ γὰρ ἐνευσάμην ῥήματα ἄγια Θεοῦ μου.

11 Τίς γὰρ μου ἢ ἰσχύς, ὅτι ὑπομένω; τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνεχεται μου ἢ ψυχῆ;

12 Μὴ ἰσχύς λίθων ἢ ἰσχύς μου; ἢ αἰ σάρκες μου εἰσι χάλκαες;

13 Ἡ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποιθῆν; βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεισιν.

14 Ἀπειπάτω με ἔλεος, ἐπισκοπῆ δὲ Κυρίου ὑπερεῖδέ με.

15 Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγυτάτοί μου, ὡσπερ χεῖμάρρους ἐκλείπων, ἢ ὡσπερ ὄκυμα παρηλθόν με.

16 Οἴτινες με διευλαβοῦντο νῦν ἐπιπεπώ-

κασι μοι ὡσπερ χιών ἢ κρύσταλλος πεπηγώς
17 Καθὼς τακεῖσα ἑθέρμησεν γενομένης, ἢ ἄλ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν.

18 Οὕτω καγὰ κατελείφθη ὑπὸ πάντων ἀπώλομην δὲ καὶ ἐξοικος ἐγενόμην.

19 Ἴδτε ὁδοὺς Θαιμανῶν, ἀτραπὲς Σαβῶν οἱ διορῶντες!

20 Καὶ αἰσχύνῃ ὀφειλήσουσιν, οἱ ἐπι πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιθότες.

21 Ἀτὰρ δὲ μοι ἡμεῖς ἐπέβηθη μοι ἀνελεημόνος, ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε.

22 Τί γάρ; μήτι ὑμᾶς ἤτησα, ἢ τῆς παρ ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι.

23 Ὡστε σῶσάι με βέξ! ἐχθρῶν, ἢ ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαι με;

24 Διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.

25 Ἀλλ' ὡς εἴκοτε φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα, οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχύι αἰτούμαι.

26 Οὐδὲ ἐλεγχῶς ὑμῶν ῥήμασί με! παύσει, οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι.

27 Πλὴν ὅτι ἐπ' ὄρφανῳ ἐπιπίπτετε, ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν.

28 Νυνὶ δὲ εἰσβλέψασθε εἰς πρόσωπα ὑμῶν, οὐ ψεύσομαι.

29 Καθίστατε δὴ καὶ μὴ εἶη ἄδικον, καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε.

30 Οὐ γὰρ ἐστίν ἐν γλώσσῃ μὴ ἄδικον, ἢ ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐκ ἔτι σύνεσιν μελετᾷ;

Κεφ. ζ'. VII.

ΠΟΤΕΡΟΝ οὐκὶ πειρατήριον ἐστὶν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ὡσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἢ ζωῆ αὐτοῦ;

2 Ἡ ὡσπερ θηρίων δειδοκῶς τὸν Κύριον αὐτοῦ, καὶ τετευχῶς σκιάς; ἢ ὡσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὴν μισθὸν αὐτοῦ;

3 Οὕτως καγὰ ὑπέμενα μῆνας κενούς, νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομένα μοι εἰσίν.

4 Ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω, Πότε ἡμέρα; ἢ δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν, Πότε ἔσπερα; πλήρη δὲ εἰσονται ὀδυνῶν ἀπὸ εὐπέρως ἕως πρωῆ.

5 Φύρεται δὲ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρία σκωλήκων, τήκω δὲ βύβλακας γῆς ἀπὸ ἰχώρος ἐμού.

6 Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος λαλιᾶς, ἠπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.

7 Μνήσθητι οὖν! ὅτι πνεῦμά μου ἢ ζωῆ, οὐκ ἔτι ἐπανελεύσεται ὀφθαλμὸς μου ἰδεῖν ἀγαθόν.

8 Οὐ περιβλέψεται με ὀφθαλμὸς ὀρῶντός με, οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐκ ἐτι εἰμί!

9 Ὡσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ ἐὰν γὰρ ἀνθρώπος καταβῆ εἰς ἀθήν, οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῆ!

10 Οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδ' οὐ μὴ ἐπιγνώσῃ αὐτὸν ἐτι ὁ τόπος αὐτοῦ.

11 Ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὡν, ἀνοίξω πικριὰν ψυχῆς μου! συνεχόμενος.

12 Πότερον θάλασσα εἰμί ἢ δράκων, ὅτι! κατέταξας ἐπ' ἐμέ! φυλακῆν;

13 Εἶπα ὅτι! παρακαλέσει με ἢ κλίνη μου, ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίαν λόγον! τῆ κοίτη μου.

14 Ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίως, καὶ ὄραμασί με καταπλήσσεις.

15 Ὁ ἀπαλλάξεις ἰ ἀπὸ πνεύματος μου ἡ ψυχὴν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὄσῳ μὲν.
 16 Οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροβυήσω ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γὰρ μου ἔβιος.
 17 Τί γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος οὗτις ἐμεγάλυνας αὐτόν; ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν;
 18 Ἡ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρῶτον; καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινῆς;
 19 Ἔως τίνος οὐκ ἔαῖς με, οὐδὲ προίη με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου;
 20 Εἰ ἐγὼ ἤμαρτον, τί δὲ δυνήσομαι πρᾶται, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νῦν τῶν ἀνθρώπων; διατί ἔθῃ με κατέντευκτὴν σου, εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον;
 21 Διατί οὐκ ἔποιήσω τῆς ἀνομίας μου λίθην ἢ, καὶ καθαρίσαν τὴν ἀμαρτίαν μου; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ οὐκ ἔτι εἰμὶ.

Κεφ. η'. VIII.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδδὸς ὁ Σαυχίτης, λέγει,
 2 Μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολυρρήμον τοῦ στόματός σου;
 3 Μὴ ὁ Κύριος ἀδικίῃς κρινῶν; ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον;
 4 Εἰ οἱ υἱοὶ σου ἤμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν.
 5 Σὺ δὲ ὄρθριζε πρὸς τὸν Κύριον ἡ παντοκράτορα δεόμενος.
 6 Εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινὸς, δέησως ἄεπακούσεται σου, ἀποκαταστήσει δὲ σοὶ δίκαιαν δικαιοσύνην.
 7 Ἔσται σου τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατα σου ἀμύθητα.
 8 Ἐπερώτησον γὰρ γενεάν πρώτην, ἐξιχνιάσον δὲ κατὰ γένος πατέρων.
 9 Χθίζοι γὰρ ἔσμεν, καὶ οὐκ οἴδαμεν σκιά γὰρ ἔστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος.
 10 Ἡ οὐχ οὗτοι σε διδάξουσι καὶ ἀναγγελοῦσιν, καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσι ῥήματα;
 11 Μὴ θάλλει πάμπυρος ἀνεύδατος, ἢ ἠψωθήσεται βούτομον ἀνεύδατος;
 12 Ἐτι ὄν ἐπὶ ρίζης, καὶ οὐ μὴ θερισθῆ, πρὸ τοῦ πτεῖν ὅπασα βοτάνη οὐχὶ ζῆραινεταί;
 13 Οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ Κυρίου ἔλπις γὰρ ἀσεβούς ἀπολείπειται.
 14 Λοικητός γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος ἀράχην δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή.
 15 Ἐάν ὑπερέιση τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ σῆ ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑπομείνη.
 16 Ὑγρὸς γὰρ ἔστιν ὑπὸ ἡλίου καὶ ἐκ σπιρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.
 17 Ἐπὶ συναγωγῇ λίθων κοιμάται ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζῆσεται.
 18 Ἐάν καταπίῃ ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν οὐχ ἑώρακας τοιαῦτα,
 19 Ὅτι καταστροφὴ ἀσεβούς τοιαυτή, ἐκ δὲ γιγνώσκει ἄλλοι ἀναβλαστήσει.
 20 Ὁ γὰρ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἀκούον πᾶν δὲ ὄριον ἀσεβούς ἐδέξεται.
 21 Ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως.
 22 Οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνῃν, δίκαια δὲ ἀσεβούς οὐκ ἔσται.

Κεφ. θ'. IX.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ, λέγει,
 2 Ἐπ' ἀληθείας οἶδα, ὅτι ἔτως ἔστι πᾶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ Κυρίῳ;
 3 Ἐάν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῶ, ἢ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῶ, ἵνα μὴ ἀντιπέη πρὸς ἓνα λόγον αὐτοῦ ἕκ χιλίων.

4 Σοφὸς γὰρ ἔστι διανοία, κραταῖος τε καὶ μέγας τὶς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινε;
 5 Ὁ παλιῶν ὄρη καὶ οὐκ οἶδασιν, ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὄρη;
 6 Ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς σαλεύονται.
 7 Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρων κατασφραγίζει.
 8 Ὁ ταύσας τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλίσσης.
 9 Ὁ ποιῶν Πιλεάδα κ' Ἔσπερον κ' Ἀρκτῶρον, καὶ ταμεῖα Νότου.
 10 Ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξέασια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.
 11 Ἐάν ὑπερβῆ με, οὐ μὴ ἴδω ἕαν παρέβη με, οὐδ' ὡς ἔγνων.
 12 Ἐάν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποστρέψει; ἢ τίς ἔρει αὐτῶ, τί ἐποίησας;
 13 Αὐτὸς γὰρ ἀπέσραπται ὄρηγν, ὑπ' αὐτῶ ἐκάρμηθησαν κ' κητή τ' ὑπ' οὐρανῶν.
 14 Ἐάν δὲ μου ὑπακούσεται, ἢ διακρίνει τὰ ῥήματά μου;
 15 Ἐάν γὰρ ὡς δίκαιος, οὐκ εἰσακούσεται με, τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι.
 16 Ἐάν τε καλέσω καὶ μὴ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακούσῃ μου τῆς φωνῆς.
 17 Μὴ γνώφῃ με ἐκρίψῃ πολλὰ δὲ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκε διακενῆς.
 18 Οὐκ ἔα γὰρ με ἀναπνεύσαι ἐνέπλησε δὲ με πικρίας,
 19 Ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύει κράτει τίς ἔν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται;
 20 Ἐάν γὰρ ὡς δίκαιος, τὸ σῶμα μὴ ἀσεβήσῃ ἕάν τε ᾤμειπτος, σκολοὶς ἀποβήσομαι.
 21 Εἴτε γὰρ ἠσέβησα, οὐκ οἶδα τῆ ψυχῆ, πλὴν ἀφαιρεῖται μου ἡ ζωή.
 22 Διὸ εἶπον, Μέγαν καὶ δυνάστην, ἀπολλύει ὄρη,
 23 Ὅτι φαῦλον ἐν θανάτῳ ἐξοίσω, ἀλλὰ δίκαιος καταγελῶνται,
 24 Παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβούς, πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει ἢ δὲ μὴ αὐτὸς ἔστι, τίς ἔστιν;
 25 Ὁ δὲ βίος μου ἔστιν ἐλαφρότερος ὁ δρομέως ἀπέδρασαν, καὶ οὐκ ἔϊδον.
 26 Ἡ καὶ ἔστι ναυσὶν ἰχθὺς ὄδοῦ, ἢ αὐτοῦ πετομένου ζητούντος βορᾶν;
 27 Ἐάν τε γὰρ ἐπω, Ἐπιλήσομαι λαλῶν, συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω.
 28 Σείομαι πᾶσι τοῖς μέλεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἀθῶν με εἴσει.
 29 Ἐπειδὴ δὲ εἰμι ἀσεβῆς, διὰ τί κ' ἀπέθανον;
 30 Ἐάν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνι, καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶ καθαράς,
 31 Ἰκανῶς ἐν ῥύπῃ με ἔβανθας, ἐβδελύξαιτο δὲ με ἡ στολή.
 32 Οὐ γὰρ εἰ ἄνθρωπος κατ' ἐμὲ, ᾧ ἀντικρινούμαι, ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν.
 33 Εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, καὶ ἐλέγχων, κ' διακοῦν ἀμαρτέον ἀμφοτέρων.
 34 Ἀπαλλάξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον, ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με στρωβείτω,
 35 Καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω οὐ γὰρ οὕτως συνεπίσταμα.
 Κεφ. ι'. X.

ΚΑΜΝΩΝ τῆ ψυχῆ μου, στένων ἐπαφήσω ἐπ' αὐτόν τὰ ῥήματα μου λαλήσω πικρία ψυχῆς μου συνεχόμενος,
 2 Καὶ ἐρω πρὸς Κύριον, Μὴ με ἀσεβεῖν διδασκε καὶ διατί με οὕτως ἐκρίνας;

3 Ἡ καλὸν σοι ἔστιν ἡ ἀδικήσω; ὅτι ἀπέπω ἔργα χειρῶν σου, βουλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέσχεσ.

4 Ἡ ὡς περ βροτὸς ὄρῳ, καθωρῆς; ἢ καθὼς ὄρῳ ἄνθρωπος, βλέψῃη;

5 Ἡ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν, ἢ τὰ ἐπι σου ἄνδρός,

6 Ὅτι ἀνεζητήσας τὴν ἀνομίαν μου, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου ἐξήχησας;

7 Οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστίν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος;

8 Αἱ χεῖρές σου ἔπλασαν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἔπεισας.

9 Μνήσθητι, ὅτι πηλὸν με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἄποστρέφεις.

10 Ἡ οὐχ ὡς περ γάλα με ἤμελξας, ἐτέρωσας δὲ με ἴσα τυρῶ;

11 Δέρμα δὲ καὶ κρέας με ἐνέδυσας, ὅστέοις δὲ καὶ νεύροις ἔμενειρας.

12 Ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοί, ἢ δὲ ἐπίσκοπῆ σου ἐφύλαξέ μου τὸ πνεῦμα.

13 Ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ, οἶδά ὅτι πάντα δύναισι ἄδυναται δέ σοι οὐθέν.

14 Ἐάν τε γὰρ ἀμάρτω, βουλᾶσσεις με, ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῶόν με ὁ πεποίηκας.

15 Ἐάν τε γὰρ ἀσεβήσω, οἶμοι ἔάν δὲ ὡ δίκαιος, οὐ δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γὰρ ἄτιμιαι εἰμί.

16 Ἀγρεύομαι γὰρ ὡς περ λέων εἰς σφαγὴν· πάλιν γὰρ μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις,

17 Ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμέ τιν ἐτασίον μου ὄργῃ δὲ μεγάλῃ μοι ἐχρήσω, ἀπήγαγες δὲ ἐπ' ἐμέ πειρατήρια.

18 Ἰνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, καὶ ἐκ ἰπέθανον, ὀφθαλμοὶ δὲ με οὐκ εἶδες,

19 Καὶ ὡς περ οὐκ ὦν ἐγενόμην; διατί γὰρ ἐκ γαστροῦ εἰς μνήμα οὐκ ἀπηλλάγη;

20 Ἡ οὐκ ὀλίγος ἐστίν ὁ βίος τῷ χρόνῳ; ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρόν,

21 Πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφερᾶν,

22 Εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, οὐ οὐκ ἔστι φέγγος, οὐδὲ ὄρῳ ζωὴν βροτῶν.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Σωφᾶρ ὁ Μιναιός, λέγει,

2 Ὅ τὰ πολλὰ λέγων, καὶ ἀτακτοῦσται ἢ καὶ οὐλοῦσται οἷται ἔστιν δίκαιος; εὐλογημένος ὁ γεννητὸς γυναικὸς ὀλεγοβίος.

3 Μὴ πολὺς ἐν ῥήμασι γίνου, οὐ γὰρ ἐστίν ὁ ἀντικρινόμενος σοι,

4 Μὴ γὰρ λέγε, Ὅτι καθαρὸς εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ.

5 Ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ Κύριος λυλῆσαι πρὸς σέ, καὶ ἀνοίξει χεῖλῃ αὐτοῦ μετὰ σοῦ;

6 Εἴτα ἀναγγελεῖ σοι δυνάμιν σοφίας ὅτι διπλοῦς ἔσαι τῶν κατὰ σέ· καὶ τότε γνώσῃ, ὅτι ἄξιός σου ἀπέβη ἀπὸ Κυρίου ὧν ἠμάρτηκας.

7 Ἡ ἴχνος Κυρίου εὐρήσεις, ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ἂ! ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ;

8 Ὑψηλὸς ὁ οὐρανός, καὶ τί ποιήσεις; βαθύτερα δὲ τῶν ἐν ἄδῳ, τί οἶδας;

9 Ἡ μακρότερα δὲ μέτρου ἡ γῆς, ἢ εὖρους θαλάσσης;

10 Ἐάν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ἐποίησας;

11 Αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρόφεται.

12 Ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νῆχεται λόγοις· βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄφ ἐρημίτη.

13 Εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου, ὑπιάξεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν,

14 Εἰ ἀνομίον τί ἐστίν ἐν χερσὶ σου, πόρῳ ποιήσῃσιν αὐτὸ ἀπὸ σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν διαιτῇ σου μὴ αὐλισθήτω·

15 Οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον, ὡς περ ὕδωρ καθαρὸν, ἐκδύση δὲ ῥύπον, καὶ ἐ μὴ φοβηθήσῃ.

16 Κοὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ, ὡς περ κῆμα παρελθόν, καὶ οὐ ποτηθήσῃ.

17 Ἡ δὲ εὐχὴ σου ὡς περ ἔωσφόρος, ἐκ δε μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωῆ.

18 Πεποιθὸς τε ἔση, ὅτι ἐστὶ σοι ἐλπίς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖται σοι εἰρήνη.

19 Ἡσυχάσεις γὰρ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε· μεταβαλόμενοι δὲ πολλοὶ σου δεηθήσονται.

20 Ὁ σωτηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολείψει ἢ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἀπώλεια, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακίησονται.

Κεφ. ιβ'. ΧΙΙ.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ, λέγει,

2 Εἴτα ὑμεῖς ἔστε ἄνθρωποι, ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσῃ σοφία;

3 Κᾶμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστι.

4 Δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς βλεῦσμα.

5 Εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἠτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλων, οἴκου τε αὐτοῦ ἐκπορθῆσθαι ὑπὸ ἀνόμων· νῦ μὲν δὲ ἀλλὰ μῆδεις πεποιθῆτω πονηρὸς ἂν ἀθῶος ἔσεσθαι,

6 Ὅσοι παροργίζουσι τὸν Κύριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἔσταις αὐτῶν ἔσται.

7 Ἀλλὰ δὴ ἐρώτησον τὴν τετράποδα ἐάν σοι εἴπωσι, πτερινὰ δὲ οὐρανοῦ ἐάν σοι ἀπαγγεῖλωσι.

8 Ἐκδήγησαι γῆ, ἐάν σοι φράσῃ, καὶ ἐξηγήησονται σοι οἱ ἰχθυες τῆς θαλάσσης.

9 Τίς οὖν οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις, ὅτι χεῖρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα;

10 Εἰ μὴ ἐν χερσὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων ζῶντων, καὶ πνεῦμα βπαντὸς ἀνθρώπου.

11 Οὐς μὲν γὰρ ῥήματα διακρινεῖ, λάρυγξ δὲ σῖτα γενεταῖα.

12 Ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίω ἐπιστήμη.

13 Παρ' αὐτῷ σοφία, καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλή καὶ συνέσις.

14 Ἐάν καταβάλλῃ, τίς οἰκοδομήσει; ἐάν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει;

15 Ἐάν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν· ἐάν δὲ ἐπαφῇ, ὑπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας.

16 Παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς, αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ συνέσις.

17 Διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους, κρητὰς δὲ γῆς ἐξέστησε.

18 Ἐκαθίζων ἡ βασιλεὺς ἐπὶ θρόνου, καὶ περιέδησε τὴν ζωὴν ὀσφύας αὐτῶν.

19 Ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε.
 20 Διαλλάσσων χεῖλι πιστῶν, σύνεσιν δὲ πρᾶσβυτέρων ἔγνω.
 21 Ἐκχέων ἄτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας, ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο.
 22 Ὁ Ἀνακαλύπτων¹ βαθέα ἐκ σκότους, ἐξηγάγε δὲ εἰς φῶς σκιάν θανάτου.
 23 Πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτά, καταστρωνῶν ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά.
 24 Διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων^α γῆς· ἐπλάγησε δὲ αὐτοὺς^ε ἐν ὁδοῖς ἢ οὐκ ᾔδεισαν.
 25 Ψηλαφῆσαιαν σκότος καὶ^β μὴ^γ φῶς, πλανηθείησαν δὲ ὡς περὶ ὁ μεθύων.

Κεφ. ιγ'. XIII.

Ι ΔΟΥ ταῦτα^α ἔωρακέ μου ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ ὀκλήκο μου τὸ οὖς¹.
 2 Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ^α οὐκ^β ἀσυνετώτερός εἰμι^γ ὑμῶν.
 3 Οὐ μὴν δὲ^δ ἄλλ' ἐγὼ^ε πρὸς Κύριον λαλήσω^α, ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βῆληται.
 4 Ὑμεῖς δὲ ἐστὲ ἰατροὶ ἄδικοι, καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες.
 5 Εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν^β σοφία¹.
 6 Ἀκούσατε δὲ ἔλεγχον τοῦ στόματός μου, κρείων¹ δὲ χειλῶν μου προσέχετε.
 7 Πότερον οὐκ ἔναντι Κυρίου λαλεῖτε, ἐναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον;
 8 Ἡ δὲ ὑποστελεῖσθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε¹.
 9 Καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξιχνίση ὑμᾶς^α· εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ.
 10 Οὐδὲν ἔπτον ἐλέγξαι ὑμᾶς^α· εἰ δὲ καὶ κρυφῆ^β πρόσωπα θωμμάσεσθε¹.
 11 Πότερον δούχῃ ἢ δινάι αὐτοῦ, στροβίσει ὑμᾶς; ὁ φόβος δὲ^β παρ' αὐτοῦ¹ ἐπιπεσεῖται ὑμῖν.
 12^β Αποβήσεται δὲ¹ ὑμῶν τὸ γαυρίωμα ἴσα σποδῶ, τὸ δὲ σῶμα ἧλινον.
 13 Κωφεύσατε ἵνα λαλήσω^α, καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ,
 14 Ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῖσι^α, ψυχὴν δὲ μου θήσω ἐν^β χειρὶ¹.
 15 Ἐάν^α με χειρωσῆται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ κ' ἤρκαται, ^β ἢ¹ μὴν^γ λαλήσω καὶ ἐλέγξω^α ἐναντίον αὐτοῦ.
 16 Καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν, οὐ γὰρ^α ἐναντίον αὐτοῦ δόλος^β εἰσελεύσεται¹.
 17 Ἀκούσατε^α ἀκούσατε^ε τὰ ῥήματα μου¹, ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων.
 18 Ἴδου ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κριματός μου, οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοίμαι.
 19 Τίς γὰρ ἐστὶν ὁ κριθησόμενός μοι, ὅ^β τι¹ νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω;
 20 Δυνεῖ δέ^α μοι χροῆσι, τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι.
 21 Τὴν χεῖρα^β ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου¹, καὶ ὁ φόβος σου μὴ με καταπλησέτω.
 22 Εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δὲ σοι^β ὑπακούσομαι¹, ἢ λαλήσεις, ἐγὼ δὲ σοι δώσω^β ἀνταπόκρισιν¹.
 23 Πόσα εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ ἀνομίαι μου; δίδαξόν με τίνες εἰσὶ¹;
 24 Διατί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτη, ἤγησαι δέ με^α ὑπεναντίον σοι;
 25 Ἡ^β ὡς¹ φίλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ, ἢ ὡς χόρτω φερομένῃ ὑπὸ πνεύματος ἀντικεισάι μοι;

26 Ὅτι κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακά, περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἁμαρτίας,
 27 Ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν^β κωλύματι¹, ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα, εἰς δὲ ῥίζας^β τῶν¹ ποδῶν μου ἀφίκου.
 28 Ὁ παλαιούται ἴσα ἀσκῶ, ἢ ὡς περὶ ἰμάτιον σητόβρωτον.

Κεφ. ιδ'. XIV.

Β ΡΟΤΟΣ γὰρ γεννητὸς γυναικὸς, ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς,
 2 Ἡ ὡς περ ἄνθος ἀνθήσαν ἐξέπεσεν, ἀπέδρα δὲ ὡς περ σκία, καὶ οὐ μὴ στή.
 3 Οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποίησα^α καὶ τούτου ἐποίησα^ε εἰσελθεῖν ἐν κρίματι¹ δ' ἐνώπιον¹ σου;
 4 Τίς γὰρ^α καθαρὸς ἐστὶ¹ ἀπὸ ῥύπου; ὁ^β ἄλλ' ὄθει¹;
 5 Ἐὰν καὶ^β μία ἡμέρα¹ ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς^α ἀριθμητὸς δὲ μῆνας αὐτοῦ παρ' ὁ αὐτοῦ¹ εἰς χρόνον^α ἔθου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῆ.
 6 Ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἠσυχασῇ, καὶ εὐδοκήσῃ^α τὸν βίον, ὡς περ ὁ μισθωτός.
 7 Ἔστι γὰρ δένδρον ἔλπις, ἐὰν^β γὰρ¹ ἐκκοπῆ, ^β ἐτι¹ ἐπανθήσει¹, καὶ ὁ ῥάδαμος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλείπῃ.
 8 Ἐὰν γὰρ ῥήσῃ ἐν γῇ ἢ ῥίζα αὐτοῦ, ἐν δὲ πέτρα τελευτήσῃ, τὸ στέλεχος αὐτοῦ
 9 Ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσει, ποιήσει δὲ θερισμόν, ὡς περ νεόφυτον.
 10 Ἀνῆρ δὲ τελευτήσας ᾤχετο, πενῶν δὲ βριστός οὐκ ἐστὶ.
 11 Χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμοὺς δὲ ἐρημαθῆεις^β ἐξηράνθη¹.
 12 Ἄνθρωπος δὲ κοιμηθῆεις οὐ μὴ ἀναστῆ^α ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς^β οὐ μὴ συρράφῃ¹, καὶ οὐκ ἐξυπνιαθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν.
 13 Εἰ γὰρ ὄφελον ἐν^β εἰδῇ με¹ ἐφύλαξας¹, ἔκρυψας δέ με ἕως ἂν παύσῃται σου ἡ ὀργή, καὶ τάχῃ μοι χρόνον ἐν^β μείανι με ποιήσῃ.
 14 Ἐἴν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, ἄζησεται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ ὑπομενῶ ἕως^α πάλιν γένωμαι;
 15 Εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δὲ σοι ὑπακούσομαι τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιῶ.
 16 Ἡρίθμισας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου.
 17 Ἐσφράγισας δέ μου^β τὰς ἀνομίας¹ ἐν βαλάντι, ἐπεσημῆσθαι δὲ εἶτι ἄκων παρέβην.
 18 Καὶ πλὴν ὅρος πίπτον^β διαπεσεῖται¹, καὶ πέτρα παλαιωνθήσεται ἐκ τῆς τόπου αὐτῆς.
 19 Λίθους^β ἐλέαναν¹ ὕδατα, καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια τοῦ χώματος τῆς γῆς^α καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπων ἀπέλωσας.
 20 Ὡσας αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ᾤχετο^β ἐπέστησας αὐτῷ¹ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐξαπέστειλας^α.
 21 Πολλῶν δὲ γενομένων τῶν νῆων αὐτοῦ, οὐκ οἶδεν^β ἐάν δὲ ολίγοι γένωνται, ἕκ ἐπίσταται.
 22 Ἄλλ' ἢ αἰ σάρκες αὐτοῦ^α ἤλγησαν, ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπέθησεν.

Κεφ. ιε'. XV.

Υ ΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφάξ ὁ Θαιμανίτης, λέγει,
 2 Πότερον σοφὸς ἀπόκρισι δώσει συνέσεως^β πνεῦμα, καὶ ἐνέπλησε¹ πόνον γαστροῦ,
 3 Ἐλέγχει ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος;
 4 Οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον, συντελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἐναντι^α τοῦ¹ Κυρίου;

5 Ἐνοχος εἶ ῥήμασι στόματός σου, ὁ οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν.
 6 Ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγὼ, τὰ δὲ χεῖλη σου ὁ καταμαρτυρήσουσί σου.
 7 Τί γάρ; μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἔγεννήθης; ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης;
 8 Ἡ σύνταγμα Κυρίου ἀκήκοας; ἀ ἢ συμβούλῃ σου ἐχρήσατο ὁ Θεός; εἰς δέ σε ἀφίκετο σοφία;
 9 Τί γάρ οἶδας, ὃ οὐκ οἶδαμεν; ἢ τί δὲ συνίεις σὺ, ὃ οὐ καὶ ἡμεῖς;
 10 Καί γε πρεσβύτερος καί γε παλαιὸς ἐν ἡμέραις, βαρύτερος τοῦ πατρὸς σου ἡμέραις.
 11 Ὅλιγα ὦν ἡμάρτηκας μεμαστιγῶσαι, μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας.
 12 Τί ἄ ἐτόλμησεν ἡ καρδία σου; ἢ τί δὲ ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου,
 13 Ὅτι θυμὸν ἐρρήξας ἔναντι Κυρίου, ἐξηγάγες δὲ ἐκ στόματός ῥήματα τοιαῦτα;
 14 Τίς γάρ ὦν βροτός, ὅτι ἔσται ἄμεμπτος; ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός;
 15 Εἰ κατὰ ἁγίων οὐ πιστεύει, οὐρανὸς δὲ οὐ καθάρως ἐναντίον αὐτοῦ.
 16 Ἐὰ δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ, πῶς ὁ ἀδικίας ἴσα ποτῶ.
 17 Ἀναγγελῶ δέ σοι, ὁ ἀκούέ μου, ἀ διήνώρακα, ἀναγγελῶ σοι.
 18 Ἄ σφοδρὸ ἐρούσι, καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρας αὐτῶν.
 19 Αὐτοῖς μόνους ἐδόθη ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἄλλογενῆς ἐπ' αὐτούς.
 20 Πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι, ἔτι δὲ ἡριθμιὰ δεδομένα δυναστῆ.
 21 Ὅ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὧσιν αὐτοῦ; ὅταν δοκῇ ἡδὴ εἰρηνεύειν, ἤξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή.
 22 Μὴ πιστεύτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκότους, ἐντέταλται γάρ ἡδὴ εἰς χεῖρας σιδήρου,
 23 Κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυνῖν' οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτώμα ἡμέρα δ' ἐπὶ σκοτεινῇ αὐτὸν στροβίσει,
 24 Ἀναγκὴ δὲ καὶ θλίξις αὐτὸν καθέξει, ὡσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης ὁ πῖπτω.
 25 Ὅτι ἤρκε χεῖρας ἐναντίον τοῦ Κυρίου, ἔναντι δὲ Κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλιάσεναι.
 26 Ἐδραμε δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει ἐν πάχει νότου ὑπιδίος αὐτοῦ.
 27 Ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρῶν.
 28 Αὐλισθεῖ δὲ πόλεις ἐρήμους, αἰ εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους; ἀ δὲ ἐκείνοι ἠτοίμασαν, ἄλλοι ἀποίσονται;
 29 Οὔτε μὴ πλουτισθῆ, οὔτε μὴ μείνη αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα; ὁ οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκίαν,
 30 Οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ ἀ τὸ σκότος τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαρὰναι ἄνεμος, αἰ ἐκπέσοι ἀ δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος.
 31 Μὴ πιστεύτω ὅτι ὑπομενεῖ, κενὰ γάρ ἀποβήσεται αὐτῷ.
 32 Ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται, καὶ ὁ ῥάδαμος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκᾶσῃ.
 33 Τρυγηθεῖ δὲ ὡς ὄμφαξ πρὸ ὥρας, ἐκπέσοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλάτας.
 34 Μαρτύριον γάρ ἀσεβοῦς θάνατος; πῦρ δὲ καυσεῖ οἴκους διαροδέκτων.
 35 Ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται ὀδύνας, ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενὰ, ἡ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ, λέγει,
 2 Ἀκήκοα τοιαῦτα πολλά, παρακλήτορες κακῶν πάντες.
 3 Τί γάρ; μὴ τάξις ἐστὶ ῥήμασι πνεύματος; ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνη;
 4 Καγὼ καθ' ὑμᾶς λαλήσω, εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς.
 5 Εἰτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασι; κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλὴν.
 6 Εἰ δὲ ἰσχύς ἐν τῷ στόματί μου, κίνησιν δὲ χειλῶν οὐ φείσομαι.
 7 Ἐὰν γὰρ λαλήσω, οὐκ ἀλήγισω τὸ τραῦμα; εἰ δὲ καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τρωθήσομαι;
 8 Νῦν δὲ κατὰκόπον με πεποιήκε μαρὸν σεσηπτότα, καὶ ἐπελάβου μου.
 9 Εἰς μαρτύριον ἐγενήθη, καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψευδὸς μου, κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη.
 10 Ὅργῃ χρυσάμενος κατέβαλέ με, ἐβρυσεν ἐπ' ἐμέ τοὺς ὀδόντας, βέλη δὲ πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσαν.
 11 Ἀκίστων ὀφθαλμῶν ἐνήλατο, ὄξει ἔπαισέ με εἰς τὰ γόνατα, ὀμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί.
 12 Παρέδωκε γάρ με ὁ Κύριος εἰς χεῖρας ἀδικῶν, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιον ἐρρήψε με.
 13 Εἰρηνεύοντα διεσκέδασέ με λαβῶν με τῆς κόμης διέτιλε, κατέστησέν με ὡσπερ σκοπόν.
 14 Ἐκίκλωσάν με λόγχοις βάλλοντες εἰς νεφροῦς μου, οὐ δὲ φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολὴν μου.
 15 Κατέβαλον με πτώμα ἐπὶ πτώματι, ἔδραμον ὁ πρὸς με δυνάμενοι.
 16 Σίκκον ἐώρασαν ἐπὶ δὲ βύρσησί μου, τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῆ ἐσβέσθη.
 17 Ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δὲ βλεφάροι μου σκία.
 18 Ἀδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσὶ μου, εὐχή δὲ μου καθάρα.
 19 Γῆ μὴ ἐπικαλύψῃ ἐφ' αἵματι ἀ τῆς σαρκός μου, μηδὲ εἴη τόπος τῆ κραυγῆ μου.
 20 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανῷ ὁ μάρτυς μου, ὃ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις.
 21 Ἀφικεῖτό μου ἡ δέησις πρὸς Κύριον, ἔναντι δὲ αὐτοῦ ἐστάζοι; μου ὁ ὀφθαλμός.
 22 Εἰ δὲ ἐλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίου, καὶ νῦν ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ.
 23 Ἐτι δὲ ἀριθμητὰ ἦκασι μου, ὁδῶ δὲ ἤ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι, πορεύσομαι.

ΟΛΕΚΟΜΑΙ πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ ταφῆς, καὶ οὐ τυγχάνω.
 2 Δίσσομαι κάμνον καὶ τί δὲ ποιήσαι; ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριον.
 3 Τίς ἐστίν οὗτος; τῆ χειρὶ μου συνδεθήτω.
 4 Ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἐκρύψας ἀπὸ φρονήσεως, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς.
 5 Τῆ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας; ὀφθαλμοὶ δὲ ἀ ἐφ' υἱοῖς ἐτάκῃσαν,
 6 Ἐθου δὲ με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, ὁ γέλωδ δὲ αὐτοῖς ἀπέβην.
 7 Πετώρωνται γάρ ἀπο ὀργῆς αἰ ὀφθαλμοὶ μου, ἀ πεπολιόρκημαι μεγάλως οὐ πάντως.
 8 Θαῦμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ, εἰς καίος δὲ ἐπὶ παρανομίᾳ ἐπαναστατῆ.

9 Σχοιη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν, α καθα-
ρὸς δὲ χειρᾶ ἀναλάβοι θάρος.
10 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες εἰδέετε καὶ δεύτε
δή, οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ἡμῖν ἀληθῆς.
11 Αἱ ἡμέραι μου παρήλθον ἐν βρόμῳ, ἐρ-
ράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου.
12 Νύκτα εἰς ἡμέραν βέθηκα, ὡς ἐγγὺς
ἀπὸ προσώπου σκότους.
13 Ἐὰν γὰρ ὑπομεινω, ἄδης μου ὁ οἶκος, ἐν
δὲ γνώφῃ ἐστρωταί μου ἡ στρωμνῆ.
14 Θάνατον β ἐπεκαλεσάμην ἑμέ, πατέρα μου
εἶναι, μητέρα δὲ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν.
15 Πού οὖν μου ἄ ἐτι ἑστίν ἡ ἐλπίς, ἢ τὰ
ἀγαθὰ μου ὄψομαι α;
16 Ἡ μετ' ἐμοῦ εἰς β ἄδην καταβήσονται ἑ;
ἢ ὀμθυμιδὸν ἐπὶ χρωάτος καταβήσομεθα;

Κεφ. ιθ'. XVIII.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει.
2 Μῆχρι τίνος οὐ παύσῃ; ἐπίσχες, ἵνα καὶ
αὐτοὶ λαλήσωμεν.
3 β Διατί δὲ ὡσπερ τετράποδα σεσωπήκα-
μεν ἐναντίον σου;
4 β Κέχρηται σοι ὀργή ἢ τί β γὰρ ἑάν σὺ ἀπο-
θάνης, ἀοικητος α ἢ ὑπ' οὐρανόν; ἢ καταστρα-
φήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων;
5 Καὶ φῶς ἀσεβῶν σεβεθήσεται, καὶ οὐκ
β ἀποβήσεται ἑ αὐτῶν ἡ φλόξ.
6 Τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ α, ὁ δὲ
λύχνος ἐπ' αὐτῷ σεβεθήσεται.
7 β Θηρεύσαισαν ὁ ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ ἑ σφάλαι ἢ δὲ αὐτοῦ ἢ βουλή.
8 β Ἐμβέβληται δὲ ὁ πους αὐτοῦ ἐν παγίδι,
ἐν δικτύῳ ἐλιχθεῖη.
9 Ἐλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες α, κατισχύ-
σει ἐπ' αὐτὸν διψώστας.
10 Κέκρυνται ἐν τῇ γῆ σχοῖνοι αὐτοῦ, καὶ
ἡ ἀλλήψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβῳ α.
11 β Κύκλω ὀλέσαισαν ἑ αὐτὸν ὀδύνας ἑ πολλοὶ
ἢ ἐπερὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν
12 Ἐν λιμῷ στενῷ πτώμα δὲ αὐτῷ β ἡτοί-
μασται ἑ ἐξάσιον.

13 Βρωθεισαν αὐτὸ κλῶνες ποδῶν, κατέ-
δετα δὲ αὐτὸ τὰ ὄφρατα θάνατος.
14 Ἐκραγεῖη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις, σχοῖ-
νὸς δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλικῆ.
15 Κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ α ἐν
νυκτὶ αὐτοῦ, β κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ
αὐτοῦ θεῖα.
16 Ὑποκάθωθεν αἱ ρίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσου-
νται, β ἐπάνωθεν ἐπιπέσειται θερμορμός αὐτοῦ.
17 Τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοτο ἐκ γῆς,
καὶ β ὑπάρξει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ προσώπων ἐξω-
τέρω.
18 α Ἀπόσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος.
19 Οὐκ ἔσται ἐπίγνωτος ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ
σεσωμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν ὁ οἶκος αὐτοῦ.
20 Ἄλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζῆσονται ἔτεροι ἑπ'
αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι, πρώτους δὲ ἔσχε
θαῦμα.

21 Οὗτοί εἰσιν α οἱ οἶκοι ἀδικῶν, οὗτος δὲ ὁ
τόπος τῶν μὴ εἰδόντων τὸν Κύριον.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ, λέγει,
2 Ἐως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχὴν μου,
καὶ β καθαυρεῖτέ ἑ με λόγους; γνῶτε μόνον
ὅτι ὁ Κύριος ἐποίησέ οὕτως.
3 α Καταλαεῖτέ μου, οὐκ αἰσχυνομενοί με
α ἐπικεσθεί μοι.
4 Ναὶ διη ἑ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην

παρ' ἐμοῖ δὲ αὐλίζεται πλάσιος λαλήσαι ὁ ῥή-
ματα α ἢ οὐκ εἶδει, τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾷ-
ται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ.
5 Ἐὰ δὲ, ὅτι ἐπ' ἐμοῖ μεγαλύνεσθε, ἐνάλ-
λεσθε δὲ μοι ὀνειδέι.
6 Ἐγῶτε οὖν ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ταραξίς,
ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμοῖ β ἡψωσεν.
7 Ἴδου γελῶ β ὀνειδέι, οὐ λαλήσω κεκραξο-
μαι, καὶ οὐδαμῶς κρῖμα.
8 Κύκλω περικοδομήμα, καὶ οὐ μὴ διαβῶ
ἐπὶ β πρόσωπόν ἑ μου σκότος ἔθετο.
9 Τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν ἀφείλει
δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου.
10 Διέσπασέ α με κύκλω καὶ ὠχόμην, ἐξέ-
κοψε δὲ ὡσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου.
11 Δεινὸς δὲ μοι ὄργη ἐχρήσατο, ἡγήσατο
δὲ με ὡσπερ ἐχθρόν.
12 Ὄμθυμιδὸν β δὲ ἔλλθον τὰ περπατήρια
β αὐτοῦ ἐπ' ἐμοῖ, ταῖς ὁδοῖς μου ἐπέκλωσαν
α ἐγκάθετο.
13 Ἀπ' ἐμοῦ α ἀδελφοί μου ἀπέστησαν ἑ, ἔγ-
νωσαν ἄλλοτριούς ἢ ἐμέ φίλοι δὲ μου ἀνελε-
ήμονες γεγόνασιν ἑ.
14 α Οὐ προσποιήσαντό με οἱ ἐγγίτατοι
μου, καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελείθητό
μου.
15 Γείτονες οἰκίας, α θεράπαιναί τε μου, ἄλ-
λογενῆς β ἡμῖν ἑναντίον αὐτῶν.
16 Θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐκ ὑπῆ-
κουσε α, στόμα δὲ μου ἐέετο α.
17 Καὶ ἰκέτευον τὴν γυναῖκά μου, προσκα-
λοῦμην δὲ κολακεύων υἱὸς παλλακίδων μου.
18 Οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνα με ἀπειοίσαντο,
ὅταν ἀναστῶ, κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν.
19 Ἐβδελύξαντό α με οἱ β ἰδόντες ἑ με ὁ οὐς
δὴ ἡσαπκήκει, ἑπανεστήσαν μοι.
20 Ἐν δερματί μου ἐσάτησαν α αἱ σάρκες
μου, τὰ δὲ ὀστά μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται.
21 β Ἐλεήσατέ με, ἑλεήσατέ με, ὦ φίλοι.
α χεῖρ γὰρ Κυρίου ἑ ἠψάμενή μου ἐστὶ.
22 Διατί με δῖσκετε ὡσπερ καὶ ὁ Κύριος;
ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε;
23 Τίς γὰρ ἂν βδοίῃ ἑ γραφῆναι τὰ ῥήματά
μου τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα;
24 Ἐν γραφεῖω σιδηρῷ καὶ μολίβδῳ, ἢ ἐν
πέτρῳ ἐγγλυφῆναι α;
25 Οἶδα γὰρ ὅτι ἀένναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με
μέλλον, ἐπὶ ἑ γῆς.
26 β Ἀναστήσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλοῦν
ταῦτα παρά γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετε-
λέσθη,
27 Ἄ ἐγὼ ἐμαντῷ συνεπίσταμαι, ἢ β ὁ ὀφ-
θαλμός ἑ μου β ἑώρακε ἑ, καὶ οὐκ ἄλλος, πάντα
δὲ μοι συνετέλεσται ἐν κόλπῳ.
28 Εἰ δὲ καὶ ἔρειτε, Τί ἐρούμεν ἔναντι ἑ αὐ-
τοῦ, καὶ ρίζαν λόγον εὐρήσομεν ἐν β αὐτῷ;
29 Εὐλαβήθητε διη καὶ υἱεὶς ἀπὸ ἐπικαλιῶ-
ματος, θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται
καὶ τότε γινώσκονται πῶς ἑστὶν αὐτῶν ἡ ὑψηλ'.

Κεφ. κ'. XX.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος, λέγει,
2 Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον α ἄντερεῖν σε ταῦ-
τα, καὶ οὐχὶ συνίετε μάλλον ἢ α καὶ ἑγὼ.
3 Παιδείων ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, καὶ
πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεως ἀποκρίνεται μοι.
4 Μὴ ταῦτα ἔργω ἀπὸ τοῦ ἐτι, ἄφ' οὐ ἐτέθη
ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς;
5 Εὐφροσύνη δὲ ἀσεβῶν πτώμα ἐξάσιον,
χαρμονὴ δὲ παρανομῶν ἀπόλεια.

6 Ἐάν ἀναβῆ εἰς οὐρανὸν ἂ αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἢ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφρῶν ἀψηφται.
 7 Ὅταν γὰρ ἄ γιὰ δὲ δὲ κατεστηρίχθαι, τότε εἰ τέλος ἀπολείπει οἱ δὲ εἰδότες αὐτὸν ἐροῦσι, Πού ἐστις;
 8 Ὡς περ ἐνύπνιον ἐκπατασθὲν οὐ μὴ εὐρέθῃ, ἐπιτῆ δὲ ὡς περ φάσμα νυκτερινόν.
 9 Ὁφθαλμὸς παρέβλεψε, καὶ οὐ προσθήσει, καὶ οὐκ ἐτί προσποιήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ.
 10 Τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἔβλεψαν ἦττονες, αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας.
 11 Ὅσα αὐτοῦ ἔνεπλησθησαν νεότητος αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ χλωάτος κοιμηθήσεται.
 12 Ἐάν γλυκανθῆ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία, κρῖνεῖ αὐτὴν ὑπὸ τῆς γλώσσης αὐτοῦ,
 13 Οὐ φείσεται αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτὴν καὶ ἂ συνάξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ,
 14 Καὶ οὐ μὴ δυνηθῆ βοηθήσαι ἑαυτῷ χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ.
 15 Πλοῦτος ἀδικῶς συναγόμενος ἐξεμεθήσεται ἂ ἐξ οἰκίας αὐτοῦ ἐξελακώσει αὐτὸν ἄγγελος.
 16 Θυμὸν δὲ δρακόντων ἂ θηλάσειεν, ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλώσσα ὄφως.
 17 Μὴ ἴδοι ἀμείλιχον νομάδων, μηδὲ νομάς μέλιτος καὶ βουτύρου.
 18 Εἰς κενὰ καὶ μίττιμα ἔκοπίσας, ἂ πλοῦτον ἐξ οὐ οὐ γέσται ὡς περ ἂ σρίφνος ἀμίσητος, ἀκατάπτος.
 19 Πολλῶν γὰρ δυνατῶν οἴκους ἔθλασε δαίταν δὲ ἤρασε, καὶ οὐκ ἔστησεν.
 20 Οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν, ἂ ἐπιθυμία αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.
 21 Οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα τοῦ βρώμασι αὐτοῦ, διὰ τοῦτο οὐκ ἀνήσει αὐτὸ τὰ ἀγαθὰ.
 22 Ὅταν δὲ δοκῆ ἢ πεπληρωθῆται, θλιβήσεται, πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελείεσται.
 23 Εἴ πως εἰ πληρῶσαι γαστέρα αὐτοῦ, ἐπαποστείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, ἂ νίψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας.
 24 Καὶ οὐ μὴ σωθῆ ἐκ χειρὸς σιδήρου τρώσαι αὐτὸν τόξον χάλκειον.
 25 Διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος, ἂ ἄστρα δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ ἂ περιπατήσασθαι ἐπ' αὐτῷ φόβος,
 26 Πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομείναι κατέδετα αὐτὸν πῦρ ἂ ἀκαυστον, κακῶσαι δὲ αὐτοῦ ἐπὶ λυγρὸς τὸν οἶκον.
 27 Ἀνακαλῖνθαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίαις, γῆ δὲ ἐπαγοσταίῃ αὐτῷ.
 28 Ἐλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπόλεια εἰς τέλος, ἂ ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ.
 29 Αὐτῆ ἡ μερίς ἀνθρώπου ἂσεβοῦς παρὶ Κυρίου, καὶ κτήμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὶ τοῦ ἐπισκόπου.

Κεφ. κα'. XXI.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰωβ, λέγει,
 2 Ἀκούσατε ἀκοισάτε μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ἦ μοι παρ' ὑμῶν αὐτῆ ἡ παράκλησις.
 3 ἂ Ἄρατὲ με, ἐγὼ δὲ λαλήσω, εἴτ' οὐ ἂ καταγελασέτῃ μου.
 4 Τί γὰρ; μὴ ἂ ἀνθρώπου μου ἡ ἐλεγεῖς; ἢ διὰ τί οὐ θυμωθήσομαι;
 5 ἂ Εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θυμάσεται, χεῖρα βέντες ἐπὶ σιαγόνι.
 6 Ἐάν τε γὰρ μνησθῶ, ἔσπούδικα ἔχουσι δέ μου τὰς σάρκας ὀδύνας.
 7 Διὰ τί ἂσεβεῖς ζῶσι, πεπαλαιῶνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ;

8 Ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν, τα δε τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς.
 9 Οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθνηνοῦσι, φόβος δὲ οὐδαμοῦ, μάλιστα δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς.
 10 Ἦ βοῦς αὐτῶν οὐκ ἂμοτοκόησε, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλε.
 11 Μένουσι δὲ ὡς πρόβατα αἰῶνια, τὰ δὲ παῖδια αὐτῶν ἂπροσπαῖουσι,
 12 ἂ Ἀναλαβόντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν, καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ.
 13 Συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδον ἐκοιμήθησαν.
 14 Λέγει δὲ ἂ Κυρίῳ, Ἄποστα ὑπ' ἐμοῦ, ἂ ὁδός σου εἰδέναι οὐ βούλομαι.
 15 Τί ἱκανός, ὅτι δουλεύομεν αὐτῷ; καὶ τίς ὀφέλεια, ὅτι ἀπαντησομεν αὐτῷ;
 16 Ἐν χερσὶ γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ, ἔργα δὲ ἂσεβῶν ἂ οὐκ ἐφορᾷ.
 17 Οὐ μὴν δὲ ἄλλα καὶ ἂσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται, ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή, ὡδίνες δὲ αὐτοῦς ἔξουσι ἀπὸ ὀργῆς.
 18 Ἐσονται δὲ ὡς περ ἄχυρα ἂ ὑπ' ἀέμου, ἢ ὡς περ κοινορτὸς ὃν ὑφέλιτο λαίλαψ.
 19 Ἐκλείπει υἱὸς τῶ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται,
 20 ἂ Ἰδοῦσαι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφάην, ἀπὸ δὲ Κυρίου μὴ διεσώθει.
 21 Ὅτι ἂ τὸ θελημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀριθμοὶ μνηῶν αὐτοῦ διηρέθησαν.
 22 Πότερον γὰρ ἂ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σίνεσι καὶ ἐπιστήμην; αὐτὸς δὲ φόνους διακρίνει;
 23 Οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ, ὄλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθνηῶν.
 24 Τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πληρὰ στέατος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται.
 25 Ὅ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φαγῶν οὐδὲν ἀγαθόν.
 26 Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἂ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαπῖρα δὲ αὐτοῦς ἐκάλυψε.
 27 Ὡστε ἰδοὶ ὑμᾶς, ὅτι τὸ λημ ἐπὶ κείσεθέ μοι.
 28 Ὡστε ἔρεῖτε, Πού ἐστιν οἶκος ἀρχόντος; καὶ πού ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἂσεβῶν;
 29 Ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδόν, καὶ τί σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε.
 30 Ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρὸς, εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται.
 31 Τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ ἂ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐποίησε; τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ;
 32 Καὶ αὐτὸς ἐς τάφους ἀπνέχθη, καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἂ σαρφῶν ἠγρίπτησεν.
 33 Ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χεμαῖρρον καὶ ὄπισω αὐτοῦ πᾶς ἀνθρώπος ἀπελεύσεται, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναριθμητοί.
 34 Πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν!

Κεφ. κβ'. XXII.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφάθ ὁ Θαμιανιτης, λέγει,
 2 Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σίνεσι καὶ ἐπιστήμην;
 3 Τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ ἐάν σὺ ἦσθα ἂ τοῦ ἔργου ἀμεμπτος; ἢ ὀφέλεια, ὅτι ἀπλώσῃς τὴν ὁδόν σου;

4 Ἡ λόγον σοῦ ποιοῦμενος ὁ ἐλέγεις, καὶ συνεισπείσεται σοι εἰς κρίσιν;
 5 Πότερον οὐχ ἡ κακία σπ ἐστὶ πολλή, ἀναριθμητοὶ δέ σου ἄ εἰσι! ἀ ἡμαρτίαι;
 6 Ἡνεχθάρεις δὲ τοὺς ἀδελφούς σου διακενῆς, ἀμφίρασαν δὲ γυνῶν ἀφείλου.
 7 Οὐδὲ ὕδωρ διψώνας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινώσαντα ἐστέρησας ψυμῶν.
 8 Ἐθαύμασας δὲ τινῶν ὁ πρόσωπον, ὤκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς.
 9 Χήρας δὲ ἐξάπεστειλας κενούς, ὄρφανούς δὲ ἐκάκισας.
 10 Τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες, καὶ ἐσπούδασέ σε πόλεμος ἐξαισίος.
 11 Τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυψε.
 12 Μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἔφορᾷ; τοὺς δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπεινώσας;
 13 Καὶ εἶπας, Τί ἔγνων ὁ ἰσχυρός; ἢ κατὰ τοῦ γνόφου κρινεῖς;
 14 Νεφέλη ἀποκρυφῆ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὀραθήσεται, καὶ γῆρον οὐρανοῦ διαπορεύεται.
 15 Μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις, ἢν ἐπάτησαν ἄνδρες ὁ δίκαιοι!
 16 Οὐ συνέληψθησαν ἄωροι; ποταμὸς ἐπιφύρει ἄν θεμέλιοι αὐτῶν,
 17 Οἱ λέγοντες, ὁ Κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ἢ τί ἐπάσεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;
 18 Ὅς δὲ ἐνέπλησε τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν, βουλή δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἅπ αὐτοῦ.
 19 Ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν, ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισε.
 20 Εἰ μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ.
 21 Γενοῦ δὴ σκληρὸς, ἐάν υπομείνης, εἶτα ὁ καρπὸς σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς.
 22 Ἐκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἔξηγορίαν, καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου.
 23 Ἐάν δὲ ἐπιστραφῆς ἐ ταπειώσης σεαυτὸν ἐναντι Κυρίου, πόρρω ἔποιήσας! ἀπὸ διαίτης σου ἄδικον.
 24 Ὁθήσῃ ἐπὶ χιμάτι! ἐν πέτρᾳ, καὶ ὡς πέτρα β χειμαρρῶν Σωφί!
 25 Ἔσται ὁ οὖν σου! ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὡσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον.
 26 Εἶτα ὁ παρρησιασθήσῃ ἐναντίον Κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἰλαρῶς.
 27 Εὐχόμενον δὲ σε πρὸς αὐτὸν εἰσακίσεται σου, δώσει δὲ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς!
 28 Ἀποκαταστήσει δὲ σοι δίκαιαν δικαιοσύνην, ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος.
 29 Ὅτι ὁ ἐταπεινώσας σεαυτὸν, καὶ ἔρεις, ὑπερήφανεύσαστο, καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει.
 30 Ῥύσεται ἄθῶν, καὶ διασωθήτι! ἐν καθαροῖς χερσὶ σου.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΥΠΟΔΑΩΝ δὲ ἰώβ, λέγει,
 2 Καὶ διὴ οἶδα ὅτι ἐκ β χειρὸς! μου ἡ ἐλεγγίς ἐστι, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ.
 3 Τίς δ' ἄρα γνοίη, ὅτι εὐρομὴ αὐτὸν, καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος;
 4 Εἶπομι δὲ ὁ ἑμαυτοῦ! κρίμα, γὰρ δὲ στόμα μου ἐμπλήσται ἐλέγχων.
 5 Γνοίην δὲ ἰάματα! ἃ μοι ἐρεῖ, αἰσθόιμην

δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ.
 6 Καὶ ἐν πολλῇ ἰσχυί ἐπελεύσεται ὁ μοι, εἶτα! ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρήσεται!
 7 Ἀλήθεια γάρ καὶ ἐλεγχος παρ' αὐτοῦ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου.
 8 Ἐὶ γὰρ πρῶτος παρεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί, τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις, τί οἶδα;
 9 Ἀριστέρα ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον, περιβαλεῖ δεξιά καὶ οὐκ ὄψομαι.
 10 Οἶδε γὰρ ἦδη ὁδὸν μου! διέκρινε δὲ με ὡσπερ ἄτο χροῖον.
 11 Ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ, ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω.
 12 Ἀπὸ ἐνταλμάτων! αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παρέθω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἐκρύψα ῥήματα αὐτοῦ.
 13 Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως, τίς ἐστιν ὁ ἀντειπών! αὐτῷ; ὁ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησε.
 14 Διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπούδακα! νοθευτοῦμενος δὲ, ἐφρόντισα αὐτοῦ.
 15 Ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ! κατανοήσω, καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ,
 16 Κύριος δὲ ἐμαλάκυνε τὴν καρδίαν μου! ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέ με!
 17 Οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ἐπελεύσεται μοι ὁ σκότος! πρὸ προσώπου δὲ μου ἐκάλυψε ὁ γνόφος!

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΔΙΑΤΙ δὲ Κύριον ἔλαθον ἴδρα,
 2 Ἄσεβεις δὲ ἄδριον ὑπερέβησαν, ἀ ποίμινον σὺν ποιμένι ἄρπάζαντες;
 3 Ὑποζύγιον ὄρφανῶν ἀπήγαγον, καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν.
 4 Ἐξέκλιναν! ἀδυνατοὺς ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὀμοθυμῶδον δὲ ἐκρύβοντα πράξεις γῆς.
 5 Ἀπέβησαν δὲ ὡσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ, ὁ ὑπὲρ ἐμοῦ! ἐξελλθόντες τὴν ἐαυτῶν δ τάξιν! ἠδύνην αὐτῶ ἄρτος εἰς νεωτέρων.
 6 Ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν! ἀδύνατοι ἄμπελωνας ἀσεβῶν! ἀμισθὶ καὶ ἀσιτῖ! εἰργάσαντο.
 7 Γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων, ἀμφίρασαν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο.
 8 Ἀπὸ ψεκάδων ὀρέων ἠγρυμνόνται, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἑαυτοὺς σκῆπην, πέτραν περιεβάλλοντο.
 9 Ἡρπασαν ὄρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπεπτωκότα δὲ ἐταπεινώσαν.
 10 Γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως, πεινῶντων δὲ τὸν! ψυμῶν ἀφείλαντο.
 11 Ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνῆδρευσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ᾔδεισαν.
 12 Οὐ! ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων ἐξεβάλουτο! ψυχὴ δὲ νηπιῶν ἐστένεξε δ μέγα!
 13 Αὐτοὺς δὲ διατεῖ τοῦτων ἐπισκοπῆν οὐ πεποίηται; ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν! καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν, ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ᾔδεισαν, οὐδὲ ἄτραποὺς αὐτῶν ἐπορεύθησαν!
 14 Γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος, καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτῃς.
 15 Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκότος, λέγων, Οὐδ' προνοήσει με! ὀφθαλμὸς καὶ ἀποκρυβὴν προσώπου ἔθετο,
 16 Διῶρυσεν ἐν σκότει οἰκίας, ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτοὺς, οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς.

17 Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοὺς τὸ πρῶτ' σκιά θανάτου, ὅτι ἐπιγνώσεται τάραχος σκιάς θανάτου.

18 Ἐλαφρός ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, καταραθεῖν ἢ μερίς αὐτῶν ἐπὶ γῆς, ἀναφανεῖν δὲ τὰ φινὰ αὐτῶν.

19 Ἐπὶ γῆς ξηρὰ ἀγκαλίδα γάρ ὄρφανῶν ἤρπασαν.

20 Ἐὶ ἀνεμῆσθη αὐτοῦ ἡ ἁμαρτία ὡσπερ δὲ οὐκίλη ὄρσου ἀφανῆς γέγενετο· ἀποδοθεῖν δὲ αὐτῷ ἅ' ἐπράξε, συντριβεῖν δὲ πᾶς ἀίκος ἴσα ξύλῳ ἀνίψῳ.

21 Στείραν δὲ οὐκ εὐ ἐποίησε, ἃ καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησε,

22 Θημῶ δὲ κατέστρεψε β' ἀδυνίτου· ἀναστὰς τοιγαροῦν, οὐ μὴ πιστεύσῃ ἃ κατὰ τῆς ἐαυτοῦ ζωῆς.

23 Μαλακισθεῖς, μὴ ἐλπιζέτω ὀυγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσφ.

24 Πολλοὺς γάρ ἐκάκωσε τὸ ὕψωμα αὐτοῦ, ἐμαράνθη δὲ ὡσπερ μολύχη ἐν καίματι, ἢ ὡσπερ στάχυς ἃ ἀπὸ καλιμη· αὐτόματος ὀυπεσῶν.

25 Εἰ δὲ μὴ, τίς ἐστιν ὁ φάμενος ὅ ψευδῆ με λέγειν, καὶ θῆσει εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματά μου;

Κεφ. κε'. XXV.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σανχίτης, λέγει,

2 Τί γάρ προσιμον ἢ φόβος παρ' ἃ αὐτοῦ ὁ ποιῶν τὴν σύμπαση ἐν ἔψιστῳ;

3 Μὴ γάρ τις ὑπολάβῃ ὅτι ἐστὶ παρέλκυσις πειραταῖς ἐπὶ τίνας δὲ ἃ οὐκ ἐπελεύσεται ἐνεδρα παρ' αὐτοῦ;

4 Πῶς γάρ ἐστί; δίκαιος βροτῆς ἔναντι Κυρίου; ἢ τίς ἂν ἀποκαθάρσαι αὐτὸν γεννητὸς γυναικός;

5 Εἰ σελήνη συντάσσει, καὶ οὐκ ἃ ἐπιφάσκει, ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ.

6 Ἐὰ δὲ, ἃ ἄνθρωπος σαπρία, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ, λέγει,

2 Τίμι πρόσκεισαι, ἢ τίμι μέλλεις βοηθεῖν; πότερον οὐχ ᾧ πολλῇ ἰσχὺς, καὶ ᾧ βραχιῶν κραταιός ἐστι;

3 Τίμι συμβεβύλευσαι ἢ ᾧ ἃ πᾶσα σοφία; τίμι ἐπακολουθήσεις; ἢ ᾧ ἃ μεγίστη δύναμις;

4 Τίμι ἀνήγειρας ῥήματα, πνοὴ δὲ τίνος ἐστιν ἢ ἐξεληθούσα ἐκ σοῦ;

5 Μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ ἃ τῶν ῥεινῶν αὐτοῦ;

6 Γυμνός ὁ ἄδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐστι περιβόλαιον τῆ ἀπώλεια.

7 Ἐκτείνων Βορέαν ἐπ' οὐδὲν, ἃ κρεμαζών γῆν ἐπὶ οὐδενός.

8 Δεσμῶν ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐρῶν ἢ νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ.

9 Ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου, ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ.

10 Πρόσταγμα ἐγῆρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκοτούς.

11 Στόλο οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν, καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμῆσεως αὐτοῦ.

12 Ἰσχυρῶς κατέπαυσε τὴν θάλασσαν, ἐπιστήμῃ δὲ ἃ ἔστρωται τὸ κῆτος.

13 Κλεῖθρα δὲ οὐρανῷ δοδοίκασιν αὐτὸν· πρόσταγματι δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα ἀποστάτην.

14 Ἴδου ταῦτα μέρη ὄδου αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκροσόμεθα ἐν αὐτῷ· σθένος δὲ βροτῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν, ὅποτε ποιήσει;

Κεφ. κζ'. XXVII.

ΕἶΠΙ δὲ προσθεὶς Ἰώβ, ὅ εἶπε τῷ προσιμῷ.

2 Ζῆ ὁ Θεός, ὃς οὕτω με κέκρικε, καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ ἃ πικράνας μου τὴν ψυχὴν.

3 Εἰ μὴν ἐτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περὶόν μοι ἐν ἃ ρίνι.

4 Μὴ λαλήσειε τὴ χεῖλή μου ἃ ἄνομα, οὐδὲ ἢ ψυχῆ μου μελετήσει ἃ ἄδικα!

5 Μὴ μοι εἴη δίκαιος ἢμας ἀποφῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω, οὐ γάρ ἀπαλλάξω ἃ μου τὴν ἀκακίαν μου.

6 Δικαιοσύνη δὲ προσέχων οὐ μὴν προῦμαι, οὐ γάρ συνοῖδι ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας.

7 Οὐ μὴν δὲ ἄλλα εἶψαν οἱ ἐχθροί μου ὡσπερ ἢ καταστροφῇ τῶν ἄσεβῶν, καὶ οἱ ἃ ἐπ' ἐμὲ ἔπανιστῆμένοι, ὡσπερ ἢ ἀπώλεια τῶν παρανομῶν.

8 ἢ Καὶ τίς γάρ ἐστιν ἐλπίς ἄσεβεῖ, ὅτι ἐπέχει; ἃ πεποθῶν ἐπὶ Κύριον ἄρα σωθήσεται;

9 ἢ ἢ τὴν δέσπιν αὐτῷ εἰσακκῆσεται ὁ Θεός; ἢ ἐπελθοῖσιν αὐτῷ ἀνάγκης.

10 Μὴ ἔχει τινὰ παρῆρησίαν ἐναντι αὐτοῦ; ἢ ὡς ἐπικαλεσάμενον ἃ αὐτῷ εἰσακκῆσεται αὐτῷ;

11 Ἀλλὰ ὃ ἀναγγελῶ ἡμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ Κυρίου, ἃ ἐστι παρὰ παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι.

12 Ἴδου πάντες ἃ οἶδατε, ὅτι κενὰ κενοῖς ἢ ἐπιβάλλετε!

13 Αὕτη ἢ μερίς ἀνθρώπου ἄσεβοῦς παρὰ Κυρίῳ, κτήμα δὲ δνυστῶν ἃ ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτοῦ.

14 Ἐὰν ἃ δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ ἃ αὐτῶν, εἰς σφαγὴν ἔσονται· ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῆσι, προσιτήσουσιν.

15 Οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν ἃ θανάτῳ τελευτήσουσι, χήρας δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἐλεήσει.

16 Ἐὰν συναγάγῃ ὡσπερ γῆν ἀργύριον, ἴσα δὲ πληρῶ ἃ ἐτοιμάσῃ χρυσίον!

17 Ταῦτα πάντα δίκαιος περιποιήσονται, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἄληθινὸν καθέξουσιν.

18 Ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὡσπερ ἃ σῆτες, καὶ ὡσπερ ἀράχνη.

19 Πλούσιος κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξε καὶ οὐκ ἔστι.

20 ἃ Σινητήσται! αὐτῷ ὡσπερ ὕδωρ αἰ ὀδύναι νυκτὶ δὲ ὑφέλιτο αὐτὸν γνόφος.

21 Ἀναλήψεται δὲ αὐτὸν καύσων κ' ἀπελεύσεται, κ' λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

22 Καὶ ἃ ἐπὶ ῥίψει ἐπ' αὐτὸν κ' οὐ φείσεται, ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῆ φείζεται.

23 Κροτήσει ἐπ' αὐτοῦ χεῖρας αὐτῶν, καὶ σπριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΕἶΠΙ γὰρ ἀργύριον τόπος ὅθεν γίνεταί, τόπος δὲ ἃ χρυσίου ὅθεν διηθεῖται.

2 Σιδηρός μὲν γάρ ἐκ γῆς γίνεταί, χαλκός δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.

3 Τίξιν ἔθετο σκοτές, καὶ ἃ πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάξεται, λίθος σκοτία, κ' σκιά θανάτου.

4 Διακοπῆ χεμάρρου ὑπὸ κονίας, οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὀδόν ἃ δίκαιαν ἠσθένησαν, ἐκ βροτῶν ἐσαλεύθησαν.

5 Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος, ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡσεὶ πῦρ.

6 Τόπος σαπφείρου ἃ οἱ λίθοι αὐτῆς, καὶ χῶμα χρυσίου αὐτῶν.

7 Τρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν, καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμοῦς γυμῶς.

8 ἢ Καὶ οὐκ ἐπίτησαν αὐτὸν υἱοὶ ἀλαζόνων, οὐ παρήλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων.

9 Ἐν ἀκρότωι ἐξέτεινε χεῖρα αὐτοῦ, κατέστρεψε δὲ ἐκ ρίζων ὄρη.
 10 Δίνας δὲ ποταμῶν διέρρηξε, πᾶν δὲ ἐν-
 τμιον εἶδὲ μου ὁ ὄφθαλμός.
 11 Βάθῃ δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν, ἔδειξε δὲ
 αὐτοῦ δύναμιν εἰς φῶς.
 12 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ τό-
 πος ἐστὶ αὐτῆς ἐπιστήμης;
 13 Οὐκ οἶδε βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ μὴν εὐ-
 ρέθη ἐν ἀνθρώποις.
 14 Ἄβυσσος εἶπεν, Οὐκ ἔνεστιν ἐν ἐμοί·
 καὶ ἡ θάλασσα εἶπεν, Οὐκ ἔνεστι μετ' ἐμοῦ.
 15 Οὐ ὄωσε σγκλεισμόν ἀντ' αὐτῆς, καὶ οὐ
 σταθίσει ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς.
 16 Καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ, Σω-
 φίρ, ἐν ὄνυχι τιμῆ καὶ παπφείρω.
 17 Ἄ οὐκ ἰσώθησεται αὐτῆ χρυσίον κ' ὕαλος,
 καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκέυη χρυσᾶ.
 18 Μετέωρα καὶ γαβίς οὐ μνησθήσεται, καὶ
 ἔλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα.
 19 Οὐκ ἰσώθησεται αὐτῆ τοπαζίον Αἰθιοπίας,
 χρυσίῳ καθαρῷ οὐ συμβασταχθήσεται.
 20 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ τό-
 πος ἐστὶ αὐτῆς συνέσεως;
 21 Λέληθε πάντα ἄνθρωπον, καὶ ἀπὸ πετει-
 νῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐκρύβη.
 22 Ἡ ἀπάλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν, Ἀκηκό-
 αμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος.
 23 Ὁ Θεὸς εὐ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν,
 αὐτὸς δὲ οἶδε τὴν τὸν ὅπου αὐτῆς.
 24 Αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσιν ἐφορᾷ·
 εἶδώς τὰ ἐν τῇ γῆ, πάντα
 25 Ἄ ἐποίησεν, ἀνεῖμα σταθμόν, ὃ ὕδατος
 μέτρα!
 26 Ὅτε ἐποίησεν ὡς οὕτως ἰδὼν ἠρίθμησε, κ'
 ὁδὸν ἐν τινάγματι φανίς.
 27 Τότε εἶδεν αὐτὴν, καὶ ἐξηγήσατο αὐτὴν,
 ἐτίμισας ἐσιχίασεν.
 28 Εἶπε δὲ ἄνθρωπος, Ἰδού ἡ θεοσεβεία ἐστὶ
 σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν, ἐστὶ
 ἐπιστήμη.

Κεφ. κθ'. ΧΧΙΧ.

ΕΠὶ δὲ προσβείη δ' ἰώβ εἶπε τῷ προοιμίῳ,
 2 Τίς ἄν με θείη^α κατὰ μῆνα^α ἐμπροσθεν
 ἡμερῶν, ὃν με ὁ θεός^δ ἐφύλαξεν;
 3 Ὡς ὅτε ἦγαι ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς
 μου, ὅτε^α τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκό-
 τεϊ.
 4 Ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁ ὄδους, ὅτε ὁ^δ Θεός^δ
 ἐπισκοπῆν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου.
 5 Ὅτε ἤμην ἠλωδῆς λίαν, κύκλω δὲ μου οἱ
 παῖδες^α.
 6 Ὅτε ἐχέοντο αἱ ὀδοὶ μου βουτύρω, τί δὲ
 ὄρη^α ἐχέοντο^α γάλακτι.
 7 Ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει, ἐν δὲ
 πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ ἄφρος.
 8 Ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν^α, πρεσβύ-
 ται δὲ πάντες ὄστησαν.
 9 Ἄδρῳ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δάκτυλον
 ἐπιθέοντες ἐπὶ στόματι^α.
 10 Οἱ δὲ ἀκούσαντες^α ἐμακάρισάν με, καὶ
 ἠλώσω αὐτῶν τῷ λάργυι αὐτῶν ἐκολλήθη.
 11 Ὅτι οὓς ἤκασε καὶ ἐμακάρισέ με, ὄφθαλ-
 μὸς δὲ ἰδῶν με ἐξέκλινε.
 12 Διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνατου,
 καὶ ὀφθαλμῷ^φ οὐκ ἦν βοηθός, ἐβοήθησα.
 13 Εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμέ^α ἔλθοι,
 στόμα δὲ χήρας^α με εὐλόγησε.
 14 Δικαιοσύνη δὲ ἐνεδύκειν, ἡμφιασάμην
 ὁὲ κρίμα ἴσα διπλοῖδι.

15 Ὄφθαλμὸς ἤμην^δ τυφλῶν, πὲρ δὲ^δ χλωῶν.
 16 Ἐγὼ ἤμην πατήρ ἀδυνάτων, δίκην δὲ ἦν
 οὐκ ἦδειν ἐσιχίασα.
 17 Συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων ἐκ^α μέσου
 τῶν ὀδόντων αὐτῶν ἄρπαγμα ἐξήρασα.
 18 Εἶπα δὲ, Ἡ^δ ἡλικία μου γηράσει ὡσπερ
 στέλεχος φοίνικος, πολὺν^α χρόνον βιώσω.
 19 Ἡ ρίζα διγνοικταί ἐπὶ ὕδατος, καὶ δρόσος
 αὐλισθήσεται ἐν τῷ θερμῷ μου.
 20 Ἡ ὄψα μου^δ κενή^α μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ τό-
 ξον μου ἐν χειρὶ^δ αὐτοῦ πορεύεται.
 21 Ἐμοῦ ἀκούσαντες^α προσέσχον, ἐσιώπη-
 σαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ.
 22 Ἐπὶ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο,^α πε-
 ριχαρεῖς^δ δὲ ἐγένοντο ὅποταν αὐτοῖς ἐλάλην.
 23 Ὅσπερ γῆ διψῶσα προσεχομένη^α τοῦ
 ὕετον, οὕτως οὗτοι τῆν ἐμὴν λαλίαν^α.
 24 Ἐγὼ γελᾶσα^α πρὸς αὐτοὺς, ὃ οὐ μὴ πισ-
 τεύσωσι^α, καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέ-
 πιπτεν.
 25 Ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκίβισα ἄρ-
 χων, καὶ κατεσκίονον ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν μονο-
 ζώνοις, ὃν τρόπον^δ παθεῖνους παρακαλῶν.

Κεφ. λ'. ΧΧΧ.

ΝΥΝΙ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι, νῦν
 νοουθετοῖσί με ἐν μέρει^α, ὃν ἐξουδένουν τοὺς
 πατέρας αὐτῶν, οὓς οὐχ ἠγησάμην ἀξίως κυνῶν
 τῶν ἐμῶν νομάδων.
 2 Καὶ γέ ἰσχυρὸν χειρῶν αὐτῶν ἰνατὶ μοι; ἐπ'
 αὐτοὺς ἀπόλωτο συντέλεια.
 3 Ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος, οἱ φεύγοντες
 ἄνδρον ἐχθρὸς συνοχῆν καὶ ταλαιπωρίαν.
 4 Οἱ^δ περικυκλῶντες^α ἄλμα ἐπὶ ἠχούντι,
 ὁἴτινες^δ ἄλμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα, ἄτιμοι δὲ
 καὶ πεφωτισμένοι, ἐνδεεῖς παντός ἀγαθοῦ,
 οἱ καὶ ρίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ
 μεγάλου.
 5 Ἐπανέστησάν μοι κλέπται,
 6 Ὡς οἱ οἰκοὶ αὐτῶν ἦσαν τρώγλαι^α πετρῶν.
 7 Ἀναμέσον εὐήχων βοήσονται οἱ ὑπὸ φρυ-
 γανα ἄγρια διητῶντο.
 8 Ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἄτιμων, ὄνομα καὶ κλέος
 ἐβσεσμένοι ἀπὸ γῆς.
 9 Νυκτὶ δὲ κιβάρᾳ^α ἐγὼ εἶμι αὐτῶν, καὶ ἐμὲ
 θρύλλημα ἔχουσι.
 10 Ἐβδελύξαντο δὲ με ἀποστάντες μακρὰν,
 ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο^δ πτύ-
 ελον.
 11 Ἀνοίξας γὰρ^α φαρέτρον αὐτοῦ ἐκάκωσέ
 με, κ' χαλίνον τοῦ προσώπου μου ἐξάστειλε-
 λαν.
 12 Ἐπὶ δεξιῶν βλαστῆ ἐπανεστήσαν, ὁ πόδα^α
 αὐτῶν ἐξέτειναν, καὶ ὠδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ τρί-
 βους ἀπώλειας αὐτῶν.
 13 Ἐξετριβήσαν τρίβου μου, ἐξέδυσαν γὰρ
 μου τὴν στολήν^α βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέ
 με.
 14 Ὁ Κέκριται^δ δὲ μοι ὡς^δ βούλεται^α, ἐν ὀδί-
 ναις πέφουριμα.
 15 Ἐπιστρέφονται^δ μοι^α αἱ ὁδοὶ, ὡχέτο
 μου ἡ ἐλπίς ὡσπερ πνεῦμα, καὶ ὡσπερ νεφος
 ἡ σωτηρία μου^α.
 16 Καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχῆ μου
 ἔχουσι δὲ με ἡμέρας ὀδύναι.
 17 Ὁ Νυκτὶ^δ δὲ μοι τὰ ὀσά^δ συγκέχυται^α, τὰ
 δὲ νεύρα μου διαλέλυται.
 18 Ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελαβετό μου τῆς στο-
 λῆς. ὡσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου
 περιεσχε με.

19 Ὁ ἴησους! δέ με ἴσα πληῶν, ἐν γῆ κ' σποδῶ μου ἡ μερίς!

20 Κέκραγα δὲ πρὸς σέ καὶ οὐκ ἄκουεῖς! μου, ὅ ἔστησαν δέ! καὶ κατενώθησαν με.

21 Ὁ Ἐπέβησαν! δέ μοι ἀνελεημόνως, ἅ χειρὶ κραταίω με ἐμαστιγύσας.

22 Ἐτάξας δέ με ἐν ὑδύνας, καὶ ἀπέβρίψάς με ἀπὸ σωτηρίας.

23 Οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτίψει, οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ ἦ!

24 Εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι, ἢ δεσθεῖς γέ' ἐτέρου, καὶ ποιήσει μοι τοῦτο.

25 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτω ἐκλαυσα, ἄστέναγα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἄνάγκαις!

26 Ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἄγαθοῖς, ἰδὼν συνήτησίν μου μάλλον ἡμέραι κακῶν.

27 Ἡ κοιλία μου ἐξέρεσε καὶ οὐ σιωπήσεται, προεφθασάν με ἡμέραι πτωχείας.

28 Στένων πόπερρεμα ἄνευ ὀφμοῦ, ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλήσει κεκραγώς.

29 Ἀδελφός γέγονα σειρήνων, ἑταῖρος δὲ σερβῶν.

30 Τὸ δὲ δέρμα μου ὁ ἐσκώταται! μεγάλως, τὴ δὲ ὑστὰ μου ἀπὸ καίματος.

31 Ἀπέβη δὲ εἰς πένθος μου ἡ κιθάρα, ὁ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἔμοι.

Κεφ. λα'. XXXI.

ΔΙΑΘΗΚΗΝ ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ οὐ σήνησα ἐπὶ παρθένον.

2 Καὶ τί ἐμέρισεν ὁ Θεὸς ἄνωθεν, καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων;

3 Ὁ αἶμα! ἀπώλεια τῆς ἀδικίης, καὶ ἀπαλλοτρίωσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν.

4 Οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδόν μου, καὶ πάντα τὰ διαβημάτά μου ἐξαριθμῆσεται;

5 Εἰ δὲ ἦμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν, εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον!

6 Ἐσταμαί! γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ, οἶδε δὲ ὁ Κύριος τὴν ἀκακίαν μου!

7 Εἰ ἐξέκλιεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ κ' τῷ ὀφθαλμῷ ἐπήκολούθησεν ἡ καρδία μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ μου ἠνάμην ὄρων.

8 Σπείραμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν, ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς.

9 Εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρός ἑτέρου, εἰ καὶ ἐγκίθητος ἐγενοίμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς.

10 Ἀρέσαι! ἄρα κ' ἡ γυνὴ μου ἐτέρω, τὰ δὲ νηπίά μου ταπεινωθήει.

11 Θυμὸς γὰρ ὄρηξ' ὁ κατατάσχετος, τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναῖκα.

12 Πῦρ γὰρ ἐστὶ καίόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, οὐδ' ἂν ἐπέλθῃ ἐκ ριζῶν ἀπώλεσεν.

13 Εἰ δὲ κ' ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπίνας, κρινομένων αὐτῶν πρὸς μέ,

14 Τί γὰρ ποιῶσα ἐάν ἐτασί μου ὁ ποιῆται! ὁ Κύριος; ἐάν δὲ καὶ ἐπισκοπήν τινα, ἀποκρισὶν ποίησά;

15 Πότερον οὐχ ὡς ἄ καὶ ἔγω ἐγενοίμην ἐν γαστρὶ, καὶ ἐκείνοι γεγόνασι; γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ.

16 Ἀδύνατοι δὲ ἄ χρεῖαν ἦν ποτε εἶχον! ἐκ ἀπέτυχον, χήρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ ὁξέτηξα!

17 Εἰ δὲ καὶ τὸν ψυμὸν μου ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχὶ ὄρφανῶν μετέδωκα!

18 Ὅτι ἐκ νεότητος μου ἐξέτρεφον ὡς πατῆρ, καὶ ἐ γαστροῦ μητροῦ μου ὠδήγησα.

19 Εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον, καὶ οὐκ ἠμφίασα ὁ αὐτόν!

20 Ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ ὁ εὐλόγησάν! με, ἀπὸ

δὲ κούρας ὁ ἄμνων! μου ἐθερμάυθησαν οἱ ἴμοι αὐτῶν.

21 Εἰ ἄ ἐπὶ ῥαφῶν ὄρφανῶν χεῖρα ἄ πεποιθώς ὅτι πολλή μου βοήθεια ὁ περιεστὶν!

22 Ἀποσταίῃ ἄρα ὁ ὠμός μου ὑπὸ τῆς κλειδός! ὁ δὲ βραχιῶν μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος συντριβείη.

23 Φόβος γὰρ Κυρίου ὁ συνέσχε! με, ἀπὸ τοῦ λήματος αὐτοῦ οὐχ ὑπόσις.

24 Εἰ ἔταξα χρυσίον ὅς χουῦ! μου, εἰ δὲ καὶ λίθω πολυτελεῖ ἐπεποιθήσα.

25 Εἰ δὲ καὶ εὐφράνθη πολλοῦ πλοῦτου μοι γενομένου, εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτους ἐθέμην χεῖρά μου!

26 Ἡ οὐχ ὁ ὀρώμει! ἤλιον τὸν ἐπιφανέσκοντα ἄ ἐκλείποντα, σελήνην δὲ ὁ φθίνουσαν, ἢ οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστὶ!

27 Καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου, εἰ δὲ ἄ χεῖρά μου ἐπιθείς ἐπὶ στόματι μου ἐφίλησα!

28 Καὶ τοῦτο μοι ἄρα ἀνομία ἢ με ἐσίτη! λογισθεῖσθε, ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

29 Εἰ δὲ καὶ ἐπιχάρως ἐγενοίμην πτώματι ὁ ἐχθρῶν! μου, καὶ ἄ ἐῖπεν ἡ καρδία μου, Εὐγε!

30 Ἀκούσαι ἄρα τὸ οὐς μου τὴν κατάρτα μου, θρυλληθείην δὲ ἄρα! ὑπὸ λαῶν μου κακῶμενος.

31 Εἰ δὲ καὶ πολλὰ κίς ἐῖπον αἱ θεράπαιναι μου, τίς ἂν ὤψῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτῶ ἢ πλησθῆναι; λιαν μου χρηστούτος ὄντος!

32 Ἐξω δὲ οὐκ ἠύλιζετο ξένος, ἢ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνεφύκτο!

33 Εἰ δὲ καὶ ἁμαρτῶν ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἁμαρτίαν μου!

34 Οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν ὁ πλήθεις! τε μὴ ἐξαγορεύσαι ἐνώπιον αὐτῶν! εἰ δὲ κ' εἶασα ἀδύνατον ἐξελεθῆναι θύραν μου κόλπῳ κενῷ!

35 Τὸ δὲ ὠχρόντα μου; χεῖρα δὲ Κυρία εἰ μὴ ἐδεδοίκεν! συγγραφῆν δὲ ἢ εἶχον κατὰ τινος.

36 Ἐπ' ὠμός ἄν περιθέμενος ἄ στέφανον ἀνεγίνωσκον.

37 Καὶ εἰ μὴ ῥῆξας αὐτὴν ἀπέδωκα, οὐθὲν λαβὼν παρὰ χρεωφειλέτου!

38 Εἰ ἐπ' ἐμοῖ ποτε ἢ γῆ ἐστέναξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ ἀδικαεὶς αὐτῆς ἐκλαυσαν ὀμοθυμαδόν!

39 Εἰ ἄ δὲ καὶ τὴν ἰσχύν αὐτῆς ἔφαγον ἄ μόνος ἄνευ τιμῆς, εἰ δὲ καὶ ψυχὴν Κυρίου τῆς γῆς ἐκλαβὼν ἐλύθησα!

40 Ἀντί πυροῦ ἄρα ἐξέθλο! μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος. καὶ ἐπαύσατο ἰὼβ ῥήμασιν.

Κεφ. λβ'. XXXII.

ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΝ δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν ἰὼβ, ἦν γὰρ ὁ ἰὼβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν!

2 Ὁ ῥιγισθὴ δὲ Ἐλιούς ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ ὁ Βουζιτῆς! ἐκ τῆς συγγενείας Ῥάμ, τῆς Λυσιτίδος χώρας ὠργισθὴ δὲ τῷ ἰὼβ! σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἐαυτὸν δίκαιον ἐναντίον Κυρίου.

3 Καὶ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ φίλων ἄ ὠργισθὴ σφόδρα, διότι οὐκ ἠνῆυθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα ὁ ἰὼβ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ.

4 Ἐλιούς δὲ ὑπέμενε δούνα ἀποκρισὶν ἰὼβ, ὅτι πρῶτον αὐτοῦ αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις.

5 Καὶ εἶδεν Ἐλιούς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποκρισὶς ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ.

6 Ὁ ὑπολαβῶν δὲ Ἐλιούς ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζιτῆς, ὅ ἐῖπε! Νεώτερος μὲν εἰμι τῶ χρόνῳ, ὑμεῖς δὲ ἐστε πρῶτον, διὸ ἠσύχασα φοβηθεῖς τῷ ὀμίῳ ἀναγγεῖλαι τὴν ἔμαυτῆ! ἐπίσημην.

7 Εἶπα δὲ, Ὅτι ὁ οὐχ ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσι οἶδας σοφίαν.

8 Ἄλλα πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς^α πνοῇ δὲ παντοκράτορος ἐστὶν ἡ διδάσκουσα^α.
9 Οὐχ^β οἱ πολυχρόνιοι εἰσι σοφοί, οὐδ^β οἱ γέροντες οἴδισι κρίμα.

10 Διὸ εἶπα, Ἀκουσάτέ μου, καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα.

11 Ἐνωτίξασθε^α μου τὰ ῥήματα^α ἔρω γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων ἄχρισ οὐ ἐτάσθητε λόγοις,

12 Καὶ^β μέχρ^β ὑμῶν συνήσω, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰώβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν.

13 Ἴνα μὴ εἶπυτε, Εὐρομεν σοφίαν^α Κυρίῳ προσθέμενοι^α.

14 Ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλήσαι τοιαῦτα ῥήματα.

15 Ἐποτήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, ἐπαλαίσατον ἐξ αὐτῶν λόγους.

16 Ὑπέμεινα, οὐ γὰρ^β ἐλάλησα^α, ὅτι ἐστησιν, οὐκ ἀπεκρίθησαν.^α

17 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιῶς, λέγει, Πάλιν λαλήσω,

18 Πλήρης γὰρ εἰμι ῥημάτων, ὀλέκει γάρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστροῦ^α.

19 Ἡ δὲ γαστήρ μου ὡσπερ ἄσκος γλεύκους^β ζέων^β δεδεμένος, ἢ ὡσπερ φυσητήρ χαλκῶς ἐρρήγῃ^β.

20 Λαλήσω, ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χεῖλιά^α.

21 Ἀνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ.

22 Οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι^β πρόσωπα^α εἰ δὲ μὴ, καὶ ἐμὲ σῆπτες ἔοδονται.

Κεφ. λγ'. XXXIII.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀκούσον Ἰώβ τὰ ῥήματά μου, καὶ λαλήσιν^α ἐνωτίξου μου^α.

2 Ἰδοὺ γὰρ ἠνοῖξαι τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου.

3 Καθαρά μου ἡ καρδιά^α ῥήμασι, σύνεσις δὲ χειλῶν μου καθαρά νοήσει.

4 Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με, πνοῇ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσα με.

5 Ἐὰν δὲ ἴνῃ^α, δός μου ἀποκρίσιν, πρὸς δ^β ταῖνά^α ὑπόμεινον, σ^β τῆθ^β· κατ^β ἐμὲ, κ^β ἐγὼ κατὰ σέ.

6 Ἐκ πηλοῦ διηρτίσμαι σὺ ὡς καὶ ἐγὼ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα^α.

7 Οὐχ ὁ φόβος μου σὲ στροβήσει^α, οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρέα ἐστὶ ἐπὶ σοί.

8 Πλὴν εἶπας ἐν ὧσὶ μου^α φωνῆν ῥημάτων σε ἀκήκοα^α διότι λέγεις,

9 Καθαρός εἰμι ἐχ^α ἁμαρτῶν^α, ἄμειπτός εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόησα

10 Μέμψιν δὲ κατ^β ἐμοῦ εὗρεν^α ἠγῆται δὲ με ὡσπερ ὑπεναντίον^α.

11 Ἔθετο δὲ^β ἐν ἐξύῳ τὸν πόδα μου^α, ἐφύλαξε δὲ μου πάσας τὰς ὁδοὺς.

12 Πῶς γὰρ λέγεις, Δίκαιος εἰμι, κ^β οὐκ ἐπακήκοά μου^α; αἰώνιος γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπάνω βροτῶν.

13 Λέγεις δὲ, Διὰ τὴν δίκην μου οὐκ ἐπακήκοά^β μου πᾶν ῥῆμα^α;

14 Ἐν γὰρ τῷ ἄπαξ^β λαλήσαι^α ὁ Κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ,

15 Ἐνύπνιον ἡ^α ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ, ὡς ὅταν ἐπιπίπῃ^α δεινὸς φόβος^α ἐπ^β ἀνθρώπους, ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης.

16 Τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἰνθρώπων, ἐν εἰδεισί φόβου τοιοῦτος αὐτοὺς ἐξεφόβησεν.

17 Ἀποστρέψαι ἀνθρωπον δ^β ἀπὸ^α ἀδικίας^α, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ^α πτώματος ἐρρίψατο.

18 Ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου, καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.

19 Πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν^β ἐπὶ^α μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης, καὶ πληθὺς ὄστων αὐτοῦ ἐνάρκησε.

20 Πᾶν δὲ βρωτὸν σιτοῦ οὐ μὴ δύνηται προσδεῖσθαι, κ^β ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρωσὶν ἐπιθυμήσει.

21 Ἐως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες, καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὄστᾶ αὐτοῦ κενά.

22 Ἠγγίσει δὲ^β εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ^α, ἢ δὲ ζωῇ αὐτοῦ ἐν^α ἄδῃ.

23 Ἐὰν ὄσι χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι, εἴ^α αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν^α· εἴν νοῆση τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι^β πρὸς^α Κύριον, ἀναγγεῖλη δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν, τὴν δὲ ἀνοίαν αὐτοῦ δείξῃ.

24 Ἀνθέσεται^α τοῦ μὴ πεσεῖν^α εἰς θάνατον^α ἀνανεώσει δὲ αὐτὸ τὸ σῶμα ὡσπερ ἀλοιφήν ἐπὶ τοίχῃ, τὰ δὲ ὄστᾶ αὐτῆ ἐμπλήσει μυελού.

25 Ἀπαλνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὡσπερ νηπίου, ἀποκαταστήσει δὲ αὐτὸν ἀνδρωθέντα ἐν ἰνθρώποις.

26 Εὐξάμενος δὲ^α πρὸς Κύριον κ^β δεκτὰ αὐτῷ ἔσει, ἐσελεύσεται^α προσώπῳ^β β^βλαρμ^α συν ἐξήγορία^α ἀποδώσει δὲ^β ἀνθρώποις δικαιοσύνην^α.

27 Εἶτα τότε ἀπομειψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ, λέγων, Οἶά^β συνετέλου^α; καὶ οὐκ ἔβια ἤτασέ με ἂν ἡμάρτον.

28 Σῶσον^α ψυχὴν μου τὸ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, καὶ^β ἡ ζωῇ μου φῶς ὄψεται.

29 Ἰδοὺ ταῦτα πάντα ἐργάται ὁ ἰσχυρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός.

30 Καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωῇ μου ἐν φωτὶ αἰνῆ αὐτόν^α.

31 Ἐνωτίξου^α Ἰώβ καὶ^β ἄκουέ^α μου^α κώφευσον, καὶ ἐγὼ^β εἰμι^α λαλήσω.

32 Εἰ εἰσί σοι λόγοι, ἀποκρίθητι μοι^α· λάλησον, θέλω γάρ^β δικαιοθῆναι σέ.

33 Εἰ μὴ, σὺ ἄκωσόν με, κώφευσον κ^β διδάξω σε^α.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιῶς, λέγει,

2 Ἀκουσάτέ μου σοφοί, ἐπιστάμενοι ἐνωτίξασθε^α.

3 Ὅτι οὗς^α λόγους δοκιμάζει^α, καὶ λάρυγγ^β γυῖετα βρωσίν^α

4 Κρίσιν ἐλώμεθα ἑαυτοῖς, γινώμεν ἀναμέσον ἑαυτῶν, ὄ^β τι καλόν.

5 Ὅτι εἶρηκεν Ἰώβ, Δίκαιός εἰμι^α ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ μου τὸ κρίμα.

6 Ἐνεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου, βίαιον τὸ βέλος μου ἂν ἔνεν ἀδικίας.

7 Τίς ἀνὴρ ὡσπερ Ἰώβ, πίνων μκκτηρισμὸν ὡσπερ ὕδωρ;

8 Οὐχ ἁμαρτῶν οὐδὲ ἀσεβήσας, ἢ οὐδ^β οὐ κοινωήσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα, τοῦ πορευθῆναι μετὰ^α ἄσεβτων.

9 Μὴ γὰρ εἶπες, Ὅτι οὐκ ἔσται^α ἐπισκοπὴ ἀνδρός, καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ^β Κυρίου^α

10 Διὸ συνετοὶ^α καρδίας^α ἀκουσάτε μου, μὴ μοι εἰῆ ἔναντι Κυρίου ἀσεβῆσαι, καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταράξει τὸ δίκαιον.

11 Ἀλλὰ ἀποδοιδὸ^β ἀνθρώπῳ καθά ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὐρήσει αὐτόν.

12 Ὅζει^α δὲ τὸν Κύριον ἄτοπα^β ποιήσειν^α, ἢ ὁ παντοκράτωρ ταράξει^β κρίσιν^α, ὡς ἐποίησε τὴν γῆν;

13 Τίς δὲ ἐστὶν ὁ^β ποιῶν^α τὴν ὑπ^β οὐρανόν, καὶ τὰ ἐνότα πάντα;

14 Εἰ γὰρ βουλοῖτο συνέχειν, καὶ τὸ πνεῦμα παρ^β αὐτῷ κατασχέιν,

15 Τελευτήσῃ πᾶσα σαρξ^β ὁμοθυμαδόν, ἅπᾳς δὲ^β βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη.

16 Ἰδεῖ^α μὴ νθετῆ^β, ἄκουε ταῦτα^α, ἐνωτίξου φωνῆν ῥημάτων.

17 Ἴδε! σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα, καὶ τὸν ὀλιγνύτα τοὺς πονηροὺς, ὄντα αἰώνιον δίκαιον.
 18 Ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ, Παρανομεῖς, ἀσεβέσσετε τοῖς ἄρχουσιν.
 19 Ὅς οὐκ ἔπασχυνθῆ! πρόσωπον δ' ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἀδούς, ἠθυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν.
 20 Κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται, τὸ κεκραγῆναι κ' δεῖσθαι ἅ δαδός' ἐχθρῶσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλεινομένω ἀδυνάτων.
 21 Αὐτὸς γὰρ ὁρατὴς ἐστὶν ἔργων ἀνθρώπων, λεληθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὦν πράσσων.
 22 Οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιούντας τὰ ἄνομα.
 23 Ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνομα θήσει ἔτι.
 24 Ὁ γὰρ Κύριος πάντας ἐφορᾷ ὁ καταλαμβάνων ἀνεξίχιστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξουσία, ὦν οὐχ ἔστιν ἄβυσσος.
 25 Ὅ! γινώριζων αὐτῶν τὰ ἔργα, καὶ στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται.
 26 Ἐστβεσε δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ.
 27 Ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ, δικαιοῦματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν,
 28 Τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν β' πενήτων!, καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται.
 29 Καὶ αὐτὸς ἡσχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάσεται; κ' κρίνῃς πρόσωπον, κ' τίς ὀψεται αὐτὸν; κ' κατὰ ἔθνος, κ' κατὰ ἀνθρώπ' ὅμα.
 30 Βασιλείων ἀνθρώπων ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ.
 31 Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων, Εἰλήφα, οὐκ ἐνεχυράσω.
 32 Ἄνευ ἑμαντοῦ ὄψομαι! σὺ δ' δεῖζόν μοι, εἰ ἀδικίαν ἐργασάμη, οὐ μὴ β' προσθήσω!
 33 Μὴ δ' ἀπὸ σου ἀποτίσει αὐτήν, ὅτι β' σὺ ἀπόσω!; ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγώ; καὶ τί ἔγνωσ, λάλησον.
 34 Διὸ συνετοῖ δ' καρδίας! ἐρούσι ταῦτα, ἀνήρ δὲ σοφός! ἀκήκοέ μου τὸ ῥῆμα.
 35 Ἰώβ δ' ἐπ' οὐκ ἐν συνείσει ἐλάλησε, τὰ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ.
 36 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάτρω Ἰώβ, μὴ ὄψ' ἔτι ἀνταπόκρισιν! ὥσπερ οἱ ἄφρονες.
 37 Ἴνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολλὰ δ' λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ Κυρίου.
 Κεφ. λε'. XXXV.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιούς, λέγει,
 2 Τί τοῦτο ἤγησθ' ἔν κρίσει; σὺ τίς εἶ, ὅτι εἶπας, Δίκαιός εἰμι ἐναντι Κυρίου.
 3 Ἐγὼ σὺ δώσω ἀπόκρισιν, καὶ τοῖς τρισὶ φιλίους σου!
 4 Ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανόν, κ' ἴδε' κατάμαθε δὲ νέφη, ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ.
 5 Εἰ ἠμαρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἠνόησας!, τί δύνασαι ποιῆσαι;
 7 Ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῶ; ἢ τί ἐκ χειρὸς σου λήψεται;
 8 Ἀνδρὶ τῶ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσεβεία σου, καὶ νιφ' ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου.
 9 Ἀπὸ πλήθους σικοφαντοῦμενοι κεκράζοντα, βόησαντα ἀπὸ βραχίονος πολλῶν.
 10 Καὶ οὐκ εἶπε, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας με, ὁ κατατάσσων φυλακὰς νυκτερινὰς,
 11 Ὁ διορίζων με ἀπὸ τερηπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ;
 12 Ἐκεὶ κεκράζοντα, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ, καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.
 13 Ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ἰδεῖν ὁ Κύριος, αὐτὸς γὰρ οὐ παντοκράτωρ!

14 Ὅρατὴς ἐστὶ τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, καὶ σώσει με! κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν αἰνέσαι, ὡς ἔστι καὶ νῦν.
 15 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔργω παρίπτωμά τι σφόδρα,
 16 Καὶ Ἰώβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.
 Κεφ. λς'. XXXVI.
 ΠΡΟΣΘΕΙΣ δὲ ἔτι Ἐλιούς!, λέγει,
 2 Μείνων με μικρὸν ἔτι, ἵνα διδάξω σε! ἔτι γὰρ δὲν ἐμοί ἐστι! λέξις.
 3 Ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὴν, ἔργοις δὲ μου
 4 Δίκαια ἐρῶ ἐπ' ἀληθείας, καὶ οὐκ ἄδικο ῥήματα ἀδικῶς συνείξι.
 5 Γίνωσκε δὲ, ὅτι ὁ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον, δυνατὸς ἰσχύι καρδίας
 6 Ἀσεβῆ οὐ μὴ β' ζωοποιήσῃ!, καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει.
 7 Οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου δ' ὀφθαλμούς! αὐτοῦ, καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον, καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νίκος, καὶ ὑψωθήσονται.
 8 Καὶ οὐ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις, συσχεθήσονται ἐν σχοινοῖς πείνας.
 9 Καὶ ἀναγαγεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι ἰσχύουσιν!
 10 Ἄλλα τοῦ δικαίου εἰσακούσεται! καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας.
 11 Ἐἰν ἀκούσασσι καὶ δουλεύωσι, συντελέσονται τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείᾳ.
 12 Ἀσεβεῖς δὲ οὐ διατώσει, παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι αὐτοὺς εἰδῆ μὲ τὸν Κύριον, καὶ διότι νοσητεῦμοι ἀνήκωσι ἥταν.
 13 Καὶ ὑποκριτὰ καρδία τάξουσι θυμόν, οὐ βόησαντα, ὅτι ἔδρσεν αὐτοῦ.
 14 Ἀσθητῶν τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἢ δὲ ζωῇ αὐτῶν τιτρωσκόμενη ὑπὸ ἀγγέλων,
 15 Ἄνθ' ὠνέθηλιναν ἀσθενεῖ δὲ ἀδύνατον, κρῖμι δὲ πρᾶξιν ἐκθῆσει.
 16 Καὶ προσεπιπάτησέ! σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ, ἄβυσσος κατάχουσι ὑπόκατα αὐτῆς, καὶ κατέβη τρίπεξί σου πλήρης πίστητος.
 17 Οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρῖμα.
 18 Θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται, δι' ἀσέβειαν δῶρων ὦν ἐδεχόμενος ἐπ' ἀδικίας.
 19 Μὴ σε δ' ἐκκλινάτω! ἐκὼν ὁ νοῦς! δέησας ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων!, καὶ πάντας τοὺς κρατιούντας ἰσχυρῶν!
 20 Μὴ ἐξελεγκύσῃ τὴν νύκτα, τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν!
 21 Ἄλλα φύλαξ μὴ πράξῃς β' ἀτοπα! ἐπὶ τοῦτων! γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας.
 22 Ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς κραταιὸς ἐν ἰσχύι αὐτοῦ! τίς γὰρ ἐστὶ κατ' αὐτὸν δυνάστης;
 23 Τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἐτάξων αὐτοῦ τὰ ἔργα; ἢ τίς ὁ εἰπών, Ἐπραξεν ἀδικία;
 24 Μνησθητὶ, ὅτι μεγάλα ἐστὶν αὐτοῦ! τὰ ἔργα, ὡν ἦρας ἄνδρες.
 25 Πᾶς ἀνθρώπος εἶδεν ἐν ἑαυτῶ, ὅσοι τιτρωσκόμενοι εἰσι βροτοί.
 26 Ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς πολίς, καὶ οὐ γνωσόμεθα! ἀρῆμος ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ἀπείρατος.
 27 Ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῶ σ' σταγόνες ὑετοῦ!, καὶ ἐπιχρῆσονται ὑετῶ εἰς νεφέλῃν.
 28 Ῥῖνοντα παλαιώματα, ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθῆτῳ βροτῶ! ὦραν ἔθετο κτηνεσι, οἶδασι δὲ κοίτης ταξίν! ἐπὶ τοῦτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταται! σὴ ἡ διάνοια, οὐδὲ διαλλάσσεται σου ἡ καρδία ἀπὸ β' σώματος!
 29 Καὶ ἐάν συνη δ' ἀπέκτασι! νεφέλης, ἰσά-

τητα σκηνης αὐτοῦ

30 Ἰδοὺ ἔκτεινε ἐπ' αὐτὸν ἠδῶ, καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν.

31 Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαοὺς, δώσει τροφὴν τῷ ἰσχυρῷ.

32 Ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε φῶς, καὶ ἐντετέλιτο περὶ αὐτῆς ἐν ἁπαντῶντι.

33 Ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ ὁ φίλον αὐτοῦ ὁ Κύριος, κτήσις καὶ περὶ αὐτίας.

ΚΑΙ ὁ ἀπὸ ταύτης ἐπαράχθη ἡ καρδία μου, καὶ ἄπερρήν ἐν τοῦ τόπου αὐτῆς.

2 Ἀκουε ἄκοιην ἐν ὀργῇ θυμοῦ Κυρίου, καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

3 Ὑποκάτω παντός τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, ὅς τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων αὐτῆς ἦν.

4 Ὅπισω αὐτοῦ βοήσεται φωνὴ, βροντῆσαι ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτός, ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ.

5 Βροντῆσαι ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια ἐποίησε γὰρ μεγάλη ἂ οὐκ ᾔδειμεν,

6 Συντάσων χιοι, ὁ Γινε ἐπὶ γῆς, ἀκαί χειμῶν ὑετός, καὶ χειμῶν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ.

7 Ἐν χειρὶ παντός ἀνθρώπου κατασφραγίζει, ἵνα γινῆ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν.

8 Εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ ὁ κοίτης.

9 Ἐκ ταμειῶν δὲ ἐπέρχονται ὕδυναί, ἀπὸ δὲ ἀκρατηρίων ψυχῶς.

10 Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος οἰακίε δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐάν βοῦληται,

11 Καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη, διασκορπιεῖ νεφὸς φῶς αὐτοῦ,

12 Καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει ἐν θεβουλαθῶθ, εἰς ἔργα αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν ἐντετέλιται αὐτοῖς,

13 Ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴαν τε εἰς παιδείαν, εἴαν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, εἴαν εἰς ἔλεος εὐρήσει αὐτόν.

14 Ἐνωτίζου ταῦτα ἰάβωβ, στήθῃ ὁ νοουετούμενος ἰ δύναμιν Κυρίου.

15 Ὅϊδαμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ, φῶς ποιῆσαι ἕκ ἑκάστος.

16 Ἐπιστάται δὲ διακρίσιν νεφῶν, ἐξάισια δὲ πῶματα ὁ πονηρῶν.

17 Σοὺ δὲ ἡ στολὴ θερμῇ, ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, ἰσχυραὶ ὡς ὄρασι ἐπιχύσεως.

19 Διατὶ διδούξον με, τί ἐροῦμεν αὐτῷ; καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες.

20 Μὴ βίβλος ἡ γραμματεὺς μοι παρέστηκεν, ἵνα ἀνθρώπων ἐστηκὼς κατασιωγήσω;

21 Πᾶσι δὲ οὐχ ὁρατὸν ὁ τὸ φῶς, τηλαυγὲς ἐστὶν ἐν τοῖς παλαιώμασιν, ὡσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν.

22 Ἀπὸ Βορρᾶ νέφη χρυσουργούντα, ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ ὁδοὶ καὶ τιμὴ.

23 Παντοκράτορος, καὶ οὐχ εὐρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχυί αὐτοῦ ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οὐκ οἶε ἐπακούειν αὐτόν;

24 Διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν ὁ οἶ ἄνθρωποι, φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν καὶ οἱ σοφοὶ ἁ καρδία.

Κεφ. λη'. XXXVIII.

ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιούν τῆς λέξεως, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ ἰσῶβὶ διαί λαίλαπος καὶ νεφῶν.

2 Τὸς οὗτος ὁ κρύπτωμ με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμέ δὲ οἶεται κρύπτειν;

3 Ζώσαι ὡσπερ ἄνιπ τὴν ὀσφύν σου ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκοιθῆτι.

4 Ποῦ ἔστι ἐν τῷ θεμελιῶν με τὴν γῆν, ἡ ἀγγεῖλον δὲ μοι εἰ ὁ ἐπίστη ἰ σύνεσιν.

5 Τὶς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγάγων σπατίον ἐπ' αὐτῆς;

6 Ἐπὶ τίνος οἱ κροικοὶ αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς;

7 Ὅτε ἔγενήθησαν ἄστρα, ἠνεῶσαν με φωνῇ μεγάλη πάντες ἀγγελοὶ μου.

8 Ἐφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαίμασεν ἕκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη.

9 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὀμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα.

10 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθεῖς κλειθρα καὶ πύλας.

11 Εἶπα δὲ αὐτῇ, Μέχρι τούτου ἐλεύση, καὶ οὐχ ὑπερβήση, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κῆματα.

12 Ἡ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος ὁ πρῶνόν; Ἐωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν.

13 Ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἔκτινάξει ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς;

14 Ἡ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν, ἐπλασας ζῶων, καὶ λαλήτων αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς;

15 Ὁ Ἀφείλεσι δὲ ἀπὸ ἄεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερφάνων συνέτριψας;

16 Ἡ ἄθετος δὲ ἐπὶ πηγῇ θαλάσσης, ἐν δὲ ἔχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας;

17 Ἀνοίγονται δὲ σοι φόβω πύλαις θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἐπίτηξαν;

18 Νενωθέτησας δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν, ἀνάγγειλον ὅ μοι, πόση τίς ἐστι;

19 Ποία δὲ γῆ αὐλιζέται ὁ τὸ φῶς; σκότης δὲ ποῖος ὁ ὁ τόπος;

20 Εἰ ἀγάγεις με εἰς ὄρια αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ ἐπίσταται τριβῶν ὁ αὐτῶν.

21 Ὅϊδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἔτων σου ὁ πολὺς.

22 Ἡλθε δὲ ἐπὶ θησαυροῦς χιόνος, θησαυροῦς δὲ χαλιζῆς εὐράκας;

23 Ὁ Ἀπόκειται δὲ σοι εἰς ὦραν ἐχθρῶν, εἰς ἡμέραν πολέμων καὶ μάχης;

24 Πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πίσχνη, ἢ διασκεδάννυται Νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν;

25 Τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῶ λάβρων ῥύσιν, ὁδὸν δὲ ὁ κροδομῶν;

26 Τὸς ὑετίαις ἐπὶ γῆν οὐ οὐκ ἄνιπ, ἔρημον οὐ οὐχ ὑπάρχει ἀνθρώπων ἐν αὐτῇ,

27 Τὸς χορτάσαι ἄβατον καὶ αἰοικητον, καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἐξοδὸν χλόης;

28 Τίς ἐστὶν ὑετοῦ πατήρ; τίς δὲ ἐστὶν ὁ τετοκόσ ὁ βῶλους δρόσου;

29 Ἐκ γαστροῦ δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος; πᾶχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν.

30 Ἡ καταβαίνει ὡσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπος ὁ ἀσεβῶν; τίς ἔπητηξε;

31 Σὺνῆκας δὲ ἡ δεσμὸν Ἡλειάδος, καὶ φραγμὸν Ἰωρίωνος ἠνοίξας;

32 Ἡ διανοίξεις μαζουρῶθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἔσπερον εἰς κόμησ αὐτοῦ ἄξεις αὐτά;

33 Ἐπίστασαι δὲ τροπίας οὐρανοῦ, ἢ τὰ ὑπ' οὐρανόν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;

34 Καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ ὁ τρόμος ὕδατος λάβρων ὑπακούσεται σου;

35 Ἀποστελεῖς δὲ κερανοῦς καὶ πορεύσονται; ἐροῦσι δὲ σοι, Τί ἐστι;

36 Τίς δὲ ἔδωκε γυναίειν ὑφίσταματος σοφίαν, ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην;

37 Τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία, οὐρανόν δὲ εἰς γῆν ἔκλινε;

38 Κέχυται δὲ ὡσπερ γῆ ὁ κοιλία, ὁ κεκολληκαὶ δὲ αὐτὸν ὡσπερ ὁ λίθω κύβου.

39 Θηρεύσεις δὲ λέωνι βορὰν, ψυχῆς δὲ δρᾶκοντων ἐμπλήσεις,
 40 Δεδοικασί γάρ ἐν κοίταις αὐτῶν, κἀθηνται δὲ ἐν ἕλαις ἐνεδρουντες.
 41 Τίς δὲ ἠτοίμασε κόρακι βορίαν; νεοσσοί γάρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον^α κεκραύγασι πλανώμενοι, τὰ σῖτα ζητούντες.

Κεφ. λθ'. XXXIX.

1 Ἐἶ ἔγνωσ καιρὸν τοκετοῦ τρυγελίφων πέτρας, ἐφίλιξας δὲ ὠδῖνας^β ἐλίφων,^γ
 2 Ἡρήμισσας δὲ^δ μήνας αὐτῶν^ε πληρεῖς τοκετοῦ^ς αὐτῶν^ς, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν^ς ἔλυσας,^ζ
 3 Ἐξεθρεψας δὲ αὐτῶν^ς τὰ παιδία^ς ἔξω^ς φόβου, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν^ς ἐξεποστειλεῖς,^η
 4 Ἀπορήρησται τὰ τέκνα αὐτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γεννήματι^ς ἐξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακαμψουσιν αὐτοῖς.
 5 Τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἀφείδ^ς ὄνον ἄγριον ἐλευθερον; ἄσμοιοι δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν;
 6 Ἐθέμην δὲ^ς τὴν δίαταν αὐτοῦ^ς ἔρμον, καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἄλμυριδα.
 7 Καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως, μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων,
 8 Κατασκέψεται ὄρη νομίην αὐτοῦ, καὶ ὕψω παντὸς χλωροῦ^ς ζητεῖ.^θ
 9 Βουλήσεται δὲ σοὶ^ς ἄ μονοκερως δουλεύσαι, ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτης σου;
 10 Διήσεις δὲ^ς ἐν ἱμάσι^ς ζυγὸν αὐτοῦ^ς, ἢ ἐλύσεις σου αὐλακας ἐν πεδίω;
 11 Πέποιθας δὲ ἐπ'^ς αὐτῶν, ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, ἐπαφήσεις δὲ αὐτῶν^ς τὰ ἔργα σου;
 12 Πιστεύσεις δὲ^ς ὅτι ἀποδώσει σοὶ τὸν σπόνον, εἰσοίσει δὲ σοὶ τὸν ἄλωνα,
 13 Πτέρυξ τερπομένην νεέλασσα, εἰν σάλβαθ^ς ἀσιδα καὶ νέσσα.^α
 14 Ὅτι ὑψώσει εἰς γῆν τὰ ὠὰ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ χουν θιάλει,
 15 Καὶ ἐπελάθετο, ὅτι ποῦς σκορπιεῖ^ς, καὶ θηρία ἄγρου καταπατήσει.^β
 16 Ἀπεσκήνησε τὰ τέκνα ἐαυτῆς, ὥστε μὴ ἐαυτήν^ς εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἀνεφ βροῦ.
 17 Ὅτι κατεσώπησεν αὐτὴν ὁ Θεὸς σοφίαν, καὶ οὐκ ἐπεμέρισεν αὐτῇ^ς ἐν τῇ συνέσει.
 18 Κατὰ καιρὸν ἐν ὑψέ ὑψώσει, καταγελήσεται ἵππου, καὶ τοῦ ἐπιβίτου αὐτοῦ.
 19 Ἡ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν, ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον;
 20 Περιέθηκας δὲ αὐτῶν^ς πανοπλίαν; ὁ δόξεν δὲ^ς στηθεῖν αὐτοῦ ὁ τόλμη;^ς
 21 Ἀνορύσσω ἐν πεδίῳ γαιουῖ, ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύϊ.
 22 Συναντῶν^ς βυσιλεῖ^ς καταγελᾷ, καὶ οὐ μὴν ὑποστραφῆ^ς ὑπο^ς σιδήρου.
 23 Ἐπ'^ς αὐτῶν^ς γαιουῖ τὸσον καὶ^ς μάχαιρα,
 24 Καὶ ὄρη ὑφανεῖ τὴν γῆν^ς καὶ οὐ μὴ πιστεύσει, ἕως ἂν σημάνη σάλπιγξ.
 25 Σάλπιγγος δὲ σηματούσης, ὁ λέγει, Ἐγὼ πόρρωθεν δὲ ὑσφραίνεται πολέμου^ς σὺν^ς ἄλματι^ς καὶ κραυγῇ.^α
 26 Ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ὁ ἔσκεν^ς ἰεοᾶς, ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας, ἀκίνητος, καθορῶν τὰ πρὸς Νότον;
 27 Ἐπὶ δὲ σὺ προστάγματι ὑψούται ἄετος, γῆν δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτῆς καθεσθεῖς ἀλιζέται,
 28 Ἐπ'^ς ἔσوخ^ς πέτρας, καὶ ἀποκρύφῃ;
 29 Ἐκείσε ἰὼν ζητεῖ τὰ σῖτα, πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι.
 30 Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φέρονται ἐν αἵματι, οὐδ' ἂν ὡς θενωτες, παραχρῆμα εἰρίσκονται.
 31 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰωβ, καὶ εἶπε,

32 Μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλίνει; ἐλέγχων δὲ^ς Θεὸν, ἀποκρίθήσεται αὐτῇ.
 33 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ Κυρίῳ,
 34 Τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι, νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων Κύριον^ς, ἀκούων τοιαῦτα ὁ οὐθὲν ὦν, ἐγὼ^ς δὲ τίνα ἀπόκρισιν^ς δῶ πρὸς ταῦτα, χεῖρα θησοῦ ἐπὶ στόματι μου.
 35 Ἀπαξ^ς βελάληκα^ς, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

Κεφ. μ'. XLI.

1 Ἐπὶ δὲ ὑπολαβῶν ὁ Κύριος εἶπε τῷ Ἰωβ ὅτι^ς τοῦ νέφους.
 2 Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὄσφον σου, ἐρατήσω δὲ^ς σε, τὺ δὲ μοι^ς ἰπόκριναι.
 3 Μὴ ὁ ἀποποιοῦ^ς μου τὸ^ς κρίμα^ς οἶει δὲ με ἄλλας σοὶ κεχρηματικέναι, ὁ ἢ ἵνα^ς ἀναφανῆν ὀικαιοῖς;
 4 Ἡ βραχίον σοὶ ἐστὶ κατὰ^ς τοῦ Κυρίου^ς, ἢ φωνῆ^ς κατ' αὐτοῦ βροντῆς;
 5 Ἀνέλαβε δὴ ὑψος καὶ δύναμιν, δόξην δὲ καὶ τιμὴν ὑψίασας.
 6 Ἀποστείλον δὲ ἄγγελοῦ^ς ὀργῆ^ς, πάντα δὲ ὑβρίστην ταπεινώσων.
 7 Ὑβριστῆσαν δὲ σβέσον, σῆψον δὲ ἄσεβεῖς παραχρῆμα.
 8 Κρύνον δὲ εἰς γῆν^ς ὀμοθημαδόν, τὰ δὲ πρόσσω αὐτῶν ὑπτιμίας ἐμπλήσον.
 9 Ὅμολογήσω ὅτι δύναται ἡ δεξιὰ^ς σου σωσαι.^α
 10 Ἀλλὰ δὴ ἰδοῦ^ς θηρία παρὰ σοὶ^ς, ὁ χόρτον ἴσα βουσίην^ς ἐσθίουσιν.
 11 Ἰδοῦ δὴ ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἐπ'^ς ὀσφῆ^ς, ἢ δὲ δύναμιν αὐτοῦ ἐπ'^ς ὀμφαλοῦ γαστροῦ,
 12 Ἐστήσεν οὐρὰν^ς ὡς κυτάρισσον, τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπέλεκται.
 13 Αἱ πλευραὶ αὐτοῦ^ς πλευραὶ^ς χάλκειαι, ἢ δὲ ῥάχης αὐτοῦ^ς σιδήρου χυτὸς.^α
 14 Τουτέστιν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίου^ς πεποιημένον^ς ἐγκαταπαίξεσθαι ὑπὸ τῶν ἄγγέλων αὐτοῦ.
 15 Ἐπελθὼν δὲ ἐπ'^ς ὄρος ἄκρότομον, ἐποίησε χαρμονὴν τετρίποσιν ἐν τῷ^ς τερτάρῳ.^α
 16 Ὑπο παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται, παρὰ πᾶντρον καὶ κάλαμον^ς καὶ βοῦτομον.
 17 Σκιαζόνται δὲ ἐν^ς αὐτῷ δένδρα μεγάλα συν ραδιμόνοις, καὶ κλώνες ἄγρου.
 18 Ἐὰν γίνηται πλημύρα, οὐ μὴ αἰσθηθῆ^ς πέποιθεν, ὁ^ς ἵσκει προκρούσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.
 19 Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτὸν, ἐν σκολενωμένον τρησει ῥίνα^ς.
 20 Ἄξει δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ῥίνα αὐτοῦ;
 21 Ἡ ὄρησιν^ς κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ, ψελλῶν δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ;
 22 Λαλήσει δὲ σοὶ ὀρησιν, ἐκλήρησιν^ς μαλακῶς;
 23 Θῆσεται δὲ μετὰ σου διαθήκη^ς; λήψη δὲ αὐτὸν δούλον αἰώνιον;
 24 Ὁ Παιξῆ δὲ ἐν^ς αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέψ^ς; ἢ δὴ σεῖς αὐτὸν ὥσπερ στρουθίον παιδίῳ;
 25 Ἐναιτούνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, μεριτεύουται δὲ αὐτὸν Φοινικῶν ἔθνη;
 26 Πᾶν δὲ πλωτὸν συναβθὼν οὐ μὴ ὀ ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν^ς οὐρᾶς αὐτοῦ, καὶ ἐν πλοίοις ἀλίωσιν κεφαλὴν αὐτοῦ.
 27 Ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα, μνησθεῖς ὁ πῶλεμον τὸν γινόμενον ἐν στόματι αὐτοῦ^ς καὶ μηκέτι ὀ γινέσθω.^α

Κεφ. μα'. XLII.

1 ΟΥΧ ἔωρακας αὐτόν; οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας;

1 Οὐ δέδοκα^α, ὅτι ἠτοίμασται μοι; τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἄντιστάς^β;

2 Ἡ τίς ἄντιστήσεται μοι, καὶ ὑπομενεῖ; εἰ^β πᾶσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐμὴ ἐστιν,

3 Οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτὸν^β καὶ ὁ λόγον δυνάμεως^β ἔλεησει τὸν ἴσον αὐτῷ.

4 Τίς ὁ ἀποκαλύψει^β πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἔν εισέλθοι;

5 Πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει; κύκλω ὀδόντων αὐτοῦ φόβος.

6 Τί^β ἐγκατα^β αὐτοῦ ἄσπίδες χάλκεαι^β σύνδεσμοί δὲ αὐτοῦ, ὡσπερ σμυρῖτης λίθος.

7 Εἰς^α τοῦ ἐνὸς κολλῶνται, πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν.

8 Ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ προσκολληθήσεται^β συνέχοντα^β καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν.

9 Ἐν παρῳαυ αὐτοῦ ἐπιφαισκέται φέγγος, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος Ἐωσφόρου.

10 Ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται ἄως^β λαμπάδες καίόμεναι, καὶ διαρρίπτονται ἄως^β ἐσχάται πυρός.

11 Ἐκ μικτῶρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καίμενος καιόμενος πυρὶ ἀνθρώπων.

12 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες, φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται.

13 Ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις, ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια.

14 Σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται^β καταχέει ἐπ' αὐτόν, οὐ σαλευθήσεται.

15 Ἡ καρδία αὐτῆ πέπηνε ὡς λίθος, ἔστηκε δὲ ὡσπερ ἄκμων ἀνηλάτος.

16 Στραφέντος^α δὲ^β αὐτοῦ, φόβος θηρίοις τετράποσι^α ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις.

17 Ἐάν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχι, ἠδὲν^α μὴ ποιήσωσι^α, δόρυ^α, καὶ ὁ θώρακα^β.

18 Ἥγηται μὲν γὰρ σίδηρον^α ἄχυρα χαλκὸν δὲ ὡσπερ ξύλον σαθρόν.

19 Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκεον^α ἤγηται μὲν πετροβόλον^α χόρτον.

20 Ὡς καλίμη^β ἔλογίσθησαν^β σφυρὰ, καταγελά^β δὲ σεισμοῦ πυρφόρου.

21 Ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς, πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτόν ὡσπερ πηλὸς ἰμύθητος.

22 Ἀναξί^β τὴν ἄβυσσον ὡσπερ χαλκεῖον^β ἤγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὡσπερ ἐξυλεῖπρον,

23 Τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἄβυσσου ὡσπερ αἰχμάλωτον^β ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον.

24 Οὐκ ἔστιν ἠδὲν ἐπὶ^α τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ, πεποιήμενον ἐγκυταπαίξεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου.

25 Πᾶν ὑψηλὸν ὄρη^β αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι.

Κεφ. μβ'. XLII.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ^β δὲ Ἰώβ, λέγει τῷ Κυρίῳ,

2 Οἶδα ὅτι^β πάντα δύνασαι, ἄδυναται δέ σοι οὐδέν.

3 Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδέμενος δὲ ῥημάτων, κ^β σὲ οἶεται κρύπτειν; ὅ τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἂ οὐκ ἴδεν, μεγάλα καὶ θαυμαστά ἃ οὐκ ἐπίσταμαι;

4 Ἄκουσον δέ μου Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω^β ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με διδάξον.

5 Ὅ^β Ἄκου^β μὲν ὡς τὸς ἠκρόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἑώρακέ σε.

Ὁ Διὸς ἐφάπλισα ἑμαυτὸν, καὶ ἐτάκη^β ἤγηται δὲ ἑμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.

7 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὴν Κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰώβ, εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφάξ τῷ Θαϊμανίτῃ, Ἥμερας σου, καὶ οἱ δύο φίλοι σου^β οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθῆς οὐδέν, ὡσπερ ὁ θεράπων μου Ἰώβ.

8 Νῦν δὲ λάβετε^β ἐπὶ μύσχους, κ^β ἐπὶ κριεῖς, κ^β πορεύθητε πρὸς τὸν^β θεράποντά μου Ἰώβ, καὶ^β ποιήσει κάποιωσιν ὑπὲρ ἡμῶν. Ἰώβ δὲ ὁ θεράπων μ^β εἴστα περι ἡμῶν, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήθημα^β εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτόν, ἀπώλεσα ἂν ἡμᾶς^β οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθές^β κατὰ τὸν θεράποντά μου Ἰώβ^α.

9 Ὅ^β Ἐπορεύθη^β δὲ Ἐλιφάξ ὁ Θαϊμανίτης καὶ Βαλδάδ ὁ Σαυχίτης, καὶ Σωφῶρ ὁ Μιναῖος, κ^β ἐποίησαν^β καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος^β καὶ ἔλυσε τὴν ἁμαρτίαν^β αὐτοῖς^β διὰ Ἰώβ.

10 Ὁ δὲ Κύριος ἤνεξε τὸν Ἰώβ^β ἐξαίμενον δὲ αὐτοῦ καὶ περι τὸν φίλον αὐτοῦ, ἀφῆκε αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν^β ἔδωκε ἡ δὲ ὁ Κύριος^β διπλαῖα, ὅσα ἦν^β ἔμπροσθεν Ἰώβ^β εἰς διπλασιασμόν.

11 Ἦκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ, πάντα τὰ συμβεβηκότα, αὐτῷ, καὶ ἤλθον πρὸς αὐτόν, καὶ πάντες ὅσοι ἤδεισαν αὐτὸν ἐκ πρώτου^β φαγότων δὲ κ^β πίνοντες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτον, κ^β ἔθαιμασαν ἐπὶ πᾶσιν^α οἷς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ ὁ Κύριος^β ἔδωκε δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἑμιανάδα μίαν, κ^β τετράραχμον^β χρυσοῦ καὶ ἰσημοῦ.

12 Ὁ δὲ Κύριος εὐλόγησε^β τὰ ἐσχάτα Ἰώβ^β, ἢ τὰ ἔμπροσθεν^β ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτῆ πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κίμμηλοι ἑξακισχίλια, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θηλειαι νομάδες χίλια.

13 Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἐπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς.

14 Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἥμεραν^β τὴν δὲ δευτέραν, Κασίαν^β τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας.

15 Καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς^β θυγατέρας Ἰώβ^β, ἂ βελτίους αὐτῶν^β ἐν τῇ ὑπ' ἡρανὸν^β ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς^β.

16 Ἐξῆσε δὲ Ἰώβ^β μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατόν^β ἐβδόμηκοντα^β τὰ δὲ πάντα^β ἔτη ἔζησε^β δικασίαια τεσσαράκοντα^β καὶ εἶδεν Ἰώβ^β τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν.

17 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰώβ^β πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν^β γέγραπται δὲ, ὁ αὐτὸν πάλιν^β ἀναστήσεται μεθ' ὧν^β ὁ Κύριος ἀνίστησιν^β.

Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῆ κατοκῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὄριοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας^β προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβὰβ^β λαβίων δὲ γυναικα Λαίβισσαν, γενῶν υἱὸν ᾧ ὄνομα Ἐννῶν^β ἦν δὲ αὐτὸς πατρός μὲν Ζαρὲ^β ἐκ^β τῶν^β Ἡσαὺ υἱῶν^β υἱὸς, μητρός δὲ Βοσόρρας, ὡστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ^β καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδῶμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἤρξε χώρας^β πρώτος Βαλὰκ ὁ τοῦ Βεῶρ, κ^β ὄνομα τῆ πόλεως αὐτοῦ Δεμμαβὰ^β μετὰ δὲ Βαλὰκ, Ἰωβὰβ^β ὁ καλοῦμενος Ἰώβ^β μετὰ δὲ τούτου, Ἀσωμ ὁ ὑπάρχων ἡγεμῶν ἐκ τῆς Θαϊμανίτιδος χώρας^β μετὰ δὲ τούτου, Ἀδὰδ υἱὸς Βαράδ^β, ὁ ἐκκόψας Μαδιμ^β ἐν τῷ πεδίῳ Μιαῖ^β καὶ ὄνομα τῆ πόλεως αὐτοῦ Γεθαίμ^β οἱ δὲ ἔλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι, Ἐλιφάξ^β ὁ τῶν Ἡσαὺ υἱῶν Θαϊμανῶν βασιλεὺς, Βαλδάδ^β ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφῶρ ὁ Μιναίων βασιλεὺς.^β

Ψαλ. α'. Ι.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βλαῆ ἄσεβων, καὶ ἐν ὀδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ φύλλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορῦνθεται, καὶ πάντα ὅσα ἐν βροίῃ, κατενοώθησεται.

4 Οὐχ οὕτως οἱ ἄσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνούς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἀνεμὸς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἄσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἄμαρτωλοι ἐν βλαῆ δικαίων.

6 Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἄσεβων ἀπολείται.

Ψαλ. β'. ΙΙ.

ΙΝΑΤΙ ἐφρούραζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπιτοαυτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

3 Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμούς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανῷ ἐκγελιάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτοὺς.

5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,

7 Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου· Κύριος εἶπε πρὸς μέ, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατασχεσίαν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

9 Ποιμαίνεις αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκευὸν κεραμέως συντρίψει αὐτούς.

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς σίνετε, παιδευθήτε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

11 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12 Δράξασθε παιδείας, μὴ ποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολείσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας· ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλ. γ'. ΙΙΙ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὅποτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβσσαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΕ τί ἐπληθύθησαν οἱ θλιβόντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ· διάψαλμα.

3 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὄξος μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

4 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ ἰ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ· διάψαλμα.

5 Ἐγὼ ἄ ἐκοιμήθην καὶ ἕνηνσα, ἐξηγήθηρην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

6 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν ἐκκλῶ ἐπιτιθεμένων ἰ μου.

7 Ἀνάστα Κύριε, σπᾶσον με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τὸν ἐχθραίνόντάς μου

ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλ. δ'. ΙV.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν β' ψαλμοῖς ψῆδ' ἰ τῷ Δαυίδ.
ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσηκουσέ με ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνας μοι· οἰκτείρησάν με, καὶ εἰσάκησον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἰνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; διάψαλμα.

3 Καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακουσεται ἰ μου ἐν τῷ κεκραγέτω μου πρὸς αὐτόν.

4 Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ἂ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοιταῖς ὑμῶν· κατανύγητε· διάψαλμα.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

6 Πολλοὶ λέγασιν, Τίς δεῖξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῷ προσώπου σου Κύριε.

7 Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ· σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύθησαν.

8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ Κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατήκισάς με.

Ψαλ. ε'. V.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομουμένης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σίνες ὁ τῆς κραυγῆς ἰ μου,

2 Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρὸς σέ προσεξίζομαι Κύριε,

3 Τοπρῶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τοπρῶ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι.

4 Ὅτι οὐχὶ Θεὸς ἔθλων ἀνομίαν σὺ εἶ· ὁ δὲ ἰ παροικίσει ἐπιουνηρέυμενος,

5 Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας Κύριε πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,

6 Ἀπολείς πάντας τὰς λαλῆντας τὸ ψεῦδος, ἄνδρα αἰμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πληθεῖ τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίου σου ἐν φόβῳ σου.

8 Κύριε ὁδηγήσῃ με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

9 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀληθεία· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιαί· τῆφος ἀνεφγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδόλουσαν.

10 Κρίνον αὐτούς ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διὰβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἄσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάς σε Κύριε.

11 Καὶ εὐφρανθήσονται ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιῶσονται, καὶ κατασκηνώσονται ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχῆσονται ἐπὶ ἰ σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου,

12 Ὅτι σὺ εὐλόγησας ὁ δίκαιον ἰ Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλ. 5'. VI.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ἰμνοῖς ὑπὲρ τῆς ὑγδότης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.

2 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενῆς εἰμὶ ἵασαι με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τί σῶτά μου.

3 Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε;

4 Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ἡ μνημονεύειν σου, ἐν δὲ τῷ ᾄθῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὄφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἔχθροίς μου.

8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Ἐίσηκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείσαν καὶ ταραχθείσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἔπιστραφείσαν καὶ αἰσχυνθείσαν σφόδρα διὰ τῆς χάριτος σου.

Ψαλ. 5'. VII.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὃν ᾄσῃ τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσι νιῦ Ἰεμενεί.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλιπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν δικαίωντων με, καὶ ῥῦσαι με, 2 Μὴ ποτε ἀρπίση ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λητρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου,

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδόνσι μοι κακὰ, ὑποπέσομαι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός;

5 Καταδιώξει ὁ ἐχθρὸς τὸν ψυχὴν μου καὶ καταλίβει, καὶ καταπατήσας εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χᾶν κατασκηνώσας διὰ ψαλμα.

6 Ἀνίστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν μου· ἔξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

8 Κύριος κρινεὶ λαούς· κρινόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευνθεῖς δίκαιον, ἁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροῦ ὁ Θεός.

10 Δικαίᾳ ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶ σωζόντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδίᾳ.

11 Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

12 Ἐάν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτῶ σπιλιώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοιμάσεν αὐτό.

13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοιμάσε σκευὴ θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς κιομενοῖς ἐξείργασατο.

14 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

15 Ἰάκκων ὠρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐπέσειται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

16 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

17 Ἐξομολογήσομαι ᾧ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ψαλ. η'. VIII.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ; ὅτι ἐπήροθῃ ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπιῶν καὶ θηλαζόντων κλητήσιω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλύου ἐχθρῶν καὶ ἐκδικητῆν.

3 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς ᾧ ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἔθεμελίωσας.

4 Ὅ τί ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;

5 Ἡλιόττωσας αὐτὸν βραχὺτὴ παρ' ἄγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανώσας αὐτόν.

6 Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

7 Πρόβατα καὶ βόας ὅ πάσας ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,

8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, καὶ διαπορευόμενα τριβῆς θαλασσῶν.

9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

Ψαλ. θ'. IX.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοὶ Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμασιά σου.

2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ, ψαλῶ τῷ ὀνόματι σου ὑψίστου.

3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρὸν μου εἰς τί ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.

4 Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκίβησας ἐπὶ θρόνον ὁ κρινὸν δικαιοσύνην.

5 Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπόλωτο ὁ ἀσεβῆς, τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξηλείφθη ἐν τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαίαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καβεῖλες ἀπόλωτο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἧχου.

7 Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει ἠτοιμάσεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ.

8 Καὶ αὐτὸς κρινεὶ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

9 Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίᾳ, ἐν θλίψει.

10 Καὶ ἐλπίσάτωσαν ἐπὶ σέ ὅσοι γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητούντας σε Κύριε.

11 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

12 Ὅτι ἐκήτην τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμῆσθη, οὐκ ἐπελάβθο τῆς δέσσεως τῶν πενήτων.

13 Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὕψων μου ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

14 Ὅπως ἂν ἐξαγγεῖλω πάσας τὰς αἰνεῖσεις σου ἐν ταῖς πόλεις τῆς θυγατρὸς Σιών ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

15 Ἐνεπίγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἧ ἐποίησαν ἐν παιγδίᾳ ταύτῃ ἧ ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ πόνος αὐτῶν.

16 Γινώσκειται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἀμαρτωλὸς ᾧ διαψάλλματος.

17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾄδῃν, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τῷ Θεῷ.

18 Ὅτι ἕκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονητῶν πενήτων ἕκ ἀπολείται εἰς τ' αἰῶνα.

19 Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κρατιοῦσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτὸς, γνότωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσι· διὰ ψαλμα.

1 Ἰνατί Κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερόρῃς ἐν εὐκαίριαις, ἐν θλίψει;

2 Ἐν τῷ ὑπερφανεῖσθαί τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίῳ οἱς διαλογίζονται.

3 Ὅτι ἐπαινείται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.

4 Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλήθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.

5 Βεβλήνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντί καιρῷ· ἀνταναιρεύεται τὰ κριματὰ σου ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς κατακυριεύσει.

6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἀνευ κακῶν.

7 Οὐ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτῆ γέμεται κ' πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τῆν γλώσσαν αὐτῆ κόπος καὶ πόνος.

8 Ἐγκάθηται ὁ ἔνεδρα¹ μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφῳ, τοῦ ἀποκτείνειν ἀθῶν²· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένθητα ἀποβλέπουσιν.

9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει τὸ ἄρπασαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσει αὐτόν· ἐν τῇ παιδίᾳ αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν,

10 Κύνει καὶ πεσείται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων.

11 Εἶπε γὰρ ἐν ᾧ τῇ¹ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τῷ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

12 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός³, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ὁ ἐπιλάθῃ⁴ τῶν πενήτων.

13 Ἐνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβῆς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Ὁὐ ζητήσει⁵.

14 Βλέπει, ὅτι σὺ ὀνόν⁶ καὶ θυμὸν καίνοαις, τὸ παραδῶναι αὐτὲς εἰς χεῖράς σου· σοὶ ὁ ἐγκάλελε ἐπιπαι ὁ πτωχός, ὀρφανῶν σὺ ἴσθα ὁ βοηθός⁷.

15 Σύντριψον τὸν βραχίονα τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ πονηρῶν, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν εὐρεθῆ⁸.

16 Βασίλευσαι Κύριος εἰς τ' αἰῶνα, καὶ εἰς τ' αἰῶνα τῶ αἰῶνος, ἀπολείσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων ὁ εἰσηκούσε Κύριος⁹, τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου¹⁰.

18 Κραίνα ὀρφανῶν καὶ ταπεινῶν, ἴνα μὴ προσθῆ ἔτι μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ψαλ. ι'. Χ. (Ἐβρ. ια')

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΠὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἔρειτε τῆ ψυχῆ μου,

2 Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίου;

3 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἠτόμισαν βέλη ἐν φαρέτραι, τῆ καταξέυσαν ἐν σκοτιμῇ τούς εὐθεῖς τῆ καρδίας.

4 Ὅτι ἂ ἁ κατηρτίσω¹ καθεῖλον, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

5 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύριος, ἐν ἔβραν² ὁ θρόνος αὐτῆ³· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ εἰς τὸν πένθητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τούς υἱούς τῶν ἀνθρώπων,

6 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἁδικίαν μισεῖ τὴν ἐαυτῆ ψυχήν.

7 Ἐπιβρέθει ἐπὶ ἁμαρτωλὸς παγιάδας, πῦρ καὶ θεῖον κ' πνεῦμα καταγίγῃς ἡ μερίς τῆς ποτηρίᾳ αὐτῶν.

8 Ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Ψαλ. ια'. XI. (Ἐβρ. ιβ')

Εἰς τὸ τέλος ὕπερ τῆς ὕδους, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ¹.

ΣΩΣΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐκτέλειπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ὁ ἐλάλησεν² ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χεῖλη δόλια, ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν³.

3 Ὁ ἔξοθυθερῆσαι⁴ Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ γλώσσαν μεγαλορρήμονα⁵.

4 Τούς εἰπόντας, Τὴν γλώσσαν ἡμῶν μεγαλυνούμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν⁶ ἔστι τῆς ἡμῶν Κύριος ἔστιν;

5 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάζομαι ἐν αὐτῷ.

6 Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά⁷ ἄργυριον πεπρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἐπταπλάσιος.

7 Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς⁸ καὶ διαληρήσεις ἡμῶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Κέκλω ὁ ἀσεβῆς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σὲ ἐπολυώρησας⁹ τῆς υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. ιβ'. XII. (Ἐβρ. ιγ')

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΩΣ πότε Κύριε ἐπλήρη με εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψει τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

2 ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρις³; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπίβλεψον, εἰσκούσων μου Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μὴ ποτε ἠπνώσω εἰς θάνατον⁴.

4 Μὴ πολε εἶποι ὁ ἐχθρὸς μου, Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλιβούλες με ἀγαλλιάσονται ἐν σάλευθῶ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤπιστα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐν⁵ τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ ἐργεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνοματί Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ψαλ. ιγ'. XIII. (Ἐβρ. ιδ')

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΙΠΕΝ ἄρρων ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, Οὐκ ἔστι Θεός ὁ διέφθειραν¹ καὶ βδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, ἕκ ἔστι ποιῶν χρησιότηλα, ἕκ ἔστιν ἕως ἐνός.

2 Κύριος οἱ τῆ ἔβραν² διέκων ἐπὶ τῶς υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, τοὺ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιών ἡ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιαν, ἅμα ἠχρεώθησαν, ἕκ ἔστι ποιῶν χρησιότητα, ἕκ ἔστιν ἕως ἐνός³· ἀτάφος ἀνευγμένος ὁ ἀλουργῆ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιῶσαν, ἰὸς ἀσιδῶν ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν ὡν τὸ στόμα ἀρᾶς⁴ κ' πικρίας γέμει, ὀξείς ὑπὸ δὲ αὐτῶν ἐχέαι αἷμα⁵· σπύρισμα καὶ ταλαιωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης ἕκ ἔγνωσαν ἕκ ἔστι φόβος Θεῶ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν⁶.

4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐραζήζομενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατέσθοντες τὸν λαόν μου⁷· βρώσει ἄμυτον; τὸν Κύριον ἕκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ ἐδειλάσαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία.

6 Βσβλῆν πτωχῶν κατησχύνετε, ὅτι Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι.

7 Τῆς ὄψεως ἐκ Σιὸν τὸ σωήριον τῷ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κυρίου τὴν αἰχμάλωσιαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ ἀγαλλιάσθω⁸ Ἰακώβ, καὶ ὁ εὐφρανθήτω⁹ Ἰσραὴλ.

Ψαλ. ιδ'. XIV. (Ἐβρ. ιε')

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ, τίς παροκίσει ἐν τῷ σκηνώματι σου;

κτις κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου·
 2 Πορευόμενος ἄμωμος, κ' ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
 3 Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ οὐκ εἰδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ·
 4 Ἐξουθενῶται ἐνώπιον αὐτοῦ ἡ πονηρούμενος, τοὺς δὲ φοβούμενους Κύριον δοξάζει· ὁ δυνάων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν·
 5 Τὸ ἄργυριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, κ' δῶρα ἐπ' ἀνόμοις οὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ιε'. XV. (Ἐβρ. ιε'.)

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.

ΦΥΛΑΞΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
 2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἰ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις.
 3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, θαυμάστωσε πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αἰτοῖς.
 4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἰμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.
 5 Κύριος ἡμεῖς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου, σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἔμοι.
 6 Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ἐστίν.
 7 Εὐλόγησά τὸν Κύριον τὸν ὁσυνετίσαντά μοι, ἔτι δὲ καὶ ἔως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροὶ μου.
 8 Προωρῶμην ἰὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν ἵνα μὴ σαλευθῶ.
 9 Διὰ τοῦτο ἠψφάνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·
 10 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψει τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδη!, ἀδὲ δώσεις ἰὸν ἑσίοισιν ἰδεῖν οἰοφθοράν.
 11 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσασ με εὐφροσύνης μετὰ τὸ προσωπόν σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Ψαλ. ις'. XVI. (Ἐβρ. ις'.)

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΩΝ Κύριε ἄτη· δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δέήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου οὐκ ἐν χειλέσι δολοῖται.
 2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὄφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.
 3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπίρυσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου.
 4 Τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληρᾶς.
 5 Κατίρτισαι τὰ διαβημάτων μου ἐν ταῖς τρύβις σου, ἵνα μὴ θαλευθῇ τὰ διαβημάτων μου.
 6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπικησάς με ὁ Θεός· κλῖνον ἰσὲς ἐμοί, κ' εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.
 7 Θαυμάστῳσαν τὰ ἔλεός σου, ὁ σὺ ὡς τὸν πῦρ ἐπιούσης ἐπὶ σέ· ἐκ τῶν ἀνθεσθηκίων τῇ δεξιᾷ σου.
 8 Φύλαξόν με ὡς κόρην ὄφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ τῶν πετέρων σου σκεπίσεις με,
 9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταιλαπωρησάντων με· οἱ ἐχθροὶ μου τὴν ψυχὴν μου περισχόν.
 10 Τὸ στήθρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
 11 Ἐκβαλόντες με νυκτὶ περιεκύκλωσάν με, τῆς ὀφθαλμῶς αὐτῶν ἐθένη ἡ ἐκκλίνας ἐν τῇ γῇ.
 12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέον ἔτοιμος εἰς θήριον, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφῳ.
 13 Ἀνάστηθι Κύριε, πρόσβασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου

ἀπὸ ἀσεβῶν, ῥομφαίαν σου.

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου· Κύριε ὁ ἀπολύων! ἀπὸ γῆς, διαμερίσων αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τὸν κερκυμένον σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν ὁ βίαιόν, κ' ἀφήκαν τὰ κατὰλοιπα τῶν νηπίος αὐτῶν.
 15 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὄφθηναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλ. ιζ'. XVII. (Ἐβρ. ιη'.)

Εἰς τὸ τέλος τῶ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαυίδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ, τοὺς λόγους τῆς ψῆψ ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, καὶ εἶπε, **ΑΓΑΠΗΣΩ** σε Κύριε ἰσχύς μου.

2 Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου· ὁ Θεός μου βοηθὸς μου, ἢ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιστὴς μου, καὶ κέρασωτηρίας μου, ἢ καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

3 Αἰῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

4 Περίσχον με ὡδίνες θανάτου, κ' χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετίραξάν με.

5 Ὡδίνες ἄδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασίν με παγίδες θανάτου.

6 Καὶ ἐν τῷ θλῖβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, κ' πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναῶ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, κ' ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτῆ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὄργῃ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγησεν, ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐκλίνας οὐρανὸν κατέβη, καὶ γνώφοκος ὑπὸ τοῖς πόδας αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπειάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πετέρων ἀνέμων.

11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτῆ, κίκλῳ αὐτῆ ἡ σκηνὴ αὐτῆ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἄεραν.

12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτῆ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐξαπέσειλε βέλη, κ' ἐκόρπισεν αὐτῆς, κ' ἀστραπὴς ἐπλήθυνε καὶ συνεταράξεν αὐτῆς.

15 Καὶ ὥφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ δι' ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκμένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

16 Ἐξαπέσειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

17 Ῥύσαι με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, κ' ἐκ τῶν μισάντων με, ὅτι ἐστερέωθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

18 Πρόσφρασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστηριγμά μου.

19 Καὶ ἐξηγάγε με εἰς πλάτυσμόν, ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησέ με.

20 Καὶ ἀναπαυώσεται μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀναπαυώσεται μοι.

21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

22 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτῆ ἐνώπιόν μου, κ' τὰ δικαιώματα αὐτῆ ἐκ δ' ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτῶν, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἄνομίας μου.

24 Καὶ ἀναπαυώσεται μοι Κύριος κατὰ τὴν

δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου ἔνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν

25 Μετὰ ὅσον ὀσιωθῆσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἁθῶτος ἁθῶς ἔσῃ

26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτῆ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

27 Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοῖς υπερηφάνων ταπεινώσεις.

28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, ὁ Θεὸς μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθῆσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου υπερβῆσομαι τείχος.

30 Ὁ Θεὸς μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πᾶντων τῶν ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτόν.

31 Ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου; καὶ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

32 Ὁ Θεὸς ὁ περιζωνῶν με δύναμι, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου

33 Ὁ ὁκαταριζόμενος! τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου!, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰσθῶν με

34 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον! καὶ ἔθον τόξου χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου,

35 Καὶ ἔδωκάς με ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου! καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου, καὶ ἡ παιδεία σου ἀνθρώπωτέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει.

36 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἰχθυά μου.

37 Καταδιώξῃς τὸς ἐχθρούς μου, κ. καλαῆψομαι αἰεὶς, κ. ἐκ ἀποσπασθῶμαι, ἕως ἀνεκλείπωσιν.

38 Ἐκθλίψω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ δύνανται στήναι, πεσύνται ἐπὶ τὴν πόδα μου.

39 Καὶ περιέζωσάς με δύναμι εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ ὑποκάτω μου.

40 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισούντάς με ἐξωλόθρυσας.

41 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώων! πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἔεισηκουεν αὐτῶν.

42 Καὶ λεπινώ αὐτοὺς ὡς ὄχθον! κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτοὺς.

43 Ῥυσαί με ἐξ ἀντιλογῶν λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἔθνων! λαὸς ὃν οὐκ ἔγνω, ἐδοῦλεύσέ μοι,

44 Εἰς ἀκοήν ὡτίον ὑπήκουσέ μοι! αἰεὶ ἀλλότριον ἐφεύσαντό μοι,

45 Υἱοὶ ἀλλότριου ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώραναν ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν.

46 Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς μου, καὶ ὑψωθῆτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

47 Ὁ Θεὸς ὁ διδὸς ἐκδικήσεις ἔμοι, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ,

48 Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν ὀργίλων ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδικῶν ῥύσῃ! με.

49 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν ἔθνει Κύριε, καὶ τῷ ὄνομάτι σου ψαλῶ.

50 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος.

Ψαλ. ιθ'. XVIII. (Ἐβρ. ιθ')

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Οἱ οὐρανοὶ δηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερῆμά μου.

2 Ἡμέρα τῆς ἡμέρας ἐρεῖγεται ρῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γῆνυσιν.

3 Οὐκ εἰσι λαλοῖαι οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκόνονται αἰ φωναὶ αὐτῶν.

4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτῶν, κ. εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα

αὐτῶν ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ,

5 Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ ἄγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν αὐτοῦ.

6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ· κ. τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· κ. ἐκ ἐστίνος ἀποκριβήσεται ἡ τὴν θέρμην! αὐτῶν.

7 Ὁ νόμος αὐτῶν! Κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχῆς, ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίζεσθαι νηπτα.

8 Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα ὀφθαλμοῖς.

9 Ὁ φόβος Κυρίου ἄγνός διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεικνυμένα ἐπὶ τὸ αὐτό

10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσοῦ καὶ λίθου τίμιου πολιν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κριον.

11 Καὶ γὰρ ὁ δούλος σου φυλάσσει αὐτὰ, ἐν τῷ φιλάσσει αὐτὰ ἀνταποδοίσεις πολλῇ.

12 Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίω μου καθάρσιόν με,

13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φέισαι τῶ δόξῃ σου· ἐὰν μὴ μου κατακριεῖσθωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, κ. καθαρῶσθῶμαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τῆς στόματός μου, κ. ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου ἁ διαπαντός· Κύριε βοηθέ μου, κ. λυτρωτὰ μου.

Ψαλ. ιθ'. XIX. (Ἐβρ. κ')

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΠΑΚΟΥΣΑΙ σοὶ Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως, ὑπερασπιστὴς σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

2 Ἐξαποστείλαι σοὶ βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλαβοῖτό σου,

3 Μνησθεὶ πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω διάψαλμα.

4 Δψῆ σοὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσασαι!

5 Ἀγαλλιάσόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, κ. ἐν ὀνόματι Θεῶ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα! πληροῦσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.

6 Νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἅγιος αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

7 Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεῶ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα!

8 Αὐτοὶ συνεπόδισθησαν καὶ ἔπесαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἡ ἄν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλ. κ'. XX. (Ἐβρ. κα')

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς! αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν δέξασαι τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν! διαψαλμα.

3 Ὅτι προέφθασαν αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4 Ζῶν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν· εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπίθεισας ἐπ' αὐτόν.

6 Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίας εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

7 Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ ἠψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.
 8 Εὐρεθείῃ ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦτάς σε.
 9 Θήσεις αὐτὸς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου, Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτὸς πῦρ.
 10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀπολείας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἠνθρώπων.
 11 Ὅτι ἔκλιναν εἰς σέ κακὰ, διελογίσαντο ὁ βουλὴν ἦν! οὐ μὴ δύνανται στήσαι.
 12 Ὅτι θήσεις αὐτὸς νῶτον ἐν τοῖς περιλοιπίοις σου, ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
 13 Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Ψαλ. κα'. XXI. (Ἑβρ. κβ'.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐωθίνης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεὸς μου πρόσχες μοι, ἰναὶ ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.
 2 Ὁ Θεὸς μου κεκράξομαι ἡμέρας πρὸς σέ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἔμοι.

3 Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπιανος τῆ Ἰσραὴλ.
 4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἔρῳσά μου.

5 Πρὸς σέ ἐκέκραζαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατασχίθησαν.

6 Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, οὐνεὶδὸς ἄνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.

7 Πάντες οἱ θεωρήντες με ἐξεμυκτηριάσαν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν,

8 Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν, ὅτι ἔβουλόμην.

9 Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρὸς μου,

10 Ἐπὶ σέ ἐπερόφην ἐκ μητρός· ἐκ κοιτίας μητρὸς μου Θεὸς μου εἶ σὺ,

11 Μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

12 Περικύκλωσάν με μύσχοι πολλοὶ, ταῦροι κίονες περιέσχον με.

13 Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

14 Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὄστα μου, ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιτίας μου.

15 Ἐξηράνθη ὁ θέλει ἄστροκον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χεῖρ θανάτου καταργαγέ με.

16 Ὅτι ἐκίκλωσάν με κύνας πολλοὶ, συναγωγῇ πονηρουμένων περιέσχον με ὠρυξίαι χεῖράς μου, καὶ πόδας.^a

17 Ἐξηρίθμωσαν πάντα τὰ ὄστα μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπέιδον με.

18 Διαμερίσαντο τὰ ἰμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἰματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

19 Σὺ δὲ Κύριε ἦν μακρῆς τῆν βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντιλήψιν μου πρόσχες.

20 Ῥῖσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κνυδὸς τὴν μονογενὴ μου.

21 Σωσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶν τὴν ταπεινώσιν μου.

22 Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἡνυσθόσας σε.

23 Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἀνέστατε αὐτὸν, ἀπὸ τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτὸν, φοβηθῆτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ.

24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθησε

τῇ δέησει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀνέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ κεκραγῆναι με πρὸς αὐτὸν εἰσηκούσῃ μου.

25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπιανός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη, τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.

26 Φάγονται πέντητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητούντες αὐτὸν ζήσονται αἱ καρδία αὐτῶν ἐν αἰῶνα αἰῶνος.

27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ παρῖαι τῶν ἐθνῶν.

28 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

29 Ἐφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πόνιες τῆς γῆς ἐνώπιον αὐτῶν προπεσῆναι πάντες οἱ κινταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῶν ζῆ.

30 Καὶ τὸ σπέρμα ἔμοι δουλεύσει αὐτῶ ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη.

31 Καὶ ἀναγγελήσεται τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ψαλ. κβ'. XXII. (Ἑβρ. κγ'.)

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΟΣ ποιμαίνει με, καὶ ἔδεν με ὑπερῆσει.
 2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκίνωσεν ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.

3 Τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν ὁδοῆγήσέν με ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας δικαιοσύνης, ἔνεκεν τὸ ὄνομά σου αὐτῶ.

4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, ὁ αὐταὶ με παρεκάλεσαν.

5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξενονίας τῶν θλιβούλων με ἔλιπαι ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ πτηνὸν σου μεθίσκοκ ὡς κρίσιον.

6 Ἡ καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεται με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. κγ'. XXIII. (Ἑβρ. κδ'.)

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ τῆς μιᾶς σαββάτου.

ΤΟΥ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Αὐτὸς ἔτιμ ὁ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτὴν.

3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ἄθωπος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῆ καρδία, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ!

5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

6 Αὐτὴ ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ διαψάλμα.

7 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπέρθητε πύλας αἰώνιου, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπέρθητε πύλας αἰώνιου, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.^a

Ψαλ. κδ'. XXIV. (Ἑβρ. κε'.)

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΠΡΟΣ σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

2 Ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κατασχυνθεῖν¹ μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροί μου.

3 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ κατασχυνθῶσιν² αἰσχυνήτωσαν³ οἱ ἀνομιῦλες διακενῆς.

4 Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γινώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξον με.

5 Ὀδηγήσον με δ' ἐπὶ τὴν ἀληθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

6 Μνησθητὶ τῶν οἰκτιρῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

7 Ἀμαρτίας κατὰ τητόν μου, καὶ ἄγνοίας μου μὴ μνησθῆς¹ κατὰ τὸ ἐλέος σου μνησθητὶ με.

8 Ἐνεκεν τῆς χρηστότητός σου Κύριε.

9 Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

10 Ὀδηγήσει πρᾶξις ἐν κρίσει, διδάξει πρᾶξις ὁδὸν αὐτοῦ.

11 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

12 Ἐνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἴλασθητὶ ἡ ἁμαρτία μου, πολλὰ γὰρ ἐστὶ.

13 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ἡρετίσαστο.

14 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλοισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γην.

15 Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλώσαι αὐτοῖς.

16 Οἱ ὀφθαλμοὶ μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκπάσει ἐκ παγίδος τῆς πόδας μου.

17 Ἐπίβλεψόν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

18 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου δ' ἐπληθύνθησαν¹, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

19 Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

20 Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

21 Φιλάξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥῦσαί με, μὴ κατασχυνθεῖν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

22 Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μου, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε.

23 Λύτρωσαι ὁ Θεός τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλ. κε'. XXV. (Ἐβρ. κς').
Τοῦ Δαυὶδ.

ΚΡΙΝΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ με ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων εἰ μὴ θ' ἀλεουθῶ¹.

2 Δοκίμασόν με Κύριε καὶ πείρασόν με, πύρρως τὸν νεφρὸν μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι τὸ ἐλέος σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐπρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίων ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσελθῶ.

5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρομένων, καὶ μετὰ ἁσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6 Νίψομαι ἐν ἀβύσσῳ τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε¹.

7 Τοῦ ἀκούσαι δ' φωνῆς¹ αἰνεύσεως, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμασιά σου.

8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἁσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἰμάτων τὴν ζωὴν μου.

10 Ὡν ἐν χερσίν ἀνομία, ἢ δεξιᾷ αὐτῶν ἐπλησθη δῶρον.

11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπαρεύθην, λύτρωσαί με¹ καὶ ἐλέησον με.

12 Ὁ¹ πούς μου ἔσται ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησά σε Κύριε.

Ψαλ. κς'. XXVI. (Ἐβρ. κς').

Τοῦ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

ΚΥΡΙΟΣ φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλῶσά;

2 Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακούντας, τῷ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντες με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.

3 Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολὴ, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου¹ ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ἠτήσαίμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τῷ θεωρεῖν με τὴν τεργύτητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναόν¹ αὐτοῦ.

5 Ὅτι ἐκρύψα με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐκέκασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ¹ ἐν πέτρᾳ ὑψώσέ με,

6 Καὶ ἰνὸν ἰδὼ ὑψώσῃ τὴν κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρὸς μου¹ ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσά ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ἄσμοα καὶ ψαλῶν τῷ Κυρίῳ.

7 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου ἢς ἐκέκραξα¹, ἐλέησόν με, καὶ εἰσακούσόν μου.

8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, δ' ἐξείτησα¹ τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζήτησω.

9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὄργῃ ἀπὸ τοῦ δόλου σου¹ βοηθός μου γενού¹, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με¹ ὁ Θεός ὁ σωτὴρ μου.

10 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

11 Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδηγήσόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

12 Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχῆς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστησῆναι μου μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ.

13 Πιστεύω τῷ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῆ ζώντων.

14 Ὑπόκεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζῃ, καὶ κραταίωσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόκεινον τὸν Κύριον.

Ψαλ. κς'. XXVII. (Ἐβρ. κη').

Τοῦ Δαυὶδ.

ΠΡΟΣ σέ Κύριε ἐκέκραξα¹, ὁ Θεός μου μὴ παρασιμώσῃς¹ ἐπ' ἐμοί, μὴ ποτε παρασιμώσῃς¹ ἐπ' ἐμοί, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέσεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἶρῃν με χεῖράς μου δ' εἰς¹ ναόν ἁγίων σου.

3 Μὴ συνελκῆσθαι μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με, τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ πηλοσίων αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

4 Δός αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδεύματόν αὐτῶν¹ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν δός αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

5 Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οικοδομήσεις αὐτούς.

6 Εὐλόγητός Κύριος, ὅτι εἰσήκασε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστὴς μου¹ ἐπ' αὐτῷ ἠλπίσεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοήθηθην, καὶ ἀνέβαλεν ἡ σὰρξ μου¹ καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολόγησεν αὐτός.

8 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τῷ χριστῷ αὐτῷ ἐστὶ.

9 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποιήσαν αὐτούς, καὶ ἔπαυον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. κη'. XXVIII. (Ἑβρ. κθ'.)

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐξ ὀδοῦ σκηνῆς.

ΕΝΕΓΚΑΤΕ τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,

2 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἁγία αὐτοῦ.

3 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

4 Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5 Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, ἁ συντρίβει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

6 Καὶ λεπτεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μύσχον τὸν Λιβανου, κ' ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μογοκερώτων.

7 Φωνὴ Κυρίου διακοπτόντων φλόγα πυρός.

8 Φωνὴ Κυρίου συσσειόντων ἔρμουν, συσσειεὶ Κύριος τὴν ἔρμουν Κάδης.

9 Φωνὴ Κυρίου ἁκαταρτιζομένη ἑλίφους, κ' ἀποκαλύψει ὄρυμνος, καὶ ἐν τῷ νυφ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ καὶ καθιέται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

11 Κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ ὄψει Κύριος εὐλογήσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλ. κθ'. XXIX. (Ἑβρ. λ'.)

Ἄεις τὸ τέλος, ψαλμὸς ὠδῆς τοῦ ἐγκαινισμῆ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυίδ.

ΥΨΩΣΘ σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβες με, καὶ ἠκ εὐφραναι τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

2 Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

3 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον.

4 Ψάλλετε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἔξομολογεῖσθε τῇ μνημῇ τῆς ἁγιωσύνης αὐτῆς.

5 Ὅτι ὄργῃ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ τοσπερὰς αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τοπραῖ ἁγαλλίαςαις.

6 Ὡς εἶπα ἐν τῇ εὐθηνία μου, Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Κύριε ἐν τῷ θελήματι σου παρέσχου τῷ κίτλῃ μου δύναμιν ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

8 Πρὸς σέ Κύριε κεκράβομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματι μῆ, ἐν τῷ καταβῆναι με εἰς διαφθοράν; μὴ ἔξομολογήσεται σοι χεὺς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀληθείαν σου;

10 Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με, Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

11 Ἐσρεψας τὸν κοπετόν μῆ εἰς ἠχαράν ἔμοι, διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέξωσάς με ὑβρροσύνην.

12 Ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανηγῶ Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔξομολογήσομαι σοι.

Ψαλ. λ'. XXX. (Ἑβρ. λα'.)

ΕΠΙ σοὶ Κύριε ἠλπισα, μὴ κατασυνθελῆν εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥωσαί με καὶ ἔξελοῦ με.

2 Κλίνον πρὸς μέ τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελεσθαι με γενεῶν μὲ εἰς Θεόν ἵπρασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τῆ σώμαί με.

3 Ὅτι κραταίωμαί μου καὶ καταφυγὴ μῆ εἰ σὺ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνοματός σου ὀδηγήσεις με, καὶ διαβρέψεις με.

4 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἐκρυψάσθαι μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

5 Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνευμά μου, ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεός τῆς ἀληθείας.

6 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἠλπισα.

7 Ἀγαλλίασομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ὅτι ἐπέιδες τὴν ταπεινίωσιν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.

8 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχωρίῳ τοὺς πόδας μου.

9 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλιβόμεθα ἐπ' ἀράχθῃ ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

10 Ὅτι ἐξέλειπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὄστα μου ἐταράχθησαν.

11 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθη ὄνειδος, καὶ τὸ γέιτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου οἱ θεωροῦντές με ἐξέψυγον ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἐπελήσθη ὡσεὶ νεκρός ἀπὸ καρδίας ἐγενήθη ὡσεὶ σκευὸς ἀπολωλός,

13 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν ἐν τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μῆ ἐβουλεύσαντο.

14 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἠλπισα Κύριε εἶπα, Σὺ εἶ ὁ Θεός μου,

15 Ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ δ κληροῖ μῆ ῥῥωσαί με ἐκ χεῖρῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδικωκόντων με.

16 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δούλον σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

17 Κύριε μὴ κατασυνθελῆν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε ἀισχυνηθήσαν οἱ ἄσεβεις, καὶ καταχθείσαν εἰς ἄδου.

18 Ἀλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τὸ δικαίον ἀνομίαν ἐν υπερηφάνια καὶ ἐξουθενείσει.

19 Ὡς πολὺ τὸ πλήθος τῆς χρηστότητός σε Κύριε, ἧς ἐκρυψας τοὺς φοβούμενός σε; ἐξεργάσθη τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν νηῶν τῶν ἀνθρώπων.

20 Κατακρίνεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρίφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, σκεπάσεις αὐτὸν ἐσκηνητὸ ἀνιλιολογίας γλισσῶν.

21 Εὐλογητός Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

22 Ἐγὼ δε εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Ἀπέρριμμαί αὐτὸ πρόσωπόν τῶν ὀφθαλμῶν σου διὰ τὸτο εἰσῆκουσας Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεησῶς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

23 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, κ' ἀναποδώσει τοῖς περισσῶς ποῦσιν ὑπερηφανίαν.

24 Ἀνόριζεσθε, καὶ κραταιώσθη ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Ψαλ. λα'. XXXI. (Ἑβρ. λβ'.)

Ἄ Συνέσωσ' τῷ Δαυίδ.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ὧν ἀφῆθσαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι.

2 Μακάριος ἄνθρωπος οὐ μὴ λογισθῆται Κύριος ἀμαρτίαν, ἕδ ἔσιν ἐν τῷ σώματι αὐτῆ δόλος.

3 Ὅτι ἐσίγησεν, ἐπαλαίωθη τὰ ὄστα μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφη ἐνς ταλαπυριαν ἐν τῷ ἐμπατήναι ἄκανθαν διάφαλμα.

5 Τὴν ἀμαρτίαν μου ἐγγύρωσα, καὶ τὴν ἀνομίαν μῆ οὐκ ἐκάλυψα εἶπα, Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμᾶ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, κ' σὺ ἀφῆκας

τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου διάψαλμα.
 6 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξαί με πρὸς σέ πάς
 ὅσους ἐν καιρῷ εὐθέτω· πλὴν ἐν κυτακλισμῷ
 ἰδαίων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγίουςι.
 7 Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς πε-
 ριχόμεσθε με, τὸ ἀγαλλίαμα μου λύτρωσαί με
 ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με διάψαλμα.
 8 Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδοῖς ταύτης
 ἧ πορεύῃ, ἐπιστηρῶ ἐπὶ σέ τὰς ὀφθαλμοὺς μου.
 9 Μὴ γίγνησθε ὡς ἄποκι κήμιον, οἷς ἕκ ἐστι
 συνέσις ἐν ἄχαλινῷ καὶ κημῷ· τὰς σιαγόνας
 αὐτῶν ἄβηλαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.
 10 Πολλαὶ αἱ μαστίγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν
 δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.
 11 Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε
 δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθέεις τῆς καρδίας.
 Ψαλ. λβ'. XXXII. (Ἑβρ. λγ')

Τῷ Δαυίδ.
ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, τοῖς
 εὐθέσις πρόπει, αἰνεῖσις.
 2 Ἐφομολογῆσατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν
 ψαλτηρίῳ δεκαχορδῷ ψάλατε αὐτῷ.
 3 Ἄσατε αὐτῷ ψῆμα καινόν, καλῶς ψάλατε
 ἐν ἄλαλαγμῷ.
 4 Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα
 τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πιστεῖ.
 5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ
 ἔλεους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.
 6 Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώ-
 θησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματός αὐτοῦ
 πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.
 7 Συνάγων ὡσεὶ ἄσκον ὕδατα θαλάσσης,
 θίθει ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.
 8 Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐ-
 τοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες
 τὴν οἰκουμένην.
 9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐν-
 ετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.
 10 Κύριος διασκεδάσει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ
 δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βολὰς ἀρχόντων.
 11 Ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα
 μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ
 γενεῶν ἕως γενεῶν.
 12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐ-
 τοῦ, λαὸσόν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτοῦ.
 13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε
 πάντα τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
 14 Ἐξ ἑτοίμου κατοικησάντων αὐτοῦ ἐπέβλε-
 ψεν ἐπὶ πάντα τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
 15 Ὁ πλάσις κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐ-
 τῶν, ὁ σινοῖς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
 16 Οὐ σώζειαι βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ
 γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πληθει ἰσχύος αὐτοῦ.
 17 Ψεῦδῃς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πληθει
 δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.
 18 Ἴδω οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τὰς φοβημένους
 αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 19 Ῥῖσασθαί ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
 καὶ διαβρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
 20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι
 βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν.
 21 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν,
 καὶ ἐν τῷ ὄνοματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλλήσιαμεν.
 22 Γένοιτο ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἠλπίζαμεν ἐπὶ σέ.
 Ψαλ. λγ'. XXXIII. (Ἑβρ. λδ')

Τῷ Δαυίδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτῆς
 ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν,
 καὶ ἀπῆλθεν.
ΕΥΛΟΓΗΣΕ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
 διαπαντός ἢ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι μου.

2 Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαυθηθήσεται ἡ ψυχὴ μου.
 ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.
 3 Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἔμοι, καὶ
 ἠψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτοῦ.
 4 Ἐξέστησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσάτο μου.
 καὶ ἐκ πασῶν τῶν ὑπακούων ἡμῶν ἐβρίσαστό με.
 5 Προσέλθατε πρὸς αὐτόν καὶ φωτισθήτε, καὶ
 τὰ πρόσωπα ἡμῶν οὐ μὴ κατασχυνήθῃ.
 6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος
 εἰσέκουσεν αὐτόν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
 αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
 7 Παρεμβάλει ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν
 φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.
 8 Γενῶσθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
 μακάριος ἀνήρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
 9 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ,
 ὅτι οὐκ ἐστὶν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
 10 Πλοῦσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπειύνασαν, οἱ
 δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσου-
 νται παντὸς ἀγαθοῦ διάψαλμα.
 11 Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυ-
 ρίου διδάξω ἡμᾶς.
 12 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν
 ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;
 13 Πάσων τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ
 χεῖλῃ σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον.
 14 Ἐκκλῆνον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν,
 ζήτησον εἰρήνην, καὶ διάφορ αὐτῆν.
 15 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δίκαιοις, καὶ ὡτα
 αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν,
 16 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακά, τῷ
 ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
 17 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσή-
 κουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐ-
 τῶν ἐβρίσαστο αὐτούς.
 18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμένοις τὴν
 καρδίαν, καὶ τὰς ταπεινὰς τῷ πνεύματι σώσει.
 19 Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ
 πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.
 20 Φυλάσσει πάντα τὰ ὑστὰ αὐτῶν, ἐν ἔξ
 αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.
 21 Θάνατος ἀμαρτωλῶν ποιητὸς, καὶ οἱ μι-
 σοῦντες τὸ δίκαιον πλημμελήσουσι.
 22 Αὐτῶσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,
 καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες
 ἐπ' αὐτόν.
 Ψαλ. λδ'. XXXIV. (Ἑβρ. λε')

Τῷ Δαυίδ.
ΔΙΚΑΣΘΩ Κύριε τοὺς ἀδικούντάς με, πολέ-
 μησον τοὺς πολεμοῦντός με.
 2 Ἐπιλοβοῦ ὄπλον καὶ θυροῦ, καὶ ἀνάστηθε
 εἰς βοήθειάν μου.
 3 Ἐκχεον ρομφαίαν, καὶ σὺγκλεισον ἐξε-
 ναντίας τῶν καταδιώκόντων με, εἰπὸν τῇ ψυχῇ
 μου, σωτήρις σου ἐγώ εἰμι.
 4 Ἰσχυρυνθείσαν καὶ ἐντραπήσαν ἰοὶ ζη-
 τοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ὑποστραφείσαν εἰς
 εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κατασχυρυνθείσαν ἰοὶ λο-
 γιζόμενοί μοι κακά.
 5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ δ' ἄχουσι κατὰ πρόσωπον
 ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.
 6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ἀλίσ-
 θημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς.
 7 Ὅτι ὄψεσθαι ἐκρυψάν μοι διαφθοράν παγί-
 δος αὐτῶν, μάτην ἀνείδισαν τὴν ψυχὴν μου.
 8 Ἐλθέτω αὐτοῖσι παγίς ἡν οὐ γνώσκουσιν,
 καὶ ἡ θῆρα ἡν ἔκρυψαν, συλλαβέτω αὐ-
 τοὺς, καὶ ἐν τῇ παγίδι ἔπιστοιναί ἐν αὐτῇ.
 9 Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυ-
 ρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ ὄνοματι αὐτοῦ.
 10 Πάντα τὰ ὄσα μου ἐροῦσι, Κύριε τίς

ὁμοίος σοι; ρυόμενος πτωχὸν ἐκ ^αχειρὸς ^βστερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπο τῶν διαπραζόντων αὐτόν.

11 Ἀνασταίντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ^δἐπρωτῶν ^εμου.

12 Ἀνταπεδιδόσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ^δκαλῶν ^εμου, καὶ ἕτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτῆς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδύομαι σακκόν· καὶ ἐταπεινῶν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου ^δἀποστραφίησεται ^εμου.

14 Ὡς πλησίων ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενήτων καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην.

15 Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ ^ασυνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάλιστα καὶ οὐκ ἐγνων ^βδισσίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16 Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτηρίσάν με μυκτηρισμῶν, ἐβρουζαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε πότε ἐπόνῃ, ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18 Ἐξομολογήσομαί σοι ^ακαὶ ^βἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βραβεῖ αἰνῶσω σε.

19 Μὴ ἐπιχαρείσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ^δματαιώσῃ, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοί μου.

20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὸ ἔλαλουν, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο.

21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπαν¹, Εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσης, Κύριε μὴ ἀποστήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθῃτι Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεὸς μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

24 Κρίνον με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σε Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείσάν μοι.

25 Μὴ εἶποισαν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, Εὐγε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μὴ δὲ εἶποιεν¹, Κατεπίομεν αὐτόν.

26 Αἰσχυνθείσων καὶ ἐντραπέισαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσάσθησαν αἰσχύνῃ καὶ ἐντροπῇ οἱ μεγαλορρημονῶντες ἐπ' ἐμὲ.

27 Ἀγαλλιάσονται καὶ εὐφρανθήσονται οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, ^βΜεγαλυνθεῖ ^γὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπιανόν σου.

Ψαλ. λε'. XXXV. (Ἐβρ. λς')

Ἐἰς τὸ τέλος, τῷ δάδω Κυρίου τῷ Δαυίδ ^α.

ΦΘΗΣΙΝ ὁ παράνομος τῆς ἀμαρτανῆς ἐν εὐατῷ, ἐκ ἑοῦ φόβος Θεοῦ ἀπεινάσῃ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆ.

2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μίσσηται.

3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνίεναι τοῦ ἀγαθῆναι.

4 Ἀνομίαν δὲλόγισατο¹ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάση ὀδῷ οὐκ ἀγαθῇ, ἀτῆ δὲ¹ κακία^α οὐ προσώχθησε.

5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀληθεία σου ἕως τῶν νεφελῶν.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ^αὡσεὶ¹ ἄβυσσος πολλῇ ἀνθρώπων καὶ κτήν σώσεις Κύριε,

7 Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη¹ τῶν πτερύγων σου ἐλπῖσι.

8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πλοῦτος οἴκου σου, καὶ τὸν χεμίμαρόν σου τρυφῆς σε ποτιεῖς αὐτούς.

9 Ὅτι παρά σοι πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτὶ σου ὑψόμεθα φῶς.

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθεσί τῇ καρδίᾳ.

11 Μὴ ἐλθέτω μοι πόνος ὑπερφανίας, καὶ χεῖρ ^βἀμαρτωλῶν¹ μὴ σαλεύσει με.

12 Ἐκεῖ ^δἔπεσον¹ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ψαλ. λς'. XXXVI. (Ἐβρ. λζ')

^αΤῷ Δαυίδ.

ΜΗ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μὴ δὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

3 Ἐλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποιεῖ χρηστότητα, καὶ κατασκηνῶν τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

4 Κατατρίψουσον τοῦ Κυρίου, καὶ ὄψει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.

5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει.

6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.

7 Ὑποτάγητι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἵκετευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοθυμένῳ ἐν τῇ ὀδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

8 Πάσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὡσε πονηρεύεσθαι.

9 Ὅτι οἱ πονηρευομένοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι ^ατὴν¹ γῆν.

10 Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ^δὑπάρξῃ¹ ἀμαρτωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὔρης.

11 Οἱ δὲ πράξεις κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρίψουσιν ἐπὶ πλῆθει εἰρήνης.

12 Πατριθήσεται ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρούξει ἐπ' αὐτόν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.

13 Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἦξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Ῥωμαῖαν ἐσπάσαντο οἱ ἀμαρτωλοὶ, ἐν ἔτειναν τοῖς οὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξει τὰς εὐθείς τῆ καρδίας.

15 Ἡ Ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

16 Κρείσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἀμαρτωλῶν πολύν.

17 Ὅτι βραχίονες ἀμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.

18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς ^ατόν¹ αἰῶνα ἔσται.

19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῶ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

20 Ὅτι οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπολούνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

21 Δυναίεται ὁ ἀμαρτωλός, καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτερεῖ καὶ ^δδίδοι¹.

22 Ὅτι οἱ ἐυλογῶντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτόν ἐξολοθρευθήσονται.

23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει ^α.

24 Ὅταν πέσῃ οὐ καταρραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.

25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ

οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον, οὐδὲ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἔλκει καὶ θανατεῖε, κ' τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογία ἔσται.

27 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν, καὶ κατασκίνον εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Ὅτι Κύριος ἀπαρ' κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς σόσιους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται· ἄμωμοι! ἐκδικηθήσονται, κ' σπέρμα ἄσεβων ἐξολοθρευθήσεται.

29 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

30 Στόμα δίκαιου μελετήσεται σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

31 Ὁ νόμος τῆ Θεοῦ αὐτῶν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

32 Κατανοεὶ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τὸ θανατώσαι αὐτόν.

33 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ ἐμ' καταδικάσαι! αὐτόν, ὅταν κρινῆται! αὐτῷ.

34 Ὑπόκεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν ἐν τῷ ἐξολοθρευέσθαι ἀμαρτωλοῦς, ὁ ὄνει!

35 Εἶδον τὸν ἄσεβη ἱπερψυφούμενον, καὶ ἐπαρόμενον ἔως τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου·

36 Καὶ παρήλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εἰρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

37 Φίλασσε ἀκακίαν καὶ ἰδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπων εἰρηνικῶν.

33 Οἱ δὲ παρίνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπιτοαυτῷ, τὰ ἐγκαταλείματα τῶν ἄσεβων ἐξολοθρευθήσονται.

39 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς, καὶ ἐξελεύεται αὐτούς ἐξ ἀμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Ψαλ. λζ'. XXXVII. (Ἐβρ. λη')

Ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ εἰς ἀνάμνησιν περιῶσαβ-βάτου.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἔπεσθίριξάς! ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

3 Οὐκ ἔστιν ἴσως ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου,

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

5 Προσώξασαν καὶ ἐπάσπασαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκράμβην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

7 Ὅτι ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη ἐμπασιμῶν! καὶ οὐκ ἔστιν ἴσως ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρῶμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

9 Ὅ καὶ ἐναντίον σου πάσα ἡ ἐπιθυμία μου, κ' ὁ στεναγμός μου οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σου!

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχίός μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου μακρόθεν ἔστησαν.

12 Καὶ ἐξεβιάζοντο! οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου! καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μου ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν

ἡμέραν ἐμελέτησαν.

13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔρχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

15 Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακήσθη Κύριε ὁ Θεός μου.

16 Ὅτι εἶπα, Μὴ ποτε ἐπιχαρῶσάι μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρόμησαν.

17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μίστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀληθῶν μου ἐνώπιόν μου διαπαντός.

18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγελῶ, κ' μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, κ' κεκραίασιν ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησιν οἱ μισήτορες μου ἄδικοι.

20 Οἱ ἀνταποδοδόντες κακά ἀντι ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδῶκον δικαιοσύνην!

21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

22 Πρόσχευε εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλ. λη'. XXXVIII. (Ἐβρ. λθ')

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθὼν ᾠδῇ τῷ Δαυίδ.

1 Ἐπιπλά, φυλάξω τὰς ὁδός μου, τὴ μὴ ἀμαρτάνειν ἐν τῷ συστήναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

2 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγμά μου ἀνεκαίνισθη.

3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ ἐλάλησα ἐν γλῶσσῃ μου.

4 Γνώρισον μοι Κύριε τὸ πέρασ μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστίν, ἵνα γνῶ τὶ ὑστερῶ ἐγώ.

5 Ἰδοὺ ὁ παλαίος! ἔθθ τὰς ἡμέρας μου, κ' ὑπόστασις μου ὡσεὶ ἔθθ ἐνώπιόν σου! πλὴν τὰ σύμπαυλιν μαιωτίων, πᾶς ἀνθρώπος ζῶν διάψαλμα.

6 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταρασσεται! θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι θ' συναξεῖ! αὐτά.

7 Καὶ νῦν τίς ἡ υπομονή μου; ἔχι ὁ Κύριος; κ' ἡ ὑπόστασις μου παρὰ σοὶ ἐστὶ! διάψαλμα.

8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομῶν μου ῥυσαί με ὄνειδος ἄφρονι ἐδῶκας με.

9 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἠνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με.

10 Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μίστιγας σου! ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

11 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσαι ἄνθρωπον! καὶ ἐζήτησας ὡς ἀράχην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην ταρασσεται! πᾶς ἄνθρωπος! διάψαλμα.

12 Εἰσάκκσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε κ' τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου! μὴ παρασαιπήσης, ὅτι πάροκος ἐγὼ εἰμι! ἐν τῇ γῇ! καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

13 Ἄνευ μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

Ψαλ. λθ'. XXXIX. (Ἐβρ. μ')

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυίδ ψαλμός.

ΥΠΟΜΕΝΩΝ ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσέκουσε τῆς δεήσεώς μου.

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαπωρίας, κ' ἀπὸ πηλῆς ἕλους! κ' ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου, καὶ κατεῦθε τὰ διαβήματά μου.

3 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσφακιν, ἵμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν! θῶνται πολλοὶ κ' φοβηθήσονται, κ' ἔλιπουν ἐπὶ Κύριον.

4 Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίου

ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μαϊνίας ψευδεῖς.

5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμασιά σου, καὶ τοὶ διαλογισμοὶ σου οὐκ ἔστι τις ὁμοιωθήσασί σοι ἄπηγγεῖλα καὶ ἄλλαθα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμῶν.

6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι ὁ δλοκαρτῶμα¹ καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ᾔτησας.
7 Ὅτε εἶπον, Ἰδοὺ ἢκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ,

8 Τὰ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός μου ἠβωλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς καρδίας¹ μου.

9 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ κωλύσω· Κύριε σὺ ἔργων

10 Τὴν δικαιοσύνην μου, οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀληθειάν σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα· οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀληθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῶν.

11 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιροῦς σου ἅπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀληθεία σου διαπαντός ὠντελέαβοντά¹ μου.

12 Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὡν ἕκ ξεν ἀριθμῶν, κατέλαβόν με αἰ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνάστην τῆ βλάβειν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλειπέ με.

13 Εὐδόκησον Κύριε τὸ ρύσασθαι με, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι μὲ πρόσχες.

14 Κατασχινυθῆσαν καὶ ἐντραπέψαν ἅμα οἱ ἱζητούντες τὴν ψυχὴν μου, τὸ ἐξάραι αὐτὴν ἕποστραφεῖσαν εἰς τὰ ὄπισθα, καὶ ἐντραπέψαν¹ οἱ θελοντές μου κακὰ.

15 Κομισάσθωσαν παραχρήμα αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, εὐγε, εὐγε.

16 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανυθῆσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἱζητούντες σε Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθῆτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

17 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένθης εἰμι, ὁ Κύριος φρονεῖ μοι¹ βοηθὸς μου καὶ ὑπερασπιστὴς μου εἰ ὡς αἰ¹ ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλ. μ'. XL. (Ἐβρ. μα')

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ρύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

2 Κύριος ὁ φυλάξαι¹ αὐτὸν καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῆ, καὶ μὴ ὁ παραδοῖ¹ αὐτὸν εἰς χεῖρας ὁ ἐχθροῦ¹ αὐτοῦ.

3 Κύριος ὁ βοηθῆσαι¹ αὐτὸν ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρώστῳ αὐτοῦ.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροὶ μου εἶπαν κακὰ μοι. Πότε ἀποθνεύεται καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

6 Καὶ εἰ εἰσπορευέτω τῷ ἰδεῖν, μάτην ὁ ἐλάλει¹ ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτοῦ, ἔξεπορευέτω ἔξω, καὶ ὁ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

7 Κατ' ἐμοῦ ἐψιθυρίζον πάντες οἱ ἐχθροὶ μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακὰ μοι.

8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμῆ, Μὴ ὁ κοιμώμενος ἦσι προσθηεῖ τοῦ ὁ ἀναστήναι¹!

9 Καὶ γὰρ ὁ ἀνθρώπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἠλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερινομόν.

10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλεησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀναπαύωσω αὐτοῖς.

11 Ἐν τούτῳ ἔργων, ὅτι θεβήληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῶ ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ.

12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβον,

καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Εὐλόγητος Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ᾔγοντο, ᾔγοντο.

Ψαλ. μα'. XLII. (Ἐβρ. μβ')

Εἰς τὸ τέλος, ὁ εἰς σύνεσιν¹ τοῖς υἱοῖς Κορέ².

ΟΝ Ἦρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἐλάφω ἐπί τῆς πηγᾶς τῶν ὑδάτων, οὗλος ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σὸν Θεόν.
2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν ὁ τὸν ζῶντα¹· πότε ἤξω καὶ ὀφθησομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;

3 Ἐγενήθη τὸ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μου καθ' ἐκάστην ἡμέραν, Πῶ ἔστιν ὁ Θεός σου;

4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἔξεχευ ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θανάσεως ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν φορτῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑρταζόντων.

5 Ἰνατὶ περιλύπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἰνατὶ συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῷ προσώπῳ μου,

6 ὁ ὁ Θεός μου πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἕκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἐρμωνίει ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

7 Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνῆν τῶν καταρρακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τί κύματα σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον.

8 Ἡμέρας ἐντελείται Κύριος τὸ ἔλεός αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ὁ δηλώσει¹ παρ' ἐμοῦ¹ προσευχῆ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς ὁ μου!

9 Ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτω μου εἰ, διατι μόν ἐπελάθει; ἰνατὶ σκυθρωπιάζων πορευόμεαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

10 Ἐν τῷ ὁ καταθλάσθαι¹ τὰ ὄσα μου, ὠνεῖδάν με οἱ θλιβόντες με¹ ἐν τῷ λέγειν αὐτοῖς μου καθ' ἐκάστην ἡμέραν, Πῶ εἰν ὁ Θεός σου;

11 Ἰνατὶ περιλύπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἰνατὶ συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ, ὁ ἡ σπητρία¹ τῷ προσώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλ. μβ'. XLII. (Ἐβρ. μγ')

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΡΙΝΟΝ με ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνευ οὐχ ὀσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ρύσαι με.

2 Ὅτι σὺ εἶ¹ ὁ Θεός κραταιώμα¹ μου, ἰνατὶ ἰπώσω με; καὶ ἰνατὶ σκυθρωπιάζων πορευόμεαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

3 Ἐξάποστειλε τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀληθειάν σου, αὐτὰ με ὠδήγησαν καὶ ἠγάγον με εἰς ὄρος ἁγίον σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεόν τὸν ἐσφραίνοντα τὴν νεότητά μου, ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεός ὁ Θεός μου.

5 Ἰνατὶ περιλύπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἰνατὶ συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ Θεός μου.

Ψαλ. μγ'. XLIII. (Ἐβρ. μδ')

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ εἰς σύνεσιν Ψαλμὸς.

Ο ΘΕΟΣ ἐν τοῖς ὡπὶν ἡμῶν ἠκίσσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγελεον ἡμῖν, ἔργον ὁ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

2 Ἡ χεῖρ σου ἔβην ἐξ ὠλοδρευσε, καὶ καλεφύτυνασε αὐτοὺς, ἐκάκωσας λουὸν καὶ ἐξέβαλες αὐτοὺς.

3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ρομφαίᾳ αὐτῶν ἐκλπρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίον αὐτῶν ἐκ ἔσων αὐτοὺς, ἀλλὰ ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

4 Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεὸς μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.

5 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι σου ἐξουδενώσωμεν τοὺς ἐπινοστομένους ἡμῶν.

6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόφῳ μου ἐλπῶ, καὶ ἡ βομφαία μου οὐ σώσει με.

7 Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισούντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

8 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαينهθόσμεν ἐπὶ ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα διὰ ψαλμα.

9 Νυνὶ δὲ ἀπίσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυναμέσιν ἡμῶν.

10 Ἀπέσπρηνας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τὸς ἐχθρούς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἐπέλαθες ἡμᾶς διηραπαῖον ἐαυτοῖς.

11 Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

12 Ἀπέδοις τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἴην πληθύνῃ ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.

13 Ἔθῃ ἡμᾶς ὡς κύνες τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μικτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλοις ἡμῶν.

14 Ἔθῃ ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνισιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου ὁ κατεπαντίου μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με.

16 Ἀπὸ φωνῆς οὐνείδοντος καὶ παραλαλῶντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκόμικοντος.

17 Ταῦτα πάντα ἤλεον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου.

18 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλιναν τὺς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

19 Ὅτι ἐταπεινώσας ἡμᾶς ἐν τόφῳ κακῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκία θανάτου.

20 Εἰ ἐπέλαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἄλλοτριον.

21 Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γνωσκίμενος τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

22 Ὅτι ἐνεκί σου θανατοῦμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Ἐξεγέθρητι, ἰνατὶ ὑπονοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπίση εἰς τέλος.

24 Ἰνατὶ τὸ πρόσωπόν σου ἀποσρέφεις; ἐπιλανθάνῃς τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

25 Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.

26 Ἀνάστα Κύριε, βύθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ψαλ. μδ'. XLIV. (Ἑβρ. με')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορέ εἰς σύνεσιν, ᾧδῆ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

ΕΞΗΡΕΥΞΑΤΟ ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ ἢ τῷ γλωσσά μου κάλαμος γραμματέως, ὕψυγράφου.

2 Ἐπαιός κάλλιε παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου, διὰ τὸ εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Περὶ ζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου ὀδυνατὲ! τῇ ῥομφαίῳ σου.

4 Καὶ τῷ κάλλει ὁ σου! καὶ ἐντεινον, καὶ κατενοδοῦ, καὶ ὁ βασιλεύει! ἐκεκεν ἀληθείας καὶ σπράττης καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἢ δεξιῶ σου.

5 Τὰ βέλη σου ἠκουημένα δυνατῆ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

6 Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ῥάβδος ἐυθύτης ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

7 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἐχρυσέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

8 Σμύρνα καὶ ῥακή καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἰμαλίων σου, ἀπὸ βύρων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ἠψφρανάν σε.

9 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου παρέστη ἡ βασιλεία σου ἐδεξιῶν σου, ἐν ἰματισμῷ διαχρῶσιν περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

10 Ἀκουσον θυγατέρ καὶ ἴδε κί κλίνου τὸ ἦς σου, καὶ ἐπιλάθῃ τὸ λαὸν σου, καὶ τὸ οἶκόν τῆς πατρὸς σου.

11 Ὅτι! ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ καλλοῦ σου, πρὸς αὐτὸς ἐστὶν ὁ Κύριος σου.

12 Καὶ προκρινήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου κατανεύσουσιν οἱ πλοῦστοι τοῦ λαοῦ ὁ τῆς γῆς!

13 Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρός τοῦ βασιλέως ὁ ἔσεβαν, ἐν κροσσῶσι χρυσοῖς.

14 Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη ἄπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὅπως αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

15 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

16 Ἀντί τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι υἱοὶ, καταστήσει αὐτοὺς ἀρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

17 Μνησθήσονται! τῷ ὀνόματι σου ἐν πίσει γενεᾶ καὶ γενεᾶ, διὰ τῆς λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. με'. XLV. (Ἑβρ. με')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ, ὑπὲρ τῶν κρυφίων ὁ ψαλμός.

Ο ΘΕΟΣ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει ταῖς εὐρούσας ἡμᾶς σφόδρα.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθήσομεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαί τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαί ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

3 Ἠχῆσαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν! τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ διὰ ψαλμα.

4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

5 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ.

6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλίναν βασιλεῖται, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἔσαλευθῆ ἡ γῆ.

7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ! διὰ ψαλμα.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς,

9 ὁ ἄυταναιρῶν! πολέμοις μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς, τόξον συντρίψει, καὶ συγκλάσει ὄπλον, καὶ θυροὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ.

10 Σχολάσατε καὶ γνώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ.

11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ.

Ψαλ. μς'. XLVI. (Ἑβρ. με')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμός.

ΠΑΝΤΑ τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

2 Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ἐπάταξ λαοὺς ἡμῖν, καὶ ὄβηθη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλοῦν Ἰακώβ, ἢ ἡγάπησε διὰ ψαλμα.

5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ὁ ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς καθήσκει ἐπὶ θρόνον ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τῷ Θεῷ Ἀβραϊμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταῖοι τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλ. μζ'. XLVII. (Ἑβρ. μη')

• Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρα σαββατῶν.

ΜΕΓΑΣ Κύριος, κ' αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Ὁ ἐρίζων¹, ἀγαλλιάσται ὁ πάσης τῆς γῆς¹ ὅρη Σιών τὰ πλεῦρα τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

3 Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρειναι αὐτῆς γινώσκειται, δταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

4 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, δῆλθσαν¹ ἐπὶ τὸ αὐτό.

5 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,

6 Τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν¹ ἐκεῖ ᾠδίνες ὡς τικτούσης.

7 Ἐν πνεύματι βιαίφ συντρίψει πλοῖα θάρσις.

8 Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως κ' εἶδομεν¹ ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα¹ διάψαλμα.

9 Ὑπελάβομεν ὁ Θεός τὸ ἔκεός σου ἐν μέσφ τοῦ λαοῦ σου.

10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ Θεός, οὕτως καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.

11 Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών, ὁ ἀγαλλιᾶσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκα τῶν κριμάτων σου Κύριε.

12 Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

13 Θέσθε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὴν δυνάμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρειναι αὐτῆς, ὅπως ἀν διηγῆσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

14 Ὅτι οὗτος ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμαίνει ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλ. μη'. XLVIII. (Ἑβρ. μθ')

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,

2 Ὅ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιτοαυτοῦ πλοῦσιος καὶ πένης.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτῃ τῆς καρδίας μου συνέσειν.

4 Κλιῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ προβλήμα μου.

5 Ἰνατὶ φοβούμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ἡ ἀνομία τῆς πέτρης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποῖότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, κ' ἐπὶ τῷ πλῆθει τοῦ πλοῦτου αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Ἀδελφός οὐ λυτρώται, λυτρώσεται ἄνθρωπος ἢ οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἔξιλασμα ἑαυτοῦ,

8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ¹ καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα,

9 Καὶ ζήσεται¹ εἰς τέλος¹ ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθόραν.

10 Ὅταν ἰδῇ σοφὸς ἀποθνήσκοντας, ἐπιτραπῶν ἄφρων καὶ ἀνοῦς ἀποθνήσκει, καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίους τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν, οὐ συνήκε, παραρσυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνόητοις, καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς.

13 Αὕτῃ ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, κ' μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ὁ εἰλόγησος¹ διάψαλμα.

14 Ὡς πρόβατα ἐν ἀῆρ ἔθεντο, θάνατος ποιμαίνει αὐτούς¹ καὶ κατακυριεύσβιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρῶς, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἀῆρ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν¹.

15 Πλὴν ὁ Θεός λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με¹ διάψαλμα.

16 Μὴ φοβῶθ' ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἔξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθῶν ἦς αὐτῷ.

19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φᾶς.

20 Ἀνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν, οὐ συνήκε, παραρσυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς.

Ψαλ. μθ'. XLIX. (Ἑβρ. ν')

• Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

ΘΕΟΣ θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.

2 Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ἱερατικότητος αὐτῆς.

3 Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παροσιώπησεται¹ πῦρ θανάτου αὐτοῦ¹ καυθήσεται, καὶ κύκλω αὐτοῦ καταγίγισ σφόδρά.

4 Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν¹ διακρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ.

5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ἀοῖσους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι Θεὸς κριτὴς ἐστὶ¹ διάψαλμα.

7 Ἄκροσιν λαὸς μὴ κ' λαλήσω, Ἰσραὴλ, κ' διαμαρτυρήσῃ σοι, ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου εἰμι ἐγώ.

8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σὺ ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτωμάτων σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

9 Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, ἐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.

10 Ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄδρου μου¹, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες.

11 Ἐργωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.

12 Ἐάν πενάσω, οὐ μὴ σοι εἶπω, ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς.

13 Μὴ δ' φάγομαι¹ κρέα ταύρων, ἢ αἶμα τράγων πίομαι.

14 Ἔσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνεύσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ἠψίστῳ τὰς εὐχὰς σου.

15 Καὶ ἐπικάλεσάι με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως¹, καὶ ἐξελούμαι σε, κ' δοξάσεις με¹ διάψαλμα.

16 Ἰνδὲ ἀμαρτωλῶ. εἶπεν ὁ Θεός, Ἰνατὶ σὺ διηγῆ¹ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου δ' διὰ¹ στόματός σου.

17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ πόσια.

18 Εἰ ἐθέωρος κλέπτης, συνέτρεχες αὐτῷ, κ' μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα.

20 Καθημένος κατὰ Ἰσραὴλ σὺ κατελάλει, κ'

κατὰ τὴ νῆα τῆς μητρὸς σε ἐτίθεισ σκίονδαλον.

21 Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα, ὑπέλαβες ἄνομιαν, ὅτι ἔσομαι σοι ὅμοιος· ἐλέγηξ σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου.

22 Συνεγε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἄρπασῃ, κῆ μὴ ὀ ρύνομενος.

23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδοὺ ἦ δεῖξω αὐτὸν τὸ σωτήριον Θεοῦ.

Ψαλ. ν'. L. (Ἐβρ. να')

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμοὶ τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἔλθειν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, πνίκα εἰσήλθε πρὸς Βηρσαβέ.

ΕΛΕΗΣΘΟΝ με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

2 Ἐπιπλεῖον πλύνον με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπατός.

4 Σοὶ μόνῃ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιώθῃς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθῆαι σε.

5 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνεληφθῆν, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

6 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀδύατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

7 Ῥαντίαις με ὑπάσωμαι, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

8 Ἀκουτίεις με ἠγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἠγαλλιάσονται ὅσα τὰ τεταπεινωμένα.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

10 Κυρίαν καθαρὰν κρίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθεῖ ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοισ μου.

11 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σε, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀνταίελης ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἀπόδος μοι τὴν ἠγαλλίαν σου τὸν σωτήριον σου, πνεύματι ἠγεμονικῶν στηρίξόν με.

13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

14 Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἠγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε τὰ χεῖλιά μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνίαν σου.

16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

17 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

18 Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῶ τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε εὐδοκήσῃς θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορῶν, καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλ. να'. LI. (Ἐβρ. νβ')

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἔλθειν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, Ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Τὶ ἐγκανῶ ἐν κακίᾳ ὁ ὀδύνατος ἀνομίαν; ὅλην τὴν ἡμέραν

2 Ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἡ γλῶσσά σου ὡσεὶ ξυρῶν ἠκονημένων ἐποίησας ὄλον.

3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλήσαι δικαιοσύνην διὰ ψαλμῶν.

4 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλώσσας δολίαν.

5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλει σε κῆ μεταναστεύσει σε ἀπὸ σκηνώματος, κῆ τὸ ρίζωμα σου ἐκ γῆς ζώντων διὰ ψαλμῶν.

6 Καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπὶ αὐτὸν γελᾶσονται, καὶ ἔρουσιν,

7 Ἴδου ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλόνου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τῷ Θεῷ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

9 Ἐξομολογήσομαι σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομένο τὸ ὄνομα σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου.

Ψαλ. νβ'. LII. (Ἐβρ. νγ')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελεθ συνέσεως τῷ Δαυίδ.

ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός· ἀέφθευαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

2 Ὁ Θεός ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δέκνυεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι σινιάν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠηρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.

4 Οὐκὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθιόντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου· τὸν Θεόν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ Θεός διεσκόρπισεν ὅσα τὰ ἀνθρωπαρέσκων κατησχίνησαν, ὅτι ὁ Θεός ἐξεδέωσεν αὐτάς.

6 Τίς ὄψει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἀποστρέψαι ὁ Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἠγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

Ψαλ. νγ'. LIII. (Ἐβρ. νδ')

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἔλθειν τοὺς Ζειφάιους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαουλ, Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ ἡμῖν;

Ο Θεός ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινόν με.

2 Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

3 Ὅτι ἄλλοτριοὶ ἐπαπέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐξήγησαν τὴν ψυχὴν μου, οὐ πρόεθεντο τὸν Θεόν ἐνώπιον αὐτῶν· διὰ ψαλμῶν.

4 Ἴδου γὰρ ὁ Θεός βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολοθρευσον αὐτούς.

6 Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἔρῳσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

Ψαλ. νδ'. LIV. (Ἐβρ. νε')

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ.

ΕΝΩΠΤΙΣΑΙ ὁ Θεός τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέσην μου.

2 Πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην.

3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5 Φόβος καὶ τρομος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

6 Καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ
 πειραιτέρως; καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω.
 7 Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ὑλισθήν
 ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα.
 8 Προσεδεχόμενη τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγο-
 ψυχίας καὶ καταγιγός.
 9 Καταπόντισον Κύριε καὶ καταδιέλε τὰς
 γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντι-
 λογίαν ἐν τῇ πόλει.
 10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ
 τεῖχη αὐτῆς, ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς
 11 Καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλα-
 τεῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.
 12 Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ἀνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν,
 καὶ εἰ ὁ μισθός ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορροημόνησεν,
 ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.
 13 Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμὼν μου καὶ
 γνωστὸ μου,
 14 Ὃς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ
 οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπεούρησάν ἐν ὀνομαίᾳ.
 15 Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κατα-
 βήτωσαν εἰς γῆδον ζῶντες ὅτι πονηρία ἐν ταῖς
 παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.
 16 Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύ-
 ριος ἐσῆκουσέ μου.
 17 Ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγήσο-
 μαι, καὶ ἀπαγγελάω, καὶ εἰσακέσειαι τῆς φωνῆς μου.
 18 Ἀνυρήσει ἐν εἰρήρῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν
 ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
 19 Ἐισακουσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐ-
 τοὺς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων διάψαλμα
 οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ
 ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.
 20 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδι-
 δόνα· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
 21 Διμερισθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου
 αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἡπαλύν-
 θησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιου, καὶ αὐτοὶ
 εἰσι βολίδες.
 22 Ἐπίρριψεν ἐπὶ Κύριον τὴν μερίμνάν σου,
 καὶ αὐτὸς σε διατρέψει, οὐ δώσει σοι τὸν αἰῶνα
 σάλων τῷ δικαίῳ.
 23 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς καταξέεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ
 διαφθορᾶς ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ
 μὴ ἡμσεύσῃσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἔγὼ δὲ
 ἐλπῶ ἐπὶ σε Κύριε.
 Ψαλ. νε'. LV. (Ἑβρ. vs'.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν
 ἁγίων μεμακρυμμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στη-
 λογραφίαν, ὅποτε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ
 ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄν-
 θρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐβλήσεν με.
 2 Κατεπάτησαν ἐπὶ ἐμοὶ ὅλοι μου ὅλην τὴν
 ἡμέραν ἀπὸ ὕψους ἡμέρας! ὅτι πολλοὶ οἱ
 πολεμοῦντές με.
 3 Ὁ Φοβηθήσονται! ἔγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σοί.
 4 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαίνεσω τοὺς λόγους μου,
 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν! τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φο-
 βηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.
 5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδε-
 λύσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ
 αὐτῶν εἰς κατ' ἐμὸν.
 6 Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί,
 τὴν πτέραν μου φυλάξουσιν· καθάπερ ὁ ὑπέ-
 μεйна τῇ ψυχῇ μου.
 7 Ὑπὲρ τοῦ μηθειὸς σώσεις αὐτοῖς, ἐν ὀργῇ
 λαοὺς καταξέεις ὁ Θεός.
 8 Τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι! ἔθην τὰ δάκρυά
 μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.
 9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροὶ μου εἰς τὰ ὄπισθον,

ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε ἰδοὺ ἔγνω
 ὅτι Θεός μου εἰ σύ.
 10 Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ
 αἰνέσω λόγον.
 11 Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί
 ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
 12 Ἐν ἐμοί ὁ Θεός αἰ εὐχαί, ἄς ὑποδώσω
 αἰνέσεώς σου!
 13 Ὅτι ἐῤῥώσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου,
 καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, τοῦ εὐ-
 αρεστῆται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.
 Ψαλ. vs'. LVI. (Ἑβρ. vs'.)

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ εἰς
 στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτῷ ἀποδιδράσκειν
 ἀπὸ προσώπου Σαουλ εἰς τὸ σπῆλαιον.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ
 σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου· καὶ ἐν τῇ σκιά τῶν
 πτερυγῶν σου ἐλπῶ, ἕως οὐ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
 2 Κεκραξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν
 Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με· διάψαλμα.
 3 Ἐξαπέτειλεν ἐξ οὐρανό καὶ ἔσωσέ με, ἐδωκεν
 εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατιντάς με· ἐξαπέτειλεν
 ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ,
 4 Καὶ ἐῤῥώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου
 σκύμων· ἐκοιμήθη τεταραγμένος· υἱοὶ ἄν-
 θρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὄπλον καὶ βέλη,
 καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, μάχαιρα δόξεια.
 5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ
 ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
 6 Παγίδας ἠτόμισαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέ-
 κμησαν τὴν ψυχὴν μου ὠρῆσαν πρὸ προσώπου
 μου βόθρον, καὶ ἐπέπεσαν εἰς αὐτόν· διάψαλμα.
 7 Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ
 καρδία μου, ἄσσομαι καὶ ψαλῶ.
 8 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλ-
 τήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὕβρον.
 9 Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ
 σοι ἐν ἔθνεσιν.
 10 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός
 σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθεια σου.
 11 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ
 ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
 Ψαλ. vs'. LVII. (Ἑβρ. vs'.)

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ εἰς
 στηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα
 κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
 2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν
 τῇ γῇ, ἀδικία αἰ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.
 3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
 μήτρας, ἐβλαστήθησαν ἀπὸ γαστροῦ, ἐλάλη-
 σαν ψευδίᾳ.
 4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ
 ὄφως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βουούσης τὰ
 ὦτα αὐτῆς,
 5 Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆν ἐπαδόντων,
 φαρμάκων τε φαρμακευομένων παρά σοφοῦ.
 6 Ὁ Θεός συνέτριψε τοὺς δόντους αὐτῶν ἐν
 τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων
 συνέβλασεν ὁ Κύριος.
 7 Ἐξεδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον.
 ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὐ ἀσθενήσουσιν.
 8 Ὅσοι κηρὸς ὁ τακέις ἀνταναρεθίσονται,
 ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.
 9 Πρὸ τοῦ συνίνααι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν
 ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται
 ὁ ἄνθρωπος.
 10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδική-
 σιν ἀσθενῶν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ
 αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
 11 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς

τῶν δικαίων, ἅρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ.

Ψαλ. νη'. LVIII. (Ἐβρ. νθ'.)

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς σηλογραφίαν, ὅποτε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτῶν τῷ θανατώσει αὐτῶν.

ΕΞΕΛΟΥ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπιανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαι με.

2 Ῥύσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων πῶσόν με.

3 Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρυσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμέ κραταῖοι· οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἀμαρτία μου Κύριε.

4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ ἠκατεύθηνα· ἐξεγέρθη εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.

5 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, πρόσχευ τῷ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτεیرهσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· διάψαλμα.

6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

7 Ἴδου ἀποφθέγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἴκουσε;

8 Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτοὺς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

9 Τὸ κράτος μου πρὸς σέ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

10 Ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με, ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

11 Μὴ ἀποκτείνας αὐτοὺς, μὴ ποτε ἐπιλάθωνται τοῦ ἠνόμου· σὺ διασκορπίσον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ἰν ὑπερασπιστῆς μου Κύριε.

12 Ἀμαρτιῶν στόματος αὐτῶν, λόγον χεῖλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἁρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται.

13 Ὁ Συντέλειαι', ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν· καὶ γινώσκοντα ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ δεσπόζει ἐν πρῶτον τῆς γῆς· διάψαλμα.

14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τῷ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσι.

16 Ἐγὼ δὲ ἄσσομαι ἢ τῇ δυνάμει· σὺ, κ' ἀγαλλιάσομαι τοπρῶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐγενήθησιν ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

17 Βοηθός μου, σοὶ ὁ ψαλῶ ὁ Θεός μου, ἀντιλήπτωρ μου· δεῖ! ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

Ψαλ. νθ'. LIX. (Ἐβρ. ξ')

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοθωρησομένοις ἔτι, εἰς σηλογραφίαν τῷ Δαυίδ εἰς διδασχῆν, ὅποτε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, κ' τὴν Συρίαν Σοβαλ, κ' ἐπέστρεψεν Ἰαάβ, καὶ ἐπάταξε τὴν φάραγγα τῶν ἁλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

Ο ΘΕΟΣ ἰσχύος ἡμῶν καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ ἠκείρωσας ἡμᾶς.

2 Συνέσειςας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἵασαι τὰ συντρίμματά αὐτῆς, ὅτι ἔσαλευθῆ.

3 Ἐδέξας τῷ λαῷ σου σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

4 Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημειώσιν, τοῦ φυγῆναι ἀπὸ προσώπου τόξου· διάψαλμα.

5 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἁγαπητοὶ σου, πῶσόν τῃ δεξιᾷ σου καὶ ἐπακούσόν μου.

6 Ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἄγιλλιάσομαι καὶ διαμερῶ Σίκιμα, καὶ τὴν

κοιλίαν τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

7 Ἐμὸς ἐστὶ Γαλαὰδ, καὶ ἐμὸς ἐστὶ Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὴμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰουδας βασιλεὺς μου,

8 Μωᾶβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκέντω τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλόφουλοι ὑπετάγησαν.

9 Τίς ἀπίξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὀδήγησεν με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

10 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός ὁ ἀπαυσάμενος ἡμᾶς; κ' οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

11 Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

12 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλιβόντας ἡμᾶς.

Ψαλ. ξ'. LX. (Ἐβρ. ξα')

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ἤμῳ τῷ Δαυίδ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΩΝ ὁ Θεός τῆς δεησεώς μου, πρόσχευ τῇ προσευχῇ μου.

2 Ἀπὸ τῶν περάτιον τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδίασαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρα ἠψώσας με ὀδήγησάς με,

3 Ὅτι ἐγενήθησιν ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

4 Παροικήσω ἐν τῷ σκηνωματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου· διάψαλμα.

5 Ὅτι σὺ ὁ Θεός εἰσήκουσας τῶν ἠ προσευχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

6 Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλεος κ' ἀλήθειαν αὐτῷ τίς ἐκθήσει αὐτῶν;

8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνοματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τὸν αἰῶνος, τοῦ ὑποδοῦναι με τὰς εὐχὰς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Ψαλ. ξα'. LXI. (Ἐβρ. ξβ')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδοῦνον ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΟΥΧΙ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.

2 Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτὴρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλείον.

3 Ἔως ποτε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἀνθρώπου; φονεῖτε πάντας ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ κ' φραγμῶ ὠσμένῳ.

4 Πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο ἀπάσασθαι· ἔδραμον ἐν δίψει· τῷ σώματι αὐτῶν ἐλόγην, κ' τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρώντο· διάψαλμα.

5 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηται ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονὴ μου.

6 Ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτὴρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μετανοαστεύσω.

7 Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεός τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.

8 Ἐλπίζατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ· ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεός ἐβόησεν ἡμῶν· διάψαλμα.

9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτῶντο.

10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, κ' ἐπὶ ἁρπάγῃ· ματαῖοι οἱ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέπῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.

11 Ἄπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύο ταῦτα ἤκκασα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,

12 Καὶ ὁ σοῦ! Κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ψαλ. ξβ'. LXII. (Ἐβρ. ξγ'.)

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ἔρημῳ τῆς Ἰουδαίας.

Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεὸς μου πρὸς σέ ὀρβρίζω, ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἔρημῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδατῳ,

2 Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ἔψθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

3 Ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλή μου ἐπαίνεσούαι σε.

4 Οὕτως εὐλόγησά σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὄνομάτι σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

5 Ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλή ἀγαλλιᾶσθεωσ αἰνεῖσε τὸ ὄνομά σου!

6 Εἰ ἐμνημόνεύον σου ἐπὶ τῆς στραμῆνός μου, ἐν τοῖς ὄρβοις ἐμελέτων εἰς σέ.

7 Ὅτι ἐγενήθη βοήθῃς μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν περὶ γῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι.

8 Ἐκολληθῆ ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

9 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς,

10 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μεριδὲς ἀλωπέκων ἔσονται.

11 Ὅ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Ψαλ. ξγ'. LXIII. (Ἐβρ. ξδ'.)

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕἰΣΑΚΟΥΣΘΕ ὁ Θεὸς τῆς προσευχῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἔξελου τὴν ψυχὴν μου.

2 Ἐσκαπᾶσα με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν

3 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλῶσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τὸς ὄνους πρᾶγμα πικρὸν,

4 Τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπνια κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἐάντοῖς λόγον πονηρὸν, διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας· εἶπαν, Τίς ὄψεται αὐτοῖς;

6 Ἐξηρεῖνθσαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνωτὲς ἐξερευνησεῖ προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα,

7 Καὶ ὑψώθησεται ὁ Θεός· βέλος νηπιῶν ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,

8 Καὶ ἐξευθένησαν αὐτῶν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωρῶντες αὐτοὺς,

9 Καὶ φοβήθη πᾶς ἄνθρωπος καὶ ἀνηγγεῖλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλπεται ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. ξδ'. LXIV. (Ἐβρ. ξε'.)

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ψδῆ.

ΣΟΙ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται ἐν χῆρῃ.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

3 Λόγοι ὁ ἀνόμιμος ὑπερδυναμίωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν ὡς ἰλάση.

4 Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατακνησῆς ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναὸς σου,

5 Θανασιῶντες ἐν δικαιοσύνῃ ἐπάκησον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἔλπις πάντων τῶν περᾶτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾷν

6 Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ

7 Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς.

8 Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδου πρῶτας καὶ ἐσπερας τέρψεις.

9 Ἐπεσκεψάμην τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσα αὐτὴν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτῆσαι αὐτὴν ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπλήρωθη ὑδάτων ἠτοιμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

10 Τοὺς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόναις αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

11 Εὐλόγησες τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

12 Πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλιάσιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

13 Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ οἱ κοιλᾶδες πληθυνουσί σίτον, κεκραίνονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Ψαλ. ξε'. LXV. (Ἐβρ. ξς'.)

Εἰς τὸ τέλος, ψδῆ ψαλμὸς ἀναστάσεως.

ΑΛΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ,

2 Ψάλατε δὴ τῷ ὄνομάτι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνεῖσε αὐτοῦ.

3 Εἰπατε τῷ Θεῷ, ὅς φοβερὰ τὰ ἔργα σου; ἐν τῷ πληθεῖ τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου.

4 Πᾶσα ἡ γῆ προσκνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὄνομάτι σου· διάψαλμα.

5 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, φοβερὰ ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς νόμους τῶν ἀνθρώπων.

6 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ἕρπιν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδὶ· ἐκεί εὐφρανθήσομα ἐπ' αὐτῷ,

7 Τῷ δεσποζόντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικριανόντες μὴ ὑψούσθησαν ἐν ἑαυτοῖς· διάψαλμα.

8 Εὐλόγητε τὴν ὄντην τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκούτισατε τῆ φωνῇ τῆς αἰνεύσεως αὐτοῦ,

9 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

10 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπίτρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

11 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψει ἐπὶ τὸν νῆυτον ἡμῶν,

12 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπων ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

13 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὄλοκαυτῶμασιν, ὑπόδωσας σοὶ τὰς εὐχὰς μου,

14 Ἄς διέστειλε τὰ χεῖλή μου, καὶ ἐλάλησεν τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

15 Ὅλοκαυτῶματα μεμελωμένα ἀγοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κρᾶν, ὁ ποιῶσ' σοι βόας μετὰ χιμάρων· διάψαλμα.

16 Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησα τῇ ψυχῇ μου.

17 Πρὸς αὐτὸν τὸν στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὑψώσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

18 Ἀδικίαν εἰ ἐθέωρον ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω Κύριος.

19 Διὰ τοῦτο εἰσῆκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς ἡ μου.

20 Εὐλόγησόν ὁ Θεός, ὅς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμῶν.

Ψαλ. ζς'. LXVI. ('Εβρ. ζς')

Ο Εἰς τὸ τέλος, ἐν ἕννοις ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
ΘΕΟΣ οἰκτερήσῃαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάνειαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς διάψαλμα.

2 Τὸ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν δόδον σου, ἐν πᾶσι ἐβνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3 Ἐξομολογήσασθῶσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογήσασθῶσάν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρείνη λαοῦ ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ἀπηγήσει· διάψαλμα.

5 Ἐξομολογήσασθῶσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογήσασθῶσάν σοι λαοὶ πάντες.

6 Ἦ ἔδωκε τῶν καρπῶν αὐτῆς' εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν,

7 Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλ. ζζ'. LXVII. ('Εβρ. ζη')

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυίδ ψαλμὸς ψδθς.
ΑΝΑΣΤΗΤῆ ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ὑπὸ προσώπῳ αὐτοῦ.

2 Ὡς ἐκλείπει κληνὸς, ἐκλείπετ' ὡς τῆκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρρῆς, οὕτως ἀπόλειπτο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐπὶ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν' ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

4 Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτῷ, ὀδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτῆς' παραχθήσονται ὑπὸ προσώπῳ αὐτοῦ,

5 Τὸ πατρὸς τῶν ὄρνυων, καὶ κριτοῦ τῶν κληρῶν, ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

6 Ὁ Θεός κατοικεῖ ἐν μονοτροπίῳ ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδροπείῃ ὁμοίους τῆς παραπικραίνοντος, τῆς κατοικῆντας ἐν τάφοις.

7 Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἔκπορεύεσθαι σε ἐνώπιόν τῆ λαῷ σε, ἐν τῷ διαβαίνειν σε τὴν ἔρημον' διάψαλμα.

8 Ἦ ἔσεισθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ' ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

9 Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεός τῇ κληρονομίᾳ σε, καὶ ἠσθένησεν, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

10 Τὰ ζῶα σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητι σου τῷ δ' πτωχῷ.

11 Ὁ Θεός' Κύριος ὁ Θεός ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ,

12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητῷ, τῷ ἀγαπητῷ, καὶ ῥαιότητι τῷ οἴκῳ διελέσθη σκῦλα.

13 Ἐάν κοιμηθῆτε ἀναμῆσον τῶν κληρῶν, πτέρυγες περιστέρων περιφωρυγμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρῇτι χρυσοῖ.

14 Ἐν τῷ διεσέλλειν τὸν ἐπυρρῆνον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονοθήσονται ἐν Σαλμῶν.

15 Ὅρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

16 Ἰνατὶ ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα, τὸ ὄρος ὁ ἐδόξασεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ' καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ὄρα τῆ Θεῖ μωροπλάσιον, χιλιᾶδες εὐθηνύλων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ἀναβάς εἰς ὕψος, ἤμαλῶτευσας ἀιχμαλωτίας' ἐλ' αβες δόματα ἐν δ' ἀνθρώπῳ', καὶ γὰρ ἀπειθῶντες τοῦ κατασκηνώσαι.

19 Κύριος ὁ Θεός εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ κατεσώσκει ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν' διάψαλμα.

20 Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου αἰ. διέξασθ' τοῦ θανάτου.

21 Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν γρηχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

22 Εἶπε Κύριος, Ἐκ Βαβυλῶν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

23 Ὅπως ἐν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κύνων σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

24 Ἐθεωρήσαν αὐ πορείαι σου ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τῆ Θεῖ μετὰ βασιλείω τῆ ἐν τῷ ἁγίῳ.

25 Πρόφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυπανιστριῶν.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

27 Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰουδα ἠγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλων, ἄρχοντες Νεφθαλί.

28 Ἐντεῖλαι ὁ Θεός τῆ δυνάμει σε, δυνάμει σου ὁ Θεός τοῦτο, ὁ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν.

29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

30 Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλαις τῶν λαῶν, τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ' διασκορτίσει ἔθνη τὰ τῆς πολέμου θέλονται.

31 Ἦ ἔσουσι πρέσβει ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

32 Αἱ βασιλείαι τῆς γῆς ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ' διάψαλμα.

33 Ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν αἶθρανον τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολὰς, ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνῆν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

35 Θανατοῦσθ' ὁ Θεός ἐν τοῖς ὄσοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δυνάμει καὶ κρηταιῶσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ' εὐλόγητος ὁ Θεός.

Ψαλ. ζη'. LXVIII. ('Εβρ. ζθ')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, τῷ Δαυίδ.

ΣΩΣΟΥ με ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθον ὑδαταῖς ψυχῆς μου.

2 Ἐνεπήγην εἰς ἴλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις' ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταγίγαι κατεπόντισέ με.

3 Ἐκοπίασα κράτων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν' ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροὶ μου οἱ ἐκόμωκροτές με ἀδικῶς' οὐχ ἤρπασα, τότε ἀπεινῶν.

5 Ὁ Θεός σὸ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμελείαι μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν. Ὁ Μὴ αἰσχυνθήσασιν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομεινόντες σε Κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ ἐντραπέλαιον ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Ὅτι ἐνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμῶν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἀπηλλοτριωμένοι ἐγενήθησαν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τὸν υἱὸς τῆς μητρὸς μου.

9 Ὅτι ὁ Ζηλοὺς τῆς οἰκῆς σε κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ β' συνέκαψα' ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμῶν ἐμοί.

11 Καὶ ἐθέμη τὸ ἐνδομᾶ μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

12 Κατ' ἐμῆ ἠδολέσχων οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ, κ' εἰς ἐμέ ἐψάλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.

13 Ἐγὼ δὲ τῆ προσευχῇ μου πρὸς σέ Κύριε, κηρὸς εὐδοκίας ἔν τῳ πληθεῖ τῶ ἐλέους σου ἐπάκυσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

14 Σῶσόν με ἀπὸ πλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ ῥυσθῆην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ ἑτοῦ βάθους ἑ τῶν ὑδάτων.

15 Μὴ με καταποντισάτω καταγίης ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

16 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πληθὺ τῶν οἰκτιρῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

17 Καὶ μὴ ἀποσπῆς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶ παιδός σου ὅτι θλιβομαι, ταχὺ ἐπάκυσόν μου.

18 Πρόσχε τῆ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαι με.

19 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου ἔναντίον σου πάντες οἱ θλιβόντες με.

20 Ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχῇ μου κ' τάλαιφωρίαν κ' ὑπέμεινα συλλυπόμενον, κ' οὐχ ὑπῆρξε, κ' ἔπαρκαλοῦντα, κ' ἔχ ἔυρον.

21 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμᾶ μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

22 Γενθῆτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, κ' εἰς ἀναποδόσιν, κ' εἰς σκάνδαλον.

23 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτῶν τῷ μὴ βλέπειν, κ' τῷ νόστον αἰῶνῶν διαπαντός σύγκαμψον.

24 Ἐκχεον ἐπ' αὐτὴν τὸν ὄργην σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτοὺς.

25 Γενθῆτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρηνομένη, κ' ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔσω ὁ κατοικῶν.

26 Ὅτι ὄν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, κ' ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου ἠ προσέθηκαν.

27 Πρόσθε ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, κ' μὴ εἰσελθῆτωσαν ἐν δικαιοσύνη σου.

28 Ἐξαιλεψθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίαν μὴ γραφήτωσαν.

29 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἂν τελέβετο ἰ μου.

30 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τῆ Θεοῦ μου μετ' ὧδης, ἡ μεγαλῶν αὐτῶν ἐν αἰνέσει.

31 Καὶ ἀρῆσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς.

32 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ ἐυφρανθήτωσαν ἠκηγησάτω τὸν Θεόν, καὶ ἔχρησαθε ἰ.

33 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τὸν πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδιώκωσεν.

34 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς.

35 Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτῆ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. ξθ'. LXIX. ('Εβρ. ο'.)

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαι με Κύριον.

Ο ΘΕΟΣ εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε. ἂ

2 Αἰσχυνθήϊσαν κ' ἐντραπήϊσαν οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου, ἀποσφαρίζσαν εἰς τὰ ὀπίσω, κ' κατασχυνθήϊσαν οἱ βουλομένοι μοι κακά.

3 Ἀποστραφείσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι, εὐγε, εὐγε.

4 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητητέγγες, κ' λεγέτωσαν δι-

παντός, Μεγαλυθήτω ὁ Θεός, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτηρίον σου.

5 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι ἡ βοηθία μου, καὶ ῥύστης μου εἶ συ, Κύριε μὴ χρονίσης.

Ψαλ. ο'. LXX. ('Εβρ. οα'.)

Τῷ Δαυὶδ υἱῶν Ἰωνάδαβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμάλωτισθέντων.

ΕΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ κατασχυνθῆιν εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαι με καὶ ἐξελοῦ με, κλίνον πρὸς μέ τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.

3 Γενού μοι εἰς Θεόν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ὄχυρον τοῦ σώσαι με, ὅτι στερεώμα μοι κατὰφυγὴ μου εἶ σύ.

4 Ὁ Θεὸς μου ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομούντος καὶ ἀδικούντος.

5 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονὴ μου Κύριε, Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

6 Ἐπὶ σέ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ κοιτίας μητρὸς μου σὺ μου εἶ σκεπαστής ἐν σοὶ ἡ ἕμνησίς μου διαπαντός.

7 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθὸς κραταῖός.

8 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὡπως ἕμνησῶ τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

9 Μὴ ἀπορῶψῆς με εἰς καιρὸν γηρῶν, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

10 Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροὶ μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβδολέουσάν ἐπιτυατό,

11 Λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλειπεν αὐτόν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

12 Ὁ Θεὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεοὶ μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε.

13 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλείψωσαν οἱ ἐνδικαβύλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχυρὴν κ' ἐντροπήν οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι.

14 Ἐγὼ δὲ διαπαντός ἐλιπῶ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πάντων τὴν αἰνέσιν σου.

15 Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου ὅτι οὐκ ἔργων ἂ πραγματοποιεῖς.

16 Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου, Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

17 Ἰδέσθεις με ὁ Θεὸς ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγεῶ τὰ θαυμάσιά σου,

18 Καὶ ἔως γηρῶν καὶ ἂ πρεσβείου ὁ Θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἔως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πᾶσι τῇ γενεᾷ τῇ ἔρχομένη. ἰ

19 Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἔως ὑψίστων, ἂ ἐποίησας μεγαλεῖα ὁ Θεὸς τῖς θυμοὺς σοι;

20 Ὅσας δείδεις μου θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς; καὶ ἐπιστρέψας ἐξωποίησάς με, κ' ἐκ τῶν ἄβυσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

21 Ἐπλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἄβυσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀληθείαν σου ὁ Θεός, ψαλῶ σοὶ ἐν κιθάρᾳ ὁ ἄγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐλυτρώσω.

24 Ἐτι δὲ κ' ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητούντες τὰ κακά μοι.

Ψαλ. σα'. LXXI. (Ἐβρ. οβ'.)

Εἰς Σαλωμών.

ΘΕΟΣ τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

2 Κρινεὶν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει.

3 Ἀγαλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ.

4 Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων^α καὶ ταπεινούς συκοφάντην.

5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεαὶς γενεῶν.

6 Καταβήσεται ὡς ὕετος ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγόνες στάσουσι ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλήθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη.

8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οὐκουμένης.

9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ χοῖν λείψουσι.

10 Βασίλεις Θαρσίς καὶ αἱ ἡῆσοι δῶρα προσάξουσιν, βασίλεις Ἀριάβη καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσιν.

11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασίλεις, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

12 Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένθητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.

13 Φεῖσεται πτωχοῦ καὶ πένθητος, καὶ ψυχὰς πένθητων σώσει.

14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἠδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.

15 Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτῶν διαπαιτοὶ ὄλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.

16 Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρων^α ὑπεραρθῆσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

17 Ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτῶν, καὶ εὐλογηθήσουσιν ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς^α πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποῶν ραυμάσια μόνος,

19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος^α καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ^α γένοιτο, γένοιτο.

20 Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰσσσαί.

Ψαλ. οβ'. LXXII. (Ἐβρ. ογ'.)

Ψαλμοὶ τῷ Ἀσάφ.

ΩΣ ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ.

2 Ἐμὲ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλιγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

3 Ὅτι ἐξήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν.

4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερῶμα ἐν τῇ μαστιγῇ αὐτῶν.

5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται.

6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτὰς ἡ ὑπερηφάνια, περιεβάλλοντο ἠδικίαν καὶ ἀσεβείαν αὐτῶν.

7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἠδικία αὐτῶν διήλθον εἰς διάβησιν καρδίας.

8 Διανοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἠδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

9 Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Διὰ τοῦτο ἐπιτρέψει ὁ λαὸς μὴ ἐνταῦθα, καὶ ἡμέρας πλήρεις εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπαν, Πῶς ἔγνω ὁ Θεός, καὶ εἴ ἔστι γνώσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;

12 Ἴδου οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εἰθνηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἀνομοὶ πλοῦτου.

13 Καὶ εἶπα, Ἄρα μαιταίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνψύαμην ἐν ἀβώϊσι τὰς χεῖράς μου.

14 Καὶ ἐγένεο μνημεριαστῆριωμένος ὄλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἐλεγχὸς μου εἰς τὰς προῖτας.

15 Εἰ ἔλεγον, Διηγῆσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῆ γενεᾶ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.

16 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γινῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου,

17 Ἔως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τῷ Θεῷ, συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα^α.

18 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρῆναι.

19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάνια ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

20 Ὅσοι ἐνώπιον ἐξεχειρομένου, Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

21 Ὅτι ἠψόφρανη^α ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν.

22 Κράγῃ ἐξουδενωμένους, καὶ οὐκ ἔγνω, κτηνώδης ἐγένεο μνημεριαστῆριωμένος παρὰ σοί,

23 Κράγῃ διαπαντός μετὰ σοῦ^α ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου,

24 Ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

25 Τί γὰρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

26 Ἐξέλεπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σίρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σῆ, ἀπολούνται ἔξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεῦοντα ἀπὸ σοῦ.

28 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου^α τοῦ ἐξαγγεῖλαι μὲ πᾶσας τὰς ἀνέσεις^α σὺ ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ψαλ. ογ'. LXXIII. (Ἐβρ. οδ'.)

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

ΙΝΑΤΙ ἀπόσω ὁ Θεὸς εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς^α ἑλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σαρδύρος Σιών τοῦτο ὁ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

3 Ἐπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφάνιας αὐτῶν εἰς τέλος^α ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις^α σου,

4 Καὶ ἐνκαυχῆσαντο οἱ μισῆντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σαρ^α ἔθελο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,

5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔσοδον^α ὑπεράνω^α ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναι ἐξέκοψαν

6 Τὰς θύρας αὐτῆς ἔπιτασαν, ἐν πελέκει καὶ λαξευτήρῳ κατέρραξαν αὐτήν.

7 Ἐνεπύρσαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν^α, ἐβεβήλωσαν τὸ σκηνωμα τοῦ ὀνομάτων σου.

8 Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτασαν^α, Δεῦτε, καταπαύσωμεν τὰς ἐορτάς Κυρίου^α ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἐπι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνωσεται ἔτι.

10 Ἔως πότε ὁ Θεός, ὀνειδίει ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναύστη τὸ ὄνομα σαρ εἰς τέλος;

11 Ἰνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος,

12 Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, ἐργασάτο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

13 Σὺ ἐκράταισας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

14 Σὺ συνέτριψας¹ τὰς κεφαλὰς τῶν δράκοντων, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς οἰκάνουσι.

15 Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χεμαῖρους, σὺ ἐξήρνας ποταμοὺς δ' ἡθᾶμ¹.

16 Σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ νύξ, σὺ κατορθώσῃς ἡλίον καὶ σελήνην¹.

17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὄρια τῆς γῆς, θεῖος καὶ ἕαρ σὺ ἐποίησας¹.

18 Μνήσθητι ταύτης τῆς κτίσεώς σου· ἔχθρὸς ἠνείκασε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώφυνε τὸ ὄνομά σου.

19 Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σὺ μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος.

20 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἔσκοτωμένοι τῆς γῆς οἰκάνουσι.

21 Μὴ ἀποσραφήτω τεταπεινωμένοι καὶ κατησχυμένοι, πτωχοὶ καὶ πένις αἰδέσουσι τὸ ὄνομά σου.

22 Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τῶν ἠνεκισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν.

23 Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν δίκαιων¹ ση, ἡ ὑπερηφάνια τῶν μισούντων σε ἄναβαίη¹ διαπαντός πρὸς σέ.

Ψαλ. οδ'. LXXIV. (Ἐβρ. οε'.)

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθεῖρη, ψαλμὸς ψδῆς τῷ Ἀσάφ.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΕΘΑ σοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησόμεθα, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου· διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητα κρινῶ.

3 Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοκίητες αὐτὴν, ἠγῶ ἐξερίωσα τὰς σύλους αὐτῆς¹ διάψαλμα.

4 Εἶπα τοῖς παρονομοῖσι, μὴ παρανομοίη¹ καὶ τοῖς ἀμαρτανουσι, Μὴ ὑψοῦτε κέρας.

5 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὑψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.

6 Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἑρήμων ὀρέων,

7 Ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστὶ¹ τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

8 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἶνον ἀκράτης πλήρες κεράσματος¹ καὶ ἐπικλινεν ἐκ τοιτῆς εἰς τῷτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτῆς ἐκ ἐξεκενώθη¹ πίονα ἐν πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς¹.

9 Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι¹ εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν συγκλάσσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δακίον.

Ψαλ. οε'. LXXV. (Ἐβρ. ος'.)

Εἰς τὸ τέλος ἐν ἤμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ¹ ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσυρίον.

ΓΝΩΣΤΟΣ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τοπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ρομφαίαν καὶ πολέμου¹ διάψαλμα.

4 Φωτίζει σὺ θαυμασιῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων,

5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ¹ ὕπνωσαν ἕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ ἔγνον ἄδεν πάντες οἱ ἄνδρες τῆς πλῆθης ταις χερσίν αὐτῶν.

6 Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου ὁ Θεός Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἄστυες.

7 Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοὶ ἀπὸ¹ τῆς ὀργῆς¹ σου;

8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούσισας κρίσιν, γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσέχασεν,

9 Ἐν τῷ ἀναστήναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ σώσαι πάντας τοὺς πραεῖς¹ τῇ καρδίᾳ¹ διάψαλμα.

10 Ὅτι ἐνθυμιὸν ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμιὸν εὐορτάσει σοι.

11 Ἐβξασθε¹ καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν¹, πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἵσους δῶρα¹ τῷ φοβερῷ.

12 Καὶ ἀφαιρημένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Ψαλ. ος'. LXXVI. (Ἐβρ. ος'.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἰδοῦν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

ΦΩΝΗ μὴ πρὸς Κύριον ἐκέκραξά, καὶ ὁ ἡ φωνή¹ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι.

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεόν ἐξεζήτησα, τοῖς χερσίν μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθη¹ ἀνηρηματο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου¹.

3 Ἐμνήσθη τὸν Θεοῦ, καὶ εὐφράνθη¹ ἠδολέσχῃσα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνευμὶ μου¹ διάψαλμα.

4 Προκαλέσασθε φυλακὰς¹ πάντες οἱ ἐξ θροῖ¹ μου, ἐταράχθη καὶ οὐκ ἐλάλῃσα.

5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔστη αἰωνία ἐμνήσθη¹.

6 Καὶ ἐμελέτησα¹ νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχῃσα, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνευμᾶ μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπίσται Κυρίος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

8 Ἡ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος¹ ἀπὸ γενεᾶς¹ καὶ γενεᾶς¹;

9 Ἡ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτερῆσαι ὁ Θεός, ἡ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ¹; διάψαλμα.

10 Καὶ εἶπα, Νῦν ἠρέμησεν, αὐτὴ ἡ ἀλλοίωσις, τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

11 Ἐμνήσθη τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασιῶν σου,

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχίωσα.

13 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου, τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν;

14 Σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμιν σου.

15 Ἐλυτρώσῃς ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τὰς υἰὰς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ¹ διάψαλμα.

16 Εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἰδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐταράχθησαν¹ ἄβυσσοι¹.

17 Πλήθος ἠχοῦς δ' ὑδάτων, ἡ φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι¹; γὰρ τὰ βέλη σου δ' διαπορεύονται¹.

18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ¹ ἐφάναν αἱ ἀστράται σου τῇ οἰκομένην, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

19 Ἐν τῇ θαλάσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔχνη σου οἱ γνωσθήσονται.

20 Ἀδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρῶν.

Ψαλ. ος'. LXXVII. (Ἐβρ. οη'.)

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ λαὸς μὴ τὸν νόμον μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

2 Ἀνοιξίω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐγγωμεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγῆσαντο ἡμῖν.

- 4 Οὐκ ἐκρίβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεάν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνεσεις Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῶν ἃ ἐποίησε.
- 5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ ὃν ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, ἁ γνωρίσαι ἑαυτὸν ἰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.
- 6 Ὅπως ἂν γνῶ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησάμενοι, καὶ ἀναστρέψονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.
- 7 Ἴνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάβωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.
- 8 Ἴνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα, γενεὰ ἥτις οὐ κατεβύθηεν ἑ ἐν τῇ καρδίᾳ ἃ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστάθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.
- 9 Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντεινόντες καὶ βάλλοντες τοξοὺν, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
- 10 Οὐχ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠθέλον πορεύεσθαι.
- 11 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς.
- 12 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως.
- 13 Διέρρηξε θύλακας, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, ἔστινεν ὕδατα ὡσεὶ ἄσκον.
- 14 Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὄλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.
- 15 Διέρρηξε πέτραν ἐν ἔριμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.
- 16 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.
- 17 Καὶ προσέβητο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῶν. παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνδρῶν.
- 18 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τῆ αἰτήσαι βρώματάλαις ψυχαῖς αὐτῶν.
- 19 Καὶ κατελάλησαν τῷ Θεῷ, καὶ εἶπαν, Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἐτοιμᾶσαι τὰς ὄψεις ἐν ἐρήμῳ.
- 20 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἔρρηξαν ὕδατα, καὶ χεῖμαίροι καλεκλύθησαν, μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται ὄνειμα; ἢ ἐτοιμᾶσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
- 21 Διὰ τῆτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβίαλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὄρη ἰνέβη ἐπὶ τὴν Ἰσραὴλ.
- 22 Ὅτι οὐκ ἐπιστεύσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τῷ σωτηριῶν αὐτοῦ.
- 23 Καὶ ἐνετείλατο νιφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέφξε.
- 24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μίαννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.
- 25 Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισιῶν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονὴν.
- 26 Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Διβᾶ.
- 27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτὰς ὡσεὶ χῆν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ περρωτὰ.
- 28 Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλω τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.
- 29 Καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς.
- 30 Οὐκ ἐσερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν ἔσθην ἐν τῷ σῶματι αὐτῶν.
- 31 Καὶ ὄρη τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πῖσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
- 32 Ἐν πᾶσι τοῖτοις ἡμάρτων ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἃ τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.
- 33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
- 34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐξήτουν αὐτῶν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρῆριζον πρὸς τὸν Θεόν.
- 35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοήθησεν αὐτῶν ἐστὶ, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτῆς αὐτῶν ἐστὶ.
- 36 Καὶ ἠγάπησαν ἃ ἐνετίμα ἐν τῷ σῶματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψέψατο αὐτῶν.
- 37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτῶν, καὶ ἐπιστάθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
- 38 Αὐτοὺς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων, καὶ ἰλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ, καὶ πληθύνει τὴν ἀποστρέφει τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαίσει πᾶσαν τὴν ὄργην αὐτοῦ.
- 39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
- 40 Ποσᾶκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρῶργισαν αὐτὸν ἐν γῆ ἀνδρῶν;
- 41 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρῶνσαν.
- 42 Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς ἃ αὐτῶν ἡμέρας, ἢ ἢς ἐλυτρώσατο αὐτὰς ἐκ χειρὸς θλιβόντος.
- 43 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τίανεως.
- 44 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἶμα τὸς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὄμβρηματα αὐτῶν ὅπως μὴ πῖουσιν.
- 45 Ἐξάψεειλεν εἰς αὐτὰς κυνόμιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτὰς, καὶ βιάτραχον, καὶ διεφθειρεν αὐτὰς.
- 46 Καὶ ἔδοκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ τὸς πόνας αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.
- 47 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλαζῇ τὴν ἀμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχῃ.
- 48 Καὶ παρέδωκεν ἑ ἐν χαλαζῇ ἃ τὰ κτηνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τῷ πυρί.
- 49 Ἐξάψεειλεν εἰς αὐτοὺς ὄργην θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὄργην καὶ θλίψιν, ἀποστολήν ἃ ἀγγέλων ποιηρῶν.
- 50 Ὡδοποίησε τρίβων τῇ ὄργῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐφέισατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτηνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.
- 51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτόκοτον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.
- 52 Καὶ ἀπῆρην ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἢ ἠγαγεν ἃ αὐτοὺς ὡσεὶ ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ.
- 53 Καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐν ἐλπίδι, καὶ ἢ ἐδεδείλιασαν, καὶ τὸς ἔχθρους αὐτῶν ἐκάλυψε θύλασσαι.
- 54 Καὶ ἐσιγήγαγεν αὐτὰς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτῶν, ὄρος τῆτο ὃ ἐκτίσατο ἢ δεξιά αὐτοῦ.
- 55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασι αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.
- 56 Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεόν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν ἐκ ἐφυλάξατο.
- 57 Καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ ἠυθῆθησαν καθως καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.
- 58 Καὶ παρῶργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλωπτοῖς αὐτῶν παρεξήλωσαν αὐτὸν.
- 59 Ἦκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ.
- 60 Καὶ ἀπώσατο τὸν σκηνὴν Σηλῶμ, σκηνωμα αὐτοῦ οὐ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.
- 61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὴν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἔχθρου.
- 62 Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ὑπερεῖδε,

63 Τους νεαγίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθέναι αὐτῶν οὐκ ἔβένθησαν.
 64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ρομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χήραι αὐτῶν οὐκ κλαυθθήσονται.
 65 Καὶ ἐξηγήθη ὡς ὁ ἰπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαλῶς ἐξ οἴνου.
 66 Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ εἰς τὰ ὄπισθ, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.
 67 Καὶ ἀπόσπασε τὸ σκῆνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξέλεξετο.
 68 Καὶ ἐξέλεξετο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών ὃ ἠγάπησε.
 69 Καὶ φκοδόμησεν ὡς μονοκερύτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῆ ἔθεμελιώσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
 70 Καὶ ἐξέλεξετο Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων.
 71 Ἐξόπισθεν τῶν λοχεομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνει Ἰακώβ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
 72 Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ συνείσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ᾤδηγησεν αὐτούς.

Ψαλ. οη'. LXXVIII. (Ἑβρ. οθ')

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ο ΘΕΟΣ ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἔμειναν τὸν ναὸν τὸν ἁγίον σου ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὄπισθοφυλίον.
 2 Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
 3 Ἐξέχεαν τὸ αἶμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ, κύκλω Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.
 4 Ἐγενήθημεν εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μκτηρισμοὶ καὶ χλευασμοὶ τοῖς κύκλω ἡμῶν.
 5 Ἔως ποτε Κύριε ὀργισθήσει εἰς τέλος; ἔκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλος σου;
 6 Ἐκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
 7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.
 8 Μὴ μνηστῆς ἡμῶν ἠνομιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμῖς οἱ οἰκτιρμοὶ σε, ὅτι ἐπταχέουσαμεν σφόδρα.
 9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ἄρισται ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου.
 10 Μὴ ποτε εἰπῶσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδικησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.
 11 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων, κατὰ τὴν μεγαλοσύνην τῆ βραχίονός σου περιποίησι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.
 12 Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπαπλῆσις εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν ὃν ὀνειδίσαν σε Κύριε.
 13 Ἡμεῖς ὁ γὰρ ἰλαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθρωπολογησόμεθα εἰς σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὴν καὶ γενεάν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰνεσίαν σου.

Ψαλ. οθ'. LXXIX. (Ἑβρ. π')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, Ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

Ο ΠΟΙΜΑΙΝΩΝ τὸν Ἰσραὴλ πρόσχε, ὁ ὀδη-

γῶν ὡσεὶ ὁ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι
 2 Ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὴν καὶ Μα-
 νασσή ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἔλαθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
 3 Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανοι τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.
 4 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου;
 5 Ψαμίεις ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυον ἐν μέτρῳ.
 6 Ἔθον ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.
 7 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανοι τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα διάψαλμα.
 8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατέφυτεςας αὐτῆν.
 9 Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατέφυτεςας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ ἔβληθη ἡ γῆ.
 10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκία αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδεδρόδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ.
 11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς.
 12 Ἰνατὶ καθείδες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;
 13 Ἐλυμῆναιτο αὐτὴν ὡς ὄρυζος, καὶ μονοὶ ἄριστοι κατεμύθησαν αὐτῆν.
 14 Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δὴ, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.
 15 Καὶ κατάρτισαι αὐτὴν, ἢ ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεσαυτῷ.
 16 Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τῆ προσώπῃ σου ἀπολύνηται
 17 Γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιῆς σε καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεσαυτῷ.
 18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.
 19 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανοι τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

Ψαλ. π'. LXXX. (Ἑβρ. πα')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν Ληυῶν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλιζάτε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
 2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.
 3 Σαλπίστατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεν ἡμέρα ἑορτῆς ὁμῶν.
 4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
 5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο ὁ αἰτὸν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἠλώσανον ἢ ὄκ ἔγνω, ἤκουσεν.
 6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἑδοοίλεισαν
 7 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσθη με καὶ ἔρρησάμην σε ἔπήκουσά σου ἐν ἀποκρίφῳ καταγιγῶς δοκιμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας διάψαλμα.
 8 Ἀκνοσον λαὸς μη καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρημαί σε Θεὸς ἰάν ἀκούσης μου,
 9 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος, οἱ ἐπροσκυνησείς Θεῷ ἄλλοτρίῳ.

10 Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀνα-
γαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, πλάτυνον τὸ σῶμα
σου καὶ πληρώσω αὐτό.

11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαὸς μου τῆς φωνῆς
μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.

12 Καὶ ἐξάπεστεῖλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτη-
δεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

13 Εἰ ὁ λαὸς μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ^α ταῖς
ὁδοῖς μου εἰ πορεύεθι,

14 Ἐν τῷ μηδεὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
ἐταπεινώσω, καὶ ἐπὶ τοῖς θλιβόντας αὐτοὺς
ἐπέβαλον ἂν τὴν χειρά μου.

15 Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐφύσαντο αὐτῷ, καὶ
ἔσται ὁ κυριὸς αὐτῶν ἐν τῷ αἰῶνα.

16 Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυρῆ,
καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐξορτάσεν αὐτούς.

Ψαλ. πα'. LXXXI. (Ἐβρ. πβ')

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ο ΘΕΟΣ ἔσθι ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ
δὲ θεοῦ διακρίνει.

2 Ἐως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα
ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; διὰ ψαλμα.

3 Κρίνατε ὄφρα νῶν καὶ πτωχῶν¹, ταπεινὸν
καὶ πένητα δικαιοῦσατε.

4 Ἐξέλεσθε πένητα, καὶ ὁ πτωχὸν¹ ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλοῦ ρύσασθε².

5 Οὐκ ἐγνώσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει δια-
πορεύονται, σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέ-
λια τῆς γῆς.

6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἔστε, καὶ υἱοὶ ὑψίστου
πάντες.

7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ
ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

8 Ἀνάστα ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ
κατακληρονομῆσαι³ ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ψαλ. πβ'. LXXXII. (Ἐβρ. πγ')

Ἠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

Ο ΘΕΟΣ τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγῆσης,
μηδὲ καταπραύνης ὁ Θεός.

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν⁴ καὶ οἱ μι-
σούντές σε ἦσαν κεφαλῆν.

3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου καταπραυνήσαντο
γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.

4 Εἶπαν, Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς
ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ
ἔτι.

5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτοαυτῶ,
κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.

6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ
Ἰσραηλίται, Μωᾶβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,

7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ ἀλ-
λόφυλοι μετὰ τῶν κατοκούντων Τύρον.

8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαραεγένετο μετ'
αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς
Δαὐ⁵ διά ψαλμα.

9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σαι-
σαρ, ὡς τῷ Ἰαβείν ἐν τῷ χειμαρρῷ Κεῖσῶν.

10 Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἄενδώρ, ἐγενήθησαν
ὡσεὶ κόπρος τῆ γῆ.

11 Θοῦ τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὀρηβ⁶ καὶ
Ζηβ, καὶ Ζεβεεὶ καὶ Σαλμανά, πάντας τῆς ἀρ-
χοντας αὐτῶν⁷.

12 Οἴτινες εἶπαν, Κληρονομῆσωμεν ἑαυτοῖς
τὸ ὄθυσιαστήριον⁸ τοῦ Θεοῦ.

13 Ὁ Θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς
καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.

14 Ὡσεὶ πῦρ ὁ διαφλέξει δρυμὸν, ὡσεὶ φλόξ
κατακαίσει ὄρη⁹.

15 Οὕτως καταδώσεις αὐτὰς ἐν τῇ καταγίδι
σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταραξείς αὐτοῖς.

16 Πληρώσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας,
καὶ ζητήσω τὸ ὄνομα σου Κύριε.

17 Αἰσχυρήθησαν καὶ ταριχθῆτωσαν εἰς τὸν
αἰῶνα τῶ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήθησαν καὶ ἀπο-
λέσθησαν.

18 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος¹⁰ σὺ
μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ψαλ. πγ'. LXXXIII. (Ἐβρ. πδ')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληθῶν τοῖς υἱοῖς Κορε
Ψαλμός.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν
δυναμῶν.

2 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς
αὐλὰς τοῦ Κυρίου¹¹ ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σάρξ
μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεόν ζῶντα.

3 Καὶ γὰρ στρουθῖον εὗρεν ἐαυτῷ οἰκίαν, καὶ
τρυγῶν νοσσίαν ἑαυτῇ, οὐ θῆσει τὰ νοσσία
ἑαυτῆς¹² τὰ θυσιαστήρια σου Κύριε τῶν δυνά-
μεων, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

4 Μακάριοι¹³ οἱ κατοκοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου,
εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀνέσσει σε¹⁴ διά-
ψαλμα.

5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἔστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ
παρὰ σοῦ Κύριε¹⁵ ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆ
διέθετο.

6 Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν
τόπον ἂν ἔθετο¹⁶ καὶ γὰρ εὐλογίαις δώσει ὁ
νομοθετῶν.

7 Πορεύονται ἐκ δυνίμεως εἰς δύναμιν,
ὀφθήσεται ὁ Θεός τῶν θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνιμένων, εἰσάκουσον
τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεός Ἰακωβ¹⁷
διά ψαλμα.

9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός, καὶ ἐπί-
βλεπον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

10 Ὅτι κρείσσαν ἡμέρα μία ἐν ταῖς ἀυλαῖς
σου, ὑπὲρ χιλιῶν¹⁸ ἐξελεξάμενη ὁ παρὰ-
ρίπτεισθαι¹⁹ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ
οἰκεῖν²⁰ μὲ ἐπὶ²¹ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

11 Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ
Θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει²² Κύριος οὐχ ὑπε-
ρήσει τὰ ἀγαθὰ²³ τοῖς πορευομένοις²⁴ ἐν
ἀκακίᾳ.

12 Κύριε τῶν δυναμῶν, μακάριος ἄνθρωπος
ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλ. πδ'. LXXXIV. (Ἐβρ. πε')

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορε Ψαλμός.

ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ Κύριε τὴν γῆν σε, ἀπέσρεψας
τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

2 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῶ λαῶ σου, ἐκάλυψας
πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν²⁵ διά ψαλμα.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέ-
στρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

4 Ἐπίστρεφον ἡμᾶς ὁ Θεός τῶν σωτηρίων
ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεφον τὸν θυμὸν σου ἀπὸ ἡμῶν.

5 Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἡ διατε-
νεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

6 Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ
ὁ λαός σου ἐσφραγισθεῖται ἐπὶ σοί²⁶.

7 Δείξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ
σωτήριόν σου²⁷ ὀψῆς ἡμῖν.

8 Ἀκούσασθε τὰ λαλήσει ἐν ἔμοι Κύριος ὁ
Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτῆ,
καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπι-
στρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβεσμῶν αὐτὸν²⁸ ἡ σωτηρία
αὐτῆ, τῆ κατασκηνώσει δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν.

10 Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήτησαν, δικαιο-
σύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

11 Ἀληθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιο-
σύνη ἐκ τοῦ οὐράνου διέκλυε.

12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.
 13 Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ θῆσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτῆ.

Ψαλ. πε'. LXXXV. (Ἑβρ. πς')

ᾠ Προσευχή ἡ τῷ Δαυίδ.

ΚΛΙΝΟΝ Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ εἰσακούσον μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένιός εἰμι ἐγώ.
 2 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσίος εἰμι, ὡσὼν τ' δαλόν σου ὁ Θεός, τ' ἐλπίζουσα ἐπὶ σέ.
 3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
 4 Εὐφράνον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου.
 5 Ὅτι σὺ Κύριε χρῆστος καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλημένοις σε.
 6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
 7 Ἐν ἡμέρα θλίψεως μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσηκουσάς μου.
 8 Οὐκ ἔστιν ὁμοίος σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.
 9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.
 10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ Θεός μόνος ὁ μέγας.
 11 Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.
 12 Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
 13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρίψω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.
 14 Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανάστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταίωμι ἐξήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ πρόθετό σε ἐνώπιον αὐτῶν.
 15 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.
 16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅς το κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σώσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείκης σου.
 17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνηθῶσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Ψαλ. πς. LXXXVI. (Ἑβρ. πς')

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ψῶης.

ΟΙ ἑθμέλιοι αὐτῶν ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.
 2 Ἀγαπή Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
 3 Δεδοξασμένα ἔλαληθῆ περι σου ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· διάψαλμα.
 4 Μνησθήσομαι Γαὰβ, καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκασί με· καὶ ἴδον ἀλλόφυλοι καὶ Τύροις καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.
 5 Ἡ μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.
 6 Κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ· διάψαλμα.
 7 Ὡς εὐφρανόμενον πᾶν ἄνθρωπον ἡ καλοκίκα ἐν σοί.

Ψαλ. πς'. LXXXVII. (Ἑβρ. πη')

ᾠδὴ ψαλμὸς τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μελεῖθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἰμάντῃ δ' Ἰσραηλίτῃ.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
 2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου, κλίνων τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου Κύριε.
 3 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾄδῃ ἤγγισε.
 4 Προσελόγησάν με τὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος.
 5 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὡσεὶ τραυματία ἐβρίμμενοι· καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὡς ἐκ ἐμνήσθης ἐτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπίσθησαν.
 6 Ἐβέντο με ἐν λάκκῳ κατογάτω, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιά θανάτου.
 7 Ἐπ' ἐμέ ἐπεσε ῥιχθή ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας ἴσος μετεωρίσθης σε ἐπήγαγε ἐπ' ἐμέ διάψαλμα.
 8 Ἐμάκρυνας ἴσος γνώσεως μου ἀπ' ἐμοῦ, ἐθειλό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς· παρεδόθην καὶ ἐκ ἐξεπορευόμην.
 9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας, καὶ ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.
 10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἡ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι·
 11 Μὴ διηγῆσται τίς ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ·
 12 Μὴ γνώσθηται ἐν τῷ σκότεινῷ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιτελησμένη·
 13 Κράω πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τοπρῶ ἡ προσευχή μου προσθήσει σε.
 14 Ἰνατί Κύριε ἀπώθεις τὴν προσευχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·
 15 Πτωχὸς εἰμι καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψώθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
 16 Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὕργαι σου, καὶ οἱ φοβερῖοί σου ἐξέταράξιν με.
 17 Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
 18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ τοῦ γνωστοῦ μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Ψαλ. πη'. LXXXVIII. (Ἑβρ. πθ')

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ δ' Ἰσραηλίτῃ.

ΤΑ ἔλεή σου ὁ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀληθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
 2 Ὅτι εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθεια σου.
 3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὡμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου.
 4 Ἔως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου· διάψαλμα.
 5 Ἐξομολογήσονται οἱ ἑρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ τὴν ἀληθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
 6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσώθησεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὀλομαθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεῶν;
 7 Ὁ Θεός ἐδοξάζομενος ἐν βῆθλ' ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός· ἐπὶ πάντας τὰς περικύκλω αὐτοῦ.
 8 Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίος σοι; δυνατός εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀληθείά σου κύκλω σου.
 9 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραίνεις.

10 Σὺ ἐταπεινώσας ὡς τραυματίαν, ὑπερήφουν, καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκορπίσας τοὺς ἐχθρούς σου.
 11 Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς σὺ ἐβεμελίωσας.
 12 Τὸν Βορρᾶν καὶ ἠθάλασσαν σὺ ἔκτισας, Ἐβαῶρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματι σου ἀγαλλιάσονται.
 13 Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας· κραταυθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σου.
 14 Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου.
 15 Μακάριος ὁ λαὸς ὃ γινώσκων ἀλαλαγμῶν· Κύριε ἐν τῷ φωτί τῶ προσώπῃ σου πορεύσονται.
 16 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.
 17 Ὅτι ἐν τῷ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.
 18 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλεία ἡμῶν.
 19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατῶν, ὑψώσας ἐκλεκτῶν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.
 20 Ἐγὼν Δαυὶδ τὸν δούλόν μου, ἐν ᾧ ἔλεει ἀγίω ἔχριστα αὐτόν.
 21 Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αὐτῶν, καὶ ὁ βραχίων μου κατιχύσει αὐτόν.
 22 Οὐκ ὠφελήσει ἐχθροὺς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.
 23 Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τὰς ἐχθρούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισούντας αὐτὸν τροπώσωμαι.
 24 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετὰ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.
 25 Καὶ ἐθήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
 26 Αὐτὸς ἐπικαλεσέται με, Πατὴρ μου εἶ σὺ, Θεὸς μου καὶ ἀντίλοκτωρ τῆς σωτηρίας μου.
 27 Κράγῃ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
 28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῶν τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῶν.
 29 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.
 30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν·
 31 Ἐὰν τὰ δικαιοματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν·
 32 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μαστίγῃ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
 33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου,
 34 Οὐδέ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.
 35 Ἀπαξ ὠμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυίδ ψεύσομαι.
 36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.
 37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστὸς διάφασμα.
 38 Σὺ δὲ ἀπίωσας καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου.
 39 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου

σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἄγιασμα αὐτῶν,
 40 Καθελεῖς πάντας τοὺς φαγμούς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν.
 41 Διήρπασαν αὐτόν πάντες οἱ διδοεῖοντες· ὄδον, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτῆς,
 42 Ὑψώσας τὴν δεξιάν τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, εὐφρανas πάντας τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.
 43 Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβω αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.
 44 Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.
 45 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κατέχας αὐτοῦ αἰσχύνῃ διάφασμα.
 46 Ἔως πότε Κύριε ἂποστρέφηι εἰς τέλος; ἔκκαυθησεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;
 47 Μνησθητι τίς ἡ ὑπόστασις μου· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντα τὰς νῆες τῶν ἀνθρώπων;
 48 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου; διάφασμα.
 49 Πού ἐστι τὸ ἔλεός σου τὰ ἄρχαῖα Κύριε, ἡ ὠμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;
 50 Μνησθητι Κύριε τῆ νεκροῦ τῶν δούλων σου, οὓ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν·
 51 Οὐ ἀνείδισαν οἱ ἐχθροὶ σου Κύριε, οὓ ὠιδείδων τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.
 52 Ἐιλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.
 Ψαλ. πθ'. LXXXIX. (Εβρ. 4.)
 Κ. Προσευχή ἡ τῷ Μωσῆ ἀνθρώπῳ τῷ Θεῷ.
 ΚΥΡΙΕ καταφυγή ἡ ἐγενήθησ ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
 2 Πρὸ τοῦ ὅρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
 3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἶπας, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων;
 4 Ὅτι χεῖλα ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἔχθες ἤτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.
 5 Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, το πρώτῳ φερεῖ χλόη παρέλθοι·
 6 Τοπρῶ ἀθήσας καὶ παρέλθοι, τὸ ἔσπερας ἀποπέσοι, σκληρυνθεὶ καὶ ξηρανθεῖ.
 7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.
 8 Ἐθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμόν τοῦ προσώπου σου.
 9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἡ ἀράχνη ἐμελέτων.
 10 Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη, εἰάν δὲ ἐν δυνατείᾳ, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπήληθε ἡ πρᾶξις ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευσθήσομεθα.
 11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἡ τοῦ θυμοῦ σου
 12 Ἐξαρτήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὔτως γινώρισον, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.
 13 Ἐπιστρέφον Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακληθήτι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
 14 Ἐνεπλήσθημεν τοπρῶ τοῦ ἔλέου σου, καὶ ἠγαλλιάσαμεθα καὶ εὐφρανθήμεν· ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
 15 Ἐὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά.
 16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ δδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.
 17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Ψαλ. 4'. XC. (Έβρ. ζα')

Αἶνος ψῶδης τῷ Δαυίδ.

Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ ἐν βοήθειά τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀλισθήσεται.

2 Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντιλήπτω μου εἰ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

4 Ἐν τοῖς μεταφρήσι αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἑλπίεις· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

5 Οὐ φοβήθησιν ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

6 Ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

7 Περσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σα χιλιάς, καὶ μωρίας ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγίξει.

8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει'.

9 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

10 Οὐ προσελείσεται πρὸς σέ κακά, καὶ μίστις οὐκ ἐγγίει τῷ σκηνώματί σου.

11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσις ταῖς ὁδοῖς σου.

12 Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μὴ ποτε προσκόψῃ πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

13 Ἐπ' ἰσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσεται αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἐγὼ τὸ ὄνομα μου.

15 Ἐπικαλέσεται πρὸς μέ, καὶ εἰσακούσεται αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, καὶ ἐξέλθωμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

16 Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλ. ζα'. XCI. (Έβρ. 4β')

Ψαλμὸς ψῶδης εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

ΑΓΑΘΟΝ τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὑψίστε·

2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπωρὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἰσχυρίαν σου κατὰ νῆκτα,

3 Ἐν δεκαχόρῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ψῶδης ἐν κιθάρα.

4 Ὅτι εὐφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσασμαι.

5 Ὡς ἐμεγαλίνθη τὰ ἔργα σου Κύριε; σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοὶ σου.

6 Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γινώσκει, καὶ ἄσινετος οὐ συνήσει ταῦτα.

7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ λόρτον, καὶ διέκριναι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἰνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἶωνα τοῦ αἰῶνος.

8 Σὺ δὲ ὑψίστος εἰς τὸν αἶωνα Κύριε.

9 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἰνομίαν.

10 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρως μου, καὶ τὸ γῆρας μου ἐβλέψω πῖονι.

11 Καὶ ἐπέειδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρουμένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

12 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνήσει, ὡς ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

13 Περφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.

14 Τότε πληθυνθήσονται ἐν γῆρῃ πῖονι, καὶ εὐπαθῶντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

15 Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ψαλ. 4β'. XCII. (Έβρ. 4γ')

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσβαῖναι, ὅτε κέκεται τῆσσι ἡ γῆ, αἶνος ψῶδης τῷ Δαυίδ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζύσατο· καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

2 Ἐτοιμός ὁ θρόνος σου ἀπὸ τέγε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνῆς αὐτῶν,

4 Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

5 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρὶπε ἀγίασμι Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. 4γ'. XCIII. (Έβρ. 4δ')

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ τετραδί σαββάτου. ΘΕΟΣ ἐκδικήσων Κύριος, ὁ ὁ Θεὸς ἐκδικήσων ἐπαρρησίατο.

2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερφάνοις.

3 Ἐως πότε ἀμαρτωλοὶ Κύριε, ἔως πότε ἀμαρτωλοὶ καυχῆσονται;

4 Φθέγγονται καὶ λαλῆσουσιν ἀδικίαν, λαλῆσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

5 Τὸν λαὸν σου Κύριε ἐταπεινώσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.

6 Χήραν καὶ ὄρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

7 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ ἰακῶβ.

8 Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ, ποτέ φρονήσατε.

9 Ὅ φύτευσα τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκεί; ἢ ὁ πλάσων τὸν ὀφθαλμόν, οὐχὶ κατανοεῖ;

10 Ὅ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνώσιν;

11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύσῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν·

13 Τοῦ πραῖνου αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἔως ὅρουγῃ τῷ ἀμαρτωλῷ βόθρος.

14 Ὅτι ἐκ ἀπίστεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτῷ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει,

15 Ἐως οὐ δικαιοσύνην ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθῆς τῆ καρδίας διαψάλαμα·

16 Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρουμένης, ἢ τίς συμπαροστήσεται μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζόμενους τὴν ἀνομίαν;

17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ πύρρωκῃσε τῷ αἵθῃ ἡ ψυχὴ μου.

18 Εἰ ἔλεγον, Σεσάλευται ὁ ποῖς μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι.

19 Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν δδυνῶν μῃ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἰ παρακλήσεις σου ἠγάπησαν· τὴν ψυχὴν μου.

20 Μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσων κόπον ἐπὶ προστάγματι.

21 Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἁθῶν καταδικάζονται.

22 Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος ἐξ καταφυγῆν, καὶ ὁ Θεὸς μου εἰς βοήθῃον ἐλπίδος μου.

23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς^α τὴν ἰσομίαν αὐτῶν, καὶ^α τὴν πονηρίαν αὐτῶν^α ὕφανει αὐτῶν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλ. 43'. XCIV. ('Εβρ. 4ε')

Ἄλλος ψῶδης τῷ Δαυίδ.

ΔΕΥΤΕ ἀγαλλιάσθε τῷ Κυρίῳ, ἀλαλίξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλίξωμεν αὐτῷ.

3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς^δ ὅτι οὐκ ὑπέσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.¹

4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἔστιν.

5 Ὅτι αὐτῆ ἐξ ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν χεῖρας αὐτῆ ἔπλασαν.

6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιησαντος ἡμᾶς.

7 Ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτῆ, καὶ πρόβατα^α χειρὸς αὐτοῦ^α σήμερον ἐν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσθητε.

8 Μὴ σκληρῖνῃτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πικρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 Οὐ ἐπειράσαν με οἱ πατέρες ὑμῶν^α ἔδοκίμασαν^α, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ^δ εἶπα¹, Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὴς ὁδοῦς μου.

11 Ἰς ὧμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσιν μου.

Ψαλ. 4ε'. XCV. ('Εβρ. 4ς')

Ὅτε ὁ οἶκος φκοδομηται μετὶ τὴν αἰχμηλωσίαν, ψῶδης τῷ Δαυίδ.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλόγησατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3 Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτῆ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς.

5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανούς ἐποίησεν.

6 Ἐξομολογήσῃς καὶ ἰσχυράς ἐν ὀπίον αὐτοῦ, ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἰ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῆ.

9 Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ αὐτῆ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

10 Ἐπάτα ἐν τοῖς ἔθνεσι, ὁ Κύριος ἐβάστασε^α καὶ γὰρ κατῳρθωσε τὴν οἰκμῆν, ἥτις ὁ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαὸς ἐν εὐθύτητι.

11 Εὐφρανεσθῶσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πᾶν ἡμῶν αὐτῆς.

12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς^α τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ἔθλα τῶν δρυμῶν.

13¹ Πρὸ¹ προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρινεῖ τὴν γῆν^α κρινεῖ τὴν οἰκμῆν ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτῆ.

Ψαλ. 45. XCVI. ('Εβρ. 4ζ')

Ὁ Τῷ Δαυίδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανεθήτωσαν νῆσοι πολλὰ.

2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατῳρθώσῃ τὸ θρόνον αὐτοῦ.

3 Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ φλογεῖ κύκλω τοὺς ἔχθρους αὐτοῦ.

4 Ἐφαναὶ αἱ ἰστρυπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκμῆν, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

5 Τὰ ὄρη^α ὡσὶ κηρὸς ἐτάκθησαν¹ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

6 Ἀνήγγειλαν οἱ ἔθρανοι τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ, καὶ εἶδον ἀν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

7 Αἰσχυρήτωσαν πάντες οἱ προσκυνῶντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχόμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν^α προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες^α ἄγγελοι αὐτῆ.

8 Ἦκαστε καὶ εὐφράνθητε Σιών, καὶ ἡγαλλιάσασθαι θεογατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἐσκενέτω κρινάμενοι σα Κύριε.

9 Ὅτι σὺ^α εἶ¹ Κύριος ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερνύθῃς ὑπὲρ πάντας ἴσθς θεός.

10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρίον^α φυλάσσει Κύριος τὴς ψυχῆς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς^δ ἀμαρτωλῶν¹ ῥύσεται αὐτῆς.

11 Φῶς ἀπέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνῃ.

12 Εὐφράνθητε δικαίοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογήσθητε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Ψαλ. 46'. XCVII. ('Εβρ. 4η')

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμασὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος. ὥσωνε αὐτῷ ὀδεῖα αὐτῆ, καὶ ὁ βραχίον ὁ ἄριστος αὐτοῦ.

2 Ἐγνωρίσε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτῆ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ.

3 Ἐμνήσθη τῆ ἐλέως αὐτῆ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ^α εἶδον ἀν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῆ Θεῷ ἡμῶν.

4 Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιάσθε καὶ ὕψατα.

5 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.

6 Ἐν σάλπιγγιν ἑλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης^α ἀλαλίξατε ἐνώπιον τῷ βασιλέως Κυρίου.

7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκμῆν καὶ^α οἱ κατοικῶντες^δ αὐτήν¹.

8 Ποταμοὶ κροτήσουσι χεῖρι ἐπιτοαυτοῦ, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται^α.

9 Ὅτι ἡκε κρινεῖ τὴν γῆν^α κρινεῖ τὴν οἰκμῆν ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλ. 4η'. XCVIII. ('Εβρ. 4θ')

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν βίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

2 Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὕψηλός ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς.

3 Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ ὀνόματι σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καὶ ἄγιόν ἐστί^α.

4 Καὶ τιμῇ βασιλέως κρινεῖ ἡ ἀγία^α σὺ ἡτοῖμασας εὐθύτητα, κρινεῖ καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ^α σὺ ἐποίησας.

5 Ὑψάτε Κύριον τὸ Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτῆ, ὅτι ὁ ἄγιός^δ ἐστὶ ὁ Μωσῆς καὶ Ἄαρων ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτῆ.

6 Σαμὴὴν ἐν τοῖς ἐπικαλυμένοις τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκεν^α.

7 Ἐν στόλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς^α ἐφύλασσαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ^δ τὰ προστατάματα^α ἃ¹ ἔδωκεν αὐτοῖς.

8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουε αὐτῶν ὁ Θεός, εὐλάτος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.
9 Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλ. 49^ο. ΧCΙΧ. (Ἐβρ. ρ'.)

Ψαλμός εἰς ἑξομολόγησιν.

ΑΛΛΑΞΑΤΕ τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ,
2 Δουλεῖσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ· εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
3 Γνωτὲ ὅτι Κύριος αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, ὁ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα ἡ τοῦ γομῆς αὐτοῦ.
4 Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, ὅτι τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ἡμῖνοις· ἑξομολογείσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
5 Ὅτι χρῆσός Κύριος, ὁ εἰς τὸ αἶωνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλ. ρ'. C. (Ἐβρ. ρα'.)

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

ΕΛΕΟΣ καὶ κρίσις ἀσομαί σοι Κύριε· ψαλῶ
2 Καὶ συνήσθην ἐν ὄψι ἀμώμων· πότε ἤξειν πρὸς με· διεπορευομένη ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.
3 Οὐ πρόθεθίμι πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιούντας παραβάσεις ἔμισσα· οὐκ ἐκολλήθη μοι
4 Καρδία σκαμβῆ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.
5 Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίδικον· ὑπερφάνω ὀφθαλμῶ καὶ ἀπλήστω καρδίᾳ, τοῦτ' οὐ συνήσθην.
6 Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοὺς συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὄψι ἀμώμων, οὗτός μοι ἐλεειτοῦργει.
7 Οὐ κατῆκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερφανίαν· λαλοῦν ἀδικα οὐ κατεΐθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου.
8 Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τὸ ἐξολοθρεῖσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀδικίαν.
9

Ψαλ. ρα'. CI. (Ἐβρ. ρβ'.)

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅτι ἐνηκούσθη, καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέθη τὴν δέσπιν αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.
2 Μὴ ὑποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ· ἐν ἧ ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τὸ ἔσ σου· ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου.
3 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρίγησαν.
4 Ἐπλήρην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τὰ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὄστρον μου τῇ σαρκί μου.
6 Ὡμοιώθην πελεκῆκι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
7 Ἠγρήπνισα, καὶ ἐγενήθην ὡσεὶ στρωθίον μονάζον ἐπὶ ὄματι.
8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἀνειδίξον με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπεινοῦντές με κατ' ἐμὸν ὄμνον.
9 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἐφάγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνω.
10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
11 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλήθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

12 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἶωνα μένειε, καὶ μνημόσύνον σου εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

13 Σὺ ἀναστάς οἰκτερήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτερῆσαι αὐτὴν ἦκε καιρὸς.
14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τοῦτο λιθοῦν αὐτῆς, καὶ τὸν χῶν αὐτῆς οἰκτερήσουσι.
15 Καὶ φρονηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα σου Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου.
16 Ὅτι οἰκοδομῆσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν· καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέσπιν αὐτῶν.
18 Γραφήτω αὐτῆ εἰς γενεὰν ἐτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνεῖσι τὸν Κύριον.
19 Ὅτι ἐξέκυσθεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,
20 Τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τῶ λυσαί τὰς νῦδες τῶν θεηνατωμένων,
21 Τῶ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσι αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
22 Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπιταυτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.
23 Ἀπεκρίθη αὐτῇ ἐν ὄψι ἰσχύος αὐτῆ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου.
24 Ἀνγγεῖλόν μοι· μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμέσιν ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.
25 Κατ' ἀρχάς τὴν γῆν σὺ Κύριε! ἔθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ ὕρανοι.
26 Αὐτοὶ ἰπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἡμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἔλιξαι αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῆσονται.
27 Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου ἕκ ἐκλείψουσιν.
28 Ὅι υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσῃσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἶωνα κατευθυνθήσεται.
Ψαλ. ρβ'. CII. (Ἐβρ. ργ'.)
Τῷ Δαυίδ.
ΕΥΧΑΘΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου αὐτοῦ.
2 Εὐλόγηι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνω πᾶσας τὰς ἀνείσεις αὐτοῦ.
3 Τὸν εὐλατεῦντα πᾶσαις ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν ἰόμενον πᾶσας τὰς νόσους σου,
4 Τὸν λυτρομένον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανουντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς,
5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἁγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀκαταισθησεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
8 Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεῆμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργασθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἶωνα μνηεῖ.
10 Οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἠπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τὰς φοβημένους αὐτόν.
12 Καθίσσον ἀπέχρισιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
13 Καθὼς οἰκτερεῖ πατὴρ υἱούς, φκτερήρησε Κύριος τοὺς φοβημένους αὐτόν.
14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, μνησθητι ὅτι χεὺς ἐγενε.
15 Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτῆ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

16 Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, κ' ἐκ ἐπιγνώσεται ἐτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν.

18 Τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

19 Κύριος ἐν τῷ ἠρανῷ ἠτόιμισε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆ πάντων δεσπόζει.

20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυροὶ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτῆ.

21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες ἃ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυναστείας αὐτῆ· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλ. ργ'. CIII. (Ἑβρ. ρδ'.)
 ὁ Τῷ Δαυίδ.

ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθη σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεούσῳ,

2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον, ἐκτείναν τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δῆρριν·

3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδατι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τίθει νέφην τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ περιτῶν ἁερῶν·

4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ ὁ πῦρ φλεγόν·

5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κληθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

6 Ἄβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβάλλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὕρῳν στήσονται ὕδατα.

7 Ἀπὸ ἐπιτιμῆσός σου φεῦζονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου διελεύσονται.

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδιά εἰς τόπον ὃν θεμελιώσας αὐτοῖς.

9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσων τῶν ὕρῳν διελεύσονται ὕδατα.

11 Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέσκηνώσει, ἐκ μ' ἑσὶ τῶν πετρῶν δώσσει φωνήν.

13 Ποτίσων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, κ' ἐχλὼν τὴ δουλεία τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς,

15 Καὶ οἶνος ἐφύρῃαι καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἰλαρῆναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίας ἀνθρώπου στηριζέει.

16 Ὁ χορτασθήσεται τὰ ζῦλα τοῦ πεδίου, αἱ κέθροι τοῦ λιβάνου ἀσφύττεισεν.

17 Ἐκεῖ στρουθία ἐνοσσεύουσαι, τοῦ ἐρωδιῷ ἡ οἰκία ἠγείται αὐτῶν.

18 Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογυρῆλοις·

19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦ, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

21 Σκύμνοι ὠρούμενοι ἄρπάσαι, καὶ ζητήσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρώσιν αὐτοῖς.

22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ ὁ συναχθῆσονται, καὶ ἐν ταῖς μάνδρασι αὐτῶν κοιτασθήσονται.

23 Ἐξελεῖσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐ-

τοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου·

25 Αὐτὴ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετ' ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, ὀράκων οὗτος ἐν ἐπλάσας ἐμύπισιν αὐτῷ.

27 Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δύναι τὴν τροφήν ὁ αὐτοῦ εἰκαίρον·

28 Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν· ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

29 Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσιν, καὶ εἰς τὸν χεῖρον αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

31 Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, ἐυφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὕρῳν καὶ καπινίζοντα.

33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

34 Ἦδυνεῖται αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

35 Ἐκλείψουσιν ἁμαρτῶν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομις, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῖς· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλ. ρδ'. CIV. (Ἑβρ. ρε'.)
 Ἁλληλουῖα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγήσαθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

3 Ἐπαινέσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτῆ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

6 Σπέρμα Ἀβραάμ δούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

8 Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὐ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,

9 Ὅν ἐδέθητο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.

10 Καὶ ἔσπειεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσαγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰῶνων.

11 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοίμισμα κληρονομίας ὑμῶν.

12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοῦ ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ,

13 Καὶ διήλθον ἐξ ἔθνων εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον,

14 Οὐκ ἤφιξεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·

15 Μὴ ἄψησθε! τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρέσθε.

16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.

17 ὁ Ἀπέστειλεν¹ ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δούλον ἐπράβ² Ἰωσήφ.
 18 Ἐταπεινώσαν ἐν πέδαις τὸς πόδας αὐτῆ, σιδήρον δὴ ἔλαθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
 19 Μέχρι τοῦ ἔλθειν τὸν λόγον αὐτοῦ³ τὸ λογιον⁴ τοῦ⁵ Κυρίου ἐπίρρωσεν αὐτόν.
 20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαῶν καὶ ἀφίχεν αὐτόν.
 21 Κατέστησεν αὐτὸν Κύριον τοῦ οἴκου αὐτῆ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ.
 22 Τοῦ παιδεύσαι τὸν ἄρχοντα αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν, καὶ τῆς πρεσβυτέρης αὐτῆ σοφίας.
 23 Καὶ εἰσήλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρήκασεν ἐν γῆ Χάιμ.
 24 Καὶ νῆψεν τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταιώσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἔχθρους αὐτοῦ.
 25 Καὶ⁶ μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τῆ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
 26 Ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δῶλον αὐτοῦ, Ἄαρὸν δὲν ἐξελέξατο αὐτόν.
 27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τῆς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τερίτων ἐν γῆ Χάιμ.
 28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἔσκοτασε⁷ καὶ⁸ παρεπείκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
 29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
 30 Ἐξήρπεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμίαις τῶν βασιλείων αὐτῶν.
 31 Εἶπε καὶ ἦλθε κυνὸμνια, καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὄρειοις αὐτῶν.
 32 Ἔθετο τὸν βροχίαν αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγει ἐν τῇ γῆ αὐτῶν.
 33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς σικκὰς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὄρειν αὐτῶν.
 34 Εἶπε καὶ ἦλθεν ἄκρις, καὶ βροῦχος οὐ ἐκ ἧν ἀριθμὸς,
 35 Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.
 36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον⁹ ἐκ τῆς γῆς¹⁰ αὐτῶν, ἄπαρχην παντὸς πόνου αὐτῶν.
 37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἐκ ἧν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν¹¹ οἱ ἄσθενῶν.
 38 Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
 39 Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκῆπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοὺς τὴν νύκτα.
 40 Ἦτησαν, καὶ ἦλθεν ὄρνυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.
 41 Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐβρόησαν ὕδατα, ἐπορευθήσαν ἐν ἀνύδροις ποταμοῖς.
 42 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δούλον αὐτοῦ.
 43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῆ ἐν εὐφροσύνῃ.
 44 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνας λαῶν¹² ἐκκληρονόησαν.
 45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαίωματα αὐτῆ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκλήσασιν.¹³

Ψαλ. ρε'. CV. (Ἐβρ. ρε'.)

Ἄλληλοῦια.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 2 Τὴς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκούστας ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνεσεις αὐτοῦ.
 3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιούντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
 4 Μνησθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τῆ λαῶν σου, ἐπισκεψαί ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.
 5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τῆ ἔθνης σου.

σ, τῆ ἐπαρνεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.
 6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.
 7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἴγυπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμασιά σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου¹⁴ καὶ παρεπείκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.
 8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.
 9 Καὶ ἐπέτιμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη¹⁵ καὶ ἠδῆγησεν αὐτὴς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ.
 10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς¹⁶ μισάντων¹⁷, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
 11 Ἐκάλυπεν ὕδωρ τῶν θλιβόντων αὐτοὺς, εἰς ἔξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.
 12 Καὶ ἐπίστευσαν¹⁸ τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ἠένησαν¹⁹ τὴν αἴψην αὐτοῦ.
 13 Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτῆ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλίην αὐτοῦ.
 14 Καὶ ἐπέθυμῆσαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.
 15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν.
 16 Καὶ παρώργισαν²⁰ Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ Ἄαρων τὸν ἄγιον Κυρίου.
 17 Ἠνοίχη²¹ ἡ γῆ καὶ κατέπτε Δαθὶν, καὶ ἐκάλυπεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.
 18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ²² φλόξ κατέφλεξεν ἀμυρτωλοὺς.
 19 Καὶ ἐποίησαν μύσχον ἐν Χωρῆβ, καὶ προσεκίνησαν τῷ γλυπτῷ.
 20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιωμάτι μύσχου ἔσθοντος χόρτον.
 21 Ἐπελάθοντο²³ τοῦ²⁴ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτῆς, τῆ ποιήσαντος²⁵ μεγάλα ἐν Αἴγυπτῳ.
 22 Ὁ θαυμαστὴ²⁶ ἐν γῆ Χάιμ, καὶ φοβερά ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.
 23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔσθι ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι²⁷ ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς²⁸ αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι²⁹ αὐτούς.
 24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν, καὶ³⁰ οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.
 25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.
 26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 27 Καὶ τὰ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκοπήσαι αὐτῆς ἐν ταῖς χώραῖς.
 28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεργῶν, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.
 29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις.
 30 Καὶ ἔσθι Φινεὺς καὶ ἐξιλίασται, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραύσις.
 31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἕως τοῦ αἰῶνος.
 32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς.
 33 Ὅτι παρεπείκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ.
 34 Οὐκ ἐξωλόθρεσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.
 35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.
 36 Καὶ ἐδοῦλυνσαν τοὺς γλυπτῶν αὐτῶν, καὶ ἐγένηθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.
 37 Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις,
 38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα δάδων, αἷμα υἱῶν

αὐτῶν καὶ θυγατέρων^α, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χανααῖν^β καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι.^γ

39 Καὶ ἐμάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν^δ καὶ ἐπὶ ἔορυσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδευμασίν αὐτῶν.

40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

41 Καὶ παρέδωκεν αὐτὰς εἰς χεῖρας ἑχθρῶν^ε, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισούντες αὐτούς.

42 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν^ς καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

44 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δόξης αὐτῶν.

45 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους αὐτοῦ.

46 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς ἐναντίον πάντων τῶν ἀρχαλιωτευσάντων αὐτούς.

47 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνίγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τὸ ὄνομάτι σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

48 Ἐυλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος^α καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλ. ρς'. CVI. (Ἑβρ. ρς' J)

Ἀλληλουῖα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,

3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτοῖς^α ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θυλάσσης.

4 Ἐπλάνηθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνδρῶν^β ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὔρου^γ.

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε.

6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

7 Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τῆ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ἠπεινώσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ^α.

11 Ὅτι παρεπύκρναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν^β.

12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδιά αὐτῶν,^γ ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθὸς αὐτῶν.

13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμούς αὐτῶν διέρρηξε.

15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.

17 Ἀντελάβετο αὐτὸν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐ-

τῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

18 Πᾶν βροῦμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

20 Ἄπεισε τοὺς λόγον αὐτῶν, καὶ ἴασατο αὐτὰς, καὶ ἐρρύσατο αὐτὰς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἄγγαλαιαίσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς^α ἄβασσαν ἐν πλοίοις, ποιῶντες ἔργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,

24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

25 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνουσι ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσι ἕως τῶν ἄβυσσων^β ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο,

27 Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθῶν, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταγίδι, καὶ ἔστη εἰς αἶραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠύχασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.

31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

32 Ἐψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ, λαῶν, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

33 Ἔθετο ποταμούς εἰς ἐρήμον, καὶ διεξόδας ὑδάτων εἰς δίψαν^α.

34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

35 Ἔθετο ἐρημον εἰς λιμένα ὑδάτων, καὶ γῆν ἀνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

36 Καὶ κατωκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο^β πόλει^γ κατοικεσίαις.

37 Καὶ ἔσπειραν ἄγρους, καὶ ἐφύτυσαν ἄμπελώνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.

38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὴ κτήν αὐτῶν οὐκ ἐσμικρυνε.

39 Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης;

40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσι ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησαν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ ἐχ ὀδῳ.

41 Καὶ ἐβόηθησε πένθη ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριᾶς.

42 Ὅψοιλοι εὐθείαι^α εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει^β τὸ στόμα αὐτῆς.

43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

Ψαλ. ρς'. CVII. (Ἑβρ. ρη.)

Ἦδη ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.

ΕΤΟΙΜΗ ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσμομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μ.

2 Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσονται ὄρθρου.

3 Ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν λαοῖς Κύριε^α ψαλᾶ σοὶ ἐν ἔθνεσιν.

4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀληθεία σου.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου, σωσον τὴ δεξιὰ σου, καὶ ἐπακουσόν μου.

7 Ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψώθησομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

8 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραΐμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου Ἰούδας βασιλεὺς μου,

9 Μωάβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἔμοι ἄλλοφιλοὶ ὑπετάγησαν.

10 Τίς ὑπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδήγησέν με ἕως τῆς Ἰουδαίας;

11 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός ἐξ ἡμετέρων ἡμῶν; καὶ ἢ ἐξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σατορία ἀνθρώπων.

13 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδεύσει τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν.

Ψαλ. ρη'. CVIII. ('Εβρ. ρθ').

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΘΕΟΣ τὴν αἰνεσίαν μου μὴ παρασιωπήσης,

2 Ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίῳ ἐπ' ἐμέ ἠνοήθη ἑλάλησαν καὶ ἐμὴ γλώσση δολίῳ,

3 Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.

4 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐندیέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσηχώμην.

5 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μίσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

6 Κατάστησεν ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλοῦ, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

7 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι καταδικασμένους, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.

8 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

9 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.

10 Σαλευνόμηνοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτηθῶσιν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

11 Ἐξερεινήσάτω δαιεῖσθαι πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρυσάτωσαν ἄλλοτριοὶ τοὺς πόνους αὐτοῦ.

12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.

13 Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεῇ μιᾷ ἐξαλειφθεῖ¹ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

14 Ἀναμνησθεῖ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖ.

15 Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολορευθεῖ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν².

16 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιήσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανευχόμενον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατώσας.

17 Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ ἢ ἐκ ἠβλήσεν εὐλογία, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

18 Καὶ ἐνεδύσάτω κатарὰν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.

19 Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὁ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνην ἢν διαπαντός περιζώννυται.

20 Τῶτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

21 Καὶ σὺ Κύριε Κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἔλεεν τῷ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἐλεός σου.

22 Ῥυσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἡ καρδίᾳ μου τετάρκαται ἐντός μου.

23 Ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίνει αὐτὴν ἀνταντηρίθην, ἐξετινάχθη, ὡσεὶ ἀκρίδες.

24 Τὰ γόνάτα μου ἠσθ-ησαν ἀπὸ νησείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

25 Καγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς εἰδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

26 Βοηθήσόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σωσόν με κατὰ τὸ ἐλεός σου.

27 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὐτῇ, καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτὴν.

28 Καταρίσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογῆσεις οἱ ἐπαναστάμενοί μοι αἰσχυθήτωσαν, ὁ δὲ δούλος σου εὐφρανθήσεται.

29 Ἐνυστάσθησαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με, ἐντροπὴν καὶ περιβαλέσθησαν ὡς διπλοῖδα, αἰσχύνην αὐτῶν.

30 Ἐφομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.

31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σωσαι ἐκ τῶν καταδικόντων τὴν ψυχὴν μου.

Ψαλ. ρθ'. CIX. ('Εβρ. ρί').

Εἰπεν ὁ Θεὸς τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

2 Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποσελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, κατακρίψει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου ἔγαστρος πρὸ Ἐσφοφόρου ἐγένησά σε.

4 Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερέυς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρίνει ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Ἐκ χεμαῖρρόν ἐν ὁδῷ πίεται³, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

Ψαλ. ρι'. CX. ('Εβρ. ρια').

Ἐξομολογήσασθαι σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βυλλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Μνεῖαν ἐποίησάτο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίμων ὁ Κύριος.

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6 Ἴσχυον ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀληθεῖα καὶ κρίσις πιστοὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,

8 Ἐστρηγμένα εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεπομημένα ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

9 Ἀύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐνε-

πάλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκη αὐτοῦ ἅγιοι
καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ
ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν ἡ αἴνεσις
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρα'. CXI. ('Εβρ. ριβ'.)

Ἀλληλοῦια.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐνταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

2 Δυνατόν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
γενεὰ εὐθὺν εὐλογηθήσεται.

3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ
δικαιοσύνη αὐτῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

4 Ἐξαντέλει ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν
ἐλεῆμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δικαίος.

5 Χρηστὸς ἄνθρωπος οἰκτεῖρων καὶ κερχρῶν, οἰκο-
νομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει,

6 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται ἐἰς
μνημόστυνον αἰῶνων ἔσται δικαίος.

7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται
ἐτοιμὴ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζει ἐπὶ Κυρίῳ.

8 Ἐστηρικτὰ ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ φοβηθή,
ὥς οὐ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.

9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τὴν πένθησιν, ἡ δικαιο-
σύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ
κέρμα αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

10 Ἄμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται,
τοὺς δόντας αὐτοῦ βρῦξει καὶ τακῆσεται ἐπι-
θυμία ἡ ἀμαρτωλοῦ ἀπολείται.

Ψαλ. ριβ'. CXII. ('Εβρ. ριγ'.)

Ἀλληλοῦια.

Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
Κυρίου.

2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τῶ
ν καὶ ἐως τοῦ αἰῶνος.

3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἄχρι δυσμῶν,
αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ
τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς
κατοικῶν,

6 Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
ἐν τῇ γῆ.

7 Ὁ ἐγεῖρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας
ἀνυψῶν πένθητα,

8 Τοῦ καθίσει αὐτόν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ
ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

9 Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ
τέκνοισ ἐφραρισμένην.

Ψαλ. ριγ'. CXIII. ('Εβρ. ριδ'. ριε'.)

Ἀλληλοῦια.

Εἰς ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ
ἐκ λαοῦ βαρβάρου,

2 Ἐγενήθη Ἰουδαία ἅγιασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ
ἐξουσία αὐτοῦ.

3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν; ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὕψια.

4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βανοὶ
ὡς ἀρῖα προβάτων.

5 Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἐφυγεν; καὶ σὺ
Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὕψια;

6 Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκίρτησατε ὡσεὶ κριοί; καὶ
οἱ βανοὶ ὡς ἀρῖα προβάτων;

7 Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἔσαλεύθη ἡ γῆ,
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ,

8 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὕδατων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

1 Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνό-
ματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ
ἀληθείᾳ σου.

2 Μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Πού ἐστιν ὁ Θεὸς
αὐτῶν;

3 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ
γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.

4 Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυ-
σίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

5 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλ-
μοὶς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται,

6 Ἦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούονται, ῥίνας
ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται,

7 Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας
ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν
ἐν τῷ λάρυγγί αὐτῶν.

8 Ὅμοιοι δ' αὐτοῖς γέγοντο οἱ ποιῶντες αὐτὰ,
καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ Κυρίῳ, βοηθὸς
καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

10 Οἶκος Ἀαρῶν ἠλπισεν ἐπὶ Κυρίῳ, βοηθὸς
καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἠλπισαν ἐπὶ
Κυρίῳ, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

12 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς,
εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν
οἶκον Ἀαρῶν.

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβούμενους τὸν Κύριον,
τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Προσθεῖη Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς καὶ
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἡμῶν.

15 Εὐλόγημένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιῆ-
σαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ
γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οὐκ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσι σε Κύριε, οὐδὲ
πάντες οἱ καταβιβαίνοντες εἰς ἄδου.

18 Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες ἂ ἐλογήσομεν τὸν
Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ριδ'. CXIV. ('Εβρ. ρις'.)

Ἀλληλοῦια.

ἨΓΑΠΗΣΑ, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἔκλυε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, ἄ κίνδυνου,
ἄδου εἰσοράν με θλίψιν καὶ ὀδύνην εἴρου.

4 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσάμην, Ὁ
Κύριε ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου.

5 Ἐλεῆμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν ἐλεεί.

6 Φυλάσσω τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπεινώθη
καὶ ἔσωσέ με

7 Ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσιν
σου, ὅτι Κύριος ἐυφρένησέ σε.

8 Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου,
τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς
πόδας μου ἀπὸ ὕλισθηματος.

9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ
ζῶντων.

Ψαλ. ριε'. CXV. ('Εβρ. ρις'.)

Ἀλληλοῦια.

ΕΠΙΣΤΕΥΣΑ, διό ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐτα-
πεινώθη ἐν σφόδρα.

11 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἔκστασί μου, Πᾶς
ἄνθρωπος ψεύστης.

12 Τί ἀναπαύσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων
ἡμῶν ἀναπαύσασθαι;

13 Πατήριον σωτηρίῳ λήψομαι, καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

14 Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀπαρώσω, ἐναν-
τίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν
ὀσίων αὐτοῦ.

16 Ὁ Κύριε ἄ ἐγὼ δούλος σός, ἐγὼ δούλος
σός, καὶ υἱὸς τῆς πατρίσσης σῆς, ὁ ἐμῆρῆσας
τοὺς δεσμούς μου.

17 Σοὶ θύσω θυσίαν ἀνέσσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

18 Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,

19 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. ρις'. CXVI. (Ἐβρ. ριζ'.)

Ἀλληλούια.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ὃ ἐπαίνεσατε ἑαυτὸν πάντες οἱ λαοί.

2 Ὅτι ἡ κραταιότης τοῦ ἔλεος αὐτῷ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ριζ'. CXVII. (Ἐβρ. ριη'.)

Ἀλληλούια.

Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἁραὼν, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

6 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

7 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.

8 Ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπι Κύριον, ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἄνθρωπον.

9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.

10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῖς.

11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῖς.

12 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκάθισαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῖς.

13 Ὁσθεὶς ἀνεράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.

14 Ἰσχύς μου καὶ ἠμυνήσῃ μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

16 Δεξιὰ Κυρίου ὑψώσέ με· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.

18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

19 Ἀνοξιάτῃ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.

20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύονται ἐν αὐτῇ.

21 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένον μοι εἰς σωτηρίαν.

22 Δίβων ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

23 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλισάμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ὡ Κύριε πῶσον δὴ, ὦ Κύριε εὐδόσωπον δὴ.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἐλογήκαμεν ἡμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

27 Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανε ἡμῖν σωτήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κερμάτων τῶν θνησιαστηρίων.

28 Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαι σοὶ· Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένον μοι εἰς σωτηρίαν.

29 Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. ριη'. CXVIII. (Ψαλ. ρθ'.)

Ἀλληλούια.

Μακάριοι ὁ ὄψωμοι ἐν ὀψῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάσσειν σφόδρα.

5 Ὅφελον κατενυθύνεσθαι αἱ ὁδοὶ μου, τοῦ φυλάσσειν τὰ δικαιώματά σου.

6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἢ ἐν τῷ με ἐπιβλέπει ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἢ ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπησ ἕως σφόδρα.

9 Ἐν τινι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φυλάσσειν τοὺς λόγους σου.

10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζητήσά σε, μὴ ἀώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σου.

12 Εὐλόγητός εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Ἐν τοῖς χεῖράσι μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

14 Ἐν τῇ ὀψῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἠδολεσχίω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

16 Ἐν τοῖς δικαίωμασι σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

17 Ἀνταπόδος τῷ δοῦλῳ σου, ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαύματά σου ἐκ τοῦ νόμου σου.

19 Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Ἐπειτήμισα ὑπερφάνους, ἐπικατάρτατος οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζητήσα.

23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμὴν κατελάου, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαίωμασι σου.

24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μὴ ἐσέ, καὶ αἱ συμβουλίαί μου τὰ δικαιώματά σου.

25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

26 Τὰς ὁδοὺς κυβὴ ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου, διδοξόν με τὰ δικαιώματά σου.

27 Ὅδον δικαιοσύνης σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχίω ἐν τοῖς θαύμασις σου.

28 Ἐνώστασεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

29 Ὅδον ἀδικίας ἀποστήσων ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

30 Ὅδον ἀληθείας ἠρετίσαμην, ἀκαὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

31 Ἐκολληθῆν τῶν μαρτύριος σε Κύριε, μή με κατασιχύνῃς.
 32 Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἑδραμον, ὅταν ἐπλάτῃναι τὴν καρδίαν μου.
 33 Νομοθέτησον με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματίων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός σου.
 34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
 35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τριβῇ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
 36 Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
 37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητά, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζήσόν με.
 38 Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.
 39 Πέριε τοὺς ὄνειδισμὸν μὴ ὃν ὑπέπτυστα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
 40 Ἴδου ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζήσόν με.
 41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
 42 Καὶ ἀποκριθῆσμαι τοῖς ὀνειδιζούσι μοι λόγοι, ὅτι ἠλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.
 43 Καὶ μὴ περιέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπληρίσθην.
 44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων.
 45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
 46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίαις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσυχυόμην.
 47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἵς ἠγάπησα σφόδρα.
 48 Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἅς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιομασί σου.
 49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὃν ἐπληρίσασ με.
 50 Αὐτὴ με παρεκλίθεον ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐξήσέ με.
 51 Ὑπερήφανοι παρηνοῦν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.
 52 Ἐμνήσθην τῶν κρίματων σου ὑπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
 53 Ἀθυμία κατέσχέ με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἔγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
 54 Ψαλτὰ ἦσάν μου τὰ δικαιοματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.
 55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
 56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιοματά σου ἐξεζήτησα.
 57 Μερὶς μου εἶ Κύριε, εἶπα τῷ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
 58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
 59 Διελογισάμην ἅ τὰ ὀδοὺς σου, καὶ ἐπέρευνα τὰς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
 60 Ἦτοιμάσθην καὶ οὐκ ἔταραξάμην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
 61 Στοιχία ἀμαρτωλῶν περιπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 62 Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τὰ ἔξομολογεῖσθαί σου ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
 63 Μετοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβιμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
 64 Τοῦ ἔλεους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιοματά σου διδάξον με.
 65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.

66 Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν δέδασόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
 67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.
 68 Χρηστός εἶ σύ Κύριε καὶ ἐν τῇ χρηστότητι σου διδάξον με τὰ δικαιοματά σου.
 69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερήφανων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.
 70 Ἐτυρόθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
 71 Ἀγαθὸν μοι ὅτι ἐταπεινώσασ με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιοματά σου.
 72 Ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιᾶδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.
 73 Αἱ χεῖρές σου ποισήσαν με καὶ ἐπλάσαν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.
 74 Οἱ φοβούμενοί σε ὀφθαλμοὶ μου κ' εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τὰς λόγους σου ἐπληρίσθην.
 75 Ἐγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀλήθεια ἐταπεινώσασ με.
 76 Γενθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.
 77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοὶ σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.
 78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδικῶς ῥήθησαν εἰς ἐμὲ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχίσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.
 79 Ἐπιστρέψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γνώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
 80 Γενθήτω ἡ καρδίᾳ μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιομασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.
 81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπληρίσθην.
 82 Ἐξέλπιον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, Πότε παρακαλέσεις με;
 83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκις ἐν πάχῃ τὰ δικαιοματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τῆς δούλης σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικωθέντων με κρίσις;
 85 Διηγησάντο μοι παρὰ νομοῦ ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.
 86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ σου ἀλήθεια· ἀδικῶς κατεδίωξάν με, βοήθησόν μου.
 87 Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.
 88 Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου στόματός σου.
 89 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ,
 90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀληθεία σου ἔθμεμλίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.
 91 Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ συμπαντα δούλα σί.
 92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
 93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιοματῶν σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσασ με.
 94 Σὺ εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιοματά σου ἐξεζήτησα.
 95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ὑπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνήκα.
 96 Πάσης συντελείας εἶδομ πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.
 97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε; ὄλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.
 98 Ὑπὲρ τοὺς ἔχθρους μου ἐσθίασ με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἔμιμ ἐστίν.
 99 Ὑπὲρ πάντας τὰς διδάσκοντας με συνήκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.
 100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνήκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκάλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
 102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
 103 Ὡς γλυκεία τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.
 104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τῆτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
 105 Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
 106 Ἔμωσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
 107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
 108 Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου ἐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με.
 109 Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τὸ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 110 Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
 111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίασα τῆς καρδίας μου εἰσίν.
 112 Ἐκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.
 113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
 114 Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα,
 115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηροί, καὶ ἐξερνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.
 116 Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με,¹ καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
 117 Βοηθήσόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.
 118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ὑποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθόμημα αὐτῶν.
 119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τῆτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.
 120 Καθήλωσον ἐκ τῆ φόβῃς σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.
 121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παρῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
 122 Ἐνδεξάμε τὸν δούλον σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησαύσάν με ὑπερήφανοι.
 123 Οἱ ὀφθαλμοὶ μὲ ἐξέλεπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιόν τῆς δικαιοσύνης σου.
 124 Ποίησον μετὰ τῆς δόξης σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.
 125 Δουλός σου εἰμι ἐνῶ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.
 126 Κύριος τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
 127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπαζίου.
 128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθώμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.
 129 Θαναμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρένησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.
 130 Ἡ δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.
 131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἰλκυσσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
 132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
 133 Τὰ διαβήματά μου κατέθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
 134 Δύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλον σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.
 136 Διεξόδηξ ὑδάτων^δ κατέβησαν¹ οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
 137 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.
 138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
 139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἔχθροί μου.
 140 Πεπυρωμένοι τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ οὐλός σου ἠγάπησεν αὐτό.
 141 Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
 143 Θλίψαι καὶ ἀνάγκα εὔροσάν με,^α ἐντολαί σου μελέτη μου.
 144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα. συνέτισόν με, καὶ κρίσομαι.
 145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκῆτησώ.
 146 Ἐκέκραξά^δ σε¹, σώσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.
 147 Προέφασα ἐν ἁωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
 148 Προέφθισαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.
 149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.
 150 Προσηγγισαν οἱ καταδικηκόντες με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρινήθησαν.
 151 Ἐγγὺς εἶ^α Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἀλήθεια.
 152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμελεῖσώσας αὐτά.
 153 Ἴδε τὴν ταπεινίαν μου καὶ ἐξελεῖτό με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 154 Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με. διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
 155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξετίησαν.
 156 Οἱ οἰκτιροὶ μου πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.
 157 Πολλοὶ οἱ ἐκδικηκόντες με καὶ θλίβοντές με^α ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
 158 Εἶδον ὁ ἀσυνετόντας¹ καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
 159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
 160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
 161 Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐοδεύσασαν τὴν καρδίαν μου.
 162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγώ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλὰ.
 163 Ἄδικιαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
 164 Ἐπάκτις τῆς ἡμέρας ἦνεσά^δ σε¹ ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
 165 Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
 166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
 167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
 168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μὲ^δ ἐναντίου¹ σκὶ Κυρίου.
 169 Ἐγγυσάτω¹ ἡ δέξις μου ὁ ἐνώπιόν σου¹ Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
 170 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου¹ Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαι με.

171 Ἐξερεῖψαινο! τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

172 Ὁ θῆξαινο! ἡ γλῶσσά μου ὡς τὰ λόγια σου, ὅτι πάσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἤρησιάμην.

174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

175 Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν ρούλον σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ψαλ. ρθ'. CXIX. (Ἑβρ. ρκ'.)
Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΡΟΣ Κύριον ἐν τῷ ἄβυσσῶν με ἐκέκραξα, καὶ εἰσηκούσέ μου.

2 Κύριε ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἰδίων καὶ ἀπὸ γλώσσας δολίας.

3 Τὶ δοθήῃ σοι, καὶ τί προστεθήῃ σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;

4 Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ῥηκουμένηα σὺν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἔρημικοῖς.

5 Οἶμοι ὅτι ἡ παροιμία μου ἐμακρύνθη, κατεσκηνῶσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηθάρ.

6 Πολλὰ παρῆκον ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν μισούντων ἂ τὴν εἰρήνην

7 Ἡμῖν εἰρηκός ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρέαν.

Ψαλ. ρκ'. CXX. (Ἑβρ. ρκα'.)
Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΗΡΑ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ ὀδῶς! εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ δυνατῆς! ὁ φυλάσσει σε.

4 Ἰδοὺ οὐ νυστάζει ἀδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσει τὸν Ἰσραὴλ.

5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος ὀφυλάξει! σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

8 Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρκα'. CXXI. (Ἑβρ. ρκβ'.)
Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ ἐπὶ τοῖς εἰρηκός μοι, εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

2 Ἐσῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

3 Ἱερουσαλήμ οικοδομουμένη ὡς πόλις, ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό.

4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, α φυλαί Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ.

6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθνήα τοῖς ἀγαπῶσί σε.

7 Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ διανίμει σου, καὶ εὐθνήα ἐν ταῖς πρυγοβαρεσί σου.

8 Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

9 Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξῆγήτησα ἀγαθά σοι.

Ψαλ. ρκβ'. CXXII. (Ἑβρ. ρκγ'.)
Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΡΟΣ σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κακοῦκοῦντα ἐν τῷ οὐρανῶν.

2 Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δάλυν εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκη εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν, ἕως ἡ δικειρησάι ἡμᾶς.

3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολλὴ ἐπλησθημεν ἐξουδένωσως.

4 Ἐπὶ πλεον ἐπλησθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνήσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ἰσπερηφάνοις.

Ψαλ. ρκγ'. CXXIII. (Ἑβρ. ρκδ'.)
Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ,

2 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστήναι ἀνθρώπου εἰς ἡμᾶς,

3 Ἄρα ζώντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,

4 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς χεῖμαρρὸν διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

5 Ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνόπιστατον.

6 Ἐδολογητὸς Κύριος, ὅς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θρῆαν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

7 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρήσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων ἢ παγίς συνετριβή, καὶ ἡμεῖς ἐρρήσθημεν.

8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρκδ'. CXXIV. (Ἑβρ. ρκε'.)
Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς αἰῶνα ὁ κατοικῶν

2 Ἱερουσαλήμ ὄρη κέκλυ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κέκλυ τῆ λαὸς αὐτῆς, ἀπὸ τῆ νῦν καὶ ἕως τῆ αἰῶνος.

3 Ὅτι ἐκ ἀφῆσει ὁ Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸ κληρὸν ἰδίων δικαίων, ὅπως ἀνμὴ ἐκλείωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις ἡ χεῖρας αὐτῶν.

4 Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδίᾳ.

5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίαις ἀπίξει Κύριος μετὰ τῶν ἐραχλομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ψαλ. ρκε'. CXXV. (Ἑβρ. ρκς'.)
Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέφει Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

2 Τότε ἐπλησθη χαρὰς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως τότε ἔρσαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ἐμεγάλυνε Κύριος τὴν ποιήσαι μετ' αὐτῶν

3 Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφρανόμενοι.

4 Ἐπιστρέφον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ὁ ἡμῶν ὡς ἡ χεῖμαρρὸς ἐν τῷ Νότῳ.

5 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυον, ἐν ἀγαλλιάσει θεριούσι.

6 Πορευόμενοι ἐπορευόντο καὶ ἐκκλαιον βάλλουντες τὰ σπέρματα αὐτῶν ἐρχόμενοι δὲ ἦσαν ἐν ἀγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ψαλ. ρκς'. CXXVI. (Ἑβρ. ρκς'.)
Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος οικοδομῆσεν οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οικοδομῆσες αἰ ἐν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσει.

2 Εἰς μάτην ἡμῶν ἐστὶ τὸ ἰσπερρίζειν ὁ ἐγειρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ὁ ἐσθιόντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν ὀψ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

3 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοὶ, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ.

4 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

5 Μακάριος ὁ ὅς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆ ἐξ αὐτῶν οὐ ὁ κατασχινθήσονται, ὅταν

λυλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πόλιναις!

Ψαλ. ρκ'. CXXVII. ('Εβρ. ρκη'.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
2 Τους πόνοὺς τῶν καρπῶν σου ἄ φάγῃσαι· μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3 Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος ἐθιηνήσα· ἐν ταῖς κλίσεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου.

4 Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

5 Εὐλόγησαι σε Κύριε ἐκ Σιών, κ' ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

6 Καὶ ἴδοις υἱὸς τῶν υἱῶν σου εἰρήνην ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ψαλ. ρκη'. CXXVIII. ('Εβρ. ρκθ'.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ·

2 Πλεονακίς ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ᾔδουν ἠθέλησάν μοι.

3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἄμαρτωλοὶ, ἐμίκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένους ἁμαρτωλῶν.

5 Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀποστραφῆτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντές Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χύτος δωματίων, ὅς πρό τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

7 Οὐ ἔκ ἐπιπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτῷ ὁ θερίζων, κ' τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

8 Καὶ ἐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ἡμᾶς, εὐλόγηκαμεν ἡμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ψαλ. ρκθ'. CXXIX. ('Εβρ. ρλ'.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εἰς βαθέων ἐκεκραξά σοι Κύριε,

2 Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχουσα εἰς τὴν φωνήν τῆς δεησῆώς μου.

3 Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;

4 Ὅτι παρά σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου

5 Ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινον ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

6 Ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας ἄ μέχρι νυκτῶν,

7 Ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, κ' πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

8 Καὶ αὐτὸς λυτρίσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλ. ρλ'. CXXX. ('Εβρ. ρλα'.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΚΥΡΙΕ ἐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, ἠδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· ἠδὲ ἐπορευθῆν ἐν μεγάλοις, ἠδὲ ἐν θουμισμοῖς ὑπὲρ ἐμέ.

2 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνων, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.

3 Ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρλα'. CXXXI. ('Εβρ. ρלב'.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΜΗΝΗΣΘΗΤΙ Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πρᾶότητος αὐτοῦ·

2 Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠδὲ τῷ Θεῷ Ἰακώβ·

3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου·

4 Εἰ ὄσω ὑπὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, κ' τοὺς βλεφάρους μου νουταγιῶν, καὶ ἀναπαύσιν τοὺς κροτάφους μου·

5 Ἔως οὐ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

6 Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν δ' Ἐφραθῷ, ἔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς β' πελίοις· τοῦ δρυμῶ.

7 Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκήνωματα αὐτῶ· προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

8 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσασθαι δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἄγαλλιᾶσθαι.

10 Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

11 Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθεῖαν, καὶ ἔμ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

12 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τί μαρτυρίᾳ μου ταῦτα ἢ διδάσω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθεύδουσι· ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

13 Ὅτι ἔξελετόν Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσαστο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

14 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὡδὲ κατοικήσω ὅτι ἡρετίσάμην αὐτὴν.

15 Τὴν θῆραν αὐτῆς εὐλόγων εὐλόγησα, τὸν πτωχὸν αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

16 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σιτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλίσει ἀγαλλισσύναι.

17 Ἐκεῖ ἔξανταλέω κέρας τῷ Δαυὶδ, ἠτόιμασα ἄλυχον τῷ Χριστῷ μου·

18 Τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχίνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἅγιάσμα μου.

Ψαλ. ρλβ'. CXXXII. ('Εβρ. ρλγ'.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ἸΔΟΥ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν; ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοῖς ἐπιτοαυτοῦ;

2 Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πάγων τὸν πάγον τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τῶν ἡνῶν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

3 Ὡς δρόσος Ἀερμὴν ἡ καταβαίνοσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετέλετο Κύριος τὴν εὐλογίαν αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρλγ'. CXXXIII. ('Εβρ. ρλδ'.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ἸΔΟΥ δὴ εὐλόγητε τὸν Κύριον πάντες οἱ δῶλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν· ἐν ταῖς νυκτὶν

2 Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

3 Εὐλόγησαι σε Κύριε ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρλδ'. CXXXIV. ('Εβρ. ρλε'.)

Δαλλοῦα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δῶλοι Κυρίου

2 Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἄγαθος Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι ἔκαλόν·

4 Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτοῦ.

5 Ὅτι ἐγὼ βέγκωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, κ' ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντα τοὺς θεοὺς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἕβυσσοῖς.

7 Ἀνίγων νεφέλας ἐξ ἔσχατος τῆς γῆς, ἀσπραῖς εἰς ἕβον ἐποίησεν ὁ ἐξίγων ἀνέμετος ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

8 Ὅς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

9 Ἐξάπεσε εἰς σημεῖα κ' τέρατα ἐν μέσῳ τοῦ Αἰγύπτου, ἐν Φαραῶ κ' ἐν πᾶσι τοῖς ὄχλοις αὐτοῦ.

10 Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κοαταιούς·
 11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορρῶϊων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν·
 12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν ἁ Ἰσραὴλ λαφ' αὐτοῦ.
 13 Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνησθῆνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
 14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
 15 Τὰ εἰδωλά τῶν ἐθνῶν ἀργύριον κ' χρυσιον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
 16 Στομα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὄφθαλμοὶς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
 17 Ὡτα ἔχουσι κ' ἄκ ἐνωτισθήσονται· ἄ ἐδὲ γάρ ἐσι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
 18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γέγοντο ἄ οἱ ποιῶντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
 19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον οἶκος Ἀαρῶν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
 20 Οἶκος Δαυὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
 21 Εὐλογητὸς Κύριος ἔν' Ἱσὼν, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.
 Ψαλ. ρλε'. CXXXV. (Ἑβρ. ρλε'.)
 Ἀλληλοῖα.
ἘΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΘΕ τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 2 Ἐξομολογήσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 3 Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ ἄ ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 8 Τὸν ἡλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 9 Τὴν σελήμην κ' τὰς ἀστέρας· εἰς ἔξῃσιαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 10 Τῷ πατάξαντι λίγυπον συν τοῖς πρωτοκόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 13 Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαρεῖεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ κ' τὴν δύναμιν αὐτῆ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 18 Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορρῶϊων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 20 Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 21 Καὶ ὄντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 25 Ὁ διδοὺς τροφήν πάση σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 26 Ἐξομολογήσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 Ψαλ. ρλε'. CXXXVI. (Ἑβρ. ρλε'.)
 Τῷ Δαυιδ ἁ Ἱερειμίου·
ἘΠΙ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσασμεν· καὶ ἐκλάσασμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.
 2 Ἐπὶ ταῖς ἱτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἄ ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
 3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπρωτήσαμεν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ψῶδων, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ἄσαστε ἡμῖν ἐκ τῶν ψῶδων Σιών.
 4 Πῶς ἄσασμεν ἱ τὴν ψῶδν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας·
 5 Ἐάν ἐπιλίθωμαι σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖ ἡ δεξιί μου.
 6 Κολληθεῖ ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐν μὴ σε μνησθῶ· ἐν μὴ προανατιξίωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
 7 Μνησθητι Κύριε τῶν ἡμερῶν ἔδωκ' ἐν τῇ ἡμέρᾳ Ἱερουσαλήμ τῶν λεγόντων, Ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως ἂ τῶν θεμελίων αὐτῆς·
 8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὁς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὁ ἀνταπέδωκε ἡμῖν.
 9 Μακάριος ὁς κρατῆσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.
 Ψαλ. ρλε'. CXXXVII. (Ἑβρ. ρλε'.)
ἘΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, κ' ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σου, ἄ ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·
 2 Προσκύνησα πρὸς νοὰν ἁγίων σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματι σου, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίων σου.
 3 Ἐν ἡ ἄν ἡμέρα ἔπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρῆσεις με ἐν ψυχῇ μου ἄ δυνάμει σου·
 4 Ἐξομολογήσῃσωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.
 5 Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.
 6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἄπομακρόθεν γινώσκει.
 7 Ἐάν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζῆσεις με· ἐπ' ὄργην ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σε, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιί σου.
 8 Κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἔμοῦ· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
 Ψαλ. ρλε'. CXXXVIII. (Ἑβρ. ρλε'.)
 Εἰς τὸ τέλος ἁ ψαλμὸς ἂ τῷ Δαυιδ·
ΚΥΡΙΕ ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με.
 2 Σὺ ἔγνωσ τὴν καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου· σὺ συνήκας τοὺς διαλογισμοὺς μου ἀπὸ μακρόθεν.
 3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοινίον μου ἄ ἐξίχνιασάς· καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου ἄ προεῖδες,
 4 Ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἄδικος ἐν γλωσσῇ μου ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνωσ πάντα
 5 Τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἐπλασᾷς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

6 Ἐθαυμαστώθη ἡ γυνὼς σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραύηθη, οὐ μὴ δύναμαι πρὸς αὐτήν.

7 Πῶ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου πρὸ φύγῃ;

8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἔκει εἶ', ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην, παύει.

9 Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγας μου κατ' ὄρυθόν', καὶ κατασκηνώσω ἐν τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,

10 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου.

11 Καὶ εἶπα, Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

12 Ὅτι ἡ σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται' ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

13 Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου Κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστροῦ μητροῦ μου.

14 Ἐξομολογήσομαι σοὶ ὅτι φοβερώς ἐθαυμαστώθης θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα.

15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄστούν μου ἀπὸ σοῦ ὁ ἔπιός σου ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς ἄκατωτάτ' τῆς γῆς.

16 Ἄκατέργαστον μὲ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται' ἡμέρας πλαστήσονται καὶ οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμῆθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαρθησομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται' ἐξηγήθη, κ' ἔτι εἰμι μετὰ σῶ.

19 Ἐὰν ἀποκτείνης ἀμαρτωλοὺς ὁ Θεός' ἀνδρες αἰμάτων ἐκκλινάτε ἀπ' ἐμοῦ,

20 Ὅτι βέρεῖς' εἰς διαλογισμὸν' λήψονται εἰς μεταίτιτα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισούντας σε Κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς' σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτοὺς, εἰς ἐχθρὸς ἐγένοντό μοι.

23 Δοκίμασόν με ὁ Θεός, κ' γινῶθι τὴν καρδίαν μου' ἔτασόν με, καὶ γινῶθι τὰς τρίβους μου.

24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

Ψαλ. ρλθ'. CXXXIX. (Ἑβρ. ρμ'.)

Εἰς τὸ τέλος, ὁ τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς'.
ΕΞΕΛΟΥ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνόητος ἄδικου ῥυσαί με.

2 Ὅτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

3 Ἦκούσαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφως, ἰδοὺ ἄσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν' διάψαλμα.

4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἄδικων ἐξελοῦ' με' ὅτινες ἐλογίσαντο τὸ ὑποσκελίσαι τὰ διαβηματά μου,

5 Ἐκρυσαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι' καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβον σκάνδαλον ἔθεντό μοι' διάψαλμα.

6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἰ σύ, ἐνώπιον, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεσφείας μου.

7 Κύριε Κύριε, δυνάμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρα πολέμου.

8 Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶν' διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μὴ ποτε ὑψώθῃσι' διάψαλμα.

9 Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χελέων αὐτῶν καλύψει αὐτοὺς.

10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρωποι πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλιπωρίαις, οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς' ἀνδρα ἄδικον κακίᾳ θηρεύσει εἰς καταφθοράν'.

12 Ἐγὼν ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ παχῶς, καὶ τὴν δικὴν τῶν πενήτων.

13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, ὁ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Ψαλ. ρμ'. CXL. (Ἑβρ. ρμα'.)

ΚΥΡΙΕ ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου' πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραμένῳ με πρὸς σέ.

2 Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου' ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσιὰ ἐσπερίῃ.

3 Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

4 Μὴ ἐκκλινῆς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφίσεις ἐν ἀμαρτίαις, σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ ὀνειδίωσά' μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλῶν μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου, ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

6 Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κραναῖοι' αὐτῶν' ἀκῆσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν.

7 Ὡσεὶ πάχος γῆς διεῖρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄσα ἦσαν παρὰ τὸν ἄδην.

8 Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀνανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεσησάομαι μοι, κ' ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

10 Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβληστροῦ αὐτῶν ἀμαρτωλοὶ, καταμόνοις εἰμι ἐγὼ ὡς ἄν' ἀπαρῆλυ.

Ψαλ. ρμα'. CXLI. (Ἑβρ. ρμβ'.)

Συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, προσευχῇ.

ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, ὁ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐνόηθην.

2 Ἐκχέω ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δεήσιν μου, τὴν θλιψὴν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἠπαγγελῶ.

3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου', καὶ σὺ ἔγνων τὰς τρίβους μου' ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἢ ἐπορευομένη, ἐκρυσαν παγίδα μοι.

4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με' ἀπόλωτο φυγὴ ἐμῆ, κ' ἐκ ἔσιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

5 Πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἠδ' εἶπα, Σὺ εἰ ἡ ἐλπίς μου, μερὶς μου ἐν γῇ ζώντων.

6 Πρόσχευε πρὸς τὴν δεήσιν μου, ὅτι ἔτα πεινώθησιν σφόδρα' ῥυσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραυώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τῶ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε' ἐμὲ ὑπομολογῶ δίκαιοι, ἔως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλ. ρμβ'. CXLI. (Ἑβρ. ρμγ'.)

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωκε.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον τῆς δεήσιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς ἐν κρίσιν μετὰ τῶ ὄδῶν σου, ὅτι εἰ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινωσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζωὴν μου' ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος.

4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου' ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

5 Ἐμνήσθη ἡμερῶν ἀρχαίων' κ' ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

6 Διεπέτασα πρὸς σέ τῆς χεῖρός μου, ἢ ψυχῆ μου ὡς γῆ ἀνύδρου σοι' διάνηλαμα.

7 Ταχὺ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

8 Ἀκουστὸν ποιήσον μοι ταπεινῶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα' γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ' πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφευγον.

10 Διδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι ἔραός μου εἶ σύ, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ.

11 Ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἐξίσεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.

12 Καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖ πᾶν τὸς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁ δούλός σου εἰμι ἐγώ'.

Ψαλ. ρμγ'. CXLIII. (Ἑβρ. ριδ'.)

Τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν ὁ Γολιάδ'.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον·

2 Ἐλεός μου καὶ καταφυγὴ μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύσῃς μου, ὑπερασπιστὴς μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἠλπισα, ὁ υποτάσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

3 Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνωσθῆς αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογιζῆται αὐτόν;

4 Ἄνθρωπος ματαιότητι ὁμοιωθῆ, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιά παράγουσι.

5 Κύριε, κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατὰβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

6 Ἰσραφὸν ἀσπραθῆ· καὶ σκορπίους αὐτοῦ, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτοῦ.

7 Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἕνους, ἐξελοῦ με καὶ ῥύσαι με ἐξ ἰδμάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἄλλοτριῶν·

8 Ἦν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·

9 Ὁ Θεός, ὡδήγῃ καινὴν ἄσσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαοκτῶ ψαλῶ σοι·

10 Τῷ δίδόντι αὐτῷ σωτηρίαν τοῖς βασιλευσίν, τῷ λυτρομένῳ Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ ρομφαίας πονηρᾶς.

11 Ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἄλλοτριῶν, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·

12 Ἦν οἱ υἱοὶ ὡς νεφύφατα διδρυμένα· ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· αἰ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περιεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναῦ.

13 Τὰ ταμίαι αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τῆτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδους αὐτῶν·

14 Οἱ βοῦες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἐστὶ κατάπιτμα φραγμοῦ, οὐδὲ διεξόδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς ἐπαυλεσίν αὐτῶν.

15 Ἐμακάρισαν τὸν λαόν ὧ ταῦτα ἐστὶ μακαρίους ὁ λαὸς οὗ Κυρίου ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Ψαλ. ρμδ'. CXLIV. (Ἑβρ. ρμε'.)

Αἰνεῖται ὁ τοῦ Δαυὶδ.

Υψησθη σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου, καὶ ἐνλόγησά το ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

2 Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλόγησά σε, καὶ αἰνέσά το ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

3 Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπανεῖσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμιν σου ἀπαγγελοῦσι.

5 Καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιοσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμασιά σου διηγῆσονται.

6 Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσίαν σου διηγῆσονται.

7 Μνήμη τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῖζονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

8 Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Χριστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν, καὶ οἱ οἰκτιρμῶν αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

10 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσοι τὴν εὐλογησάτωσάν σε.

11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι·

12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πιστὸς Κύριος ἐν· αἰ τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσους ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

14 Ὑποσπρίξει Κύριος πάντα τὰς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατέρραγμένους.

15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σε ἐλπίζουσι, καὶ σύ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

16 Ἀνοίξεις σύ τὰς χεῖράς σου, καὶ ἐμπληθῆς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

17 Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσους ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τῶν φοβερῶν αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεξιῶν αὐτῶν ἐπακίσεται, καὶ σώσει αὐτοῖς.

20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντα τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

21 Αἰνεῖται Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσι σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

Ψαλ. ρμε'. CXLV. (Ἑβρ. ρμς'.)

Ἀλληλεῖα· Ἀγγαῖαι καὶ Ζαχαρίας.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

2 Αἰνεῖσά Κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ἰπάρχω.

3 Μὴ πεποιθᾶτε ἐπ' ἄρχοντας, καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἳς οὐκ ἔστι σατιρία.

4 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολήναι πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν.

5 Μακάριος οὗ ὁ Θεός Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ·

6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀληθείαν εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, δίδόντα τροφήν τοῖς πενήσι· Κύριος λύει πεπεδημένους,

8 Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἄνορθοῦς κατέρραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους·

9 Κύριος φθάσει τοὺς προσηλύτους· ὀρθοφάνον καὶ χίρην ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανεῖ!

10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὴν καὶ γενεάν.

Ψαλ. ρμ'. CXLVI. (Ἐβρ. ρμζ'.)

Ἀλληλῳία. Ἀγγαῖου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἠδυνάει αἰνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει·

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντριμμάτα αὐτῶν·

4 Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἀστρων, καὶ πᾶσιν αὐτῶς ὀνόματα καλῶν.

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

6 Ἀναλαμβάνων πράξεις ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ὀμυρταλοῦς ἕως τῆς γῆς.

7 Ἐσάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξουμολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·

8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐταμίῳ τῆ γῆ ὑέτον· τῷ ἐξανατελλόντι ἐν ὄρει ὄχρον, καὶ χλόην τῇ δουλεῖσιν τῶν ἀνθρώπων·

9 Καὶ δίδοντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλεσμένοις αὐτὸν.

10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κινήμασι τοῦ ἀνδρός εὐδοκεῖ.

11 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβιζμένοις αὐτοῦ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. ρμζ'. CXLVII.

Ἀλληλῳία. Ἀγγαῖ καὶ Ζαχαρίας.

Ἐπαινέει Ἱερουσαλὴμ, τὸν Κύριον, αἰνεῖ τὸν Θεὸν σου Σιών,

13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί·

14 Ὁ τίθει τὰ ὄρια σου εἰρήνην· καὶ στίαιρ πυρὸν ἐμπιπλῶν σε·

15 Ὁ ἀποστελλὼν τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῆ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ·

16 Τοῦ διδότος χιόνα ὡσεὶ ἔριον, ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος·

17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτῷ ὡσεὶ ψωμῶς· κατὰ πρόσωπον ψυχῆς αὐτῆς τίς ὑποθήσεται·

18 Ἀποσελε τὸν λόγον αὐτῆς, καὶ τῆξει αὐτὰ, πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ῥηθήσεται ὕδατος.

19 Ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτῆ τῷ Ἰακώβ, δικαιοῦματα καὶ κρίματα αὐτῆ τῷ Ἰσραὴλ.

20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς. α

Ψαλ. ρμζ'. CXLVIII.

Ἀλληλῳία. Ἀγγαῖ καὶ Ζαχαρίας.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἡλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Ἔσθισεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσα ἄβυσσος.

8 Πῦρ, χάλαρα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα κατὰ γέφυρας, τὰ ποιεῖτε τὸν λόγον αὐτοῦ·

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες βουνοί, ξύλα κάρπυ· φόρα καὶ πᾶσι κέδροι.

10 Τὰ θῆρια καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινά περὶ τὰ ὄρη·

11 Βασίλεις τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς·

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων·

13 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ἐψύθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξουμολογῆσις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,

14 Καὶ ὑψώσει κέρας λαῶν αὐτῶν ὕμνος πᾶσι τοῖς ὄμοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ. α

Ψαλ. ρμζ'. CXLIX.

Ἀλληλῳία.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν· ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτοῦ, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶν, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτὰ.

4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πράξεις ἐν σωτηρίᾳ.

5 Κουρήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιῶσονται ἐπὶ τῶν κοίτων αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ῥομφαίαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν·

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἕλεγμονὴ ἐν τοῖς λαοῖς·

8 Τῷ ὄσσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδασι, καὶ τὰς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδασι σιδηραῖς·

9 Τῷ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγραπτον· δοξα αὐτῆ ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὄμοις αὐτοῦ. α

Ψαλ. ρν'. CL.

Ἀλληλῳία.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλῳ ἐν ἤχῳ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. α

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος εἰς Δαυὶδ, καὶ ἔφωθεν τῷ ἀριθμῷ, ὅτε ἐνομολόγησεν Ἰωὺ Γολιάδ.

Μικροσ ἦμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου, ἐποίμωνον τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς μου.

2 Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἤρμισαν ψαλτήριον.

3 Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούει·

4 Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἦρε με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ.

5 Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς Κύριος.

6 Ἐβῆλθον εἰς συνάτησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ.

7 Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν, καὶ ἦρα θνεῖδος ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Σαλωμώντος υἱῆς Δαυὶδ, ὃς ἐβασιλευσεν ἐν Ἰσραὴλ,

2 Γνώαι σοφίαν καὶ παιδείαν, νοῆσαι τε λόγους φρονήσεως,

3 Δέξασθαι τε στροφὰς λόγων, νοῆσαι τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν·

4 Ἴνα δὴ ἀκόοις πανουργίαν, παιδι δὲ νέφαισθησίν τε καὶ ἔνοιαν.

5 Τῶν δὲ γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται, ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται·

6 Νοῆσαι τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ὀήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα.

7 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθῆ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν· εὐσεβεία δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθησεως, σοφίαν δε καὶ παιδείαν ἄσεβεις ἐξουθενήσουσιν.

8 Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, καὶ μὴ ὑπόψω θεσμούς μητρός σου.

9 Στέφανον γὰρ χαρίτων ὁ δέξῃ¹ σῆ κορυφῆ, καὶ κλοῖον χρύσειον περὶ σῶν τραχίλων.

10 Γιὲ μὴ σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἄσεβεις, μὴδὲ βουληθῆς.

11 Ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες, Ἐλθέ μεθ' ἡμῶν, κοινωνήσουσιν αἵματος, κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως,

12 Καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὡσπερ ἄδης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν αὐτοὺ τὴν μνήμην ἐκ γῆς,

13 Τὴν κτήσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελῆ καταλάβωμεθα, πλήσωμεν δὲ οἴκας ἡμετέρας σκύλων·

14 Τὸν δὲ σὸν κλῆρον βίβει ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησώμεθα πάντες, καὶ μαρσίππων ἐν γεννηθῶ ἡμῖν·

15 Μὴ πορευθῆς ἐν ὁδῶ μετ' αὐτῶν, ἔκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν.

17 Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτινα περπωτοῖς.

18 Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνον μετέχοντες, θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακία· ἡ δὲ καταστροφή ἄνδρῶν παρὰ νόμων κακῆ.

19 Αὐτὰ αἱ ὁδοὶ εἰσι πάντων τῶν συντελέωντων τὰ ἄνομα· τῇ γὰρ ἄσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται.

20 Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται ἐν δὲ πλατείαις παρρησίαν ἄγει.

21 Ἐπ' ἄκρον δὲ τευχέων κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρερνεύει, ἐπὶ δὲ πύλαις πολλῶν θαρρόουσα λέγει,

22 Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ὄχονται¹ τῆς δικαιοσύνης, ἄκαίσυρνηθῆσονται· οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὑβρεως ὄντες ἀπισθημαῖ, ἄσεβεις γενόμενοι ἐμίσησαν αἰσθησιν,

23 Καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχους· ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον.

24 Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὁ ὑπηρετοῦσατε¹· καὶ ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε·

25 Ἀλλὰ ἀκίρους ἐποίητε ἐμὰς βουλάς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχους ὁ ἠπειθήσατε¹.

26 Τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμέτερᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι, καταχαρῆμαι δὲ ἠνικά ἐρχεται ὁ ὑμῖν¹ ὄλεθρος·

27 Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος, ἡ δὲ καταστροφή ὁμοίως καταγίγει παρῆ, ὁ κ¹ ὅταν ἐρχεται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία, ἡ ὅταν ἐρχεται ἡ ὑμῖν ὄλεθρος.

28 Ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν, ζητήσουσί με κηκοί, καὶ οὐχ εἰρήσουσιν.

29 Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ ὁ λόγον¹ τοῦ Κυρίου οὐ προείλαγον,

30 Οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους.

31 Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρπούς, καὶ τῆς ἑαυτῶν ἄσεβείας πλησθῆσονται.

32 Ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκων νηπιους, φονευθῆσονται, καὶ ἔξετασμός ἄσεβεις ὄλει.

33 Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει δ' ἐπ' ἑλπίδι, καὶ ἰσχυάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΥΙΕ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῶν,

2 Ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν, παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθῆτιν τῷ νῦψ σου.

3 Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει ὄψ φανῇ σου,^a

4 Καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνησῇς αὐτήν·

5 Τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εἰρήσεις.

6 Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσηύχοντος αὐτοῦ γνώσεις καὶ σύνεσις.

7 Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθούσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν,

8 Τοῦ φυλάξει ὁδοὺς δικαιομάτων, καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει.

9 Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις πάντα ἄξονας ἀγαθούς.

10 Ἐἴν γὰρ ἔλλῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἰσθησις τῆ σῆ ψυχῆ καλὴ εἶναι δόξῃ,

11 Βουλή καλὴ φυλάξει σε, ἔνοια δὲ ὄσια τῆρήσει σε,

12 Ἴνα ῥησῆται σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς, καὶ ἀπὸ ἀνδρῶν λαλοῦντος μὴδὲν πιστόν.

13 Ὡοὶ ἑγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορευέσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους·

14 Οἱ εὐφραίνόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῆ·

15 Ὡοὶ ἀ τρίβου σκολιαί, καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν,

16 Τοῦ μακρὰν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης· νιὲ μὴ σε καταλάβῃ κακὴ βουλή·

17 Ἡ ἀπολιπούσα διδασκαλίαν νεότητος, κ¹ διαθήκη θείαν ἐπιτελεσμένη.

18 Ἐβέτο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ ἄθῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς.

19 Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβουσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐναντῶν ζωῆς.

20 Εἰ γὰρ ἐπορευόντο τρίβους ἀγαθῶν, εὔροσαν ἂν τρίβους ὀκαλοῦσιν λείας.

21 Ὅτι εὐθείς κατασκηνοῦσιν γῆν, καὶ ὅσοι ὑπολειφθῆσονται ἐν αὐτῇ.

22 Ὅδοι^a ἄσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΥΙΕ, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ
 ρήματα μου τηρεῖτω σὴ καρδία.

2 Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην
 προσθήσουσί σοι.

3 Ἐλεημοσύαι καὶ πίστει μὴ ἐκλείπῃτωσαν
 σε ἄφαντα δὲ αὐτῆς ἐπὶ σῶ τραχήλῳ.

4 Καὶ εὐρήσεις χάριν^α καὶ προνοῖα καλὰ
 ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων.

5 Ἴσθι πεποισθὲς ἐν ὅλῃ^α τῇ¹ καρδίᾳ ἐπὶ
 Θεῷ, ἵνα δὲ σὴ σοφία μὴ ἐπιείρω.

6 Πᾶσαι ὁδοὶ σου γινώριζε^β αὐτῇ¹, ἵνα
 ὀρθοτομῇ τὰς ὁδοὺς σου.

7 Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῶ, φοβοῦ δὲ
 τὸν Θεόν, καὶ ἐκκλίνε ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

8 Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπι-
 μέλεια τοῖς ὀστέοις σου.

9 Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ
 ἄπαρχον αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης.

10 Ἴνα τίμπληται τὰ ταμειᾶ σὴ πλημοσῆς
 σίτου, οἶνῳ δὲ αἱ ληνοὶ σου ἐκβλύζωσιν.

11 Γιὲ μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ
 ἐκλίω ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

12 Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ ἐλέγχει¹, μαστι-
 γοῖ δὲ πάντα νιόν ὃν παραδέχεται.

13 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ
 θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν.

14 Κρείσσον γὰρ αὐτῆν ἐμπορεῖσθαι, ἢ
 χρυσίον καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς.

15 Τιμωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ
 ὁ ἀντιβάλλεται¹. αὐτὴ οὐδὲν πονηρὸν¹ εὐγνωστὸς
 ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγιζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον
 οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ.

16 Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ^α
 αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ
 δόξα^α ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δι-
 καιοσύνη, νόμον δὲ κ' ἐλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

17 Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ, καὶ πᾶσαι αἱ
 τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ.

18 Ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις
 αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεριδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς
 ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλῆς.

19 Ὁ Θεὸς τῆ σοφία ἐθεμελίωσε τὴν γῆν,
 ἠτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ὁ φρονῆσει.

20 Ἐν αἰσθήσει^α ἄβυσσοὺ ἐξήμαγθσαν, νέφη
 δὲ ἐρρύησαν δρόσου.

21 Γιὲ μὴ παραρῆνῃς, τήρησον δὲ ἐμὴν βου-
 λην καὶ ἐννοίαν¹.

22 Ἴνα ζῆσῃ ἡ ψυχὴ σου, καὶ χάρις ἡ περὶ
 σῶ τραχήλῳ ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρκί σου,
 καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις¹.

23 Ἴνα πορεύῃ πεποισθὲς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς
 ὁδοὺς σου, ὃ δὲ ποὺς σε οὐ μὴ προσκόψῃ.

24 Ἐὰν^α γὰρ¹ κἄθῃ, ἀφοβος ἔσῃ, ἐὰν δὲ
 καθεῖδῃς, ἠδέως ὑπνώσεις.

25 Καὶ οὐ^α φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν,
 οὐδὲ ὄρμας ἄσεβῶν ἐπερχομένας.

26 Ὁ γὰρ Κύριος ἐστὶ ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου,
 καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῆς.

27 Μὴ ἀπόσχῃ εὐ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἠνία ἀν' ἔχῃ
 ἢ χεῖρ σου^β βοηθεῖν¹.

28 Μὴ εἴπῃς, Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, ἃ αἴριον
 ὄντως, δυνατοῦ σου ὄντος εὐ ποιεῖν¹ οὐ γὰρ οἶ-
 δωσ τι τέξεται ἢ ἐπιούσα.

29 Μὴ τεκτήῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροι-
 κούνητα καὶ πέποιθῶτα ἐπὶ σοί.

30 Μὴ φιλεχθρήσῃ πρὸς ἄνθρωπον μάτην,
 μῆτι σε ἐργάσῃται κακόν.

31 Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδῆ, μηδὲ
 ὀβριότητος¹ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

32 Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παρά-
 νωμος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει.

33 Κατὰρ Θεοῦ ἐν οἴκοι ἀσεβῶν, ἐπαυλεῖς
 δὲ δικαίων εὐλογοῦνται.

34 Κύριος ὑπερφόβανους ἀντιτάσσειται, ταπει-
 νοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

35 Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἄσε-
 βεῖς ὑψώσαν ἁτιμίαν.

Κεφ. δ'. IV

ΑΚΟΥΣΑΤΕ παῖδες παιδεῖαν πατρὸς, καὶ
 προσέχετε γυνῶνα ἑνοίαν.

2 Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν
 ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε.

3 Ζῆδος γὰρ ἐγενόμην κατὰ πατρί ὑπήκοος,
 καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρὸς.

4 Οἱ^α ἔλεγον καὶ εἰδίδασκόν με¹. Ἐρειδέτω ὁ
 ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν¹ φύλισσε ἐν-
 τολάς, ἃ μὴ ἐπιλάβῃ.

5 Μηδὲ παρήξῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος, ἃ
 6 Μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνῆξεται
 σου¹ ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε.^α

8 Περιχαράκωσον αὐτὴν, καὶ ὑψώσει σε¹
 τίμησον αὐτὴν, ἵνα σε περιλάβῃ.

9 Ἴνα δῶ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων,
 στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίση σου.

10 Ἄκουε νιὲ καὶ δεξιὰ ἐμοῦ λόγους, καὶ
 πληθυνθήσεται ἃ ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γένων-
 ται πολλαὶ ὁδοὶ βίου.

11 Ὅδους γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω
 δὲ σε τροχιαῖς ὁρθαῖς.

12 Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεται σου
 τὰ διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιήσεις.

13 Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῆς, ἃ ἄλ-
 λά¹ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῶν εἰς ζῶν σου.

14 Ὅδους ἄσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώ-
 σῃς ὁδοὺς παρανομῶν.

15 Ἐν ᾧ^α ἀν τόπω γρατοπεδεύσωμαι, μὴ ἐπέλ-
 θῃς ἐκεῖ, ἐκκλίω δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ παράλαξον.

16 Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κατοποιήσω-
 σιν, ἀφῆρα^α αὐτῶν, καὶ κοιμῶνται.

17 Οἶδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἄσεβείας, οἶνῳ
 δὲ παρανομῶν μεθύσκονται.

18 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμ-
 πουςι, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως
 κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα.

19 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἄσεβῶν σκοτεῖαι, οὐκ
 οἶδας πῶς προσκόπτουσιν.

20 Γιὲ ἐμῇ ῥήσει πρόσχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λό-
 γοις παράβαλλε σὸν οἶδε.

21 Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαὶ σου, φύ-
 λασσε αὐτὰς ἐν^α καρδίᾳ.

22 Ζῶη γὰρ ἐστὶ τοῖς ἐπίσκοποις αὐτὰς, καὶ
 πάσῃ σαρκὶ ἴσασις.

23 Πάση φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν, ἐκ γὰρ
 τοῦτων ἐξοδοὶ ζωῆς.

24 Περιελεῖ σεαυτὸν σκολιὸν στόμα, καὶ
 ἄδικα χεῖλη^α μακρὰν ἀπὸ σου¹ ὀπίσωμαι¹.

25 Οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὀρθὰ βλέπέτωσαν, τὰ
 δὲ βλέφαρά σου νευτὰ δίκαια.

26 Ὅρθας τροχιαῖς ποίει σοῖς ποσὶ, καὶ τὰς
 ὁδοὺς σου κατευθυνε.

27 Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ, μηδὲ εἰς τὰ
 ἀριστερὰ, ἀπώστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ
 κακῆς¹ ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ Θεός,
 διεστραμμέναί δὲ εἰσὶν αἱ ἐξ ἀριστερῶν¹
 αὐτῶν δὲ ὀρθὰς ποιήσεις τὰς τροχιαῖς σου, τὰς δὲ
 πορείας σου ἐν εἰρήνῃ πρόξει.

Κεφ. ε'. V.

ΥΙΕ ἐμῇ σοφία πρόσχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις
 παράβαλλε σὸν οἶδε,

2 Ἴνα φυλάξῃς ἑνώπιον ἀγαθῆς¹ δ' αἰσθησι¹
 δὲ ἐμῶν χειλέων¹ ἐντέλλεται¹ σοὶ¹ μὴ πρό-
 σχε φαυλὴν γυναικί.

3 Μέλι γὰρ ὑποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικῶν

πορνης, ἢ πρὸς ἄκαιρον ἵ λιπαίνει σὸν φάρυγγα,
 4 Ὑστερον ἄμεντο, πικρότερον χολῆς εὐρή-
 σεις, κ' ἠκοημένον μᾶλλον μαχαίρας δεξιόμου.
 5 Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατὰγοσι
 τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν
 ἄδην, τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται.
 6 Ὅδους γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαιραὶ
 λέ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ εὐθνήστωι.
 7 Νῦν οὖν νιὲ ἀκούε μου, καὶ μὴ ἀκύρους
 ποιήσεις ἔμοις λόγους.
 8 Μακρὰν ποίησον ἅπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν ἄ μη
 ἐγγίσῃ πρὸς ἄθιμαί' οἴκων αὐτῆς,
 9 Ἴνα μὴ πρόη ἄλλοις ζωῆν σου, καὶ σὸν
 βίον ἀνελέημοισιν
 10 Ἴνα μὴ πλησθῶσιν ἄλλότριος σῆς ἰσχύος,
 οἱ δὲ σοὶ πόνου εἰς οἴκας ἄλλοτριῶν ἔλθωσι.
 11 Καὶ ἄ μεταμεληθῆσῃ ἔσ' ἐσχάτων ἄ, ἠνικά
 ἂν κατατριβῶσι σάρκε: σώματος σου,
 12 Καὶ ἐρείς, Πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ
 ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου;
 13 Οὐκ ἦκουσ φωνῆν παιδευόντός με καὶ
 διδασκόντός με, οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου.
 14 Παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ ἄ,
 ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.
 15 Πίνε ὕδατα ἀπὸ πῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ
 πῶν φρεάτων πηγῆς.
 16 Μὴ ὑπερκεχρίσθω σοι ὕδατα ἐκ τῆς σῆς
 πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ
 σὰ ὕδατα.
 17 Ἔστω σοι μόνω ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς
 ἄλλοτριος μετασχέτω σοι.
 18 Ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία, καὶ
 συνευφραίνῃ μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σε.
 19 Ἐλαφὸς φιλίας καὶ πῶλος πῶν χαρίτων
 ὀμιλεῖτω σοι, ἢ δὲ ἰδία ἠγεῖσθω σου καὶ συ-
 νέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ ἔν γὰρ τῇ ταύτης
 φιλία συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἔση.
 20 Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἄλλοτριαν, μηδὲ
 συνέου ἀγκάλαις τῆς μὴ ἰδίας.
 21 Ἐνῶπιον γὰρ εἰς τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν
 ὁδοὶ ἀνδρός, εἰς δὲ πάσας ἄ τὰς ἱ τροχίαις αὐ-
 τοῦ σκοπεύει.
 22 Παροιμία ἀνδρᾶ ἀγρευούσι, σειραῖς δὲ
 τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται.
 23 Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδευτῶν, ἐκ δὲ
 πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερίψῃ, καὶ
 ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.
 Κεφ. ζ'. VI.
 ὙΙΕ ἔάν ἐγγυθῆσιν σὸν φίλον, παραδώσεις σὴν
 χεῖρα ἐχθρῷ.
 2 Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἄ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χεῖλη,
 καὶ ἀλίσκεται ἄ χεῖλεσιν ἰδίου στόματος.
 3 Ποιεῖ νιὲ ἄ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σὺ ζωῆς
 ἠκεῖς γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον ἄ
 ἴσθι μὴ ἐκλύομενος, παρόξυνε δὲ καὶ τὸν
 φίλον σου ὃν ἐνεγγυθῆσω.
 4 Μὴ δῶς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπιστα-
 τάξῃς σοῖς βλεφάροις,
 5 Ἴνα σώῃ ὡς περ δορκὰς ἐκ βρόχων, καὶ
 ὡς περ ὄρνειον ἐκ παγίδος.
 6 ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὡ ὀκνηρῆ, κ' ζήλωσον
 δὴν τὰς ὁδὰς αὐτῆ, κ' γειῶ ἕκείνη σοφώτερος.
 7 Ἐκείνω γὰρ γεωργίαι μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ
 τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὄν,
 8 Ἐτοιμάζεται ἔθερος τὴν τροφήν, πολλήν
 τε ἐν τῷ ἄμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν ἢ
 πορευθῆτι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μύθε ὡς
 ἔργιτις ἐστὶ, τὴν τε ἐργασίαν ὡς σεμνήν
 ποιεῖται ἢ τῆς τὸν πόνους βασιλεῖς καὶ ἰδιώ-
 ταις πρὸς ἠγίαιαν ἄ προσφέρονται ἄ ποθεινὴ δὲ
 εἰς πᾶσι καὶ ἐπίδοξος, καὶ περ οὔσα τῇ ῥώμῃ
 ἄσθενῆς, τὴν σοφίαν τιμῆσασα προήχθη.

9 Ἔως τίνος ὀκνηρῆ κατὰκεισαι; πρτε δὲ ἔξ
 ὕπνου ἐγεθήσῃ;
 10 Ὀλίγον μὲν ὕπνοις, ὀλίγον δὲ κάθησαι,
 μικρὸν δὲ νυστάξεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίξῃ
 χερσὶ στήθη.
 11 Εἰτ' ἐμπαράγεινται σοι ὡς περ κακὸς ὁδο-
 πόρος ἢ πενία, κ' ἢ ἔνδεια ὡς περ ἀγαθὸς δρο-
 μεύς ἔάν δὲ ἄκοκνος ἦς, ἤξει ἄ ὡς περ πηγὴ ὁ
 ἄμητός σου ἢ δὲ ἔνδεια, ὡς περ κακὸς ὁδρο-
 μεύς ἄπυατομολήσῃ.
 12 Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται
 ὁδούς οὐκ ἀγαθὰς.
 13 Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ
 ποδὶ, διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλου.
 14 Διεσπαρμένην καρδίαν ἄ τεκταίνεται κακὰ, ἐν
 παντὶ καιρῷ ὁ τοῦτοσ ταραχὰς συνίησῃ πόλει.
 15 Διὰ τοῦτο ἐξαπίνας ἔρχεται ἢ ἀπώλεια
 αὐτοῦ, δικοπῆ καὶ συντριβὴ ἄνιαιτος.
 16 Ὅτι χαιρεῖ πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ ἄ Θεός',
 συντριβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς.
 17 Ὁφθαλμοὶ ἄ βυβιστοῦ, γλώσσα ἄδικος,
 χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα ἄ δικαίου,
 18 Καὶ καρδία τεκτανομένη λογισμοῖς κα-
 κοῖς, καὶ πόδες ἐπισπειδόντες κακοποιεῖν.
 19 Ἐκκαίει ψευδῆ μύρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμ-
 πει κρῖσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν.
 20 Ἐγὶε φίλασε ἄ νόμον πατρός σου, καὶ
 μὴ ἄπισθρ θεμοῖς μητρός σου.
 21 Ἀφαιμὶ δὲ αὐτοῦ ἐπὶ σῆ ψυχῇ διαπαν-
 τός, καὶ ἐγκλοῖσται περὶ σῆ τραχήλῳ.
 22 Ἡνικά ἂν περιπατήσῃ, ἐπίγον αὐτὴν καὶ
 μετὰ σου ἔστω, ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασ-
 σέτω σε, ἵνα ἐγερομένω συλλαλῇ σοι.
 23 Ὅτι λίχνος ἐντολῇ νόμου καὶ φῶς, ἄ ὁδὸς
 ζωῆς, καὶ ἄ ἐλεγχος καὶ παιδεία,
 24 Τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάν-
 δρου, καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσῃς ἄλλοτριας.
 25 Μὴ σε κικήσῃ κἀλλους ἐπιθύμῃ, μηδὲ
 ἀγρευθῆσῃ σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῆς
 ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων.
 26 Τιμὴ γὰρ πόρνης ὄση καὶ ἔνος ἄρτου,
 γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχῆς ἀγρειεῖ.
 27 ἄ Ἀποθήσει' τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ
 ἰμάτια αὐο κατακαύσει;
 28 Ἡ περιπατήσῃ τις ἐπ' ἀνθρώκων πυρός,
 τοῖς δὲ πόδας αὐο κατακαύσει;
 29 Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὑπάνδρου.
 ἔκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἄπτόμενος αὐτῆς.
 30 Οὐ θαυμαστόν ἔάν ἄλῳ τις ἄ κλέπτων,
 κλέπτει γὰρ ἄνα ἐμπλήσῃ ἄ τὴν ψυχὴν πεινῶν.
 31 Ἐάν δὲ ἄλῳ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ
 πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ δὲς ῥύσεται ἐαυτόν.
 32 Ὁ δὲ μοιχος δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν
 τῆ ψυχῆ αὐτοῦ περιποιεῖται,
 33 Ὅδυνας τε καὶ ἄτιμίας ἰποφέρει, τὸ δὲ
 ὄνειδος αὐτῆ ἐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
 34 Μεστός γὰρ ζήλου θυμοῦ ἀνδρός αὐτῆς,
 οὐ φείσεται ἐν ἡμέραις κρῖσεως.
 35 Οὐκ ἀνταλλάξεται ὀδόνους λύτρου τὴν
 ἔχθραν, οὐδὲ μὴ ἄ διαλυθῆ' πολλῶν ἔάρων.
 Κεφ. ζ'. VII.
 ὙΙΕ φίλασε ἐμοῦς λόγους, τὰς δὲ ἐμάς ἐν-
 τολάς κρήνον παρὰ σεαυτῷ.
 2 Ἐγὶε τίμα τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσεις, πλὴν δὲ
 αὐτοῦ μὴ φοβού ἄλλο φίλαξον ἐμάς ἐντολάς
 καὶ βιωμίας, τοὺς δὲ ἐμοῦς λόγους ὡς περ
 κόρυς ὀμμάτων.
 3 Περίθου δὲ αὐτοῖς σοῖς δακτύλους, ἐπί-
 γραψον δὲ ἐπὶ ἄ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου.
 4 Εἰπόν τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι, τὴν
 δὲ φρόνησον γνῶμον περιποιεῖται σεαυτῷ.
 5 Ἴνα σε τηρήῃ ἀπὸ γυναικὸς ἄλλοτριας καὶ

πουνράς, εἰς σε λόγους τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλληται.

6 Ἄπο γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακλύπτουσα,

7 Ὅν ἂν ἴδῃ τῶν ἄφρων τέντων νεανίαν ἐνδὲ φρενῶν,

8 Παραπορευόμενον ἂ παρὰ γυνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς, καὶ ὁ λαλοῖντα!

9 Ἐν σκότει ἐσπερινῶν, ἠνίκα ἂν ἡσυχία νυκτερινῆ καὶ ἔγνωφώδης!

10 Ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορικῶν, ἢ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι κυρίας.

11 Ἀεττερωμένη δὲ ἔστι καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχίζουσι οἱ πόδες αὐτῆς.

12 Χρόνον γὰρ τινα ἐξω ρέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλυταίᾳ πυρὶ πᾶσαν γυνίαν ἐνεδρεῖν.

13 Εἴτα ἐπιλαβόμενη ἐφίλησεν αὐτόν, ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ,

14 Θυσία ἐριρηνικὴ μοῖ ἔστι, σημερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχὰς μου.

15 Ἐνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν ὁσοι!, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὐρῆκά σε.

16 Κεῖριας τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἂπ' Λιγύτων.

17 Διέρραγκα τὴν κοίτην μου ὁ κροκίνῳ!, τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμῶμῳ

18 Ἐλθέ, καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθου, δεῦρο καὶ ἐγκλισθῶμεν ἔρωτι.

19 Οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται δὲ ὁδὸν μικρῶν,

20 Ἐνδεσμον ἀργυρίῳ λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτῆ, δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανάγει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

21 Ἀπελάνησε δὲ αὐτὸν πολλὰ ὀμλία, βρόχιος τε τοῖς ἀπὸ χειλέωμ ἐξέκλειν αὐτόν.

22 Ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κερφῶθεις ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγῆν ἄγεται, καὶ ὥσπερ κύνες ἐπὶ δεσμούς, ἢ ὡς ἔλαφος τοξευματι.

23 Πεπληγῶς εἰς τὸ ἦπαρ σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα, οὐκ εἶδως ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.

24 Νῦν οὖν νιὲ ἄκουέ με, καὶ πρόσχε ρήμασι στόματός μου.

25 Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου,

26 Πολλοὺς γὰρ τρώσσα καταβέβληκε, καὶ ἀναριθμητοὶ εἰσιν οὗς πεφόνευκεν.

27 Ὅδοι ἄδου ὁ οἶκος αὐτῆς, κατὰ γούσα εἰς τὰ ταμίειά του θανάτου.

Κεφ. η', VIII.

ΣΥ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησις σοι ὑπακούσῃ.

2 Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἔστιν, ἀναμέσον δὲ τῶν τρίβων ἔστηκε.

3 Παρὶ γὰρ πύλας δυναστῶν παρεδρεῖν, ἐν δὲ εἰσόδοις ἕνεεται.

4 Ὑμᾶς ὡ ἄνθρωποι παρακαλῶ, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν νιότη ἀνθρώπων.

5 Νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν.

6 Εἰσακούσατέ μου, σεμνὰ γὰρ ἔρω, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέωμ ὀρθά.

7 Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου, ἔβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ.

8 Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἔαντοῖς! σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες.

9 Πάντα ἐνώπια τοῖς συννοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκεισι γνώσειν.

10 Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γνώσιν ὑπὲρ χρυσοῦν δεδοκιμασμένον.

11 Κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἔστιν,

12 Ἐγὼ ἢ σοφία κάτεσκήνωσα βουλήν καὶ γνώσιν, καὶ ἐνοιῶν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.

13 Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ ὑπερφηανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν μεμισῆκα δὲ ἐγὼ ἔστραμμένους ὁδοὺς κακῶν.

14 Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς.

15 Δὲ ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσιν ὀκαιοσύνην.

16 Δὲ ἐμοῦ μεγίστανες μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δὲ ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς.

17 Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσονται!

18 Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοῖ ὑπάρχει, καὶ κτήσις ὁ πολλῶν! καὶ δικαιοσύνη.

19 Βέλτων ἐμὲ καρπίσειθα ὑπὲρ χρυσοῦν καὶ λίθων τίμιον, τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ.

20 Ἐν ὁδοῖ δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀναμέσον τρίβων δικαιοῦματος ἀναστρέφομαι.

21 Ἴνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὑπαρξίν, καὶ τοῖς θεσσαυροῖς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν, ἐὰν ἀναγγεῖλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσα τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμήσαι.

22 Κύριος ἐκτίσέ με ἄρχην ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ,

23 Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἔθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι,

24 Καὶ πρὸ τῶν τῶν ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

25 Πρὸ τοῦ ὄρη ἔδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων βουτῶν, γεννᾶ με.

26 Κύριος ἐποίησε χώρα καὶ οἰκήτους, καὶ ἄκρα οἰκόμενα τῆς ὑπ' οὐρανῶν!

27 Ἦνίκα ἠτοιμαζε τὸν οὐρανόν, συμπύουμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων,

28 Ὅ καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ ἄνω νέφη, ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανῶν,

29 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ θεμέλια τῆς γῆς,

30 Ἦμην παρ' αὐτῷ ἀριόλουσα ἐγὼ ἡμην ἢ προσέχαιρε καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνωμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ,

31 Ὅτε ἐνευφραῖνετό τὴν οἰκουμένην συντελέσας, καὶ ἐνευφραῖνετό ἐν νιότη ἀνθρώπων.

32 Νῦν οὖν νιὲ ἀκούε μου, ἢ μοκάρωσιν αὐτῶν ὅς εἰσακούσεται μου, καὶ ἄνθρωπος ὡς τὰς ἐμας ὁδοὺς φυλάξει,

34 Ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τρωπῶν σταθμοῦς ἐμῶν εἰσοδῶν.

35 Αἱ γὰρ ἐξοδοὶ μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοῖ μάζεται θέλησις παρὶ Κυρίου.

36 Οἱ δὲ ἁμαρτανόντες εἰς ἐμὲ!, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς, καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπᾶσι θάνατον.

Κεφ. θ' IX.

Ἡ ΣΟΦΙΑ ἠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλος ἐπτά.

2 Ἐσφαζε τὰ ἐαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατήρα τὸν ἐαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἐαυτῆς τράπεζαν.

3 Ἀπέστειλε τοὺς ἐαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατήρα, λέγουσα,

4 Ὅς ἔστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με! καὶ τοῖς ἐνδεδεικτοῖς φρενῶν εἶπεν,

5 Ἐλθατε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν

6 Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα κατωρθώσασθε ἐν γνώσει συνέσειν.

7 Ὁ παιδεύων κακὸς λήσεται ἑαυτῷ ἄτιμίαν ἔλεγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμῆσεται ἑαυτὸν.

8 Μὴ ἔλεγε κακός, ἵνα μὴ ἂ μισησῶσί¹ σε ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε.^α

9 Δίδου σοφῶ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται γνῶριζε δικαίῃ, καὶ προσθήσει τοῦδέ-χρησθαι.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλή ἡγίαν συνέσις¹ τοῦ ἁγίου γνῶναι νόμον, δικαιοσύνη ἐστὶν ἀγαθὴς.

11 Τοῦτῃ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ἔζησεις¹ χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς σου.

12 Υἱὲ ἕαν σοφὸς γένη σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς¹ πλησίον¹ εἶν δὲ κακὸς ἀποβῆς, μόνος ἂν ἂντλήσεις¹ κακὰ ὅς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνόμους, ὁ δ' αὐτὸς διώζεται ὄρνεα πετόμενα ἀπέλιπε γὰρ ὄδους τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελώνος, τοὺς δὲ ἄξονας τῆ ἰδίῃ γεωργίῳ πεπλάνηται διαπορεύεται δὲ εἰς ἀνῶρον ἐρήμου, καὶ γῆν ἂ διατεταγμένην¹ ἐν διψώσεσι, συναγάγει δὲ χερσὶν ἄκαρπιαν.

13 Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδείης ψωμοῦ γίεται, ἢ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνειν.

14 Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείας,

15 Προσκαινομένη τοὺς παριόντας^α καὶ κατακλύθοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν^α

16 Ὁς ἐστὶν ἡμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς μέ^β καὶ τοὺς ἐνδείεις¹ φρονήσεως παρακλειύσασα, λέγουσα,

17 Ἄρταν κρυφίαν ἠδέως ἄψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ.

18 Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῆ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδον συναντῶ¹ ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ ἔχρονις¹ ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπίστασις τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν, οὕτως γὰρ διαβῆση ὕδωρ ἀλλοτρίῳ^α ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίῳ ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίῳ μὴ πῆς, ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, προστεθῆ δὲ σοὶ ἔτη ζωῆς.

Κεφ. ι'. X.

ΥἱΟΣ σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί.

2 Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου.

3 Οὐ λημοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζῶν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει.

4 Πενία ἀνδρα ταπεινῶν, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν¹ υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρῆσται.

5 Δεισθή ἀπὸ κούματος υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφορος δὲ γίνεται ἐν ἀμνητῶ υἱὸς παράνομος.

6 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ δικαίῃ, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένης ἄωρον.

7 Μνήμη ἂ δικαίων μετ' ἐγκωμίων¹, ὄνομα δὲ ἀσεβῶν¹ σβέννεται.

8 Σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολὰς, ὁ δὲ ἄστεγος χεῖλαι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται.

9 Ὁς πορεύεται ἀπλῶς, πορεύεται πεποιθὸς¹ ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδὸς αὐτῆ, γνωσθήσεται.

10 Ὁ ἐνεύων ἂ ὀφθαλμοῖς¹ μετὰ δόλου, συναγάγει ἀνόρησις λύπας¹ ὁ δὲ ἔλεγχων μετὰ παρρησίας, εἰρηνοποιεῖ.

11 Πηγὴ ζωῆς ἐν ἂ χειρὶ¹ δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει ἀπώλεια.

12 Μῖσος γέειρος νεῖκος, πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεοκύντας ἂ καλύπτει¹ φιλία.

13 Ὁς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, βᾶβδῃ τυπτεῖ ἀνδρα ἄκαρδον.

14 Σοφοὶ κρύνουσιν αἴσθησιν, στόμα δὲ προπετοὺς ἐγγίζει συντριβῆ.

15 Κτῆσις πλουσίαν πόλις ὕχυρά, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία.

16 Ἔργα δικαίων ζῶν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτίας.

17 Ὅδους ἂ δικαίαις¹ ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾷται.

18 Καλύπτουσιν ἐχθραν χεῖλη ἂ δίκαια, οἱ δὲ ἐκφέροντες λαοδορίας ἀφρονέστατοι εἰσιν.

19 Ἐκ πλουτολογίας οὐκ ἐκφύζει ἀμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ.

20 Ἄργυρος πετυρωμένος γλῶσσαι δικαίων, καρδίᾳ δὲ ἀσεβῶν ἐκλείψει.

21 Χεῖλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλὰ, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελεπῶσιν.

22 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ ἂ κεφαλῇ¹ δικαίου, αὐτὴ πλουτίζει, καὶ ὡ μὴ προστεθῆ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

23 Ἐν γέλωτι ἄφρων πρᾶσσει κακὰ, ἢ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν.

24 Ἐν ἂ ἀπωλείᾳ¹ ἀσεβῆς περιφέρεται, ἂ ἐπιθυμία δὲ δικαίων δεκτῆ.^α

25 Παραπορευομένης καταγίγδος ἀφανίζεται ἂ ἀσεβῆς, δίκαιος δὲ ἐκκλινῶς σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Ὡσπερ ὄμφαξ ὕδουσι ἂ βλαβερὸν¹, καὶ καπνὸς ὄμμασιν, οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένους αὐτῇ.

27 Φόβος Κυρίου προστήθει ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται.

28 Ἐγχεροῖζει δίκαιος εὐφροσύνη, ἔλπις δὲ ἀσεβῶν ἀπολείται.

29 Ὁχύρωμα ὅστις ἂ φόβος¹ Κυρίου, συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακὰ.

30 Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει, ἀσεβῆς δὲ οὐκ οἰκήσουσι γῆν.

31 Στόμα δικαίων ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσαι δὲ ἀδίκου ἐξολείται.

32 Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἂ ἀποστάζει¹ χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

Κεφ. ια'. XI.

ΖΥΓΟΙ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ.

2 Οὐ ἔαν εἰσελθῇ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία¹ στόμα δὲ ταπεινὸν μελετᾷ σοφίαν.

3^α Αποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετῖ μέλλον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχατος ἀσεβῶν ἀπώλεια.

5 Δικαιοσύνη ἀμώμως ὀρθομεταί ὄδους, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία.

6 Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθὴν ἂ ῥύεται¹ αὐτῆς, τῇ δὲ ἂ ἀπωλεία αὐτῶν¹ ἄλίσκονται παρίνομοι.

7 Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυνται ἔλπις, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυνται.

8 Δίκαιος ἐκ θήρας ἂ ἐκδύνει¹, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβῆς.

9 Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίτας, αἴσθησις δὲ δικαίων εὐοδος.

10 Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθρωσε πόλις,^α στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.

12 Μικτηρίζει πολίτας ἐνδείης φρεῶν, ἀνήρ δὲ φρόνιμος ἰσχυρίαν ἄγει.

13 Ἀνήρ διγλωσσος ἀποκαλύπτει βοὶ λάς ἐν συνεδρίῳ, πιστὸς δὲ πνοῇ κρίπτει πράγματα.

14 Οἱ μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πῖπτει ὡσπερ φύλλα, σωτήρια δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βελῆ.

15 Πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ, μισεὶ δὲ ἦχον ἄσφαλείας.

16 Γυνὴ εὐχάριστος ἔγειρει ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια· πλῆθους ἄνθρωποι ἐνδεεῖς γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρείοι ἐρείδονται πλοῦτῳ.

17 Τῇ ψυχῇ αὐτοῦ αγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεῆμων, ἔσθλα δὲ αὐτοῦ σώμα ὁ ἀνελεῖμων.

18 Ἄσεβης ποιεῖ ἔργα ἄδικα, σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας.

19 Υἱὸς δίκαιος γεννιᾶται εἰς ζωὴν, διωγμὸς δὲ ἀσεβῶν εἰς θάνατον.

20 Βδελύγμα Κυρίῳ διεστραμμένα ὄδοι, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ἑταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

21 Χεῖρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἑαδικῶς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθὸν πιστῶν.

22 Ὡσπερ ἐνώτιον ἐν ῥινὶ ὕδου, οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.

23 Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ, ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπολείεται.

24 Εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν· εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες ἄλαττονονται.

25 Ψυχὴ εὐλογομένη πᾶσα ἀπλῆ, ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχημῶν.

26 Ὁ συνεχῶν σίτον ὑπολείπειτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος.

27 Τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθῆν, ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτὸν.

28 Ὁ πεποθὴς ἐπὶ πλοῦτῳ οὕτως περῖεται, ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὕτως ἀνατελεῖ.

29 Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρον φρονίμῳ.

30 Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φέεται δένδρον ζωῆς, ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων.

31 Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς πῶς φανεῖται·

βαίς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλεῖψεται.

12 Ἐπιθυμία ἀσεβῶν κακαὶ, αἱ δὲ ρίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι.

13 Δὲ ἁμαρτῶν χειλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδα· ἁμαρτωλὸς, ἐκφέγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος ὁ βλέπων λεῖα ἐθληθήσεται, ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίβει ψυχάς.

14 Ἀπὸ καρπῶν στοματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀναπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ.

15 Ὅδοι ἀφρόνων ὄρθαι ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφῶν.

16 Ἄφρον ἀθημερὸν ἐξαγγέλλει ὄργην αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν ἀνὴρ πανούργος.

17 Ἐπιδεικνυμένη πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυρ τῶν ἀδίκων δόλος.

18 Εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσι, μάχαιραι· γλώσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται.

19 Χεῖλη ἀληθινὰ κατορθοὶ μαρτυρία, μάρτυρ δὲ ταχὺς γλώσσαν ἔχει ἄδικον.

20 Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινόμενος κακὰ, οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται.

21 Οὐκ ἄσεται τῷ δίκαιῳ κῶδὲν ἄδικον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν.

22 Βδελύγμα Κυρίῳ χεῖλη ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πιστεῖς δεκτὸς παρ αὐτῷ.

23 Ἄνθρωπος συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως, καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἄραις.

24 Χεῖρ ἐκλεπτῶν κρατήεις εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται ἐν προνομίᾳ.

25 Φοβερός λόγος καρδίαν ταρασσει ἀνδρὸς δίκαιου, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν.

26 Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται, ἁμαρτάνοντας δὲ καταδιώξεται κακὰ, ἢ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτοῦ.

27 Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας, κτήμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρὸς.

28 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ μνησικακῶν εἰς θάνατον.

Κεφ. ιβ'. XII.

Ο ΑΓΑΠΩΝ παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν· ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων.

2 Κρείσσων ὁ εὐρῶν χάριν παρὰ Κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παρανόμος παρασιωπηθήσεται.

3 Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ρίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται.

4 Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὡσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώλης, οὕτως ἀνδρα ὑπόλλυται γυνὴ κακοποιός.

5 Λογισμοὶ δίκαιων κρίματα, κυβερνώσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους.

6 Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ ὀρθῶν ρῖσται αὐτοῖς.

7 Οὐ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεβὴς, ἀφανίζεται, οἶκοι δὲ δίκαιον παραμένουσι.

8 Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρὸς, νουθροκάριος δὲ μκτρηρίζεται.

9 Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεῖς, καὶ προσδεόμενος ἄρτου.

10 Δίκαιος οἰκτεῖρε! ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεῖμονα.

11 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπληθήσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνῳ διατρι-

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΥΙΟΣ πανούργος ὑπήκοος πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ

2 Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φύγεται ἄγθος, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι.

3 Ὁς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ προπετὴς χεῖλαις πτοήσει ἑαυτόν.

4 Ἐν ἐπιθυμίᾳ ἐστὶ πᾶς ἀεργὸς, χεῖρες δὲ ἀνδρῶν ἐν ἐπιμελείᾳ.

5 Λόγος ἄδικον μισεῖ δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐκ ἔξει παρῶσιαν.

7 Εἰσὶν οἱ πλουτιζέτες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινούντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλοῦτῳ.

8 Ἄφρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ὑπειλήν.

9 Φῶς δικαίους διαπαντός, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννεται· ψυχὰ δόλιοι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίας, δίκαιοι δὲ οἰκτεῖρουσι καὶ ἐλευθεῖ.

10 Κακὸς μετ' ὕβρεως πράσσει κακὰ, οἱ δ' ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί.

11 Ὑπαρξὴς ἐπισπουδαζόμενῃ μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται, ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται· δίκαιος οἰκτεῖρε καὶ κηρῶ.

12 Κρείσσων ἐναρχόμενος ὁ βοηθῶν καρδία, τοῦ ἐπαγγελιομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθῆ.

13 Ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολήν, οὗτος ὠφθαλμοὶς ἰσχύς· οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν, οἰκίῃ δὲ σοφῶν ἔθοδος ἔσονται πράξεις, καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

14 Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανέεται.

15 Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν, τὸ δὲ γυνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς, ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.

16 Πᾶς πανούργος πρίσσει μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν.

17 Βασιλεὺς θρασυῖς ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ, ἀγγελοὺς δὲ σοφῶν ρύσεται αὐτόν.

18 Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία, ὁ δὲ φυλάσσει ἐλέγχους δοξασθήσεται.

19 Ἐπιθυμία εὐσεβῶν ἠδύνουσι ψυχὴν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.

20 Ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ὁ ἔσθ', ὁ δὲ ὀμιλοῦμενος ἄφροσι γνωσθήσεται.

21 Ἄμαρτάνοντας καταδιώξεται κακὰ, τοὺς δὲ δίκαιους καταλήψεται ἀγαθὰ.

22 Ἀγαθὸς ἄνθρωπος κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν, ἠσυχάζονται δὲ δίκαιοι πλοῦτος ἀσεβῶν.

23 Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλοῦτῳ ἔτη πολλὰ, ἰδκοὶ δὲ ὑπολοῦνται συντόμως.

24 Ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελεῖται παιδείαν.

25 Δίκαιοι ἔσθων ἐπιπλάτῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΣΟΦΑΙ γυναῖκες ὠκοδόμησαν οἶκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε τὰς χερσὶν αὐτῆς.

2 Ὃ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται.

3 Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χεῖρὶ δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτοῦς.

4 Οὐ μὴ εἰσι βόες, φῖνται καθαροί· οὐ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερά βόος ἰσχύς.

5 Μίρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἔκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος.

6 Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὐρήσεις, αἰσθήσις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής.

7 Πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἀφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χεῖρὶ σοφῆ.

8 Σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ.

9 Οἰκία ὁ παρανόμων ὀφειλήσονται καθαρισμόν, οἰκία δὲ δικαίων δεκταί.

10 Καρδία ἀνδρὸς αἰσθητικῆς, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅταν δὲ εὐφραίνεται οὐκ ἐπιμύγνεται ὕβρει.

11 Οἰκία ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται, σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται.

12 Ἔστιν ὁδὸς ἡ δοκεῖ παρὰ ἀνθρώποις ὀρθὴ εἶναι, τὰ δὲ τελευταία αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ἄδου.

13 Ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμύγνεται λύπη, τελευταία δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται.

14 Τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκαρδίας, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἄνθρωπος ἀγαθός.

15 Ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανούργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν.

16 Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνεται ἀνόμῳ.

17 Ὁ εὐθύμους πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἄνθρωπος δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει.

18 Μερῶνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανουργοὶ κρατήσουσιν αἰσθήσεως.

19 Ὁ ὀλιθηθῆσιν κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν, καὶ ἰσεβεῖς θεραπεύουσι θήρας δικαίων.

20 Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχοῦς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί.

21 Ὁ ὑπερήφανος ἔπενυται· ἀμαρτάνει, ἐλεῶν δὲ πτωχοῦς μακαριστός.

22 Πλανώμενος τεκταίνουσι κακὰ, ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί· οὐκ ἐπιστάνται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθῶν.

23 Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσόν, ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάληγτος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται.

24 Στέφανος σοφῶν ἄφρωνος, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή.

25 Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστὸς, ἔκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος.

26 Ἐν φόβῳ Κυρίου ἔλπις ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεσμα.

27 Ὁ πρόσταγμα ἰσχύος ἰσχύος, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου.

28 Ἐν πολλῷ ἔθνη δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ δυνάστεως.

29 Μακρόθυμος ἄνθρωπος πολλὴν ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόθυμος ἰσχυρῶς ἄφρων.

30 Πρῶθυμος ἄνθρωπος καρδίας ἰατρὸς, σῆς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητικῆς.

31 Ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτόν ἔλεει πτωχόν.

32 Ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ὑποσθῆσεται ἀσεβῆς, ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὀσιότητι δίκαιος.

33 Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῆ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγιγνώσκειται.

34 Δικαιοσύνη ὑψοῦ ἔθνος, ἐλασσονοῦσι δὲ φυλὰς ἀμαρτίαν.

35 Δεκτὸς βασιλεὺς ὑπέρτης νόμων, τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

Κεφ. ιε'. XV.

ΟΡΓΗ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους, ἀόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμὸν, λόγος δὲ λυπηρὸς ἔγειρει ὀργάς.

2 Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, στόμα δὲ ἀφρόνων ὀνειργάλλει κακὰ.

3 Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοῦ Κυρίου σκοπεύουσι κακοῖς τε καὶ ἀγαθοῖς.

4 Ἰασις γλώσσης δένδρον ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύματος.

5 Ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρὸς, ὁ δὲ φυλάσσει ἐντολὰς, πανουργότερος ἐν πλεοναξίᾳ δικαιοσύνης ἰσχύς πολλῆς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὀλόρριζοι ἐκ γῆς ἀπολοῦνται.

6 Οἰκία δικαίων ἰσχύς πολλῆς, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται.

7 Χεῖρὶ σοφῶν δέδετα αἰσθήσει, καρδία δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς.

8 Θυσία ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίου, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτοῦ.

9 Βδέλυγμα Κυρίου ὁδοὶ ἀσεβῶν, δῶκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ.

10 Παιδεία ἀκρίκη νυμρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισθῆς ἐλέγχους τελελεύσωσι αἰσχυρῶς.

11 Ἄδης καὶ ἀπόλετα φανεῖα παρὰ τῷ Κυριῷ ὡς πῦρ οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων·

12 Ὦκ ἀγαπήσει ἀπαιδεύτους τοὺς ἐλέγχοντας αὐτόν, μετὰ δὲ σοφίῃ οὐχ ὁμιλήσει.

13 Καρδίας εὐφρανομένης πρόσωπον θήλει, ἐν δὲ ὑπαισθεῖ σκυθρωπάζει.

14 Καρδία ἰσθη ζῆτει αἴσθησιν, στόμα δὲ ἀπαιδευτῶν γνώσεται κακά.

15 Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι διαπαντός.

16 Κρεῖσσον μικρὴ μερίς μετὰ φόβου Κυρίου, ἢ θησαυροὶ μεγάλου μετὰ ἀφοβίας.

17 Κρεῖσσον ξενισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φίλιαν καὶ χάριν, ἢ παράθεσις μίσχων μετὰ ἐχθρας.

18 Ἄνῃ θυμῶδῃ παρασκευάζει μίχας· μακροθύμου δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΐνει· μακροθύμος ἄνῃ κατασβεθεὶ κρίσεις, ὁ δὲ ἀπεθρὴ γέγειρε μάλλον.

19 Ὅσοι ἀεργῶν ἐστρωμένοι ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμένα.

20 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μικτριζει μητέρα αὐτοῦ.

21 Ἀνοήτου τρίβος ἐνδεδεῖ φρενῶν, ἄνῃ δὲ φρονικός κατευθύνων πορεύεται.

22 Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίας βουλευομένων μένει βουλή.

23 Οὐ μὴ ὑπακούσει ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἶπη καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.

24 Ὅδοι ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκλίνας ἐκ τοῦ ἄδου σωθῇ.

25 Οἶκος ὑβριστῶν κατασπῆ Κύριος, ἐσήρισε δὲ ὄριον χήρας.

26 Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος, ἀγνῶν δὲ ῥήσεις σεμαί.

27 Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δῶρων λήψει σώζεται· ἐλεημοσύνας καὶ πίστειν ἀποκαθαίρονται ἀμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ.

28 Ὁ καρδίας δίκαιων μελετᾷσι· πίστεις, νόμοι δὲ ἀσεβῶν ἄποκρίνεται· κακὰ δὲ κατὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται.

29 Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαιρὸς δὲ δικαίων ἐπακούει κρείσσων ὀλίγη λήψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας.

Κεφ. ις. XVI.

ΚΑΡΔΙΑ ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

30 Θεωρῶν ἰσθηλὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀγαθῆ παινεῖ ὅσα.

32 Ὅς ἰσθηταὶ παιδεύονται, μισεῖ ἑαυτὸν, ὁ δὲ τῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ.

33 Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκρίθησεται αὐτῇ. Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερά παρὶ τῷ Θεῷ, ὁ δὲ ἀσεβῆς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὑλοῦνται.

5 Ἀκάθαρτος παρὶ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκόρδιος· χεῖρὶ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδικος οὐκ ἄθωαθήσεται· ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μάλλον ἢ θύειν θυσίας· ὁ ζητῶν τὸν Κύριον εὐρήσει γνώσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζήτούντες αὐτὸν, εὐρήσουσιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσειται ὁ δὲ ἀσεβῆς εἰς ἡμέραν κακῆν.

10 Μαντεύειν ἐπὶ χεῖλεσι βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ.

11 Ῥοπή ζυγοῦ δικαιοσύνης παρὰ Κυρίῳ, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθιμα δίκαια.

12 Βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακὰ, μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἐτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς.

13 Δεκτὰ βασιλεῖ χεῖλη δίκαια, λόγους δὲ ὀρθοῦς ἀγαπᾷ.

14 Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θαντοῦ, ἄνῃ δὲ σοφὸς ἐξιλιάσεται αὐτόν.

15 Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὡς περ νεφὸς ὄψιμον.

16 Νοσσοὶ σοφίας αἰρετώτεροι χροσῖν, νοσσοὶ αἱ δὲ φρονήσεως αἰρετώτεροι ὑπὲρ ἄργυριον.

17 Τρίβος ζωῆς ἐκκλίνουσι ἀπὸ κακῶν, μήκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης· ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσειν ἐλέγχους σοφισθήσεται· ὁ φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ἀγαπῶν δὲ ζῶν αὐτοῦ, φείσεται στόματος αὐτοῦ.

18 Πρὸ συντριβῆς ἡγείται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη.

19 Κρεῖσσον πρῶτον μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὅς διαίρειται σκῦλα μετὰ ὕβριστῶν.

20 Συνετός ἐν πράγμασιν εὐρετής ἀγαθῶν, πεπαιθὸς ὁ ἐπὶ Θεῷ μακαριστός.

21 Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται.

22 Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κερτημένοις, παιδεία δὲ ἀφρόνων κακῆ.

23 Καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χεῖλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην.

24 Κηρία μέλιτος λόγοι καλοὶ, γλύκασμα δὲ αὐτοῦ ἰσῖς ψυχῆς.

25 Εἰσὶν ὁδοὶ δοκῶσαι εἶναι ὀρθοὶ ἄνθρωποι, τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ἄδου.

26 Ἄνῃ ἐν πόνους ποιεῖ ἑαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν ἑαυτοῦ.

27 Ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν· ἄνῃ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακίαν, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χεῖλεων θησαυρίζει πῦρ.

28 Ἄνῃ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, καὶ λυμπτήρα ὄδου ὁ πυρσεύσει· κακοὶς, καὶ διαχωρίζεται φίλους.

29 Ἄνῃ παράνομος ἀποπέριπται φίλων, καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὄρους οὐκ ἀγαθῶς.

30 Στηριχὼν δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διαλογίζεται· διεστραμμένον, ὀρίζει δὲ τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ πάντα τὰ κακὰ· ἄνῃ κάμινός ἐστι κακίας.

31 Στέφανος καυχῆσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὐρίσκειται.

32 Κρεῖσσων ἄνῃ μακροθύμος ἰσχυροῦ, ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένου πόλι.

33 Εἰς κόλπῃς ἐπέρχεται πάντα τοὺς ἀδίκους, παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια.

Κεφ. ιζ. XVII.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἡ οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.

2 Οἰκῆτης νομίμων κρατήεις δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρος.

3 Ὡς περ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ.

4 Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεῖλεσι ψευδῶν.

5 Ὁ καταγελῶν πτωχὸν παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ὑπολλυμένῳ ἐκ ἄνωθ' ἔσται, ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἔλεθθήσεται.

6 Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν ἄ τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὄβολος.

7 Οὐχ ἄρμόσει ἄφρονι χεῖλη πιστὰ, οὐδὲ δίκαια χεῖλη ψευδῆ.

8 Μισθὸς χαρίτων παιδεία τοῖς χρωμένοις, οὐ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ εὐδοθήσεται.

9 Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φίλιαν, ὃς δὲ μισεῖ κρύπτες, δίστησι φίλους κ' οἰκείους.

10 Συντριβεῖ ἀπειλὴ καρδίας φρονίμου, ἄφρονος δὲ μαστιγῶθεις οὐκ αἰσθάνεται.

11 Ἀντιλογίας ἐβέβαιε πᾶς κακὸς, ὁ δὲ Κύριος ἀγγελον ἀνελεθημονα ἐκπέμψει αὐτῶ.

12 Ἐμπεσείται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονος διαλογιούνται κακί.

13 Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινήσεται κακί ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

14 Ἐξασίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προηγείται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη.

15 Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ θεῶ.

16 Ἰνατί ἠπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δύνησεται ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβὴν ὁ δὲ σκολιῶν τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσείται εἰς κακὰ.

17 Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν, τοῦτον γὰρ χάριν γεννῶνται.

18 Ἀνὴρ ἄφρονος ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῶ, ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ δ' τῶν ἑαυτοῦ φίλων.

19 Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, ἄφρονος δὲ σκληροκάριος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς ἄνθρωποις ἐμετάβολος γλώσση ἐμπεσείται εἰς κακὰ,

20 Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, ἄφρονος δὲ σκληροκάριος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς ἄνθρωποις ἐμετάβολος γλώσση ἐμπεσείται εἰς κακὰ,

21 Καρδία δὲ ἄφρονος ὑδὴν τῶν κεκτημένων αὐτῆν οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' οὐρανὸν ἀπαίδευσ, υἱὸς δὲ φρονίμου ἐβέβαιε μητέρα αὐτοῦ.

22 Καρδία εὐφραينوμένη εὐεκτείν ποιεῖ, ἄφρονος δὲ λυπρὸς ξηραίνεται τὰ ὅσα.

23 Λαμβάνοντες δῶρα ἄδικους ἐν κόλποις οὐ κατευδοκῶνται ὄσοι, ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὄσοις δικαιοσύνης.

24 Πρόσωπον ἄφρονος ἄνδρος σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς.

25 Ὅργη πατρὶ υἱὸς ἄφρονος, καὶ οὐδύνῃ τῇ τεκοῦσι αὐτόν.

26 Ζημίων ἄνδρα δίκαιον οὐ καλὸν, δὲ ὅσιν ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δίκαιος.

27 Ὃς φείδεται ῥῆμα προσέθαι σκληρόν, ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δὲ ἄνθρωπος φρόνιμος.

28 Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν ἡ σοφία λογισθήσεται, ἐνὸν δὲ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ζητεῖ ἄνθρωπος βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονεῖ διστοῦ ἔσται.

2 Οὐ χρειᾶν ἔχει σοφίας ἐνδείης φρενῶν, μάλλον γὰρ ἄγεται ἄφροσυνῃ.

3 Ὃταν ἔλθῃ ἄσεβης εἰς βίβος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ οὐκ εὖδος.

4 Ὃδωρ βαθύ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμὸς δὲ ἀναπηδῶν καὶ πηγὴ ζωῆς.

5 Θανάσιος πρόσωπον ἄσεβους οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιν ἐκκλίνει τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

6 Χεῖλη ἄφρονος ἀγούσιν αὐτόν εἰς κακὰ, τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται.

7 Στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ, τὰ δὲ χεῖλη αὐτοῦ γαγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

8 Ὃκνηρὸς καταβάλλει φόβος, ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινίσουσιν.

9 Ὃ μὴ ἴωμενος αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἀδελφὸς ἐστὶ τοῦ λυμαινομένου ἑαυτοῦ.

10 Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα Κυρίου, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται.

11 Ὃν ἄνθρωπος πλουσίον ἀνδρός πόλις ὄχυρά, ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει.

12 Πρό συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρός, κ' πρό δόξης ταπεινοῦται.

13 Ὃς ἀποκρίνεται λόγον ποιν ἄκουσαι, ἄφροσύνῃ αὐτῷ ἐστὶ καὶ οὐκ εὖδος.

14 Θυμὸν ἀνδρός πρᾶναι θεραπείαν φρόνιμος, ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑψώσει;

15 Καρδία φρονίμου κτᾶται αἰσθήσιν, ὧτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἐννοίαν.

16 Δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτόν, καὶ παρὰ δυνάσταις βασιζέται αὐτόν.

17 Δίκαιος ἑαυτοῦ κατηγήρος ἐν πρωτολογία, ὡς δ' ἂν ἐπιβίβη ὁ ἀντιδικὸς ἐλέγχεται.

18 Ἀντιλογίας πάυει σιγήρως, ἐν δὲ δυναστείαις ὀρίζει.

19 Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὄχυρά καὶ ὑψηλή, ἰσχύει δὲ ὡσπερ τεβελιωμένον βασιλείων.

20 Ἀπὸ καρπῶν ζώματος ἄνθρωπος ἐμπλησθεῖται, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται.

21 Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης, οἱ δὲ κρατύντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρπούς αὐτῆς.

22 Ὃς εὖρε γυναῖκα ἀγαθὴν, εὖρε χάριτας, ἔλαβε δὲ παρὰ θεοῦ ἰλαρότητα ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ, ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδά, ἄφρων καὶ ἄσεβης.

3 Ἀφροσύνῃ ἀνδρός, λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τὸν δὲ Θεὸν αἰτιάται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ'. XIX.

4 ΠΛΟΥΤΟΣ προστίθησι φίλους πολλοῖς, ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται.

5 Μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδικῶσι οὐ διαφεύξεται.

6 Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλείων, πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται οὐκ εὖδος ἄνθρωπος.

7 Πᾶς δὲ ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας μακρῶν ἔσται ἔννοια ἀγαθῆ τοῖς εἰδόσιν αὐτῆν ἔγγισ, ἄνθρωπος δὲ φρόνιμος εὐρήσει αὐτῆν ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν, ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ σωθήσεται.

8 Ὃ κτώμενος φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτόν, ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὐρήσει ἀγαθὰ.

9 Μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολείπει ὑπ' αὐτῆς.

10 Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή, κ' ἐὰν οἰκείτης ἄρξῃται μεθ' ὑβρέως δ' δυναστεύει.

11 Ἐλεῆμιον ἄνθρωπος μακροθυμεῖ, τὸ δὲ καίχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμως

12 Βασιλέως ἀπειλή ὁμοία βρυγμῶ λέοντος, ὡς περ δὲ ὄροςος ἐπὶ χόρτῳ, οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ.

13 Αἰσχύνῃ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, ἃ οὐχ ἀγναί εὐγαί ἀπὸ μισθώματος ἐταίρας.

14 Οἶκον κ' ὑπαρξίν μερίζουσιν πατέρες παισὶ, παρὰ δὲ Κυρίου ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρὶ.

15 Δειλία κατέχει ἀνδρόγυνον, ψυχὴ δὲ ἕρου- γοῦ πεύναςει.

16 Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολείπει.

17 Δανείζει ὁ Θεῶς ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.

18 Παιδεύει υἱὸν σου, ὥτως γὰρ ἔσται εὐελπίς, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου.

19 Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, ἐάν δὲ λοιμυῆται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσ- θέσει.

20 Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένη ἐπ' ἐσχάτων σου.

21 Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

22 Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ὁ ψευδής.

23 Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις.

24 Ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτῷ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ ὁ προσενεῖκεν αὐτάς.

25 Λοιμοῦ μαστιγομένου ἄφρων πανουρ- γότερος ὁ γίγεται, ἐάν δὲ ἐλέγχῃς ἀνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.

26 Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ, κατασχυνθήσεται καὶ ἐπονεί- διστος ἔσται.

27 Υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξει παιδείαν πατρός, μελετήσει ῥήσεις κακίας.

28 Ὁ ἐγγνώμενος παῖδα ἄφρονα, καθυβρίσει ἐκκώμα, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρί- σεις.

29 Ἐτοιμάζονται ἄκολάστοις μάστιγες, καὶ τιμωραὶ ὁμοίως ἄφροσιν!

Κεφ. κ'. XX.

ΑΚΟΛΑΣΤΟΝ οἶνος, καὶ ὕβριστικὸν μέθη, πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

2 Οὐ διαφέρει ἀπειλή βασιλέως θυμοῦ λέ- οντος, ὁ δὲ παροξίνων αὐτὸν ἀμαρτάνει εἰς γῆν ἑαυτοῦ ψυχῆν.

3 Δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι λαιδουρίας, πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

4 Ὁνειδιζόμενος δκηρὸς οὐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δανειζόμενος σίτον ἐν ἀμητῶν.

5 Ὑδωρ βαθύ βουλή ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.

6 Μέγα ἄνθρωπος, καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεῖμων, ἀνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εἶρην.

7 Ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσίῃν, μακίριος τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει

8 Ὃταν ὁ βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνον, οὐκ ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν.

9 Τίς καυχῆσεται ἀγῆν ἔχειν τὴν καρδίαν; ἡ τίς παρρησιάζεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἀμαρ- τῶν;

20 Κακολογοῦντος πατέρα ἢ μητέρα, σβεσ- θήσεται λαμπτήρ, αἱ δὲ κόραϊ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὄψονται σκότος.

21 Μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται.

22 Μὴ εἶπῃς, Τίσομαι τὸν ἔχθρον, ἀλλ' ὑπό- μεινον τὸν Κύριον ἵνα σοι βοηθήσῃ.

10 Στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν, καὶ μέτρα διστά, ἀκίβητα ἐνίοπιν Κυρίου καὶ ἀμφο- τέρα, καὶ ὁ ποιῶν ἴνα σὺ βοηθήσῃ.

11 Ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ ὁ συμποδι- σθήσεται ἡ νεανίσκος μετὰ ὀσίου, καὶ εὐθεία ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

12 Οὗς ἀκούει, καὶ ὀφθαλμὸς ὄρα, Κυρίου ἔργα καὶ ἀμφοτέρα.

13 Μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῆς διάνοξιν τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἐμπλησ- θητὶ ἄρτων.

23 Βδέλγμα Κυρίῳ δισσὸν στάθμιον, καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

24 Παρὰ Κυρίου εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀν- δρὶ, βνητὸς δὲ πᾶς ἀν νοήσῃ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς.

25 Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἀγιάσαι, μετὰ γὰρ τὸ εὐξασθαι μετανοεῖν γίνετα.

26 Λικμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφός, καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν.

27 Φῶς Κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων, ὃς ἐρευθῶ ταμεία κοιλίας.

28 Ἐλεημοσύνη καὶ ἀληθεία φυλακὴ βασι- λεῖ, καὶ περικλυδῶσουσιν ἐν δικαιοσίῃν τὸν θρόνον αὐτοῦ.

29 Κόσμος νεανίας σοφία, δόξα δὲ πρεσβυ- τέρων ποταί.

30 Ὑπόπια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμεία κοιλίας

Κεφ. κα'. XXI.

ΩΣΠΕΡ ὄρμη ὕδατος, οὕτως καρδία βασι- λέως ἐν χειρὶ Θεοῦ, ὃ οὐ ἐάν θέλων νεύσει ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν.

2 Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος, κατε- θύνει δὲ καρδία Κύριος.

3 Ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν, ἄρστα παρὰ Θεῷ μάλλον ἢ θυσίων αἶμα.

4 Μεγαλόφρων ἐν ὕβρει θρασκευάρδιος, λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτία.

6 Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσση ψευδεῖ, μάταια δώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου.

7 Ὁλεθρὸς ἀσεβέσιον ἐπιξενωθήσεται, οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια.

8 Πρὸς τοὺς σκολοὺς σκολιάς ὁδοὺς ὁ ἀποσ- τέλλει ὁ Θεός, ἀγνά γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

9 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκολλημένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κτηνῶν.

10 Ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται οὐπ' οὐ- δηνὸς τῶν ἀνθρώπων.

11 Ζημιούμενος ἀκολάστον πανουργότερος γίνετα ὁ ἄκακος, συνίων δὲ σοφὸς ὀξετα γνῶσιν.

12 Συνίει δίκμιος καρδίας ἀσεβῶν, καὶ φαυ-
λίξει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς.

13 Ὃς φράσσει τὰ ἅτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπα-
κοῦσαι ἀσθενοῦς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ
οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων.

14 Δόσιε λίθῳ ἀνατρέπει ὄργας, δώρων δὲ
ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐλαίρει ἰσχυρὸν.

15 Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα, ὅστιος δὲ
ἀκάθαρτος παρὰ κακοῦργους.

16 Ἄνῃρ πλαγόμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν
συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.

17 Ἄνῃρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν
οἶνον καὶ ἔλαιον ἔεις πλοῦτον^α.

18 Περικάρημα δὲ δικαίος ἄνομος^α.

19 Κρίσσον οἰκίει ἐν ἔτῃ ἔρημῳ, ἢ μετὰ
γυναϊκὸς μαχίμης καὶ γλωσσώδους καὶ ὄργιλου.

20 Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπι-
δοσάτωρ^α σοφοῦ, ἄφρονες δὲ ἄνδρες κατα-
πίονται αὐτόν.

21 Ὅδος δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὐρή-
σει ζῶν καὶ δόξαν.

22 Ὁ πόλις ὑχυρίης^α ἐπέβη σοφός, κ^α καθέλει
τὸ ὑχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποθεῖται οἱ ἀσεβεῖς.

23 Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν
ῥῆσιν αὐτοῦ, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτῆς.

24 Θρασύς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζῶν λοιμὸς
καλεῖται, ὅς δὲ μνησικακίᾳ παράνομος.

25 Ἐπιθυμία ὀκνηρὸν ἀπεκτείνουσιν, οὐ γὰρ
προαρουῖται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.

26 Ἀσεβῆς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας
κακὰς, ὁ δὲ δικαίος ἐλέει κ^α οἰκτερεῖ ἀφειδῶς.

27 Θυσίαι ἀσεβῶν βδελύγματα Κυρίου, καὶ γὰρ
παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς.

28 Μίσητος ψευδῆς ἀπολεῖται, ἄνῃρ δὲ ὑπὲρ
κοῦς φυλασσόμενος λαλήσει.

29 Ἀσεβῆς ἄνῃρ ἄναιδὸς ὑφίσταται προσώ-
πων, ὁ δὲ εὖθως αὐτὸς συνίει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

30 Οἶκός ἐστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ
ἐστὶ βουλή πρὸς τὸν ἀσεβῆ.

31 Ἰπποὶς ἐτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου,
παρὰ δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΑἰΡΕΤΩΤΕΡΟΝ ὄνομα καλὸν ἢ πλῆθος πολῶν,
ὑπὲρ δὲ ἄργυριον καὶ χρυσὸν χάρις ἀγαθῆς.

2 Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνιτησάντων ἀλλή-
λοις, ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε.

3 Πανήργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κρα-
ταῖως αὐτὸς παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρελ-
θόντες ἐξημώθησαν.

4 Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ πλοῦτος,
καὶ δόξα, καὶ ζωὴ.

5 Τρίβολοι κ^α παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς. ὁ δὲ
φυλάσσει τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν ἀφέξεται αὐτῶν.^α

7 Πλούσιος ἢ πτωχὸς ἄρξουσιν, καὶ οἰκέται·
ἰδίους δεσπότητας δανεῖουσιν.

8 Ὃ σπείρων φαῦλα θερίσει κακὰ, πληγὴν δὲ
ἐργῶν αὐτοῦ συντελεῖσει^α ἄνδρα ἰλαρὸν καὶ
δότῃν δ' εὐλογεῖ^α ὁ Θεὸς, ματαιότητα δὲ ἐργῶν
αὐτοῦ συντελέσει.

9 Ὃ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διαπραθίσεται,
τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων δ' ἔδωκε^α τῷ πτωχῷ·
νίκη καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα δόνς, τὴν
μὲντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κερημένων.

10 Ἐκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμὸν, καὶ συνέε-
λεύσεται αὐτῷ νεῖκος, ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν
συνεδρίῳ πάντα ἀτιμάζει.

11 Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐ-
τῷ πᾶντες ἄνωμοι^α χεῖλεις ποιμαίνει βασιλεὺς.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίου διατηροῦσιν αἴσ-
θησις, φαυλίξει δὲ λόγους παρίνομος.

13 Προφασίζεσαι, καὶ λέγει ὀκνηρὸς, λέων

ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλαταιαῖς φονευαί.
14 Βύθρος βαθύς στόμα παρανόμου, ὁ δὲ μὴ
σηθεῖς ὑπὸ Κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν^α· εἰσὶν
ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός, καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τῆ
ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῶν, ἀποστρέφειν δὲ δεῖ
ἀπὸ ὁδοῦ σκολιαῖς καὶ κακῆς.

15 Ἄνδρα ἐξήπτα δ' καρδίας^α νέου, ῥάβδος
δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ.

16 Ὁ συκοφαντῶν πένητα, πολλὰ ποιεῖ τὰ
ἑαυτοῦ^α, ὀδῶσι δὲ πλουσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι.

17 Λόγους σοφῶν παρίβαλλε σὺν ἐς, κ^α ἄκουε
ἔμῳ λόγον, τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον, ἵνα
γῶσι,

18 Ὅτι καλοὶ εἰσὶ^α καὶ εἰν ἐμβάλης αὐτοῦς
εἰς τὴν καρδίαν σου, εὐφρανοῦσί σε ἅμα ἐπι-
σοῖς χεῖλίσιν^α.

19 Ἴνα σου γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπίς, καὶ
γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν^α δ' σου^α.

20 Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραφαι αὐτὰ σεαυτῷ τρις-
σας, εἰς βουλήν καὶ γῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς
καρδίας σου.

21 Διδάσκω σὺν σε ἀληθῆ λόγον, καὶ γῶσιν
δ' ἀγαθῆ^α ὑπακούειν, τοῦ ἀποκρίνεσθαι σε λό-
γους ἀληθῆς τοῖς προβαλλομένοις σοι.

22 Μὴ ἀποβιάζου πένητα, πτωχὸς γὰρ ἐστὶ,
καὶ μὴ ἀτιμώσης ἀσθενῆ ἐν πύλαις.

23 Ὃ γὰρ Κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν κρίσιν, καὶ
δ' ῥύση σὴν^α ἄσυλον ψυχῆν.

24 Μὴ ἰσθὶ εταίρους ἀνδρὶ θυμῶδει, φίλῳ δὲ
ὄργιλῳ μὴ συναλίξου^α.

25 Μήποτε μάθης τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, καὶ λά-
βῃς βροχῶν τῆ σῆ ψυχῆ.

26 Μὴ δῶς σεαυτὸν εἰς ἐγγύην αἰσχυρὸς
πρόσωπον^α.

27 Ἐὰν γὰρ μὴ δ' ἔχη^α πόθεν ἀποτίσης, λή-
ψονται τὸ στρώμα τὸ ὑπὸ τὰς πτερυγίας σου.

28 Μὴ μέταيره ὄρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πα-
τέρες σου.

29 Ὅρατικὸν ἄνδρα καὶ δέξιν ἐν τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ βυαίλεισι δέει παρεστάται, καὶ μὴ πα-
ρεστάται ἀνδράσι νωθροῖς.

Κεφ. κγ'. XXIII.

Εἰν καθίστος ὀκειπνὴν ἐπὶ τραπέζῃς δυνάστη,
νοητῶς νόει τὰ παρατηρέμενά σοι.

2 Καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου, εἰδὼς ὅτι τοιαυτῆ
σε δεῖ παρασκευάσαι· εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ,
3 Μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδωσμένων αὐτοῦ, ταῦτα
γὰρ ἔχειται ζωῆς ψευδοῦς.

4 Μὴ παρεκτείνου πένης ὧν πλουσίῳ, τῇ δὲ
σῆ ἐνοιεῖ ἀπόσχου.

5 Ἐὰν ἐπιστήσης τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτόν,
οὐδαμῶ φανεῖται^α κατεσκευάσαι γὰρ αὐτῷ
πτερυγες ὥσπερ ἀετοῦ, καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν
οἶκον τοῦ προσητηκότος αὐτοῦ.

6 Μὴ συνδέπναι ἀνδρὶ βασκανῶ, μηδὲ ἐπι-
θύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ,

7 Ὅν τρόπον γὰρ εἶ τις καταπίοι τρίχα, ἕτως
ἔσθῃει καὶ πίνοι^α μηδὲ πρὸς σέ εἰσαγάγῃς αὐ-
τόν, καὶ φάγῃ τὸν ψωμὸν σου μετ' αὐτοῦ,

8 Ὁ ἐξεμέσει^α γὰρ αὐτόν, καὶ λυμανεῖται τὸς
λόγους σου τοὺς καλοῖς.

9 Εἰς ὅτα ἄφρονος μηδὲν λέγει, μήποτε μω-
τηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου.

10 Μὴ μεταβῆς ὄρια αἰώνια,^α εἰς δὲ κτῆμα
ὄφρα μὴ εἰσελθῇ^α.

11 Ὃ γὰρ λυτροῦμενος αὐτοῦς Κύριος, κρα-
ταῖός ἐστι, κ^α κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σῆ.

12 Δός εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δὲ
ὄτα σου ἐτοιμάσον λόγους ἀιδήσεως.

13 Μὴ ἀπόσχη νῆπιον^α παθεῖν^α, ὅτι εἰν
πατάξῃ αὐτὸν ῥάβδος, οὐ μὴ ἀποθάνῃ

14 Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ.

15 Ἰὲ ἕαν σοφὴ γένηται σοὺ ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἑμὴν καρδίαν,

16 Καὶ ὁ ἐνδιαιτῆρῖς¹ λόγους τὰ σὺ χεῖλη πρὸς τὰ ἑμὰ χεῖλη, ἕαν ὀρθά ᾧσι.

17 Μὴ ζηλοῦτῃ ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοῦς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν.

18 Ἐὰν γὰρ τρηθῆσῃ ὁ αὐτὰ¹, ἔσται σοὶ ἔκγονα, ἡ δὲ ἔλπις σου οὐκ ἀποστήσεται.

19 Ἄκουε υἱέ, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας.

20 Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μὴδὲ ἔκτεινον συμβολαίς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς.

21 Πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διερρήγμένα καὶ ῥακώδη πας ὑπνώδης.

22 Ἄκουε υἱέ πατρός τοῦ γεννησαντός σε, καὶ μὴ καταφρονεῖς ὅτι γεγρακὲς σου ἡ μήτηρ.²

23 Καλῶς ὁ ἐκτρέφει¹ πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱὸς σοφῷ ὁ εὐφραίνεται¹ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

25 Εὐφρανεσθῶ ὁ πατὴρ² καὶ ἡ μήτηρ² ἐπὶ σοὶ, καὶ χαίρετω ἡ τεκοῦσά σε.

26 Δός μοι υἱέ σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὄφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τρεπίσταν.

27 Πίθος γὰρ τετρημένους ἔστιν ἀλλότριος οἴκος, καὶ φέρεαρ στενὸν ἀλλότριον.

28 Οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολείπεται, καὶ πᾶς παρῆνομος ἀναλωθήσεται.

29 Τίνι οὐαί; τίνι ὄρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι δὲ ἀηδία καὶ ἰλέσχαί; τίνι συντριμματα διακονῆς; τίνος πελιδνοὶ² οἱ ὄφθαλμοί;

30 Οὐ τῶν ἐγχρονίζοντων ἐν οἴνῳ; οὐ τῶν ἰχνυόντων πῶ πότου γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε² ἐν οἴνῳ¹, ἀλλὰ ὀμλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὀμλεῖτε ἐν περιπατοῖς.

31 Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ² τὰ ποτήρια ὄψῃ τοὺς ὄφθαλμούς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυνώτερος ὑπέρου.

32 Τὸ δὲ ἔσχατον ὡσπερ ὑπὸ ὄψεως πεπληγὸς ἔκτεινεται, καὶ ὡσπερ ὑπὸ κεράστου διαχέεται αὐτῷ ὁ ἰός.

33 Οἱ ὄφθαλμοὶ σου ὅταν ἴδωσιν ἄλλοτριαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολία.

34 Καὶ κατακείσῃ ὡσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὡσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι.

35 Ἐρεῖς δὲ, τύπτουσί με καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιζίν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδεν¹ πότε ὄρθρος ἔσται, ἵνα ἔλθω ζητήσω με¹ ὧν συνελεύσομαι;

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΥΙΕ, μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας, μὴδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν.

2 Ψευδῇ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χεῖλη αὐτῶν λαλεῖ.

3 Μετὰ σοφίας οικοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται.

4 Ἐμετὰ αἰσθήσεως δὲ ἐπιμίπλυνται¹ ταμειεῖα ἐκ παντὸς πλουτοῦ τιμίου καὶ καλοῦ.

5 Κρείστων σοφὸς ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίῳ μεγάλῳ.

6 Μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος, βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς.

7 Σοφία καὶ ἐννοία ἀγαθὴ ἐν πύλας σοφῶν¹ σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος Κυρίου, ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις¹ ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος,

9 Ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις¹ ἀκαθαρσίᾳ δὲ ἀνδρὶ λοιμῷ,

10 Ἐμολυνθήσεται ἐν ἡμέρα κακῇ, καὶ ἐν ἡμέρα θλίψεως ἕως ἂν ἐκλίπῃ.

11 Ῥύσαι ἀγομήτους εἰς θάνατον, καὶ ἐκπρὶς κτεινομένους, μὴ φέισῃ.

12 Ἐὰν δὲ εἶπῃς, Οὐκ οἶδα τοῦτον¹ γίνωσκε, ὅτι Κύριος καρδίας πάντων γινώσκει¹ καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε πάντα, ὅς ὁ ἀποιδῶσι¹ ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

13 Φάγε μέλι υἱέ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φάρυγξ.

14 Οὗτως ὁ βίαιος σοφίαν¹ τῇ σῇ ψυχῇ, ἕαν γὰρ εὐρῆς, ἔσται καλὴ ἡ τελευτὴ σου, καὶ ἔλπις σε οὐκ ἐγκαταλείψει.

15 Μὴ προσαγάγῃς ἄσεβη, νομῇ ὁ δίκαιος¹, μὴδὲ ἀπατηθῆς χορτασία κοιλίας.

16 Ἐπτάκις γὰρ πεσείσται δίκαιος καὶ ἀναστήσεται, οἱ δὲ ἄσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς.

17 Ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρὸς σου, μὴ ἐπιχαρῆς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ ὑποσκελισματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου.

18 Ὅτι ὄψεται Κύριος καὶ οὐκ ἁρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

19 Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιῶις, μὴδὲ ζήλου ἁμαρτωλοῖς.

20 Οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῷ, λαμπτήρ δὲ ἄσεβῶν σβεσθήσεται.

21 Φοβῶν τὸν Θεὸν υἱὲ καὶ βασιλέα, καὶ μὴθ' ἔτερό αὐτῶν ἀπειθήσῃς.

22 Ἐξαιφῆς γὰρ τίσσονται τοὺς ἄσεβεῖς, τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γινώσκει;

23 Ταῦτα δὲ λέγω υἱὲν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν¹ αἰδεῖσθαι πρόσωπον¹ ἐν κρίσει οὐ καλόν¹.

24 Ὁ εἰπὼν τὸν ἄσεβη, Δίκαιός ἐστιν, ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισθὸς εἰς ἔθνη.

25 Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται, ἐπ' αὐτοῖς δὲ ἦξει εὐλογία².

26 Χεῖλη δὲ φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἁγιοῖς.

27 Ἐτοιμάσε εἰς τὴν ἕξοδον τὰ ἔργα σου, καὶ παρασκευάζου εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ πορεύου κατόπισθέν μου, καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου.

28 Μὴ ἴσθι ψευδῆς μάρτυς εἰς τὸν πολίτην μὴδὲ πλατύνου σοὶς χεῖρας.

29 Μὴ εἶπῃς, Ὅν τρόπον ἐχρήσατό μοι, χρήσομαι αὐτῷ, τίσσομαι δὲ αὐτὸν ἅ με ἠδίκησεν.

30 Ὅσπερ γεωργίον ἀνὴρ ἄφρων, καὶ ὡσπερ ἀμπελῶν ἀνθρώπος ἐνδεῆς φρενῶν.

31 Ἐὰν ἄψῃ αὐτὸν, χερσωθήσεται καὶ χορτομαχίει ὅλος, καὶ γίνεται ἐκλελεμμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτουται.

32 Ὑστερον ἐγὼ μετενόησα, ἐπέβλεψα τοῖς ἐκλεξασθαι¹ παιδείαν.

33 Ὅλιγον νυστήριον, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλιζομαι χερσὶ στήθῃ.

34 Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῆς, ἦξει προπορευομένη ἡ πενία σου, καὶ ἡ ἐνδεικία σου ὡσπερ ἀγαθὸς ὄρομῆς.

Κεφ. κε'. XXV.

ΑΥΤΑΙ αἱ παιδεῖαι Σαλωμῶντος¹ αἱ ἀδελφικροί, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκιου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

2 Δόξα Θεοῦ ὁ κρύπτει¹ λόγον, δόξα δὲ βασιλέως ὁ τιμᾷ πράγματα¹.

3 Οὐράνος ὑψηλός, γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ

βασιλέως ἀνεφέλεγκτος.

4 Ὅτι π' εἰ ἀδόκιμον ἀργύριον, καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν.

5 Κτείνει ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως, καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

6 Μὴ ἀλαζονεῖς ἐνώπιον βασιλέως, μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑψίστασθαι,

7 Κρεῖσσον γὰρ σοὶ τὸ ῥήθηναί, Ἄνιβαινε πρὸς μέ, ἢ ταπεινώσαι σε ἐν προσώπῳ δυνατοῦ ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου λέγει.

8 Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως, ἵνα μὴ μεταμελήθῃς ἐπ' ἐσχάτων ἠνίκα ἂν σε ὀνειδίσει ὁ σὸς φίλος.

9 Ἀναχωρεῖ εἰς τὰ ὀπίσω μὴ καταφρόνει,

10 Μὴ σε ὀνειδίσει μὲν ὁ φίλος, ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται, ἀλλὰ ἔσται σοὶ ἴση θανάτῳ χάρης καὶ φιλία ἐλευθεροί, ἄς τηρήσων σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονεϊδίστος γένη, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδοὺς σε εὐσυναλλάκτως.

11 Μῆλον χρυσοῦν ἐν ὀρμίσκῳ σαρδίου, οὕτως ἐπείν λόγον.

12 Εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον πολυτελέως δέδεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐήκον οὖς.

13 Ὡσπερ ἐξυδὸς χιόνος ἐν ἄμτῳ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν· ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ.

14 Ὡσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοί, ἔπιφανέστατα, οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ ὀσσει ψευδεῖ.

15 Ἐν μακροθυμίᾳ εὐδοκία βασιλεῦσι, γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει ὀσά.

16 Μέλι εἰρών φαγὸ τὸ ἱκανόν, μὴ ποτε πλησθεῖς ἐξεμίσση.

17 Σπᾶνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς ἄ σεαυτοῦ φίλον, μὴ ποτε πλησθεῖς σου μισήσῃ σε.

18 Ῥοπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τοξένμα ἀκιδωτῶν, οὕτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ.

19 Ὁδὸς κακοῦ καὶ πούς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῆ.

20 Ὡσπερ ὄξος ἔλκει ἀσύμφορον, οὕτως προσπεισὸν πάθος ἄν' ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ ὥσπερ σὴς ἄν' ἰματίῳ καὶ σκυλῆς ξύλῳ, οὕτως λύπη ἀνδρός βλάπτει καρδίαν.

21 Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἔχθρὸς σου, ψώμιζε αὐτόν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν.

22 Τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας ἄπυρρὸς ἰσωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ Κύριος ἀναποδώσει σοὶ ἀγαθία.

23 Ἄνεμος Βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρόσωπον δὲ ἀναίδες γλῶσσαν ἐρεθίζει.

24 Κρεῖσσον οἰκεῖ ἐπὶ γωνίας δώματος, ἢ μετὰ γυναικὸς Λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

25 Ὡσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῆ διψώσῃ προσπνές, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν.

26 Ὡσπερ εἰ τις πηγὴν φρίσσοι καὶ ὕδατος ἐξοδὸν λυμαίνοιτο, οὕτως ἄσσομον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς.

27 Ἐσθίειν ἐδουλοῦ πολὺ ὁ καλὸν, τιμῶν δὲ χρῆ λόγους ἐνδόξους.

28 Ὡσπερ πόλις τὰ τεῖχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος, οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει.

Κεφ. κς'. XXVI.

Ὡσπερ ὀρόσος ἐν ἄμτῳ, καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει, οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμῆ.

2 Ὡσπερ ὄρνεα δ' πέταται καὶ στρουθοί, οὕτως ἀπὸ μάταια οὐκ ἐπελεῖσεται οὐδενί.

3 Ὡσπερ μαστίχ' ἴπῳ καὶ κέντρον ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος ἔθνει δ' παρανόμῳ.

4 Μὴ ἀποκρίνῃ ἄφρονι δ' πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γένη αὐτῷ.

5 Ἀλλὰ ἀποκρίνῃ ἄφρονι ἄ κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτῆ, ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ.

6 Ἐκ τῶν ὀδῶν ἑαυτοῦ ὄνειδος ἔποιεῖται ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον.

7 Ἀφελὸς πορεῖαν σκελῶν, καὶ δ' παρανομίαί ἐκ στόματος ἀφρόνων.

8 Ὅς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ, ὅμοιος ἔστι τῷ δίδόντῃ ἄφρονι δόξαν.

9 Ἀκανθαί φύονται ἐν χειρὶ ἄ μεθύσου, δουλεῖα δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.

10 Πολλὰ χεμιάζεται πᾶσα σάρξ ἀφρόνων, συντρίβεται γῆρ ἕκστασις αὐτῶν.

11 Ὡσπερ κων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸν γένηται, οὕτως ἀφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέφας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν ἔστιν αἰσχύνῃ ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἐστὶν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρης.

12 Εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' αὐτῷ σοφὸν εἶναι, ἔλπιδα μέντοι ἔσχε ἄ μᾶλλον ἀφρων αὐτοῦ.

13 Λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδόν, Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φωνευταί.

14 Ὡσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος, οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ.

15 Κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, οὐ δ' ὀνησεται ἑπενεχθεῖς ἐπὶ στόμα.

16 Σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται, τῷ ἐν πλησμονῇ ἀποκοκίζοντος ἀγγελίαν.

17 Ὡσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνὸς, οὕτως ὁ προσεστὼς ἄλλοτριας κρίσεως.

18 Ὡσπερ οἱ ὠίμενοι ἰπροβάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρώτος ἱποσκελισθήσεται.

19 Οὕτως πάντες οἱ ἐνεδρεῖοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους, ὅταν δὲ ὀραθῶσι, λέγουσιν, Ὅτι παίζων ἐπείραξα.

20 Ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ, ὅπου δὲ οὐκ ἔστι δίθυμος, ἠσχάξει μάχη.

21 Ἐσχάρα ἄνθραξι καὶ ξύλα πυρὶ, ἀνὴρ δὲ λοιδόρος εἰς ταραχὴν μάχης.

22 Λόγοι κερκίωτων μαλακοί, οὗτοι δὲ τύπτοντες εἰς ταμίεια σπλάγγχων.

23 Ἀργύριον δίδόμενον μετὰ δόλου, ὥσπερ ὄστρακον ἠγνιτέον χεῖλη λεία καρδίαν καλύπτει λυπηρῆ.

24 Χεῖλιν δὲ πάντα ἔπινεύει ἄποκλαιόμενος ἔχθρὸς, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλος.

25 Ἐὰν σὸν δεηταί ὁ ἔχθρὸς μεγάλη τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῆς, ἐπτὰ γὰρ εἰσι πονηρίαί ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

26 Ὁ κρύπτων ἔχθραν συνίστησι δόλον, ἐκκαλύπτει ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἁμαρτίας εὐγνωστος ἐν β' συνεδροῖς.

27 Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν ὁ δὲ κυλιαν λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει.

28 Γλῶσσα ψευδῆς μισεῖ ἀλήθειαν, στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἄκαταστασίαι.

Κεφ. κς'. XXVII.

ΜΗ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, οὐ γὰρ γινώσκει τί τέξεται ἡ ἐπισοῖσα.

2 Ἐγκωμιάζω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλη.

3 Βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος, ὄρη καὶ ἄφρονος βαρυτέρα ἄμφοτέρων.

4 Ἀνελεῖμων θυμὸς καὶ ὀξεία ὄργη, ἀλλ' οὐδὲν ὑφίσταται ζῆλος.
 5 Κρείσσοις ἔλεγχαι ὁ ἀποκεκαλυμμένος κρυπτομένης φιλίας.
 6 Ἐξιοπιστότερα ἔστι τραύματα φίλου, ἢ ὁ ἐκούσια φιλήματα ἔχθρου.
 7 Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὐσα κηρίος ἐμπαίζει, νυχτὴ δὲ ἐνδεεὶ καὶ τὰ πικρὰ γλυκέα φαίνεται.
 8 Ὅσπερ ὅταν ὄρνειοι καταπετασθῆ ἐκ τῆς ἰδίας νοστίαις, οὕτως ἄνθρωποι δουλοῦνται ὅταν ἀποξενωθῆ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων.
 9 Μύριος καὶ οἶνος καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδία, καταρρήννεται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων νυχτὴ.
 10 Φίλον πόν ὃ ἢ φίλον πατρῶον μὴ ἐγκαταλίπῃς, εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σε μὴ εἰσελθῆς ἀτυχῶν κρείσσω φίλος ἐγγυς, ἢ ἀδελφὸς μακρῶν οἰκῶν.
 11 Σοφὸς γίνου υἱέ, ἵνα ὁ σου εὐφραίνηται ἡ καρδία, καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σου ἐπονείδιστος λόγους.
 12 Πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβῃ, ἄφρονες δὲ ἐπέλθοντες ζημίαν τίσουσιν.
 13 Ἀφελοῦ τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ, παρήλθε γὰρ ὑβριστής, ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται.
 14 Ὅς ἂν εὐλογῇ φίλον τοπρὰ μεγάλη τῆ φωνῇ, καταρωμένον οὐδὲν διαφέρει δόξει.
 15 Σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοιδόρος ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου.
 16 Βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ἄνοματι δὲ ἐπιδόςεται καλεῖται.
 17 Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἐταῖρου.
 18 Ὅς φυτεῖς σικκὴν φάγεται τοὺς καρποὺς αὐτῆς, ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον, τιμηθήσεται.
 19 Ὅσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, οὕτως οὐδὲ αἱ δῖάνοιαι τῶν ἀνθρώπων.
 20 Ἄσῃς καὶ ἀπώλει οἷκ ἐμπιμπλυνται, ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπληστοὶ βδέλυγμα Κυρίου στηρίξων ὀφθαλμόν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἄκρατες γλώσσης.
 21 Δοκίμιον ἀργυρίου κη χρυσῷ πύρωσις, ἀνὴρ δὲ δοκιμίζεται διὰ στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν· καρδία ἄνομος ἐκζητεῖ κακά, καρδία δὲ εὐθὴς ζητεῖ ἠγῶσιν.
 22 Ἐὰν μασίγοις ἄφρονα ἐν μέσφ συνεδρίῳ ὑμῶν, οὐ μὴ περιέλθῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ.
 23 Γνωστῆς ἐπιγνώση ψυχῆς ποικύμω σου, καὶ ὁ ἐπιστήσεις ἡ καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαις.
 24 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἄνορι κράτος καὶ ἰσχύς, οὐδὲ παραδίδωσιν ὁ ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν.
 25 Ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κρεῖς ὁ πῶαν, καὶ σὺναγε χόρτον ὀρεινόν.
 26 Ἴνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱματιμόν τιμα πεδίον, ἵνα ὡσί σοι ἄρνες.
 27 Υἱέ παρ' ἐμοῦ ἔχεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΦΕΥΓΕΙ ἀσεβῆς μνησθὸν δῶκοντος, δίκαιος δὲ ὡσπερ λέων πέποιθε.

2 Δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται, ἀνὴρ δὲ πανούργος κατασβέσει αὐτάς.

3 Ἀνδρείος ἐν ἀσεβείᾳ σκοφανθεῖ πτωχῶς ὡσπερ ἕτος λάβρος καὶ ἀνοφελής,

4 Οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσεβείαν, οἱ δὲ ἀγαπιόντες τὸν νόμον, περιβάλλουσιν ἑαυτοὺς τείχος.

5 Ἄνδρες κακοὶ οὐ συνήσουςι κρίμα, οἱ δὲ ζητούντες τὸν Κύριον συνήσουςιν ἐν παντί.

6 Κρείσσω πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ, πλουσίον ψευδοῦς.

7 Φυλίσεις νόμον υἱὸς συνετός, ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν ἀτιμάζει πατέρα.

8 Ὁ πλῆθυνσας τὸν πλῆθον αὐτῆ μετὰ τόκων καὶ πλονασῶν, τῷ ἐλεῶντι πτωχοῦς συναίγει αὐτόν.

9 Ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς αὐτοῦ μὴ εἰσακούσας νόμον, καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκται.

10 Ὁ πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ, εἰς διαφθοράν αὐτὸς ἐμπεσεῖται, οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἄγαθὰ, καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά.

11 Σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος, πένης δὲ νόημων καταγνώσεται αὐτοῦ.

12 Διὰ βοθήειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἀλίσκονται ἄνθρωποι.

13 Ὁ ἐπιλαίπτων ἀσεβείαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐδοχεύεται, οἱ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπήθησεται.

14 Μακρίους ἀνὴρ ὃς καταπτήσσει πάντα δι' εὐλάβειαν, ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς.

15 Λέων πενήτων καὶ λίκος διψῶν, ὃς τυραννεῖ, πτωχὸς ὢν, ἔθρους πενιχροῦ.

16 Βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόων μέγας σκοφανθῆς, ὁ δὲ μισῶν ἄδικαν μακρὸν χρόνον ζήσεται.

17 Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτία φόνου ὁ ἐγγυμένον, φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ παιδεύει υἱὸν καὶ ἀμύπησει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ, οὐ μὴ ὁ ἀκούσει! ἔθνε παρανόμω.

18 Ὁ πορευόμενος δικαίως βεβηθήσεται, ὁ δὲ σκολιαὶς ὁδοὺς πορευόμενος ἐμπλακθήσεται.

19 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πληθήσεται ἄρτων, ὁ δὲ δῶκων σχολὴν πληθήσεται πενίας.

20 Ἄνθρωπος ἐξιοπιστός! πολλὰ εὐλογηθήσεται, ὁ δὲ κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται.

21 Ὅς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγαθὸς, ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα.

22 Σπεύδει πλουτεῖν ἀνὴρ βίσκανος, καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεῆμων κρατήσει αὐτοῦ.

23 Ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδοῦ, χίριτας ἔξει μάλλον τοῦ γλωσσοχαριτόντος.

24 Ὅς ἀποβάλλεται ἡ πατέρα ἢ μητέρα, καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν, οὗτος κοινῶς ἐστὶ ἀνδρὸς ἀσεβούς.

25 Ὁ ἄπιστος ἀνὴρ κρίνει εἰκὴ, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ Κύριον, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται.

26 Ὅς πέποιθε θρασεῖα καρδία, ὁ τοιοῦτος ἄφρων, ὃς δὲ πορεύεται σοφία, σωθήσεται.

27 Ὅς δίδωσι πτωχοῖς οὐκ ἐνδεθήσεται, ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλμόν αὐτῆ, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται.

28 Ἐν τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλου, ἐξαπίνης γὰρ φλεγόμενος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἰασις.

2 Εγκωμιαζομένων^α δίκαιων εὐφρανθήσονται λαοί, ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσι ἄνδρες.

3 Ἄνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται πατήρ αὐτοῦ, ὅς δὲ πομαίνει πόρνυς ἀπολεῖ πλοῦτον.

4 Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώραν, ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκήπτει.

5 Ὅς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν.

6 Ἀμαρτάνονται ἀνδρὶ μεγάλη παγίς, δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν¹ εὐφροσύνῃ ἔσται.

7 Ἐπίστανται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς, ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ^β νοεῖ¹ γνῶσιν, καὶ πτωχῶν οὐχ ἔσται ἄνθρωπος.

8 Ἄνδρες δ' ἀνομοί^α ἐξέκαυσαν πόλιν, σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν.

9 Ἄνὴρ σοφὸς κρίνει ἔθνη, ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελαῖται καὶ οὐ καταπιθήσει.

10 Ἄνδρες αἰμάτων μέτοχοι^β μισοῦσιν¹ ὄσιν, οἱ δὲ εὐθεὶς ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ.

11 Ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος.

12 Βασιλεὺς ὑπακούοντος λόγον ἄδικου, πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι.

13 Δανειστοῦ καὶ χρεωφειλέτου ἄλλήλοις συναλλήθων, ἐπισκοπῆν^β ἀμφοτέρων ποιεῖται¹ ὁ Κύριος.

14 Βασιλεὺς ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντας πτωχοῦς, ὁ θρόνος αὐτῆ εἰς μαρτύριον καταταθήσεται.

15 Πληγαὶ καὶ ἐλέγχοι δίδουσι σοφίαν, παῖς δὲ πληρωμένος αἰσχυρὴν γονεῖς αὐτοῦ.

16 Πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλὰ γίνονται ἀμαρτία, οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται.

17 Παιδεύε νιὸν σου, καὶ ἀναπαύσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου.

18 Οὐ μὴ^β ὑπάρξῃ¹ ἐξηγητὴς ἔθνευ παρανόμῳ, ὁ δὲ φυλάσσω τὸν νόμον μακαριστός.

19 Λόγους οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληροῦ, εἴαν γὰρ καὶ νοήσῃ,^δ ἀλλ'¹ οὐχ ὑπακούσει.

20 Ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα τὰχυν ἐν λόγοις, γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μάλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ.

21 Ὅς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδός, οἰκέτης ἔσαι, ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ.

22 Ἄνὴρ θυμώδης^β ἐγείρει¹ νεκρὸν, ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυσεν ἀμαρτίαν.

23 Ὑβρις ἄνδρα ταπεινῶν, τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξῃ Κυρίου.

24 Ὅς μερίζεται κλέπτη, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν^β εἴαν δὲ ὄρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγεῖλωσι,

25 Φοβηθέντες καὶ αἰσχυρίντες ἄνθρωποις ὑπεσεκλήθησαν^β, ὁ δὲ πεποιθὸς ἐπὶ^β Κυρίου¹ εὐφρανθήσεται¹ ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα, ὅς δὲ πέποιθεν¹ ἐπὶ τῷ δεσπότη σωθήσεται.

26 Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγουμένων, παρὰ δὲ Κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρὶ.

27 Βδέλλημα δίκαιος ἀνὴρ ἄδικῳ, βδέλλημα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός.

28 Κεφ. XXIX. Λόγον φυλασσόμενος υἱὸς ὀψωλείας ἐκτός ἐσται, ἰδεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτὸν^β μὴδὲν ψεύδος ἀπὸ γλώσσης βασιλεῖς λεγέσθω, καὶ οὐδὲν ψεύδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ^β μάχαρι γλῶσσα βασιλεῶς καὶ οὐ σαρκίνῃ, ὅς δ' ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται¹ εἴαν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, σὺν νεύροις ἰσχυροῦ ἀναλίσκεαι, καὶ ὅσα ἄνθρωπων

κατατρώγει, καὶ συγκαίει ὥσπερ φλόξ, ὥστε ἄβρωτα εἶναι νεοσοῖς ἄετων^β τὲς ἐμὲς λόγους υἱὲ φοβήθητι, καὶ δεξιόμενος αὐτοὺς μετανοεῖ.]

Κεφ. λ'. XXX.

ΤΑΔΕ λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιστεύουσι Θεῷ, καὶ παύομαι.

2 Ἀφρονέστατος γὰρ ἐμὶ ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ φρόνητος ἀνθρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί.

3 Θεὸς^α δεδιδυχέ με σοφίαν, καὶ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα.

4 Τὶς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη; τίς συναγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ; τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ; τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς; τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα^β τοῖς τέκνοις¹ αὐτοῦ;

5 Πάντες^α γὰρ¹ λόγοι Θεοῦ πεπυρωμένοι, ὑπερασπίζει δὲ αὐτοὺς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν.

6 Μὴ προσθῆς τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε, καὶ ψευδὴς γένη.

7 Διὸ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀφέλης μου χάριν πρό τοῦ ὑποθανεῖν με.

8 Μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακρὰν μου ποίησον, πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μὴ μοι ὄψω, σύνταξον δέ μοι^α τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη¹.

9 Ἴνα μὴ πλησθεῖς ψευδοῦς γένομαι, καὶ εἰπω, Τίς με ὄρα; ἢ πενήθεις κλέψω, καὶ ὁμῶσα τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

10 Μὴ παραδώς οἰκίτην εἰς χεῖρας δεσπότου, μήποτε καταρῆσθαι σε καὶ ἀφανίσῃς.

11 Ἐκγονον κακὸν πατέρα καταρῆται, τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ.

12 Ἐκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει, τὴν δ' ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν.

13 Ἐκγονον κακὸν ὑψηλοῦς ὀφθαλμοῦς ἔχει, τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται.

14 Ἐκγονον κακὸν μαχίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει, καὶ τὰς μύλας, τομίδας, ὥστε ἀναλίσκεαι^α καὶ κατεσθίεν¹ τοὺς^β ταπεινοὺς¹ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων.

15 Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι, καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτήν, καὶ ἡ τέταρτη οὐκ ἠρέκεσθη εἰπεῖν, Ἰκανόν.

16 Ἄδης καὶ ἔρωσ γυναικὸς^α, καὶ γῆ οὐκ ἐμπηλαμένη ὕδατος, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἰπωσιν, Ἀρκεῖ.

17 Ὀφθαλμοὺς καταγελαῖντα πατρός, καὶ ἀτιμιάζοντα γῆρας μητρός, ὁ ἐκκόψαισαν¹ αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων, καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσοῖ ἀετῶν.

18 Τρία δὲ ἐστὶν ἀδιανάτα μοι νοήσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω^α.

19 Ἰχνη αἰετοῦ πετομένου, καὶ ὀδοῦς ὄψεως ἐπὶ πέτρας, καὶ τρίβους νηὸς πομποροῦσης, καὶ ὀδοῦς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.

20 Τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος, ἢ ὅτι ἂν πράξῃ ἀπονειψάμενη, οὐδὲν φσηι πεπραχέναι ἄτοπον.

21 Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ, τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φερεῖν^α.

22 Ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ, καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων,

23 Καὶ οἰκέτης εἴαν ἐκβάλλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν, καὶ μοιπήτῃ γυνὴ ἐν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.

24 Τέσσαρα δὲ^α ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δὲ ἐστὶ σοφώτερα τῶν σοφῶν.

25 Οἱ μύριακες οἰς μὴ ἐστὶν ἰσχύς, καὶ ἐτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν.

26 Καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρὸν,

ὡς ἐποίησαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους.

27 Ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἑκρίσις, καὶ ὁ στρατεύει! ἄφ' ἐνός κελεύσματος εὐτάκτως.

28 Καὶ καλαβιώτης χερσὶν ἐρεϊδόμενος, καὶ εὐάλωτος ὢν, κατοικεῖ ἐν ὕχυρώμασι ὁ βασιλέων!

29 Τρία δὲ ἐστὶν ἃ εὐδόξος ὁ πορεύεται!, καὶ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει!

30 Σκίμμος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν, ὃς οὐκ ἀποσπρέφεται, οὐδὲ καταπτήσσει κτήνος.

31 Καὶ ἕλεκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὐψυχος, καὶ τρίαγος ἡγούμενος αἰπολίου, καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει.

32 Ἐὰν πρόη σεαυτὸν ὁ ἐν εὐφροσύνῃ!, καὶ ἐκλείνης τὴν χεῖρά σου μετὰ μάχης, ἀτασσήση.

33 Ἀμελγα γάλα, καὶ ἔσται βητῦρον! ἔὰν δὲ ἐκπέψῃς μυκτῆρας ἐξελεύσεται αἷμα! ἔὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι.

Κεφ. λα'. XXXI.

Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἰρηνται ὑπὸ Θεοῦ, βασιλέως χρηματισμὸς, ὃν ἐπαίδευεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

2 Τί τέκνον τηρήσεις; ὅτι; ῥήσεις Θεοῦ! πρωτογενὲς σοὶ λέγω νιέ! τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας; τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν;

3 Μὴ ὄψω γυναίξιν σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν οὖν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν! μετὰ βελίης ἀντα ποιεῖ, μετὰ βουλῆς οἰνοπότει.

4 Οἱ δυνίσται θυμῶδες εἰσιν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν!

5 Ἴνα μὴ πίνοντες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας, καὶ ὀρθὰ ὁ κρίναι! οὐ μὴ δύνωνται τὰς ἀσθεῖεις.

6 Δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις, καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναϊς.

7 Ἴνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας, καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.

8 Ἄνοιγε σὸν στόμα λογῶ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντας ἡγιῶς.

9 Ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

10 Γυνεῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη.

11 Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῆ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἵπορήσει.

12 Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ὁ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον.

13 Μηρυμένη ἔρια καὶ λιγὼν, ἐποίησεν ὁ εὐχρηστον! ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

14 Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ ὁ αὐτῆ! τὸν βίον.

15 Καὶ ἀνίσταται ἐκ νεκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίαις.

16 Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα.

17 Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.

18 Καὶ ἐγένετο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα.

19 Τοὺς ὁ πῆχει! αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροισι, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἔρειδει εἰς ἀτρακτον.

20 Χείρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ.

21 Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν πονηρὴ, πάντες γὰρ οἱ ὁ παρ' αὐτῆς ἐνεδεδυμένοι εἰσὶ!

22 Ἄ Δισσὰ! χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσης καὶ πορφύρας ἑαυτῆ ἐνδύματα.

23 Περίβλεπτος δὲ γίνετα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις!, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν ἡγερότων κατοίκων! τῆς γῆς.

24 Συνδόνας ἐποίησε καὶ ὑπέδοτο περιζώματα τοῖς Χαναναίοις! στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς.

25 Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

27 Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ἄκνηρα οὐκ ἔφαγε.

26 Τὸ φόμα δὲ ἄνοιγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως.

28 Ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ὁ ἀνέστησε! τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν.

29 Πολλοὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλὰ ἐποίησαν δυνάμιν, σὺ δὲ ὑπέκρεισαι, ἄπερρις πύλας.

30 Ψευδεὶς ἀρέσκεται, καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς, γυνὴ γὰρ ὁ συνετῆ! εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὐτῆ ἀινεῖτω.

31 Δότε αὐτῆ ἀπὸ καρπῶν ὁ χειλῶν! αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗ Σ.

Κεφ. α'. Ι.

ΡΗΜΑΤΑ Ἐκκλησιαστῆ υἱῆς Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Ματαιότης ματαιότητων, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής, ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης.

3 Τίς περίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ἢ μόχθῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον;

4 Γενεὴ πορεύεται καὶ γενεὴ ἔρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἔστηκε.

5 Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος, καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἔλκει· αὐτὸς ἀνατέλλων.

6 Ἐκεῖ πορεύεται πρὸς Νότον, καὶ κυκλοῖ πρὸς Βορρᾶν· κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπὶ κύκλῳ αὐτῆ ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα.

7 Πάντες οἱ χεῖμαρροι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἐμπυμπλαμένη· εἰς αὐτὸν τόπον οὐ οἱ χεῖμαρροι πορεύονται, ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιστρέφουσι τοῦ πορεύεσθαι.

8 Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι, ἂ δυνήσεται ἀνὴρ τῷ λαλεῖν· καὶ ἂ πλησθήσεται ὀφθαλμὸς τῷ ᾄδειν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὐδ' ἀπὸ ἀκροάσεως.

9 Τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γενησόμενον· καὶ τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθόμενον· καὶ οὐκ ἔστι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

10 Ὅς λαλήσει καὶ ἔρει, Ἴδε τοῦτο καινόν ἐστιν; ἧθ' ἔγενον ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν.

11 Οὐκ ἔστι μνήμη τοῖς πρώτοις, καὶ γε τοῖς ἔσχατοις βενομένοις! οὐκ ἔσται δ' αὐτῶν ἡ μνήμη μετὰ τῶν βενησομένων· εἰς τὴν ἔσχατον.

12 Ἐγὼ Ἐκκλησιαστής ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ.

13 Καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι καὶ τὸν κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

14 Εἶδον δ' ἅμπαντα! τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

15 Διεστραμμένον οὐ δυνήσεται βεπικκομηθῆναι, καὶ ὑστέρημα ἂ δυνήσεται ἀριθμηθῆναι.

16 Ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, τῷ λέγειν, Ἴδου ἐγὼ ἐμεγαλύνθην, καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν ὅς ἐγενόμην ἔμπροσθεν μου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γινῶναι σοφίαν καὶ γινῶσιν.

17 Καὶ καρδίᾳ μου εἶδε πολλὰ, σοφίαν καὶ γινῶσιν, παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην· ἔγνων ἐγὼ ὅτι καὶ γε τοῦτο ἔστι προαίρεσις πνεύματος.

18 Ὅτι ἐν πλίθει σοφίας πλῆθος γινῶσεως, καὶ ὁ προστιθεὶς γινῶσιν, προσθήσει ἄληγμα.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΠὼν ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, Δεῦρο δὴ πειρίσω σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ καὶ ἰδοὺ καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

2 Τῷ γέλωτι εἶπα, Περιφορὰν, καὶ τῇ εὐφροσύνῃ. Τί τοῦτο ποιεῖς;

3 Καὶ κατεσκεψάμην βε εἰ ἡ καρδίᾳ μου ἐλκύσει ὡς ὀϊνον τὴν σάρκα μου, καὶ καρδίᾳ μου ὠδήγησεν ἐν σοφίᾳ, καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπ' εὐφροσύνῃν, ἕως οὗ ἰδῶ ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς βῶν ἀνθρώπων, ὃ ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.

4 Ἐμεγάλυνα ποιήμα μου, φεκοδόμησά μου οἶκους, ἐφύτευσά μου ἀμπελώνας,

5 Ἐποίησά μου κήπους καὶ παραείσευς, καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ἔξυλον πᾶν καρποῦ.

6 Ἐποίησά μου κολυμβήθρας ὑδάτων τοῦ ποτίσαι ἅπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ἔξυλα.

7 Ἐκτηράμην δούλους μου καὶ παιδίσκας, καὶ οἰκογενεὶς ἐγένοντό μοι, καὶ γε κτήσις βουκολίου καὶ ποιμνίου πολλῆ ἐγένετό μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν μου ἐν Ἱερουσαλήμ.

8 Συνήγαγον μου καὶ γε ἀργύριον καὶ γε χρυσίον, καὶ περιεσπασμὸς βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν· ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἄδούσας, καὶ ἐντρυφήματα υἱῶν βῶνθρώπων, οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας.

9 Καὶ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα παρὰ πάντας τὰς γενομένους ἀπὸ ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ γε σοφία μου ἐστάθη μοι.

10 Καὶ πᾶν ὃ ἤτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἔκ βῶ ἄφειλον ἅπ' αὐτῶν· οὐκ ἔπεκώλυστα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης· αὐμὸν, ὅτι καρδίᾳ μου εὐφράνθην ἐν παντὶ μόχθῳ μου· καὶ τοῦτο ἐγένετο μερὶς μου ἀπὸ παντός μόχθου μου.

11 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι ποιήμασι μου οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν μόχθῳ ἢ ἐμὸχθῆσα τοῦ ποιεῖν, καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια ὑπὸ τὸν ἥλιον.

12 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν καὶ παραφορὰν καὶ ἀφροσύνην, ὅτι τίς ἀνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὑπίσω τῆς βουλής; τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ.

13 Καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἐστὶ περίσσεια τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην, ὡς περίσσεια τοῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος.

14 Τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται· καὶ ἔγνων καὶ γε ἐγὼ ὅτι συνάντημα ἐν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς.

15 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, Ὅς συνάντημα τοῦ ἄφρονος καὶ γε ἔμοι συναντήσεται μοι, καὶ ἰνατὶ ἐσοφισάμην ἐγὼ;· ἀ περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου, Ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης, διότι ὁ ἄφρων ἐκ περισσέματος λαλεῖ.

16 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ μνήμη τοῦ σοφῆ μετὰ τῶ ἀφρονος εἰς αὐτὸν αἰῶνα, καθότι ἧθ' αἰ ἡμέραι ἐρχόμεναι! τὰ πάντα ἐπελήσθη· καὶ πῶς ἠποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἀφρονος.

17 Καὶ ἐμίσησα οὐν τὴν ζωὴν ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποιῆμα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

18 Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σῖμπαντα μόχθῳ μου ὃν ἐγὼ βεκοπῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ' ἐμέ.

19 Καὶ τίς βεἶδεν εἰ σοφὸς ἔσται ἡ ἀφρων; καὶ εἰ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, ἢ ἐμὸχθῆσα καὶ ἢ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον; καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

20 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι βῶ τὴν καρδίαν μου ἐν παντὶ μόχθῳ μου ἢ ἐμὸχθῆσα ὑπὸ τὸν ἥλιον.

21 Ὅτι ἔστιν ἀνθρωπος, ὅτι μὸχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γινῶσει καὶ ἐν ἀνδρίᾳ· καὶ ἀνθρωπος βῶ ἢ οὐκ ἐμὸχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ· καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλῃ,

22 Ὅτι ἄ γίνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντί μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαίρεσι καρδίας αὐτοῦ ὡς αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἄλλον.¹

23 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀλημάτων καὶ θυμοῦ περιπασιμὸς αὐτοῦ, καὶ γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμάται ἡ καρδία αὐτοῦ¹ καὶ γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν.

24 Οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, ὃ φέγεται κ¹ δ¹ πῖεται καὶ ὃ δεῖξει τῇ ψυχῇ αὐτῆ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ ἢ αὐτοῦ¹ καί γε τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ Θεοῦ ἐστίν¹.

25 Ὅτι τίς φέγεται κ¹ τίς πῖεται ἀρεξέ αὐτῆ;

26 Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπῳ αὐτῆ ἔδωκε σοφίαν καὶ γῶσις κ¹ εὐφροσύνην, καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περιπασιμὸν τοῦ προσθέναι κ¹ συναγαγεῖν, τῆ δὲ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

Κεφ. γ. ΙΙΙ.

ΤΟΙΣ πᾶσιν ὃ κηρός, καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

2 Καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθαινεῖν, καιρὸς τοῦ σπένδουσι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλει τὸ πεφτυμένον,

3 Καιρὸς τῆ ἀποκτείνει κ¹ καιρὸς τῆ ἰασασθαι, καιρὸς τῆ καθελεῖν κ¹ καιρὸς τῆ ὀικοδομεῖν¹,

4 Καιρὸς τῆ κλαῦσαι κ¹ καιρὸς τῆ γελάσαι, καιρὸς τοῦ κόνασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι,

5 Καιρὸς τῆ βαλεῖν λίθους κ¹ καιρὸς τῆ συναγαγεῖν λίθους, καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ ἂ περιλήψεως¹,

6 Καιρὸς τῆ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τῆ ἀποδέσαι, καιρὸς τοῦ φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν,

7 Καιρὸς τοῦ ρῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι, καιρὸς τοῦ σιγᾶν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν,

8 Καιρὸς τοῦ φιλησαι κ¹ καιρὸς τοῦ μισῆσαι, καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης.

9 Τίς περίσσεια τοῦ ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ;

10 Εἶδον σὺν ἂ πάντα¹ τὸν περιπασιμὸν, ὃν ἔδωκε ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς ἂ τῶν ἀνθρώπων¹ τοῦ περιπαῖσθαι ἐν αὐτῷ.

11 ἂ Τὰ σύμπαντα¹ ἂ ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτῆ¹ καὶ γε ἂ σύμπαντα¹, τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὐρῶ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποιῆμα ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς κ¹ μέχρι τέλους.

12 Ἐγὼν ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ τὸ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ.

13 Καὶ γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φέγεται καὶ πῖεται, καὶ ἰδῆ ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ἂ δόμα Θεοῦ ἐστίν.

14 Ἐγὼν ὅτι πάντα ὃσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς αὐτὰ ἔσαι ἐν τὸν αἰῶνα, ἐπ' αὐτῷ ἂ ἐσι προσθέναι, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἀφελεῖν¹ καὶ ὁ Θεὸς ἐποίησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπῳ αὐτῆ.

15 Τὸ γενόμενον, ἰδῆ ἐσι, κ¹ ὅσα τῆ γίνεσθαι, ἰδῆ γέγονε, καὶ ὁ Θεὸς ζητῆσει τὸν δικώκομενον.

16 Καὶ ἐτι εἶδον ἰπὸ τὸν ἥλιον τόπον τῆς κρισεως, ἐκεῖ ὁ ἄσεβης¹ καὶ τόπον τοῦ δικαίου, ἐκεῖ ὁ ἔσσεβης¹.

17 ἂ Καὶ εἶπα¹ ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, Σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἄσεβῃ κριεῖ ὁ Θεός, ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι ἂ ἐκεῖ¹.

18 ἂ Εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, περὶ λαλιᾶς ἰθὺς τοῦ ἀνθρώπου, Ὅτι διακρινεῖ αὐτοῖς ὁ Θεός, καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη ἐσι.

19 Καὶ γε αὐτοῖς συνάντημα υἱῶν τῆ ἀνθρώπου, καὶ συνάντημα τοῦ κτήνου, συνάντημα ἐν αὐτοῖς ὡς ὁ θάνατος τοῦτου, οὕτως ἂ καὶ

ὁ θάνατος τοῦτου¹ καὶ πνεῦμα ἐν τοῖς πᾶσι κ¹ τί ἐπερίσσειεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτήνος; οὐδὲν ὅτι πάντα ματαιότης.

20 Τὰ πάντα¹ ἐν τὸν ἔνα, τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τῆ χόδς, κ¹ τὰ πάντα ἐπιστρέψει εἰς τὸν χῶν.

21 Καὶ τίς ἂ εἶδε¹ πνεῦμα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ ἂ ἄνω; καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ κτήνου, εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς ἂ γῆν;

22 Καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὁ εὐφρανθῆσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ¹ ὅτι τίς ἂξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἔαν γέννηται μετ' αὐτόν;

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα ἐγὼ, κ¹ εἶδον ἂ συμπάσας¹ τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον¹ κ¹ ἰδῆ δάκρυον τῶν συκοφαντημένων, κ¹ ἂ ἐσι αὐτοῖς πυρακαλῶν, κ¹ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντῶντων ἂ αὐτοῖς ἰσχύς, κ¹ ἂ ἐσι αὐτοῖς παρακαλῶν.

2 Καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ ἂ σύμπαντας¹ τοὺς θεθνηκότας τοὺς ἰδῆ ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς ζῶντας, ὅσοι αὐτοὶ ζῶσι ἐως τοῦ νῦν.

3 Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τοῦτους ὅστις οὕτω ἐγένετο, ὃς ἂ εἶδε σὺν ἂ πᾶν¹ τὸ πᾶνημα τὸ ποιηρὸν τὸ πεποιμένον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

4 Καὶ εἶον ἐγὼ ἂ σύμπαντα¹ τὸν μόχθον, κ¹ σύμπανσαν ἀνδρίαν τοῦ ποιήματος, ὅτι αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἑταῖρου αὐτοῦ¹ καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

5 Ὁ ἄφρων περιέβαλε τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἔφαγε τὰς σάρκας αὐτοῦ.

6 Ἀγαθὸν πληρῶμα δρακὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ πληρῶματα δύο δρακῶν μόχθου καὶ προαίρεσεως πνεύματος.

7 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον.

8 Ἐσιν εἷς, κ¹ ἂ ἐσι δεῦτερος¹ καὶ γε υἱὸς καὶ γε ἀδελφὸς ἂ ἐσι αὐτῷ¹ κ¹ ἂ ἐσι περασμὸς τῷ παλῖ μόχθῳ αὐτῆ¹ καὶ γε ὀφθαλμοὶ αὐτῆ ἐκ ἐμπιπλαῖι πλάτῃ¹ κ¹ τινὶ ἐγὼ μόχθῳ, κ¹ σερίσκῳ τῆν ψυχῆν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης; καὶ γε τῆτο ματαιότης καὶ περιπασιμὸς ποινρὸς ἐστίν.

9 Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν¹.

10 Ὅτι εἰν πέσωσι, ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτοῦ¹ καὶ οὐαὶ αὐτῷ τῷ ἐνι, ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ἦ δευτερός¹ ἐγεῖραι αὐτόν.

11 Καὶ γε εἰν κοιμηθῶσι ἂ δύο, καὶ θέρμη αὐτοῦ, καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῆ;

12 Καὶ εἷς ἐπικρατωθῆ ὁ εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ, καὶ τὸ σπартίον τὸ ἐντρίον οὐ ταχέως ἀπορραγησεται.

13 Ἀγαθὸς πᾶσι πένης κ¹ σοφὸς ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτερο καὶ ἄφρονα, ὃς οὐκ ἐγὼ τοῖ προσέχειν ἐτι.

14 Ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμῶν ἐξελεύσεται τῆ βασιλεύσας, ὅτι καὶ γε ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐγένεθη πένης.

15 Εἶδον ἂ σύμπαντας¹ τοὺς ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου, ὃς στήσεται ἀντ' αὐτοῦ.

16 Οὐκ ἐσι περασμὸς τῷ παλῖ λαῶ, τοῖς πᾶσιν ὃ οἱ ἐγένετο ἐμπροσθεν αὐτῶν¹ καὶ γε οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθησονται ἂ ἐπ' αὐτῷ¹ ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης κ¹ προαίρεσις πνεύματος.

17 Φύλαξον τὸν πόδα σου, ἐν ᾧ ἐν πορεύῃ εἰς οἶκόν τῆ Θεῆ¹ κ¹ ἐγγύς τῆ ἀκείης, ὑπὲρ δόμα τῶν ἄφρωνων θυσία σου, ὅτι οὐκ εἰσιν εἰδοτές τοῦ ποιῆσαι κακόν.

Κεφ. ε'. V.

ΜΗ σπεῦδε ἐπὶ σωματί σου, κ¹ καρδίᾳ σου μη ταχυνάτω τῆ ξενεγκία λόγον πρὸ προσώπῳ τῆ

9εβ' ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὕρανω ἀνω! καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς· διὰ τούτο ἔβωσαν οἱ λόγοι σὺ ὀλίγοι.

2 Ὅτι παραινέται ἐνπνιον ἐν πληθει β' πειρασμοῦ, κα. φωνῆ ἄφρονων ἐν πληθει λόγων.

3 Καθὼς εὗξεν εὐχὴν τῷ Θεῷ. μὴ χρονίσῃς τὸ ἀποδοῦναι αὐτῇ· ὅτι οὐκ ἔστι θέλημα ἐν ἄφροσι· σὺ οὖν ὅσα ἐὰν εὗξῃ ἀπόδος.

4 Ἀγαθὸν τὸ μὴ εὗξασθαί σε, ἢ τὸ εὗξασθαί σε καὶ μὴ ἀποδοῦναι.

5 Μὴ ὄψῃς τὸ στόμα σε τῷ β' ἔξαρμαρτῆσαι! τὴν σάρκα σε, καὶ μὴ εἰπῆς πρὶ προσώπων τῷ Θεῷ.

6 Ὅτι ἀγνοῖα ἐστὶν ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ φωνῇ σε, καὶ διαφθεῖρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σου.

7 Ὅτι ἐν πληθει ἐνπνιων καὶ ματαιοτήτων καὶ λόγων πολλῶν, ὅτι σὺ τὸν Θεὸν βοῦθου.

8 Ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἀρπαγὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ, μὴ θυμωσῆς ἐπὶ τῷ πρίγματι· ὅτι ὑψηλὸς ἐστὶν ὁ ὑψηλοῦ β' φυλάξει!, καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς.

8 Καὶ περίσσεια γῆς ἐπὶ παντὶ ἐστὶ, βασιλεύς τοῦ ἀγροῦ εἰρησάμενον.

9 Ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ πλησθήσεται ἀργύριον· καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν πληθει αὐτῶν γέννημα; καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

10 Ἐν πληθει ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν ἄεσθοντες αὐτῇ· καὶ β' τί! ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς; ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὄραϊν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

11 Γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου ἐὶ ὀλίγον· καὶ εἰ πολὺ φάγεται, καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτήσαι, οὐκ ἔστιν ἀφίαν αὐτὸν τοῦ ὑπνώσαι.

12 Ἔστιν ἀρρώστια ἢν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, πλοῦτον φιλασόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν β' αὐτῷ!

13 Καὶ ἀπολείπει ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περιπασμῷ· πονηρῷ, καὶ ἐξένησεν υἱόν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν.

14 Καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνός, ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἦκε, καὶ οὐδέν οὐ ληφεται ἐν μοχθῷ αὐτοῦ, ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ γε τοῦτο πονηρὰ ἀρρώστια· ὡσπερ γὰρ παρεγένετο, οὕτως καὶ ἀπελεύσεται· καὶ τίς ἡ περίσσεια β' αὐτῇ! ἢ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον;

16 Καὶ γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτῆ ἐν σκότει, καὶ ἐν πένθει, καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀρρώστια, καὶ χόλῳ.

17 Ἴδου· εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν, ὅ ἐστι καλόν, τῷ φαγεῖν καὶ τῷ πίνειν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μοχθῷ αὐτοῦ, ὡς ἂν β' μοχθῇ! ὑπὸ τὸν ἥλιον ἠριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, ὅτι αὐτὸ μέρος αὐτοῦ.

18 Καὶ γε πᾶς ἄνθρωπος ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξουασεν αὐτῷ φαγεῖν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ, καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μοχθῷ αὐτοῦ, τοῦτο δόμα Θεοῦ ἐστίν.

19 Ὅτι οὐ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεός περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

Κεφ. σ'. VI

Ἔστι πονηρία ἢν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ πολλὴ ἐστὶν ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον.

2 Ἄνηρ ὃ ὄσκει αὐτῷ ὁ Θεός πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ ὄξαν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ β' πάντων αὐτῷ ἐπιθυμῆσαι, καὶ οὐκ ἐξουσιάζει αὐτῷ ὁ Θεός τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἀνήρ ξένος φάγεται αὐτόν· α' τὸ ματαιότης καὶ ἀρρώστια πονηρὰ ἐστίν.

3 Ἐὰν γεννησῇ ἀνήρ ἑκατόν, καὶ ἔτη πολλὰ ζῆσεται, καὶ πλῆθος ὃ, τί ἔσονται αἱ ἡμέραι

ἐτῶν αὐτοῦ, καὶ α' ψυχὴ αὐτοῦ β' οὐ πλησθήσεται! ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης, καὶ γε ταφῇ οὐκ ἔγένετο αὐτῷ, εἶπα, Ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν τὸ ἔκτρωμα.

4 Ὅτι ἐν ματαιότηῃ ἤλθε, καὶ ἐν σκότει β' πορευέται!, καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται.

5 Καὶ γε ἥλιον οὐκ εἶδε, καὶ οὐκ β' ἐγὼ ἀναπαίσεις! τούτῳ ὑπὲρ τούτων.

6 Καὶ εὗξσε χιλιῶν ἐτῶν καθόδους, καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδε, μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα· πορευέται τὰ πάντα!

7 Πᾶς μόχθος ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ, καὶ γε ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται.

8 Ὅτι περίσσεια τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν β' ἀφρονι, διότι ὁ πένης οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῆς β' ζωῆς!

9 Ἀγαθὸν ὄραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ· καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαῖρεσις πνεύματος.

10 Εἰ τί ἐγένετο, ἤδη κέκληται ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐργωσθὶ ὅ ἐστιν ἄνθρωπος, καὶ οὐ δυνήσεται· κριθῆναι μετὰ τοῦ β' δισχυροτέρου! ὑπὲρ αὐτόν.

11 Ὅτι εἰσι λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα.

Κεφ. ζ'. VII.

Τὶ περισδὸν τῷ ἀνθρώπῳ; Ὅτι τίς οἶδεν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ^α, ἀριθμὸν ζωῆς ἡμερῶν! ματαιότητος αὐτοῦ; καὶ ἐποίησεν β' αὐτὰ! ἐν σκιά^β ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, τί ἔσται ὅπισω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλον;

2 Ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθόν, καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γεννησεως.

3 Ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ β' ὅτι! πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου· καθὼτι τοῦτο α' τέλος πυντός ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν ὄσκει ἀγαθὸν εἰς καρδίαν αὐτοῦ.

4 Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπων ἀγαθωσθήσεται καρδία.

5 Καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους, καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης.

6 Ἀγαθὸν τὸ ἀκούσαι ἐπιτίμησιν σοφοῦ ὑπὲρ ἀνδρα ἀκούοντα ἄσιμα ἀφρόνων.

7 Ὡς φωνῆ ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα, οὕτως α' γέλωσ α' τῶν ἀφρόνων· καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

8 Ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφόν, καὶ β' ἀπόλλυσι! τὴν καρδίαν β' εὐγενείας! αὐτοῦ.

9 Ἀβὴ ἐσχίτη β' λόγων! ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ, ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι.

10 Μὴ σπέυσης ἐν πνεύματι σου τοῦ θυμωσθαι, ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.

11 Μὴ εἴπῃς, Τί ἐγένετο, ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ β' πρότεροι! ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας; ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπρήρωτας περὶ τούτου.

12 Ἀγαθὴ σοφία μετὰ β' κληρονομίας!, καὶ περίσσεια τοῖς θεωροῦσι τὸν ἥλιον.

13 Ὅτι ἐν σκιά αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιά α' ἀργυρίου, καὶ περίσσεια γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσει τὸν παρ' αὐτῆς.

14 Ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅτι τίς δυνήσεται κοσμίσει ὃν ἂν ὁ Θεός διαστρέψῃ αὐτόν;

15 Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ, καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας· ἴδε, καὶ γε β' σὺν τούτῳ συμφώνως τοῦτο! ἐποίησεν ὁ Θεός περὶ λα-

λαῖς, ἵνα μὴ εὕρῃ ἄνθρωπος ὑπίσω αὐτοῦ ὁ οὐρανός.

16 Ὅσπαντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου· ἐστὶ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ ἔστιν ἀσεβής μόνον ἐν κακίᾳ αὐτῆ.

17 Μὴ γίνου δίκαιος πολὺ, ἢ μὴδὲ σοφίζου περισσά, μὴ ποτε ἐκπλαγῆς.

18 Μὴ ἀσεβήσης πολὺ, καὶ μὴ γίνου σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθῆνῃς ἐν οὐ καρῷ σου.

19 Ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαι σε ἐν τοίτῳ, καὶ γε ἀπὸ τούτου μὴ ὀμίνας! τὴν χεῖρά σου, ὅτι ὀφθαλμοὶ τὸν Θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα.

20 Ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ ὅσα ἐξουσιάζοντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει.

21 Ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστι δίκαιος ἐν τῇ γῆ, ὅς ποιῆσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται.

22 Καὶ γε εἰς πάντας ὁ λόγος οὐς λαλήσουσιν ἄσεβεῖς!, μὴ θῆς καρδίαν σου, ὅπως μὴ ἄκοίτης τοῦ δούλου σου καταρμένον σε.

23 Ὅτι πλειστάκις πονηρήσεται σε, καὶ καθόδους πολλὰς κακώσει καρδίαν σου, ὅτι ὡς! καὶ γε σύ κατηράσῃς ἑτέρους.

24 Πάντα ταῦτα ἐπέρισα ἐν ᾧ σοφία· εἶπα, σοφισθήσομαι! καὶ αὐτὴ ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ.

25 Μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν, καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὐρήσει αὐτό;

26 Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τοῦ ζητήσαι σοφίαν καὶ ψῆφον, καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ ὀχλήριαν! καὶ ὀ περιφροάν!.

27 Καὶ εἰρίσκω ἐγὼ αὐτήν, ἃ καὶ ἐρῶ! πικρότερον ὑπὲρ θάνατον οὐν τὴν γυναικα ἥτις ἐστὶ ὀ θήρεμα!, καὶ σαγνίαι καρδία αὐτῆς, ὀ δεσμός εἰς χεῖρας! αὐτῆς· ἀγαθὸς πρό προσώπου τοῦ Θεοῦ ἐξαίρεθήσεται ὑπ' αὐτῆς, καὶ ἁμαρτῶν συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ.

28 Ἴδε τοῦτο εὗρον, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής· μία τῇ μῆ τῷ εὐρεῖν λογισμόν,

29 Ὅν ἐπέζητησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ οὐχ εὗρον ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων εὔρον, καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τοῦτοιοῦ οὐχ εὗρον.

30 Πλὴν ἴδε τοῦτο εὗρον, ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθεῖ! καὶ αὐτοὶ ἐζητησαν λογισμοὺς πολλοὺς. Τίς οἶδε σοφοὺς, καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος;

Κεφ. ν'. VIII.

ΣΟΦΙΑ ἄνθρωπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτῆ, καὶ ἀναίδης προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.

2 Στόμα βασιλέως φύλαξον, καὶ περὶ λόγῳ ὅρκου Θεοῦ.

3 Μὴ σπουδάσης, ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ· μὴ στῆς ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ὃ ἐάν θελήσῃ ποιήσει,

4 Καθὼς βασιλεὺς ἐξουσιάζων, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, τί ὀ ποιεῖς!

5 Ὁ φυλάσων ἐντολήν, οὐ γινώσεται ῥῆμα πονηρὸν, καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφοῦ.

6 Ὅτι παντὶ πράγματι ἐστὶ καιρὸς καὶ κρίσις, ὅτι γινώσῃς τοῦ ἀνθρώπου πολλῆ ἐπ' αὐτόν.

7 Ὅτι καθὼς ἐστὶ γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον, ὅτι καθὼς ἐστὶ, τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;

8 Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι, τοῦ κωλύσαι σὺν τῷ πνεύμα· καὶ οὐκ ἔστιν ὀ ἐξουσία! ἐν ἡμέρᾳ θανάτου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ οὐ διασάσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς.

9 Καὶ ὀ σύμπαν! τοῦτο εἶδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν ἄ τὸ! ποιήματα ὀ πεποιήται

ὑπὸ τὸν ἥλιον, τὰ ὅσα ἐξουσιάζατο! ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

10 Καὶ τότε εἶδον ἄσεβεῖς εἰς τάφος εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου καὶ ἐπηρευθήσαν καὶ ἐπηνέβησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν· καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

11 Ὅτι οὐκ ἔστι γινωμένη ἀντίρρῃσις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχὺ, διὰ τοῦτο ἐπληροφόρηθ' ἡ καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν.

12 Ὅς ἡμαρτεν ἐπίσητος τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακρότης ὀ αὐτῶν! ὅτι καὶ γινώσκω ἐγὼ, ὅτι ὀ ἐστὶν! ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν Θεόν, ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

13 Καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ, καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιά, ὅς οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

14 Ἔστι ματαιότης ἡ πεποιήται ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ὡς ποιήματα τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἰσιν ἄσεβεῖς, ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποιήματα τῶν δικαίων· εἶπα, Ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

15 Καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ ᾧ φαγεῖν καὶ τοῦ πίνειν καὶ τῷ εὐφρανθῆναι! καὶ αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ, ὀ ὅσα! ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

16 Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι τὴν σοφίαν, καὶ τοῦ ιδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὑπνον ὀ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι βλέπων.

17 Καὶ εἶδον ὀ σύμπαντα τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὐρεῖν σὺν τὸ ποιήματα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον· ὅσα ἂν μόχθησῃ ἄνθρωπος τοῦ ζητήσαι, καὶ οὐχ εὐρήσει! καὶ γε ὅσα ἂν εἰπῇ ὀ σοφὸς τοῦ γνῶναι, οὐ δυνήσεται τοῦ εὐρεῖν! ὅτι ὀ σύμπαν! τοῦτο ἔδωκα εἰς ᾧ καρδίαν μου, καὶ καρδία μου ὀ σύμπαν! εἶδε τοῦτο.

Κεφ. θ'. IX.

ὀ ΩΣ! οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χεῖρι τοῦ Θεοῦ, καὶ γε ἀγάπην καὶ γε μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος· τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν,

2 Ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι· συνάντημα ἐν τῇ δικίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ, καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι· ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων, ὡς ὁ ὀμνῶν καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φοβούμενος.

3 Τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσι· καὶ γε καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρίωθη πονηροῦ, καὶ περιφέρεται ἐν καρδία αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν, καὶ ὀπισθ' αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς.

4 Ὅτι τίς ὄς κοιναίει πρὸς πᾶντας τοὺς ζῶντας; ἔστιν ἔλλπις, ὅτι ὁ κίνῳ ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρὸν.

5 Ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκονται ὅτι ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσι γινώσκοντες οὐδέ· καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἐπὶ μισθός, ὅτι ἐπέληθη ἡ μνήμη αὐτῶν.

6 Καὶ γε ἀγάπην αὐτῶν, καὶ γε μῖσος αὐτῶν, καὶ γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπόλετο· καὶ γε μερίς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς ἄ τὸν! αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον.

7 Δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου, καὶ πῖε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου, ὅτι ἡδὴ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά σου.

8 Ἐν παντὶ κερῶ ἔσθωσαν ἰμάτιά σου λευκὰ, καὶ ἔλαιον ἐπὶ ὀφθαλμοῦ σου, ὅπως μὴ ὑστερήσῃς αὐτά.

9 Καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναικὸς ἡ γῆγάπιστος πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου, τὰς δοθεῖσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι αὐτὸ μερὶς σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ὡς οὗ μόχθους ὑπὸ τὸν ἥλιον.

10 Πῖντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύναμις σου ποιήσῃ, ὅτι οὐκ ἔστι ποιήματα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία ἐν ἁδῇ, ὅπου οὐ πορεύῃ ἐκεῖ.

11 Ἐπίστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι οὐ τοὺς κόφους ὁ δρόμος, καὶ οὐ τοὺς δυνατοὺς ὁ πόλεμος, καὶ γε οὐ ἔτι σοφὴ ἄρτος, καὶ γε οὐ τοὺς συνετοὺς ἄπλοῦς, καὶ γε οὐ τοὺς γινώσκοντι χάρις, ὅτι καίρος καὶ ἀπάντημα συναντῆσαι σύμφωνα αὐτοῖς.

12 Ὅτι καὶ γε ἄ καὶ οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ὡς οἱ ἰχθῆες οἱ θηρευόμενοι ἐν ἀμφιβλήστῳ κακῷ, καὶ ὡς ὄρεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν, ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτούς ἄφνω.

13 Καὶ γε τοῦτο εἶδον σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλη ἔστι πρὸς μέ.

14 Πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι, καὶ ἔβη ἐπ' αὐτὴν βασιλεῖς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτήν, καὶ οικοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χαρακας μεγάλους.

15 Καὶ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα σοφόν, καὶ διασώσῃ αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη σὺν τῷ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκεῖνου.

16 Καὶ εἶπα ἐγώ, Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμις καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσακουόμενοι.

17 Λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραιγῆν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις.

18 Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκευῆς πολέμου καὶ ἀμαρτάνων εἰς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν.

Κεφ. ε'. Χ.

ΜΥΙΜΙ θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκευασίαν ἐλαίου ἡδύσματος τιμίον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλης.

2 Καρδία σοφῶν εἰς δεξιὸν αὐτοῦ, καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ.

3 Καὶ γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται, καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει, καὶ ἂ λογίζεται πάντα ἀφροσύνη ἔστιν.

4 Ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιαζόντος ἀναβῇ ἐπὶ σε, τόπον σου μὴ ἀφῆς, ὅτι ἴαμα καταπάσσει ἀμαρτίας μεγάλας.

5 Ἔστι πονηρία ἢν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὡς ἀκόσμον ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου ἐξουσιαζόντος. 6 Ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψει μεγάλας, καὶ πλοῖσσι ἐν ταπεινῷ καθήσονται.

7 Εἶδον δούλους ἐφ' ἵππους, καὶ ἄρχοντας πορευομένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς.

8 Ὁ ὀρθύσαν βόθρον, δὲ ἐξ αὐτοῦ ἐμπεσεῖται καὶ καθαίρουντα φραγμὸν, δίξεται αὐτὸν ὄφιν.

9 Ἐξάρων λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς σχίσον ξύλα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς.

10 Ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδῆρον, καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε, καὶ δυναίμεις δυναμῶσει, καὶ περίσσεια τῷ ἄνδρὶ οὐ σοφία.

11 Ἐὰν δάκῃ ὄφιν ἐν οὐ μύθρισμῷ, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια τῷ ἀδύοντι.

12 Λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις, καὶ χεὶρ ἄφρονος ὁ καταποντιοῦσιν αὐτὸν.

13 Ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρὰ.

14 Καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους, οὐκ ἔγνω ἄνθρωπος τί τὸ γινόμενον, καὶ τί τὸ ἐσόμενον, ὅ, τι ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;

15 Μόχθος τῶν ἀφρόνων ὁ κακῶσει αὐτοῦ, ὅς οὐκ ἔγνω τὸ πορεύηται εἰς πόλιν.

16 Οὐαὶ σοι πόλις ἢς ὁ βασιλεὺς σου νεώτερος, καὶ οἱ ἄρχοντές σου ὁ πρῶτος ἔσθιοσι.

17 Μακαρία σύ γῆ, ἢς ὁ βασιλεὺς σου υἱὸς ἐλευθέρου, καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν ὀνυμῆσι, καὶ οὐκ ἀισχυνθήσονται.

18 Ἐν ὀκνηρίας ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις, καὶ ἐν ἀργίᾳ χερῶν στάξει ἡ οἰκία.

19 Εἰς γέλωτα ποιῶσιν ἄρτον, καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον τοῦ εὐφρανθῆναι ζῶντας, καὶ τὸ ἄργυρίου ταπεινώσει ἐπακουσεται τὰ πάντα.

20 Καὶ γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμείοις κοιτώνων σου μὴ καταράσῃ πλοῖσιν, ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀποίσει τὴν φωνὴν σου, καὶ ὅ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΑΠΟΣΤΕΙΔΟΝ τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἕδατος, ὅτι ἐν πλῆθει ἡμερῶν εὐρήσει αὐτόν.

2 Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καὶ γε τοῖς ὀκτὼ, ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσαι πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν.

3 Ἐὰν ὁ πλησθῶσι τὰ νέφη ἕτεροῦ, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχέουσι, καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ Νότῳ, καὶ ἐὰν ἐν τῷ Βορρᾷ, τόπῳ οὐ πεσεῖται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔσται.

4 Τρωπὸν ἄνεμον οὐ σπείρει, καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ θερίζει.

5 Ἐν οἷς οὐκ ἔστι γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος, ὡς ὅσα ἐν γαστρὶ κυφορῆσις, οὕτως οὐ γνώσει τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅσα ποιήσει τὰ σὺμπαντα.

6 Ἐν τῷ πρῶτῷ σπείρων τὸ σπέρμα σου, καὶ δὲν ἐσπέρα μὴ ἀφέτα ἡ χεὶρ σου, ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει, ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο, καὶ εἴν τα ὅσα ἐπιτοκοῦν, ἀγαθὰ.

7 Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τῷ ἥλιον.

8 Ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος, ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται καὶ μνησθήσεται τίς ἡμέρας τοῦ σκότους, ὅτι πολλὰ ἔσονται πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης.

9 Εὐφραῖνον νεανίσκος ἐν νεότητί σου, καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου, καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου ἀμωμος, καὶ μὴ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου, καὶ γνώθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ Θεὸς ἐν κρίσει.

10 Καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου, καὶ παράγῃ ἡ πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου, ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης.

Κεφ. ιβ'. ΧΙΙ.

ΚΑΙ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου, ὅς ὁ Θεὸς μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς κακίας, καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἔρεῖς, οὐκ ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα.

2 Ἐως οὐ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες, καὶ ἐπιστρέψωσι ἡ τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ἕτεροῦ.

3 Ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐὰν σαλευθῶσι φύλακες τῆς οἰκίας, καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως, καὶ ἤρτησαν αἱ ἀληθιοῦσαι ὅτι ὠλιγόθησαν, καὶ σκοτίασιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὁπαῖς·

4 Καὶ κλείσουσι θύρας ἐν ἀγορᾷ, ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθοῦσης· καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ στρούθου, καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ἄσματος.

5 Καὶ ὅς τὸ ἄψος ὄψονται, καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἄνθησῃ τὸ ἀμύγδαλον, καὶ παχυνθῇ ἡ ἀκρίς, καὶ διασκεδασθῇ ἡ κίππαρις, ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι.

6 Ἔως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ τὸ ἴσχυιόν τοῦ ἀργυρίου, καὶ συντριβῇ τὸ ἀνθίμιον τοῦ χρυσοῦ, καὶ συντριβῇ ἡ ὕδρια ἐπὶ τῇ πηγῇ, καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον,

7 Καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χουρὸς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἔν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Θεὸν ὅς ἔδωκεν αὐτό;

8 Ματαιότης ματαιότητος, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής, τὰ πάντα ματαιότης.

9 Καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο ἡ Ἐκκλησιαστής σοφός, ὅτι ἐδίδασκε γῶσιν συν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἔς ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραβολῶν.

10 Πολλὰ ἐζητήσεν Ἐκκλησιαστής τὴν εὐρεῖν λόγους ἀληθείας, καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος, λόγους ἀληθείας.

11 Λόγους σοφῶν ὡς τὰ βοῦκεντρα, καὶ ὡς ἦλοι πεφυτευμένοι, οὐκ ἐπὶ τῶν συνθεμάτων ἔδωθον ἐκ ποιμένος ἐνός.

12 Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν νιέ μὴ φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλὰ οὐκ ἔστι περασμός, καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσης σαρκός.

13 Τέλος λόγου, τὸ πᾶν ἄκουε τὸν Θεὸν φοβου, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ φύλασσε ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος.

14 Ὅτι σύμπαν τὸ ποιῆμα ὁ Θεὸς ἔξε· ἐν κρίσει, ἐν παντὶ περωραμένα, ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρὸν.

Α Σ Μ Α

Κεφ. α'. Ι.

ΑΣΜΑ ἄσμάτων, ὅ ἐστι Σαλωμών.

2 Φιλῆσίτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ ὅτι ἀγαθὸί μαστοί σου ὑπὲρ οἴνου,

3 Καὶ ὁσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα· μύρον ἔκκεων ἔνομά σου· διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε·

4 Εἰκυσάν ὅσε ὀπίσω σε εἰς ὄσμην μύρων σου δραμοῦσιν· εἰσηγγέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμίειον αὐτοῦ· ἀγαλλισάμεθα καὶ εὐφρανθήμεν ἐν σοί· ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἴνου· εὐθύτης ἠγάπησέ σε.

5 Μέλιανά εἰμι ἐγώ· καὶ καλὴ θυγατὴρ Ἰερουσαλήμ, ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς δέρφεις Σαλωμών.

6 Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγώ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος· υἱοὶ μητρὸς μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί, ἔθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελώσιν, ἀμπελίνας ἐμόν οὐκ ἐφύλαξα.

7 Ἀπάγγελόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μὴ, τοῦ ποιμαίνεις, τοῦ κοιτάζει· ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γένομαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐταίρων σου.

8 Ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἔξελθε· σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμῶν, καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων·

9 Τῇ ἰππῷ μου ἐν ἄρμασι Φαραὼ ὠμοῖώσά σε ἡ πηλσίον μου.

10 Τί ὠραιώθησαν σιαγόνας σε ὡς δ' τρυγόνος, τράχηλός σου ὡς ὄρμισκος;

11 Ὁμοιώματα χρυσίου ποιησομέν σοι μετὰ σιγμάτων τοῦ ἀργυρίου,

12 Ἔως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ· νάρδος μου ἔδωκεν ὄσμην αὐτοῦ.

13 Ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφίδός μου ἐμοί, ἀναμέσον τῶν μαζῶν μου ἀυλισθήσεται.

14 Βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφίδός μου ἐμοί, ἐν ἀμπελώσιν Ἐνγαδδί.

15 Ἰδὲ εἰ καλὴ ἡ πηλσίον μου, ἰδὲ εἰ καλὴ ὀφθαλμοί σου περιστερά.

16 Ἰδοὺ εἰ καλὸς ὁ ἀδελφίδός μου, καὶ γε ὠραίος ἰπρὸς κλίνην ἡμῶν ὀσίσκος.

17 Δοκοὶ οἰκῶν ἡμῶν κέδροι, Φατινώματα ἡμῶν κυνάρισσοι.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΓΩ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων.

2 Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀναμέσον τῶν θυγατέρων.

3 Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρου, οὕτως ἀδελφίδός μου ἀναμέσον τῶν υἱῶν· ἐν τῇ σκιά αὐτοῦ ἐπεθήμῃσα, καὶ ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λίρυνγί μου.

4 Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τάξάτε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην.

5 Στηρίσατέ με ἐν ἐμύροις, στοιβασατέ με ἐν μέλιος, ὅτι τετρωμένη ἡγάπησ' ἐγώ.

6 Εὐδώνμιος αὐτοῦ ὑπὸ τῇ κεφαλῇ μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με.

7 Ὄρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλήμ ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν ἰσχύσσει τοῦ ἀγροῦ· ἐν ἐγειρήτε καὶ ἐξεγειρήτε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ.

8 Φωνὴ ἡ ἀδελφίδου μου, ἰδοὺ οὗτος ἦκε πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βανύς.

9 Ὁμοίος ἐστὶν ἀδελφίδός μου τῇ δορκάδι ἡ νεβρῶ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθίλ· ἰδοὺ ἔπος ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν, παρακίπταν διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων.

10 Ἀποκρίνεται ἀδελφίδός μου, καὶ λέγει μοι, Ἀνάστα, ἔλθε ἡ πλησίον μου, καλὴ μου, περιστερά μου.

11 Ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρήλθεν, ὁ υέτος ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἐαυτῷ.

12 Τὰ ἄνθη ὄψθη ἐν τῇ γῇ, καὶ αἰὼς τῆς τομῆς ἔφθακε, φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

13 Ἡ σὺκὴ ἐξῆνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἀμπελοὶ κυνάρισσοι, ἔδωκαν ὄσμην· ἀνάστα, ἔλθε ἡ πλησίον μου, καλὴ μου, περιστερά μου, καὶ ἔλθε.

14 Σὺ περιστερά μὴ, ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος· δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνὴν σου, ὅτι ἡ φωνὴ σου ἡδέια, καὶ ἡ ὄψιν σου ὠραία.

15 Πιάσατέ ἡμῖν ἀλπέλας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελώνας· καὶ αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν κ' ἐκπρίζουσαι.

16 Ἀδελφίδος μου ἐμοί, κἀγὼ αὐτῶ ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,

17 Ἐως οὐ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινήθῃσιν αἱ σκιαί ὑποστρεφόν, ὁμοίωθητι σὺ ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

ΕIII κοίτην μου ἐν νυξί, ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἑζήτησα αὐτόν, καὶ ἔχ εὔρον αὐτόν ἑκάλεσα αὐτόν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέ με.

2 Ἀναστήσομαι δὴ κἄ κικλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἑζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν.

3 Εὔροσάν με οἱ τηρούντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. Μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, ἴδετε.

4 Ὡς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπ' αὐτῶν, ἔως ἔβρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἑκράτησα αὐτόν καὶ οὐκ ἔβηκα ἄπ' αὐτοῦ, ἕως οὐ εἰσηγαγόν αὐτὸν εἰς οἶκον μητρός μου, καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με.

5 Ὁρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τῆ ἀγροῦ ἐάν γένηται καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἢν θηλήσῃ.

6 Τὴς αὐτῆς ἡ ἀναβαίνοσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὡς στελέχη καρποῦ τεθυμαμένη σμύρναν καὶ λιβάνον ἀπὸ πάντων κοινοτήτων μυρσίνου;

7 Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμων, ἐξήκοντα δυνατὸν κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ.

8 Πίντες κατέχοντες φομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον ἄνηρ φομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβου ἐν νυξί.

9 Φορεῖον ἐποίησεν ἐαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἀπὸ ἔζλων τοῦ Λιβάνου.

10 Στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον, καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρῆσον ἑπίβασις αὐτοῦ πορφύρα, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἰερουσαλὴμ.

11 Ὅθυγατέρες Σιών ἑξέθατε, καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεὶ Σαλωμων, ἐν τῷ στεφανῷ ᾧ ἐσφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. IV.

ΙΔΟΥ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἰ καλὴ ὕψαλμος σου περιστεραί, ἐκτός τῆς σιωπήσεως σου τριχώμαί σου ὡς ἀγάλα τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ.

2 Ὀνόνητος σου ὡς ἀγάλα τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμίουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.

3 Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου, καὶ ἡ λαλαία σου ὄρωια, ὡς λεπτρον ᾧ ροῦς μῆλόν σου ἐκτός τῆς σιωπήσεώς σου.

4 Ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου, ὁ ᾧ κδοκωμῆμένος εἰς θαλίῳ χίλιος θυρεοὶ κρέμναιται ἐπ' αὐτόν, πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν.

5 Δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ διδυμοὶ δορκάδος οἱ νεμόμενο, ἐν κρίνοις,

6 Ἐως οὐ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινήθῃσιν αἱ σκιαί πορεύσομαι ἐμάντῳ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σιμώρης καὶ πρὸς τὸν λιβάνον.

7 Ὅλη καλὴ εἰ πλησίον μου, καὶ μῦμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.

8 Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου ἑλεύση καὶ διελεύση ἀπὸ ἀρχῆς Πί-

στεως, ἀπὸ κεφαλῆς Σανὶρ κἄ Ἐριμών, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παρδίλειων

9 Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ μου νύμφη, ἑκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὕψαλμῶν σου, ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου.

10 Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀδελφὴ μου, νύμφη; τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σὸ ἀπὸ οἴνου, κἄ ὀσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα ᾠρώματα;

11 Κηρίον ὑποστάζουσι χεῖλη σου νύμφη, μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλώσσαν σου κἄ ὀσμὴ ἱματίων σου, ὡς ὀσμὴ Λιβάνου.

12 Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφὴ μου νύμφη, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.

13 Ἀποστολαί σου παρὰ δεικτοὺς ῥοῦν μετὰ καρποῦ ἠκροδρῶν, κύπροι μετὰ νάρδων.

14 Νάρδος καὶ κρίκος, κίλαμος καὶ κινναμωμον, μετὰ πάντων ἔζλων τῆ Λιβάνου, σμύρνα, ἄλωθ, μετὰ πάντων πρώτων μυρών.

15 Πηγὴ δ κήπου, καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ φοιζούτος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.

16 Ἐξεγέρθητι Βορῆα, καὶ ἔρχου Νότε, ἀ κἄ διαπνευσον κηρὸν μου, καὶ ρευσάτωσαν ἠρώματά μου.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΤΑΒΗΤΩ ἀδελφίδος μου εἰς κῆπον αὐτοῦ, κἄ φαγέτω καρπὸν ἠκροδρῶν αὐτοῦ εἰσηλθὼν εἰς κῆπον μου ἀδελφὴ μου νύμφη ἐστῆρησα σμύρναν μου μετὰ ἠρωμάτων μου, ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μελίτος μου, ἔπιον οἶνον μου μετὰ γάλακτος μου φαγέτε πλησίον καὶ πίετε, καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί.

2 Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ φωνὴ ἀδελφίδου μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν Ἄνοιξόν μοι ἢ πλησίον μου, ἀδελφὴ μου ἡ περιστερὰ μου, τελεία με ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη ὀρόσου, καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκίδων νυκτός.

3 Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν; ἐνὶ σάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς;

4 Ἀδελφίδος μου ἀπέστειλε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὄπτης, καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν.

5 Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοίξει τῷ ἀδελφιδῷ μου, ἅ χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλειθροῦ.

6 Ἦνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου ἀδελφίδος μου πορῆλθε ἡ ψυχὴ μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν, ἑκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.

7 Εὔροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει, ἐπάταξάν με, ἐτραυματίσάν με ἦσαν τὸ θεριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τῶν τευχῶν.

8 Ὁρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ ἐάν εὔρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ; ὅτι τετρομμένη ἀγάπην ἐγὼ εἶμι.

9 Τί ἀδελφίδος σου ἀπὸ ἀδελφίδου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελφίδός σου ἀπὸ ἀδελφιδῆς, ὅτι οὕτως ὄρκισα ἡμᾶς;

10 Ἀδελφίδος μου λευκὸς καὶ πυρρὸς, ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυρσίνων.

11 Κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσοῖν κεφᾶζ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἑλάται, μέλανες ὡς κόραξ.

12 Ὅφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περσιτεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὕδατος, ἑλελουμένα ἐν γάλακτι, καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα.

13 Σιαγόνες αὐτοῦ ὡς ὄφιαλαί¹ τοῦ ἀρώμα-
τος φύσσαι μυρεψικά² χεῖλη αὐτοῦ κρίνα
στάζοντα σμύρναν πλήρη.

14 Χείρες αὐτοῦ τορευαὶ χρυσαὶ πεπληρω-
μένοι θαλασσί³ κοιλία αὐτῆ πυξίον ἐλεφάντινον
ἐπὶ λίθου σαπφειρου.

15 Κνήμαι αὐτοῦ στύλοι μαρμάρειοι θεμε-
λιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσαῖ⁴ εἶδος αὐτοῦ ὡς
λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδρος.

16 Φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὄλος ἐπιθυ-
μία⁵ οὗτος ἀδελφιδός μου καὶ οὗτος πλησίον
μου, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.

17 Που ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἡ καλὴ ἐν
γυναιξί; που ἀπέβλεπεν ὁ ἀδελφιδός σου; κί-
ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ.

Κεφ. ε'. VI.

ΑΔΕΛΦΙΔΟΣ ΜΟΥ κατέβη εἰς κῆπον αὐτῆ εἰς
ὄφιαλας¹ τοῦ ἀρώματος, ποιμαίνειν ἐν κήποις,
καὶ συλλέγειν κρίνα.

2 Ἐγὼ τῶ ἀδελφιδῶ μου, καὶ ἄδελφιδός με
ἔμοι, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.

3 Καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία,
ὡραία ὡς Ἱερουσαλήμ, θάμβος ὡς τεταγμένα.

4 Ἀποστρεψὼν ὀφθαλμοὺς σου ἀπεναντίον
ἐμοῦ¹, ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με² τρίχωμά
σου ὡς ἀγέλας τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ
τοῦ Γαλαάδ.

5 Ὅδόντες σου ὡς ἀγέλας τῶν κεκαρμένων,
αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδου-
μένουςαι, καὶ ἀτεκνούσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς³.
ὡς σπάρτιον τὸ κόκκινον χεῖλη σου, καὶ ἡ
λαλιά σου ὠραία.

6 Ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς
σιωπῆσέως σου.

7 Ἐξήκοντά εἰσι βασίλισσαι καὶ ὀδοῦκοντα
παλλακαί, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

8 Μία ἐστὶ περισσότερά μου, τελεία μου, μία
ἐστὶ τῆ μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῆ τεκοῦσά
αὐτῆν¹ εἶδον αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαρι-
σιν αὐτὴν βασίλισσαι, καὶ ἄγε² παλλακαί,
καὶ αἰνέσουσιν αὐτὴν.

9 Τίς αὐτῆ ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ
ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς
τεταγμένα;

10 Εἰς κῆπον καρίας κατέβην ἰδεῖν ἐν γεννή-
μασι τοῦ χειμάρρου, ἰδεῖν εἴ ἦνθησεν ἡ ἄμ-
πελος, ἔξῆνθησαν¹ αἱ ῥοαί.

11 Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί² οὐκ
ἔγνω ἡ ψυχὴ με³ ἔθωκε με ἄρματα Ἀμιναδάβ.

12 Ἐπίστρεψε ἐπίστρεψε ἡ ὄ Σουναμίτις¹
ἐπίστρεψε ἐπίστρεψε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί.

Κεφ. ζ'. VII.

ΤΙ ὄψεσθε ἐν τῇ ὄ Σουναμίτιδι¹ ἡ ἐρχομένη
ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν; ἡ ὠραῖωθησαν
διαβημάτα σου ἐν ὑποδήμασί σου θυγατέ-
ρ² ναδάβ³ ῥυθμοὶ μηρῶν ὁμοιοὶ ὄρμισκοις,
ὄ ἔργον⁴ τεχνίτου.

2 Ὅμφαλός σου κρατῆρ τορευτὸς, μὴ ὑπερέ-
μουςος ὄ κρίμα¹ κοιλία σου θημωνία σίτου
πεφραγμένη ἐν κρίνοις.

3 Δύο μαστοὶ σου, ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι
δορκάδος.

4 Ὁ¹ πρᾶχλός σε ὡς πύργος ἐλεφάντινος²
οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὡς λίμναι ἐν Ἑσεβίων, ἐν
πύλαις θυγατρὸς πολλῶν³ μυκτῆρ σου, ὡς
πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεῖων πρόσωπον
Δαμασκοῦ,

5 Κεφαλή σου ἐπὶ σέ ὡς Κάρμηλος, καὶ

πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα¹ βασιλεὺς
δεδεμένος ἐν παραδραμαῖς.

6 Τί ὠραῖωθῆς, καὶ τί ἠδύνθης ὄ ἀγάπη; ἐν
τουφαῖς σου!

7 Τοῦτο μέγεθός σου ὄ μοιωθήης¹ τῶ φοί-
νικι, καὶ οἱ μαστοὶ σου τοῖς βότρυσιν.

8 Εἶπα, Ἄναβησομαι ὄ ἐπὶ τῶ φοίνικι, κρα-
τήσω τῶν ἕνθεων αὐτοῦ² καὶ ἔσονται δὴ μαστοὶ
σου ὡς βότρες τῆς ἄμπέλου, καὶ ὄση ρίνος
σου ὡς μῆλα,

9 Καὶ ὄ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὄ ἀγαθός, πο-
ρευόμενος τῶ ἀδελφιδῶ μου εἰς εὐθύτητα,
ἰκανοίμενος χεῖλεσά¹ μου καὶ ὄδοσιν.

10 Ἐγὼ τῶ ἀδελφιδῶ μου, καὶ ἐπ' ἐμέ ἡ
ἐπιστροφή αὐτοῦ.

11 Ἐλθέ ἀδελφιδέ με, ἐξέλθωμεν εἰς ἄγρον,
αὐλισθῶμεν ἐν κώμας.

12 Ὅρθρισομεν εἰς ἀμπελώνες¹ ἴδωμεν εἰ
ἦνθησεν ἡ ἄμπελος, ἦνθησεν ὄ κυπρισμός,
ἦνθησαν αἱ ῥοαί² ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς με
σοί.

13 Οἱ μανδραγόρα ἔδωκαν ὄσην¹ καὶ ἐπὶ
θῆραις ἡμῶν πάντα ἄκρόδρα² νεά³ πρὸς πα-
λαιά ἀδελφιδέ μου ἐτήρησά σοι.

Κεφ. η'. VIII.

ΤΙΣ ὄση σε ἀδελφιδέ μου θηλάζοντα ματῆς
μητρός μου; εἰρουσά σε ἔξω φίλησω σε, καὶ
γε οὐκ ἐξουδενώσοσσί μοι.

2 Παραλήψομαι σε, εἰσέξω σε εἰς οἶκον μη-
τρός μου καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με¹
ποτις σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ, ἀπὸ νά-
ματος ῥῶων μου.

3 Εὐνόμως αὐτοῦ ὑπὸ τῆν κεφαλὴν μου, καὶ
ἀή¹ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με.

4 Ὁρκισα ἡμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλήμ¹ ἐν
ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἄγρου² ἐάν³ ἐγειρήτε καὶ
ἐάν⁴ ἐγειρήτε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θηλήση.

5 Τίς αὐτῆ ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη,
ἐπιστηρίζουμένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς;
ὑπὸ μῆλον ἐξήγερά σε¹ ἐκεῖ ὠδινῆσε σε ἡ
μητρ σου, ἐκεῖ ὠδινῆσε σε ἡ τεκοῦσά σε.

6 Θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου,
ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου ὅτι κρα-
ταίαι ὡς θύνατος ἀγάπη, σκληρὸς ὡς ἄψος
ζῆλος² περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρὸς,
φλόγες αὐτῆς.

7 Ὑδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγά-
πην, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτὴν¹ ἐάν
δὲ ἀνὴρ² πάντα τὸν³ βίον αὐτῆ ἐν τῇ ἀγάπῃ,
ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν.

8 Ἀδελφῆ ἡμῶν μικρά καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει¹
τί ποιήσομεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἧ
ἐάν λαλήθῃ ἐν αὐτῇ;

9 Εἰ τεῖχος ἔστιν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτὴν
ὄ ἐπάξει¹ ἄργυρᾶς² καὶ εἰ θύρα ἐστὶ, δια-
γράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνου.

10 Ἐγὼ τεῖχος, καὶ μαστοὶ μου ὡς πύργοι¹
ἐγὼ ἡμῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὐρίσκουσα
εἰρήνην².

11 Ἀμπελῶν ἐγενήθη τῶ Σαλωμῶν ἐν Βεελα-
μῶν¹ ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆ τοῖς τηρησιν²
ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλιῶν ἄργυριου.

12 Ἀμπελῶν μου ἐμός ἐνώπιόν μου, οἱ χίλιοι
ἄ Σαλωμῶν, καὶ οἱ δικαίοσι τοῖς τηρησί τὸν
καρπὸν αὐτοῦ.

13 Ὁ καθῆμων ἐν κήποις, ἑταῖροι προσέ-
χοντες τῇ φωνῇ σου, ἀκούσιόν με.

14 Φύγε ἀδελφιδέ μου, καὶ ὄμοιωθήτι τῇ
δορκάδι, ἡ τῶ νεβρῶ τῶν ἐλαφῶν ἐπὶ ὄρη τῶν
ἀρωμάτων.

Η Σ Α Ι Α Σ.

Κεφ. α'. Ι.

ΟΡΑΣΙΣ ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, ἣν εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλήμ, ἐν βασιλείᾳ Ὀζίου, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας.

2 Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίσου γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν, Υἱὸς ἐγέννησα καὶ ὑψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν.

3 Ἐγὼ βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτιν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνήκεν.

4 Οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλῶν, λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρὸν, υἱοὶ ἀνομοί, ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον, καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ.^α

5 Τί ἐτι πληῆητε προστιθέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον, καὶ πᾶσα καρδία εἰς λίπην·

6 Ἄπο^α ποδῶν ἕως κεφαλῆς, οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὀλοκληρία, οὔτε τραῦμα, οὔτε μώλωψ, οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα· οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὔτε ἔλαιον, οὔτε καταδέσμους.

7 Ἡ γῆ ἡμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ἡμῶν πυρκαυστοί· τὴν χώραν ἡμῶν ἐνώπιον ἡμῶν ἀλλότριον κατεστρωσεν αὐτήν, καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἄλλοτριῶν.

8 Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιών, ὡς σκηνὴ ἐν αἰπελῶνι, καὶ ὡς ὕψωροφυλάκιον ἐν αἰκηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκουμένη.

9 Καὶ εἰ μὴ Κύριος σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γομορρά ἂν ὠμοιώθημεν.

10 Ἄκουσατε λόγον Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεοῦ^α, λαὸς Γομορρῆς.

11 Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ἡμῶν; λέγει Κύριος· πλήρη εἰμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἄρνων καὶ αἶμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι,

12 Οὐδ' ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι· τίς γάρ ἐξετίησθε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε.

13 Ἐάν φέρητε σεμιδαλιν, ἑμίταιον¹ θυμιάμα, βδέλυγμά μοι ἐστὶ· τὰς νομηνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνεχόμεναι νηστείαν, καὶ ἄργιαν,

14 Καὶ τὰς νομηνίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἑορτάς ἡμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν, οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

15 Ὅταν^α ἐκτείνητε τὰς χεῖρας¹, ἀποσρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐάν πληθύνητε τὴν δέσιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις.

16 Λύσασθε, καθαρὸν γενέσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν,

17 Μίθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικομένους, κρίνατε ὄρφανῶ, καὶ δικαιοῦσατε χηρὰν.

18 Καὶ δεῦτε^α, διελεγχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐάν ὣσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικῶν,

ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐάν δέ ὣσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ.

19 Καὶ ἐάν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε.

20 Ἐάν δέ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ με, μίχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιών πλήρης κρίσεως; ἐν ἡ δικαιοσύνῃ ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δέ φονευταί.

22 Τὸ ἀργύριον ὑμῶν, ἀδόκιμον·^α οἱ κἀπηλοὶ σου μισροῦσι τὸν οἶνον ὕδατι.

23 Οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπήντες ὄφρα, διώκοντες ἀνταπίδομα, ὄρφανοὶ οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσιν^β χηρῶν¹ οὐ προσέχοντες.

24 Διαιτοῦτο ταδε λέγει· Κύριος ὁ δεσπότης¹ σαβαώθ, Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραὴλ· οὐ παύσεται γάρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω·

25 Καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ πινώσω² εἰς καθαρὸν. τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντα ἀνόμους ἀπὸ σοῦ.^α

26 Καὶ ἐπίστηξω τοὺς κριταίς σου, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰς συμβούλους σου, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστῆ.

27 Σιών¹ μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης.

28 Καὶ συντριβήσονται οἱ ἀνομοὶ καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται.

29 Διότι^β αἰσχυνθήσονται ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο, καὶ^β ἠσχύνθησαν· ἐπὶ τοῖς κηπίοις^α, ἃ ἐπέθυμνησαν.

30 Ἔσονται γάρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα, καὶ ὡς παράδεισος ὑδῶρ μὴ ἔχων.

31 Καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη σιππῶν, καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθήρες^α, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἀνομοὶ καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσις.

Κεφ. β'. ΙΙ.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος^α πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς περὶ τῆς Ἰουδαίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος^α Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρον τῶν ὄρεων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπερῶν τῶν βουνῶν, καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη.

3 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ, καὶ ἐροῦσι, δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος^α Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ· ἐκ γὰρ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ κρινεῖ ἀναμίσειον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξελέγξει λαὸν πολὺν· καὶ συγκόψουσι τὰς μαχίρας αὐτῶν εἰς ἄσπρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα· καὶ οὐ λήφεται^α ἔθνος ἐπ' ἔθνος μίχαιραν, καὶ εἰ μὴ μάθωσιν ἐτι πολεμεῖν.

5 Καὶ νῦν ὁ οἶκος Ἰακώβ, δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτι Κυρίου.

6 Ἄνῃκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἐνεπλήσθη ἕως τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληρονομιῶν, ὡς ἦν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς.

7 Ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἄρματων αὐτῶν.

8 Καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν οἱς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν.

9 Καὶ ἔκυνεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἄνηρ, καὶ οὐ μὴ ἀνῆσθε αὐτούς.

10 Καὶ νῦν εἰσελθετε εἰς τὰς πέτρας, καὶ κριπτέσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

11 Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ὑψηλοὶ ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

12 Ἡμέρα γὰρ Κυρίου σαβαώθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ υπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινωθήσονται.

13 Καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων, καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασιάν.

14 Καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν,

15 Καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλόν,

16 Καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θῆαν πλοίων κάλλους.

17 Καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται ὁ ὕβρις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

18 Καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν,

19 Εἰσεστέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

20 Τοῦ ἄρα ἡμέρα ἐκείνη ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις, καὶ ταῖς νυκτερίαις,

21 Τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς σερραῆς πέτρας, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ δόξης τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΙΔΟΥ ὁ δὲ δεσπότης Κύριος σαβαώθ ἀφελεῖ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύσαν, ἰσχύν ἄρτος καὶ ἰσχύν ὕδατος.

2 Γίγαντα καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν, καὶ δικαστὴν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστὴν, καὶ πρεσβύτερον.

3 Καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχιτέκνην, καὶ συνέτον ἀκροατὴν.

4 Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπάικτας κυριεύσκειν αὐτῶν.

5 Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαὸς, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτερον, ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον.

6 Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ,

ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Ἰμίτιον ἔχεις, ἀρχηγός γενοῦ ἡμῶν, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σέ ἔστω.

7 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐρεῖ, Οὐκ ἔσομαι σου ἀρχηγός οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἰμάτιον οὐκ ἔσομαι ἀρχηγός τοῦ λαοῦ τούτου,

8 Ὅτι ἀνείται Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέτωκε. καὶ αἱ γλώσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθούσες.

9 Διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχίνῃ τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνηγγεῖλαν καὶ ἐνεφάνισαν οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβύληνται ββλήνῃ πονηρᾷ, καθ' ἑαυτῶν

10 Εἰπόντες, Διησώμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δυσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ τοῖνυν τὰ γεννηματα τῶν ἔργων αὐτῶν φέρονται.

11 Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ, πονηρᾷ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ.

12 Λαὸς μὲ, οἱ πρίκτους ἡμῶν καλαμῶνται ἡμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτῆντες κυριεύουσιν ἡμῶν λαὸς μὲ, οἱ μακαρίζοντες ἡμᾶς, πλανῶντες ἡμᾶς, καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ἡμῶν ταράσσουσιν.

13 Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ.

14 Αὐτὸς Κύριος εἰς κρίσιν ἔξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἡμεῖς δὲ τὴν ἐνεπύρισται τὸν ἀμπελώνα μου, καὶ ἡ ἀραγῆ τοῦ πτωχῆ ἐν τοῖς οἴκοις ἡμῶν,

15 Τὶ ἡμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαὸν μου, καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν κατασχίνετε,

16 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἄνθ' ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιών, καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῶ τραχήλῳ, καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν, καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σίρῃσαι τοὺς χιτῶνας, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσαι,

17 Καὶ ταπεινώσει ὁ Θεὸς ἀρχέσας θυγατέρας Σιών καὶ Κύριος ἀνακαλύψει τὸ στήθος αὐτῶν

18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀφελεῖ Κύριος τὴν δόξαν τοῦ ἡμιστιμοῦ αὐτῶν, καὶ τὰ ἐμπλόκια, καὶ τοὺς κοσμήτους, καὶ τοὺς μηνίσκους,

19 Καὶ τὸ κάθεμα, καὶ τὸν κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν,

20 Καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης αὐτῶν, καὶ τοὺς χλιδῶνας, καὶ τὰ ψέλλια, καὶ τὸ ἐμπλόκιον, καὶ τοὺς δακτυλίους, καὶ τὰ περιδέξια,

21 Καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ τὰ περιπόρφυρα, καὶ τὰ μεσοπόρφυρα, καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ διαφανῆ Λακωνικά, καὶ τὰ βύσσιννα, καὶ τὰ ὑακίνθινα, καὶ κόκκινα, καὶ τὴν βύσσον, σὺν χρυσοῦ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα, καὶ θήριστρα κατάκλιτα.

24 Καὶ ἔσται ἀντὶ ὀσμῆς ἡδέας, κοινοστός καὶ ἀντὶ ζώνης, σχοινίῳ ζωῆς καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τῆς χρυσοῦ, φαλάκρωμα ἔξει διὰ τὰ ἔργα σου καὶ ἀντὶ τῆς χιτῶνος τῆς μεσοπορφύρου, περιζώση σάκκον.

25 Καὶ ὁ υἱὸς σου ὁ κάλλιστος ὃν ἀγαπᾷς, μαχαίρα πεσεῖται καὶ οἱ ἰσχύοντες ἡμῶν, μαχαίρα πεσούνται, καὶ ταπεινωθήσονται.

26 Καὶ πενήθουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ἡμῶν καὶ καταλειφθήσῃ μόνῃ, καὶ εἰς τὴν γῆν ἑδαφισθήσῃ.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ ἐπιλήνθονται ἐπὶ τὰς γυναῖκες ἀνθρώπου ἐνός, λέγουσαι, Τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα, καὶ τὰ ἰμάτια ἡμῶν περιβαλούμεθα, πλην

τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς, ἄφελε τὸν ὀνειδισμόν ἡμῶν.

2 Τῆ δὲ ἡμέρα ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ Θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιών, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἅγιος κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

4 Ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα ἔκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καθάρσεως.

5 Καὶ ἤξει, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιών, καὶ πάντα τὰ περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ καὶ ὡς φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτὸς, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται.

6 Καὶ ἔσται εἰς σκιάν ἃ ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρίφῃ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ

Κεφ. ε'. V

ΑΣΩ δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ᾧσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου τῷ ἀμπελῶνι μου ἄμπελων ἐγενήθη τῷ ἡγαπημένῳ, ἐν κέρατι, ἐν τόπῳ πίονι.

2 Καὶ φραγῶν περιέθηκα καὶ ἐχαράκωσα, καὶ ἐφύεσσα ἄμπελον σαρκῆ, καὶ φλοδομήσα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ προλήμιον ὠρυζι ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμεινα τὸ ποιῆσαι σταφυλὴν, καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας.

3 Καὶ νῦν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα, κρίνατε ἃ ἐν ἐμοὶ καὶ ἀνέμεσον τοῦ ἀμπελῶνός μου.

4 Τί ποιῶσα ἐστὶ τῷ ἀμπελῶνι μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας.

5 Νῦν δὲ ἀναγγεῖλῶ ἡμῖν τί ἐγὼ ποιῶσα τῷ ἀμπελῶνι μου ἄφελῶ τὸν φραγῶν αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς διαρπαγὴν καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς καταπίεση.

6 Καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ ἡ τιμηθῆ, οὐδὲ μὴ σκαφῆ καὶ ἀναβήσονται εἰς αὐτὸν, ὡς εἰς χέρσον ὁ ἀκανθαί! καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελουμίαι, τοῦ μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετὸν.

7 Ὁ γὰρ ἀμπελῶν Κυρίου σαβαώθ, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα νεφόντων ἡγαπημένον ἔμεινα τῷ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἄνομίαν, καὶ ὁ δίκαιος ἦν, ἀλλὰ κραυγὴν.

8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἄγρον πρὸς ἄγρον ἐγγιζόντες, ἵνα τὸν πλησίον ἀφελῶνται τί μὴ οἰκῆσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ἄνω Κυρίου σαβαώθ ταῦτα ἕνα γὰρ γέγονται οἰκίαι πολλαί, εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαί, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἃ ἐν αὐταῖς!

10 Οὐ γὰρ ἐργάσανται δέκα ζεῖγῃ βοῶν, ποιήσει κεραιὸν ἐν' καιὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἕξ, ποιήσει μέτρα τρία.

11 Οὐαὶ οἱ ἐγερόμενοι τοπρωῖ, καὶ τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὑπέ' ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει.

12 Μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, οὐ κατανοοῦσι.

13 Τοῖνυν αἰχμάλωτος ὁ λαὸς μου ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον καὶ

πλήθος ἐγενήθη νεκρῶν, διὰ λιμὸν καὶ δίψον ὑδάτος.

14 Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ᾄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ δίνουσι κατὰ τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ διαλεπεῖν καὶ καταβήσονται οἱ ἐνδοχοὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλοῦστοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς.

15 Καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνὴρ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται.

16 Καὶ ἰσχυθήσεται Κύριος σαβαώθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ.

17 Καὶ ἰσοκλήθησονται οἱ διηραπισμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημένων ἄρνες φάγονται.

18 Οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἀμαρτίας ὡς σχοῖνον μακρῶ, καὶ ὡς ζυγοῦ ἰμάντι δαμιλέως τὰς ἀνομίας!

19 Οἱ λέγοντες, Τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν καὶ ἔλθῆτιπ' ἡ βουλή τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ἵνα γῶμεν.

20 Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν, καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ, καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν.

21 Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες.

22 Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ἡμῶν οἱ πίνοντες τὸν οἶνον, καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραυνῶντες τὸ σίκερα,

23 Οἱ δίκαιοι τὸν ἴσπεθ' ἔνεκεν δῶρων, καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δίκαιου αἴρουντες.

24 Διατίττο ὃν τρόπον καυθήσεται καλήμη ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης, ἢ ρίξα αὐτῶν ὡς χνοῖς ἔσται καὶ τὸ ἄθος αὐτῶν ὡς κοιορτὸς ἀναβήσεται οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου σαβαώθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν.

25 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος σαβαώθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ὁ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαία αὐτῶν ὡς κοιλία ἐν μέσῳ ὀδοῦ καὶ ἐν πᾶσι τοῖτοῖς οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλῇ.

26 Τογαροῖν ἄρεϊ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς μακρὰν, καὶ συριεὶ αὐτοὺς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς καὶ ἰδοὺ ταχὺ κοίφως ἔρχονται.

27 Οὐ πεινάσουσι, οὐδὲ κοπιήσουσι, οὐδὲ νυστάξουσιν, οὐδὲ κοιμηθήσονται, ὁ οὐδὲ λίνουσι τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν, οὐδὲ μὴ ραγῶσιν οἱ ἰμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν.

28 Ὡν τὰ βῆλη ὀφέα ἐστὶ, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα, ὁ οἱ πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν οἱ τροχοὶ τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ὡς καταίγεις.

29 Ὀργῶσιν ὡς λέοντες, καὶ ἐπαρέστηκαν ὡς σκίνοι λέοντος καὶ ἐπιλήψεται, καὶ ὁ βροῖσει ὡς θηρίον, καὶ ἐκβαλεῖ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ῥυόμενος αὐτούς!

30 Καὶ βροῖσει δι' αὐτοὺς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαινῆσης καὶ ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ

θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπλημένου^α καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ.

2 Καὶ σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῶ ἐνι, καὶ ἕξ πτέρυγες τῶ ἐνί^α καὶ ταῖς μὲν ὄσι, κατεκάλιπτον τὸ πρόσωπον^α. ταῖς δὲ ὄσι, κατεκάλιπτον τοὺς πόδας^α καὶ ταῖς ὄσι ἐπέταντο.

3 Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον, Ἅγιος ἅγιος ἅγιος Κύριος σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθερον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ.

5 Καὶ εἶπον, Ὡτάλας ἐγώ, ὅτι κατενύγημαι, ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖρας ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλι ἐχόντος ἐγώ οἰκῶ, καὶ τὸν βασιλεῖα Κύριον σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.

6 Καὶ ἀπεστάλη πρός με ἐν τῶν σεραφίμ, κ^α ἐν τῇ χειρὶ^α εἶχεν ἄνθρακα^α; ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου,

7 Καὶ ἤψατο τὸ στόματός μου, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

8 Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος, Τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαόν τοῦτον; καὶ εἶπα, Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ἀποστείλῳ με.

9 Καὶ εἶπε, Πορευθήτι, καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τοῦτῳ, Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνήτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

10 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τὸς ὠσίν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοὺς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοὺς ὠσίν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτοὺς.

11 Καὶ εἶπα, Ἔως πότε Κύριε, καὶ εἶπεν, Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος.

12 Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ σέξος τοὺς ἀνθρώπων, καὶ ἂ πληθυνθήσονται^α οἱ ἐγκαταλειφθέντες^α ἐπὶ τῆς γῆς,

13 Καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἐστὶ τὸ ἐπίδεκατον, κ^α πάλιν ἔσται εἰς προνομήν ὡς τερέβινθος, καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς^α.
κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀχαζ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ Ὀζίου βασιλεῖως Ἰουδα, ἀνέβη^δ Ραβὶν^δ βασιλεὺς Ἀράμ, καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολεμήσαι αὐτήν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν.

2 Καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, ὁ λέγων^α, Συνεφώνησεν Ἀράμ πρὸς τὸν Ἐφραὶμ^α καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν δρυμὶ φύλον ὑπὸ πνεύματος συληθῆθ^α.

3 Κ^α εἶπε Κύριος πρὸς Ἠσαΐαν, Ἐξέλθε εἰς συνάντησιν Ἀχαζ σὺ, καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασοῦ^δ ὁ υἱὸς σου, πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ^α ἀγροῦ τοῦ κναφεῖως.

4 Καὶ ἔρεῖς αὐτῷ, Φύλαξαι τοῦ ἠσυχάσαι, καὶ μὴ φοβοῦ, μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενεῖτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν θαλάων τῶν καπνιζομένων τούτων^α ὅταν γὰρ ὕργη τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰάσωμαι.

5 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀράμ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλευσαντο βουλήν πονηράν^α.

6 Ἀναθῆσομεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ συλ-

λαλήσωμεν αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοῖς πρὸς ἡμᾶς, καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεθλ^α.

7 Τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ, Οὐ μὴ^δ μείνῃ^α ἡ βουλή αὐτῆ, οὐδὲ ἔσται,

8 ἈΛΛ' ἡ κεφαλὴ Ἀράμ, Δαμασκός, καὶ ἡ κεφαλὴ Δαμασκου, Ῥαβὶμ^α ἄλλ' ἔτι ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ λαοῦ,

9 Καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ Σομόραν, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομόραν, υἱὸς τοῦ Ῥομελίου^α καὶ ἐάν τις πιστεύσῃτε, οὐδὲ μὴ συνήτε.

10 Καὶ προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων,

11 Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου ε^ς βάθος, ἢ εἰς ὕψος.

12 Καὶ εἶπεν Ἀχαζ, Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω^α Κύριον.

13 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε διὸ οἶκος Δαυὶδ^α μὴ μικρόν ἡμῖν ἀγῶνα παρέχουν ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κύριω παρέχετε ἀγῶνα;

14 Διαιτοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον^α ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ^δ λήψεται^α, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ.

15 Βούτηρον καὶ μέλι φάγετε πρὶν ἡγῶναι αὐτόν^α ἢ προελθῆσαι πονηρὰ, ἐκλεξαῖσθαι τὸ ἀγαθόν.

16 Διότι πρὶν ἡγῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρία^α, ἐκλεξαῖσθαι τὸ ἀγαθόν^α καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ ἢ σὺ φοβῆθ^α, ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων.

17 Ἀλλὰ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἡμέρας, αἰ^α οὕτως ἤκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφείλεν Ἐφραὶμ ἀπὸ Ἰουδα τὸν βασιλεῖα τῶν Ἀσσυρίων.

18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ Κύριος μνίας, ὁ^δ κυριεῖσαι^α μέρος ποταμοῦ Λιγύπτου, καὶ τῇ μελίσῃ, ἢ ἔσται ἐν χώρα Ἀσσυρίων.

19 Καὶ ἐλεύσονται πάντες^α ἐν ταῖς φάραγξ. τῆς χώρας, καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰ σπήλαια, καὶ ὁ^δ εἰς^α πᾶσαν ῥαγίδα^α.

20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρῆσει Κύριος ἐν τῷ ξυρῷ τῷ μεμισθωμένῳ^α πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλεῖως Ἀσσυρίων, τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς τριχὰς τῶν ποδῶν, καὶ τὴν πώγωνά ἀφελεῖ.

21 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν, καὶ δύο πρόβατα^α.

22 Καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλείστου^δ πεινῆ^α γάλα, ἂ^α βοῦτηρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἂ^α πᾶς τόπος οὗ ἐάν ὦσι χίλια ἀμπελοὶ χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται, καὶ εἰς ἄκανθος.

24 Μετὰ βέλους καὶ τοξέυματος εἰσέλθουσιν ἐκεῖ^α ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ,

25 Καὶ πᾶν ὄρος ἠροτριωμένον ἠροτριωθήσεται^α οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος^α ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτων, καὶ καταπάτημα βοός.

κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Λάβε σεαυτῷ τόμον^α κεινοῦ μεγάλου, καὶ γράφον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὁξέως προνομη ποιῆσαι σκύλων^α.

2 Πάρεστι γάρ^α καὶ μάρτυράς μου ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν^α καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχιου.

3 Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφήτην, καὶ ἐν γιστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπε Κύριός μοι, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχεώς σκύλευσον, ὀξέων προνούμεσον·

4 Διότι πρηνὴ γυνὴ αἰ τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήθεται δύναμιν Δαμισκῆ, ἡ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἐναντὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

5 Καὶ προσέθετο Κύριος λαλήσαι μοι ἔτι ἄ·
6 Διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν λαὸν τούτου τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλῶμ τὸ πορευόμενον ἰσχυρῇ, ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ῥασίν καὶ τὸν υἱὸν Ῥομελίον βασιλέα ἐφ' ἡμῶν,

7 Διατοῦτο ἰδοὺ ὁ Κύριος ἀνάγει ἢ ἐφ' ἡμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ, τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολὺ, τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἄ τὴν δόξαν αὐτῆ· καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ἡμῶν, καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ἡμῶν,

8 Καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας ἄνθρωπον, ὃς δυνήσεται κεφαλὴν ἀραι, ἡ δυνατὸν συντελέσασθαι τι· καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου, μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

9 Γνώτε ἔθνη καὶ ἠτῶσθε, ἐπακούσατε ἕως ἐσχίτου τῆς γῆς· ἰσχυρότερος ἠτῶσθε· ἔαν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν ἠττηθήσεσθε.

10 Καὶ ἢν βουλευσῆσθε βουλίην, διασκεδάσει Κύριος· καὶ ἄ λόγον ὃν ἔαν λαλήσητε, οὐκ ἔμεινέη, ἐν ἡμῖν, ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

11 Οὕτω λέγει Κύριος, ἁτῆ ἰσχυρὰ χεὶρὶ ὑπεϊθούσῃ τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαῶ τῆσ, λέγοντες,

12 Μῆποτε δεῖπωσι, Σκληρόν· πᾶν γάρ ὃ ἔαν εἴπῃ ὁ λαὸς οἴτος, σκληρόν ἐστι τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε οὐδὲ μὴ ταραχθῆτε.

13 ὁ Κύριον ἂν τὸν ἀγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσαι σου φόβος·

14 Κἂν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ἦς, ἔσται σοι εἰς ἀγίασμά, καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματα συναγῆσθεσθε, οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι· οἱ δὲ οἴκοι Ἰακώβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κοιλιάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλὴμ.

15 Διατοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ, καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται, καὶ ἐγγινοῦσι, καὶ ἀλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ·

16 Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ ἄ μὴ ἰ μαθεῖν.

17 Καὶ ἔρει, Μενῶ τὸν Θεὸν τὸν ἀποσπρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ.

18 Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἢ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· καὶ ἔσται ἄ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ ὀίκῳ Ἰσραὴλ παρὰ Κυρίου σαβαὼθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών.

19 Καὶ ἔαν εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, Ζητήσατε τοὺς ἔγγαστριμῶθους, καὶ τους ἀπὸ τῆς γῆς φωνούτας, τοὺς κενολογούντας, οἱ δὲ ἐκ' τῆς κοιλίας φωνοῦσιν· οὐκ ἔθνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητοῦσι; τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τους νεκρούς;

20 Νόμον γάρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐκ ὡς τὸ ρῆμα τούτου, περὶ οὗ οὐκ ἔστι δῶρα δοῖναι περὶ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἦξει ἐφ' ἡμᾶς σκληρὰ λιμὸς, καὶ ἔσαι ὡς ἂν πενιάσητε, λυπηθήσεσθε, καὶ κακῶς ἔριετε τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ πάτρια· καὶ ἀναβήσονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω,

22 Καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται· καὶ δού ὁ ἀπορία στενὴ, καὶ σκότος, θλίψις, καὶ

στενοχωρία, καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν· καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΤΟΥΤΟ πρῶτον πῖε· ταχὺ ποιεῖ χώρα Ζαβουλῶν, ἢ γῆ Νεφθαλεὶμ ἄ, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν ἄ, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Γαλιλαίων ἐθνῶν ἄ.

2 Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα ἔσκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς.

3 Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ, ὁ κατήγαγε ἐν εὐφροσύνῃ σου· καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραίνόμενοι ἐν ἀμῆτῳ, καὶ ὃν τρόπον οἱ διαίρομενοι σκῦλα.

4 Διότι ἀφῆρηται ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ράβδος ἢ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ὑπαίτουτων διεσκέδακεν ἄ, ὡς τῆ ἡμέρα τῆ ἐπὶ Μαδιύμ.

5 Ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλω, καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι· καὶ θελήσουσιν, εἰ δέγοντο ἰ πυρικάουσι.

6 Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἢ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλῃς βουλήσ ἄγγελος ἄ· ἄξω γὰρ ἢ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, ἄ καὶ ὑγίειαν αὐτῷ.

7 Μεγάλῃ ἢ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυιδ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθώσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἄ ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἄ· ὁ ἔλιος Κυρίου σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

8 Θάνατον ἀπεστειλε Κύριος ἐπὶ Ἰακώβ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραὴλ.

9 Καὶ γνώσουσιν ἐν πᾶσ ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ οἱ β καθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες,

10 Πλίνθοι πεπτῶκασιν, ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους, καὶ β κόψωμεν ἰ σκαμίνας, καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοὺς πύργον.

11 Καὶ ράξει ὁ Θεός τοὺς β ἐπανισταμένους ἄ ἐπὶ ὄρος Σιών ἐπὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐχθρούς ἄ διασκεδάσει.

12 Συρίαν ἄφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ τοὺς Ἐλληνῶν ἄφ' ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατεσθίνοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στόματι· ἐπὶ ὅ πᾶσι τοῦτοις ἄ κκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἄ, ἀλλ' ἔτι ἢ χεὶρ ὕψηλῃ.

13 Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐπεστράφη, ἕως ἐπλήρη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν.

14 Καὶ ἀφείλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ, κεφαλὴν καὶ οὐρὰν, μέγαν καὶ μικρόν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ,

15 Πρεσβύτην, καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας, αὐτῆ ἢ ἀρχῆ· καὶ προφητὴν διδάσκοντα ἄνομα, οὗτος ἢ οὐρὰ.

16 Καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τούτου πλανῶντες, καὶ πλανῶσιν, ὅπως κατὰ πίνωσιν αὐτοῦ.

17 Διατοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἔλεήσει· ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροὶ, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα· ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἢ χεὶρ ὕψηλῃ.

18 Καὶ καθήσεται ὡς πύρ ἢ ἄνομοι, καὶ ὡς ἄγρωσις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ

κουθησεται ἐν τοῖς δάσσει τοῦ ὄρυμου, καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα.

19 Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου συγκέκασται ἡ γῆ ὅλη· ἢ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ἄ κατακεκλιμένους ἂν ὑπὸ πυρός· ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλέησει.

20 Ἄλλα ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἄριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆ ἄνθρωπος ἐσθῶν τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ.

21 Φάγεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσασιν τὸν Ἰούδαν· ἐπὶ τοῖτοίς πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἄ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλῆ.

Κεφ. ι' Χ.

ΟΥΑΙ τοῖς γράφουσι πονηρίαν, γράφοντες γὰρ, πονηρίαν γράφουσιν.

2 Ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἄ ἀρπάζοντες κρίμα πεινῶν τοῦ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χθρᾶν εἰς ἄ διαρπαγῆν, καὶ ὄφρανον εἰς προνομήν.

3 Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἄ τῆς ἑπικοπῆς; ἢ γὰρ θλίψις ὑμῖν πρόφωθεν ἦξει· καὶ πρὸς τίνα καταφεύξετε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλειψέτε τὴν δόξαν ἡμῶν.

4 Τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἄ παγωῆν, ἄ ἐπὶ ἄ πᾶσι τοῖτοῖς ἄν ἀπεστράφη ἢ ὀργῆ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλῆ.

5 Οὐαὶ Ἀσσυρίους, ἢ ἄρᾶβδος τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ὀργῆ ἔστιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 Τὴν ὀργὴν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ, καὶ τῷ ἔμῳ λαῷ ἀντάξω ἄ ποιῆσαι σκῆλη καὶ προνομήν, καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις ἄ, καὶ θείναι αὐτὰς εἰς κοινορτόν.

7 Ἄλλος δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη, καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγηται, ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔθνη ἐξολοθρεύσει ἄ οὐκ ὀλίγα.

8 Καὶ εἰς εἰπῶσιν αὐτῷ, ἄ Σὺ μόνος εἶ ἄ ἄρχων.

9 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω Βαβυλωνῶν καὶ Χαλάνης, οὐ ὁ πύργος ἄνοδομήθη, καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκόν καὶ Σαμάρειαν.

10 Ὅν τρόπον ταῦτας ἔλαβον ἄ, καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι ἄ ὀλοήξετε τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Σαμάρειᾳ.

11 Ὅν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμάρεια, καὶ τοῖς χειροποίητοῖς αὐτῆς, οὕτω ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς εἰδώλοῖς αὐτῆς.

12 Καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ἄνθος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

13 Εἶπε γὰρ, Ἐν τῇ ἰσχυί ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὄρια ἔθνων, καὶ τὴν ἰσχύν αὐτῶν ποονομῶσω.

14 Καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας, καὶ τὴν οἰκομένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ἄ ὡς νοσοσίαν, καὶ ὡς καταλειμμένα ἰωὶ ἄρῳ· καὶ οὐκ ἔστιν ὅς διαφεύξει με, ἢ ἄ ἀντίπη μοι.

15 Ἡ δόξα σθησεται ἄξιν ἄνευ τῆς κοπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθήσεται πρῶν ἄνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτόν; ὡς ἄν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ξύλον· καὶ οὐχ αὐτός,

16 Ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος σαβαῶθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καὶόμενον καυθήσεται.

17 Καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἀγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καίόμενῳ, καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην· τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

18 Ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη, ἄ καὶ οἱ βουνοὶ· καὶ οἱ ὄρυμοι, ἄ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἔως σαρκῶν, καὶ ἔσται ὁ φεύγων, ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καίόμενης.

19 Καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἄριθμὸς ἔσονται, καὶ παιδίον γράψει αὐτούς.

20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκ ἐπιστεθήσεται τὸ καταλειφθῆν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακώβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὄσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς, ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.

21 Καὶ ἔσται τὸ καταλειφθῆν τοῦ Ἰακώβ ἐπὶ Θεὸν ἄρχοντα.

22 Καὶ εἰς γέννηται ὁ λαὸς ἄ Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα ἄ αὐτῶν σωθήσεται.

23 Λόγον ἄ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετιμημένον ἄ Κύριος ποιήσει ἄ ἐν τῇ οἰκουμένη ὅλη.

24 Διατιτόν τάδε λέγει Κύριος σαβαῶθ, Μὴ φόβος ὁ λαὸς μου, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιών, ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε ἄ πληγὴν γὰρ ἐπάγω ἐπὶ σε, τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἴγυπτον.

25 Ἐτι γὰρ μικρὸν, καὶ παύσεται ἡ ὀργῆ, ὁ δὲ θυμὸς μου ἐπὶ τὴν βουλήν αὐτῶν.

26 Καὶ ἐγερεῖ ἄ ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτούς ἄ, κατὰ τὴν πληγὴν Μαδίμ ἐν τόπῳ θλίψεως· καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὀδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον.

27 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀφαιρεθήσεται ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄμου σου, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σου ἄ, καὶ καταθάρσησεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν.

28 Ἦξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀγγαί, καὶ παρελεύσεται εἰς Μαγγεδῶ, καὶ ἐν Μαχμῆς θήσει τὰ σκεῖα αὐτοῦ.

29 Καὶ παρελεύσεται φάραγμα, καὶ ἦξει εἰς Ἀγγαί, φόβος λήψεται Ῥαμᾶ, πόλιν Σαουλ, φεύεται.

30 Ἡ θυγάτηρ Γαλλεῖμ, ἐπικουῖσεται Δαϊσᾶ, ἐπακοῖσεται ἐν Ἀναθῶθ.

31 Καὶ ἐξέστη Μαδεβηνᾶ, καὶ οἱ κατοικῆντες Γιββεῖρ.

32 Πυρακαλεῖτε σήμερον ἐν ὀδῷ τοῦ μείναι, τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε τὸ ὄρος τὴν θυγατέρα Σιών, καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

33 Ἰδοὺ ὁ δεσποτὴς Κύριος σαβαῶθ συνταράξει τοὺς ἐνδοξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται, καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται.

34 Καὶ πεσοῦνται ὑψηλοὶ μαχαίρᾳ, ὁ δὲ Δίβανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται.

Κεφ. ια . ΧΙ.

ΚΑΙ ἐξελευσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναθήσεται.

2 Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τῷ Θεῷ, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας.

3 Ἐμπλήσει αὐτὸν πνεῦμα φόβῳ Θεῶ· οὐ κατὰ τὴν ὁδὸν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει.

4 Ἄλλα κρινεῖ^α ταπεινῶ κρίσιν, καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς, καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἐν πνεύματι δια χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ.

5 Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐξωσμένους τὴν ὄσφυν αὐτοῦ, καὶ ἀληθεῖα εἰλημένος τὰς πλευράς.

6 Καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἄρνός, καὶ πύρραλις συναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ παῖδιον μικρὸν ἄξει αὐτοῦ.

7 Καὶ βόες καὶ ἄρκτος¹ ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παῖδια αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῖς φάγεται ἄχρῳ.

8 Καὶ παῖδιον νηπιὸν ἐπὶ τρωγλῶν ἀσπίδων, καὶ ἐπὶ κοίτην ἐγκόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ.

9 Καὶ οὐ μὴ κακοποίησιν, οὐδὲ^α μὴ δύνασθαι ἀπολέσαι οὐκίονα ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ ἁγίου μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τῷ γνώωνι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψει θαλάσσας.

10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ρίζα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ὁ ἀναστάμενος ἄρχειν ἔθνων, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμῇ.

11 Καὶ ἔσται^α τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ ζηλώσει τὸ καταλεφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ^β, ὃ ἂν καταλεφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Βαβυλωνίας, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, καὶ ἀπὸ Ἑλαμιτῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ ἐξ Ἀραβίας^α.

12 Καὶ ἀρεῖ σημειοὺς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συναξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰούδα συναξει ἐκ τῶν τεσσάρων πτερυγῶν τῆς γῆς.

13 Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραὶμ, καὶ οἱ ἔχθροί Ἰούδα ἀπολούνται. Ἐφραὶμ οὐ ζηλώσει Ἰούδα, καὶ Ἰούδα οὐ θλίψει Ἐφραὶμ.

14 Καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων^α θαλάσσαν ἅμα προνοεῖσαι, καὶ τοὺς ἀφ ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ Ἰουμαίων, καὶ ἐπὶ Μωῦβ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν· οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμὼν πρῶτον ὑπακούουσι.

15 Καὶ ἐρημώσει Κύριος τὴν θύλασσαν Αἰγύπτου, καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βίαιῳ, καὶ πατάξει^α ἐπὶ τὴν φάραγγα, ὥστε διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδημασί.

16 Καὶ ἔσται διόδοσ τῷ καταλεφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ^α καὶ ἔσται τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ εἶρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔειπεν ὁ Κύριος, διότι ὠργίσθησθε μοι, καὶ ἀπέστρεψατὸν θυμὸν σου, καὶ ἠλέησαί με.

2 Ἰδοὺ ὁ Θεὸς μου σωτήρ μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, οὐ ὀφθηθήσομαι· διότι ἡ ὁδός μου καὶ ἡ αἰνεσίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

3 Καὶ ἀντήλαστε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου.

4 Καὶ εἶρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὕμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· μνησκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλά ἐποίησεν^α ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

6 Ἀγαλλιάσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες^α Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ^β αὐτῆς¹.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΟΡΑΣΙΣ ἩΝ ΕΙΔΕΝ ΗΣΑΙΑΣ ὁ ΥΙΟΣ Ἰ ΑΜΩΣ, ΚΑΤΑ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ.

2 Ἐπ' ὄρους πεδινῶ ἄρατε σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ, ἀνοίξατε οἱ ἄχροντες.

3 Ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ ἄγω^α αὐτούς· ἄ γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμὸν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες.

4 Φωνὴ ἔθνων πολλῶν ἐπὶ τῶν ὄρεων, ὁμοία ἔθνων πολλῶν, φωνὴ^β βασιλέων¹ καὶ ἔθνων συνηγμένων· Κύριος σαβαὼθ ἐντέταλται ἔθνει ὀπλομάχῳ,

5 Ἐρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ, Κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχοι αὐτοῦ, καταφθεῖραι^α πᾶσαν^β τὴν οἰκουμένην¹.

6 Ὀλοοῦνται, ἐγγύς γὰρ^α ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρά τοῦ Θεοῦ ἦξει.

7 Διατοῦτο^β πᾶσα χεῖρ ἐκλυθήσεται¹ καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει.

8 Ταριχθήσονται οἱ πρέσβεις, καὶ ἄδινες αὐτοῦς ἔξουσιν, ὡς γυναῖκες τικτούσης· καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλόξ μεταβαλοῦσιν.

9 Ἰδοὺ γὰρ^α ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ἀνίατος^β, θυμὸς καὶ ὀργῆς, θείναι τὴν οἰκουμένην ἔρημον, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσει ἐξ αὐτῆς.

10 Οἱ γὰρ ἁστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ ἥλιος καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φῶς^α οὐ δάσωσι^β καὶ σκοπισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη ἔδωσι τὸ φῶς αὐτῆς.

11 Καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλη κακὰ, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν^α καὶ ἀπολωῖ ὕβριν ἀνόμων, καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσει.

12 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον^α καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσαι ἢ ὁ λίθος ὁ ἐν^β Ἰ Σφίρ.

13 Ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμηθήσεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου, σαβαὼθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

14 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον, καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων, ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι, καὶ ἄνθρωπος εἰς τὴν χώραν^β ἑαυτοῦ διώξεται¹.

15 Ὅς γὰρ ἂν ἀλφ, ἤληθησεται, καὶ ὁ ὅτινες¹ συνηγμένοι εἰσι, πεσοῦνται μαχαίρᾳ^α.

16 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν^α ρείσουσιν ἐνώπιον αὐτῶν^β, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνοεῖσουσ^α καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν.

17 Ἰδοὺ ἐπεγεῖρω ὑμῖν τοὺς Μήδους, οἱ ἄργυριον οὐ λογιζονται^α, οὐδὲ χρυσία χρεῖαν ἔχουσι.

18 Τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσ, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

19 Καὶ ἔσται Βαβυλὼν ἡ καλεῖται ἔνδοξος ἀπὸ βασιλέως Χαλδαίων ὃν τρόπον κατέστωε-

ψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα·

20 Οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ εἰσελθῶσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν γενομένων, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἄραβες, οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία, καὶ ἔμπλησθήσονται αἱ οἰκίαι ἵχθυ· καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρήνες, καὶ δαίμονια ἐκεῖ ὄρχησονται,

22 Καὶ ὄνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσι, καὶ νοσοποιοῦσουσιν ἐχῖνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΤΑΧΥ ἔρχεται καὶ οὐ χρονεῖα. Καὶ ἐλεήσει Κύριος τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐκλέξεταί ἐτι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γεῖώρας προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς, καὶ προστεθήσεται ὁ πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ,

2 Καὶ λήθονται αὐτοὺς ἔθνη, καὶ εἰσιέξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσουσι, καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς εἰς δούλους καὶ δούλας· καὶ ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτισάντες αὐτοὺς, καὶ κυριευθήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν.

3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναπαύσει σε Κύριος ἀπὸ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου, τῆς δουλείας σου τῆς σκληρᾶς, ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς.

4 Καὶ λήσῃ τὸν θρόνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Βαβυλώνας, ὡς ἀναπέταται ὁ ἀπαυτῶν, καὶ ἀναπέταται ὁ ἐπισπουδαστῆς;

5 Συνέτριψε Κύριος τὸν ζυγὸν τῶν ἀμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων.

6 Πατάξας ἔθνος θυμῷ, πληγῇ ἀνάτω, παίων ἔθνος πληγῆν θυμοῦ, ἢ οὐκ ἐφέισατο, ἀνεπαύσατο ποιοιῶς.

7 Πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης.

8 Καὶ τὰ ἔφυλα τοῦ Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοί, καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου ἀπ' οὐ σου κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτην ἡμᾶς.

9 Ὁ ᾄδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι, συναγέρθησαν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ ἐγείραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντα βασιλεῖς ἔθνων.

10 Πάντες ἀποκρίθήσονται, καὶ ἐροῦσί σοι, Καὶ σὺ εἶπες, ὡσπερ καὶ ἡμεῖς ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης.

11 Κατέβη εἰς ἄδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σου ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, καὶ τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ.

12 Πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Ἐωσφόρος ὁ πρῶτ' ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη.

13 Σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου, Εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι, ἐπάνω τῶν δαστέρων τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, καθῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τα πρὸς Βορρᾶν,

14 Ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ.

15 Νῦν δὲ εἰς ἁδὴν καταβήση, καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

16 Οἱ ἰδόντες σε ὀθαυμάσονται ἐπὶ σοί, καὶ ἐροῦσιν, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σεῖων βασιλεῖς!

17 Ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καθεῖλε, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ αὐτῆς ἔλυσεν.

18 Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ, ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

19 Σὺ δὲ ῥήθησθαι ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος, μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκετημένων μαχαίραις, καταβαινόντων εἰς ἄδου.

20 Ὁν τρόπον ἐμίαιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν, οὕτως οὐδὲ σὺ ἔση καθαρὸς· διότι τὴν γῆν μου ἀπόλωσας, καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτηνας· οὐ μὴ μείνης εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα ποιηρὸν.

21 Ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἀμαρτίας τοῦ πατρός αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι καὶ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, καὶ ἐμπλήσωσι τὴν γῆν πολέμων.

22 Καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος σαβαῶθ, καὶ ἀπολώ αὐτῶν ὄνομα, καὶ καταλειμμοί, καὶ σπέρμα· τάδε λέγει Κύριος.

23 Καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον, ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους, καὶ ἔσται εἰς οὐδὲν· καὶ θήσω αὐτὴν πληθὺ βιάραθρον εἰς ἀπώλειαν.

24 Τάδε λέγει Κύριος σαβαῶθ, Ὁν τρόπον εἴρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὄν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτως μενεῖ,

25 Τοῦ ἀπολεῖται τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται.

26 Αὕτη ἡ βουλή ἦν βεβούλευται Κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

27 Ἄ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεοῦσαι; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει;

28 Τῷ ἔτους οὗ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο.

29 Μὴ εὐφρανθήτε οἱ ἄλλοφυλοι πάντες! συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παῖοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφθως ἐξελεύσεται ἔγκομα ἀποπῶν, καὶ τὰ ἔγκομα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφθεις πετάμενοι!

30 Καὶ βωσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ πτωχοὶ δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ ἐν λίμῳ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ.

31 Ὁλολύξατε! πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἄλλοφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ ὄνου!

32 Καὶ τί ἀποκρίθησονται βασιλεῖς ἔθνων; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε Σιών, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΤΟ ῬΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΩΑΒΙΤΙΔΟΣ.

ΝΥΚΤΟΣ ἀπολεῖται ἡ Μωαβίτις, νυκτὸς γὰρ ἀπολεῖται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος.

2 Δυπέισθε ἐφ' ἐαυτοὺς ἀπολεῖται γὰρ καὶ Δηβιν, οὐ ὁ βωμὸς ὑμῶν· ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν, ἐπὶ Ναβαὺ τῆς Μωαβίτιδος· ὀλολύξατε! ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα πάντες βραχίονες κατατεμημένοι.

3 Ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιώσασθε σάκους, καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν ὀμμάτων αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς ῥίμαις αὐτῆς, πάντες ὀλολύξατε μετὰ κλαυθμοῦ.

4 Ὅτι κέκραγεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαθ, ἔως

Ἰασηὶ ἠκώσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν· διατοῦτο ἡ ὄψις τῆς Μωαβιτίδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνώσεται.

5 Ἡ καρδία τῆς Μωαβιτίδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγῶρ· δάμαλις γὰρ ἐστὶ τριετής· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως· Δουεὶθ, πρὸς σέ κλαιόντες ἀναβήσονται τῇ ὀδῷ Ἀρωνεὶμ· βοᾷ. Σύντριμμα καὶ σεισμός.

6 Ὁ ὕδωρ τῆς Νεμηροὶμ ἔρημον ἔσται, καὶ ὁ χόρτος αὐτῆς ἐκλείψει· χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται.

7 Μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν φάραγγα Ἀριβας καὶ λήψονται αὐτήν. 8 Συνῆψε γὰρ ἡ βοή τὸ ὄριον τῆς Μωαβιτίδος τῆς Ἀγαλεὶμ, καὶ ὀλολυγμός αὐτῆς ἕως τοῦ φρέατος τοῦ Αἰλεῖμα.

9 Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Δειμῶν πλησθήσεται αἵματος, ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Δειμῶν Ἀραβας, καὶ ἀρῶ τὸ σπέρμα Μωάβ, καὶ Ἀριήλ, καὶ τὸ κατάλοιπον Ἀδαμα.

Κεφ. ις'. XVI.

ΑΠΟΣΤΕΛΕΩ ὡς ἔρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν· μὴ πέτρα ἔρημός ἐστί τὸ ὄρος θυγατρὸς Σιών;

2 Ἐση γὰρ ὡς πετεινὸν ἀνιπταμένον νοσοδὸς ἀφρημένος, ἔση θυγάτηρ Μωάβ, ἔπειτα δὲ Ἀρνῶν πλείονα

3 Βουλεύου, ποίει τε σκέπην· πένης σου! αὐτὴ διαπαντός, ἐν μεσημβρίῳ σκοτία φεύγουσιν, ἐξέστησαν· μὴ ἀχθῆς,

4 Παροικήσουσι σοὶ οἱ φυγάδες Μωάβ· ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος, ὅτι ἦρθῃ ἡ συμμαχία σου, καὶ ὁ ἄρχων ἀπόλετο ὁ καταπατῶν, ἀπὸ τῆς γῆς.

5 Καὶ διορθωθήσεται μετ' ἐλέους θρόνος, καὶ καθιεῖται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυὶδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπειδῶν δικαιοσύνην.

6 Ἡκοῦσάντων τὴν ὕβριν Μωάβ, ὕβριστῆς σφόδρα τὴν υπερφάνειαν· ἐξῆρα· οὐκ οὕτως ἡ μαντεία σου, οὐκ οὕτως.

7 Ὀλοῦξαι Μωάβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβιτίδι πάντες ὀλοῦξουσιν τοῖς κατοικοῦσι δὲ σὲθ μελετήσεις, καὶ οὐκ ἐντραπήση.

8 Τὰ πεδία Ἐσεβῶν πενήθει, ἄμπελος Σεβαμά· καταπίνουτες τὰ ἔθνη, καταπατήσατε τὰς ἄμπελους αὐτῆς, ἕως Ἰαζήρ· οὐ μὴ συνάψητε, κλωνίσητε τὴν ἔρημον, οὐ ἀπεσταλμένοι· ἐγκατελείψθησαν, διέβησαν γὰρ πρὸς τὴν θάλασσαν.

9 Διατοῦτο κλαῖσομαι ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰαζήρ ἄμπελον Σεβαμά· τὰ δένδρα σου κατέβαλεν Ἐσεβῶν καὶ Ἐλεαή, ὅτι ἐπὶ τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τραηγῶ σου καταπατήσω, καὶ πάντα πεσούνται.

10 Καὶ ἄρθῃσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελωσῶ σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολῆνια, πέπυται γὰρ.

11 Διατοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωάβ ὡς κίθαρα ἠχῆσει, καὶ τὰ ἐντὸς μου ὡς τείχος ἐνεκίνισας.

12 Καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπήναί σε, ὅτι ἐκοπίασε Μωάβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ εἰσελεύσαται εἰς τὰ χεῖροποίητα αὐτῆς, ὥστε προσεύξασθαι, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτόν.

13 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μωάβ, ὅποτε ἄελάησῃ.

14 Καὶ νῦν λέγω, Ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισ-

θωτοῦ ἀτιμασθῆσεται ἡ δόξα Μωάβ· πιττι τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοστος, καὶ οὐκ ἔντιμος.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΔΑΜΑΣΚΟΥ.

ΓΔΟΥ Δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσται εἰς πτώσιν,

2 Καταλειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς κοίτην ποιμῶνων καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων.

3 Καὶ οὐκέτι ἔσται ὄχυρά τοῦ καταφυγεῖν Ἐφραὶμ· καὶ οὐκέτι ἡ βασιλεία ἐν Δαμασκῷ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σιρίων· οὐ γὰρ σὺ βελτιῶν εἶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς τῆς δόξης αὐτῶν· τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ.

4 Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψις δόξης Ἰακῶβ, καὶ τὰ πῖνον τῆς δόξης αὐτοῦ σεισθήσεται.

5 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγη ἄμνητὸν ἐστηκότα, καὶ σπέρμα σταχύων ἀμῆση, καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγη στήχην ἐν φάραγγι στερεῇ.

6 Καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλάμη, ἡ ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἀπ' ἄκρου μετέωρον, ἡ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλαῖδων αὐτῶν καταλειφθῇ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

7 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέψονται,

8 Καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα, οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν.

9 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλειμμέναι, ὃν τρόπον κατέλιπον εἰ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔσονται ἔρημοι,

10 Διότι κατέλιπες τὸν Θεὸν τὸν σωτήρά σου, καὶ Κυρίον τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης· διατοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον, καὶ σπέρμα ἄπιστον.

11 Τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἂν φυτεύσης, πλανήσῃ· τὸ δὲ πρῶν ἐάν σπεῖρῃς ἀνήσει εἰς ἄμνητον ἢ ἐν ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὡς πατήρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοὺς υἱοὺς σου.

12 Οἳαί πλήθος ἐθνῶν πολλῶν ὡς θέλασσα κυμαίουσα, οὕτω παραχθήσεται· καὶ κῆτος ἐθνῶν πολλῶν, ὡς ὕδωρ ἠχῆσει.

13 Ὡς ὕδωρ πολὺ ἐθνη πολλά, ὡς ὕδατος πολλοῦ βία φερομένου· καὶ ἀποσκορκεῖ αὐτὸς, καὶ πρόρω αὐτὸν διώσεται, ὡς χυοῦν ἄχρον λικμῶντων ἀπέναντι ἀνέμου, καὶ ὡς κοινοῖον τροχὸν καταγίγεις φέρουσα.

14 Πρὸς ἑσπέραν καὶ ἔσται πένθος, πρὶν πρῶν, καὶ ἔκ ἔσται· αὐτὴ ἡ μερίς τῶν προνομευσάντων ὑμᾶς, καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασι.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΟΥΑΙ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας·

2 Ὁ ἄπιστος ἄλλων ἐν θαλάσῃ ὄμηρα, καὶ ἐπιστολάς βιβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος· πορεύονται γὰρ ἄγγελοι κῆφος πρὸς ἔθνος μετέωρον,

καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπὸν τὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον ἢ οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς

3 Πάντες, ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθήσεται ἡ χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρας ἄρθῃ, ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκουστοὶ ἔσται.

4 Ὁ δὲ Διότι ἔτως εἶπε ὁ Κύριος μοι, Ἀσφάλεια ἔσαι ἐν τῇ ἐμῇ πόλει, ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας, κ' ὡς νεφέλη ὄραση ἡμέρας ἀμῆτη ἔσαι.

5 Πρὸ τοῦ θερσιμοῦ, ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος, κ' ὄμφαξ ὁ βεβουληθῇ ἄνθος ὄμφακίζουσα καὶ ἀφελεὶ τὰ βοτρίδια τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις, καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ, καὶ ἀποκόψει,

6 Καὶ καταλείψει ἅμα τοὺς πετεινοὺς τοῦ οὐρανοῦ, κ' τοὺς θηρίους τῆς γῆς ἃ καὶ συναχθῆσονται ἐπ' αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, κ' πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἕξει,

7 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνεχθήσεται δῶρα Κυρίου σαβαὼθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου κ' τετιλιμένου, καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον, ὃ ἔστιν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ ὄνομα Κυρίου σαβαὼθ, ὅρος Σιών.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΟΡΑΣΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

1 **Ι**ΔΟΥ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλῃς κούφῃς, κ' ἦξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἡ καρδιά αὐτῶν ἠτηθηθήσεται ἐν αὐτοῖς.

2 Καὶ ἐπεγεθηθήσονται Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ, ὡς πόλις ἐπὶ πόλιν, καὶ νόμος ἐπὶ νόμον.

3 Καὶ παραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ ἐπερωτήσωσι τοὺς θεοὺς αὐτῶν, κ' τὴν ἀγάλματα αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας, καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους.

4 Καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, κυρίων σκληρῶν, κ' βασιλεῶν σκληρῶν κυριεύσαντων αὐτῶν τὰδε λέγει Κύριος σαβαὼθ.

5 Καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ἕδωρ τὸ πυρὶ θέλασαν, ὃ δὲ ποταμοὶ ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται.

6 Καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ αἱ διώρυχες τοῦ ποταμοῦ, καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος, καὶ ἐν πινυτὶ ἔλει καλάμου καὶ παπίρου,

7 Καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλω τοῦ ποταμοῦ, καὶ πᾶν τὸ σπερόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον.

8 Καὶ στεναξοῦσιν οἱ ἀλιεῖς, καὶ στεναξοῦσι πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ οἱ βιάλλοντες σαγήνας, καὶ οἱ ἄμφιβολοὶς πενήθουσι.

9 Καὶ αἰσχίνῃ λήψεται τὰς ἐργαζομένους τὸ λῖνον τὸ σχιστόν, κ' τὰς ἐργαζομένας τὴν βύσσου.

10 Καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες τὸν ζῆλον λυπηθήσονται, καὶ τὰς ψυχὰς πονέουσι.

11 Καὶ μαροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάεως, οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἡ βεβλή αὐτῶν μαρνανθήσεται πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ, γίνοι ὁ σκεπτικὸς ἡμῶν, υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς.

12 Πού εἰσι υἱοὶ οἱ σοφοὶ σου; καὶ ἀναγγελάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν, Τί βεβούλευται Κύριος σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον,

13 Ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάεως, κ' ἐψώθη-

σαν οἱ ἄρχοντες Μέμφεως, καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς.

14 Κύριος γὰρ ἐκέρασε αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως, καὶ ἐπλάνησεν Ἄιγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανατὸν ὁ μεθύων, καὶ ὁ ἐμῶν ἅμα.

15 Καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσει κεφαλὴν κ' οὐρὰν, κ' ἀρχὴν καὶ τέλος, 16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου σαβαὼθ, ἢ αὐτοὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς.

17 Καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ἰουδαίων τοῦ Αἰγυπτίου εἰς φόβητρον πᾶς ὃς ἐν ὀνομασίᾳ αὐτῆν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τὴν βεβλήν βεβούλευται Κύριος σαβαὼθ ἐπ' αὐτὴν. 18 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν τῇ Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῆς Χαναανιτιδῆ, καὶ ὁ δμνύντες τῷ ὀνόματι Κυρίου σαβαὼθ πόλις ἀσεδέκ κληθήσεται ἡ μία πόλις.

19 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χωρᾷ Αἰγυπτίῳ, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. 20 Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου ὅτι κεκραξοῦνται πρὸς Κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτοὺς, κρίνων σώσει αὐτοὺς.

21 Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ γνωστοὶ οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίας, κ' εἰσηθῶν ἐυχῆς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι. 22 Καὶ πατάξει Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ, καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον, καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν, καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει.

23 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ δουλεύουσιν Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις. 24 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις εὐλόγημένος ἐν τῇ γῇ.

25 Ἦν εὐλόγησε Κύριος σαβαὼθ, λέγων, Εὐλόγησόντες ὁ λαὸς μου ὃ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὃ ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραὴλ.

Κεφ. κ'. XX.

ΤΟΥ ἔτους ὅτε ἐἰσηλθε Ταθάβαν εἰς Ἄζωτον, ἠνίκά ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρῶν βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ἐπολέμησε τὴν Ἄζωτον, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν,

2 Τότε ἔειπεν Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὸς, λέγων, Πορεύου καὶ ἀφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφίως σου, καὶ τὰ σανδάλια σου ὑπόδυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ποίησον οὕτως, πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος.

3 Καὶ εἶπε Κύριος Ὁν τρόπον πεπόρευται ὁ παῖς μου Ἡσαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοσιν.

4 Ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθίοπων, νεανίσκου καὶ πρεσβύτου, γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος, ἀνακακαλοῦμενος τὴν αἰσχίνην Αἰγύπτου.

5 Καὶ αἰσχυρῶν ἠτηθηθῆντες ἐπὶ τοῖς Αἰθίοσιν, ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα.

6 Καὶ ἔρρουν εἰ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἤμεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτὴς εἰς βοήθειαν, οἱ οὐκ ἤδυναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα;

Κεφ. κα'. XXI.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ.

ΩΣ καταγίγεις δι' ἐρήμου διέλθοι, ἐξ ἐρήμου ἔρχομένη ἐκ γῆς φοβερῶν.

2 Το ὄραμα, καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι: ὁ ἀθετὸν ἀθετεῖ, ὁ ἀνομιῶν ἀνομιεῖ ἐπ' ἐμοί, οἱ Ἐλαμίται, καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται· νῦν στενάξω καὶ παρακαλέσω ἑμαυτὸν.

3 Διατοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὕσφίς μου ἐκλύσεως, καὶ ὄδους ἔλαβον με ὡς τὴν τίκτυσαν· ἠδίκησα τοῦ μὴ ἀκῆσαι, ἐσπόδασα τῷ μὴ βλέπειν.

4 Ἡ καρδία μου πλανᾶται, καὶ ἡ ἀνομία με βαπτῶν, ἡ ψυχὴ μου δὲ φέσθηκεν εἰς φόβον.

5 Ἐτοίμασον τὴν τρίπεζαν, φάγετε, πίετε ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες, ἐτοίμαστε θυρεοὺς, ὅτι οὕτως εἶπε ὁ πρὸς με Κύριος, Βαδίσας σεαυτῷ στήσων σκοπὸν, καὶ ὁ ἄν ἰδῆς ἀνάγγειλον.

7 Καὶ εἶδον ἀναβάτας ἵππεϊς δύο, καὶ ἀναβίτην ὄνου, καὶ ἀναβάτην καμήλου· ἀκρόασιν ἀκρόασιν πολλὴν.

8 Καὶ κάλεσον Οὐρίαν εἰς τὴν σκοπίνην· ὁ Κύριος εἶπεν, Ἐσθὴν διαπαντός ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἐγὼ ἐσθὴν ὅλην τὴν νύκτα.

9 Καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης ξυνωρίδος· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε, Πέπτωκε πέπτωκε Βαβυλὼν, καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς, καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνετριβήσαν εἰς τὴν γῆν.

10 Ἀκούσατε, οἱ καταλειμμένοι, καὶ οἱ οὐκ ἀκροάμενοι ἀκούσατε, ἃ ἤκουσα παρὰ Κυρίου σαβαῶθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνηγγεῖλεν ἡμῖν.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΙΔΟΥΜΑΙΑΣ.

11 Πρὸς ἐμὲ κάλει παρὰ τοῦ Σειρ, ὁ φυλάσσει ἐπάλλεις.

12 Ὁ Φυλάσσω! ἄτοπρῶ καὶ τὴν νύκτα· ἐν ζήτησι ζῆτει, καὶ παρ' ἐμοί οἰκεῖ.

13 Ἐν τῷ ὄνυμῳ ἐσπέρας κοιμηθῆς, ἢ ἐν τῷ ὄνυμῳ Δαϊδάν.

14 Εἰς συνάντησίν σου δινῶντι ἕδωρ· φέρετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμάν, ἄρτους συναντᾶτε τοῖς φεύγουσι.

15 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεφονευμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαίρας, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπτακώτων ἐν τῷ πολέμῳ.

16 Ὁ Διότι! οὕτως εἶπέ μοι Κύριος, Ἐτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς μισθωτοῦ, ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν υἱῶν Κηδάρ.

17 Καὶ τὸ κατάλοιπον αὐτῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἱῶν Κηδάρ ἔσται ὀλίγον, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐλάλησε.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΤΟ ῬΗΜΑ ΤΗΣ ΦΛΑΓΓΟΣ ΣΙΩΝ.

Τι ἐγένετό σοι, ὅτι νῦν ἀνέβητε πάντες εἰς δάματα μάτια;

2 Ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βρωτώνων, οἱ τραυματίαι σου οὐ τραυματίαι ἐν μαχαίραις, οὐδὲ οἱ νεκροὶ σου νεκροὶ πολέμων.

3 Πάντες οἱ ἄρχοντες σου πεφεύγασιν, καὶ οἱ

ἄλοντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσι, καὶ οἱ ἰσχυροὶ ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασιν.

4 Διὰ τοῦτο εἶπα, Ἀφετέ με, πικρῶς κλαύσομαι· μὴ κατασχίσητε ποταλεῖν με ἐπὶ τὸ συντροῖμα τῆς θυγατρὸς τοῦ γένους μου.

5 Ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπαύματος, καὶ πλάνησις παρὰ Κυρίου σαβαῶθ· ἐν φάραγγι Σιών πλανῶνται, ἀπὸ μικρῆ ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη.

6 Οἱ δὲ Ἐλαμίται ἔλαβον φαρᾶρας, καὶ ἀναβάται ἄνθρωποι ἐφ' ἵππους, καὶ συναγωγὴ παρατάξου.

7 Καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σου, πλησθήσονται ἀρμάτων, οἱ δὲ ἵππεϊς ἐμφράξουσι τὰς πύλας σου.

8 Καὶ ἀνακαλύψουσι τὰς πύλας Ἰουδα· καὶ ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκου τῆς πόλεως.

9 Καὶ ἀνακαλύψουσι τὰ κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας Δαυὶδ· καὶ εἰδούσαν, ὅτι πλείους εἰσὶ, καὶ ὅτι ἂ ἀπέστρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν.

10 Καὶ οἱ τὸ καθεύδον τὸς οἴκου Ἰερουσαλὴμ εἰς ὀχυρώματα ἰσχύος τῆς πόλεως.

11 Καὶ ἐποίησατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀναμέσου τῶν δύο τευχῶν ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας, καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτήν, καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν· οὐκ εἶδετε.

12 Καὶ ἐκίλεσε Κύριος Κύριος σαβαῶθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετόν, καὶ ζύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων.

13 Αὐτοὶ δὲ ἐποίησαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα, σφάζοντες μύσχους, καὶ θύοντας πρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέατα, καὶ πιεῖν οἶνον, λέγοντες, Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκουμεν.

14 Καὶ ἀνακαλυμμένα ταῦτα ἔστιν ἐν τοῖς ὡσὶ Κυρίου σαβαῶθ, ὅτι οὐκ ἄφεθήσεται ἡμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν ἀποθάνητε.

15 Τάδε λέγει Κύριος σαβαῶθ, Πορεύου· εἰς τὸ παστοφόριον, πρὸς Σομυᾶν τὸν ταμίαν, καὶ εἰπὸν αὐτῷ,

16 Τί σὺ ὦδε, καὶ τί σοὶ ἐστὶν ὦδε; ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ὦδε μνημεῖον, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν;

17 Ἰδοὺ δὴ Κύριος σαβαῶθ ἐκβάλλει καὶ ἐκτριφεῖ ἄνδρα, καὶ ἀφελεῖ τὴν στολὴν σου καὶ τὸν στέφανόν σου τὸν ἐνδοξόν.

18 Καὶ ῥίψει σε εἰς χωρᾶν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ ἐκεῖ ἀποθάνῃ· καὶ θήσει τὸ ἄρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν, καὶ τὸν οἶκόν σου ἀρχοντὸς σου εἰς καταπίπτημα.

19 Καὶ ἀφαιρήσῃ ἐκ τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου.

20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καλέσω τὸν παῖδά μου Ἐλιακειμ τὸν τοῦ Χελκίου.

21 Καὶ ἐνόσω αὐτὸν τὴν στολὴν σου, καὶ τὸν στέφανόν σου ὄσω αὐτῷ· κατὰ ἰ κράτος, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου ὄσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτῷ· καὶ ἔσται ὡς πατήρ τοις ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰοῦδα.

22 Καὶ ὄσω τὴν δόξαν Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων· καὶ ὄσω αὐτῷ τὴν κλειδα οἴκου Δαυὶδ ἐπὶ τῷ ὄνυμῳ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποκλείων· καὶ κλείσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνοίγων.

23 Καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τῷ πόφ πιστῷ, καὶ ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

24 Καὶ ἔσται πεποισθὼς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ^α καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι ^α αὐτῷ

25 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τάδε λέγει Κύριος σαβαωθ, Κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἀφαιουθήσεται, κ' πεσεῖται, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

Κεφ. κγ'. XXIII

ΤΟ ἜΡΗΜΑ ΤΥΡΟΥ.

δ ΟΛΟΛΥΞΑΤΕ! πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ἀπόλωτο, καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτιαιῶν, ἡκται αἰχμάλωτος.

2 Τίνι ὄμοιαι γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ, μεράβλοι Φοινίκης, διαπερῶντες τὴν θάλασσαν

3 Ἐν ὕδατι πολλῷ, σπέρμα μεταβόλοι· ὡς ἀμύθητος ἐσφραγμένου, οἱ μετὰ βόλοι τῶν ἐθνῶν.

4 Αἰσχύνθητι Σιδῶν, εἶπεν ἡ θάλασσα· ἡ δὲ ἰσχύς τῆς θαλάσσης εἶπεν, Οὐκ ὤδινο, οὐδὲ ἔτεκο, οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανίσκας, οὐδὲ ὑψώσα παρθένους.

5 Ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτοὺς ὀδύνη περὶ Τύρου.

6 Ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα, δι' ὀλολύξατε! οἱ ^δ κατοικοῦντες! ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

7 Οὐκ αὕτη ἦν ὑμῶν! ἡ ὕβρις ^α ἀπ' ἀρχῆς, πρὶν ἡ παραδοθῆναι αὐτήν;

8 Τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρου; μὴ ἦσαν ἔστιν, ἡ οὐκ ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι ^α ἄρχοντες τῆς γῆς.

9 Κύριος σαβαωθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων, καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Ἐργάζου τὴν γῆν σου, καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται! ἐκ Καρχηδόνος.

11 Ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκ εἰσὶν ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς· Κύριος σαβαωθ εἰτετέλατο περὶ Χαναὰν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν.

12 Καὶ ἐρούσιν, Οὐκέτι ^α οὐ! μὴ προστεθῆτε τοῦ ἕβριζεν κ' ἀδικεῖν ^α τὴν θυγατέρα Σιδῶνος· καὶ ἂν ἀπέλθῃς εἰς ^δ Κιτιεῖς!, οὐδὲ ἐκεῖ ἀναπανοῖς ἔσται σοι!

13 Καὶ εἰς γῆν Χυλδαίων, καὶ αὕτη ἡρήμωται ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν.

14 Ὀλολύξατε πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ^δ ἀπόλωλε! τὸ ὀχύρωμα ὑμῶν.

15 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καταλειφθήσεται Τύρος ἔτη ἑβδόμηκοντα, ὡς χρόνος βασιλείας, ὡς χρόνος ἀνθρώπου· καὶ ἔσται μετ' ἑβδόμηκοντα ἔτη, ἔσται Τύρος ὡς ἄσμα πόρνης.

16 Λάβε κithάραν, ῥέμβυσσον πόλιν πόρνην ἐπιλελυμένην, καλῶς κithάρισον, πολλὰ ἄσον, ἵνα σου ^α μνεία γένηται.

17 Καὶ ἔσται μετὰ ^α τὰ! ἑβδόμηκοντα ἔτη, ἐπισκοπὴν ποιήσει ὁ Θεὸς Τύρου, καὶ πάλιν ἀποκαταστήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον, καὶ ἔσται ἔμπορον πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.

18 Καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἔμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἄγιον ^α Κυρίῳ· οὐκ αὐτοῖς συνιχθήσεται, ἀλλὰ

τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι Κυρίου, πᾶσα ἡ ἔμπορία αὐτῆς, φαγεῖν καὶ πίνειν καὶ ἐμπλησθῆναι, καὶ εἰς συμβολὴν μνημόσουν ἔναντι Κυρίου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΙΔΟΥ Κύριος καταφθείρει τὴν οἰκωμένην, καὶ ἐρημώσει αὐτήν, καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς, κ' διασπερῆ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

2 Καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ἱερεὺς, καὶ ὁ πᾶς ὡς ὁ κύριος, καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία· ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, ^α ὁ δανείζων ὡς ὁ δανειζόμενος, καὶ ὁ ὑφέλιαν ὡς ὁ ὑφέλει.

3 Φθαρὰ φθιρήσεται ἡ γῆ, καὶ προνοῆ προνομυθήσεται ἡ γῆ, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

4 ^δ Ἐπὶνήσεν! ἡ γῆ, κ' ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη, ἐπέπνεσαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς.

5 Ἡ δὲ ^α ἠνόμωτος διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν, διότι ^δ παρήλθοσαν! τὸν νόμον, καὶ ἤλλαξαν τὰ πρυστάγματα διαθήκην αἰώνου.

6 Διατοῦτο ἀρὰ ἔδετα τὴν γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες αὐτήν· διατοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθήσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι.

7 Πειθήσει οἶνος, πειθήσει ἄμπελος, στενάξουσι πάντες οἱ εὐφρανούμενοι τὴν ψυχὴν.

8 Πέπναιται εὐφροσύνη τυμπάνων, ^α πέπναιται φωνὴ κithάρας.

9 Ἦσχύνθησαν, οὐκ ἔπιον οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς πίνουσιν.

10 Ἡρημώθη πᾶσα πόλις, κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν.

11 ^δ Ὀλολύξατε! περὶ τοῦ οἴνου πανταχῆ, πέπναιται πᾶσα εὐφροσύνη ^α τῆς γῆς, ἀπήλθε πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς.

12 Καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι, καὶ οἰκοὶ ἐγκαταλειμμέναι ἀπολούνται.

13 Ταῦτα πάντα ^δ ἔσονται! ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν· ὃν τρόπον ἂν τις καλαμῆσται ἐλαίαν, οὕτως καλυμῆσονται αὐτοὺς· καὶ ἂν παύσῃται ὁ τρυγητὸς,

14 Οὗτοι ^δ βοῆ φωνήσιν!· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίου, ταρχηθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης.

15 Διατοῦτο ἡ δόξα Κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης, τὸ ὄνομα Κυρίου ἔνδοξον ἔσται.

16 Κῆριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν περὶ γῶν τῆς γῆς τέρατα ἱκοῦσαμεν, ἐλπὶς τῶ εὐσεβεῖ· καὶ ἐρούσιν, ^α Οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν, οἱ ἀθετοῦντες ^α τὸν νόμον.

17 Φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγίς ἐφ' ὑμᾶς τῶς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Καὶ ἔσται ὁ φεῖγων τὸν φόβον, ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον· καὶ ὁ ἐκβιβῶν ἐκ τοῦ βόθυνου, ἀλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος· ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀνεώχθησαν, καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

19 Ταρχαῖα ταρχηθήσεται ἡ γῆ, καὶ ἀπορία ἀπορηθήσεται ἡ γῆ.

20 Ἐκλίνοι ^α ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν, καὶ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ κατίσχυσε γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία, καὶ πεσεῖται, καὶ οὐ μὴ δύνῃται ἀναστῆναι!

21 Καὶ ἔπαξε ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς ἃ.

22 Καὶ συνάξαι συναγωγὴν αὐτῆς ἃ εἰς δεσμοτήριον¹, καὶ ἀποκλείουσαι εἰς ὄχυρῶμα² διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν.

23 Καὶ τακῆσθαι ἢ πλίνθος, καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος ὅτι βασιλεύσει Κύριος ἃ ἐκ³ Σιών, καὶ ἔξ⁴ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθῆσεται.

Κεφ. κ'. XXV.

ἃ ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς ἃ δοξάσω σε, ἡμῶσθε τὸ ὄνομα¹ σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστά πράγματα, βουλὴν ἀρχαίων ἀληθινῆν² γένοιτο.

2 Ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὄχυρας τοῦ ἃ μὴ³ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τῶν ἄσεβων πόλεις τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῆν.

3 Διατοῦτο εὐλογῆσαι σε ὁ λαὸς ὁ πτωχός, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἄδικουμένων εὐλογησοῦσι σε.

4 Ἐγένου γὰρ πάση πόλει ταπεινῆ βοηθός, καὶ τοῖς ἄθυμῆσαι δι⁵ ἔνδειαν σκεπή, ὑπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύση αὐτούς⁶ σκέπη δινώτων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἄδικουμένων ἃ.

5 Ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιών, ὑπὸ ἀνθρώπων ἄσεβων, οἱς ἡμᾶς παρέδωκας ἃ.

6 Καὶ ποιῆσει Κύριος σαβαὶθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν⁷ ἐπὶ τὸ ὅρος τοῦτο πίνονται εὐφροσύνην, πίνονται οἶνον.

7 Χρίσονται μύρον⁸ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ⁹ παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν¹⁰ ἢ γὰρ βουλή αὐτῆ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

8 Κατέπειν ὁ θάνατος ἰσχίνας, καὶ πάλιν ἀφέιλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ὑπὸ παντός προσώπου¹¹ τὸ οὐειδος τοῦ λαοῦ ἀφέιλεν ὑπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε.

9 Καὶ ἔρῳσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐφ¹² ἡλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς¹³ οὗτος Κύριος, ὑπεμείναμεν αὐτῷ, καὶ ἠγαλλώμεθα καὶ ἔυφρανθησόμεθα¹⁴ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν.

10 Ἀνάπαντι δώσει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ ὅρος τοῦτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβίτις¹⁵, ὃν τρώπον πατοῦσιν ἄλλα ἐν ἀμάξιαις.

11 Καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἔταπεινωσε τοῦ ἀπολέσαι¹⁶ καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ, ἐφ¹⁷ ἃ τὰς χεῖρας ἐπέβαλε.

12 Καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου¹⁸ ταπεινώσει, καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους¹⁹.

Κεφ. κς'. XXVI.

ἃ Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσονται τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς ὁ τῆς Ἰουδαίας, Ἰδοὺ πόλις ἰσχυρὰ, καὶ σωτήριον ἃ θῆσει τὸ τεῖχος, καὶ περιτείχος.

2 Ἀνοίξατε πύλας, εἰσελθέτω²⁰ λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην, καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν,

3 Ἄντιλαμβανόμενος ἀληθείας, καὶ φυλάσσων εἰρήνην²¹ ὅτι ἐπὶ σοὶ ἔλπιδι

4 Ἠλπίσαν Κύριε ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ αἰώνιος,

5 Ὅς ταπεινώσας κατήγαγε τοὺς ἐνοικοῦν-

τας ἐν ὑψηλοῖς²² πόλεις ὄχυρας καταβαλεῖς, καὶ κατάξει²³ ἃ ἔδαφος.

6 Καὶ πατήσουσιν ἃ αὐτούς²⁴ πόδες πρᾶέων καὶ ταπεινῶν.

7 Ὅδος εὐσεβῶν εὐθεῖα ἃ ἐγένετο, ἢ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν²⁵ καὶ παρεσκευασμένη.

8 Ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίου κρίσις²⁶ ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου, καὶ ἐπὶ τῇ μείαι

9 Ἡ ἐπιθύμη ἢ ψυχὴ ἡμῶν ἃ ἃ ἐκ νυκτὸς ὀρθρεῖε²⁷ τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγμάτα σου ἐπὶ τῆς γῆς²⁸ δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς²⁹

10 Πέπανται γάρ ὁ ἄσεβης³⁰ ἃ πᾶς ὄς³¹ οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιῆσει³² ἀρθῆτω ὁ ἄσεβης, ἵνα μὴ ἰδῇ τὴν ὄψαν Κυρίου.

11 Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἦβεισαν, γινόντες δὲ αἰσχυνησονται³³ ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεραντίους ἔδετα.

12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἃ ἔπείδομαι ἡμῖν.

13 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτήσαι ἡμᾶς³⁴ Κύριε ἔκτος σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν³⁵ τὸ ὄνομα σου ὀνομαζόμεν.

14 Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶην οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι³⁶ διατοῦτο ἐπήγαγε, καὶ ἀπόλωσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτίων.

15 Πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθετε κακὰ³⁷ τοῖς ἐνδοξοῖς³⁸ τῆς γῆς.

16 Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθη σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν

17 Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τεκεῖν, ἐπὶ τῇ ὠδίᾳ αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

18 Διὰ τὸν φόβον σου Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδίνησαμεν, καὶ ἔτεκομεν³⁹ πνεῦμα σωτηρίας σου, ἃ ὁ⁴⁰ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς⁴¹ ἃ ὁ⁴² πεσοῦμεθα⁴³ ἄλλα πεσῶνται ἃ πάντες⁴⁴ οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

19 Ἀναστήσονται⁴⁵ οἱ νεκροὶ⁴⁶, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῆ⁴⁷ ἢ γὰρ ὀρόσος ἢ παρὰ σου ἴμα αὐτοῖς ἔστιν, ἢ δὲ γῆ τῶν ἄσεβων πεσεῖται.

20 Βάδιζε λαὸς μου, εἰσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου, ἀποκλείουσον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

21 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἐπίγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἃ⁴⁸ καὶ ἀνακαλύψει ἢ γῆ τὸ αἶμα αὐτῆς, καὶ οἱ κατακαλύψει ἃ τοὺς ἀνηρημένους⁴⁹.

Κεφ. κς'. XXVII.

ἘΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔπαξε ὁ Θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν μεγάλην, καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιόν ἃ ἀνελεῖ τὸν δράκοντα⁵⁰.

2 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελῶν καλὸς, ἐπιθύμημα ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς.

3 Ἐγὼ πόλις ὄχυρᾷ, πόλις πολιορκουμένη, μάτην ποτιῶ αὐτὴν⁵¹ ἄλωσεται γὰρ νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τεῖχος.

4 Οὐκ ἔστιν, ἢ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς⁵² τίς με θῆσει φυλάσσειν καλὰμην ἐν ἰσχύϊ⁵³; διὰ τὴν

πολεμῶν ταύτην ἠθέτηκα αὐτῆν· τοίνυν δια-
τούτο ἐποίησε Κύριος ἅπαντα ὅσα συνέταξε·
κατακέκαυμα,

5 Βοήσονται οἱ ἐνοκώπτες ἐν αὐτῇ, ποιήσω-
μεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιήσωμεν εἰρήνην,

6 Οἱ ἔρχόμενοι τέκνα Ἰακώβ· Βλαστήσει κ' ἔ-
ξληθῆσιν Ἰσραὴλ, κ' ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκου-
μένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ.

7 Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξ, καὶ αὐτὸς οὕτως
πληθήσεται; καὶ ὡς αὐτὸς ἀνείλεν, οὕτως
ἀναρεθίῃσεται;

8 Μαχόμενος καὶ ὀνειδιζὼν ἐξαποστελεῖ αὐ-
τοὺς· οὐ σὺ ἦσθα ἄ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ
σκληρῷ, ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θιμοῦ;

9 Διατούτο ἀφαιρεθήσεται ἄνομία Ἰακώβ,
κ' τὸ τό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτῷ, ὅταν ἀφέλωμαι
τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, ὅταν θῶσι πάντας τὰς
λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους, ὡς κονί-
αν λεπτήν· καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν,
καὶ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὡσπερ
δρῦμοι μακράν.

10 Τὸ κατοικούμενον ποίμνιον ἀνειμένον ἔσ-
ται, ὡς ποίμνιον καταλελειμμένον· καὶ ἔσται
πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύ-
σονται ἄ ποίμνια!

11 Καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν
χλωρὸν διὰ τὸ ἔρηρανῆσαι· γυναικες ἐρχόμε-
ναι ἀπὸ θεᾶς δευτέ· οὐ γὰρ λαὸς ἐστιν ἔχων
σύνεσιν, διατούτο οὐ μὴ οὐκτειρήσῃ ὁ ποιήσας
αὐτοὺς, οὐδὲ ὁ πλάσας αὐτοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ.

12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συμφρά-
ξει ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς διωργος τοῦ ποταμοῦ
ἕως Ῥινκορὼρων· ὑμεῖς δὲ συναγάγετε ὁ κατὰ
ἕνα! τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, σαλπιοῦσι
τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ, καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπο-
λόμοι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων, κ' οἱ ἀπο-
λόμοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυνήσουσι τῷ
Κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἕγιον ἐν Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΟΥΑΙ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ
Ἐφραῖμ, τὸ ἄνθος τὸ ἐκπέσον ἐκ τῆς δόξης ἃ
ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ ὕψους, οἱ
μεθιόντες ἄνευ οἴνου.

2 Ἴδου ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς Κυρίου,
ὡς χιλιὰς καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην,
βία καταφερομένη· ὡς ὕδαιος πολὺ πλῆθος
σύρον χίωσαν, τῇ γῆ ποιήσει ἄνάπαιμα!
ταῖς χερσὶ.

3 Καὶ τοῖς ποσὶ καταπατήθησεται ὁ στέφα-
νος τῆς ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραῖμ.

4 Καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκπέσον τῆς ἐλπί-
δος τῆς δόξης ἃ, ἐπ' ἄκρον τοῦ ὄρους τοῦ ὕψη-
λου· ὡς προδρομος σύκου, ὁ ἰδὼν αὐτὸ, πρὶν
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν αὐτὸ, θελήσει
αὐτὸ καταπιεῖν.

5 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος σαβαὼθ ὁ
στέφανος τῆς ἐλπίδος, ὁ πλεκεὶς τῆς δόξης,
τῷ καταλειφθέντῳ τοῦ λαοῦ ἃ.

6 Ἄ καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως
ἐπὶ κρίσιν, καὶ ἰσχύρ κωλυόντων ἀνελεῖν.

7 Οὗτος γὰρ οἶνω ἃ ἐπιπλημελημένοι εἰσίν·
ἐπλανήθησαν διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς καὶ προ-
φήτης ἐξέστησαν διὰ τὸ σίκερα, κατεπόθησαν
διὰ τὸν οἶνον, ἐσείσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης ἃ,
ἐπλανήθησαν· τούτεστι ἃ φάσμα!

8 Ἄρ' ἔδεται ἃ ταύτην! τὴν βουλήν, αὕτη
γὰρ ἡ βουλή ἔνεκα πλεονεξίας.

9 Τίτι ἀνηγγείλαμεν κακὰ, καὶ τίτι ἀνηγγεί-
λαμεν ἀγγελίαν, οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι
ἀπὸ γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μασ-
τοῦ.

10 Θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσδέχου, ἐλπίδα
ἐπ' ἐλπίδα, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν,

11 Διὰ φαυλισμὸν χειλέων, διὰ γλώσσης
ἐτέρας, ὅτι λαλήσουσι τῷ λαῷ τούτῳ,

12 Λέγοντες αὐτοῖς, Τοῦτο τὸ ἄνάπαιμα τῷ
πεινῶντι, καὶ τοῦτο τὸ σύντριμμα· καὶ οὐκ
ἠθέλησαν ἀκούειν.

13 Καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον ἃ τοῦ Θεοῦ.
θλίψιν ἐπὶ θλίψιν, ἐλπὶς ἐπ' ἐλπίδα, ἔτι μικρὸν
ἔτι μικρὸν, ἵνα ἃ πορεύσῃ! κ' πέσωσιν ἃ ὀπί-
σω, ἃ καὶ συντριβήσονται, καὶ κινδυνεύουσι!,
καὶ ἀλώσονται.

14 Διατούτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου ἄνδρες
θεθλιμμένοι, καὶ ἃ οἱ ἄρχοντες τῷ λαοῦ τού-
του τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

15 Ὅτι εἶπατε, Ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ
τοῦ ἄδου, καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας·
καταγίγναι φερομένη ἐὰν παρέλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ
ἃ ἔφ' ἡμᾶς! ἐθήκαμεν ψεύδος τὴν ἐλπίδα
ἡμῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα.

16 Διατούτο οὐτῷ λέγει Κύριος Κύριος, Ἴδου
ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυ-
ταλεῆ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαίον, ἔντιμον, εἰς
τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων οὐ μὴ κα-
ταισχυθῇ.

17 Καὶ θῆσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἢ δὲ ἐλεμη-
σύνῃ μου εἰς σταθμούς, κ' οἱ πεποθότες μά-
την ψεύδει· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡμᾶς καταγίγναι,

18 Μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θα-
νάτου, καὶ ἢ ἐλπὶς ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν ἄδην οὐ
μὴ ἐμμεῖνῃ· καταγίγναι φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ,
ἔσσεθε αὐτῇ εἰς καταπίημα.

19 Ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ἡμᾶς, ἃ πρῶτῃ
πρῶτῃ παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσ-
ται ἔλπις πονηρὰ· μάθετε ἀκούειν.

20 Στενοχωρήμενοι· οὐ δύναμαι μᾶχεσθαι,
αὐτοὶ δὲ ἀσθενούμεν τοῦ ὑμᾶς συλαχθῆναι.

21 Ὡσπερ ὄρος ἀσεβῶν ἀναστήσεται Κύριος,
ἃ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαὼν, μετὰ θυμοῦ
ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, πικρίας ἔργον ὁ δὲ
θυμὸς αὐτοῦ ἄλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἢ ἢ σι-
πρία! αὐτοῦ ἄλλοτρία.

22 Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθεῖτε, μηδὲ ἰσχυ-
στάσων ἡμῶν ὁ δεσμοί· διότι συντετελεσ-
μένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἤκουσα
παρὰ Κυρίου ἃ σαβαὼθ, ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

23 Ἐνοτιζήθετε καὶ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου,
προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου.

24 Μὴ ὄλην τὴν ἡμέραν ἄροτριάσει! ὁ ἀρο-
τριῶν ἃ; ἢ σπόρον προετοιμάσει, πρὶν ἐργά-
σασθαι τὴν γῆν;

25 Οὐχ ὄλην ὀμαλίην ἃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς!,
ἢ τότε! σπείρει μικρὸν μελάνθιον ἢ κ' κίμ-
νον, καὶ πάλιν σπείρει πυρὸν, καὶ κρίθην, ἃ καὶ
κέχυρον, καὶ ζῆαν ἐν τοῖς ὄροις σου;

26 Καὶ παιδευθήσῃ κρίματα Θεοῦ σου, καὶ
εὐφρανθήσῃ.

27 Οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαιρεταὶ τὸ
μελάνθιον, οὐδὲ τροχὸς ἀμάξης περιεῖξει ἐπὶ
τὸ κίμνον· ἀλλὰ ῥάβδῳ τινάσσεται τὸ με-
λάνθιον, τὸ δὲ κίμνον ἃ

Μὴ λαλεῖτε ἡμῖν^α, ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε^α καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἕτερον πλάνησιν,

11 Καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης^α ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον τοῦτον, καὶ ἀφέλετε ἡμῶν^β τὸ λόγιον^γ τοῦ Ἰσραὴλ.

12 Διατοῦτο τάδε λέγει ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, Ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τοῖς αὐτοῖς, καὶ ἠλπίζατε ἐπὶ ψεύδει, καὶ ὅτι ἐγόγγυσας, καὶ πεποθύως ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ,

13 Διατοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἀμαρτία αὐτῆ, ὡς τείχος πίπτου παραχρήμα πολλῶς ὕψους ἐθαλακίας, ἧς παραχρήμα πάρεστι τὸ πτώμα.

14 Καὶ τὸ πτώμα αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἄγχιον ὄστρακινου, ἐκ κεραιῶν λεπτὰ, ὥστε μὴ εὔρην ἐν αὐτοῖς ὄστρακον, ἐν ψ^δ πῦρ ἄρεις^ε, καὶ ἐν ψ^δ ἀποσυριεὶς ὕδωρ μικρὸν.

15 Ὁὕτω^α λέγει Κύριος, Κύριος ὁ ἅγιος^β τοῦ Ἰσραὴλ, Ὅταν ἀποστραφεῖς στενάξῃς, τότε σάβησῃ, καὶ γνώσῃ που ἦσθα, ὅτε ἐπεποιθεῖς ἐπὶ τοῖς ματαίαις, ματαῖα ἢ ἰσχύς ὑμῶν ἐγενήθη^γ καὶ οὐκ ἠβούλευσθε ἀκούειν.

16 Ἄλλ' εἶπατε, Ἐφ' ἔπων φευξόμεθα^α διατοῦτο φεύξεσθε^β καὶ^γ ἐπὶ κούφοις^δ ἀναβίταις^ε ἑσόμεθα^{στ} διατοῦτο κούφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς.

17 Ἢλίλοι^α διὰ φωνῆν ἐνὸς φεύξονται^β, καὶ διὰ φωνῆν πέντε φεύξονται πολλοί, ἕως ἂν κατελείψῃτε, ὡς ἰστος ἐπ' ὄρους, καὶ ὡς σματῆται φέρων ἐπὶ βουνοῦ.

18 Καὶ πάλιν μενεὶ ὁ Θεὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι ὑμᾶς, καὶ διατοῦτο ἠνωθήσεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς^α διότι κριτὴς Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν^β μακίριοι^γ οἱ ἐμμένοντες ἐπ' αὐτῷ,

19 Διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιών οἰκῆσει καὶ Ἱερουσαλὴμ κλαυθμῷ^α ἔκλαυσεν, Ἐλέησόν με^β ἐλεήσει σε, ὁ^γ τῆν φωνῆν τῆς κραυγῆς σου ἠνῆκα εἶδεν, ὁ^δ ἐπήκουσέ σου.

20 Καὶ ὄψει Κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως, καὶ ὕδωρ στενόν, καὶ οὐκ ἔτι μὴ ἐγγιστοῖ σοι οἱ πλανῶντές σε^α ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται τοὺς πλανῶντάς σε,

21 Καὶ τὰ ὠτά σου ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων, οἱ λέγοντες, Αὐτῆ ἡ ὁδὸς, πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιὰ εἴτε ἄριστερά.

22 Καὶ μιανεῖς τὰ εἶδωλα τὰ περιηργυρωμένα, καὶ περιεχυρῶσμένα λεπτὰ^α ποιήσῃς^β, καὶ λικμήσῃς ὡς ὕδωρ ἀποκαθήμενης, καὶ ὡς κόπρον ὡσεις αὐτὰ.

23 Τότε ἔσται ὁ νέτος τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γεννημάτος τῆς γῆς σου ἔσται πληθυσμὸς καὶ λιπαρός^α καὶ βοσκηθήσεται σου τὰ κτήνη τῆς ἡμέρας ἐκείνης τύπον πίονα καὶ εὐρύχωρον.

24 Οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελικμημένη.

25 Καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς ὄρους ἠνύληος, καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπόλωνται πολλοί, καὶ ὅταν πέσωσι πύργοι.

26 Καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σεληνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἑπταπλάσιον^α ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσῃται Κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁδὸν ἧς πληγῆς σου ἰάσεται.

27 Ἴδου τὸ ὄνομα Κυρίου^α, ἔρχεται διὰ χρόνου^β, καί οἰκίον^γ ἑθνος^δ μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτῆ, λόγιον ὀργῆς πλήρες, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἕδεται.

28 Καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάραγμα,

καὶ σῦρον, ἧξει ἕως τοῦ τραχήλου, καὶ διαφραθήσεται, τοῦ^α ταράξει ἔθνη^β ἐπὶ πλανήσει ματαῖα, καὶ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις^γ, καὶ λήψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

29 Μὴ διαπαντός δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι, καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἄγια^α μὴ διαπαντός, ὡσεὶ ἑορταζόντας, καὶ ὡσεὶ εὐφραينوμένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ ἐν τῷ ὄρος Κυρίου πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ;

30 Καὶ ἀκουσθὴν ποιήσει Κύριος τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, ὃ δείξει^α μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς, καὶ φλογὸς κατεσθίωσης, κεραυνώσει βίαιως, καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βία.

31 Διὰ γὰρ τῆς φωνῆς Κυρίου ἠτηθήσονται Ἀσσύριοι, τῇ πληγῇ ἧ^α ἀν πατάξῃ αὐτούς.

32 Καὶ ἔσται σὺτῷ κυκλόθεν, ὄθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπὶς τῆς βοηθείας, ἐφ' ἧ^α αὐτοὺς ἐπεποιθῆσαν, αὐτοὶ μετὰ τυμπάνου καὶ κithάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς.

33 Σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν^α ἀπαιτήθησῃ^β μὴ καὶ σοι ἠτοιμάσῃ^γ βασιλείειν^δ; φάριγγα βαθείαν, ξύλα κεείμενα, πῦρ καὶ ξύλα^ε πολλὰ^{στ}, ὁ^ζ θυμὸς Κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θεοῦ καιομένη.

Κεφ. λα. XXXI.

ΟΥΑΙ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν, οἱ ἐφ' ἔπιοις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἄρμασιν, ἔστι γὰρ πολλὰ, καὶ ἐφ' ἔπιοις πλῆθος σφόδρα^α καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐξήγησαν^β.

2 Καὶ αὐτοὺς ὁ σοφῶς^α ἦγεν ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀσθενηθῆ, καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἶκους ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν.

3 Λιγύπτιον, ἀνθρώπων, καὶ οὐ Θεόν, ἔπων σίρκας, καὶ οὐκ ἔστι βοήθεια^α ὁ δὲ Κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς^β καὶ κοπιήσουσιν οἱ βοηθοῦντες, καὶ ἅμα πάντες ἀπολούνται.

4 Ὅτι οὕτως εἶπέ μοι Κύριος, Ὅν τρήν^α βοήσῃ ὁ λέων, ἢ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἧ ἔλαβε, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ, ἕως ἂν ἐμπλήσῃ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἠτήθησαν, καὶ τὸ πλῆθος τοῦ θυμοῦ ἐποτήθησαν, οὕτως καταβήσεται Κύριος σαβιῶθ^α ἐπιστρατεύσα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιών, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς.

5 Ὡς ὄρνεα πετόμενα, οὕτως ἠερασπιεὶ Κύριος σαβῶθ, ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ ὑπερασπιεῖ, καὶ ἐξελεύεται, καὶ περιποήσεται, καὶ σώσει.

6 Ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθείαν βουλήν βουλευόμενοι καὶ ἄνομον, υἱοὶ Ἰσραὴλ.

7 Ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπρηύσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χειροποίητα τὰ χρυσεῖα, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν.

8 Καὶ πσεῖται Ἀσσοῦρ^α οὐ μάχαιρα ἀνδρός, οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφίγεται αὐτὴν, καὶ φεύξεται ἕκ ἀπο προσώπῃ μαχαίρας^β οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἠπτήμα.

9 Πέτρα γὰρ περιληφθήσονται ὡς χάρακι, καὶ ἠτηθήσονται, ὁ δὲ φεῖγαν ἄλωσεται^α τάδε λέγει Κύριος, Μακίριοις ὃς ἔχει ἐν Σιών σπέρμα, καὶ οἰκίους ἐν Ἱερουσαλὴμ.

ΙΔΟΥ γάρ βασιλεὺς ὁ δίκαιος^α βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξονται.

2 Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ κρυβήσεται, ὡς ἀφ' ὕδατος ἑρομένου· καὶ φανήσεται ἐν Σιών ὡς ποταμὸς φερόμενος ἐνδοξος ἐν γῆ διψώσῃ.

3 Καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ ὕψη ἀκούειν δώσουσι^α.

4 Καὶ ἡ καρδία τῶν ὁσθενοῦντων^α προσέξει τῷ ὁσθενοῦντι, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν φελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

5 Καὶ οὐκέτι^α μὴ εἰπῶσι τῷ μωρῷ ἄρχειν, καὶ οὐκέτι μὴ εἰπῶσι οἱ ὑπέρτατοι σου, Σίγα.

6 Ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια ὁ νοσηεῖ, τοῦ συντελεῖν ἄνομοι, καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον πλάνησιν, τοῦ διασπεῖραι^α ψυχῆς πεινώσας, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιήσει.

7 Ἡ γὰρ βουλή τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλεύεται, καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδικίας, καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει.

8 Οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὐτῇ ἡ βουλή μετεῖ.

9 Γυναῖκες πλουτοὶ ἀνίστητε^α, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου· θυγατέρες ἐν ἐλπίδι ἐπακούσατε^α λόγους μου.

10 Ἡμέρας ἐν αὐτοῦ νομίῳ ποιήσασθε ἐν ὀνόμῳ μετ' ἐλπίδος^α ἀνήλωται ὁ τρυγητὸς, πέπανται^α, οὐκέτι μὴ ἔλθῃ.

11 Ἐκστήτε, λυπήθητε αἱ πεποθυῖαι, ἐκθίσασθε, γυμναί γενεάσθε περιζώσασθε^α τὰς οὐσάσας.

12 Καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε, ὁ ἀπὸ ἄγρου ἐπιθυμηματὸς, καὶ ἀμπέλου γεννηματός.

13 Ὁ ἦ γῆ^α τοῦ λαοῦ μου, ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται, καὶ ἐκ πάσης οικίας εὐφροσίνῃ ὁ ἀρθήσεται.

14 Πόλις πλουσία, οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλοῦτον πόλεως^α ἀφίσουσιν, οἶκος ἐπιθυμηματός^α, καὶ ἔσονται αἱ κῆμαί σπῆλαια ἕως τοῦ αἰῶνος, εὐφροσίνῃ ὄνων ἀγρίων, βοσκήματα ποιόμενοι,

15 Ἔως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς^α πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ^α καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χέρμελ, καὶ ὁ Χέρμελ εἰς ὄρυον λογισθήσεται.

16 Καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμηλῷ κατοικήσει.

17 Καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης, εἰρήνη^α καὶ κρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, καὶ πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος.

18 Καὶ κατοικήσει ὁ λιὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης, καὶ ἐνοικήσει πεποθυῖαι, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλοῦτον.

19 Ἡ δὲ χάλιζα ἐν καταβῆ, οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἦξει^α καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικούντες ἐν τοῖς ὄρυσι πεποιθότες, ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ.

20 Μακίριοι οἱ σπειρόντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, οὐ βουὸς καὶ ὄνος πατεῖ.

Κεφ. γλ'. XXXIII.

ΟΥΑΙ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους, καὶ ὁ ἕθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἕθετε^α ἀλώσονται οἱ ἕθετοῦντες, καὶ παραδοθήσονται, καὶ ὡς σῆς ἐφ' ἱματίου, οὐτὸς ἠττήθησονται.

2 Κύριε ἔλεσον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν^α ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων ἐἰς

ὑπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

3 Διὰ τὴν φωνὴν τοῦ φόβου^α ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ διεσπείρησαν τὴ ἔθνη.

4 Νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκῆλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου^α ὁν τρόπον εἴν τις συναγάγη ἀκρίδας, οὕτως ἐμπταίεθουσιν ὑμῖν.

5 Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλῷ, ἐνεπλήσθη Σιών κρίσεως καὶ δικαιοσύνης.

6 Ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσεβεία πρὸς τὸν Κύριον^α οὗτοί εἰσι θησαυροὶ δικαιοσύνης.

7 Ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν οὗτοι φοβηθήσονται^α οὐς ἐφοβήσθη, βουθήσονται ἀφ' ὑμῶν ἄγγελοι^α ἀποσταλήσονται, ἄπικρως κλαίωντες, παρακαλοῦντες εἰρήνην.

8 Ἐρημαθῆσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοὶ^α πέπανται^α ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πρὸς τοῦτους διαθήκη αἵρεται, καὶ οὐ μὴ λογίσθησθε αὐτοὺς ἀνθρώπους.

9 Ἐπέθυθεν ἡ γῆ, ἡσχύνθη ὁ λίβανος, ἔλη ἐγένετο ὁ Σάρων^α φανερὴ ἔσται ἡ Γαλιλαία, καὶ ὁ Χέρμελ^α.

10 Νῦν ἀναστήσεται, λέγει Κύριος, νῦν ὀξισθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι.

11 Νῦν ὄψεσθε, νῦν αἰσθηθήσεσθε, ματαῖα ἔσται ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν^α πῦρ^α κατέδευται ὑμᾶς^α.

12 Καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα, ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐρριμμένη κατακεκαυμένη.

13 Ἀκούσονται οἱ πόρρωθεν ἃ ἐποίησα, γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύν μου.

14 Ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιών ἄνομοι, λήψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς^α τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον;

15 Πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ λαλῶν εὐθεῖαν ὁδόν, μισθὸν ἄνομίαν καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων βαρύνων τὰ ὕψη, ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος, καμμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς. ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν,

16 Οὗτος οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας δισχυρᾶς^α ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν.

17 Βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν,

18 Ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσει φόβον^α ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοί; ποῦ εἰσιν οἱ συμβουλευόντες; ποῦ ἐστὶν ὁ ἀριθμῶν τοὺς τρεφόμενους

19 Μικρὸν καὶ μέγαν λαόν; ᾧ οὐ συνεβουλεύσατο, οὐδὲ ἤδε βαθίφωνον, ὥστε μὴ ἀκῆσαι λαὸς πεφωλισμένος, καὶ οὐκ ἔστι τῷ ἀκούοντι σίνεσις.

20 Ἰδοὺ Σιών ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται Ἱερουσαλήμ, πόλις πλουσία, σκηναὶ αὐτῆς οὐ μὴ σεισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινήθωσιν οἱ πύργοί της σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν,

21 Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου μέγα ὁ ὑμῖν^α τύπος ὑμῖν ἔσται, ποταμοὶ καὶ διώρυχες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι^α οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδόν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαῖνον.

22 Ὁ γὰρ Θεὸς μου μέγας ἐστίν^α οὐ παρελίσταται με^α Κύριος κριτὴς ἡμῶν, Κύριος ἄρχων ἡμῶν, Κύριος βασιλεὺς ἡμῶν, Κύριος οὗτος ἡμᾶς ὄσσει.

23 Ἐρράγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ ἐνεσχυσαν^α ὁ ἰστός σου ἐκλίεν, οὐ χαλάσει τὰ

ιστία, οὐκ ἄρει σημειῶν, ἕως οὗ παραδοθῆ ἐἰς προνομήν τοῖνυ πολλοῖ χωλοῖ προνομήν ποιήσουσι,

24 Καὶ οὐ μὴ εἰπωσὶ, Κοπιῶ, ὁ λαὸς ἔνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφῆθῆ γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

Κεφ. λδ . XXXIV.

ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΕ ἔθνη κ, ἀκούσατε ἄρχοντες α· ἀκουσάτω ἡ γῆ, καὶ οἱ α ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη, καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ.

2 Διότι θυμὸς Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὄρη ἐπὶ α τὸν ἄριθμὸν αὐτῶν, τὸ ὑπολέσαι αὐτοὺς, καὶ παραδοῖναι αὐτοὺς εἰς σφαγῆν.

3 Οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν ῥιψήσονται, καὶ οἱ νεκροί, καὶ ἀναθήσεται αὐτῶν ἡ ὄσμη, καὶ βραχίσηται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν.

4 Καὶ τακῆσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ ἔλιγησεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖναι ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου, καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς.

5 Ἐμεθύσθη ἡ μάχηρά μου ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καταθήσεται, καὶ ἐπὶ τὴν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως.

6 Ἡ μάχηρα τοῦ Κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος, ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος α, ἀπὸ αἵματος τράγνου καὶ ἄμνων, καὶ ἀπὸ στέατος τράγνου καὶ κριῶν· ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἐν α βυσσὸρ, καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

7 Καὶ συμπεσοῦνται οἱ ἄδροι μετ' αὐτῶν, καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι, καὶ μευσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται.

8 Ἡμερα γὰρ κρίσεως Κυρίου, καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιών.

9 Καὶ στραφήσονται αἱ φάραγγες αὐτῆς εἰς πίσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον· καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πίσσα καιομένη.

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ ἀναθήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω, εἰς γενεάς αὐτῆς ἐρημωθήσεται, καὶ εἰς χρόνον α πολὺν.

11 Ὄρεια καὶ ἔχινοι, καὶ ἴβεις καὶ κόρακες α κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ· καὶ ἐπιβληθήσεται ἐπ' αὐτὴν σπορτίον γεωμετρίας ἐρήμου, καὶ ὄνοκένταυροι οικήσουσιν ἐν αὐτῇ.

12 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς α, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν.

13 Καὶ ἀναφύσει εἰς τίς πόλεις αὐτῶν ἄκανθινα ξύλα, καὶ εἰς τὰ ὄχυράματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ αὐλὴ στρουθῶν.

14 Καὶ συνατήσουσι δαιμόνια ὄνοκένταυροι, καὶ βοήσουσι ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον· ἐκεῖ ἄναπαύονται ὄνοκένταυροι, β ἔυροντες· αὐτοὶ ἀνάπαυσιν.

15 Ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἔχινος, καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παῖδια αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ συνήνησαν ἔλαφοι· καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων.

16 Ἀριθμῶ παρήλθον, καὶ μία αὐτῶν οὐκ ἀπώλετο· ἕτερα τὴν ἕτεραν οὐκ ἐξήτησαν, ὅτι ὁ Κύριος α αὐτοῖς ἐνετείλατο, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶ συνήγαγεν αὐτά.

17 Καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλήρους, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ δεμερίσει βόσκειναι· εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε, α γενεάς γενεῶν ἀναπαύονται ἐπ' αὐτῆς.

Κεφ. λε'. XXXV.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ ἔρημος διψῶτα, ἀγαλλιάσθη ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον.

2 Καὶ ἔξανθήσει α καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, α ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τεμὴ τοῦ Καρμῆλου, καὶ ὁ λαὸς μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ.

3 Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναί, καὶ γόνατα παραλελυμένα.

4 Παρακαλέσατε οἱ ὀλιγόψυχοι! τῇ δαιοίᾳ ἰσχύσατε, μὴ φοβείσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδώσει, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἡσέει καὶ σώσει ἡμᾶς.

5 Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, κ, ὡτα κωφῶν ἀκούσονται.

6 Τότε ἀλείεται ὡς ἐλαφὰ ὁ χωλὸς, τραπὴ δὲ ἔσται γλώσσα μωλοῦλον, ὅτι ἐρύγῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραξ ἐν γῇ διψώσῃ.

7 Καὶ ἔσται ἡ ἀνδρὸς εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἴσται, ἐκεῖ εὐφροσίνη ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἔλη.

8 Ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διέσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλινθηθῶσι.

9 Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν βουνηρῶν θηρίων· οὐ μὴ ἀναβῆ ἔει' αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι,

10 Καὶ σπινθημένοι διὰ Κίριον α, καὶ ἄποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσίνης, κ, εὐφροσίνην αἰῶνος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ α τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἰνεῖσι καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσίνην καταλήσεται αὐτοὺς, ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

Κεφ. λς . XXXVI.

ΚΑΙ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου ἔτους βασιλεύοντος Ἐζεκίου, ἀνέβη Σενναχηρείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὄχυνάς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς.

2 Καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ῥαβσάκην ἐκ Λάχης εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλᾶ Ἐζεκίαν μετὰ δυνάμειος πολλῆς· καὶ ἔσθη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως.

3 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνάς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωῆχ ὁ τοῦ Λαφῶ ὁ ὑπομνηματογράφος.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαβσάκης, Εἶπατε Ἐζεκίᾳ, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Τί πεποιθὸς εἶ;

5 Μὴ ἐν βουλῇ β; καὶ λόγοις χειλέων παράταισι γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνα πέποιθεις, ὅτι ἀπειθεῖς μοι;

6 Ἰδοὺ πεποιθὸς εἶ ἐπὶ τὴν ράβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον· ὡς ἂν δέπιστηρσῆ ἡνὴρ ἐπ' αὐτὴν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως ἐστὶ Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

7 Εἰ δὲ λέγεται α, Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν πεποιθαμεν,

8 Νῦν μίληθε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν διαχιλίαν ἵππων, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτοῖς.

9 Καὶ πῶς δύνασθε ἀποστραφῆναι εἰς' ἑπ' ἑσῶν τῶν τοπαρχῶν; οἰκέται εἰσίν, οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγυπτίοις, εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην.

10 Καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν; Κύριος εἶπε πρὸς με, Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ διάφθειρον αὐτήν.

11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακειμ, καὶ Σομνάς, καὶ Ἰωίχ, Ἄλῃσον πρὸς τὰς παῖδας σε Συριστὶ ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς· καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαῖοι! καὶ ἰνατὶ λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ τείχει;

12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαβσάκης, Μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου, λαλήσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα φάγωσι κόπρον, καὶ πίωσιν οἶνον μεθ' ὑμῶν ἅμα;

13 Καὶ ἔστι Ῥαβσάκης, καὶ ἀνεβόησε! φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, βασιλέως Ἀσσυρίων.

14 Τίδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, οὐ δύνηται ῥύσασθαι ὑμᾶς.

15 Καὶ ἡ λέγω ὑμῖν Ἐζεκίας, ὅτι οἴσεται ὑμᾶς ὁ Θεός, καὶ οὐ μὴ παραδοθῆ ἢ πόλις αὐτῆ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

16 Μὴ ἀκούετε Ἐζεκίον· τίδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκπορεύεσθε πρὸς με, καὶ φύγεσθε ἕκαστος τὴν ἀμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς σκυῖας, καὶ πῖεσθε ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου ὑμῶν,

17 Ἐως ἂν ἔλθω, καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ σῖτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελιῶνων.

18 Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, λέγων, Ὁ Θεός ῥύσεται ὑμᾶς! μὴ ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, ἕκαστος τὴν ἐαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων;

19 Ποῦ ἔστι ὁ θεὸς Ἐμᾶθ καὶ Ἀρφαθ; καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως Ἐπφαραουίμ; μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμίρειαν ἐκ χειρὸς μου;

20 Τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὅστις ἐρρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου ὅτι ῥύσεται ὁ Θεὸς τὴν Ἰερουσαλήμ ἐκ χειρὸς μου;

21 Καὶ ἐσιώπησαν, καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ προστάξει τὸν βασιλεῖα μηδένα ἀποκριθῆναι.

22 Καὶ εἰσῆλθον Ἐλιακειμ ὁ τοῦ Χελκίου, οἰκονόμος, καὶ Σομνάς ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωίχ ὁ τοῦ Ἀσιφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζεκίαν, ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας, καὶ ἀνήγειραν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαβσάκου.

Κεφ. λζ'. XXXVII.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκούσαι τὸν βασιλεῖα Ἐζεκιαν, ἐσχισε τὰ ἱμάτια, καὶ περιβάλετο σάκκον καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακειμ τὸν οἰκονόμον, καὶ Σομνά τὸν γραμματέα, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερῶν περιβεβλημένους σάκκου, πρὸς Ἡσαϊαν υἱὸν Ἀμώς τὸν προφήτην.

3 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τίδε λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα θλίψεως καὶ ὀνειδισμῶν καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἢ σημερον ἡμέρα, ὅτι ἦκε ἡ ὥδιν τῆς τικτούσης, ἰσχυν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν.

4 Εἰσάκουσα Κύριος ὁ Θεός σου τοὺς λόγους Ῥαβσάκου, οὓς ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὀνειδίζων Θεὸν ζῶντα, καὶ ὀνειδίζειν λόγους οὓς ἤκουσε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ δεδήθη πρὸς Κύριόν σου περὶ τῶν καταλειμμένων τούτων.

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαϊαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν, Τίδε λέγει Κύριος, Μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ἃν ἤκουσας, οὓς ὀνειδίσαν με οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων.

7 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν, ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

8 Καὶ ἀπέστρεψε Ῥαβσάκης, καὶ κατέλαβε τὸν βασιλεῖα Ἀσσυρίων πολιορκοῦντα Λοβνάν· καὶ ἤκουσεν ὅτι ἠνῆρεν ἀπὸ Λαχίμ.

9 Καὶ ἐξῆλθε Θαρακὰ βασιλεὺς Λιθίῳπων πολιορκῆσαι αὐτόν· καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων,

10 Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκία βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας, Μὴ σε ἀπατάτω ὁ Θεός σε, ἐφ' ᾧ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῆ Ἰερουσαλήμ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

11 Σὺ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων, πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπόλεσαν, καὶ σὺ ῥυσθήσῃ,

12 Μὴ ἐρρύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς ἀπόλεσαν οἱ πατέρες μου, τὴν τε Γωζάν, καὶ Χαρόν, καὶ Ῥαφέθ, αἵ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεεμάθ;

13 Ποῦ εἰσι βασιλεῖς Ἐμᾶθ; καὶ ποῦ Ἀρφαθ; καὶ ποῦ πόλεως Ἐπφαραουίμ, Ἀναγουάνα;

14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνέγνω αὐτό, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἤνοιξεν αὐτό ἐναντίον Κυρίου.

15 Καὶ προσήγατο Ἐζεκίας πρὸς Κύριον λέγων,

16 Κύριος! σαβαῶθ ὁ Θεός Ἰσραὴλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σὺ εἶ ὁ Θεός μόνος· πάσης βασιλείας τῆς οἰκμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·

17 Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, εἰσάκουσον Κύριε, ἀνοῖσον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰσάβλεψον Κύριε, καὶ ἴδε τοὺς λόγους Σενναχηρείμ, οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζων Θεὸν ζῶντα.

18 Ἐπ' ἀληθείας γὰρ Κύριε ἠρῆμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν,

19 Καὶ ἀνέβαλον τὰ εἶδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ· οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἔξυλα καὶ λίθοι· καὶ ἀπόσαντο αὐτοῖς.

20 Νῦν δὲ Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν ὥσων ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, ἵνα γνῶν πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μόνος.

21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰκονσα ἂ προσηύξω πρὸς με περὶ Σενναχηρείμ βασιλέως Ἀσσυρίων.

22 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ ὁ Θεός, Ἐφάνησέ σε, καὶ ἐμκλήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ.

23 Τίνα ὀνειδίσας καὶ παρωξύνσας; ἢ πρὸς τίνα ὕψωσας τὴν φωνὴν σου; καὶ οὐκ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου ὅς πρὸς τὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ;

24 Ὅτι οἱ ἄγγέλων ὀνειδίσας Κύριον σὺ γὰρ εἶπας; Τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἄγω ἀνέβην εἰς ὕψος ὄρων, καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Δαβάνου, καὶ ἔκοφα τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτοῦ, καὶ τὸ κίλλος ἄ τῆς κυπαρίσσου, καὶ εἰσῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ ὄρουμου.

25 Καὶ ἔθηκα γέφυραν, καὶ ἠρήσωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος.

26 Οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι ἂ ἐγὼ ἐποίησα; ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων ὀνετάξα, νῦν δε ἐπέδειξα ἐξηρημώσας ἔθνη ἐν ὄχυροις καὶ οὐκ ἔντας ἰνὸν πόλειον χυραῖς.

27 Ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηράνησαν, καὶ ἐγένοντο ὡς χόρτος ὁ ξηρὸς ἐπὶ ὀσμάτων, καὶ ὡς ἄγρωστις.

28 Νῦν δὲ τὴν ἀνάπασίν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, καὶ τὴν εἰσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι.

29 Ὁ δὲ θυμὸς σου ὃν ἐθυμώθησας, καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη πρὸς με, καὶ ἐμβάλω φιδὸν εἰς τὴν ρινά σου, καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χεῖλη σου, καὶ ἀποστρέψω σε τῆ ὀδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ.

30 Τοῦτο δὲ σοὶ τὸ σημεῖον φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἂ ἐσπαρκας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα, τῷ δὲ τρίτῳ ἂ σπειραντες ἀμήσατε, καὶ φυτεύσατε ἀμπελώνας, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

31 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φηύσουσι ρίζαν κάτω, καὶ ποιήσουσι σπέρμα ἄνω.

32 Ὅτι ἐξ Ἱερουσαλήμ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι, καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ ἄδρου Σιών ὁ ζῆλος Κυρίου σβασιῶθ ποιήσει ταῦτα.

33 Διατοῦτο οὕτως λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων, Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βιάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεόν, οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χίρακα.

34 Ἀλλὰ τῆ ὀδῷ ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ τάδε λέγει Κύριος.

35 Ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σώσασα αὐτὴν δι' ἐμέ, καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου.

36 Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνέειλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας καὶ ἄναστάντες τοπρῶ, ἐύρον πάντα τὰ σώματα νεκρά.

37 Καὶ ἐπέβη ἀποστραφεὶς Ἰσραὴλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ψήκῃσεν ἐν Νινευῇ.

38 Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ προσκύνει ἐν τῷ οἴκῳ Νασραχ τὸν πάτριον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασάρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίρῃ, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἐβίβησεν Ἀσορδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. λη'. XXXVIII.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαλακίσησθε

Ἐζεκίας ἕως θανάτου καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἰσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Τάξις περὶ τοῦ οἴκου σου, ἀποθήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζήσῃ.

2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον,

3 Λέγων, Ἄ Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινή, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰσαΐαν, λέγων,

5 ἘΠορεύθητι, καὶ εἶπὸν Ἐζεκία, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου, Ἰκονσα τῆς προσευχῆ σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου ἰδοῦ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον σου ἑκαπέντε ἔτη,

6 Καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαι σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης.

7 Τοῦτο δὲ σοὶ τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου, ὅτι ποιήσει ὁ Θεὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

8 Ἰδοῦ ἐγὼ στρέψω τὴν σκίαν τῶν ἀναβαθμῶν οὐς κατέβη τοὺς δέκα ἀναβαθμούς τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου ὁ ἥλιος, ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμούς καὶ ἀνέβῃ ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμούς, οὐς κατέβη ἡ σκία.

9 Ὁ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΖΕΚΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ, ΗΝΙΚΑ ΕΜΑΛΑΚΙΣΘΗ, ΚΑΙ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΤΗΣ ΜΑΛΑΚΙΑΣ ΑΥΤΟΥ.

10 Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου, Πορεύσομαι ἐν πόλει ἄδου, καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα.

11 Εἶπα, Οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς ζώντων, οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς, οὐκέτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον.

12 Ἐξέλιπεν ἐκ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μου, ἐξῆλθε καὶ ἀπέβη ἀπ' ἐμοῦ ὡς περὶ ὁ σκηνὴ καταλίωθ' ἤρησεν, ὡς ἰσότης τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο, ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμερῆ.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθη ἕως πρῶτῳ ὡς λέοντι, οὕτως συνέτριψε πάντα τὰ ὀστέα μου ἂπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως νυκτὸς παρεδόθη.

14 Ὡς χελιδὼν, οὕτω φωνήσω, καὶ ὡς περιστερᾶ, οὕτω μελετῶ ἔξελιπον γὰρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὃς ἐξείλατό με, καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς.

16 Κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγάλῃ σοι, καὶ ἐξηγεῖράς μου τὸν πνοῆν, καὶ παρακληθῆεις ἔζησα.

17 Εἶλον γὰρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀποληταί, καὶ ἀπερίψας ὅπισθον μου πᾶσαν τὰς ἁμαρτίας.

18 Οὐ γὰρ οἱ ἐν ἄδου αἰνεῖσόν σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες ἐλογήσουσί σε, οὐδὲ ἔλπιουσιν οἱ ἐν ἄδου τὴν ἐλεημοσύνην σου.

19 Οἱ ζῶντες ἐλογήσουσί σε ὃν τρόπον κήρῳ ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδί ποιήσω, ἂ ἀνηγελούσι τὴν δικαιοσύνην σου.

20 Ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, καὶ οὐ παύτομαι ἐδολογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πᾶσας τας

ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ εἶπεν Ἡσαίας πρὸς Ἐζεκιάν, Λάβε παλαίθην ἐκ σίκκου, καὶ τρίψον, καὶ κατάπλασαι^α, καὶ ὑγιῆς ἔσῃ.

22 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Τῷτο^α σημεῖον^δ πρὸς Ἐζεκιάν¹, ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.¹

Κεφ. λθ'. XXXIX.

Εἰν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδάν ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδάν, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας, ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ ὄψρα Ἐζεκίᾳ¹ ἥκουσε γάρ, ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου, καὶ ἀνέστη.

2 Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας^α, ὡς εἶδειεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεφωθᾶ, καὶ τοῦ ἀργυρίου, καὶ τοῦ χρυσοῦ,¹ καὶ τῆς στακτῆς, καὶ τῶν θυμιαμάτων, καὶ τοῦ μύρου, καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάζης, καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ¹ καὶ οὐκ ἦν οὐθὲν ὁ οὐκ εἶδειεν Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἦλθεν Ἡσαίας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἐζεκιάν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; καὶ πόθεν ἦκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Ἐκ γῆς πόρρωθεν ἦκασι πρὸς μέ, ἐκ Βαβυλῶνος.

4 Καὶ εἶπεν Ἡσαίας, Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον, καὶ οὐκ ἔστιν^α ἐν τῷ οἴκῳ μου ὁ οὐκ εἶδον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.

5 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαίας αὐτῷ¹ Ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου σαβαὸθ.

6 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,^α καὶ λήσονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα συνιγαγον οἱ πατέρες σε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα ἕξει, καὶ ὀυδὲν¹ οὐ μὴ καταλείψουσιν^α εἶπε δὲ ὁ Θεός,

7 Ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ἴων γεννήσεις, λήσονται, καὶ ποιήσουσι σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων.

8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Ἡσαίᾳ, Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου, ὃν ἐλάλησε¹ γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

Κεφ. μ. XL.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακαλεῖτε τὸν λαὸν μου, λέγει ὁ Θεός.

2 Περεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἰερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινότης αὐτῆς, λέλυται αὐτῆς ἡ ἡμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλὰ τὰ ἀμυρτήματα αὐτῆς.

3 Φανὴ βιωάντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

4 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται¹ καὶ ἔσται ὡς πάντα¹ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ ἡ τραχὺία εἰς πεδία.

5 Καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σπερὶ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

6 Φανὴ λέγουτος, Βόητον¹ καὶ εἶπα, Τί βοήσω; Πᾶσα σπερὶ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου.

7 Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὑψωσον τῇ ἰσχυί τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἰερουσαλήμ¹ ὑνώσατε, μὴ φοβείσθε¹ εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

10 Ἰδοὺ Κύριος^α Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βραχίων^α μετὰ Κυρίας^α Ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον^α ἐναντίον αὐτοῦ.

11 Ὡς ποιήων ποιμνεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ τὴν βραχίονι αὐτῷ συναΐξει ἄρνας,^α καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει.

12 Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸν οὐρανὸν σπθαμῆ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῶ, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ;

13 Τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου; καὶ τίς^ε αὐτοῦ σύμβουλος¹ ἐγένετο, ὃς^δ συμβιβᾶ¹ αὐτόν;

14 Ἡ πρὸς τίνα συμβουλευέσαστο, καὶ συμβίβασεν αὐτόν; ἢ τίς εἶδειεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς εἶδειεν ὡς ἔδειξεν αὐτός;

15 Εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κίδου, καὶ ὡς ῥοπή ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, ὡς σιέλος λογισθήσονται;

16 Ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἰκανὸς εἰς καῦσιν, καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἰκανὰ εἰς ὀλοκάρπωσιν,

17 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν εἰσι, καὶ εἰς οὐθὲν ἐλογίσθησαν^α.

18 Τίμι ὁμοιώσατε Κύριον; καὶ τίμι ὁμοίωμα ἠμοιώσατε αὐτόν;

19 Μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσοῖν περιεχρῶσεν αὐτόν, ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν;

20 Ξύλον γῆρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων, καὶ σοφὸς ζήτησει πῶς στήσει εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται.

21 Οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἔξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς;

22 Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικουότες ἐν αὐτῇ ὡς ἄκριδες¹ ὁ στήσας ὡς καμῖραν τὸν οὐρανὸν, καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖ¹

23 Ὁ διδοὺς ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν.

24 Οὐ γὰρ¹ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπειρωσιν¹, οὐδὲ μὴ ῥιζώθῃ εἰς τὴν γῆν ἢ ῥίζε αὐτῶν¹ ἐπνευσεν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταρῖνι ὡς φρύγανα¹ λήψεται¹ αὐτοῖς.

25 Νῦν οὖν τίμι με ὁμοιώσατε, καὶ ὑψώθησομαι; εἶπεν ὁ ἅγιος.

26 Ἀναβλέψατε εἰς^α ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ἴδετε, τίς κατέβειξε¹ ταῦτα πάντα¹; ὁ ἐκφέρων καρ¹ ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, ὁ πάντας¹ ἐπ' ὀνόματι καλέσει ἀπὸ^α πολλῆς δόξης, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ¹ οὐδὲν σε ἔλαθε.

27 Μὴ γὰρ εἶπες Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραὴλ; Ἀπεκρῖβη ἡ ὁδὸς μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεὸς μου τὴν κρίσιν¹ ἀφέλει, καὶ ἀπέστη.

28 Καὶ νῦν οὐκ ἔγνωσ; εἰ μὴ ἥκουσας; Θεὸς αἰώνιος, ὁ Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς

γῆς· οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιήσει, οὐδὲ ἔστιν ἐξέυρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ,

29 Διδούς τοῖς πεινώσιν ἰσχύην, καὶ τοῖς μὴ δόνημαίνουσιν λύπην.

30 Πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιήσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυεῖ ἔσονται.

31 Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεόν, ἀλλάξουσιν ἰσχύην, πτεροφθήσουσιν ὡς ἕτοι, δρμούνονται καὶ οὐ κοπιήσουσι, βαδιούνται καὶ οὐ πεινώσουσιν.

Κεφ. μα'. ΧΛΙ.

ΕΓΚΑΙΝΕΣΘΕ πρὸς μέ νῆσοι, οἱ γὰρ ἄροχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύην· ἐργισάτωσαν καὶ λαησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν.

2 Τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ πορευθεῖται· ὄψει ἐναντίον ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει· καὶ ὄψει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν, καὶ ὡς φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν.

3 Καὶ διώξεται αὐτοὺς, διελεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

4 Τίς ἐνῆργησε, καὶ ἐποίησε ταῦτα· ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλὸν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς· ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι.

5 Εἶδον ἐθὺν καὶ ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἠγγίσαν, καὶ ἤλθον ἅμα,

6 Κοίναν ἕκαστος τῷ πλησίον, καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθήσαι· καὶ ἐρεῖ,

7 Ἴσχυον ἐνὴρ τέκτων, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρη, ἅμα ἐλαύνων· πότε μὲν εἶμι, Σύμβλημα καλὸν ἔστιν, ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἡλοῖς, θήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινήθησονται.

8 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰακώβ, καὶ ὄν ἐξελεξάμην, σπέρμα Ἀβραάμ, ὄν ἠγάπησα·

9 Οὐ ἄντελαβόμην ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπά σοι, Παῖς μου εἶ, ἐξελεξάμην σε, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε.

10 Μὴ φοβοῦ, μετὰ σὺ γάρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ Θεὸς σου, ὁ ἐνισχύσας σε, καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου.

11 Ἴδου αἰσχυνήθησονται καὶ ἐντραπήθησονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντιπόμενοί σοι.

12 Ζητήσεις αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ εὔρης τοὺς ἀνθρώπους οἱ παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμούντές σε·

13 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεὸς σε, ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σε,

14 Μὴ φοβοῦ Ἰακώβ ὀλιγοστός Ἰσραὴλ, ἐγὼ ἐβοήθησά σοι, λέγει ὁ Θεὸς σου, ὁ λυτρούμενός σε Ἰσραὴλ.

15 Ἴδου ἐποίησά σε ὡς τροχὸν ἀμάξης ἀλωήντας καινούς ὁ πρῆστιπροειδείς, καὶ ἀλοήσεις ὄρη, καὶ λεπτινεῖς βουνούς, καὶ ὡς χροῦν θήσεις,

16 Καὶ λικιμήεις, καὶ ἄνεμος λήψεται αὐτοὺς, καὶ καταγίγῃ διασπερῆ αὐτούς· σὺ δὲ ὑψρανθήσῃ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἰσραὴλ.

17 Καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐμδεεῖς· ζητήσουσι γὰρ ὕδωρ, καὶ οὐκ ἔσται, ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης ἐξηράνθη· ἐγὼ

Κύριος ὁ Θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτοὺς,

18 Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη ὑδάτων, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγῷ.

19 Θῆσω εἰς τὴν ἀνύδρον γῆν, κέδρον καὶ πίεξον, ἠ μυστήνην καὶ κυπάρισσον, καὶ λεύκην.

20 Ἴνα ἴδωσι καὶ γνῶσι, καὶ ἐνονηθῶσι καὶ ἐπιστῶνται ἅμα, ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα, καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ κατέδεξεν.

21 Ἐγγίξει ἡ κρίσις ὑμῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἠγγίσαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ βασιλεὺς Ἰακώβ.

22 Ἐγγισάτωσαν, καὶ ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν ἃ συμβήσεται, ἡ τὰ ὁ πρότερονί τίνα ἦν, εἴπατε, καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν, καὶ γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα· εἴπατε ἡμῖν,

23 Ἀναγγείλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπὶ ἔσχάτου, καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοὶ ἐστε· εὐποιήσατε καὶ κακώσατε, καὶ θυμασόμεθα, καὶ ὑπόνομεθα ἅμα.

24 Ὅτι πόθεν ἐστὶ ἡμεῖς, καὶ πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν· ἐκ γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑμᾶς.

25 Ἐγὼ δὲ ἠγείρα τὸν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ τὸν ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν κληθήσονται· τῶν ὀνομάτων μου ἐρχθήσων ἀροχοντες, καὶ ὡς πηλὸς κεραμέως, καὶ ὡς κεραμεῖς καταπατῶν τὸν πηλόν, οὕτω καταπατήθησθε.

26 Τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνωσόμεν καὶ τὰ ἐμπροσθεν, καὶ ἐρούμεν ὅτι ἀληθὴ ἔστιν· οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων, οὐδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τοῖς λόγοις!

27 Ἀρχὴν Σιὼν δώσω, καὶ Ἰερουσαλὴμ παρακαλέσω εἰς δόδον.

28 Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν, ἰδοὺ οὐδεὶς· καὶ ἀπὸ τῶν εἰδῶλων αὐτῶν, οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων, καὶ ἐὰν ἐρωτήσω αὐτοὺς, Πόθεν ἐστέ; οὐ μὴ ἀποκριθῶσί μοι.

29 Εἰσὶ γὰρ οἱ ποιούντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς.

Κεφ. μβ'. ΧΛΙΙ.

ΙΑΚΩΒ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου, ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, κρίσει τοὺς ἔθνεσιν ἐξοίσει.

2 Οὐ κερᾶζεται, οὐδὲ ἀνῆσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἐξ ἡ φωνῆ αὐτοῦ.

3 Κάλυμον ὁ θετλασόμενος! οὐ συντρίψει, καὶ λίνον καπιζόμενον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀληθειαν ἐξοίσει· κρίσιν.

4 Ἀναλαμβάνει, καὶ οὐ θραυσθήσεται, ἕως ἂν θῆ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν.

5 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ πῆξας αὐτόν, ὁ στερωσας τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁ διδοὺς! πνοιὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτῆν.

6 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς χειρὸς σου, καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδωκα σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν.

7 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ καθυμένους ἐν σκότει.

8 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ ὄνομα, τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετὰς μου τοῖς γλυπτοῖς.

9 Τὰ ἄπ' ἄρχης ἰδοὺ ἦκασι, καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, κ' πρὸ τοῦ ἃ ἀναγγέλλαι ἔδηλώθη ἡμῖν.

10 Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἄπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πλέοντες αὐτήν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς.

11 Εὐφράνθητι ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν, ἄπ' ἄκρου τῶν ὀρέων βοήσουσι,

12 Δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγέλουσι.

13 Κύριος ὁ Θεός τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται, καὶ συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆλον, ἃ καὶ βοήσεται ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος.

14 Ἐσιώπησα, μὴ καὶ αἰ σιωπήσομαι καὶ ἀνεξομαι· ὡς ἡ τίκτις ἐκαρτέρησα, ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα.

15 Ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνούς, καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ· καὶ θήσω ποταμούς εἰς νήσους, καὶ ἔλη ξηρανῶ.

16 Καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ἧ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβους ἂν οὐκ ᾔδεισαν, πατήσαι ποιήσω αὐτοῖς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιά εἰς εὐθείαν· ταῦτα τὰ ῥήματα ἃ ποιήσω καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς.

17 Αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὑπίσω· αἰσχυρῶς αἰσχύνῃν οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς Ὑμεῖς ἐστέ Θεοὶ ἡμῶν.

18 Οἱ κωφοὶ ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν.

19 Καὶ τίς τυφλὸς ἄλλ' ἢ οἱ παῖδες μου, καὶ κωφοὶ ἄλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν· καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δούλοι τοῦ Θεοῦ.

20 Εἶδετε πλεονάκις, καὶ οὐκ ἐφύλαξασθε· ἠνοήμενα τὰ ὦτα, καὶ οὐκ ἠκούσατε.

21 Κύριος ὁ Θεός ἐβουλεύσατο ἵνα δικαιωθῆ, καὶ μεγαλύνῃ αἰνεσίαι.

22 Καὶ εἶδον, ἃ καὶ ἔγένετο ὁ λαὸς πεπρωμευμένος, καὶ διηπρασμένος· ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμείοις πανταχῶ, καὶ ἐν οἰκοῖς ἅμα, ὑπο ἐκρομήν αὐτοῦ· ἐγένετο εἰς προνομίαν, καὶ οὐκ ἦν ἐξαιρούμενος ἄρπαγμα, καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων, Ἄποδος.

23 Τίς ἐν ἡμῖν ὄγ ἐνωπιεῖται ταῦτα· ἃ εἰσακούσατε· εἰς τὰ ἐπερχόμενα.

24 Ὅτι ἔδωκεν εἰς διαπραγῆν Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ τοῖς προνομείουσιν αὐτόν· οὐχὶ ὁ Θεός ᾧ ἡμάρταν αὐτῶ, καὶ οὐκ ἠβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι, οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ·

25 Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὄργην θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ κατισχυσεν· αὐτοὺς πόλεμον, καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς κίκλω, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν, οὐδὲ ἔθετο ἐπὶ ψυχὴν ἃ.

2 Καὶ ἐὰν διαβαίης δι' ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμί, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσί σε· καὶ εἴν διεβλῆθῃ διὰ πυροῦ, οὐ μὴ κατακαυθῆς, φλόξ οὐ κατακαύσει σε.

3 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σὺ ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ σώων σε· ἐποίησα ἃ ἄλλαγμα σου· Λίγυτον καὶ Λίθιοπιάν, καὶ Σοῦνην ὑπὲρ σοῦ.

4 Ἀφ' οὗ ἐντιμος ἐγένου ἐναντίον ἐμοῦ, ἐδόξασθης, κ' ἐγὼ σε ἠγάπησα, καὶ δώσω ἀνθρώπους ἃ ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου.

5 Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνείξω σε.

6 Ἐρῶ τῷ Βορρᾶ, Ἄγε, καὶ τῷ Λιβι, Μὴ κώλυε· ἄγε τοὺς υἱοὺς μου ἀπὸ τῆς πόριώθωθεν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἄπ' ἄκρων τῆς γῆς.

7 Πάντας ὅσοι ἐπικέκληται τῷ ὀνόματι μου· ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκευάσα αὐτόν, καὶ ἔπλασα αὐτόν, καὶ ἐποίησα αὐτόν.

8 Καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλοῦν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσὶν ὡσαύτως τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ ἃ τὰ ἅτα ἔχοντες.

9 Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησιν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἃ· ἡ τὰ ἐξ ἄρχης τίς ἀναγγελεῖ ἡμῖν· ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιώθησαν, καὶ ἄκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.

10 Γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γῶτες κ' ἃ πιστεύσητε, κ' συνίητε ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἔσται.

11 Ἐγὼ ἃ ὁ Θεός, καὶ οὐκ οὐκί παρέξ ἐμοῦ σῴζων.

12 Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ἠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος· ἡμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ ἃ Κύριος ὁ Θεός.

13 Ἐτι ἄπ' ἄρχης ἃ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;

14 Οὐτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ἡμῶν, ὁ ἅγιος ἃ τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐεκεν ἡμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπεγερω ὃ φείγοντας πάντας, κ' Χάλδαοὶ ἐν πλοίοις δεθήσονται.

15 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὁ ἅγιος ἡμῶν, ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλεία ἡμῶν.

16 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ διδοὺς ἃ ἐν θालίσσῃ ὀδόν, καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῶ τρίβον,

17 Ὅ ἃ ἐξαγαγῶν ἄρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν· ἄλλ' ἐκομήθησαν, καὶ οὐκ ἀναστήσονται, ἐσβέσθησαν ὡς λῖνον ἐσβεσμένοι.

18 Μὴ μνημονεῖτε τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἄρχαία μὴ συλλογίζεσθε.

19 Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἃ καινὰ ἃ νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνῶσεσθε αὐτὰ· καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὀδόν, καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς.

20 Ἐὐλόγησουσί με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, σερῖνες, καὶ θυγατέρες στρουθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, κ' ποταμούς ἐν τῇ ἀνύδρῳ, ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν,

21 Λαόν μου ὃν περιποιήσάμην τὰς ἀρετὰς μου διηγείσθαι,

22 Οὐ γὰρ ἐκάλεσά σε Ἰακώβ, οὐδὲ κοπιάσαι σε ἐποίησα Ἰσραὴλ.

23 Οὐκ ἠνεγκάς μοι πρόβατά σου τῆς ὀλοκαρπώσεως σε, οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σε ἔδοξα-

Κεφ. μγ'. XLIII.

ΚΑΙ νῦν οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ ποιήσας σε Ἰακώβ, κ' ὁ πλάσας σε Ἰσραὴλ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι ἐλυτρώσάμην σε, ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου· ἐμός εἰ σύ.

σάς με' οὐκ ἐδούλωσά σε ἐν ὁ θυσίαις', οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ'

24 Οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυρὴν θυσίασμα, οὐδὲ τὸ ἴστέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα' ἀλλὰ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου ᾗ προίστης μου, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου!

25 Ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐξαλείφω τὰς ἀνομίας σου ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας σε, καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι.'

26 Σὺ δὲ μνήσθητι, κ' κριθῶμεν' λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιωθῆς.

27 Οἱ πατέρες ἡμῶν πρῶτοι, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ.

28 Καὶ ἕμιαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἁγία μου' καὶ ἔδωκα ἀπωλεῖσαι Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὀνειδισμόν.

Κεφ. μδ'. XLIV.

ΝΥΝ δὲ ἄκουσον ᾗ Ἰακώβ ὁ παῖς μου, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην.

2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας, "Ἐτι βοηθηθήσῃ μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακώβ, καὶ ἡ γηραπήμενος Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην.

3 "Οτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψησι τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνδρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου,

4 καὶ ἀνατελοῦσιν ὡς ἄναμέσον ὕδατος χόρτος', κ' ὡς ἰτέα ἐπὶ παραρρέον ὕδωρ.

5 Οὗτος ἐρεῖ, Τοῦ Θεοῦ εἰμι, κ' οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακώβ, καὶ ἕτερος ἐπιγρίψει χειρὶ αὐτοῦ, Τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βοήσεται.

6 Οὗτος λέγει ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ῥυσάμενος αὐτὸν Θεὸς σαβαώθ, Ἐγὼ πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα' πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστι Θεός.

7 Τίς ὡσπερ ἐγώ; στήτω, καὶ καλεσάτω, κ' ἀναγγελάτω, κ' ἑτομασάτω μοι ὑφ' οὐ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρό τοῦ ἔλθειν ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν.

8 Μὴ παρακαλύπτεισθε, μηδὲ πλανᾶσθε' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνωτίσασθε, καὶ ἀπήγγειλα ἡμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς ἔστε, ἐστὶ Θεὸς πλὴν ἐμοῦ.

9 Καὶ οὐκ ἔβησαν εἰ τὸτε οἱ πλάσσαντες καὶ οἱ ἰ γλίφοντες, πάντες μίτιοι, ᾗ ποιούντες τὰ καταθήματα αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς' ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται

10 ᾗ Οἱ πλάσσαντες Θεὸν, κ' γλίφοντες ᾗ πάντες' ἀνωφελῆ,

11 καὶ πάντες ὅσους ἐγένοντο ἐξηράνθησαν' καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες, καὶ στησάτωσαν ἅμα' καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα'

12 "Οτι ὡξυνε τέκτων σίδηρον' σκεπάριον εἰργάσατο αὐτό ᾗ, καὶ ἐν τερέτρῳ ἔστησεν αὐτό, καὶ εἰργάσατο αὐτό ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἀσχίας αὐτοῦ, καὶ πεινάσει, καὶ ἀσθενήσει, κ' οὐ μὴ πῖν ὕδωρ.

13 Ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον, ἔστησεν αὐ-

τὸ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἱρρύθμισεν αὐτό, ᾗ καὶ ἐποίησεν αὐτό ὡς μορφὴν ἀνδρός, καὶ ὡς ὠραιότητα ἀνθρώπου, στήσαι αὐτό ἐν οἴκῳ,

14 ᾗ Ἐκοψε ᾗ ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ὃ ἐφίτευσε Κύριος, πῖτυν, καὶ ὑετός ἐμῆκυνεν,

15 Ἰνα ἡ ἄνθρωποι εἰς καῦσιν' καὶ λαβῶν ἀπ' αὐτῆς, ἑθερμάνθη, καὶ καύσαντες ἐπέψαν ἄρτους ἐπ' ᾗ αὐτῶν' τὸ δὲ λοιπὸν ᾗ εἰργάσαντο ἄρτους, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς.

16 Οὐ τὸ ἡμῖν αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμῖσους αὐτοῦ ὃ ἐπέψεν ἐν τοῖς ἀνθραξίν' ἄρτοις, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὄπησας ᾗ ἔφαγε, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ θερμανθεὶς εἶπεν, Ἡδύ μοι, ὅτι ἑθερμάνθη, καὶ εἶδον πῦρ.

17 Τὸ δὲ λοιπὸν ᾗ ἐποίησεν εἰς Θεὸν γλυπτόν, καὶ προσκυνεῖ, καὶ προσεύχεται λέγων, Ἐξέλω με, ὅτι θεὸς μου εἶ σὺ,

18 Οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπε.ν τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.

19 Καὶ οὐκ ἔλογισατο τῇ ᾗ ψυχῇ αὐτοῦ, ᾗ οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει, ὅτι τὸ ἡμῖν αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπέψεν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους, κ' ὄπησας κρέα ἔφαγε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησε, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ.

20 Γνώθι ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελεῖσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ' ἴδετε, οὐκ ἐρεῖτε, "Οτι ψευδὸς ἐν τῇ δεξιᾷ μου.

21 Μνήσθητι ταῦτα Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μου εἶ σὺ, ἔπλασά σε παῖδά μου, καὶ σὺ Ἰσραὴλ μὴ ἐπλανᾶθαι μου.

22 Ἴδου γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου, καὶ ὡς γνόφον ᾗ τὴν ἁμαρτίαν σου' ἐπιστάφηθι πρὸς με, καὶ λυτρώσομαι σε.

23 Εὐφράνθητε οὐρανοὶ, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ' σαλπίζατε ᾗ τὰ ἡμέλια τῆς γῆς, βοήσατε ὄρη εὐφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ Θεὸς τὸν Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ δοξασθήσεται.

24 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ λυτρώμενός σε, καὶ πλάσσων σε ἐκ κοιλίας, Ἐγὼ Κύριος ὁ συντελὼν πάντα, ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν.

25 Τίς ἕτερος διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων, καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας; ἀποστρέψω φρονίμους εἰς τὰ ὑπίσω, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν κωραϊνῶν,

26 καὶ ἰστῶν ᾗ ῥῆμα παιδὸς αὐτοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων' ὁ λέγων τῇ Ἰερουσαλὴμ, Κατοικηθήσῃ, καὶ τὰς πόλεις τῆς ᾗ Ἰουδαίας', Οἰκοδομηθήσεσθε, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ'

27 ᾗ Λέγων τῇ ἀβύσσῳ, Ἐρημωθήσῃ, κ' τοῖς ποταμοῦς σου ξηρανῶ'

28 ᾗ Λέγων Κύρω φρονεῖν, καὶ πάντα τὰ θελημά μου ποιήσει' ὁ λέγων Ἰερουσαλὴμ, Οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκον τὸν ᾗ ὄν μου θεμελιώσω.

Κεφ. με'. XLV.

ΔΟΥΤΩ! λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῷ χριστῷ με Κύρω, οὐ ἐκρίθησα τῆς δεξιᾶς, ἐπ' ἀκῆσαι ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, κ' ἰσχὺν βασιλέων δια-

ρήσω, ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτῆ θύρας, κ' πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται.

2 Ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι, καὶ ὄρη ὀμαλιῶν, θύρας χαλκῆς συντριψῶ, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω.

3 Καὶ ὡσαυτοὶ θησαυροὺς σκοτεινοὺς, ἀποκρύφους, ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα ὁ γνῶσ' ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σε, ὁ ὁ Θεός Ἰσραὴλ.

4 Ἐνεκεν τοῦ παιδός μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου, ἐγὼ καλέσω σε τῶ ὀνόματί σου, καὶ προσδέξομαι σε· σὺ δὲ οὐκ ἔγινες με.

5 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πληρ ἔμου Θεός· ἐνίσχυσά σε, καὶ οὐκ ἤδειξες με.

6 Ἴνα γνῶσιν οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι ὁ Θεός ἄλλος ἢ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι.

7 Ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς, κ' ποιήσας σκότος, ὁ ποιῶν εἰρήνην, καὶ κτίζων κακία· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα.

8 Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, κ' αἱ νεφέλαι βανάτων ἀδικοσύνην· ἀνατειλᾶτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλᾶτω ἄμα· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου.

9 Ποῖον βέλτιον κατεσκευάσα ὡς πηλὸν κεραμῆως; μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν ὅλην γῆν ἡμέραν; μὴ ἔρεῖ ὁ πηλὸς τῶν κεραμῆι. Τί ποιεῖς ὅτι οὐκ ἐργάζῃ, οὐδὲ ἔχεις χεῖρας; ὁ μὴ ἀποκρηθῆσεται τὸ πλάσμα πρὸς τὸν πλάσαντα αὐτό;

10 Ὁ λέγων τῷ πατρί, Τί γεννήσεις; καὶ τῇ μητρὶ, Τί ὧδέινεις;

11 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα, Ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἰῶν μου, καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι.

12 Ἐγὼ ἐποίησα γῆν, καὶ ἄθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐντείλαίμην.

13 Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης ὁ βασιλεὺς, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθείαι· οὗτος οικοδομήσει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχμάλωσιαν τοῦ λαοῦ με ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρου, οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος σαβαωθ.

14 Οὕτω λέγει Κύριος σαβαωθ, Ἐκοπίασεν, λίγνυτος, καὶ ἔμπορος Αἰθιοπῶν, καὶ οἱ Σαβαῖμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σέ διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται δούλοι, καὶ ὁπίσω σου ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδας, καὶ διαβήσονται πρὸς σέ, καὶ προσκυνήσουσι σοι, καὶ ἐν σοὶ προσέχονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἔστι, καὶ ἄκ ἔστι Θεός πληρ σου.

15 Σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ οὐκ ἤδεομεν, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ σωτήρ.

16 Αἰσχυρῆσονται κ' ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ· ἐγκαινίξασθε πρὸς με νῆσοι.

17 Ἰσραὴλ σίζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυρῆσονται, οὐδὲ μὴ ἐντραπήσονται ἕως τοῦ αἰῶνος ἔτι.

18 Ὅπως λέγει Κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, οὗτος ὁ Θεός ὁ καταδείξας τὴν γῆν, καὶ ποιήσας αὐτήν, αὐτὸς διάρριεν αὐτήν, οὐκ εἰς κενόν ἐποίησεν αὐτήν, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἐπιλάσεν αὐτήν, Ἐγὼ εἰμι Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι.

19 Οὐκ ἐν κρυφῇ ὁ λέλάκηκα, οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῇ· οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακώβ,

Μάταιον ζητήσατε ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ λαλῶν δικαιοσύνην, καὶ ἀναγγέλλων ἀληθειαν.

20 Συνάχθητε, καὶ ἤκετε, βουλευσάσθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν· οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἰρόντες τὸ ξύλον γλίμμα αὐτῶν, καὶ οἱ ἄπροσευχόμενοι πρὸς θεούς, οἱ οὐ σώζουσιν.

21 Εἰ ἀναγγελοῦσιν, ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα, τίς ἀκουστά ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς· τότε ἀναγγελη ὑμῖν· ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πληρ ἔμου· δικαίος κ' σωτήρ, οὐκ ἔστι ἄλλος ἔμου.

22 Ἐπιστράφητε ἐπ' ἐμὲ, καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχίτου τῆς γῆς· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, κ' οὐκ ἔστιν ἄλλος.

23 Κατ' ἔμμου ὀμνύω, εἰ μὴ ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται.

24 Ὅτι ἐμὸν κάμψι πᾶν γόνυ, καὶ ὀμείται πᾶσα γλῶσσα τὸν Θεόν!

25 Λέγων, Δικαιοσύνην καὶ δόξα πρὸς αὐτὴν ἤξει, καὶ αἰσχυρῆσονται πάντες οἱ διορίζοντες αὐτούς.

26 Ἀπὸ Κυρίου δικαιοθήσονται, καὶ ἐν τῷ Θεῷ ἔνδοξασθήσεται· πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ.

Κεφ. μς'. XLVI.

ΕΠΕΣΕ Βῆλ, συντριβὴ Ναβῶ, ἐγένετο τὰ γλυπτά αὐτῶν εἰς θηρίον, καὶ τὰ τὰ κτήνη αἶρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι ἄκ ἐκλεμμένῃ.

2 Καὶ πενιῶντι, οὐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἱ οὐ δύνῃσονται· σαθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι ἵχθησαν.

3 Ἄκουετέ με οἰκὸς τῶ Ἰακώβ, κ' πᾶν τὸ κατ' ἴλιπον τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιτίας, καὶ παιδεύομενοι ἐκ τῶν παιδίων.

4 Ἔως ἄ γῆρος ἔγὼ εἰμι, καὶ ἕως ἂν καταγηράσῃτε, ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀνήσω, ἐγὼ ἀναλήψομαι, καὶ σώσω ὑμᾶς.

5 Τί με ὠμωῖσάτε; ἴδετε, τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι.

6 Οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσυπῆς, καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ, στήσουσιν ἐν σταβίῳ, καὶ μισθωσάμενοι χρυσοχόον ἐποίησαν χειροποίητα, καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς.

7 Λίρουν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὠμου, καὶ πορεύονται· εἶν δὲ θέσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, μένει, οὐ μὴ κινήθῃ· καὶ ὡς εἶν βοήση πρὸς αὐτόν, οὐ μὴ εἰσακούσῃ, ἀπὸ κακῶν οἱ μὴ σῶσιν αὐτόν.

8 Μνήσθητε ταῦτα, καὶ στενάζετε, μετανόησατε οἱ πεπλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ.

9 Καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πληρ ἔμου.

10 Ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν γενέσθαι, καὶ ἅμα συνετελέσθαι· καὶ εἶπα, Πᾶσα ἡ βουλή μου! στήσεται, καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι ποιήσω.

11 Καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν πετεινόν, καὶ ἀπὸ γῆς πόρρωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι, ἐλάλησα, καὶ ἤγαγον, ἔκτισα καὶ ἐποίησα, ἤγαγον αὐτόν, καὶ εὐδῶσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

12 Ἀκούσατέ μου οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν, οἱ μακρὴν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.

13 Ἠγγίσα τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ τῆς

σωτηρίαν τὴν παρ ἑμοῦ οὐ βραδύνω· δέδωκα ἔν Σιών σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς ὄφασμα.

Κεφ. μζ'. XLVII.

ΚΑΤΑΒΗΘΙ, κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρθένος θυγάτηρ Βαβυλῶνος, κάθισον εἰς τὴν γῆν θυγάτηρ Χαλδαίων, ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι ἀπαλή καὶ τρυφερά.

2 Λάβε μύλον, ἄλεσον ἄλευρον, ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμμα σου, ἀνακάλυψαι τὶς ποταμίας, ἀνάστρεψαι τὰς κνήμας, διάβηθι ποταμούς·

3 Ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχίνη σου, φανήσονται οἱ ὀνειδίσμοί σου· τὸ δίκαιον ἐκ σὺ λήψομαι, οὐκέτι μὴ παραδῶ ἀνθρώποις.

4 Ὁ ὀφυσάμενός σε Κύριος σαβαώθ, ὄνομα αὐτῷ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

5 Κάθισον κατανενυγμένη, εἰσελθε εἰς τὸ Ἔκτος θυγάτηρ Χαλδαίων, οὐκέτι μὴ κληθήσῃ ἰσχύς βασιλείας.

6 Παρωξύνθην ἐπὶ τῷ λαῷ μου, ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου· ἐγὼ ἔδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου, σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοὺς ἔλεος, τοῦ πρῶτον ἐβρίμνας τὸν ζυγὸν σφόδρα,

7 Καὶ εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι ἄρχουσα· οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου, οὐδὲ ἐμνήθηθι τὰ ἔσχατα.

8 Νῦν δὲ ἴκουε! ταῦτα τρυφερά, ἡ καθημένη, ἡ πεποιθυῖα, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα, οὐ καθῶ χῆρα, οὐδὲ γινώσκωμαι ὄφραναν.

9 Νῦν δὲ ἦξει ἐπὶ σέ· τί δύο ταῦτα! ἐξαιφνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἄτεκνία καὶ χρεῖα! ἦξει ἐξαιφνης ἐπὶ σέ, ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἐπαοιδῶν σου σφόδρα,

10 Τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σὺ· σὺ γὰρ εἶπας, Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα· γνῶθι, ἡ σύνεσις τούτων ἔσται, καὶ ἡ πορνεία σου σοὶ αἰσχίνῃ· καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σου, Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα.

11 Καὶ ἦξει ἐπὶ σέ ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῶς· βύθνος, καὶ ἐμπροσθὶ εἰς αὐτόν· καὶ ἦξει ἐπὶ σέ ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι· καὶ ἦξει ἐπὶ σέ ἑξαιφνης ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῶσῃ.

12 Στήθῃ νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου, καὶ ἐν τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σου, ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σου, εἰ δυνήσῃ ὠφελήθῃαι.

13 Κεκοπίακας ἐν ταῖς βουλαῖς σου· στήτωσαν δὴ καὶ σοφάτωσάν σε οἱ ἰατρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ ὀρίωντες τοὺς ἀστέρας ἀναγγειλιάτωσάν σοι, τὴ μέλλει ἐπὶ σέ ἔρχεσθαι.

14 Ἰδοὺ πάντες ὡς φρίγανα ἐπὶ πυρὶ δακρυθήσονται, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός· ὅτι ἔχεις ἀνθρακας πυρός· κάθισαι ἐπ' αὐτοὺς,

15 Οὗτοι ἔσονται σοι βοήθεια· ἐκοπίασας ἐν τῇ μεταβολῇ ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη, σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.

Κεφ. μη'. XLVIII.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἶκος Ἰακώβ, οἱ κλημένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐξ Ἰουδα.

ἔξεληθόντες, οἱ ὀνόμενες τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, μιμησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας, οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης,

2 Καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ ἐπὶ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἀντιστηρίζόμενοι· Κύριος σαβαώθ ὄνομα αὐτῷ.

3 Τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα, καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθε καὶ ἀκουτόν γένητο· ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθε.

4 Γινώσκω ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν.

5 Καὶ ἀνήγγειλά σοι· πάλαι ἂν πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σέ· ἀκουστόν σοι ἐποίησι, μὴ ποτε εἴπῃς, Ὅτι τὰ εἰδῶλά μοι ἐποίησε!, καὶ εἴπῃς, Ὅτι! τὰ γλυπτά καὶ τὰ χρωεῦτά ἐνετείλατό μοι.

6 Ἦκούσατε πάντα, καὶ ἡμεῖς οὐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ ἀκουσάτοι σοὶ ἐποίησα! τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἃ μέλλει γίνεσθαι· καὶ οὐκ εἶπας,

7 Νῦν γίνεται, καὶ οὐ πάλαι, καὶ οὐ πρότεροις ἡμέραις ἤκουσας αὐτά· μὴ εἴπῃς, Ναὶ γινώσκω αὐτά.

8 Οὐτὲ ἔγνωσ, οὔτε ἠπίστω, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἠνοήξά σου τὰ ὄψα! ἔγνω γὰρ, ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις, καὶ ἄνομος ἐτι ἐκ κοιλίας κληθήσῃ.

9 Ἐνεκεν τοῦ ἑμοῦ ὀνόματος δείξω σοὶ τὸν θυμόν μου καὶ τὰ ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σέ!, ἵνα μὴ ἐξολοθρεύω σε.

10 Ἰδοὺ πέπρακά σε οὐχ ἔνεκεν ἀργυρίου· ἐξείλαμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας.

11 Ἐνεκεν ἑμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ ἔμὸν ὄνομα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δόξαν μου ἑτέρω οὐ ὄσω.

12 Ἀκούε μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγὼ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Καὶ ἡ χεὶρ μου ἔθεμελίωσε τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιὰ μου ἔστερέωσε τὸν οὐρανόν· καλέσω αὐτοὺς, καὶ στήσονται ἅμα,

14 Καὶ συναχθήσονται ἔντολόν μου, καὶ ἀκούσονται· τίς αὐτοὺς ἀνήγγειλε ταῦτα; ἀγαπῶν σε ἐποίησα· τὸ θελημα σου ἐπὶ Βαβυλῶνα, τοῦ ἄρει σπέρμα Χαλδαίων.

15 Ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκάλεσα, ἤγαγον αὐτόν, καὶ ἐνώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

16 Προσαγγεῖτε πρὸς μέ, καὶ ἀκούσατε ταῦτα· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ ἐλεάληκα! ἠνικά ἐγένετο, ἐκεῖ ἤμην, καὶ νῦν Κύριος Κύριος ἀπέστειλέ με, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

17 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ὀφυσάμενός σε, ἅγιος Ἰσραὴλ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου, δὲ δεῖξά σοι αὐτὸν εὐρεῖν ἐν τῇ ὁδῷ ἐν ἣ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ.

18 Καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐτολῶν μου, ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμός ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κύμα θαλάσσης.

19 Καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦτ τῆς γῆς· οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευθῆς, οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα σου ἐνώπιόν ἑμοῦ.

20 Ἐξελθε ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων, φωνῆν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε,

καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. ἀναγγεῖλατε ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς· λέγετε, Ἐρρίσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ·

21 Καὶ εἰάν διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτοὺς, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθήσεται πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαὸς μου.

22 Οὐκ ἔστι χაίρειν, ἔ λέγει Κύριος, τοῖς ἀσεβέσιν·

Κεφ. μθ'. XLIX.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου νῆσοι, καὶ προσέχετε ἔθνη, διὰ χρόνον πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύριος, ἃ ἐκ κοιτίας μητρὸς μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου,

2 Καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡς μίαιραν ὀφείων, καὶ ἵπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρουσέ με ἔθηκε με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρα αὐτοῦ ἔκρουσέ με,

3 Καὶ εἶπέ μοι, Δουλὸς μου εἰ σὺ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξασθῆσομαι.

4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Κενῶς ἐκοπίασα, ἃ εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· διατρυτὸ ἡ κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.

5 Καὶ νῦν οὕτω λέγει Κύριος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιτίας δούλων ἐαυτῷ, τὸ συναγαγεῖν τὸν Ἰακώβ ἔπος αὐτόν, καὶ Ἰσραὴλ ἑ συναχθῆσομαι καὶ δοξασθῆσομαι ἐναντίον Κυρίου, καὶ ὁ Θεὸς μου ἔσται ὁμοί ἰσχύς.

6 Καὶ εἶπέ μοι, Μέγα σοι ἐστὶ τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου, τοῦ στήσαι τὰς φυλάς Ἰακώβ, καὶ τὴν διασπορίαν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι· ἰδοὺ δὲ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, ἃ εἰς φῶς ἔθνων, τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς.

7 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἀγιάσετόν μου φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βουδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἔθνων τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς ἔθνων αὐτόν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες, καὶ προσκινήσουσιν αὐτῷ, ἔνεκεν Κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην σε.

8 Οὕτως λέγει Κύριος, καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἔθνων τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμων,

9 Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνικαλυφθῆναι ἃ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βουδελυσθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρύβις ἡ νομὴ αὐτῶν.

10 Οὐ πεινίσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, ὁ οὐδὲ! πατάξει αὐτοὺς ὁ κύων, οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἄλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς.

11 Καὶ θῆσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βουδελυσθῆναι.

12 Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν, οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἃ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν.

13 Εὐφραίνεσθε οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη ἐνφροσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ οὐς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν.

14 Εἶπε δὲ Σιών, Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ἃ ὅτι Ἰ Κύριος ἐπελάθετό μου.

15 Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τὸ παιδίον αὐτῆς, ἢ ἡ τοῦ μὴ ἐλεήσει τὰ ἔκγονα τῆς κοιτίας

αὐτῆς· εἰ δὲ καὶ ἃ ταῦτα ἐπιλάβοιτο ἡ γυνή· ἄλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαι σου, εἶπε Κύριος.

16 Ἴδου ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξωγράφηκός σου τὰ τεῖχη, καὶ ἐνώπιόν μου εἰ διαπαντός,

17 Καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσεται ὑφ' ὧν καθρέθησ. καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἃ ἐξελεύσονται ἐκ σου!

18 Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε πάντας, ἰδοὺ συνήχθησαν καὶ ἤλθσαν πρὸς σέ. Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ἃ ὡς κόσμον ἑνδύση, καὶ ὁ περιθήσεις! αὐτοὺς ὡς κόσμον ὠμψη.

19 Ὅτι τὰ ἐρημί σου καὶ τὰ ὁ κατεφθαρμένα καὶ ἡ πεπτωκότα, ὅτι νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν ὁ κατοικούντων, καὶ μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ κατακρινόντες σε.

20 Ἐροῖσι γὰρ εἰς τὰ ὠτά σου οἱ υἱοὶ σου, οὓς ὑπολώλεκας, Στεγὸς μοι ὁ τόπος, ποιήσου μοι τόπον ἵνα κατοικήσω.

21 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἐγέννησέ μοι τούτους· ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα, ἃ τοῖτους δὲ τίς ἐξέθρεψέ μοι; ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνη, οὗτοι δὲ μοι ποῦ ἦσαν;

22 Οὕτως λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ αἶρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς νῆσους ἀρῶ σύσημόν μου, καὶ ἄξουσι τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ' ὠμων ἄρουσι.

23 Καὶ ἔσονται βασιλεῖς τειθηνοί σου, αἱ δὲ ἄρχουσαι αὐτῶν τροφοὶ σου ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκινήσουσί σε, καὶ τὸν χρῶν τῶν ποδῶν σου λείξουσι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ ὑπομένοντές με.

24 Μὴ λήψεται τις παρὰ γίγαντος σκύλα· καὶ ἐάν αἰχμαλωτεύσῃ τις αὐδίκως, σωθήσεται!

25 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος, Ἐάν τις αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα, λήψεται σκύλα· λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται· ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν σου κρινῶ, καὶ ἐγὼ τοὺς υἱούς σου ῥύσομαι.

26 Καὶ φάγονται οἱ ὁ θλιψάντες! σε τὰς σάρκας αὐτῶν, καὶ πῖοντα ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ μεθυσθήσονται· καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ρυσάμενος σε, ὁ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ἰακώβ.

Κεφ. ν'. L.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος, Ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ ἀποστασίον τῆς μητρὸς ἡμῶν, ὃ ἐξαπέστειλα αὐτῇ· ἢ τίνι ὑπόκρεψέ πέπρακα ἡμᾶς ἃ ἰδοὺ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἐπράθητε, καὶ ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ἡμῶν.

2 Τί ὅτι ἤλθον, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος; ἐκάλεσα. καὶ οὐκ ἦν ὁ ὑπακούων; μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ μου τοῦ ῥύσασθαι; ἢ οὐκ ἰσχύει τοῦ ἐξελεῖσθαι; ἰδοὺ ὁ τῷ ἐλεγμῷ μου ἐξηρημώσω τὴν θάλασσαν, καὶ θῆσω ποταμούς ἐρημούς, καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ, καὶ ἀποθανοῦνται ἐν ὀψει.

3 Ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος, καὶ ὡς σάκκον θῆσω! τὸ περιβόλιον αὐτοῦ.

4 Κύριος Κύριος δίδωσί μοι γλώσσαν παιδείας, τῆ γυνάμου ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον ἔθηκε μοι ἃ πρῶτ, προσέθηκε μοι ὡτίον ἀκούειν,

5 Καὶ ἡ παιδεία Κυρία Κυρίου ἀνοίγει μοι τὰ ὄτα ἃ ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω.

6 Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ραπισματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέσρενα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπυσμίων,

7 Καὶ Κύριος Κύριος βοηθῆσαι μοι ἐγενήθη διατοῦτο οὐκ ἐνετραπήν, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ,

8 Ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσας μεῖς τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἄμα καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι.

9 Ἴδου Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι τίς κακώσει με; Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς ἰμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σὺς καταφύγεται ἡμᾶς.

10 Τίς ἐν ἡμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ οἱ πορευόμενοι ἐν σκοτίᾳ, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποιθατέ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστήρισασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ.

11 Ἴδου πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατασχέτε φλόγα πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ἡμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἢ ἐξεκαύσατε δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ἡμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Κεφ. να'. ΛΙ.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ μοι οἱ δῖοκοντες τὸ δίκαιον, καὶ ζητοῦντες τὸν Κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν ἐλάτρησατε, καὶ εἰς τὸν βόθρον τοῦ λάκκου, ὃν ὠρύξατε.

2 Ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραὰμ, τὸν πατέρα ἡμῶν, καὶ εἰς Σάρραν τὴν ὠδίνουσαν ἡμᾶς ὅτι εἰς ἦν, καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ εὐλόγησα αὐτὸν, καὶ ἠγάπησα αὐτὸν, καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν.

3 Καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω Σιών, καὶ παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παράδεισον, καὶ τὰ πρὸς δυσμῆς αὐτῆς ὡς παράδεισον Κυρίου εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐφροσύνην ἐν αὐτῇ, ἐξομολογήσιν καὶ φωνῆν ἀνίσουσιν.

4 Ἀκούσατέ μου, ἀκούσατέ μου λαὸς μου, καὶ οἱ βασιλεῖς πρὸς με ἐνωτίσασθε, ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἔθνων.

5 Ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριον μου, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιούσιν ἐμὲ νηοῖσι ὑπομενοῦσι, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιούσιν.

6 Ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη, ἡ δὲ γῆ ὡς ἰμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες ὡσπερ ταῦτα ὑποθανοῦνται, τὸ δὲ σωτήριον μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλείπῃ.

7 Ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν, λαὸς οὗ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν μὴ φοβείσθε νηειδισμὸν ἀνθρώπων, καὶ τῷ φανλισμῷ αὐτῶν ἡ ἤττάσθε.

8 Ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ χρόνῳ, καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σπότης ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν.

9 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου Ἰερουσαλήμ, καὶ ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν τοῦ βραχίονός σου, ἐξεγείρου ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας, ὡς γενεὰ αἰῶνος.

10 Οὐ σὺ εἶ ἡ ἔρημος θάλασσαν, ὕδωρ

ἀβύσσου πλήθος; ἡ θεοῖα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεις ρουόμενοις

11 Καὶ λελυτρωμένοις; ὑπὸ γὰρ Κυρίου ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου ἐπὶ κεφαλῆς γὰρ αὐτῶν αἴσεις καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτοὺς ἀπέδρα ὁδὸν καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

12 Ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ εἰμι ὁ παρακαλῶν σε γυνθὶ τίς οὐσα ἐφοβήθη ὑπὸ ἀνθρώπων θνητοῦ, καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου, οἱ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν.

13 Καὶ ἐπελάθου Θεὸν τὸν ποιήσαντί σε, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν καὶ ἐφόβου ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλίβοντός σε ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ ἀραῖ σε, καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε;

14 Ἐν γὰρ τῷ σώσεισθαί σε οὐ στήσεται, οὐδὲ χρονεῖ,

15 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σου, ὁ ταρίσων τὴν θλίψασάν σου, καὶ ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς Κύριος σαβαώθ ὀνομαίω.

16 Θῆσω τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σοι, καὶ ὑπὸ τὴν σκίην τῆς χειρὸς μου σκεπάσω σε, ἐν ἣ ἔστησα τὸν οὐρανόν, καὶ ἐθεμελίωσα τὴν γῆν καὶ ἐρεῖ Σιών, λαὸς μου εἶ σύ.

17 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, ἀνάστηθι Ἰερουσαλήμ, ἡ πύσσα ἐκ χειρὸς Κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως, τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας,

18 Καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου ὃν ἔτεκες, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς χειρὸς σου, οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου ὃν ἔβουλεύσασθαι.

19 Διὸ ταῦτα ἀντικειμένα σοι, τίς σου συλλήθησεται σοι; πῦμα καὶ σύντριμμα, λιμός καὶ μάχαιρα, τίς παρακαλέσει σε;

20 Οἱ υἱοὶ σου οἱ ἰσπορούμενοι, οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρου πύσσῃς ἐξόδου ὡς σευτλίον ἡμίεφθον, οἱ πλήρεις θυμοῦ Κυρίου, ἐκλελυμένοι διὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

21 Διατοῦτο ἄκουε ἡ ταπεινωμένη, καὶ μεθύουσα οὐκ ἀπὸ οἴνου.

22 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρινὸν τὸν λαὸν αὐτοῦ, Ἴδου εἴληψα ἐκ τῆς χειρὸς σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ μου, καὶ οὐ προσθήσῃ ἐτι πιεῖν αὐτό.

23 Καὶ δώσω αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε, καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, οἱ εἶπαν τῇ ψυχῇ σου, ὁ Κύριον ἵνα παρῶμεν καὶ ἔθηκας ἴσα τῇ γῇ τὰ μέσα σου ἔξω τῶν περιουσιμῶν.

Κεφ. νβ'. ΛΙΙ.

ΕΞΕΓΕΙΡΟΥ ἐξεγείρου Σιών, ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν σου Σιών, καὶ σὺ ἔνδυσαι τὴν δόξαν σου Ἰερουσαλήμ πόλις ἡ ἅγια, οὐκέτι προστεθήσεται διελθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος.

2 Ἐκτίναξαι τὸν χρῶν, καὶ ἀνάστηθι, κίθισον Ἰερουσαλήμ, ἔκδυσαι τὸν δεσμὸν τῆ τραχίλης σου ἡ αἰχμηάτος θυγάτηρ Σιών.

3 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος, Δωρεὰν ἐπράθητε, καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε.

4 Οὕτως λέγει Κύριος, Εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παρκοῦσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς Ἀσσυρίων βία ἤχθησαν.

5 Καὶ νῦν τὸ ἐστὲ ὡδε; τὰδε λέγει Κύριος, Ὅτι ἐλήφθη ὁ λαός μου δωρεὰν θυμαίεσθε

καὶ ὀλολύξετε τὰδε λέγει Κύριος, Δι' ὑμᾶς διαπαντός τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Ὁ Διαιτοῦτο γινώσεται ὁ λαὸς μου τὸ ὄνομά μου ἔν τῃ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτός ὁ λαλῶν, ἀπέριμι

7 Ὡς ὕμνη ἐπὶ τῶν ὄρεων, ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοῆν ἐιρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγάθῃ, ὅτι ἀκουστὴν ποιῶσθαι τὴν σωτηρίαν σου, λέγων ὁ Σιών ἡ βασιλεύσει σου ὁ Θεός.

8 Ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἅμα εὐφρανθήσονται ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς ὄψονται, ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ Κύριος τὴν Σιών.

9 Ῥηξάτω εὐφροσύνη ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἠλέησε Κύριος ὁ αὐτὴν, καὶ ἐρύσατο Ἱερουσαλὴμ.

10 Καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ὄψονται πάντα ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

11 Ἀπόστητε, ἀπόστητε, ἐξέλθατε ἐκείθεν, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄψησθε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς, ἀφορίσθητε οἱ φέροντες τὰ σκευὴ Κυρίου.

12 Ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε οὐδὲ φυγῆς πορεύσεσθε ὁ προπορεύεται ἡ γὰρ πρότερος ὑμῶν Κύριος, καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

13 Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξαστήσεται σφόδρα.

14 Ὅν τρόπον ἐκστίθονται ἐπὶ σε πολλοί, οὕτως ἀδοξήσεται ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

15 Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῶν, καὶ συνέξονται βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν ὅτι οἷς οὐκ ἠνεγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.

Κεφ. νγ . LIII.

ΚΥΡΙΕ τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίον Κυρίου ὅτι ἠμεκαλύφθη;

2 Ἀνηγγεῖλαιεν ὡς παῖδιον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῇ διψώσῃ οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῶν, οὐδὲ δόξα, καὶ εἰδομένον αὐτὸν, καὶ οὐκ ἔδεν εἶδος οὐδὲ κίλλου.

3 Ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλείπον παρὰ ὅτους υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ἔων, καὶ εἰδίως φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέσπραται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη.

4 Οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνάται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ, καὶ ἐν κακώσει.

5 Αὐτὸς δὲ ἔτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἠμεγαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, παιδεῖα εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν.

6 Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη καὶ Κύριος ἔδωκεν αὐτὸν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

7 Καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἤχησθαι, καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ ἄκείροντος ἄφαντος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα.

8 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν γενεάν αὐτῆς τίς διηγῆσεται; ὅτι αἶρεται ἀπὸ

τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπο γῶν ἀνομιῶν του λαοῦ μου ἤχησθαι εἰς θάνατον.

9 Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, ἐδὲ ὁ δόλον ἔν τῷ στόματι αὐτοῦ.

10 Καὶ Κύριος βούλεται καθαρῖσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς ἔάν ὅσῳτε ἰ περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον καὶ βούλεται Κύριος.

11 Ἀφελῆν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δι- καιώσασθαι εἰκόαν εὐ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει.

12 Διαιτοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκύλα ἂν ἦν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη.

Κεφ. νδ' . LIV.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὀδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου, μάλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὴν ἄνδρα εἶπε γὰρ Κύριος,

2 Πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου, καὶ τῶν αὐλαῶν σου, πῆξον, μὴ φείσῃ, μακρυνον τὰ σχοινομάτα σου, καὶ τοὺς πασσάλους σου κατίσχυσον,

3 Ἐτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἄριστερα ἐκπέτασον καὶ τὸ σπέρμα σου ἔθνη κληρονομήσει, καὶ πόλεις ἰρημομένας ἔκοτοικεῖς.

4 Μὴ φοβοῦ, ὅτι κατησχύνθη, μηδὲ ἔντραπῆς, ὅτι ἠνεϊδίσθη, ὅτι αἰσχίην αἰώνιον ἐπιλήσῃ, καὶ ὀνειδος τῆς χηρείας σου οὐ μὴ μνησθήσῃ ἔτι.

5 Ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν σε, Κύριος σαβαὼθ ὄνομα αὐτοῦ ἔ ὀ ρυσάμενός σε, ὁ αὐτὸς Θεὸς Ἰσραὴλ, πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται.

6 Οὐχ ὡς γυναῖκα καταλειμμένην καὶ ὀλιγόφρονον κέκληκε σε ὁ Κύριος, οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισθμένην, εἶπεν ὁ Θεός σου.

7 Χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε, καὶ μετ' ἐλέεθς μεγάλου ἐλέησω σε.

8 Ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐν ἐλέει αἰωσῶ ἐλεήσω σε, εἶπεν ὁ ρυσάμενός σε Κύριος.

9 Ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νῶε τοῦτο μοι ἐστὶ καθὼς ὕμνοσα αὐτῶν ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, τῇ γῇ μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου

10 Τὰ ὄρη μεταστήσεσθαι, οὐδ' οἱ βουνοὶ σου μετακινήσονται οὕτως ἐδὲ τὸ παρ' ἐμοῦ σοὶ ἔλεος ἐκλείψει, ἡδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστῇ εἶπε γὰρ ἔλεως σοὶ Κύριε!

11 Ταπεινὴ καὶ ἀκατάστατος ἔ παρεκλήθησ' ἰδοὺ ἐγὼ ἐτοιμάζω σοὶ ἄνθρακ τὸν λίθον σε, καὶ τὰ θεμελίδια σου σάφειρον.

12 Καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου ἴασπιν, καὶ τὰς πύλας σου λίθους κρυστάλλου, καὶ τὸν περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτούς.

13 Καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς σου διδασκούς Θεῶ ἔ καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου.

14 Καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ ἀπέχου ἀπὸ ἀδικου, καὶ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος οὐκ ἔγγιει σοι.

15 Ἴδου προσήλυτοι προσελεύονται σοι δι' ἔμοι, καὶ παροικήσουσί σοι, καὶ ἐπὶ σέ καταφείζονται.

16 Ἴδου ἐγὼ ἔκτισά ἰ σε, οὐχ ὡς χαλκεὺς φουσταν^α ἄνθρακας, καὶ ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον· ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε, οὐκ εἰς ἀπόλειαν φθίρειαι.

17 Πᾶν σκεῦος σκευαστὸν ἐπὶ σέ, οὐκ ἐυδῶσω^κ καὶ πᾶσα φωνὴ^α ἀναστήσεται ἐπὶ σέ εἰς κρίσιν, πάντας αὐτοὺς ἠτήσεις, οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν αὐτῇ ἔστι κληρονομία τοῖς θεραπευοῦσι Κύριον· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει Κύριος.

Κεφ. νε'. LV.

Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε^α ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ.

2 Ἰναὶ τιμᾶσθε ἀργυρίου^α, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; ἀκούσατέ^α μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντριφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχή ὑμῶν.

3 Προσέχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολυθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζητησαὶ ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά.

4 Ἴδου μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν δ' ἔδικα^κ αὐτὸν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν.

5 Ἐβην ἂ οὐκ οἶδασί^κ σε, ἐπικαλέσονται σε, καὶ λαοὶ οἱ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σέ καταφείζονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου^α τῷ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξαέ σε.

6 Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτὸν, ἐπικαλέσασθε^κ ἡνίκα δ' ἐγγίξῃ^κ ἡμῖν,

7 Ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ἄνηρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

8 Οὐ γίερ εἰσὶν αἱ βουλαι μου ὡσπερ αἱ βουλαι ὑμῶν, οὐδ' ὡσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ μου, λέγει Κύριος.

9 Ἄλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδὸς μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου.

10 Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ νετὸν ἡ χιών ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ^α ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἔκβλασθήσῃ^κ, καὶ ὄψ^κ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν,

11 Οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ^α, ἕως ἂν ἑλεσθῇ^κ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐδῶσω τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου.

12 Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδασθήσεσθε· τὰ γὰρ ὀρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλούνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις.

13 Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυνάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίης ἀναβήσεται μυρμικὴ καὶ ἔσται Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Κεφ. νς. LVI.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, φυλάσσεσθε κρίσιν, καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην· ἤγγικε γὰρ τὸ σωτήριον μου παραγίνεσθαι, καὶ τὸ ἐλεός μου ἀποκαλυφθῆναι.

2 Μακάριος ἄνηρ ὁ ποιῶν ταῦτα, καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν, καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν, καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν δ' ἄδικα^κ.

3 Μὴ λεγέτω ὁ ἄλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς Κύριον, ἄφοριεὶ με ἄρα Κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος, Ὅτι ὁ ξύλον ἐγὼ εἰμι^κ ἔθρον.

4 Τὰδε λέγει Κύριος τοῖς εὐνοῦχοις, ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου, ἐκλέξωνται ἂ ἐγὼ θέλω, καὶ ἀντέχωμαι τῆς διαθήκης μου,

5 Δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐν τῷ τείχῃ μου τόπον ὀνομαστὸν, κρείττω νῆσον καὶ θυγατέρον, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐκλείψει^κ.

6 Καὶ τοῖς ἄλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις ὁ Κύριος^κ δουλεύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας^κ καὶ πάντας τοὺς φυλάσσοντας τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν, καὶ ἀντεχόμενος τῆς διαθήκης μου,

7 Εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ οἱ θυσιαὶ αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου· ὁ γὰρ οἶκος μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,

8 Εἶπε Κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ, ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγὴν.

9 Πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια, δεῦτε, φάγετε, πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρου,

10 Ἴδετε, ὅτι ἐκτετιφλῶνται πάντες, οὐκ ἔγνωσαν^α, κύνες ἔνεοι εἰ δινήσονται ὑλακτεῖν, ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην, φιλοῦντες νυστάζειν.

11 Καὶ οἱ κύνες ἄναιδεῖς τῆ ψυχῇ, ἂκ εἰδότες πλησμονὴν^α καὶ εἰσι πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν, πάντες^α ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν, ἕκαστος κατὰ τὸ ἔαντοῦ^α.

Κεφ. νς'. LVII.

ΙΔΕΤΕ ὡς ὁ δίκαιος ἀπόλετο, καὶ ἔδειξ^α ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, καὶ ἄδεις κατανοεῖ ἀπὸ γαρ προσώπου ἀδικίας ἤρται ὁ δίκαιος.

2 Ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ αὐτοῦ, ἤρται ἐκ τῆ μέσου.

3 Ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὡδε υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνῃς.

4 Ἐντὶν ἐνετριφήσατε; καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλώσσαν ὑμῶν; ἢχ ὑμεῖς ἐσὲ τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνομον.

5 Οἱ παρακαλοῦντες^α εἰδῶλα ὑπὸ δένδρα δασέα, σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀναμέσον^α τῶν πετρῶν^α;

6 Ἐκείνη σου ἡ μερίς, οὐτός σου ὁ κληρὸς, κμάκεινος ἐξέχεας σπονδάς, ἂ καὶ τοῦτοις^κ ἀνηνεγκας θυσίας^α ἐπὶ τῶτοις οὖν ἕκ ὀργισθήσομαι;

7 Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, ἐκεῖ σου ἡ κοίτη, καὶ ἐκεῖ ἀνεβίβασας ὁ θυσίας^α σου,

8 Καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σὺ ἐθη-
κας μνημόσυνά σου ἦν, ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ
ἀποστῆς, πλείον τι ἔξεις; ἠγάπησας τοὺς
κοιμωμένους μετὰ σοῦ,

9 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου μετ' αὐ-
τῶν, καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ
σοῦ, καὶ ἀπέστειλας πρόσβεις ὑπὲρ τὰ ὄρια
σου, καὶ ἐταπεινώθης ἕως ἄδου.

10 Ταῖς πολυδοσίας σου ἐκοπίσασας, καὶ ἔκ
εἶπας, Πάυσομαι ἐνισχύουσα, ὅτι ἔπραξας
ταῦτα, διατοῦτο ἔκατεδέθησ μου σὺ.

11 Τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης, καὶ ἐψεύσω
με, καὶ ἐκ ἐμνήσθης, ἡδὲ ἔλαβες με εἰς τὴν
διανοίαν, ἡδὲ εἰς τὴν καρδίαν σου; καὶ ἐγὼ σε
ἰδὼν παρῶ, καὶ ἐμὲ ἐκ ἐφοβήθης.

12 Καὶ ἐγὼ ἀπαγγελάω τὴν δικαιοσύνην σου,
καὶ τὰ κακά σου, ἃ ἔκ ἔωφρήσει ἰ σε,

13 Ὅταν ἀναβοήσης, ἐξελεσθώσάν σε ἐν τῇ
θλίψει σου· τοῦτους γὰρ πάντα ἀνεμοί
ληφεται, καὶ ἀποίσει καταγίγ' οἱ δὲ ἀντεχό-
μενοι μου κτήσονται γῆν, καὶ κληρονομήσουσι
τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου.

14 Καὶ ἐρᾶσι, Καθαρίσατε ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ ὁδοὺς, καὶ ἕρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
τοῦ λαοῦ μου.

15 Ἔτι λέγει ὁ ὕψιστος, ἐν ὑψηλοῖς κα-
τοικῶν τὸν αἰῶνα, Ἅγιος ἐν ἀγίοις, ὄνομα
αὐτῷ, ὕψιστος ἐν ἀγίοις ἀναπανόμενος, καὶ
ὀλιγοψύχοις διδούς μακροθυμίαν, καὶ διδούς
ζῶν τὴν συντηριζόμενος τὴν καρδίαν.

16 Ὁκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς, ἡδὲ
διεπαπτόν ὀργισθήσομαι ὑμῖν· πνεῦμα γὰρ
παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ
ἐποίησα.

17 Δὲ ἁμαρτίαν βραχύ τι ἐλύπησα αὐτὸν,
καὶ ἐπάταξα αὐτὸν, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρό-
σωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλυπήθη, καὶ ἐπο-
ρεύθη στυγνὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

18 Τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐώρακα, καὶ ἰασάμην
αὐτόν, καὶ παρεκίλεσα αὐτόν, καὶ ἔδωκα αὐτῷ
παρικλήσιν ἀληθινῶν,

19 Εἰρήμην ἐπ' εἰρήμην τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς
ἐγγύς οὖσι· καὶ εἶπε Κύριος, Ἰάσομαι αὐτὸς,

20 Οἱ δὲ ἄδικοι ἄ κλυδωνισθήσονται, καὶ
ἀναπαύσασθαι οὐ δυνήσονται.

21 Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν, εἶπεν ὁ
Θεός.

Κεφ. νη'. LVIII.

ΑΝΑΒΟΗΣΟΝ ἐν ἰσχύϊ, καὶ μὴ φείσῃ, ὡς
σάλπιγγος ὕψωσον τὴν φωνὴν σου καὶ ἀνάγ-
γειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν,
καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακώβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

2 Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἔζητοῦσι, καὶ
γινῶναι μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς
δικαιοσύνης ἰστοῦσιν καὶ κρίσιν Θεοῦ αὐτῶ
μὴ ἔγκαταλειπῶς· αἰτοῦσίν με νῦν κρίσιν
δικαίαν, καὶ ἐγγίξιν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι,

3 Λέγοντες, Τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν, καὶ οὐκ
εἶδες; ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ
ἐκ ἔθνης; ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν
ἡμῶν εὐρίσκατε τὰ θελήματα ἡμῶν, καὶ πάν-
τας τοὺς ὑποχειρίους ἡμῶν ὑπονύσσετε.

4 Εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε, καὶ
τίπητε πνιμαῖς ταπεινῶν, ἵνατί μοι νησεύετε
ὡς σήμερον, ἀκουσθήναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν
ἡμῶν;

5 Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην, καὶ
ἡμέραν ταπεινῶν ἀνθρώπων τῆν ψυχὴν αὐτῶ·
ἡδ' ἂν κάμψης ὡς κρῖνον τὸν τριχλόν σου,
καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, ἡδ' οὕτω
καλέσετε νηστείαν ἡ δέκτην.

6 Οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην, λέγει
Κύριος· ἀλλὰ λίε πάντα συνδέσμον ἀδικίας,
διάλυσε στραγγαλίς βιαιῶν συναλλαγμάτων,
ἀπόστατε θεβραυσμένοι ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶ-
σαν συγγραφὴν ἄδικον διάστα.

7 Διαῤῥυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ
πτωχὸς ἀτέγους εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου·
ἐάν ὄψῃ γυμνὸς, περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκειῶν
τοῦ σπέρματός σου οὐχ ἔωφρήσει.

8 Τότε ραγήσεται πρῶτον τὸ φῶς σου, καὶ
τὰ ἰμάτιά σου ταχὺ ἀνατελεῖ· καὶ προπορεύ-
σεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ
δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε.

9 Τότε θησῆ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακουσεται σου,
ἔτι λαλούντός σου ἐρεῖ, Ἴδου πάρειμι· ἐάν
ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον, καὶ χειροτονίαν,
καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ,

10 Καὶ ὄψῃ πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σε,
καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε
ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ
σκότος σου ὡς μεσημβρία,

11 Καὶ ἔσται ὁ Θεὸς σε μετὰ σοῦ διαπαντός·
καὶ ἐμπλησθήσῃ καθαίπερ ἐπιθυμεί ἡ ψυχὴ σε,
καὶ τὰ ὄσα σου πιανθήσεται· καὶ ἔσται ὡς
κῆπος μεθῶν, καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπε
ἕδωρ.

12 Καὶ οἰκοδομηθήσονται σου αἱ ἔρημοι αἰώ-
νιοι, καὶ ἔσται τὰ θεμέλια σου αἰῶνα γενεῶν
γενεῶν, καὶ κληθήσῃ οἰκοδομος φραγμῶν, καὶ
τὰς τρίβους σου ἄναμεισον παύσεις.

13 Ἐάν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν
σαββάτων, τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματα σου ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, καὶ καλέσεις τὰ σάββατα
τρυφερῶν, ἁγία τῷ Θεῷ· ἔκ ἡρέε τὸν πόδα
σου ἐπ' ἔργῳ, ἡδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ
τοῦ στόματός σου,

14 Καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ Κυρίῳ· καὶ ἀναβι-
βίσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ψωμίει
σε τὴν κληρονομίαν Ἰακώβ τοῦ πατρὸς σου·
τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Κεφ. νθ'. LIX.

ΜΗ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σῶσαι; ἢ
ἐβάρυνε τὸ σὺς αὐτοῦ τῆ μὴ εἰσακταῖ;

2 Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διίστωσιν
ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τῷ Θεῷ, καὶ διὰ
τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον
ἄφ' ὑμῶν τῆ μὴ ἐλεήσει.

3 Αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν ἡμεροδυσμένα· αἵμα-
τι, καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ
χεῖλη ὑμῶν ἐλάλησαν ἀνομίαν, καὶ ἡ γλῶσσα
ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ.

4 Οὐθεὶς λαλεῖ δίκαια, ἡδὲ ἔστι κρίσις ἀλη-
θινή· πεποιθασιν ἐπὶ ματαίοις, καὶ λαλῶσι
κενά, ὅτι κίουσι πόνον, καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν.

5 Ὡὰ ἀσπίδων ἔρρηξαν, καὶ ἰσὶν ἀράχνης
ὑφαίνουσι, καὶ ὁ μέλλον τῶν ὤων αὐτῶν φα-
ρεῖν, συντριψάσιν οὐρίον, εὔρε καὶ ἐν αὐτῷ βα-
σιλίσκον.

6 Ὁ ἰσὸς αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἰμάτιον, ἡδὲ
μὴ περιβάλλονται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὴ
γὰρ ἔργα αὐτῶν, ἔργα ἀνομίας.

7 Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχουσι, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν, διαλογισμοὶ ὁ ἐπὶ φόνων· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,
8 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἶδασί, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβου αὐτῶν διεστραμμένα, ἅς διοδεύουσαι, καὶ οὐκ οἶδασιν εἰρήνην.

9 Διαταύτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μείναντες αὐγὴν ἐν ἠωρία περιπάτησαν.

10 Ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον, καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσι· κ' πεσοῦνται ἐν μεσημβρία ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες στενάχοντες·

11 Ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστέρα ἅμα πορεύονται· ἀνεμείναντες κρίσιν, καὶ οὐκ ἔστι σωτηρία, μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ' ἡμῶν.

12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν.

13 Ἦσέβησαμεν καὶ ἐψευσάμεθα^α, καὶ ἀπέστημεν ὅπισθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐβλάησαμεν ἀδικα, καὶ ἠπειθήσαμεν· ἐκίνομεν, καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδικούς·

14 Καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν^α, ὅτι κατηναίωθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, καὶ δὲ εὐθείας οὐκ ἐδύναντο διελθεῖν.

15 Καὶ ἡ ἀλήθεια ἤρται, καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνιέναι· καὶ εἶδε Κύριος, κ' οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν κρίσις.

16 Καὶ εἶδε, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ, κ' κατενόησε, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος· καὶ ἡμίνατο αὐτοῖς τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ^α ἔστηρισάτο.

17 Καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα, κ' περιέθετο περικεφαλαιὰν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, κ' περιέβαλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως, καὶ τὸ περιβόλαιον ὁ αὐτοῦ¹,

18 Ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις^α.

19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα^α τὸ ἐνδοξόν· ἦξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίμος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυρίου, ἦξει μετὰ θυμῷ.

20 Καὶ ἦξει ἔνεκεν Σιών ὁ ῥύόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ^α.

21 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, εἶπε Κύριος· τὸ πνεῦμα τὸ ἐμόν, ὃ ἔστιν ἐπὶ σοί, καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματος σου^α. εἶπε γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἰν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ξ'. LX.

ΦΩΤΙΖΟΥ φωτίζου Ἱερουσαλήμ, ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν.

2 Ἰδοὺ σκότος καλύψει γην, καὶ γνώφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται.

3 Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτι σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητι^α σου.

4 Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδε ἂ συναγμένα τὰ τέκνα σου^α ἦκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἄρθήσονται.

5 Τότε ὄψη^α καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος Κιλικίας, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν, κ' ἦξουσὶ σοί.

6 Ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσι σε κάμηλοι Μαδιάμ καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβᾶ ἦξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσσι, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται.

7 Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδῶν συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαϊῶθ ἦξουσι^α, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξαστήσεται.

8 Τίνες οἶδε, ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστέραὶ σὺν νοσοῖς^α ἐπ' ἐμέ¹;

9 Ἐμέ^α εἰ¹ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσίς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδοξον εἶναι.

10 Καὶ οἰκοδομήσουσιν^α ἄλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσουσίν σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ β' ἔλεου ἠγάπησά σε.

11 Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διαπαντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγείν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους.

12 Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς^α, οἵτινες οὐ δουλεύσουσὶ σοί, ἀπολούνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρμηία δ' ἐρημωθήσεται¹.

13 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἦξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου^α.

14 Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε, καὶ παρεξινάντων σε, κ' κληθήσῃ Πόλις Σιών ἅγιον Ἰσραὴλ^α.

15 Διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισσημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ θῆσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.

16 Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλείων φάγεται, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε Θεὸς Ἰσραὴλ.

17 Καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἶσω σοὶ χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρου οἶσω σοὶ ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων οἶσω σοὶ χαλκόν, ἀντὶ δὲ λίθων, σιδήρον· κ' δώσω τοὺς ἄρχοντας σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ.

18 Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἐτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου, οὐδὲ σύντριμμα, οὐδὲ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὄρισις σου, ἀλλὰ κληθήσεται Σωτήριον τὰ τεῖχη σου, καὶ αἱ πύλαι σου Γλῆμμα.

19 Καὶ οὐκ ἔσται σοὶ ἐτι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας, οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σὴ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἔσται σοὶ Κύριος φῶς αἰώνιον. κ' ὁ Θεὸς^α δόξα σου.

20 Οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιος οὐ καὶ ἡ σελήνη σὺ οὐκ ἐκλείψει^α ἔσαί γὰρ σοὶ Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τῷ πένθους σου.

21 Καὶ ὁ λαὸς σου πῶς δίκαιος, ἃ δὲ αἰῶνος κληρονομήσουσι τὴν γῆν, φυλάσσω τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτῆ εἰς δόξαν.

22 Ὁ ὀλιγοστός ἔσται εἰς χιλιάδας, καὶ ὁ ἐλάχιμος εἰς ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ καιρὸν συνίξω αὐτοὺς.

Κεφ. ξα'. LXI.

ΠΝΕΥΜΑ Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με^α, εὐαγγελίσασθαι πτωχοὺς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους ἢ τὴν καρδίαν¹, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἀφῆσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

2 Καλέσει ἐνἑαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως^α, παρακαλέσει πάντας τὸς πενθούτους,

3 Δοθῆναι τοῖς πενθούσι Σιών^α αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἀλειμμι εὐφροσύνης τοῖς πενθούσι, κατὰ στολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας^α καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν.

4 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας, ἐξηρημωμένους πρότερον ἔξανηθῆσονται, καὶ καινίσαι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς^α.

5 Καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελοουργοί^α.

6 Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, ἃ λειτουργοὶ Θεοῦ^α, ἰσχύς ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλοῦθι αὐτῶν θαυμάσησθεσθε.

7^α Οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰωνίως ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.

8 Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας^α καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίους, καὶ διαθήκη αἰωνίου διαθήσομαι αὐτοῖς.

9 Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν^α πᾶς ὁ ὄραν αὐτοῦς, ἐπιγινώσεται αὐτὰς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ἠυλογημένον ὑπὸ Θεοῦ,

10 Καὶ^α εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κυρίου. Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ^α ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

11 Καὶ ὡς ἄνην ἀφύσταν^α τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ^α, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Κεφ. ξβ'. LXII.

ΔΙΑ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται.

2 Καὶ ὀνομαζοῦνται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἡ βασιλεία τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομα^α τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό.

3 Καὶ ἔση στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διὰ δῆμα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου.

4 Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἐτι Ἐρημὸς σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμὸν, καὶ τῇ γῆ σου, Οἰκουμένη, ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου ὀνομασθήσεται¹.

5 Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτως κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου^α, καὶ ἔσται ὁν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, ὅπως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοὶ.

6 Καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν σου Ἱερουσαλὴμ κατέστησα φύλακος ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα, οἱ δὲ τέλους οὐ σιωπήσουσι μνησκόμοι Κυρίου.

7 Οὐκ ἔστι γὰρ ὑμῖν ὁμοίος^α ἐὰν διορθώσῃ, καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς.

8 Ὡμοσε Κύριος κατὰ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, Εἰ ἐπιδώσω τὸν σίτον σου, καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἐπιπίονται ταῖς ἀλλότριαι τὸν οἶνον σου, ἐφ' ᾧ ἐμόχησας.

9 Ἀλλ' ὅτι συναγαγόντες¹ φάγονται αὐτὰ, καὶ αἰνέσουσι Κύριον, καὶ οἱ ὁ συναγαγόντες¹ πίνονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεισι ταῖς ἁγίαις μου.

10 Πορεύεσθε^α διὰ τῶν πυλῶν μου, καὶ ὀδοποιήσατε τῷ λαῷ μου, ἃ καὶ τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη.

11 Ἴδου γὰρ Κύριος ἐποίησεν ἄκουστόν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς^α εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, Ἴδου ὁ σωτὴρ σοὶ¹ ἢ παραγέγονεν¹ ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθόν^α, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρό προσώπου αὐτοῦ.

12 Καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἄγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου^α σὺ δὲ κληθήσῃ Ἐπιζητημένη πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη.

Κεφ. ξγ'. LXIII.

ΤΙΣ οὗτος ὁ παραγεγόμενος ἐξ Ἐδῶμ, ἐρήθημα ἱματίων ἐκ Βοσῶρ^α; οὕτως ὠραῖος ἐν στολῇ^α, βία μετὰ ἰσχύος^α; Ἐγὼ διαλόγημαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου.

2 Διατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ;

3 Πλήρης καταπεπατημένος, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἄνηρ μετ' ἐμοῦ, καὶ κατεπάσσα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα αὐτὰς ὡς γῆν¹, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.

4 Ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπέθλην αὐτοῖς, καὶ ἐναυτοῖς λυτρώσεως πάρεστι.

5 Καὶ ἐπέβλεψα, καὶ ὁ οὐκ ἦν¹ βοηθός^α καὶ προσενόησα, καὶ ἔθειε ἀντελαμβάνετο^α καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίον μου, καὶ ὁ θυμὸς μου ἐπέστη.

6 Καὶ κατεπάθησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου, ἃ καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.

7 Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμήνησθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν πᾶσιν οἰς^α ἡμῖν ἀνταποδίδωσι^α Κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπεν, Οὐχ ὁ λαὸς μου; τέκνα ἢ μὴ ἀθετήσωσι^α καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν.

9 Ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν οὐ πρόσβρις, ἐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ἔσωσεν αὐτοὺς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν^α αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ ἤσωσεν αὐτοὺς πίας τις ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

10 Αὐτοὶ δὲ ἠπειθήσαν, καὶ παρούζηναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἐχθραν, αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς.

11 Καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων^α. Πού ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θάλασσης τὸν ποιμένα τῶν προβάτων; πού ἐστιν ὁ θεὸς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον;

12 Ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν, ὁ βραχιῶν τῆς δόξης αὐτοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ποιήσας ἐαυτῷ ὄνομα υἱώνιον.

13^α Ἥγαγεν αὐτοὺς εἰ ἀβίσσου, ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, καὶ οὐκ ἐκοπίασαν.

14 Καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδῖν^α κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς^β οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου ποιήσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης.

15 Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ δόξης σου^γ πού ἐστιν ὁ ζῆλος σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; πού ἐστι τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ ὁ οἰκτιρῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν;

16 Σὺ γὰρ^δ εἶ πατὴρ ἡμῶν^δ, ὅτι Ἀβραὰμ ἔκ ἐγνοῦ ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ Κύριε πατὴρ ἡμῶν ῥύσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου^ε ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶ^ε.

17 Τί ἐπλήνσας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνες^δ τὴν καρδίαν ἡμῶν^δ, τοῦ μη φοβείσθαι σε; ἐπίστρεψον διὰ τὸν δούλου σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου.

18 Ἴνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τῆς ἁγίου σου.

19 Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν, οὐδὲ^δ ἐκλίθη^δ τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.

Κεφ. ξδ'. LXIV.

ΕΑΝ ἀνοίξης τὸν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακίησονται,

2 Ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήκεται, καὶ κατακαύσει πῦρ τὸν ὑπεραντίους, καὶ φανερόν^α ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐν τοῖς ὑπεραντίους^α ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη παραθῆσονται,

3 Ὅταν ποιῆς τὰ ἔνδοξα^α τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη.

4 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, ἐδὲ οἱ ὑψηλοὶ ἡμῶν εἶδον Θεόν πλην σου, καὶ τὰ ἔργα σου, ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον.

5 Συναντήσεται γὰρ^α τοῖς ποιούσι τὸ δίκαιον, καὶ τὸν ὁδῶν σου μνησθήσονται^β ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν^γ διατουτο ἐπλανήθημεν.

6 Καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς^α ὡς ῥάκος ἀποκαθημένους πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν^β καὶ ἐξεβρόχθημεν ὡς φύλλα^γ ἃ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν^δ οὕτως ἄνεμος οἶσει ἡμᾶς.

7 Καὶ οὐκ ἐστὶν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου, καὶ ὁ μνησθεὶς ἀνταλαβέσθαι σου^α ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν, καὶ παρεδώκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

8 Καὶ νῦν Κύριε πατὴρ ἡμῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ πληροὶ^α, ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντες^α.

9 Μη ὀργίζου ἡμῶν^α σφόδρα, καὶ μη ἐν καιρῷ μνηστῆς ἀμαρτιῶν ἡμῶν^β καὶ νῦν ἐπιβέβησον, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς.

10 Πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος, Σιών ὡς ἔρημος ἐγενήθη, Ἰερουσαλὴμ εἰς κητάραν.

11 Ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου ἡμῶν, καὶ ἡ δόξα ἦν εὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυρκαυστος, καὶ πάντα^α ἔνδοξα ἡμῶν συνέπεσε.

12 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου Κύριε, καὶ ἐσιώπησας, καὶ ἐταπεινώσας ἡμᾶς^α σφόδρα.

Κεφ. ξε'. LXV.

ΕΜΦΑΝΗΣ ἐγενήθη τῶν ἐμῶν ἐπερωτώσιν, εὐρέθη τῶν ἐμῶν μὴ ζητοῦσιν^α εἶπα, Ἰδοὺ εἰμι^α τῷ ἔθνει, οἱ^β οὐκ ἐκάλεσάν^β μου τὸ ὄνομα^β.

2 Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθῶντα καὶ ἀντιλέγοντα, τοῖς πορευομένοις ὁδῷ οὐ καλῇ^δ, ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

3 Ὁ λαὸς οὗτος ὁ ποροζίνων με ἐναντιῶν ἐμοῦ διαπαντός^α αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις, καὶ θυμιάσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις ἃ οὐκ ἐστὶν^β.

4 Ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ ἐν τοῖς σπηλαιοῖς κοιμῶνται διὰ ἐνύπνια, οἱ ἔσθοντες κρέας ὕειον, καὶ ζωμόν θυσιῶν, μεμολυμμένα πάντα τὰ σκεῖη αὐτῶν,

5 Οἱ λέγοντες, Πόρρω οὐκ ἐμοῦ, μὴ ἐγγισθῆς μοι, ὅτι καθαρὸς εἰμι^α ὡς κηρὸς τὸν θυμῷ μου, πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πίας τὰς ἡμέρας.

6 Ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου, οὐ^δ σιωπήσω^δ ἕως ἂν^δ ὑποδώσω^δ εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν.

7 Τίς ἀμαρτίας αὐτῶν, καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγει Κύριος^α οἱ ἐθυμιάσαν ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ἀνείδισάν με, ὑποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν.

8 Οὕτως λέγει Κύριος, Ὅν τρόπον εἰρεθίσεται ὁ ῥῶξ ἐν τῷ βότρυι, καὶ ἐρῶσι, Μη λυμῆνη αὐτόν, ὅτι εὐλογία^α ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτως ποιῶς ἔνεκεν τοῦ δουλευντός μου, τοῦτου ἔνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας.

9 Καὶ ἐξέξω τὸ ἐξ Ἰακώβ σπέρμα καὶ^α ἐξ Ἰαῦδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου, καὶ οἱ δούλοι μου, καὶ^β κοτοικήσουσιν ἐκεῖ.

10 Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλει ποιμνίων, καὶ φάραξ ἄχρω εἰς ἰνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου, οἱ ἐζητησάν με.

11 Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με, καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἐτοιμαίζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν, καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέραςμα,

12 Ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε^α ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ οὐχ ὑπηρετοῦσθε^β ἐλίλησα, καὶ παρηκούσατε, καὶ ἐποίησατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξασθε.

13 Διατιούτο τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μου φέγονται, ὑμεῖς δὲ πενιθίσετε^α ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μου πίνονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε^β ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μου εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε^γ.

14 Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μου ἀγαλλιᾶσονται ἐν εὐφροσίνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκρίξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος^α ὡμίον^β ὑλοοίσετε.

15 Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ Κύριος^α τοῖς δὲ δουλεύουσιν^β μοι^β κληθήσεται ὄνομα καινόν,

16 Ὁ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, εὐλογήσουσι γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν· καὶ οἱ ὀμνούντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίονται τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν ἐπιλήσονται γὰρ τὴν θλίψιν τὴν πρώτην, καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν.
17 Ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινός, καὶ ἡ γῆ καινὴ, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσι τῶν προτέρων, καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν.

18 Ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐφροσύνης ἐν αὐτῇ· ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἄγαλλίαμα Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην.

19 Καὶ ἀγαλλιάσεται ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ λαῷ μου· καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῆ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ, καὶ φωνὴ κραυγῆς.

20 Ὁ Οὐδ' οὐ μὴ γέννηται ἐτι ἐκεῖ ἄσπερος καὶ πρᾶσβυτης, ὅς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτῶ· ζῆται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν, ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἀμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ ἐπικατάρτος ἔσται.

21 Καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι· καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελώνας, καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γεννήματα αὐτῶν.

22 Οὐ μὴ οἰκοδομήσουσιν, καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσι, καὶ ἄλλοι φάγονται· κατὰ γὰρ τὴς ἡμέρας τοῦ ἔθλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου· τὰ γὰρ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν πωλαιώσουσιν.

23 Οἱ ἄεκλεκτοὶ μου οὐ κοπιᾶσουσιν εἰς κενόν, οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κἀράν, ὅτι σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ ἔστι, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν.

24 Καὶ ἔσται πρὶν ἢ κερᾶσαι αὐτοὺς, ἐγὼ ὑπακούσομαι αὐτῶν· ἐτι λαλοῦντων αὐτῶν, ἔρη, τί ἔστι;

25 Τότε λύκοι καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχραν, ὄφις δὲ γῆν ὡς ἄρτον· οὐκ ἀδικήσουσιν, οὐδὲ ἠλιμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου, λέγει Κύριος.

Κεφ. ζς'. ΙΧVI.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος, Ὁ οὐρανὸς μου θρόνος, καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσατέ μοι; καὶ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

2 Πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χεὶρ μου, καὶ ἔστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος· καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχον, καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου;

3 Ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύμῳ μου μόσχον, ὡς ὁ ἀποκτένων κύνᾳ· ὁ δὲ ἀναφέρων σειμίδαλι, ὡς αἷμα ἕθειν· ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον, ὡς βλάσφημος· καὶ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε.

4 Καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαιγμάτα αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς· ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς, καὶ οὐχ ὑπήκουσαν μου· ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξαντο.

5 Ἀκούσατε ῥήματα· Κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ· εἶπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μισούσιν ὑμᾶς καὶ βδελυσσομένοις, ἵνα τὸ ὄνομα Κυρίου δοξασθῇ, καὶ ὀφθῆ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν, καὶ ἐκείνοι μισχυνθήσονται.

6 Φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως, φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ Κυρίου ἀνταποδιδόντος ἀνταποδοσέν τοῖς ἀντικειμένοις.

7 Πρὶν τὴν ὀδίνουσαν τεκεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὀδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν.

8 Τὴς ἦκουσε τοιοῦτο, καὶ τὴς ἔωρακεν οὕτως;

εἰ ὠδινε γῆ ἐν ἡμέρα μιᾷ, ἢ καὶ ἐτέθη ἔθνος εἰς ἀπᾶς, ὅτι ὠδινε καὶ ἔτεκε Σιών τὰ παιδιά αὐτῆς.

9 Ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην, καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου, εἶπε Κύριος· οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννώσασαι καὶ στείραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ Θεὸς σου.

10 Εὐφρύνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν, ὁ χάρητε ἅμα αὐτῇ χαρᾷ· πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ,

11 Ἴνα θηλάσῃτε, καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μασῆ παρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσῃτε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς.

12 Ὅτι τίδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμᾶν- ῤοὺς ἐπικλιζῶν δόξαν ἔθνων· τὰ παιδιά αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρῆθῶνται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται.

13 Ὡς εἰ τινα μήτηρ παρακαλεῖ, οὕτω κἀγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ παρακληθήσεσθε.

14 Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὴν ὀσάτ' ὑμῶν βοτάνῃ ἀνατελεῖ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φθουμένοις αὐτῶν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθού- σιν.

15 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἦξει, καὶ ὡς καταίγῃς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδικήσιν αὐτῶν, καὶ ἀποσκορακισμόν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός.

16 Ἐν γὰρ τῇ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ρομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σὰρξ· πολλοὶ τραυματῖαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου.

17 Οἱ ἁγιοζῆμοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ἕθειν, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπιτοαυτὸ ἄναλωθήσονται, εἶπε Κύριος.

18 Κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμόν αὐτῶν ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἦψουσι καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου.

19 Καὶ καταλέξω ἐπ' αὐτῶν σημείων, καὶ ἐξασπαστέλω ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσίς, καὶ Φουδ, καὶ Λοῦδ, καὶ Μοσχ, καὶ εἰς Ἱθροβὲλ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς ἡσίους τὰς πόρρω, οἱ ἐκ ἀγκυράσι μου τὸ ὄνομα, ὅτε ἐωράκασι μετὰ τὴν δόξαν· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι.

20 Καὶ ἄξουσιν τοὺς ἀδελφὸς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον Κυρίῳ, μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων ἐν λαμπήναις ἠμίονων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, εἶπε Κύριος, ὡς ἀνεγκήκισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰς θυσίας αὐτῶν ἀέμοι! μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

21 Καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι ἱερεῖς καὶ Λευίτας, εἶπε Κύριος.

22 Ὅν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινός καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιόν ἐμοῦ, λέγει Κύριος, οὕτω στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν, καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν.

23 Καὶ ἔσται δὲ μὴν' ἐκ μηνός, καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου, ἦξει πᾶσα σὰρξ τοῦ προσκυνῆσαι ἐνώπιον ἐμῷ ἐν Ἱερουσαλήμ, εἶπε Κύριος.

24 Καὶ ἐξελεύσονται καὶ ὄνονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ γὰρ σκῶληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσῃ, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται εἰς ὄρασι πᾶσῃ σαρκί.

Ι Ε Ρ Ε Μ Ι Α Σ.

Κεφ. α'. Ι.

Τὸ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμίαν τὸν τοῦ Χελκίου, ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀναθὼθ ἐν γῇ Βενιαμίν,

2 Ὡς ἐγενήθη λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτὸν, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσία υἱοῦ Ἀμώς βασιλέως Ἰούδα, ἔτους τρισκαίδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ Σεδεκία υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς ὃ αὐτόν·

5 Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε, καὶ πρὸ τοῦ ὅ σε ἐξελεθεῖν^α ἐκ μήτρας, ἡγιακά σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε.

6 Καὶ εἶπα, Ὁ ἄν δεσποτα Κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμα λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Μὴ λέγε, Ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ, καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι, λαλήσεις.

8 Μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

9 Καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς με, καὶ ἤψατο τὸ στόματός μοι, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου.

10 Ἰδοὺ καθέσθαι σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας, ἐκρίζουν, καὶ κατασκάπτειν, καὶ ἀπολλεῖν,^α καὶ ἀνοικοδομεῖν, καὶ καταφυτεύειν.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, Τί σύ ὄρας^α; καὶ εἶπα, Βακτηρίαν καριίνην.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Καλῶς ἑώρακας, διότι ἐγήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτοῦς.

13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ὅ ἐκ δευτέρου πρὸς με¹, λέγων, Τί σύ ὄρας; καὶ εἶπα, Λέβητα ἔποκαίμενον, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Βορῆα.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἀπὸ προσώπου Βορῆα ἔκκαυθησεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τὰς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

15 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας ὃ τῆς γῆς ἀπὸ Βορῆα¹, λέγει Κύριος¹ καὶ ἔξουσιν καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτῆ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τεῖχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα.

16 Καὶ λαλήσω πρὸς αὐτῶς^α μετὰ κρίσεως¹, περὶ πίστεως τῆς κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλειπόν με, καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἄλλοτρίοις, καὶ προσεκίνησαν τοὺς ἔργους τῶν χειρῶν αὐτῶν.

17 Καὶ σὺ περιβώσαι τὴν ἄσφιν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ εἰπὸν^α πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι· μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,

μηδὲ πτοηθῆς ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

18 Ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὄχιραν,^α καὶ ὡς τείχος χαλκοῦν, ὄχιρον πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ. καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς.

19 Καὶ πολεμήσουσί σε, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σε, διότι ὁ μετὰ σοῦ ἐγὼ¹ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, ὅ εἶπε¹ Κύριος.

Κεφ. β'. ΙΙ.

α **Κ**ΑΙ εἶπε, Τίδε λέγει Κύριος,

2 Ἐμνήσθην ἑλέως νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθήσαι σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ,^α λέγει Κύριος.

3 Ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, ἀρχῇ γεννημάτων αὐτοῦ¹ πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι, κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτῆς, φησὶ Κύριος.

4 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου οἴκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατρίᾳ οἴκου Ἰσραὴλ.

5 Τίδε λέγει Κύριος, Τί εὑροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστειλαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαιῶν, καὶ ἐματαιώθησαν;

6 Καὶ ἐκ εἶπαν, Ποῦ ἐστι Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ὁ ἀπεῖρω καὶ ἀβάτῳ¹ ἐν γῇ ἀνώροφ καὶ ἰκαρίπῳ, ἐν γῇ ἣ ἔδιδωκευεν ἐν αὐτῇ ἀνήρ ἔθην, καὶ ἔκαθηκισεν ἄνθρωπος ἐκεῖ;

7 Καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ¹ καὶ εἰσήλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔσθεθε εἰς βδέλυγμα.

8 Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν, Ποῦ ἐστι Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου, οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ προφήται ὅ ἐπροφήτεον¹ τῇ Βάβυλ, καὶ ὅπισω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν.

9 Διατοῦτο ἐτι κριθήσονται πρὸς ὑμᾶς,^α καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσονται.

10 Διότι ἔλθετε εἰς νήσους Χεττιεῖμ, καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδὰρ ἄποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα.

11 Εἰ ἀλλάξωνται^α ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί¹· ὁ δὲ λαὸς μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ἀφελήθησονται.

12 Ἐξέστη ὁ ἕρανός ἐπὶ τοῖσιν, καὶ ἐφρίξεν ἐπὶ πλείον σφόδρα, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου¹ ἐμέ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ὅ ζωῆς¹, καὶ ὤρυξαν ἐαυτοὺς λάκκους συντετριμμένους, οἳ οὐκ ἀνιῶνται ὕδωρ συνέειναι.

14 Μὴ δούλους ἐστὶν Ἰσραὴλ, ἡ οἰκογενὴς ἐστὶ; διατί εἰς προνομίην ἐγένετο;

15 Ἐπ' αὐτὸν ὠρόντο λείοντες, καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἱ ἔτασαν τὴν γῆν αὐτοῦ

εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν κατασκάψησαν, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

16 Καὶ υἱοὶ Μέμφως καὶ Τάφνας ἔγνωσαν σε, καὶ ἠκατέπαίζον σου.

17 Οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει Κύριος ὁ Θεός σου·

18 Καὶ νῦν τί σοι καὶ τῆ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πεινῆ ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῆ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πεινῆ ὕδωρ ποταμῶν;

19 Παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε· καὶ γνώθι, καὶ ἴδε, ὅτι πικρὸν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου· καὶ οὐκ ἐυδόκησα ἐπὶ σοί, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

20 Ὅτι ἂν αἰῶνος ἐστρίψης τὸν ζυγόν σου, καὶ διέσπασας τοὺς δεσμούς σου, καὶ εἶπας, Ὁὐ δευλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βηνὸν ὑψηλόν, καὶ ὑποκάτω παντός φύλλου κατασκίε, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορείᾳ μου.

21 Ἐγὼ δὲ ἐφύτευσαί σε ἄμπελον καρποφόρον· πᾶσαν ἀληθινὴν· πῶς ἐστρίψης εἰς πικρίαν ἡ ἄμπελος ἢ ἄλλοτρία;

22 Ἐἶν ἄσπιλὴν ἐν νίτρῳ, καὶ πληθυνῆς σεαυτὴν ποίαν, κεκηλιδώσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου· ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος.

23 Πῶς ἔρεις, Οὐκ ἐμιάνην, καὶ ὀπίσω τῆς Βαβυλῶν οὐκ ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ, καὶ γνώθι τί ἐποίησας· ὃς ἐ φωνῆ αὐτῆς ὠλόλυξε·

24 Τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἔρημου, ἐν ἐπιθυμίᾳ ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη, τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτήν οὐ κοπιήσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτήν.

25 Ἀποστρέφον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας, καὶ τὸν φέρονγιά σου ἀπὸ δίψου· ἡ δὲ εἶπεν, Ἀνδριούμαι, ὅτι ἠγαπήκει ἄλλοτρίους, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.

26 Ὡς αἰσχύνῃ κλέπτων ὅταν ἀλῶ, οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ πρόφηται αὐτῶν.

27 Τῷ φύλῳ εἶπας, Ὅτι πατήρ μου εἶ σύ, καὶ τῷ λίθῳ, Σὺ ἐγέννησάς με· καὶ ἔστρεψα ἐπ' ἐμὲ νῶτα, καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐρούσιν, Ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς.

28 Καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ σου, οὓς ἐποίησας σεαυτῶν; εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσιν ἐν καιρῷ τῆς κακίᾶς σου; ὅτι καὶ ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ᾗσαν θεοὶ σου Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἰερουσαλὴμ ἔθνον τῆ Βαβυλῶν.

29 Ἰνατί λαλεῖτε πρὸς μέ; ἀπάντες ὑμεῖς ἠσεβήσατε, καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος.

30 Μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδείαν ἐκ ἐδῆξασθε, μάχαιρα κατέφαγε τὰς προφῆτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλοθρεύων, καὶ οὐκ ἐφοβήθητε.

31 Ἀκοῦσάτα· λόγον Κυρίου· τίδε λέγει Κύριος, Μὴ ἔρημος ἐγενώμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῆ κεχερσώμενη, διατί εἶπεν ὁ λαός μου, Οὐ κριευσθήσομεθα, καὶ οὐχ ἤξομεν πρὸς σέ· ἔτι;

32 Μὴ ἐπιλήσεται νόμῳ τὸν κόμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθητό με ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

33 Τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, τῷ ζητῆσιν ἀγάπην; οὐχ οὕτως· ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπνηρέσω τὸ μίαναι τὰς ὁδοὺς σου,

34 Καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου εὐρέθησαν αἵματα

ψυχῶν ἀθῶνων· οὐκ ἐν διорύγμασιν εὔρον αὐτοὺς, ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ ὀρί.

35 Καὶ εἶπας, Ἀθῶός ἐμι, ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ κρινομαι πρὸς σέ, ἐν τῷ λέγειν σε, Οὐχ ἤμαρτον·

36 Ὅτι κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερώσαι τὰς ὁδοὺς σου· καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου κατασχυνθήσῃ, καθὼς κατασχυνθῆς ἀπὸ Ἀσσοῦ·

37 Ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπόσωτο Κύριος τὴν ἐλπίδα σου, καὶ οὐκ εὐδοθήσῃ ἐν αὐτῇ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΕΑΝ ἐξαποστείλῃ ἡνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, μὴ ἀνακίμπουσα ἀνακίμπει πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐ μαινομένη μανθήσεται ἢ γυνὴ ἕκεινη; καὶ σὺ ἐξεπόρευνας ἐν ποιμαῖς πολλοῖς, καὶ ἀνεκάμπτες πρὸς μέ, λέγει Κύριος.

2 Ἄρον τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς εὐθειαν· καὶ ἴδε, τοῦ ὅσις ἐξεφύρθης· ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοὺς ὡσεὶ κορῶν ἐρημομένη, καὶ ἔμμανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου.

3 Καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ· ὄψις πόρνης ἐγένετό σου, ἀπνηραιοσύνησας πρὸς πάντας.

4 Οὐχ ὡς οἰκὸν με ἐκίλεσας, καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου,

5 Μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, ἡ δ' φυλαχθήσεται· εἰς νίκος; ἰδοὺ ἐλάλησας, καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα, καὶ ἠδυνάσθης.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βασιλέως, Εἶδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ; ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλόν, καὶ ὑποκάτω παντός φύλλου ἀλωδοῦς, καὶ ἐπόρευσαν ἐκεῖ.

7 Καὶ εἶπα, μετὰ τὸ πορευθῆσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα· Πρὸς μέ ἀνίστρεφον καὶ οὐκ ἀνεστρέφε· καὶ εἶδος τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος Ἰῶδα.

8 Καὶ εἶδον, ὅτι περὶ πάντων ὧν κατελήθη ἐν οἱς ἐμοιχάτο ἡ κατοικία Ἰσραὴλ, καὶ ἔξαπέσειλι αὐτὴν, καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίας εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπόρευσε καὶ αὐτῇ,

9 Καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεῖα αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευσε τὸ φύλον καὶ τὸν λίθον.

10 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπεστράφη πρὸς μέ ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεῖδει.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ἐδικάωσεν τὴν ψυχὴν αὐτῆ· Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτης Ἰῶδα.

12 Πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τῆς τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἔρεις, Ἐπιστράφητι πρὸς μέ ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος· καὶ μὴ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐβλεμῶν ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐ μνησῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Πλὴν, γνώθι τὴν ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου ἠσέβησας, καὶ διέχεας τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἄλλοτρίους ὑποκάτω παντός φύλλου ἀλωδοῦς, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκουσας, λέγει Κύριος.

14 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεςηκότες, λέγει Κύριος, διότι· ἐγὼ κατακρινεῖσω ὑμῶν, καὶ λήσονται ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιών,

15 Καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης.

16 Καὶ ἔσαι ἕαν πληθυνθῆτε, καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ λέγει Κύριος, ἔν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἔρουσιν ἔτι, Κιβωτὸς διαθηκῆς ἁγίου Ἰσραὴλ, οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὀνομασθήσεται, οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται, καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι.

17 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσι τὴν Ἱερουσαλὴμ, Θρόνον Κυρίου καὶ συναχθήσονται πάντα τὰ ἔθνη εἰς αὐτήν, ἃς οὐ πορεύονται ἐπὶ ὁπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρίας.

18 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελθεύσονται ὁ οἶκος Ἰούδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἤξουσιν ἐπιτοαυτὸ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν κατεκληρονομήσατε τοὺς πατέρας αὐτῶν.

19 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Γένοιτο Κύριε ὅτι τίξω σέ εἰς τέκνα, καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν, κληρονομίαν Θεοῦ παντοκράτορος ἔθνῶν ἃς εἶπα, Πατέρα καλέσετε με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσθε.

20 Πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμέ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

21 Φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δέσφωσις υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἠόκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο Θεοῦ ἁγίου αὐτῶν.

22 Ἐπισράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες, καὶ ἴσσομαι τὰ συντριμμάτα ὑμῶν. Ἰδὲ ὄσλοι ἡμεῖς ἐσομέθα σοι ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶ.

23 Ὅντως εἰς ψεύδος ἦσαν οἱ βουνοὶ, καὶ ἡ δύναμις τῶν ὄρων, πλὴν διὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραὴλ.

24 Ἡ δὲ αἰσχίνῃ κατηνάλωσε τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ τὸ στέοτος ἡμῶν, τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν.

25 Ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχίνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἐναντι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἠμαρτήσαμεν ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐχ ὕπηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΕἰΑΝ ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ, ὁ λέγει Κύριος, πρὸς με, ἔπιστραφήσεται ἃς ἕαν περιέλω τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἃς ἕαν ἐκ αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῆ, καὶ ἡμῶν, Ζῆ Κύριος, μετὰ ἀληθείας ἃς ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ εὐλογοῦσιν ἐν αὐτῷ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσι τῷ Θεῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

3 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰσδα, καὶ τοῖς κατοικῆσιν Ἱερουσαλὴμ, Νεώσατε ἑαυτοὺς νεώματα, καὶ μὴ σπεύριτε ἐπ' ἀκάνθαις.

4 Περιτιμήθητε τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ περιτέμθετε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰσδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, μὴ ἐξέλθη ὡς πῦρ ὁ θυμὸς μου, καὶ ἐκκαυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων, ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.

5 Ἀναγγεῖλατε ἐν τῷ Ἰούδα, καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶπατε, Σημάνετε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι, κεραίζετε μέγα εἶπατε, Συναχθήτε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχηρεῖς.

6 Ἀναλαμβάνοντες φείγετε εἰς Σιών σπεύσατε, μὴ στήτε, ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ συντριβὴν μεγάλην.

7 Ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξῆρε, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, τοῦ θείναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καβαλεθροῦνται, παρὰ τὸ μὴ κατοκεῖσθαι αὐτάς.

8 Ἐπὶ τοῖς περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε, καὶ ἀλαλάξτε, διότι οὐκ ἀπεσράφη ὁ θυμὸς Κυρίου ἀφ' ὑμῶν.

9 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολείται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκατήσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάζονται.

10 Καὶ εἶπα, Ὡς δέσποτα Κύριε, ἀρά γε ἀπατῶν ἠπάτησα τὸν λαὸν τούτου καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγων, Εἰρήνη ἔσται ἃς ἰδοὺ ἡψατο ἡ μάχημα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν;

11 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρουσι τῷ λαῷ τῶν καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ, Πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ εἰς καθάρων, οὐδ' εἰς ἁγίων.

12 Πνεῦμα πληρώσεως ἤξει μοι νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κριματὰ μου πρὸς αὐτοὺς.

13 Ἰδοὺ ὡς νεφέλῃ ἀναβήσεται, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, κουφότεροι αἰετῶν οἱ ἵπποι αὐτῶν οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωρήμεν.

14 Ἀπόπλυε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλὴμ, ἵνα σωθῆς ἕως πότε ὕπάρχουσι ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου;

15 Διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος ἐκ Δάν ἦξει, καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραῖμ.

16 Ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδοὺ ἤκασιν ἀναγγεῖλατε ἐν Ἱερουσαλὴμ, συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα φωνὴν αὐτῶν.

17 Ὡς φυλάσσαντες ἄγρον, ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλω, ὅτι ἐμὴ ἡμέλησας, λέγει Κύριος.

18 Αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πικρά, ὅτι ἦσαν ὡς τῆς καρδίας σου.

19 Τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου, μαίμασσει ἡ ψυχὴ μου, σπαράσσει ἡ καρδία μου οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴ σάλπιγγος ἤκωσεν ἡ ψυχὴ μου, κρῆνῃν πολέμου.

20 Καὶ ταλαιπωρίας, συντριμμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, ἄφρων τεταλαιπώρηκε ἃς σκηνὴ, διεσπάσθησαν αἱ ὀρέεις μου.

21 Ἔως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σάλπιγγος;

22 Διότι οἱ ἠνομίωμοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ᾔδεισαν υἱοὶ ἄφρονες εἰσι καὶ οὐ συνετοὶ, σοφοὶ εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν.

23 Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθὲν, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτῶν.

24 Εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πᾶντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους.

25 Ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο.

26 Εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἐρήμος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπετυριζόμεναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν.

27 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἐρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντελειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω.

23 Ἐπὶ τούτοις πενθείτω ἡ γῆ, καὶ συσκοτα-
σαῖτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν διότι ἐλάλησα, καὶ
οὐ μετανοήσω, ὥρμησα, καὶ οὐκ ἀποστρέψω
ἄπ' αὐτῆς.

29 Ἀπὸ φωνῆς ἰππέως, καὶ ἐντεταμένου τῶν
ἀνεχώρησε πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ
σπήλαια, καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν, καὶ
ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκατ-
ελείφθη, οὐ κατῆκει ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος.

30 Καὶ σὺ ἄτι ποιήσεις; ἔαν περιβάλη
κόκκινον, καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσοῦ· ἔαν
ἐγγρίσῃ στίβι τούς ὀφθαλμούς σου, εἰς μά-
ταιον ἰσχυροῦ σου ἀπάσαντό σε οἱ ἐραταί
σου, τὴν ψυχὴν σου ἔζητοῦσιν.

31 Ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινοῦσῃ ἦκουσα τοῦ στε-
ναγμοῦ σου, ὡς πρωτοκοῦσῃ· φωνὴ θυγα-
τρὸς Σιών ἐκλυθήσεται, καὶ παρήσει τὰς χεῖρας
αὐτῆς· Ὁμοίω ἐγώ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις.

Κεφ. ε. V.

ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἴδετε, καὶ γνῶτε, καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλα-
τείαις αὐτῆς, ἔαν εὕρητε· εἰ ἔστι ποιῶν κρί-
μα, καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἴλωσ ἔσομαι αὐτοῖς,
λέγει Κύριος.

2 Ζῆ Κύριος, λέγουσι, διατοῦτο οὐκ δὲν ἰ-
ψεύδεσιν ὀμνύουσι;

3 Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς πίστιν· ἐμαστί-
γισαυ αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλε-
σας αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἠθέλησαν δεξασθαι παι-
δείαν· ἔστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ
πῆτραν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι.

4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, ἴσως πτωχοὶ εἰσι, διότι οὐκ
ἔδυνάσθησαν ἰ, οὐκ ἐγίνωσαν ὁδὸν Κυ-
ρίου, καὶ κρίσιν Θεοῦ.

5 Πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἀδρούς, καὶ λαλήσω
αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου, καὶ
κρίσιν Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν
ζυγόν, διέρρηξαν δεσμούς.

6 Διατοῦτο ἔπαισαν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ ὄ-
δρου, καὶ λύκος ἕως τῶν οἰκῶν ἀλόθρευσεν
αὐτοῖς, καὶ πάρδαλις ἐργηγόρησεν ἐπὶ τὰς
πόλεις αὐτῶν· πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ'
αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας
αὐτῶν, ἰσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν.

7 Ποία τούτων ἴλωσ γένομαι σοι; οἱ υἱοὶ
σου ἐγκατέλιπόν με, καὶ ὤμνον ἐν τοῖς οὐκοῖς
οἰσι θεοῦ· καὶ ἐχόρτασα αὐτοῖς, καὶ ἐμοι-
χῶντο, καὶ ἐνοικοῖοι πορνῶν κατέλουν.

8 Ἴπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος
ἐπὶ τὴν γυναῖκα τῆς πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον.

9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει
Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τοιοῦτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ
ψυχὴ μου;

10 Ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς, καὶ
κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ αμὴ ποιήσατε·
ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ
Κυρίου εἰσιν.

11 Ὅτι ἀθετῶν ἠβήτησεν εἰς ἐμέ, λέγει
Κύριος, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ οἶκος Ἰούδα

12 Ἐψεύσατο τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, καὶ εἶπαν,
Οὐκ ἔστι ταῦτα· οὐχ ἦξει ἐφ' ἡμᾶς κακά, καὶ
μάχιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα.

13 Οἱ προφήται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον, καὶ
λογος Κυρίου οὐχ ἰπῆρχεν ἐν αὐτοῖς.

14 Διατί τοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
Ἄθ' ὧν ἐλαλήσατε μοι ῥῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐνώ
δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου
πῦρ, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα, καὶ καταφάγε-
ται αὐτοῖς.

15 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ἡμᾶς ἔθνος πόρρωθεν
οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ἔθνος οὐ οὐκ
ἀκούσει τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

16 Πάντες ἰσχυροὶ,

17 Καὶ κατέδονται τὸν θερσίονον ἡμῶν, καὶ
τοὺς ἄρτους ἡμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς
ἡμῶν, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν, καὶ κατέδονται
τὰ πρόβατα ἡμῶν, καὶ τοὺς μόσχους ἡμῶν, καὶ
κατέδονται τοὺς ἀμπέλωνας ἡμῶν, καὶ τοὺς
σκῆκωνας ἡμῶν, καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ἡμῶν· καὶ
ἀλοήσουσι τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ἡμῶν ἐφ'
αἷς ἡμεῖς πεποιθατέ ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ.

18 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει
Κύριος ὁ Θεὸς σου, οὐ μὴ ποιήσω ἡμᾶς εἰς συν-
τέλειαν.

19 Καὶ ἔσται ὅταν εἶπητε, Τίνος ἔνεκεν
εἰποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα ταῦ-
τα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἄθ' ὧν ἐδουλεύσατε
θεοῖς ἄλλοτριοῖς ἐν τῇ γῇ ἡμῶν, οὕτως δου-
λεύσατε ἄλλοτριοῖς ἐν τῇ γῇ οὐχ ἡμῶν.

20 Ἀνιγγεῖλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακώβ
καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα.

21 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μαρῶς καὶ ἀκαρ-
διος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς οὐ βλέπουσιν, ὦτα
αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσι.

22 Μὴ ἐμὲ οὐ φοβήθησθε, λέγει Κύριος·
δὴ ἄπο προσώπου μου οὐκ εὐλαβήθησθε;
τὸν τάξαντα ἄμνον ὄριον τῇ θαλίᾳσῃ, πρό-
σταγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό, καὶ
ταραχθήσεται, καὶ οὐ ὀδυνησεται· καὶ ἡχη-
σουσι τὰ κύματα αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται
αὐτό.

23 Τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος
καὶ ἀπειθῆς, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθουσαν,

24 Καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Φοβη-
θῶμεν δὴ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν δίδοντα
ἡμῖν ὑπέρον πρῶτον καὶ ὄψιμον, κατὰ καιρὸν
πληρώσεως προστάγματος θερσίονου, καὶ ἐφύ-
λαξεν ἡμῖν.

25 Αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα, καὶ αἱ
ἀμαρτίαι ἡμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἐφ'
ἡμῶν.

26 Ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς,
καὶ παγίδας ἔστησαν αὐτοῦ· διαφθεῖραι
ἄνδρας, καὶ συναλαμβάνουσαν.

27 Ὡς παγῖς ἐφεσταμένῃ πλήρης πετεινῶν,
οὕτως οἱ οἴκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου· διατί το
ἐμγαυλίθησαν, καὶ ἐπλόττησαν.

28 Καὶ παρέβησαν ἄκριον, οὐκ ἔκριναν
κρίσιν ὄφανου, καὶ κρίσιν χίρας ἐκ ἐκρίνουσαν.

29 Μὴ ἐπὶ τοῖσι οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει
Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιοῦτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ
ψυχὴ μου;

30 Ἐκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς.

31 Οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἄδικα, καὶ οἱ
ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ
ὁ λαὸς μου ἠγάπησεν· οὕτως· καὶ τί ποιή-
σατε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα;

Κεφ. σ. VI.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ υἱοὶ Βενιαμὴν ἐκ μέσης τῆς Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἐν Θεοκευῖ σημάνατε σάλπιγγι, καὶ

ὑπὲρ Βαιθαχαρὰ ἀρατε σημεῖον, ὅτι κακὰ ἔκκευθεν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται·

2 Καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος ἄ θύγατερ Σιών.

3 Εἰς αὐτὴν ἤξουσι ποιμένες, καὶ τὰ ποιμνία αὐτῶν καὶ πῆξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὴς κύκλω, καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῆ χειρὶ αὐτοῦ.

4 Παρασκευάσαθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείουσιν αἱ σκῆαι τῆς ἡμέρας.

5 Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νυκτί, καὶ διαφθεύρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.

6 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος, Ἐκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύναμιν ὡ πόλις ψευδῆς, ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ.

7 Ἰδοὺ ψῆχες Λάκκος ὕδου, οὐτὸ ψῆχες κακία αὐτῆς, ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διαπαντός· πόνω καὶ μᾶστιγι.

8 Παιδεύθησθε Ἱερουσαλὴμ, μὴ ὑποστῆ ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιήσῃ σε ἄβυτον γῆν, ἥτις οὐ κατοικιοθή.

9 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος, Καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατίλοιπα τῷ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψατε ἄ ὡς ὁ τρυγὸν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ.

10 Πρὸς τίνα λαλήσω, καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ ἔσρακοῦσεται ἡ; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὠτα αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκοῦειν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὄνειδισμὸν, οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτό·

11 Καὶ τὸν θυμὸν μὲ ἐπλησα, καὶ ἐπέσχον, καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτοὺς· ἐκχῶ ἐπὶ νηπία ἔξωθεν, καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ὡμα, ὅτι ἄνηρ καὶ γυνὴ συλληθήσονται, πρεσβύτερος ἄ μετὰ πλήρους ἡμερῶν.

12 Καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἐτέρους, ἄγροὶ καὶ αἱ γυναικες αὐτῶν ἐπιτοαυτοῦ· ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες ἔσυντελέσαντο ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδίᾳ.

14 Καὶ ἴωντο σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου, ἐξθεοινοῦντες καὶ λέγοντες, Εἰρήνη εἰρήνη· καὶ πού ἐστιν εἰρήνη;

15 Κατησχύνθησαν, ὅτι ἐξελίπισαν· καὶ ἐδ' ὡς κατασχυνόμενοι κατησχύνθησαν, καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν· διατουτο πεσύνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἄ ἀπολούνται, εἶπε Κύριος.

16 Τὰδε λέγει Κύριος, Στήθε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε τρίβους Κυρίου αἰωνίου· καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθῆ, καὶ βαδίσετε ἑν αὐτῇ, καὶ εἰρήσετε ἀγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· καὶ εἶπαν, Οὐ πορευόμεθα.

17 Καθέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοποῖς· Ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος· καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀκουσόμεθα.

18 Διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποιμνία αὐτῶν.

19 Ἀκουε γῆ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακίαν, τὸν καρπὸν ἀπιστροφῆς αὐτῶν, ὅτι ἔ τῶν λόγων· μου οὐ προσέσχον, καὶ τὸν νόμον μου ἄπίωσαντο.

20 Ἰνατί μοι λίβανον ἐκ Σαβᾶ φέρετε, καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὀλοκαυτώ-

ματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶ δεκτά, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἠδύναν μοι.

21 Διατουτο τὰδε λέγει Κύριος, Ἴδου ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ὀσθνεϊαν, καὶ ἄσθνεήσουσι πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα, γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολούνται.

22 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἴδου λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγεμθήσονται ἄπ, ἐσχάτου τῆς γῆς·

23 Τόξον καὶ ζεβύνην κρατήσουσιν· ἰταμός ἐστι, καὶ οὐκ ἐλεήσει· φωνὴ αὐτοῦ, ὡς θάλασσα κυμαίνουσα· ἐφ' ἵππους καὶ ἄρματα παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ Σιών.

24 Ἦκούσαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν, θλίψις κατέσχευ ἡμᾶς ὡδίνες ὡς τικτούσης.

25 Μὴ ἐκπορεύσθε εἰς ἄγρον, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίσετε, ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλοῦθεν.

26 Θύγατερ λαοῦ μου περιζῶσαι σάκκον, ἄ κατάπασσε ἐν σποδῷ, πίνθος ἀγαπητοῦ ποιήσαι σεαυτῇ κοπετόν οἰκτρόν, ὅτι ἐξαίφνης ἤξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς.

27 Δοκιμασθὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοι, καὶ γνώσῃ με ἐν τῷ δοκιμάσει με τὴν ὁδὸν αὐτῶν,

28 Πάντες ἀνήκοοι πορευόμενοι σκολῶς· χαλκὸς καὶ σίδηρος, ἄ πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν.

29 Ἐξέλιπε φουσητὴ ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπε μόλιβος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπέει, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη.

30 Ἀργύριον ἀποδοδοκιμασμένον καλέσατε αὐτοὺς, τὸ ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς Κύριος.

Κεφ. ζ'. VII.

ἄ ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου πᾶσα Ἰουδαία ἄ.

3 Τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικίω ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 Μὴ πεποιθατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παρίπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς, λέγοντες, Ναὸς Κυρίου, ναὸς Κυρίου ἐστίν.

5 Ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ ποιήντες ποιήσητε κρίσιν ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ,

6 Καὶ προσήλυτον καὶ ὄρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε, καὶ αἷμα ἀθῶνον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριων μὴ πορεύσηθε εἰς κακὸν ἔθνος,

7 Καὶ κατοικίω ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ἣ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

8 Εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὠφελήθησθε,

9 Καὶ φονεῖτε, καὶ μοιχᾶσθε, καὶ κλέπτετε, καὶ ὀμνίετε ἐπ' ἀδικίᾳ, καὶ θυμιάτε τῇ Βάαλ, καὶ ἄ πορευέσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριων, ὧν οὐκ οἴσασθε,

10 Τοῦ κακῶς εἶναι ἡμῖν, καὶ ἤλθετε κ' ἐσητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὐ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἶπατε, Ἀπεσχημέθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βεβηλῆματα ταῦτα,

11 Μὴ σπῆλαιον ληστῶν ὁ οἶκός μου, ἣ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐώρακα, λέγει Κύριος.

12 Ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλῷ, οὐ κατεσκηνώσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ὡν ἀνθ' ὧν ἐποίησατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἤκουσατέ μου, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε,

14 Τοῖνυν καγὼ ποιήσω τῷ οἴκῳ ὃ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ὃ ἡμεῖς πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ ὃ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλῷ.

15 Καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφούς ὁ ὑμῶν, πᾶν τὸ σπέρμα Εφραΐμ.

16 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἐξίσου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτούς, καὶ μὴ εὐχου, καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι.

17 Ἡ οὐχ ὄρως, τί αὐτοὶ ποιῶσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ;

18 Οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σταῖς, τοῦ ποιῆσαι κανῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν ἰσπανίδας θείους ἄλλοτριους, ἵνα παροργίσωσί με.

19 Μὴ ἐμέ αὐτοὶ παροργίζουσιν, λέγει Κύριος; οὐχὶ ἐαυτοὺς, ὅπως κταίσω κτηνῶν τὰ πρόσωπα αὐτῶν;

20 Διὰ τοῦτο τῆδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ὄργη καὶ θυμὸς μου ἔχειται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται.

21 Τῆδε λέγει Κύριος, Τὶ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν, καὶ φάγετε κρέα.

22 Ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ἵνα ἀνηγαγόν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, περὶ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσιασίων.

23 Ἄλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τῆτο ἐνετείλαμην αὐτοῖς, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ πορεύσεθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου, αἵς ἂν ἐντελεύμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ἢ ὑμῖν.

24 Καὶ οὐκ ἤκουσίν μοι, καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμημασὶ τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπισθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν.

25 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐξάπεσται πρὸς ὑμᾶς πάντα τοὺς δούλους μου, τοὺς προφῆτας, ἡμέρας καὶ ὄρθρου, καὶ ὑπέσταιται.

26 Καὶ οὐκ εἰσῆκουσίν μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν.

27 α, 28 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τῶντων τὸν λόγον, Τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς Κυρίου, οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλειπεν ἡ πίστις ἔκ στόματος αὐτῶν.

29 Κεῖρε τὴν κεφαλὴν σου, καὶ ἀπορρίπτει, καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλῶν θρήνον, ὅτι ἀπεδοκίμασε Κύριος, καὶ ἀπίστωτα τὴν γενεάν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα.

30 Ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος ἔξαζαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὐ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν, τοῦ μῖναι αὐτόν.

31 Καὶ φοδόθησαν τὸν βωμόν τοῦ Ταφέθ, ὃς ἔστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ κατακαίει τοὺς υἱούς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς, καὶ οὐ διενόηθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

32 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐρούσιν ἔτι, Βωμὸς τοῦ Ταφέθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Ἐννὸμ, ἀλλ' Ἡ φάραγξ τῶν ἀνηρημένων καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφέθ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον.

33 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βῶθρον τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἄποσποβός.

34 Καὶ καταλύσει ἐκ πόλεως Ἰούδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφρανόμενον, καὶ φωνὴν χαιρόντων, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νυμφῆς, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

Κεφ. η'. VIII.

Εἰν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἐξοίσουσι τὰ ὀσῆα τῶν βασιλέων Ἰούδα, καὶ τὰ ὀσῆα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀσῆα τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὀσῆα προφητῶν, καὶ τὰ ὀσῆα τῶν κατοικούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν,

2 Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνῃ, καὶ πρὸς πάντα τοὺς ἀστέρας, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἠγάπησαν, καὶ οἱς ἐδούλευσαν, καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντεῖχοντο, καὶ οἱς προσεκίνησαν αὐτοῖς οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφῆσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς,

3 Ὅτι εἴλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς καταλοιποῖς τοῖς καταλειφθεισῖν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης, ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐξίσω αὐτοὺς ἐκεῖ.

4 Ὅτι τῆδε λέγει Κύριος, Μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἀναστρέφει;

5 Διὰ τὸ ἀπεστρέψεν ὁ λαὸς μου οὗτος ἀποστροφήν ἀναίδην, καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προίρσει αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι;

6 Ἐνωτίσασθε δὴ, καὶ ἀκούσατε οὐχ οὕτω λαλήσουσιν, Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων, Τί ἐποίησα; διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ, ὡς ἵππος κἀθιδρός ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἡ ἰσὶδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τρυγῶν καὶ χελιδὼν ἀγροῦ, στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς δεισδῶν ἐαυτῶν, ὃ δὲ λαὸς μου οὗτος οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα Κυρίου.

8 Πῶς ἐρεῖτε, Ὅτι σοφοὶ ἔσμεν ἡμεῖς, καὶ νόμος Κυρίου μεθ' ἡμῶν ἔστιν; εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδῆς γραμματεῦσιν.

9 Ἦσχύνθησαν σοφοὶ, καὶ ἐποτήθησαν καὶ ἔαλωσαν, ὅτι τὸ νόμον Κυρίου ἀπεδοκίμασαν σοφία τίς ἔστιν ἐν αὐτοῖς;

10 Διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐτέροις, καὶ τὰς ἄγρας αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις, καὶ συναΐξει τὰ γεννήματα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

13 Οὐκ ἔστι σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλοις, καὶ οὐκ ἔστι σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατερῆνυκεν.^α

14 Ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα; συνείχθητε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὄχνηάς, καὶ ἀπορήψωμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπερρίψεν ἡμᾶς, καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἠμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ.

15 Συνήχησμεν εἰς εἰρήνην, κ' οὐκ ἦν ἀγαθὸν, εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ σπουδῆ.

16 Ἐκ Δὴν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ εἰσεῖθ' ἅπασα ἡ γῆ, καὶ ἤξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

17 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπάσαι, καὶ δῆξονται ὑμᾶς.^α

18 Ἀνιάτα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορουμενῆς.

19 Ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν· μὴ Κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιών; ἡ βσιλευὶς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διότι παύρησιζαν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις.

20 Διῆλθε θέρος, παρῆλθεν ἀμπτός, κ' ἡμεῖς οὐ δεσώθημεν.

21 Ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου^α ἔσκοτώθη^ν ἐν ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδίνες ὡς τικτούσης.

22 Καὶ μὴ ῥητὴν οὐκ ἔστιν ἐν Γαλαὰδ, ἡ ἱατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διατί οὐκ ἀνέβη ἱασις θυγατρὸς λαοῦ μου;

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΤΙΣ δώσεις κεφαλῆ μου ὕδωρ, καὶ ὄφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων; καὶ κλαῖσομαι τὸν λαόν μου τούτου ἡμέρας καὶ νυκτὸς, τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου.

2 Τίς δῆψοι με ἐν τῇ ἐρήμῳ σαθρῶν ἔσχατον, καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχῶνται, σύννοδος ἀβεβοῦντων,

3 Καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον ψεύδος, καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξῆλθοσαν, κ' ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν, φησὶ Κύριος.

4 Ἐκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ^α φυλάξασθε, καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποιθήσατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρην πτερινεῖ, καὶ πᾶς φίλος ὁδλίως πορεύσεται.

5 Ἐκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπαίξεται, ἀληθείαν οὐ μὴ λαλήσωσι· μεμᾶθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ, ἠδίκησαν, καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι.

6 Τόκος ἐπὶ τόκῳ, καὶ δόλος ἐπὶ δόλῳ· οὐκ ἤθελον εἰδέναι με, φησὶ Κύριος.

7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πυρῶσω αὐτοὺς, καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς· ὅτι ποιῶσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου.

8 Βολὴς τετριώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν· τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηκία, καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν.

9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει

Κύριος· ἡ ἐν λαῷ τοιοῦτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου;

10 Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετόν^α, καὶ ἐπὶ τὰς τριβύνας τῆς ἐρήμου θρῆνον, ὅτι ἐξέλειπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων^α, οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἕως^α κτηνῶν, ἐξέστησαν, ψῆχοντο.

11 Καὶ δώσω τὴν Ἰερουσαλήμ εἰς μετοικίαν, καὶ εἰς κατοικήτηρον δρακόντων, καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν θήσονται, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

12 Τίνος ὁ ἀνθρώπος ὁ συνετός, καὶ ὁ συνέτω¹ τούτου; καὶ ὅ¹ λόγος στόματος Κυρίου πρὸς αὐτόν, ἀναγγελλόμενος ὑμῖν, ἕνεκεν τίνος! ἀπόλετο ἡ γῆ, ἀνήφθη, ὡς ἐρημος, παρὰ τὸ μὴ διοδέεσθαι^α αὐτῇ;

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Διὰ τὸ ἐγκαταλείπειν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸς προσώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου,^α

14 Ἄλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραηλ, Ἰδοὺ ἐγὼ^β ψωμιῶ¹ αὐτοὺς ἀνάγκας, κ' ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς,

16 Καὶ διασκορπῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς ἐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποσελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, ἕως τοῦ ἐξαναλώσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ.

17 Τάδε λέγει Κύριος, ^α Καλέσατε τὰς θρηνοῦσας, καὶ ἐλθέτωσαν, καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε, καὶ φθεγγάσθωσαν,

18 Καὶ^α λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον, καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, κ' τὰ βλέφαρα ὑμῶν ρεῖτω ὕδωρ,

19 Ὅτι φωνὴ οἰκτροῦ ἠκούσθη ἐν Σιών· Πῶς ἔταλαιπωρήσαμεν, κατησχύνθημεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν, καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν;

20 Ἀκούσατε ἡ γυναικες λόγον^β Θεοῦ¹, καὶ δεξάσθω τὰ ὦτα ἡμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἰκτον, καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον.

21 Ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυριδῶν ὑμῶν, ^β εἰσηλθεν¹ εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, τοῦ ἐκτρίψαι ἠγία ἐξωθεν, καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν^α.

22^α Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν, ὡς χόρτος ὅπισω θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συναγών.

23 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλοῦσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,

24 Ἄλλ' ἡ ἐν τῷ καυχάσθῳ ὁ καυχώμενος, συνιεν καὶ ἠνώσκειν, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημα μου, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετευμένους ἀκροβυστίας αὐτῶν.

26 Ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ Ἰδομαίαν, καὶ ἐπὶ Ἐδῶμ, καὶ ἐπὶ υἱὸν Ἀμμων, καὶ ἐπὶ

ἰούδαιος Μωΐβ, καὶ ἐπὶ πάντα περικεϊρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπεριτμητὰ σαρκί, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπεριτμητοὶ καρδίας αὐτῶν.

Κεφ. ι. Χ.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ.

2 Τάδε λέγει Κύριος, Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθίνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβείσθε, ὅτι φοβῆνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν.

3 Ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάτατα· ξύλον ἐσὶν ἐκ τοῦ ἄρουμοῦ ἐκκεκομμένοι, ἔργον τέκτονος, καὶ χώνευμα,

4 Ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα, ἃ ἐν σφύραις καὶ ἡλοῖς ἐστερέωσαν αὐτὰ·

5 Ἄθῃσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινήθησονται· ἄργυριον τορευτὸν ἐσὶν, οὐ πορεύονται, ἀργύριον προσβλητὸν ἐστί.

9 Ἀπὸ Θαρσῖς ἤξει χρυσιον Μωφάξ, καὶ χεῖρ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα, ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνούσουσιν αὐτὰ·

4 Ἀιρόμενα ἀρθήσονται, ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται· μὴ φοβηθῆτε αὐτὰ, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσι, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἐστί ἐν αὐτοῖς·

11 Οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θεοὶ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν δ' ἐκ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τοῦτο.

12 Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν,

13 Καὶ ἅ πλῆθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ· καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς ἐξ ὑέτων ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

14 Ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ὑπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδὴ ἐχώνευσεν, οὐκ ἐστί πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

15 Μάταιά ἐσιν ἔργα ἐμπειαιμέγα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολούνται.

16 Οὐκ ἐστὶ τοιαύτη μερίς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, ἃ Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

17 Συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόσασίν σου, κατοκοῦσαν ἐν ἐκλεκτοῖς.

18 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ σκαλίξω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει, ὅπως εὐρεθῆ ἡ πληγὴ σου.

19 Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου, ἀλγυρὰ ἢ πληγὴ σου· κἀγὼ εἶπα, Ὁντως τοῦτο τὸ τραυμὰ ἐσού, καὶ κατέλαβέ σε.

20 Η σκηνὴ ἐσου ἔταλαιπώρησεν, ὦλετο· καὶ πᾶσαι αἱ δέρρεις ἐσου διεσπίσθησαν· οὐκ ἔστιν μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσίν, οὐκ ἐσὶν ἐν τόποις τῆς σκηνῆς μου, τόπος τῶν δέρρεων μου.

21 Ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύσαντο, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν· διατοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομὴ, καὶ διεσκορπίσθησαν.

22 Φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμός μέγας ἐκ γῆς Βορρᾶ, τοῦ τάξει τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν, καὶ κοίτην στρουθῶν.

23 Ἰδοὺ Κύριος ὅτι ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ.

24 Παιδεύσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει· κὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσης.

25 Ἦκχεον τὸν θυκίον σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδῶτα σε, καὶ ἐπὶ γεναῖς αἱ τὸ ὄνομα σου οὐκ ἐπεκλήσαντο, οὐκ κατέφαγον τὸν Ἰακώβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτόν, καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρημωσαν.

Κεφ. ια. ΧΙ.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΔΕΙΩΝ,

2 Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ἰουδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ,

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἐπικατάρτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης,

4 Ὅτι ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα ἐεἶπ' ἐντείλωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσθε μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν·

5 Ὅπως στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὠμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα, καὶ μέλι, καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη· καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπα, Γένοιτο Κύριε.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ἀνάγωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰουδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, λέγων, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ ποιήσατε αὐτοὺς.

8 Καὶ οὐκ ἐποίησαν

9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Εὐρέθη πίνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ἰουδα, καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

10 Ἐπεγράψθησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἱ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαι· τῶν λόγων μου, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορνεύονταί ὅπως θεῶν ἄλλοτρίων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς· καὶ διεσκέδασεν οἶκος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰουδα τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν.

11 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαόν τούτον κακὰ, ἐξ ὧν οὐ δύνησονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν· καὶ κεκραῖνται πρὸς μέ, καὶ οὐκ εἰσακούσονται αὐτῶν.

12 Καὶ πορεύονται πόλεις Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ κεκραῖνται

πρὸς τοὺς θεοὺς^α, οἷς αὐτοὶ θυμῶσιν αὐτοῖς,^β οἱ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν.

13 Ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐτάξατε βωμοὺς^α θυμῶν τῆ Βάβυλ.

14 Καὶ σὺ μὴ προσέχου περὶ τοῦ λαοῦ τοῦτου, καὶ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ προσευχῇ, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ^α ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με, ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν.

15 Τί ἡ ἡγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησε βδέλυγμα; μὴ εὐχαιὰ καὶ κρέα ἅγια ἀφελῶσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου, ἡ τούτους διαφεύξῃ;

16 Ἐλαίαν θύραν εὐσκιον τῷ εἶδει ἐκίλεσε Κύριος τὸ ὄνομά σου, εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς, ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτήν, μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σέ, ἠχρηώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς.

17 Καὶ Κύριος ὁ καταφύξιός σε, ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰούδα, ὅ, τι ἐποίησαν ἑαυτοὶ τοῦ παροργίσαι με ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ τῆ Βάβυλ.

18 Κύριε γινώρισόν μοι, καὶ γινώσομαι· τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

19 Ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θεοῦ σου, οὐκ ἔγνω^α ἐπ' ἐμέ ἐλογίσαντο λογισμοὶν πονηρῶν, ἄ λέγοντας, Δεῦτε καὶ ἐμβιλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζῶντας, καὶ ἄ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ^β οὐκέτι^γ.

20 Κύριε κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι ὁ πρὸς^δ σέ ἀπεκίλυνσα τὸ δικαίωμα μου.

21 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος^α ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼ τὰς ζητούντας τὴν ψυχὴν μου, τὰς λέγοντας, Οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν.

22 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτοὺς^β οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθνήσκουσι, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ.

23 Καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼ, ἐν ἑνιαυτῷ ἐπισκέψω αὐτῶν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΔΙΚΑΙΟΣ εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ὁ ἀθετήματα!

2 Ἐφύτεις αὐτοὺς, καὶ ἐρρίζωθησαν· ἐτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ ζώματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.

3 Καὶ σὺ Κύριε γινώσκεις με, ὁ δεδοκίμακός^α τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου^β ἄγιστον αὐτοῦς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν.

4 Ἔως ποτε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ἠραπθῆσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδὸς ἡμῶν.

5 Σοὺ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε· πῶς παρασκευάσῃ ἐπ' ἵππους; καὶ ἐν γῆ εἰρήμῃ σου πέποιθας· πῶς ποιήσεις ἐν φρυγῆμῃ σου Ἰορδάνου;

6 Ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνηχθῆσαν· μὴ πεισεύσῃς ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλήσουσι πρὸς σέ καλὰ.

7 Ἐγκαταλείπεια τὸν οἶκόν μου, ἀφήκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς.

8 Ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λίαν ἐν ὄρνυφ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμέ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διουτοῦτο ἐμίσησα αὐτήν.

9 Μὴ σπῆλαιον υἰάνεις ἡ κληρονομία μου ἐμοί, ἡ σπῆλαιον κύκλω αὐτῆς; βαδίασατε, ἄ συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ ὄφαιγι^β αὐτῆν.

10 Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελώνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα^α τῆν^β ἐπιθυμητὴν μου^γ εἰς ἔρπον ἄβατον,

11 Ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας^α δι' ἐμέ ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἕκ ἕστιν ἄνθρωπος τιθέμενος ἐν καρδίᾳ.

12 Ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον τάλαιπαροῦντες, ὅτι μάχαιρα τοῦ Κυρίου^α καταφύγεται^β ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς^γ ἕως ἄκρου τῆς ὄχθης^δ οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάση σαρκί.

13 ὁ Σπείρατος^α πυροῦς, καὶ ἀκίνθους^β θεριζετε^γ, οἱ κλήροι αὐτῶν οὐκ ἀφελήσουσιν αὐτοὺς^δ αἰσχρῆθητε ἀπὸ καυχῆσεως ἡμῶν, ἀπὸ ὀνειδιδῶν ἐναντι Κυρίου.

14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν^α πονηρῶν^β, τῶν ἀποτιμῶν τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἐγὼ ἀποστῆ^γ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐκβαλῶ ἐκ μεσῶ αὐτῶν.

15 Καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἔλεσω αὐτοὺς, καὶ κατοικίω αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

16 Καὶ ἔσται ἐάν^α μαθόντες^β μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ὀμνῆσαι τῷ ὀνόματι μου, Ζῆ Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὀμνῆσαι τῆ Βάβυλ, καὶ ὀικουδομηθήσεται^γ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου.

17 Ἐάν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἔξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἔξαρσει καὶ ἀπωλεία.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος^α, Βάδιον καὶ κτήσι σεαυτῷ περίζωμα λινῶν, καὶ περιθὸν περὶ τὴν ὀσφίν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται.

2 Καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὀσφιν μου,

3 καὶ ἐγενήθη^α λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων, 4 Λάβε τὸ περίζωμα^α τὸ περὶ τὴν ὀσφίν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ βάδιον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ κατακρύψου αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλίᾳ τῆς πέτρας.

5 Καὶ ἐπορεύθην, καὶ ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετειλάτο μοι Κύριος.

6 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ἀνάστηθι, βάδιον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ λάβε ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα, ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ.

7 Καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ ὠρεξα, καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χρῆσθῃ εἰς οὐδέν.

8 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

9 Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν ὕβριν Ἱερουσαλήμ.

10 Τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν, ^α τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου, ^β καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεῖν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς ^γ καὶ ἔσονται ὡς περὶ τοῦ περιζώμα τῆτο, ὃ οὐ ^δ χρησθήσεται εἰς οὐθέν.

11 Ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περιζώμα περὶ τὴν ὀσφύν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἑμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ^κ πάντα οἶκον Ἰούδα, ^ε τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστόν, καὶ εἰς καιρῆμα, καὶ εἰς δόξαν, ^ς οὐκ εἰσηκούσαν μου.

12 Καὶ ἔρεῖς πρὸς τὸν λαὸν ^α τοῦτον, ^β Πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἶνον· ^γ ἔστι ἐάν εἴπωσι πρὸς σέ, Μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα, ὅτι πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἶνον·

13 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τὰς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς τὸν τοὺς καθημένους νείους τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ ^δ τῆ ἑθρόνῃ αὐτῶν, καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφῆτας, καὶ τὸν Ἰούδα καὶ πάντα τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ, μεθύσματι·

14 Καὶ διασκορπῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ τὸν υἱὸς αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ· οὐκ ἐπιποθήσω, λέγει Κύριος, καὶ οὐ φείσομαι, καὶ οὐκ οἰκτιρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν.

15 Ἀκούσατε, καὶ ἐνωτίσασθε, καὶ μὴ ἐπαίρησθε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

16 Δότε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν δόξαν πρὸ τοῦ σκοταῖοῦ, καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ἡμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινᾶ· καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ σκιά θανάτου, καὶ τεθήσονται εἰς σκότος.

17 Ἐν δὲ μὴ ἀκούσητε, κεκρυμμένως κλαύσει αἱ ψυχὴ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, ^α καὶ κατιέξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν δάκρυα, ὅτι συνετριβή τὸ ποιῆμιον Κυρίου.

18 Εἶπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσιν, Ταπεινώθητε καὶ καθίσατε, ὅτι καθήρηθ' ἀπὸ κεφαλῆς ἡμῶν στέφανος δόξης ἡμῶν.

19 Πόλεις αἱ πρὸς Νότον, συνεκλείσθησαν, ^κ οὐκ ἔν ἰσχύϊν ἀνοίγω· ἀποικισθ' Ἰούδας, συνετέλεσαν ἀποικίαν τελείαν.

20 Ἀνάλαβε ^α ὀφθαλμούς σε ^β Ἱερουσαλήμ, καὶ ἴδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ Βορρᾶ· ποῦ ἐστὶ τὸ ποιῆμιον ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα δόξης σου;

21 Τί ἔρεῖς ὅταν ἐπισκέπτονται σε; καὶ συ ἐδίδαξας αὐτὸς ἐπὶ σέ ^γ μαθήματα· εἰς ἀρχὴν· οὐκ ὄιδες καθέξουσί σε καθὼς γυναῖκα τίκτας;

22 Καὶ ἐάν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Διὰ τί ἀπῆντροσέ μοι ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλίφθη τὰ ὀπίσθιά σου, παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου.

23 Εἰ ἀλλάξεται Αἰθιοῦν τὸ δέρμα αὐτοῦ, καὶ πέρδαλις τὰ ποικίλα αὐτῆς, καὶ ὕμεις δυνήσεσθε εὐποίησαι μεμαθηκότες τὰ κακὰ.

24 Καὶ διέσπειρα αὐτοὺς, ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον ^α.

25 Οὕτως ὁ κληρὸς σου, καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ἡμᾶς ἔμοι, λέγει Κύριος· ὡς ^β ἀπελάθην μου, καὶ ἠλπίσας ἐπὶ ψεύδεσσι,

26 Κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ^γ ὀπίσω σου ^δ ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, ^ε ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σε,

27 Καὶ ἡ ^δ μοιχευία σου, καὶ χρεμετισμός σου, καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς πορείας σου· ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑώρακα

τὰ βδελύγματα σου· οὐαὶ σοὶ Ἱερουσαλήμ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου· ἕως τίνος ἐστὶ;

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΒΡΟΧΙΑΣ.

2 Ἐπέθησεν ἡ Ἰουδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκένωθησαν, καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλήμ ἀνέβη.

3 Καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ· ἤλθον ἐπὶ τὰ φρέατα, καὶ οὐκ εὔρισαν ὕδωρ, ^κ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά·

4 Καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλειπεν, ὅτι οὐκ ἦν βετός· ^α ἠσχύνθησαν οἱ γεωργοί, ἐπεκάλυψαν ^β τὰς κεφαλὰς· αὐτῶν.

5 Καὶ ἔλαφον ἐν ἀγρῷ ἔτεκον, καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη.

6 Ὅνοι ἄγριοι ἐστήσαν ἐπὶ νάπας, καὶ εἴλκυσαν ἀνεμόν· ^α ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἦν χόρτος·

7 Αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· Κύριε ποιήσον ἡμῖν ἕνεκέν σου, ὅτι πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σου, ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν.

8 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ Κύριε, καὶ σῶζεῖς ἐν καιρῷ κακῶν· ἵνατί ἐγενήθησ' ὡσεὶ πάροκος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα;

9 Μὴ ἔσῃ ὡς περὶ ἄνθρωπος ὑπῆν, ἢ ὡς ἀνηρ οὐ δυνάμενος σῶζεῖν; καὶ σύ ἐν ἡμῖν εἰ Κύριε, καὶ τὸ ὄνομα σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάβῃ ἡμῶν.

10 Οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ, Ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ Θεὸς οὐκ ἐνώδωσεν· ἐν αὐτοῖς, νῦν μισηθήσεται τῆς ἀδικίας αὐτῶν·

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Μὴ προσέχου πρὸς τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθὰ,

12 Ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεξιᾶς αὐτῶν, καὶ ἐάν προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκῶ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρα καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτοὺς.

13 Καὶ εἶπα, Ὁ Ὄν· ^α Κύριε, ἴδ' οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσι, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ἡμῖν, ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὄνομάτι μου, ἐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὀράσεις ψευδεῖς, καὶ μαγτείας, καὶ οἰωνίσματα, καὶ προυρίσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ἡμῖν.

15 Διατοῦ τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνομάτι μου ψευδῆ, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, οἱ λέγουσι, Μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· Ἐν θανάτῳ νοσερῶ ὑποθανάτων, ^κ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται·

16 Καὶ ὁ λαός, οἱς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς ^δ ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτοὺς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, καὶ ἐκχῶ ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν.

17 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τούτου, Κυταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμούς ἡμῶν δάκρυα ἡμέ

ρας και νεκτὸς, και μὴ διαλιπέτωσαν, ὅτι συν-
 τρήματι συνετρέβη θυγάτηρ λαοῦ μου, και
 πληγὴ ὀδυνηρὰ σφόδρα.

18 Ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, και ἰδοῦ τρα-
 ματαία ἢ μαχαίρας^α και ἐν εἰσέλθῳ εἰς τὴν
 πόλιν, και ἰδοῦ πόνος λιμοῦ^β ὅτι ἱερεῖς και
 προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν ἐκ ἤδεσαν.

19 Μὴ ἀποδοκιμάζω ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰε-
 ρουσαλήμ, και ἀπὸ Σιών ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου; ἵνατί
 ἐπαίσασι ἡμᾶς, και οὐκ ἐστιν ἡμῖν ἰασις; ὑπε-
 μέινωμεν εἰς εἰρήνην, και οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς
 καιρὸν ἰάσεως, και ἰδοῦ ταραχὴ.

20 Ἐγνωμεν Κύριε ἀμαρτήματα ἡμῶν ἀδι-
 κίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἠμαρτομεν ἐναντίον
 σου.

21 Κόπισον δια τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσης
 θρόνον δόξης σου^α μνήσθητι, μὴ διασκεδάσης
 τὴν διαθήκην σου^β τὴν^γ μεθ' ἡμῶν.

22 Μὴ ἐστὶν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν βετίως;
 και εἰ ὁ οὐρανὸς ὡσεὶ πλησμονὴν αὐτοῦ, ἐχ-
 σιν εἰ αὐτός; και ὑπομενοῦμέν σε Κύριε, ὅτι
 σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἐὰν στη Μωυσῆς
 και Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἐστιν ἡ
 ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς^α ἐξυπόστειλον τὸν λαὸν
 τούτου, και ἐξελθέτωσαν.

2 Και ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σέ, Πῶ ἐξελευ-
 σόμεθα, και ἔρεις πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει
 Κύριος^α, Ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον^β και
 ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν^γ και ὅσοι εἰς
 λιμόν, εἰς λιμόν^δ και ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν,
 εἰς αἰχμαλωσίαν.

3 Και ἐκδικήσω ἐπ' αὐτούς τέσσαρα εἶδη,
 λέγει Κύριος^α τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν, και
 τοὺς κύναι εἰς διασπασμόν, και τὰ θηρία τῆς
 γῆς, και τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρώσιν
 και^β διαφθοράν.

4 Και παραδώσω αὐτούς εἰς ἀνάγκαι πάσαις
 ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, διὰ Μανασσῆ υἱὸν
 Ἐζεκιίου βασιλέως Ἰουδα, περὶ πάντων ὧν
 ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Τίς φείσεται ἐπὶ σοὶ Ἱερουσαλήμ; και τίς
 δεηθήσεται ἐπὶ σοὶ; ἢ τίς ἀνακάμψει^α εἰς
 εἰρήνην σοι;

6 Σὺ ἀπεστρέφης με, λέγει Κύριος, ὀπίσω
 πορεύσῃ και ἐκτενώ τὴν χεῖρά μου^α, και δια-
 φθέρω σε, και οὐκ εἴ τι ἀνήσω αὐτούς^β.

7 Και διασπερῶ αὐτούς ἐν διασπορᾷ ἐν πό-
 λαις λαοῦ μου ἠτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν
 λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν^α.

8 Ἐπληθύνθησαν^α αἱ^β χηρὰι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν
 ἄμμον τῆς θαλάσσης^γ ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα
 νεανίσκου, ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρία. ἐπέρι-
 ψα^δ αὐτὴν ἐξαίφνης τρόμον και σπουδήν.

9 Ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἐπτά, ἀπεκάκησεν ἡ
 ψυχὴ αὐτῆς, ἐπέδου ὁ ἥλιος αὐτῇ ἐτι μεσότης
 τῆς ἡμέρας, καθησχύνθη και ὀνειδίσθη^α τοὺς
 καταλοιπούς αὐτῶν εἰς μάχαιραν ὄσωσιν ἐναν-
 τίων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν^β.

10 Οἷόν μοι ἐγὼ ἤμῃρ, ὡς τινὰ με ἔτεκες ἄνδρα
 δικαζόμενον, και διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ;
 οὔτε ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέ με οὐδεὶς^α ἢ
 ἰσχύς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με.

11 Γένοιτο δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν,
 εἰ μὴ παρέστη σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐ-
 τῶν, και ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, εἰς ἀγαθὴ
 πρὸς τὸν ἐχθρὸν.

12 Εἰ γνωσθήσεται σίδηρος, και περιβόλαιον
 χαλκοῦν ἢ ἰσχύς σου.

13 Και τοὺς θησαυρούς σου εἰς προνομὴν
 ὄσωσιν ἀντίλλαγμα, διὰ πάσαι τὰς ἀμαρτίας
 σου, και ἐν πάσι τοῖς ὀρίοις σου.

14 Και καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς
 σου, ἐν τῇ γῇ ἣ οὐκ ᾔδεις^α ὅτι πῦρ ἐκκέκταιται
 ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται.

15 Κύριε μνήσθητί μου, και ἐπίσκειναί με, ἕ-
 ἀθώωσόν με ἀπὸ τῶν καταδικαζόντων με, μὴ
 εἰς μακροθυμίαν^α γνώθι, ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ
 ὀνειδίσιμόν.

16 Ὑπὸ τῶν ἀβετούντων τοὺς λόγους σου^α
 συντέλεσον αὐτοῖς^β και ἔσται ὁ λόγος σου
 ἔμοι εἰς εὐφροσύνην και χαρὰν καρδίας μου,
 ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοὶ Κύριε
 παντοκράτωρ.

17 Οὐκ ἐκίθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόν-
 των, ἀλλὰ εὐλαβοῦμένην ἀπὸ προσώπου χειρὸς
 σου^α καταμόνας ἐκαθήμην, και πικρίας ἐνε-
 πλησθην.

18 Ἰνατί οἱ λυποῦντές με, κατασχίσουσίνι μου;
 ἢ πληγὴ μου στερεὰ, πόθεν^α διαθήσομαι^β;
 γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδές, ἐκ ἔχου
 πίστιν.

19 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐὰν ἐπι-
 σρέψης, και ἀποκαταστήσω σε, και πρὸ προ-
 σώπου μου στήσῃ, και ἐὰν ἐξαγάγῃ τιμίον
 ἀπὸ ἀναξίου, ὡς^α τὸ^β στόμα μου ἔσῃ^γ και
 ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, και σὺ οὐκ
 ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς.

20 Και ὄσωσιν σε τῷ λαῷ τούτῳ, ὡς τεῖχος
 ὄχυρόν, χαλκοῦν^α και πολεμήσοσιν πρὸς σέ,
 και οὐ μὴ θήνωται πρὸς σέ, διότι μετὰ τοῦ
 εἰμι τοῦ σὺ εἰμι σε,

21 Και τοῦ ἐξαίρεσθαί σε^α ἐκ χειρὸς πονη-
 ρῶν, και λυτρώσομαι σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ ὁ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει Κύριος ὁ
 Θεὸς Ἰσραὴλ,

2 Και ὃ γνωσθήσεται σοι υἱός, οὐδὲ θυγάτηρ
 ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν υἱῶν και
 περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ
 τόπῳ τούτῳ, και περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν
 τετοκισμένων αὐτούς, και περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν
 τῶν γεγεννηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

4 Ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται, οὐ κοπή-
 σονται, ὅ και οὐ^α ταφῆσονται^β εἰς παράδειγμα
 ἐπὶ προσώπων τῆς γῆς ἔσονται^γ και^δ τοῖς
 θηρίοις τῆς γῆς ἄεσονται^ε και τοῖς πετεινοῖς
 τοῦ οὐρανοῦ^α ἐν μαχαίρα πεσοῦνται, και ἐν
 λιμῷ συντελεσθήσονται.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον
 αὐτῶν, και μὴ πορευθῆς τοῦ κόψασθαί, και μὴ
 πενήθῃς αὐτούς, ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου
 ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου^α.

6 Οὐ μὴ κόψονται αὐτούς, οὐδὲ ἐντομίδας οὐ
 μὴ ποιήσοσιν, και οὐ ἐξηρθήσονται,

7 Και οὐ μὴ κλασθῆ ἄρτος ἐν πείθει αὐτῶν
 εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι^α οὐ ποτιού-

σιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παρὰ κλησιν ἐπὶ πατρί
καὶ μητρὶ αὐτοῦ.

8 Εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ σὺ, ἢ συγ-
καθίσαι¹ μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν.

9 Διότι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
Ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώ-
πιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ὑμῶν, φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφρο-
σύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης.

10 Καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγεῖλῃς τῷ λαῷ τῶν
ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἰπῶσι πρὸς
σέ, Διατί ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα
τὰ κακὰ ταῦτα²; τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς
ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, ἣν ἡμάρτομεν ἐναντὶ Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

11 Καὶ ἔρεις πρὸς αὐτοὺς, Ἄνθ' ὧν ἐγκατέ-
λιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ
ψόχοντο ὅπισω θεῶν ἄλλοτριῶν, καὶ ἐδοῦλε-
σαν αὐτοῖς, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμέ
ἐγκατέλιπον, καὶ τὸν νόμον μου ἐκ ἐφυλί-
ξαντο³.

12 Καὶ ὑμεῖς ἐπονηρέσασθε⁴ ὑπὲρ τοῖς
πατέρας ὑμῶν καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε
ἐκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑμῶν
τῆς πονηρίας, τοῦ μὴ ὑπακούειν μου.

13 Καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης,
εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ ἤγετε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες
ὑμῶν, καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις⁵, οἱ
οὐ δύσασιν ὑμῖν ἔλεος.

14 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει
Κύριος, καὶ οὐκ ἔρουσιν ἐτι, Ζῆ Κύριος ὁ ἀνα-
γαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

15 Ἀλλὰ, Ζῆ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν
χωρῶν οὐ ἐξώσθησαν ἐκεῖ⁶, καὶ ἀποκαταστήσω
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς πα-
τράσιν αὐτῶν.

16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοῖς ἀλλεῖς τοῖς
πολλοῖς, λέγει Κύριος, καὶ ἀλειύσουσιν αὐ-
τοὺς⁷ καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστέλλω τοὺς πολ-
λοὺς θηρευτὰς, καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω
παντὸς ὄρου, καὶ ἐπινω παντὸς βουνοῦ⁸,
καὶ ἐκ τῶν τρυμναλίων τῶν πετρῶν.

17 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ πάσας τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν,⁹ καὶ οὐκ ἐκρίβη τὰ ἀδικήματα
αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου.

18 Καὶ ἀναποδώσω¹⁰ διπλᾶς τὰς¹¹ δ' κακίας¹²
αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβε-
βήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν
βδελυγμάτων αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐ-
τῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν
μου.

19 Κύριε¹³ σὺ ἰσχίς μου, καὶ βοήθειά μου,
καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέραις κακῶν¹⁴ πρὸς σέ
ἔβην ἤξουσι ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἔρου-
σιν, ὡς ψευδῆ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν
εἰδῶλα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα;

20 Εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεοὺς, καὶ
οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί.

21 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ
καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου, καὶ γνωριῶ αὐ-
τοῖς τὴν δύσιν μου, καὶ γνώσονται, ὅτι
ὄνομά μου Κύριος.

Κεφ. ιζ'. XVII.

¹ ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν ἐλ-
πίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ στηρίσε σάρκα

βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπὸ Κυρίου
ἀποστή¹ ἡ καρδιά αὐτοῦ.

6 Καὶ ἔσται ὡς ἡ ἄγριομυρική² ἐν τῇ ἐρήμῳ,
οὐκ ὄνεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ κατασ-
κηνῶσει ἐν ἀλίμοις, καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀλ-
μυρᾷ ἣτις οὐ κατοικεῖται.

7 Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος, ὃς πέποιθεν
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται Κύριος ἐλπὶς αὐ-
τοῦ³.

8 Καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθνητῶν παρ' ὕδατα,
καὶ ἐπὶ ἰκμίδα βαλεῖ ρίζαν αὐτοῦ⁴ οὐ φοβη-
θήσεται ὅταν ἔλθῃ καιρὸς, καὶ ἔσται ἐπ'
αὐτῷ στελέχη ἰσώδῃ, ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας
οὐ φοβηθήσεται, καὶ οὐ διαλείψει ποίων
καρπῶν.

9 Βαθεῖα ἡ καρδιά παρὰ πάντα, καὶ ἄνθρω-
πὸς ἔστι καὶ τίς γνώσεται αὐτόν;

10 Ἐγὼ Κύριος ἐτάζων καρδίας, καὶ δοκιμᾶ-
ζων νεφρῶν, τῷ ὄντι ἐκάστω κατὰ τὰς ὁδὸς
αὐτοῦ, καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηρευ-
μάτων αὐτοῦ.

11 Ἐφώνησε πέρδιξ, συνήγαγε ἂ οὐκ ἔτεκε,
ποιῶν πλούτου αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως⁵ ἐν
ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν,
καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων.

12 Ἐρόνος δόξης ὁ ὑψωμένος⁶, ὁ ἅγιασμα⁷
ἡμῶν,

13 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ⁸ Κύριε, πάντες οἱ κα-
ταλιπόντες σε κατασχυνθήσων, ἀφεσηκότες
ἐπὶ τῆς γῆς γραφήσων, ὅτι ἐγκατέλιπον
πηγὴν ζωῆς, τὸν Κύριον.

14 Ἰασαί μου Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι⁹ σῶσόν
με, καὶ σωθήσομαι, ὅτι κακῆμά μου σὺ εἶ.

15 Ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με, Ποῦ ἔστιν
ὁ λόγος Κυρίου; ἐλθέτω.

16 Ἐγὼ δὲ οὐκ ἔκοπίασα κατακοιυθῶν
ὀπίσω σου, καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθί-
μησα¹⁰ σὺ δ' ἐπίστη¹¹ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ
τῶν χειλέων μου, πρὸ προσώπου σου ἐστί.

17 Μὴ γενηθῆς μοι εἰς ἄλλοτριῶσιν, φειδὸ-
μενός μου ἐν ἡμέρα πονηρᾶ.

18 Κατασχυνθήσων οἱ διώκόντές με, καὶ
μὴ κατασχυνθεῖν ἐγὼ¹² ποθηθεῖσαν αὐτοῖς,
καὶ μὴ ποθηθεῖν ἐγὼ¹³ ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοῦ
ἡμέραν πονηρίαν, δισπὸν σύντριμμα σύντριψον
αὐτούς.

19 Τάδε λέγει Κύριος¹⁴, Βίδισον, καὶ στήθι
ἐν¹⁵ ταῖς¹⁶ πύλαις υἱῶν λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσ-
πορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐν
αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν πάσαις
ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ,

20 Καὶ ἔρεις¹⁷ αὐτοῖς¹⁸, Ἀκούσατε τὸν λόγον
Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ πᾶσα Ἰουδαία, καὶ
πᾶσα Ἱερουσαλήμ, οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν
ταῖς πύλαις ταύταις¹⁹.

21 Τάδε λέγει Κύριος, Φυλάσσεσθε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν, καὶ μὴ αἰρετε βαστάγματα ἐν
τῇ ἡμέρα τῶν σαββάτων, καὶ μὴ ἐκπορεύεσθε
ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ,

22 Καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν
ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρα τῶν σαββίτων, καὶ πᾶν
ἔργον οὐ ποιήσετε²⁰ ἁγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν
σαββάτων, καθὼς ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν
ὑμῶν.

23 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ οὐκ ἔκλειαν τὸ οὖς

αὐτῶν, καὶ ἐσκήρυναν τὸν τρήχιλον αὐτῶν ἵπέρ τες πατέρας αὐτῶν, τοῦ μη ἰκοῦσαί με, καὶ τοῦ μη δέξασθαι παιδείαν.

24 Καὶ ἔσται, ἐὰν ὁ εἰσακοιστή¹ μου, λέγει Κύριος, τοῦ μη εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββίων, καὶ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββίων, τοῦ μη ποιεῖν² πᾶν ἔργον,

25 Καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμασι καὶ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν³ Ἱερουσαλὴμ καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Καὶ ἦξουν ἐκ τῶν πόλεων Ἰούδα, καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκ γῆς Βενιαμιν, καὶ ἐκ γῆς πεδίνης, καὶ ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐκ τῆς πρὸς Νότον, φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ ὑστίαις καὶ θυμιάματα⁴ καὶ μίνα καὶ λίβανον, φέροντες ἀνεῖσαι εἰς οἶκον Κυρίου.

27 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ὁ ἀκούσθῃ¹ μου τοῦ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββίων, τοῦ μη αἰεὶν βαστάγματα, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββίων, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

Κεφ. ιγ'. XVIII.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γινόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, καὶ κατέβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμεύς, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τους λόγους μου.

3 Καὶ κατέβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμεύς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων.

4 Καὶ ἔπεσε τὸ ἄγγειον, ὃ αὐτὸς ἐποίησεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτό¹ ἄγγειον ἕτερον, καθὼς ἤρσεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσαι.

5 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων, 6 Εἰ καθὼς ὁ κεραμεύς οὗτος οὐ δυνήσομαι τῷ ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ; ἰδὲ, ὡς ὁ πηλὸς² τοῦ κεραμεύς, ὁ υἱὸς ἐξε ἐν χερσὶ μου.

7 Πέρασ λαλήσω ἐπὶ ἔθνος, ἢ ἐπὶ βασιλείαν τὸν ἐξάραι αὐτούς, ἃ καὶ τοῦ ἀπολλύειν,

8 Καὶ ὁ ἐπιστραφή¹ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐλογισάμην, τῷ ποιῆσαι αὐτούς.

9 Καὶ πέρασ λαλήσω ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλείαν, τῷ ἀνοικοδομῆσαι καὶ τῷ καταφυλέεσθαι,

10 Καὶ ποιήσωμιν τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου, τῷ μὴ ἰκνεῖν ὁ τῆς φωνῆς¹ μου, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, τῷ ποιῆσαι αὐτοῖς.

11 Καὶ νῦν εἶπον πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν² ἀποστροφῆτῳ δὴ ἕκασος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν³.

12 Καὶ εἶπαν, Ἀνδριώμεθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευσόμεθα, καὶ ἕκασος τὰ ἄρετα τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν.

13 Διουτοῦτο ἔδωκε λέγει Κύριος, Ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι, τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσραὴλ;

14 Μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοῖ, ἢ χιῶν ἀπὸ τοῦ λιβάνου, ἢ ἐκκλίνη ὕδωρ βιαιῶς ἀνέμῳ φερόμενον;

15 Ὅτι ἐπελάβοντό μου λαὸς μου, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους, τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν¹.

16 Τοῦ τάξει τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν, καὶ ἄσφιγμα αἰώνιον πάντες οἱ διαπορευόμενοι ἐν αὐτῆς ἐκστήσονται, καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

17 Ὡς ἄνεμον καθύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν, δεῖξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν.

18 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε καὶ λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογιζόμεν, ὅτι ἕκ ἡπολείται νόμος ἀπὸ ἱερέως, καὶ βιβλὴ ἀπὸ συνετῆ, καὶ λόγος ἀπὸ προφήτη² δευτε³ καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ, καὶ ἄκουσόμεθα πάντα τοὺς λόγους αὐτοῦ.

19 Εἰσακούσθον μου Κύριε, καὶ ὁ εἰσακούσθον¹ τῆς φωνῆς τοῦ δικαίουμάτος μου.

20 Εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ, ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὴν κόλπην αὐτῶν ἐκρύψαν μοι² μνησθητὶ ἐσηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου, τῷ λαλήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τῷ ἀποσρέψαι τὸν θυμὸν σου ἀπ' αὐτῶν.

21 Διατοῦτο ὁδὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὲν, καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας γενέσθωσαν αἱ γυναικες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χήραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνηρημένοι θανάτῳ, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ.

22 Γεννηθῶτα κραυγῆ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς ληστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχίρῃσαν λόγους εἰς σὺλληψίν μου, καὶ παιγῖδος ἐκρύβαν ἐπ' ἐμέ.

23 Καὶ σὺ Κύριε ἄγνωσ ἅπασαν τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ' ἐμέ εἰς θάνατον μὴ ἀθώωσης τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψης γενέσθω ἢ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποιήσων ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΤΟΤΕ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Βάδιον, καὶ κτήσαι βικὸν πεπλασμένον ὄστράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ¹ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων,

2 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον οἰῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς Χαρσεῖθ² καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους τοῦτούς, οὓς ἐν λαλήσω πρὸς σέ,

3 Καὶ εἶρεῖς αὐτοῖς, Ἀκούσατε τὸν¹ λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικῶντες ἐν² Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, ὥσε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἤχησει τὰ ὕδα αὐτοῦ.

4 Ἀνθ' ἡμῶν ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἀπηλλοτριώσαν τὸν τόπον τῆτον, καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοὺς ἄλλοτριους, οἳ οὐκ ἤδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἐπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθώων,

5 Καὶ ψυχοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βαβυλ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ¹, ἃ οὐκ ἐνετετελάμην, ἃ δὲ διενοήθη ἐν τῇ καρδίᾳ μου,

6 Διουτοῦτο ἰδοὺ ἡμέρας ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται ἡ τῷ τόπῳ τῆτῳ ἔτι¹ Διάπτωρις καὶ Πολυάνδριον υἱοῦ Ἐνωμ, ἀλλ' ἡ Πολυάνδριον τῆς σφαγῆς.

7 Καὶ σφάξω τὴν βουλήν Ἰούδα, καὶ τὴν βουλήν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ

καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χειρὶ τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν· καὶ δώσω τοῖς νεκροῦς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·

8 Καὶ καταξίω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφαιρισμὸν, καὶ εἰς συρισμὸν πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς συντριπᾷσει, καὶ συνιεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληθῆς αὐτῆς.

9 Καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν· καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτῆ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἢ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν·

10 Καὶ συντριψέτω τὸν βικὸν κατ' ὄφθαλμὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ,

11 Καὶ ἔρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως συντριψῶ τὸν λαὸν τούτου, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντριβέται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι.

12 Οὕτως ποιήσω, λέγει Κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ, τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην, ὡς τὴν διαπίπτουσαν.

13 Καὶ οἶκοι Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκοι βασιλέων Ἰουδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων, ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἔθυμίσαον ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν πίση τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν σπονδῆς θεοῦ ἄλλοτριού.

14 Καὶ ἦλθεν Ἰερεμίας ἀπὸ τῆς διαπίπτσεως, οὐ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ, τοῦ προφητεῦσαι· καὶ ἔσθη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν,

15 Τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ πᾶσας τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτὴν, ὅτι ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, τοῦ μὴ εἰσακοῦνεν τῶν ἐντολῶν μου.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἤκουσε Πασχώρ ὁ υἱὸς Ἐμμίηρ ὁ ἱερεὺς· καὶ οὗτος ἦν καθεστραμένος ἠγούμενος οἴκου Κυρίου, τοῦ Ἰερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους.

2 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταρράκτην, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τῆ ὑπερφῶν, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

3 Καὶ ἐξήγαγε Πασχώρ τὸν Ἰερεμίαν, ἐκ τῆ καταρράκτου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰερεμίας, Οὐχὶ Πασχώρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἡ Μέτοικον·

4 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου· καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται· καὶ σέ καὶ πάντα Ἰουδα δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιοῦσιν αὐτούς, καὶ κατακόψουσιν ἐν μαχαίρᾳ·

5 Καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχύν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ἰουδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.

6 Καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἄποθανῆ, καὶ κεί ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἱς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ

7 Ἠπάτησάς με Κύριε, καὶ ἠπατήθην, ἐκρατήσας, καὶ ἠδυνήσθης· ἐγενουην εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μκκτηριζόμενος.

8 Ὅτι πικρῷ λόγῳ μου γελάσομαι, ἀθεσίαν καὶ τολαιφωρίαν ἐπικαλέσομαι· ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου εἰς ἰνεδισμὸν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσιν ἡμέραν μου.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καίόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστέοις μου, καὶ παρέμειμι πάντοθεν, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν,

10 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναβροϊζομένων κυκλόθεν, Ἐπισύστητε, καὶ ἐπισυστάμεν ἐπ' αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται, καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ, καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ.

11 Ὅ δὲ Ἰ Κύριος μετ' ἐμοῦ καθὼς μαχητῆς δισχύων· διατοῦτο ἐδίωξαν, καὶ νοσηαὶ οὐκ ἠδύναντο· ἠσχύνθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίαν αὐτῶν, αἱ δὲ αἰῶνος οὐκ ἐπλησθήσονται.

12 Κύριε δοκιμάζων δίκαια, συνῶν νεφροῦς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογία ματά μου.

13 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξέλιτο τὴν ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρομένου.

14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἔτέχθη ἐν αὐτῇ· ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἔτεκεν με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπεκτυτῆ.

15 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισόμενος τῷ πατρί μου λέγων, Ἐτέχθη σοι ἄρσεν· εὐφραίνόμενος·

16 Ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ, καὶ οὐ μετεμελήθη· ἀκουσάτω κραυγῆς τῷ πρῶι, καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας,

17 Ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μήτρᾳ, καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου, καὶ ἡ μήτρα συλλήψεως αἰωνίας.

18 Ἰνατί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας, τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;

Κεφ. κα'. XXI.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΤΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΟΤΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΔΕΚΙΑΣ ΤΟΝ ΠΑΣΧΩΡ ΥΙΟΝ ΜΕΛΧΙΟΥ, ΚΑΙ ΣΟΦΟΝΙΑΝ ΥΙΟΝ ΔΕΒΑΣΑΙΟΥ ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ, ΔΕΓΩΝ,

2 Ἐπερώτησόν περὶ ἡμῶν τὸν Κύριον· ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς· εἰ ποιήσει Κύριος· κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπελευθεύσει ἀφ' ἡμῶν.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰερεμίας, Οὕτως ἔρεῖτε πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα,

4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ οἷς μεταστρέψω τὰ ὄπλα τὰ πολεμικά, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμίετε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικῶτας· ἡμᾶς ἐξάθετε τὸν τεῖχος· καὶ συναΐξω αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης,

5 Καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένην καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς μεγάλης·

6 Καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν

τῆ πόλει ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθάνουσι.

7 Καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως λέγει Κύριος, Δῶσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τὸν λαὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας, * εἰς χεῖρας ἑχθρῶν αὐτῶν,

τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν σωματί μαχαίρας· οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ οἰκτειρήσω αὐτούς.

8 Καὶ πρὸς τὸν λαὸν τῶν ἑρέις, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου.

9 Ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθανέεται ἐν μαχαίρα καὶ ἐν λιμῷ^α. καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρήσει πρὸς τοὺς Χαλδαίους τους συγκεκλειότας ἡμᾶς, ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκύλα, καὶ ζήσεται.

10 Διότι ^β ἐστῆρικα¹ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακά, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ². εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλωνίων παραδοθήσεται, καὶ κατακαίσει αὐτὴν ἐν πυρὶ.

11 Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰούδα, ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

12 Οἶκος Δαυὶδ, τάδε λέγει Κύριος, Κρίνατε πρῶτὴ κρίμα, καὶ κατεθύνετε, καὶ ἐξέλεσθε διηρασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντων αὐτῶν, ὅπως μὴ ἀναφθῆ ὡς πύρ ἡ ὄργη μου, καὶ καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσσω^α.

13 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα σόρ, τὴν πεδεινὴν, τοὺς λέγοντας, Τίς ποιήσει ἡμᾶς; ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν;

14^α Καὶ ἀνίψω πῦρ ἐν τῷ ὄρυγῳ αὐτῆς, καὶ ἔδεται¹ πάντα τὰ κκλω αὐτῆς.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Πορεύου καὶ κατάρθῃ εἰς τὸν οἶκόν τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τούτου,

2 Καὶ ἑρέις, Ἄκουε λόγον Κυρίου Βασιλεῦ Ἰούδα· ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου^α καὶ ὁ λαός σου, καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις^β

3 Τάδε λέγει Κύριος Ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐξαιρεῖσθε διηρασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτῶν, καὶ προσήλυτον καὶ ὄρφανόν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε, καὶ μὴ ἀσβεβεῖτε, καὶ αἷμα ἀθῶν μὴ ἐκχέτε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 Διότι ἐάν ποιοῦντες ποιήσῃτε τὸν λόγον τούτου, καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς^α καθήμενοι ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρματα, καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ ὁ λαός αὐτῶν.

5 Ἐάν δὲ μὴ ποιήσῃτε τοὺς λόγους τούτους, κατ' ἐμάντω ὄμωσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος.

6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰούδα, Γαλαὰδ σὺ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου, ἐάν μὴ θῷ σε εἰς ἔρημον, πόλεις μὴ κατοικηθησόμενας,

7 Καὶ ἐπάξω^α ἐπὶ σέ^β ὀλοθρεύοντα ἀνδρα¹, καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ ἐκκόψουσι τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ.

8 Καὶ διελεύσονται ἔθνη^α διὰ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἔρει¹ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Διὰ τὴ ἐπίοψη Κύριος οὕτως τῇ πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ^β;

9 Καὶ ἐροῦσιν, Ἀθ' ὃν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ προσεκίνησαν θεοῖς ἄλλοιτροῖς, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς.

10 Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα, μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύετε κλανυμῶ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι οὐκ ἔβιαστρέψει^α ἔτι, οὐδὲ ὕψεται τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Σελλημ υἱὸν δ' Ἰωσία¹ τὸν βασιλεύοντα αὐτῷ δ' Ἰωσία¹ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου^α οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ ἔτι,

12 Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ οὐ μετῴκησα αὐτόν, ἐκεῖ ἀποθανέεται, καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὀψεται ἔτι.

13^α Ὁ οἰκοδομῶν^α οἰκίαν αὐτοῦ^β οὐ μετὰ δικαιοσύνης¹, καὶ τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι, παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργάζεται δωρεάν, καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ.

14 Ἰκοδομησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερῶα ρηπιστὰ δισταλμένα θυρίδι, καὶ ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ, καὶ κεχρισμένα ἐν μίτῳ.

15 Μὴ βασιλεύσῃς, ὅτι σὺ παροξυνῇ ἐν Ἀχαζ τῷ πατρὶ σου; οὐ φάγονται, καὶ οὐ πίνονται βέλτιόν^α σε ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην^α.

16 Οὐκ ἐγνωνσάν, ἐκ ἔκριναν κρίσιν^β ταπεινῶ¹, οὐδὲ κρίσιν πένητος^α οὐ τοῦτό^β ἔστι τὸ μὴ γνωαῖναι σε ἐμέ, λαγεῖ Κύριος;

17 Ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοὶ σου, οὐδὲ ἡ καρδία σου καλὴ, ἀλλὰ εἰς τὴν πλεουξείαν σε, καὶ εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῶν τοῦ^β ἐκχέαι¹ αὐτό, καὶ εἰς ἀδικήματα καὶ εἰς φόνον, τοῦ ποιεῖν αὐτά.

18 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Ἰωακείμ υἱὸν Ἰωσία βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἐπὶ τὸν ἀνδρα τοῦτον, οὐ^α κόψονται αὐτόν, δ' Ὡ¹ ἀδελφε, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν, Οἶμοι Κύριε.

19 Ταφὴν ὄνου ταφήσεται, συμψησθεῖς ριφήσεται ἐπὶ κεννα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ.

20 Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον, καὶ^β κράξον¹, καὶ εἰς τὴν Βασίν δὸς τῆν φωνὴν σου, καὶ βόησον εἰς τὸ πέρας τῆς θαλάσσης, ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἔρασταί σου.

21 Ἐλάλησα πρὸς σέ ἐν τῇ παραπτώσει σε, καὶ εἶπας, Οὐκ ἀκούσομαι^α αὐτῆ ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου, ^α οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου.

22 Πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄιεμος, καὶ οἱ ἔρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται, ὅτι τότε αἰσχυρήσῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλοῦντων σε.

23 Κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ, ἐγνωσσεύουσα ἐν ταῖς κέδραις, ^α καταστενάξεις ἐν τῷ ἔλθειν σοι ὁδὸνας^α ὡς τικτούσης.

24 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐάν γενόμενος γένηται Ἰεχουίας υἱὸς Ἰωακείμ βασιλεῦ Ἰούδα ἀποσφραγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ^α ἐκείθεν ἐκπάσῳ σε,

25 Καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητάντων τὴν ψυχὴν σου, ^α ὡν σὺ εὐλαβῆ ἀπὸ προσώπων αὐτῶν, εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων,

26 Καὶ ἀπυρρίψω σε εἰς γῆν, οὐκ ἐν τεύχεσιν σου εἰς γῆν, οὐκ ἐν ἐτέχῃς ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανέσῃτε.

27 Εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ εὔχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν^α, οὐ μὴ^β ἀποστρέψωσιν¹.

28^α Ἠτιμώθη Ἰεχουίας ὡς σκευὸς οὐ οὐκ

ἔστι χρεία αὐτοῦ, ὅτι ἔξερρίφη,¹ α καὶ ἐξέβληθη εἰς γῆν ἣν οὐκ ἤδει.

29 Γῆ, γῆ ἄκουε λόγον Κυρίου,

30 Ἐγράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι ἔμεινε ἀνηρημένος ἀπὸ τοῦ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰουδα.

Κεφ. κγ'. XXIII.

Ω^α ΠΟΙΜΕΝΕΣ οἱ ἄπολλόντες καὶ διασκορπίζοντες¹ τὰ πρόβατα τῆς νομῆς δ' αὐτῶν¹.

2 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἄ ἐπὶ^α τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου, Ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐξώσατε¹ αὐτά, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτὰ, ἰδὲ ἐγὼ δ' ἐκδικῶ¹ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν¹.

3 Καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι δ' τοὺς καταλοίπους¹ τοῦ λαοῦ μου ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, οὐ¹ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ ἀνήθησονται, καὶ πληθυνθήσονται.

4 Καὶ ἀναστήσω αὐτοὺς ποιμένας, δ' οὐ¹ ποιμανοῦσιν αὐτοὺς, καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι, οὐδὲ πτοηθήσονται^α, λέγει Κύριος.

5 Ἴδου ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς, καὶ συνήσει, κ' ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ καὶ σωθήσεται Ἰουδα, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὁ καλέσει αὐτὸν Κύριος, δ' Ἰωσεδέκ¹ ἐν τοῖς προφήταις.

9 Συνετρίβη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοί, ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστά μου, ἐγενήθη ὡς ἀνήρ συντετριμμένος, καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ.

10 Ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτου ἐπύνησεν ἡ γῆ, ἐξηράνθησαν αἱ νομίαι τῆς ἐρήμου¹ καὶ ἐγένετο ὁ ὁρόμος αὐτῶν πονηρός, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν^α οὐτως.

11 Ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν, κ' ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν^α.

12 Διατοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀδίσθημα ἐν γνόφῳ, κ' ὑποσκελισθήσονται, καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ¹ διότι ἐπέβη ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν^α.

13 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα ἔπροφητευσαν^α διὰ τῆς Βάαλ, κ' ἐπλάγηναν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἰερουσαλὴμ ἐώρακα φρικτὰ, κ' αὐτιλαμβανομένους χειρῶν δ' πολλῶν¹, τοὺς μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σόδομα, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, ὡσπερ Γόμορρα.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος^α, Ἴδου ἐγὼ ὀφωμῶ¹ αὐτοὺς ὀδύνην, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἰερουσαλὴμ ἐξῆλθε μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῆ.

16 Οὕτως λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν^α, ὅτι ματαίωσιν δ' ἑαυτοῖς ὄρασιν¹, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσι, καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος Κυρίου.

17 Λέγουσι^α τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον Κυρίου, Εἰρήνη ἔσται ἡμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν, καὶ παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ, εἶπαν, Οὐχ ἤξει ἐπὶ σέ κακὰ.

18 Ὅτι τίς ἔσται ἐν ὑποστήματι Κυρίου, καὶ εἶδε^α τὸν λόγον αὐτοῦ; τίς ἠνωτίσατο^α, καὶ ἤκουσεν;

19 Ἴδου σεισμοὶ παρὰ Κυρίου, καὶ ὄργῃ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν, συστρεφομένη^ε ἐπὶ τοὺς ἀσέβεις ἤξει¹.

20 Καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς Κυρίου, ἕως ποιῆσῃ αὐτό, καὶ ἕως ἂν στήσῃ αὐτό, ἀπὸ ἐγχειρημάτων καρδίας αὐτοῦ¹ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτό^α.

21 Οὐκ ἀπέτελλον τοὺς προφήτας, κ' αὐτοὶ ἔτρεχον οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, κ' αὐτοὶ ἐπροφήτευσαν.

22 Καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου, καὶ εἰ ἤκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτοὺς^α ἀπὸ τῶν^α πονηρῶν¹ ἐπιτηδεύματων αὐτῶν^α.

23 Θεὸς ἐγγίζον ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ Θεὸς πόρωθεν.

24 Εἰ κρυβησεται^δ τις¹ ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν; ἢ μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει Κύριος.

25 Ἦκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφῆται, ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ψευδῆ λέγοντες, Ἦντωνισάμην ἐνύπνιον.

26 Ἔως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῆ, ἢ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὰς τὰ θελήματα τῆς καρδίας αὐτῶν,

27 Τῶν λογιζομένων τῷ ἐπιλαθῆσθαι τῶ νόμου μὴ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διηγουντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βάαλ;

28 Ὁ προφήτης ἐν ψῷ τὸ ἐνύπνιον ἔστι, διηγήσασθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ψῷ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν, διηγήσασθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας¹ τί τὸ ἄχρον πρὸς τὸν σίτον; ἢ οὕτως οἱ λόγοι μου, λέγει Κύριος.

29 Οὐκ ἴδου οἱ λόγοι μου, ὡσπερ^α πῦρ, ἢ λέγει Κύριος, καὶ ὡς πέλουξ κόπτην πέτραν;

30 Ἴδου ἐγὼ διατοῦτο¹ πρὸς τοὺς προφήτας, λέγει Κύριος ὁ Θεός, τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἕκαστος παρὰ τῶν πλησίων αὐτῶν.

31 Ἴδου ἐγὼ πρὸς τοὺς προφῆτας^α τοὺς ἐκβάλλοντας^δ ἔπροφητείας γλωσσης¹, καὶ νυσάζοντας νυσταγμῶν αὐτῶν.

32 Διατοῦτο ἴδου ἐγὼ πρὸς τοὺς προφῆτας τοὺς προφητευόντας ἐνύπνια ψευδῆ¹, καὶ οὐ¹ διηγουντο αὐτὰ, κ' ἐπλάγηναν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψευδεῖσιν αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς πλάνοισιν αὐτῶν. καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, κ' οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς, καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσιν τὸν λαόν τούτον.

33 Καὶ εἰς ἐρωτήσων¹ ὁ λαὸς οὗτος, ἢ ἱερεὺς, ἢ προφήτης^α, Τί τὸ λῆμμα Κυρίου; καὶ εἶρεῖς αὐτοὺς, Ὑμεῖς ἔστε τὸ λῆμμα, καὶ οἴξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

34 Ὁ προφήτης, καὶ ὁ ἱερεὺς¹, καὶ ὁ λαός, οἱ ἂν εἴπωσι, Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, τὸν οἶκον αὐτοῦ.

35^a Οὕτως ἔρειτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Τί ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ τί ἐλάλησε Κύριος;

36 Καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα^a τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ.^a

37^a Καὶ^b διατί¹ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

38^a Διατί² τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἄνθ' ὧν εἶπατε τὸν λόγον τῆτον, Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς, λέγων, Οὐκ ἔρειτε, Δῆμμα Κυρίου,

39 Διατιούτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω^a, καὶ μίσσω ὑμᾶς, καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοὺς πατρίσιν ὑμῶν^a.

40 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὄνειδισμὸν αἰώνιον, καὶ ἄτιμίαν αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται.

7 Διατιούτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ζῆ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

8 Ἀλλὰ, Ζῆ Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πᾶσῶν τῶν χωρῶν, οὓς ἔξωσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

ADVERTAT LECTOR,

Plurimas esse capitum et versiculorum transpositiones in versione Græca.

Secundum
Heb. Vulg. Lat. et V. Angl.

Secundum
Græcam τῶν LXX.

CAP.

25 ad vers. 14
25 à ver. 14 ad finem
26 . . .
27 ad vers. 19
    à ver. 19 ad finem
28
29
30
31
32
33 ad vers. 14
    à ver. 14 ad finem
34
35
36
37
38
39 v. tres priores, et 5 post.
    à ver. 3 ad 14
40
41
42
43
44
45
46
47
48 ad vers. 45
    à ver. 45 ad finem
49 vers 5 priores
    à ver. 7 ad 23
    à ver. 23 ad 28
    à ver. 28 ad 34
    à ver. 34 ad finem
50
51
52

CAP.

25 ad ver. 14.
32
33
34
    desunt.
35
36
37
38
39
40
    desunt.
41
42
43
44
45
46
    desunt.
47
48
49
50
51 ad ver. 31.
51 ad ver. 31 ad finem.
26
29 ver. 7 priores.
31
    desunt.
30 ver. 5 priores.
29 à ver. 7 ad finem.
30 ver. 5 postremi.
30 post. ver. 5 sex sequentes.
25 à ver. 13 ad finem.
27
28
52

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΕΔΕΙΞΕ μοι Κύριος δύο καλίθους σύκων, κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ Κυρίου, μετὰ τὸ ἕναι κατὰ Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλώνης τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰουδα, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς τεχνίτας, καὶ τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἰερουσαλήμ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλώνα.

2 Ὁ κάλαθος ὁ εἰς σῖκων χρησάτων σφόδρα, ὡς τὰ σῖκα τὰ πρώϊμα^α καὶ ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σῖκων πονηρῶν σφόδρα, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Τί σὺ ὄρῃς Ἰερεμία; καὶ εἶπα, Σῖκα^α σῖκα τὰ χρηστά, χρησάτων ἰσταν^α καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

5 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὡς τὰ σῖκα τὰ χρηστά ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι τὴς ἀποικισθέντας Ἰσθαίνας, ἃς ἐξάπεζαλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθὰ.

6 Καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ^α καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ αὐτοὺς, καὶ καταφτεύσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω.

7 Καὶ δώσω αὐτοὺς καρδίαν τοῦ εἰδέναί μου ἐμὲ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονται μοι εἰς λίαν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοὺς εἰς Θεόν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν.

8 Καὶ ὡς τὰ σῖκα τὰ πονηρὰ, ἃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα, καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ τὸ κατὰλοιπον Ἰερουσαλήμ τοὺς ὑπολειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ.

9 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμόν, καὶ εἰς παραβολὴν, καὶ εἰς μῖσος, καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ.

10 Καὶ ἀποστελῶ ἐν αὐτοὺς τὸν λιμόν, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείψωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς^α.

Κεφ. κε'. XXV.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰουδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰουδα,^α

2 Ὃν ἐλάλησε^α πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλήμ, λέγων,

3 Ἐν τριακοντάκτῳ ἔτει Ἰωσία, υἱοῦ Ἀμώς, βασιλέως Ἰουδα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη,^α καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων, καὶ λέγων,

4 Καὶ ἀπέστειλλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, ὀρθροῦ ἀποστέλλων, καὶ οὐκ εἰσκούσατε, καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὡσίν ὑμῶν^α,

5 Λέγων, Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρίας, καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπι-

τηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως^α αἰῶνος.

6 Μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριων, τοῦ δουλεῦσαι αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς.

7 Καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου^α.

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου,

9 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ λήψομαι^β πατρίαν^α ἀπὸ Βορρᾶ,^α καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐξερμηώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς σφαιρισμὸν, καὶ εἰς συριγμὸν, καὶ εἰς ὀνειδισμόν αἰώνιον.

10 Καὶ ἄπολῶ^β ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὄσπρην μύρου, καὶ φῶς λύχου.

11 Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμοὶς,^α καὶ ἀβελήσθωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν^α ἐβδομήκοντα ἔτη.

12 Καὶ ἐν τῷ^β πληρωθῆναι^α τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω^α τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰώνιον,

13 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντα τοὺς λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ^α.

31 Α ΕΠΡΟΦΗΤΗΣΕΝ ΙΕΡΕΜΙΑΣ Δ ΕΠΙ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΑ ΑΙΛΑΜ^α.

35 Τάδε λέγει Κύριος^α, Συνετρέβη τὸ τόξον Αἰλίμ, ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν.

36 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλίμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις, ἕως ὅσοι ἔθνος ὃ οὐχ ἤξει ἐκεῖ, οἱ ἐξωσμένοι Αἰλίμ.

37 Καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου^α, καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιραν μου, ἕως τοῦ ἐξανάλωσαι αὐτούς.

38 Καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλίμ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνα.

39 Καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν,^α καὶ ἰ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλίμ, λέγει Κύριος.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΕΝ ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκίε^α βασιλέως^α, ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος^β περὶ Αἰλίμ.

2 ΤΗ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΠΙ ΔΥΝΑΜΙΝ ΦΑΡΑΩ ΝΕΧΑΩ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΙΓΥΡΤΟΥ, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρμεί, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνης, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ^α βασιλέως Ἰουδα.

3 Ἀναλίβετε ὄπλα καὶ ἄσπίδας, καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον,

4 Καὶ ἐπιστάξτε τοὺς ἵππους, ἐπίβητε οἱ ἵππεῖς, καὶ κατήσθητε ἐν ταῖς περικεφαλαῖαις ὑμῶν, προσβάλετε τὰ δόρατα^α, καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν.

5 Τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται, καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὸ ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπή-

σονται, φυγή ἔφθγον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν
περιεχόμενοι κυκλοθεν, λέγει Κύριος.

6 Μὴ φευγέτω ὁ κούφος, καὶ μὴ ἀνασφίξῃσθω
ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ Βορρᾶν· τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτιν
ἠσθένησε, καὶ πεπτώκασι.

7 Τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται, καὶ ὡς
ποταμὸς ὁ κρημαίνουσιν ὕδωρ;

8 Ὑδατα Αἰγύπτου ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται·
καὶ εἶπεν, Ἀναβήσομαι, καὶ κατακαλύψω
τὴν γῆν, καὶ ἀπολώ ὁ τοὺς κατοικοῦντας ἐν
αὐτῇ.

9 Ἐπίβητε ἐπὶ τὰς ἵππους, ὁ παρασκευάσατε
τὰ ἄρματα, ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιόπων,
καὶ λίβνες καθωπλισμένοι ὅπλοις, καὶ Λυδοὶ
ἀνάβητε, ἐντείνετε τόξον·

10 Καὶ ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν
ἡμέρα ἐκδικήσεως, τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθρούς
αὐτοῦ· καὶ καταφάγεταὶ ἡ μίχαιρα Κυρίου,
καὶ ἐμπλησθήσεται, καὶ μεθύσθησεται ἀπὸ τοῦ
αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἀπὸ γῆς
Βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Ἐυφράτιρ.

11 Ἀνίβηθι Γαλαῦδ, καὶ λίβνε ρῆτινν τῇ
παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς ἃ τοῖ κενὸν ἐπ-
λήθυνας ἰάματί σου, ὠφέλεια οὐκ ἔστιν ἐν
σοί.

12 Ἦκσαν ἔθνη φωνῆν σε, καὶ τῆς κραυγῆς
σε ἠκούσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν
ἠσθένησαν, ἐπιτοαυτὸ ἔπесαν ἀμφότεροι.

13 Α ΕΛΛΗΞΕ ΚΥΡΙΟΣ ἐν χειρὶ Ἰερεμίου
τῷ ἔλθειν αὐτὸν βασιλέα Βαβυλώνας τῷ ἔκψαι
γῆν Αἰγύπτου.

14 Ἀναγγείλατε εἰς Μαγδωλὸν, καὶ παρα-
γγείλατε εἰς Μέμφιν· εἶπατε, Ἐπίσθηθι, καὶ
εἰτοίμασον, ὅτι κατέφαγε μάχαιρα τὴν σμι-
λοκί σου.

15 Διατί ἔφθγον ἀπὸ σοῦ ὁ ἄστις; ὁ μόσ-
χος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν ὅτι ὁ Κύριος
παρέλυσεν αὐτόν.

16 Καὶ τὸ πλῆθος σου ἠσθένησε, καὶ ἔπесе·
καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἔλάλει,
Ἄναστρέψωμεν, καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν
λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἀπὸ προ-
σώπων μαχαίρας Ἑλληνικῆς.

17 Καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραῶ Νεχαῶ βα-
σιλέως Αἰγύπτου, Σαὼν, ἐσβείει μωῆδ.

18 Ζῶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ὡς
τὸ Ἰταβίριον ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ὡς ὁ Ἄκρημ
λος ὁ ἐν τῇ θαλίᾳ σου, ἦξει.

19 Σκευὴ ἀποικισμοῦ ποιήσον σεαυτῇ κατοί-
κουσα θύγατερ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφα-
ρισμὸν ἔσται, καὶ κληθήσεται Οὐαί, διὰ τὸ μὴ
ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

20 Δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος, ἀπό-
στασμα ἀπὸ Βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν,

21 Καὶ οἱ μισθοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ, ὡς περ
μύσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ· διότι καὶ
αὐτοὶ ἔπεστρίφθησαν, καὶ ἔφθγον ὁμοθυ-
μαδόν· οὐκ ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας
ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

22 Φωνὴ αὐτῶν ὡς ὄφως συρίζοντος, ὅτι ἐν
ἄμμω ὁ πορεύονται, ἐν ἀξίνοις ἤξουσιν ἐπ'
αὐτῇ· ὡς κόπτοντες ἔυλα

23 Ἐκκόψουσι τὸν δρυμὸν αὐτῆς, λέγει Κύ-
ριος, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῆ, ὅτι ὁ πληθύνει
ὑπὲρ ἀκρίδα, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός.

24 Κατησχύνθη ἡ θυγατρὶ Αἰγύπτου, παρε-
δόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ Βορρᾶ.

25 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἄμμων τὸν υἱὸν
αὐτῆς ἐπὶ Φαραῶ, καὶ ἐπὶ τοὺς ποιεῖν ὅτι
ἐπ' αὐτῶν.

27 Σὺ δὲ μὴ φοβηθῆς δοῦλός μου Ἰακώβ,
μηδὲ πτοηθῆς Ἰσραὴλ· διότι ἐγὼ ἰδοὺ σώζων
σε μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σε ἐκ τῆς αἰχμαλω-
σίας αὐτῶν· καὶ ἀναστρέψει Ἰακώβ, καὶ ἠσυχί-
σει καὶ ὑπνώσει, καὶ ἐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν
αὐτόν.

28 Μὴ φοβῶ παῖς μου Ἰακώβ, λέγει Κύριος,
ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι ἡ ἀπότομος καὶ τρυ-
φερά παρεδόθη ὅτι ποιήσω ἄθνηεἰ συντέ-
λειαν ἐν παντὶ ἔθνηεἰ οὗς ἔξωσά σε ἐκεῖ,
σε δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἄκλιπυεἰ, καὶ παιδεύω
σε εἰς ἄκρῖμα, καὶ ἀθῶν οὐκ ἀθώωσω σε.

Κεφ. κζ'. XXVII.

ΛΟΓΟΣ ὁ ΚΥΡΙΟΥ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΕΠΙ
ΒΑΒΥΛΩΝΑ.

2 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἀκουσά
ποιήσατε, καὶ μὴ κρήνητε· εἶπατε, Ἐείλωκε
Βαβυλὼν, κατησχύνθη Βῆλος, ἡ ἀπότομος, ἡ
τρυφερά παρεδόθη Μαιρωδάχ,

3 Ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ Βορρᾶ,
οὗτος θῆσει τὴν γῆμ αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν, καὶ
οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου
καὶ ἕως κτήνου.

4 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ, ἤξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ, βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πο-
ρεύονται, τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες.

5 Ἔως ὡς ἐρωτήσουσι τὴν ὁδὸν, ὡδε γάρ
τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἴδουσιν, καὶ ἤξουσι, καὶ
καταφείζονται πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν· διαθήκη
γάρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται.

6 Πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαὸς μου,
οἱ ποιμένες αὐτῶν ἔξωσαν αὐτοὺς, ἐπὶ τὰ ὄρη
ἀπεπλήθυναν αὐτούς, ἔξ ὄρου ἐπὶ βουνῶν
ψύχοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν.

7 Πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτοὺς, ἀήλισκον·
αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν, Μὴ ἀνήμεν αὐ-
τοὺς, ἀνὴρ ὢν ἡμάρτων τῷ Κυρίῳ· νομὴ δικαιο-
σύνης τῷ συναγαγόντι τὰς πατέρας αὐτῶν.

8 Ἀπαλοτριώθητε ἐκ μέσης Βαβυλώνας καὶ
ἀπὸ γῆς Χαλδαίας, καὶ ἐξέλθατε, καὶ γένεσθε
ὡς περ δρίκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων.

9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συ-
ναιγῶγας ἔθνων· ἐκ γῆς Βορρᾶ, καὶ παρατά-
ξονται αὐτῇ· ἐκεῖθεν ἀλώσεται, ὡς βολίς
μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέφει κενή.

10 Καὶ ἔσαι ἡ Χαλδαία εἰς προνομίην, παντες
οἱ προνομήοντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται.

11 Ὅτι νῦφραίνεσθε, καὶ κατεκαυχᾶσθε, διαρ-
πάζοντες τὴν κληρονομίαν μου, διότι ἐσκιρ-
τᾶτε, ὡς βοῦδια ἐν βοτάνῃ, καὶ ἐκερατίζετε
ὡς ταῦροι.

12 Ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ἡμῶν σφόδρα, ἐνείραπι
ἡ τεκούσα ἡμᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθῶ, ἐσχάτη
ἔθνων.

13 Ἀπὸ ὄργης Κυρίου, οὐ κατοικηθήσεται
καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πάσα· καὶ πᾶς ὁ
διοδεύων διὰ Βαβυλώνας σκυθρωπάσει, καὶ
συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς.

14 Παρατίξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν, μὴ φείσεσθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν,^α

15 Καὶ ὁ κατακρατήσατε αὐτήν^β παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπιπέλας αὐτῆς, καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς, ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ ἔστιν^γ ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν, καθὼς ἐποίησε, ποιήσατε αὐτήν.

16 Ὁ ἔξολοθρεύσασθε^δ σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος, κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ^ε ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς, ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσι, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται.

17 Πρόβατον πλανώμενον Ἰσραὴλ, λέοντες ἔξωσαν αὐτόν^ς ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτόν βασιλεὺς Ἀσσοῦν, καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὄσπτα αὐτοῦ^α βασιλεὺς Βαβυλῶνος.

18 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος^α, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ὁ ἐξεδίκησα^β ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσοῦν.

19 Καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομίην αὐτῆς, καὶ νεμήσεται ἐν τῷ Καρμῆλ^α, καὶ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἐν τῷ Γαλαὰδ, καὶ ὁ πλησθήσεται^β ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ^α, ζητήσῃσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ, καὶ εὗρήσκει, καὶ τὰς ἀμαρτίας Ἰούδα, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῶσιν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις.

21 Ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος^α πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτήν, καὶ ἐπὶ τὰς κατοικῆσας^β ἐπ' αὐτήν ἐκδίκησον μίχαιραν, καὶ ὑφάνισον^γ, λέγει Κύριος, καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαι σοί.

22 Φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.

23 Πῶς ὁ ἐκλάσθη^α καὶ συνετρίβη ἡ σφυρὰ πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν;

24 Ἐπιβήσονται σοί, ^α καὶ οὐ γνώσῃ, ὡς Βαβυλῶν καὶ ἀλώσῃ^β. ^α εὐρέθης, καὶ ἐλήφθης, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀντέστης.

25 Ἦνοιξε Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεῆ ὄρηγος αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ Θεῷ^α ἐν γῇ Χαλδαίων.

26 Ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς^α ἄνοιξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς,^β ἐρευνήσατε αὐτήν ὡς σπῆλαιον, καὶ ἔξολοθρεύσατε αὐτήν^γ μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα^δ.

27 Ἀναζηρῖνατε αὐτῆς πάντα τοὺς καρπῆς, καὶ καταβήθησαν εἰς σφαγὴν^α οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν, καὶ καιρὸς ἐκδίκησεως αὐτῶν.

28 Φωνὴ φευγόντων, καὶ ἀνασχωσμένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος, τοῦ ἀναγαγεῖλαι ἐς Σιών τὴν ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν^α.

29 Παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, παντὶ ἐντεινόντι τόξον, ὁ παρεμβάλλετε^α ἐπ' αὐτήν κυκλόθεν^β μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασχωσμένος^γ ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς Κύριον ἀνέστη Θεὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ.

30 Διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισαὶ αὐτῆς ῥήθησονται^α, εἶπε Κύριος,

31 Ἰδοὺ ἐγὼ ὁ ἐπὶ^α σὲ τὴν ὑβρίσριαν, λέγει Κύριος^α. ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα σου, καὶ ὁ καιρὸς^α ἐκδίκησεώς σου.

32 Καὶ ἀσθενήσει ἡ ὑβρις σου, καὶ πεσεῖται^α καὶ ὁ οὐδεὶς^β ἔσται ὁ ἠύστῳν αὐτῆς^γ καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ ὄρυμῳ αὐτῆς, καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

33 Τάδε λέγει Κύριος^α, Καταδεδυνάευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτῆς, κατεδυνάευσαν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς.

34 Καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ^α κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως ἐξαῆρ τὴν γῆν^β καὶ παροξυνεῖ τοὺς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα,

35 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους,^α καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα, καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς συνετὲς αὐτῆς^β.

36 Ὁ Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθῶσονται^α μίχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν.

37 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναικεῖς^α μίχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς^β καὶ διασκορπισθῶσονται.

38 Ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς,^α καὶ κατασχυνηθῶσονται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστὶ, καὶ ἐν ταῖς νήσοις, οὗ κατεκαυχῶντο.

39 Διατοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων, οὐ μὴ κατοικηθῆ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα^α.

40 Καθὼς κατέστρεψε ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ τὰς ἑπορευοῦσας αὐταῖς, εἶπε Κύριος, οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

41 Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ^α Βορῶν, καὶ ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,

42 Τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες, ἱταμόδες ἐστί, καὶ οὐ μὴ ἐλεῆσῃ^α ἡ^β φωνὴ αὐτῶν ὡς θύλασσα ἠχήσει, ἐφ' ἵππους ἰππίζοντα, παρσκευασμένοι, ὡσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον, πρὸς σέ, θύγατερ Βαβυλῶνος.

43 Ἦκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοίην αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ^α ἠλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὡδίνες ὡς τικτούσης.

44 Ἰδοὺ ὡσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ^α τοῦ Ἰορδάνου εἰς^β Γαῖθάν^γ, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω^δ ὅτι τίς ὡσπερ ἐγὼ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

45 Διατοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλήν Κυρίου ἡν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσαστο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους^α ἐὰν μὴ διαφθαρή τὰ ἄρνια τῶν προβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν.

46 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Ἰδού ἐγὼ ἐξεγεῖρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα.

2 Καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστὰς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτήν, καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς· οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς.

3 Ἄ Τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ περιθῆσθω ὧς ἔστιν ὅπλα αὐτοῦ, καὶ μὴ φείσθε ἐπὶ τοὺς ἰενοῖσκους αὐτῆς, καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς.

4 Καὶ πρῶσονται τραυματίαι ἐν γῇ Χαλδαίων, καὶ κατακεκνημένοι ἐξῶθεν αὐτῆς.

5 Διότι οὐκ ἐχῆρευεν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδας ὑπὸ Θεῶν αὐτῶν, ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος, ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἰσγίων Ἰσραὴλ.

6 Φεῖγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος, καὶ ἀνασώξετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπορήσῃτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδίκησης αὐτῆς ἔστι παρὰ Κυρίου, ἀναπόδομα αὐτὸς ἀναποδίδωσιν αὐτῇ.

7 Ποτήριον χρυσῶν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ Κυρίου, μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη, διατοῦτο ἐθαλεύθησαν.

8 Καὶ ἄφω ἔπεσε Βαβυλῶν, καὶ συνετρίβη θρηνέει αὐτήν, λάβετε ῥητινὴν τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς, εἰπὼς ἰαθήσεται.

9 Ἰατρεῖσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἐκ ἰσθῆ ἔγκαταλίψαμεν αὐτήν, καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἠγγικεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν ἕως τῶν ἀστρῶν.

10 Ἐξῆνεκε Κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ δεῦτε, καὶ ἀναγγεῖλωμεν ἐν Σιών τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

11 Ἐ Παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα, πληρῶτε τὰς φαρέτρας ἡγεῖρε Κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὕργη αὐτοῦ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν, ὅτι ἐκδίκησις Κυρίου ἔστιν, ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἔστιν.

12 Ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε φαρέτρας, ἐγεῖρατε φυλακὰς, ἐτοιμάσατε ὅπλα, ὅτι ἐνεχείρισε, καὶ ποιήσει Κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα,

13 Κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς, καὶ ἐπὶ πλήθῃ θησαυρῶν αὐτῆς ἥκει τὸ πέρασ σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα σου.

14 Ὅτι ὠμοσε Κύριος κατὰ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, Διότι πληρῶσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἰκρίδων, καὶ φθέξονται ἐπὶ σέ οἱ κοταβαίνοντες.

15 Κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῆς, ἐτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν,

16 Εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν ἄραρῶν, καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ἄзраπας εἰς νετὸν ποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ.

17 Ἐματαιώθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, καθρησθέντη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν, οὐκ ἔσι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

18 Μάταια ἔσιν ἔργα μεμωκμημέα, ἐν καιρῶν ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολούνται.

19 Οὐ τοιαύτη μερίς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς ἔστι κληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὁ ὄνομα αὐτῶν.

20 Διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς.

21 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἐπιβίτην αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν.

22 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα.

23 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργόν καὶ τὸ γεωργιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἠγεμόνας καὶ στρατηγούς σου.

24 Καὶ ἀναποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικῆσι Χαλδαίοις πίκτας τὰς κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιών κατ' ὀφθαλμούς ἡμῶν, λέγει Κύριος.

25 Ἰδού ἐγὼ πρὸς σέ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον, τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν, καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρρισμένον.

26 Καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν, καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμόν ἔσθι εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

27 Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, σαλπύσατε ἐν ἔθνεσι σάλπιγγι, ἀμύσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, παραγγεῖλατε ἐπ' αὐτήν, βασιλεῖς ἄρατε παρ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς Ἀχαναζέοις ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστίσεις. ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἰκρίδων πλήθος.

28 Ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς, τοὺς ἠηουμένους αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ.

29 Ἐσεισθή ἡ γῆ, καὶ ἐπόνεσε, διότι ἐξάνησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίου, τοῦ θείμου τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν, καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν.

30 Ἐξέλιπε μαχητῆς Βαβυλῶνος τοῦ πολεμῆν, καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες ἐνεπυρρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μόχοι αὐτῆς.

31 Διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοιλος διώξειαι, καὶ ἀναγγελλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγελλοντος, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ.

32 Ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήφθησαν, καὶ τὰ συσμίματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρονται.

33 Διότι τὰδε λέγει Κύριος, Οἶκοι βασιλέως Βαβυλῶνος, ὡς ἄλων ὠριμος ἀλοηθήσονται ἐπὶ μικρὸν, καὶ ἦξει ὁ ἀμπετός αὐτῆς.

34 Κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέ με σκότος λεπτόν, Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέτιέ με, ὡς δράκων ἐπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου.

35 Ἐξωσάν με οἱ μόχοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαί μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεὶ κατοικοῦσα Σιών, καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους, ἐρεὶ Ἰερουσαλήμ.

36 Διατοῦτο τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδού ἐγὼ

κρινῶ τὴν ἀντιδικόν σου, καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδικήσιν σου, καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς, καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς.

37 Καὶ ἔσται Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν, ^α καὶ οὐ κατοικηθήσεται.

38 ^α Ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν, καὶ ὡς σκύνιον λέοντων.

39 Ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότιμα αὐτοῖς, καὶ μεθύσω αὐτούς, ὅπως καρθῶσι. καὶ ὑπνώσασιν ὑπνόν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος.

40 ^α Καὶ καταβίβασον αὐτούς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν, καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων.

41 Πῶς ἐάλω ^α καὶ ἐθηρήθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν;

42 Ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἤχῳ κυμάτων αὐτῆς, καὶ κατεκαλύφθη,

43 Ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς ὡς ἡ γῆ ἀνδρός καὶ ἄβαντος ^α, οὐ κατοικῆσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἰς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου.

44 Καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ ^β Βαβυλῶνα, ἡ ἐξοίσω ^α κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συναχθῶσι πρὸς αὐτὴν ^α ἔτι ^α τὰ ἔθνη.

45 Καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματῖαι πάσης τῆς γῆς.

46 Ἐπ' ἀσπασζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε, ^α καὶ μὴ ἴσασθε ^α οἱ μακρόθεν μνησθήτε τῷ Κυρίῳ, καὶ Ἰερσααλὴμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν,

47 Ἐσχύνθημεν ὅτι ἠκούσαμεν ὑνεδισμὸν ἡμῶν, κατεκάλυψεν ἄτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, εἰσηλθον ἄλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυρίου.

48 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτά αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματῖαι.

49 Ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλῶν ὡς ὁ οὐρανός, καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ ^α τὰ τεῖχη ἰσχύϊ αὐτῆς, παρ' ἐμοῦ ἦσουσιν ἐξολοθρευόντες αὐτὴν, λέγει Κύριος.

50 Φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ^α ἐν γῇ Χαλδαίων,

51 Ὅτι ἐξωλόθρευσε Κύριος τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχῶσαν ὡς ὕδατα πολλὰ ^α ἔδωκεν εἰς ὀλεθρον φωνῆν αὐτῆς.

52 Ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρία, ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόληται τὸ τόσον αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς.

53 Κύριος ἀνταποδίδωσι ^α, καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς, καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς ^α, καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτῆς ^α, λέγει ὁ βασιλεὺς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

54 Τάδε λέγει Κύριος, Τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατίθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται, καὶ οὐ κοπιήσουσι λαοὶ εἰς κενόν, καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν.

55 Ὁ ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΝΕΤΙΛΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΙ ΤΩ ΠΡΟΦΗΤΗ Εἰπὺν τῷ Σαραίᾳ υἱῷ Νηριόν, υἱοῦ Μαασαίου, ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδεκίᾳ βασιλέως Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα, ἐν ᾧ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ Σαραίας ἄρχων δώρων.

56 Καὶ ἔγραψεν Ἰερεμίας πάντα τὰ κακὰ ἃ ἦξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ ^α, πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα.

57 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς Σαραίαν, Ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὄσῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους,

58 Καὶ εἶπεν, Κύριε Κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπων εἰς κτήνους, ὅτι ἀφανισμός ἐστὶν αἰῶνα ἔσται.

59 Καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τούτο, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον, καὶ ρίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτη,

60 Καὶ εἶπεν, Οὕτως καταδύσεται Βαβυλῶν, καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν, ἃν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν ^α.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΦΥΛΟΥΣ ^α ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ ^α

1 Ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔσται εἰς χεიმάρριον κατακλύζοντα, καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ^α ἐν αὐτῇ καὶ κερκρίζονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ ἀλαλίξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν

2 Ἐκ φωνῆς ὀρηγῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὄπλων τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ, ἤχη τροχῶν αὐτοῦ ^α ἐκ ἐπέσρεψαν πατέρες ἐφ' υἱὰς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν

3 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ ἐπερχομένη τῷ ἀπολέσει πάντας τὰς ἀλλοφύλους ^α καὶ ἀφανῶ τὴν Τύρον, καὶ τὴν Σιδῶνα, καὶ πάντας τὰς καταλοιπὰς τῆς βοήθειας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρευέσει Κύριος ^α ὁ βουτὶ ^α καταλοιπὸς τῶν νησῶν ^α.

4 Ἦκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπερρέφῃ Ἀσκάλων, καὶ ὁ καταλοιπὸς ^α Ἐνακίμ.

5 Ἔως τίνος κόψεις ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου ^α ἔως τίνος οὐχ ἠσυχάσεις; ἀποκατίσθη εἰς τὸν κολεόν σου, ἀνάπαυσαι, καὶ ἐπάρηθι.

6 Πῶς ἠσυχάσει, καὶ Κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τῇ Ἀσκάλῳ, καὶ ἐπὶ τὰς παραθλασσοῦς, ἐπὶ τὰς καταλοιπὸς ἐπεγεργήθη;

7 Τῆς ΔΑΟΥΜΑΙΑΙ, τάδε λέγει Κύριος ^α, Οὐκ ἔστιν ἐτι σοφία ἐν Θαμίαν, ἀπώλετο βουλή ἐκ συνετῶν, ψηφο το σοφία αὐτῶν,

8 Ἡπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν ^α βαθύνεται ^α εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαϊδάμ, ὅτι δυσκόλα ἐποίησεν ^α ἦγαγον ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ, καὶ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν.

9 Ὅτι ὁ τρηγῆτὰ ἦλθον, οἱ ^α οὐ καταλείψασί σοι ^α κατάλειμμα ὡς ^α κλέπται ἐν νυκτὶ, ἐπιθήσουσι χεῖρα αὐτῶν.

10 Ὅτι ἐγὼ καλέσω τὸν Ἡσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτά αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωται, ὠλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὁ γείτονός μου ^α, καὶ οὐκ ἔστιν

11 Ὑπολείπεσθαι ὄρφανόν σου, ἵνα ζῆσῃς καὶ ἐγὼ ζήσομαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμέ πεποιθασιν.

12 Ὅτι τάδε εἶπε Κύριος, Οἷς οὐκ ἦν νόμος πρὶν τὸ ποτήριον, ἄπιον^α καὶ σὺ ἄθωωμένη^α οὐ μὴ ἄθωωθῆς^α.

13 Ὅτι κατ' ἔμαυτῷ ὤμοσα, λέγει Κύριος, ἦτι^α εἰς ἄβατον, καὶ εἰς οὐνεδαίμον^α καὶ εἰς κατάρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.

14 Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλε^α· Συναθήτηε, καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτήν, ἀνίστητε εἰς πόλεμον.

15^α Μικρὸν ἔδικά σε ἐν ἔθνεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις.

16 Ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέ σοι, ἰταμία καρδίας σου κατέλυσε τρυμαλιῖς πετρῶν, συνέλαβεν ἰσχύρ^α βουνοῦ ὑψηλῆ^α· ὅτι ὁ ὕψισεν^α ὡςπερ ἄετος νοσσιᾶν^α αὐτῆ^α, ἐκίθειν καθελῶ σε^α.

17 Καὶ ἔσται ἡ Ἰδομαία εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτὴν^α σπριεῖ^α.

18 Ὡςπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς, εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

19 Ἰδοὺ ὡςπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς^α τόπον Λιθαίμ, ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἔπιστήσατε^α· ὅτι τίς ὡςπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀνιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμῆν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

20 Διατοῦτο ἀκούσατε βουλήν Κυρίου, ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδομαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ ὃν ἐλόγησατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαυμάι, ἵνα μὴ συμπησθῶσι τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων, ἂν μὴ ἄβατωθῇ ἐπ' αὐτοὺς κατάλυσις αὐτῶν,

21 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ὁ φόβηθη^α ἡ γῆ, καὶ β^α κραυγῆ θαλάσσης ἐκ ἡκέσθη^α.

22 Ἰδοὺ ὡςπερ ἄετος ὄψεται^α, καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας^α ἐπ' ὄχρωμάτα αὐτῆς^α· καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδομαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινύσης.

Κεφ. λ'. XXX.

ΤΟΙΣ υἱοῖς Ἀμμὼν οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παραληψόμενοι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς; διὰτι παρέλαβε Μελχὼλ τὴν Γαλαὰδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοίκησει;

2 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀκουτῶ ἐπὶ Ῥαββὰθ^α ἠθόρυβον πολέμου, καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπόλειαν, καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ^α.

3 Ἀλλάξον Ἐσεβῶν, ὅτι ὤλετο Γαὶ^α κεκράξατε θυγατέρες Ῥαββὰθ, περιζώσασθε σάκους^α καὶ κόψασθε, ὅτι Μελχὼλ^α βαιδιεῖται ἐν ἀποικίᾳ^α, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα.

4 Τί^α ἔγαλλιᾶσθε^α ἐν τοῖς πεδίοις Ἐγκαίμ; ἢ θυγατερ ἰταμίας, ἢ πεποισθῖα ἐπὶ ἠθασουροῖς^α, ἢ λέγουσα, Τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ;

5 Ἰδὲ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ, εἶπε Κύριος^α,

ἀπὸ πίστες τῆς περιόικου σου, καὶ διασπαρῆσθε ἕκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν^α ὁ συνίγων^α.

28 Τῆς ΚΗΔΑΡ Τῆς ΒΑΣΙΔΙΣΣῆς Τῆς ΑΥΔΗΣ, ἩΝ ΕΠΑΤΑΞΕ ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ, οὕτως εἶπε Κύριος, Ἀνάστητε, καὶ ἀνίβητε ἐπὶ Κηδάρ, καὶ πληρῶσατε τοὺς υἱοὺς κεδέμ.

29 Σκηνῆς αὐτῶν, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν λήφονται^α ἰμίτια αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεῆα αὐτῶν, καὶ καμήλους αὐτῶν λήφονται ἑαυτοῖς^α· καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἀπόλειαν^α κυκλόθεν.

30 Φεύγετε, λίαν^α ἐμβαθύνετε εἰς κάθισιν, καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ^α, ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς^α βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλήν, καὶ ἐλόγησατο^α λογισμὸν.

31 Ἀνάστηθι, καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθῶν, καθήμενοι εἰς ἀναψυχὴν, ὅς οὐκ εἰσὶ θύραι, ἔ βαλανοί, ἔ μοχλοί, μόνος καταλύσει,

32 Καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομίην, καὶ πλῆθος κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπόλειαν, καὶ λικμησῶ αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπῃ αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἶσω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπε Κύριος.

33 Καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβῆς στρουθῶν, καὶ ἔβατος ἕως αἰῶνος, οὐ μὴ καθίση ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἢ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

23 Τῆς ΔΑΜΑΣΚΩ^α Κατησχίνθη Ἡμᾶθ, καὶ Ἀρφάθ, ὅτι ἤκσαν ἀκοὴν πονηρίαν, ἐξέζησαν^α, ἐθυμώθησαν, ἀναπαύσασθαι ἔ μὴ δύνωνται.

24 Ἐξελύθη Δαμασκός, ἀπεστράφη εἰς φυγὴν, πρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς^α.

25 Πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπε πόλιν ἐμὴν, κώμην ἠγάθησαν;

26 Διατοῦτο πεσόνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ πίστες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου πεσόνται, φησὶ Κύριος.

27 Καὶ κείσῃ πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ Ἀδερ.

Κεφ. λα'. XXXI.

Τῆς ΜΩΑΒ οὕτως εἶπε Κύριος^α, Οὐαὶ ἐπὶ Ναβαὺ, ὅτι ὤλετο^α, ἐλήφθη Καριαθαίμ, ἠσχύνθη ἡμᾶθ^α καὶ ἀγάθ^α.

2^α Οὐκ ἔστιν ἐτι ἰατρεία^α Μωὰβ, γαυρίαμα ἐν Ἐσεβῶν, ἐλόγησατο ἐπ' αὐτὴν κακί^α· ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ πᾶσιν παύσεται^α ὀπίσθεν σου βαιδιεῖται μάχιρα,

3 Ὅτι φωνὴ κεκραγούτων ἐξ Ἐρωναίμ, δλεθρον καὶ συντριμμα μέγα.

4 Συνετρίβη Μωὰβ, ἀναγγείλατε εἰς Ζογόρα,

5 Ὅτι ἐπλήσθη ἄλλῳ ἐν κλαυθμῷ^α ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὄψῳ Ἐρωναίμ, ἢ κραυγὴν συντριμματος ἠκούσατε.

6 Φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε ὡςπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἔρημῳ.

7 Ἐπεδὴ ἐπεποίθεις ὁ ἐν ὄχρωμάτῃ σου, καὶ σὺ συλληφθήσῃ^α· καὶ ἐξελεύσεται Χαμῶς ἐν ἀποικίᾳ, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα.

8 Καὶ ἔξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν, ὃ μὴ σωθῇ, καὶ ἀπολείται ὁ αὐλῶν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ πεδιὴν, καθὼς εἶπε Κύριος,

9 Δότε ὁ σημεῖα¹ τῇ Μωάβ, ὅτι ἀφ᾽ ἀφθί-
σεται, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον
ἔσονται² ὁ πόθεν ἔνοικος αὐτῆ;³

10 Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα Κυρίου
ἀμελῶς,⁴ ἔξαιρων μίχαιραν αὐτῆ ἀφ᾽ αἵματος.

11 Ἀνεπαύσατο Μωάβ ἐκ παιδαρίου, καὶ πε-
ποιθὸς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέχεεν ἐξ
ἀγγείων εἰς ἄγγειον, καὶ εἰς ἀποκισμὸν οὐκ
ᾤχετο⁵ διατουτο ἔσθη γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ,
καὶ ὁσμὴ αὐτοῦ οὐκ ὁ ἐξέλιπε⁶.

12 Διατουτο ἰδοὺ ἡμέραι⁷ αὐτοῦ⁸ ἔρχονται,
φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνοντας,
καὶ κλινούσιν αὐτόν, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
λεπτινοῦσι, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσι,

13 Καὶ καταισχνήσεται Μωάβ ἀπὸ Χαμῶς,
ὡσπερ κατησχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βασιθλ
ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.

14 Πῶς εἰρεῖτε, Ἰσχυροὶ ἔσμεν, καὶ ἄνθρωπος
ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά;

15 Ὡλετο Μωάβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ
νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγὴν⁹.

16 Ἐγγὺς ἡμέρα Μωάβ ἔλθειν, καὶ πονηρία
αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα.

17 Κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ,
πάντες ἐκδοτε ὄνομα αὐτοῦ¹⁰ εἶπατε, Πῶς
συνετρίβη βακτηρία εὐκλεῆς, ράβδος μεγα-
λώματος;

18 Κατάβηθι ἀπὸ δόξης, καὶ κτίθισον ἐν
ὕγρασι καθημένην,¹¹ Ἄδαιβὼν ἐκτριβήσεται,
ὅτι ὦλετο Μωάβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος
ὀχρώμαί σου.

19 Ἐφ᾽ ὁδοῦ στήθι, καὶ ἔπιδε καθημένη ἐν
Ἄρηρ, καὶ ἐρώτησον φεύγοντα, καὶ σωζόμενον,
καὶ εἰπὸν, Τί ἐγένετο;

20 Κατησχύνθη Μωάβ, ὅτι συνετρίβη¹² ὀλό-
λυξον καὶ κέρασον, ἀνάγγελον ἐν Ἀρνῶν,
ὅτι ὦλετο Μωάβ,

21 Καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τὴν γῆν Μεισῶρ
ἐπὶ Χελῶν, καὶ Ῥεφῆς, καὶ Μωφῆς,

22 Καὶ ἐπὶ Δαιβῶν, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ ἐπ᾽
οἶκον Δαιθλαθαίμ,

23 Καὶ ἐπὶ Καραθαίμ, καὶ ἐπ᾽ οἶκον Γαμῶλ,
καὶ ἐπ᾽ οἶκον Μαῶν,

24 Καὶ ἐπὶ Καριῶθ, καὶ ἐπὶ Βοσὸρ, καὶ ἐπὶ
πάσας τὰς πόλεις¹³ Μωάβ τὰς πόρρω καὶ τὰς
ἐγγύς.

25 Κατεάχθη κέρας Μωάβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον
αὐτοῦ συνετρίβη¹⁴.

26 Μεθύσατε αὐτόν, ὅτι ἐπὶ Κύριον ἐμεγα-
λύνθη¹⁵ καὶ ἐπικρούσει Μωάβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός.

27 Καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραὴλ,
καὶ ἐν κλοπαῖς σε εὗρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν¹⁶.

28 Κατέλιπον τὰς πόλεις, καὶ ᾤκησαν ἐν
πέτραις οἱ κατοικοῦντες Μωάβ¹⁷ ἐγενήθησαν
ὡσπερ περιστέρα νοσσεύουσαι ἐν πέτραις,
στόματι βοθίνου.

29 Καὶ ἤκουσα ἕβρον Μωάβ, ἕβρισε ὁ λίαν
ἕβρον¹⁸ αὐτοῦ, καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ¹⁹ καὶ
ὕψωθῆν²⁰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ.

30 Ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ²¹ οὐχὶ τὸ
ικανὸν ὁ αὐτῷ²² οὐχ οὕτως ἐποίησε;

31 Διατῆτο ἐπὶ Μωάβ ὀλολύζετε πάντοθεν²³
βοήσατε ἐπ᾽ ἄνδρας κειράδας αὐχοῦ.

32 Ὡς κλαυθμὸν Ἰαζήρ ἀποκλαῖσομαί σοι
ἀμπελος Ἀσερμηά, κληματιά σου διήλθε θά-
λασσαν, πόλεις Ἰαζήρ ἤψαντο, ἐπὶ ὑπώραν
σε, ἐπὶ τρυγηταῖς σε ὄλεθρος ἐπέπεσε.

33 Συνεψήσθη χαρισμὸν καὶ εὐφροσύνη ἐκ
τῆς Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληλοῖς σου²⁴
πρῶτὸ οὐκ ἐπαύσαν, οὐδὲ δέλις οὐκ ἐποίη-
σαν, οὐδέ.

34 Ἀπὸ κραυγῆς Ἐσεβῶν ἕως ὁ Αἰτάμ²⁵ αἱ
πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζο-
γὸρ ἕως Ἐρωναίμ, καὶ ἀγγελίαν σαλασία,
ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νεβρεῖν εἰς κατάκαμα ἔστα.

35 Καὶ ἀπολώ τὸν Μωάβ, φησὶ Κύριος, ἀνα-
βιώνοντα ἐπὶ τὸν βωμόν, καὶ θυμιῶντα θεοῖς
αὐτοῦ.

36 Διατῆτο καρδία τοῦ Μωάβ, ὡσπερ αὐλοὶ
βομβήσουσι, καρδία μου ἐπ᾽ ἀνθρώπους κει-
ράδας ὡσπερ αὐλὸς βομβήσει²⁶ διατουτο ἂ
περιεποιήσατο, ἀπώλετο ἀπὸ ἀνθρώπου.

37 Πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόφῳ ξυρηθή-
σονται, καὶ πᾶς πύγων ξυρηθήσεται, καὶ πᾶσι
χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης ὁσφίος σάκκος.

38 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωματίων Μωάβ, καὶ
ἐπὶ ταῖς πλατείαις αὐτῆς²⁷, ὅτι συνέτριψα,
φησὶ Κύριος²⁸, ὡς ἄγγειον, οὐ οὐκ ἔστι χρεῖα
αὐτοῦ.

39 Πῶς κατήλλαξε; ἢ πῶς ἔστρεψε νῶτον
Μωάβ; ἠσχύνθη, καὶ ἐγένετο Μωάβ εἰς γέ-
λωτα, καὶ ἐγκότημα πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτῆς.

40 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,²⁹

41 Ἐλήφθη Καριῶθ, καὶ τὰ ὀχρώματα συ-
νελήφθη,

42 Καὶ ἀπολεῖται Μωάβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι
ἐπὶ τὸν Κύριον ἐμεγαλύνθη.

43 Παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σὲ κα-
θήμενος³⁰ Μωάβ.

44 Ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου,
ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον³¹ καὶ ὀναβαίνων
ἐκ τοῦ βόθυνου, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ
παγίδι³² ὅτι ἐπίσω ταῦτα ἐπὶ Μωάβ ἐν ἐνιαυ-
τῷ ἐπισκέψου αὐτῶν.

Κεφ. λβ'. XXXII.

ἌΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Λάβε
τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ
χειρὸς μου, καὶ ποτιεῖς³³ πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς
ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτοὺς.

16 Καὶ πίνοντα, καὶ ἐξεμούντα, καὶ ἐκμανή-
σονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ
ἀποστέλλω ἀναμέσον αὐτῶν³⁴.

17 Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς Κυ-
ρίου, καὶ ἐπόθισα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλέ
με Κύριος πρὸς αὐτά,

18 Τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα,
καὶ βασιλεῖς Ἰοῦδα καὶ ἄρχοντα αὐτοῦ, τοῦ
θεῖναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβατον,
καὶ εἰς συριζμόν,³⁵

19 Καὶ τὸν Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ
τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ,
καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ,

20 Καὶ πάντα τοὺς συμμίκτους³⁶, καὶ πάντα
τὸν βασιλεῖς Ἰοῦδα ἄλλοθύλων, καὶ τὴν Ἀσκίανα,
καὶ τὴν Γάζαν, καὶ τὴν Ἀκκάραν, καὶ τὸ ἐπίλοιπον
Ἀζῶτου,

21 Καὶ τὴν Ἰουμαίαν, καὶ τὴν Μωαβίτην, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών,

22 Καὶ ἅ βασιλεῖς Τύρου, καὶ ἅ βασιλεῖς Σιδῶνος, καὶ βασιλεῖς ὅ τούς ἕν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης,

23 Καὶ τὴν Δαϊδὰν, καὶ τὴν Θαιμὰν, καὶ τὴν Ῥῶν, καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ,

24 Ἄ καὶ πάντας ἅ τοὺς συμμίκτους ἅ τοὺς καταλόντας ἐν τῇ ἐρήμῳ,

25 Ἄ καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλὰμ, καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν,

26 Ἄ καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτης τὰς πόρῳ καὶ τὰς ἐγγύς, ἕκασον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ πάσας βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

27 Καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος πάντοκράτωρ Ἄ, Πίετε, μεθύσθητε, καὶ ἐξεμέσετε, καὶ πεσεῖσθε, καὶ οὐ μὴ ἀναστήτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον ὑμῶν.

28 Καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς σου, ὥστε πιεῖν, καὶ ἔρεῖς Ἄ, Οὕτως εἶπε Κύριος Ἄ, Πιόντες πίεσθε,

29 Ὅτι ἐν πόλει ἐν ἧ ἄνομιάσθη τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτὴν, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθίρσει Ἄ οὐ μὴ καθαρισθῆτε, οἱ μάχαιραν ἐγὼ γαλῶ ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς Ἄ.

30 Καὶ σὺ προφητεύσεις ὅ ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῖτους Ἄ, καὶ ἔρεῖς, Κύριος ἄφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ οἶδε ὡσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται Ἄ ἐπὶ Ἄ καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν ἧκει ὕλεθρος

31 Ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι Ἄ κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος.

32 Οὕτως εἶπε Κύριος Ἄ, Ἴδου κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος, καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχίτου τῆς γῆς.

33 Καὶ ἔσονται τραυματῖαι ὑπὸ Κυρίου ἐν ἡμέρα Κυρίου, ἐκ μέρους τῆς γῆς, καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς Ἄ μὴ Ἄ κατορυγῶσιν, εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται.

34 Ἀλιτάξατε ποιμένες, καὶ κεκράξατε, καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, Ἄ καὶ πεσεῖσθε ὡσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί,

35 Καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων.

36 Φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων, καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλόθρευσε Κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν

37 Καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου.

38 Ἐγκατέλειπον ὡσπερ λέων κατάλυμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβυτον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης Ἄ.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Στήθῃ ἐν αὐτῇ οἶκον Κυρίου, καὶ χρηματιεῖς ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνῆν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἅπαντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξά σοι Ἄ χρηματῖσαι αὐτοῖς Ἄ, μὴ ἀφέλης ῥῆμα.

3 Ἴσως ἀκούσονται, καὶ ἰποστροφῶσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδείματων αὐτῶν.

4 Καὶ ἔρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐάν μὴ ἀκούσῃτε μου, τοῦ πορευέσθαι ἐν τοῖς ὁμίμοις Ἄ μου οἱς ἐδώκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν,

5 Εἰσακούειν τῶν λόγων Ἄ τῶν παιδῶν μου τῶν προφητῶν, οὓς ἐγὼ ἀποσέλλω πρὸς ὑμᾶς ἄρθρον, καὶ ἀπέστειλα, καὶ ἔκ ἠκούσατέ μου,

6 Καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὡσπερ Σηλῶ, καὶ τὴν πόλιν Ἄ δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς.

7 Καὶ ἦκουσαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰερემίου λαλῶντος τοὺς λόγους τοῦτους ἐν οἴκῳ Κυρίου.

8 Καὶ ἐγένετο Ἰερემία πασαιμένη λαλῶντος πάντα Ἄ συνέταξε Κύριος αὐτῷ λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελεύσασαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς, λέγων, Θανάτῳ ἀποθανῆ,

9 Ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι Κυρίου, λέγων, Ὡσπερ Σηλῶ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικητῶν καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἰερემίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

10 Καὶ ἦκουσαν οἱ ἄρχοντες Ἰούδα τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἐκάθισαν ἐν προθυροῖς πόλης Ἄ τῆς καινῆς.

11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἄ, Κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσε κατὰ τῆς πόλεως ταύτης, καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὡσίν ὑμῶν.

12 Καὶ εἶπεν Ἰερემίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, λέγων, Κύριος ἀπέστειλέ με προφητεύσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους Ἄ οὓς ἠκούσατε.

13 Καὶ νῦν βελτίους ποιῆσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου Ἄ, καὶ παύσεται Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς.

14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσίν ὑμῶν, ποιήσατέ μου ὡς συμφέρεῖ, καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν Ἄ.

15 Ἀλλ' ἡ γνόντες γνώσεσθε, ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με, Ἄ αἷμα ἄθλων δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλα με Κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦτους.

16 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τὰς ψευδοπροφῆτας, Οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς.

17 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς, καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ Ἄ,

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΕΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ ΥΙΟΥ ΙΩΣΙΑ Ἄ, ΕΓΕΝΗΘΗ Ο ΛΟΓΟΣ ΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ Ἄ

18 Μιχαίας ὁ Μωραβίτης ἦν ἂ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίας βασιλέως Ἰούδα κ' εἶπε παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα ἂ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Σιών ὡς ἀγρός ἀροτραβήσεται, κ' Ἱερουσαλήμ ἂ εἰς ἄβρατον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλλος ὄρουμῳ.

19 Μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἐζεκίας ἂ καὶ πᾶς Ἰούδα; οὐχ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπαύσατο Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποίησαμεν κακὰ μέγαρα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν

20 Καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων ἂ τῷ ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθαρίμ, κ' ἐπροφήτευσεν ἂ περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἱερεμίου.

21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ ἂ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτῆ, καὶ ἐξήτησεν ἀποκτείνει αὐτὸν καὶ ἤκουσεν Οὐρίας ἂ, καὶ εἰσηλθεν εἰς Αἴγυπτον.

22 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἂ ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον ἂ.

23 Καὶ ἐξηγάγασαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσηγάγασαν αὐτὸν πρὸς τὴν βασιλέα ἂ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρα, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνήμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ.

24 Πλὴν χεὶρ Ἀχεικάμ υἱοῦ Σαφάν ἦν μετὰ Ἱερεμίας, τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ, ἂ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν.

καὶ ἐργάσῃται αὐτῷ, καὶ καταλείβῃ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, ἂ καὶ ἐργάται αὐτῷ, καὶ ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ.

12 Καὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων, Εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν ἂ, ἂ καὶ ἐργάσασθε ἂ τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,

14 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, φησὶ Κύριος, κ' ἂ προφητεύουσιν ἂ τῷ ὀνόματι μου ἐπ' ἀδικίαν, πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολεθεῖτε ὑμεῖς, καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδικίαν ψευδῆ.

16 Ὑμῖν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν, τῶν προφητευόντων ὑμῖν ἂ, λεγόντων, Ἰδοὺ σκεὴ οἴκου Κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος ἂ ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

17 Οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς ἂ.

18 Εἰ προφῆται εἶσι, καὶ εἰ ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀπαντησάτωσάν ἂ μοι ἂ, ἂ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος ἂ.

19 Καὶ τῶν ἐπιλοιπῶν σκευῶν ἂ,

20 Ἴδον οὐκ ἔλαβεν ἂ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτε ἀπῆκισε τὸν Ἰεχονίαν ἂ ἐξ Ἱερουσαλήμ ἂ,

22 Εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται ἂ, λέγει Κύριος ἂ.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος ἂ, Ποίησον σεαυτῷ δεσμούς καὶ κλοιούς, καὶ περιθῦν περὶ τὸν τράχηλό σου.

3 Καὶ ἀποσελεῖς αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Ἰδαμίας, καὶ πρὸς βασιλέα Μωάβ, καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμων, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Τύρου, καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος, ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα.

4 Καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν,

5 Ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἂ ἐν τῇ ἰσχυί μου τῇ μεγάλῃ, κ' ἐν τῷ ἐπιχειρῶ μου τῷ ὑψηλῷ, καὶ ὤσω αὐτὴν ἂ ἐὰν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου ἂ.

6 ἂ ἔδωκα τὴν γῆν ἂ τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δουλεύειν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἂ ἐργάζεσθαι αὐτῷ ἂ.

8 Καὶ ἂ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἐνὶ μὴ ἂ ἐμβάλωσι τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἂ ἐν μαχαίρα ἂ κ' ἐν λιμῷ ἂ ἐπισκέψομαι αὐτούς, εἶπε Κύριος, ἂ ἔως ἐκλίπωσιν ἐν χερσὶ αὐτοῦ.

9 Καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν, καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν, κ' τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν, κ' τῶν οἰωνομάτων ὑμῶν, καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν, τῶν λεγόντων ἂ, Οὐ μὴ ἐργάσῃσθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

10 Ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν ἂ.

11 Καὶ τὸ ἔθνος ἂ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτῆ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος,

Κεφ. λε'. XXXV.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἂ Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα ἐν ἂ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἂ, εἶπέ μοι ἂ Ἀναίας υἱὸς Ἀζῶφ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γαβρῶν ἐν οἴκῳ Κυρίου, κατ' ὄφθαλμοὺς τῶν ἱερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ἂ, Συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.

3 ἔτι ἂ δύο ἔτη ἂ ἡμέρῳ καὶ ἐγὼ ἂ ἀποσρέψω εἰς τὸν τόπον τούτου ἂ τὰ σκεὴ οἴκου Κυρίου ἂ,

4 Καὶ Ἰεχονίαν ἂ, καὶ τὴν ἂ ἀποικίαν Ἰούδα ἂ, ὅτι συντριψῶ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος.

5 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας ἂ πρὸς ἂ Ἀναίαν κατ' ὄφθαλμοῖς παντὸς τῷ λαῷ κ' κατ' ὄφθαλμοῖς τῶν ἱερέων τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ Κυρίου,

6 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Ἀληθῶς ἔγω ποιῆσαι Κύριος, στήσαι ἂ τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις, τὸ ἐπιστρέφαι τὰ σκεὴ οἴκου Κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τούτου.

7 Πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ.

8 Οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου κ' πρότεροί ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἵωνος, καὶ ἐπροφητεύσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς, καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον ἂ.

9 Ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου ἂ, γινώσκονται τὸν προφῆτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστει.

10 Καὶ ἔλαβεν ἂ Ἀναίας ἂ ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιούς ἀπὸ τοῦ τράχηλου Ἱερεμίου ἂ, καὶ συνέτριψεν αὐτούς.

11 Καὶ εἶπεν ἂ Ἀναίας κατ' ὄφθαλμοῖς παν-

τὸς τοῦ λαοῦ, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὐ-
τως συντριψάτω τὸν ζυγὸν ἡ βασιλείῃς Βαβυ-
λωνῶνος ἅπὸ τραχήλων πίντων τῶν ἐθνῶν· καὶ
ῥήχεται Ἰερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν,
μετὰ τὸ συντριψαί Ἀνανίαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ
τοῦ τραχήλου ἡ αὐτοῦ, λέγων,

13 Βάδιζε, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν, λέγων,
Οὕτως εἶπε Κύριος, Κλοιοὺς ξυλίνοὺς συνέ-
τριψας, κ' ποιήσω αὐτ' αὐτῶν κλοιὸς σιδηρῆς·

14 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ζυγὸν σιδηροῦν
ἔθηκα ἐπὶ τὸν τραχήλου πάντων τῶν ἐθνῶν,
ἐργάζεσθαι τῷ ἡ βασιλεῖ Βαβυλωνῶνος ἡ.

15 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας ἡ τῷ Ἀνανίᾳ, Οὐκ
ἀπέσκαλέ σε Κύριος, κ' ἀπειοθῆναι ἐποίησας
τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἄδικῃ.

16 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξάποσταλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,
τοῦτῃ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθαῖῃ ἡ.

17 Καὶ ἀπέθανεν ἡ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ ἡ.

Κεφ. λς'. XXXVI.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὗς ἀπέστει-
λεν Ἰερεμίας ἡ ἐξ Ἱερουσαλήμ πρὸς τὲς πρεσ-
βυτέρους τῆς ἀποικίας, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς,
καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας, ἐπιστολὴν εἰς
Βαβυλῶνα ἡ τῇ ἀποικίᾳ, καὶ πρὸς ἅπαντα
τὸν λαὸν ἡ,

2 Ὑστερον ἐξελεθόντος Ἰεχοῖνυμ τοῦ βασι-
λέως καὶ τῆς βασιλείας, καὶ τῶν ἐνοουχῶν,
καὶ παντὸς ἑλευθέρου, καὶ δεσμώτου, καὶ
τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλήμ,

3 Ἐν χειρὶ Ἐλεασάν υἱοῦ Σαφάν, καὶ Γαμα-
ριου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας
βασιλεὺς Ἰουδα, πρὸς βασιλέα Βαβυλωνῶνος
εἰς Βαβυλῶνα, λέγων,

4 Οὕτως εἶπε Κύριος ἡ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ
τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπέκισα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἡ,

5 Οἰκοδομήσατε οἴκους, καὶ κατοικήσατε, καὶ
φυτεύσατε παραδείσους, καὶ φάγετε τοὺς
καρπούς αὐτῶν,

6 Καὶ λάβετε γυναῖκας, καὶ τεκνοποιήσατε
υἱούς καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε τοὺς υἱοὺς
ἡμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὁδοτε
ἡνδράσι ἡ, κ' πληθύνεσθε, κ' μὴ σμικρυνθῆτε·

7 Καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν
ἀπέκισα ἡμᾶς ἐκεῖ· καὶ προσεύξεσθε περὶ αὐ-
τῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἡ ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς ἡ εἰρήνη
ἡμῖν.

8 Ὅτι ἔως εἶπε Κύριος, Μὴ ἀναπειθέτωσαν
ἡμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ἡμῖν, καὶ μὴ
ἀναπειθέτωσαν ἡμᾶς οἱ μίντεῖς ἡμῶν, καὶ μὴ
ἄκνεται εἰς τὰ ἐνύπνια ἡμῶν, ἡ ἡμεῖς ἐνυπνιά-
ξομε,

9 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ἡμῖν ἐπὶ
τῷ ὄνομάτι μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς ἡ.

10 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ὅταν μέλλῃ πλη-
ροῦσθαι Βαβυλῶν ἐβδόμηκοντα ἔτη, ἐπι-
σκένομαι ἡμᾶς, καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους
μου ἡ ἐφ' ἡμᾶς, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαὸν
ἡμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

11 ἡ Καὶ ἡ λογιῶμαι ἐφ' ἡμᾶς ἡ λογισμὸν
εἰρήνης, κ' ἡ κακὰ, τοῦ δούναι ἡμῖν ἡ ταῦτα ἡ.

12 Καὶ προσεύξασθε πρὸς με, καὶ εἰσακού-
σομαι ἡμῶν.

13 Καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ εὐρήσατέ με ἡ
ἡ ὅτι ἡ ζητήσατέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἡμῶν,

14 Καὶ ἐπιφανοῦμαι ἡμῖν ἡ.

15 Ὅτι εἶπατε, Κατέστησεν ἡμῖν Κύριος
προφήτας ἐν Βαβυλωνίᾳ ἡ.

21 Οὕτως εἶπε Κύριος ἡ ἐπὶ Ἀχάβᾳ ἡ, καὶ ἐπὶ
Σεδεκίᾳ ἡ, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλωνῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς
κατ' ὀφθαλμοὺς ἡμῶν.

22 Καὶ λήθονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πί-
ση τῇ ἀποικίᾳ Ἰουδα ἐν Βαβυλωνίᾳ, λέγοντες,
Ποιῆσαι σε Κύριος, ὡς Σεδεκίαν ἐποίησε, καὶ
ὡς Ἀχάβ, οὗς ἀπετηγάνισεν βασιλεὺς Βαβυ-
λωνῶνος ἐν πυρὶ,

23 Δι' ἣν ἐποίησαν ἄνομίαν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ
ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν,
καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματι μου ἡ.
ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς· καὶ ἐγὼ ἡ μάρτυς,
φησὶ Κύριος.

24 Καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην ἡ ερεῖς ἡ,

25 ἡ Οὐκ ἀπέστειλά σε ἡ τῷ ὀνόματι μου ἡ κ' ἡ
πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μασαΐδ τὸν ἱερέα ἡ εἶπε,

26 Κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ
ιερέως, γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου
παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι, καὶ παντὶ ἀν-
θρώπῳ μαινομένῳ, καὶ ὄψεις αὐτὸν εἰς τὸ
ἀπόκλεισμα, καὶ εἰς τὸν καταρράκτην.

27 Καὶ νῦν διατί συνελοιδόρησατε Ἰερεμίαν
τὸν ἐξ Ἰανθῶθ, τὸν προφητεύσαντα ἡμῖν;

28 ἡ Ὁ ἡ διατοῦτο ἀπέστειλεν ἡ; ὅτι διὰ τῷ
μηνὸς τούτου ἀπέστειλε ἡ πρὸς ἡμᾶς εἰς Βα-
βυλῶνα, λέγων, Μακρὰν ἔστιν, οἰκοδομήσατε
οἰκίας, καὶ κατοικήσατε, κ' φυτεύσατε κήπους,
καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας ἡ τὸ βιβλίον ἡ εἰς
τὰ ὡτα ἡ Ἰερεμίας ἡ.

30 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν,
λέγων,

31 Ἀπόστειλον πρὸς ἡ τὴν ἀποικίαν, λέγων,
Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Αἰλαμί-
την, Ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ἡμῖν Σαμαίας, καὶ
ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτὸν, καὶ πεποισθῆναι
ἐποίησεν ἡμᾶς ἐπ' ἄδικον,

32 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπισκένομαι ἐπὶ Σαμαίαν ἡ, καὶ ἐπὶ τὸ γένος
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἡ ἐν
μέσῳ ἡμῶν, τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἡ ἐγὼ ποιῶ
σῶ ἡμῖν, οὐκ ὄφονται ἡ.

Κεφ. λς'. XXXVII.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ
ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ, ΕΠΕΙΝ,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ἡ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέ-
γων, Γράψον ἡ πάντας τοὺς λόγους, οὗς ἐχρη-
μάτισα πρὸς σε ἐπὶ βιβλίου.

3 Ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, κ' ἡ
ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ
καὶ Ἰουδα, εἶπε Κύριος ἡ, καὶ ἀποστρέψω αὐ-
τοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν
αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς.

4 ΚΑΙ ΟΥΤΟΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΟΥΣ ΕΛΑΛΗΣΕ
ΚΥΡΙΟΣ ΕΠΙ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ.

5 Οὕτως εἶπε Κύριος, Φωνὴν φόβου ἀκέσασθε¹ φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη.

6 Ἐρωτήσατε, καὶ ἴδετε, εἰ ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ περὶ φόβου, ἐν ᾧ καθέσονται ὄσφυν καὶ σωτηριαν; διότι ἐώρακα πάντα ἄνθρωπον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὄσφίος αὐτοῦ²· ἔστράφησαν³ πρόσωπα εἰς ἕκτερον.

7 *Ἵτι ἐγενήθη¹ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ οὐκ ἔστι τοιαύτη· καὶ χρόνος στενός ἐστι τῷ Ἰακώβ, καὶ ἀπὸ τοῦτου σωθήσεται.

8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος, συντρέψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διαρρήξω²· καὶ οὐκ ἐργάζονται αὐτοὶ ἔτι· ἄλλοτριος,

9 Καὶ ἐργάζονται τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν¹· καὶ τὸν Δαυὶδ² βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς³.

12 Οὕτως ἔειπε¹ Κύριος, Ἀνάστησα σύντριμμα, ἀλγερὰ ἢ πληγὴ σου,

13 Οὐκ ἔστι κρίνον κρίσιν σου, εἰς ἀλγερὸν ἰατροῦθης, ὠφέλειά σοι οὐκ ἔστι¹.

14 Πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελίθοντό σου, οὐ μὴ ἐρωτήσωσιν²· ὅτι πληγὴν ἐχθρῶν ἔπαισά σοι, παιδείαν στερεάν³ ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σου⁴.

16 Διατοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται¹.

15 Ἐπὶ πλῆθος ἀδικιών σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου¹· ἐποίησαν ταῦτί σοι².

16 Καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρῳμα, καὶ πάντας τοὺς προνομιεύσαντάς σε ὁσῶς εἰς προνομίην.

17 Ὅτι ἀνιάξω τὸ ἴμαί σου, ἀπὸ πληγῆς ὕδινῳρας ἰατροῦσω σε, φησὶ Κύριος¹· ὅτι Ἐσπαρμένη ἐκλήθης, θήρευμα ἡμῶν ἔστιν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτῆν.

18 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω¹ τὴν ἀποκίαν Ἰακώβ, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω²· καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται.

19 Καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἄδοντες,¹ φωνὴν παίζοντων²· καὶ πλεονάσω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ ἐλατωθῶσι³.

20 Καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν¹ κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται²· καὶ ἐπισκέψομαι³ τοὺς θλίβοντας αὐτούς,

21 Καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτῶ ἐπ' αὐτὰς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται¹· καὶ συναῖξ αὐτούς, καὶ ἀποστρέψουσιν πρὸς μέ²· ὅτι τίς ἐστιν οὗτος ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀποστρέψαι πρὸς μέ; φησὶ Κύριος³.

23 Ὅτι ὄργη Κυρίου ἐξῆλθε θυμῷδης, ἐξῆλθεν ὄργη στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἦξεν.

24 Οὐ μὴ ἀποσπαρῆ¹ ὄργη θυμοῦ Κυρίου, ἕως ποιήσει, καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

Κεφ. λη'. XXXVIII.

ΕΝ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε Κύριος, ἔσομαι εἰς Θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Εὐρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλῶν ἐν μαχαίρᾳ¹· βαδίσατε, καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραὴλ,

3 Κύριος πόρρωθεν ὤφθη αὐτῷ¹· ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγάπησά σοι²· διατοῦτο εἴλκυσά σοι εἰς οἰκτερίῳμα.

4 *Ἵτι οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραὴλ¹· ἐτι λήψῃ τύμπανόν σε, καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων.

5 *Ἵτι ἐφυτεύσατε¹ ἀμπελῶνας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας,² φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε,

6 Ὅτι ἐστὶν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσι Ἐφραΐμ, Ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε εἰς Ἴσραὴλ πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

7 Ὅτι ἔως εἶπε Κύριος τῷ Ἰακώβ,¹· Εὐφρανθήσῃτε, καὶ χρομετίσατε ἐπὶ κεφαλῇν ἔθνων²· ἀκουσά ποιήσατε, καὶ αἰνέσατε³· εἶπατε, Ἔσωσε Κύριος τὸν λαόν αὐτῶ, τὸ κατὰλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ.

8 Ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ συναῖξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχίτου τῆς γῆς ἐν εὐορτῇ φασέκ¹· καὶ τεκνοποιήσει ὄχλον πολὺν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὡδε.

9 Ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνιάξω αὐτούς, ἀνιάζων ἐπὶ διώρυγας ὕδατων ἐν ὁδῷ ὄρηθ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ¹· ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα, καὶ Ἐφραΐμ πρωτότοκός μου ἐστίν.

10 Ἀκούσατε λόγους Κυρίου ἔθνη, καὶ ἀναγαγεῖλατε εἰς νήσους τὰς μακρόθεν¹· εἶπατε, Ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ καὶ συναῖξαι αὐτόν, καὶ φυλάξαι αὐτόν, ὡς ὁ βόσκων² ποιμῖον αὐτοῦ.

11 Ὅτι ἐλυτρώσατο Κύριος τὸν Ἰακώβ, ἐξεῖλατο αὐτόν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.

12 Καὶ ἦξουσιν, καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιών, καὶ ἦξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου, καὶ καρπῶν, καὶ κτηνῶν, καὶ προβάτων¹· καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὡσπερ ξύλον ἐγκαρπον, καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι.

13 Τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ πρεσβυταὶ χαρήσονται, καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς¹ ἁρμονίην², καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραϊνομένους.

14 Μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Δευὶ¹, καὶ ὁ λαὸς μου τῶν υἱῶν αὐτῶν μου ἐμπλησθήσεται²· οὕτως εἶπε Κύριος.

15 Φωνὴ ἐν Ραμᾶ ἠκώθη θρήνον, καὶ κλαυθμοῦ, καὶ ὀδυρμῶ¹· Ραχὴλ² ὀποκλαιομένη ἡ οὐκ ἠθέλε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσίν³.

16 Οὕτως εἶπε Κύριος, Διαλειπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀπὸ δακρύων¹ σου², ὅτι ἔστι μισθός τοῖς σοῖς ἔργοις³, καὶ ἐπίστρεψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν⁴.

17 Μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις¹.

18 Ἀκοὴν ἤκωσα Ἐφραΐμ ὀδυρμένην, Ἐπαίδευσάς με, καὶ παιδεύθη¹· ἐγὼ ὡσπερ μὸσχος οὐκ ἐδιδάχθη²· ἐπίστρεψόν με, καὶ ἐπίστρεψώ, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεός μου³.

19 Ὅτι ὑπερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα, καὶ ὑπερον τοῦ γνώωαι με, ἐσέναξα ἐδ' ἡμέρας αἰσχύνῃς, καὶ ὑπέδειξά σοι, ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμόν ἐκ νεότητός μου.

20 Υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραΐμ, ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν, ὅτι ἀντ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνεῖα μνησθήσομαι αὐτῷ^α, διατιούτο ἔπτευσα ἐπ' αὐτῷ, ἔλεων ἔλεψω αὐτόν, φησὶ Κύριος.

21 Στήσον σεαυτὴν Σιών, ποίησον^α τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους^α. ὁδὸν ἣ ἐπορεύθης, ἀποστρέφηθι παρθένος^α Ἰσραὴλ, ἀποστρέφηθι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα.

22 Ἐως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἡτιμωμένη; ὅτι ἔκτισε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφρονησάν καινὴν, ἐν^α σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι.

23 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐτι ἔροῦσι τὸν λόγον τούτων ἐν γῆ Ἰδα, καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ, εὐλόγητός ἐστὶν Κύριος ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

24 Καὶ ἔνοικούντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰδα, καὶ ἐν^β πίστῃ τῇ γῆ¹ αὐτοῦ, ἅμα γεωργῶν, καὶ ἀρβήσεται ἐν ποιμνίᾳ.

25 Ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν δυνῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα.

26 Διατιούτο ἐξηγήθηθην, καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἠδύς μοι^β ἔγενήθη¹.

27 Διατιούτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ σπερῶ τὸν^α Ἰσραὴλ καὶ τὸν^α Ἰδαν, σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνου.

28 Καὶ ἕστα ὡσπερ ἐρηγήθουν ἐπ' αὐτοὺς καθαίρειν^α καὶ κακοῦν, οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν, φησὶ Κύριος.

29 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν, οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τὸν τέκων ἡμῶδιασαν.

30 Ἄλλ' ἢ ἕκαστος ἐν τῇ^ο ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθινεῖται, καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ.

31 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰδα διαθήκην καινὴν,

32 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιταλώμενον μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος.

33 Ὅτι αὕτῃ ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος, διδοὺς^α δώσω^α νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἔπι καρδίας αὐτῶν γρίψω αὐτοὺς¹, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἕσονται μοι εἰς λαόν.

34 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν^α ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γνωθὶ τὸν Κύριον¹ ὅτι πᾶντες εἰδήσασι με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν^α, ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

37 Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον, φησὶ Κύριος, καὶ ἐν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ Κύριος, περὶ πάντων ὧν εποίησαν^α.

35 Οὕτως εἶπε Κύριος, ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, ὁ σελήνην καὶ ἀστέρας¹ εἰς φῶς τῆς νυκτός, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ, καὶ

ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ¹.

36 Ἐὰν παύσονται οἱ νόμοι οὗτοι ἀποπροσώπου μου, φησὶ Κύριος, καὶ τς γενος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι. ἔθνος κατὰ προσώπον μου πάσας^α τὰς^α ἡμέρας^α.

38 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδοιῆσεται πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμειλ¹, ἕως πύλης τῆς ῥωμίας¹.

39 Καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις¹ αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἔως βουνῶν Γαρήβ, καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἕξ ἐκλεκτῶν λίθων^α,

40 Καὶ ἔπάντες¹ ἄσαρημοθ¹ ἕως^α νάχαλ Κεδῶν, ἕως ῥωμίας πύλης ἔπιπνον ἀνατολῆς, ἀγίασμα τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπη, καὶ οὐ μὴ καθαίρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Κεφ. λθ'. XXXIX.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος^ο παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν¹ ἐν τῷ ἑναυτῷ ἡδεκάτῳ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ¹, οὗτος ἑναυτὸς ὄκτωκαδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλώνας¹.

2 Καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλώνας ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἰερεμίας ἐφυλίσσαστο ἐν^α αὐτῇ τῆς φυλακῆς, ἣ ἐστὶν ἐν οἴκῳ βασιλέως,

3 Ἐν ἣ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς^α Σεδεκίας, λέγων, Διατί σὺ προφητεῖεις; λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλώνας, καὶ λήψεται αὐτήν,

4 Καὶ Σεδεκίας^α οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς^α τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παροδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνας, καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῷ ὄψονται¹.

5 Καὶ εἰσελεύσεται^ο Σεδεκίας εἰς Βαβυλώνα¹, καὶ ἐκεῖ καθίεται¹.

6 **ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΕΓΕΝΗΘΗ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΔΕΓΩΝ,**

7 Ἰδοὺ Ἀναμειλ υἱὸς Σαλώμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχεται πρὸς σέ, λέγων^α, Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθῶθ, ὅτι σοὶ^β κρίσις¹ παραλαβεῖν εἰς κτήσιν.

8 Καὶ ἦλθε πρὸς με¹ Ἀναμειλ υἱὸς Σαλώμ, ἀδελφοῦ πατρός μου^β, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, καὶ εἶπε^α, Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμὴν τὸν ἐν Ἀναθῶθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτόν, καὶ σὺ πρεσβύτερος¹ καὶ ἔγγων, ὅτι λόγος Κυρίου ἐστὶ,

9 Καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρόν Ἀναμειλ υἱοῦ ἀδελφῆ πατρός μου^α, καὶ ἔστησα αὐτῷ^α ἐπὶ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου,

10 Καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον, καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας, καὶ ἔστησα τὸ ἀργίριον ἐν ὑγρῷ.

11 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον^α,

12 Καὶ ἔδωκα^β αὐτὸ¹ τῷ Βαροὺχ υἱῷ Νηριὸν υἱῷ Μαασαίου, κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀναμειλ υἱοῦ ἀδελφῆ πατρός μου, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς^β τῶν ἀνδρῶν τῶν παρεστηκότων¹ καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως, καὶ κατ' ὀφ-

θαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων ὁ τῶν¹ ἐν τῇ αὐτῇ τῆς φυλακῆς.

13 Καὶ συνέταξα τῷ Βαροὺχ κατ' ὄφθαλμὸς αὐτῶν, λέγων,

14 Οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ^α, Δίεβελιὸν τῆς κτήσεως τοῦτο^α, καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον^α, καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀργεῖον ὑστράκινον, ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείους.

15 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος^α, Ἐτι κτισθήσονται ἀγροὶ, καὶ οἰκίαι, καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

16 Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δοῦναι με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαροχ υἱὸν Νηρίου, λέγων,

17 Ὁ ὢν Κύριε^α, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν^α τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ τὴν βραχίονι σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῆ ἀπὸ σου οὐθέν^α,

18 Ποῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας, καὶ ἀποδοῦς ἀμείριαν πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτοῦς^α ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρὸς,

19 Κύριος μεγάλης βουλήs, καὶ ὀδυνάτος τοῖς ἔργοις, ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ, καὶ μεγαλάνυμος Κύριος^α οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὁ εἰς¹ τὰς ὀδοὺς τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων, ὁ δοῦναι¹ ἕκάστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ^α.

20 Ὅς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τοῖς γηγενέσι^α καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα αὕτη,

21 Καὶ ἐξήγαγες τὸν λαὸν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆs Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν^α ἐν χειρὶ κραταῖα, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις,

22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν^α γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

23 Καὶ εἰσῆλθον καὶ ἔλαβον αὐτὴν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆs σου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασι σου οὐκ ἐπορεύθησαν^α ὕπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν, καὶ ἐποίησαν συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα.

24^α Ἰδοὺ ὄχλος ἦκει εἰς τὴν πόλιν συλλαβεῖν αὐτήν, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμῶντων αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας, καὶ τοῦ λιμοῦ^α ὡς ἐλάλησας, οὕτως ἐγένετο^α.

25 Καὶ σὺ λέγεις πρὸς με^α, Κτήσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν ἀργυρίου^α καὶ ἔγραψα^α βιβλίον, καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ ἐπεμαρτυρήμην μάρτυρας, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

27 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκὸς, μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται^α τί¹;

28 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας^α βασιλέως Βαβυλώνας, καὶ λήψεται αὐτήν,

29 Καὶ ἤξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν

ταύτην ἐν πυρὶ, καὶ κατακαύσουσι τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμώσαν^α ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῇ Βαβίλ, καὶ ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς ἑτέροις, πρὸς τὸ παραπικρῆναι με^α

30 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰδδα μόνου ποιοῦντες τὸ πονηρὸν^α κατ' ὀφθαλμοῦ μου ἐκ νεότητος αὐτῶν^α.

31 Ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν μου, καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη, ἀπ' ἧs ἡμέρας ψυχοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου,

32 Διὰ πάσας τὰς ὁποιήσας τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα^α, ὧν ἐποίησαν πικρῆναι με, αὐτοὶ^α καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ,

33 Καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς με ὄρθρον, καὶ οὐ πρόσωπον^α καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὁ ὄρθρου^α, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐτι λαβεῖν παιδείαν.

34 Καὶ ἔθικαν τὰ μίσσηματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ὁ οὐ^α ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῶν, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.

35 Καὶ ψυχοδόμησαν τοὺς βωμοὺς^α τῇ Βαβίλ τοὺς ἐν φάραγμα υἱοῦ Ἐννομ, τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολόχ βασιλεῖ, ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη^α ἐπὶ¹ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο, πρὸς τὸ ἐφαμαρτεῖν τὸν Ἰδδαν.

36 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣν σὺ λέγεις, Παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνας ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν ἀποστολῇ.

37 Ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆs, οὐ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τῷ θυμῷ μου, καὶ ἐν παρεννοσίῳ μεγάλῳ^α καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποιθότας^α

38 Καὶ ἔσονται μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

39 Καὶ ὁσῶν αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν, φοβηθῆναι με πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτοῦς.

40 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰώνιαν, ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὀπισθεν αὐτῶν^α καὶ τὸν φόβον μου ὁσῶν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ.

41 Καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοῦς, καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει, καὶ ἐν πίσσῃ καρδία μου, καὶ ἐν πίσσῃ ψυχῆs.

42 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Καθὼ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτοῦς.

43 Καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ὅ¹ σὺ λέγεις, Ἄβατος ἔσται ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνους, καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

44 Καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ^α καὶ γράψουσιν βιβλίον καὶ σφραγίσουσιν, καὶ διαμαρτυρήσονται μάρτυρας ἐν γῇ Βευσιμίν, καὶ ἐκίκληψεν τῆs

Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰουδα, καὶ ἐν πόλεσι τοῦ ὄρους, καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφληά, καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγέβ, ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

Κεφ. μα'. XLI.

Κεφ. μ. XL.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν δ' αὐτέρων, καὶ αὐτὸς ἦν ἐπὶ δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, ποιῶν γῆν, καὶ πλίσσων αὐτήν, τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

3 Κέκραζον πρὸς μέ, καὶ ἀποκριθήσομαι σοι, καὶ ἀπαγγεῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ἃ οὐκ ἔγνων αὐτά.

4 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος ἃ περὶ οἴκων βασιλέως Ἰουδα τῶν καθηρημένων εἰς χιράκας καὶ προμάχωνας,

5 Τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους, καὶ πληρῶσαι αὐτήν αὐτῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐπάταξα ἐν ὄρῃ μου, καὶ ἐν θυμῷ μου καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν.

6 Ἰδοὺ ἐγὼ ἂν ἀιγῶ αὐτῇ συνουλώσω καὶ ἴαμα, καὶ φανερώσω αὐτοῖς, καὶ ἰατρεύσω αὐτήν, καὶ ποιήσω καὶ εἰρήνην καὶ πίστιν.

7 Καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰουδα, καὶ ἀποικίαν Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς καὶ τοπρότερον.

8 Καὶ καθαρῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἠμάρτοσάν μοι, καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἠμαρτόν μοι, καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ αἶνεσιν, καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵτινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω, καὶ φοβηθήσονται καὶ πικρανησονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ πίσεως τῆς εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς.

10 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τῷ τῷ, ᾧ ὑμεῖς λέγετε, Ἐρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ, ταῖς ἠρημωμέναις, ἀπαρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων καὶ κτήνη.

11 Φωνὴ εὐφροσύνης, καὶ φωνὴ ἡχαροσύνης, φωνὴ νυμφίου, καὶ φωνὴ νυμφῆς, φωνὴ λεγόντων, Ἐξομολογήσθε Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ εἰσοισοσι δῶρα εἰς οἶκον Κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω ἅπανα τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τοπρότερον, εἶπε Κύριος.

12 Οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων, Ἐτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ, ἀπαρὶ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων καὶ κτήνος, ἐνὶ πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα.

13 Ἐν πόλει τῆς ὀρεινῆς, καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφληά, καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγέβ, καὶ ἐν γῆ Βενωμίν, καὶ ἐν ἀταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμούντος, εἶπε Κύριος.

Ο ΔΟΓΟΣ ὁ γεγόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου (καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἄρχῃς αὐτοῦ ἔπολέμων ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπὶ πάσαις τὰς πόλεις Ἰούδα) λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ἃ, Βρίδισον ἃ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Πυραδοῦσαι παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλληφεται αὕτη, καὶ καύσει αὕτην ἐν πυρὶ,

3 Καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ συλληψῇ συλληφθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ, καὶ ὀφθαλμοὶ σου τὸν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὄντονα, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.

4 Ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰούδα Ὀύτως λέγει Κύριος ἃ,

5 Ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῆ καὶ ὡς ἔκλασαν τὸν πατέρα σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου, καὶ κλαύσονται καὶ σέ, Οὐαὶ Κύριε, καὶ ἔως ἄδου κόπονταί σε, ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπε Κύριος.

6 Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας ἃ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουδα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τῆς αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

7 Καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπέλεμε ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ ἐπὶ Λαχίς, καὶ ἐπὶ Ἀζήκα, ὅτι αὐταὶ κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πόλεις ὄχυραί.

8 Ὁ λόγος ὁ γεγόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, μετὰ τὸ συντελεῖσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαόν ἃ, τῷ καλέσαι ἃ ἄφεισιν,

9 Τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, τὸν Ἑβραῖον καὶ τὴν Ἑβραίαν ἐλευθέρου, πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἀνδρα ἐξ Ἰούδα.

10 Καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ, τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, καὶ ἔωσαν

11 Αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

12 Καὶ ἐγενήθη ἢ λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

13 Οὕτως εἶπε Κύριος ἃ, Ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐξελάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων,

14 Ὅταν πληρωθῆ ἔξ ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἑβραῖον ὅς πραθήσεται σοι, καὶ ἐργαταί σοι ἔξ ἔτη, καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλευθέρων ἃ καὶ οὐκ ἤκουσάν μου ἃ καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν.

15 Καὶ ἐπέστρεψαν ἢ σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθεῖς ἃ πρὸ ὀφθαλμῶν μου, τοῦ καλέσαι ἄφεισιν ἃ ἕκαστον τοῦ πλησίου αὐτοῦ καὶ ἐσυνετέλεσαν ἢ διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου, ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτῷ.

16 Καὶ ἐπεστρέψατε, καὶ ἐβεβηλώσατε ὃ τὸ ὄνομά μου, τὸ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτῆ. οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν, τοῦ εἶναι ἡμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐμεῖς οὐκ ἠκύσατέ μου, τοῦ καλεῖσθαι ἄφεςιν ἕκαστον πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεςιν ἡμῖν εἰς μάχαιραν, καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὸν λιμόν, καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βυσιλείαις τῆς γῆς.

18 Καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου, τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ.

19 Τοὺς ἄρχοντας Ἰσάα, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὸν λαόν,

20 Καὶ δώσω αὐτοὺς ὃ τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἔσται τὰ θνησιμαία αὐτῶν ὃ βρώσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

21 Καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα ὃ τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ὃ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ὃ τοῖς ἀποτρέχουσιν ἄπ' αὐτῶν.

22 Ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτήν, καὶ λήψονται αὐτήν, καὶ κατακαύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ, καὶ τὰς πόλεις ὃ Ἰσάα, καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ τῶν κατοικούντων.

Κεφ. μβ'. XLII.

Ο ΛΟΤΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ὃ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ παρὰ Κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακείμ βασιλέως Ἰουδα, λέγων,

2 Ὁ Βάδισον! εἰς οἶκον Ἀρχαβεὶν, καὶ ὁ ἄξις! αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ ποτιεὶς αὐτοὺς οἶνον.

3 Καὶ ὃ ἐξήγαγον τὸν Ἰεχοῖαίμ υἱὸν Ἰερεμίου υἱοῦ Χαβασίν, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβεὶν,

4 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου εἰς τὸ παστοφορίον νῦν ὁ Ἰωάν, υἱοῦ Ἀναγίου, υἱοῦ Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὃ ὅς ἐστιν ἐγγυς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαίου υἱοῦ Σελῶμ, τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν.

5 Καὶ ὃ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κερῆμιον οἴνου, καὶ ποτήρια, καὶ εἶπα, Πίετε οἶνον.

6 Καὶ εἶπον, Οὐ μὴ πῖωμεν οἶνον, ὅτι Ἰωαθαβ υἱὸς Ῥηχάβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν, ὃ λέγων, Οὐ μὴ πῖητε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν, ἕως αἰῶνος,

7 Καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδομήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπειρήτε, καὶ ὃ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ἡμῖν, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέ-

ρας ὃ ἡμῶν, ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς.

8 Καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωαθαβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, πρὸς τὸ μὴ πῖναι οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ὃ ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,

9 Καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ, καὶ ἀμπελῶν, καὶ ἀγρῶς, καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν.

10 Καὶ ὠκήσαμεν ἐν σκηναῖς, καὶ ἠκύσαμεν, καὶ ἐποίησαμεν κατὰ πάντα ὃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωαθαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν.

11 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδοноσορ ὃ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπαμεν ὃ εἰσελθεῖν, καὶ εἰσῆλθόμεν εἰς Ἰερουσαλὴμ, ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων, καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ φύκομεν ἐκεῖ.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρία πρὸς με, λέγων,

13 Οὕτως λέγει Κύριος Πορεύου, καὶ εἰπὸν ἀνθρώπων Ἰσάα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλὴμ, Οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἰκούειν τοὺς λόγους μου,

14 Ἐστησαν ἔμμη υἱοὶ Ἰωαθαβ υἱῆ Ῥηχάβ, ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πῖναι οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίοσαν καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρον, καὶ οὐκ ἠκύσατε.

15 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδῖς μου τοὺς προφήτας, λέγων, Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ οὐ πορεύεσθε ὅπως θεῶν ὃ ἐτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν, καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὠτα ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε.

16 Καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωαθαβ υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὃ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἠκούσέ μου.

17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰουδα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικούντας Ἰερουσαλὴμ πάντα τὰ κακὰ, ὃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτοῦς.

18 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐπειδὴ ἠκούσαν υἱοὶ Ἰωαθαβ υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν ὃ καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν,

19 Ὅ μὴ ἐκλείπη ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωαθαβ υἱοῦ Ῥηχάβ παρερηκώς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

Κεφ. μγ'. XLIII.

ἘΝ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ ΤΩ ΤΕΤΑΡΤΩ ΙΩΑΚΕΙΜ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰουδα, ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Λάβε σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου, καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ πάντα τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησα πρὸς σέ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ Ἰουδα, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφ' ἧς ἡμέρας

Ληήσαντός μου πρὸς σέ, ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

3 Ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ κακά, ἃ ἐγὼ λογιζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ἂ ἀποστρέψωσιν¹ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἕλως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν.

4 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰερεμίας τὸν Βαροῦχ υἱὸν Νηρίου¹ καὶ ἔγραψεν² ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου πάντα τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἔλάλησε¹ πρὸς αὐτόν, εἰς χαρτίον βιβλίου.

5 Καὶ ἐνετείλατο Ἰερεμίας τῷ Βαρέχ, λέγων, Ἐγὼ φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου¹.

6 Καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ² εἰς τὰ ὅσα τὸ λαὸν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ νηστείας, καὶ ἐν ὧσὶ παντός³ ἰδὸς τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν, ἀναγνώσῃ αὐτοῖς.

7 Ἴσως πεσεῖται ἄλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ ἀποστρέψωσιν² ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς³ καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου, ἣν ἐλάλησεν² ἐπὶ τὸν λαὸν τούτων.

8 Καὶ ἐποίησε Βαροῦχ² κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰερεμίας², τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τὰς λόγους Κυρίου ἐν οἴκῳ Κυρίου.

9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀδοῶ τῷ βασιλεὶ Ἰωακείμ¹ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑννίτῳ, ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ οἶκος Ἰούδα¹.

10 Καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρέχ ἐν τῷ βιβλίῳ τὰς λόγους Ἰερεμίου ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου υἱοῦ Σαφάν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύρῳ πύλης τοῦ οἴκου Κυρίου τῆς καινῆς, καὶ ἐν ὧσὶ παντός τοῦ λαοῦ.

11 Καὶ ἤκουσε Μιχαίας υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σαφάν ἅπαντας τοὺς λόγους Κυρίου, ἐκ τοῦ βιβλίου,

12 Καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθητο, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς, καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίου, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀχσοβφ, καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφάν, καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες².

13 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντα τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος Βαροῦχ² εἰς τὰ ὅσα τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ ἀπέσειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρέχ υἱὸν Νηρίου, τὴν Ἰουδὴν υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σελεμίου, υἱοῦ Χουσί, λέγοντες, Τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσὶ τῆς λαοῦ, λῖβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου, καὶ ἤκε¹ καὶ ἔλαβε Βαροῦχ² τὸ χαρτίον², καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς.

15 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὅσα ἡμῶν¹ καὶ ἀνέγνω Βαροῦχ².

16 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντα τὰς λόγους, συνεβουλεύσαντο ἕκασος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἶπον², Ἀναγγέλλοντες ἀνα-

γείλωμεν τῷ βασιλεὶ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους.

17 Καὶ τὸν Βαροῦχ ἠρώτησαν, λέγοντες², Πού ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους;

18 Καὶ εἶπε Βαροῦχ, Ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέ μοι Ἰερεμίας πάντα τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ².

19 Καὶ εἶπον² τῷ Βαρέχ, Βάδισον, καὶ κατακρίβηθι ἐν καὶ Ἰερεμίας, ἄνθρωπος μὴ γινώτω τοῦ ἡμεῖς.

20 Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμὰ² καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους.

21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδὴν, λαβεῖν τὸ χαρτίον² καὶ ἔλυθεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλισαμὰ², καὶ ἀνέγνω Ἰουδὴν εἰς τὰ ὅσα τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ ὅσα πάντων τῶν ἀρχόντων, τῶν ἐστηκότων περὶ τὸν βασιλέα.

22 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ², καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ἰουδὴν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως, καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχίρας, ἕως ἃ ἐξέλιπε πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

24 Καὶ οὐκ ἐζήτησαν, καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἰμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους.

25 Καὶ Ἐλνάθαν¹ καὶ Γοδολίας² ὑπέθεντο τῷ βασιλεὶ, πρὸς τὸ² κατακαῦσαι τὸ χαρτίον².

26 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερεμῆλ υἱῷ τοῦ βασιλέως, καὶ τῷ Σαραία υἱῷ Ἐσρηλ², συλλαβεῖν τὸν Βαροῦχ², καὶ τὸν Ἰερεμίαν, καὶ κατεκρίβησαν².

27 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν, μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον, πάτας τοὺς λόγους, οὓς ἔγραψε Βαρέχ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου, λέγων,

28 Πάλιν λάβε² σὺ¹ χαρτίον ἕτερον, καὶ γράψον πάντας τὰς λόγους, τὰς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, ὡς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς² Ἰωακείμ.

29 Καὶ ἔρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο, λέγων, Διατί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Εἰσπορευόμενος εἰσπορευέσεται βασιλεὺς Βαβυλώνας, καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη;

30 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα, Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθημένος ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ παραγεθῆ τῆς νυκτός².

31 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐπίξω ἐπ' αὐτόν¹, καὶ ἐπὶ τὰς κατοικοῦντας Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ γῆν Ἰούδα, πάντα τὰ κακά ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

32 Καὶ ἔλαβε² Βαρέχ χαρτίον ἕτερον¹, καὶ

ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου ἀπανταίς τὸς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκασεν Ἰωακείμ^α· καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες, ὡς οὗτοι.

Κεφ. μδ'. XLIV.

ΚΑΙ ἔβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακείμ, ὃν ἔβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα.

2 Καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἱερεμίου.

3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωίαχαι υἱὸν Σελεμίου, καὶ τὸν Σοφονία υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερέα πρὸς Ἱερεμίαν^α, λέγων, Πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον^α.

4 Καὶ Ἱερεμίας ἦλθε, καὶ διήλθε ὁ δία μέσου τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς.

5 Καὶ δύναιμι Φαραῶ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοήν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίῳ πρὸς Ἱερεμίαν^α, λέγων,

7 Οὕτως εἶπε Κύριος^α, Οὕτως ἔρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σέ, τοῦ ἐκρητῆσαί με, ἰδοὺ δύναιμι Φαραῶ ἡ ἐξεληθούσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν^α ἀποστρέψουσι εἰς γῆν Αἰγύπτου,

8 Καὶ ἀναστρέψουσι^α αὐτοὶ! οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσι ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλληφθῶσιν αὐτήν, καὶ καύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ.

9 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, λέγοντες, Αποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι^α ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι.

10 Καὶ εἰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τὸς πολεμούντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσι^α τινες ἐκκεκενημένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ ὁοῦτο^α ἀναστήσονται, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναιμι τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραῶ,

12 Ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱερουσαλήμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὴν, τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμὴν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυε, Σαρουά υἱὸς Σελεμίου, υἱοῦ Ἀνανίου, καὶ συνέλαβε τὸν Ἱερεμίαν^α, λέγων, Πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις.

14 Καὶ εἶπε, Ψεῦδος, οὐκ εἰς τὸς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω^α καὶ οὐκ εἰσῆκουσεν αὐτοῦ^α καὶ συνέλαβε Σαρουά τὸν Ἱερεμίαν, καὶ εἰσηγάγεον αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

15 Καὶ ἐπικρίνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἱερεμίαν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν

εἰς^α τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς.

16 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου, καὶ εἰς τὴν χερεθ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς.

17 Καὶ ἀπέστειλε^α Σεδεκίας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἠρώτα^α αὐτὸν ὁ βασιλεὺς^α κρυφίως εἰπεῖν, Εἰ ἔστιν ὁ λόγος παρὰ Κυρίου^α; καὶ εἶπεν, Ἔστιν^α εἰς^α χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ.

18 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Τί ἠόκησά σε, καὶ τὸς παῖδός σου, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν^α φυλακῆς;

19 Καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητευσάντες ὑμῖν, λέγοντες, Ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος^α ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην;

20 Καὶ νῦν ὁ κύριε βασιλεῦ, πεσέτω^α τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου^α καὶ τί ἀποστρέψεις με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ.

21 Καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς, καὶ ἐδόσαν αὐτῷ ἄρτον ἓνα τῆς ἡμέρας, ἐξώθεν οὐ πέσσουν, ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως; καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

Κεφ. με'. XLV.

ΚΑΙ ἤκουσε Συφανίας υἱὸς Νάθαν, καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχώρ, καὶ Ἰωίαχαι υἱὸς Σμελεῖα^α, τοὺς λόγους οὓς Ἱερεμίας ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαόν, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθανέται ἐν ρομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ^α καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τὸς Χαλδαίους, ζῆσται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εἴρημα, καὶ ζῆσται^α.

3 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Παραδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλληφθῆται αὕτη^α.

4 Καὶ εἶπεν^α τῷ βασιλεῖ, Ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλίει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων^α ἐν τῇ πόλει^α, καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐτὸς κατὰ τὸς λόγους τούτους^α ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ' ἡ πονηρίᾳ.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἰδοὺ αὐτὸς ἐν^α χερσὶν ὑμῶν^α ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς.

6 Καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς^α λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν^α εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ, ἀλλ' ἡ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ.

7 Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκεν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον^α καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμὴν,

8 Καὶ ἐξῆλθε ^α πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν,

9 Ὁ Ἐπισηρῶν, ὃ ἐποίησας τοῦ ὑποκτείνειν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ἵ ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι οὐκ εἶσιν ἐτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.

10 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ ^α, λέγων, Δάβε εἰς ὃ τίς χεῖρας σου ἐν- τέθεν; τρικάτοιτα ἄνθρώπους, καὶ ἀνίγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθῆνῃ.

11 Καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἄνθρώπους, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία, καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ἰερემίαν εἰς τὸν λάκκον,

12 Καὶ εἶπε, ^α Ταῦτα θές ^α ὑποκάτω τῶν σχοινίων καὶ ἐποίησεν Ἰερემίας οὕτως.

13 Καὶ εἴλκυσαν αὐτὸν ^α τοῖς σχοινοῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐκάθισεν Ἰερემίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκάλεισεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ἄσπεισῆλ, τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ ^δ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥήμα.

15 Καὶ εἶπεν Ἰερემίας τῷ βασιλεῖ, Ἐὶν ἀναγγεῖλω σοι, ἔχι θανάτῳ ^ε με θανατώσεις; καὶ ἐάν συμβουλεύσω σοι, οὐ μὴ ^α ἀκούσης μου;

16 Καὶ ἠμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ^α, λέγων, Ζῆ Κύριος ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ὑποκτενῶ σε, καὶ εἰ ^δ ὀσώω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶτων ^α,

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰερემίας, Οὕτως εἶπε Κύριος ^α, Ἐάν ἐξελθῶν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῆ ἐν πυρὶ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου.

18 Καὶ ἐάν μὴ ἐξέλθῃς ^α, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ^α.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερεμίᾳ, Ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφευγόντων πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ ὀσώσω με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκῆσονται μου.

20 Καὶ εἶπεν Ἰερემίας, Οὐ μὴ ^β παραδώσω σε ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ, καὶ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου.

21 Καὶ εἰ μὴ ^β θέλῃς ^α σὺ ἐξελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέ μοι Κύριος

22 Καὶ ἰδοὺ πᾶσα αἰ γυναῖκες αἰ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰῶδα, ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ αὐ- ται ἔλεγον, Ἠπάτησάν σε, καὶ δυνήσονται σοι ἄνδρες εἰρηνικοί σου καταλύσουσιν ἐν ὀλισθημασι πόδα σου, ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ,

23 Ὁ καὶ τὰς γυναῖκας σου, καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ^α, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλληφθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθή- σεται ^α.

24 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἄνθρωπος μὴ γινώτω ἐκ τῶν λόγων τῶτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθῆνῃς.

25 Καὶ ἐάν ^α οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν ^α, ὅτι ἐλάλησά σοι, καὶ ἔλθωσι πρὸς σέ, καὶ εἰπώσω σοι, Ἀναγγεῖλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέ σοι ὁ βασιλεὺς, μὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέ- λωμέν σε καὶ τί ἐλάλησε πρὸς σέ ὁ βασιλεὺς;

26 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ῥίπτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου καὶ ὀφθαλμούς τοῦ βασιλέως, πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν, ἀπο- θανεῖν ^α με ἔκει.

27 Καὶ ἦλθσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἰερεμίαν, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντα τὰς λόγους τήτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπεισιώπη- σαν, ὅτι οὐκ ἠκώσθη ὁ λόγος Κυρίου.

28 Καὶ ἐκάθισεν Ἰερემίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἕως χρόνου, οὗ συνελήφθη Ἰερου- σαλήμ ^α.

Κεφ. μς'. XLVI.

ΚΑΙ ἐγένετο ὁ τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ τοῦ Σε- δεκία βασιλέως Ἰῶδα, ^α παρεγένετο Ναβου- χοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἰερουσαλήμ, καὶ ἐπολιόρ- κουν αὐτήν.

2 Καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία, ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ, ἐνάτῃ τοῦ μηνός, ἐρ- ῥάγη ἡ πόλις,

3 Καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγούμενοι βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Μαρκανασάρ, καὶ Σαμαγάθ, καὶ Ναβα- σάχαρ, καὶ Ναβουστρεῖς, Ναγαρθᾶς, Νασερ- ραβαμᾶθ, καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασι- λέως Βαβυλῶνος ^α.

14 Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔλαβον τὸν Ἰερε- μίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολιαν υἱὸν Ἀχεϊκάμ, υἱοῦ Σαφᾶν, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ^α, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

15 Καὶ πρὸς Ἰερεμίαν ἐγένετο λόγος Κυρίου ^α ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,

16 Πορεύου καὶ εἰπέ πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδὼ ἐγὼ φέρω τὰς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ ^α.

17 Καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ ὀσώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,

18 Ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς ἐρημία, ὅτι ἐποίηθεις ἐπ' ἐμοί, φσιεὶ Κύριος.

Κεφ. μς'. XLVII.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν ^α, μετὰ τὸ ἀποστειλεῖν αὐτὸν Να- βουζαρδάν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Ῥαμᾶ, ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ^α ἐν χειροπέδασι, ἐν μέσῳ ἁποικίας Ἰῶδα τῶν ἡγμένων ^α εἰς Βαβυλῶνα.

2 Καὶ ἔλαβον αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ

εἶπεν αὐτῶ, Κύριος ὁ Θεός σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον·

3 Καὶ ἔποίησε Κύριος, ὅτι ἠμάρτετε αὐτῶ, καὶ οὐκ ἠκώσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ·

4 Ἰδὲ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου· εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ θήσω τὰς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ·

5 Εἰ δὲ μὴ, ἀπότρεχε, ἀνίστρεψον! πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικίμ, υἱὸς Σαφάν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ Ἰῶδα, καὶ οἰκήσων μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν τῇ Ἰῶδα, εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύου· καὶ ἔδωκεν αὐτῶ ἄρχιμάγειρος δῶρα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.

6 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῆ.

7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἠγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῶ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν ἐν τῇ γῆ, καὶ παρακατέθετο αὐτῶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, οὓς ἔκατῆκισεν εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά Ἰσραὴλ υἱὸς Ναθανιῶ, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ Σααρία υἱὸς Θαναεμέθ, καὶ υἱοὶ δ' Ἰωφὲ τοῦ Νετωφαθι, καὶ Ἐξονίας, υἱὸς τῷ Μωχαθι, αὐτοὶ, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

9 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολίας, καὶ τοῖς ἀνδράσι αὐτῶν, λέγων, Μὴ φηβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παιδῶν τῶν Χαλδαίων, κατοικήσατε ἐν τῇ γῆ, καὶ ἐργασασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ βελτίων ἔσται ὑμῖν.

10 Καὶ ἰδὲ ἐγὼ κήθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφά, στήναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων, οἳ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἡμεῖς συναίγεται οἶνον καὶ ὕψωρον καὶ ἔλαιον, καὶ βιάεσθε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε.

11 Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἳ ἐν Μωάβ, καὶ ἐν υἰοῖς Ἀμμὼν, καὶ οἳ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ οἳ ἐν πάσῃ τῇ γῆ, ἤκουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰῶδα, καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικίμ·

12 Καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς τὴν Ἰῶδα εἰς Μασσηφά, καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὕψωρον πολλὴν σφόδρα, καὶ ἔλαιον.

13 Καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ πάντες οἱ ἠγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἳ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφά,

14 Καὶ εἶπον αὐτῶ, Εἰ γνώσει γινώσκεις, ὅτι Βελεισσιὰ βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμὼν ἠπέστειλε πρὸς σέ τὸν Ἰσμαὴλ πατάξει σου ψυχὴν; καὶ οὐκ ἐπίστρεψεν αὐτοῖς Γοδολίας·

15 Καὶ εἶπεν Ἰωάναν τῷ Γοδολίᾳ κρυφαίως ἐν Μασσηφά, Πορεύομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαὴλ, καὶ μηδὲς γνώτω, μή πατάξει σου ψυχὴν, καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰῶδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σέ, καὶ ἀπολοῦνται οἱ καταλοίποι Ἰουδα.

16 Καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς Ἰωάναν, Μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα, ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις ὑπὲρ Ἰσμαὴλ.

Κεφ. μη', XLVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανιὸν υἱοῦ Ἐλεασά, ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα·

2 Καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ, καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς,

3 Καὶ πάντα τὰς Ἰουδαίους τὰς ὄντας μετ' αὐτοῦ εἰς Μασσηφά· πάντα τὰς Χαλδαίους τὰς εὐρεθέντας ἐκεῖ·

4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω.

5 Καὶ ἦλθον ἄνδρες ἀπὸ Συχέμ, καὶ ἀπὸ Σαλήμ, καὶ ἀπὸ Σιμαρείας, ὀδοῦχοι ἄνδρες, ἐξυρμημένοι πώγωνας, καὶ διερῶρηγμένοι τὰ ἱμάτια, καὶ κοπτόμενοι, καὶ μάννα, καὶ λίβανος ἐν χερσίν αὐτῶν, τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον Κυρίου.

6 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰσμαὴλ· αὐτοὶ ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰσελθετε πρὸς Γοδολίαν·

7 Καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἔσφαξεν αὐτὰς· εἰς τὸ φρέαρ·

8 Καὶ δέκα ἄνδρες εὐρίθησαν ἐκεῖ, καὶ εἶπον τῷ Ἰσμαὴλ, Μὴ ἀνέλθῃς ἡμᾶς, δεῖ εἶσιν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῶ, πυροὶ καὶ κριθαί, μέλι καὶ ἔλαιον· καὶ παρήλθε, καὶ οὐκ ἀνείλεν αὐτὰς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 Καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντα οὓς ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τοῦτο ἔστιν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσῶ ἀπὸ προσώπου Βαασὶ βασιλέως Ἰσραὴλ, τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν.

10 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαὴλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφά, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, ἃς παρακατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολίᾳ υἱὸν Ἀχεικίμ, καὶ ὄψατο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμὼν.

11 Καὶ ἤκουσεν Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ πάντες οἱ ἠγεμόνες τῆς δυνάμεως οἳ μετ' αὐτοῦ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσμαὴλ·

12 Καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, καὶ ὄψατο πολεμεῖν αὐτόν, καὶ εὗρον, αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβαῶν.

13 Καὶ ἐγένετο, ὅτε εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαὴλ τὸν Ἰωάναν· καὶ τοὺς ἠγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ,

14 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰωάναν·

15 Καὶ Ἰσμαὴλ ἔσῳθη σὺν ὅκτῳ ἀνθρώποις, καὶ ὄψατο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν.

16 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν^α, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντας τὰς καταλοιπὰς τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσραὴλ^α, δυνατὸν ἄνδρα ἐν πολέμῳ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς εὐνύχας, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Γαβαῶν,

17 Καὶ ὄχοντο, καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωχαμίᾳ, τῇ πρὸς Βηθλέεμ, τοῦ πορευθῆναι^α εἰς Αἴγυπτον

18 Ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων^α ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν Ἰσραὴλ τὸν Γοδολιάν^α, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῆ.

Κεφ. μθ'. XLIX.

ΚΑΙ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωάναν^α, καὶ Ἀζαρίαν υἱὸς Μασαίου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου,

2 Πρὸς Ἰερემίαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ πρόσευαι πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου περὶ τῶν καταλοιπῶν τούτων^α ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέπουσι.

3 Καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός σου τὴν ὁδὸν ἣ πορευοσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰερემίας^α, Ἦκουσα, ἰδὲ ἐγὼ προσεύξομαι ὀπίρ' ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν^α, κατὰ τὰς λόγους ὑμῶν^α καὶ ἔσται, ὁ λόγος ὃν ἂν ἠποκριθῆσεται Κύριος ὁ Θεός, ἀναγγελάτω ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα.

5 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἰερεμίᾳ, Ἔστω Κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μίσητον δίκαιον καὶ πιστὸν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ἔδωκεν ἀποστεῖλαι Κύριος πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν.

6 Καὶ εἰν ἀγαθὸν καὶ εἰν κακὸν, τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτὸν, ἀκουσόμεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

7 Καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα, ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερემίαν.

8 Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάναν^α, καὶ τὰς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως^α, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου,

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος^α,

10 Ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, οἰκοδομήσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ, καὶ φυτεύσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι ἀναπέφταμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν.

11 Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος, οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ^α, ἔξαιρέσθαι ὑμᾶς, καὶ σώξεν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν.

12 Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς, καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.

13 Καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς, Οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, πρὸς τὸ μὴ ἀκοῖσαι φωνῆς Κυρίου^α,

14 Ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα, καὶ ἐμὴ ἴδωμεν πόλεμον, καὶ φωνὴν σίλιπτιγγος οὐ μὴ ἀκοῖσωμεν, καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν, καὶ ἐκεῖ οἰκήσωμεν^α

15 Διατοῦτο ἀκήσατε λόγον Κυρίου^α· ὥτως εἶπε Κύριος, Ἐἴν ὑμεῖς^α ὅστε τὸ πρόσωπον ὑμῶν^α εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν,

16 Καὶ ἔσται ἡ ρομφαία ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, εὐρήσει ὑμᾶς ἐν γῆ Αἰγύπτου, καὶ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήφεται ὑμᾶς ὅπισω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

17 Καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν^α εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ρομφαίᾳ, καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐδεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτοῖς.

18 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος^α, Καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμὸς μου^α ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ, οὕτως στάξει ὁ θυμὸς μου ἐφ' ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον^α καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβατον, καὶ ὑποχείριοι, καὶ εἰς ἄριον, καὶ εἰς ὄνειδισμόν, καὶ οὐ μὴ ἴζητε οὐκέτι τὸν τόπον τούτον.

19 Ἄ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοιποὺς Ἰσραὴλ^α μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον^α καὶ νῦν γνόντες γινώσεσθε^α,

20 Ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν^α ψυχαῖς ὑμῶν, ἀποστέιλαντές με^α, λέγοντες, Πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον^α, καὶ κατὰ πάντα ἃ ἐάν λαλήσῃ σοι Κύριος^α, ποιήσομεν^α

21^α Καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου^α, ἧς ἀπέστειλέ με πρὸς ὑμᾶς.

22 Καὶ νῦν^α ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ^α ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

Κεφ. ν'. I.

ΚΑΙ ἐγενήθη, ὡς ἐπαίσατο Ἰερემίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου^α, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος^α πρὸς αὐτοῖς, πάντας τοὺς λόγους τούτους,

2 Καὶ εἶπεν Ἀζαρίαν υἱὸς Μασαίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες^α, οἱ εἰπόντες τῷ Ἰερεμίᾳ, λέγοντες, Ψεῦδη, οὐκ ἀπέστειλέ σε Κύριος^α πρὸς ἡμᾶς, ὁ λέγων, Μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,

3 Ἄλλ' ἢ Βαρὲχ υἱὸς Νηρίου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ὤσῃ ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, τοῦ θανατώσαί ἡμᾶς, καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα.

4 Καὶ οὐκ ἠκούσεν Ἰωάναν^α, καὶ πάντες^α

ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς Κυρίου, κατοικήσῃ ἐν γῇ Ἰούδα.

5 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν^α, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τὰς καταλοίπους Ἰούδα, τοὺς ἀποστρέψαντας^α κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ,^α

6 Τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ νύπια τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς ψυχὰς ὡς κατέλιπε Ναβουζαρδάν^α μετὰ Γοδολιὸν υἱοῦ Ἀχεικάμ^α, καὶ Ἰερεμίαν τὸν προφῆτην, καὶ Βαρουχ υἱὸν Νηριού,

7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν ἐν Τάφνας, λέγων,

9 Λίβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους, καὶ κατέκρυψον αὐτοὺς^α ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραῶ ἐν Τάφνας, κατ' ὄφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα,

10 Καὶ ἔρεῖς^α, Οὕτως εἶπε Κύριος^α, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ ἄξω Ναβουχοδονόσορον βασιλεῖα Βαβυλῶνος^α, καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὄπλα^α ἐπ' αὐτούς,

11 Καὶ εἰσελεύσεται, καὶ πατάξει γῆν Αἴγυπτου, οὗς εἰς θανάτον εἰς θάνατον, καὶ οὗς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν, καὶ οὗς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν.

12 Καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν ἱεῶν αὐτῶν, καὶ ἐμυριεῖ αὐτάς, καὶ ἀποικεῖ αὐτάς, καὶ φθειρεῖ γῆν Αἰγύπτου, καὶ σπερ φθειρίζει ποιμῆν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ^α καὶ ἐξελεύσεται^α ἐν εἰρήνῃ,

13 Καὶ συντρίψει τὰς στήλους Ἡλιεπόλεως, τὰς ἐν Ἄβν, καὶ τὰς οἰκίας^α αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Κεφ. να'. ΛΙ.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἴγυπτον, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδωλῶ, καὶ ἐν Τάφνας,^α καὶ ἐν γῇ Παθούρης, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐπῆγαγον ἐπὶ Ἰερουσαλήμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα^α καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ὅ ἀπὸ ἐνοικῶν^α

3 Ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παρῖπικράμαί με, πορευθέντες θυμιῶν^α θεοῖς ἑτέροις, οἳς οὐκ ἐγνώτε^α.

4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ἡμᾶς τὰς ὀ παιδάς^α μου τοὺς προφῆτας ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα^α, λέγων, Μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύψεως ταύτης, ἧς ἐμίσησα.

5 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ ἐκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις.

6 Καὶ ἔσταξεν^ο ἡ ὀρήγ^ο μου καὶ ὁ θυμὸς μου,^α

καὶ ἐξεκαίθη ἐν πύλαις Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἰερουσαλήμ; καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἔρημωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

7 Καὶ νῦν ἄνωγ εἶπε Κύριος παντοκράτωρ^α, Ἰνατί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ἡμῶν; ἐκκόψαι^α ἡμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα, νηπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ἰούδα, πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ἡμῶν μηδένα,

8 Παρακίναται με ἐν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν ἡμῶν, θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, εἰς ἣν ὄηλητε κατοικεῖν^α ἐκεῖ, ἵνα κοπήτε, καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς οὐνειδισμόν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς.

9 Μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα, καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ἡμῶν,^α καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ἡμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἰερουσαλήμ;

10 Καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης^α, καὶ οὐκ ἀντεῖχοντο^α τῶν προσταγμάτων μου, ὧν ἔδωκα^α κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν.

11 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος,^α Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου^α τοῦ ἀπολέσαι

12 Πάντας τὰς καταλοίπους τὰς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ^α ἕως μεγάλου,^α καὶ ἔσονται^α εἰς οὐνειδισμόν, καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς κατάραν.

13 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὰς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς ἐπεσκέψαμην ἐπὶ Ἰερουσαλήμ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ^α.

14 Καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος^α οὐδεὶς τῶν ἐπιλοιπῶν Ἰούδα τῶν ὀ παροικούντων^α ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, τοὺ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ^α οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν, ἀλλ' ἦ οἱ ἀνασεωσμένοι.

15 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες, ὅτι θυμιῶσιν^α αἱ γυναῖκες αὐτῶν^α, καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες^α, συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθημένοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν Παθουρῇ, λέγοντες,

16 Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι Κυρίου, οὐκ ἀκούσομέν σου,

17 Ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν, θυμιᾶν τῇ βασιλίῳσῃ τῷ οὐρανοῦ, καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς, καθὰ ἐποίησαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἰερουσαλήμ^α καὶ ἐπλήσθημεν ἔρταν, καὶ ἐγενόμεθα χρῆστοί, καὶ κακὰ οὐκ εἶδομεν.

18 Καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίῳσῃ τοῦ οὐρανοῦ^α, ἠλατώθημεν πάντες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.

19 Καὶ ὅτι ὀ ἡμεῖς ἐθυμιῶμεν^α τῇ βασιλίῳσῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὀ ἐσπεύσαμεν αὐτῇ σπονδάς, μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποίησαμεν αὐτῇ χαυῶνας, καὶ ἐσπέψαμεν αὐτῇ σπονδάς;

20 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίᾳ παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναῖξιν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων,

21 Οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὐ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμνήσθη Κύριος; καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ;

22 Καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ἁμῶν! ὧν ἐποίησατε· καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβυσσον, καὶ εἰς ἄριον, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

23 Ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιάτε, καὶ ὧν ἠμάρτετε τῷ Κυρίῳ· καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίαις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐπελάβετε ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα^α.

24 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας^α τῷ λαῷ, καὶ ταῖς γυναιξίν, Ἄκουσατε λόγον Κυρίου^α.

25 Οὕτως εἶπε Κύριος^α ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ^α, Ὑμεῖς^α γυναῖκες^α τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε, καὶ ταῖς χερσίν ὑμῶν ἐπληρώσατε, λέγουσαι, Ποιοῦμαι ποιῶμεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ὡς ὁμολογήκαμεν, θυμῶν τῇ βασιλείᾳ σου οὐρανοῦ καὶ σπένδεν αὐτῇ σπονδίας^α ἐμμεῖναι εἰς ἐμμεῖναι ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ ποιῶσαι ἐποίησατε^α.

26 Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶς Ἰούδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, Ἰδοὺ ὤμοσα τῷ ὀνόματι μου τῷ μεγάλῳ, εἶπε Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου^α ἐν τῷ στόματι παντὸς Ἰούδα εἰπέιν, Ζῆ Κύριος, ἐπὶ πίσῃ γῇ Αἰγύπτῳ.

27 Ὅτι ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτὰς, τοῦ κακῶσαι αὐτὰς, καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι^α καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ὥς ἂν ἐκλείψωσι.

28 Καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν^α εἰς γῆν Ἰούδα ὑλίγιον ἀριμῶν, καὶ γνώσονται^α οἱ κατὰλοιποι Ἰούδα^α οἱ καταστάντες^α ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅ κατοικῆσαι^α ἐκεῖ, λόγος τίνος ἐμμενεῖ^α.

29 Καὶ τοῦτο^β τὸ σημεῖον ὑμῖν!, ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς^α εἰς πονηρά.

30 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν^α Οὐαφρῆ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὼς ἔδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλωνῶν ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

1 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΙΕΡΕΜΙΑΣ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηρίου, ὅτε ἔγραψε τοὺς λόγους τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ υἱῷ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα

2 Οὕτως εἶπε Κύριος^α ἐπὶ σοὶ Βαρούχ,

3 Ὅτι εἶπας, Οἶμοι οἶμοι, ὅτι προσέθηκε^α Κύριος κόπον ἐπιπόνου μοι, ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπανσιν οὐχ εὐρον

4 Εἶπον αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἴδὼ οὐδ' ἐγὼ ὠκοδόμησα, ἐγὼ καθαίρω^α καὶ οὐς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω^α.

5 Καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῷ μεγάλα; μὴ ζητήσης, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπίγῳφ κακὰ ἐπὶ πᾶσιν σάρκα, λέγει Κύριος^α καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς ἐύρημα ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἐὰν βαδίσῃς ἐκεῖ.

Κεφ. ιβ'. LII.

ΟΝΤΟΣ^ο εἰκοστοῦ καὶ ἐνός^ε ἔτους Σεδεκίου, ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτοῦ, καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ^α καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμειτάαλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου, ἐκ Λοβενά^α.

4 Καὶ ἐγένετο τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὃ ἐν μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, ἡ δέκατῃ τῷ μηνός, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνῶν, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ περιεχαράκσαν αὐτήν, καὶ περιφκόδοῦσαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλω.

5 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν, ὥς ἐνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ,

6 Ἐν τῇ ἑνάτῃ τοῦ μηνός, καὶ ἑσπερέωθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ^α ἐξῆλθον^α νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀναμέσον τοῦ τείχους, καὶ τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τῆ βασιλείως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλω, καὶ ὀρεοῦθησαν^α ὁδὸν τὴν εἰς ἄραβιν.

8 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὅπισθα τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἱεριχώ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνῶν εἰς Δεβλαθά^α, καὶ ἐλαλήσεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως.

10 Καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλωνῶν τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθά.

11 Καὶ τὸς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις^α καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλωνῶν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος, ὥς ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δέκατῃ τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρεος, ἐστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλωνῶν, εἰς Ἱερουσαλήμ,

13 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ^α.

14 Καὶ πᾶν τεῖχος Ἱερουσαλήμ κύκλω καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων, ἢ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου.^α

16 Καὶ τὰς καταλοίπας τῆ λαῆ κατέλειπε ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελοργὸς εἰς γεωργός.

17 Καὶ τὰς στύλους τὰς χαλκοῦς τὰς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰς βάσεις, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

18 Καὶ τὴν στεφάνῳ, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς κρείστας, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς.

19 Καὶ τὰς ἀπφῶθ, καὶ τὰς μασμαρῶθ, καὶ τοὺς ὑποχυτήρας, καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τὰς θυίσκας, καὶ τοὺς κιάθους, ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

20 Καὶ οἱ στύλοι δύο, καὶ ἡ θάλασσα μία, καὶ οἱ μύσχοι δώδεκα χαλκοὶ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν εἰς οἶκον Κυρίου, οὗ οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν.

21 Καὶ οἱ στύλοι τριακοταπέντε πηχῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός, καὶ σπυρτῖν δώδεκα πηχεων περιεκύκλω αὐτῶν, καὶ τὸ πᾶχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων κίκλω.

22 Καὶ γείσους ἐπ' αὐτοῖς χαλκοῦν, καὶ πέντε πηχεων τὸ μήκος, ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ ἐνός, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλω τὰ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ὀκτὼ ῥοαὶ τῷ πῆχει τοῖς δώδεκα πῆχεσι.

23 Καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐνενηκονταεὶς τὸ ἐν μέρος, καὶ ἦσαν αἱ πῦσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τῷ δίκτυου κύκλω.

24 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν ἱερέα τὸν δευτεροῦντα, καὶ τοὺς φυλάττοντας τὴν ὁδόν,

25 Καὶ εἰνούχων ἕνα ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ ἐπὶ ἄνδρα ὀνομαστὸς, τὸς ἐν προσώπῳ τῷ βασιλέως, τὸς εὑρέθεντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γριμματέα τῶν δυνάμεων, τὸν γραμματεῦντα τῷ λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἐξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς εὑρέθεντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως.

26 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδὸν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ τοῦ βασιλέως, καὶ ἔγαγεν αὐτὸς πρὸς βασιλεῖα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθί.

27 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθί, ἐν γῆ Λιμιάθ.

31 Καὶ ἐγένετο ἐν ἄτῳ τριακοσῶν καὶ ἑβδόμῳ ἔτει, ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰουδα, ἐν τῷ ὡδεκίτῳ μηνί, ἐν τῇ τετραδί καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἔλαβεν Οὐλαιμαδίχαρ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, ὃ ἔβασίλευσε, τὴν κεφαλὴν Ἰωακείμ βασιλέως Ἰουδα, καὶ ἔκειρεν αὐτὸν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάσσετε,

32 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χροστᾶ, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπ' ἄνω τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι,

33 Καὶ ἠλλάξεν τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἦσθιεν ἄστον διαπαντός κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἔζησε.

34 Καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδото διαπαντός παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἱερემίας κλαίων, καὶ ἔθρηνησε τὸν θρήνον τοῦτον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶπε,

1 ΑΛΕΦ. Πῶς ἐκάθισε μόνῃ ἡ πόλις ἡ πεπληθυμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χῆρα, πεπληθυμένη ἐν ἔθνεσιν, ἀρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον.

2 ΒΗΘ. Κλαίουσα ἔκλαυσεν ἐν νυκτί, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπῶντων αὐτὴν πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς.

3 ΓΙΜΕΛ. Μετωκίσθη Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς· ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὖρεν ἀνάπαυσιν πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν, κατέλαβον αὐτὴν ἀναμέσον τῶν θλιβόντων.

4 ΔΑΛΕΘ. Ὅδοι Σιών πενθούσιν παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑσπρῇ· πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσι, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικραίνουμένη ἐν ἑαυτῇ.

5 Η. Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφα-

λὴν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθνηοῦσαν, ὅτι Κύριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἄσεβειῶν αὐτῆς· τὰ νῆπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλιβόντος.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐξήρθη ἕκ θυγατρὸς Σιών πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς· ἐγένοντο οἱ ἀρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ' εὐρίσκοντες νομὴν, καὶ ἐστυρέοντο ἐν ἕκ ἰσχυρῷ κατὰ πρόσωπον δίκωντος.

7 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθη Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἄποσιμῶν αὐτῆς πάντα τὰ ἐπιθυμῆματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαόν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλιβόντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ· ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς, ἐγέλασαν ἐπὶ καταοικεσία αὐτῆς.

8 ΗΘ. Ἄμαρτιαν ἤμαρτεν Ἱερουσαλὴμ, διατί το εἰς ἅλαον ἐγένετο πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἐταπείνωσαν αὐτὴν· εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ γε αὐτὴ στενάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω.

9 ΘΘ. Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸ ποδῶν αὐτῆς οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατι αὐτῆς, καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτὴν· ἴδε Κύριε τὴν ταπεινώσιν μου, ὅτι ἐμεγαλυνθῆ ὁ ἐχθρός.

10 ΩΔ. Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασε θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς· εἶδε γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἅγισμα αὐτῆς, ἀνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ^α εἰς ἐκκλησίαν σου.

11 ΧΑΦ. Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες, ζητοῦντες ἄρτον ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει, τοῦ ἐπιτρέψαι ψυχῇν ἴδε Κύριε κ' ἐπίβλεψον, ὅτι ἐγενήθη ἠτιμωμένη^α.

12 ΔΑΜΕΔ. Οἱ πρὸς ὑμᾶς, πάντες παραπορευόμενοι ὁδῶν, ἐπιστρέψατε κ' ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλλος κατὰ τὸ ἄλλος μου, ὃ ἐγενήθη^α φθεγγόμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπεινώσέ με Κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλε πῦρ, ἐν τοῖς στέρεσι μὲ κατήγαγεν αὐτό^α διεπέτασε δίκτυον τοῖς ποσὶ μου, ἀπέστρεψέ με εἰς τὰ ὀπίσω ἔδωκε μὲ ἡφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ δύνω μὲνη^α.

14 ΝΟΥΝ. Ἐργηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου, ἐν χερσὶ μου συνεπλάκησαν ἄνεβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου ἠσθένειον ἢ ἰσχύς μου^α· ὅτι ἔδωκε Κύριος ἐν χερσὶ μου ὀδύνας, οὐ δύνησμαι στήναι.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐξῆρε πάντας τοὺς ἰσχυροὺς μὲ ὁ Κύριος ἐκ μέσου μου, ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμέ καιρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτοὺς μου^α· ληθὸν ἐπίτησε Κύριος παρθένω θυγατρὶ Ἰουδα^α ἐπὶ τῶτος ἐγὼ κλάω.

16 ΑΙΝ. Ὁ ὀφθαλμὸς μου κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με, ὃ ἐπιστρέφων ψυχῇν μου ἐγένοντο οἱ υἱοὶ μου ἡφανισμένοι, ὅτι ἐκραταίωθη ὁ ἐχθρὸς οἱ.

17 ΦΗ. Διεπέτασε Σιών χεῖρα αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν^α· ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰακώβ, κύκλω αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτόν^α· ἐγενήθη Ἰερουσαλήμ εἰς ἀποκαθημένην ἀναμῆσον αὐτῶν.

18 ΤΣΑΔΗ. Δίκαιός ἐστι Κύριος, ὅτι στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα^α ἄκαστα δὴ πάντες οἱ λαοί, καὶ ἴδετε τὸ ἄλλος μου^α· παρθένου μου κ' νεανίσκου μου ἐπορευθήσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

19 ΚΦΦ. Ἐκάλεσα τοὺς ἐραστὰς μου, αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό μὲ^α οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον, ὅτι ἐζήτησαν βρώσιν αὐτοῦ ἐνὶ ἐπιστρέψωσι ψυχῶς αὐτῶν, καὶ οὐχ εἶρον.

20 ΡΗΧΣ. Ἴδε Κύριε, ὅτι θλίβομαι, ἡ κοιλία μου ἐταρίχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη ἐν ἐμοὶ, ὅτι παραπικρύνουσα παρεπικράνθη, ἐξῶθεν ἠτέκνωσέ με μίχαιρα, ὥσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ.

21 ΞΣΕΝ. Ἀκούσατε δὴ, ὅτι στενάζω ἐγὼ, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με^α πάντες οἱ ἐχθροί μου ἦκουσαν τὰ κακά μου, καὶ ἐχίρησαν, ὅτι σου ἐποίησας^α ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας καιρὸν, ἔγένοντο ὁμοιοὶ ἐμοὶ.

22 ΘΑΥ. Εἰσέλθοι πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς, ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφύλλιδα περὶ πάντων τῶν ἀμαρτημάτων μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΑΛΕΦ. Πᾶσι ἐγνωφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ Κύριος τὴν θυγατέρα Σιών· κατέρριψεν ἐξ ἑρανῶ εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ.

2 ΒΗΘ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ κατεπόντισε Κύριος, οὐ φεισάμενος πάντα τὰ ὄρατα Ἰακώβ^α καθείλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ, τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰουδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν,

ἐβεβήλωσε βασιλεία αὐτῆς, κ' ἄρχοντας αὐτῆς. 3 ΓΙΜΕΛ. Συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσραὴλ, ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν αὐτῆ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, καὶ ἀνήψεν ἐν Ἰακώβ ὡς πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγε πάντα τὰ κύκλω.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ὑπεναντίος, ἐστερώσε δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος, καὶ ἀπέκτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιών, ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ.

5 Η. Ἐγενήθη Κύριος ὡς ἐχθρὸς, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισε^α τὰς βάρεις αὐτῆς, διέσφειρε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ, καὶ ἐπλήθυνε τῇ θυγατρὶ Ἰουδα ταπεινωμένην καὶ τεταπεινωμένην.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, διέσφειρεν ἑορτὴν αὐτῆς ἐπέλαβετο Κύριος ὁ δ' ἔποιήσεν ἐν Σιών ἑορτῆς καὶ σαββάτου, καὶ παρώξυνεν ἐμβριμμήματα ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεία κ' ἱερέα κ' ἄρχοντα.

7 ΖΑΙΝ. Ἀπόσπαστο^α Κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ^α, ἀπεινάσεν ἅγισμα αὐτοῦ, συνέτριψεν ἐν χερσὶ ἐχθροῦ τείχος βίρειων αὐτῆς φωνῆν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

8 ΘΘ. Καὶ ἐπέστρεψε διασφείρειν τείχος θυγατρὸς Σιών^α ἐξέτεινε^α μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος, κ' ἐπέβησε τὸ προτείχισμα, καὶ τείχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένειον.

9 ΤΗΘ. Ἐνεπαίθησαν εἰς γῆν πύλα αὐτῆς, ἀλάσεσθε καὶ συνέτριψε μοχλοὺς αὐτῆς, βασιλεία αὐτῆς κ' ἄρχοντα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐκ ἔστι νόμος, καὶ γὰρ προφήται αὐτῆς οὐκ εἶδον ὄρασι παρὰ Κυρίου.

10 ΙΩΔ. Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσίωπῃσαν πρεσβύτεροὶ θυγατρὸς Σιών, ἀνεβίβασαν χεῖρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιεζώσαντο σάκκους, κατήγαγον εἰς γῆν ὀρχήγους παρθένους ἐν Ἰερουσαλήμ.

11. ΧΑΦ. Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταρίχθη ἡ καρδία μου, ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ σῦντριμμα τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν νηπιον καὶ θηλιζόντα ἐν πλατείᾳ πόλεως.

12 ΔΑΜΕΔ. Παις μητρίαν αὐτῶν εἶπαν, Πῶ σίτος, καὶ οἶνος· ἐν τῷ ἐκλιέσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείᾳ πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεισθαι ψυχῶς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

13 ΜΗΜ. Τί μαρτυρήσω σοι, ἢ τί ὁμοιώσω σοι θυγατερ Ἰερουσαλήμ; τίς σώσει^α καὶ παρακαλέσει σε παρθένος θυγατερ Σιών; ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτήριον συντριβῆς σου, τίς ἰάσεται σε;

14 ΝΟΥΝ. Προφήται σου εἶδοσαν σοὶ μάτια καὶ ἕρπαινον, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου, τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου, καὶ εἶδοσαν σοὶ λήμματα μάτια καὶ ἐξώσματα.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐκρότησαν ἐπὶ σέ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδῶν, ἐσίρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἰερουσαλήμ. Ἄυτη ἡ πόλις, ἔρουσι, στεφανος^α ἐμφροσίνης πίσης τῆς γῆς;

16 ΑΙΝ. Διήνοιξαν ἐπὶ σέ στομα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου, ἐσίρισαν καὶ ἔβριζον ὀδόντας, καὶ εἶπαν, Κατεπίομεν αὐτήν^α· πλην αὐτῆ ἡ ἡμέρα, ἣν προσεδοκῶμεν, εὐρομεν αὐτήν, εἶδομεν.

17 ΦΗ. Ἐποίησε Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε ρήμα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων καθέλιπε, καὶ οὐκ ἐφείσατο, καὶ ὑψώσαν ἐπὶ σὲ ἐχθρὸν, ὑψώσε κέρας θλίβοντός σε.

18 ΤΣΑΔΗ. Ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον, Τεῖχη Σιών καταγίγεται ὡς χεიმάρρους δίκρυνα ἡμέρας καὶ νυκτός* μὴ δὸν ἐκνήψιν σεαυτῆ, μὴ σιωπήσῃσιν θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου.

19 ΚΩΦ. Ἀνάστα, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχαῖς φυλακῆς σου, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι προσώπου Κυρίου, ἄρον^α πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου περὶ ψυχῆς νηπίων σου, τῶν ἐκλυομένων λιμῶ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

20 ΡΗΞΣ. Ἴδου Κύριε καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφάλλισας οὕτως, εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφυλλίδα ἐποίησε μάγειρος, φονευθήσονται νηπία θηλιζόντα μαστοῖς; ἀποκτενεῖς ἐν ἀγιάσματι Κυρίου ἱερεῖα καὶ προφήτην;

21 ΧΣΕΝ. Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἕξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτερος* παρθένου μου καὶ νεανίσκου μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῶ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγεύρευσας, οὐκ ἐφείσω.

22 ΘΑΥ. Ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν, κ' οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου ἀνασωζόμενος καὶ καταλαλειμμένος, ὡς ἐπεκράτησα, κ' ἐπλήθυνα ἐχθρὸς με πάλιν.

Κεφ. γ' . ΙΙΙ .

ΑΔΕΦ. ΕΓΩ ἄνηρ ὁ βλέπων πτωχεῖαν, ἐν ῥίβωφ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ.

2 Παρέλαβέ με καὶ ἀπήγαγέ με εἰς σκότος, καὶ οὐ φῶς.

3 Πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψε χεῖρα αὐτῆ ὅλην τὴν ἡμέραν,

4 Ἐπαλαίωσεν σάρκα μου καὶ δέρμα μου, ὅσῃτα μου συνέτριψεν.

5 ΒΗΘ. Ἀνψκοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ ἐκύλωσε κεφαλὴν μου, καὶ ἐμόχησεν

6 Ἐν σκοτεινοῖς, ἐκάθισέ με ὡς νεκρὸς αἰῶνος.

7 Ἀνψκοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσασμαι, ἐβρίβυε χαλκὸν μου.

8 ΓΙΜΕΔ. Καί γε κερράζομαι καὶ ἄβησσω, ἀπέφραξε προσευχὴν μου.

9 ΔΑΔΕΘ. Ἀνψκοδόμησεν ὁδοῦς μου, ἐνέφραξε τρίβους μου, ἐτίραξεν

10 Ἄρκος ἐνεδρεύουσα, αὐτὸς μοι λέων ἐν κρυφαῖος,

11 Κατεδίωξεν ἀφεστηκῶτα, κὶ κατέπαυσέ με, ἔθετό με ἠφανισμένην.

12 Η. Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ, καὶ ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος.

13 Εἰσηγγαγεν ἐν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ,

14 Ἐγενήθη γέλωσ παντὶ λαῷ μου, ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν.

15 ΟΥΑΥ. Ἐχόρτασέ με πικρίας, ἐμέθυσέ με χολῆς,

16 Καὶ ἐξέβαλε ψήφῳ ὀδόντας μου* ἐψώμισέ με σποδόν,

17 Καὶ ἀπόωσατο ἐξ εἰρήνης ψυχὴν μου* ἐπελαθόμην ἀγαθῆ.

18 Καὶ ἀπόλετο νίκος μου, καὶ ἡ ἐλπὶς μου ἀπὸ Κυρίου.

19 ΖΑΙΝ. Ἐμνήθησιν ἀπὸ πτωχείας μου, καὶ ἐκ διωγμοῦ* πικρία καὶ χολῆ μου

20 Μνησθήσεται, καὶ καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμέ ἡ ψυχὴ μου.

21 Ταῦτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου, διατοῦτο ὑπομενῶ.

22 ΗΘ. Τὰ ἐλέη Κυρίου, ὅτι οὐκ ἐξέλιπέ με, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ* μῆνας εἰς τὰς πρωίας ἐλέησαν Κύριε, ὅτι οὐ συνετελέσθημεν, ὅτι οὐ συνετελέσθησιν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ,

23 Καινὰ εἰς τὰς πρωίας, πολλὴ ἡ πίστις σου,

24 Μερὶς μου Κύριος, εἶπεν ἡ ψυχὴ μου* διατοῦτο ὑπομενῶ αὐτῷ.

25 ΤΗΘ. Ἀγαθὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν, ψυχὴ ἡ ζητήσιν αὐτὸν,

26 Ἀγαθὸν καὶ ὑπομενεῖ, καὶ ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον Κυρίου.

27 ΤΗΘ. Ἀγαθὸν ἀνδρὶ, ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ,

28 Καθήσεται κατὰ μόνας, καὶ σιωπήσεται, ὅτι ἦρεν ἐφ' ἐαυτῷ.

30 ἸΩΔ. Δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιγιόνα, χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν*

31 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπόσεται Κύριος.

32 ΧΑΦ. Ὅτι ὁ ταπεινῶσας οἰκτειρήσει, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ,

33 Οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώσεν υἱοὺς ἀνδρός.

34 ΔΑΜΕΔ. Τῷ ταπεινώσῃ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντα δεσμοῖς γῆς,

35 Τῷ ἐκκλίνας κρίσιν ἀνδρός κατέναντι προσώπου ὑψίστου,

36 Καταδικάσας ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, Κύριος οὐκ εἶπε.

37 Τὶς ἕτως εἶπε, καὶ ἐγενήθη; Κύριος οὐκ ἐνετείλατο.

38 Ἐκ στόματος ἡνίστου οὐκ ἐξελεύσεται τί κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν.

39 ΜΗΜ. Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἀνης* περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ;

40 ΝΟΥΝ. Ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτάσθη, καὶ ἐπιστρέψομεν ἕως Κυρίου.

41 Ἀναλαβῶμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ἡνίπλον ἐν οὐρανῷ.

42 Ἡμαρτήσαμεν, ἡσεβήσαμεν, κ' ἐχίλισθησθε,

43 ΣΑΜΕΧ. Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ, καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς, ἀπέκτεινας,* οὐκ ἐφείσω.

44 Ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ ἕνεκεν προσευχῆς, καμῖνσαι με

45 Καὶ ἀποσθήναι. ΑΙΝ. Ἐθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.

46 Διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

47 Φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις καὶ συντριβή.

48 Ἀφέσειν ἰδύτων κατάξει ὁ ὀφθαλμὸς με ἐπὶ τὸ σῆμα μῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

49 ΦΗ. Ὁ ὀφθαλμὸς μου κατεπόθη, καὶ οὐ σιγήσομαι! τοῦ μὴ εἶναι ἐκνήψιν,

50 Ἐως οὐ διακύψῃ κ' ἰδῇ Κύριος ἐξ ἔρανος.

51 Ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

52 ΤΣΑΔΗ. Θηρύνετον, ἐθήρυσάν με ὡς σκουθιον* πάντες! οἱ ἐχθροὶ μου δωρεῖν

53 Ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωῆν μου, καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί.

54 Ὑπερέχθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου* εἶπα, Ἄποσιμα.

55 ΚΩΦ. Ἐπεκαλεσέμην τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐκ λίκκου κατωτάτου*

56 Φωνὴν μου ἤκουσας* μὴ κρίψῃς τὰ ὠτά σου εἰς τὴν δέσην μου*

57 Εἰς τὴν βοήθειάν μου ἤγγισας* ἐν ἡμέρᾳ ἡ ἐπεκαλεσάμην σε εἰπάς μοι, Μὴ φοβοῦ.

58 ΡΗΞΣ. Ἐδίκασας Κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἐλυτρώσω τὴν ζωῆν μου.

59 Ἴδες Κύριε τὰς ταραχάς μου, ἔκρινας τὴν κρίσιν μου.

60 Εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν, εἰς πάντα διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοί.

61 ΧΣΕΝ. Ἦκουσας τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν, πάντα τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ, 62 Χείλη ἐπαπισταμένω μοι, καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν,

63 Καθ' ἄνδραν αὐτῶν, καὶ ἀνίστασιν αὐτῶν ἐπιβλεψόν ἐπὶ ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.

64 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀναπόδομα Κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

65 ΘΑΥ. Ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμόν, καρδίας μου^α μόχθον.

66 Σὺ δ' αὐτοὺς^β καταβύξεις ἐν ὄργῃ, κ^γ ἐξανλώσεις αὐτὲς ὑποκίτθων τῷ ἔραυ^δ Κύριε.

Κεφ. δ'. IV.

ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἀμαυρώθησεται χρυσίον, ἀλλοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν; ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

2 ΒΗΘ. Οἱ υἱοὶ Σιών οἱ τιμιοὶ, οἱ ἐφηρμένοι ἐν χρυσίῳ, πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγεία ὀστράκινα, ἔργα χειρῶν κεραμῆως;

3 ΓΙΜΕΑ. Καὶ γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαστοὺς, ἐθήλασαν σκύμους αὐτῶν θυγατέρας λαῶν εἰς ἀνίατον, ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐκολλήθη ἡ γλώσσα θηλιζόντος πρὸς τὸν φέρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει, νήπια ἤτησαν ἄρτον, α^δ διακλῖν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς.

5 Η. Οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφάς, ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, οἱ τιθνημένοι ἐπὶ κόκκων, περιεβάλλοντο κοπρίας.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐμεγαλύνθη ἄνομία θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων τῆς κατεστραμμένης ὡσπερ σπουδὴ, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.

7 ΖΑΙΝ. Ἐκαθαρίωθησαν Ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα, ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρίωθησαν, ὑπὲρ λίθου σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν.

8 ΗΘ. Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, οὐκ ἐπεγνωσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις^ε ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐξηρῖνθησαν, ἐγενήθησαν ὡσπερ ξύλον.

9 ΤΗΘ. Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματαῖα ῥομφαίας, ἡ οἱ τραυματαῖα λιμοῦ^ς ἐπορεύθησαν ἐκκεκνηθιμένοι ἀπὸ γεννημάτων ἄγρων.

10 ΙΩΔ. Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρόμων ἤψησαν τὰ παιδιά αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς βρώσιν αὐταῖς, ἐν τῷ συντριμμάτι τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

11 ΧΑΦ. Συνετέλεσε Κύριος θυμὸν αὐτοῦ, ἐξέχεε δ^ς θυμὸν ὄργης^ς αὐτοῦ, καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν Σιών, καὶ κατέφαγε τὰ θεμέλια αὐτῆς.

12 ΔΑΜΕΔ. Οὐκ ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἱερουσαλὴμ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ἁμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς, ἀδίκων ἱερῶν αὐτῆς, τῶν ἐκχεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.

14 ΝΟΥΝ. Ἐσαλεύθησαν ἐγγήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις, ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι, ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτὰς, ἤψαντο ἐν θυμῶν αὐτῶν.

15 ΣΑΜΕΤΑ. Ἀπόστη^ς ἀκαθάρτων, καλέσασθε αὐτὰς, ἀπόστητε, ἀπόστητε, μὴ ἄπτεσθε, ὅτι ἀνῆψθησαν, καὶ γε ἐσαλεύθησαν^ς εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ παροικεῖν.

16 ΑΙΝ. Πρόσωπον Κυρίου μερῶν αὐτῶν, οὐ προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς^ς πρόσωπον ἱερέων οὐκ ἔλαβον δ^ς προφήτας^ς οὐκ ἤλεσαν.

17 ΦΗ. Ἐτι ὄντων ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπεύοντων ἡμῶν. ΤΣΑΔΗ. Ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῶζον,

18 Ἐθρηύσαμεν μικροὺς ἡμῶν, τοῦ μὴ πορευθῆσαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν. ΚΩΦ. Ἦγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, παρέστιν ὁ καιρὸς ἡμῶν.

19 Κούφοι ἐγένοντο οἱ δῖκοντες ἡμῶν ὑπὲρ αἵματος οὐρανοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρεων ἐξέπτησαν, ἐν ἐρήμῳ ἐνῆδρευσαν ἡμᾶς.

20 ΡΗΧΣ. Πνεῦμα προσώπων ἡμῶν χριστὸς Κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν, οὐ^ς εἶπαμεν, Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ χρῆσόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

21 ΞΕΝ. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου θύγατερ Ἰουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς, καὶ γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον Κυρίου, α^ς μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχεῖσι.

22 ΘΑΥ. Ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιών, οὐ προσθήσει τοῦ ἀποικίαις σε ἐπισκέψατο δ^ς ἀνομίας^ς σου θύγατερ Ἐδὼμ, ἀπεκάλυπεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου.

Κεφ. ε'. V.

ΜΗΝΣΕΘΤΙ Κύριε, ὃ, τι ἐγενήθη ἡμῖν^ς ἐπιβλεψόν, καὶ ἴδε τὸν ὀνειδισμόν ἡμῶν.

2 Κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἄλλοτριος, οἱ οἰκοὶ ἡμῶν ξένοις.

3 Ὁρφανοὶ ἐγενήθημεν, εἷχ^ς ὑπάρχει πατήρ, μητέρες ἡμῶν ὡς αἰ^ς χήραι.

4 Ὑδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἤλαθον

5 Ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν^ς ἐδιώχθημεν, ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀνεπαύθημεν.

6 Αἴγυπτος ἔδωκε χεῖρα, Ἀσσοῦρ εἰς πληθυσμὸν αὐτῶν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἤμαρτον, εἷχ^ς ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνομιματα αὐτῶν ὑπέσχομεν.

8 Δουλοὶ ἐκυρίευσαν ἡμῶν, λυτρούμενος εἷχ^ς ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

9 Ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσίσομεν ἄρτον ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου.

10 Τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελιώθη, συνεσπιάσθησαν ἀπὸ προσώπου κατακταῖον λιμοῦ.

11 Γυναῖκας ἐν Σιών ἐταπείνωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰουδα.

12 Ἀρχοντες ἐν χερσίν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν, προσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν.

13 Ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἠθένησαν.

14 Καὶ πρεσβύτεροι ἀπὸ πύλης κατέπανσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν.

15 Κατέλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν, ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν^ς

16 Ἔπασεν ὁ στέφανος ὁ ἡμῶν τῆς κεφαλῆς^ς οὐαὶ δὲ ἡμῖν, ὅτι ἡμάρτομεν.

17 Περὶ τούτου ἐγενήθη α^ς ὀδύνη^ς, ὀδυνῆρά ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ τούτου ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

18 Ἐπ' ὄρος Σιών, ὅτι ἠφανίσθη, ἀλώπεκες διήλθον ἐν αὐτῇ.

19 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις, ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

20 Ἰνατὶ εἰς νίκος ἐπλητή ἡμῶν, καταλείψεις ἡμῶν εἰς μακρότητα ἡμερῶν;

21 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς Κύριε πρὸς σέ, καὶ ἐπιστραφῆσόμεθα^ς καὶ ἀνικαίνουσιν ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἐμπροσθεν.

22 Ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω ἡμᾶς, ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφύδρα.

I E Z E K I H Λ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμπτη τοῦ μηνός, καὶ ἐγὼ ἦμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ^α καὶ ἠνοιχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἶδον ὁράσεις Θεοῦ.

2 Πέμπτη τῆ μηνός^α τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πεμπτὸν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ.

3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ υἱὸν Βουζεί, τὸν ἱερέα, ἐν γῇ Χιλδαίων, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ^α καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ Κυρίου.

4 Καὶ ἶδον, καὶ ἶδον πνεῦμα ἐξαίρων ἦρχετο ἀπὸ Βορῶα, καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐξαστράπτων. καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἠλέκτρον ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ.

5 Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τέσσαρων ζώων^α καὶ αὐτῆ ἡ ὄρασις αὐτῶν^α ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς.

6 Καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνί, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ εἰί.

7 Καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθὰ καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπιθῆρες, ὡς ἐξιστρίπτων χαλκός^α καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

8 Καὶ χεῖρ ἀνθρώπου ὑποκάθωθεν τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν.

9 Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν^α τῶν τεσσαρῶν ὡς ἐκαστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτὰ^α ἕκαστον ἀπέναντι τῆ προσώπῳ αὐτῶν ἐπορεύοντο.

10 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου^α, καὶ πρόσωπον^α τοῦ λέοντος ἐξ δεξιῶν τοῖς τέσσασι, καὶ πρόσωπον υἰόσχου ἐξ ἄριστερῶν τοῖς τέσσασι, καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσασι.

11 Καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσασιν, ἐκάτερω δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν.

12 Καὶ ἐκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο^α ὡς ἂν ἦν^α τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον.

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὄρασις ὡς ἀνθρώπων πυρός καιομένου, ὡς ὄψις λαμπάδων σπινθηρομένων ἀναμέσον τῶν ζώων, καὶ φέγγος τοῦ πυρός, καὶ ἐκ τοῦ πυρός ἐξεπορεύετο^α ἄστραπή.^α

15 Καὶ ἶδον, καὶ ἶδον τροχὸς εἰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐρχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσασι.

16 Καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσείας^α καὶ ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσασι^α καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ.

17 Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο^α οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ.

18 Οὐδ' οἱ νῦτοι αὐτῶν^α καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς^α

καὶ ἶδον αὐτὰ, καὶ οἱ νῦτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσασι.

19 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐρχόμενοι αὐτῶν^α καὶ ἐν τῷ ἐξαιρεῖν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήρνοντο οἱ τροχοί.

20 Οὐ ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι, ἐπορεύοντο^α οἱ τροχοί^α καὶ ἐξήρνοντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς^α ἐν τοῖς τροχοῖς.

21 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ ἐξαιρεῖν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήρνοντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς^α ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς^α.

22 Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων ὡσεὶ στερέωμα, ὡς ὄρασις κρυστάλλου, ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ἐπάνωθεν.

23 Καὶ ὑποκάθωθεν τοῦ στερώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι, πτερουσσομένηι ἐτέρα τῇ ἐτέρῃ, ἐκάστω δύο^α ἐπικαλύπτονσαι τὰ σώματα^α αὐτῶν.

24 Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ^α καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ, κατέπανον αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

25 Καὶ ἶδον φωνὴν ὑπεράνωθεν τοῦ στερώματος

26 Τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν^α, ὡς ὄρασις λίθου σαφειροῦ, ὁμοίωμα θρόνου ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν.

27 Καὶ ἶδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρου^α ἀπὸ ὁράσεως ὄσφρος καὶ ἐπάνω, καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὄσφρος καὶ εἰς κάτω ἶδον^α ὄρασις πυρός, καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλω.

28 Ὡς ὄρασις τόξου ὅταν ᾗ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις νεοῦ, οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν.

Κεφ. β'. II.

Αὐτῆ ἡ ὄρασις ὁμοιώματος δόξης Κυρίου^α καὶ ἶδον, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος^α καὶ εἶπε πρὸς μέ, γιὲ ἀνθρώπου, στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσω πρὸς σέ.

2 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐξήρῃ με, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς μέ.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, γιὲ ἀνθρώπου, ἔξαποστέλλω ἐγὼ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς παραπικρυνόντάς με, οἵτινες παρεπικρυνίαν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν^α ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

4 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς,

5 Ἐάν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ ποιηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ, καὶ γινώσκονται ὅτι προφήτης εἶ συ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

6 Καὶ σὺ νιὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῆς αὐτοῖς, μηδὲ ἐκστήης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι παροιστρήσουσι, καὶ ἐπιστήθισονται ἐπὶ σέ κύκλω, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῆς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστήης, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

7 Καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτοὺς, ἔάν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ ποιηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

8 Καὶ σὺ νιὲ ἀνθρώπου, ἔκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ, μὴ γίνου παραπικραίνων ὡς, καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων χάνε τὸ στόμα σου, καὶ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμι σοι.

9 Καὶ ἰδού, καὶ ἰδού χεῖρ ἐκτεταμένη πρὸς μέ, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὴ βιβλίου.

10 Καὶ ἀνείληθεν αὐτὴν ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσω· καὶ ἐγέγραπτο Ἰθρήσθαι καὶ μέλος καὶ οὐαί.

11 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἰθρήσθαι ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ λίλιθον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

12 Καὶ διηνοῖξέ τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα ὡς.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ εἶπε πρὸς μέ, Ἰθρήσθαι ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ· καὶ ἔφαγον αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυκίζον.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἰθρήσθαι ἀνθρώπου, βιάδιζε ὡς καὶ εἰσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ λίλιθον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτοὺς.

5 Διότι οὐ πρὸς λαὸν ἠβανθίσωσιν σὺ ἐξαποστέλλῃ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ.

6 Οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἄλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους, οὐδὲ στιβαροὺς τῆς γλώσσης ὄντας, ὧν οὐκ ἀκῶσθαι τοὺς λόγους· καὶ εἰ πρὸς τοιοῦτους ἐξαπέστειλά σε, οὗτοι ἂν εἰσήκουσάν σου.

7 Ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦσά σου, ὅτι οὐ βούλονται εἰσακτεῖν μου, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ φιλόνεικοί εἰσι καὶ σκληροκαρδίοι.

8 Καὶ ἰδού δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τὸ νίκόν σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νίκου αὐτῶν.

9 Καὶ ἔστι διαπαντός κρατιώτερον πέτρας ἢ μὴ φοβηθῆς ἀπ' αὐτῶν, μηδὲ ποιηθῆς ὑπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

10 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἰθρήσθαι ἀνθρώπου, πάντας τοὺς λόγους οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ, λάβε εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τοῖς ὤσι σου ἄκουε.

11 Καὶ βιάδιζε, εἰσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύριος, ἔάν ἄρα ἀκούσωσιν, ἔάν ἄρα ἐνδώσι.

12 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα κατοπισθῆν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου ὡς, Ἐυλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

13 Καὶ ἰδὼν φωνὴν ὡς τῶν πτερίγων τῶν ζώων πτεροσσομένων ἐτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ

φωνὴν τῶν τροχῶν ἔχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴν τοῦ σεισμοῦ.

14 Καὶ τὸ πνεῦμα ἔξῆρθέ με, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην ἐν ὁρίῳ τοῦ πνευματός μου, καὶ χεῖρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμέ κραταιά.

15 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος, καὶ περιήλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῷ ποταμῷ τοῦ Χοβρίου τοὺς ὄντας ἐκεῖ· καὶ ἐκίθησα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας, ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

17 Ἰθρήσθαι ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ.

18 Ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ, Θανάτω, θανατωθήσῃ· καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ τὸν διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, τοῦ ζῆσαι αὐτόν· ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθάνεται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς ἱερώσ σου ἐκζητήσῃ.

19 Καὶ σὺ ἐάν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθάνεται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σου ἕρῃσῃ.

20 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτοῦ, καὶ ποιῆσει παράπτωμα, καὶ δώσω τὴν βίβανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀποθάνεται, ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ ἁμαρτίας αὐτοῦ ἀποθάνεται, διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ· καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσῃ.

21 Σὺ δὲ ἐάν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτη, ὁ δίκαιος ζῶν ζήσεται, ὅτι διεστείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν βίβανον αὐτοῦ ψυχῆν ἕρῃσῃ.

22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεῖρ Κυρίου· καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον. καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ.

23 Καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸ πεδῖον· καὶ ἰδὼν ἐκεῖ δόξα Κυρίου εἰστήκει, καθὼς ἡ ὄρασις, καὶ καθὼς ἡ ὄρασις Κυρίου, ἦν ἰδὼν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῷ Χοβρίῳ· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

24 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ ὀπίσω μου, καὶ ἐλάλησε πρὸς μέ, καὶ εἶπέ μοι, Εἰσελθε, καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου.

25 Καὶ σὺ νιὲ ἀνθρώπου, ἰδὼν δέδονται ἐπὶ σέ δεσμοί, καὶ δῆσουσί σε ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν.

26 Καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω, καὶ ἀποκωφώθησῃ, καὶ οὐκ ἔσθι αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

27 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σέ, ἀνοίξῃ τὸ στόμα σου, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεός, Ὁ ἀκούων ἀκούτω, καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθεῖτω, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

Κεφ. δ. IV.

ΚΑΙ σὺ νιὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ πλινθῖον, καὶ θῆσαι αὐτὴν πρὸ προσώπου σου, καὶ διαγράψῃς ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν, καὶ οὐκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχώνας, καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χιτῶνα, καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολάς, καὶ τάξεις τῆς βελτοστάσεως κίκλω.

3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τήγανον σιδηροῦν,

καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀναμέσον σε καὶ ἀναμέσον τῆς πόλεως, καὶ ἐτοιμάσεις τὸ προσωπὸν σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐστι τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἄριστερόν, καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτόν, κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πενήτηνκατα καὶ ἑκατὸν ἄς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτόν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

5 Καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν, ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ.

6 Καὶ συντελέσεις ταῦτα καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰουδα τεσσαρῆκοντὰ ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἑναυτὸν θέθεικά σοι.

7 Καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλὴμ ἐτοιμάσεις τὸ προσωπὸν σου, καὶ τὸν βραχίονά σου στειρώσεις, καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν.

8 Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σέ δεσμούς, καὶ μὴ στραφῆς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὗ συντελεσθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου.

9 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυροῦς, καὶ κριθῆς, καὶ κιαμόν, καὶ φακόν, καὶ κέγχρον, καὶ ὄλιραν, καὶ ἐμβλιεῖς αὐτὰ εἰς ἄγχος ἐν ὀστράκινον, καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτ. υς' καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἄς σὺ καθευθεῖς ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου, ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγῃσαι αὐτὰ.

10 Καὶ τὸ βρωμί σου φάγῃσαι ἐν σταθμῷ, εἰκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν, ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγῃσαι αὐτὰ.

11 Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίσεις, καὶ τὸ ἔκτον τοῦ εἰν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίσεις.

12 Καὶ ἐγκρυφίαν κριθῶν φάγῃσαι αὐτὰ, ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρυφίεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν.

13 Καὶ ἔρεις, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, Οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τῆς Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

14 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε Ἰσραὴλ· εἰ ἡ ψυχὴ μου οὐ μεμιάνται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαίον καὶ θηριάλωτον οὐ βεβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ εισελέλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἑλώων.

15 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Γιὲ ἀνθρώπων, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἔνδεισι, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν ἀφνισμῷ πίνονται.

17 Ὅπως ἔνδεεῖς γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐντακῆσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ρομφαίαν ὀφείαν ὑπὲρ ξυρῶν κουρίως, καὶ κτήσῃ αὐτήν σεαυτῷ, καὶ ἐπάξεις αὐτήν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, καὶ ἐπὶ τὸν πάγωνά σου· καὶ λήψῃ ζυγὸν σταθμίων, καὶ διαστήσεις αὐτοῖς.

2 Τὸ τέταρτον ἔν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πληρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ· καὶ λήψῃ τὸ τέταρτον, καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον κατακόψει ἐν ρομφαίᾳ κίκλῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον διασκορπιεῖς τῷ πνεύματι· καὶ μάχαραν ἐκκένωσά ὅπισω αὐτῶν.

3 Καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ, καὶ συμπεριλήψῃ αὐτοὺς τῇ ἑμβολῇ σου.

4 Καὶ ἐκ τούτων λήψῃ ἔτι, καὶ ρίψει αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρὸς, καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρὶ· ἔξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ· καὶ ἔρεις παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Αὕτη ἡ Ἱερουσαλὴμ, ἐν μέσῳ τῶν ἔθνων θέθεικα αὐτήν, καὶ τίς κίκλῳ αὐτῆς χώρας.

6 Καὶ ἔρεις τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἔθνων, καὶ τὰ νόμιμά μου ἔθνων τῶν κίκλῳ αὐτῆς· διότι τὰ δικαιώματά μου ἄπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς.

7 Διατοῦτο τίδε λέγει Κύριος, Ἄνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἔθνων τῶν κίκλῳ ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐν τοῖς δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἔθνων τῶν κίκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιθήκατε.

8 Διατοῦτο τίδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἔθνων.

9 Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα, καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου.

10 Διατοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπίω πάντας τοὺς καταλόπους σου εἰς πάντα ἄνεμον.

11 Διατοῦτο, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, δ' ἡ μὴν' ἀνθ' ὧν τὰ ἁγία μου ἐμίανας ἐν πάσι τοῖς βδελύγμασι σα, κατὰ ἄπιστοιμαί σε, οὐ φείσεταί με ὁ ὀφθαλμὸς, κατὰ οὐκ ἐλέησω.

12 Τὸ τέταρτον σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται, καὶ τὸ τέταρτον σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ τέταρτον σου εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτοὺς, καὶ τὸ τέταρτον σου ἐν ρομφαίᾳ πεσοῦνται κίκλῳ σου, καὶ μάχαραν ἐκκένωσά ὅπισω αὐτῶν.

13 Καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμὸς μου, καὶ ἡ ὀργὴ μου ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου, ἐν τῷ συντελέσει με τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς.

14 Καὶ θήσομαί σε εἰς ἔρημον, καὶ τίς θυγατέρας σα κίκλῳ σου ἐνώπιον παντὸς διουδαιότηος.

15 Καὶ ἔση στενακτὴ καὶ δ'ηλιῶστη' ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κίκλῳ σου, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα· ἐν ἐδικήσει θυμοῦ μου· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

16 Καὶ ἐν τῷ ἀποστελεῖν με βολίδας τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔσονται εἰς ἐκλείψιν, καὶ συντρίβω στήριγμα ἄρτου σου.

17 Καὶ ἐξαποστελεῖ ἐπὶ σέ λιμὸν καὶ θηρία πονηρά, καὶ τιμωρήσομαί σε, καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σέ, καὶ ρομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σέ κοκλόθεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

Κεφ. ς'. VI.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Ἰὲ ἄνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτά,

3 Καὶ ἐρεῖς, Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τίδε λέγει ὁ Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξι καὶ ταῖς νάπαις, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐγὼ ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ ἕψηλά ὑμῶν.

4 Καὶ συντριβήσονται ἡ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν, καὶ καταβαλῶ τραματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν,

5 Καὶ διασκορπίθω τὰ ὀστά ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν,

6 Καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις ἐξερμηθῶσονται, καὶ τὰ ἕψηλά αφανισθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευθῆ τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ συντριβήσονται τὰ εἰδῶλα ὑμῶν, καὶ ἐξαρθῆ τὰ τεμένη ὑμῶν.

7 Καὶ πεσοῦνται τραματία ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8 Ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασωζόμενους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις,

9 Καὶ μνησθήσονται μου οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὐ ἥχημα λειψήσαν ἐκεῖ· ὁ μῶμος τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορευούσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς ἐκπορευέουσιν ἵπσω τῶν ἐπιτηδεμάτων αὐτῶν καὶ κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασι αὐτῶν.

10 Καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Λελάληκα.

11 Τίδε λέγει ὁ Κύριος, Κρότησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφησον τῷ ποδὶ, καὶ εἶπὸν, Εὐγε εὐγε ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται.

12 Ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσει· καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται καὶ συντελέσω τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτοῦς.

13 Καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν, ἐπὶ πάντα βουρὸν ἕψηλόν, καὶ αὐποκάτω δένδρου συσκίου, ὃ ἔδωκαν ἐκεῖ ὁσμὴν ἐνώδιας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

14 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοῦς, καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθά ἐκ πάσης τῆς κατοικίας αὐτῶν· ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἄνθρώπου εἶπὸν, Τίδε λέγει ὁ Κύριος, Τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ πέρασ ἦκει, τὸ πέρασ ἦκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς.

3 Ἦκει τὸ πέρασ ἐπὶ σέ.

7 Τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν ἦκει ὁ καιρὸς, ἦγγικεν ἡ ἡμέρα, οὐ μετὰ θυρῶν, οὐδὲ μετὰ ὠδῶν.

8 Νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῖ τὴν ὀργὴν μου ἐπὶ σέ, καὶ συντελέσω τὸν θυμὸν μου ἐν σοί, κὶ κριθῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ ὡσὼς ἐπὶ σέ.

9 Πάντα τὰ βδελύγματά σου, οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς ὁδοῦς σου ἐπὶ σέ ὤσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώση, διότι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ τύπτων.

7 Ἐν τῷ πέρασ πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ ὡσὼς ἐπὶ σέ πάντα τὰ βδελύγματά σου,

4 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν ὁδὸν σου ἐπὶ σέ ὤσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ ἐπιγνώση διότι ἐγὼ Κύριος.

5 Διότι τίδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ τὸ πέρασ ἦκει.

10 Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα Κυρίου· ὅτι καὶ ἡ ῥάβδος ἤνθηκεν,

11 Ἡ ὕβρις ἐξανέστηκε, καὶ συντριψίει στήριγμα ἀνόμου, καὶ μετὰ θυρῶν, οὐδὲ μετὰ σπουδῆς.

12 Ἦκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ χαίρετω, καὶ ὁ πωλὼν μὴ θρηνηίτω.

13 Διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψει, καὶ ἄνθρωπος ἐν ἰψοθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσει.

14 Σαλπύσατε ἐν σάλπιγγι, καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα.

15 Ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἐξῶθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσθων· ὁ δὲ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει, τοὺς δὲ ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει.

16 Καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὑρέων· καὶ πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ.

17 Πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες μνηροὶ μολυνθήσονται ἠτρασίᾳ.

18 Καὶ περιζῶσονται σάκκους, καὶ καλύψει αὐτοὺς θάμβος· καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχὴν ἐπ' αὐτοῦς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα.

19 Τὸ ἀργύριον αὐτῶν ριφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται· αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ αἱ κοιλῖαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικῶν αὐτῶν ἐγένετο.

20 Ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερφανίαν ἔθεντο αὐτὰ, καὶ εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἔνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν.

21 Καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἄλλοτριῶν, τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ, καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκύλα, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτὰ.

22 Καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ μιανούσι τὴν ἐπισκοπὴν μου, καὶ

εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά.

23 Καὶ ποιήσουσι φυρμόν· διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας.

24 ^α Καὶ ἀποσρέψω τὸ φράγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μινῆσεται τὰ ἅγια αὐτῶν.

25 ^α Καὶ ἰ ἐξίλασμός ἤξει, καὶ ζητήσῃ ^α εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσται.

26 Οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται· καὶ ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσται· καὶ ζητηθήσεται ὄρασις ἐκ προφήτου, καὶ νόμος ἀπολείται ἐξ ἱερέως, καὶ βουλή ἐκ πρεσβυτέρων.

27 ^α Ἄρχαν ἐνδύσεται ἀφανισμόν, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθήσονται· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κριμασιν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτοὺς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί, πέμπτη τοῦ μηνός, ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰουδα ἐκάθητο ἐνώπιόν μου· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεῖρ ^α Κυρίου.

2 ^α Καὶ ἶδον, καὶ ἶδον ὁμοίωμα ἀνδρός, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἕως κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ^α ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἡλέκτρον.

3 Καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρός, καὶ ἀνέλαβέ με τῆς κορυφῆς μου, καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ ἀναμέσον τῆ ἑράων, καὶ ἤγαγέ με εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὀράσει Θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ^α τῆς βλεπούσης ^δ εἰς Βορρᾶν, οὐ ἦν ἡ στήλη ^α τοῦ κτωμένου,

4 Καὶ ἶδου ^α ἦν ἐκεῖ δόξα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὄρασιν ἣν ἶδον ἐν τῷ πεδίῳ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς Βορρᾶν· καὶ ἀνάβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἶδου ἀπὸ Βορρᾶ ἐπὶ τὴν πύλην ^α τὴν ^α πρὸς ἀνατολάς.

6 Καὶ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας τί οὗτοι ποίησιν; ἀνομίας μεγάλας ^α ποιοῦσιν ὡδε τοῦ ἀπέχσθαι ἀπὸ τῶν ἀγίων μου· καὶ ἐτ' ὄψει ἀνομίας! μείζονα.

7 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς ^α.

8 Καὶ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου, ὄρουσον ^α καὶ ὠρῶσα ^α, καὶ ἶδου θύρα ^α.

9 Καὶ εἶπε πρὸς με, Εἶσελθε, καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας ^α, ἃς οὗτοι ποιοῦσιν ὡδε ^α.

10 Καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἶδον, καὶ ἶδῶν ^α μάταια βδελύγματα, καὶ ^α πάντα τὰ εἶδωλα οἴκου Ἰσραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' ^β αὐτοὺς· κύκλω.

11 Καὶ ἐβδολήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἑχονίας ὁ τῷ Σαφὴν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰστήκει προ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατῆριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν ^δ τῇ χεῖρι ^α, καὶ ἡ ἄτμις τοῦ θυμιαμάτου ἀνέβαινε.

12 Καὶ εἶπε πρὸς με, ^α Ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου, ἃ οἱ πρεσβύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ ποιού-

σιν ^α, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν, διότι εἶπαν, ^β Οὐχ ὄρῃ ὁ Κύριος, ἐγκιταλέλοιπε Κύριος τὴν γῆν!

13 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας ἄς οὗτοι ποιοῦσι.

14 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν· καὶ ἶδου ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμούζ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας ^α, καὶ ἐτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων.

16 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου Κυρίου τῆς ἑσπέραν, ^α καὶ ἐπὶ τῶν προθύρων ^α τοῦ ναοῦ Κυρίου ἀναμέσον τῶν αἰλῶν, καὶ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς εἶκosi ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ^α πρὸς τὸν ναόν ^α τῷ Κυρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ οὗτοι προσκυνοῦσι ^α τῷ ἡλίῳ.

17 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου· μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰουδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιθήκασι ὡδε; διότι ἐπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας ^α· καὶ ἶδου αὐτοὶ ^α ὡς μυκτηρίζοντες.

18 Καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω ^α.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὠτά μου φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἠγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως· καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκεῦη τῆς ἐξολοθρέυσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἶδου ἐξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἕκαστος πέλουζ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδικώς ποδήρη, καὶ ζῶνι σαμφεῖרון ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ.

3 Καὶ δόξα Θεοῦ τῷ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χερουβιμ, ἡ οὐσα ἐπ' αὐτῶν, εἰς τὸ αἶθρον τοῦ οἴκου· καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδικότα τὸν ποδήρη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην,

4 Καὶ εἶπε ^α πρὸς αὐτὸν, Δίελθε μέσην Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὸς ^α σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων καὶ τῶν κατοδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ ^δ αὐτῶν ^α.

5 Καὶ τοῦτοις εἶπεν ἀκοινοτός μου, Πορεύεσθε ὅπισθον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ κόπτετε, καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε.

6 Πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον κνήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνατε εἰς ἐξάλειψιν· ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἐστὶ τὸ σημεῖον, μὴ ἐγγίσητε ^α ἀπὸ τῶν ἀγίων μου ἄρξασθε· καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἱ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ.

7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μιάνετε τὸν οἶκον, καὶ ^δ πληῆσατε ^α τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι, καὶ κόπτετε.

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτει αὐτοὺς, ^α καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα, καὶ εἶπα, Οἶμοι Κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τοὺς κατω-

λοιπούς του Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐκκέαι σε τὸν θυμὸν σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ;

9 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἰαδικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα μεγαλύνονται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἠδικίας καὶ ἀκαθαρσίας, ὅτι εἶπαν, Ἐγκατέλιπε Κύριος τὴν γῆν, οὐκ ἐφορᾷ ὁ Κύριος.

10 Καὶ ἂ οὐ φείσεται ἡ μου ὁ ὀφθαλμὸς ἰ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα.

11 Καὶ ἰδου ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη, καὶ ὁ ἐξωσμένος ἰ τῆ ζώνῃ τὴν ὄσφυν αὐτοῦ, καὶ ἄπεκριναι ἂ λέγων, Πεποιήκα καθὼς ἐνεείλω μου.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ ἰδου, καὶ ἰδου ἐπάνω τοῦ στερεώματος τῆ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χερουβιμ, ὡς λίθος σαπφειρῶν ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν.

2 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκῶτα τὴν στολὴν, Εἰσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν, τῶν ὑποκάτω τῶν χερουβιμ, καὶ πλησον τὰς ὁδράκας ἰ σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερουβιμ, καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εἰσήλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ.

3 Καὶ τὰ χερουβιμ εἰστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.

4 Καὶ ἄπῃρεν ἡ δόξα Κυρίου ἀπὸ τῶν χερουβιμ εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἔπλησε τὸν οἶκον ἡ νεφέλη καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης Κυρίου.

5 Καὶ φωνῆ τῶν πτερυγῶν τῶν χερουβιμ ἠκούετο ὡς τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, ὡς φωνὴ Θεοῦ σαδοαὶ λαλούντος.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἄνδρι τῷ ἐνδεδυκῶτι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, λέγων, Λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χερουβιμ, καὶ εἰσήλθε καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν.

7 Καὶ ἐξέτεινε ἂ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσου τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος εἰς μέσον τῶν χερουβιμ, καὶ ἔλαβε, καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκῶτος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε.

8 Καὶ ἰδου τὰ χερουβιμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερυγῶν αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδου, καὶ ἰδου τροχοὶ τέσσαρες εἰστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν χερουβιμ ἡ τροχὸς εἰς ἐχόμενος ἂ χερουβῆ ἂ ἐνός ἂ καὶ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἀνθράκος.

10 Καὶ ἂ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ἦ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ.

11 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ὅτι ἐς ὃν ἄν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ.

12 ἂ Καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλοῦν τοῖς τέσσαρσιν τροχοῖς ἂ.

13 Τοῖς δὲ τροχοῖς τοῖσις ἐπεκλήθη Γελγὲλ ἂ ἀκούσις μου.

15 ἂ Καὶ ἂ τὰ χερουβιμ ἂ ἦσαν ἰ τοῦτο τὰ ζῶων ὁ ἰδου ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ.

16 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβιμ, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐξαιρεῖν τὰ χερουβιμ τὰς πτέρυγες αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν.

17 Ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ, εἰστήκεισαν ἂ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν.

18 Καὶ ἐξῆλθε δόξα Κυρίου ἀπὸ τοῦ ἂ οἴκου, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ χερουβιμ.

19 Καὶ ἀνέλαβον τὰ χερουβιμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ ἂ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα ἂ Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω.

20 Τοῦτο τὸ ζῶων ἐστιν ὁ ἰδου ὑποκάτω Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ ἐζῶων ὅτι χερουβιμ ἐστί.

21 Τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ, καὶ ὀκτώ πτέρυγες τῷ ἐνὶ, καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερυγῶν αὐτῶν.

22 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, ταῦτα τὰ πρόσωπά ἐστιν ἂ ἰδου ὑποκάτω τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ ἂ, καὶ αὐτὰ ἔκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΚΑΙ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ οἴκου Κυρίου τὴν κατέναντι, τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς καὶ ἰδου ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἰκοσι καὶ πέντε ἄνδρες καὶ ἰδου ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν τὸν τοῦ Ἐξερ, καὶ Φαλτίαν τὸν τοῦ Βααίου, τοὺς ἀφηγομένους τοῦ λαοῦ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Γιὲ ἀνθρώπου, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια καὶ βλαβεροί οἱ βουλην ποιῆραν ἐν τῇ πόλει ταυτῇ.

3 Οἱ λέγοντες, Οὐχὶ προσφάτως φθοδομηνηται αἱ οἰκίαι; αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης, ἡμεῖς δὲ ἰα κρέα.

4 Διατοῦτο προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς, προφήτευσον νιε ἀνθρώπου.

5 Καὶ ἔπescen ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς με, Δέγε, Τάδε λέγει Κύριος, Οὗτος εἶπατε ἂ οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ διαβούλια τῶ πνεύματος ἡμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι.

6 Ἐπληθύνετε νεκροὺς ἡμῶν ἐν τῇ πόλει ταυτῇ, καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς ἂ αὐτῶν ἰ τραυματιῶν.

7 Διατοῦτο τάδε λέγει ἂ Κύριος, Τοὺς νεκροὺς ἡμῶν ἂ ἐπαλίξτε ἂ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἕτοι εἰσι τὰ κρέα, αὕτη δὲ ὁ λέβης ἐστὶ, καὶ ἡμῶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς.

8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ ρομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ἡμᾶς, λέγει ἂ Κύριος.

9 Καὶ ἐξάξω ἡμᾶς ἐκ μέσου αὐτῆς, καὶ παραδώσω ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτριῶν, καὶ ποιῆσω ἐν ἡμῖν κριματα.

10 Ἐν ρομφαίᾳ πεσεῖσθε, ἂ ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ ἡμᾶς, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

13 ^α Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεῖν με, καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ Βαυοῦν ἀπέθανε^α καὶ πῖπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπα, Οἶμοι οἶμοι Κύριε, εἰς συντέλειαν ποιεῖς σύ τους καταλόπους τοῦ Ἰσραὴλ;

14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

15 ^β Γιὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τῆ Ἰσραὴλ συντελέσται, οὓς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, Μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ἡμῖν δεδοταὶ ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν.

16 Διατοῦτο εἶπον, Τάδε λέγει^α Κύριος, Ὅτι ἀπόσωμα αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ διασκορπίσθαι αὐτοὺς εἰς πᾶσαν γῆν, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἀγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς χώραις οὗ ἐὰν εἰσελθῶσιν ἐκεῖ.

17 Διατοῦτο εἶπον, Τάδε λέγει^α Κύριος, Καὶ εἰσεδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνίξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ δῖεσπευρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς· καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

18 Καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ ἐξαρουσί πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκπάσω τὴν καρδίαν^α τὴν λιθινὴν ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν, καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην.

20 Ὅπως ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύονται, καὶ τὰ δικαιοῦματά μου φυλάσσονται, καὶ ποιῶσιν αὐτὰ, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν^α.

21 Καὶ ^β εἰς τὴν καρδίαν^α τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν^α, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς τὰς φεράλας αὐτῶν δέδωκα, λέγει^α Κύριος.

22 Καὶ ἔξηραν τὰ χερυῶνά μου τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἔχοντο αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἔπ' αὐτὰ^α ὑπέρνω αὐτῶν.

23 Καὶ ἀνέβη^α ἡ δόξα Κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἄπεναντι τῆς πόλεως.

24 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύματι Θεοῦ^α καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς ἴδον.

25 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντα τους λόγους^α τοῦ Ἰ Κυρίου ὅς ἐδειξέ μοι^α.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, ^β Γιὲ ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν συκατοικεῖς, οἱ ἔχουσιν οφθαλμοὺς τῷ^α βλέπειν^α, καὶ οὐ βλέπονται, καὶ ὦτα ἔχουσι τοῦ ἀκοῦειν, καὶ ἔκ^β ἀκούουσι^α, διότι οἶκος παραπικραίων ἐστί.

3 Καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου ποιήσον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλωσίας^α ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αἰχμαλωτεύθησθε ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι διότι οἶκος παραπικραίων ἐστί.

4 Καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὀφθαλμοῦς αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἑσπέρας^α, ὡς ἐκπορεύεται αἰχμαλωτὸς ἐνώπιον αὐτῶν.

5^α Διόρθων σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ διεφείλῃσθαι δι' αὐτοῦ.

6^α Ἐνώπιον αὐτῶν^α ἐπ' ὧμων ἀναληφθήσῃ, καὶ κεκρυμμένους ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπον σου συγκαλύψεις, καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν, διότι τέρας δέδωκά σοι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετέλιλάτο μοι^α καὶ σκεῖν^α ἐξηγήγκα^α αἰχμαλωσίας ἡμέρας, καὶ ἑσπέρας διώρξα ἑμαυτῷ τὸν τοῖχον^α, καὶ κεκρυμμένους ἐξῆλθον, ἐπ' ὧμων ἀναληφθῆν ἐνώπιον αὐτῶν.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου^β τοπρῶι πρὸς με^α, λέγων,

9 Γιὲ ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρὸς σέ ὁ οἶκος^α τοῦ Ἰσραὴλ, οἶκος ὁ παραπικραίων, Τί σύ ποιεῖς;

10 Εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγοῦμενος^α ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οἱ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν,

11 Εἶπον, Ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ^α, ὃν τρόπον πεποιήκα, οὕτως ἔσται ἡ αὐτῶν^α ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύονται.

12 Καὶ ὁ ἄρχων^α ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὧμων ἄρθῆσεται, καὶ κεκρυμμένους ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου, καὶ διορίζει τοῦ ἐξελεῖθαι αὐτὸν δι' αὐτοῖς, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει, ὅπως μὴ ὄραθῃ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται.

13 Καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται, καὶ ἐκεῖ τελευτήσεται.

14 Καὶ πάντα τοὺς κίκλῳ αὐτῷ τοὺς βοηθούς αὐτοῦ, καὶ πάντα τοὺς ἀντιλαμβινομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον, καὶ ῥομφαίαν ἐκκενώσω ὅπως αὐτῶν.

15 Καὶ γινώσκονται διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ διασκορπίσει με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

16 Καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἀνδρᾶ ἀριθμῷ ἐκ ῥομφαίας, καὶ ἐκ λιμοῦ, καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως^β ἐκδιηγῶμαι^α πᾶσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθσαν ἐκεῖ, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

18 Γιὲ ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετὰ ὀδύνης φάγεσαι, καὶ τὸ ὕδωρ^α μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίσεις.

19 Καὶ ἔρεις πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς, Τάδε λέγει^α Κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, Τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετὰ ἐνοχίας φάγονται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πινοῦται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σου^α πληρώσει αὐτῆς, ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

20 Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικοῦμεναι ἐξηρημώθησαν, καὶ ἡ γῆ^α εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

22 Γιὲ ἀνθρώπου, ὅτις ἡ παραβολὴ ὑμῖν^α ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ὁ Μακρῶι^α αἱ ἡμέραι, ἀπόλων ὄρασις;

23 Διατοῦτο εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει^α Κύριος, Ὁ Μακρῶι^α ἀποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, Ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι, καὶ ὁ λόγος πάσης ὁράσεως.

24 Ὅτι οὐκ ἔσται ἐτι^α πᾶσα ὄρασις ψευδῆς καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

25 Διότι ἐγὼ Κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου, λαλήσω καὶ ποιήσω, καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἐτι· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων, λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει ὁ Κύριος.

26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

27 Ἰεὺ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέγοντες λέγουσιν, Ἡ ὄρασις ἦν οὗτος ὄρᾶ, εἰς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεῖει.

28 Διατοῦτο εἶπόν πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, οὐ μὴ μηκύνωσιν οὐκέτι πᾶντες οἱ λόγοι μου, οὐδ' ἂν λαλήσω ἢ λαλήσω καὶ ποιήσω, λέγει ὁ Κύριος.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Ἰεὺ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προφητεύσεις, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

3 Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν.

4 Ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις οἱ προφήται σου Ἰσραὴλ!

5 Οὐκ ἐστῆσαν ἐν στερεώματι· καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες, Ἐν ἡμέρα Κυρίου, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

6 Βλέποντες ψευδῆ, μαντευόμενοι μάτια, οἱ λέγοντες, λέγει Κύριος, καὶ ὁ Κύριος οὐκ ἕπιστάληκεν αὐτοὺς, καὶ ἤρξαντο τῆ ἀναστῆσαι λόγον.

7 Οὐχὶ ὄρασιν ψευδῆ ἐωράκατε; καὶ μαντείας ματαίας εἰρήκατε;

8 Καὶ διατοῦτο εἶπόν, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι, εἰατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, λέγει ὁ Κύριος.

9 Καὶ ἐκτενῶν τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς ὄρνυτας ψευδῆ, καὶ τοὺς ἀποφθεγγόμενους μάτια· ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται, οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ἰσραὴλ οὐ γραφήσονται, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται καὶ γινώσκονται διότι ἐγὼ ὁ Κύριος.

10 Ἀνθ' ὧν ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου, λέγοντες, Εἰρήνη, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη· καὶ ἔτος οικοδομεῖ τοῖχος, καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτόν, πεσεῖται.

11 Εἶπόν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας, Πεσεῖται, καὶ ἔσται ὑετός κατακλύζων, καὶ ὄσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέρμους αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦμα ἐξείρων, καὶ ραγήσειαι.

12 Καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοῖχος, καὶ οὐκ ἔρουσαι πρὸς ὑμᾶς, Πού ἐστιν ἡ ἰλοιοφῆ ὑμῶν ἢν ἠλείψατε;

13 Διατοῦτο τάδε λέγει ὁ Κύριος, Καὶ ρήξω πνοὴν εἰσείρωνται μετὰ θυμοῦ, καὶ ὑετός κατακλύζων ἐν ὄργῃ μετὰ θυμοῦ· καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συνήλειαν.

14 Καὶ κατασκάνω τὸν τοῖχον ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται· καὶ θήσω αὐτόν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται, καὶ συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

15 Καὶ συντελέσω τὸν θυμὸν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν, καὶ πεσεῖται· καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος, οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτόν,

16 Προφήται τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ προφητεύοντες

ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ὄρνοντες αὐτῇ εἰρήνην καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη, λέγει ὁ Κύριος.

17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου, καὶ προφητεύσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ τὰς φήτευσον ἐπ' αὐτάς,

18 Καὶ ἔρεις, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Οὐαὶ ταῖς συρραπτοῦσαις προσκεφάλαια ἢ ὑπὸ πάντα ἀγκύνα χειρὸς, καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας, τὸν διαστρέφειν ψυχάς· αἱ ψυχὰς διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου· καὶ ψυχὰς περιποιούστω.

19 Καὶ ἐμβέβηλουν με πρὸς τὸν λαόν μου, ἔνεκεν δρακὸς κριθῶν, καὶ ἔνεκεν κλασμάτων ἄρτων, τοῦ ἀποκτείνειν ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ἀποθῆναι, καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαφ εἰσακοίοντι μάτια ἀποφθέγγατα.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ ὑμεῖς ἐκέει συστρέφετε ψυχάς· καὶ διαρρήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, καὶ ἐξαποστελέω τὰς ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν.

21 Καὶ διαρρήξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν, καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἐκέει ἔσονται ἐν χερσίν ὑμῶν εἰς συστροφήν· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

22 Ἀνθ' ὧν διεστρέφετε καρδίαν δικαίου, καὶ ἐγὼ οὐ διεστρέφον αὐτόν, καὶ τοῦ κατισχύσαι χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδῆ αὐτῆς τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆσαι αὐτόν.

23 Διατῶτο ψευδῆ οὐ μὴ ῥήθη, καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσθησθε ἐτι· καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ γινώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἤλθον πρὸς με ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ἀνδρῶν τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο ὁ πρὸς με λόγος Κυρίου, λέγων,

3 Ἰεὺ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικῶν αὐτῶν ἐθήκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν· εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς;

4 Διατοῦτο λείλησον αὐτοῖς, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς ἂν θῆ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξη πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ,

5 Ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπληλοῖμωμένους ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν.

6 Διατοῦτο εἶπόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Κύριος, Ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν.

7 Διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τῶν προσηλυτηνῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλλοτριωθῆ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θῆται τὰ ἐνθυμήματα αὐτῆ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτῆ τάξη πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τῆ ἐπερωθήσει αὐτόν ἐν ἐμοί, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐνέχειται ἐν αὐτῷ.

8 Καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, καὶ ὁθήσομαι αὐτὸν εἰς ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ ἐξαρῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

9 Καὶ ὁ προφήτης ἐὰν ὁ πλανήσῃ^β καὶ λαλήσῃ^α, ἐγὼ Κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεῖνον καὶ ἐκτενώ τὴν χειρά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἄφανίω αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ.

10 Καὶ λήψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος, καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα ὁμοίως τῶ προφήτῃ ἔσται.

11 Ὅπως μὴ πλανᾶται ἐπὶ ὁ οἶκος^α τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἵνα μὴ μαινῶνται ἔτι ἐν πᾶσι τοῖς παραπτώμασι αὐτῶν^α καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, λέγει^α Κύριος.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

13 Γιὲ ἄνθρώπου, γῆ ἢ ἐὰν ἀμάρτη μοι τοῦ παραπεσεῖν παράπτωτον, καὶ ἐκτενώ τὴν χειρά μου ἐπ' αὐτήν, καὶ συντρίψω^α αὐτῆς στήριγμα ἄρτου, καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτήν λιμόν, καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη.

14 Καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ πρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, Νῶε καὶ Δαυὶλ καὶ Ἰώβ, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται, λέγει^α Κύριος.

15 Ἐὰν^α καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τιμωρήσομαι αὐτήν, καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν,^α οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων,

16 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες^α σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται, ἢ δὲ γῆ ἔσται εἰς ὄλεθρον.

17 Ἡ καὶ Ῥομφαῖαν ἐὰν^α ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ εἶπω, Ῥομφαῖα ἠελθαίτω διὰ τῆς γῆς, καὶ ἐξαρῶ ἐξ^β αὐτῶν^α ἄνθρωπον καὶ κτήνος,

18 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς^α, Ζῶ ἐγὼ, λέγει^α Κύριος, οὐ μὴ ῥύσσονται υἱοὶς^α οὐδέ^β θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται.

19 Ἡ καὶ θάνατον^β ἐπαποστελλῶ^α ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ ἐκχέω τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτήν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολοθρεῖσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος,

20 Καὶ Νῶε καὶ Δαυὶλ καὶ Ἰώβ ἐν μέσῳ αὐτῆς^α, Ζῶ ἐγὼ, λέγει^α Κύριος, εἰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν^α, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

21 Τίδε λέγει^α Κύριος, Ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς, ρομφαίαν, καὶ λιμόν, καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ θάνατον ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, τοῦ ἐξολοθρεῖσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος,

22 Καὶ ἰδοὺ ὑπολειμμένοι ἐν αὐτῇ, οἱ ἀνασσωμένοι^α αὐτῆς, οἱ ἐξάγουσιν^α ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, ἰδοὺ^α ἔκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν.

23 Καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μίτην πεποιήκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει^α Κύριος.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2^α Καὶ σὺ^α υἱὲ ἄνθρώπου, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀνάβλυσης ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρουμου;

3 Εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦν κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος;

4 Πάρεθ' ὁ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐναυτὸν καθαράσιν^α ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος^α μὴ χρησίμων ἔσται εἰς ἐργασίαν;

5 Οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὀλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ἀνάλωση εἰς τέλος, εἰ^α ἔτι ἔσται^α εἰς ἐργασίαν;

6 Διὰ τοῦτο εἶπον, Τίδε λέγει^α Κύριος, Ὁν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀνάβλυσης ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρουμου ὁ δέδωκα αὐτὸ^α πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας^α Ἰερουσαλὴμ.

7 Καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς^α ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται, καὶ πῦρ αὐτούς καταφάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς.

8 Καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν, ἀνθ' ὧν παρέπεσον παραπτώματι, λέγει^α Κύριος.

Κεφ. ιε'. XVI.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Γιὲ ἄνθρώπου, διμάρτυραι τῇ Ἰερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἔρειψέ, Τίδε λέγει^α Κύριος τῇ Ἰερουσαλὴμ, Ἡ ὄψα σου καὶ ἡ γένεσις σου ἐκ γῆς Χαναάν^α ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία.

4 Καὶ ἡ γένεσις σου ἐν ἡμέρᾳ ἐτέχθης, οὐκ ἔδωκας τοὺς μαστοὺς σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἔλουσθης,^α οὐδέ ἀλλ' ἠλιθίσθης, καὶ^β ἐν^α σπαραγάνοις οὐκ ἐσπαραγανίσθης.

5 Οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σοί, τοῦ ποιῆσαι σε ἐκ πάντων τούτων, τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί^α καὶ ἀπερρίψης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῆ σκοτιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ^α ἢ ἐτέχθης.

6 Καὶ διήλθον ἐπὶ σέ, καὶ ἶδον σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματι σου^α καὶ εἶπά σοι, Ἐκ τοῦ αἵματος σου ὄζει.

7 Πληθύνου, καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἄρου^α δέδωκά σε^α καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης, καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πολλὰς^α οἱ μαστοὶ σε ἠνωσθήθησαν, καὶ ἡ θριξ^α σου ἀνέτειλε^α ὁ σὺ δὲ ἤσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῖσα.

8 Καὶ διήλθον διὰ σοῦ, καὶ ἶδον σε^α καὶ ἰδοὺ καιροὶ σου,^α καὶ^α καιρὸς καταλόντων^α καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγας μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου, καὶ ὥμοσά σοι^α καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει^α Κύριος καὶ γένου μοι,

9 Καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ὑπὸ σοῦ, καὶ ἔχρισά σε ἐν ἔλαιῳ.

10 Καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα, καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον^α καὶ ἔξωσά σε βύσσω, καὶ περιέβαλον σε τριχαπτῶ.

11 Καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ, καὶ περιέθηκα ψέλλια περὶ τὰς χεῖράς σου, καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου.

12 Καὶ ἔδωκα ἐνώπιόν^β περὶ^α τὸν μυκτῆρα σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὠτά σου, καὶ στέφανον κευθρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου.

13 Καὶ ἐκόσμησῃ χρυσίφ καὶ ἀργυρίφ, καὶ

τὰ περιβόλαια σου βύσινα, καὶ τριχαπτά, κ' ποικίλα, σεμίδαλι καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένον καλὴ σφόδρα^α.

14 Καὶ ἐξῆλλθέ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν^δ ἐν τῷ κάλλει σου, διότι συντελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὠραιότητι ἧ ἔταξα ἐπὶ σέ, λέγει^α Κύριος.

15 Κατεπεποίθεις ἐν τῷ κάλλει σου, κ' ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον^α.

16 Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἶδωλι ῥαπτά, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτά, καὶ οὐ μὴ εἰσελθῆς^δ οὐδέ^ι μὴ γέννηται.

17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχίσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσίου μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ ἐπίυησας σεαυτῇ εἰκόνας ἄρσενικας, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς.

18 Καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου, καὶ περιέβαλες αὐτὰς, καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν.

19 Καὶ τοὺς ἄρτους μου οὐκ ἔδωκά σοι, σεμίδαλι καὶ ἔλαιον καὶ μέλι^α ἐψώμισά σε, καὶ ἔθηκας αὐτά πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὄσμὴν ἐνώδιας^α καὶ ἐγένετο^δ, λέγει^ι Κύριος.

20 Καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἅς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας^α αὐτοὺς εἰς ἀνάλωσιν^α ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας,

21 Καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σου, καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαι σε αὐτά^α αὐτῶν.

22 Τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου^α καὶ οὐκ ἐμνήσθης^α τῆς νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονούσα,^α πεφυρμένη ἐν τῷ αἱματί σου ἐξῆσας.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου,^δ λέγει^ι Κύριος,

24 Καὶ ὠκοδόμησας σεαυτῇ οἶκημα πορνικόν, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἐκθεμα ἐν πάσῃ πλατεΐᾳ,

25 Καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ὠκοδόμησας τὰ πορνείᾳ σου, καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σου, καὶ διηγάγες τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ, κ' ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου,

26 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱούς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους, καὶ πολλὰ χῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσει με,

27 Ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ^δ ἐξαρῶ τὰ νόμιμά σου, καὶ παραδώσω εἰς ψυχῆς μισούντων σε, θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου ἧς ἠσέβησας.

28 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς θυγατέρας Ἀσσοῦρ, καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης, καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνέπιπλω.

29 Καὶ ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν^α Χαλδαίων, καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης.

30 Τί διαθῶ τὴν θυγατέρα σου, λέγει^α Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσα^α σε πάντι ταῦτα ἔργα γυναικὸς πόρνης^α; καὶ ἐξεπόρνευσας τρισσῶς ἐν γαῖς θυγατρῆς σου^α.

31 Ἐν τῷ πορνείῳ ὠκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ

πλατεΐᾳ^α καὶ^α ἐγένον ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα.

32 Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοι, παρὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα,

33 Πᾶσι τοῖς^δ ἐκπορνεύουσιν^ι αὐτὴν προσέδιδον μισθώματα^α καὶ οὐ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἑρασταῖς σου, κ' ἐφόρτιζες αὐτὸς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σέ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου.

34 Καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδίδοναί σε μισθώματα, καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ ὄδοθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα.

35 Διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον Κυρίου.

36 Τάδε λέγει^α Κύριος, Ἄνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χάλκον σου, καὶ ἀποκαλυφθήσεται, ἡ αἰσχίνη σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἑραστὰς σου, καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς^α.

37 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισυνάγω πάντας τοὺς ἑραστὰς σου ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πύκτας οὐκ ἠγάπησας, σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσησας, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σέ κυκλόθεν, καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτοὺς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν αἰσχίνην σου,

38 Καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει μοιχαλίδος^δ, καὶ θήσω σε ἐν αἵματι^α θυμοῦ καὶ ζηλοῦ.

39 Καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκάψουσι τὸ πορνείῳ σου, καὶ καθελῶσι τὴν βάσιν σου, καὶ ἐκδύσουσί σε τὰ ἱματία σου, καὶ λήψουσι τὰ σκεύη τῆς καυχίσεώς σου^α καὶ ἀφήσουσί σε γυμνὴν, καὶ ἀσχημονούσαν.

40 Καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σέ ὄχλους, καὶ λιθοβολήσουσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάξουσὶ σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν.

41 Καὶ ἐμνήρησουσι τοὺς οἴκους σου^α πυρὶ, καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν πολλῶν, καὶ ἀποστρέψω σε^δ ἐκ πορνείας^ι καὶ μισθώματα οὐ μὴ^δ δώσω^ι οὐκέτι.

42 Καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζηλὸς μου ἐκ σου^α καὶ ἀναπαύσομαι, καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω οὐκέτι.

43 Ἄνθ' ἂν οὐκ ἐμνήσθης^α τῆς νηπιότητός σου, καὶ ἐλίπεις με ἐν πᾶσι τοῖτοις^α καὶ^δ ἰδὲ ἐγὼ^ι τὰς ὁδοὺς σου εἰς κεφαλὴν σου δέδωκα, λέγει^α Κύριος^α καὶ οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου.

44 Ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σου ἐν παραβολῇ, λέγοντες, Καθὼς ἡ μήτηρ^α,

45 Καὶ ἡ θυγατὴρ τῆς μητρὸς σου^α σὺ εἶ ἡ ἄψασαμένη τὸν ἀνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀδελφῶν σου αἱ ἄψασάμεναι τοὺς ἀνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν^α ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία, καὶ ὁ πατήρ Ἀμορραῖος.

46 Ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ προσβυτέρα Σαμάρεια, αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσαι ἐξ ἐνωμίμων σου^α καὶ ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεωτέρα σου, ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου, Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς.

47 Καὶ οὐδ' ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐδέ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν, κ' ὑπέρκειται αὐτὰς^α ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

21 Ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται¹· καὶ τοὺς καταλοιποὺς εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

22 Διότι² αὐτὸς λέγει Κύριος, Καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἑκκλητῶν³ τῆς κέδρῳ ἐκ κορυφῆς⁴, καρδίας αὐτῶν ἄποκνῶ, καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλόν.

23 Καὶ κρεμάσω αὐτὸν ἐν ὄρει μετεώρῳ⁵ Ἰσραὴλ⁶, καὶ καταφυτεύσω, κ' ἐξοίσει βλασόν, καὶ ποιήσει καρπὸν, καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην⁷ καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν ὄρειον, καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ ἀναπαύσεται⁸· τὰ κλήματα αὐτοῦ ἄποκατασθήσεται.

24 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τῆ⁹ πεδῖν, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλόν, κ' ὑψῶν ξύλον ταπεινόν, καὶ ξηραίων ξύλον χλωρὸν, καὶ ἀναθίλων ξύλον ξηρὸν¹⁰· ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ποιήσω.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Ἰδέ ἄνθρωπον, τί ἔμιν ἢ παραβολὴ αὐτῆ¹ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἰδόντες, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν τέκνων ἐγομφίασαν;

3 Ζῶ ἐγὼ, λέγει² ὁ Κύριος, ἐὰν γένηται ἡ λεγομένη ἢ παραβολὴ αὐτῆ ἐν τῷ Ἰσραὴλ³.

4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τῶ υἱῶν, ἐμαί εἰσιν⁴· ἢ ψυχὴ ἡ ἁμαρτανουσα, αὐτῆ ἀποθνήσκειται⁵.

5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην,

6 Ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ φίγεται, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπύρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μιγῇ, καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέρῳ οὐσαν οὐ προσεγγίσει,

7 Καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσει, ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει, καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἄρπάται, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει, καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ⁸.

8 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει, καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται, καὶ ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀναμέσον ἀνδρῶν καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ,

9 Καὶ τοῖς προστάγμασί μου πεπόρευται, κ' ἀτὰ¹ δικάϊματά μου πεφύλακται, τῷ ποιῆσαι αὐτὰ² δίκαιος³· οὗτός⁴ ἔστι, ζωῆ ζήσεται, λέγει⁵ ὁ Κύριος.

10 Καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν, ἐκχέοντα αἶμα καὶ ποιοῦντα ἁμαρτήματα.

11 Ἐν τῇ ὀδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγε, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανε,

12 Καὶ πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνάστευσε, καὶ ἄρπαγμα ἤρπασε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκε, κ' εἰς τὰ εἶδωλα ἔθετο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἄνομίαν πεποίηκε,

13 Μετὰ τόκου ἔδωκε, καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν¹· οὗτος ζωῆ οὐ ζήσεται, πᾶσας τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησε, θανάτῳ ὁ θανατωθήσεται²· τὸ αἶμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἔσται.

14 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱόν, καὶ ἰδῇ πᾶσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησε, καὶ φοβηθῆ, καὶ μὴ ποιῆσῃ κατ' αὐτάς,

15 Ἐπὶ τῶν ὀρέων¹ οὐ βέβρωκε², καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανε,

16 Καὶ ἄνθρωπον ἢ κατεδυνάστευσε, καὶ ἐνεχυρασμὸν ἢ ἐνεχύρασε, κ' ἄρπαγμα ἔχ ἤρπασε, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκε, καὶ γυμνὸν περιβαλε³,

17 Καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτῆ, τόκον ἠδὲ πλεονασμὸν ἢ ἔλαβε, δικαιοσύνην ἐποίησε, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου ἐπορεύθη⁴· οὐ τελευτήσῃ ἐν ἀδικίᾳ πατρὸς αὐτοῦ, ζωῆ ζήσεται.

18 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆ ἐὰν θλίψει θλίψη κ' ἀπάσῃ ἄρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου, κ' ἀποθνήσκειται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ.

19 Καὶ ἐρεῖτε, Τί ἔτι ἐκ ἔλαβε¹ τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς² τῷ πατρὶ³; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην κ' ἔλεος πεποίηκε, πάντα τὰ νόμμά μου συνετήρησε, κ' ἐποίησεν αὐτὰ, ζωῆ ζήσεται.

20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτανουσα, ἀποθνήσκειται¹· ὁ δὲ υἱὸς ἢ λήψεται τὴν ἀδικίαν τῷ πατρὶ², ἢ δὲ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τῷ υἱῷ³· δικαιοσύνη ὁ δίκαιός⁴ ἐπ' αὐτὸν ἔσται, κ' ἄνομία ὁ ἄνομός⁵ ἐπ' αὐτὸν ἔσται.

21 Ὁ δὲ ἄνομος εἶν ἀποστρέψει¹ ἐκ² πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, καὶ φυλάσσεται πᾶσας τὰς ἐντολάς μου, κ' ποιήσει δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζωῆ ζήσεται, καὶ ἢ μὴ ἀποθάνῃ.

22 Πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐ μνησθήσονται¹ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἢ ἐποίησε, ζήσεται².

23 Μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει³ ὁ Κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὀδοῦ τῆς πονηρίας, καὶ ζῆν αὐτόν;

24 Ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτῆ, κ' ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πᾶσας τὰς ἀνομίας ὃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος¹, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν² ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ᾧ παρέπεσε, καὶ ἐν τῷ ἁμαρτίας αὐτοῦ αἷς ἤμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθνήσκειται.

25 Καὶ εἶπατε, Οὐ κατευθίνει ἢ ὁδὸς Κυρίου¹· ἀκόσπε δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ²· μὴ ἢ ὁδὸς μου ἢ κατευθίνει; ἔχι ἢ ὁδὸς ὑμῶν³· κατευθίνει;

26 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι¹ τὸν² δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσει παράπτωμα, κ' ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθνήσκειται.

27 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἢς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα κ' δικαιοσύνην, ἔτος τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἐφύλαξε.

28 Καὶ ἢ ἀπέστρεψε¹ ἐκ πασῶν ἢ ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, ζωῆ ζήσεται, ἢ μὴ ἀποθάνῃ.

29 Καὶ λέγεσιν ὁ οἶκος¹ τῆ² Ἰσραὴλ, Οὐ καλοῦσθε³ ἢ ὁδὸς Κυρίου, μὴ ἢ ὁδὸς μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραὴλ; ἔχι ἢ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ;

30 Ἐκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει¹ ὁ Κύριος· ἐπιστρέψετε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ἔμιν εἰς κόλασιν ἀδικίας.

31 Ἀπορρίψατε ἄφ' ἑαυτῶν πᾶσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμέ, καὶ ποιῆσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν¹, καὶ ἰνατὶ ἀποθνήσκατε οἶκος Ἰσραὴλ²;

32 Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος· λέγει³ ὁ Κύριος.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ σὺ ἄ λαβε θρήνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ,
 2 Καὶ εῖρῆς, Τί ἡ μήτηρ σου σκύμος ἐν μέσῳ
 λεόντων ἐγενήθη; ἃ ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλη-
 θυνε σκύμους αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπετήρησεν εἰς τῶν σκύμων αὐτῆς,
 λέων ἐγένετο, καὶ ἔφαγε τὸν ἀρπάξειν ἀρπάγμα-
 τα, ἀνθρώπους ἐφαγε.

4 Καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη, ἐν τῇ δια-
 φθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν
 ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶδεν ὅτι ἀπώσται ἀπ' αὐτῆς, ἃ ἀπό-
 λετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλλον
 ἐκ τῶν σκύμων αὐτῆς· λέοντα ἔλαβεν αὐτόν.

6 Καὶ ἀνεστρέφето ἐν μέσῳ λεόντων, λέων
 ἐγένετο, καὶ ἔφαγε ἀρπάξειν ἀρπάγματα,
 ἀνθρώπους ἐφαγε.

7 Καὶ ἐνέμετο ἃ τῷ θρήσει αὐτοῦ, καὶ τὰς
 πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσε, καὶ ἠφάνισε γῆν, καὶ
 τὸ πλῆρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυώματος
 αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυ-
 κλοθεν, καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐ-
 τῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν ἃ συνελήφθη.

9 Καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἃ ἐν γα-
 λεάγρα, ἃ ἤλθε ἰσὺς βασιλεῖα Βαβυλωνίων, καὶ
 εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὡς ἀμὴ ἄκροθῆ
 ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ.

10 Ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος καὶ ὡς ἄνθος
 ἐν ῥοῇ, ἐν ὕδατι πεφτυεμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς
 καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλῶ.

11 Καὶ ἐγένετο ὁ αὐτῆ ῥάβδος ἃ ἐπὶ φυλὴν
 ἠγούμενος, καὶ ὑψώθη ἃ τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν
 μέσῳ ὁ στελεχῶν· καὶ εἶδε τὸ μέγεθος αὐ-
 τῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς.

12 Καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐρρίφη,
 καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ
 αὐτῆς· ἐξεδίκηθησαν, καὶ ἐξηράνη ἡ ῥάβδος
 ἰσχύος αὐτῆς· πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν.

13 Καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτήν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν
 γῆ ἀνιδρω.

14 Καὶ ἐξῆλαθε πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐ-
 τῆς, καὶ κατέφαγεν αὐτήν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ
 ῥάβδος ἰσχύος ἃ· φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνου
 ἐστὶ, καὶ ἐστὰι εἰς θρήνον.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ἃ τῇ πεν-
 τεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν
 πρεσβυτέρων ἃ οἴκου Ἰσραὴλ, ἐπερωτήσαι τὸν
 Κύριον, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

3 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυ-
 τέρους τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ εῖρῆς πρὸς αὐτῆς,
 Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Εἰ ἐπερωτήσαι με ὑμεῖς
 ἔρχεσθε; Ζῶ ἐγώ, εἰ ἀποκριθῶμαι ὑμῖν,
 λέγει ὁ Κύριος.

4 Εἰ ἐδίκησω αὐτοὺς ἐδίκησει, υἱὲ ἀνθρώπου,
 τὰς ἰνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι
 αὐτοῖς,

5 Καὶ εῖρῆς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος ἃ,
 Ἄφ' ἧς ἡμέρας ἠρέετο τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ
 ἐγνωρίσθη τῷ σπέρματι ἃ οἴκου Ἰακώβ, καὶ
 ἐγνωρίθη αὐτοῖς ἐν γῆ Αἰγύπτου, καὶ ἀντελαβό-
 μη τῇ χειρὶ μου αὐτῶν, λέγων, Ἐγὼ Κύριος ὁ
 Θεὸς ὑμῶν.

6 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμενη τῇ χειρὶ
 μου αὐτῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
 εἰς τὴν γῆν ἣν ἠτοίμασα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν
 γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν
 γῆν.

7 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ἐκαστος ἃ βδελύγ-
 ματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπορρίψατω, καὶ
 ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μαίνεσθε,
 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

8 Καὶ ἀπέστησαν ἰπ' ἐμοῦ, καὶ ἐκ ἠθέλησαν
 εἰσακουσά μου ἃ, τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλ-
 μῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύ-
 ματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον· καὶ εἶπα τῷ
 ἔκχέει τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ συντε-
 λέσαι ἃ ὄργην μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ ἃ τῆς
 Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παρά-
 παν μὴ βεβηλωθῆ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν
 αὐτοὶ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγνωσθῆ
 πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν
 αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

10 ἃ Καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον,

11 Καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου,
 καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς, ὅσα
 ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

12 Καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς, τοῦ
 εἶμαι εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναιμέ-
 στον αὐτῶν, τὸν γῆνωαι αὐτοὺς, διότι ἐγὼ Κύ-
 ριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς.

13 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν
 τῇ ἐρήμῳ, Ἐν τοῖς προστάγμασί μου παρεύ-
 εσθε· ἃ καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν· καὶ τὰ δικαιώ-
 ματά μου ἃ ἀπόσσαντο, ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄν-
 θρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σαβ-
 βιατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα· καὶ εἶπα τοῦ
 ἐκχέαι τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 τοῦ ἐξανάλωσον αὐτοὺς.

14 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ πα-
 ράπαν μὴ βεβηλωθῆ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν
 ἐξηγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.

15 Καὶ ἐγὼ ἐξήρα τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτοὺς
 ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν. τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν
 αὐτῆς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν
 γάλα καὶ μέλι· κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν
 γῆν.

16 Ἀν' ὧν τὰ δικαιώματά μου ἀπόσσαντο, καὶ
 ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν
 ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν, καὶ
 ὁπίσω τῶν ἐνθυμημάτων καρδίας αὐτῶν ἐπο-
 ρεύοντο.

17 Καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπ' αὐτῆς,
 τοῦ ἐξαλεῖλαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῆς
 εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

18 Καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρή-
 μῳ, Ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ
 πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυ-
 λάσσεσθε, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν
 μὴ ὀναναμασγεσθε, καὶ μὴ μαίνεσθε.

19 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· ἐν τοῖς προσ-
 τάγμασί μου πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματα
 μου φυλάσσεσθε, καὶ ποιεῖτε αὐτὰ.

20 Καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάζετε, καὶ ἔστω
 εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἃ ὑμῶν, τοῦ γι-
 νώσκειν ἃ διότι ἔγώ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

21 Καὶ παρεπίκρανάν με, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν
 ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν, καὶ
 τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τὸ ποιεῖν
 αὐτὰ, ἃ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν
 αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν· καὶ
 εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν
 τῇ ἐρήμῳ, τοῦ συντελέσαι τὴν ὄργην μου ἐπ'
 αὐτοῖς.

22 ἃ Καὶ ἃ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ
 παράπαν μὴ βεβηλωθῆ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν,
 καὶ ἐξηγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοῖς αὐ-
 τῶν.

23^α Ἐξήρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἔρημῳ, τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι,^α διασπείραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις,

24 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιοῦματά μου οὐκ ἐποίησαν, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβέβηλουν, καὶ ὅπισω τῶν ἐπιθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

25 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ, καὶ δικαιοῦματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς

26 Καὶ μανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν, ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοίγον μῆτραν, ὅπως ἀφανίσω αὐτούς^α.

27 Διατοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ διὰ ἀνθρώπου, καὶ εἶπες πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἐως τούτου περιώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ.

28 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν^α ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου^α δοῖμαι αὐτὴν αὐτοῖς^α καὶ ἰδοὺ πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ πᾶν ξύλον κατασκίον, καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὄσμιον εὐωδίας,^α καὶ ἔσπειραν ἐκεῖ τὴν σπονδὴν αὐτῶν.

29 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Τί ἐστὶν ἄβαμά, ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμά, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

30 Διατοῦτο εἶπον πρὸς τὸν οἶκον τῷ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, Εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μαινέσθε, καὶ ὅπισω τῶν βδελυγημάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορευέτε.

31 Καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς^β οἷς^β ὑμεῖς μαινέσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐπιθυμημασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ ἀποκριθὼ ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ; Ζῶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, εἰ ἀποκριθῆτομαι ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο.

32 Καὶ οὐκ ἔσται ὁν τρόπον ὑμεῖς λέγετε, Ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη, καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, τοῦ λατρεῖν ἐξ ἑαυτῶν καὶ λίθοις.

33 Διατοῦτο, Ζῶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, ἂν εἰ χειρὶ κριταῖα καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῆ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βσιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς,

34 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσεδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, ἐν χειρὶ κριταῖα καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῆ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ.

35 Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν, καὶ διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον.

36 Ὅν τρόπον διεκρίθη πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἔρημῳ^α γῆς Αἰγύπτου, οὕτως^α κρινῶ ὑμᾶς, λέγει Κύριος^α.

37 Καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀρημίῳ.

38 Καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἄσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφροσύνητας, διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἐξάξω αὐτούς, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται^α καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Κύριος^α.

39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ, τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἐκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε, καὶ μετὰ ταῦτα ἐγὼ ὑμεῖς εἰσακοίετε μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐδέτι ἐν τοῖς ἑσθραῖς ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν^α.

40 Διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, λέγει Κύριος Κύριος, ἐκεῖ

δουλεύσασί μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος^α καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι, καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγιασμασιν ὑμῶν.

41 Ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ^β ἐξαγαγεῖν^β με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσεδέξομαι^β ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἰς^β διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν.

42 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου τῷ δύναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

43 Καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἔμεινεσθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόμησε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν^α.

44 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαι με οὕτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῆ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακίας, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα, λέγει ὁ Κύριος.

45 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων, 46 Γιὰ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ θαμίμ, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ δαρὸμ, καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ηἰσόμενον ναγέβ,

47 Καὶ εἶρες τῷ δρυμὶ ναγέβ, Ἄκουε λόγον Κυρίου^α τάδε λέγει Κύριος ὁ Κύριος^α, Ἴδου ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ καταφάγεταί ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν, οὐ σβεσθήσεται ἡ φλόξ ἢ ἐξαφθεῖσα, καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτων ἕως Βορρά.

48 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέκαυσα αὐτό, οὐ σβεσθήσεται.

49 Καὶ εἶπα, Μηδωμῶς Κύριε Κίριε^α αὐτοὶ λέγουσι πρὸς μέ, Οὐχὶ παραβολὴ ἐστὶ λεγομένη αὕτη;

Κεφ. κα. XXI.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2^ο Διατοῦτο προφήτευσον ἐπὶ ἀνθρώπων^α, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ προφήτευσαι ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

3 Καὶ εἶρες πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος^α, Ἴδου ἐγὼ πρὸς σέ, καὶ ἐκσπάσω τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄνομον καὶ ἄδικον^α.

4 Ἀνθ' ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον, οὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτων ἕως Βορρά.

5 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι.

6 Καὶ σὺ ἐν ἀνθρώπῳ καταστέναξον ἐν συντριβῇ ὄσφραος σου, καὶ ἐν ὀδύνας στενάζεις κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

7 Καὶ ἔσται ἐν ἐπιπρωσὶ πρὸς σέ, Ἐνεκα τίνος σὺ στενάζεις; καὶ εἶρες, Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ διότι ἔρχεται, καὶ ἔθραυσθη πᾶσα καρδιά, καὶ πᾶσαι χεῖρες παραλυθήσονται, καὶ ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν πνεῦμα, καὶ πάντες μνηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασία^α ἰδου ἔρχεται^α.

λέγει Κύριος^α.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, 9 γιὲ ἀνθρώπου προφήτευσον. καὶ ἔρεις, Τάδε λέγει^α Κύριος, Εἰπόν, Ῥομφαία, ρομφαία, ὄζυνον καὶ θυμιάθητι,

10 Ὅπως σφίξεις σφάγια, ὄζυν^α ὅπως γένῃ εἰς στίλβωσιν, ἔτοιμη εἰς παράλυτον^α σφάζε, ἐξουδένει, ἀπόθου πᾶν ἔθλον.

11 Καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ἐτοιμίην τοῦ κρατεῖν^α χεῖρα αὐτοῦ^α ἐξηκολογήθη^α ἡ^α Ῥομφαία, ἐστὶν ἐτοιμία, τοῦ δούναί αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκεντωντος.

12 Ἀνάκραγε, καὶ ὀλόλυξον υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι αὐτὴ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὐτὴ ἐν πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ Ἰσραὴλ^α παροικήσουσιν, ἐπὶ ρομφαία ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου^α διατοῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν χεῖρά σου,

13 Ὅτι δεδικαίωται^α καὶ τί εἰ καὶ φυλὴ ἀποσπῆθῆ^α; οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος.

14 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον, καὶ κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα, καὶ διπλασιάσον ρομφαίαν^α ἢ τρίτην ρομφαία τραυματιῶν ἐστί, ρομφαία τραυματιῶν ἢ μεγάλη^α καὶ ὀκνησεῖς^α αὐτούς,

15 Ὅπως^α μὴ^α ἠθρανοσῆθῆ^α δὴ^α ἡ καρδία, καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενούντες ἐπὶ πᾶσιν πόλιν^α, παραδέδοται εἰς σφάγια ρομφαίας^α εὐ γέγονε εἰς σφαγὴν, εὐ γέγονε εἰς στίλβωσιν.

16 Ἐ^α καὶ^α διαπορεύου, ὄζυνον ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἐναντίμων, οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται.

17 Καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου, καὶ ἐναφήσω^α θυμόν μου^α, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

19 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, διατάξον σεαυτῷ δύο ὄδοις, τοῦ εἰσελθεῖν ρομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο, καὶ^α χεῖρ ἐν ἀρχῇ^α ὁδὸς πόλεως, ἐπ' ἀρχῆς ὁδοῦ διατάξεις,

20 Γοῦ εἰσελθεῖν ρομφαίαν ἐπὶ Ῥαββὰθ^α υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

21 Διῶτι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὄδον, ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν, τοῦ μακτεῖσασθαι μαντείων, τοῦ ἀναβρίσασθαι^α ῥάβδον^α, καὶ ἐπερωτήσῃ ἐν τοῖς γλυπτοῖς, καὶ^α κατασκοπήσασθαι.

22 Ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, τοῦ βαλεῖν χάρακα, ^α τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ, ὑψώσας φωνὴν μετὰ κραυγῆς, τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς, καὶ βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομήσῃ βελουστάσει.

23 Καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντεῖάν ἐνόπισον αὐτῶν, καὶ αὐτοῖς ἀναμνησκῶν ἀδικίας^α αὐτοῦ^α μνησθήναι.

24 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος^α, Ἀνθ' ὧν ἀνεμίσησατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλιφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τοῦ ὁραθῆναι ἀμαρτίας ὑμῶν, ἐν πύσιν ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, ἀνθ' ὧν ἀνεμίσησατε, ἐν τοῖς τοῖς ἀλώσεσθε.

25 Καὶ σὺ βέβηλε, ἄνομε, ἀφηγοῦμενε τοῦ Ἰσραὴλ, οὗ ἦκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας,

26 Τάδε λέγει Κύριος^α, Ἀφείλου τὴν κίδαριν, καὶ ἐπέθου^α τὸν στέφανον, αὐτῇ οὐ τοιαυτὴ ἔσται ἑταπεινώσας τὸ ὑψηλόν, καὶ ὕψωσας τὸ ταπεινόν^α.

27 Ἀδικίαν, ἀδικίαν, ἀδικίαν ἠθσομαι αὐτὴν,

ὁ οὐαὶ αὐτῇ^α, τοιαυτὴ ἔσται ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ καθῆκει, καὶ παραδώσω αὐτῷ.

28 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον, καὶ ἔρεις, Τάδε λέγει Κύριος^α πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμών καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν^α καὶ ἔρεις, Ῥομφαία, ρομφαία^α ἐσπασμένη εἰς σφάγια, καὶ ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν, ἐγειρεῖ ὅπως στίλβης,

29 Ἐν τῇ ὀρίσει σου τῇ ματαία, καὶ ἐν τῷ μακτεῖσθαι σε^α νευθῆ, τοῦ παραδοῖσθαι σε ἐπὶ τραχιλοῦς τραυματιῶν ἀνόμων, ^α ἦκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας.

30 Ἀπόστρεψε, μὴ καταλύσης ἐν τῷ τόπῳ τοῦτῳ ᾧ γεγέννησαι, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῶ σε.

31 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὄργην μου, ἐν περιὸργῆς μου ἐμφυσήσω ἐπὶ σέ, καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράς.

32 Ἐν πυρὶ ἔσῃ καταβρωμα, τὸ αἷμά σου ἐστὶ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου^α οὐ μὴ γενηταί σε μνεῖα, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, 2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ^α εἰ^α κρινεῖς^α τὴν πόλιν τῶν αἰμάτων; καὶ παραδείξον αὐτῇ πᾶσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἔρεις, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος^α, Ὡ πόλις ἐκχέουσα αἷματα ἐν μέσῳ αὐτῆς, τῆ ἐλθεῖν κρινὸν αὐτῆς, καὶ ποιούσα ἐνθυμήματα καθ' ἐαυτῆς, τοῦ μαῖνειν αὐτήν,

4 Ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν οἷς ἐξέχεας, παρέπτωκας, καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι σου οἷς ἐποίηεις, ἐμῶν^α καὶ ἡγγισας τὰς ἡμέρας σε, καὶ ἤγαγες καιρὸν ἐτών σου^α διατοῦτο δέδωκα σε εἰς ὀνειδισμὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πᾶσιν ταῖς χώραις,

5 Ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σέ, καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σου, καὶ ἐμπαιξονται ἐν σοί, ἀκάθαρτος ἢ ὀνομοστή, καὶ πολλῇ ἐν ταῖς ἀνομίαις.

6 Ἰδοὺ οἱ ἀφηγοῦμενοι οἶκον Ἰσραὴλ, ἕκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ συνεψύροντο ἐν σοί, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα.

7 Πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοί, καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν σοί, ὄρφανον καὶ χήραν κατεδυνάστευον^α.

8 Καὶ τὰ ἄγία μου ἐξουθενῶν, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν ἐν σοί.

9 Ἄγδρες ληστᾶι ἐν σοί, ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοί αἷμα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων ἦσθιον ἐπὶ σοί, ἀνόσια ἐποίηον ἐν μέσῳ σου.

10 Αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκάλυψαν ἐν σοί, καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἑταπεινῶν ἐν σοί.

11 Ἐκάστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἠνομούσαν, καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ^α ἐμῶν^α ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ θογατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑταπεινῶν ἐν σοί.

12 Δῶρα ἐλαμβάνουσαν ἐν σοί, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα, τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνουσαν ἐν σοί, καὶ συνετελέσω συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν κατδυναστείᾳ, ^α ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου, λέγει Κύριος^α.

13 Ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά μου^α ἐφ' οἷς συνετελέσαις οἷς ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασι

σου τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ σου,

14 Εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδιά σου; εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἰς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ποιήσω.

15 Καὶ διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπέρσω σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ακυθουσία σου ἐκ σοῦ.

16 Καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοί ὁ καταὶ ὀφθαλμοὺς ἰτῶν ἐθνῶν, καὶ ὁ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

18 Γιὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ γεγόνασι μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμιγνύμενοι πάντες χαλκῷ, καὶ σιδήρῳ, καὶ κασίτερῳ, καὶ μόλιβῳ, ἐν μέσῳ ὁ ἀργυρίου ἀναμιγνύμενος ἔστι.

19 Διατοῦτο εἶπον, Τίδε λέγει Κύριος Κύριος ἂν ἂν ἐγένεσθε εἰς σύγκρασιν μίαν, διατοῦτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἱερουσαλήμ.

20 Καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος, καὶ χαλκός, καὶ σῖδηρος, καὶ κασίτερος, καὶ μόλιβος εἰς μέσον καμίνου, τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ ὁ χωνευθῆναι, οὕτως εἰσδέχομαι ἐν ὄργῃ μου, καὶ συναίξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς,

21 Καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὄργῃς μου καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς.

22 Ὅν τρόπον χωνεῖται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου, οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέχεα τον θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς.

23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

24 Γιὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν αὐτῇ, Σὺ εἶ γῆ ἡ οὐ βρεχομένη, οὐδὲ ὑετός ἐγένετο ὅτι σὲ ἐν ἡμέρα ὄργῃς.

25 Ὅτι οἱ ἀφηγοῦμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὁδουρόμενοι ἰσχυροὶ ἀπάγαγοντες ἀπάγαγμα. ψυχὰς κατορθιόντες ἐν δυναστείᾳ, καὶ τιμὰς λαμβάνοντες καὶ χιραὶ σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου.

26 Καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον με, καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἄγια μου ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ δέστελλον, καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ δέστελλον, καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν.

27 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀπάγαγμα, τοῦ ἐκχεῖν αἷμα, ὅπως πλεονεξία πλεονεκτῶσι.

28 Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλειφόντες αὐτοὺς πεσοῦνται, ὁρῶντες μάταια, μαντευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος καὶ Κύριος οὐκ ἐλάλησε.

29 Ἀπὸ τῆς γῆς ἐκίεξιόντες ἀδικία, καὶ διαρπάζοντες ἀπάγαγμα, πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες, καὶ πρὸς τὸν προσηλυτὸν οὐκ ἀναστρέφομενοι μετὰ κρίματος.

30 Καὶ ἐζητοῦν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς, καὶ ἐστῶτα πρὸ προσώπου μου ὁ δλοσχερῶς ἐν αὐτῷ κερφὴς ὄργῃς, τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐφαλεῖναι αὐτὴν, καὶ οὐχ εὔρον.

31 Καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτὴν θυμὸν μου ἐν πυρὶ ὄργῃς μου, τοῦ συντελέσαι τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Γιὲ ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες

μητρὸς μιᾶς,

3 Καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν, ἐκεῖ διεπαρβενεύσαν.

4 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ Ὀολιβία ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σωμίρεα ἡ ἦν Ὀολὰ, καὶ Ἱερουσαλήμ, ἡ ἦν Ὀολιβία.

5 Καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀολὰ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἑραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ,

6 ὁ Ἐνδεδουκότας ἡ ἀκίνθυνα, ἠγουμένους καὶ ὁ στρατηγὸς νεανίσκοι καὶ ἐπίλεκτοι, πάντες ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων.

7 Καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμυαίνετο.

8 Καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλειπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ διεπαρβενεύσαν αὐτήν, καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν.

9 Διατοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἑραστῶν αὐτῆς, εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' οὓς ἐπετίθετο.

10 Αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, ἵους καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπεκτείναν καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκοικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας.

11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὀολιβία, καὶ διέφθερε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτήν, καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

12 Ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο, ἠγουμένους καὶ στρατηγούς, τοὺς ἐγγύς αὐτῆς, ὁ ἐνδεδουκότας εὐπάρφα, ἱππεῖς ἱππαζόμενός ἐφ' ἵππων νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πᾶντες.

13 Καὶ ἰδὼν ὅτι μεμνῆται ὁδὸς μῶν τῶν ὀδῶν.

14 Καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐξωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίους ὁ ἐξωγραφημένους ἐν γραφίδι.

15 Ἐξωσώμενος ποικιλίματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, παραβυπτά καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὄψις τρισὴ πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς πατρίδος αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς ὁ τῆς ὀράσεως ὀφθαλμῶν αὐτῆς καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων.

17 Καὶ ἤλθουσαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλωνος, εἰς κοίτην καταλυόντων, καὶ ἐμίαιον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμίανθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν.

18 Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν αἰσχύνην αὐτῆς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ μὴ ἀπ' αὐτῆς, ὁν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

19 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, τοῦ ἀναμνήσαι ἡμέραν νεότητός σου, ἐν αἰς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, ὧν ὡς ὄνων αἰ σάρκες αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν,

21 Καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου, ἃ ἐποίησες ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλυματί σου, οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου.

22 Διατοῦτο Ὁολιβὰ, τῆδε λέγει Κύριος^α, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστὰς σου ἐπὶ σέ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπάθω αὐτοὺς ἐπὶ σέ κυκλόθεν,

23 Υἱοὺς Βαβυλωνίων, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους, Φακούκ, καὶ Σουέ, καὶ Ὑχονέ, καὶ πάντας^α υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν, νεανίσκος ἐπιπέκτους, ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς, πάντας γρισσοὺς καὶ ὀνομαστοὺς, ἰππεύοντας ἐφ' ἵππων^α.

24 Καὶ πάντες^α ἤξουσιν ἐπὶ σέ ἀπὸ Βορρᾶ, ἄρματα καὶ τροχοὶ^α μετ' ὄχλου λαῶν, θυρεοὶ καὶ πέλται^α καὶ πιδεῖ^α δ' φυλακὴν ἐπὶ σέ κυκλῶ^α· καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδικήσουσί σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν.

25 Καὶ δώσω τὸν ζῆλόν μου ἐν σοί, καὶ ποιήσουσι μετὰ σου ἐν ὀργῇ θυμοῦ^α· μνηστῆρά σε καὶ ὠτὰ σου ἀφελούσι, καὶ τοὺς καταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλοῦσιν· αὐτοὶ^α υἱοὺς σου καὶ^α θυγατέρας σου λήψονται, καὶ τοὺς καταλοίπους σου^α πῦρ καταφάγεται^α.

26 Καὶ ἐκδύσουσί σε τὸν ἱματισμόν σου, καὶ λήψονται τὰ σκεῖθ' ἧς καυχῆσῶς σου.

27 Καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀσεβείαν σου ἐκ σῶ, καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου^α καὶ οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνηστῆς οὐκέτι.

28 Διότι τῆδε λέγει Κύριος Κύριος^α, Ἰδὲ ἐγὼ παραδίδομι σε εἰς χεῖρας αὐ μωσέως, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν.

29 Καὶ ποιήσουσιν ἐν σοί ἐν μίσει, καὶ λήψονται πάντας τοὺς πονοὺς σου καὶ τοὺς μόχθους σου, καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ δ' αἰσχύνουσα^α, καὶ ἀποκαλυφθήσεται^α αἰσχύνῃ^α πορνείας σῶ καὶ ἀσεβείᾳ σου, καὶ ἡ πορνεία σου.

30 Ἐποίησε ταῦτα σοι, ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν, καὶ ἐμαίον ἐν τοῖς^α ἐνθυμήμασιν^α αὐτῶν.

31 Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης^α καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς^α χεῖράς σου.

32 Τῆδε λέγει^α Κύριος^α, Τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου πιεσαι, τὸ βαθὺν καὶ τὸ πλατὺ, καὶ^α τὸ πλεονάζον τοῦ συντελέσαι μέθην.

33 Καὶ ἐκλύσεις πλησθῆσθαι, καὶ τὸ ποτήριον^α ὀφθαλμοῦ, ποτήριον^α ἀδελφῆς σου Σαμαρείας^α,

34 Πίεσαι αὐτό^α καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς νομίας αὐτῆς ἀποστρέψω^α· διότι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος^α.

35 Διατοῦτο τῆδε λέγει^α Κύριος, Λιθ' ὧν ἐπέλαθον μου, καὶ ἀπέριψάς με ὀπίσω τοῦ σώματος σου, καὶ σὺ λαβὴ τὴν ἀσεβείαν σου καὶ τὴν πορνείαν σου.

36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Γιὲ ἀνθρώπου, οὐ κρινεῖς τὴν Ὁολιὰν καὶ τὴν Ὁολιβὰν, καὶ ἀναγγελεῖς αὐτάς τὰς ἁνομίας αὐτῶν;

37 Ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσίν αὐτῶν, ὅτι ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο, καὶ τέκνα αὐτῶν ἠ ἐγέννησάν μοι, διήγαγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων.

38 Ἔως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι^α, τὰ ἱγία μου ἐμαίον, καὶ τὰ σίβζατά μου ἐβεβήλην,

39 Καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν.

τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ εἰσπορεύοντο εἰς τὰ ἅγια μου^α, τοῦ βεβηλοῦν αὐτά^α· καὶ ὅτι ἔως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

40 Καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν, οἱς ἀγγέλου^α δ' ἐξαπέστειλαν^α πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἄμμι τῷ ἐρχεσθαι αὐτοὺς, εὐθὺς ἔλεν, καὶ ἔστιβριζου τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἐκόσμη κόσμῳ,

41 Καὶ ἐκάθον ἐπὶ κλίνῃ ἐστρωμένης, καὶ τῆρέπε^α ἐκεκοσμημένην πρὸ προσώπου αὐτῆς, καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς.

42 Καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκρούοντο, καὶ πρὸς ἀνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἦκοντας^α ἐκ τῆς ἔρημου^α καὶ ἐδίδουσαν ψέλλα^α εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ στέφανον καυχῆσῶς ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

43 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἐν τούτοις^α μοιχεύουσι; καὶ^α ἔργα^α πόρνης^α· καὶ αὐτὴ ἐξεπορεύετο;

44 Καὶ εἰσπορεύοντο πρὸς αὐτὴν, ὃν τρόπον εἰσπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως εἰσπορεύοντο πρὸς Ὁολιὰν, καὶ πρὸς Ὁολιβὴν, τοῦ ποιῆσαι ἀνομίαν.

45 Καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ καὶ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικῆσαι μοιχαλίδος, καὶ ἐκδικῆσαι αἵματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσι, καὶ αἷμα ἐν χερσίν αὐτῶν.

46 Τῆδε λέγει^α Κύριος^α Κύριος^α, Ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς ὄχλον, καὶ ὁδὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν,

47 Καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐτὰς λίθοις ὄχλων, καὶ^α κατακένετι^α αὐτὴν ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν^α υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἰποκτενοῦσαι, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν^α ἐμπρήσουσι^α.

48 Καὶ ἀποστρέψω ἀσεβείαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ παιδεύθησονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσι κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν.

49 Καὶ δοθήσεται ἡ ἀσεβεία ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὴν ἁμαρτίαν τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήψασθε, καὶ γνῶσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, λέγων,

2 Γιὲ ἀνθρώπου, γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀφ' ἧς ἀπρῆσατο βασιλεὺς Βαβυλωνίων ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον^α.

3 Καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικροῦντα παραβολὴν, καὶ εἶρεῖς πρὸς αὐτοὺς, τῆδε λέγει Κύριος, Ἐπίστησον τὸν λέβητα, καὶ ἐγχεσον εἰς αὐτὸν ὕδωρ,

4 Καὶ ἐμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα, πᾶν διχοτομήματα καλόν, σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν^α ὀστέων^α,

5 Ἐξ ἐπιπέκτων κτηνῶν^α ἐιλημμένων^α καὶ ὑπόκατα τὰ ὀστά ὑποκάτω αὐτῶν^α ἔξισε^α καὶ ἤψηται^α τὰ ὀστά αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς.

6 Διατοῦτο τῆδε λέγει^α Κύριος, Ὡ πόλις αἰμάτων, λέβηθ, ἐν ᾧ ἔστιν ἴος ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἴος^α οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν, οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος.

7 Ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἔστιν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό^α οὐκ ἐκέχυκα αὐτό ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτό γῆν,

8 Τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδικῆσιν ἐκδικηθῆναι^α δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπερίαν,

τοῦ μὴ καλῆναι αὐτό.

9 Διατοῦτο τάδε λέγει ^α Κύριος, ^α Κἀγὼ με-
γαλυνῶ τὸν δαλὸν

10 Καὶ πληθυνθῶ τὰ ξύλα, καὶ ^β ἀνακαύσω τὸ
πῦρ, ὅπως τακῆ τὰ κρέα, καὶ ἐλαττωθῆ ὁ ζώ-
μος ¹,

11 Καὶ στή ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας ^α, ὅπως ὁ προ-
καυθῆ καὶ θερμανθῆ ¹ ὁ χυλκός αὐτῆς, καὶ
τακῆ ἐν μέσῳ ἁκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἐκλίπη
ὁ ἰὸς αὐτῆς,

12 Καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰὸς
αὐτῆς. ^α

13 ^β Κατασχιθήσεται ὁ ἰὸς αὐτῆς, ἀνθ' ὧν
ἐμιαίουσιν σὺ καὶ τί ἐάν μὴ καθαρισθῆς ἔτι ἔως
οὐ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου ¹;

14 Ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ἤξει, καὶ ποιήσω,
οὐ διαστελῶ, οὐδὲ μὴ ἐλέσω ^α, κατὰ τὰς ὁδοὺς
σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε,
λέγει ^α Κύριος· διατοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ
τὰ αἵματά σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου
κρινῶ σε, ἡ ἁκάθαρτος, ἡ ὀνομαστή, καὶ πολλῆ
τοῦ παραπικραίνειν.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ,
λέγων,

16 Γιὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ
τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρα-
τάξει, οὐ μὴ κοπῆς, οὐδ' οὐ μὴ κλαυσθῆς ^α,

17 Στεναγὸς αἷματος, ὀσφύς ^α πένθος ἔση·
οὐκ ἔσται τὸ τριχωμά σου συμπεπλεγμένον
ἐπὶ σέ, καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν τοῖς ποσὶ
σου· οὐ μὴ παρακληθῆς ἐν χεῖλεσιν αὐτῶν, καὶ
ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς.

18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τοπρωῖ, ὃν
τρόπον ἐνετείλατό μοι ^α ἔσπερας, καὶ ἐποίησα
τοπρωῖ, ὃν τρόπον ἐπέταγέ μοι.

19 Καὶ εἶπε πρὸς μέ ὁ λαὸς, Οὐκ ἀναγγέ-
λεις ἡμῖν τί ἐστι ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς;

20 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Λόγος Κυρίου
ἐγένετο πρὸς μέ, λέγων,

21 Εἶπον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε
λέγει Κύριος ^α, Ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἁγία
μου, φάγαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμήματα
ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φεῖδονται αἱ
ψυχαὶ ὑμῶν· καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ὑμῶν, οὓς ἐγκατελίπετε, ἐν ρομφαίᾳ πεσῶνται.

22 Καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποιήκα· ἀπὸ
στόματος αὐτῶν οὐ ^α παρακληθήσεσθε, καὶ
ἄρτον ἀνδρῶν οὐ ^α φάγεσθε,

23 Καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν,
καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσίν ὑμῶν·
οὔτε ἡ κόψησθε, οὔτε μὴ κλαύσητε, καὶ ἐν-
τακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ παρακα-
λέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,

24 Καὶ ὅσα ἰεζεκίηλ ἡμῖν εἰς τέρας κατὰ
πάντα ἔτα ἐποίησα, ποιήσετε, ὅταν ἔλθῃ
ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ^α Κύριος.

25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχύν ^α παρ' αὐτῶν, τὴν
ἐπαρσιν τῆς καυχῆσεως αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμη-
ματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρσιν
ψυχῆς αὐτῶν, υἱὸς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐ-
τῶν,

26 Ἐν ^α τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ! ἤξει ὁ ἀνασφόμενος
πρὸς σέ, τὸ ἀναγγεῖλαι σοι εἰς τὰ ὠτα ^α,

27 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διανοιχθήσεται τὸ
στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασφόμενον· ^α λαλή-
σεις, καὶ οὐ μὴ ἀποκωφώθῃς οὐκέτι, καὶ ἔση
αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ
Κύριος

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Γιὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμῶν, καὶ προφήτευσον ἐπ'
αὐτοὺς,

3 Καὶ ἔρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμῶν, Ἀκούσατε
λόγον ^α Κυρίου· τάδε λέγει ^α Κύριος, Ἀνθ' ὧν
ἐπεχώρητε ἐπὶ τὰ ἁγία μου, ὅτι ἐβεβηλώθη,
καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, καὶ
ἐπὶ τὸν οἶκον ^α τοῦ Ἰούδα, ὅτι ἐπορεύθησαν
ἐν αἰχμαλωσίᾳ,

4 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς
υἱοῖς κεδέμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηναί-
ωσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοί, καὶ ὄσωνσι
ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τὰς
καρπούς σου, καὶ αὐτοὶ πίνονται τὴν πιοτήτά σου.

5 Καὶ ὄσων τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμῶν εἰς νομίας
καμήλων, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμῶν εἰς νομὴν
προβάτων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

6 Διότι τάδε λέγει Κύριος ^α, Ἀνθ' ὧν ἐκρότη-
σας τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐψόφησας τῷ ποδί σου,
καὶ ἐπεχάρασ ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραὴλ,

7 Διατοῦτο ἔκτενω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ,
καὶ ὄσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ
ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολώ σε
ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλεία, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι
ἐγὼ Κύριος.

8 Τάδε λέγει ^α Κύριος, Ἀνθ' ὧν εἶπε Μωῶβ, ^α
Ἰδοὺ, οὐχ ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, οἶκος
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα;

9 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ἄμω
Μωῶβ ^α ἀπο πῶλεω ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκ-
τὴν γῆν, οἶκον ^α Βεθασιμῶθ ¹ ἐπάνω πηγῆς
πῶλεως παραθαλάσσιας,

10 Τὸς υἱὸς κεδέμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμῶν δέδωκα
αὐτῷ εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ ^α μνεῖα γένη-
ται ¹ τῶν υἱῶν Ἀμμῶν.

11 Καὶ εἰς Μωῶβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπι-
γνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

12 Τάδε λέγει ^α Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ
Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδίκῃσιν αὐτῆς ἐκδίκησιν εἰς
τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἐμνησικακήσαν, καὶ ἐξε-
δίκησαν δίκην.

13 Διατοῦτο τάδε λέγει ^α Κύριος, Καὶ ἐκένω
τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐξολο-
θρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος, καὶ θη-
σομοὶ αὐτὴν ἔρημον· καὶ ἐκ Θαμμὰν ἀποκόμει-
ον ἐν ρομφαίᾳ πεσούνται.

14 Καὶ ὄσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ἰδου-
μαίαν, ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιή-
σωσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργὴν μου καὶ
κατὰ τὸν θυμόν μου, καὶ ἐπιγνώσονται τὴν
ἐκδίκησίν μου, λέγει ^α Κύριος.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει ^α Κύριος, Ἀνθ' ὧν
ἐποίησαν οἱ ἀλλοφύλοι ἐν ἐκδίκησιν, καὶ ἐξαι-
νέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαιρόντες ἐκ ψυχῆς,
τοῦ ἐφαλεῖν εἰς ὁσὸν ¹,

16 Διατοῦτο τάδε λέγει ^α Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸς ἀλλοφύλους,
καὶ ἐξολοθρεύσω Κρήτας, καὶ ἀπολώ τὰς κα-
ταλιπούσας τὰς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν.

17 Καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδίκησεις μεγάλαι ^α
καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ ^α Κύριος, ἐν τῷ
δοῦναι ^α τὴν ἐκδικησίν μου ἐπ' αὐτοὺς.

ΚΑΙ ἐγένηθη ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, μὲν τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Ἰὲ ἀνθρώπου, ἄνθ' οὗ εἶπε Σὺρ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ἔγωγε συνετριβή, ἀπόλοιμα τὰ ἔθνη, ἐπεστράφη πρὸς με, ἡ πλήρης ἡμιματα.

3 Διατούτο τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σὺρ, καὶ ἀνάγω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, ὡς ἀναβαίνει ἡ θύλασσα τοὺς κίμας αὐτῆς.

4 Καὶ καταβαλοῦσι τὰ τεῖχη Σὺρ, καὶ καταβιλοῦσι τοὺς πύργους σου, καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπετριάν.

5 Ψηγμός σαγηνῶν ἔσται ἐν μέσῳ ἁ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος, καὶ ἔσται εἰς πονομην τοὺς ἔθνησι.

6 Καὶ αἱ θοωτέρες αὐτῆς ἐν πεδίῳ μαχαίρα ἀναμρεθῆσονται, καὶ γνωσθῶσι ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος.

7 Ὅτι τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ Σὺρ τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα ἁ Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ Βορρᾶ, βασιλεὺς βασιλέων ἔστί, μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων ἔπιπέων καὶ συναγωγῆς ἔθνων πολλῶν ἁ σφόδρα.

8 Οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀνελεῖ, καὶ δώσει ἐπὶ σὲ προφυλακὴν, καὶ περιοκοδομήσει, καὶ ποιήσει ἐπὶ σὲ κύκλω χύρακα, καὶ περιστάσει ὄπλων, καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει.

9 Τὰ τεῖχη σου, καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ.

10 Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτός αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἵππων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τεῖχη σου, εἰσπορευόμενος αὐτοῦ τὰς πύλας σου, ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐν πείδι.

11 Ἐν ταῖς ὄπλαις τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπητήσουσί σου πύσας τὰς πλατείας ἁ τὸν λαόν σου μαχαίρα ἀνελεῖ, καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος σου ἐπὶ τὴν γῆν κατὰξει.

12 Καὶ προνομήσει τὴν δυνάμιν σου, καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπέρχοντά σου, καὶ καταβαλεῖ τὰ τεῖχη σου, καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ ἁ καὶ τοὺς λίθους σου, καὶ τὰ ξύλα σου, καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσσης σου ἐμβαλεῖ.

13 Καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἁ δέτι.

14 Καὶ δώσω σε λεωπετριάν, ἁ ψηγμός σαγηνῶν ἔσθ, οὐ μὴ οἰκοδομηθῆς ἔτι, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, λέγει ὁ Κύριος.

15 Διότι τάδε λέγει ὁ Κύριος Κύριος τῇ Σὺρ, Οὐκ ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου, ἐν τῷ στεναγμῷ τραυματίας, ἐν τῷ σπᾶσι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου, εἰσθησονται αἱ νῆσοι;

16 Καὶ καταβῆσονται ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἔθνων τῆς θαλάσσης, καὶ ἀφελούται τὰς μέτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσονται ἁ ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐπὶ ἁ γῆν καθεδούνται, καὶ φοβηθήσονται τὴν ἀπόλειαν αὐτῶν, καὶ στενάξουσιν ἐπὶ σὲ,

17 Καὶ λήψονται ἐπὶ σὲ θῆρον, καὶ ἐροῦσίν σοι, Πῶς ἁ κατελύθη ἐκ θαλάσσης, ἡ πόλις ἡ ἐπαυετή, ἁ ἡ δούσα τὸν πόρον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν;

18 Καὶ ἁ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι ἀπὸ ἡμέρας

πτώσεώς σου ἁ.

19 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὅταν δῶ ἁ πόλιν ἠρημωμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικοισθησομένας, ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσσον, καὶ κατακαλύψει σε ὕδωρ πολὺ,

20 Καὶ ἁ καταβιβάζω ἁ σε πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος, καὶ κατοικίω σε εἰς ἁ βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον αἰώνιον μετὰ καταβιβίνοντας εἰς βόθρον, ὡς μὴ κατοικηθῆς, μηδὲ ἁ ἀνωστής ἁ ἐπὶ τῆς ζωῆς

21 Ἀπώλειαν σε δώσω, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι ἁ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος Κύριος ἁ.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, 2 Καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου λάβε ἁ ἐπὶ Σὺρ θρῆνον!

3 Καὶ ἔρεις τῇ Σὺρ τῇ κατοικίῳ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν, ἀπὸ νῆσον πολλῶν, τάδε λέγει ὁ Κύριος τῇ Σὺρ, Σὺ εἶπας, Ἐγὼ περιέθηκα ἔμαυτῇ κάλλος μου,

4 Ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ βεελεὶμ ἁ υἱοὶ σου περιέθηκά σοι κίλλος.

5 Κέδρος ἐκ Σενεὶρ ὑποδομήθη σοι, ταινίαι σανίδων κηπαρίσου ἐκ τοῦ Λιβίου ἐλήφθησαν, τοῦ ποιήσαι σοι ἰστούς ἑλατινούς,

6 Ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς κώπας σου, τὰ ἱερά σου ἐποίησαν ἔξ ἐλέφαντος, οἴκους ἀλώδεαι ἀπὸ νῆσον τῶν Χετιέιμ,

7 Βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ, τοῦ περιθεῖναι σοι δόξαν, καὶ περιβαλεῖν σε ὑπέκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν νῆσον Ἐλεισαί, ἁ καὶ ἐγένετο περιβόλαιός σου!

8 Καὶ οἱ ἄρχοντες σου οἱ κατοικῶντες Σιδῶνα, καὶ Ἀράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου ἁ οἱ σοφοὶ σου Σὺρ οἱ ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι κυβερνῶνται σου.

9 Οἱ πρεσβύτεροι Βιβλίων, καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, ἁ οἱ ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι ἐνίσχουν τὴν βελῆν σου καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπιδυσμαῖς δυσμῶν.

10 Πέρσαι, καὶ Αὐδοὶ, καὶ Λίβνες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμισταὶ σου πέλτας καὶ περικεφαλαῖας ἐκρέμασαν ἐν σοί, οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου.

11 Υἱοὶ Ἀραδίων καὶ ἡ δυνάμεις σου ἐπὶ τῶν τευχῶν σου ἁ φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὀρμων σου κύκλω, οὗτοι ἐτελειώσαν σου τὸ κίλλος.

12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύος σου, ἀργύριον καὶ χρυσίον ἁ καὶ σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μολίβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

13 Ἡ Ἑλλάς, καὶ ἡ σύμπασα, καὶ τὰ παρατείοντα, ἁ οὗτοι ἐνεπορευόντο ἁ σοὶ ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων, καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου.

14 Ἐξ οἴκου Θογαρμᾶ ἁ ἵπποι καὶ ἵππεῖς ἁ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

15 Υἱοὶ Ῥοδιῶν ἔμποροί σου, ἀπὸ νῆσον ἐπλήθυνον τὴν ἐμπορίαν σου δόντας ἑλεφαντινούς, καὶ τοὺς εἰσαγομένους ἀντεδίδους τοὺς μεθοῖς σου.

16 Ἀνθρώποις ἔμπορίαν σε ἀπὸ πλήθους τοῦ

συμμίκτου σου, στακτὴν καὶ ποικιλίματα ἐκ
Θαρσίας, καὶ Ῥαμόθ, καὶ Χορχόρ ἔδωκαν τὴν
ἀγοράν σου.

17 Ἰούδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, οὗτοι ἔμ-
ποροὶ σου, ἐν ᾧ πρίαι σίτου^α καὶ μύρων καὶ
κασίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον^κ ρητίνην
ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου.

18 Δαμασκὸς ἔμποροὶ σου^α, ἐκ πλήθους πεί-
σθη δυνάμειός σου^δ ὄϊνος^ι ἐκ Χελβὸν, καὶ
ἔρια ἐκ Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου
ἔδωκαν.

19 Ἐξ Ἀσίη σίδηρος εἰργασμένος, ^α καὶ τρο-
χίαις ἐν τῷ συμμίκτῳ σου ἐστί.

20 Δαίδιν ἔμποροὶ σου, μετὰ κτηνῶν ἐκλεκ-
τῶν εἰς ἄρματα.

21 Ἡ Ἀραβία καὶ πίντες οἱ ἄρχοντες Κηδάρ,
οὗτοι ἔμποροὶ σου διὰ χειρὸς σου, καμύλους
καὶ ἄμνους καὶ κριοὺς ^α ἐν οἷς ἔμπορεύονται
σε.

22 Ἐμποροὶ Σαββὰ, καὶ Ῥαμμὰ, οὗτοι ἔμ-
ποροὶ σου, μετὰ πρῶτων^α ἡδυσμῆτων, καὶ
λίθων χρηστῶν, καὶ χρυσῶν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν
σου.

23 Χαρρὰ, καὶ Χαναὰ, ^δ οὗτοι ἔμποροὶ σε^α
Ἀσσυρίων καὶ Χαρμῶν ἔμποροὶ σου,

24 Φέροντες ἔμπορίαν^α ὑίκινθον, ^α καὶ θη-
σαυροὺς ἐκλεκτοὺς δεδεμένους σχοινοῖς, ^δ καὶ
κιταρίσσινα^ι.

25 Ὅπλα^ι ἔμποροὶ σου, ἐν τῷ πλήθει, ἐν
τῷ συμμίκτῳ σου^α καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβα-
ρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

26 Ἐν ὕδατι πολλῷ ἤγόν σε οἱ κωπηλάται
σου, τὸ πνεῦμα τοῦ Νότου συνέτριψέ σε ἐν
καρδίᾳ θαλάσσης.

27 Ἦσαν δυνάμεις σου, καὶ ὁ μισθός σου, καὶ
τῶν συμμίκτων σου, καὶ οἱ κωπηλάται σου, καὶ
οἱ κυβερνήται σου, καὶ οἱ σίμβουλοί σου, καὶ
οἱ σύμμικτοὶ σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου, καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου οἱ ἐν σοὶ^α
καὶ πᾶσα συναγωγὴ σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦν-
ται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
πτώσεώς σου.

28 Πρὸς τὴν ^δ κραυγὴν τῆς φωνῆς^ι σου οἱ κυ-
βερνήται σου φόβῳ φοβηθήσονται.

29 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων^α
πάντες οἱ κωπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ
πρωεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται,

30 Καὶ ἀλαλιζέουσιν ἐπὶ σέ τῇ φωνῇ αὐτῶν,
καὶ κεκραίονται πικρὸν, καὶ ἐπίθησους^α γῆν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν^ι, καὶ σποδὸν ^δ στρώ-
σονται^ι.

32^α Καὶ λήφονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σέ θρη-
νον, ^α θρήνημα ^α ὄσορ^ι Πόσον^α τινά

33 Ἐἶπες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; Ἐνέπλη-
σας ἔβην ἀπὸ τοῦ πλήθους σου, καὶ ἀπὸ τοῦ^α
συμμίκτου σου ἐπλούτησας πάντας^α βασιλεῖς
τῆς γῆς.

34 Νῦν συνετριβῆς ἐν θαλάσῃ, ἐν βάθει
ὕδατος ὁ σύμμικτός σου, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ
σου ἐν μέσῳ σου^α ἔπεσον πάντες^α οἱ κωπηλά-
ται σου.

35 Πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νησοὺς^ι ἐστί-
γνασαν ἐπὶ σέ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκράσει
ἐξέστησαν, καὶ ἔδίκρυσεν^α τὸ πούσωπον αὐτῶν^ι.

36 Ἐμποροὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἐστίρισάν σε, ἀπὸ
Λεία ἐγένον, καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα^α.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λεγών,
2^α Καὶ σὺ^ι υἱὲ ἀνθρώπου εἶπὸν τῷ ἄρχοντι
Τύρου, τίδε λέγει Κύριος^α, Ἄνθ' οὗ ὑψώθη
σου ἡ καρδία, καὶ εἶπας, Θεὸς ἐμι ἐγώ, κα-
τοικίαν Θεοῦ κατώκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης,
σὺ δὲ εἶ ἀνθρώπος καὶ οὐ Θεός, καὶ ἔδωκας τὴν
καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ.

3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιήλ; ἢ σοφοὶ
οὐκ ἐπαίδευσίν σε^α τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν;

4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ τῇ φρονίσει σε
ἐποίησας^α σεαυτῷ δύναμιν, καὶ χρυσίον καὶ
ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου;

5^α Ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ
σου ἐπληθυνας δύναμιν σου, ὑψώθη ἡ καρδία
σου ἐν τῇ δυνάμει σου.

6 Διατοῦτό τίδε λέγει Κύριος^α, ὁ Ἐπειδὴ^ι
δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ,

7 Ἄντι τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ ἄλλο-
τρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ ἐκκνεώσουσι
τὰς μαχίρας αὐτῶν ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τὸ κέλλος
τῆς ἐπιστήμης σου, καὶ στρώσουσι τὸ κέλλος
σου εἰς ἀπώλειαν,

8 Καὶ καταβιβίονοσί σε, καὶ ἀποθανῆ θη-
νάψω τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

9 Μὴ λέγων εἶρες, Θεὸς ἐμι ἐγώ, ἐνώπιον
τῶν ἀναιρούντων σε; σὺ δὲ εἶ ἀνθρώπος, καὶ
οὐ Θεός.

10 Ἐν πλήθει^α ἀπεριτμήτων ἀπολῆ ἐν χερ-
σὶν ἄλλοτριων, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύ-
ριος.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λεγών,

12 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θῆνον ἐπὶ τοῖς
ἄρχοντα Τύρου, καὶ εἶπον αὐτῷ, τίδε λέγει
ὁ Κύριος^α, Κύριος, Σὺ^α ἀποσφράγισμα ὁμοιώ-
σεως^α, καὶ στέφανος κάλλους

13 Ἐν τῇ τρηπῇ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ
ἐγενήθησ^α πάντα λίθων χρηστῶν ἐνδέδεσαι,
σάφρονα^α καὶ^ι τοπάζιον, καὶ σμίραρον καὶ
ἀνθρακίον, καὶ σίτηφαιρον καὶ ἱασπιν, καὶ ἄρ-
γύριον καὶ χρυσίον, καὶ λιγύριον καὶ ἀχίτην,
καὶ ἀμέθιστον καὶ χρυσόλιθον, καὶ βηρυλλίον
καὶ ὄνυχιον, καὶ χρυσῶν ἐνέπλησας τοὺς θη-
σαυροὺς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοί.

14 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθησ^α σὺ^α μετὰ τοῦ
χεροῦβ^α, ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἀγίῳ Θεοῦ, ἐγενή-
θησ^α ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων.

15 Ἐγενήθησ^α σὺ ἄμμος^ι ἐν ταῖς ἡμέραις
σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθησ^α ἕως^α εὐρέθη
τὰ ἀδικήματα ἐν σοί.

16 Ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἐπλησας
τὰ ταμεῖά σου ἀνομίας, καὶ ἡμαρτεσ, καὶ
ἐτραυματίσθησ^α ἀπὸ ὄρουσ τοῦ Θεοῦ^α καὶ ἠγαγέ
σε τὸ χεροῦβ^α ἐκ μέσου λίθων πυρίνων.

17 Ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου,
διεφθίρη ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους
σου διὰ^α πλήθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν
ἐρρίψά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε πα-
ραδειγματισθῆναι.

18 Διὰ τὸ πλήθος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν
ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου, ἔβεβηλωσα^ι τὰ
ιερά σου, καὶ ἐξίξω πῦρ ἐκ μέσου σου, τοῦτο

καταφάγεται σε' και δώσω σε σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὀρώντων σε.

19 Καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι, ὁ στυγεῖσόν σου ἐπὶ σέ' ἀπόλειαι ἐγένεθ, και οὐχ ὑπάρξεις ἐπὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, 21 Γιὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα, και προφήτευσον ἐπ' αὐτήν,

22 Καὶ εἶπόν, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ' Σιδῶν, και ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοί, και ἔγνωσ' ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ποιησαί με ἐν σοὶ κρίματα, και ἀγιασθήσομαι ἐν σοί.

23 Ἄϊμα και θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου, και πεσοῦνται τετραυματισμένοι μισχαιραῖς ἐν σοὶ περικύκλω σου, και γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

24 Καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας και ἀκανθα δόνηθ ἀπὸ ἅ τῶν περικύκλω αὐτῶν, τῶν ἀτιμισάντων αὐτοῦς, και γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

25 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ συνιέξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἔθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, και ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς, και ἑνώπιον τῶν λαῶν κ' τῶν ἔθνῶν και κατοικήσασιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἢ ἢν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ,

26 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, και οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, και φυτεῖσουσιν ἀμπέλωνας, και κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμασίαις αὐτοῦς ἐν τοῖς κύκλω αὐτῶν' και γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν και ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, μᾶ τῷ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Γιὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαριῶ βασιλεῖ Ἀιγύπτου, και προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν και ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην,

3 Καὶ εἶπόν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκυβήμενον ἐν μέσφ ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα, Ἐμοὶ εἰσιν οἱ ποταμοί, και ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.

4 Καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου, και προσκολλήσω τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγας σου, και ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου.

5 Καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει και πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πέση, και οὐ μὴ συναχθῆς, και οὐ μὴ περισταλῆς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς και τοῖς τέτεινοις τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα.

6 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ἀνθ' ἂν ἐγενήθης ῥάβδος καλαμῆν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,

7 Ὅτε ἐπελάβετο σου τῆ χειρὶ αὐτῶν, θλισθήσ' και ὅτε ἐπακρότησεν ἐπ' αὐτούς πᾶσα χεὶρ, και ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σέ, συνετριβῆς, και συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν σφίν.

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πάλιν ἐπὶ σέ ῥωμαῖαν, και ἀπολῶ ἀπὸ σου ἀνθρώπους και κτήνη.

9 Καὶ ἔσται ἡ γῆ Ἀιγύπτου ἀπόλειαι και ἔρημος' και γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος' ἀντὶ τοῦ λέγειν σε, Ὅι ποταμοὶ ἐμοὶ εἰσιν, και ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς,

10 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, και ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς σου, και δώσω γῆν Αἴγύπτου εἰς ἔρημον και ῥωμαῖαν και ἀπόλειαν ἀπὸ Μαγδῶλου και Συήνης και ἔως ὀρίαν ὁ Αἰθιῶπων.

11 Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποὶς ἀνθρώπου, κ' ποὶς κτήνου οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν, ὁ και οὐ κατοικήθῃσεται τεσσαρικόκοντα ἔτη.

12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπόλειαν ἐν μέσφ γῆς ἠρημομένης, και αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσφ πόλεων ἠρημομένων ἔσονται ὁ τεσσαρικόκοντα ἔτη' και διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσι, και λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συναξῶ Αἴγυπτιοὺς ἀπὸ τῶν ἔθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ,

14 Καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἴγυπτίων, και κατοικήσω αὐτούς ἐν γῇ Φαθωρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήφθησαν, και ἔσται ἀρχὴ ταπεινῆ.

15 Παρὶ πάσας τὰς ἀρχάς οὐ μὴ ὑψωθῆ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη' και ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω, τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσι.

16 Καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἐλπίδα ἀναμνησκουσιν ἀνομίαν, ἐν τῷ ἀκούθησθαι αὐτούς' ὀπίσω αὐτῶν, και γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔβδωμῳ και εἰκοστῷ ἔτει, μᾶ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου, ἐγένετο λογος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

18 Γιὲ ἀνθρώπου, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο τὴν δύναμιν αὐτῆ δουλείαι μεγάλῃ ἐπὶ Τύρου', πᾶσα κεφαλὴ φυλακρῆ, και πᾶς ὄμοσ μαδῶν' και μισθὸς ἐκ ἐγενήθη αὐτῷ και τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρου, και τῆς δουλείας ἧς ἐδοῦλεσαν ἐπ' αὐτήν.

19 Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν Αἴγύπτου, και προνομεύσει τὴν προνομίην αὐτῆς, και σκυλεύσει τὰ σκύλα αὐτῆς' και ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ,

20 Ἀντὶ τῆς λειτουργείας αὐτοῦ ἧς ἐδοῦλεν σεν ἐπὶ Τύρου, δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἴγύπτου' τάδε λέγει ὁ Κύριος.

21 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, και σοὶ δώσω ἅστωμα ἀνεωγμένον ἐν μέσφ αὐτῶν, και γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λ'. XXX.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Γιὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, και εἶπόν Τάδε λέγει Κύριος, Ὡς ἡμέρα,

3 Ὅτι ἐν γῆς ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡμέρα νεφέλης, κ' πέρα ἔθνον ἔσται.

4 Καὶ ἦξει μίσχαιρα ἐπ' Αἴγυπτιοὺς, και ἔσται ταραχὴ ἐν γῇ Αἰθιοπίας, και συμπεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν Αἴγυπτῳ, και συμπεσεῖται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

5 Πέρσαι, καὶ Κρήτες, καὶ Δυδοὶ, καὶ Λίβυες, καὶ πάντες οἱ ἐπίμικτοί^α· ^βκαὶ τῶν υἰῶν τῆς διαθήκης μου^α, μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ¹.

6^α Καὶ πεσῶνται τὰ ἀντισηρίγματα Αἰγύπτου, καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδολῶν ἕως Συήης, μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

7 Καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν· ^δἠρημωμένων¹, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται.

8 Καὶ γνώσονται^α ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ.

9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι^α σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν¹, καὶ ἔσται ταριχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι ἰδοὺ ἦκει.

10 Τάδε λέγει ὁ Κύριος¹ Κύριος, Καὶ ἀπολωῖ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος,

11 Αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι^α γῆν¹ καὶ ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν¹.

12 Καὶ δώσω τὰς ποταμὸς αὐτῶν ἐρήμους, καὶ ἀπολωῖ τὴν γῆν^α, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χειρὶν ἀλλοτρίων, ἐγώ Κύριος λελάληκα.

13 Ὅτι τάδε λέγει ὁ Κύριος¹ Κύριος, Καὶ ἀπολωῖ^α μεγιστάνας ἀπὸ Μέμφως, καὶ ἀρχοντας^β Μέμφως¹ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται^β ἐτι¹.

14 Καὶ ὁ ἀπολωῖ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει.

15 Καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαῖν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ ἀπολωῖ τὸ πλῆθος Μέμφως.

16 Καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ταραχῆ παραχθήσεται ἡ Συήη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἐκρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα.

17 Νεανίσκοι Ἠλιουπόλεως καὶ Βουβίστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται,

18 Καὶ ἐν Τάφναις συσκότασει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκήπτρα Αἰγύπτου¹, καὶ ἀπολείται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην νεφέλῃ καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι^β ἄρθήσονται¹.

19 Καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ἑβδόμῃ τῷ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

21 Ἐν ἄνθρωπον, τοῖς βραχίονας Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδὲ ἡ^β κατεδήθη¹ τοῦ δοθῆναι ἰασίν^α, τοῦ δοθῆναι^δ ἐπ' αὐτὸν¹ μάλαγμα, τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβῆσθαι μαχαίρας.

22 Διατί τοῦ τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἴδου ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τὰς ἰσχυρὰς, καὶ τὰς τεταμένους, καὶ καταβαλῶ τὴν μαχαίραν αὐτῆ^β ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

23 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτὰς εἰς τὰς χώρας.

24 Καὶ κατισχύω τὰς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον,

καὶ προνομήσει τὴν προνομήν αὐτῆς, καὶ σκελεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς.

25 Καὶ ἐνίσχισα τὰς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραῶ πεσοῦνται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ δῶναι^β τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου.

26 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας, καὶ γνώσονται πάντες^α ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λα'. XXXI.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνί, μᾶ τῷ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Ἐν ἄνθρωπον, εἰπὸν πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τῷ πλῆθει αὐτῆς, Τίνοι ὁμοιωσαί σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου;

3 Ἴδου ἄσσορ κυρίαστος ἐν τῷ Διβάνῳ, καὶ καλὸς ταῖς παραφύσεσι,^α καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει,^α εἰς μέσον^α νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ,

4 Ὅδωρ ἐξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ ἄβυσσος ὕψωσε αὐτόν, τὰς ποταμὸς αὐτῆς ἤγαγε κύκλω τῶν φυτῶν αὐτῆς, καὶ τὰ συστήματα αὐτῆς ἐξάπεσται ἐν εἰς πάντα τὰ ξύλα τῆς πεδίου.

5 Ἐνεκεν τοῦτο ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὶ πάντα τὰ ξύλα τῆς πεδίου, καὶ ἐπλάτηνθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς^α ἀφ' ὕδατος πολλῆς^α.

6 Ἐν ταῖς παραφύσεσι αὐτοῦ ἐνόσσευσαι πάντα τὰ πετεινὰ τῆς ἄραν^β, καὶ ὑπόκατω τῶν κλάδων αὐτῆς ἐγεννώσαν πάντα τὰ θηρία τῆς πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτῆς κατήκτισε πᾶν πλῆθος ἐθνῶν.

7 Καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτῆς διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτῆς, ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ρίζαι αὐτῆς εἰς ὕδωρ πολὺ.

8^α Καὶ κυρίασσοι τοιαῦτα^α ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς Θεᾶς, καὶ αἱ πίτες οὐχ ὅμοιοι ταῖς παραφύσεσι αὐτῆς, καὶ ἐλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιοι τοῖς κλάδοις αὐτῆς^α πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς Θεᾶς οὐχ ὁμοιωθῆ αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ,

9 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτῆς^α καὶ ἐξήλωσαν αὐτόν τὰ ξύλα τῆς παραδείσου τῆς τρυφῆς τῆς Θεᾶς.

10 Διατί τοῦ τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἄνθ' ὧν ἐγένοντο μέγας τῷ μεγέθει, καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχὴν σου εἰς μέσον^α νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν¹.

11 Καὶ παρέδωκα αὐτὸν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν, καὶ ἐποίησε τὴν ἀπόλειαν αὐτῆς.

12 Καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτόν ἀλλότριαι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ κατέβαλον αὐτόν ἐπὶ ἰσὺν ὀρέων¹ ἐν πάσαις ταῖς φαραγξίν ἔπεσαν οἱ κλάδοι αὐτῆς, καὶ συνετρίβη τὰ στελέχη αὐτῆς ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἠδάφισαι αὐτόν.

13 Ἐπὶ τῇ πτώσει αὐτῆς ἀνεπαύσαντο πάντο τὰ πετεινὰ τῆς ἄραν^β, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτῆς ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία τῆς ἄραν^β.

14 Ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι¹ καὶ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ οὐκ ἔσησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτὰ¹ πάν-

τες οἱ πίνοντες ὕδωρ, ἅ πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς ὃ γῆς βίβλος, ἢ ἐν μέσῳ υἰῶν ἀνθρώπων ἔπος καταβαίνοντα ἰ εἰς βόθρον.

15 Τίδε λέγει ὁ Κύριος ἰ Κύριος, Ἐν ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ἄδου, ἐπένησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος, καὶ ὁ ἐπίστῃσα ἰ τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς, καὶ ὁ ἐκάλυσα ἰ πληθὺς ὕδατος, καὶ ἐσκότισεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος, ὅ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν ἰ.

16 Ἄπο τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσεύθησαν τὰ ἔθνη, ἰ ὅτε κατεβίβασαν αὐτὸν εἰς ἄδου μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς λίκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῆ ἰ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς, καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ.

17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄδου ἐν ἄτοις ἰ τραυματίαις ἄπο ἰ μαχαίρας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἰ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπόλωτο.

18 Τίνι ὁμοιώθη; κατάρβηθι, καὶ κατεβίβασθη μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς ὃ γῆς βάθος ἰ ἐν μέσῳ ἀπεριμήτων κοιμηθῆσιν μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας ὡς Φαραῶ καὶ ἰ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτῆς, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λβ. XXXII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, μὲν τῷ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Γιὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Λέοντι ἐθνῶν ὁμοιώθης σὺ, καὶ ὡς ὄρεϊκος ὁ ἐν τῇ θαλίᾳ σου, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ ἐτάρυσσες ἰ ὕδωρ τοῖς ποσὶ σου, καὶ κατεπάτης τοὺς ποταμούς σου.

3 Τίδε λέγει ὁ Κύριος, Καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ ὀδίκτυα ἰ λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου,

4 Καὶ ἐκτενώ σε ἐπὶ τὴν γῆν ἰ πεδία πλησθήσεται ἰ, καὶ ἐπικαθῶ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πτελεῖνὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω ἰ πάντα τὰ θηρία πῖσιν τῆς γῆς.

5 Καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἱματός σου ἰ.

6 Καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν ὀ προχωρημάτων σου ἰ, ἀπὸ τοῦ πλῆθους σου ἐπὶ τῶν ὀρεῶν φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ,

7 Καὶ καλακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναι σε οὐρανῶν, καὶ συσκοτάσω ὀ τὰ ἄστρα ἰ αὐτοῦ, ἡλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ ἰ σελήνην οὐ μὴ φάνη τὸ φῶς αὐτῆς.

8 Πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ, συσκοτάσουσιν ἐπὶ σὲ ἰ καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν ἰ, λέγει Κύριος Κύριος ἰ.

9 Καὶ παροργιῶ κυρδῖαν λαῶν πολλῶν, ἡμῖκα ἂν ἰ ἄγω ἰ αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη, εἰς ἰ γῆν ἡν οὐκ ἔγνωσ.

10 Καὶ στυγνίσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκτάσει ἐκστήσονται ἰ, ἐν τῷ ὀ πτεῖσθαι τὴν ἰ ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν πτώσιν αὐτῶν ἰ ἡμέρας πτώσεως σου.

11 Ὅτι τίδε λέγει ὁ Κύριος ἰ Κύριος, Ῥομφαία βασιλέως Βαβυλωνῶν ἡξει σοι

12 Ἐν μαχαίραις γιγάντων, καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχὴν σου, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες, καὶ

ἀπολοῦσι τὴν ἰσχὴν λιγύπτου, καὶ συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὴς αὐτῆς.

13 Καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἰ ἄφ' ὕδατος πολλοῦ, καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ἰ πους ἀνθρώπου ἐτι ἰ, καὶ ἰσχύς κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτὸ.

14 Οὕτως τότε ἰσχυάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἰ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύσονται, λέγει ὁ Κύριος,

15 Ὅταν δῶ Αἰγύπτου εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ σιν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν ὀ διασπερῶ ἰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

16 Θρῆνός ἐστι, καὶ ὀ θρηνησεῖς ἰ αὐτὸν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐθνῶν θρηνησουσιν αὐτὸν, ἐπ' Αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὴν αὐτῆς θρηνησουσιν αὐτὴν, λέγει Κύριος Κύριος.

17 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνός, πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

18 Γιὲ ἀνθρώπου, θρῆνησον, ἐπὶ τὴν ἰσχὴν Αἰγύπτου, καὶ κατεβίβασαι αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰ εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον ἰ.

19 Ἄ ἐν μέσῳ ὀ μαχαίρας τραυματιῶν ἰ πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ, καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἰ καὶ ἐρούσι σοι οἱ γίγαντες, Ἐν βάθει βόθρου γίνου,

20 Τίνος κρείττων εἶ; ἰ καὶ ἰ κατάρβηθι, καὶ κοιμηθήθῃ μετὰ ἀπεριμήτων,

21 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας.

22 Ἐκεῖ ἰ ἄσσοιρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτῆς, πάντες τραυματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν,

23 Ἄ καὶ ἰ τὰρῃ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα, ἰ οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.

24 Ἐκεῖ Αἰλαῖμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῆς περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα, καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπεριμήτοι εἰς ὀ γῆς βίβλος, ἰ οἱ δεδωκότες ὀ αὐτῶν φόβον ἰ ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ ἐλάβασαν τὴν βίβλον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς βόθρον,

25 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν ἰ.

26 Ἐκεῖ ἰ ἐδόθησαν Μοσούχ καὶ Θεοβέλ, καὶ πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες τραυματίαι αὐτοῦ, πάντες ἀπεριμήτοι τραυματίαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.

27 Καὶ ἰ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκῶτων ἀπ' αἰῶνος, οἱ κατέβησαν εἰς ἄδου ἐν ὀπλοῖς πολεμικοῖς, καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξεφόβησαν ὀ πάντας ἰ ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.

28 Καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριμήτων ἰ κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρα.

29 Εκεί δ' ἐδόθησαν¹ οἱ ἄρχοντες Ἀσσοῦρ, οἱ δόντες τὴν ἰσχύ^ν δ' αὐτοῦ¹ εἰς τραῦμα μαχαιράς², οἷτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν¹, μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον.

30 Ἐκεῖ² οἱ ἄρχοντες τοῦ Βορρά πάντες στρατηγῶ¹ Ἀσσοῦρ, οἱ καταβαινόντες τραυματίαι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύ¹ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἰπέρτιμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαιράς, κ² ἠπίνεγκαν¹ τὴν βίανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον.

31 Ἐκείνους ὄψεται βασιλεὺς Φαραῶ, καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχύ¹ αὐτῶν², λέγει Κύριος δ' Κύριος¹.

32 Ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς οἡσῆ, κ² κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπερτίμητων μετὰ τραυματιῶν μαχαιράς Φαραῶ, κ² πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ¹, λέγει Κύριος Κύριος².

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Γιὲ ἀνθρώπου, λίλησον τοῖς υἱοῖς τῷ λαῷ σου, κ² ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω¹ ῥομφαίαν. κ² λίβη ὁ λαὸς τῆς γῆς ἀνθρώπων ἓνα ἐξ αὐτῶν, καὶ ὄσωιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν,

3 Καὶ ἴδη τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ σαλπισή τῇ σάλπιγγι, καὶ σημάνη τῷ λαῷ,

4 Καὶ ἀκούση ὁ ἀκούσας δ' τῆς φωνῆς τῆς σαλπιγγος, καὶ μὴ φυλάξεται, καὶ ἐπέλθῃ¹ ἡ ῥομφαία, κ² κατὰ λίβη αὐτὸν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ δ' τῆς κεφαλῆς¹ αὐτοῦ ἔσται².

5 Ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σαλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο², τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῆ¹ ἔσται² καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλιτο.

6 Καὶ ὁ σκοπὸς εἶν ἴδη τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην, καὶ μὴ σημάνη² τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξεται, καὶ ἐλθούσα ἡ ῥομφαία λίβη ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὐτὴ διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ² χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω.

7 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούση ἐκ σώματος με λόγον².

8 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁμαρτωλῷ¹. Θανάτω θανατωθήσῃ, κ² μὴ λιλήσῃ² τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἄσεβη¹ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς ὁ ἄνομος τῆ ἀνομία αὐτοῦ ἀποθάνεται, τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω.

9 Σὺ δὲ εἶν προπαγγέλις τῷ ἄσεβῆ¹ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἄποστρέψαι² ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος τῇ ἄσεβει¹ αὐτοῦ ἀποθάνεται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν δ' σαυτοῦ ἐξήρησας².

10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες, Ἄι πλάνα ἡμῶν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσι, κ² ἐν οὗταις ἡμεῖς τηκόμεθα, κ² πῶς χρῆσόμεθα;

11 Εἰπὸν αὐτοῖς, Ζῶ ἐγὼ, δ' τάδε λέγει ὁ Κύριος, Οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ δ' ἄσεβοῦς¹, ὡς ἄποστρέψαι τὸν ἄσεβη¹ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ², καὶ ζῆν αὐτὸν ἄποτροφῆ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἡμῶν¹ καὶ ἵνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραὴλ;

12 Εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου,

Δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ δ' ἐξελεῖται¹ αὐτόν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα πλανηθῇ¹ καὶ ἀνομία δ' ἄσεβοῦς¹ οὐ μὴ κακώσῃ αὐτόν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ² καὶ δικαίος οὐ μὴ δύνηται σωθῆναι².

13 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ δικαίῳ, οὗτος ἐπιποιθὲν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἀνομία¹, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ² οὐ μὴ ἀνιμνησθῶσιν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἢ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθάνεται.

14 Καὶ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἄσεβῆ¹. Θανάτω θανατωθήσῃ, καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσει κρίμα κ² δικαιοσύνην,

15 Καὶ δ' ἐνεχράσμη¹ ὑποδοῖ, καὶ ἄρπάγματα¹ ἄποτίσει, ἐν προστάγμασι ζωῆς διαπορεύεται, τὸ μὴ ποιῆσαι ἄδικον, ζωὴ ζητεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

16 Πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ ἄς ἤμαρτεν, κ² μὴ ἀνιμνησθῶσιν¹, ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν δ' αὐταῖς¹ ζῆσεται.

17 Καὶ ἔρωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου, Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου¹ καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα.

18 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι δικαίον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἀνομίας, καὶ ἀποθάνεται ἐν δ' αὐταῖς¹.

19 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἀμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσει κρίμα κ² δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζῆσεται.

20 Καὶ τοῦτο ἐστὶν ὃ εἶπατε, Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς Κυρίου¹ ἕκασον δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς¹ αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ².

21 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, πέμπτη τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθε πρὸς μὲ ὁ ἀνασωθεὶς¹ ἀπὸ Ἰερουσαλήμ, λέγων, Ἐάλω ἡ πόλις.

22 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγενήθη ἐπ' ἐμέ¹ ἐσπέρας πρὶν ἔλθειν αὐτόν², καὶ ἠνοιξέ μου τὸ στόμα, δ' ὡς¹ ἦλθε πρὸς μὲ τὸ πρῶτ¹ καὶ ἀνοιχθὲν τὸ στόμα μου, οὐ σινεσχέθη ἔτι.

23 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

24 Γιὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγονσιν, Εἰς ἣν Ἀβραάμ, κ² κατέσχε τὴν γῆν, κ² ἡμεῖς πλείους ἐσμέν, ἡμῖν δέδωται ἡ γῆ εἰς κατάσχασιν.

27 Διαταῦτο εἰπὸν αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ζῶ ἐγὼ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις μαχαιράς πεσοῦνται, καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθῆσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχισμέναις, καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαῖσι θανάτω ἀποκτενῶ.

28 Καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον, καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρη αὐτοῦ¹ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον.

29 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος¹ καὶ ποιῶσιν τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν.

30 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τοῦ λαῷ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ τεῖχη κ² ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν, καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, λέγοντες, Συνέλθωμεν, καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ Κυρίου.

31 "Ερχονται πρὸς σέ, ὡς συμπορεύεται λαὸς, καὶ κίθηται ἐναντίον σου", κ' ἀκῆσαι τὰ ῥήματά σου, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσι, ὅτι ψεύδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀπίσω τῶν μισμάτων ἡ καρδία αὐτῶν.

32 Καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἤδυν φωνῶν ἐναριστόν, καὶ ἀκούσονται σου τὰ ῥήματα", καὶ οὐ μὴ ποιήσουσι αὐτά.

33 Καὶ ἠνικά ἐὰν ἔλθῃ, ἐροῦσιν, 'Ἰδοὺ ἡκεῖ' καὶ γνώσουσι ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὰς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ, προφήτευσον, καὶ εἰπὸν ᾗ τοῖς ποιμέσι, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὁ ποιμένες Ἰσραὴλ, μὴ ἔβόσκουσιν ποιμένες! εἰ αὐτὸς; οὐ τὰ πρόβατα βόσκεισιν οἱ ποιμένες;

3 'Ἰδοὺ τὸ γάλα ἔκατέσθε, καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε, καὶ τὸ παχὺ σφάζετε, καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε.

4 Τὸ ἡσθενὲς οὐκ ἐνιαχύσατε, κ' τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε, κ' τὸ συντετριμμένον οὐ κατέδησατε, καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἀπεστρέψατε, καὶ τὸ ἀπολόων οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατειργάσασθε μόχθῳ.

5 Καὶ διεσπάρῃ τὰ πρόβατά μου, διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ.

6 Καὶ διεσπάρῃ τὰ πρόβατά μου ἐν παντί θρεῖ, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ ὄρει ὄρει τῆς γῆς διεσπάρῃ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων.

7 Διατοῦτο ποιμένες ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

8 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομήν, καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου, παρὶ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἐαυτοῦς, τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν.

9 Ἀντὶ τούτου ποιμένες,

10 Τάδε λέγει ὁ Κύριος! Κύριος, 'Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβιτινά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βόσκησουσιν ἐπὶ οἱ ποιμένες αὐτά, καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἐπὶ εἰς κατάρωμα.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, 'Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά.

12 Ὡσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅτ' ἂν ἦ γνώφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων, ὁ διακχωρισμένῳ, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελίσσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνώφου.

13 Καὶ ἐξάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, κ' συναξω αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χωρῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βόσκησω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἄρη Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ταῖς φάραξι, καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς,

14 Ἐν νομῇ ἀγαθῇ βόσκησω αὐτοὺς, ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται αἱ

μάνδρα αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πλουτῶν βόσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὄρεων Ἰσραὴλ.

15 Ἐγὼ βόσκησω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτὰ, καὶ γνώσουσι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, τὰδε λέγει Κύριος Κύριος.

16 Τὸ ἀπολόων ἐζητήσω, καὶ τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω, καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνίσχυσω, καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βόσκησω αὐτὰ μετὰ κρίματος.

17 Καὶ ὑμεῖς πρόβατα, τὰδε λέγει Κύριος Κύριος, 'Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ προβίτου, κριῶν καὶ τρίτων.

18 Καὶ οὐκ ἰκανὸν ὑμῶν, ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνεμέσθη, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατέτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ τὸ καπεσθηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταριόσσετε;

19 Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν-μυτο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, 'Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβίτου ἰσχυροῦ καὶ ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς.

21 Ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθήσθε, καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλείπον ἐξεθλίβετε.

22 Καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὤσιν! ἔτι εἰς προνομήν, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριόν.

23 Καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἕνα, καὶ ποιμαίνει αὐτοὺς, τὸν δοιλόν μου Δαυὶδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν,

24 Καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐγὼ Κύριος ἑλάλησα.

25 Καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανίσω θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς ὄρεοις.

26 Καὶ ὄσω αὐτοὺς περικύκλω τοῦ ὄρου μου, καὶ ὄσω τὸν ὑέτον ὑμῶν, ὑέτον εὐλογίας.

27 Καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ ὄσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ ὄσει τὴν ἰσχὴν αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώσουσι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν ζυγὸν αὐτῶν, καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρῶν τῶν καταδουλωσαμένων αὐτοῦς,

28 Καὶ οὐκ ἔσονται ἐπὶ ἐν προνοίᾳ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φίγωσιν αὐτοὺς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτοὺς.

29 Καὶ ἀναστήσω αὐτοὺς φυτὸν εἰρήνης, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄνειδιζόμενοι ἐθνῶν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἐπὶ.

30 Καὶ γνώσουσι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς μου, Οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος,

31 Ἀ πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνία μὴ ἔστέ, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λε'. XXXV.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 **Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄρος Σειρ, καὶ προφήτευσον εἰς αὐτό,**
 3 **Καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ ὄρος Σειρ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ δώσω σε εἰς ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσῃ.**
 4 **Καὶ ταῖς πόλεσι σου ἐρημίαν ποιήσω, καὶ σου ἔρημος ἔσῃ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.**
 5 **Ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σέ ἐχθροῖν αἰώνιαν, καὶ ἐνεκίθησας τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλῳ, ὃ ἐν χεὶρὶ ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἔν καιρῷ ἀδικίας, ἐπ' ἐσχάτων,**
 6 **Διατοῦτο ᾧ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴ ἐν αἵμα ἡμάρτας, καὶ αἵμα ᾧ διώξεται σε.**
 7 **Καὶ δώσω ᾧ ὄρος Σειρ εἰς ἔρημον, καὶ ἡρημωμένον, καὶ ἀπολωῖ ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη,**
 8 **Καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν ᾧ βουνοῖς σου καὶ ᾧ τὰς φάραγγας σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου τετραυματισμένοι μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν σοί.**
 9 **Ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαι σε, καὶ αἱ πόλεις σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.**
 10 **Ἐὰν τὸ εἰπεῖν σε ἴ, Τὰ δύο ἔθνη, καὶ αἱ δύο χῶραι ἐμαί ἔσονται, καὶ κληρονομήσω αὐτάς, καὶ ᾧ Κύριος ἐκεῖ ἐστὶ.**
 11 **Διατοῦτο ᾧ ἐγὼ, λέγει Κύριος ᾧ καὶ ποιήσω ᾧ σοὶ κατὰ τὴν ἐχθραν σου, ᾧ καὶ ἡνωθήσομαι σοὶ ἡνίκα ἂν κρινῶ σε,**
 12 **Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ᾧ ἤκουσι τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας. Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν δέδοται εἰς κατάβρωμα,**
 13 **Καὶ ἐμεγαλόρρημονσας ἐπ' ἐμέ τῷ νόμῳ σου, ᾧ ἐγὼ ἤκουσα ᾧ.**
 14 **Τάδε λέγει Κύριος ᾧ, Ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε.**
 15 **Ἐρημον ἔσῃ ὄρος Σειρ, καὶ πᾶσα ἡ Ἰδομοαία, καὶ ἐξαναλωθήσεται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.**

Κεφ. λς'. XXXVI.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι τῶ Ἰσραὴλ, **Ἀκούσατε λόγον Κυρίου.**
 2 **Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀνθ' οὗ εἶπεν ᾧ ἐφ' ἡμᾶς ὁ ἐχθρὸς ἴ, Εὐγῆ ᾧ ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη.**
 3 **Διατοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὸν, Τίδε λέγει Κύριος Κύριος ᾧ, Ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ἡμᾶς, καὶ μισθῆναι ἡμᾶς ὑπὸ ᾧ τῶν κύκλω ἡμῶν, τοῦ εἶναι ἡμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοιποῖς ἔθνεσι, καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσης, καὶ εἰς ὄνειδισμα ἔθνεσι,**
 4 **Διατοῦτο ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον ᾧ Κυρίου ᾧ τάδε λέγει Κύριος ᾧ τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ τοῖς χειμάρροις, καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ ᾧ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἠφανισμένοις ᾧ, καὶ ταῖς πόλεσι ταῖς ἐγκαταλειμμένοις, ᾧ καὶ ᾧ ἐγένοντο εἰς προνομήν, καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσι ᾧ περικύκλω.**
 5 **Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Εἰ μὴ ἐν**

πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδομοαίαν πᾶσαν, ὅτι ἐδωκαν ᾧ τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς ᾧ εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης, ἀτιμῆσαντες ψυχάς, τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομή.
 6 **Διατοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ ταῖς νάπαις, Τίδε λέγει ᾧ Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλω μου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου ἐλάλησα, ἀντὶ τοῦ ὄνειδισμοῦ ἐθνῶν ἐνεγκαί ἡμᾶς.**
 7 **Διατοῦτο ἐγὼ ᾧ ἐπὶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλω ἡμῶν ᾧ οὗτοί τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται.**
 8 **Ἐν τῷ ὄρει Ἰσραὴλ τὴν σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ἡμῶν καταφιγέται ὁ λαὸς μου, ὅτι ἔλπιζονσιν ᾧ τοῦ ἐλθεῖν.**
 9 **Ἐπεὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κατεργασθήσεσθε, καὶ σπαρήσεσθε,**
 10 **Καὶ πληθυνθῶ ἐφ' ἡμᾶς ἀνθρώπους, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος, καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις, καὶ ᾧ ἡρημωμένη οἰκοδομηθήσεται.**
 11 **Καὶ πληθυνθῶ ἐφ' ἡμᾶς ἀνθρώπους, καὶ κτήνη, καὶ κατοικηθῶ ἡμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ἡμῶν, καὶ εὐ ποιήσω ἡμᾶς, ὡς περὶ τὰ ἐμπροσθεν ἡμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.**
 12 **Καὶ γενήσονται ἐφ' ἡμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ, καὶ κληρονομήσουσιν ἡμᾶς, καὶ ἔσσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν ᾧ καὶ οὐ μὴ ᾧ προστεθήτε ᾧ ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν.**
 13 **Τάδε λέγει ᾧ Κύριος ᾧ Κύριος, Ἀνθ' ὧν εἶπᾶν σοὶ, Κατίσθουσα ἀνθρώπους εἶ, καὶ ἡτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου.**
 14 **Διατοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φήγεσθαι, καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ᾧ ἔτι ᾧ, λέγει ᾧ Κύριος ᾧ Κύριος.**
 15 **Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' ἡμᾶς ἀτιμία ἐθνῶν, καὶ ᾧ ὄνειδισμοῦ ᾧ λαῶν οὐ μὴ ἀνεγένητε ἔτι ᾧ, λέγει Κύριος ᾧ Κύριος ᾧ.**
 16 **Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,**
 17 **Υἱὲ ἀνθρώπου, οἶκος Ἰσραὴλ ᾧ κατώκησεν ᾧ ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ᾧ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς εἰδωλοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθήμενης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου.**
 18 **Καὶ ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοῖς ᾧ,**
 19 **Καὶ διέσπειρα αὐτοῖς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐλίκησα αὐτοῖς εἰς τὰς χώρας, κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ κατὰ ᾧ τὴν ἀμαρτίαν ᾧ αὐτῶν ἔκρινα αὐτοῖς.**
 20 **Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη, οὗ εἰσῆλθον ἐκεῖ, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτοῖς, Δεὸς Κυρίου οὗτοι, καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλίθισαι.**
 21 **Καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ᾧ ἐβεβήλωσαν οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσι, οὗ εἰσῆλθουσαν ἐκεῖ.**
 22 **Διατοῦτο εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Τίδε λέγει ᾧ Κύριος, Οὐχ ἡμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραὴλ, ἀλλ' ᾧ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ᾧ ἐβεβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, οὗ εἰσῆλθετε ἐκεῖ.**

23 Καὶ ἀγιάσω τὸ ἄνομά μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ βεβηλωθήσεται ἐν μέσφ αὐτῶν, καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἢ ἐν τῷ ἀγιασθῆναι με ἐν ὑμῖν κατ' ὄφθαλμούς αὐτῶν.

24 Καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἰθροῖσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἡμῶν.

25 Καὶ βανῶ ἐφ' ὑμᾶς καθαρόν ὕδωρ, καὶ καθαρῶθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιόλων ὑμῶν, καὶ καθαρῶ ὑμᾶς.

26 Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν κεινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθινὴν ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην.

27 Καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἴνα ἐν τοῖς δικαίωμασί μου πορευθῆτε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξῃσθε, καὶ ποιήσῃτε.

28 Καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατρίσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

29 Καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ καλέσω τὸν σίτον, καὶ πληθυνῶ αὐτόν, καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν.

30 Καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου, καὶ τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως ἐν μὴ λάβητε ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

31 Καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηράς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ, καὶ προσοχθεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν.

32 Οὐ δὲ ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος ὁ Κύριος, ἡ γνοσθὲν ὅστιν ἡμῖν αἰσχύνθητε καὶ ἐντραπήτε ἐκ τῶν ὀδῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραὴλ.

33 Τάδε λέγει ὁ ὁνομαζόμενος Κύριος, Ἐν ἡμέρᾳ ἧ καθαρῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ κατοικίω τας πόλεις, καὶ οἰκοδομηθῶσονται ἔρημοι.

34 Καὶ ἡ γῆ ἧ φανισμένη ἐργασθήσεται ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὄφθαλμούς παντός παραδεινόντος.

35 Καὶ ἐροῦσιν, Ἡ γῆ ἡ ἐκείνη ἠφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ οἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατεσκαμμέναι ὄχουαι ἐκτίσταν.

36 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν καταλειφθῶσι κύκλω ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὠκοδόμησα τὰς καθρημένους, καὶ κατεφύτευσά τὰς ἠφανισμένας ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, καὶ ποιήσω.

37 Τάδε λέγει ὁ ὁνομαζόμενος Κύριος, Ἐτι τοῦτο ζητηθήσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸ ποιῆσαι ὁ αὐτοῖς ἢ πληθυνῶ αὐτούς ὡς πρόβατα ἀνθρώπων.

38 Ὡς πρόβατα ἄγρια, ὡς πρόβατα Ἰερουσαλήμ ἐν ταῖς ἔορταις αὐτῆς οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος. Κεφ. λζ'. XXXVII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεῖρ Κυρίου, καὶ ἐξηγάγέ με ἐν πνεύματι Κύριος, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσφ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεσστὸν ὀστέων ἀνθρώπων.

2 Καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλῶθεν κύκλω, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ἄξρη σφόδρα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς με, Γιὲ ἀνθρώπου, εἰ ζῆσται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε, σὺ ἐπίσται ταῦτα.

4 Καὶ εἶπε πρὸς με, Προφήτευσον ἐπὶ τὰ

ὀστέα ταῦτα, καὶ ἔρεις αὐτοῖς, Τὰ ὀστέα τὰ ἄξρη, ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

5 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις, Ἴδοὺ ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς,

6 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνίσξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ προσφύτευσά, καθὼς ἐνετελείτω μοι ἃ ἐγένετό^α ἐν τῷ ἐμῇ προφητεῖσαι, καὶ ἰδοὺ σεσημῶσθε, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστέα ἕκαστον πρὸς τὴν ἀρμόμιον αὐτοῦ.

8 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ, ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαιναν ἐπ' αὐτὰ δέρματα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς.

9 Καὶ εἶπε πρὸς με, Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι, Τάδε λέγει Κύριος, ἢ ἔκ τῶν τεσσάρων πνευματιῶν ἐλθε, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζήσώτωσαν.

10 Καὶ προσφύτευσά καθὼτι ἐνετελείτω μοι, καὶ εἰσήλθεν εἰς αὐτούς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγαγῆ πολλὴ σφόδρα.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων, Γιὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστέα ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἔστι, καὶ αὐτοὶ λέγονται, Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστέα ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διὰπεφωνήκαμεν.

12 Διατινοὶ προφήτευσον, καὶ εἰπὸν ἃ Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἴδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνηματα ὑμῶν, καὶ ἀνίσξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνηματιῶν ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

13 Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοίξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων ἃ τὸν λαόν μου.

14 Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος ἡλεάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων

16 Γιὲ ἀνθρώπου, λῖβε σεαυτῷ ῥάβδον, καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν ἴσθμον, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκεκλιμένους ἐπ' αὐτόν καὶ ῥίβδον δευτέρου λήψη σεαυτῷ, καὶ γράψῃς ἐπὶ αὐτῇ τῷ ἴσθμῳ ῥάβδον Ἐφραΐμ, καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προστεθέντας πρὸς αὐτόν.

17 Καὶ συνίσεις αὐτὰς προσαλλήλας σαυτῷ, εἰς ῥίβδον μίαν τοῦ ὄπισθεν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρὶ σου.

18 Καὶ ἔσται ὅταν λέγωμαι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου, Οὐκ ἀγαγγέλλεις ἡμῖν, τί ἐστί ταῦτά σοι;

19 Καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἴδοὺ ἐγὼ λήψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσήφ, τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραΐμ, καὶ τὰς φυλάς Ἰσραὴλ τὰς προσκεκλιμένας πρὸς αὐτόν, καὶ δώσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰούδα, καὶ ἔσονται εἰς ῥίβδον μίαν ἢ χειρὸς Ἰούδα.

20 Καὶ ἔσονται αἱ ῥίβδοι ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς, ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν.

21 Καὶ ἔρεις αὐτοῖς, Τάδε λέγει ὁ Κύριος ὁ Κύριος, Ἴδοὺ ἐγὼ λαμβίνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ συνίξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν περικυκλωσάντων, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

22 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος ἐν τῇ γῇ μου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραὴλ καὶ ἄρχων εἰς ἔσται αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ἐτι εἰς δὺς

ἔθνη, οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας,

23 Ἴνα μὴ μαιίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν^α, καὶ ῥύσονται αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν ἠμάρταν ἐν αὐταῖς, καὶ καθαρῶς αὐτὰς, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν.

24 Καὶ ὁ δούλος μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔσται ποιμὴν εἰς πάντων,¹ ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασι μου πορεύονται, καὶ τὰ κρίματα μου φυλάττουσι, καὶ ποιήσουσιν αὐτὰ.

25 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ, οὗ κατωίκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ αὐτῆς αὐτοῖς^α καὶ^α Δαυὶδ ὁ δούλος μου ἄρχων^α εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης, ἃ διαθήκῃ αἰώνια ἔσται μετ' αὐτῶν^α καὶ θέσω τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Καὶ ἔσται ἡ κατασκηνώσις μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς^δ θεός, καὶ αὐτοῖς^δ μου ἔσονται^α λαός.

28 Καὶ γινώσκονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα^α.

Κεφ. λη'. XXXVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων, 2 Ἰεὺ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γῶγ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγῶν, ἄρχοντα ῥῶς Μεσοχ, καὶ Θεοβελ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτόν.

3 Καὶ εἶπόν αὐτῷ, Τίδε λέγει ὁ Κύριος¹ Κύριος, Ἰδού ἐγὼ ἐπὶ σέ^α ἄρχοντα ῥῶς Μεσοχ, καὶ Θεοβέλ,

4^α Καὶ συναίξω σε, καὶ πᾶσαν τὴν δυνάμιν σου, ἵππους καὶ ἵππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντα συναγωγῇ πολλῇ, ὁ πέλταις καὶ περικεφαλαῖαι^α καὶ μάχιραι^α.

5 Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Λίβνες^α, πάντες^α περικεφαλαῖαις καὶ πέλταις,

6 Γομερ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, οἶκος τῆς Θοργαμά, ἀπ' ἐσχάτου Βορρᾶ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ ἔθνη πολλά μετὰ σοῦ.

7 Ἐτοιμάσθητι, ἔτοιμασον σεαυτὸν σὺ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνηγμένη μετὰ σῆ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς προφυλακὴν.

8 Ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων^α ἔτοιμασθήσεται, καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλευσεται, καὶ ἤξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μάχιρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ^α γῆν^α Ἰσραὴλ, ἡ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὄλου^α καὶ οὗτος^δ ἐξ ἐθνῶν ἐφελήλυθε,¹ καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ εἰρήνης ἅπαντες.

9 Καὶ ἀναβῆσθι ὡς ἕτερος, καὶ ἤξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν, καὶ ἔσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ, καὶ ἔθνη πολλά μετὰ σοῦ.

10 Τίδε λέγει Κύριος Κύριος^α, καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναβῆσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, καὶ λογιῆ λογισμὸς πονηρῶς,

11 Καὶ ἐρέεις, Ἀναβῆσμαι ἐπὶ γῆν ἀπερριμμένην, ἤξω ἐπὶ ἡσυχάζοντα ἐν^α τῇ^α ἡσυχίᾳ, καὶ δοικούντας¹ ἐπὶ εἰρήνης, πάντα κατοικῶντας ὁ γῆν, ἐν ᾗ^α οὐχ ὑπάρχει τεῖχος, οὐδὲ μοχλοῖς, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν ὁ αὐτοῖς,¹

12 Προνομεῖσαι προνομήν, καὶ σκύλα σκυλεῖσαι¹ αὐτῶν¹, τοῦ ἐπιτρέψαι ὁ χεῖρας¹ μου εἰς τὴν ἠρημωμένην ἢ κατφύσθη, καὶ ἐπ'

ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, πεποιηκὸς κτήσεις, κατοικῶντας ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν τῆς γῆς.

13 Σαββᾶ, καὶ Δαιδᾶν, καὶ^α ἔμποροι Καρχηδόνοι, καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι ὁ αὐτῶν¹ ἐρῶσι σοι, ἔἰς προνομήν τοῦ προνομεῖσαι¹ σὺ ἔρχη, καὶ σκυλεῖσαι σκύλα, συνηγαγείναι συναγωγῆν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσοῖς, ἀπενεγκασθαι κτήσιν, τοῦ σκυλεῖσαι σκύλα.

14 Διατόχοι προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ Γῶγ, Τίδε λέγει Κύριος^α, Οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἐπ' εἰρήνης, ἐγεβήθη.

15 Καὶ ἤξει ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου Βορρᾶ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ; ἀναβίβηται ἵππων πάντες, συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή.

16 Καὶ ἀναβῆσθι ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν^α ἐπ' ἐσχάτων μου ἡμερῶν ἔσται, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν, ἵνα γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη ἐμέ, ἐν τῷ ἁγιασθῆναι με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.

17 Τίδε λέγει ὁ Κύριος¹ Κύριος^α τῷ Γῶγ, Σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἐμπροσθεν, διὰ χερῶς τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσι, τοῦ ἀναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτοῖς.

18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἔλθῃ Γῶγ ἐπὶ τὴν γῆν^α Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος^α, ἀναβῆσεται ὁ θυμὸς μου^α,

19 Καὶ ὁ ζῆλος μου^α ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησῃ, Ἐἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεἰσμός μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραὴλ¹

20 Καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου, καὶ πάντα τὰ ἔρπετά τὰ ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς^α καὶ ῥαγήσονται τὰ ὄρη, καὶ πεσοῦνται αἱ φερίαιγες, καὶ πᾶσα τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσειταί.

21 Καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸ^α καὶ^α πᾶν φόβον^α, λέγει Κύριος^α, μίχιαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἄδελφόν αὐτοῦ ἔσται.

22 Καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ, καὶ αἵματι, καὶ ἕτερω κατακλύζοντι, καὶ λίθοις χαλάξης, καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν, καὶ εἰ πάντως τὸς μετ' αὐτῆ, καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτῆ.

23 Καὶ μεγαλυνησόμεαι, καὶ ἁγιασθήσομαι, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν, καὶ γινώσκονται οἱ ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λθ'. XXXIX.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γῶγ, καὶ εἶπόν, Τίδε λέγει Κύριος^α, Ἰδού ἐγὼ ἐπὶ σέ Γῶγ ἄρχοντα ῥῶς, Μεσοχ, καὶ Θεοβέλ.

2 Καὶ συναίξω σε, καὶ καθοδηγήσω σε, καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ' ἔσχατον τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη βῶν¹ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἀπολωῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς ἄριστερας, καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς δεξιᾶς, καὶ καταβυθῶ σε

4 Ἐπὶ τὰ ὄρη βῶν¹ Ἰσραὴλ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς πλῆθῃ ὀρέων, παντὶ πετεινῷ,

καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι.

5 Ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῆ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

6 Καὶ ἀποστρέψω πῦρ ἐπὶ τὴν Γῶγ, καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος ἐν Ἰσραὴλ.

8 Ἴδου ἦκει, καὶ γνώσῃ ὅτι ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· αὕτη ἔστιν ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἐλίπλησι.

9 Καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς, καὶ τόξοις καὶ τοξοθήκαις, καὶ ῥάβδοις χειρῶν, καὶ λόγχαις, καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Καὶ οὐ μὴ λείβωσι ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου, οὐδὲ μὴ κοψῶσιν ἐκ τῶν ὀρυμνῶν, ἀλλ' ἢ τὰ ὄπλα κατακαύσουσι πυρὶ καὶ προνομήσουσι τοὺς προνομήσαντας αὐτοὺς, καὶ σκυλεύσουσι τοὺς σκυλεύσαντας αὐτοὺς, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

11 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὄσω τῷ Γῶγ τόπον ὀνομαστῶν, μνημεῖον ἐν Ἰσραὴλ, τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τὴν θυλαίσση, καὶ περιοικοδομήσουσι τὸ περιστόμιον τῆς φύραγγος, καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γῶγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ κληθήσεται τότε τὸ πολυάνδριον τοῦ Γῶγ.

12 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς οἱ Ἰσραὴλ, ἵνα καθαρῶσιν ἡ γῆ ἐν ἑπταμῆναι.

13 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς ὀνομαστὸν, ἡ ἡμέρα ἡ ἐδοξίσθη, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

14 Καὶ ἄνδρας διαπαντός διατελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν, θάψαι τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καθαρῶσι αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπταμῆνον, καὶ ἐκζητήσουσι.

15 Καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν, καὶ ἰδὼν ὄστοιν ἀνθρώπου, οἰκοδομήσει παρ' αὐτῶν σημεῖον, ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θύγοντες εἰς τὴν γῆν τὸ πολυάνδριον τοῦ Γῶγ.

16 Καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, Πολυάνδριον καὶ καθαρῶσθῆσεται ἡ γῆ.

17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ἐπιών, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, Εἰπὸν παντὶ ὀρέφῳ πετεινῷ, καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου, Συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε, συνάχθητε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω ἐπὶ τὴν θυσίαν μου, ἣν τέθουκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τῇ ὄρῃ Ἰσραὴλ, καὶ φάγεσθε κρέα, καὶ πίεσθε αἷμα.

18 Κρέα γιγάντων φάγεσθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε· κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους· καὶ οἱ μόνχοι ἔσταιτωμένοι πάντες.

19 Καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλοσυμῆν, καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου, ἣς ἔθουσα ὑμῖν.

20 Καὶ ἐμπληροθήσεθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἴππον καὶ ἀναβίτην ἄ καὶ γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστῆν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

21 Καὶ ὄσω τὴν ὄψαν μου ἐν ἡμῖν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρῖσιν μου ἢν ἐποίησα, καὶ τὴν χειρᾶ μου ἢν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτοὺς.

22 Καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἔπεκεινα.

23 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι διὰ

τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπειαν πάντες μαχαίρα.

24 Κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἄνομηματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοὺς, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν.

25 Διατοῦτο τίδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός, Νῦν ἀποστρέψω αἰχμαλωσίαν ἄ ἐν Ἰακώβ, καὶ ἐλεῶσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου.

26 Καὶ λήψονται τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀδικίαν ἢν ἠδίκησιν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης· καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφροβῶν.

27 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἔθνων, καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἔθνων· καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἔθνων.

28 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἐν τῷ ἐπιφανῆναι με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

29 Καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνθ' ὧν ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. μ'. ΧΛ.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἐν τῷ τεσσαρσκαίδεκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ ἀλᾶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ὁ ἐπ' ἐμέ χεῖρ Κυρίου, καὶ ἤγαγε με.

2 Ἐν ὄρασι Θεοῦ εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθῃκε με ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν σφόδρα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὡσεὶ οἰκοδομη πόλεως ὑπέαντι,

3 Καὶ εἰσηγαγέ με ἐκεῖ· καὶ ἰδὼν ἀνὴρ, καὶ ἠόρασι αὐτοῦ ἢν ὡσεὶ ὄρασι χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἢν σπαρτίον οἰκοδόμου, καὶ κάλαμος μέτρον, καὶ αὐτοῖς εἰσῆικε ἐπὶ τῆς πύλης.

4 Καὶ εἶπε πρὸς με ὁ ἀνὴρ, ὁ ὄν ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἴδε, καὶ ἐν τοῖς ὡσι σου ἄκουε, καὶ τίξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγὼ δεκνύω σοι, διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαι σοι εἰσεληλυθὺς ὧδε, καὶ δεῖξαι πάντα ὅσα σὺ ὄρας τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἰδὼν περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλω, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος, τὸ μέτρον πηχῶν ἕξ ἐν πῆχει καὶ παλαιστῆς· καὶ διεμέτρησε τὸ προτειχισμῶ, πλάτος ἴσον τῷ καλίμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον τῷ καλίμῳ.

6 Καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλεπούσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἐπτά ἀναβαθμοῖς, καὶ διεμέτρησε τὸ αἰλάμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλίμῳ.

7 Καὶ τὸ θεὸν ἴσον τῷ καλίμῳ τὸ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ καλίμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ αἰλάμ ἀναμέσον τοῦ θεηλιθῶ πηχῶν ἕξ· καὶ τὸ θεὸν τὸ δεύτερον, ἴσον τῷ καλίμῳ πλάτος, καὶ ἴσον τῷ καλίμῳ μῆκος, καὶ τὸ αἰλάμ πηχῶν πεντε.

8 Καὶ τὸ θεὸν τὸ τρίτον, ἴσον τῷ καλίμῳ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ καλίμῳ πλάτος.

9 Καὶ τὸ μίλιμ τοῦ πυλῶνος, πλησίον τοῦ

αἰλάμ τῆς πύλης ^α πηχῶν ὀκτώ, ^α καὶ τὰ αἰλεῦ πηχῶν δύο· καὶ ^β τὰ ^γ αἰλάμ τῆς πύλης ἔσωθεν,

10 Καὶ ^δ τὰ ^ε θεῆ τῆς πύλης ^α τοῦ ^β θεῆ κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔθεν, καὶ μέτρον ἔν τοις τρισί· μέτρον ἔν ^δ τοῖς ^ε αἰλάμ ἔνθεν καὶ ἔθεν.

11 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος τῶ πυλῶνος πηχῶν δεκατριῶν.

12 Καὶ πῆχυσ-ἐπισυναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεείμ ^α ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ τὸ θεῆ πηχῶν ἔξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἔξ ἔνθεν.

13 Καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ θεῆ ἐπὶ τὸν τοῖχον τῶ θεῆ, πλάτος πῆχεις εἰκοσι καὶ πέντε· αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην.

14 Καὶ τὸ αἶθριον τοῦ αἰλάμ τῆς πύλης ^δ ἔξωθεν, πῆχεις εἰκοσι θεείμ ^α τῆς πύλης κύκλω.

15 Καὶ τὸ αἶθριον τῆς πύλης ἔξωθεν, εἰς τὸ αἶθριον ^α αἰλάμ τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν πενήκοντα.

16 Καὶ θυρίδες κρυπαὶ ἐπὶ ^δ τὸ ^ε θεείμ, καὶ ἐπὶ τὰ αἰλάμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κύκλωθεν· καὶ ὡσαύτως τοῖς αἰλάμ θυρίδας κύκλω ἔσωθεν, ^κ ἐπὶ τὸ αἰλάμ φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔθεν.

17 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν, καὶ ἰδοὺ παστοφόρια, καὶ περίστυλα κύκλω τῆς αὐλῆς, τριάκοντα παστοφόρια ἐν τοῖς περίστυλοις,

18 Καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νότον τῶν πυλῶν, κατὰ τὸ μήκος τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑποκάτω.

19 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς, ἀπὸ τοῦ αἶθριου τῆς πύλης τῆς ἔξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἶθριον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἔξω, πῆχεις ἑκατὸν τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ Βορρῶν,

20 Καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς βορρῶν τῆ αὐλῆ τῆ ἔξωτέρα, καὶ διεμέτρησεν αὐτήν, τὸ τε μήκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος,

21 Καὶ τὸ θεῆ τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔθεν, καὶ τὸ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμῶν, ^κ τοὺς φοίνικας αὐτῆς· καὶ ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, πηχῶν πενήκοντα τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς·

22 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμῶν, καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἢ βλέπουσα ^α κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἐν ἑπτὰ κλημακτῆρῶν ἀνέβησαν ἐπ' ^δ αὐτόν, ^α καὶ τὰ αἰλαμῶν ἔσωθεν·

23 Καὶ ^α πύλη τῆ αὐλῆ τῆ ἔσωτέρα βλέπουσα ἐπὶ πύλην τῆ βορρῶν, ὄν τρόπον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· ^κ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, πῆχεις ἑκατόν.

24 Καὶ ἤγαγέ με κατὰ νότον, καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς νότον, καὶ διεμέτρησεν αὐτήν, κατὰ τὰ θεῆ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμῶν, κατὰ τὰ μέτρα ^ε ταῦτα·

25 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμῶν κύκλωθεν, καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αἰλάμ, πηχῶν πενήκοντα τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς,

26 Καὶ ἐπὶ τὰ κλημακτῆρες αὐτῆ, καὶ αἰλαμῶν ἔσωθεν, καὶ φοίνικες αὐτῆ, εἰς ἔνθεν καὶ εἰς ἔθεν ἐπὶ τὰ αἰλεῦ.

27 Καὶ πύλη κατέναντι τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἔσωτέρας πρὸς νότον· καὶ διεμέτρησε τὴν

αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, πῆχεις ἑκατὸν τὸ εὖρος πρὸς νότον·

28 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον, καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ^δ ταῦτα,·

29, 30 Καὶ τὰ θεῆ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὸ αἰλαμῶν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῆ, καὶ ^δ τῶν ^α αἰλαμῶν κύκλω, πηχῶν πενήκοντα τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ τὸ εὖρος πῆχεις εἰκοσιπέντε·

31 ^β Τοῦ αἰλάμ ^α εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωτέραν, καὶ φοίνικες τῶ αἰλεῦ, καὶ ὀκτώ κλημακτῆρες.

32 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς, καὶ διεμέτρησεν αὐτήν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

33 Καὶ τὰ θεῆ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμῶν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ ^α θυρίδες αὐτῆ καὶ αἰλαμῶν κύκλω, πῆχεις πενήκοντα μήκος αὐτῆς, καὶ ^α εὖρος αὐτῆς πῆχεις εἰκοσιπέντε·

34 Καὶ αἰλαμῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ αἰλεῦ ἔνθεν ^κ ἔνθεν, καὶ ὀκτώ κλημακτῆρες αὐτῆ.

35 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς βορρῶν, καὶ διεμέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

36 Καὶ τὰ θεῆ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμῶν, καὶ ^α θυρίδες αὐτῆ κύκλω, καὶ ^δ τὸ ^ε αἰλαμῶν αὐτῆς, πῆχεις πενήκοντα ^α μήκος αὐτῆς, καὶ εὖρος ^α πῆχεις εἰκοσιπέντε·

37 Καὶ τὰ αἰλαμῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωτέραν, καὶ φοίνικες τῶ αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔθεν, καὶ ὀκτώ κλημακτῆρες αὐτῆ.

38 Τὰ παστοφόρια αὐτῆς, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμῶν αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς δευτέρας ἔκρουσι,

39 Ὅπως σφάζουσιν ἐν ^δ αὐτῇ· τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας.

40 Καὶ κατὰ νότον τοῦ ῥάκου τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς ^α βλεπούσης πρὸς βορρῶν, δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολάς κατὰ νότον τῆς δευτέρας, καὶ τὸ αἰλάμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι ^α κατὰ ἀνατολάς.

41 Τέσσαρες ἔνθεν, καὶ τέσσαρις ἔνθεν κατὰ νότον τῆς πύλης, ἐπ' αὐτάς ^δ σφραγίσουσι· τὰ θήματα· κατέναντι τῶν ὀκτῶ τραπεζῶν τῶν θυμάτων.

42 Καὶ τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὀλοκαυτωμάτων λιθῖναι λελαξευμένοι, πῆχους ^κ ἡμίσιος τὸ πλάτος, καὶ πῆχων δύο ^α ἡμίσιος τὸ μήκος, καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος· ἐπ' αὐτὰ ^α ἐπιθήσουσι τὰ σκεῖθ, ἐν οἷς σφραγίσουσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ θήματα.

43 Καὶ παλαιστήν ἔξουσι γείσιος λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλω, καὶ ἐπὶ τὰς τραπεζίας ἐπάνωθεν στέγας, τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ βετοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας.

44 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν· καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδρα ἐν τῇ αὐλῇ τῆ ἔσωτέρα, μία κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρῶν, φέρουσα πρὸς νότον, καὶ μία κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον, βλεπούσης δὲ πρὸς βορρῶν.

45 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἡ ἐξέδρα αὕτη ἢ βλέπουσα πρὸς νότον, τοῖς ἰερεύσι τοῖς φυλάσσοσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου,

46 Καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς Βορρᾶν, τοῖς ἱερεῖσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδουκ, οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ πρὸς Κύριον, λειτουργοῦν αὐτό.

47 Καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν, μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ εὖρος πῆχεις ἑκατὸν, ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου.

48 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸ αἰλάμ τοῦ οἴκου· καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ τῆ αἰλιάμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τῆ θυρώματος πηχῶν δεκατεσσάρων, καὶ ἐπιωμίδες τῆς θύρας τῆ αἰλιάμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν, καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν.

49 Καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἰλιάμ πηχῶν εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δώδεκα· καὶ ἐπὶ ὅσα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτό, καὶ στύλοι ἦσαν ἐπὶ τοῦ αἰλάμ, εἰς ἔνθεν καὶ εἰς ἔνθεν.

Κεφ. μα' ΧΛΙ.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναὸν, ᾧ διεμέτρησε τὸ αἰλιάμ ὁ πηχῶν^δ ἔξ τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν^δ ἔξ τὸ εὖρος τοῦ αἰλιάμ ἔνθεν,

2 Καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ ἐπιωμίδες τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν· καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος ὁ πηχῶν^δ εἴκοσι.

3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ τοῦ θυρώματος ὁ πηχῶν^δ δύο, καὶ τὸ θύρωμα ὁ πηχῶν^δ ἔξ, καὶ τὰς ἐπιωμίδας τοῦ θυρώματος ὁ πηχῶν^δ ἐπτά ἔνθεν, καὶ ὁ πηχῶν^δ ἐπτά ἔνθεν.

4 Καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος τῶν ὀθρῶν πηχῶν^δ τεσσαράκοντα, καὶ ὁ τὸ εὖρος ὁ πηχῶν^δ εἴκοσι, κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ· καὶ εἶπε^α, Τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.

5 Καὶ διεμέτρησε τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου ὁ πηχῶν^δ ἔξ, καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς ὁ πηχῶν^δ τεσσαρῶν· κυκλόθεν,

6 Καὶ ἄ πλευρὰ πλειρὸν ἐπὶ πλειρὸν τριέκοντα τρεῖς δισ'· καὶ διάστημα ἔν τῳ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἔν τοῖς πλειρῶσι· κύκλω, τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὄραν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἄπτωται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου.

7 Καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου, πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλω τοῦ οἴκου, ὅπως διαπλατῆται ἀνωθεν, καὶ ἐκ τῶν καίωθεν ἀνιβαίνωσιν ἐπὶ τὴ ὑπέρῃα, καὶ ἐκ τῶν ὀγειῶν ἐπὶ τὰ τριώροφα,

8 Καὶ τὸ θραεὶ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλω διάστημα τῶν πλευρῶν ἴσον τῳ καλιάμῳ πηχῶν ἔξ, διαστήματα,

9 Καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς πλευρᾶς ἔξωθεν πηχῶν πέντε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἄ τὰ ἀναμέσον τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου,

10 Καὶ ἀναμέσον τῶν ἐξεδρῶν^α εὖρος πηχῶν εἴκοσι, τὸ περιφερὲς ἑ τῳ οἴκῳ κύκλω.

11 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μῆς τῆς πρὸς Βορρᾶν· καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς Νότον· καὶ τὸ εὖρος τοῦ φωτος τοῦ ἀπολοίου πηχῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν.

12 Καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίου, ὡς πρὸς θάλασσαν πηχῶν ἑβδόμηκοντα πλάτος, τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος πη-

χῶν πέντε εὖρος κυκλόθεν, καὶ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν ἑνενηκόντα.

13 Καὶ διεμέτρησε κατέναντι τῆ οἴκου μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα, καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν.

14 Καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατόν,

15 Καὶ διεμέτρησε μῆκος τῆ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίου τῶν κατοπίθων τοῦ οἴκου ἑκείνου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πηχῶν ἑκατόν τὸ μῆκος· καὶ ὁ ναὸς, καὶ αἱ γωνίαι, καὶ τὸ αἰλάμ τὸ ἐξώτερον, πεφαινωμένα.

16 Καὶ αἱ θυρίδες δικτυαταί, ὑποφαύσεις κύκλω τοῖς τρισίν, ὡστε διακίπτειν· καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλω, καὶ τὸ ἑδάφος, καὶ ἐκ τοῦ ἑδάφους ἕως τῶν θυρίδων· καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισὼς εἰς τὸ διακίπτειν.

17 Καὶ ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας, καὶ ἔφ' ὅλον τὸν τοῖχον κύκλω ἔν τῳ ἔσωθεν καὶ ἔν τῳ ἔξωθεν^α,

18 Γεγλυμμένα χερουβίμ, καὶ φοίνικες ἀναμέσον χερουβίμ καὶ ἀναμέσον^δ χερουβίμ^δ δύο πρόσωπα τῳ χερουβίμ·

19 Πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· διαγεγλυμμένους^α ὁ οἶκος κυκλόθεν.

20 Ἐκ τοῦ ἑδάφους ἕως τοῦ φατνώματος^α, τὰ χερουβίμ καὶ οἱ φοίνικες διαγεγλυμμένοι.

21 Καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ὁ ἀναπτυσσόμενος^δ τετράγωνο, κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὄρασι ὡς ὄψις.

22 Θυσιαστήριον ξυλίνον, πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ τὸ μῆκος πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δύο· καὶ κέρατα εἶχε, καὶ ἡ βίσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξυλίνοι· καὶ εἶπε πρὸς με, Αὕτη ἡ τράπεζα, ἡ πρὸ προσώπου Κυρίου.

23 Καὶ δύο θυρώματα τῳ ναῳ, ἄ καὶ δύο θυρώματα τῳ ἁγίῳ,

24 Τοῖς δυοῖ θυρώμασι τοῖς στροφωτοῖς^δ δύο θυρώματα τῳ ἔνι, καὶ δύο θυρώματα τῳ ἑθύρα τῳ δευτέρῳ·

25 Καὶ γλυφῆ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ χερουβίμ· καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων, καὶ σπουδαῖαι ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἰλιάμ ἔξωθεν,

26 Καὶ θυρίδες κρυπταί· καὶ διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλιάμ, καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐξυλωμένα.

Κεφ. μβ' ΧΛΙΙ.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν^δ κατὰ ἀνατολὰς, κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ εἰσήγαγέ με^δ καὶ ἶδον ἔξ ὄρου ὁ πέντε^δ ἔχομεναι τοῦ ἀπολοίου, καὶ ἔχομεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς Βορρᾶν.

2 ἄ Πλάτος ἑκατόν μῆκος^α πρὸς Βορρᾶν, καὶ τὸ πλάτος πενήτηκοντα^α,

3 Διαγεγραμμένοι ὄν τρόπον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας· καὶ ὄν τρόπον τὰ περίστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας ἐτοιχισμένοι, ἀντιπρόσωποι στοαί τρισαί.

4 Καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περίπαιον πηχῶν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πῆχεις ἑκατόν τὸ

μήκος, ^α και τα θυρώματα αὐτῶν πρὸς Βορρᾶν, ^β 5 Καὶ οἱ περιπатоὶ οἱ ὑπερφῶι ὡσαύτως ὅτι ἐξείχετο τὸ περιστύλον ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑποκρίσθαι περιστίλου, καὶ τὸ διάστημα ὡς πρὸς περιστυλον κ' διάστημα, κ' οὗτος στοαί ^γ δύνω!

^δ 6 Διότι τριπλαῖ ἦσαν, κ' στύλους ἕκ εἷχον καθὼς οἱ στῖλοι τῶν ἐξωτέρων διατοῦτο ἐξείχοντο τὸ τὸν ὑποκρίσθαι καὶ τὸν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς.

^ε 7 Καὶ φῶς ἐξῴθεν, ὄν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, μήκος πηχῶν πεντήκοντα.

^ς 8 Ὅτι τὸ μήκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλέπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ἦν πηχῶν πενήκοντα, καὶ αὐταὶ εἰσιν αἱ ἀντιπρόσωποι ταυταῖς τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατόν.

^ζ 9 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τοιούτων τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολίς, τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας,

^η 10 Κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ ^α περιπάτου, κ' τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ Νότου, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοιπῆ, καὶ αἱ πρόσωπον τοῦ διορίζαντος, καὶ αἱ ἐξέδραι.

^θ 11 Καὶ ὁ περιπάτος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, κατὰ τὰ μέτρα ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, καὶ κατὰ τὸ μήκος αὐτῶν, κ' κατὰ τὸ εὔρος αὐτῶν, κ' κατὰ πᾶσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν, κ' κατὰ πᾶσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν, κ' κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν.

^ι 12 Ἵν τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Νότον, κ' κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τῆς περιπάτου, ὡς ἐπὶ τῆς διαστήματος καλίμου, καὶ κατὰ ἀνατολίς τῆς εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν.

^{ια} 13 Καὶ εἶπε πρὸς με, Αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Βορρᾶν, ^β αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Νότον, ὅσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων, αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐξέδραι τῆς ἁγίας, ἐν αἷς φάγονται ἕκτι οἱ ἱερεῖς ^γ υἱοὶ Σαδδὸκ, οἱ ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἕκτι θήρσσι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, κ' τὴν θυσίαν, κ' τὰ περι ἁμαρτίας, κ' τὰ περι ἁγιοῖας, διότι ὁ τόπος ἁγίος ^δ.

^{ιβ} 14 Οὐκ εἰσελεύσονται ἕκτι πῆρες τῶν ἱερέων, ἕκ ἐλεούσονται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ὅπως διαπαντὸς ἁγιοῖ ὡσιν οἱ προσάγοντες, κ' μὴ ἄπρωται τῆς στολισμοῦ αὐτῶν, ἐν οἷς λειτουργῶν ἐν αὐτοῖς, διότι ἁγία ἐστὶ κ' ἰνδύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἄπρωται τῆς λαῶν.

^{ιγ} 15 Καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἔσθωθεν ^α καὶ ἐξηγάγε με καθ' ὅσον τῆς πύλης τῆς βλέποῦσης πρὸς ἀνατολὰς, κ' διεμέτρησε τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἴκου κυκλῶν ἐν διατάξει.

^{ιδ} 16 Καὶ ἔστη κατὰ νῶτον τῆς πύλης τῆς βλέπουσης κατὰ ἀνατολὰς, κ' διεμέτρησε πεντακοσίους ἐν τῷ καλίμῳ τοῦ μέτρου.

^{ιε} 17 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Βορρᾶν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ Βορρᾶ. πῆχεις πεντακοσίους ἐν τῷ καλίμῳ τοῦ μέτρου.

^{ις} 18 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θάλασσαν, κ' διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον ^α θαλάσσης, πεντακοσίους ἐν τῷ καλίμῳ τοῦ μέτρου.

^{ιζ} 19 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε ^β κατέναντι τοῦ Νότου, πεντακοσίους ἐν τῷ καλίμῳ τοῦ μέτρου,

^{ιη} 20 Ἐπὶ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλίμου καὶ διέταξεν αὐτὸν, καὶ περιβολὸν ^γ αὐτῶν κίκλω, πεντακοσίω πρὸς ἀνατολίς, καὶ πεντακοσίω πηχῶν εἶρος, τοῦ διατελεῖν ἀναίτησιν τῶν ἁγίων, καὶ ἀναίτησιν τῶν προτεχνισμῶν, τοῦ ἐν διατίξει τοῦ οἴκου.

ΚΑΙ ἦγάγε με ἐπὶ τὴν πύλιν τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἐξηγάγε με,

² 2 Καὶ ἰδοὺ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν ^δ τὴν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς, ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν ^ε καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλῶν.

³ 3 Καὶ ἡ ὄρασις ἦν ἴδον, κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν ἴδον, ὅτε εἰσπορευομένη τῷ χροῖσαι τὴν πόλιν ^α καὶ ἡ ὄρασις τοῦ ἄρματος οὐ ἴδον, κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν ἴδον ἐπὶ τὸ ποταμὸν τοῦ Χοβαὶρ ^β καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

⁴ 4 Καὶ δόξα Κυρίου εἰσηλθὲν εἰς τὸν οἶκον, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλέπουσης ^γ κατὰ ἀνατολὰς.

⁵ 5 Καὶ ἀνελάβέ με πνεῦμα, καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ^α καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ^β ὁ Κύριος ὁ οἶκος.

⁶ 6 Καὶ ἔστην, κ' ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶ οἴκου λαλῶντος πρὸς με, κ' ^γ ὁ ἄνθρωπος εἰσθήκει ἐχόμενός με, ^δ 7 Καὶ εἶπε πρὸς με, ^ε γιὲ ἀνθρώπων, ἐφρακάς τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου, καὶ τὸν τόπον τοῦ ἔχους τῶν ποδῶν μου, ἐν οἷς κατασκευῶσθαι τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ ^α τὸν αἰῶνα ^β καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου μου, αὐτοὶ καὶ οἱ ἠγοῦμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς φόνους τῶν ἠγοῦμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν,

⁸ 8 Ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν, καὶ τὰς φλίας μου ἐχομένους τῶν φλίων αὐτῶν ^α καὶ ἔσθωκαν τὸν τοιχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν, καὶ ἐβεβίλωσαν τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἱς ἐποίουν ^β καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ ἐν φόνῳ.

⁹ 9 Καὶ ἴδον ἀποσάσθωσαν τὴν πορείαν αὐτῶν, καὶ τὰς φῶνας τῶν ἠγοῦμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμῆ, καὶ κατασκευῶσθαι ἐν μέσῳ αὐτῶν ^α τὸν αἰῶνα.

¹⁰ 10 Καὶ σὺ γιὲ ἀνθρώπων, δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸν οἶκον ^α κ' κοπάσθω ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ^β κ' τὴν ὄρασιν αὐτῆς, κ' τὴν διόταξιν αὐτοῦ.

¹¹ 11 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν ^α καὶ ^β διαγράψαι τὸν οἶκον, καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, κ' πᾶν τὰ προστάγματα αὐτοῦ, κ' πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωρίζεις αὐτοῖς, καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν ^α καὶ φυλάττονται πάντα τὰ δικαιώματά μου, κ' πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσῃσιν αὐτὰ.

¹² 12 Καὶ τὴν διαγραφήν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, πάντα τὰ ὅρα ^α αὐτοῦ ^β κυκλῶν ἅγια ἁγίων ^γ.

¹³ 13 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τῶν θυσιαστηρίων ἐν πῆχει τοῦ πῆχους, κ' παλαιότης, ^δ κὼλπωμα βίβωτος ἐπὶ πῆχυν, ^ε καὶ πῆχυς τὸ εὔρος, κ' γείσους ἐπὶ ^δ τὸ χεῖλος ^ε αὐτοῦ κυκλῶν, σπιθαμῆς ^ζ καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου.

¹⁴ 14 Ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τῆς κοιλώματος αὐτῆς, πρὸς τὸ ἰλαστήριον τὸ μέγα ^β τῆτο, ὑποκίτῳθεν πῆχυν δύο, καὶ τὸ εὔρος πῆχους ^γ καὶ ἀπὸ τοῦ ἰλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον τὸ μέγα, πῆχεις τέσσαρες, κ' εὔρος ^δ πῆχυν ^ε.

¹⁵ 15 Καὶ τὸ ἀριλὴ πῆχων τεσσάρων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριλῆ, κ' ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχυν.

¹⁶ 16 Καὶ τὸ ἀριλὴ πῆχῶν ὀδῶκα μήκους, ἐπὶ πῆχεις δώδεκα ^α, τετραγῶνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ.

¹⁷ 17 Καὶ τὸ ἰλαστήριον πηχῶν δεκατεσσάρων τὸ μήκος, ἐπὶ πῆχεις δεκατέσσαρας τὸ εὔρος ^α ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ, καὶ τὸ γέισος αὐτῶ κυκλῶν κυκλῶν ἐναντίον αὐτῶ ἦμισιν πῆχους ^β κ' τὸ κύκλωμα αὐτῆ πῆχυν κυκλῶν, κ' οἱ κλημάτῃρες αὐτοῦ βλέποντες κατὰ ἀνατολὰς.

¹⁸ 18 Καὶ εἶπε πρὸς με, γιὲ ἀνθρώπων, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ταῦτα τὰ προσ-

ταγματα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρα ποιήσεως αὐτοῦ, τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ ἄλοκαυτώματα, καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα.

19 Καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδουκ ἢ τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς με, λέγει Κύριος ὁ Θεός, τῆ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας.

20 Καὶ λήψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσουσι ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τῆ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρα γωνίας τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὴν βίβιν κύκλω, καὶ ἐξιλάσονται αὐτό.

21 Καὶ λήψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου, ἔξωθεν τῶν ἁγίων.

22 Καὶ τῆ ἡμέρα τῆ δευτέρας λήψονται ἐρίφους δύο ἄγιων ἰμωμοῦς ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καθὼτι ἐξιλάσονται ἐν τῷ μόσχῳ.

23 Καὶ μετὰ τὸ συντελεῖσαι τὸν ἐξιλασμόν, προσπίπτουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἁμωμον, καὶ κριὸν ἐκ ἁ προβάτων ἁμωμον.

24 Καὶ προσπίπτει ἐναντίον Κυρίου καὶ ἐπιτίθεισιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἅλα, καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐπὶ τὰς ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν, καὶ μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ κριὸν ἐκ ἁ προβάτων, ἁμωμο ποιήσουσιν.

26 Ἐπὶ τὰς ἡμέρας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καὶ καθαρῶσι αὐτό καὶ πληρῶσι χεῖρας αὐτῶν.

27 Καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑγδῆς καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσι οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

Κεφ. μδ'. XLIV.

ΚΑΙ ἐπέτρυνέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ ὁδὸς μὴ διέλθῃ ἐξ αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη.

3 Διότι ὁ ἠγοούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

4 Καὶ εἰσηγάγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατανάντι τοῦ οἴκου ὁ ἴζον, καὶ ἰδοὺ πύλης δόξης ὁ οἴκος ὁ τοῦ Κυρίου καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Γιὲ ἀνθρώπου, τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ τοῖς ὠσὶ σου ἀκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα τὰ προστάγματα τοῦ οἴκου Κυρίου, καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ οἴκου, κατὰ πᾶσας τὰς ἐξόδους αὐτῆς, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις.

6 Καὶ εἶπες πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Ἴδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, Ἰκανοῖσθω ὑμῖν ἀπὸ πιστῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, οἴκος Ἰσραὴλ,

7 Τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἄλλογενεῖς, ἀπεριτμήτους καρδία, καὶ ἀπεριτμήτους σαρκί, τοῦ μέσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου, καὶ βεβηλῆν αὐτὰ, ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους, σάρκας, καὶ αἷμα καὶ παρεπίαινετε τὴν διαθήκην μου

ἐν πᾶσι ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις μου.

9 Διατοῦτο τίδὲ λέγει Κύριος ὁ Θεός, Πᾶς υἱὸς ἄλλογενῆς ἀπεριτμήτους καρδία καὶ ἀπεριτμήτους σαρκί, οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἅγια μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἄλλογενῶν, τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ.

10 Ἄλλ' ἢ οἱ Λευῖται, οἵτινες ἀφίλαντο ἅπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ἰσραὴλ ἅπ' ἐμῆ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν,

11 Καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες, θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου, καὶ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ οὗτοι σφίξουσιν τὰς θυσίας καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα τῷ λαῷ, καὶ οὗτοι στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ, τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς.

12 Ἀπ' ἂν ἐλεητοῦργον αὐτοῖς πρὸ προσώπων τῶν ἐδῶλων αὐτῶν καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας ἕνεκα τοῦτον ἡρώα τὴν χειρὶ μὲ ἐπ' αὐτὰς, λέγει Κύριος ὁ Θεός,

13 Καὶ οὐκ ἐγγίξουσιν πρὸς με τοῦ ἱερατεῖν μου, οὐδὲ τὸν προσίγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου καὶ λήψονται ἄτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ἣ ἐπλανήθησαν.

14 Κατὰξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰς πῖντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν.

15 Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδουκ, οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μου, ἐν τῷ πλανᾶσθαι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἅπ' ἐμῆ, οὗτοι προσίξουσιν πρὸς με, τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου, τοῦ προσφέρειν μοι θυσίας, στέαρ καὶ αἷμα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

16 Οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγια μου, καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζίν μου, τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς μου.

17 Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς ἄτης ἑσωτέρας, στολίαις λιναῖς ἐνδύσονται, καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἐπὶ ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἑσωτέρας αὐλῆς.

18 Καὶ κιδάρες λιναῖς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ περισκελῆ λιναῖ ἔξουσιν ἐπὶ βῆτας ὀσφύας αὐτῶν, καὶ οὐ περιζώσονται βῆτα.

19 Καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἐξωτέρας πρὸς τὸν λαόν, ἐκδύσονται τὰς στολίας αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξόδαις τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδύσονται στολίαις ἐτέρας, καὶ οὐ μὴ ἀγιάσωσι τὸν λαόν ἐν ταῖς στολίαις αὐτῶν.

20 Καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται, καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσι, καλύπτουτες καλύψουσιν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

21 Καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσι πᾶς ἱερεῖς, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἐσωτέρας.

22 Καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ λήψονται ἑαυτοὶ εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἢ παρθὸν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραὴλ καὶ χήρα ἐν γένει τῆς ἐξ ἐρέως, λήψονται.

23 Καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἠναμέσον ἄγιον καὶ βεβήλον, καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαρῷ γνωριῶσιν αὐτοῖς.

24 Καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπισήσουσιν

τοῦ διακρίνει· τὰ δικαίωματά μου δικαιώσω-
σι, καὶ τὰ κρίματά μου κρινούσι, καὶ τὰ νόμι-
ματά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις
ταῖς ἑορταῖς μου φυλάξονται, καὶ τὰ σάββα-
τά μου ἀγιάσουσι.

25 Καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται
τοῦ μανθῆναι, ἀλλ' ἡ ἐπὶ πατρὶ, καὶ ἐπὶ
μητρὶ, καὶ ἐπὶ υἱῷ, καὶ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ἐπὶ
ἀδελφῷ^α, καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ἢ ἕ γέγονεν
ἀνδρὶ, μανθίσεται.

26 Καὶ μετὰ τὸ καθαρῶσθῆναι αὐτὸν, ἐπὶ
ἡμέρας ἑξαριθμῆση αὐτῷ.

27 Καὶ ἡ ἡμέρα εἰσπορεύεται εἰς τὴν αὐ-
λὴν τὴν ἑσπέρην τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ,
προσίοισιν ἰλισμὸν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

28 Καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν ἐγὼ
κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ
δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ κατά-
σχεσις αὐτῶν.

29 Καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ
τὰ ὑπὲρ ἀνομιῶν, οὗτοι φήγονται· καὶ πᾶν
ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται,

30 Ἄπαρχαί πάντων, καὶ τὰ πρωτότοκα
πάντων, καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα^α ἐκ πάν-
των τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν, τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται
καὶ τὰ πρωτογεννήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ,
τοῦ θείαι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν.

31 Καὶ πᾶν θηησμαῖον καὶ θηριόλυτον ἐκ
τῶν πετεινῶν, καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν, ἢ φήγονται
οἱ ἱερεῖς.

Κεφ. με'. XLV.

ΚΑΙ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν
κληρονομίᾳ, ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ Κυρίῳ,
ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἰκοσι χιλιάδας
μῆκος, καὶ εἶρος εἰκοσι χιλιάδας, ἅγιον ἔσται
ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν.

2 Καὶ ἔσται ἐκ τούτου ὁ ἁγίασμα, πεντα-
κάσιος ἐπὶ πεντακάσιους, τετράγωνον κυκλόθεν,
καὶ^β πενήτηκοντα πήχεις¹ διάστημα αὐτῶν κυ-
κλόθεν.

3 Καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρή-
σεις μῆκος πέντε καὶ εἰκοσι χιλιάδας, καὶ
εἶρος^α εἰκοσι χιλιάδας^α καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται
ὁ ἁγία¹ τῶν ἁγίων.

4 Ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λει-
τουροῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζου-
σι^α λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ^α καὶ ἔσται αὐτοῖς
τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ
αὐτῶν,

5 Εἰκοσι καὶ πέντε χιλιάδας μῆκος, καὶ^β εἶρος
εἰκοσι χιλιάδες¹ καὶ τοῖς Δευίταις τοῖς λει-
τουροῦσι τῷ οἴκῳ, αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πό-
λεως τοῦ κατοικεῖν.

6 Καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις
πέντε χιλιάδας εἶρος, καὶ μῆκος πέντε καὶ εἰ-
κοσι χιλιάδας, ὃν τροπὸν^α ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων
παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται.

7 Καὶ τὴν ἡγουμένην ἐκ τούτου, καὶ ἀπὸ τῆς
εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἁγίων, εἰς κατάσχεσιν
τῆς πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν
ἁγίων, καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασχέσεως
τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν, καὶ ἀπὸ τῶν
πρὸς θάλασσαν^α πρὸς ἀνατολὰς^α καὶ τὸ μῆ-
κος ὡς μέγα τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν
πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὄρια τὰ
πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς.

8 Καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ

Ἰσραὴλ, καὶ οὐ καταδυναστεύσουσι οὐκέτι οἱ
ἀφηγοῦμενοι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν μου, καὶ τὴν
γῆν κατακληρονομήσουσι οἴκος Ἰσραὴλ κατὰ
φυλὰς αὐτῶν.

9 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, Ἰκανούσθω ὑμῖν
οἱ ἀφηγοῦμενοι τοῦ Ἰσραὴλ, ἀδικίαν καὶ ταλαι-
πωρίαν ἀφέλεσθε, ἄκριμα καὶ δικαιοσύνην
ποιήσατε· ἔξίρατε καταδυναστεῖαν ἀπὸ τοῦ
λαοῦ μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

10 Ζυγὸς δίκαιος, καὶ μέτρον δίκαιον, καὶ
χοίνας δίκαιά ἔσται ὑμῖν τὸν μέτρον,

11 Καὶ ἡ χοίνας ὁμοῦς μία ἔσται τῆ λαμβί-
νειν^α τὸ δέκατον τοῦ γομῶρ, ἄ χοίνας, καὶ τὸ
δέκατον τοῦ γομῶρ, ἄ πρὸς τὸ γομῶρ ἔσται
ἄ τὸ ἴσον

12 Καὶ τὰ στάθμια, εἰκοσι ὀβολοί, ἄ πέντε
σικλοῖ, πέντε καὶ ἄ σικλοῖ δέκα¹, καὶ^β πενή-
τηκοντα σικλοῖ ἡ μνᾶ ἔσται ὑμῖν.

13 Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἢ ἀφοριεῖτε, ἔκτων ἄ
μέτρων ἀπὸ τοῦ γομῶρ τοῦ πυροῦ, καὶ τὸ ἔκτων
ἄ αὐτοῦ¹ τοῦ οἴφι ἀπὸ τοῦ ἄ κόρον τῶν κριθῶν.

14 Καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἑλαίου κοτυλῆν
ἑλαίου ἀπὸ ἄ δέκα κοτυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κοτυ-
λῶν εἰσὶ γομῶρ.

15 Καὶ πρόβατον ἄ ἀπὸ τῶν ἄ προβίτων
ἄ ἀπὸ δέκα ἀφαιρέμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν
τῆ Ἰσραὴλ, εἰς θυσίας, καὶ εἰς ὀλοκαυτώματα,
καὶ εἰς ἄ σωτηρίου τοῦ ἐξιλιάσκεσθαι¹ περι-
ὑμῶν, λέγει Κύριος Θεός.

16 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύ-
την τῷ ἀφηγουμένῳ τοῦ Ἰσραὴλ.

17 Καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου ἔσται τὰ ὀλο-
καυτώματα, καὶ αἱ θυσίαι, καὶ αἱ σπονδαὶ ἐν
ταῖς ἑορταῖς, καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις, καὶ ἐν
ταῖς σαββάτιοις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς
οἴκου Ἰσραὴλ· αὐτοῖς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρ-
τίας, καὶ τὴν θυσίαν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα,
καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου, τοῦ ἐξιλιάσκεσθαι ὑπὲρ
τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ.

18 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, Ἐν τῷ πρώτῳ
μηνί, μῆ τῆ μνῶς, λήψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν
ἀμώμου, τοῦ ἐξιλιάσεσθαι τὸ ἅγιον.

19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄ
τοῦ ἐξιλιάσμου, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιάς τοῦ
οἴκου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱερῶ,
καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπὶ τὰς φλιάς
τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἑσπέρης.

20 Καὶ οὕτως ποιήσει ἐν τῷ μηνί τῷ ἑβδόμῳ^α
μῆ τὸ μνῶς λήψη παρ' ἐκάστου ἄ ἀπόμοι-
ραν¹ καὶ ἐξιλιάσεσθε τὸν οἶκον.

21 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ^α, τεσσαρεσκαδεκάτῃ
τοῦ μνῶς, ἔσται ὑμῖν τὸ πῖσχα ἑορτῆ¹ ἐπὶ
ἡμέρας ἄζυμα ἑδεσθε.

22 Καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγοῦμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἄ τοῦ οἴκου, καὶ ὑπὲρ
παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, μόσχον ὑπὲρ ἁμαρ-
τίας.

23 Καὶ τὰς ἐπτά ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει
ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ μόσχον καὶ
ἐπτά κριοὺς ἀμώμους καθ' ἡμέραν, τὰς ἐπτά
ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἐρίφον αἰγῶν καθ'
ἡμέραν, καὶ θυσίαν.

24 Καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ ἄ πέμματα¹
τῷ κριῷ ποιήσεις, καὶ ἑλαίου τὸ εἶν τῷ πέμ-
ματι.

25 Καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνί, πεντεκαδεκάτῃ
ἄ τοῦ μνῶς, ἐν τῇ ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ
αὐτὰ, ἐπὶ τὰς ἡμέρας, καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρ-
τίας, καὶ καθὼς τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ καθὼς
τὸ μανὰ, καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον.

Κεφ. μς'. XLVI.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἦ πύλη ἢ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, ἢ βλέπουσα πρὸς ἀνατολίας, ἔσται κλεισμένη ἕξ ἡμέρας τὰς ἐνεροίους ἐν ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθῆ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νομηνίας ἀνοιχθήσεται.

2 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλίου τῆς πύλης τῆς ἑσπερᾶς, καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῆ ἕως ἑσπέρας.

3 Καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις, ἐναντίον ὁ Κυρίου.

4 Καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα προσοίει ὁ ἀφηγούμενος τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἕξ ἡμῶνος ἡμῶνος, καὶ κρὶν ἄμωμον.

5 Καὶ μαναί, πέμμα τῷ κρῖν, καὶ τοῖς ἄμωμοῖς θυσῶν, ὄμομα χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι.

6 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νομηνίας μόσχον ἄμωμον, καὶ ἕξ ἡμῶνος, καὶ κρὶν ἄμωμος ἔσται.

7 Καὶ πέμμα τῷ κρῖν, καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μαναί, καὶ τοῖς ἄμωμοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι.

8 Καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλίου τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται.

9 Καὶ ὅταν εἰσπορεύῃται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον Κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς ἄβελποιήσῃ πρὸς Βορρᾶν προσκυνεῖ, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν πύλην εἰς ἣν εἰσελήλυθεν, ἄλλ' ἢ κατ' εὐθὴ αὐτῆς ἐξελεύσεται.

10 Καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται.

11 Καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μαναί πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμμα τῷ κρῖν, καὶ τοῖς ἄμωμοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι.

12 Ἐὰν δὲ ποιῇ ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὀλοκαυτώμα σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνοιξῆ εἰαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολίας, καὶ ποιῆσῃ τὸ ὀλοκαυτώμα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ, ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἐξελεύσεται, καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελεῖν αὐτόν.

13 Καὶ ἄμωνον ἐνιασίον ἄμωμον ποιήσει εἰς ὀλοκαυτώμα καθ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρῶτ' ἄ ποιήσει αὐτόν.

14 Καὶ μαναί ποιήσει ἐπ' αὐτῷ τοπρῶν, ἔκτον τοῦ μέτρου, καὶ ἐλαίου ἄ τρίτον τοῦ εἶν τοῦ ἀναμίξει τὴν σμιδαλιν μαναί τῷ Κυρίῳ, πρῶταγμα διαπαντός.

15 Ποίησετε τὸν ἄμωνον, καὶ τὸ μαναί, καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε τοπρῶν, ὀλοκαυτώμα διαπαντός.

16 Τάδε λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός, Ἐὶν ὃν ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἐνὶ ἐκ τῶν υἰῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τοῦτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται κατὰσχέσις κληρονομία.

17 Ἐὰν δὲ ὃν δόμα ἐνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφίσεως, καὶ ἀποίσει τῷ ἀφηγούμενῳ πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἰῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται.

18 Καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ, τοῦ καταδυναστεύοντος αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως μὴ διασκορπισθῆται ὁ λαὸς μου, ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.

19 Καὶ εἰσηγαγέ με εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κατὰ νότον τῆς πύλης, εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων, τὴν βλέπουσαν πρὸς Βορρᾶν καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος.

20 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Οὗτος ὁ τόπος ἐστίν, ἢ ἐψησονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἁγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐκεῖ πέψουσι τὸ μαναί τὸ παρίπαν, τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, τοῦ ἀγιάζειν τὸν λαόν.

21 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ περιήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς, καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὰ κλίτη τῆς αὐλῆς.

22 Κατὰ τὸ κλίτος αὐλῆ, ἀ αὐλῆ ἐπὶ τὰ τέσσαρα, καὶ τῆς αὐλῆς αὐλῆ μικρὰ μήκος πηχῶν τεσσαρῆκοντα, καὶ ἔστος πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἐν ταῖς τέσσαρα.

23 Καὶ ἐξέδραι κύκλω ἐν αὐταῖς, κύκλω ταῖς τέσσαρα, καὶ ταῖς ἀγαγεῖν γεγονότα ὑποκάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλω.

24 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Οὗτος οἱ οἶκοι τῶν μαγειρῶν, οὗ ἐψησονται ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ.

Κεφ. μς'. XLVII.

ΚΑΙ εἰσηγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου κατὰ ἀνατολίας, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλεπε κατὰ ἀνατολίας, καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαιναν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιῦ, ἀπὸ Νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

2 Καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλέπουσης κατὰ ἀνατολίας, καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατέφερετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιῦ,

3 Καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξεναντίας, καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διεμέτρησε χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ,

4 Καὶ διήλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφίσεως, καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διήλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διήλθεν ὕδωρ ἕως ὀσφίως.

5 Καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ οὐκ ἠδύνατο διελεθῆν, ὅτι ἐξυβρίζεν ὡς χεიმάρρον ὃν ἀ διαβρῶνται.

6 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἐώρακας νιὲ ἀνθρώπων, καὶ ἤγαγέ με, καὶ ἐπέστρεψέ με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ,

7 Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου^α καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

8 Καὶ εἶπε πρὸς με, Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἔκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ κατέβαιναν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρκετο ἕως ἐπὶ τὴν θύλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγίαισι τὰ ὕδατα.

9 Καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζέοντων, ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς, ζῆσται^α καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθύες πολὺς σφόδρα, ὅτι ἦκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὑγίαισι, καὶ ζῆσται, πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἔλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ, ζῆσται.

10 Καὶ στήσονται ἐκεῖ ἄλιεῖς ἀπὸ Ἰνγαδεῖν ἕως Ἐναγαλλεῖμ^α ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται, καθ' ἑαυτὴν ἔσται^α καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς, ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, πλῆθος πολὺ σφόδρα.

11 Καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑγίαισιν εἰς ἄλλας δέδονται.

12 Καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἐκκληθήσεται, ἐπὶ τοῦ χεῖλος αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, πᾶν ξύλον βρώσιμον, οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἐκλείψῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολῆσει, ὅτι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἔκπορεύεται, καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρώσιν, καὶ ἄνάβασις αὐτῶν εἰς ὑγίαιν.

13 Ταῦτα λέγει Κύριος^α Θεὸς, Ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς, τοῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος.

14 Καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου, τοῦ δοῦναί^α τοῖς πατρίσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὐτῆς ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ.

15 Καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς τῆς πρὸς Βορρᾶν, ἀπὸ^α θύλασσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαινοῦσης, καὶ περισχιζούσης τῆς εἰσόδου Ἡμασελδαίμ,

16 Μααβθηρὰς Ἐβραμηλείμ ἀναμέσον^α ὀρίων^α Δαμασκοῦ καὶ ἀναμέσον ὀρίων^α Ἡμαθεί, ἀλλῆ τοῦ Σανάν, αἱ εἰσὶν ἐπίωυ τῶν ὀρίων Ἀβρανιτίδος.

17 Ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Αἰνάν, ὅρια Δαμασκοῦ, καὶ τὰ πρὸς Βορρᾶν^α.

18 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀναμέσον τῆς Λωρνανιτέδος, καὶ ἀναμέσον Δαμασκοῦ, καὶ ἀναμέσον τῆς Γαλαυδιτέδος, καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θύλασσαν, τὴν πρὸς ἀνατολὰς φοινικῶνος^α ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς.

19 Καὶ τὰ πρὸς Νότον καὶ Λίβα ἀπὸ Θαμιάν καὶ φοινικῶνος, ἕως ἰδοῦτος Μωμιᾶθ Καδὴμ, παρεκτίνον ἐπὶ τὴν θύλασσαν τὴν μεγάλην^α τοῦτο τὸ μέρος Νότος καὶ Λίψ.

20 Τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης διορίζει, ἕως κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἡμαθ, ἕως εἰσοδου αὐτοῦ^α ταῦτά ἐστι τὰ πρὸς θύλασσαν Ἡμαθ.

21 Καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς,^α ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ.

22 Ἐλεῖτε αὐτὴν ἐν^α κλήρω, ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὁ ὑμῶν^α ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραὴλ^α μεθ' ὑμῶν φαγόνται ἐν κληρονομία ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,

23 Καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν ταῖς προσηλύτοις^α μετ' αὐτῶν^α ἐκεῖ ὄντεςτε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει Κύριος Θεός.

Κεφ. μὴ'. XLVIII.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατὰ τὸ μέρος τῆς καταβάσεως τοῦ περισχιζόντος ἐπὶ τὴν εἰσοδὸν τῆς Ἡμαθ ἀλλῆς τοῦ^α Αἰλιὰμ^α, ὅριον Δαμασκῶ πρὸς Βορρᾶν κατὰ μέρος Ἡμαθ ἀλλῆς^α καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θύλασσαν, Δάν, μία.

2 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τοῦ Δάν τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἀσσηρ, μία.

3 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἀσσηρ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θύλασσαν, Νεφθαλεῖμ, μία.

4 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Νεφθαλεῖμ, ἀπὸ^α ἀνατολῶν^α, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Μανασσῆ, μία.

5 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Μανασσῆ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἐφραῖμ, μία.

6 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἐφραῖμ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ρουβὴν, μία.

7 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ρουβὴν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἰουδα, μία.

8 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἰουδα, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς^α, ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ὑφορισμοῦ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἔυρος, καὶ μήκος, καθὼς μία τῶν μεριδῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ ἔσται τὸ ἄγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

9 Ἡ ἀπαρχὴ^α, ἡν ὑφοριοῦσι τῷ Κυρίῳ, μήκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ ἔυρος εἴκοσι πέντε χιλιάδες.

10 Τοῦτῶν ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων τοῖς ἱερεῦσι, πρὸς Βορρᾶν, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες^α καὶ πρὸς θύλασσαν^α, δέκα χιλιάδες^α καὶ πρὸς Νότον, ἄ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες^α καὶ τὸ ὅρος τῶν ἁγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ.

11 Τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἠγιασμένοις υἱοῖς Σαδδουκ, τοῖς φυλασσουσιν τὰς φυλακίας τοῦ οἴκου, οἵτινες ἤκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει^α υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται.

12 Καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν^α τῆς γῆς, ἅγιον ἄγιον ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Λευιτῶν.

13 Τοῖς δὲ Λευῖταις τὰ ἐχίμενα τῶν ὀρίων τῶν ἱερέων, μήκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ ἔυρος δέκα χιλιάδες^α πᾶν τὸ μήκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ ἔυρος εἴκοσι χιλιάδες.

14 Οὐ πρᾶθήσεται ἐξ αὐτοῦ, οὐδὲ καταμετρηθήσεται, οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται πρῶτογεννήματα τῆς γῆς, ὅτι ἅγιόν ἐστι τῷ Κυρίῳ.

15 Ταῖς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλίτει ἐπὶ ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσι, προτείχισμα ἔσται τῆ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν, καὶ εἰς δίσταγμα αὐτοῦ^α καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ.

16 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς^α ἀπὸ τῶν πρὸς Βορρᾶν, πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς Νότον, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θύλασσαν, τετρακισχίλιοι^α πεντακοσίου.

17 Καὶ ἔσται διάστημα τῆ πόλει πρὸς Βορρᾶν διακόσιοι πενήκοντα, καὶ πρὸς Νότον διακόσιοι πενήκοντα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πενήκοντα, καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πενήκοντα.

18 Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μήκουσ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων, δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολῆς, καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν, καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου, καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν.

19 Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

20 Πᾶσα ἡ ἀπαρχή, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας τετραγώνου, ἀφορῶνται αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως.

21 Τὸ δὲ περισσὸν τῶ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου, καὶ εἰς τὴν κατὰσχῆσιν τῆς πόλεως, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μήκουσ, ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς ἀνατολῆς καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς θάλασσαν, ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου, καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἅγιασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς.

22 Καὶ ἔπαρὶ τῶν Δευτιῶν, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται ἀναμέσον τῶν ὀρίων Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον τῶν ὀρίων Βενιαμὴν, καὶ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται.

23 Καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολῆς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Βενιαμὴν, μία.

24 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Βενιαμὴν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολῆς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Συμεων, μία.

25 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Συμεῶν, ἀπὸ τῶν

πρὸς ἀνατολῆς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἰσάχαρ, μία.

26 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ἰσάχαρ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολῆς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ζαβουλων, μία.

27 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ζαβουλῶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολῆς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Γὰδ, μία.

28 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Γὰδ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολῆς, ἕως τῶν πρὸς Λίβαν, καὶ ἔσται τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαμὴν, καὶ ὕδατος βιτριμῶθ Κάδης, καὶ κληρονομίας, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης.

29 Αὕτη ἡ γῆ, ἣν βαλεῖτε, ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν, λέγει Κύριος Θεός.

30 Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἰ πρὸς Βορρᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρον.

31 Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως, ἐπ' ὀνόμασι φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, πύλαι τρεῖς πρὸς Βορρᾶν, πύλη Ρουβὴν, μία, καὶ πύλη Ἰούδα, μία, καὶ πύλη Λευὶ, μία.

32 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολῆς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσήφ, μία, καὶ πύλη Βενιαμὴν, μία, καὶ πύλη Δᾶν, μία.

33 Καὶ τὰ πρὸς Νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρον, καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεῶν, μία, καὶ πύλη Ἰσάχαρ, μία, καὶ πύλη Ζαβουλῶν, μία.

34 Καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρον, πύλαι τρεῖς, πύλη Γὰδ, μία, καὶ πύλη Ἀσσήρ, μία, καὶ πύλη Νεφθαλεὶμ, μία.

35 Κύκλωμα, δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιεῖδες, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἄφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται, ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

Κεφ. α'. Ι. (Ζ)

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα, ἦλθε Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.

2 Καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναίρ οἴκου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυροῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀσφανεῖ τῷ ἄρχιερνοῦχῳ αὐτοῦ, εἰσαγαγείν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ ἀπὸ τῶν φορθομμῖν,

4 Νεανίσκους, οἳς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῆ ὄψεϊ, καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ, καὶ γινώσκοντας γνῶσιν, καὶ διανοουμένους φρόνησιν, καὶ οἳς ἔστιν ἰσχύς ἐν αὐτοῖς ἔσται ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαίων.

5 Καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἡμέραν, ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ μετὰ ταῦτα στήναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα, Δαυῖδ, καὶ Ἀναίας, καὶ Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ.

7 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἄρχιερνοῦχος ὀνόματα τῷ Δαυῖδ Βαλτάσαρ, καὶ τῷ Ἀναίᾳ Σεδρίχ, καὶ τῷ Μισαήλ Μισάχ, καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγκώ.

8 Καὶ ἔθετο Δαυῖδ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῆ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ οἴνῳ ἀπὸ τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἠξίωσε τὸν ἄρχιερνοῦχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῆ.

9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δαυῖδ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρμὸν ἐνώπιον τοῦ ἄρχιερνοῦχου.

10 Καὶ εἶπεν ὁ ἄρχιερνοῦχος τῷ Δαυῖδ Φοβούμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, τὸν ἐκτάζοντα τὴν βρῶσιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπά παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσῃ τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ.

11 Καὶ εἶπε Δαυῖδ πρὸς Ἀμελαῖδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἄρχιερνοῦχος ἐπὶ Δαυῖδ, Ἀναίαν, Μισαήλ, Ἀζαρίαν,

12 Πείρασον δὴ τοὺς παῖδας σου ἡμέρας δέκα, καὶ δώτωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων^α καὶ φαγώμεθα, καὶ ὕδωρ πιώμεθα,

13 Καὶ ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν, καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδάριων τῶν ἑσθόντων^β τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἔαν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παίδων σου.

14 Καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπέειρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.

15 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν, ἰράβησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρξίν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἑσθόντα^β τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ ἐγένετο Ἀμελαῖδ ἀναροῦμενος τὸ δέσπινον αὐτῶν, καὶ τὸν οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν, καὶ εἶδον αὐτοῖς σπέρματα.

17 Ἐκαὶ τὰ παιδάρια ταῦτα οἱ τέσσαρες αὐ-

τοι^γ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πίσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ^δ καὶ Δαυῖδ συνήκεν ἐν πίσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίῳ.

18 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ὡς εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸς ὁ ἄρχιερνοῦχος ἐναντίον Ναβουχοδοноσορ.

19 Καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς^ε καὶ ἔχ εὔρεθσαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὀνομοὶ Δαυῖδ, καὶ Ἀναία, καὶ Μισαήλ, καὶ Ἀζαρία^ς καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

20 Καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ὡς ἐξήγησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὔρεν αὐτοὺς δεκαπλασίονας παρὰ πάντας τοὺς ἑπαίονδους καὶ τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν πίσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐγένετο Δαυῖδ ἕως ἔτους ἐνὸς Κύρου τοῦ Βασιλέως.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας^α, ἠνυπνιάσθη Ναβουχοδοноσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἅπ' αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς ἑπαίονδους, καὶ τοὺς μάγους, καὶ τοὺς φαρμακοὺς, καὶ τοὺς Χαλδαίους, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ^β καὶ ἦλθαν, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Ἠνυπιάσθη, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου, τῷ γνῶναι τὸ ἐνυπνίον.

4 Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ Συριστί, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι^γ σύ εἰπὸν τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισί σου, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν.

5 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς^δ τοῖς Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἅπ' ἐμοῦ ἀπέστη^ε ἐάν^ς μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν, εἰς ἀπίθειαν ἔσεσθε, καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν διαρπαγῆσονται.

6 Ἐάν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δόματα καὶ δωρεάς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψετε παρ' ἐμοῦ^ς πλην τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελεῖτέ μοι.

7 Ἀπεκρίθησαν^δ δευτέρον, καὶ εἶπαν, Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισίν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν.

8^δ Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ, ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε^ε καθότι ἴδετε, ὅτι ἀπέστη ἅπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα.

9 Ἐάν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγεῖλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεσε εἰπέν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ ὁ καιρὸς παρέλθῃ^ς τὸ ἐνύπνιον μου εἰπάτέ μοι, καὶ γνωσόμεαι ὅτι^δ καὶ^ε τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖτέ μοι.

10 Ἀπεκρίθησαν^δ οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὅστις^ε τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυναστεῖαι γνωρίσαι^ς, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἑπαίονδον μάγον καὶ Χαλδαῖον.

11 Ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν ὡς ἀναγγελεῖ αὐτοῖς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ὁ οἱ^δ θεοὶ, ὡς οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός.

12 Τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπε

ἀπολέσται πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλωνίους.

13 Καὶ τὸ δόγμα ἐξήλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτένοντο· καὶ ἐξήτησαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἄνελεν.

14 Τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλήν καὶ γνώμην τῷ Ἀριῶν τῷ ἀρχιμαγεῖρω τοῦ βασιλέως, ὃς ἐξήλθεν ἵνα αἰρείνῃ τοὺς σοφοὺς Βαβυλωνίους,

15 ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξήλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναίδης ἐκ προσώπων τῷ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ ὁ Ἀριῶν τὸ ῥῆμα τῷ Δανιὴλ.

16 Καὶ ὁ Δανιὴλ ἠξίωσε τὸν βασιλέα ὅπως χρόνον δῶ αὐτῷ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγεῖλῃ τῷ βασιλεῖ.

17 Καὶ εἰσῆλθε Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἀνανία καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀζαρία τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε.

18 Καὶ οἰκτιρμὸς ἐξήτησεν παρὰ τῆ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως ἀνιῇ ἀπόλονται Δανιὴλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων σοφῶν Βαβυλωνίους.

19 Τότε τῷ Δανιὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη· καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιὴλ,

20 καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ συνέσις αὐτοῦ ἐστὶ.

21 Καὶ αὐτὸς ἄλλοις καιροῖς καὶ χρόνοις, καθιστᾷ βασιλεῖς, καὶ μεθιστᾷ, διδοὺς σοφίαν τοῖς σοφοῖς, καὶ φρόνησιν τοῖς εὐδοκίμοις.

22 Αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστὶ.

23 Σοὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου ἐξομολογῶμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δυνάμιν δέδωκας μοι, καὶ ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ, καὶ τὸ ὄραμα τῷ βασιλέως ἐγνώρισάς μοι.

24 Καὶ ἤλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριῶν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσας τοὺς σοφοὺς Βαβυλωνίους, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τοῖς σοφοῖς Βαβυλωνίους μὴ ἀπολέσῃς, εἰσάγαγε δέ με ἐνώπιον τῷ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλω.

25 Τότε Ἀριῶν ἐν σπῆδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὐρήκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αιχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σῆγμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλει.

26 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, εἰ δύναισαι μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ ἶδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ οὐκ ἐστὶ σοφῶν, μάγων, ἐπαοιδῶν, γαζαρηνῶν ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ·

28 Ἄλλ' ἢ ἐστὶ Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια, καὶ ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου, τοῦτο ἐστὶ

29 Ἄ βασιλεῦ· οἱ διαλογισμοί σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν τὸ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι.

30 Καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῆ οὐσῆ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας, τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκλιψθη, ἄλλ' ἔνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνῶρισαι, ἵνα τοὺς διαλο-

γισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῶς.

31 Σὺ βασιλεῦ θέθῄρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσωπις αὐτῆς ὑπερφερής, ἐστῆσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερά.

32 Εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ χρυσοῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἄργυρου, ἡ κοιλία καὶ οἱ μῖροι χαλκοῦ.

33 Αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος μὲν τι σιδηροῦ, καὶ μέρος δέ τι ὀστρίκινον.

34 Ἐθεώρεις ἕως ἀπεσχίσθη λίθος ἐξ ὄρου ἀνε χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς, καὶ ὀστρακίνοισ, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλους.

35 Τότε ἐλεπτύθησαν εἰς ἄπαξ ὁ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσοῦ καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κοινοτόπος ἀπὸ ἄκωνος θερνίης· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος ὁ πατιεῖς τὴν εἰκόνα, ἐγενήθη ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν.

36 Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐρούμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

37 Σὺ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων, ὃ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κριταίαν καὶ ἐντιμον ἔδωκεν

38 Ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· θῆρια τε ἀγροῦ, καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ, καὶ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ κατέστησε σε κύριον πάντων· σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ.

39 Καὶ ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἕτερα ἥ τῶν σου, καὶ βασιλεία τρίτη, ἧτις ἐστὶν ὁ χαλκός, ἡ κυριεῖαι πάσης τῆς γῆς,

40 Καὶ βασιλεία τετάρτη, ἧτις ἐστὶ ἰσχυρὰ ὡς σίδηρος· ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει καὶ δαμίζει πάντα, οὕτως πάντα λεπτύνει καὶ δαμίζει.

41 Καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας, καὶ τοὺς δακτύλους, μέρος μὲν τι ὀστρίκινον, μέρος δέ τι σιδηρῶν βασιλεία διηρημένη ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τῆς ρίζης τῆς σιδηρᾶς ἐστὶ ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστρίκῳ.

42 Καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν τι σιδηρῶν, μέρος δέ τι ὀστρίκινον, μέρος τι τῆς βασιλείας ἐστὶ ἰσχυρὸν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐστὶ συντριβόμενον.

43 Ὅτι εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστρίκῳ, συμμιγείς ἐσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἐσονται προσκολλημένοι οὗτος μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ ὀστράκου.

44 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων, ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἧτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἕτερω οὐχ ὑπολειφθήσεται, λεπτύνει καὶ λικμηθεῖ πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας,

45 Ὅν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρου ἐτήθη λίθος ἀνε χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσοῦ· ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

46 Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ προσώπων, καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκίνησε, καὶ μνησά καὶ εὐχάσας· εἶπε πείσαις αὐτῷ.

47 Καὶ ἀποκρίθεις ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ Δανιὴλ, Ἐπ' ἀληθείας ὁ Θεὸς ἠμῶν, αὐτὸς ἐστὶ Θεὸς θεῶν, καὶ Κύριος ὁ τῶν βασιλέων ὁ ἅπα

καλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνάσθη ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.

48 Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιὴλ, καὶ δόματα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλῶνος, καὶ ἄρχοντα σατραπῶν ἐπὶ πάντων τούτων σοφούς Βαβυλῶνος.

49 Καὶ Δανιὴλ ἤχησάτο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῷ· καὶ Δανιὴλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΕΤΟΥΣ ἑκτωκαδικαίτου Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν, ὕψος αὐτῆς πῆχων ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πῆχων ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δειρεῖθ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος.

2 Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ τοὺς τοπάρχους, ἡγουμένους, καὶ τυράνους, καὶ τοὺς ἐπ' ἔξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἔγκαίμα της εἰκόνας·

3 Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπάτοι, στρατηγοὶ, ἡγούμενοι, τυράνοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἔξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἐγκαμισμὸν της εἰκόνας, ἧς ἔστησεν Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ εἰσήκεισαν ἐνώπιον της εἰκόνας.

4 Καὶ ὁ κηρυξ ἔββα ἐν ἰσχυί, Ὑμῖν λέγεται ἅλοις, φυλαί, γλώσσαι,

5 Ἦν ἄν ὥρα ἀκούσθη φωνῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντός γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ ἧ ἔστησεν Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς.

6 Καὶ ὅς ἂν μὴ πεσῶν προσκυνῆσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κείμενον τοῦ πυρός τὴν καιομένην.

7 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντός γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλώσσαι, προσκύνουν τῇ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ ἧ ἔστησεν Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς.

8 Τότε προσήλθουσιν ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους

9 Ὑπὸ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς τὸς αἰῶνας ζῆθι.

10 Σὺ βασιλεὺς ἔθηκας δόγμα, πάντα ἀνθρώπων ὅς ἂν ἀκούσῃ της φωνῆς της σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης, καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντός γένους μουσικῶν,

11 Καὶ μὴ πεσῶν προσκυνῆσῃ τῇ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ ἧ ἔμβληθήσεται εἰς τὴν κείμενον τοῦ πυρός τὴν καιομένην.

12 Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, οὓς οὐκ ὑπέκουσαν βασιλεῦ τῷ δόγματι σου, τοῖς θεοῖς σε οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ ἧ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι.

13 Τότε Ναβουχοδοноσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῷ· καὶ ἤχηθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

14 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδοноσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ ἧ ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε;

15 Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοιμῶς, ἵνα ὡς ἀνακού-

σχετε τῆς φωνῆς της σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντός γένους μουσικῶν, πέπτοντες προσκυνῆσῃ τῇ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ ἧ ἔποιησα· εἴν δὲ μὴ προσκυνῆσῃτε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσθε εἰς τὴν κείμενον τοῦ πυρός τὴν καιομένην· καὶ τίς ἐστὶ ἄθεός ὃς ἐξέλεται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου;

16 Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδρίχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ, Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περι τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναι σοι.

17 Ἔστι γάρ ἄθεός ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ὃ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατός ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ της καιρινον τοῦ πυρός της καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ρύσεται ἡμᾶς.

18 Καὶ εἰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι ἧ ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν.

19 Τότε Ναβουχοδοноσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἠ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδρίχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῷ, καὶ εἶπεν ἑκκαῦσιν τὴν κείμενον ἐπταπλασιῶς, ἕως οὐ εἰς τέλος ἑκκαῖθ.

20 Καὶ ἄνδρος ἰσχυροῦς ἰσχυί εἶπε, πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῷ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κείμενον τοῦ πυρός τὴν καιομένην.

21 Τότε τοῖ ἄνδρες ἐκείνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς παραβόροις αὐτῶν, καὶ τειράαι, καὶ περικνημισί, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον της καιρινον τοῦ πυρός της καιομένης.

22 Ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυε· καὶ ἡ καιμιος ἐξεκαῖθη ἐκ περισσοῦ.

23 Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σεδρίχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῷ, ἔπεσον εἰς μέσον της καιρινον της καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτου ἐν μέσῳ της φλογὸς ἡμουντες τὸν Θεοῦ, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

24 Καὶ Ναβουχοδοноσορ ἤκουσεν ἡμουντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασε, καὶ ἐξανάστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστάιιν αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρες τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρός πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀληθῶς βασιλεῦ.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὁ δὲ ἐγὼ ὀρῶ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους, καὶ περιπατῆντας ἐν μέσῳ της πυρός, καὶ διαφθορᾶ ἕκ ἐσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὄρασις τῆ τετάρτου ὁμοία νιφ Θεοῦ.

26 Τότε προσήλθε Ναβουχοδοноσορ πρὸς τὴν θύραν της καιρινον τοῦ πυρός της καιομένης, καὶ εἶπε, Σεδρίχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, οἱ δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ἡψιστου, ἐξέλθετε καὶ δευτε· καὶ ἐξήλθον Σεδρίχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

27 Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι, καὶ οἱ στρατηγοί, καὶ οἱ τοπάρχαι, καὶ οἱ δυνάσαι τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθεώρουν τους ἄνδρας, ὅτι οὐκ ἐκυριεσε τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ ἠ θριξ της κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη, καὶ ὁμοῦ πυρός οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Εὐλογητός ὁ Θεός τῶν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, ὃς ἀπέσειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλατο τους παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποιθεισαν ἐπ' αὐτῶν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοιώσαν, καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνῶσσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἡ τῷ Θεῷ αὐτῶν.

29 Καὶ ἐγὼ ἐκτίθειμαι τὸ δόγμα· Πᾶς λαὸς, φυλὴ, γλῶσσα, ἢ ἐάν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδευαγῶ, εἰς ἀπόλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστι Θεὸς ἕτερος ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι οὕτως.

30 Τότε ὁ βασιλεὺς κατέβηκεν ἰὸν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδευαγῶ, ἃ ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ἠξίωσεν αὐτοὺς, καὶ ἠξίωσεν αὐτοὺς ἠγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων, τῶν ἃ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

31 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, καὶ γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ, εἰρήνην ὑμῖν πληθυνθεῖν.

32 Ἔὰτ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ἤρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν,

33 Ἴδε μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ἢ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Κεφ. δ'. IV.

ΕΓΩ Ναβουχοδονόσορ εὐνηῶν ἤμην ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ εὐθαλῶν^α.

2 Ἐνύπνιον ἶδον, καὶ ἐφοβήρισε με, καὶ ἐταρσίχηθον ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ αἱ ὀράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάραζάν με.

3 Καὶ δι' ἐμοῦ ἐτέθη δόγμα τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μου πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, ὅπως τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐνύπνιου γνωρίσωσί μοι.

4 Καὶ εἰσπορεύοντο οἱ ἐπαοῖδοι, μάγοι, γαζαρνοὶ, ἁ Χαλδαῖοι^α καὶ τὸ ἐνύπνιον^α ἐγὼ εἶπα ἑνώπιον αὐτῶν καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισάν μοι,

5 Ἔως ἠλθε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, ὃς πνεῦμα θεοῦ ἄγιον ἐν ἐαυτῷ ἔχει· ὧ εἶπα,

6 Βαλτάσαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπαιοιδῶν, ὃν ἐγὼ ἐμύσῃον ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἄγιον ἐν σοί, καὶ πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ σε, ἄκουσον τὴν ὄρασιν τοῦ ἐνύπνιου μου, οὗ ἶδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ εἶπόν μοι.

7 Ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθέωρου, καὶ ἰδοὺ δένδρον ἐν μέσῳ τῆς γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πολὺ.

8 Ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον καὶ ἰσχυσε, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἐφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς τὸ πέρασ ἀπάσης τῆς γῆς,

9 Τὰ φύλλα αὐτοῦ ῥαίει, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφή πάντων ἐν αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατοικοῦν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐτρέφετο πᾶσα σὰρξ.

10 Ἐθέωρον ἐν ὀρίματι τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῆς κοίτης μου^α, καὶ ἰδοὺ εἶρ, καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρανοῦ κατέβη.

11 Καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχυί, καὶ οὕτως εἶπεν, Ἐκκόψατε τὸ δένδρον, καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ, καὶ ἐκτινάξατε τὰ φύλλα αὐτοῦ, καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· σαλευθήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ.

12 Πλὴν τὴν φωνὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ εἴσατε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῆ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἡ μερίς αὐτοῦ ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς.

13 Ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδία θηρίου δοθησεται αὐτῷ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῆσονται ἐπ' αὐτόν.

14 Διὰ συγκρίματος εἶρ ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἅγιον τὸ ἐπερωτήματα, ἵνα γινῶσιν οἱ ζῶντες, ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ὑψίστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὧ ἐάν δόξῃ, δώσει αὐτῇ, καὶ ἐξουδένωμα ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ' αὐτήν.

15 Τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ὃ ἶδον ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ σὺ Βαλτάσαρ τὸ σύγκριμα εἶπόν, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύνανται τὸ σῆγκριμα αὐτοῦ δηλώσαι μοι· σὺ δὲ Δανιὴλ δύνασαι, ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἅγιον ἐν σοί.

16 Τότε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπνεύσθη ὡσεὶ ὕφαν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν· καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ, καὶ εἶπε, Κύριε, τὸ ἐνύπνιον ἔστω ἰ τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισιν αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου.

17 Τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθῆν καὶ τὸ ἰσχυρῶν, οὗ τὸ ὕψος ἐφθασεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν,

18 Καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλή καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφή πᾶσιν ἐν αὐτῷ· ὑποκάτω αὐτοῦ κατοικοῦν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ,

19 Σὺ εἶ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθη καὶ ἰσχυσε, καὶ ἡ μεγαλυσὴν του ἐμεγαλύνθη, καὶ ἐφθασεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ κυρεία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

20 Καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶρ, καὶ ἅγιον καταβαίοντα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν, Ἐκτίλατε τὸ δένδρον, καὶ διαφθεύρατε αὐτό, πλὴν τὴν φωνὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ^α ἐν τῇ γῆ εἴσατε^α, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῆ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερίς αὐτοῦ, ἕως οὗ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν.

21 Τοῦτο ἡ σύγκρισιν αὐτοῦ βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα ὑψίστου ἐστίν, ὃ ἐφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα.

22 Καὶ σὺ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοὴν ψωμιοῦσί σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ αὐλοσθήσῃ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῆσονται ἐπὶ σέ, ἕως οὗ γινῶς ὅτι κυριεύει ὁ ὑψίστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὧ ἐάν δόξῃ, δώσει αὐτῇ.

23 Καὶ ὅτι εἶπαν, Εἴσατε τὴν φωνὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου ἢ βασιλεία σου σοι μένει, ἀφ' ἧς ἐάν γινῶς τὴν ἐξουσίαν τὴν οὐράνιον.

24 Διατοῦτο βασιλεῦ ἡ βουλή μου ἀρεστώ σοι, καὶ τὰς ἀδικίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πηνήτων^α ἴσως ἔσται μακρόθυμος τοῖς παραπτώμασί σου ὁ Θεός.

25 Ταῦτα πάντα ἐφθασεν ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα.

26 Μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τῷ ναφ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν,

27 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ φκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας, ἐν τῷ κράτει τῆς σχύος μου, εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου;

28 Ἐπὶ τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι τοῦ βασιλέως ὄντος, φωνὴ ἀπ' οὐρανοῦ ἐγένετο, Σαι

λέγουσι Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ, Ἡ βασιλεία παρήλθεν ἀπὸ σοῦ,

29 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σε ἐκδιώκουσι, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἢ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιούσι σε, καὶ ἐπὶ τὰ καίροι ἀλλαγῆσονται ἐπὶ σέ, ἕως ἂν γνῶς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆν βασιλείαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

30 Αὕτῃ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἤσθη, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτὸ ἐβίβη, ἕως αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων.

31 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλαβον, καὶ αἱ φρένες μου ἐπ' ἐμέ ἐπεστράφησαν, καὶ τῷ ὕψιστῳ ἠλόγησα, καὶ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ἤνεσα, καὶ ἐδόξασα, ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν,

32 Καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὡς οὐδὲν ἐλογίσθησαν· καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτῆ ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς γῆς· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιποιήσεται τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔρει αὐτῷ, τί ἐποίησας;

33 Αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπεστρίφθησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἤλθον· καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ, καὶ οἱ τύρανοί μου, καὶ οἱ μεγιστάνες με ἐξήττησαν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκρατήθη, καὶ μεγαλωσὴν περισσοτέρα προσετέθη μοι.

34 Νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερνῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινὰ, καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερφανείᾳ δύνатаι ταπεινώσαι.

Κεφ. ε'. V.

ΒΑΛΤΑΣΑΡ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστάνιν αὐτοῦ^α χιλίους, καὶ κατέναντι τῶν χιλίων ὁ οἶνος,

2 Καὶ πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γούσει τοῦ οἴνου, τοῦ ἐνεγκύν τὰ σκευῆ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πιάτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ, καὶ αἱ πλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παρικοίτοι αὐτοῦ.

3 Καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκευῆ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ, καὶ αἱ πλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παρικοίτοι αὐτοῦ.

4 Ἐπινον οἶνον· καὶ ἤνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνοῦς, καὶ λιθινοῦς.

5 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δίκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς λαμπάδος ἐπὶ τὸ κόνιαμα τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθέωρει τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφούσης.

6 Τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφή ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασαν αὐτόν, καὶ οἱ σνδεδμοὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκροτούντο.

7 Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ, τῷ ἐσφαγαγείν μίγρους. Χαλδαίους, γαζαρηνοῦς· καὶ εἶπε τοὺς σοφοὺς Βαβυλωνῶν, Ὅς ἂν ἀναγῶσιν αὐτήν.

τὴν γραφὴν ταύτην, καὶ τὴν σύγκρισιν^α γνωρίσει μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μανιάνκης ὁ χρυσοῦς^α ἐπὶ τὸν τριχίλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.

8 Καὶ εἰσπεροεῖντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, οὐδὲ τὴν σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ^α ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐν αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ συνεταράσσαντο.

10 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ βασιλισσα^α εἰς τὸν οἶκον τοῦ πότου, καὶ εἶπε, Βασιλεῦ, εἰς ὃ μὲν αἰῶνα^α ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοὶ σου, καὶ ἡ μορφή σου μὴ ἠλλοιόσθω.

11 Ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν ᾧ πνεῦμα Θεοῦ^α καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρὸς σου, γρηγόρησι καὶ σίνεσις ἐυρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατήρ σου ἄρχοντα ἐπασιδῶν, μίγων, Χαλδαίων, γαζαρηνοῦν, κατέστησεν αὐτῷ^α,

12 Ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ φρόνησις καὶ σίνεσις ἐν αὐτῷ, συγκρίνων ἐνύπνια, καὶ ἀναγγέλλων κρατούμενα, καὶ λύων συνδέσμις Δαυιὴλ^α καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν ὄνομα αὐτῷ^α, Βαλτάσαρ· νῦν οὖν κληθῆτω, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγείλει σοι.

13 Τότε Δαυιὴλ εἰσήλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δαυιὴλ, Σὺ εἶ Δαυιὴλ, ὁ ἅπὸ τῶν υἰῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὃς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ με;

14 Ἦκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἐν σοι, καὶ γρηγόρησις, καὶ σίνεσις, καὶ σοφία περισσὴ εὑρέθη ἐν σοί.

15 Καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σοφοί, μίγροι, γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνώσι, καὶ τὴν σύγκρισιν γνωρίσωσί μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἀναγείλαι μοι.

16 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ, ὅτι^α δύνασαι κρίματα συγκρίναι· νῦν οὖν ἐὰν δυνηθῆς τὴν γραφὴν^α ἀναγνῶναι, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύσθη, καὶ ὁ μανιάνκης ὁ χρυσοῦς ἔσται ἐπὶ τῷ τριχίλῳ σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.

17 Ὁ καὶ εἶπε Δαυιὴλ^α ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Τὰ δόματά σου^α σοὶ ἔστω, καὶ τὴν δωρεάν τῆς οἰκίας σου ἐτέρῳ δός, ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι^α, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι,

18 Βασιλεῦ^α ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας, καὶ τὴν μεγαλωσύνην, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν δόξαν ἔδωκε Ναβουχοδονόσορ τῷ πατρί σου.

19 Καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ, πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλωσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἀνῆρκει, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἔτυπτε, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ὕψου, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἐταπεινῶν.

20 Καὶ ὅτε ἠνύθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τὸν ὑπερῆφανέυσασθαι, κατηρέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας^α, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῆρέθη ἀπ' αὐτοῦ,

21 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη, καὶ μετὰ τῶν ἀνίγων ἢ κατοικία αὐτοῦ, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἐψωμίωσεν αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβίβη, ἕως οὗ ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ Θεὸς^α ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

22 Καὶ σὺ ὄν¹ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ ἐκ ἐταπεινώσεως τὴν κηρδίαν σου ἔκατενώπιον¹ τοῦ Θεοῦ¹ οὐ πάντα ταῦτα ἔγνωσ;

23 Καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης, καὶ τὰ σκεῖνα τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἤνεγκαν ἐνώπιον σου, καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστάνεις σου, καὶ αἱ παλλακαὶ σου, καὶ αἱ παρόκοιτοί σου οἶνον ἐπίετε ἐν αὐτοῖς¹ καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ οἱ ἐξυλίους, καὶ λιθίνους, οἱ οὐ βλέπουσι, καὶ οἱ οὐκ ἀκούουσι, καὶ οὐ γινώσκουσιν ἤνεσας, καὶ τὸν Θεὸν οὐ ἠ πνοή σου ἐν¹ χεὶρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας.

24 Διατοῦτο ἐκ προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἄσπράγγαλος χειρὸς, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξε.

25 Καὶ αὕτη ἡ γραφὴ¹ ἐντεταγμένη, Μανὴ, Θεκέλ, Φάρες.

26 Τοῦτο τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος Μανὴ, ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου, καὶ ἐπληρώσεν αὐτήν.

27 Θεκέλ, ἐστάθη ἐν ζυγῷ, καὶ εὐρέθη ὑπερῆσα.

28 Φάρες, διήρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις.

29 Καὶ εἶπε Βαλτάσαρ, καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δαυιὴλ πορφύραν, καὶ τὸν μανιέκην τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τριχίλον αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξε περὶ αὐτοῦ. ἄ εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ¹.

30 Ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῆρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος.

31 Καὶ Δαρείος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν, ὧν ἐτῶν ἐξήκοντα δύο.

Κεφ. 5. VI.

ΚΑΙ ἤρσεν ἐνώπιον Δαρείου, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας σατράπης ἑκατὸν εἴκοσι, τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐν ὅλῃ¹ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,

2 Καὶ ἐπίων αὐτῶν τακτικούς τρεῖς, ὃς ἦν Δαυιὴλ εἰς ἕξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδοῖναι αὐτοῖς τὸν σατράπης λόγον, ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλήται.

3 Καὶ ἦν Δαυιὴλ ὑπὲρ αὐτοὺς, ὅτι πνεῦμα περισσὸν¹ ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

4 Καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι ἐξήθουν πρόφασιν εὐρεῖν κατὰ Δαυιὴλ¹ καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ παράπτωμα καὶ ἀμπλάκημα ἔχεν ἔνρον κατ' αὐτοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν.

5 Καὶ εἶπον οἱ τακτικοὶ, Οὐχ εὐρήσομεν κατὰ Δαυιὴλ πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις Θεοῦ αὐτῆ.

6 Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι παρέστησαν τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Δαρείε βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

7 Συνβεβούσαντο πάντες οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας σου στρατιῶσι καὶ σατράπαι, ὑπατοὶ καὶ τοπάρχαι, τοῦ στήσαι¹ ὁστίαις βασιλικῆ¹, καὶ ἐνισχύσαι ὀρισμὸν, ὅπως ὃς ἂν δ' αἰτήσῃ¹ αἴτημα παρὰ παντός θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἡ παρὰ σου βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

8 Νῦν οὖν βασιλεῦ στήσον τὸν ὀρισμὸν, καὶ ἔκθεσ γραφὴν, ὅπως μὴ ἄλλοιωθῇ τὸ δόγμα Περσῶν καὶ Μῆδων¹.

9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρείος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα.

10 Καὶ Δαυιὴλ ἠνίκα ἔγνω ὅτι ἐνέταγῃ τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ¹ καὶ αἱ θυρίδες ἀνεωχμέναι αὐτῷ ἐν τοῖς ὑπερφώροις αὐτοῦ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ, καὶ καιροῦς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆ, καὶ

προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἦν ποιῶν ἐμπροσθεν.

11 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι παρετήρησαν, καὶ εὔρον τὸν Δαυιὴλ ἀξιοῦντα καὶ δεόμενον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

12 Καὶ προσελθόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, οὐχ ὀρισμὸν ἔταξας, ὅπως πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν δ' αἰτήσῃ¹ παρὶ παντός θεοῦ καὶ ἀνθρώπου αἴτημα, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἡ παρὰ σου βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μῆδων καὶ Περσῶν οὐ παρελεύσεται.

13 Τότε ἀπεκρίθησαν καὶ λέγουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλεῦς, Δαυιὴλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, οὐχ ὑπετάγη τῷ δόγματι σου¹, καὶ καιροῦς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἔαιτε¹ παρὰ τῆ Θεοῦ αὐτῆ τὰ αἰτήματα αὐτοῦ.

14 Τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ῥῆμα ἤκουσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ περὶ τοῦ Δαυιὴλ ἠγωνισατο τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτόν, καὶ ἕως ἐσπέρσε ἦν ἀγωνιζόμενος τῆ ἐξελεῖσθαι αὐτόν.

15 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Γνωθὶ βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα Μῆδοις καὶ Περσῶν, τοῦ πᾶν ὀρισμὸν καὶ στάσιον ἦν ἂν ὁ βασιλεὺς στήσῃ, οὐ δεῖ παραλλάξαι.

16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε καὶ ἤγαγον τὸν Δαυιὴλ, καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων¹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δαυιὴλ, Ὁ Θεὸς σου, ὃ σὺ λατρεύεις ἐνδολεχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖται σε.

17 Καὶ δ' ἤνεγκαν¹ λίθον, καὶ δ' ἐπέθηκαν¹ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ἐσφραγισατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἄλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν τῷ Δαυιὴλ.

18 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἄδειπνος, καὶ ἐδόματα οὐκ ἐβισνήγκαν¹ αὐτῷ¹ καὶ ὄπνος¹ ἀέστη ἄπ' αὐτοῦ¹ καὶ ἔκλεισεν ὁ Θεὸς τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δαυιὴλ.

19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀέστη τὸ πρᾶξ ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν σπουδῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

20 Καὶ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν τῷ λάκκῳ, ἠ ἐβόησε φωνῇ ἰσχυρᾷ, Δαυιὴλ, ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ τὸ ζῆντος, ὁ Θεὸς σου ὃ σὺ λατρεύεις ἐνδολεχῶς, εἰ ἠδυνήθη ἐξελεῖσθαι σε ἐκ ζώμαλος τῶν λεόντων;

21 Καὶ εἶπε Δαυιὴλ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

22 Ὁ Θεὸς μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτῆ, καὶ ἐνέφραξε τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ ἐκ ἐλυμνηνᾶτό με, ὅτι κατέναντι αὐτοῦ εὐθιῆς εὐρέθη¹ ἔμοι, καὶ ἐνώπιον δέ σου βασιλεῦ παράπτωμα οὐκ ἐποίησα.

23 Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν Δαυιὴλ εἶπεν ἀνεύγκαί ἐκ τοῦ λάκκου¹ καὶ ἀνηνέχθη Δαυιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ πᾶσα διασφόρα οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐπίστευσεν ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ δ' ἠγάγosan¹ τοὺς ἄνδρας τοὺς διαβαλόντας τὸν Δαυιὴλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐμβλήθησαν αὐτοί, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν¹ καὶ ἔκ' ἐθάσαν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς λάκκου, ἕως οὗ ἐκυριεύσαν αὐτῶν οἱ λέοντες, καὶ πάντα τὰ ἰσάτᾳ αὐτῶν ἐλέπτυναν.

25 Τότε ὁ Δαρείος ὁ βασιλεὺς¹ ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, Φυλαῖς, γλωσσῶν, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ¹ Εἰρήνην ὑμῖν πληθύνθειν.

26 Ἐκ προσώπου μου ἐτέθη δόγμα ὁ τοῦτο¹ ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας μου, εἶναι τρέμοντας καὶ φοβούμενους ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Δανιὴλ, ὅτι αὐτός ἐστι Θεός ζῶν, καὶ μίλων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυρεία αὐτοῦ ἕως τέλους.

27 Ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται, καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ἐξεΐλατο τὸν Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων.

28 Καὶ Δανιὴλ καθήθουν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρειοῦ, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρση.

Κεφ. ζ'. VII.

ΕΝ ἔτει πρώτῳ τῷ Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαίων, Δανιὴλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὀράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ¹ καὶ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἔγραψεν.

2 Ἐγὼ Δανιὴλ ἐθεώρουν² καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην³.

3 Καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης, διαφέροντα ἀλλήλων.

4 Τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα⁴, καὶ πτερά αὐτῆς ὡς ἀετοῦ⁵ ἐθεώρουν ἕως οὐ ἐξετίλη τὰ πτερά αὐτῆς⁶ καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἐστάθη, καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ.

5 Καὶ ἰδοὺ θηρίον δεύτερον ὅμοιον ἄρκτω, καὶ εἰς μέρος ἐν ἐστίᾳ⁷, καὶ τρεῖς πλευραὶ⁸ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, ἀναμέσον τῶν ὀδόντων αὐτῆς⁹ καὶ οὕτως ἔλεγον αὐτῇ, Ἀνάστηθι, φάγε σάρκα πολλίς.

6 Ὅπισω τοῦτου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ παράλας¹⁰ καὶ αὐτῇ περὶ τέσσαρα πτείνου ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ.

7 Ὅπισω τοῦτου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερὸν καὶ ἐκθαμβόν, καὶ ἰσχυρὸν περισσῶς, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροὶ¹¹, ἔσθιον, καὶ λεπτινόν, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάται, καὶ αὐτὸ διάφορον περισῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ¹² καὶ κέρατα δέκα¹³ αὐτῷ.

8 Προεβόουν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρὸν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεργιζώθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ¹⁴ καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοί, ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι τῷ φ, καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλη.

9 Ἐθεώρουν ἕως ὅτου οἱ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸν ἡμερῶν ἐκάθητο, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτῶν λευκὸν ὡσεὶ χιῶν¹⁵, καὶ ἡ θριξὶς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον καθαρὸν, ὁ θρόνος αὐτοῦ φλόξ πυρός, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον.

10 Ποταμὸς πυρός¹⁶ εἶλκεν ἔμπροσθεν αὐτῶν χίλιας χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῶν, καὶ μύριας μυριάδες παρείστηκαν αὐτῶν κριτήριον ἐκάθησε, καὶ βίβλοι ἠνεψώθησαν.

11 Ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκείνο ἐλάλει, ἕως ἂν ἠνρήθη τὸ θηρίον¹⁷, καὶ ἀπόλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καινὸν πυρός.

12 Καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων μετεστάθη ἡ ἀρχή¹⁸, καὶ μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως καιροῦ καὶ καιροῦ.

13 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός, καὶ ἰδὼν μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς ἀν-

θρώπου ἐρχόμενος¹⁹, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἐφθασε, καὶ προσήνεχθη αὐτῷ²⁰.

14 Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, καὶ γλώσσαι αὐτῷ δουλεύουσιν²¹ ἡ ἐξουσία αὐτῷ, ἐξουσία αἰώνιος, ἣτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται.

15 Ἐφρίξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἔξει μου, ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ αἱ ὀράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάρασσόν με.

16 Καὶ προσήλθον ἐνὶ τῶν ἐστηκότων, καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάντων τούτων²² καὶ εἶπέ μοι τὴν ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων ἐγνωρίσέ μοι.

17 Ταῦτα τὰ θηρία²³ τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλείαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς,

18 Αἱ ἀρθήσονται²⁴ καὶ παραλήφονται τὴν βασιλείαν ἀγίου ὑψίστου, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰῶνων.

19 Καὶ ἐζήτησαν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου²⁵ ὅτι ἦν ὁ διαφέρων²⁶ παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροὶ, καὶ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοὶ, ἔσθιον, καὶ λεπτινόν, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάται²⁷.

20 Καὶ περὶ τῶν κερῶν αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος, καὶ ἐκτινέξαντος τῶν ὀφθαλμῶν²⁸ αὐτοῦ ὡς οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοιπῶν.

21 Ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρας ἐκείνο ἐποίησε πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ ὁ ἴσχυσε²⁹ πρὸς αὐτούς,

22 Ἐως οὐ ἦλθεν ὁ παλαιός³⁰ ἡμερῶν, καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν ἁγίους ὑψίστου³¹ καὶ οἱ καιροὶ ἐφθασε, καὶ τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι.

23 Καὶ εἶπε, Τὸ θηρίον τὸ τέταρτον, βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῇ, ἣτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συμπατήσεται αὐτὴν καὶ κατακόψει.

24 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπερῖσει κακοῖς πάντα τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει,

25 Καὶ λόγους πρὸς τὸν ὑψηλόν λαλήσει, καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου παλαῶσει, καὶ ὑπονοήσει τοῦ ἀλλοιωῦσαι καιροὺς καὶ νόμον, καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ³² καὶ καιρῶν καὶ ἡμισυ καιροῦ.

26 Καὶ τὸ κριτήριον³³ ἐκάθησε, καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσουσι τοῦ ἀφανίσαι, καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους.

27 Καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασιλέων τῶν ὑποκάτω παντός τοῦ οὐρανοῦ, ἐδόθη ἁγίους ὑψίστου³⁴ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύουσιν καὶ ὑπακούουσιν.

28 Ἐως ὧδε τὸ πέρασ τοῦ λόγου³⁵ ἐγὼ Δανιὴλ, οἱ διαλογισμοὶ μου ἐπὶ πολλῷ ἀνετάρασσόν με, καὶ ἡ μορφή μου ἠλλοιώθη³⁶, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὁ διηγήθησα³⁷.

Κεφ. η'. VIII.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως ὄρασις ὤφθη πρὸς μέ¹ ἐγὼ Δανιὴλ² μετὰ τῶν ὀφθεισῶν μοι τὴν ἀρχήν.

2 Καὶ ἤμην ἐν Σούσοις τῆς βίβει, ἡ ἔστιν ἐν χώρα Αἰλάμ³ καὶ ἤμην ἐπὶ τοῦ Οὐββαίλ.

3 Καὶ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἰδοὺ

καὶ ἰδοὺ κριὸς εἶς ἐστῆκός τε πρό τοῦ Οὐβὶλ, κ' αὐτῷ κέρατα ἄψηλά κ' τὸ ἐν ὑψηλότερον τῷ ἔτερον, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαιναν ἐπ' ἐσχίτων.

4 Καὶ ἴδον τὸν κριὸν κρατίζοντα κατὰ θήλισσαν, καὶ Βορῖαν, καὶ Νότον, καὶ πάντα τὰ θηρία αὐτῷ ἵσθηται ἔνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπιούση κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐμεγαλύνθη.

5 Καὶ ἐγὼ ἤμην συνιῶν, καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἦρχετο ἀπὸ Λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἦν ἀπτόμενος τῆς γῆς, κ' τῷ τράγῳ κέρας ἔμεσον ἰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἤλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἔχοντος, οὐ ἴδον ἄστιος ἔνώπιον τοῦ Οὐβὶλ, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

7 Καὶ ἴδον αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, κ' ἐξηγριάνθη ἰ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔπαισε τὸν κριόν, καὶ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἰσχύς τῷ κριῷ, τὸ στήναι ἔνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἐρρίψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τὸν κριὸν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

8 Καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα, καὶ ἐν τῷ ἰσχυῶν αὐτὸν, συνετρίβη τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ ἀνέβη ἕτερα ἄ τέσσαρα ὑποκίτω αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἄνεμους τοῦ οὐρανοῦ.

9 Καὶ ἐκ τοῦ ἐνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρις ἐν ἰσχυρῶν, καὶ ἐμεγαλύνθη περισσῶς πρὸς τὸν Νότον, καὶ πρὸς τὴν δύναμιν.

10 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς δυνίμεως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς δυνίμεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἄστρον, καὶ συνεπάτησαν αὐτή.

11 Καὶ ἕως οὐ ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτὸν θυσία ἐταρίχθη, καὶ κατευδῶθη αὐτῷ, καὶ τὸ ἅγιον ἐρμηώθη-σεται.

12 Καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν θυσίαν ἁμαρτία, καὶ ἐρρίφη χυμαὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἐποίησε, καὶ ἐβωδῶθη ἡ.

13 Καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἁγίου λαλοῦντος, καὶ εἶπεν εἰς ἅγιος τῷ φελμουνὶ τῷ λαλοῦντι, Ἔως πότε ἡ ὄρασις στήσεται, ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρμηώσεται ἡ δοθεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται;

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἔως ἐσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι δισχίλια καὶ τετρακόσια, καὶ καθαρῶσεται τὸ ἅγιον.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιὴλ, τὴν ὄρασιν, καὶ ἐξήτουν σύνεσιν, καὶ ἰδοὺ ἔστη ἔνώπιον ἐμοῦ ὡς ὄρασις ἀνδρός.

16 Καὶ ἤκουσα φωνῆν ἀνδρός ἀναμέσον τοῦ Οὐβὶλ, καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἶπε, Γαβριὴλ συνέτισον ἐκείνον τὴν ὄρασιν.

17 Καὶ ἤλθε, καὶ ἔστη ἂ ἐχόμενος ἰ τῆς στίσεως μου, καὶ ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὸν ἐθαμβήθη, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ εἶπε πρὸς με, Σίνες υἱὲ ἀνθρώπου, ἔτι γάρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὄρασις.

18 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, α πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἠψατό μου, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ πόδους.

19 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσομένα ἐπ' ἐσχάτων τῆς ὀργῆς, ἔτι γάρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὄρασις.

20 Ὁ κριὸς ὃν εἶδες, ὃ ἔχων τὰ κέρατα, βασιλεὺς ἑ Μήδων καὶ Περσῶν.

21 Ὁ τράγος τῶν αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων, καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτὸς ἔστιν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.

22 Καὶ τοῦ συντριβέντος οὗ ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ἀποκίτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπ' ἐσχίτων τῆς βασιλείας αὐτῶν, πληρομένους τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεῖς ἀναίδης προσώψω, καὶ συνιῶν προβλήματα,

24 Καὶ κριταὶ ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ θαυμασιὰ διαφθερεῖ, καὶ κατευθυνεῖ, καὶ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροῦς, καὶ λαὸν ἅγιον.

25 Καὶ ἡ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατευθυνεῖ, δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ μεγαλυθήσεται, καὶ δόλῳ διαφθερεῖ πολλῆς, καὶ ἐπὶ ἀπαιτίας πολλῶν στήσεται, καὶ ὡς ὡτὶ χειρὶ συντρίψει.

26 Καὶ ἡ ὄρασις τῆς ἐσπέρας καὶ τῆς πρωίας τῆς ῥηθείσης ἄληθως ἔστι, καὶ σύ σφραγίσον τὴν ὄρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλάς.

27 Καὶ ἐγὼ Δανιὴλ ἐκοιμήθη, καὶ ἐμαλακίσθη, καὶ ἀνέστη, καὶ ἐποίησεν τὰ ἔργα τοῦ βασιλείως, καὶ ἐθαύμαζον τὴν ὄρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνιῶν.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου τοῦ υἱὸς Ἀσσηρήν ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἰ Μήδων, ὃς ἔβα σίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων,

2 Ἐγὼ Δανιὴλ συνήκα ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, ὃς ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν τὸν προφήτην, εἰς συμπληρωσιν ἐρημώσεως Ἰερουσαλήμ ἐβδομήκοντα ἔτη.

3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν, τὸ ἐκζητῆσαι προσεσχίην καὶ δέησεις ἐν νηστείας καὶ σάκκῳ.

4 Καὶ προσεξήμην πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἐβωολογήσασθην, καὶ εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλίσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεος σου τοῖς ἁγαπῶσι σε, καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου,

5 Ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἀπέστημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου,

6 Καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, οἱ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματι σε πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς.

7 Σοὶ Κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου, ὡς ἡμέρα αὐτῆ, ἀνδρὶ Ἰσδα, καὶ τοῖς ἔνοικοῦσιν ἰ Ἰερουσαλήμ, καὶ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς ἔγγυς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, οὗ δίσέπαρα αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐν ἀθεσία αὐτῶν ἡ ἠθέτησαν.

8 Ἐν σοὶ Κύριε ἔστιν ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου, καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, οἵτινες ἠμάρτομεν.

9 Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἰλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν.

10 Καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν.

11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέβησαν τὸν νόμον

σου, καὶ ἐξέκλιαν τοῦ μὴ ἰκοῦσαι ἰ τῆς φωνῆς σου· καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα, καὶ ὁ ὕρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ Μωυσέως δάλα τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.

12 Καὶ ἔστῃσε τοὺς λόγους αὐτοῦ οὐδ ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν, οἱ ἔκρινον ἡμᾶς, ἐπαγαγείν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ ἐρανεῖ, κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἱερουσαλήμ,

13 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ πᾶντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἔκ ἐδείχθημεν τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ἀδικιών ἡμῶν, καὶ τοῦ συνείνα ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σου.

14 Καὶ ἐρηγόρησε Κύριος, καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ποίησιν αὐτοῦ ἦν ἐποίησε, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

15 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κρῆμιά, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.

16 Κύριε ἐν πᾶσιν ἐλεημοσύνη σου, ἀποστραφῆτω δὴ ὁ θυμὸς σου, καὶ ἡ ὄργη σου ἀπὸ τῆς πόλεως σου Ἱερουσαλὴμ ὄρους ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ λαὸς σου εἰς ὀνειδισμὸν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικλήκῃ ἡμῶν.

17 Καὶ νῦν εἰσάκουσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἰ τῶν προσευχῆς τοῦ δούλου σου καὶ τῶν δεήσεων αὐτοῦ, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ἅγιόν σου τὸ ἔρημον, ἐνεκεν σε Κύριε.

18 Κλίνοι ὁ Θεὸς μου τὸ οὖς σου, καὶ ἀκούσον ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε τὸν ἀφανισμόν ἡμῶν, καὶ τῆς πόλεως σου ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς· ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ῥιπτούμεν τὸν οἰκτιρὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου τοὺς πολλοὺς Κύριε.

19 Ὁ εἰσάκουσον Κύριε ἰ, ἰλιθίῃτι Κύριε ἰ, προσχες Κύριε ἰ· μὴ χρονίσῃς ἐνεκεν σου ὁ Θεὸς μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου.

20 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος, καὶ προσευχομένου, καὶ ἐξαγορευόντος· τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ῥιπτοῦντος τὸν ἔλεόν μου ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου,

21 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλῆντος ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Γαβριήλ, ὃν ἴδον ἐν τῇ ὀράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος, καὶ ἦσατό μου, ὡσεὶ ὤραν θυσίας ἔσπερινῆς.

22 Καὶ συνέτισέ με, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, καὶ εἶπε, Δανιὴλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε σίνεσιν.

23 Ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου, ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαι σοι, ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμῶν εἶ σύ ἰ, καὶ ἐνοήθητι ἐν τῷ ῥήματι, καὶ σῖνες ἐν τῇ ὄψτασι.

24 Ἐβδομηκοντα ἑβδομάδες συνετήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὸν συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν, καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας, καὶ ἀπαλεῖψαι τὴς ἀδικίας ἰ, καὶ τοῦ ἐξιλιάσασθαι ἀδικίας, καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον, καὶ τοῦ σφραγίσαι ὄρασιν καὶ προφήτην, καὶ τοῦ χρισταῖ ἁγίου αἰών.

25 Καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγῳ τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομησαῖ Ἱερουσαλὴμ, ἕως Χριστοῦ ἠηουμένου ἑβδομάδες

ἑπτὰ, καὶ ἑβδομίδες ἐξηκονταδύο καὶ ἐπιστρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεία, καὶ ὁ τεῖχος ἰ, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί.

26 Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἐξηκονταδύο, ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ συν τῷ ἠηουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἐκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τέλους πολέμου συνετημημένοι τάξει, ἀφανισμοῖς.

27 Καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομαῖς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἂ ἁρθήσεται μου θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερόν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἔρημωσιν.

Κεφ. ι. X.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ Κύριου βασιλείως Περσῶν λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ ἰ δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὄψτασι.

2 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν,

3 Ἄρτον ἐπιθυμῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσηλθὼν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλείψαμι, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν.

4 Ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ ἰ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τῆ πρώτου, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τῷ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, αὗτος ἐστὶ Ἴγρις Ἐδδεκέλ.

5 Καὶ ἤρῃ τὸν ὄφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰς ἐνδεδιμένους βαδῶν, καὶ ἡ ὄσφιν αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ Ὡφιάξ,

6 Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ἰ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ ἰ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βροχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου.

7 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὄψτασιν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἴδον τὴν ὄψτασιν· ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐψῆγον ἐν φόβῳ.

8 Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ἴδον τὴν ὄψτασιν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος.

9 Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ἀκούσαι με αὐτοῦ, ἤμην κατανευγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν.

10 Καὶ ἰδοὺ χεῖρ ἀπτομένη μου, καὶ ἠγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου.

11 Καὶ εἶπε πρὸς με, Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σε, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλη πρὸς σε· καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν πρὸς με τὸν λόγον τούτου, ἀνέστην ἐντρομος.

12 Καὶ εἶπε πρὸς με, Μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τὸν συνέναι, καὶ κακῶθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου.

13 Καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου· εἰκοσι καὶ μίαν ἡμέραν καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἰς τῶν ἀρχόντων ἦλθε βοηθησαί μου, καὶ αὐτὸν κατελίπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἀρχόντος βασιλείας Περσῶν,

14 Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσεται

τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἐτί
 ἄ ἤ ὄρασις εἰς ἡμέρας.

15 Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ
 τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου
 ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγη.

16 Καὶ ἴδων ὡς ὁμοίους υἱοῦ ἀνθρώπου
 ἦψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἦνοιξα τὸ στόμα
 μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστάμεν
 ἐναντίον μου, Κύριε, ἐν τῇ ὑπασίᾳ σου ἐσπίφη
 τὴ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύιν.

17 Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου κύριε λα-
 λῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου, καὶ ἐγώ,
 ἄπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοί ἰσχυς, καὶ
 ἄ πνεῦμα ἄ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί.

18 Καὶ προσέθετο, καὶ ἦψατό μου ὡς ὄρασις
 ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσά με,

19 Καὶ εἶπέ μοι, Μὴ φοβῶν ἀνηρ ἐπιθυμιῶν,
 εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε· καὶ ἐν τῷ λα-
 λῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἰσχυσα, καὶ εἶπα, Λα-
 λέϊτω ὁ κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με.

20 Καὶ εἶπεν ἄ, Εἰ οἶδας, ἵνατί ἦλθον πρὸς
 σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμήσαι μετὰ
 ἄ τοῦ ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγώ ἄ εἰσπορευ-
 ὄμην, καὶ ὁ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρηχο.

21 Ἄλλ' ἡ ἀνιγγελοῦ σοι τὸ ἐνταχθῆναι
 ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ἀντεχό-
 μενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἡ ἄ Μιχαήλ
 ὁ ἄρχων οὐρανῶν.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΚΑΙ ἐγὼ ἐν ἑτῆ πρώτῳ Κύριε ἔσην εἰς κράτος
 καὶ ἰσχύιν.

2 Καὶ νῦν ἀληθεῖαν ἀναγγελοῦ σοι· ἰδοὺ ἐτι
 τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ Περσίᾳ, κ
 ὁ τέταρτος πλουτήσει πλοῦτον μέγαν παρὶ
 πάντας· καὶ μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τοῦ
 πλοῦτος αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται πάσαις βασι-
 σιλείαις Ἑλλήνων.

3 Καὶ ἀναστήσεται βασιλεὺς δυνατός, καὶ
 κυριεύσει κυρείας πολλῆς, καὶ ποιήσει κατὰ
 τὸ θέλημα αὐτοῦ

4 Καὶ ὡς ἂν στῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, συντρι-
 βήσεται, καὶ διαφθεθήσεται εἰς τὰς τέσσαρας
 ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα
 αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν κυρείαν αὐτοῦ, ἦν ἐκυ-
 ρίευσεν, ὅτι ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, κ
 ἑτέροις ἐκτός τούτων ἄ.

5 Καὶ ἐνίσχυσει ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου· καὶ
 ἄ εἰς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἐνίσχυσει ἐπ' αὐτὸν,
 καὶ κυριεύσει ἄ κυρείαν πολλήν.

6 Καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ ἄ συμμιγήσονται,
 καὶ ἄ θυγάτηρ βασιλέως τοῦ Νότου εἰσελεύσε-
 ται πρὸς βασιλέα τοῦ Βορρᾶ, τοῦ ποιῆσαι
 συνθήκας μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατήσεται ἰσχύος
 βραχίονος, καὶ οὐ στήσεται τὸ σπέρμα αὐτῆ,
 καὶ παραδοθήσεται αὐτῇ, καὶ οἱ φέροντες ἐν
 τῇ, καὶ ἡ νεάνις, καὶ ὁ κατισχυῶν αὐτήν ἐν
 τοῖς καιροῖς.

7 ἄ Ἀναστήσεται ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς ρίζης αὐ-
 τῆς, ἄ τῆς ἐτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ ἤξει πρὸς τὴν
 δύναμιν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὑποστηρίγ-
 ματα τοῦ βασιλέως τοῦ Βορρᾶ, καὶ ποιήσει
 ἐν αὐτοῖς, καὶ κατισχύσει.

8 Καὶ γὰρ τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἄ μετὰ τῶν χω-
 νεντιῶν αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν,
 ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, μετὰ αἰχμαλωσίας οἴσει
 εἰς Αἴγυπτον, καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασι-
 λέα τοῦ Βορρᾶ.

9 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ

βασιλέως τοῦ Νότου, καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν
 γῆν αὐτοῦ.

10 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συναξοῦσιν ὄχλον ἄ ἀνα-
 μέσον· πολλῶν· καὶ ἄ ελεύσεται ἄ ἐρχόμενος
 καὶ κατακλύζων, καὶ παρελεύσεται, καὶ ἄ κα-
 θίεται, καὶ συμπροσπλακίσεται ἔως τῆς
 ἰσχύος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τῆ Νότη, κ
 ἐξελεύσεται, καὶ πολεμήσει μετὰ ἄ τῆ βασι-
 λέως τοῦ Βορρᾶ, καὶ στήσει ὄχλον πολὺν, κ
 παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ,

12 Καὶ λήψεται τὸν ὄχλον, καὶ ἄ ὑψωθήσε-
 ται ἄ ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας,
 καὶ οὐ κατιχύσει.

13 Καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ, κ
 ἄξει ὄχλον πολὺν ὑπὲρ τὸν πρότερον· καὶ εἰς
 τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελεύσεται
 εἰσόδια ἐν δυνάμει μεγάλη, καὶ ἐν ὑπάρξει
 πολλῇ.

14 Καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ ἐπα-
 ναστήσονται ἐπὶ βασιλείᾳ τοῦ Νότου, καὶ οἱ
 υἱοὶ τῶν λοιμῶν τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται,
 τῷ στήσαι ὄρασιν, καὶ ἄσθενήσουσι.

15 Καὶ εἰσελεύσεται ἄ βασιλεὺς τῆ Βορρᾶ,
 καὶ ἔκχησει πρόσχωμα, καὶ συλλήψεται πόλεις
 ὄχρους, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ βασιλέως τοῦ
 Νότου ἄ στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ
 ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἰσχύς τῶ σῆναι.

16 Καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτὸν
 κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἔστας
 κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ στήσεται ἐν τῇ
 γῇ τοῦ σαβεῖ, καὶ ἄ τελεσθήσεται ἄ ἐν τῇ χειρὶ
 αὐτοῦ.

17 Καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰσελθεῖν
 ἐν ἰσχύϊ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εὐ-
 θεία πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει· καὶ θυγατέρα
 τῶν γυναικῶν ὀδώσει αὐτῷ ἄ διαφθεύριαι αὐτῆν,
 καὶ οὐ μὴ παραμείνη, καὶ οὐκ αὐτῷ ἔσται.

18 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς
 τὴν νήσου, καὶ συλλήψεται πολλὰς, κ κατα-
 πύσει ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, πλὴν ἄ
 ὀνειδισμὸς αὐτοῦ ἐπιστρέψει αὐτῷ.

19 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς
 τὴν ἰσχύν τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἄσθενήσει, καὶ
 πεσεῖται, καὶ οὐχ εὐρεθήσεται.

20 Καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ρίζης αὐτῆ φυτὸν
 ἄ τῆς βασιλείας ἐπὶ τῆς ἐτοιμασίας αὐτοῦ
 παραβιβαίζων, πρίσσων δόξαν βασιλείας· κ
 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐτι συντριβήσεται, κ
 οὐκ ἐν προσώποις, οὐδὲ ἐν πολέμῳ.

21 Στήσεται ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ, ἐξ-
 δανῆθ, καὶ οὐκ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασι-
 λείας· καὶ ἤξει ἐν εὐθνήνῃ, καὶ κατισχύσει
 βασιλείας ἐν ὀλιθῆμασι,

22 Καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος ἄ κατα-
 κλυσθήσονται ἀπὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ συνα-
 τριβήσονται, καὶ ἠγούμενος διαθήκης.

23 Καὶ ἀπὸ τῶν συναμιξῶν πρὸς αὐτὸν
 ποιήσει δόλον, καὶ ἀναβήσεται, καὶ ὑπερισχύ-
 σει αὐτοὺς ἐν ὀλιγῷ ἔθνει.

24 Καὶ ἐν εὐθνήνῃ, καὶ ἐν πίσσι χώραις ἤξει,
 καὶ ποιήσει ἄ οὐκ ἐποίησαν οἱ πατερες αὐτοῦ
 καὶ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ· προνομίη κ
 σκῦλα καὶ ὑπαρξὴν αὐτοῖς διασκορπιεῖ, κ ἐπὶ
 Αἴγυπτον λογίεται ἄ λογιμοῦσι· καὶ ἔως
 καιροῦ.

25 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ ἡ
 καρδία αὐτοῦ ἐπὶ βασιλείᾳ τοῦ Νότου ἐν δυνά-

μει μεγάλη' και ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου συνάψει πόλεμον ἂ ἐν δυνάμει μεγάλη και ισχυρᾷ σφόδρα, και οὐ στήσονται, ὅτι λογιούνται ἐπ' αὐτὸν λογισμοὺς,

26 Και φάγονται τὰ δέοντα αὐτοῦ, κ' συντριφουσιν αὐτὸν, και δυνάμεις κατακλύσει, κ' πεσοῦνται τραυματῖα πολλοί.

27 Και ἀιφότεροι οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν, και ἐπὶ τραπέζῃ μὲν ψευδῆ λαλήσουσι, και οὐ κατευθυνεῖ, ὅτι ἐτι πέρασ εἰς καιρὸν.

28 Και ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει πολλῇ, και ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν, και ποιήσει, και ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

29 Εἰς τὸν καιρὸν ἐπιστρέψει, και ἤξει ἐν τῷ Νότῳ, και οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη και ἂ ἡ ἔσχατη.

30 Και εἰσελεύσονται ἂ ἐν αὐτῷ ἂ οἱ ἐκπορευόμενοι Κίτιοι, και ταπεινωθήσεται, και ἐπιστρέψει, και θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν' και ποιήσει, και ἐπιστρέψει, και συνήσει ἐπὶ τοὺς καταλιπόντας διαθήκην ἁγίαν.

31 ἂ Και σπέρματα ἐξ αὐτοῦ ἀναστήσονται, και βεβηλώσουσι τὸ ἅγιασμα τῆς δυναστείας, και μεταστήσουσι τὸν ἐνδελεχισμόν, και δώσουσι βδέλυγμα ἡφανισμένον.

32 Και οἱ ἀνομούντες διαθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι' κ' λαὸς γινώσκοντες Θεὸν αὐτοῦ καταχύσουσι, και ποιήσουσι,

33 Και οἱ συνετοὶ ἂ τοῦ λαοῦ' συνήσουσιν εἰς πολλὰ, και ἀσθενήσουσιν ἐν βρομφαίᾳ, και ἐν φλογί, και ἐν αἰχμαλωσίᾳ, και ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν.

34 Και ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοῦ, βοηθήσονται βοηθειαν μικράν, και προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι.

35 Και ἀπὸ τῶν συνιέντων ἀσθενήσουσι, τοῦ πυρῶσαι αὐτοῦ, και τοῦ ἐκλέξασθαι, και τοῦ ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ πέρασ, ὅτι ἐτι εἰς καιρὸν.

36 Και ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ' και ὁ βασιλεὺς ὑψωθήσεται κ' μεγαλυνηθήσεται' ἐπὶ πάντα θεόν, ἂ και λαλήσει ὑπέρογκα, και κατευθυνεῖ μέχρις οὐ συντελεσθῆ ἡ ὄργη, εἰς γὰρ συντέλειαν γίνεται.

37 Και ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶν πατέρων αὐτῶ οὐ συνήσει, και ἂ ἐπιθυμία' γυνικῶν, και ἐπὶ ἂ πᾶν' θεόν οὐ συνήσει, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνηθήσεται.

38 Και Θεὸν μαωξείμ ἐπὶ τόπου αὐτοῦ ἂ δοξάσει, και θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, δοξάσει ἐν χρυσῷ και ἀργύρῳ κ' λίθῳ τιμίῳ, και ἐν ἐπιθυμίᾳσι.

39 Και ποιήσει τοὺς ὑχυρώμασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ ἄλλοτριου, και πληθυνεῖ ὄψαν, και ὑποτιθεῖ αὐτοῖς πολλοὺς, και γῆν διελεῖ ἐν δώροισ'

40 Και ἐν ἂ καιροῦ' πέρατι συγκερατισθήσεται μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου' κ' συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ ἐν ἄρμασι και ἐν ἱππέσιν και ἐν κινισί πολλαῖς, και ἂ εἰσελεύσονται' εἰς τὴν γῆν, και συντρέψει, κ' παρελεύσεται,

41 Και εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν τοῦ σαβαείμ, και πολλοὶ ἀσθενήσουσι' και οὗτοι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, Ἐδῶμ, κ' Μωάβ,

και ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμών.

42 Και ἔκτενεῖ τὴν χεῖρα ἂ ἐπὶ τὴν γῆν, και γῆ Αἰγυπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν.

43 Και κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τοῦ χροσσοῦ και τοῦ ἀργύρου, και ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου, και Διβύων, και Λιθιόπων, ἐν τοῖς ὑχυρώμασιν αὐτῶν.

44 Και ἀκοαί και σπουδαὶ ταράξουσιν αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν και ἀπὸ Βορρᾶ' και ἤξει ἐν θυμῷ πολλῷ, τοῦ ἀφανίσει πολλοὺς ἂ.

45 Και πῆξει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐφ' αὐτῷ, ἀναμείσον τῶν θαλασσῶν εἰς ὄρος σαβαειν ἁγίου, ἂ ἤξει ἕως μέρους ἂ αὐτοῦ, και οὐκ ἔσται ὁ ῥόμενος αὐτόν.

Κεφ. β'. XII.

ΚΑΙ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἐσηκῶς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σσ' κ' ἔξει καιρὸς θλίψεως, θλίψις οἴα οὐ γέγονεν ἀπ' οὐ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῆ, ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου' ἂ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαὸς σου πᾶς ἂ ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ.

2 Και πολλοὶ τῶν καθυδόντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσουσι, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, κ' οὗτοι εἰς ὀνειδισμόν και εἰς αἰσχρὴν αἰώνιον.

3 Και οἱ συνιέτες ἂ λάμπουσιν' ὅς ἡ λάμπροτης τοῦ σερωμάτος, κ' ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀσέρες εἰς τοὺς αἰῶνας, κ' ἔτι.

4 Και σὺ Δανιὴλ ἔμψρασον τοὺς λόγους, κ' σφράγισον τὸ βιβλίον εἰς καιροῦ συνιλείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ και πληθυνθῆ ἡ γνώσις.

5 Και ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ, και ἴδου δύο ἕτεροι εἰσηκίσαγ, εἰς ἐννεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ, κ' εἰς ἐννεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ.

6 Και εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, ἂ ἔως ποτε τὸ πέρασ ἂν εἶρηκας τῶν θαυμασιῶν;

7 Και ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐνδεδυμένου τα βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ' και ἔψφωσεν τὴν δεξιάν αὐτοῦ και τὴν ἄριστερην αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, και ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν ἂ καιρῶν' και ἤμισον καιρὸν, ἐν τῷ συντελεσθῆναι διασκοπισμόν ἂ γινώσονται πάντα ταῦτα.

8 Και ἐγὼ ἤκουσα, και οὐ συνῆκα' και εἶπα, Κύριε, τί ἂ τα' ἔσχατα τούτων;

9 Και εἶπε, Δεῦρο Δανιὴλ, ὅτι ἐμψφραγμένοι και ἔσφραγισμένοι οἱ λόγοι ἕως καιροῦ πέρασ.

10 Ἐκλεγῶσι, και ἐκλευκανθῶσι, και πυρωθῶσι, και ἁγιασθῶσι, πολλοὶ' και ἀνομιῶσιν ἀνομοι, και οὐ συνήσουσι πάντες ἀνομοι, και οἱ νοήμονες συνήσουσι.

11 Και ἀπὸ καιροῦ παραλλίξεως τοῦ ἐνδελεχισμού, ἂ και δοθήσεται τὸ βδέλυγμα, ἔρημώσεως, ἡμέρας χίλιας διακόσται ἐννενηκοντα.

12 Μακάριος ὁ ἂ ὑπομένων' και φθίσις εἰς ἡμέρας χίλιας τριακοσίας τριακονταέντε.

13 Και σὺ δεῦρο, και ἀναπαύου' ἔτι γὰρ ἡμέραι ἂ ἔωρα εἰς ἀναπλήρωσιν συντέλειαν, ἂ και ἀναστήθῃ εἰς τὸν κλήρὸν σου εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.

Κεφ. α'. Ι.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὡσηὲ τὸν τοῦ Βεθρεϊ, ἐν ἡμέραις Ὁζίου, καὶ Ἰωάθαμ, κ' Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοάμ^α υἱῷ Ἰωῖς βασιλέως Ἰσραὴλ.

2 Ἀρχὴ λόγου Κυρίου ἐν Ὡσηὲ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ὡσηὲ, Βάδιζε, λάβε σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας, καὶ τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὅπισθεν τῆς Κυρίου.

3 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Γόμερ, θυγατέρα Δεβηλαὴμ^α καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐστὶ μικρὸν, καὶ ἐκδικήσω τὸ αἴμα τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συντρίψω τὸν τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν κοιλάδι τοῦ Ἰσραὴλ.

6 Καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκε θυγατέρα^α κ' εἶπεν αὐτῷ, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς, Οὐκ ἠλεημένη, διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάσσομαι αὐτοῖς.

7 Τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰούδα ἐλέησω, καὶ σώσω αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ σώσω αὐτὰς ἐν τόφῳ, οὐδὲ ἐν ρομφαίᾳ, οὐδὲ ἐν πολέμῳ, οὐδὲ ἐν ἵπποις, ἢ οὐδὲ ἐν ἵππεσι.

8 Καὶ ἀπεγαλάκτισε τὴν οὐκ ἠλεημένην^α κ' συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν.

9 Καὶ εἶπε, Κρίλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Οὐ λαὸς μου, διότι ἡμεῖς οὐ λαὸς μου, καὶ ἐγὼ ἕκ ἐμὶ ἡμῶν.

10 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἢ οὐκ ἐκμετρηθήσεται, οὐδὲ ἐξαριθμηθήσεται^α καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόφῳ, οὐ ἐρρέθη αὐτοῖς, Οὐ λαὸς μου ὑμεῖς, ἢ κληθήσονται^α καὶ αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

11 Καὶ συναθήσονται^α υἱοὶ Ἰούδα, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιποαυτοῖ, καὶ θησονται ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν, καὶ ἀναθήσονται ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰσραὴλ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΠΙΠΑΤΕ τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν, λαὸς μου, καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν, Ἠλεημένη.

2 Κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν, κρίθητε, ὅτι αὐτὴ οὐ γυνὴ μου, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς^α καὶ ἐξαρῶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου, καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς.

3 Ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς^α καὶ θύσω αὐτὴν ἢ ἐρημον, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει.

4 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω, ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν.

5 Ὅτι ἐξεπορνεύσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν, κατήσχυεν ἡ τεκούσα αὐτά^α ὅτι εἶπε, Ἰ πορεύσομαι ὅπως τῶν ἐραστῶν μου, τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου, καὶ τὸ ὕδωρ μου, καὶ τὰ ἰμάτιά μου, καὶ τὰ ἰθύνιά μου, τὸ ἔλαιόν μου, καὶ πάντα ὅσα μοι καθέκει.

6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοφι, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδὰς^α,

καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὔρω.

7 Καὶ καταδιώξεταί τους ἐραστὰς αὐτῆς, κ' ἢ μὴ καταλάβῃ αὐτοῖς^α καὶ ζητήσῃ αὐτοὺς, κ' ἢ μὴ εὔρω αὐτοῖς^α καὶ ἔρει, Πορεύσομαι, καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον, ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε, ἢ νῦν.

8 Καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ὅτι ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ^α αὕτη δὲ ἀργυρᾷ καὶ χρυσᾷ ἐποίησε τῇ Βαίᾳ.

9 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω, καὶ κοινοῦμαι τὸν σῖτόν μου καθ' ὥραν αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶνον μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ^α καὶ ἀφελοῦμαι τὰ ἰμάτιά μου, καὶ τὰ ἰθύνιά μου, τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

10 Καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἄκαθαρσίαν αὐτῆς^α ἐνώπιόν^α τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, καὶ οὐθεὶς οὐ μὴ ἐξέλθῃ αὐτὴν ἐκ χειρὸς μου.

11 Καὶ ἀποστρέψω πᾶσις τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, ἢ ἐυρτίας αὐτῆς, καὶ τὰς νομηνίας αὐτῆς, καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς, καὶ πᾶσις τὰς πανηγύρεις αὐτῆς.

12 Καὶ ἀφανῶ ἄμπελον αὐτῆς, καὶ τὴς συνκῆς αὐτῆς, ἢ οὐκ εἶπε, Μισθήματα μου ταῦτα ἐστίν ἢ ἔδοκάν μοι οἱ ἐρασταὶ μου^α καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, κ' καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ τὰ πετεινὰ τῶν ἑρῶν, καὶ τὰ ἐρπετὰ τῆς γῆς.

13 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεῖμ, ἐν αἷς ἐπέθνηεν αὐτοῖς^α καὶ περιετίθητο τὰ ἐνώτια αὐτῆς, καὶ τὰ καθόρμα αὐτῆς, καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, ἐμῷ δὲ ἐπέλιθετο, λέγει Κύριος.

14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν, κ' τάξω αὐτὴν ὡς ἔρημον, καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς.

15 Καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκέλευθαι, καὶ τὴν κοιλάδα Ἀχωρ διανοίξει σύνεσιν αὐτῆς^α καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἴγυπτου.

16 Καὶ ἔσται ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, καλέσει με Ὁ ἀνὴρ μου,^α καὶ οὐ καλέσει με ὅτι^α Βααλεῖμ.

17 Καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλεῖμ ἐκ στόματος αὐτῆς, καὶ ἢ μὴ μνησθῶσιν ὅς ἐκέτε^α τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

18 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς^α διαθήκην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ^α μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν ἐρπετῶν τῆς γῆς^α καὶ τῶν οὐκ ἐρμύριον, κ' πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικίῳ ὅσε^α ἐπ' ἐλπίδι.

19 Καὶ μνηστεύσομαι σε ἑμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ μνηστεύσομαι σε ἑμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἐν κρίματι, καὶ ἐν ἐλέει, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς,

20 Καὶ μνηστεύσομαι σε ἑμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν Κύριον.

21 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἐπακούσομαι τῷ οὐρανῷ, καὶ ὁ αὐτός^α ἐπακούσεται τῇ γῆ,

22 Καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῷ Ἰσραὴλ.

23 Καὶ σπερῷ αὐτὴν ἑμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἄγαπήσω τὴν οὐκ ἠγαπημένην^α, καὶ ἐρῶ τῷ

οὐ λαῶ μου, λαός μου εἶ σύ· καὶ αὐτὸς ἔρεῖ, Κύριος ὁ Θεὸς μου εἶ σύ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς με. Ἐτι πορεύθητι, καὶ ἀγάπησον γυναικα ἀγαπίωσαν πονηρά, καὶ μοιχαλίν, καθὼς ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους, καὶ φιλοῦσι πέμματα μετὰ ὁσαφίδος¹.

2 Καὶ ἐμισθωσάμην² ἑμάντω πεντεκαίδεκα ἀργυρίου, καὶ γομορ κριθῶν καὶ ἑνβελλ³ οἴνου.
3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτήν, Ἡμέρας πολλὰς καθίσῃ ἐπ' ἐμοί, καὶ οὐ μὴ πορεύσῃς, οὐδὲ μὴ γένη ἀνδρὶ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί.

4 Διότι ἡμέρας πολλὰς καθίσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ὄντος βασιλέως, οὐδὲ ὄντος ἀρχοντος, οὐδὲ οὔσης θυσίας, οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου, οὐδὲ ἱερατείας, οὐδὲ ὄλης.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιζητήσουσι⁴ Κύριον τὸν Θεὸν⁵ αὐτῶν, καὶ Δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ὁσαφίδων⁶ τῶν ἡμερῶν.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια, οὐδὲ ἔλεος, οὐδὲ ἐπίγνωσις Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

2 Ἀρὰ, καὶ ψεύδος, καὶ φόνος, καὶ κλοπῆ, καὶ μοιχεύειά κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἐφ' αἵμασι μίσγοισι.

3 Διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ, καὶ σμικρυνθήσεται σὺν πάσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν, σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ, καὶ σὺν τοῖς ἔρπετοῖς τῆς γῆς, καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν,

4 Ὅπως μηδεὶς μῆτε δικάζηται, μῆτε ἐλέγῃ μηδεὶς ὁ δὲ λαὸς μὴ ὡς ἀντιλεγόμενοι ἱερεῖς.

5 Καὶ ἀσθενήσει ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσει ὁ προφήτης μετὰ σου⁷ νυκτὶ ὡμοίωσα τὴν μητέρα σου.

6 Ὡμοιώθῃ ὁ λαὸς μου, ὡς οὐκ ἔχων γυνῆσιν ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω, καὶ γὰρ ἀπώσομαι σε, τοῦ μὴ ἱερατεύειν μοι⁸ καὶ ἐπελάθου⁹ ὄνομόν¹⁰ Θεοῦ σου, καὶ γὰρ ἐπιλήσομαι τέκνον σου.

7 Κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν, οὕτως ἡμαρτόν μοι¹¹ τὴν δοξάν αὐτῶν εἰς ἁτιμίαν ὁθῆσομαι¹².

8 Ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγονται¹³ καὶ ἐν ταῖς ἀδικείαις αὐτῶν λήψονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς, οὕτως καὶ ὁ ἱερεὺς¹⁴ καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ ἀναποδώσω αὐτῷ.

10 Καὶ φάγονται, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν¹⁵ ἐπὶόρνευσαν, καὶ οὐ μὴ κατεθνήωσι¹⁶ διότι τὸν Κύριον ἐγκατέλειπον τοῦ φυλάξαι.

11 Πορνεύαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἔδειξαντο καρδίᾳ

12 Λαοῦ μου¹⁷ ἐν ὁσμοβόλοις¹⁸ ἐπὶ ῥίβδους αὐτῆς ἀπήγγελλον αὐτῷ¹⁹ πνεύματι²⁰ πορνεῖας ἐπληθήσαν, καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

13 Ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων ἐθυσάζον, καὶ ἐπὶ τοὺς βουνούς ἐθύον ὑπεκῆτω δρυός, καὶ λεύκης, καὶ δένδρου συσκιάζοντος, ἕτι καλὸν σκέπη²¹ διὰ τοῦτο ἐκπορνεύουσιν αἱ θυγατέρες ἡμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ἡμῶν μοιχεύουσιν.

14 Καὶ ἔμὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θιγατέρας ἡμῶν ὅταν πορνεύσωσι, καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ἡμῶν ὅταν μοιχεύσωσιν²² ὅτι αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύηρον, καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἐθύον, καὶ ὁ λαὸς ὁ μὴ²³ συνιών συνεπλέκετο μετὰ πόρνης.

15 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνοεῖς, καὶ Ἰουδα μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς Γάλαθα, καὶ μὴ ἀναβαίνειτε εἰς τὸν οἶκον Ὡν, καὶ μὴ ἐμύνητε ζῶντα Κύριον.

16 Διότι ὡς δάμαλις παροιστρώσα παροιστρήσῃ Ἰσραὴλ²⁴ νῦν νενμήσει αὐτοὺς Κύριος ὡς ἀμύνει ἐν εὐρυκίρῳ.

17 Μέτοχος εἰδώλων Ἐφραὶμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκίανδαλα,

18 Ἡρέτισε Χαναανίους²⁵ πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν, ἠγάπησαν ἡτιμίαν ἐκ φουρίσματος αὐτῆς.

19 Συστροφή πνεύματος σὺ εἶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, καὶ κατασχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν.

Κεφ. ε'. V.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ἡμᾶς ἔστι τὸ κρίμα, ὅτι παγὶς ἐγενήθητε τῇ Σκοπιᾷ, καὶ ὡς δικτυοὶ ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰταβίριον,

2 Ὅ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν²⁶ ἐγὰρ δὲ παιδεύθη ἡμῶν,

3 Ἐγὼ ἐθῶν τὸν Ἐφραὶμ, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ²⁷ διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραὶμ, ἐμίανθη Ἰσραὴλ.

4 Οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέφειν πρὸς τὸν Θεόν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορνεῖας ἐν αὐτοῖς ἔστι²⁸ τὸν δὲ Κύριον οὐκ ἐπίγνωσαν.

5 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ²⁹ καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραὶμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικείαις αὐτῶν³⁰ καὶ ἀσθενήσει δὲ καὶ Ἰουδας μετ' αὐτῶν.

6 Μετὰ προβίτων καὶ μύσχων πορεύονται τοῦ ἐκζητήσαι τὸν Κύριον, καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν αὐτόν³¹ ὅτι ἐκκέκλικεν ἀπ' αὐτῶν,

7 Ὅτι τὸν Κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγενήθησαν αὐτοῖς³² ἢν καταφύγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη, καὶ τοὺς κλήρους αὐτῶν.

8 Σαλπαστε σάλπιγγι ἐπὶ τοῖς βουνοῖς, ἤχησατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ὡν, ἐξέστη Βενιαμίν,

9 Ἐφραὶμ εἰς ἀφανισμόν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου³³ ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδειξαν πιστῆ.

10 Ἐγένετο οἱ ἄρχοντες Ἰουδα ὡς μετατιθέντες ὄρια, ἐπ' αὐτοὺς ἐκχέω ὡς ὕδωρ τὸ ὄρημί μου.

11 Κατεδυνάστευσεν Ἐφραὶμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, κατεπάτησε τὸ κρίμα, ὅτι ἤρξατο πορνεύεσθαι ὅπως τῶν ματαίων.

12 Καὶ ἐγὼ ὡς ὁ ταραχῆ³⁴ τῷ Ἐφραὶμ, καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰουδα.

13 Καὶ εἶδεν Ἐφραὶμ τὴν νόσον αὐτοῦ, καὶ Ἰουδας τὴν ὀδὴν αὐτοῦ³⁵ καὶ ἐπορεύθη Ἐφραὶμ πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰαρεὶμ³⁶ καὶ οὕτως οὐκ ἠδυνάσθη ἰσασθαι ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ἡμῶν ὀδύνη.

14 Διότι ἐγὼ εἰμι ὡς πανθῆρ τῷ Ἐφραὶμ, καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ἰουδα³⁷ καὶ ἐγὼ ἀπώρομαι, καὶ πορεύσομαι, καὶ λήψομαι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος.

15 Πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν τόπον μου, ὡς οὐ ἀφανισθῶσι, καὶ ἐζητήσουσι³⁸ τὸ πρόσωπόν μου.

Κεφ. σ'. VI.

ΕΝ θλίψει αὐτῶν ὀφθρῖοῦσι πρὸς με, λέγοντες, Πορευθῶμεν, καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς

2 Ἦρακα, καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, παταξει, καὶ μοτώσει ἡμᾶς,

3 Ὑγίαιε ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας* ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἐξανασθώμεθα, καὶ ζησώμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ,

4 Καὶ γνωσώμεθα^α διώξωμεν τοῦ γινῶναι τὸν Κύριον* ὡς ἄβρον ἔτοιμον εὐρήσομεν αὐτὸν, καὶ ἡξει ὡς ἱετός ἡμῖν πρῶιμος καὶ ὕψιμος^α γῆ.

5 Τί σοι ποιήσω Ἐφραΐμ; τί σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ δὲ ἔλεος ἡμῶν ὡς νεφέλη πρωινή, καὶ ὡς ὄροσος ὀρθρινὴ πορευομένη.

6 Διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφῆτας ὑμῶν* ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν ῥήματι¹ στόματός μου* καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύσεται.

7 Διότι ἔλεος θέλω^α ἢ θυσίαν, καὶ ἐπίγνωσις Θεοῦ ἢ ὀλοκαυτώματα.

8 Αὐτοὶ δὲ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος παραβίωων διαθήκη* ἔκει κατεφρόνησέ μου

9 Γαλαὰδ πόλις, ἐργαζομένη μάταια, ταρῖσσοσα ὕδωρ,

10 Καὶ ἡ ἰσχὺς σα ἀνδρὸς πειρατοῦ* ἔκρυψαν ἱερεῖς ὁδόν^α, ἐφόνευσαν Σίκιμα, ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν

11 Ἐν τῷ οἴκῳ^α τοῦ Ἰσραὴλ* εἶδον φρικτὴν ἐκεῖ, πορευιαν τοῦ Ἐφραΐμ* ἐμίμηθη Ἰσραὴλ

12 Καὶ ὁ Ἰούδα¹* ἄρχον τρυγᾶν σεαυτῷ, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου.

Κεφ. ζ'. VII.

ΕΝ τῷ ἰσασθᾶί με τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία Ἐφραΐμ, καὶ ἡ κακία Σαμαρείας, ὅτι ἐιργάσαντο ψευδῆ¹ κ' κλέπτης πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσεται, ἐκδιούσκων ληστής ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ,

2 Ὅπως συνῶδωσιν ὡς ἄδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν* πᾶσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθηεν νῦν ἐκύκλωσιν αὐτοὺς τὰ διαβούλια αὐτῶν, ἀπέναντι τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο.

3 Ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὐφρανεν βασιλεῖς, καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας.

4 Πάντες μοιχέοντες ὡς κλιβανὸς καίόμενος εἰς πένην¹ κατακαύματος¹ ἀπὸ τῆς φλογός, ἀπὸ φυράσεως στέατος, ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό.

5 Ἡμέραι τῶν βυσιλιῶν δ' ἡμῶν¹, ἦρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν.

6 Διότι ἀνεκαύθησαν ὡς κλιβανὸς αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐν τῷ καταράσσειν αὐτοὺς ὅλην τὴν νύκτα ὕπνου Ἐφραΐμ ἐνεπλήσθη, πρωὶ δ' ἐνεγνήθη¹, ἀνεκαύθη ὡς πυρὸς φέγγος.

7 Πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς κλιβανὸς^α, καὶ κατέφαγον¹ τοὺς κριτὰς αὐτῶν* πᾶντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπесαν, οὐκ ἦν^ε ἐν αὐτοῖς ὁ ἐπικαλοῦμενος¹ πρὸς μέ.

8 Ἐφραΐμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνείμνητο, Ἐφραΐμ ἐγένετο ἐγκρυφίας, οὐ μεταστροφόμενος.

9 Κατέφαγον ἀλλότριον τὴν ἰσχύν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω¹* καὶ πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω.

10 Καὶ ταπεινώθησεται ἡ ἵβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ* καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τοῦτοῖς.

11 Καὶ ἡ Ἐφραΐμ ὡς περιστερὶ ἄνου, οὐκ ἔχουσα καρδίαν* Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο, καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν.

12 Καθὼς ἂν πορευόμεναι, ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτὰς τὸ δεικτόν μου, καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ

κατάξω αὐτοὺς, παιδεύω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν.

13 Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ* δειλαοὶ εἰσιν, ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ* ἐγὼ δὲ ἐλυτρώσαμην αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευδῆ.

14 Καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς με αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ὠλόθυλον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν* ἐπὶ σίτῃ καὶ οἴνω κατετέμνητο.

15 Ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί, καγὼ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμέ ἔλογισαντο πορνεῖα.

16 Ἀπεστράφησαν ἐπὶ οὐδὲν, ἐγένοντο ὡς τὸς ἐνταταμένον* πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαθεῦσιαν γλώσσης αὐτῶν* οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἴγυπτῳ.

Κεφ. η'. VIII.

Εἰς κόλπον αὐτῶν, ὡς γῆ, ὡς ἀετὸς ἐπ' οἶκον Κυρίου, ἀνθ' ἧν παρέβησαν τὴν διαθήκην με, καὶ κατὰ τὸ νόμον μου ἠσέβησαν,

2 Ἐμέ κεκρίζονται, Ὁ Θεὸς ἐγνώκαμέν σε,

3 Ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθὰ, ἐχθρὸν κατεδίωξαν.

4 Ἐαντοὺς ἐβατίλευσαν, καὶ οὐ δι' ἐμοῦ ἦρξαν, καὶ ἕκ ἐγνωρίσαν μοι¹ τὸ ἀργύριον αὐτῶν, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἐαυτοῖς εἰδῶλα, ὅπως ἐξουλοθρεῦθῶσιν.

5 Ὄστρημι τὸν μόσχον σου Σαμαρεία, παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτοὺς* ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι

6 Ἐν τῷ Ἰσραὴλ; καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ Θεὸς ἐστὶ* διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμαρεία¹.

7 Ὅτι ἀνεμόσφορα ἔσπειραν, καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτὰ* ὄριγμιν οὐκ ἔχον ἰσχύν τοῦ ποιήσαι ἄλευρον* εἰν δὲ καὶ ποιήσῃ, ἀλλότριον καταφάγονται αὐτό.

8 Κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκευὸς ἄχρηστον,

9 Ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους* ἀνεθαλε καθ' ἐαυτὸν Ἐφραΐμ* δῶρα ἠγάθησαν,

10 Διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι* νῦν εἰσοδέξομαι αὐτοὺς, καὶ κοπίσους μικρὸν τοῦ χρεῖν βασιλεῖα καὶ ἄρχοντας.

11 Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραΐμ θυσιαστήρια, εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἠγαπημένα.

12 Καταγράψω αὐτῷ πλῆθος, καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν, θυσιαστήρια τὰ ἠγαπημένα.

13 Διότι ἐὰν θύσωσι θυσίαν, καὶ φάγωσι κρέα, Κύριος οὐ προσδέξεται αὐτὰ* νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν* αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν, κ' ἐν Ἀσσυρίους ἀκάθαρτα φάγουσιν.

14 Καὶ ἐπελάθητο Ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν, καὶ ψκοδόμησαν τεμένη¹ καὶ Ἰούδας ἐπλήθυνε πόλεις τετεχισμένους* καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν.

Κεφ. θ'. IX.

ΜΗ χαῖρε Ἰσραὴλ, μηδὲ εὐφρανῶ καθὼς οἱ λαοί, διότι ἐπόρευσατε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σιν¹* ἠγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἄλωνα σίτου.

2 Ἄλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐνεύσατο αὐτοῖς.

3 Οὐ κατώκρην ἐν τῇ γῇ τοῦ Κυρίου* κατώκρην Ἐφραΐμ Αἴγυπτον, καὶ ἐν Ἀσσυρίους ἀκάθαρτα φάγονται.

4 Οὐκ ἔσπεισαν τῷ Κυρίῳ οἶνον, καὶ οὐχ ἔθωναν αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐτῶν, ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς· πάντες οἱ ἔσθιοντες^δ αὐτὰ μιν ἀνθήσονται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελευσονται εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

5 Τί ποιήσετε ἐν^δ ἡμέραις¹ πανηγύρεως, καὶ ἐν^δ ἡμέρᾳ¹ ἑορτῆς τοῦ Κυρίου;

6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδέχεται αὐτοὺς Μέμφις, καὶ θίψει αὐτοὺς Μαχμίας· τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομήσει αὐτὸ, ἀκανθαὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν.

7 Ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως^α, ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀναποδόσεώς σου, καὶ κακώθησεν Ἰσραὴλ ὡσπερ ὁ προφήτης ὁ παρεξοστήκως, ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος· ὑπὸ τοῦ πληθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη μανία σου.

8 Σκοπὸς Ἐφραΐμ μετὰ Θεοῦ¹ προφήτης παγίς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, μανίαν ἐν οἴκῳ Θεοῦ κατέψεν.

9 Ἐφθάρησαν κατὰ τὴς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ, μνησθήσεται ἀδικίας αὐτῶν, ἔκδικήσει ἀμαρτίας αὐτῶν.

10 Ὡς σταφυλὴν ἐν ἔρημῳ εὔρον τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὡς σκοπὸν ἐν σικκῇ πρώμιον^α πατέρας αὐτῶν εἶδον· αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Βεελφεγῶν, καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην, καὶ ἐγένοντο οἱ ἐβδελυγμένοι, ὡς οἱ ἠγαπημένοι.

11 Ἐφραΐμ ὡς ὄρνεν ἐξεπετάσθη, αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὀδῶν καὶ συλλήψεων.

12 Διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων· διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐστὶ· σὰρξ μου ἐξ αὐτῶν.

13 Ἐφραΐμ, ὃν τρόπον εἶδον, εἰς θήραν παρεστήσαν τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ Ἐφραΐμ, τοῦ ἔξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ.

14 Δὸς ἀποτοῖς Κύριε, τί δώσεις αὐτοῖς; μήτηραν ἀπεκούσασιν, καὶ μαστοὺς ξηρούς.

15 Πάσαι αἱ κακίαι αὐτῶν^δ ἐν¹ Γαλαγάλ, ὅτι ἐκεῖ^α ἐμίσησα αὐτούς· διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν, ἐκ τοῦ οἴκου μου ἀκβαλῶ αὐτούς, οὐ μὴ προσθήσω τοῦ ἀγαπήσαι αὐτούς· πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπειθοῦντες.

16 Ἐπόνεσον Ἐφραΐμ· τὰς ρίζας αὐτῆ^δ ἐξηράνθη, καρπὸν οὐκ ἐτι μὴ ἐνέγκη¹· διότι καὶ ἐὰν γενήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν.

17 Ἀπόσεται αὐτοῖς ὁ Θεὸς, ὅτι οὐκ εἰσῆκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται^α πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

Κεφ. ι'. Χ.

ΑΜΠΕΛΟΣ εὐκληματοῦσα Ἰσραὴλ, ὁ καρπὸς^α εὐθνήσων αὐτῆς¹ κατὰ τὸν πληθὸς τῶν καρπῶν^δ αὐτῆς¹, ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια· κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ φκοδόμησε στήλας.

2 Ἐεῖρισαν καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθήσονται· αὐτὸς κατασκίψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ταλαιπωρήσουσιν αἱ στήλας αὐτῶν.

3 Διότι νῦν ἔρουσιν, Οὐκ ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν Κύριον· ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν,

4 Λαλῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς· διαθήσεται διαθήκην, ἀνατελεῖ ὡς ἄγνωστis, κρίμα ἐπὶ χέρσον ἄγροῦ.

5 Τῷ μόσῳ τοῦ οἴκου Ἰνν^δ παρεκίθησαν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένθησε^α λαὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ καθὼς παρεπίκραναν αὐ-

τόν, ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι μετῴκησεν ἅπ' αὐτοῦ.

6 Καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δήσαντες, ἀπηνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ¹ ἐν δόματι Ἐφραΐμ δέξεται, καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ.

7 Ἀπερίριψε Σαμάρεια^α βασιλεῦα αὐτῆς ὡς φρύνουον ἐπὶ^δ προσώπου¹ ὕδατος.

8 Καὶ ἐξάρθησονται βωμοὶ Ἰνν^δ ἀμαρτήματα τοῦ Ἰσραὴλ, ἀκανθαὶ καὶ τρίβολοι ἀναθήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν· καὶ ἐροῦσι τοῖς ὄρεσι, Καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς, Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς.

9 Ἄφ' οὐ οἱ βουνοὶ, ἤμαρτεν Ἰσραὴλ, ἐκεῖ ἔστησαν· οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ βεννῶ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας.

10 Ἰαμπεδῶσαι αὐτοῖς¹ καὶ συναχθήσονται ἐπ' αὐτοὺς λαοί, ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτοῖς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν.

11 Ἐφραΐμ δάμαλις δευδαγμένη ἀγαπᾶν νίκος, ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς· ἐπιβιβῶ Ἐφραΐμ, παρασιωπήσομαι Ἰούδαν, ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακώβ.

12 Σπέρτατε ἑαυτοὺς εἰς δικαιοσύνην, τρυγήσατε^α εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑαυτοὺς φῆς γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον ἕως τοῦ ἔλθειν γεννηματα δικαιοσύνης ἡμῖν.

13 Ἰνατί παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρονήσατε; ἐφίγχετε καρπὸν ψευδῆ, ὅτι ἡλίσις ἐν^α τοῖς¹ ἁμαρτήμασί σου, ἐν πληθείᾳ δυνάμεώς σου.

14 Καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ πάντα τὰ περιτεταχισμένα σου οἰχίσηται¹ ὡς ἄρχων Σαλαμάν ἐκ τοῦ οἴκου τῆ Ἰεροβοάμ, ἐν ἡμέραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάφισαν,

15 Οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου ἀδικίας κακίῶν ὑμῶν.

Κεφ. ια'. XI.

ΟΡΘΡΟΥ ἀπερίριψαν, ἀπερίριψε βασιλεὺς Ἰσραὴλ· ὅτι νῆπιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἡγάπησα αὐτόν, καὶ ἐξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ.

2 Καθὼς^δ μετεκάλεσα¹ αὐτὸς, οὕτως ἀφίχοντο ἐκ προσώπου μου· αὐτοὶ τοῖς Βααλεῖμι ἔθνον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἔθνεσι.

3 Καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν Ἐφραΐμ, ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τὸν βραχίονά μου, κ¹ οὐκ ἐγνώσαν ὅτι ἱαμα αὐτοῦς.

4 Ἐν διαφορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτὸς ἐν δεσμοῖς ἀγαπήσεώς μου, κ^α ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ραπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σταγόνas αὐτοῦ· κ¹ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτὸν, δυνήσομαι αὐτῷ.

5 Κατώκησεν Ἐφραΐμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοῦ ἀπὸ τῶν βασιλεῦς αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι.

6 Καὶ ἠσθένησεν^δ ἐν ρομφαίᾳ¹ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· κ¹ φάγονται ἐκ τῶν διβουλιῶν αὐτῶν,

7 Καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρεμῖμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτῆ^δ κ¹ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ τέμια αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ μὴ ὑψώσῃ αὐτόν.

8 Τί σε^δ διαθῶμαι¹ Ἐφραΐμ; ὑπερασπιῶ σε Ἰσραὴλ; τί σε διαθῶ; ὡς Ἀδάμα θήσομαι σε, καὶ ὡς Σεβοεὶμ¹ μετεστράφη ἡ καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου.

9 Οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὀργὴν τῆ θυμῆ^δ μου· οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Ἐφραΐμ· διότι Θεὸς ἐγὼ εἰμι, κ¹ ἢκ ἄνθρωπος, ἐν σοὶ ἅγιος, κ¹ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν.

10 Ὅπισω Κυρίου πορεύσομαι¹ ὡς λέων

ἐρεύεται, ὅτι αὐτὸς ὠρύσεται, καὶ ἐκστήσονται τέκνα ἰδιῶτων.

11 Ἐκστήσονται ὡς ὄρνειον ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστέρη ἐκ γῆς Ἀσσυρίων· καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὸς εἰς τὰς οἰκὰς αὐτῶν, λέγει Κύριος.

12 Ἐκύκλωσε με ἐν ψεύδει Ἐφραΐμ, καὶ ἐν ἀσεβείαις οἴκος Ἰσραὴλ, καὶ ἴσδα· νῦν ἐγὼ αὐτὸς ὁ Θεός, καὶ δὲ ἰ λαὸς ἅγιος· κηκλησείαι Ἐφρ.

Κεφ. ιβ'. XII.

Ο ΔΕ Ἐφραΐμ πονηρὸν πνεῦμα, ἐδόξε καύσωνα ὅλην τὴν ἡμέραν· κενὴ καὶ μάταια ἐπλήθυνε, καὶ διαθήκη μετὰ Ἀσσυρίων διέθετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἰγύπτου ἐνεπορεύετο.

2 Καὶ κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐκδικήσεται τὸν Ἰακώβ· κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῆς ἀποδώσει αὐτῷ.

3 Ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπέτριψε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν κόποις αὐτῆς ἐνίσχυσε πρὸς Ἐθρον.

4 Καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλων, καὶ ἠδυνάσθη ἔκλευσαν, καὶ ἐδεήθησάν μου· ἐν τῷ οἴκῳ Ἦν εὐροσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτὸς.

5 Ὁ δὲ Κύριος ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνηστικὸν αὐτοῦ.

6 Καὶ σὺ ἐν Θεῷ σου ἐπιστρέψεις, ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσει, καὶ ἐγγίξει πρὸς τὸν Θεόν σου διαπαντός.

7 Χαναὴν, ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύειν ἠγάπησε.

8 Καὶ εἶπεν Ἐφραΐμ. Πλὴν πεπλούτηκα, εὗρηκα ἀναψυχὴν ἑμαυτῷ· πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ ὄνα ψευθῆσονται αὐτῷ, δι' ἀδικίας ἅς ἠμαρτεν.

9 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἔτι κατοικίω σε ἐν σκηναῖς, καθὼς ἡμέραι ἐορτίσας.

10 Καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας, καὶ ἐγὼ ὀρίσεις ἐπλήθυνω, καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν ἰμοιώθη.

11 Εἰ μὴ Γαλαὰδ ἔστιν, ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαὰδ ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ὡς χελώνια ἐπὶ χέρσων ἄγρου.

12 Καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακώβ εἰς πεδίον Συρίας, καὶ ἐδοῦλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικί, καὶ γυναικὶ ἐφωλάτατο.

13 Καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη.

14 Ἐθώμωσεν Ἐφραΐμ, καὶ παρώργισε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῆς ἀνταποδώσει Κύριος αὐτῷ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΤΑ τὸν λόγον Ἐφραΐμ δικαίωματα ἔλαβεν αὐτὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βίᾳ καὶ ἀπέθανε.

2 Καὶ νῦν προσέθετο τοῦ ἀμαρτανίου, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χωνεῖμα ἐκ τῆς ἀργυρίδος αὐτῶν, κατ' εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων συντελεσμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγοντες, Θύσατε ἀνθρώπων, μόσχοι γὰρ ἐκλελοιπασί.

3 Διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωϊνῆ, καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινῆ πορευομένη, ὡς ἰ χυτοῦς ἀποφυσώμενες ἀφ' ἄλων, καὶ ὡς ἕρμις ἀπὸ δακρυῶν.

4 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ στερεῶν ἄτον ὀυρανόν, καὶ κτίων γῆν, οὐ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω αὐ-

τῶν· καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σώζων οὐκ ἔστι παρὲς ἐμοῦ.

5 Ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ αἰκίῃ.

6 Κατὰ τὰς νομάς αὐτῶν, καὶ ἐνεπλήθησαν εἰς πλῆσμονην, καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἕνεκα τούτου ἐπελιθόντο καὶ.

7 Καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθῆρ, καὶ ὡς παρδαλῆς· κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων.

8 Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος· ἢ ἀπορουμένη, καὶ διαρρήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν, καὶ καταφάγονται· αὐτὸς ἐκεῖ σκῆμνοι ὄρνυμου, θηρία ἄγρου διασπάσει αὐτοῖς.

9 Τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει;

10 Πῶς ὁ βασιλεὺς σου οὗτος; καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι σου· κρινάτω σε ὃν εἶπας, Δός μοι βασιλεῖα καὶ ἄρχοντα.

11 Καὶ ἔδωκά σοι βασιλεῖα ἐν ὄρῃ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου.

12 Συστροφία δόκιμα Ἐφραΐμ, ἐγκεκρυμμένη ἢ ἁμαρτία αὐτοῦ,

13 Ὡδίνεις ὡς τικτούσης ἦῤυσιν αὐτῷ· οὗτος ὁ υἱὸς σου ὁ φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τέκνων.

14 Ἐκ χειρὸς ἄδου ῥύσσομαι, καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτοῖς· ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε; πῶς τὸ κέντρον σε αἶδη; παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὄφθαλμῶν μου.

15 Διότι οὗτος ἀναμῆσον ἀδελφῶν διαστελεῖ, ἐπάξει· κανόνα ἀνεμον Κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξηρμηώσει τὰς πηγὰς αὐτοῦ· αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεῦή τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΑΦΑΝΙΣΘΗΣΕΤΑΙ Σαμάρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς· ἐν ρωμαῖα πεσοῦνται αὐτοί, καὶ τὰ ὑποτίθια αὐτῶν ἐδαφρήθησονται, καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσιν αὐτῶν διαφραγήσονται.

2 Ἐπιστρέψθη Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου, διότι ἠσθῆνσαν ἐν ταῖς ἀδικίαις σου.

3 Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους, καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· ἔπατε αὐτῷ, ὡπως μὴ λάβητε ἀδικίαν, καὶ λάβητε ἀγαθὰ, καὶ ἀνταποδώσομεν καρπὸν χειλέων ἡμῶν.

4 Ἀσπῆρ ἢ μὴ σώση ἡμᾶς, ἐφ' ἔππον ἐκ ἀναβησόμεθα· ἐκεῖ μὴ ἐπίωμεν, Θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις τῶν χερῶν ἡμῶν· ὁ ἐν σοὶ ἐλέησει ὀρφανόν.

5 Ἴσισμαι τὰς κατοικίας αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμολόγως, ὅτι ἀπέστρεψε τὴν ὄργην μου ἀπ' αὐτοῦ.

6 Ἐσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραὴλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον, καὶ βαλεῖ τὰς ρίζας αὐτῶν ὡς ὁ Δίβανος.

7 Πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἔλαια κατάκαρπος, καὶ ἡ ὄσφρασία αὐτοῦ ὡς Διβάνου.

8 Ἐπιστρέψουσι καὶ καθιοῦνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ, ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται σίτῃ· καὶ ἐξαγήσει ὡς ἄμπελος· ἀμνημόσυνον αὐτοῦ, ὡς οἶνος Διβάνου.

9 Τῷ Ἐφραΐμ τὸ αὐτῷ ἔτι· καὶ εἰδώλοισι; ἐγὼ ἐταπεινώσα αὐτόν, καὶ κατισχύσω αὐτόν· ἐγὼ ὡς ἄρκευθα πικάζουσα, ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπὸς σου εὕρηται.

10 Τίς σοφὸς καὶ συνήξει ταῦτα; ἢ συνειτῆ καὶ ἐπιγνώσεται αὐτὰ; ὅτι εὐθελαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

Κεφ. α'. Ι.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ Βαβυθὴλ.

2 Ἀκούσατε^α ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἣ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν;

3 Ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν.

4 Τὰ κατάλοιπα τῆς κίμης κατέφαγεν ἡ ἀκρις, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκριδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βροῦχου κατέφαγεν ἡ ἐρουσίβη.

5 Ἐκνήθησθε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν, κ^κ κλαῖσατε^α θρηνήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι ἐξήρθη^α ἐκ^α στόματος ὑμῶν εὐφροσίνη καὶ χαρὰ.

6 Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος, καὶ αἱ μῦλαι αὐτοῦ σκύμνον.

7 Ἔθετο τὴν ἀμπελὸν μου εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὰς συκὰς μου εἰς συγκλασμόν^α ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτήν, καὶ ἐβρῖνεν^α ἐλεύκανε τὰ κληματα αὐτῆς.

8 Θρήνησον πρὸς μὲ ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθεϊκόν.

9 Ἐξήρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου Κυρίου πενθεῖτε οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου,

10 Ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πεδία^α πενθεῖτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώρηκε σίτος^α ἐξηράνθη οἶνος, ὠλιγόθη ἔλαιον,

11 Ἐξηράνθησαν^α γεωργοί^α θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ κ^κ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυγητός ἐξ ἀγροῦ.

12 Ἡ ἀμπελος ἐξηράνθη, καὶ αἱ συκαὶ ὠλιγόθησαν^α ροὰ, καὶ φοῖνιξ, καὶ μῆλον, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν, ὅτι ἤσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

13 Περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε οἱ ἱερεῖς^α θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ^α εἰσελθθε, ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες Θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδὴ.

14 Ἀγιάσατε νηστεῖαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε πρεσβυτέρους, πάντας κατοικῶντας γῆν εἰς οἶκον^α Θεοῦ ὑμῶν, καὶ κεκράξτε πρὸς Κύριον ἐκτενῶς,

15 Οἶμοι, οἶμοι, οἶμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἤξει.

16^α Κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεῖθ^α, ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν εὐφροσίνη καὶ χαρὰ.

17 Ἐσκήρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροί, κατεσκάφησαν ληνοί, ὅτι ἐξηράνθη σίτος.

18 Τί ἄποθησομεν ἑαυτοῖς; ἐκλυσαν βοσκῶλια βοῶν, ὅτι οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς^α καὶ τὰ ποιμίνα τῶν προβιτίων ἠφανίσθησαν.

19 Πρὸς σὲ Κύριε βοήσομαι, ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὄραια τῆς ἐρήμου, καὶ φλόξ ἀνήψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ,

20 Καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σὲ, ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων, καὶ πῦρ κατέφαγε τὰ ὄραια τῆς ἐρήμου.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΣΑΛΠΙΞΑΤΕ σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ συγχιθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι παρέστιν^α ἡμέρα^α Κυρίου, ὅτι ἐγγὺς^α,

2 Ἡμέρα σκότους κ^κ γόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης^α ὡς ὄρθρος κυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς, ὅμοιος^α αὐτῷ^α εὐγέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν.

3 Τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὕψω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ^α ὡς παρείδους τρυφῆς ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ πεδῖον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασωζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ.

4 Ὡς ὄρασις ἵππων ἡ ὄρασις αὐτῶν, καὶ ἄς ἱππεῖς οὕτως καταδιώξονται.

5 Ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρων ἐξαλοῦνται, καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλάμην, καὶ ὡς λαὸς πολὺς κ^κ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον.

6 Ἀπὸ προσώπου αὐτῆς συντριβήσονται λαοί, πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρου.

7 Ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται, καὶ ὡς ἄνδρες πολεμιστὰ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τεῖχη, καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορευθήσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι τὰς τρίβους αὐτῶν,

8 Καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται^α καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὄπλοις αὐτῶν πορεύονται, καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται, καὶ οὐ μὴ^α συντελεσθῶσι^α.

9 Τῆς πόλεως ἐπιλήψονται, καὶ ἐπὶ τῶν τεχνῶν δραμοῦνται, καὶ ἐπὶ^α ταῖς οἰκίαις^α ἀναβήσονται, καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ἄς κλέπται.

10 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ συγχιθήσεται ἡ γῆ, καὶ σειθήσεται ὁ οὐρανός^α ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ^α ἄστρα δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν.

11 Καὶ Κύριος δώσει φωνὴν αὐτῷ πρὸ προσώπῳ δυνάμει αὐτοῦ, ὅτι πολλὴ ἔστι σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ^α διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα^α Κυρίου, ^α ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς^α ἔσται ἱκανός^α αὐτῇ;

12 Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, Ἐπιστρέψατε πρὸς μὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ,

13 Καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, κ^κ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν^α καὶ ἐπιστάφατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν ἔστι, μακροθύμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.

14 Τὶς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει. καὶ μετανόησει, κ^κ ὑπολείψεται ὕψω αὐτῆ^α εὐλογίαν, ^α κ^κ θυσίαν, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν;

15 Σαλπύσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, αγιάσατε νηστεῖαν, κηρύξατε θεραπείαν,

16 Συναγάγετε λαὸν, αγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νῆπια

θηλάζοντα μαστούς, ἐξελεθὲν νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτύου αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐκ τῆς παύτης αὐτῆς.

17 Ἀναμέσον τῆς κρηπίδος τοῦ θυσιαστηρίου, κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες ἄ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἑρούσι, Φεῖσαι Κύριε τοῦ λαοῦ σα, καὶ μὴ ὄψῃ τὴν κληρονομίαν σου εἰς οὐκείους, τοῦ κινάτῃ αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

18 Καὶ ἐξήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σίτον καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπληθῆσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκ ἔτι εἰς οὐκείους ἐν τοῖς ἔθνεσι.

20 Καὶ τὸν ἀπὸ Βορᾶ ἐκδιώξω ἀπ' ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς τὴν ἕνυδρον, καὶ ἀφανῶ τὸ προσώπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὄπισθον αὐτῆς εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην, καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτῆς, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Θάρσει γῆ, χεῖρε καὶ ἐμφραινου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸν ποιῆσαι.

22 Θαρσεῖτε κτήνη τῆς πεδῖος, ὅτι βεβλίσθηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμου, διὲ ξύλον ἠνεγκε τὸν καρπὸν αὐτῆς, συκὴ καὶ ἄμπελος ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα Σιών χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, διότι ἔκωμον ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξε: ὑμῖν ἕτερον προίονον καὶ ὄνιμον, καθὼς ἔμπροσθεν.

24 Καὶ ἑμπληθῆσονται! αἱ ἀλώεσις σίτου, καὶ ὑπερχυθῆσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου.

25 Καὶ ἀναποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφυγεν ἡ ἄκρις, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμητι, ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς.

26 Καὶ φάγεσθε ἐσθλιότες, καὶ ἐμπληθῆσθε, καὶ ἀινέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου ἄ τῇ Θεῷ ὑμῶν, ἃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θανάσιαν! καὶ οὐ μὴ καταισχυθῆ ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πληρὸς ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ καταισχυθῶσιν ὅ ἐτι! ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα.

28 Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἄ καὶ ἔκχω ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὄρασις ὄψονται.

29 Ὁ δὲ καὶ! ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχωῶ ἀπὸ τῆς πνεύματός μου.

30 Καὶ δώσω τέρατα ἐν ὀυρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀμίδια καπνοῦ.

31 Ὁ ἥλιος μεταστραφῆσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῆ.

32 Καὶ ἔσται πᾶς ὁ ἄν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται! ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασωζόμενος, καθὼς εἶπε Κύριος, καὶ ἐναγγελιζόμενοι ἕς Κύριος προσκέκληται.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΟΤΙ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ συναξω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ καταξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, καὶ διακριθῆσονται

πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν γῆν μου κατεδείλαντο.

3 Καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔδωκαν τὴν παιδείαν πόρναις, καὶ τὴν κοράσιον ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου, καὶ ἔπινον.

4 Καὶ τί ἄ μείεις ἐμοὶ Τύρος, καὶ Σιδῶν, καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; μὴ ἀναπόδομα ὑμεῖς ἀναποδοιδότε μοι; ἡ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμέο; ὄψεως, καὶ ταχέως ἀναποδώσω τὸ ἀναπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν.

5 Ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάμβετε, καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου ἄ τὰ καλὰ εἰσηγγάτε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν.

6 Καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰουδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλὴμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀρίων αὐτῶν.

7 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγερῶ αὐτοὺς ἐκ τῆς τόπης, οὐ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀναποδώσω τὸ ἀναπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν.

8 Καὶ ἀποδώσωμαι τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν! εἰς χεῖρας ἄ τῶν υἱῶν Ἰουδα, καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὴν ἀπέχου, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσι, ἀγιάσατε πόλεμον, ἐξεγείρατε τοὺς μαχητὰς, προσαγαγετε καὶ ἀναβιβατε πάντες ἄνδρες πολεμισταί,

10 ὁ Συγκόψατε! τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας, καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομίστας ὁ ἀδύνατος λεγέτω, Ὅτι ἰσχύω ἐγὼ.

11 Συναβροῦσεσθε, καὶ εἰσπορευέσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν, καὶ συναχθήτε ἐκεῖ ὁ πρᾶς ἔστω μαχητῆς.

12 Ὁ ἐξεγερῆσθωσαν, ἄ αναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, διότι ἐκεῖ καθὼς τὸν διακριὰν πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν.

13 Ἐξαποστεῖλατε δρέπανα, ὅτι παρέστρεφεν ὁ τρυγητὸς εἰσπορευέσθε, πατεῖτε, διότι πληρῆς ἡ ληνός ὑπερκεχεῖται τὰ ὑπολήνια, ὅτι πεπληθύνεται τὰ κικὰ αὐτῶν.

14 Ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγύς ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης.

15 Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δίσσουσι ἄ φέγγος αὐτῶν.

16 Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιών ἀνακεκράζεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ὁ δὲ Κύριος ἔσται αὐτῶν, καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

17 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιών ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἄλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι.

18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀποσαλάξει τὰ ὄρη γλυκισμῶν, καὶ οἱ βουνοὶ ῥησονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφῆσεις Ἰουδα ῥησονται ὕδατα, καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρον τῶν σοκίων.

19 Ἀίγυπτος εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἡ Ἰουδαία εἰς πεδῖον ἀφανισμού ἔσται, ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰουδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

20 Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατακηθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν.

21 Καὶ ὁ ἐκλήθησῃ τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθώωσω, καὶ Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

Κεφ. α'. Ι.

ΛΟΓΟΙ Ἀμὼς οὐκ ἐγένοντο ἐν ἄκκαρειμ ἐκ Θεοκυ, ὅς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλήμ, ἐν ἡμέραις Ὁρζὶν βασιλέως Ἰούδα, ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὺμ τοῦ ἰωᾶς βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σιών ἐφθέγγετο, καὶ ἐξ Ἱερουσαλήμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπέστησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνη ἡ κορυφή τοῦ Καρυήλου.

3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκού, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἐπρίζον πρὸς σιδηροὺς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλααδ.

4 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαήλ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια υἱοῦ Ἀδερ.

5 Καὶ συντρέψω μοχλοῖς Δαμασκού, καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου ὄν, καὶ κατακνήσω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαρρᾶν, καὶ αἰχμαλωτεύθησεται λαὸς Συρίας ἐπικλήτος, λέγει Κύριος.

6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γρίζης, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεύσει αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμών. τοῦ συγκλείσαι εἰς τὴν Ἰδομαίαν.

7 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τῇ τείχει Γάζης, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

8 Καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζῶτου, καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκήλωνος, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρὶ μου ἐπὶ Ἀκκάρων, καὶ ἀπολῶνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἀλλοφύλων, λέγει Κύριος.

9 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρον, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὴν, ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμών εἰς τὴν Ἰδομαίαν, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθηκῆς ἀδελφῶν.

10 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τῇ τείχει Τύρος, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδομαίας, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκα τῆς διώξαι αὐτοὺς ἐν ρομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐλυμῆναι ὁ μητέρα^α ἐπὶ γῆς, καὶ ἤρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄρημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νίκος.

12 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαμᾶν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τεχνῶν αὐτῆς.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν, ὅπως ἐμπλατύνωσι τὰ ὄρια ἐαυτῶν.

14 Καὶ ἀνάσω πῦρ ἐπὶ τείχει Ῥαββὰθ, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ σεισθήσεται ἐν ἡμέραις συντελείας αὐτῆς,

15 Καὶ περῶνσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπιταυτὸ, λέγει Κύριος.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωάβ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν

τὰ ὄσα βασιλέως τῆς Ἰδομαίας εἰς κριαν.

2 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Μωάβ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωάβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.

3 Καὶ ἐξολοθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ πίνοντας^α [ἀρχοντας] αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος.

4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἕνεκα τῆς ἀπίσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ προσταγήματα αὐτοῦ οὐκ ἐφύλαξαντο, καὶ ἐπλήνθησεν αὐτοὺς τὰ μάτια αὐτῶν ἀέποισαν, οὐκ ἐξηκολόθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν.

5 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλήμ.

6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀρχαίους δίκαιον, καὶ πένητα ἕνεκεν ὑποδημάτων,

7 Ὅτι πατήντα^α ἐπὶ τὸν χῆν τῆς γῆς, καὶ ἐκὼν δούλων εἰς κεφαλὰς πτωχῶν, καὶ ὀδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν, καὶ υἱὸς καὶ πατήρ αὐτῆ εἰσεπορεύοντα πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην, ὅπως^β βεβηλώσῃ^α τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

8 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινοῖς, παραπετάσματα ἐποίουν ἐχόμενα τῆ θυσιαστηρίου, καὶ οἶνον ἐκ σκοφαντιῶν ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

9 Ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Ἀμορραῖον ἐκ προσώπῃ αὐτῶν, οὐ ἦν, καθὼς ὕψος κέδρου, τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρυς, καὶ ἐξῆρανα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν, καὶ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν.

10 Καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαυρίκοντα ἔτη, οὐκ κατακλιρονομήσαι τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων.

11 Καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν^α· μὴ οὐκ ἔστι ταῦτα υἱοὶ Ἰσραὴλ; λέγει Κύριος.

12 Καὶ ἐπιτότε τις ἡγιασμένους οἶνον, καὶ τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες, Οὐ μὴ προφητεύσητε.

13 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν, ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἄμαξα ἡ γέμουσα καλάμης.

14 Καὶ ἀπολείται φυγὴ ἐκ δρομέως, καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,

15 Καὶ ὁ τοφότης οὐ μὴ ὑποστῇ, καὶ ὁ ὄξυς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ, καὶ ὁ ἰππεύς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,

16 Καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ εἰρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις, ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἈΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον τούτου, ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ πάσης φυλῆς, ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων,

2 Πλὴν ὑμᾶς ἔγνωιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, διατοῦτο ἐδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

3 Εἰ πορεύονται: δύο ἐπιταυτὸ καθόλου, εἰ μὴ γνωρίσασιν ἑαυτούς;

4 Εἰ ἐρείξεται λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ αὐτοῦ θήραν οὐκ ἔχων; εἰ δώσει σκῖνους φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μανθρας αὐτοῦ καθόλου, ἔαν μὴ ἀρπάσῃ τί;

5 Εἰ πεσείται ὄρνεις ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ ἐπιτῆ; εἰ σχασθήσεται παγίς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ συλλαβεῖν τί;

6 Εἰ φωνῆσει σάλπιγξ ἐν πόλει, καὶ λαὸς οὐ προσηθήσεται; εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει ἢν Κύριος οὐκ ἐποίησεν;

7 Διότι ὁ μὴ ποιῆσῃ Κύριος ὁ Θεὸς πρᾶγμα, εἰ μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν πρὸς τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ τὸν προφήτην.

8 Λέων ἐρεύξεται, καὶ τίς ἂν φοβηθήσεται; Κύριος ὁ Θεὸς ἐλάλησεν, καὶ τίς ἂν προφητεύσει;

9 Ἀναγείλατε, χώραις ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἐπὶ τὰς χώρας τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἰπάτε, Συνέχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας, καὶ ἴδετε θαυμαστά πολλά ἐν μίσῳ αὐτῆς, καὶ καταδυναστεῖαν τὴν ἐν αὐτῇ.

10 Καὶ ἐκ ἐγὼ ἂ ἔσται ἐναντίον αὐτῆς, λέγει Κύριος, οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταιλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν.

11 Διατῆτο τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, Τίρους κυκλόθεν ἡ γῆ σου ἐρημαθήσεται, καὶ καταξεί ἐκ σοῦ ἰσχύ σου, καὶ διαρπαγήσονται αἱ χώραί σου.

12 Τὰδε λέγει Κύριος, Ὁν τρόπον ὅταν ἐκπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος δύο σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίου, οὕτως ἐκπασθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι τῆς φυλῆς, καὶ ἐν Διαμασκή.

13 Ῥεῖρὲς ἄκασατε!, καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

14 Διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ὁ ἐδικδικῶ ἄσεβείας τῷ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐδικδικῶ ἐπὶ τὰ θυσιασθία Βαιθὴλ, καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τῆς θυσιασθίου, καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν.

15 Συγχέω καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περιπτερόν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερρινόν, καὶ ἀπολένται οἱ οἰκοὶ ἐλεφαντίνου, καὶ προστεθήσονται ἕτεροι οἰκοὶ πολλοί, λέγει Κύριος.

Κεφ. δ'. IV.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον τοῦτον δαμάλεις τῆς Βασανιτίδος, αἱ ἐν τῷ ἔρει τῆς Σαμαρείας, αἱ καταδυναστεύουσαι πτωχοῖς, καὶ καταπατήσαι πένητας, αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν, Ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πωμεν.

2 Ὁμνύει Κύριος κατὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, διότι ἰδοὺ ἡμέρᾳ ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λήθονται ὑμᾶς ἐν ὄπλοις, καὶ τὸς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας ὑποκακιούμενος ἐμβαλοῦσιν ἔμπτυροι λοιμοί.

3 Καὶ ἐξενεχθήσεσθε ὅγνυμαι! κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ἀπορρήψθησε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ῥομάν, λέγει Κύριος.

4 Εἰσῆλθατε εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἠσεβήσατε!, καὶ εἰς Γάλλαλα ἐπληθύνατε τοῦ ἠσεβῆσαι! καὶ ἠγάκατε εἰς τοπωτὴ θυσίας ὑμῶν, εἰς τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν.

5 Καὶ ἀνέγνωσαν ἐξω νόμον, καὶ ἐπεκαλέσαντο ὀμολογίας ἠναγγεῖλατε!, ὅτι ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

6 Καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσι ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἐνδεῖαν ἄρτων ἐν πάσι τοῖς τόποις ὑμῶν, καὶ ἐκ ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

7 Καὶ ἐγὼ ἀνέσχω ἐξ ὑμῶν τὸν υἱὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγητοῦ, καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω, μερίς μία βραχίσεται, καὶ μερίς. ἐφ' ἣν ἂ βρέξω, ξηρανθήσεται.

8 Καὶ συναβροισθήσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις ἐν πόλιν μίαν τοῦ πεινῆ ὕδωρ, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι! καὶ ἕκ ἐπεστρέφατε! πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

9 Ἐπάτια ὑμᾶς ἐν πυρώσει!, καὶ ἐν ἰκτέρω! ἐπληθύνετε κήπους ὑμῶν, ἀμπελώνας ὑμῶν, καὶ συκεῶνας ὑμῶν καὶ ἐλιυῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ ἐκάμπη! καὶ οὐδ' ὡς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

10 Ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὄδῳ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέκτεναν ἐν ρομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν, μετὰ αἰχμαλωτίας ἴππων σου, καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ἐν τῇ ὄρῃ ὑμῶν! καὶ ὡς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

11 Κατέστρεψα ὑμᾶς, καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γομορρά, καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς ἐξεπασμῆν ἐκ πυρός! καὶ οὐδ' ὡς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

12 Διατοῦτο οὕτως ποιήσω σοι Ἰσραὴλ! πλὴν ὅτι οὕτως ποιήσω σοι, ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαί τὸν Θεόν σου Ἰσραὴλ.

13 Διότι ἰδὼ ἐγὼ στερεὸν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ποιῶν ἄβρονον καὶ ομίχλην, καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ βύνηλά! τῆς γῆς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῶν.

Κεφ. ε'. V.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου τοῦτον, ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς, θηρίων. Οἴκος Ἰσραὴλ ἔπεσεν, ἐκέτι μὴ ἂ προσήσεται! τοῦ ἀναστῆναι! 2 Παρβένος τοῦ Ἰσραὴλ ἐσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ!, οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν.

3 Διατοῦτο τὰδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι, ὑπολειφθήσονται ἑκατόν! καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατόν, ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

4 Διότι τὰδε λέγει Κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, Ἐκζητήσατέ με, καὶ ζήσεσθε.

5 Καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθὴλ, καὶ εἰς Γάλλαλα μὴ εἰσπορεύεσθε, καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου μὴ διαβαίνετε, ὅτι Γάλλαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται, καὶ Βαιθὴλ ἔσται ὡς ἐκ ὑπάρχου.

6 Ἐκζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ζήσατε, ὅπως μὴ ἀναλήμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσήφ, καὶ καταφάγῃ αὐτόν, καὶ ἐκ ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

7 Ὁ ποιῶν εἰς ὑψος κρίμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν!

8 Ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, καὶ ἐκτρέπων εἰς τοπωτὴ σκίαν, καὶ ἡμέραν ἐν νύκτα συσκοτάζων, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ τὸ πρόσωπον! τῆς γῆς! Κύριος ὄνομα αὐτῶν!

9 Ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπὶ ἰσχύ, καὶ ταιλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων.

10 Ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα, καὶ λόγον ὅσιν ἐδάδοσαν.

11 Διατοῦτο ἀνθ' ὧν ἐκατεκονόλιζον πτωχοῖς!, καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν, οἴκους ἔστοις ἀκοδήσατε, καὶ ἂ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς! ἀμπελώνας ἐπιθυμητοὺς ἐφύτευσate, καὶ οὐ μὴ πήλητε τὸν οἶνον αὐτῶν.

12 Ὅτι ἐγὼν πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν, καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν, καταπατοῦνται

δικαίω, λαμβάνοντες ἀλλήγματα, κ' πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες.

3 Διατούτο ὁ συνιων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς ἁπονήρῳ¹ ἔστιν.

14 Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν, κ' μὴ¹ ἀπονήρῳ, ὅπως ζητήτε, κ' ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὃν τρόπον εἶπατε,

15 Μειμίσηκαμεν τὰ ποτηρία, κ' ἠγαπήσαμεν τὰ καλὰ¹ καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοιπούς τοῦ Ἰωσὴφ.

16 Διατούτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, Ἐν πάσαις¹ ταῖς¹ πλατεῖαις κοπετός, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς ῥηθήσεται, Οὐαί, θαί¹ κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος κ' κοπετόν, καὶ εἰς εἰδότας θρήνον.

17 Καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετός, διότι ἐλεύσομαι διὰ μέσου σου, εἶπε Κύριος,

18 Οὐαί οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν Κυρίου¹ ἰνατὶ αὐτῆ ὑμῖν ἡμέρα τοῦ Κυρίου; κ' αὕτη ἔστι σκότος καὶ οὐ φῶς.

19 Ὅν τρόπον ἔβην φύγη¹ ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος, καὶ ἐμπέσει αὐτῷ ἡ ἄρκτος, καὶ εἰσπηδήσει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἄπερείσεται¹ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ δάκη αὐτὸν ὄφις.

20 Οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, καὶ οὐ φῶς, καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὐτῆ;

21 Μειμίσηκα, ὑπώσμαι ἑορτάς ὑμῶν, κ' ἡ μὴ ὀσφρανθῶ¹ θυσίας ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν.

22 Διότι¹ ἔβην ἐνέγκειν¹ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν οὐ προσδέξομαι¹, καὶ ἁωτηρίοι¹ ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλένομαι.

23 Μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἤχον φθῶν σου, κ' ψαλλὸν ὄργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι.

24 Καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ὡς χεμαῖόρους ἄβιατος.

25 Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηγάκατέ μοι οἶκος Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ¹.

26 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, κ' τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν¹ Ραφίμ, τοὺς τύπους αὐτῶν¹ οὐδ' ἐποιήσατε ἑαυτοῖς.

27 Καὶ μετοικῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Δαμασκῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ.

Κεφ. 5. VI.

ΟΥΑΙ τοῖς ἐξουθενουσί Σιών, καὶ τοῖς πεποιθόσι ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμarias, ἀπετριψῆσαν ἀρχεῖς ἐθνῶν, καὶ εἰσῆλθον ἑαυτοῖς¹ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ.

2 Διείβητε πάντες καὶ ἴδετε, καὶ διέλθατε ἐκείθεν ἐπὶ Ἐματραββά, καὶ καταβῆτε ἐκείθεν ἐπὶ Γεθ ἄλλοφύλων, τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν τῶν βασιλείων τρίτης, εἰ πλείονα τὰ ὄρια αὐτῶν ἔστι τῶν μετετέρων ὀρίων.

3 Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κακῆν, οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπτόμενοι σαββάτων ψευδῶν.

4 Οἱ καθευδόντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων, καὶ κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς στρωμαῖς αὐτῶν, καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ ποιμνίων, καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βοσκολίᾳ γαλαθηαῖα,

5 Οἱ ἄπικρατοῦντες¹ πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων, ὡς ἔστηκότα¹ ἐλογίσαντο, καὶ ἐχῶς φεύγοντα,

6 Οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα μῦρα χριόμενοι, καὶ οὐκ ἔπασχον ἑδὲν ἐπὶ τῆ συντριβῆ¹ Ἰωσήφ.

7 Διὰ τοῦτο νῦν αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν, καὶ ἐξαρθήσεται χρεμετισμὸς ἰππῶν ἐξ Ἐφραΐμ¹.

8 Ὅτι ἠμωσε Κύριος καθ' ἑαυτοῦ, Διότι βδελύσσομαι ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ἰακωβ, κ' τὰς χώρας αὐτοῦ μεμίσηκα, καὶ ἐξερῶ πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν.

9 Καὶ ἔσται, ἐὰν ὑπολειφθῶσι δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μᾶ, καὶ ἀποθανοῦνται,

10 Καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ καταλοιποὶ, καὶ ληθῶνται οἱ οἰκέοι¹ αὐτῶν, κ' παραβῶνται¹ τοῦ ἐξενέγκαι τὰ ὕστα αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου¹ καὶ ἐρεῖ τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰκίας, Εἰ ἔτι ὑπάρχει παρὰ σοί;

11 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔτι¹ καὶ ἐρεῖ, Σίγα ἕνεκα τοῦ μὴ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα Κυρίου.

12 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐντέλλεται, καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν θλάσμασι, καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν.

13 Εἰ διωθῶνται ἐν πέτραις ἵπποι; εἰ βρυσιαπήσονται ἐν θηλείαις; ὅτι¹ ἐξεσρέψατε εἰς θυμὸν κρίμα, καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν,

14 Οἱ εὐφραϊνόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οἱ λέγοντες, Οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα;

15 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐρχομένην ἐωθινήν, καὶ ἰδοὺ Ἰσραὴλ ἔθνος, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, κ' ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Αἰμάθ, καὶ ὡς τοὺν χεμαῖόρων τῶν θυμῶν.

Κεφ. 7. VII.

ΟΥΤΩΣ ἔδειξέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς¹ καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ ἀκρίβων ἐρχομένην ἐωθινήν, καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἰς Γαῖα ὁ βασιλεὺς.

2 Καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ τοῦ καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς, καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε, ἕλωσ γενοῦ¹ τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἔστι.

3 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος.

4 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος¹ καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσε τὴν δίκην ἐν πυρὶ Κύριος, καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν πολλήν, καὶ κατέφαγε τὴν μερίδα¹ Κυρίου¹.

5 Καὶ εἶπα, Κύριε¹ κόπασον δὴ, τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ, ὅτι ὀλιγοστός ἔστι.

6 Μενανόησον Κύριε ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐ μὴ γενήται, λέγει Κύριος.

7 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος¹ καὶ ἰδοὺ¹ ἔστηκός ἐπὶ τείχεσσι ἀδαμαντίνου, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Τί σὺ ὄρας Ἄμως; καὶ εἶπα, Ἀδάμαντα, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἔν μέσῳ¹ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, οὐκ ἔτι μὴ ἁπροσθῶ¹ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν.

9 Καὶ ἀφανισθήσονται βωμοὶ τοῦ γέλωτος, καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔρημαθήσονται¹, καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ ἐν ῥομφαίᾳ.

10 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἀμασίας ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ πρὸς Ἰεροβοάμ βασιλεῖα Ἰσραὴλ, λέγων, Συστροφὴς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἄμως ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, οὐ μὴ δίνῃται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.

11 Διότι τάδε λέγει Ἄμως, Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ Ἰεροβοάμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ.

12 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς Ἄμως, Ὁ ὄρθων βιάδιζε, ἐκχώρησον¹ σὺ¹ εἰς γῆν Ἰουδα, καὶ ἐκεῖ καταβίω, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις,

13 Εἰς δὲ Βαιθὴλ¹ οὐκ ἔτι προσθήσεις¹ τοῖς προφητεῖσαι, ὅτι ἀνίασμα βασιλεὺς ἔστι, κ' οἶκος βασιλείας ἔστι.

14 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄμωσ καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν, Οὐκ ἦμην προφήτης ἐγώ, ἀδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἢ αἰπόλος ἦμην, καὶ κνίζων σκυῖα μου.

15 Καὶ ἀνέλαβέ με Κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Βίδιζε, ἄ και' ἠροφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

16 Καὶ νῦν ἄκουε λόγον Κυρίου· σὺ λέγεις, Μὴ προφήτευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσης ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ.

17 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἡ γυνὴ σε ἐν τῇ πόλει πορεύσει, καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμηλωτός ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ· οὕτως ἑδεξέ μοι Κύριος Κύριος.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἰδοὺ ἄγγελος ἰξευτοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Τί σὺ ὀβλέπεις; Ἄμωσ; καὶ εἶπα, Ἄγγελος ἰξευτοῦ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ἦκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, ὃ οὐ προσήσῃ ἐπὶ τοῦ παρελθῆναι αὐτόν.

3 Καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος· πολὺς ὁ πεπτωκὸς ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπιρρίψῃ σωτηρίην. 4 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τοπρῶι πένητα, καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς,

5 Ἀλέγοντες, Πότε διελεύσεται ὁ μῆν, καὶ ἐμπολήσομεν, καὶ τὰ ἄσβρατα, καὶ ἀνοίξομεν θήσαυρόν τοῦ ποιῆσαι μέτρον μικρόν, καὶ τοῦ μεγαλύναι σταθμίον, καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον.

6 Τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ ὁ και' πτωχοὺς, καὶ ἄπένητα ἂντι ὑποδημάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς γεννημάτων ἐμπορευσόμεθα.

7 Ὅμιυνε Κύριος ὁκατὰ τῆς ὑπερφηανίας Ἰακώβ, εἰ ὁ ἐπιληθῆσεται εἰς νίκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν.

8 Καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ, κ' πενήσει πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔσται ἐν ὅτῃ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος, δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκοτῶσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς,

10 Καὶ μεταστρέψω τὰς ἐορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πᾶσας τὰς φῶδας ὑμῶν εἰς θρήνον, καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὄσφυν σάκκου, κ' ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα· καὶ θήσομαι αὐτόν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης.

11 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἔξασποτελῶ λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, οὐ λιμὸν ἄρταν, οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι τὸν λόγον Κυρίου.

12 Καὶ ὁ σαλευθήσονται ὕδατα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ Βορρᾶ ὡς ἀνατολὸν περιδραμονῶναι ζητούντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ οὐ μὴ εὑρίσιν.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι αἱ καλάι, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει,

14 Οἱ ὀμνύοντες κατὰ τοῦ Ἰασημοῦ Σαμαρείας, κ' οἱ λέγοντες, Ζῆ ὁ Θεὸς σου Δάν, καὶ ζῆ ὁ Θεὸς σου Βηρσαβέε' καὶ πεσοῦνται, καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἐτι.

Κεφ. θ'. IX.

Εἶδον τὸν Κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἶπε, Πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, καὶ σεισθήσεται τὰ πρόπυλα, καὶ διακόψον εἰς κεφαλὰς πάντων· καὶ τοὺς καταλοῖπους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ, οὐ μὴ διαφύγῃ ἐξ αὐτῶν φεύγων, ὁ και' οὐ μὴ διασωθῇ ἐξ αὐτῶν ἀνασώζομενος.

2 Ἐὰν ὁ κατακρυβῶσιν εἰς ἄδου, ἐκείθεν ἡ χεὶρ μου ἀνασπάσει αὐτὰς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκείθεν κατὰξω αὐτοὺς.

3 Ἐὰν ὁ ἐγκατακρυβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Καρμηλῶν, ἐκείθεν ἐξερρηνῶσω, καὶ λήψομαι αὐτὰς· καὶ ἐὰν καταδύσων ἐξ ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης, ἐκεἶ ἐντελουμαι τῷ δράκοντι, καὶ δῆξεται αὐτοὺς.

4 Καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμηλωσίᾳ πρὸ προσώπου τῶν ἐλθρῶν αὐτῶν, ἐκεἶ ἐντελεῖμαι τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτὰς· καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακίᾳ, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθᾳ.

5 Καὶ Κύριος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς, καὶ σαλεύων αὐτήν, καὶ πενήθσοι πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.

6 Ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸν ἕβρον ἀνάβασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμελιῶν, ὁ προσκαλῶμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς· Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

7 Οὐχ ὡς υἱοὶ Αἰθίοπων ὑμεῖς ἔστε ἐμοὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ; λέγει Κύριος· οὐ τὸν Ἰσραὴλ ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς ἀλλοφύλους ἐκ Καππαδοκίας, καὶ τοὺς Σύρους ἐκ βόθρου;

8 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐξαρῶ αὐτήν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· πλην ὅτι ἐκ εἰς τέλος ἐξαρῶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει Κύριος.

9 Διότι ἐγὼ ἐντέλλομαι, καὶ ὁ λικμῶσ' ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον λικμᾶται ἐν τῷ λικμῷ, καὶ οὐ μὴ πέσῃ σὺντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν.

10 Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσομαι πάντες ἀμαρτωλοὶ λαοῦ μου, οἱ λέγοντες, Οὐ μὴ ἐγγίση, οὐδὲ ἄ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακά.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς, καὶ τὰ κατεσκευασμένα αὐτῆς ἀναστήσω, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος.

12 Ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοὺς, λέγει Κύριος· ὁ ποιῶν ἄ πάντα ταῦτα.

13 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ καταλήψεται ὁ ἄμνητός ὁ τὸν τρυγητὸν, καὶ περκάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ, καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ πάντες οἱ βουνοὶ σύμφωνοι ἔσονται.

14 Καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμηλωσίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσοι πόλεις τὰς ἠφανισμένας, καὶ κατοικήσοι, καὶ ὁ φυτεύσομαι ἄμπελῶνας, καὶ πίνονται τὸν οἶνον αὐτῶν, καὶ ποιήσοι κήπους, καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν.

15 Καὶ καταφτεῶσω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἐκπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς παντοκράτωρ.

Β Ο Β Δ Ι Ο Υ' Ε'.

Κεφ. α'. Ι.

ΟΡΑΣΙΣ ὁ Ὀβλίου. Τίδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῇ Ἰουμαίᾳ, Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ περιόχην εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν Ἀνάστη^ε καὶ ξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον.

2 Ἰδοὺ ὀλιγοσὸν δέδοκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἠτιμωμένος ὃ εἶ σὺ ἰ σφόδρα.

3 Ὑπερφηανία τῆς καρδίας σου ἐπῆρέ σε κατασκηνούonta ἐν ταῖς ὄποις τῶν πετρῶν ὑψῶν κατοικίαν αὐτοῦ, λέγων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Τίς ὁ κατάξει με' ἐπὶ τὴν γῆν;

4 Ἐὰν μετεωρισθῆς, ὡς ἄετός, καὶ ἐὰν ἀναμέσον τῶν ἄστρων θῆς νοσοῖάν σου, ἐκείθεν κατάξω σε, λέγει Κύριος.

5 Εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς σέ, ὃ ἦ λησταὶ νυκτός, ποῦ ἂν ἀπερρίψης, οὐκ ἂν ἐκλεψαν τὰ ἱκανὰ εἰαυτοῖς; καὶ εἰ τρυγηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σέ, οὐκ ἂν ἐπελείποντο ἐπιφυλλίδα;

6 Πῶς ἐξηρενυῆθη Ἡσαῦ, καὶ κατελήφθη ὁ τὰ κεκρυμμένα αὐτοῦ;

7 Ἐως τῶν ὀρίων ἐξαπέστειλεν σε πάντες οἱ ἄνδρες τῆς διαθήκης σου ἀνάστησάν σοι, ἠδυνάσθησαν πρὸς σέ ἄνδρες εἰρηνικοί σου, ἔθικαν ἐνεδρά ὑποκάτω σου, οὐκ ἐστὶ σύνεσις αὐτοῖς.

8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἀπολῶ σοφούς ἐκ τῆς Ἰουμαίας, καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ἡσαῦ.

9 Καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταὶ σου οἱ ἐκ Θαμᾶν, ὅπως ἐξαρθῆ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἡσαῦ.

10 Διὰ τὴν σφαγὴν, καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀδελφοῦ σου Ἰακώβ, καλύψει σε αἰσχίνῃ, καὶ ἐξαρθήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

11 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνάστης ἐξεναντίας, ἐν ἡμέραις αἰχμαλωτευόντων ἄλλογενῶν δυνάμειν αὐτοῦ, καὶ ἄλλότριοι εἰσῆλθον εἰς πύλας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἔβαλον κλῆρον, καὶ συ ἦς ὡς εἰς ἐξ αὐτῶν.

12 Καὶ μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν ἀδελφοῦ σου ἐν

ἡμέρᾳ ἀλλοτριῶν, καὶ μὴ ἐπιχορῆς ἐπὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ μὴ μεγαλορρόμοῦν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,

13 Μὴδὲ ἐσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ δόλων αὐτῶν, μὴδὲ ἐπίδῃς καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρου αὐτῶν, καὶ μὴ συνεπιθῆς ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν,

14 Μὴδὲ ἐπιστῆς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς αὐτῶν, ἐξολοθρεῦσαι τοὺς ἀνασχωζόμενους αὐτῶν, μὴδὲ συγκλείσεις τοὺς φεύγοντας αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

15 Διότι ἐγγύς ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὃν τρόπον ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοὶ τὸ ἀνταποδομὰ σου ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλὴν σου.

16 Διότι ὃν τρόπον ἔπεις ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, πίνονται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον, πίνονται καὶ καταβήσονται, καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρχοντες.

17 Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιών ἔσται σωτηρία, καὶ ἔσαι ἅγιον καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακώβ τοὺς κατακληρονομήσαντας αὐτοῖς.

18 Καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ἰακώβ πῦρ, ὁ δὲ οἶκος Ἰωσήφ φλόξ, ὁ δὲ οἶκος Ἡσαῦ εἰς καλάμην, καὶ ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτοὺς, καὶ καταφάγονται αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται πυροφόρος τῷ οἴκῳ Ἡσαῦ, διότι Κύριος ἐλάλησε.

19 Καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν ναγέβ τὸ ὄρος τὸ Ἡσαῦ, καὶ οἱ ἐν τῇ σεφηλά τους ἄλλοφύλους, καὶ κατακληρονομήσουσιν τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ τὸ πεδῖον Σαμαρείας, καὶ Βενιαμῖν, καὶ τὴν Γαλααδίαν.

20 Καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὃ γῆ τῶν Χανααίων ἕως Σαρεπτῶν καὶ ἡ μετοικεσία Ἱερουσαλὴμ ἕως Ἐφραθά κληρονομήσουσι τὰς πόλεις τῶν ναγέβ.

21 Καὶ ἀναβήσονται ἀνασχωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών, τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ἡσαῦ, καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ ἡ βασιλεία.

Ι Ω Ν Α Σ.

5'.

Κεφ. α'. Ι.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθι, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, καὶ ὁ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς μέ.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τῷ φυγεῖν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην, καὶ εἶρε πλοῖον βυδιζὸν εἰς Θαρσίς, καὶ ἔδωκε τὸ ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ, τῷ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου.

4 Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τῷ συντριβῆναι.

5 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ, καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβόλην

ἐποίησαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κούρην τοῦ πλοίου, καὶ ἐκίθησε, καὶ ἔρεχε.

6 Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρῶρεὺς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί σὺ ῥέγγεις; ἀνάστα, καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.

7 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε βάλωμεν κλῆρον, καὶ ἐπιγνώμεν, τίνας ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν, καὶ ἔβαλον κλῆρους, καὶ ἔπεσον ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν.

8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἀπίγγειλον ἡμῖν, τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σὺ;

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Δουλὸς Κυρίου εἰμι ἐγώ, καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγώ

σέβωμαι, ὃς ἐποίησεν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν.

10 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φύγαν, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς^α.

11 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τί ὁ ποιησομέν σοι^β, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μάλλον κλύδωνα.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτὸς, Ἄρατέ με, καὶ ἐμβλίτετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν^γ· διότι ἔγνωκα ἐγὼ, ὅτι δι' ἐμέ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί.

13 Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τῷ ἐπιστρέφειν πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἦκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγείρετο μάλλον ἐπ' αὐτὸς.

14 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπαν Μηδμίως Κύριε^δ· μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ ὡς ἐφ' ἡμᾶς αἶμα δίκαιον, διότι σὺ Κύριε, ὄν τρόπον ἐβούλου πεποιήκας.

15 Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔσθη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς.

16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβω μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔσθσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἤσαντο ὁ τίς^ε εὐχίς.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ προσέταξε Κύριος κῆτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν^α, καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

2 Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους,

3 Καὶ εἶπεν, Ἐβόησα ἐν Θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσῆκουσέ μου, ἐκ κοιλίας ἄδου κραιγιῆς μου, ἦκουσας φωνῆς μου,

4 Ἀπερίσπης με εἰς βύθην καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκίκλωσάν με^β, πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διηλθον.

5 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπόσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου^γ· ἀρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἁγίον σου;

6 Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκίκλωσέ με ἐσχάτῃ, ἐδὴ ἡ κεφαλὴ μου

7 εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰωνίως^δ· καὶ ἀναβήτω φθορά^ε ζωῆς μου Κυρίε ὁ Θεός μου.

8 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου^ζ, τοῦ Κυρίου ἐμήνησθην, καὶ ἔλθω πρὸς σέ ἢ προσερχή μου εἰς ναὸν^η τὸν ἁγίον σου.

9 Φυλασσόμενοι μάτια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον.

10 Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἔξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω^θ σοι σατηρίου^ι τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ προσετάγη ἀπὸ Κυρίου τῷ κῆτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηρὰν.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἐμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἔλαλθες Κύριος^α· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ^β, ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν^γ.

4 Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ ἐσελθεῖν^δ εἰς τὴν

πόλιν, ὡσεὶ πορείαν^α ἡμέρας μίᾶς^β· καὶ ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν, Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται.

5 Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν.

6 Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιείλατο τὴν στολὴν αὐτῆ ἀφ' ἐαυτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδῶν.

7 Καὶ ἐκπύρχθη, καὶ ἐρρήθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, λέγων, Οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ ὀργασάσθωσαν^α μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πείτωσαν.

8 Καὶ περιεβάλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς^β· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ^γ αὐτῶν^δ τῆς ποιηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς αὐκίας τῆς ἐν χερσίν αὐτῶν, λέγοντες,

9 Τίς ὁδεῖν ἐι μετανοήσει ὁ Θεός, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὕργης θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα;

10 Καὶ εἶδεν ὁ Θεός τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν ποιηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεός ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἐλάλησεν τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐκ ἐποίησε.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην^α· καὶ συνεχίθη,

2 καὶ προσεύξατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν, Ἄ Κύριε, οὐκ οὔτοι οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου; διατοῦτο προέφθασα τῷ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνω ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανόων ἐπὶ ταῖς κακίαις.

3 Καὶ νῦν δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ὑποθανεῖν με ἢ ζῆν με.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ;

5 Καὶ ἐξήλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως, καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ἐκεῖ σκηνὴν^α, καὶ ἐκάθητο ὑπόκατοι αὐτῆς^β, ὥς οὐ ὑπὸ τῆς πόλεως.

6 Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι σκίαν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην.

7 Καὶ προσέταξεν ὁ Θεός σκώληκι ἐωθινή τῇ ἐπαύρῳ, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθαν, καὶ ἀπεξηρίυθη.

8 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατελεῖν τὸν ἥλιον, καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσανι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησεν, καὶ ἀπελέγη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Καλὸν μοι^α ὑποθανεῖν ἢ ζῆν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε, Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ὡς θανάτου.

10 Καὶ εἶπε Κύριος, Σὺ ἐφέωσας ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἔκακοπάθησας ἐπ' αὐτῇ^β, καὶ οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτὴν, ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα^γ, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπόλετο^δ.

11 Ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ἣ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἄνθρωποι, οὔτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν^ε ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

Κεφ. α'. I.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Μιχαίαν τὸν τοῦ Μωρασθεῖ, ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ, κ' Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίαν βασιλέων Ἰούδα, ὑπὲρ ὧν εἶδε περὶ Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Ἀκούσατε λαοὶ λόγους, καὶ προσεχέσθε ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ· καὶ ἔσται Κύριος Κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, Κύριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ.

3 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ καταβήσεται, καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς,

4 Καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, κ' αἱ κοιλιάδες τακθήσονται· ὅσσοι ἱερὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενος ἐν καταβίσει.

5 Δὲ ἄσεβειαν Ἰακώβ πάντα ταῦτα, καὶ δι' ἁμαρτίαν οἴκου Ἰσραὴλ· τίς ἡ ἀσέβεια τοῦ Ἰακώβ; ὁ οὐχ ἡ Σαμάρεια; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία οἴκου Ἰούδα; οὐχὶ Ἱερουσαλήμ;

6 Καὶ θήσομαι Σαμάρειαν εἰς ὄπωροφυλάκιον ἄγρου, καὶ εἰς φυτεῖαν ἀμπελώνος, καὶ κατασπίσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω.

7 Καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψωμι, καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ εἶδωλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν· διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγε, κ' ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψεν.

8 Ἐνεκεν τήτου κόψεται, καὶ θρηνήσει, πορεύεται ἀνυπόδετος, καὶ γυμνὴ ποιήσεται κοπετόν ὡς δρακόντων, καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων.

9 Ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἕως Ἰούδα, καὶ ἦψατο ἕως πύλης λαοῦ μου, ἕως Ἱερουσαλήμ.

10 Οἷ ἐν Γέθ μὴ μεγαλύνεσθε, ὁ καὶ οἱ Ἐνακεῖμ' ἡ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκα κατὰ γέλωλα, γῆν καταπάσασθε καταγέλωτα ὑμῶν,

11 Κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς, κ' ἐξῆλθε κατοικοῦσα Σενναίρ, κόψασθε οἶκον ἐξόμενον αὐτῆς, λήψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὀδύνης.

12 Τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικήσῃ ὀδύνας; ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ Κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλήμ,

13 Ψόφος ἀρμάτων καὶ ἰππευόντων κατοικοῦσα Λαχεῖς, ἀρχηγὸς ἁμαρτίας αὐτῆς ἐστὶ τῆς θυγατρὸς Σιών, ὅτι ἐν σοὶ εὐρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Διατοῦτο ὅσσοι ἐξαποσελλομένους ἕως κληρονομίας Γέθ, οἴκους μεταίτους, εἰς κενὸν ἐγένοντο τοῖς βασιλεῦσι τοῦ Ἰσραὴλ.

15 Ἔως τοὺς κληρονομίους ὁ ἀγίγωσι, κατοικοῦσα Λαχεῖς κληρονομία ἕως Ὀδολλάμ ἦξει, ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσραὴλ.

16 Ξύρησαι, καὶ κείρα ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερὰ σου, ἐμπλήτουν τὴν χρείαν σου ὡς ἀέτος, ὅτι ἤχμαλωτεῖθησαν ἀπὸ σοῦ.

Κεφ. β'. II.

ΕΓΕΝΟΝΤΟ λογιζόμενοι κόπους, καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν ταῖς κοιταῖς αὐτῶν, κ' ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτὰ, διότι οὐκ ἦσαν πρὸς τὸν Θεὸν χεῖρας αὐτῶν.

2 Καὶ ἐπεθίμουν ἄγρους, κ' διήρπαιζον ὄρφανους, κ' οἴκους κατεδυνάστευον, κ' διήρπαιζον ἄνδρα κ' τὸν οἶκον αὐτοῦ, κ' ἄνδρα κ' τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

3 Διατοῦτο τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ λογιζομαι ἐπὶ τὴν φυλὴν ταύτην κακὰ, ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρῃτε τὰς τραχίλους ὑμῶν, κ' ἡ μὴ πορευθήτε ὀρθοὶ ἐξαίφνης, ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστίν.

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληθθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολή, καὶ θρηνηθήσεται θρήνος ἐν μέλει, λέγων, Ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ, κ' οὐκ ἦν ὁ κωλύων· αὐτὸν τοῦ ἀποστρέψαι· οἱ ἄγροὶ ὑμῶν διεμερίσθησαν.

5 Διατοῦτο οὐκ ἔσται σοὶ βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ, ἐν ἐκκλησίᾳ Κυρίου

6 Ἡ κλαίετε δάκρυσι, μὴδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις· οὐδὲ γὰρ ἰπώσεται ὀνειδίη,

7 Ὁ λέγων, Οἶκος Ἰακώβ παρώργισε πνεῦμα Κυρίου· ὁ οὐ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἔστιν; οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσι καλοὶ μετ' αὐτοῦ; καὶ ὀρθοὶ πεπόρευται;

8 Καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαὸς μου εἰς ἔχθραν δυνάστη, κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν, τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδας, συντριμμὸν πολέμου.

9 Ἡγοιμένοι λαοῦ μου ἀπορήφθησονται ἐκ τῶν οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξώσθησαν· ἐγγίσατε ὄρεσιν αἰωνίους.

10 Ἀνίστηθι καὶ πορεύου, ὅτι οὐκ ἔστι σοὶ αὕτη ἀνίπαυσις ἕνεκεν ἀκαθαρσίας· διεφθάρητε φθορᾷ,

11 Κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος· πνεῦμα ἔστησε ψεύδος, ἐστάλαξέ σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυσμα· κ' ἔστι, ἐκ τῆς σταγόνης τοῦ λαοῦ τούτου

12 Συναγόμενος συναθήσεται Ἰακώβ σὺν πᾶσιν ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλόγους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιτοαυτὸ θήσομαι τὴν ἀποστρεφὴν ἡ αὐτοῦ· ἡ πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποιμῖνον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν· ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων

13 Διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν διέκοψαν, καὶ διήλθον πύλην, καὶ ἐξῆλθον δι' αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθον ὁ βασιλεῖς αὐτῶν πρὸ προσώπων αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἠγήσεται αὐτῶν

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ ἐρεῖ, Ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ἰακώβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ· οὐχ ἡμῖν ἐστὶ τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα;

2 Μισῶντες τὰ καλὰ, κ' ζητῶντες τὰ πονηρὰ, ἀρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν.

3 Ὅν τρόπον κατέφαγον τὰς σάρκας τῆ λαῶμα, κ' τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξέδειραν, κ' τὰ ὀστέα αὐτῶν συνέθλασαν, κ' ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα, καὶ ὡς κρέα εἰς χίτραν,

4 Ὅπως κεκράζονται πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐκ εἰσακκῆσαι αὐτῶν· κ' ἀποσπρέψει τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτοῖς.

5 Τὰδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς προφῆτας τοὺς πλανώντας τὸν λαόν μου, τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὀδοῦσι αὐτῶν, καὶ κηρῖσσοντας εἰρήνην ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ σῶμα αὐτῶν, ἠγειραν ἐπ' αὐτὸν πόλεμον·

6 Διατοῦτο νῦν ἡμῖν ἐστὶ ἐξ ὀράσεως, καὶ σκοτία ἐστὶ ἡμῖν ἐκ κτανείας, καὶ δύταται ὁ ἥλιος ἐπὶ τοῖς προφήταις, καὶ συσκοτᾷσει ἐπ' αὐτοῖς ἡ ἡμέρα.

7 Καὶ κατὰσχυνθήσονται οἱ ὀρῶντες τὰ

ἐνώπια, καὶ καταγελοσθήσονται οἱ μάντιες, καὶ καταλαλήσουσι κατ' αὐτῶν πύτιες αὐτοί, διότι οὐκ ἔσται ὁ ἑπακούων αὐτῶν.

8 Ἐὰν μὴ ἔγω ἐμπλήσω ὁ ἰσχύρην ἐν πνεύματι Κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυναστείας, τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἰακώβ ἄσεβείας αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἁμαρτίας αὐτοῦ.

9 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἠγοούμενοι οἴκου Ἰακώβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ, οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα, καὶ πάντα τὰ ὀρθῆ διαστρέφοντες,

10 Οἱ οἰκοδομοῦντες Σιών ἐν αἵμασι, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀδικίαις.

11 Οἱ ἠγοούμενοι αὐτῆς μετὰ δύρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο, καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμανθόντο, καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπανεπαύοντο, λέγοντες, Οὐχί ὁ Κύριος ἐν ἡμῖν ἔστιν; οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακά.

12 Διατοῦτο δι' υἱὰς Σιών ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ ὡς ὄπωροφυλάκιον ἔσται, κτὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου ἐἴς ἄλλος δρυμῆ.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, ἔτοιμον ἐπὶ τῆς κορυφᾶς τῶν ὀρέων, καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ σπεύσουσι πρὸς αὐτὸ λαοί.

2 Καὶ πορεύονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἔρῃσι, δευτε, ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ καὶ δεῖξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβους αὐτοῦ ὅτι ἐκ Σιών ἐξελεύσεται ἰσμός, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ κρινεῖ ἀναμέσων λαῶν πολλῶν, καὶ ἐξελεγήσει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακράν κτὶ κατακόψουσι τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰ δῶρα ἑαυτῶν αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι μὴ ἀντήρῃ ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσι ἠπολεμεῖν.

4 Καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκίτω ἀμπέλου αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος ὑποκίτω συκῆς αὐτοῦ, καὶ ἕκ ἕσται ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ στόμα Κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα.

5 Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπέκεινα.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, συναίω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἐξωσμένην εἰσεδέξομαι, καὶ ἕς ὑψωσάμην.

7 Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ὑψωμένην εἰς ἔθνος δυνατὸν καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ζορῇ Σιών ἀπὸ τοῦ νῦν ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Καὶ σὺ πύργος ποιμνίου αὐχμώδης, θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σὲ ἦξει, καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ, ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βαβυλώνας τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλὴμ.

9 Καὶ νῦν ἵνατι ἐβουλησθε κακά; μὴ βασιλεύς οὐκ ἦν σοι; ἢ ἡ βουλή σου ἀπόλετο, ὅτι κατεκράτησάν σου ὡδίνες ὡς τικτούσης;

10 Ὅδινε καὶ ἀνδρίζου, καὶ ἐγγίξει ἡ θυγάτηρ Σιών ὡς τικτούσα διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως, καὶ κατασχόνσεις ἐν πεδίῳ, καὶ ἦξει ἕως Βαβυλώνας ἐκείθεν ῥύσεται σε, καὶ ἐκείθεν λυτρώσεται σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου.

11 Καὶ νῦν ἐπισυνήχθησαν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, λέγοντες, Ἐπιχαροῦμεθα, καὶ ἐπόψονται ἐπὶ Σιών οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

12 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν Κυρίου, καὶ οὐ συνῆκαν τὴν βουλήν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἄλωνος.

13 Ἀνάστηθι, καὶ ἄλσα αὐτοὺς θυγάτηρ Σιών, ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ, καὶ τὰς ὀπλὰς σου θήσομαι χαλκᾶς καὶ κατατίξεις λαοὺς πολλοὺς, καὶ ἀναθήσεις τῷ Κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχύρην αὐτῶν τῷ Κυρίῳ πίσις τῆς γῆς.

Κεφ. ε'. V.

ΝΥΝ ἐμφραθήσεται θυγάτηρ ἐμφραγμῶ, συνοχὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ράβδῳ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος Ἐφραθᾶ, ὀλιγοστος εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιᾶσιν Ἰούδα ἐκ σὲ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξῆδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.

3 Διατοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

4 Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κυρίου, καὶ ἐν τῇ δόξῃ ὀνόματος Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ὑπέρβουσι, διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

5 Καὶ ἔσται αὐτῇ εἰρήνη, ἡ Ἀσσοῦρ ὅταν ἔπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ἐπεγερθήσονται ἐπ' αὐτὸν ἕρπια ποιμένες, καὶ ὀκτῶ δῆγματα ἀνθρώπων.

6 Καὶ ποιμανοῦσι τὸν Ἀσσοῦρ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρωδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσσοῦρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὄρια ἡμῶν.

7 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τῷ Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς δρόσος παρὰ Κυρίου πίπτουσα, καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἀγρωστί, ὅπως μὴ συναχθῇ μῆδεις, μηδὲ ὑποστῇ ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα Ἰακώβ ἐν τοῖς κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῶ, καὶ ὡς σκύμνος ἐν ποιμνίῳ προβάτων, ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ, καὶ διαστείλῃ ἀπάσῃ, καὶ μὴ ἦ ὁ ἐξαροῦμενος.

9 Ὑψωθήσεται ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τοὺς θλίβοντας σε, καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου ἐξολοθρευθήσονται.

10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἐξολοθρεύσω τὰς ἵππας ἐκ μέσου σε, κτὶ ἀπολώ τὰ ἄρματα σου.

11 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς πόλεις τῆς γῆς σε, καὶ ἐξαρῶ πάντα τὰ ὀχυρώματά σου.

12 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ φάρμακα σου ἐκ τῶν χειρῶν σε, κτὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται ἐν σοί.

13 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτὰ σου καὶ τὰς στηλὰς σου ἐκ μέσου σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσκυνήσεις τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.

14 Καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλση ἐκ μέσου σου, καὶ ἀφανῶ τὰς πόλεις σου.

15 Καὶ ποιήσω ἐν δρυγῇ καὶ ἐν θυμῶ ἐκδικησῶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἀνθ' ὧν οὐκ εἰσηκούσαν.

Κεφ. ς. VI.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ δὴ ὁ λόγος· Κύριος ἰ Κύριος εἶπεν, Ἀνάστηθι, κριθῆτι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀκουσάτωσαν ἄβουνοι φωνῆν σου.

2 Ἀκούσατε ὄρη τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου, καὶ αἱ φήραγγες θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῶν Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται.

3 Δαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλίψησά σε, ἢ τί παρηνώχλησά σοι; ἀποκρίθητί μοι.

4 Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρωσάμην σε, καὶ ἐξ ἔσπευταιλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωυσῆν, καὶ Ἀαρὼν, καὶ Μαριάμ.

5 Λαός μου μνησθητι δὴ, τί ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλὰκ βασιλεὺς Μωάβ, καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλαάμ υἱὸς τοῦ Βεώρ, ἀπὸ τῶν σχοίων ἕως τοῦ Γαλιλά, ὅπως γνωσθῆ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Κυρίου.

6 Ἐν τίνι καταλάβου τὸν Κύριον, ἀντιλήψομαι Θεοῦ μου ὑψίστου; εἰ κατλήψομαι αὐτὸν ἐν ὀλοκαυτώμασιν, ἐν μόχοις ἐνιαυσίους;

7 Εἰ προσδέξεται ἁ Κύριος ἐν χιλιάσι κριῶν; ἢ ἐν μυριάσι χιμαίων πόνων; εἰ δὴ πρῶτοτοκά μου ὑπὲρ ἀσεβείας, καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἀμαρτίας ψυχῆς μου;

8 Εἰ ἀνηγγέλι σου ἀνθρώπε τί καλόν; ἢ τί Κύριος ἐκῆτε παρά σου, ἄλλ', ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα, καὶ ἀγαπᾶν ὄλεον, καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου Θεοῦ σου;

9 Φωνῆ Κυρίου τῆ πόλει ἐπικληθήσεται, καὶ αἰσῶσι ἁ φοβουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἄκουε φυλῆ, καὶ τίς κοσμήσει πόλιν;

10 Μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου θησαυρίζων θησαυροὺς ἄνομους ἰ, καὶ μετὰ ὑβρεως ἄδικίας ἰ;

11 Ἐὶ δικαιοθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίππῳ στάθμα δόλου,

12 Ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἐπλησαν, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλείλουν ψεῖδη, καὶ ἡ γλώσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν;

13 Καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε, ἁ ἀφανίσω σε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου.

14 Σὺ φάγεσαι, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆς, καὶ ἁ συσκοτίσει ἰ ἐν σοί, καὶ ἐκνεύσει, καὶ οὐ μὴ διασωθῆς, καὶ ὅσοι ἂν διασωθῶσιν, εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται.

15 Σὺ σπερεῖς, καὶ οὐ μὴ ἀμήσης, σὺ πιέσεις ἐλαῖαν, καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃς ἐλαιον, καὶ οἶνον, καὶ οὐ μὴ πίητε, καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου.

16 Καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιοῦματα Ζαμβρί, καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχαιβ, καὶ ἀπορεύθητε ἐν ταῖς ὁδοῖς ἰ αὐτῶν, ὅπως παραδώ σε εἰς ἀφανισμόν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς σφρισμόν, καὶ ὄνειδῆ λαῶν λήψεσθε.

Κεφ. ζ'. VII.

ΟΙΜΟΙ, ὅτι ἁ ἐγενήθην ἰ ὡς συνάγων καλῶν ἐν αἰητῶ, καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῶ, οὐχ ὑπάρχοντος βότρυτος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα ἰ οἶμοι ψυχῆ,

2 Ὅτι ἀπόλωλεν ἁ εὐσεβῆς ἰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει πάντες

εἰς αἵματα δικάζονται, ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῆ,

3 Ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐτοιμίζουσιν ὁ ἄρχων αἰτεῖ, καὶ ὁ κριτὴς εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησε, καταβύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἔστιν ἰ καὶ ἐξελοῦμαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν

4 Ὡς σῆς ἐκτρώγων, καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπίας ἰ οὐαὶ υἱαί, αἱ ἐκδικήσεις σου ἕκασι, ἡν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν.

5 Μὴ καταπιστεύετε ἐν φίλοις, καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις ἰ ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι, τοῦ ἀναθέσθαι ἰ ἐπὶ αὐτῆ ἰ.

6 Διότι υἱὸς ἀτιμιάζει πατέρα, ἁ θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἁ νύμφη ἐπὶ τὴν πεθερὰν αὐτῆς, ἐχθροὶ πάντες ἀνδρῶς ἁ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

7 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπιβλέψομαι, ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου, εἰσακούσεται ἰ μου ὁ Θεός μου.

8 Μὴ ἐπὶ χαιρέ μοι ἡ ἔχθρά μου, ὅτι πέπτωκα, καὶ ἀναστήσομαι ἰ διότι ἐάν καθίσω ἐν τῷ σκοτεινῷ, ἁ Κύριος φωτίζει μοι.

9 Ὅργην Κυρίου ὑπόσω, ὅτι ἡμάρτον αὐτῷ, ἕως τοῦ δικαιοῦσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου ἰ καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μου, καὶ ἐξίξει με εἰς τὸ φῶς ἰ ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,

10 Καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρό μου, καὶ περιβαλεῖται αἰσχίνην, ἡ λέγουσα ἁ, Ποῦ Κύριος ὁ Θεός σου; οἱ ὄφθαλμοί μου ἐπόνηνται αὐτῆν, ἡν ἔσται εἰς καταπίπτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὄνυξ.

11 Ἡμέρα ἄλοιοφῆς πλίνθου, ἐξάλειψίς σοι ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἁ ἀποτρίψεται ἰ νόμμά σου ἰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

12 Καὶ αἱ πόλεις σου ἔξουσιν εἰς ἡμαλισμόν, καὶ εἰς διαμερισμόν Ἀσσυρίων, καὶ αἱ πόλεις σου αἱ ὄχυρα εἰς διαμερισμόν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ἁ ὄρους ἕως τοῦ ὄρους ἁ.

13 Καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν ἁ σὺν τοῖς κατοικοῦσιν ἰ αὐτὴν, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδεμάτων αὐτῶν.

14 Ποίμαινε λαὸν σου ἐν ῥάβδῳ σου, ἁ πρίβατα κληρονομίας σου, κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς ὄρνυμι ἐν μέσῳ τοῦ Καρμῆλον, νεμήσονται τὴν Βασανίτιν, καὶ τὴν Γαλααδίτιν καθ' ἅς αἱ ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

15 Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου, ὄψεσθε θυμαστιά.

16 Ὄψονται ἔθνη καὶ κατασχυνηθήσονται, ἁ ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιθήσουσι χεῖρας ἐπὶ ἁ τὸ ἰ στόμα αὐτῶν, ἁ τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκοφωθήσεται,

17 Λεῖψονται χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν, συγχυθήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν ἰ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἐκστήσονται, καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ.

18 Τίς Θεός ὡσπερ σὺ, ἐξαίρων ἀνομίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀσεβείας τοῖς καταλόποις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ; καὶ οὐ συνέσχεον εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτοῦ, ὅτι θελητὴς ἐλέους ἐστίν.

19 Ἐπιστρέφει καὶ οἰκτειρήσει ἡμᾶς, ἁ καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν, καὶ ἁ ἀπορίψονται ἰ εἰς τὴν βάθῃ τῆς θαλάσσης, πάσας τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

20 Δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ Ἰακώβ, ἁ ἔλεον ἰ τῷ Ἀβραάμ, καθὼς ὡμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθεν.

Κεφ. α'. Ι.

ΛΗΜΜΑ Νινευή, βεβλιόν ὀρίσεως Ναούμ τοῦ Ἐλκεσαίου.

2 Θεὸς ζηλωτῆς, καὶ ἐκδικῶν Κύριος, ἐκδικῶν Κύριος μετὰ θυμοῦ, ἐκδικῶν Κύριος τοὺς ὑπεναντιοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐξαιρῶν αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

3 Κύριος μακρόθυμος, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ ἄθων οὐκ ἄθώσκει Κύριος· ἐν συντέλεια, καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ νεφέλαι κοινοτρόπος ποδῶν αὐτοῦ.

4 Ἀπειλῶν θαλάσσης, καὶ ξηριῶν αὐτήν, καὶ πάντα τοὺς ποταμοὺς ἐξηρημῶν· ὠλιγόηθη ἡ Βασιάναις, καὶ ὁ Κάριμλος, καὶ τὰ ἐξανθούντα τοῦ Λιβάνου ἐξέλιπε.

5 Τὰ ὄρη ἐσεισθήσαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλευθήσαν· καὶ ἀνεστάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ἡ σύμπασα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

6 Ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐτοῦ τὶς ὑποστήσεται; καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ; ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῆκει ἀρχάς, καὶ αἱ πέτρα διαθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ.

7 Χρηστὲς Κύριος τοὺς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν.

8 Καὶ ἐν κατακλισμῷ πορείας συντέλειαν ποιήσεται, τοὺς ἐπεχειρομένους καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διαέταξε σκότους.

9 Τί λογίσεσθε ἐπὶ τὸν Κύριον; συντέλειαν αὐτὸς ποιήσεται, οὐκ ἐκδικήσει οἷς ἐπιτοαυτὸ ἐν θλίψει.

10 Ὅτι ἕως θεμελίου αὐτοῦ χερσωθήσεται· καὶ ὡς σμίλας περιπλεκομένη βρωθήσεται, καὶ ὡς καλὰμη ξηρασίας λεστή.

11 Ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρῆ, βουλουόμενος ἂν αὐτῆ.

12 Τάδε λέγει Κύριος κατὰρχων ὑδίωντων πολλῶν, Καὶ οὕτως διασταλίσονται καὶ ἡ ἀκοή σου οὐκ ἑνακουσθήσεται ἔτι.

13 Καὶ νῦν συντρέψω τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἂν διαρρήξω.

14 Καὶ ἐντελείται ὁ περὶ σοῦ Κύριος, οὐ σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι· ἂν ἐξ οἴκου Θεοῦ σου ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτὰ ἂν, καὶ χωνεῖντᾶ, θήσομαι ταφῆν σου, ὅτι ταχεῖς.

15 Ἴδου ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες ἐναγγελιζομένου, καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην· ἔροταζε Ἰούδα τὰς ἐορτάς σου, ἀπόδος τὰς εὐχὰς σου, διότι οὐ μὴ προσθήσων ἔτι τοῦ διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαιώσεις.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΣΥΝΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ, ἐξήρτα· ἀνέβη ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ἐξαιρούμενος ἂν ἐκ θλίψεως· σκόπεσον ὁδόν, κρήτησον ὁσφύς, ἄνδρισαι τῇ ἰσχύϊ σφόδρα.

2 Διοτὶ ἀπέστρεψε Κύριος τὴν ὕβριν Ἰακώβ, καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐκτινάσσοντες ἐξετίναξαν αὐτούς, καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διέσφθεραν.

3 Ὅπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἄνδρας δυνατοὺς ἐμπαιζόντας ἐν πυρὶ· αἱ ἠνία τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ οἱ ἰππεῖς θορυβηθήσονται.

4 Ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυθήσονται τὰ ἄρματα, καὶ συμπλακῆσονται ἐν ταῖς πλατείαις·

ἡ ὄρασις αὐτῶν ὡς λαμπίδες πυρὸς, καὶ ὡς ἄστραπαὶ διατρέχουσαι.

5 Καὶ μνησθήσονται οἱ μέγιστᾶνες αὐτῶν, καὶ φεύθονται ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ὁρῇ πορεία· αὐτῶν, καὶ σπεύσουσιν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἐτοιμάσων τὰς προφυλακὰς αὐτῶν.

6 Πύλαι τῶν πόλεων διηνοιχθήσαν, καὶ τὰ βασίλεια διέπεσε,

7 Καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη· καὶ αὐτὴ ἀνέβαινε, καὶ αἱ δούλαι αὐτῆς ἤγοντο, καθὼς περιστερὰι φθεγγόμεναι ἐν καρδίαις αὐτῶν.

8 Καὶ Νινευὴ ἂν κολυμβήθρα ὕδατος ὁρῇ ἂν ὕδατα αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔστησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων.

9 Διήραζον τὸ ἀργύριον, διήραζον τὸ χρυσίον, καὶ ἔκ ἡν πέρας τῆ κόσμη αὐτῆς· βεβίουνται ἐπὶ πάντα τὰ σκευὴ τῆ ἐπιθυμητῆ αὐτῆς.

10 Ἐκτιναγμὸς, καὶ ἀνατιναγμὸς, καὶ ἐκβρασμὸς, καὶ καρδίας θρασμὸς, καὶ ὑπόλυσις γονιτών, καὶ ὠδινες ἐπὶ πᾶσαν ὀσφύν· καὶ τὸ πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαμμα χύτρας.

11 Πού ἐστι τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων, καὶ ἡ νομὴ ἡ οὐσα ἂν τοῖς σκύμοις; ὁ πού ἔπορευθῆν λέων, καὶ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμον λεόντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν;

12 Λέων ἤρασε τὰ ἰκανὰ τοῖς σκύμοις αὐτοῦ, καὶ ἀπέπνευσε τὸν λέοντα αὐτοῦ, καὶ ἐπλησε θήρας νοσσίῳν αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἀρπαγῆς.

13 Ἴδου ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος ἂν παντοκράτωρ, καὶ ἐκκαίσει ἐν καινῷ πλήθος σου, καὶ τοὺς λέοντάς σου καταφάγεται ρομφαία, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θήραν σου, καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῆ οὐκέτι τὰ ἔργα σου.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

Ω ΠΟΔΙΣ αἰμάτων, ὅλη ψευδῆς, ἂν ἀδικίας πλήρης ἂν, οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα.

2 Φωνὴ μαστίγων, καὶ φωνῆ σεισμοῦ τροχῶν, καὶ ἵππου δῶκοντος, καὶ ἄρματος ἀναβρίσσοιτος.

3 Καὶ ἰππέως ἀναβαίνοντος, καὶ στιλβόισης ρομφαίας, καὶ ἔξαστραπτόντων ὀπλων, καὶ πλήθους τραυματιῶν, καὶ βαρείας πτώσεως, καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ ἔθνεσι αὐτῆς· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τοῖς συμμασίν αὐτῶν.

4 Ἀπὸ πλήθους πορείαις πόρνη καλῆ, καὶ ἐπίχρασις ἡγουμένη φαρμάκων, ἡ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῆς, καὶ ὁ λαοῦ ἂν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς.

5 Ἴδου ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ ἀποκαλίψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ δεῖξω ἔθνεσι τὴν βασιχύνην σου ἂν, καὶ βασιλείαν τὴν ἀτιμίαν σου.

6 Καὶ ἐπύρριψω ἐπὶ σέ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου, καὶ θήσομαι σε εἰς παρίδειγμα.

7 Καὶ ἔσται, πᾶς ὁ ὄρων σε καταβήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔρει, Ἐδειλαία Νινευὴ· τίς στενίξει αὐτῆν; πῶθεν ἐρήτῳ παρίκλῃσιν αὐτῆν;

8 Ἐτοιμάσων μερίδα, ἀρμόσων χορδὴν, ἐτοιμᾶσις ἔμερίδα ἂν Ἀμιμῶν ἡ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς, ὕδωρ κίχλω αὐτῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ θάλασσα, καὶ ὕδωρ τῆ τεῖχης αὐτῆς.

9 Καὶ Αἰθιοπία ἂν ἰσχύς αὐτῆς, καὶ Αἴγυπτος· καὶ οὐκ ἔσται πέρας τῆς φυγῆς ἂν· καὶ Δίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς.

10 Καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν πορεύεται ἀιχμάλωτος, καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ' ἀρχαῖς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσι κληρῶν^α καὶ πάντες οἱ μεγιστάνες αὐτῆς δεθήσονται χειροπέδας.

11 Καὶ ἂν μεθυσθῆσιν, καὶ ἔσθ' ὑπερωρμήθῃν, καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στάσιμ ἐξ ἐχθρῶν.

12 Πάντα τὰ ὑχυρώματά σου σικαῖ σκοποῦς ἔχουσα, ἐάν σαλευθῶσι, ἂν πεσοῦνται εἰς στόμα ἔσθοντος.

13 Ἴδου ὁ λαός σου ὡς γυναῖκες ἐν σοὶ, τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύλαι τῆς γῆς σου, ἂν καταφάγεται πῦρ τῶς μοχλῶς σου.

14 Ὑδὼρ περιοχῆς ἐπίσπασαι σεαυτῇ, ἂν καὶ κατακρήθησιν τῶν ὑχυρωμάτων σου ἔμβρηθι εἰς πηλόν, καὶ ἂν συμπατήθητι^α ἐν ἀχίροις, κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθων.

15 Ἐκεῖ καταφάγεται σε πῦρ, ἐξολοθρεύσει σε ῥομφαία, καταφάγεται σε ὡς ἄκρις, καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος.

16 Ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ^α βροῦχος ὤρμησε, καὶ ἐξεπετάσθη.

17 Ἐξήλατο ὡς ἀπτελεβός ὁ συμμικτός σου, ὡς ἄκρις ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέρᾳ ἂν πάγους^α ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ἀφῆλατο, καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς^α οὐαὶ ἂν αὐτοῖς.

18 Ἐνίσταται οἱ ποιμένες σου, βασιλεῖς Ἀσσύριος ἐκούμισε τοὺς δυνάστας σου, ἀπῆρεν ὁ λαός σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος.

19 Οὐκ ἔστιν ἴσασιν τῇ συντριβῇ σου, ἐφλέγμαινεν ἡ πληρῇ σου, πάντες οἱ ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου, κροτήσουσι χεῖρας ἐπὶ σέ^α διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου διαπαντός;

Α Μ Β Α Κ Ο Υ Μ Η.

Κεφ. α'. Ι.

1 Ὁ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακοῦμ ὃ προφήτης.

2 Ἐως τίνος Κύριε κεκράξομαι, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃς; βοήσομαι πρὸς σέ ἀδικοῦμενος, καὶ οὐ ὁσέεις;

3 Ἰνατί^α ἔδειξάς μοι κόπους καὶ πόνους ἐπιβλέπει, ἂν τυλαιπωρίαν καὶ ἀσεβείαν; ἐξεναντίας μου γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κριτῆς λαμβίνει.

4 Διατοῦτο διεσκέδασται νόμος, καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα, ὅτι ἂν ἀσεβῆς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον, ἔνεκεν τοῦτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον.

5 Ἴδετε οἱ καταφρονεταί, καὶ ἐπιβλέψατε, καὶ θαυμάσατε θυνμάσια, καὶ ἀφανίσθητε διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ ἂν μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ἂν.

6 Διότι ἰδού ἐγὼ ἐξεγειρῶ^α τοὺς Χαλδαίους, ἂν τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν, καὶ τὸ ταχυρὸν, τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς, τοῦ κατακληρονοῦῆσαι σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ.

7 Φοβερός καὶ ἐπιφανής ἐστίν, ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

8 Καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ, καὶ ὀξύνονται ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας, καὶ ἐξίππισονται οἱ ἵππειοι αὐτοῦ, καὶ ὀρηθήσουσι μακρόθεν, καὶ πετασθήσονται ὡς ἄετος πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν.

9 Συντέλεια εἰς ἀσεβείας ἦξει, ἀνθεσθηκότας προσώπους αὐτῶν ἔφεναντίας, καὶ συνάξει ὡς ἄμμον ἀιχμαλωσίαν.

10 Καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσει, καὶ τύραννον παίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται, καὶ βαλεῖ χῶμα καὶ κρατήσει αὐτοῦ.

11 Τότε μεταβλεῖ τὸ πνεῦμα, καὶ διελεύσεται, καὶ ἐξιλιάσεται αὐτὴ ἡ ἰσχύς τῷ Θεῷ μου.

12 Οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἅγιός μου; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν^α Κύριε εἰς κρίμα τέταχας ἂν αὐτό, καὶ ἔπλασέ με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ.

13 Καθαρός ἂν ὀφθαλμός^α τοῦ μὴ ὄραν πονηρά, καὶ ἐπιβλέπει ἐπὶ πόνους ἂν ὀδύνης^α ἰνατί^α ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονούντας; παρασιώπησεν ἐν τῷ καταπίνειν ἂν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον;

14 Καὶ ποιήσει τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, καὶ ὡς τὰ ἔρπετά τὰ οὐκ ἔχοντα ἠγούμενον;

15 Συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασε, καὶ εἴλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφίβληστρῳ, καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτῆς ἔνεκεν τῶν εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ.

16 Ἐνεκεν τοῦτου θύσει^α τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ, καὶ θυνμάσει τῷ ἀμφίβληστρῷ αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε μερίδα αὐτοῦ, καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά.

17 Διατοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφίβληστρον αὐτοῦ, καὶ διαπαντός ἀποκτέννει ἔθνη οὐ φείσεται.

Κεφ. β'. ΙΙ.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, καὶ ἐπιθήσομαι ἐπὶ πέτραν, καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοί, καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἐλεγχόν μου.

2 Καὶ ἀπεκρίθη^α πρὸς με Κύριος, καὶ εἶπε, Γράψον ὄρασιμ, καὶ σαφῶς εἰς πυξίον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγνωσκῶν αὐτά.

2 Διότι ἐτι ὄρασις εἰς καιρὸν, καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας, καὶ οὐκ εἰς κενόν^α ἐάν ὑστερήσῃ, ὑπόμεινον αὐτὸν, ὅτι ἐρχόμενος ἦξει, καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ.

4 Ἐάν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ με ἐν αὐτῷ^α ὁ δὲ δίκαιος^α ἐκ πιστῶς με ζήσεται.

5 Ὁ δὲ κατοῖόμενος, καὶ καταφρονήτης, ἀνήρ ἀλαζῶν, οὐδὲν μὴ περᾶν^α ὅς ἐπλάτνει καθὼς ἂν ὄσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος, καὶ ἐπισυναίξει ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν κίνητας τοὺς λαοῖς.

6 Οὐχὶ ταῦτα πάντα^α κατ' αὐτὴ παραβολὴν^α λήθονται, καὶ πρόβλημα εἰς διηγήσιν αὐτοῦ; καὶ ἔροῦσιν, Οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἔως τίνος, καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς.

7 Ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτὸν, καὶ ἐκήψουσι οἱ ἐπίβουλοι σου, καὶ ἔσθ' εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς.

8 Διότι ἂν ἐσκύλευσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύσουσι πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοί, δι' αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἂν ἀσεβείας^α γῆς καὶ πόλεως,

καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

9 Ὁ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, τοῦ τάξει αἰς ὕψος νοσιστὴν αὐτοῦ, τοῦ ἐκπαστῆσαι ἐκ χειρὸς κακῶν.

10 Ἐβουλεύσω αἰσχινὴν τῷ οἴκῳ σου, συνεπέρας πολλοὺς λαοὺς, καὶ ἐξημάρτεν ἡ ψυχὴ σου.

11 Διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται, καὶ κίνθρος ἐκ ξύλου φθεγγέσεται αὐτῷ.

12 Οὐαὶ ὁ οἰκοδομὸν πόλιν ἰσχυρασί, καὶ ἐτοιμασίον πόλιν ἐν ἀδικίαις.

13 Οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ Κυρίου παντοκράτορος; καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρὶ, καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησάν.

14 Ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν Κυρίου, ὡς ὕδωρ ἀκατακλύσει αὐτοῦς.

15 Ὡς ὁ ποτίων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θαλερᾷ, καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπη ἐπὶ τὰ σπῆλαια αὐτῶν.

16 Πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σὺ καρδία σιλεύθητι, καὶ σείσθητι ἐκύνκλωσεν ἐπὶ σέ ποτήριον δεξιᾶς Κυρίου, καὶ συνήχη ἁτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου.

17 Διότι ἀπέβεια τοῦ Λιβίνου καλύψει σε, καὶ ταλιτωρία θηρίων πτόησει σε, δι' αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας ἡγῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

18 Τί ὠφελεῖ γλυπτὸν, ὅτι ἐγλύσαν αὐτό; ἔπλασαν αὐτὸ χόνεμμα, φαντασίαν ψευδοῦ, ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσιος ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι εἰδῶλα κωφῶν.

19 Οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ, Ἐκνησον, ἐξεγέρθητι καὶ τῷ λίθῳ, Ὑψώθητι καὶ αὐτὸ ἐστὶ φαντασία τοῦτο δέ ἐστιν ἔλασμα χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ, καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ.

20 Ὁ δὲ Κύριος ἐν ναφ' ἀγίῳ αὐτοῦ εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΜΒΑΚΟΥΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ, ΜΕΤΑ ΩΔΗΣ.

2 Κυριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην ἐν μέσῳ δύο ζῶων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.

3 Ὁ Θεὸς ἐκ Θαμιὴν ἦξει, καὶ ὁ ἄγιος ἐξ ἔρους Φαράν κατασκήσει δασέος διὰ ψαλμῶν ἐκάλυθεν οὐρανοῦς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

4 Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπην κρατῶν ἰσχύος αὐτοῦ.

5 Πρὸ προσώπων αὐτῷ πορεύεται λόγος, καὶ ἐξελεύεται εἰς περὶα κατὰ πόδας αὐτῆς ὁ ἔσθη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἐπέβλεψε, καὶ διέτικῃ ἔθνη διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκηναν βουνοὶ αἰῶνος πορείας αἰωνίας αὐτῆς.

7 Ἄντι κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθίοπων, πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ ἡγῆς Μαδιάμ.

8 Μη ἐν ποταμοῖς ὠργίσθησῃ Κύριος ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου; ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβίησῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἰππασία σου σωτηρία.

9 Ἐντείνων ἐνέτεινας τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος διὰ ψαλμῶν ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ.

10 Ὅσονται σε, καὶ ὀδινήσουσι λαοὶ, σκοοπίων ὕδατα πορείας ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνῆν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

11 Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔσθη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς εἰς φῶς βολίδες σου πορεύονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλων σου.

12 Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάρσεις ἔθνη.

13 Ἐξηλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου. τοῦ σῶσαι τὸν χριστόν σου βαλεῖς εἰς κεφαλὴς ἀνόμων θάνατον, ἐξηγήρας δεσμούς ἕως τραχίλου διὰ ψαλμῶν.

14 Διέκοψας ἐν ἔκστῆσει κεφαλὰς δυνατῶν, σείσθησονται ἐν αὐτῇ διανοῖζουσι χαλινοὺς αὐτῶν, ὡς ἔσθων πτωχὸς λίθρα.

15 Καὶ ἐπιβιβᾷς εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταρῖσσονται ὡς ὕδωρ πολυῖ.

16 Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου, καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ὑποκίτωθῃν μου ἐταράχθη ἡ ἔξις μου ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαοὺν παροικίας μου.

17 Διότι σικὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις ψεύσεται ἔργον ἔλαιας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν ἐξέλιπεν ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρχοισι βροχὲς ἐπὶ φάτναις.

18 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χυρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

19 Κύριος ὁ Θεὸς δυνάμις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ὠπῇ αὐτοῦ.

Σ Ο Φ Ο Ν Ι Α Σ Θ.

Κεφ. α'. Ι.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χουσί, υἱὸν Γοδολίου, τοῦ Ἀμορίου, τοῦ Ἐζεκίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμιὼν βασιλέως Ἰούδα.

2 Ἐκλείψει ἐκλιπέτω ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύριος.

3 Ἐκλιπέτω ἄνθρωπος καὶ κτήνη ἐκλιπέτω

τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ ἀσθενήσουσιν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ ἔξαρῶ τοὺς ἀνόμους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύριος.

4 Καὶ ἔκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔξαρῶ ἐκ τοῦ τοποῦ τούτου τὰ ὀνόματα τῆς Βάαι, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων,

5 Καὶ τοὺς προσκυνῶντας ἐπὶ τὰ δώματα τῆ στρατιά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς προσκυνῶντας καὶ τοὺς ὀμνῶντας κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς ὀμνῶντας κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν,

6 Καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς μὴ ὀζητοῦντας τὸν Κύριον, καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ Κυρίου.

7 Ἐυλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ¹ διότι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἠγόμακε Κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ ἠγάκα τὸν κλητὸν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσται, ἐν ἡμέρᾳ θυσίας Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια.

9 Καὶ ἐκδικήσω ἔμφανως ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ἄσεβειαι¹ καὶ δόλου.

10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ¹. λέγει Κύριος, φωνῆ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεκοιμένων, καὶ ὄλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας, καὶ συντριμῶς μέγας ἀπὸ τῶν βουρῶν

11 Θρονήσατε οἱ κατοικοῦντες τὴν κατακεκομμένην, ὅτι ὁμοιωθῆ παρ ὁ λαὸς Χαναάν, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπιηρμένοι ἄργυρι.

12 Καὶ ἔσται ἔν τῃ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ¹, ἐξερυνήσω τὴν Ἱερουσαλήμ μετὰ λύχνου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονούντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν¹. οἱ δὲ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, Οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ Κύριος, οὐδὲ μὴ κακώσῃ¹

13 Καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν¹ καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς¹ καὶ καταφρ. εὐσυσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ οὐ μὴ πίωσι τὸν οἶνον αὐτῶν.

14 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα¹ φωνῆ ἡμέρας Κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται.

15 Δυνατὴ ἡμέρα ὄργης, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης. ἡμέρα ἁωρίας καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα γνόφου καὶ σκόττος¹, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης.

16 Ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς, καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς.

17 Καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πορεύσουσιν ὡς τυφλοὶ, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἐξημαρτον¹ καὶ ἐκχεεὶ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χουν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιβα.

18 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὄργης Κυρίου¹ καὶ ἐν πυρὶ ζήλου αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΣΥΝΑΧΘΗΤΕ, καὶ συνδύθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαιδευτον,

2 Πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παρεπορευόμενον, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὄργην Κυρίου, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ Κυρίου.

3 Ζητήσατε τὸν Κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς, κρίμα ἐργάσεσθε, καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε, καὶ ἀποκρίνασθε¹ αὐτὰ, ὅπως σκεπασθῆτε ἡμέρᾳ ὄργης Κυρίου.

4 Διότι Γάζα διερπωσμένη ἔσται, καὶ Ἀσκάλων¹ εἰς ἀφανισμόν, καὶ Ἀζωτος μεσημβρίας ἐκριψήσεται, καὶ Ἀκκαρῶν ἐκριζωθήσεται.

5 Οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης, πύργοι Κρητῶν¹ λόγος Κυρίου ἔφ' ὑμᾶς Χαναάν, γῆ ἄλλοφύλων, καὶ ἀπολωὺ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας.

6 Καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων, καὶ μάνδρα προβάτων.

7 Καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοὺς καταλοίπους οἴκου Ἰῶδα, ἐπ' αὐτοὺς νεμησονται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκάλωνος, δέιλῃς καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰῶδα, ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψει¹ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν.

8 Ἦκουσα ὀνειδιασμῶν Μωάβ, καὶ κονδυλισμοὺς υἱῶν Ἀμμων, ἐν οἷς ὀνειδίζον τὸν λαόν μου, καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὄρια μου.

9 Διατοῦτο, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, διότι Μωάβ ὡς Σόδομα ἔσται, καὶ υἱοὶ Ἀμμων ὡς Γομορρᾶ. καὶ Δαμασκὸς ἐκλελειμένη ὡς θωμια ἄλωνος. καὶ ἠφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα¹ καὶ οἱ κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτοὺς, καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνος μου κληρονομήσουσιν αὐτοὺς.

10 Αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὑβρεως αὐτῶν, διότι ὀνειδίσαν, καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν Κύριον τὸν παντοκράτορα.

11 Ἐπιφανήσεται¹ Κύριος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν.

12 Καὶ ἡμεῖς Αἰθίοπες τραυματῆαι ῥομφαίας μου ἐστέ.

13 Καὶ ἐκτενεὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ Βορρᾶν, καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσυρίον, καὶ θήσει τὴν Νινευὴ εἰς ἀφανισμόν ἄνδρον, ὡς ἔρημον

14 Καὶ νεμησονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέοντες, καὶ ἔχινος ἐν τοῖς φατνώμασι αὐτῆς κοιτασθήσονται¹ καὶ θηρία φωνῆς ἐν τοῖς διαρρήγμασι αὐτῆς¹ καὶ κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσι αὐτῆς, διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

Αὐτῆ ἡ πόλις ἡ φανλιστρια, ἡ κατοικῆσα ἐπὶ ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγὼ εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔστι μετ' ἐμέ¹ ἐπὶ πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν, νομῆ θηρία¹ πᾶς ὁ διαπορευόμενος¹ δι' αὐτῆς συριεῖ, καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Ὡς ἔπιφανῆς καὶ ἀπολελυτρωμένη πόλις, ἡ περὶ στερὰ

2 Οὐκ εἰσήκουσε φωνῆς¹ οὐκ ἐδέξατο παιδείαν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ οὐκ ἐπέποιθει, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς οὐκ ἠγγισεν.

3 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρνόμενοι, οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς Ἀραβίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς τοπρῆν.

4 Οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονῆται¹ ἱερῆς αὐτῆς βεβηλοῦσι τὰ ἅγια, καὶ ἄσεβουσι νόμον.

5 Ὁ δὲ Κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ ποιῆσῃ ἄδικον¹ πρῶι πρὶ ὧσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς, καὶ οὐκ ὑπεκρύβη, καὶ ἔκ ἔγνω ἄδικον ἐν ἀπειθήσει¹ καὶ ἐκ εἰς νεκος ἄδικιαν.

6 Ἐν διαφθορᾷ κατέσπασι ὑπερηφάνους, ἠφανίσθησαν γωνία αὐτῶν¹ ἐξερημώσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοπαράπων, τοῦ μὴ διουδεῖν¹ ἐξέλειπον αἱ πόλεις αὐτῶν, παρὶ τὸ μηδένα ὑπάρχειν, μηδὲ κατοικεῖν.

7 Εἶπα, Πλὴν φοβείσθῃ με, καὶ ἐδέξαθαι παιδείαν, καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρεύητε ἐξ ὀφθιμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα βεβηδικῆσα¹ ἐπ' αὐτῆς¹ εἰσιμαῖος, ὄρθρσιον, ἐφθάρται¹ πᾶσα ἡ ἐπιφυλλίς αὐτῶν.

8 Διατούτο ὑπόμεινέ με, λέγει Κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστήσεις μου εἰς μαρτύριον διό τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν. τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς, τοῦ ἐκχεῖν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὄργην ὁ θυμοῦ διότι ἐν πυρὶ ἡ ζήλου μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ.

9 Ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς, τοῦ επικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ δουλεῖν αὐτῶν ὑπὸ ζυγῶν ὄνα.

10 Ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέξομαι ἐν διεσπαρμένοις μου, οἴσουσι θυσίας μοι.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐ μὴ κατασχυνθῆς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου, ὧν ἠσέβησας εἰς ἐμέ ὅτι τότε περιελθὼ ἀπὸ σου τὰ φηλαίσματα τῆς ὑβρέως σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσθῆς, τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου.

12 Καὶ ὑπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν πραῖν καὶ ταπεινόν, καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος Κυρίου.

13 Οἱ κατέλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ ποιήσουσι ἀδικίαν, καὶ οὐ ἡλαλήσουσι μίτια, καὶ οὐ μὴ εὐρέθῃ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσαι δολία διότι αὐτοὶ νεμήονται, καὶ κοιτασθήσονται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς.

14 Χαίρε θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἰε-

ρουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὀλης τῆς καρδίας σου θύγατερ Ἰερουσαλήμ.

15 Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου, λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου· βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψη κακὰ οὐκέτι.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἰερουσαλήμ, ἠθάσει Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρες σου.

17 Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐν σοὶ, ὁ δυνατὸς σιώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ κρινεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

18 Καὶ συναῶ τους συντετριμμένους σου· οὐαί, τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν;

19 Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκέν σου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπεσιμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ ἠθρομαι αὐτοῦ εἰς καύχημα, καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ κατασχυνθήσονται.

20 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν καλῶς ἡμῖν ποιήσω, καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὅταν εἰσδέξωμαι ὑμᾶς διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστοὺς, καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, λέγει Κύριος.

Α Γ Γ Α Ι Ο Σ Ι.

Κεφ. α'. Ι.

ΕΝ τῷ δευτέρῳ ἔτι ἐπὶ Δαρείῳ τῷ βασιλέως, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, Εἰπόν πρὸς Ζοροβιάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιήλ ἢ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσεδέκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων,

2 Τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, λέγων, Ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν, Οὐχ ἦκεν ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομηθῆαι τὸν οἶκον Κυρίου.

3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου, ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων,

4 Εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἐστὶ τοῦ οἰκεῖν ἐν οἴκῳ ὑμῶν κοιλιοστάθμοις, ὁ δὲ οἶκος ὁ ἡμῶν ἔξηρησεται;

5 Καὶ νῦν τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Τίξτε δὴ καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν.

6 Ἐσπεύρατε πολλὰ καὶ εἰσηγήκατε ὀλίγη, ἐφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονήν, ἐπίετε καὶ οὐκ εἰς μέθην, περιεβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ τὸν μισθὸν συνάγων, συνήγαγεν εἰς δεσμὸν τετραπλημένον.

7 Τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Θεσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν.

8 Ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος, καὶ εὐδοκῆσατε ξύλα, οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκῆσω ἐν αὐτῷ, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, εἶπε Κύριος.

9 Ἐπεβλήσατε εἰς πολλὰ, καὶ ἐγένετο ὀλίγα· καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐξεψίσθησεν αὐτὰ διατούτου τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀνθ' ἧν ὁ οἶκος μου ἐστὶν ἔρημος, ἔπειθε δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,

10 Διατούτου ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ ὄρου, καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς.

11 Καὶ ἐπάξω ρουφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐπὶ τὸν σίτον, καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον, καὶ ἐπὶ τὸν ἔλαιον, καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἦκουσε Ζοροβιάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ ἢ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πάντες οἱ κατέλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ τῶν λόγων τοῦ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος Κυρίου ἐν ἀγγέλοις Κυρίου τῷ λαῷ, Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, λέγει Κύριος.

14 Καὶ ἐξήγαγε Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβιάβελ τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τῷ λαῷ, καὶ ἐποίησαν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος Θεοῦ αὐτῶν.

Κεφ. β'. ΙΙ.

Τῆ τετραδὶ καὶ εἰκιδί τοῦ μηνός τοῦ ἕκτου, τῷ δευτέρῳ ἔτι, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως.

2 Τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾷ καὶ εἰκιδί τοῦ μηνός, ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων,

3 Εἰπόν δὴ πρὸς Ζοροβιάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τοῦ Ἰωσεδέκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, λέγων,

4 Τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ ὁρῇ αὐτοῦ τῇ ἐμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς βλήπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν;

5 Καὶ νῦν κατῆρχε Ζοροβιάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατίσχυε Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατασχεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, λέγει Κύριος, καὶ ποιεῖτε ὡς ὑμεῖς ἔμαθον ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ,

6 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μεσῷ ὑμῶν· θαρσεῖτε,

7 Διότι τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

Ἔτι ἄπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
καὶ τὴν θάλασσαν¹ καὶ τὴν ξηρὰν,

8 Καὶ συσσειώ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἤξει τὰ
ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν² καὶ ἂ πλησῶ³ τὸν
οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Ἐμὸν τὸ ἀργύριον, καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

10 Διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου
τούτου, ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ⁴ καὶ ἐν τῷ τοπῷ τού-
τῳ δώσω εἰρήνην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ⁵
καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς περιποίησιν παντὶ τῷ
κίζοντι, τοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τούτου.

11 Τετράδι καὶ εἰκάδι⁶ τοῦ ἐννάτου μηνός,⁷
ἔτους δευτέρου, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς Ἀγγαίον τὸν προφήτην, λέγων,
12 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐπερω-
τήσων διη τοὺς ἱερεῖς ἴμον, λέγων,

13 Ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἅγιον ἐν τῷ
ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ ἄψηται τὸ ἄκρον
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου, ἢ ἐψηματος, ἢ οἴ-
νου, ἢ ἐλαίου, ἢ παντός βρώματός, εἰ ἀγιασ-
θήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, Οὐ.

14 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος, Ἐὰν ἄψηται μεμασ-
μένος ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ παντός τού-
των, εἰ μιανθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱε-
ρεῖς, καὶ εἶπαν, Μιανθήσεται.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος, καὶ εἶπεν, Οὕτως
ὁ λαὸς οὗτος, καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώ-
πιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, καὶ οὕτως πάντα τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν⁸ καὶ ὅς ἐάν ἐρχίσῃ
ἐκεῖ, μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν
τῶν ὀρθρινῶν, ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου
πόνου αὐτῶν, καὶ ἐμείσεται ἐν πύλαις ἐλέγ-
χοντα.

16 Καὶ νῦν θέσθε διη εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν

ὑπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω, πρὸ τῆ
θείας λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ Κυρίου τιεσε
ἦτε,

17 Ὅτε ἐνεβάλλετε εἰς κινηέλιον κριθῆς εἰ-
κοσι σάτα, καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα⁹ καὶ
εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολίμιον ἐξαντήσαι
πεντήκοντα μετρήτας, καὶ ἐγένοντο εἴκοσι.

18 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ, καὶ ἐν ἀνεμο-
φθορίᾳ, καὶ ἐν χαλᾷ¹⁰ πάντα τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς μέ, λέ-
γει Κύριος.

19 Ὑποτάξτε¹¹ ἰδὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς τε-
τράιδος καὶ εἰκάδος τοῦ ἐννάτου μηνός, καὶ
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς¹² θεθεμελιώται ὁ ναὸς
Κυρίου¹³ θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,

20 Εἰ¹⁴ ἐπιγνωσθήσεται ἐπὶ τῆς ἄλω, καὶ εἰ
ἐπὶ τῆς ἄμπελος, καὶ ἡ συκῆ, καὶ ἡ ροῖα, καὶ τὰ
ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπῶν, ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ταύτης¹⁵ εὐλογησῶ¹⁶.

21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐκ δευτέρου
πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην, τετράδι καὶ εἰ-
κάδι τοῦ μηνός, λέγων,

22 Εἶπον πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιήλ
ἐκ φυλῆς Ἰούδα, λέγων, Ἐγὼ σείσω τὸν οὐρα-
νὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν,

23 Καὶ καταστρέψω θρόνους βασιλέων, καὶ
ὀλοθρεύσω δυνάμιν βασιλείων τῶν ἐθνῶν, καὶ
καταστρέψω ἄρματα καὶ ἀναβάτια,¹⁷ καὶ κα-
ταβήσονται ἔπιοι καὶ ἀναβῆται αὐτῶν, ἕκασ-
τος ἐν ρομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

24 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ, λήθσομαι σε Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σα-
λαθιήλ, τὸν δοῦλόν μου, λέγει Κύριος, καὶ
θήσομαι σε ὡς σφραγίδα, διότι σε ἤρετίσω,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Ζ Α Χ Α Ρ Ι Α Σ Ι Α΄.

Κεφ. α΄. Ι.

Ἐν τῷ ὀγδόῳ μηνί, ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου,
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν
τῆ Βαραχίᾳ υἱὸν Ἀδδώ τὸν προφήτην, λέγων,
2 Ὁργίσθη Κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν
ὄργην μεγάλην¹

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει
Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπιστραφήσομαι
πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος ὁ τῶν δυνάμεων².

4 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν, οἳ
ἐνεκίλευσαν αὐτοῖς οἱ προφῆται³ ἔμπροσθεν
λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
Ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὀδῶν ὑμῶν τῶν πονη-
ρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν
πονηρῶν⁴ καὶ οὐκ εἰσίκουσαι, καὶ οὐ προσέ-
χον τὸ εἰσακουσάαι μου, λέγει Κύριος.

5 Οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσι καὶ οἱ προφῆται;
μη⁵ τὸν αἰῶνα ζῆσονται;

6 Πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ νόμιμά μου
δέχεσθε, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί
μου τοῦ δούλου μου τοῖς προφήταις, οἱ κα-
τελάβουσαν τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκρίθη-
σαν, καὶ εἶπαν, Καθὼς παρατέτακται Κύριος
παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς
ἡμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν ἕως
ἐποίησεν ἡμῖν⁶.

7 Τῆ τετράδι καὶ εἰκάδι τῷ ἐνδεκάτῳ μηνί,
αὗτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβᾶτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει
ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζα-
χαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδώ τὸν προ-
φήτην, λέγων,

8 Ἐώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβε-

βηκίως ἐπὶ ἔπιον πυρρὸν, καὶ οὗτος εἰστήκει
ἀναμέσον τῶν⁷ ὀρέων τῶν κατασκιῶν, καὶ
ὅπισθον αὐτοῦ ἔπιον πυρρὸν, καὶ ψαροί, καὶ
ποικίλοι, καὶ λευκοί.

9 Καὶ εἶπα, Τί οὗτοι Κύριε; καὶ εἶπε πρὸς
μέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, Ἐγὼ δεῖξω
σοι τί ἐστὶ ταῦτα.

10 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφεστηκίως ἀνα-
μέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπε πρὸς μέ, Οὗτοι εἰ-
σι ἕξ ἐξαπέστειλε Κύριος, περιοδεύσαι τὴν γῆν⁸.

11 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου τῷ
ἐφεστῶτι ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπον,
Περιωδεύσαμεν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ πᾶσα
ἡ γῆ κατοικεῖται, καὶ ἡσυχίσει.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε,
Κύριε παντοκράτωρ ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεύσης
τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς
ὑπερείδες, τοῦτο ἐβδόμηκοστὸν ἔτος;

13 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος παντοκράτωρ τῷ
ἀγγέλῳ⁹ λαλοῦντι ἐν ἐμοί, ῥήματα καλὰ καὶ
λόγους παρακλητικούς.

14 Καὶ εἶπε πρὸς μέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν
ἐμοί, Ἀνάκραγε λέγων, Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Ἐξήλωκα τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ
τὴν Σιών ὅλην μέγα,

15 Καὶ ὄργην μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ ταῖς
ἔθνην τὰ συνεπιτιθέμενα, ἀνθ' ὧν¹⁰ μὲν ἐγὼ¹¹
ὀργίσθη ὀλίγα, αὐτοὶ δὲ συνεπέθεθον εἰς κακία.

16 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος¹², Ἐπιστρέ-
ψω ἐπὶ Ἱερουσαλήμ ἐν οἰκτιρῶν, καὶ ὁ οἶκός
μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, καὶ μέτρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ἱε-
ρουσαλήμ

17 "Ετι" και εἶπε πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, 4"Ετι" ἀνάκραγε λέγων, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, "Ετι διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθῶς, κ' ἐλεύσει Κύριος ἐπὶ τὴν Σιών, και αἰρετῆι^α τὴν Ἱερουσαλήμ^α.

18 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, και ἶδον, και ἰδοὺ τισαρι κέρατα.

19 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί, Τί ἐστὶ ταῦτα Κύριε; και εἶπε πρὸς με, Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰουδα, και τὸν Ἰσραὴλ, και Ἱερουσαλήμ.

20 Καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος τέσσαρας τέκτονας, 21 Καὶ εἶπα, Τί οὗτοι ἔρχονται ποιήσαι; κ' εἶπε^α, Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰδα και τὸν Ἰσραὴλ κατέαξαν, κ' οὐδεὶς αὐτῶν ἦρε κεφαλὴν^α και ἐξήλθσαν αὐτοὶ τοῦ ὄρναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν, τὰ τέσσαρα κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαριόμενα κέρα ἐπὶ τὴν γῆν Κυρίου, τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ ἦρα τὸς ὀφθαλμούς μου, κ' ἶδον, κ' ἶδῶ ἄνθρωπον, και ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοῖνον γεωμετρικόν. 2 και εἶπα πρὸς αὐτόν, Που σὺ πορεῖς; και εἶπε πρὸς με, Διαμετρήσαι τὴν Ἱερουσαλήμ, τοῦ ἰδεῖν πηλικὸν τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστὶ, και πηλικὸν τὸ μήκος.

3 και ἰδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί εἰσθήκει, και ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορευέτο εἰς συνάντησιν αὐτῶν^α.

4 και εἶπε πρὸς αὐτόν, λέγων, Δράμε, και λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον, λέγων, Κατακίρπως κατοικηθήσεται Ἱερουσαλήμ ἀπὸ πλῆθους ἀνθρώπων κ' κτηνῶν^α ἐν μέσφ αὐτῆς.

5 και ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ, λέγει Κύριος, τεῖχος πυρὸς κυκλοθεν, και εἰς δοξαν ἔσομαι ἐν μέσφ αὐτῆς.

6 Ὡ^α δὲ φυγέτε ἀπὸ γῆς Βορῶ^α, λέγει Κύριος^α διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνεμῶν τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος,

7 εἰς Σιών, ἀνασώσεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος.

8 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ὅπως δόξης ἀπέσταλκέ με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλευσάντα ὑμᾶς, διότι ὁ ἀπτόμενος ὑμῶν ὡς ὁ ἀπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῆς.

9 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, και ἔσονται σκάλος τοῦ δουλεύουσιν αὐτοὺς, και γινώσεσθε ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με.

10 Τέρπου και εὐφραίνου θυγατερ Σιών, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι, και κατασκηνώσω ἐν μέσφ σου, λέγει Κύριος.

11 και καταφείδονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, και ἔσονται αὐτῶ ἐν λαῶν, και κατασκηνώσουσιν ἐν μέσφ σου, και ἐπιγνώσῃ ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ.

12 και κατακληρονομήσει Κύριος τὸν Ἰδαν^α τὴν μερίδα αὐτῆ ἐπὶ^α τὴν ἁγίαν^α και αἰρετῆι^α ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.

13 Ἐυλαβεῖσθω πᾶσα σάρξ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξεγήγηραι ἐκ νεφελῶν ἁγίων αὐτῆ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι Κύριος τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἐστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου Κυρίου, και ὁ διάβολος εἰσθήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῶ.

2 και εἶπε Κύριος πρὸς τὸν διάβολον, 3 Ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ διάβολε, κ' ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσαλήμ^α ἐκ ἰδῶ τῆτο ὡς σκαλὸς ἐξέσπασμένος ἐκ πυρὸς;

4 και Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρά, και εἰσθήκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου.

5 και ἀπεκρίθη και εἶπε πρὸς τοὺς ἐστηκῶτας πρὸ προσώπου αὐτοῦ, λέγων, Ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρά ἀπ' αὐτοῦ^α και εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ ἀφήρηκα^α τὰς ἀνομίας σου^α και ἐνδύσατε αὐτόν ποδήρη,

6 και ἐπίθετε κίδαριν καθαράν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ^α και ἐπέθηκαν κίδαριν καθαράν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, και περιέβαλον αὐτόν ἱμάτια^α και ὁ ἄγγελος Κυρίου εἰσθήκει.

7 και διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος Κυρίου ὁ πρὸς Ἰησοῦν, λέγων^α,

8 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐάν ταῖς ὁδοῖς μου πορεῖς, και ἐν τοῖς προστάγμασί μου φυλάξῃς, και σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου^α και ἐάν διαφυλίσσης^α τὴν αὐλήν μου, και δώσω σοι ἀναστροφόμενος ἐν μέσφ τῶν ἐστηκῶτων τούτων.

9 Ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ και οἱ πλῆθισον σου οἱ καθήμενοι πρὸ προσώπου, διότι ἄνθρωπος τερατοσκόπος εἰσὶ, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν δουλόν μου Ἀνατολήν.

10 Διότι ὁ λίθος, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου^α τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἐνα ἐπὶ τὸ ὀφθαλμοὶ εἰσαν ἰδοὺ ἐγὼ ὄρυσσω βόθρον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και ψηλαφήσῃ ἐν τῷ ὀκίαν τῆς γῆς ἐκεῖνης ἐν ἡμέρᾳ μᾶ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, σὺ και ἐκείνη, ἔκαστος τὸν πλησίον αὐτῆς ὑποκάτω ἀμπέλῃ, κ' ὑποκάτω συκῆς.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, και ἐξήγηρέ με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερεθῆ ἄνθρωπος ἐξ ὑπνου αὐτοῦ,

2 και εἶπε πρὸς με, Τί σὺ βλέπεις; κ' εἶπα, Ἐώρακα, και ἰδοὺ λυχνία χρυσῆ ὅλη, και τὸ λαμπάειον ἐπάνω αὐτῆς, και ἐπτὰ λύχνου ἐπάνω αὐτῆς, κ' ἐπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνου τοῖς ἐπάνω αὐτῆς,

3 και δύο ἐλαίαι ἐπάνω αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπάειον αὐτῆς, και μία ἐξ ἐναντιῶν.

4 και ἐπηρώτησα, και εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί, λέγων, Τί ἐστὶ ταῦτα Κύριε;

5 και ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, και εἶπε πρὸς με, λέγων, Ὅχι γινώσκεις τί ἐστὶ ταῦτα; και εἶπα, Ὅχι Κύριε.

6 και ἀπεκρίθη, και εἶπε πρὸς με, λέγων, Οὗτος ὁ λόγος Κυρίου πρὸς Ζοροβάβελ, λέγων, Οὐκ ἐν δυνάμει μεγίστῃ, οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ, ἀλλὰ ἐν πνευματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Τίς εἶ σὺ τὸ ὄρος τὸ μέγα τὸ πρὸ προσώπου Ζοροβάβελ τοῦ κατορθώσαι; και ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας, ἰσότητα χάριτος χάριτα αὐτῆς.

8 και ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, 9 Αἱ χεῖρες Ζοροβάβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκόν τούτον, και αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν, και ἐπιγνώσῃ διότι Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ.

10 Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς; και ἡ χαροῦνται, και ὄψονται τὸν λίθον τὸν κτιστήρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ^α ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἰσαν^α οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

11 και ἀπεκρίθη, και εἶπα πρὸς αὐτόν, Τί αἱ δύο ἐλαίαι αὐταί, αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας και ἐξ ἐναντιῶν;

12 και ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου, και εἶπα πρὸς αὐτόν, Τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαίων οἱ

ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο μωυῶν τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχρόντων, καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρτυρίδας τὰς χρυσᾶς;

13 Καὶ εἶπε πρὸς με, Οὐκ οἶδας τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα, Οὐχὶ Κύριε.

14 Καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πίστεως παρεστήκασιν· Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄρανον πετόμενον.

2 Καὶ εἶπε πρὸς με, Τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα, Ὁ ἔγω ὁρῶ ὄρανον πετόμενον μήκους πηχῶν εἰκοσι, καὶ πλάτους πηχῶν δέκα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς με, Αὕτη ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς ὁ κλέπτῃς ἐκ τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος ἐκ τούτου ἔκδικηθήσεται.

4 Καὶ ἐξόρισεν αὐτὸ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκόν τοῦ κλέπτου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὁμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ συντελέσει αὐτὸν, καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ, καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε πρὸς με, Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τὸ ἐκπορευόμενον τοῦτο.

6 Καὶ εἶπα, Τί ἐστὶ; καὶ εἶπε, Τοῦτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον· καὶ εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

7 Καὶ ἰδοὺ τάλαντον μοιζίδων ἐξαιρούμενον· καὶ ἰδὲ γυνὴ μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου.

8 Καὶ εἶπεν, Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία· καὶ ἐρήνισεν αὐτὴν εἰς μέσον τοῦ μέτρου, καὶ ἔρριψε τὸν λίθον τοῦ μοιζίδου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς.

9 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι, καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας ἔποπος· καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ἀνάμεσον τοῦ οὐρανοῦ.

10 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί, Πᾶ αὗται ἀποφέρουσι τὸ μέτρον;

11 Καὶ εἶπε πρὸς με, Οἰκοδομήσασιν αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῆ Βαβυλῶνος, καὶ ἐτοιμάσασιν, καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ.

Κεφ. σ'. VI.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἄρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο ἡρέων, καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ.

2 Ἐν τῷ ἄρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυρροί, καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες,

3 Καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί, καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τέταρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί.

4 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλῶντα ἐν ἐμοί, Τί ἐστὶ ταῦτα Κύριε;

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε, Ταῦτά ἐστιν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ, ἐκπορεύονται παραστήναι τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

6 Ἐν ᾧ ἦσαν ἵπποι οἱ μέλανες, ἐξεπορεύοντο ἐπὶ τὴν βορρᾶ, καὶ οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν, καὶ οἱ ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ τὴν νότον,

7 Καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο, καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεύσαι τὴν γῆν· καὶ εἶπε, Πορεύεσθε, καὶ περιοδεύσατε τὴν γῆν· καὶ περιώδευσαν τὴν γῆν.

8 Καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἐλάλησε πρὸς με, λέγων, Ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ τὴν βορρᾶ, καὶ ἀνέπασαν τὸν θυμὸν μου ἐν γῆ βορρᾶ.

9 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων.

10 Λάβε τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ παρὰ τῶν χρησίων αὐτῆς, καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτὴν, καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰωσίου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἵκοντος ἐκ Βαβυλῶνος,

11 Καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ποιήσεις στεφάνους, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ τῆ ἱερέως τῆ μεγάλης,

12 Καὶ εἶρῃς πρὸς αὐτὸν, Τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἰδοὺ ἀνήρ, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ὑποκάθωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ, καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον Κυρίου,

13 Καὶ αὐτὸς λήψεται ἀρετὴν, καὶ καθιεῖται, καὶ κατήρξει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ βουλή εἰρηνικὴ ἔσται ἀναμέσον ἄμφοτέρων.

14 Ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς ὑπομένευσιν, καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεγνωκόσι αὐτὴν, καὶ εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου, καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

15 Καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἦξουσιν, καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ γνώσεσθε διότι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς υἱὰς· καὶ ἔσται, εἰάν εἰσικουόντες εἰσακούσῃτε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τεταρτῷ ἔτει ἐπὶ Παρείῳ τῷ βασιλείῳ, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τετράδι· τοῦ μηνὸς τοῦ ἐννάτου, ὅς ἐστι Χασελεύ.

2 Καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς Βαιθίλην, Σαρσαῖρ καὶ Ἀρβεσεὲρ ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ,

3 καὶ ἐξήλασασθαι τὸν Κύριον,

3 Λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος, καὶ πρὸς τοὺς προφῆτας, λέγων, Εἰσελήλυθεν ἠδὲ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ ἅγιον, καθὸς ἐποίησεν ἡ ἡὴ ἱκανὰ ἔτη.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμέ, λέγων.

5 Εἰπὸν πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, λέγων, Ἐὰν νηστεύσητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ ἐν ταῖς ἐβδόμοις, καὶ ἰδοὺ ἐβδωδιζόμενα ἔτη, μὴ νηστειαν νενηστευκάτε μοι;

6 Καὶ εἰάν φαίγητε ἢ ἢ πίπτε, οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ πίνετε!

7 Οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Κύριος ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν, ὅτε ἦν Ἰερουσαλὴμ κατοικουμένη, καὶ εἰθνηούσα, καὶ αἱ πόλεις κυκλόθεν αὐτῆς, καὶ ἡ ὄρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατωκείτο;

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, λέγων,

9 Τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Κρίμα δίκαιον κρίνετε, καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ,

10 Καὶ χήραν, καὶ ὄρφανόν, καὶ προσήλυτον, καὶ πένιτα μὴ καταδυναστεύετε, καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μὴ μνησικακεῖτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

11 Καὶ ἠπειθήσαν τοῦ προσέχειν, καὶ ἔδωκαν νῶτον παραφρονοῦντα, καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν ἐβάρυναν τοῦ μὴ εἰσακοῦειν.

12 Καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν ἀπειθῆ τοῦ μὴ εἰσακοῦειν τοῦ νόμου μου, καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἐξαπέστειλε Κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν· καὶ ἐγένετο ὄργη μεγάλη παρὰ Κυρίου παντοκράτορος.

13 Καὶ ἔσται, ὃν τρόπον εἶπε, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν^α, οὕτως κεκράζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

14 Καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἃ οὐκ ἔγνωσαν· καὶ ἡ γῆ ἀφανισθήσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διδοεύντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος· καὶ ἔτις γιν' ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος, λέγων,

2 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐξήλωκα τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν Σιών ζῆλον μέγαν, καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐξήλωκα αὐτήν.

3 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιών, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ κληθήσεται ἡ Ἱερουσαλήμ πόλις ἀληθινή, καὶ τὸ ὄρος Κυρίου παντοκράτορος, ὄρος ἄγιον.

4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐτι καθίσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλήμ, ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἀπὸ πληθύνουσ ἡμερῶν.

5 Καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδιῶν καὶ κορασιῶν παίζοντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς.

6 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐὰν ἀδυνατήσῃ ἐνωπιον τῶν καταλοπίων τοῦ λαοῦ τῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μὴ καὶ ἐνώπιόν μου ἀδυνατήσῃ; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἔσώζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν,

8 Καὶ εἰσάξω αὐτοὺς, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔσονται ἔμοι εἰς λαόν, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ.

9 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Κατισχυρώσω αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθμελιώτα ὁ οἶκος Κυρίου παντοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ φκοδόμηται.

10 Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ ἔτι ὑπάρξει¹, καὶ τῶν ἐκπορευομένων καὶ τῶν εἰσπορευομένων οὐκ ἔσται εἰσοδήν ἀπὸ τῆς θλίψεως· καὶ ἐξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ.

11 Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

12 Ἄλλ' ἡ δεξιὴ εἰρήνην¹ ἡ ἀμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ, καὶ κατακλινομῶσιν τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου τούτου ταῦτα πάντα¹.

13 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρῃ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος Ἰούδα καὶ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτως διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογία¹ θαρσεῖτε, καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χειρῶν ὑμῶν.

14 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ὅν τρόπον διενόηθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα¹.

15 Οὕτως παρατάταγμαί, καὶ διανενοῦμαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ καλοῦ ποιῆσαι τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα¹ θαρσεῖτε.

16 Οὐτοὶ οἱ λόγοι οὗτοι ποιήσετε¹ λαλεῖτε ἀληθείαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀληθείαν καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρινάτε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν,

17 Καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐ-

τοῦ μὴ λογιζέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὄρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπάτε¹· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος πρὸς με, λέγων,

19 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Νηστεία ἡ τετράς, καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δεκάτη ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἐορτὴς ἀγαθῆς· καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀληθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε.

20 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐτι ἦξουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς,

21 Καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες, Πορευθῶμεν δεσθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐκζητήσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος πορείσομαι κατ' αὐτόν¹.

22 Καὶ ἦξουσι λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητήσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξιλιάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου.

23 Τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἰς ἐπιλάβονται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλάβονται τοῦ κραπέδου ἀνδρός Ἰουδαίου, λέγοντες, Πορευσόμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν ἔστι.

Κεφ. θ'. IX.

ΔΗΜΜΑ λόγος Κυρίου ἐν γῇ Σεδράχ, καὶ Δαμασκού ὁ θυσιά¹ αὐτοῦ, διότι Κύριος ἐφορᾷ ἀνθρώπους, καὶ πάσας φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἐν Ἡμαθ¹ ἐν τοῖς ὄρισις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδῶν, διότι ἐφρόνησαν σφόδρα.

3 Καὶ φκοδόμησε Τύρος ὀχυρώματα αὐτῆς, καὶ ἔθησαυρίσεν ἀργύριον ὡς χούην, καὶ συνήγαγε χρυσίον ὡς πηλὸν ὄδῶν.

4 Καὶ διατέτο Κύριος κληρονομήσει¹ αὐτὸς¹, καὶ πατάξει εἰς θάλασσαν ἄδυναμι αὐτῆς, καὶ αὐτὴ ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται.

5 Ὁψεται Ἀσκάλων, καὶ φοβηθήσεται, καὶ Γάζα, καὶ ὀδυνθήσεται σφόδρα, καὶ Ἀκκίρων, ὅτι ἤσχύνθη¹ ἐπὶ τῷ παρατώματι¹ αὐτῆς· καὶ ἀπολείπει βασιλεὺς ἐκ Γάζης, καὶ Ἀσκάλων οὐ μὴ κατοικηθῆν.

6 Καὶ κατοικήσουσιν ἀλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ, καὶ καθελῶ ὕβριν ἀλλοφύλων,

7 Καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ στόματος αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου ὀδόντων αὐτῶν, καὶ ὑπολειφθήσονται καὶ οὗτοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἔσονται ὡς χιλιάρχος ἐν Ἰούδα, καὶ Ἀκκίρων ὡς ὁ Ἰεβονααῖος.

8 Καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου ἀνίστημα, τοῦ μὴ διαπορεύεσθαι, μὴδὲ ἀνακάμπτειν, καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι ἐξελαύνων, διότι νῦν ἔώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μοι.

9 Χαίρε σφόδρα θυγατερ Σιών, κρησσοε θίγατερ Ἱερουσαλήμ ἰδὲ ὁ βασιλεὺς ἄρχεται σοι δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πραῦς, καὶ ἐπιβεβηκὸς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον.

10 Καὶ ἐξολοθρευθεῖσιν ἄρματα ἐξ Ἐφραΐμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξολοθρευθεῖσιν τοῖς πολεμικῶν, καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ὑδιάντων ἕως θαλάσσης, καὶ ποταμῶν ὁ δεικβολαῖς¹ γῆς.

11 Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας δεσμοῖς σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ.

12 Καθήσεσθε ἐν ὀχυρώμασι δέσμοις τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μᾶς ἡμέρας παροικεῖσαι σὺν διπλᾷ ἀναπαύσῳ σοι

13 Διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἔμανῶ^α τόξον, ἔπλησεν τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ,

14 Καὶ ὁ Κύριος ἔσται ἑπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολῆς, καὶ Κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιῆς, καὶ πορεύσεται ἐν σίλῳ ἠπειλῆς αὐτοῦ.

15 Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς^α καὶ καταναλώσουσιν αὐτούς, καὶ καταχύσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης, καὶ ἐκπίπτουσι ἄαυτοῦ^α ὡς οἶνον, καὶ πληθύνουσι ὅτις φιάλας ὡς ἑθυστήριον.

16 Καὶ σώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ, διότι λίθοι ἄγιοι κυλιούνται ἐπὶ^α γῆς αὐτοῦ.

17 Ὅτι εἶ τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ εἶ τι καλὸν αὐτοῦ, σίτος νεανίσκοις, καὶ οἶνος εὐωδίαζων εἰς παρθένους.

Κεφ. ι'. X.

Αἰτεῖσθε^ο παρὰ Κυρίου νετόν^ι καθ' ὦραν, πρῶτον καὶ ὕψιμον^ο Κύριος ἐποίησε φαντασίας, καὶ νετόν χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς, ἐκάστη βουτήν ἐν ἄγρῳ.

2 Διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπης, καὶ οἱ μάντιες ὀράσεις ψευδεῖς, καὶ τὰ ἐνίπνια ψευδῆ ἐλάλουν, μάταια παρεκκλίνου^ν διατοῦτο ἐξηράνθησαν ὡς πρόβατα, καὶ ἐκακώθησαν, ὁ δὲ διότι ἰσὴν ἴασις.

3 Ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρωμένη ὁ θυμὸς μ^α, καὶ ἐπὶ τοὺς ἄμους ἐπισκένομαι^α καὶ ἐπισκέφεται Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποίμιον αὐτοῦ, τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τάξει αὐτοὺς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐτοῦ ἐν πολέμῳ.

4 Καὶ ἄπ' αὐτοῦ ἐπέβλεψε, καὶ ἄπ' αὐτῆς ἔταξε, καὶ ἄπ' αὐτοῦ τῆξεν ἐν θυμῷ, ἄπ' αὐτῆς ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαιῶν ἐν τῷ αὐτῷ^ι.

5 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πηλόν. ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ, καὶ παρατάσσονται, διότι Κύριος^α μετ' αὐτῶν^α καὶ κατασχυρνήσονται ἀναβίβεται ἵππων.

6 Καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τὸν οἶκον Ἰωσήφ σώσω, καὶ κατοικίω αὐτούς, ὅτι ἠγάπησα αὐτούς, καὶ ἔσονται, ὃν τρόπον οὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτούς^α διότι ἐγὼ Κύριος, ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῖς,

7 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ ἠρῆσεται ἡ καρδιά αὐτῶν ὡς ἐν οἴφῳ^α καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὄψονται, καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ χιρεῖται ἡ καρδιά αὐτῶν^ι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

8 Σημανῶ αὐτοῖς, καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς, διότι λυτρώσομαι αὐτοὺς, καὶ πληθυνθήσονται καθότι ἦσαν πολλοί.

9 Καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λαοῖς, καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσονται μου, ἐκθρέψουσι τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψουσι.

10 Καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτούς, καὶ εἰς τὴν Γαλααδίτιν, καὶ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτὰς, καὶ ἢ μὴ ὑπολειφθῆ ἐξ αὐτῶν ὁδὲ εἰς.

11 Καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσῃ στενῇ,^α πατάξουσιν ἐν θαλάσῃ κύματα, καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βάθη ποταμῶν, καὶ ἀφανηθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων, καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται.

12 Καὶ κατισχύσω αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχῆσονται, λέγει Κύριος.

Κεφ. ια'. XI.

Διαφοῖσον^ο ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου, καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου.

2 Ὁλολυξάτω πίτυς, διότι πέτωκε κέδρος,

ὅτι μεγάλως μεγιστάνε ἐταλαιπώρησαν, ὀλολύξατε δρύες τῆς Βασανιτιδος, ὅτι κατῆσθον^ο ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος.

3 Φωνῆ θρηνημάτων ποιμένων, ὅτι τεταλαιπώρηκε ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν^α φωνῆ ὑρουμένου λέοντος, ὅτι τεταλαιπώρηκε τὸ φράγμα τῆ Ἰορδάνου.

4 Τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ποιμαίνετε τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς,

5 Ἄ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον, καὶ οὐ μετεμέλοντο, καὶ οἱ πολωύντες αὐτὰ ἔλεγον, Ἐβλογητὸς Κύριος, καὶ πεπλουτήκαμεν^ο καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς.

6 Διατοῦτο οὐ φείσομαι οὐκέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, λέγει Κύριος^α καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον εἰς χεῖρα τοῦ πληρώου αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρα βασιλέως αὐτοῦ, καὶ κατακόψουσι τὴν γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν^α.

7 Καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν Χαναανίτιν^α καὶ λήψομαι ἔμανῶ^α δύο ῥάβδους, τὴν^α μὲν^α μίαν ἐκάλεσα Κάλωρα, καὶ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα Σχοίσισμα, καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα.

8 Καὶ ἐξάρῳ τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἐνὶ, καὶ βαρυνθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ γὰρ αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐπαυρόντο ἐπ' ἐμέ.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς τὸ ἀποθνήσκον ἀποθνήσκειτε, καὶ τὸ ἐκλείπον ἐκλείπεται καὶ τὰ κατὰλοῦπα κατεσθίετωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλίσγιον αὐτοῦ.

10 Καὶ λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀπορρίψω αὐτήν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθικὴν μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς,

11 Καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώσονται οἱ Χανααῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἔστι.

12 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτοὺς, Εἰ καλὸν ἐνώπιον ἡμῶν ἔστι, δότε τὸν μισθὸν μ^α, ἢ ἀπειπάσθε^α καὶ ἔστησαν τὸν μισθὸν μ^α τριάκοντα ἀργυρῆς.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Κάθεσ αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον καὶ σκέψομαι^α εἰ δόκιμον ἔστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν^α καὶ ἔλαβον τὰς τριάκοντα ἀργυρῆς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον.

14 Καὶ ἀπέρριψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν τὸ Σχοίσισμα, τοῦ διασκεδάσαι τὴν^α κατάσχεσιν^α ἀναμέσον Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον Ἰσραὴλ.

15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἐτί λίβε σε αὐτῷ σκεῖν^ο ποιμενικὰ ποιμένους ἀπείρου^α.

16 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ἐκλιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται, καὶ τὸ ἐσκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσῃται, καὶ τὸ ὀλοκλήρον οὐ μὴ καταθῆνῃ, καὶ τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν καταφαγέται, καὶ τοὺς ἀστραγάλους αὐτῶν ἐκστρέψει.

17 Ὡ οἱ ποιμανόντες τὰ μάταια, ὁ καταλειπόμενος τὰ πρόβατα, μάχαρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ, ὁ βραχίον αὐτοῦ ἔπαυμένος ξηρανθήσεται, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς^α ὁ δεξιὸς αὐτοῦ^ι ἐκτυφλόμενος ἐκτυφλωθήσεται.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΛΗΜΜΑ λόγον Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ^α λέγει Κύριος, ἐκτείνων οὐρανόν, καὶ θεμελιῶν γῆν, καὶ πλάσσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ,

2 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθωμι τὴν Ἰερουσαλὴμ ὡς πύργον σαλευόμενον πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ^α ἔσται περιοχὴ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ.

3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἠθήσομαι τὴν

Ἱερουσαλὴμ λίθον καταπατούμενον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι¹ πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίζεται, καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατιξέω πάντα ἵππον ἐν ἐκτίσει, κ' τὸν ἀειβάτην αὐτῆ ἐν παραφρονησί, ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰούδα διανοιξέω τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ πάντα τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πατιξέω ἐν ἁποτυφλώσει.

5 Καὶ ἔρουσιν οἱ χιλιάρχοι Ἰουδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, Εἰρήσονται ἐαυτοὺς τὰς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ ἐν Κυρίῳ παντοκράτορι Θεῷ αὐτῶν.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὰς χιλιάρχους Ἰουδα ὡς δαί.ον πυρὸς ἐν ἔξυλοις, καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν κηλῶνι, κ' καταφάγονται ἐκ δεξιῶν, καὶ ἐξ εὐωνυμίων πάντας τὰς λαὸς κυκλόθεν, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ, ἔτι καθ' ἑαυτὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

7 Καὶ σώσει Κύριος τὰ σκηνώματα Ἰουδα, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλύνηται καύχημα οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἔπαρσις τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸν Ἰουδα.

8 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ Κύριος ὑπὲρ τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσται ὁ ἄσθενὴν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς Δαυὶδ, ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ ὡς οἶκος Θεοῦ, ὡς ἄγγελος Κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ζητήσω^α ἐξάραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ.

10 Καὶ ἔκχεω ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὰς κατοικούντας Ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιριμῶν^κ ἐπιβλέψονται πρὸς με, ἀνθ' ὧν κατωρχήσαντο^κ καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν κοπετόν, ὡς ἐπ' ἀγαπητῶν, καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνην, ὡς ἐπὶ τῷ πρωτοτόκῳ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετός ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς κοπετός ῥώϊνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου.

12 Καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλάς φυλάς^α φυλῆ οἴκου Δαυὶδ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς^α φυλῆ οἴκου Ναβθαν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

13 Φυλῆ οἴκου Λεβὶ καθ' ἑαυτὴν, κ' αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς^α φυλῆ τοῦ Συμεὼν καθ' ἑαυτὴν, κ' αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

14 Πᾶσαι αἱ ὑπολειμμένα, φυλαὶ^β φυλῆ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος διανοϊγόμενος τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν μετακίνησιν, καὶ εἰς τὸν χωρισμὸν.

2 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος σαβαώθ, ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα, τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς, κ' ἔκ ἔτι αὐτῶν ἔσαι^α μνεῖα^α καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκίθαρτον ἐξαρώ ἀπὸ τῆς γῆς.

3 Καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι, καὶ ἔρει πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννησαντες αὐτὸν^α Οὐ ζήση, ὅτι ψευδὴ ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι Κυρίου^κ κ' συμποδοῖσιν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννησαντες αὐτὸν, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν.

4 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατασχυνθήσονται οἱ προφῆται, ἕκαστος ἐκ τῆς ὀράσεως αὐτοῦ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν, καὶ ἐνδύσονται δέρμιν τριχίνην, ἀνθ' ὧν ἐνεσησαντο.

5 Καὶ ἔρει Οὐκ εἰμι προφήτης ἐγώ, διότι

ἄνθρωπος ἐραζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ἔτι ἄνθρωπος ἐγέννησέ με ἐκ νεότητός μου.

6 Καὶ ἔρω πρὸς αὐτὸν, Τί αἱ πληγαὶ αὐταῖ ἀναμέσῳ τῶν χειρῶν σου; καὶ ἔρει, Ἄς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου.

7 Ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ^β τοὺς ποιμένας μου, καὶ ἐπὶ ἄνδρα πολίτην μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξατε τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκσπάσατε τὰ πρόβατα^α καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς μικροὺς.

8 Καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῆ, λέγει Κύριος, τὰ δύο μέρη αὐτῆς ἐξολοθρευθήσεται, καὶ ἐκλείψει, τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ.

9 Καὶ διέξω τὸ τρίτον διὰ πυρὸς, καὶ πυρῶσω αὐτοὺς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον, καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς, ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίου^α αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα μου, κ' ἔγω ἐπακούσομαι αὐτοῦ, καὶ ἔρω, Λαὸς μου οὗτός ἐστι^α καὶ αὐτὸς ἔρει, Κύριος, ὁ Θεός μου.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΙΔΟΥ ἡμέραι ἐρχονται Κυρίου, καὶ διαμερισθήσονται τὰ σκύλα σου ἐν σοί^α.

2 Καὶ ἐπισυάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἀλώσεται ἡ πόλις, καὶ διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται, καὶ ἐξελεῖσεται τὸ ἦμισον τῆς πόλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ δὲ κατάλοποι τῷ λαοῦ μου ἢ μὴ ἐξολοθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως.

3 Καὶ ἐξελεῖσεται Κύριος, καὶ παρατάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις, καθὼς ἡμετέρα παρατάξεω αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

4 Καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἑλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν^α καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἑλαιῶν, τὸ ἦμισον αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς^α καὶ θίλασσαν, χάρος μέγα σφόδρα^α καὶ κλινεῖ τὸ ἦμισον τοῦ ὄρους πρὸς τὸν Βορρᾶν, καὶ τὸ ἦμισον αὐτοῦ πρὸς Νότον.

5 Καὶ^β φραχθήσεται^α ἡ φάραγξ τῶν ὀρέων μου, καὶ ἐγκολληθήσεται φάραγξ ὀρέων^α εἰς^β Ἰασόδ^α, καὶ ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέραις τῆ^β συσσεισμῶν^α, ἐν ἡμέραις Ὄξιον βασιλέως Ἰουδα^α καὶ ἦξει Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι μετ' αὐτοῦ.

6 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ^β ψυχῆ^α καὶ πάγος.

7 Ἔσται μίαν ἡμέραν, καὶ ἡ ἡμέρα, ἐκείνη γνωστὴ τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐχ ἡμέρα, καὶ οὐ νύξ, καὶ πρὸς ἑσπέραν ἔσται φῶς.

8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, τὸ ἦμισον αὐτοῦ εἰς τὴν θίλασσαν ἐν πρώτῃν, καὶ τὸ ἦμισον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην^α καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτως.

9 Καὶ ἔσται Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν^α ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος εἰς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔν,.

10 Κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβὲ ἕως Ῥεμμῶν κατὰ Νότον Ἱερουσαλὴμ. Ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τόπου μενεῖ^α ἀπὸ τῆς πόλης Βενιαμὶν ἕως τοῦ τόπου τῆς πόλης τῆς πρώτης, ἕως τῆς πόλης τῶν γωνιῶν, καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀναμειλ, ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλέως.

11 Κατοκήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνάθεμα ἔκ ἔσται ἔτι, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ πεποιθότως.

12 Καὶ αὐτὴ ἔσται ἡ πᾶσις ἡν κόψει Κύριος πάντας τοὺς λαοὺς, ὅσοι ἐπιστάτευσαν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ^α τακήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν, ἐσθηκότων ἐπὶ τὰς πόδας αὐτῶν, κ' οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥυήσονται ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν, καὶ

ἡ γλῶσσα αὐτῶν τακίησεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕκαστος Κυρίῳ ^αμεγάλῃ ἐπ' αὐτοῦ¹· καὶ ἐπιλήθονται ἕκαστος τῆς χειρὸς τῆ πλησίον αὐτοῦ, καὶ συμπλακίησεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

14 Καὶ Ἰουδαῖα παρατίθεται ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ συναίξει τὴν ἰσχύον πίντων τῶν λαῶν κυκλόθεν, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πληθὺς σφύδρα.

15 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτώσις τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἡμιόνων, καὶ τῶν καμήλων, καὶ τῶν ὄνων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκείνας, κατὰ τὴν πτώσιν ταύτην.

16 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πίντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀναβήσονται κατ' ἐνιαυτὸν, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ τῇ ἑορταίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς σκηνοπηγίας.

17 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ^αἐκ

πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ἱερουσαλήμ, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ οὗτοι ἐκείνοις προτεθήσονται.

18 Ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῆ, μηδὲ ἔλθῃ^α, καὶ ἐπὶ τούτου ἔσται ἡ πτώσις, ἣν πατίει Κύριος πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν μὴ ἀναβῆ, τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

19 Αὕτη ἔσται ἡ ἁμαρτία Αἰγύπτου, καὶ ἡ ἁμαρτία πίντων τῶν ἐθνῶν, ὅς ἂν^α μὴ ἀναβῆ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τῆ ἵππου ἅγιον τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἔσονται οἱ λέβητες ^αἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπῃ τῆ θυσιαστηρίου.

21 Καὶ ἔσται πᾶς λέβηθ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα ^αἄγιος¹ τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἤξουσιν πάντες οἱ θυσιαῖζοντες, καὶ λήψονται ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐψηθουσιν ἐν αὐτοῖς· καὶ ἔκ ἔσται Χαναανὸς ^αἄγιος¹ ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Μ Α Λ Α Χ Ι Α Σ. ΙΒ΄.

Κεφ. α΄. 1.

ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ, Θέσθε διη ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν.

2 Ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει Κύριος· καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφός ἦν Ἡσαὺ τοῦ Ἰακώβ, λέγει Κύριος, καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακώβ,

3 Τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα, καὶ ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἄφανισμὸν, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ὄματα ἑρήμου;

4 Διότι ἔρει, Ἡ Ἰδομαία κατέστραπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν, καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἑρήμους¹· τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ καταστρέψω^α καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὄρια ἀνομίας, καὶ λαὸς ^αἔθ' ὃν παρατέτακται Κύριος ἕως αἰῶνος.

5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἔρειτε, Ἐμεγαλύνθη Κύριος ὑπερίνω ὅλων τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραὴλ.

6 Υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ δοῦλος τὸν κύριον ἑαυτοῦ· καὶ εἰ πατὴρ εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἔστιν ἡ δόξα μου; καὶ εἰ Κύριος εἰμι ἐγὼ, πῦ ἔστιν ὁ φόβος μου; λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ὁ ὑμεῖς¹ οἱ ἱερεῖς οἱ φανυλίζοντες τὸ ὄνομά μου, καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι ἐφανυλίσασαμεν τὸ ὄνομά σου; καὶ Προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἡλισγημένους, καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι ἡλισγησάμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου ἡλισγημένη ἔστι, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα δ' ἐξουδενώσατε.¹

8 Διότι ἐὰν προσαγάγητε τυφλὸν εἰς θυσίας, οὐ κακόν; καὶ εἰν προσαγάγητε χωλὸν ἢ ἄρρωστον, οὐ κακόν; προσάγαγε δὴ αὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ σου, εἰ προσδέξεται σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Καὶ νῦν ἐξήλασθε τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ δεήθητε αὐτῶν. Ἐν χερσίν ὑμῶν γέγονε ταῦτα, εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

10 Διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι, καὶ οὐκ ἀναψεται τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν· οὐκ ἔστι μου θελήμα ἐν ὑμῖν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν.

11 Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἤλιος καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δοξάσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμιάμα προσάγεται ^ατῷ

ὀνόματί μου, καὶ θυσία καθαρὰ· διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

12 Ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου ἡλισγημένη ἔστι, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδενώσατε βρώματα αὐτοῦ.

13 Καὶ εἶπατε, Ταῦτα ἔκακοπαθῆος ἔστι· καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἰσεφέρετε ^αἀρπάγματα, καὶ τὰ χωλά, καὶ τὰ ἐνοχλούμενα· καὶ ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν, εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

14 Καὶ ἐπικατάρατος, ὅς ἦν δυνατός, καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν, καὶ εὐχῆ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ θύει διεφθαρμένον τῷ Κυρίῳ· διότι· βασιλεὺς μέγας· ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κεφ. β΄. ΙΙ.

ΚΑΙ νῦν ἡ ἐντολὴ αὐτὴ πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς.

2 Ἐὰν μὴ ἀκούσητε¹, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν, καὶ ἐπικατάρασομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ καταρίσσομαι αὐτὴν· καὶ διασκεδίσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεισθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν.

3 Ἴδοὺ ἐγὼ ἄφορίζω ὑμῖν τὸν ὄμιον, καὶ σκorporiῶ ἔνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἔνυστρον ἑορτῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό.

4 Καὶ ἐπιγνώσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολήν ταύτην, τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Δευταίους, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

5 Ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαι με, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτὸν.

6 Ὁ Νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ εἰρήθη ἐν χεῖλεσιν αὐτοῦ· ἐν εἰρήνῃ κατεθύνησαν ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας.

7 Ὅτι χεῖλῃ ἱερέως φυλάττεται γνώσιν, καὶ νόμον ἐκτίθησουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορος ἔστι.

8 Ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἠσέ-

νησατε πολλούς¹ ἐν νόμῳ, ^α διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευί, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Κιζῶ δέδοκα ὑμᾶς ἐξουθενωμένους καὶ ἀπερριμμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀντ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδοὺς μου, ἀλλὰ ἐλαμβίνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ.

10 Οὐκί πατὴρ εἰς πάντων ὑμῶν; οὐκί Θεὸς εἰς ἔκτισιν ὑμᾶς; τί ὅτι ἐγκατέλιπετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τοῦ βεβηλώσαναι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν;

11 Ἐγκατέλειψθ' Ἰουδαίους, καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, διότι ἐβεβήλωσαν Ἰσδὰς τὰ ἅγια Κυρίου, ἐν οἷς ἠγάπησε, κ' ἐπειθήδυσεν εἰς Θεὸς ἄλλοτριος.

12 Ἐξολοθρεύσει Κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιούντα ταῦτα, ἕως καὶ ταπεινωθῆ ἐκ σκηνωμάτων Ἰακώβ, καὶ ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι.

13 Καὶ ταῦτα, ἃ ἔμισην, ἐποιεῖτε ἐκαλύπτετε δάκρυσι τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, καὶ κλαυθμῶ καὶ στεναγμῶ ἐκ κόπων· ^α ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι καὶ θυσίαν, ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;

14 Καὶ εἶπατε, Ἐνεκεν τίνος; ὅτι Κύριος διεμαρτύρητο ἀναμέσον σου, καὶ ἀναμέσον γυναικὸς νεότητός σου, ἣν ἐγκατέλιπες, καὶ αὐτὴ κοινοῦσά σου, καὶ γυνὴ διαθήκης σου.

15 Καὶ ^β ἐκαλὸν¹ ἐποίησε; καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ· καὶ εἶπατε, Τί ἄλλο ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ Θεός; καὶ φυλίξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ γυναῖκα νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίψῃς.

16 Ἀλλὰ ἐὰν μισῆσας ἐξαιποστείλῃς, λέγει Κύριος ὁ Θεός^α τοῦ Ἰσραὴλ. κ' καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά¹ σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ φυλίξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε.

17 Οἱ παρωξυναντες τὸν Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν· καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι παρωξυνάμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Πᾶς ποιῶν ποιηρὸν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε, κ' πᾶ ἔστιν ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης; Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΙΔΟΥ^α ἐξαιποστεῖλα τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρό προσώπου μου, καὶ ἐξαίψην ἦξει εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε¹ ἰδοῦ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

2 Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσοδοῦ αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστῆται ἐν τῇ ὄψασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποῖά πλυντιῶν.

3 Καθιεῖται χωνείων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρῖσει τοὺς υἱοὺς Λευί, καὶ χεεῖ αὐτοὺς ὡς σπερτὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον¹· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσίᾳ.

4 Καὶ ἀρέσει τῷ Κυρίῳ θυσία Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν.

5 Καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τίς φαρμακοὺς, κ' ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνούντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεῖδι, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστερούντας μισθὸν μισθοῦ, καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν, καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανοὺς, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλοίωμαι· κ' ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακώβ ἔκ ἀπέχασθε

7 Ἀπὸ τῶν ἰδικιῶν τῶν πητέρα ὑμῶν, ἐκκλίνετε νόμίμαί μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε.

8 Ἐπιστρέφατε¹ πρὸς με, κ' ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν;

9 Ὁ Μῆτι¹ περνεῖ ἄνθρωπος Θεόν; διότι ὑμεῖς πταρνέετε με¹ καὶ ^β ἐρέετε¹, Ἐν τίνι ἐπερτίναμεν σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μετ' ὑμῶν εἰσι.

9 Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε, κ' ἐμὲ ὑμεῖς περιεῖτε.

10 Τὸ ^β ἔτος¹ συνετελέσθη, καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυροὺς, ^α καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ¹· ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς καταρρίκτας τοῦ οὐρανοῦ, κ' ἐκχέσω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν¹, ἕως τοῦ ἰκανῶσθαι.

11 Καὶ διαστῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθέρω ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς, καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὁ ἄμπελος ἡ ἐν τῷ ἀρῶφ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

12 Καὶ μακροῦσιν ἡμέρας πίντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσσεθε ὑμεῖς γῆ θελητῆ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

13 Ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν, λέγει Κύριος· καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι κατελάλησαμεν κατὰ σοῦ;

14 Εἶπατε, Μάταιος ὁ δουλείων Θεῷ, καὶ τι πλέον, ὅτι ἐφυλίξαμεν τὰ φυλιξήματα αὐτῆ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἰκέται πρό προσώπου Κυρίου παντοκράτορος;

15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μακρίζομεν ἄλλοτριους, καὶ ἀνοικοδομοῦνται^α πάντες¹ ποιούντες ἄνομα, καὶ ἀντέστησαν τῷ Θεῷ, καὶ ἐσώθησαν.

16 Ἐταῦτα κατελάλησαν¹ οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ προσέσχε Κύριος, καὶ εἰσῆκουσε, καὶ ἔγραψε βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον, καὶ εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔσονται μοι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέραν, ἣν ἐγὼ ποιῶ, εἰς περιποίησιν, καὶ ἀρετίαν αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἀρετίζῃ ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν δαλεύοντα αὐτῷ.

18 Καὶ ἐπιστραφήσεσθε, καὶ ὄψεσθε ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ὀνόμου¹, καὶ ἀναμέσον τοῦ δουλεύοντος Θεῷ, καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΔΙΟΤΙ ἰδοῦ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος καὶ φλέει αὐτοὺς, καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄλλογενεῖς, κ' πάντες οἱ ποιούντες ἄνομα, καλὰ μὴ, καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῆ ἔξ αὐτῶν ρίζα οὐδὲ κλημα.

2 Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα μου ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἴσας ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ¹ καὶ ἐξελείσεσθε, καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνεμένα.

3 Καὶ καταπατήσετε ἀνόμους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

5 Καὶ ἰδοῦ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἥλιον τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἔλθῃ ἡμέραν^α τινὴ¹ ἡμέραν Κυρίου τῆς μεγάλῃν καὶ ἐπιφανῆ,

6 Ὃς ἀποκαστήσει καρδίαν πατρος πρὸς υἱόν, καὶ κερδαῖν ἄνθρωπῳ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἔθωθ καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄφθν.

4 Μνησθήτε νόμου Μωσῆ τοῦ ὀνόλου μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ πρὸς πίντι τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα κ' δικαιοῦματα.

Bible
Gk(O.T.)
B

Bible. Greek (O.T.)

Ἡ ΠΑΛΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ; Vetus Testamentum
secundum Septuaginta seniorum interpretationem
pub. Bagster

522941

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

